

ACADEMIA
DE ȘTIINȚE
SOCIALE ȘI
POLITICE A
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

Ț. MOLDOVA
VOLUME XXI

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

ROMANIAE
HISTORICA
DOCUMENTA
MOLDOVA
A

VOL. XXI

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE

A

REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

SECȚIA DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACȚIE

MIHAI BERZA, CONSTANTIN CIHODARU,
DAMASCHIN MIOC, FRANCISC PALL,
ȘTEFAN PASCU și ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE
A
REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE „A. D. XENOPOL”
I A Ș I

A. MOLDOVA VOLUME XXI

(1632—1633)

VOLUM ÎNTOCMIT
DE
C. CIHODARU, I. CAPROȘU și L. ȘIMANSCHI

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
București, 1971

P R E F A Ț Ă

Volumul al XXI-lea al seriei Moldova din colecția DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA cuprinde 445 documente interne din anii 1632—1633. După forma și limba în care s-au păstrat actele din acest volum, 295 sînt originale (148 slave și 147 românești), 70—copii (24 slave și 46 românești), 13 — traduceri (12 românești și una germană), 63 — rezumate (41 românești și 22 germane), 3—mențiuni românești, iar unul este transumpt românesc. Dintre acestea, trei acte sînt scrise pe pergament.

Documentele provin din următoarele fonduri: Arhivele Statului București (154), Biblioteca Academiei Republicii Socialiste România (156), Arhivele Statului Iași (31), Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” din Iași (25), Arhivele Statului Suceava (22), Arhivele Statului Roman (2), Biblioteca Centrală de Stat (12), Muzeul județean Suceava (1), Muzeul orașenesc Sibiu (1), Muzeul de Științe Naturale Dorohoi (1), Arhiva M-rii Văratec (4), colecții particulare (3). 32 de acte provin din publicații.

La baza prezentului volum au stat textele documentelor transcrise anterior de colectivul vechii colecții, *Documente privind istoria României*, A., Moldova (Dalila Aramă, Haralambie Chircă, Constantin Cihodaru, Dumitru Ciurea, Dumitru Constantinescu, Mihai Costăchescu, Nicolae Grigoraș și Petre P. Panaiteșcu). Toate aceste texte au fost însă retranscrise și

recolationate după documentele din arhive, în conformitate cu noile norme de transcriere. Pe lângă cele 32 de documente excerptate din publicații, au fost înglobate în prezentul volum, în urma unor noi investigații în depozitele arhivistice, încă 88 de documente, la transcrierea cărora au colaborat și C. Balan și S. Caracaș.

La întocmirea indicelui au mai lucrat V. Ciobanu și St. Mărieș.

PRESCURTĂRI — BIBLIOGRAFIE

Antonovici, <i>Bogdana</i> .	= Antonovici, Ioan, <i>Istoria comunei Bogdana</i> , Birlad 1906.
Antonovici, <i>Doc. birlădene</i> .	= Antonovici, Ioan, <i>Documente birlădene adunate de preotul ...</i> , vol. III, IV, Birlad — Huși, 1915, 1924.
Bălan, <i>Doc. bucovinene</i> .	= Bălan, Teodor, <i>Documente bucovinene</i> , vol. I II, Cernăuți, 1933—1934.
Bălan, <i>Noui doc. cîmpulungene</i> .	= Bălan, Teodor, <i>Noui documente cîmpulungene</i> , Cernăuți, 1929.
Băleanu-Stoide, <i>Doc. Neaniul</i>	= Băleanu, A. și Stoide, C.A., <i>Documente moldovenești privilegiate la familia de boieri Neaniul</i> , Iași, 1938.
Berechet, <i>Doc. sec. XVI-XVII</i> .	= Berechet, Șt. Gr., <i>Documente de drept public și privat. Sec. XVI-XVII</i> , în <i>Întregiri</i> , <i>Buletinul Institutului de istoria vechiului drept românesc</i> , Iași, 1938, p. 169-212.
Bianu, <i>Doc. rom</i> .	= Bianu, I., <i>Documente românești reproduse după original și folografii</i> , București, 1907.
Boga, <i>Doc. basarabene</i> .	= Boga, L.T., <i>Documente basarabene</i> , vol. VII, Chișinău, 1929.
Boga, <i>Doc. din sec. XVII</i> .	= Boga, L.T., <i>Documente din secolul al XVII-lea. 1601—1651</i> , în „ <i>Arhivele Basarabiei</i> “, I (1929), p. 72—98.
Bogdan, <i>Cetatea Albă</i> .	= Bogdan, I., <i>Inscripțiile de la Cetatea Albă și stăpînirea Moldovei asupra ei</i> , în „ <i>Analele Academiei Române, Memoriile secției istorice</i> “, seria a II-a, tomul XXX (1907—1908), p. 311—360.
Bulat, <i>Din doc. m-rii Văratec</i> .	= Bulat, T.G., <i>Din documentele mănăstirii Văratec</i> , în „ <i>Arhivele Basarabiei</i> “, anul V (1933), nr. 4, p. 360—375; anul VII (1935), nr. 1, p. 89—98.
Bulat, <i>Doc. m-rii Văratec</i> .	= Bulat, T.G., <i>Documentele mănăstirii Văratec</i> , Chișinău, 1939.

- Bulat, *M-reia Doamnei-Botoșani*. = Bulat, T.G., *Cteva știri despre mănăstirea Doamne de lngă Botoșani*, în „Arhivele Basarabiei”, II (1930), p. 228—238.
- Catalogul documentelor moldo-venești, II. = Direcția generală a Arhivelor Statului, *Catalogul documentelor moldovenești din Arhiva istorică centrală a statului*, vol. II, 1621—1652, București, 1959.
- Ciurea, *Organizarea administrativă* = Ciurea, D., *Organizarea administrativă a statului feudal Moldova (sec. XIV-XVIII)*, în „Anuarul Institutului de istorie și arheologie”, Iași, tom. II (1965), p. 143—235.
- Codrescu, *Uricariul*. = Codrescu, Teodor, *Uricariul*, vol. V, Iași, 1862; XV—XVIII, Iași, 1889—1892; XX—XXIII, Iași, 1892—1893; XXV, Iași, 1895.
- Constantinescu, *Documente*. = Constantinescu, D., *Documente moldovenești inedite din secolele XV—XVII*, în „Anuarul Institutului de istorie și arheologie „A.D. Xenopol”, Iași, VII, (1970), p. 335-352.
- Costea, *Solca*. = Costea, Preotul Erast, *Ctitoria voevodului Ștefan Tomșa al II-lea, de la Solca (1613—1785—1938)*, Cernăuți, 1939.
- Crețulescu, *Hrisoave Neamț și Secul*. = Crețulescu, Arhimandrit Narcis, *Hrisoavele, suretele și documentele mănăstirii Neamț și mănăstirii Secul*, în „Arhiva, organul Societății științifice și literare din Iași”, XXIV (1913), p. 53.
- Dan, *M-reia și com. Putna*. = Dan, Dimitrie, *Mănăstirea și comuna Putna*, București, 1905.
- Erbiceanu, *Mitropolia Moldovei*. = Erbiceanu, C., *Istoria Mitropoliei Moldovei și a Sucevei*, București, 1888.
- Ghibănescu, *Arhiva*. = Ghibănescu, Gh., *Arhiva Muzeului municipal Iași. Documente slavo-române (1400—1653)*, fasc. I, Iași, 1928.
- Ghibănescu, *Ispisoace*. = Ghibănescu, Gh., *Ispisoace și zapise*, vol. II, 1, Iași, 1909.
- Ghibănescu, *Ms. Surete*. = Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade*, Manuscris, vol. III, VI, VIII, XIV, XVI, XX, XXV, XL, 1933 (nenumărat), LXIII (1904—1935).
- Ghibănescu, *Surete*. = Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade*, vol. II—III, Iași, 1907; V—VI, Iași, 1908—1909; VIII—IX, Iași, 1914; XII, Iași, 1924; XIV—XVI, Iași, 1925—1926; XXI, Iași, 1929.
- Ghibănescu, *Teodor Codrescu*. = Ghibănescu, Gh., *Teodor Codrescu*, Iași, II (1915—1916), IV—V (1935—1936).
- Gorovei, *Botoșani*. = Gorovei, Artur, *Monografia orașului Botoșani*, Botoșani, 1926.
- Gorovei, *Folticeni*. = Gorovei, Artur, *Folticeni. Cercetări istorice asupra orașului, Fălticeni*, 1938.

- Grigoraș, *Clerul moldovenesc*. = Grigoraș, N., *Situația clerului moldovenesc în prima jumătate a sec. al XVII—lea și reforma domnitorului Miron Barnovschi și mitropolitului Anastasie Crimca*, în „Mitropolia Moldovei și Sucevei”, An. XXXIII, nr. 1—2, ianuarie-februarie, 1957, p. 71—79.
- Hăjdeu, *Archiva istorică*. = Hăjdeu, B.P., *Archiva istorică a României*, I, 1, 2, București, 1865.
- Hăjdeu, *Magnum Etymologicum*. = Hăjdeu, B.P., *Magnum Etymologicum Romaniae. Dicționarul limbei istorice și poporane a Românilor*, tomul III, București, 1893.
- Hostiuc, *M-reă Ițcani*. = Hostiuc, Erast, *Istoria fostei mănăstiri de maici din Ițcani*, Cernăuți, 1928 (publicat și în „Candela”, XXXIX (1928), p. 174—214).
- Iorga, *Anciens documents, I*. = Iorga, N., *Anciens documents de droit roumain*, vol. I, Paris — București, 1930.
- Iorga, *Lucruri nouă*. = Iorga, N., *Lucruri nouă găsite în Basarabia*, în „Revista istorică”, VI (1920), p. 69—95.
- Iorga, *St. și doc.* = Iorga, N., *Studii și documente cu privire la istoria românilor*, vol. V—VI, București, 1903—1904; XI, București, 1906; XVI, București, 1909; XIX, București, 1910; XXII, București, 1913.
- Iorga, *Un mănunchi de doc. rom.* = Iorga N., *Un mănunchi de vechi documente românești*, în „Convorbiri literare”, An. XXXIV (1900), p. 617-623.
- <Istrate (?)>, *Testamentul prințului Miron*. = <Istrate, N. (?)>. *Trăsuri din istoria Moldovei sau testamentul prințului Miron I*, în „Foaie pentru minte, inimă și literatură”, X (1847), nr. 49, p. 394-397; nr. 50, p. 401-403; nr. 51, p. 409-413.
- Karadja, *Documente*. = Karadja, Constantin și Marcela, *Documentele moșiilor cantacuzinești din Bucovina*, în „Buletinul Comisiei istorice a României”, vol. X (1931), p. 5—77.
- Melchisedek, *Chronica Hușilor*. = Melchisedek, *Chronica Hușilor și a episcopiei cu asemenea numire și Appendice la cronica Hușilor*, București, 1869.
- Mihail, *Doc. și zapise Constantinopol*. = Mihail, Paul, *Documente și zapise moldovenești de la Constantinopol (1607—1806)*, Iași, 1948.
- „Miron Costin“ = „Miron Costin“, I (1913).
- Popovici, *Index Zolkiewiensis*. = Popovici, G., *Index Zolkiewiensis*, în „Candela”, III (1884) și IV (1885).
- Rosetti, *Arhiva senatorilor*. = Rosetti, Radu, *Arhiva senatorilor*, în „Analele Academiei Române, Memoriile secției istorice”, seria a II-a, tom. XXXII (1909—1910), p. 41—350.
- Rosetti, *Cronica Bohotinului*. = Rosetti, Radu, *Cronica Bohotinului (actele Bohotinului)*, în „Analele Academiei Române, Memoriile secției istorice”, seria a II-a, tom. XXVIII (1905—1906), p. 157—325.

- Sava, *Doc. Lăpușnei*. = Sava, A., *Documente privitoare la tîrgul și ținutul Lăpușnei*, București, 1937.
- Sava, *Doc. Orheiului*. = Sava, A., *Documente privitoare la tîrgul și ținutul Orheiului*, București, 1944.
- Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*. = Solomon, Constantin și Stoide, C.A., *Documente tecucene*, vol. II, Bîrlad, 1939.
- Stănescu, *Viața religioasă la români* = Stănescu, Dumitru, *Viața religioasă la români și influența ei asupra vieții publice*, București, 1906.
- Velichi, *Doc. Constantinopol*. = Velichi, Constantin N., *Documente moldovenești (1607—1679) din arhiva metohului Sf. Mormînt din Constantinopol, culese și publicate de ...*, în „Buletinul Institutului român din Sofia”, București, anul I nr. 1 (1941), p. 211—258 și nr. 2 (1942), p. 493—555.
- Wickenhauser, *Bochotin*. = Wickenhauser, F.A., *Bochotin oder Geschichte der Stadt Cernăuț und ihrer Umgegend*, Wien, 1874.
- Wickenhauser, *Solka*. = Wickenhauser, F. A., *Geschichte und Urkunden des Klosters Solka*, Czernowitz, 1877.

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. — 1632 (7140) i a n u a r i e 1. Istrate și soția sa, Floarea, vînd partea lor de ocină din Ivănești.
2. — 1632 (7140) i a n u a r i e 8. Ciorce, fiica lui Drăgoi, vinde un răzor din Oleșești lui Pavel logofăt al doilea.
3. — < 1632—1633 > i a n u a r i e 11. Alexandru Iliaș voievod întărește Mitropoliei Moldovei satele Bosancea și Uidești.
4. — 1632 (7140) i a n u a r i e 16. Fiii și nepoții lui Nădăbaico fost vornic vînd mănăstirii Bisericiani două vaduri de moară din satul Vilcești.
5. — 1632 (7140) f e b r u a r i e 6, I a ș i. Alexandru Iliaș voievod scutește pe toți preoții de dările către domnie.
6. — 1632 (7140) f e b r u a r i e 7. Băloș și Vasilie, fiii lui Lucoci, mărturisesc că au vîndut o ocină din satul Feținghești mănăstirii Bisericiani și că au primit toți banii.
7. — 1632 (7140) f e b r u a r i e 7, T r o t u ș. Mavric grecul și fiicele sale vînd lui Gligorcea fost jîtnicer o parte de ocină din satul Dărmănești.
8. — 1632 (7140) f e b r u a r i e 12. Neniul vornic cumpără de la Pîrvul și de la nepotul său, Costantin, jumătate din satul Firfăști.
9. — 1632 (7140) f e b r u a r i e 20. Varvara călugărița mărturisește că a împrumutat de la Teofan Sechil un poloboc de miere pentru care și-a pus zălog partea ei de ocină din Durnești.
10. — 1632 (7140) m a r t i e 1, I a ș i. Ionașco, Gheorghe și Grăpina, fiii lui Simion Jorea, și nepoata lor, Safta, își împart ocinile din satele Ruptura, ținutul Neamț, Seliște, Măndăcăuți, Costești, Zubriceni, Purceleni și Zăvădeni, din ținutul Hotin, Onutu, din ținutul Cernăuți, Crecești și Ruseni, din ținutul Vaslui, vile de la Cotnari și o moară de la Pogojeni.
11. — < Î n a i n t e d e 1632 > m a r t i e 7, I a ș i. Toader Grama fost cămăraș dăruiește un ȧigan cu femeia și copiii săi lui Iane postelnic și mănăstirii zidită de el.

12. — 1632 (7140) martie 8, Suceava. Lupul Prăjescul postelnic mărturisește că s-a înțeles cu călugării de la mănăstirea Sf. Ilie să dea în schimbul satului Războieni, ținutul Neamț, bani și vite.

13. — 1632 (7140) martie 29, Cetatea Sucevei. Bratul diac vinde doi țigani, ce i-au fost de moșie din Țara Muntenească, lui Neniul vornic drept un cal bun și un vig de caragi.

14. — 1632 (7140) aprilie 3, Birlad. Angheluța, fiica Dolcăi, vinde lui Zbiera ocină sa din Cernătești.

15. — < Cca. 1632 > aprilie 5. Andronic din Vitănești vinde mănăstirii Biserici un pământ în frunte din satul Feținghești.

16. — 1632 (7140) aprilie 8. Mărturie privind Invoiala lui Ionașco Jora vornic cu Partenie egumen și alți călugări de la mănăstirea Voroneț pentru satul Mîlcinești.

17. — 1632 (7140) aprilie 13. Alexandru Iliș voievod scutește poslușnicii mănăstirii Aron vodă de angării.

18. — 1632 (7140) aprilie 13. Păcurar, fiul lui Hîrca, vinde lui Ion Fetion partea sa de ocină și a surorii sale din satul Bordușești.

19. — 1632 (7140) aprilie 15. Boldescul și alți oameni din Scorțești și Clipicești dăruiesc mănăstirii Biserici un loc de biserică la Babe.

20. — < Cca. 1632 > aprilie 17. Andronic și Irimia își pun zălog partea lor de ocină din Iurghiceni la Bandur pîrcălab.

21. — < Cca. 1632 > aprilie 17. Sătenii din Iurghiceni dau partea de ocină a lui Costin lui Bandur pîrcălab pentru ca acesta să-i plătească dajdea.

22. — 1632 (7140) aprilie 17, Iași. Gavril și fratele său Gligorie vînd partea lor de ocină din satul Iurghiceni lui Iachim Bandur pîrcălab.

23. — 1632 (1740) aprilie 18, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește ureadnicilor, șoltuzilor, pîrgarilor și tuturor tîrgoveților din Huși să lase în pace de jold, podvoade, cai de olac, vii domnești, priveghi și alte angării mai mărunte un număr de meșteri ai episcopiei.

24. — 1632 (7140) aprilie 18, Iași. Alexandru Iliș voievod scrie dregătorului șoltuzului și pîrgarilor de Huși și aprozilor să nu învăluiască cu tîrgul satele Episcopiei de Huși.

25. — 1631 (7140) aprilie 18, Iași. Alexandru Iliș voievod imputernicește pe Ionașco din Zmeeni și pe frații lui să-și apere satele Români și Doncești, jumătate din Zmeeni și un sfert din Strîmba.

26. — 1632 (7140) aprilie 18, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Prăjescul din Stolnici o parte de ocină din Băloșești, ținutul Suceava, cumpărată de la Anghelina, soția lui Pătrașco Capșea pitărel.

27. — 1632 (7140) aprilie 19, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește ureadnicilor, șoltuzilor și pîrgarilor din tîrgul Piatra să nu tragă cu tîrgul satele Averești, Giurovul și Nicorești, din ținutul Neamț, ale mănăstirii lui Aron vodă din țarina Iașilor.

28. — 1632 (7140) aprilie 19, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dănilă locul numit Peșterea (Orheiul Vechi).

29. — 1632 (7140) aprilie 20, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește slugilor sale să lase în pace de înscrisuri pe poslușnicii Episcopiei de Roman. (Cu fotocopie în anexă, pl. I).

30. — 1632 (7140) aprilie 21, Iași. Alexandru Iliș voievod scutește pe preoți de dări.

31. — 1632 (7140) aprilie 24, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Hangul jumătate din satul Pașcani, ținutul Suceava. (Cu fotocopie în anexă, pl. II).

32. — 1632 (7140) aprilie 24, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Lupul Prăjescul fost postelnic o ocină din satul Găureni, cumpărată de la Toma, fiul Urtei.
33. — 1632 (7140) aprilie 24, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Prăjescul o casă și partea de jos din satul Hăsnășeni, ținutul Suceava. (Cufotocopie în anexă, pl.III).
34. — 1632 (7140) aprilie 24, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Gavri-
laș Mățiaș vornic ocini cumpărate în satele Jucica, ținutul Cernăuți, și Ojov.
35. — 1632 (7140) aprilie 25, Iași. Alexandru Iliș voievod scutește pe preoții și
diaconii din Iași de toate dările și slujbele.
36. — 1632 (7140) aprilie 25. Alexandru Iliș voievod întărește lui Toader Jora
pircălab jumătate din satul Burlănești.
37. — 1632 (7140) aprilie 25. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ciudin vis
tiernicel ș.a. satul Cîrpecăuți, din ținutul Soroca.
38. — 1632 (7140) aprilie 28, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăs-
tirii Bisericiani a treia parte din satul Feșinghești, ce se numește Răzimești, ținutul Putna,
cu vad de moară și cu vii, dăruită de Istratie logofăt.
39. — 1632 (7140) aprilie 28, Iași. Alexandru Iliș voievod împuternicește
pe călugării de la mănăstirea Neamț să-și apere hotarul numit muntele Neamțul și poienile
de pe apa Bistriței.
40. — 1632 (7140) aprilie 29, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăs-
tirii Agapia satul Childești, pe Moldova, fost domnesc, ascultător de ocolul Țîrgului Roman
și dăruit mănăstirii de Petru voievod.
41. — 1632 (7140) aprilie 29, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco
Prăjescul din Stolniceni robii săi țigani.
42. — 1632 (7140) aprilie 29, Iași. Marii boieri mărturisesc că nepoții și stră-
nepoții lui Dimitrie și ai Vasilicăi au vîndut lui Gheorghe Roșca vistiernic ocina lor din satul
Hlăpești, pe Prut, ținutul Lăpușna, cu loc de moară, de fînaș și gîrlă de pește.
43. — 1632 (7140) aprilie 29, Iași. Dumitru Stavăr vornic de gloată ș.a. măr-
turisesc că Tudora, fiica lui Gavril fost staroste și rudele ei au vîndut ocina lor din satul Văcă-
rești, lângă Siret, lui Cazacu cămăraș.
44. — 1632 (7140) aprilie 29, Iași. Șchiauca și Marta, nepoatele lui Sion, vînd
a șasea parte din satul Coșești, pe Racova, lui Ionașco Coșescu.
45. — 1632 (7140) aprilie 30, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii
Secul satele Săbăoani și Berindești, ținutul Roman, foste domnești, ascultătoare de ocolul Țîr-
gului Roman.
46. — 1632 (7140) aprilie 30, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăs-
tirii Secul satele Rusciori și Jidești, din ținutul Neamț, cu loc de mori și de heleștee, dăruite de
răposatul Dămian și jupuneasa lui, Nastasia.
47. — 1632 (7140) aprilie 30, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăs-
tirii Secul satul Vinători, ținutul Neamț, din sus de Țîrgu Neamț, cu mori în apa Neamțului și
cu povarne.
48. — 1632 (7140) aprilie 30, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii
Secul hotarul dinspre mănăstirea Agapia, după un uric de la Ieremia Movilă voievod.
49. 1632 (7140) aprilie 30, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii
Secul niște poieni din ocolul Țîrgului Neamț dăruite de Ieremia voievod.
50. — 1632 (7140) aprilie 30. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Secul
un loc din hotarul Țîrgului Frumos.
51. — 1632 (7140) aprilie 30, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii
Secul niște robi țigani.

52. — 1632 (7140) m a i 1, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Ionaşco din Zmeiani ş.a. părţi dintr-o moară şi dintr-un heleşteu, pe Smila, după judecata avută cu Albul ş.a.

53. — < C c a. 1632 m a i 3 >. Andrei şi fratele său, Vasile, fiii lui Mihul ş.a. vînd lui Dumitraşcu stolnicul un răzor din satul FiŃingheşti, cu loc de vie şi pomet şi o selişte.

54. — < C c a. 1632 m a i 3 >. Turcul şi fraţii săi vînd lui Dumitraşcu, fiul lui Lupul fost spătar, un răzor din satul FiŃingheşti, cu vatră de sat.

55. — < C c a. 1632 m a i 3 >. Giurgiu, Mihăilă şi Lupul vînd lui Dumitraşcu stolnicul trei răzoare din satul FiŃingheşti, Ńinutul Putna.

56. — 1632 (7140) m a i 3. Lupul fost mare vornic de Ţara de Jos vinde lui Dumitraşcu stolnicul trei vii în satul FiŃingheşti, pe care le-a luat pentru o moarte de om de la Oprea din acelaşi sat.

57. — 1632 (7140) m a i 4, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod scrie pîrcălabilor, şoltuzilor şi pîrgarilor din tîrgul Roman să lase în pace satul Tămăşeni al mănăstirii Galata. (Cu fotocopie în anexă, pl. IV)

58. — 1632 (7140) m a i 4, I a ş i. Gheanghea mare logofăt şi Cujbă mare vornic mărturisesc că Maria, femeia lui Gligorcea croitorul şi fiul ei Ionaşco, din tîrgul Iaşi, au vîndut lui Petrea Baltag fost pîrcălab de Orhei şi jupînesei sale Anghelina o falce şi un fîrtai de vie la Copou.

59. — 1632 (7140) m a i 5. Alexandru Iliaş voievod întăreşte mănăstirii Galata de Jos a lui Balica hatman satele Coiceni, pe Prut, Ńinutul Iaşi şi Verejeni, în Ńinutul Soroca, dăruite de Miron Barnovschi voievod.

60. — 1632 (7140) m a i 5, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod hotărăşte ca satul Stroeşti, din Ńinutul Hîrlău, al mănăstirii Sf. Sava, să fie scutit numai de unele dări, celelalte urmînd să le dea ca şi alte sate, deoarece Ńara este sărăcită.

61. — 1632 (7140) m a i 5. Andronic şi Mihai, vornici de Bîrlad, şi Neagoe şoltuzul cu 12 pîrgari mărturisesc că Dumitraşcu Gheuca vornic a cumpărat mai multe ocini din satele Crăeşti, Hălmăgeni, Glodeni, Cîrna şi Băicani.

62. — 1632 (7140) m a i 7, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod porunceşte slujbaşilor domneşti din Ńinutul Neamţ să nu mai ia solărit şi ciubote din satele Braşăuţi şi Vascăuţi ale mănăstirii Bistriţa.

63. — 1632 (7140) m a i 7, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod împuterniceşte pe Athanasie mitropolitul Sucevei să-şi apere hotarul prisăcii sale de la Bacău.

64. — 1632 (7140) m a i 7, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod întăreşte mănăstirii nou zidită din Tătărăşi iazul Strîmtura, din Ńinutul Hîrlău, dăruit de Moise Movilă voievod, care fusese domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Hîrlău.

65. — 1632 (7140) m a i 8, P i s c a n i. Petrea pieptănarul dăruieşte Angheniei, fiica lui Stavăr pîrcălab, partea lui de ocină din Hănăseni şi din siliştea Ştiubeiu.

66. — < C c a. 1632 m a i 9 >. Alexandru Iliaş voievod acordă scutiri satului Iţcani.

67. — 1632 (7140) m a i 9, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod întăreşte mănăstirii lui Iaţcu de Ilnă Suceava un loc de moară pe pîrful Dragomireşti, mai jos de Ruşcior, în Ńinutul Suceava.

68. — 1632 (7140) m a i 11, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod întăreşte mănăstirii Bistriţa hotarele vechii branişti dăruită de Ştefan cel Mare, cu două poieni sub Ceahlău şi un loc de stîlnă la Pingăraţi.

69. — 1632 (7140) m a i 11, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Bejan fost ceaşnic părţi de ocini cumpărate din satele Văsieşti şi Bahna, Ńinutul Troţuş.

70. — 1632 (7140) m a i 11. Toader Petriman ș.a. se pun chezași pentru Ion și tatăl său, Iftodie Țiburca; dacă aceștia nu vor merge cu „jupînul” la Iași să se apere de vecinie, atunci chezașii vor deveni vecini în locul lor.

71. — 1632 (7140) m a i 12, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sucevița a treia parte dintr-un iezăr de la Țirgul Dorohoi, primită de la mănăstirea Hangul în schimbul satului Ursești, pe Cracău.

72. — 1632 (7140) m a i 12. Lupul Zbircea, vărul lui Sima grecul, dăruiește mănăstirii Secul casa sa, cu tot ce se află în jur, cinci pogoane de vie și cinci pămînturi.

73. — 1632 (7140) m a i 14. Partenie egumen cu întreg soborul de la mănăstirea Vorneț vînd satul Milcinești, din ținutul Cîrligătura, lui Ionașco Jora vornic.

74. — 1632 (7140) m a i 15, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Vasile Purcel o ocină în satul Codăești, pe pîrîul Cuțitna, ținutul Vaslui, în urma unei judecăți.

75. — 1632 (7140) m a i 17, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi.

76. — < C c a. 1632 > m a i 18, I a ș i. Vasile, Alexandra și Zamfira, fiil lui Toader Balțatul, vînd părțile lor de ocină din Cristești, Glodeni, Hălmăgeni și Strînba lui Dumitrașcu vornicul.

77. — 1632 (7140) m a i 19. Alexandru Iliș voievod pentru vecini, judecăți și gloabe ale mănăstirii Putna.

78. — 1632 (7140) m a i 19. Alexandru Iliș voievod întărește lui Rusul vistier din Dolejini un loc de prisacă și un loc de casă în Polocini dăruite de Maria, fiica Anușcăi.

79. — 1632 (7140) m a i 20. Petra din Burdușești răscumpără de la Bălțeanul o ocină din Burdușești.

80. — 1632 (7140) m a i 22, I a ș i. Tofan și Neculai Sechil mărturisesc că au vîndut lui Lupu Prăjescul satul Cobeceni, ținutul Hîrlău, pentru 5 iepe și 100 de galbeni. (Cu fotocopie în anexă, pl. V).

81. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliș voievod scrie pîrcălabilor de ținutul Neamț să apere hotarul mănăstirii Bisericiani de încălcările păstorilor moldoveni sau secui.

82. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Vasilie ușar să cerceteze neînțelegerile dintre Patrichi cu răzeșii săi și Vasilie din Frunțești pentru ocinile pe care le stăpînesc împreună.

83. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bisericiani a patra parte din satul Hăsnășeni, ținutul Cîrligătura, pe care i-a dăruit-o Vasilie fost jîtnicer.

84. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bisericiani o parte din satul Orbic, din ținutul Neamț, cu iaz și mori pe pîrîul Obric și cu o moară în apa Bistriței, niște vie la Bacău și schitul lui Ciolpan monah.

85. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bisericiani jumătate din satul Șendrești, pe Bistrița, ținutul Bacău, cu vad de moară și cu loc de prisacă.

86. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bisericiani satul Troița, pe pîrîul Cracău, ținutul Neamț, cu mori în Cracău și satul Popcești, pe pîrîul Cracău, din ocolul Țirgului Neamț.

87. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bisericiani braniștea sa.

88. — 1632 (7140) m a i 25. Alexandru Iliș voievod către mănăstirea Bisericiani, pentru Bicaz.

89. — 1632 (7140) m a i 25, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod întăreşte mănăstirii Schitul lui Iosif locul de branişte dăruit de Ştefan voievod şi întărit de Petru voievod.

90. — 1632 (7140) m a i 25. Mărturie asupra răscumpărării capetelor unor ȱigani de la moarte de către Caracaş mare armaş.

91. — 1632 (7142) m a i 26, I a ş i. Mărturia marilor boieri pentru vlnzarea unor ocini din Petiia Mare, ȱinutul Suceava, şi din Şuşmăneşti, ȱinutul Dorohoi, lui Dumitraşco Şoldan mare stolnic. (Cu fotocopie în anexă, pl. VI).

92. — 1632 (7140) m a i 26. Arhip fost cămăraş vinde ocina sa din Măneşti, pe Tazlău, lui Marco din Brătla.

93. — 1632 (7140) m a i 28, I a ş i. Mărturia marilor boieri pentru cumpărarea unor ocini din satele Tomceşti şi Popi, de la gura Gerului, de către Costin postelnic de la Conde fost mare vameş.

94. — 1632 (7140) m a i 28, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Costin postelnic părţi de ocini din satele Tomceşti şi Popi, din ȱinutul Tecuci, cumpărate de la Conde fost mare vameş şi de la fiul său Ion.

95. — 1632 (7140) m a i 28, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Bejan jitenic mai mulţi robi ȱigani. (Cu fotocopie în anexă pl. VII).

96. — 1632 (7140) m a i 29, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Gheorghe Roşca vistiernic seliştea Sterpeni, din ȱinutul Fălciu, care fusese ascultătoare de ocolul Stănilieşti, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă şi pentru că a dat 130 de ughi în trebuinţa ȱării.

97. — 1632 (7140) m a i 30, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Dumitraşco Şoldan mare stolnic ocini cumpărate în Petia Mare, ȱinutul Suceava şi în Şuşmăneşti, ȱinutul Dorohoi.

98. — 1632 (7140) m a i 30. Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Ionaşcu din Zmeeni părţi de ocini din satele Zmeeni şi Groteni, cu vad de moară în Smila.

99. — 1632 (7140) m a i 30. Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Vasilie, fiul lui Sava, partea lui Nicoară din Bălotieşti, în urma judecării pe care a avut-o cu Maria Cornoaie.

100. — 1632 (7140) m a i 31, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Gheorghe Roşca vistiernic ocini în satele Scobenȱeni, ȱinutul Cîrligătura, Ciumăleşti, Vărzăreşti pe Bicovăţ şi Văcăreşti pe Nirnova, toate în ȱinutul Iaşi.

101. — 1632 (7140) m a i 31, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Gheorghe Roşca vistiernic seliştea Văleşeni, ȱinutul Cîrligătura, satul Roşcani numit Docinȱii-Scobenȱeni şi părţi din Oneşti.

102. — 1632 (7140) m a i 31, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Gheorghe Roşca vistiernic jumătate din satul Hlăpeşti, ȱinutul Lăpuşna, o bucată de loc de lngă Hlăpeşti, în hotarul Căţelenilor şi mai multe părţi din satele ȱibăneşti, ȱinutul Vaslui, şi Cotelevul, ȱinutul Hotin.

103. — 1632 (7140) iunie, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod judecă pricina dintre Lupul fost mare vornic şi Mărica Tărlcioară, copila lui Buzul fost pitar, pentru două vii, dînd-o rămasă pe cea din urmă.

104. — 1632 (7140) iunie 1, I a ş i. Alexandru Iliaş voievod dăruieşte bisericii Mitropoliei Sucevei venitul din cîrciumi.

105. — 1632 (7140) iunie 1, I a ş i. Alexa şi femeia sa vînd partea lor de ocină din Bodeşti lui Patrachie.

106. — 1632 (7140) iunie 1. Fiii lui Pribiciu fost logofăt vînd partea lor din satul Saca, ȱinutul Tutova, Todosicăi, fiica Costăchioaiei.

107. — 1632 (7140) iunie 2. Alexandru Iliaş voievod împuterniceşte pe Dumitraşco fost medelnic să stăpînească jumătate din cutul Văleni al satului Şcheia.

108. — 1632 (7140) iunie 3, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Vasile Hociungu aprod să cerceteze pricina dintre Lupu aprod din Rătești și diaconul Larion pentru un vad de moară.

109. — 1632 (7140) iunie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod scrie lui Chicoș șetrar ș.a. să aleagă și să stlpească un loc din satul Ceucani cumpărat de jupîneasa lui Necoară fost hatman.

110. — 1632 (7140) iunie 4, Hăleșteiani. Mărturie pentru un schimb de vii de la Cotnari între Lupul Prăjescul și Petria din Neamț. (Cu fotocopie în anexă, pl. VIII).

111. — 1632 (7140) iunie 5. Grozava, soția lui Avram, vinde a patra parte din satul Vlrtop nepotului ei, preotul Vasile. (Cu fotocopie în anexă, pl. IX).

112. — 1632 (7140) iunie 7, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește Mitropoliei Sucevei camăna mare și mică de la șapte circiumi și îi scutește doi hoștinari, doi măcelari și doi cojocari.

113. — 1632 (7140) iunie 8. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Chicoș comisul să aleagă părțile lui Ionașco și ale lui Bejan din Bicani, Bîlțigani și Balosinești.

114. — 1632 (7140) iunie 9, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește să fie căutat și adus înapoi un țigan fugit de la Neniul vornic. (Cu fotocopie în anexă, pl. X).

115. — 1632 (7140) iunie 9. Alexandru Iliș voievod întărește lui Coruiu comis părți de ocini din satele Făurei, Oblrșie, ținutul Tecuci, Buecani și Ruseni.

116. — 1632 (7140) iunie 9, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Grama o bucată de loc din hotarul Tîrgului Frumos. (Cu fotocopie în anexă, pl. XI).

117. — 1632 (7140) iunie 9, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Jora vornic de gloată și soției lui seliștea Milcinești, din ținutul Cîrligătura, cumpărată de la mănăstirea Voroneț.

118. — 1632 (7140) iunie 9, Iași. Alexandru Iliș voievod judecă o pricină pentru eliștea Crînjaniei, între Siret și Birlad, ținutul Tecuci.

119. — 1632 (7140) iunie 10. Alexandru Iliș voievod întărește Irinei o jumătate din satul Starosilți.

120. — < 1632 > iunie 12, Iași. Orăș, fiul lui Ionașcu Bole, nepotul lui Stratul paharnic, vinde partea sa din Roșiaci lui Grama stolnic pentru un cal și 10 galbeni.

121. — 1632 (7140) iunie 12. Zăpalce, Țințar, Nechita și alții mărturisesc că Ștefan a pus zălog partea sa de ocină din Peletuci, pînă va înapoia niște vite preotului Andonie. (Cu fotocopie în anexă, pl. XII).

122. — 1632 (7140) iunie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește pircălabului de ținutul Neamț să-l constrîngă pe șoltuzul din tîrgul Piatra să dea uricul mănăstirii Pîngărați, pe care l-a găsit și pentru care a primit un cal.

123. — 1632 (7140) iunie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pîngărați satele Bilăești și Ivănești, pe Cracău, în ținutul Neamț, cu două mori pe Cracău și una în satul Dărmănești, poiana Pîngărați și braniștea mănăstirii.

124. — 1632 (7140) iunie 16, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pîngărați satele Bilăești și Ivănești, din ținutul Neamț, două mori pe Cracău și una în satul Dărmănești, o prisacă în braniștea de la Bohotin, trei fălci de vie la Cotnari și toată poiana care mai înainte a fost ascultătoare de curtea domnească din tîrgul Piatra.

125. — 1632 (7140) iunie 20. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Paraschi chiva din Iași, zidită de Nestor Ureche fost vornic, o bucată din hotarul satului Procelnici cu seliștea Cozmești, în urma unei judecăți cu Gheorghe și Zavul, nepoții lui Saula.

126. — 1632 (7140) iunie 20, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Eustratie logofăt satul Teșeuți, ținutul Suceava, și jumătate din satul Mîsești, ținutul Iași.

127. — 1632 (7140) iunie 21, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstiri Vizantia niște danii în Vitănești, pe ambele părți ale Putnei și în Voloșcani.

128. — 1632 (7140) iunie 22, < Iași >, Alexandru Iliș voievod poruncește pircălabilor din ținutul Bacău să ia partea de ocină din Birăești a lui Văsii și să o dea lui Ștefan Ion și Vasile, pentru că Văsii a rămas de lege.

129. — 1632 (7140) iunie 23, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstiri Pingărați niște curături cumpărate în satul Dărmănești.

130. — 1632 (7140) iunie 24, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstiri, Pingărați toată poiana Pingărați, fostă mai înainte domnească, ascultătoare de ocolul tirgului Piatra.

131. — 1632 (7140) iunie 24. Medelean și fiii săi vînd lui Gligorie și fiicei sale Trușca o parte de ocină cu două bălți, Lăpușna și Lăpușnița.

132. — 1632 (7140) iunie 28, Birlad. Ion Carapotona șoltuz, cu 12 pîrgari și bătrîni tirgului Birlad mărturisesc că Măriica, fiica lui Ifrim vistiernic și cu nepoții ei au vîndut mai multe părți din satele Bujoreni, Pipărcani, Băxănești și Mastatici, pe Birlad, lui Pintea și fratelui său Boul.

133. — 1632 (7140) iulie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește călugărițelor de la mănăstirea de peste apa Bistriței o bucată de pămînt din satul Dănești.

134. — 1632 (7140) iulie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Necula Gheorma să fie de față la răscumpărarea unei ocini din satul Galbeni de la Gheorghie, nepotul lui Nicoară hatman, de către Ursul Vartic și rudele sale.

135. — < După 1632 iulie 2 >. Mărturia unor boieri pentru vînzarea de către Gheorghe, nepotul lui Nicoriță hatman, a unor părți din satul Galbeni lui Ursul Vartic vornic de gloată.

136. — 1632 (7140) iulie 3, Iași. Alexandru Iliș voievod împuternicește pe călugării mănăstirii Galata din Deal, a lui Petru voievod, să-și ia zeciuiala din satul Șivițe.

137. — 1632 (7140) iulie 3, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește sasului Fealtin din Cotnari o moară și o povarnă pe pîrlul Buhaiți.

138. — 1632 (7140) iulie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește pircălabului de ținutul Tutova să apere ocina lui Iftimie comișel din satul Dracsini împotriva lui Neculai Bălțatu.

139. — 1632 (7140) iulie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Nechita diac din Virtop partea de jos din poiana Muncei. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIII).

140. — 1632 (7140) iulie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește Salomie, soția lui Voruntar Prăjescu fost comis, și fiilor ei jumătate din satul Voruntărești, pe Siret, ținutul Roman, moștenită de la cumnatul ei, Arpentie fost postelnic.

141. — 1632 (7140) iulie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre satul Rumîni și Simion Gheucă mare medelnicer pentru o bucată de loc din partea de sus a acestui sat, dînd rămas pe ultimul.

142. — 1632 (7140) iulie 4. Lazăr Moțoc, Bernard diac din Cozmești ș.a. mărturisesc că Toader, fiul lui Tudoran, ș.a. au vîndut lui Lupul Prăjescul fost postelnic ocina lor din Săoani.

143. — 1632 (7140) iulie 5, Iași. Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre Ionașco, fiul Salomiei, și Focșa, fiul lui Ionașco din Ruginoasa, pentru două bordeie din Ruginoasa, dînd rămas de judecată pe cel dintîi.

144. — 1632 (7140) iulie 5, Iași. Simion Gheuca mare medelnicer mărturisește că s-a împăcat cu Ionașco, Ursul ș.a. după judecata domnească, recunoscîndu-le acestora drepturile asupra unei poieni din satul Romăni.

145. — 1632 (7140) iulie 6, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Lupu Prăjescu fost postelnic a patra parte din Dănceni, ținutul Roman, și a noua parte din Săoani, pe Siret

146. — 1632 (7140) iulie 8, Iași. Alexandru Iliăș voievod scutește pe preoții din Moldova de toate dările, afară de birul steagului, de care nu sînt scutiți decît preoții de la bisericile domnești.

147. — 1632 (7140) iulie 8. Pătrașco Bașotă logofăt al doilea mărturisește că a hotărnicit locul mănăstirii Secu și al satului Vinători despre hotarul mănăstirii și tirgului Neamț.

148. — 1632 (7140) iulie 8. Ursul Vartic fost vornic cu soția și fiica sa dăruiesc mănăstirii Dobromira venitul satului Galbeni, două vii, un loc de grădină ș.a.

149. — < C c a. 1632 > iulie 9, Iași. Stratul Bolea și Lupul cupar vînd lui Dumitrașco Buhuș jumătate din seliștea Răvăcani, ținutul Roman.

150. — 1632 (7140) iulie 9, Lungani. Ionașco Mînjea uricar și Toader sulger mărturisesc că au ales partea de ocină din satul Lungani cumpărată de Dima cojocarul de la Lazor și de la fratele lui, Toader.

151. — 1632 (7140) iulie 11, Iași. Alexandru Iliăș voievod poruncește lui Costantin Stîrcea să aleagă hotarul satului Culișăuți dinspre satul Șerbiceni.

152. — 1632 (7140) iulie 11, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Maftel Roșca din Birlad și nepoților lui satul Bălănești, pe Jeravăț.

153. — 1632 (7140) iulie 12, Iași. Vasile Roșca vornic de gloată vinde o jumătate din satul Oncani, ținutul Hîrlău, lui Gheorghe Roșca vistiernic pentru 730 galbeni și 13 poloboace cu miere.

154. — 1632 (7140) iulie 13. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco Rusu vornic de gloată a patra parte din satul Volosăni, pe Blc.

155. — < 1632 > iulie 15. Lupul, fiul lui Mihăilă, vinde lui Dumitrașcu stolnic o vie din satul Feținghești, ținutul Putna.

156. — 1632 (7140) iulie 15, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Isac Stîrcea jumătate din satul Onutul de Sus, ținutul Cernăuți, cu vad de moară. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIV).

157. — 1632 (7140) iulie 15, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Mihail și femeii sale, Grozava, o ocină în satul Țutcani, ținutul Neamț, cumpărată de la Ciurca, fiica lui Toader Boghean.

158. — 1632 (7140) iulie 15, Birlad. Vasile Buțucul ș.a. vînd partea de ocină a lui Molofei din satul Risipeni, pe Jeravăț, lui Costantin Ciure.

159. — 1632 (7140) iulie 20, Iași. Fotul Șăfrancă din Cotnari vinde lui Apostol postelnic o vie la Băiceni, pe dealul Frumușenilor.

160. — 1632 (7140) iulie 21, Iași. Alexandru Iliăș voievod imputernicește pe Dumitru Buhuș logofăt al treilea să-și ia zeciuiala de pe un loc al său din hotarul Tirgului Frumos. (Cu fotocopie în anexă, pl. XV).

161. — < 1632 > iulie 22, Culișăuți. Costantin Stîrcea scrie lui Gheanghea mare logofăt despre alegerea hotarului satului Culișăuți dinspre satul Șerbiceni.

162. — 1632 (7140) iulie 24. Pătrașco Bașotă logofăt mărturisește că a împărțit împreună cu alți oameni satul Războieni, ținutul Neamț, și vecinii din acel sat lui Lupul Prăjescul postelnic și fratelui său Ionașco Prăjescul. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVI).

163. — 1632 (7140) iulie 29, Pietriș. Lupul Prăjescul postelnic și Ionașco Mînjea uricar mărturisesc că au hotărnicit niște părți de ocină din satul Pietriș cumpărate de Grama stolnic.

164. — 1632 (7140) august 4, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Costantin Vornic de gloată a șasea parte din satul Ecușeni, ținutul Suceava, cumpărată de la Vasile Udrea.

165. — 1632 (7140) august 5, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește egumenului de la mănăstirea Bistrița să cheme la judecata domnească pe egumenul de la mănăstirea Tazlău pentru vile de la Bacău. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVII).

166. — 1632 (7140) august 5, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Simlon Pilipovschi fost pircălab și rudelor sale împărțirea satelor Mihălcăuți, Văscăuți, Zubriceni și Blișcinăuți sub Terebna, înșinețul pe Nistru, Diacăuți ce se numește Briceni, Vișneva pe Nistru, Siliștea, Pilipăuți, Orășeni, Nipolocăuți, Bîrnova, Șendreni și Negrești.

167. — 1632 (7140) august 6, Mogoșești. Pavel fost episcop de Huși ș.a. mărturisesc că popa Gligore din Cozmești a cumpărat un loc de două case, 24 de pămînturi și curături din satul Vereșani de la fiii lui Clrștian.

168. — 1632 (7140) august 8, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar a cincea parte din a patra parte din satul Dolhești, la obrșia Crasnei, cumpărată de la Păcurar, fiul lui Cozma sulgerul.

169. — 1632 (7140) august 9, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dănilă din Varnița și preotului Eftimie un loc numit Peștera, mai jos de trgul Orhei.

170. — 1632 (7140) august 10, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește împărțirea satului Războieni, ținutul Neamț, între Lupu și Ionășcuță Prăjescul, [fiii lui Nicoară Prăjescul fost mare vistiernic.

171. — 1632 (7140) august 10. Cioilă din Tămaș cu femeia și copiii săi vînd popii Gheorghe din Bacău ocina lor din Tămaș.

172. — 1632 (7140) august 12, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Secul locul de lîngă mănăstire și satul Vînători, ținutul Neamț, ce a fost ascultător de ocoul Tîrgului Neamț.

173. — 1632 (7140) august 12, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește popii Dumitru din Soci o parte de ocină din Dragomirești, [ținutul [Neamț, cumpărată de la fiii lui Andronic fost vătav în acest sat.

174. — 1632 (7140) august 14, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Savin Prăjescul fost hatman două fălci de vie la Cotnari, pe dealul Păcurar, cumpărate de la călugărul Anastasie.

175. — < 1632 > august 15. Gîrge Gîrbovină și fiul lui, Sima, vînd lui Dumitrașcu stolnic o vie din satul Fișinghești.

176. — 1632 (7140) august 15, A d j u d. Mirza și femeia sa Irina vînd un vad de moară și șase pămînturi din satul Hălmăgești lui Dabija pircălab.

177. — < Cca. 1632 august 15, A d j u d >. Tanasie și Bota, staroști de Putna, și Iane șoltuzul cu 12 plrgari din trgul Adjud mărturisesc că Mirzea și femeia lui, Irina, au vîndut un vad de moară și șase pămînturi din satul Hălmăgești lui Dabija fost pircălab.

178. — 1632 (7140) august 17, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Pătrașco Bașotă logofăt cumpărăturile sale: a șasea parte din satele Bodești și Dăncești, pe Cracău, ținutul Neamț, o parte din poiana Munciei și părți de ocini din satul Șofrăcești, pe Pîrlul Negru. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVIII).

179. — < 1632 > august 20. Ionașco Avram, Ursul Vartic, foști vornici ș.a. mărturisesc că Neculai și Dochia, fiii lui Ursul Bălțatul, vînd ocina lor din satul Dracsini lui Eftimie și soției sale Tudosia.

180. — 1632 (7140) august 20, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Savin fost hatman să cerceteze și să stîlpească locurile din munte ale mănăstirii Bisericiani încălcate de satul Dărmănești.

181. — 1632 (7140) august 26, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Avram Căpotici diac satul Colișăuți.

182. — < Înainte de 1632 august 28 >. Ion Carapotona șoltuz, pîrgarii și alți oameni din Birlad mărturisesc că Toma Savei din Străoani și rudele sale au vîndut un vad de moară la Vitănești, pe gîrla Putnei, sub Măgură, lui Nacu, fiul lui Iane din Birlad.

183. — 1632 (7140) august 28, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Nacul fiul lui Iane negustor din Birlad, un vad de moară la gîrla de jos a Putnei.

184. — 1632 (7140) august 28, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dumitrașcu Solomon satul Fintînelele, cu vad de moară în Bistrița, cumpărat de la Gheorghită și frații lui și părți din satele Năsoești, Iadumirești, Secătura, Albotești și Băsești, toate în ținutul Bacău.

185. — 1632 (7140) august 29, Iași. Marii boieri adevăresc că Vasilcea aprod și-a pus zălog pentru 40 de zloți partea sa de ocină din Ungurași, ținutul Neamț, la Dumitrașco Șoldan mare spătar.

186. — 1632 (7140) august 30. Savin Prăjescul fost hatman mărturisește cum a stîlpit o bucată de loc a mănăstirii Pîngărați pentru care aceasta se judecase cu satul Dărmănești.

187. — 1632 (7140) august 31, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gorgan vornic de gloată satul Văscăuți, în urma unui proces pentru o moarte de om săvîrșită în acest sat în zilele lui Ștefan Tomșa voievod.

188. — < 1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > (7141), Iași. Tudor pîrcălab de Hotin vinde lui Gavrilaș vornic satele Cotela și Păltinișul, ținutul Dorohoi, și părți din satul Budina.

189. — < 1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > (7141). Ștefan și rudele sale vînd ocina lor din satul Săcuiani lui Gliga din Căciulați și soției lui, Marica.

190. — < 1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > (7141). Zapis de împărțire și vînzare a unor ocini din satul Piticeni.

191. — < 1632 septembrie 1 — 1633 aprilie > (7141). Alexandru Iliăș voievod scrie lui Cîrjeu fost stolnic și lui Burdugan fost vîtaf să aleagă și să stîlpească hotatul satului Tălăbești de al satului Tocești.

192. — < 1632 septembrie 1 — 1633 aprilie > (7141), Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bistrița două mori în satul Găgești, pe gîrla Putnei, sub Măgură.

193. — < 1632 septembrie 1 — 1633 aprilie > (7141), Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Lupul fost mare vornic o parte din satul Macicăuți.

194. — < 1632 septembrie 1 — 1633 aprilie > (7141). Alexandru Iliăș voievod întărește lui Apostol fost postelnic un vad de moară pe apa Tutovei, la Polițeni.

195. — 1632 (7141) septembrie 2, Iași. Alexandru Iliăș voievod poruncește să nu fie amestecate la impuneri breslele cu negustorii.

196. — 1632 (7141) septembrie 2, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Cazacu cămăraș a șasea parte din Grozești, ce se numește Mărcești, și partea de jos, dinspre Golumboae, pe Siret, pe care le-a cumpărat de la Tudora, sora lui Gavril fost staroste.

197. — 1632 (7141) septembrie 2, Iași. Todosiia, jupîneasa lui Ionașco Peicul fost sulger, vinde jumătate din satul Cîrligi, ținutul Neamț, lui Iordache vistier. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIX).

198. — 1632 (7141) septembrie 4, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bistrița niște vii la Bacău, la locul numit Strîmturile, dăruite de Marica, cneaghina lui Orăș fost hatman.

199. — 1632 (7141) septembrie 5, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește fiilor lui Ștefan Blendea a treia parte din satul Bădești, ținutul Suceava, după judecata avută cu Nechita din Leutești ș.a. (Cu fotocopie în anexă, pl. XX).

200. — 1632 (7141) septembrie 5. Ion Mircea, fiul Soficăi din Drăgoteni, vinde ocina sa din Tâmașul de jos lui Gheorghe Hornețu.

201. — 1632 (7141) septembrie 6, Iași. Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe Simion Purece să-și apere niște fînețe de la Roman. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXI).

202. — < 1632 > septembrie 8, Bîrlad. Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe Apostol fost postelnic să-și ia zeciuiala din satul Vorniceni.

203. — 1632 (7141) septembrie 8. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Cîrstea uricariul un vad de moară în apa Bîrladului, între Tecuci și Cămilești, și o bucată de loc pentru a-și face sat, ambele în hotarul tîrgului Tecuci.

204. — 1632 (7141) septembrie 10, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Toma mare sulger mai multe părți de ocini cumpărate în satul Drislive, ținutul Dorohoi. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXII).

205. — < Înainte de 1632 septembrie 12 >. Simion și sora sa, Grozava, vind partea lor din Dănești, cu loc de moară în Bașeu, lui Miron fost clucer.

206. — 1632 (7141) septembrie 12, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Toma mare sulger o parte de ocină din Dănești, cu vad de moară în Bașeu, cumpărate de socrul său, Miron fost clucer, de la Simion și sora lui, Grozava.

207. — 1632 (7141) septembrie 12, Iași. Alexandru Iliăș voievod dă clerului un așezămînt și îl scutește de dări.

208. — 1632 (7141) septembrie < 12 >. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Apostol Jora postelnic satele Vișăni, Pîncești, Beșicați, Hlibănoae și Nourești, din ținutul Hotin, primite de la Velișcu Hăbășescu fost pîrcălab de Hotin pentru o datorie.

209. — 1632 (7141) septembrie 12. Alexandru Iliăș voievod pentru satele Cupcici și Brătășeni pe Ciuhur și părți din Tribișeuți, Costești, Dumeni, Bozovița, Răsteu și Tâlmaci.

210. — 1632 (7141) septembrie 14, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic jumătate din satul Oncani, ținutul Hîrlău, cumpărată cu 130 ughi și 13 poloboace cu miere.

211. — 1632 (7141) septembrie 16. Alexandru Iliăș voievod poruncește unei slugi domnești să urmărească în toată țara pe vecinii Pahlolci și Nistor și să le ia niște vite pentru a le da lui Ion Potlog fost vornic, care le-a plătit dabila.

212. — (7141) < înainte de septembrie 19 >. Mărturia unor boieri privind vînzarea satelor Nedebouți și Vlădiceni de către Neculai Catargiul fost vistiernic lui Dumitrașco Șoldan spătar.

213. — 1632 (7141) septembrie 19, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare spătar satele Nedebouți și Vlădiceni, ținutul Hotin, cumpărate de la Neculai Catargiul fost vistiernic.

214. — 1632 (7141) septembrie 20, Iași. Alexandru Iliăș voievod scrie cămănarilor de la Huși să lase în pace o circiumă mare, un cojocar, un meserciu și un hoștinar ai episcopiei de Huși.

215. — 1632 (7141) septembrie 20, Iași. Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Bistrița să ia zeciuiala din viile lor de la Bacău, de pe Valea Călugărului.

216. — 1632 (7141) septembrie 20. Galaftion egumenul și întreg soborul de la mănăstirea Sf. Sava mărturisesc că Olena, soția lui Drăgan Mălai, și cu fii iei le-au zălogit părți din satele Blișcenăuți și Zubriceni, ținutul Hotin, pentru 100 de galbeni.

217. — 1632 (7141) septembrie 21, Iași. Alexandru Iliăș voievod dăruiește lui Scherlet din Zorileni și cumnatului său, Tudoraclii, seliștea Bălăceni, fostă ascultătoare de ocolul tîrgului Bîrlad, pentru o sută de galbeni dați în trebuința țării, cînd a avut Moldova mare greutate de la Poartă, vizir și han. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXIII).

218. — < 1632 septembrie 21 — 1633 aprilie >. Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Scherlet din Zorileni, cneaghinei sale, Maria, și cumnatului său, Tudorache, seliștea Bălăceni, fostă ascultătoare de ocolul târgului Brlad, pentru că au dat o sută de ughi în treaba țării, când a avut Moldova mare greutate de la Poartă, vizir și han.

219. — < 1632 septembrie 21 — 1633 aprilie > (7141), Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Alexa din Popești ș. a. să hotărânicească părțile de ocină din satul Rădeni pentru care s-au jeluît Ionașco Jorea vornic și popa Gligorie din Iași.

220. — 1632 (7141) septembrie 22, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitrașcu Gheuca vornic de gloată o parte de ocină din Costești, ținutul Tutova, primită de la Toader și Cîrstea în schimbul unui cal pe care aceștia i l-au pierdut.

221. — 1632 (7141) septembrie 22. Vasile, fiul lui Ignat și al Agahiei din Bălițești, dă ocina sa din acest sat lui Mereuță pircălab spre a-și plăti capul pentru furtul unui cal.

222. — < 1632 septembrie 23 — 1653 aprilie >. Catrina, sora mitropolitului Varlaam, dăruiește o prisacă cu pomeți și cu lazuri mănăstirii Secul.

223. — 1632 (7141) septembrie 26, Iași. Alexandru Iliș voievod interzice autorităților laice să se amestece în treburile bisericești.

224. — 1632 (7141) octombrie 6. Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Neniul vornic satul Șărauți, ținutul Hotin.

225. — 1632 (7141) octombrie 8. Alexandru Iliș voievod întărește lui Costantin Stîrcea satul Răcinții, ținutul Hotin.

226. — 1632 (7141) octombrie 10, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Borleanul uricar și ureadnicului de Dorohoi să cerceteze dacă hotarul șatului Șendriceni al lui Onciul fost staroste a fost încălcat dinspre satul Șelișeu al lui Lupul cupar.

227. — 1632 (7141) octombrie 15. Mariica Ihnătoaie vinde o parte de ocină din satul Șendreni lui Ghiorghe staroste de negustori din Iași. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXIV).

228. — 1632 (7141) octombrie 16, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Pînte și fratelui său Boul părți de ocini în satele Bujoreni, Pipercani, Băxănești și Mastatic, cumpărate de la Mărica, fiica lui Ifrim vistiernic, și de la nepoții ei.

229. — 1632 (7141) octombrie 16. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco și soției sale, Tofana, jumătate din satele Voloșcov și Hădărauți pe care le zălogiseră la Costantin Stîrcea și la nepotul acestuia, Gheorghe Coropceanul.

230. — 1632 (7141) octombrie 20. Iurașco vinde ocina sa din satul Ruși Păscălinei și fiului ei Dumitrache pentru 40 de taleri.

231. — 1632 (7141) octombrie 20, Ruși. Iurașco vinde jupînesei Păscălina și fiului ei Dumitrache o ocină din Ruși Goei.

232. — 1632 (7141) noiembrie 1, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a cîrciumiilor sale.

233. — 1632 (7141) noiembrie 1, Bogdănești. Mărturie pentru vînzarea unei părți din satul Doljești, pe Siret, în ținutul Roman, de către Anghelina, mătușii sale Păscălina și fiului ei, Dumitrache.

234. — 1632 (7141) noiembrie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea stăpînirea asupra tuturor proprietăților sale.

235. — 1632 (7141) noiembrie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Neniul vornic de gloată un sălaș de țigani, dăruit de Moise Movilă voievod.

236. — < 1632 > noiembrie 3, Iași. Marii boieri mărturisesc că Teofan Sechil și nepotul său, Neculai au vîndut lui Lupul Prăjescul fost postelnic partea lor din Cobăceni, pe Jijîa, în ținutul Hîrlău.

237. — 1632 (7141) noiembrie 3, Iași. Alexandru Iliș voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea lui Aron vodă să stăpânească satul Mierăești, din ținutul Tecuci, pentru că le este dăruit de către Enache postelnic.

238. — 1632 (7141) noiembrie 3, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași vile sale de la Cotnari.

239. — 1632 (7141) noiembrie 3, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Panaiot stăpânirea asupra satului Trohănești, din ținutul Tecuci. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXV).

240. — 1632 (7141) noiembrie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași satele Scumpia, Stolniceni și Șetrăreni, din ținutul Iași, dăruite mănăstirii de Enache postelnic.

241. — 1632 (7141) noiembrie 6. Tinco cel Bătrîn, Topcean, Griga ș.a. din Hrușova (Polonia), foști locuitori din Moldova, mărturisesc că Gheorghe, fiul lui Ionco, are drepturi de proprietate în Onutul de Sus.

242. — 1632 (7141) noiembrie 7. Andrei ureadnic de Brlad ș.a. mărturisesc că Focșa din Băliștești a vîndut partea sa din acest sat lui Ifrim și femeii sale, Ilinca.

243. — 1632 (7141) noiembrie 8, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Lupul Prăjescul fost postelnic o parte din satul Cobăceni, pe Jijia, ținutul Hîrlău, cumpărată cu 150 ughi și 10 iepe.

244. — 1632 (7141) noiembrie 10, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește Ilincăi, fiica lui Sofronie, o parte de ocină din satul Boian, ținutul Cernăuți.

245. — 1632 (7141) noiembrie 20. Ion Carapotona șoltuz, plrgarii și alți oameni din Brlad mărturisesc că Dochia, fiica lui Ursu pitar, și fiii ei au vîndut partea lor de ocină din satul Dracsini lui Apostol neguțător din Brlad.

246. — 1632 (7141) noiembrie 25, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Alexa vistiernicul din Pincești a șasea parte din acest sat dată lui de Cîrstea, fiul lui Vartic, pentru că a plătit pentru el „darea țărănească”.

247. — 1632 (7141) noiembrie 26, Iași. Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea un loc de prisacă și de fînaș și un loc de moară și de șteze pe Jijia, de la confluența cu Bahluiul pînă la vărsarea ei în Prut, în braniștea domnească, pentru că a dat domnului patru cai buni, prețuiți 160 ughi.

248. — 1632 (7141) decembrie 1, Iași. Alexandru Iliș voievod scutește cleul de taxe vamale.

249. — 1632 (7141) decembrie 1, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Chiriac negustor o parte de ocină din satul Vorovești, ținutul Cîrligătura, pe care i-a dat-o unchiul său, Sima.

250. — 1632 (7141) decembrie 1, Iași. Mărturia marilor boieri pentru vînzarea de către Ionașco Hrincoviciu și Franțilian Hrincoviciu a unor părți din satele Tămășeni și Iugani, ținutul Suceava, lui Dumitrașcu Fulger și surorii lui, Marița.

251. — 1632 (7141) decembrie 2, Iași. Mărturia marilor boieri asupra vînzării de către Pîntea fost șetrar lui Ionașco Cehan mare pitar a unor părți din satul Codăești, ținutul Vaslui, anume: jumătatea de sus a satului, cu vad de moară, mori gata și loc de piuă în Dobrovăț și a cincea parte din partea de sus a satului.

252. — 1632 (7141) decembrie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar o jumătate din satul Codăești, ținutul Vaslui, partea de jos, ce s-a numit Șchei, cu vad de moară, mori gata și loc de piuă în Dobrovăț și a cincea parte din partea de sus a satului, cumpărate de la Pîntea fost șetrar.

253. — 1632 (7141) decembrie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco și Vasilie Tecman ocinile cumpărate în satele Ivănățăști și Popșori, din ținutul Vaslui. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXVI).

254. — 1632 (7141) decembrie 6. Alexandru Iliș voievod întărește lui Albotă și fraților săi două părți din satul Vlăsinești, după judecata pe care au avut-o cu Bilavăș și Plopoia.

255. — 1632 (7141) decembrie 6, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitrașco Fulger și jupănei sale Marica jumătate din satul Răchiteni, pe Siret, în ținutul Suceava, pe care l-a cumpărat de la Andronic ș.a.

256. — 1632 (7141) decembrie 10, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Costantin diac ocini din satele Sperlești, Verișești, Seliște și Poiana lui Coman.

257. — 1632 (7141) decembrie 12, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește cneaghinei Păscălina și fiului ei, Dumitrachi, părți de ocină cumpărate în satele: Doljești și Rușii Goi, ținutul Roman, și Crucea de Jos, ținutul Putna. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXVII).

258. — 1632 (7141) decembrie 14, Iași. Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Clrstea uricar și lui Căzacu cămăraș satul Ruși, din ținutul Hirău, ascultător de ocolul tirgu-lui Botoșani, cu locuri de heleșteu și mori în Sitna.

259. — 1632 (7141) decembrie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Racoviță Cehan spătar părți de ocini din satul Vilnești, ținutul Vaslui, cumpărate de la Palaghia și fiii ei, Costantin și Ionașco.

260. — 1632 (7141) decembrie 15. Alexandru Iliș voievod întărește lui Franț vistiernic un loc de prisacă cu vie și cu livadă, la Geonoaia, în satul Jigoreni, cumpărat de la Ionașcu ș.a.

261. — 1632 (7141) decembrie 17. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Berzunțul a patra parte din satul Sirbi.

262. — 1632 (7141) decembrie 18, Iași. Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre mănăstirea Sfânta Vineri din Iași și satul Pintișeni, hotărînd ca locuitorii din acest sat să lucreze pentru mănăstire „toate trebile”. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXVIII).

263. — 1632 (7141) decembrie 25, Bîrlad. Ion Carapotona șoltuz cu 12 pîrgari din Bîrlad ș.a. mărturisesc că Mihăilă, ginerele Cimbalei și femeia sa, Oprina, vînd lui Apostol ocina lor din satul Drăcsini.

264. — < 1632 > decembrie 30, Iași. Maftei Roșca din Bîrlad mărturisește că nici el, nici fiul său, Gligorie, nu au dres de la Moise Movilă pentru seliștea Bălăceni, ținutul Bîrlad, a lui Scherlet.

265. — 1632 (7141) decembrie 31, Iași. Marii boieri mărturisesc că Mafteiu Roșca din Bîrlad a recunoscut că nici el, nici fiul său, Gligorie, nu au dres de la Moise Movilă pe seliștea Bălăceni a lui Scherlet.

266. — 1633 (7141) ianuarie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și vecinilor săi.

267. — 1633 (7141) ianuarie 9, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bistrița niște vie de la Bacău, pe dealul Strimtura, în urma judecății pe care călugării au avut-o cu Magda, femeia lui Lupul.

268. — 1633 (7141) ianuarie 12. Dimula pîrcălab ș.a. mărturisesc că Necula și soția sa, Maria, au cumpărat mai multe ocini din satul Periași, pe Siret.

269. — 1633 (7141) ianuarie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Aron vodă din țarina tirgului Iași seliștea Fetionești, pe Jijia, în ținutul Iași, primită în schimbul seliștei Selicicani, pe Bașeu, ținutul Dorohoi, de la Ghiorghe Jora pîrcălab.

270. — 1633 (7141) ianuarie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați branîștea sa, după împăcarea ei cu mănăstirea Bisericiani.

271. — 1633 (7141) ianuarie 15. Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre Stratul Bolea paharnic și rudele lui cu popa Simion și rudele sale, hotărînd ca primii să stăpînească o parte, iar ceilalți trei părți din satul Mogoșești, pe Vilna, ținutul Vaslui.

272. — < C c a. 1633 ianuarie 16 >. Nechita vătav mărturisește că Nicoară a vîndut ocina sa din Ciohoreni lui Ignat și Ganea vistiernicel.

273. — 1633 (7141) ianuarie 16, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Pătrașco Bașotă logofăt o parte din satul Ciohoreni, ținutul Suceava, răscumpărată de la Sava Ganea și Țințar.

274. — 1633 (7141) ianuarie 18, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Evlogie episcop de Rădăuți jumătate din satul Lăcina, ținutul Dorohoi, cumpărată cu 100 de ughi, o iapă și trei vaci.

275. — 1633 (7141) ianuarie 22, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Aron Vodă un iaz pe pîrîul Ciric, în hotarul tîrgului Iași.

276. — 1633 (7141) ianuarie 23, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Iftimie ocini cumpărate în satul Dracsini, pe Studeneț.

277. — 1633 (7141) ianuarie 24, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirilor Bisericiani și Pîngărași un loc din munte, după judecata pe care au avut-o cu satul Dărmănești și cu niște orașeni din tîrgul Piatra.

278. — 1633 (7141) ianuarie 27, Iași. Mărturia marilor boieri pentru ocinile cumpărate din satul Ivoești, pe Bahlui, ținutul Cîrligătura, de către Gheorghe Roșca vistiernic.

279. — 1633 (7141) ianuarie 27, Bîrlad. Ion șoltuzul și 12 pîrgari din Bîrlad mărturisesc că Zaharia și Dumitru, fiii popii Luca, au adevărit vînzarea unei jumătăți de ocină din satul Cernătești, de către părinții lor, lui Pravăț ș.a.

280. — 1633 (7141) ianuarie 29, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Jora pîrcălab, în urma judecății cu Drăgan Mălaiu și femeia lui, jumătate din satul Blișcenăuți și a patra parte din satul Zubriceni, ținutul Hotin, cumpărate de la mănăstirea Sf. Sava din Iași unde fuseseră puse zălog de către Drăgan Mălaiu.

281. — 1633 (7141) ianuarie 29, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic al doilea părți de ocini cumpărate din satul Ivoești, pe Bahlui, ținutul Cîrligătura.

282. — 1633 (7141) ianuarie 31, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Drăguș o parte de moșie din satul Mărișești, pe care i-a dat-o Lupul al Nastei din Mărișești, pentru că i-a plătit capul.

283. — 1633 (7141) februarie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar niște robi țigani.

284. — 1633 (7141) februarie 2, Iași. Petre vornic de gloată mărturisește că Bejan și-a plătit capul pentru un furt de cai de la Petrea Mătcu, dîndu-i acestuia ocina sa din satul Conțești.

285. — 1633 (7141) februarie 2. Nistor Focșia vinde lui Buhuș vistiernic partea sa de ocină din Iurghiceni pentru bani și 20 merțe de pîine.

286. — 1633 (7141) februarie 5, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Malcoci pîrcălab de Hotin niște robi țigani.

287. — 1633 (7141) februarie 6, Iași. Marii boieri mărturisesc că Fădușco rusul ș.a. s-au pîrît cu călugării de la mănăstirea Pobrata pentru faptul că niște tovarăși ai lor au fost uciși de tîlhari în timp ce lucrau la iazul mănăstirii.

288. — 1633 (7141) februarie 6, Vereșani. Mai mulți oameni din Vereșani dau mărturie că Gavril a vîndut partea de pămînt din Vereșani a mamei sale lui Alexandru diac. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXIX).

289. — 1633 (7141) februarie 13, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Gavriș fost mare vornic să cerceteze dacă vecinii lui Glianghea mare logofăt din satul Parcova au încălcat hotarul satului Cupcici al lui Dumitru Buluș logofăt și dacă Gheorghe Jora fost pircălab a încălcat hotarul satului Costești tot al lui Dumitru Buhuș logofăt.

290. — 1633 (7141) februarie 16, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește jupînesii lui Beldiman logofăt satul Negoesti, pe Orbic, două fălci de vie la Cotnari și o casă din Suceava, după înțelegerea pe care a avut-o cu mănăstirea Sucevița.

291. — 1633 (7141) februarie 18. Testamentul lui Dumitrașco Mihul prin care își lasă întreaga avere soției sale, Antemia.

292. — < 1633 > februarie 20, Iași. Glianghea vel logofăt scrie lui Borăleanul fost uricar să cerceteze dacă Lupul cupar a împresurat hotarul satului Șcndriceni al lui Onciuș Iurașcoviți.

293. — 1633 (7141) februarie 22. Alexandru Iliș voievod scuteste de toate dările satului Ulmii, din ținutul Hirlău, al mănăstirii Sf. Paraschiva din Iași.

294. — 1633 (7141) februarie 23. Alexandru Iliș voievod întărește lui Manciuș Pribacul a treia parte din satul Stănigeni.

295. — 1633 (7141) februarie 25, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați hotarul unci poieni, în urma judecății pe care a avut-o cu satul Dărmăncști.

296. — 1633 (7141) februarie 25, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați trei curături cumpărate la Straja.

297. — 1633 (7141) martie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași niște vie cu crame la Cotnari, dăruite de Enache postelnic.

298. — 1633 (7141) martie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ștefan și Ionașco Hrincoviți și rudelor lor satele Răchiteni, pe Siret, ținutul Succava, Iugani și Tămășeni, care fuseseră date în folosință de bunicul lor Toader Bucotco doamnei Marinca, soția lui Ion voievod, atîta timp cît ea va fi în viață.

299. — 1633 (7141) martie 2, Iași. Marii boieri adevăresc că Dumitrașcu Mihul s-a învoit cu soția lui, Antimia, să se moștenească reciproc după moartea unuia dintre ei.

300. — < C c a. 1633 martie 3 >. Egumenul și soborul de la mănăstirea Bisericiani se învoiesc cu Ionașcu Boldescul cupar să-i dea pentru dresile satului Vinători mai multe vite.

301. — < C c a. 1633 martie 3 >. Ionașcu Boldescul fost cupar mărturisește că s-a tocmit cu călugării de la mănăstirea Bisericiani să le dea uricele de la Radu voievod pentru satul Vinători.

302. — < C c a. 1633 martie 3 >. Ionașco Boldescul fost cupar se învoiește cu călugării de la mănăstirea Bisericiani să le dea toate uricele ce le are pentru satul Vinători, iar el să-i dea 40 de oi, 2 cai și alte vite.

303. — < C c a. 1633 martie 3 >. Egumenii de la mănăstirile Bistrița, Neamț, Secul, Agapia, Tazlău și Hărlicești mărturisesc că mănăstirea Bisericiani s-a înțeles cu Boldescul să-i dea mai multe vite pentru dresile pe care el le avea pe satul Vinători. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXX).

304. — 1633 (7141) martie 3, Bisericiani. Epifanie egumenul de la mănăstirea Bistrița și ieromonahul Nil de la mănăstirea Pingărați mărturisesc cum s-au tocmit călugării de la mănăstirea Bisericiani cu Boldescul pentru dresile acestuia pe satul Vinători.

305. — 1633 (7141) martie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Stratul Bolea mare șetrar ocini cumpărate din satele Tirzii, Dănceni, Bălănești și Lazorești, din ținutul Tecuci.

306. — 1633 (7141) martie 6, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași satul Stolniceni cu cătunele Stroiceni, Vlășineasa și Scumpia și satul Șetărani, ținutul Iași, dăruite de Enachi postelnic.

307. — 1633 (7141) martie 6. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași satele Broscăuți, Căcăceni, Larionești, Mășceani, Gamfeni și Mateuți, din ținutul Soroca, dăruite de Enachi postelnic.

308. — 1633 (7141) martie 6, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt părți de ocini cumpărate în satele Tulucești și Ghidușeni, ținutul Covurlui.

309. — 1633 (7141) martie 8, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt cumpărăturile sale: o ocină din satul Bogdănești, pe Prut, în ținutul Fălciu și a cincea parte din satul Mocșie, „ce se numește acum Văscăuții”, din ținutul Orhei

310. — 1633 (7141) martie 8, Miclăușeni. Gligorie Goia și alții adevăresc că Ana cu sora sa, Palaghia, fiicele Maricăi și ruda lor, Aftimia, au vîndut lui Lupul Prăjescul postelnic părțile lor din satul Drulești, cu vad de moară în Siret, fînețe și pomat.

311. — 1633 (7141) martie 9, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt cumpărăturile sale: satul Lcoști, pe Sărata, ținutul Fălciu și o bucată de loc din jos de Loești, cu locuri de prisacă, grădină și moară.

312. — 1633 (7141) martie 9. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt satul Frătești, cumpărat de la nepoții lui Huhulea și ai lui Sturza fost hatman.

313. — 1633 (7141) martie 11, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Nașcul un loc de prisacă din hotarul satului Dumbrăvița, cumpărat de la Guța, fiul lui Tăbuci.

314. — 1633 (7141) martie 14. Irimie Noaptez din Hăsnășeni vinde lui Ionașcu Prăjescul un loc de casă cumpărat de la Mane pitar cu 30 de galbeni.

315. — 1633 (7141) martie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește slugilor domnești din ținutul Bacău să lase în pace de toate angăriile satului Borlești pentru că ține straja pe apa Tazlăului Mare.

316. — 1633 (7141) martie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ghianghea mare logofăt jumătate din satul Negrești și sclîștea Linești, ambele în ținutul Vaslui, pentru care a plătit lui Gefer bașa datoria fostului proprietar, Nicoară.

317. — < Înainte de 1633 martie 22 >. Eremia, fiul lui Onciul, mărturisește că a vîndut lui Iorgachi diacul partea sa din satul Arpășești.

318. — 1633 (7141) martie 22, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Iordache fost vornic părți de ocină din satul Arpășești, ținutul Cîrligătura, cumpărate de la Eremia, fiul lui Onciul și de la Anghelina, fiica Micăi.

319. — 1633 (7141) martie 22, Iași. Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Clrstea Chiusea Brăileanul satul Rușii, din ocolul tirgului Botoșani, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă „în alte țări străine” și pentru că a dat 250 taleri de argint „în trebuința țării”.

320. — 1633 (7141) martie 25. Ieromonahul Partenie de la mănăstirea Bisericieni mărturisește că Sinbotin, fiul lui Tofan din Scorțăști și rudele lui au vîndut schitului Sf. Ioan Gură de Aur a noua parte de ocină și jumătate din vadul morii, dinspre Măgură, de lângă schit.

321. — 1633 (7141) martie 28, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași cinci fălci de vie la Copou pe care i le zălogise Manolache vameșul.

322. — 1633 (7141) martie 30, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Nica cupeț din Focșani părți de ocini cumpărate din satul Mircești.

323. — < După 1633 > martie 30, Tecuci. Mareș din Nănești vinde ocina sa din Tomcești lui Costin postelnic. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXI).

324. — 1633 (7141) aprilie 22, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitru Botoșanul o parte de ocină din satul Băiceni, ținutul Hîrlău, cumpărată de la Rugină diacul din Șilișău.

325. — 1633 (7141) aprilie 27. Miron Barnovschi voievod dăruiește lui Costantin Sitarul satele Giurcani și Rîșcani, pe Elan, în ținutul Fălciu, foste drept domnești.

326. — 1633 (7141) aprilie 28., Mănăstirea Voroneț. Tarasie și Partenie, egumeni, împreună cu întreg soborul mănăstirii Voroneț dau lui Ionașcu Jora vornic seliștea Milcinești, din ținutul Cîrligătura, în schimbul seliștii Mușinți din ținutul Suceava.

327. — 1633 (7141) aprilie 29, Iași. Miron Barnovschi voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și vecinilor săi.

328. — 1633 (7141) mai 9, Bîrlad. Todosie, fiul lui Vasile Micul, vinde nepoților săi ocina sa din satul Tărbuțeni.

329. — 1633 (7141) mai 13, Iași. Lupul fost vornic ș.a. mărturisesc cum Condrea vameș a vîndut o jumătate din satul Vasileu, ținutul Cernăuți, lui Gavrilăș vornic.

330. — 1633 (7141) mai 18, Iași. Lazor egumenul și tot soborul mănăstirii Agapia vînd lui Ștefan din Iași și femeii sale, Marica, un loc de casă din Iași, lîngă pivnița Banvicăi.

331. — 1633 (7141) mai 21. Cristea, fiul lui Drăguș vornic, vinde lui Pătrașcu diac un loc de prisacă din satul Berendești, ținutul Vaslui.

332. — < 1633 > mai 25, Cristești. Ioan Boldescul scrie egumenului Partenie de la Bisericanii pentru niște documente și niște vite.

333. — 163 <3> (714 <1>) iunie < înainte de 22, Constantinopol >. Testamentul lui Miron Barnovschi voievod.

334. — 1633 (7141) iunie 23, Bîrgăoani. Ilie Pleșca din Bîrgăoani vinde 14 pămînturi din Certieni lui Tanasă.

335. — < 1633 iunie 25 — iulie >, Țarigrad. Moise Movilă voievod poruncește să se judece din nou pricina dintre Cehan jîtnicer și Roșca vistiernic pentru satul Sterpeni.

336. — < Cca. 1633 iulie 5, Bîrlad >. Tule Tetul șoltuz cu 12 plrgari din Bîrlad ș.a. mărturisesc că Irina, soția lui Ghinea, a vîndut părți de ocini din Pițigani, Mastatici și Valea Iepii lui Scîrlet și, lui Tudorachi.

337. — 1633 (7141) iulie 5, < Bîrlad >. Tule șoltuzul cu 12 plrgari din Bîrlad ș.a. mărturisesc că Mărica și sora ei au vîndut o parte de ocină din Văleni lui Scărlat și lui Aiupul.

338. — 1633 (7141) iulie 8, Șătrăreni. Ilinca, fiica lui Oniul, vinde Tiței partea ei de zestre din satul Dănceni, cumpărată de tatăl ei de la Pilat.

339. — 1633 (7141) iulie 29. Gheorghe și Petrea, staroști de Troțuș, ș.a. mărturisesc că ocina din Chirișomu, pentru care s-au plîrit înaintea lor Verdeș cu Unguraș ș.a., se cuvine, după dresale arătate, celui dintîi.

340. — 1633 (7141) august 9, Iași. Pană stolnic scrie plrcălabilor, șoltuzilor și plrgarilor de Neamț să lase în pace un loc de fînaț al mănăstirii Secu. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXII).

341. — < 1633 august, după 9 — 1634 martie >. Todosca, fiica Măricăi, dăruiește lui Cehan vornic ocinele sale din satele Botoi și Vinderei.

342. — 1633 (7141) < august după 9, — august 31 >, Iași. Moise Movilă voievod dăruiește lui Dumitru Leoa vornic de gloată satul Piscani, la Prut, în braniște, cu moară în dubase. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXIII).

343. — 1633 (7141) august < 12; 20 — 29 >. Moise Movilă voievod împuternicește pe Prodan să-și apere seliștea Prelipca din ținutul Dorohoi.

344. — 1633 (7141) august 25, Iași. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi și scutește de dări 20 de vecini de aici ai Mitropoliei.

345. — 1633 (7141) august 25, Iași. Moise Movilă voievod întărește scutirea de dări a circiumilor Mitropoliei Sucevei.

346. — 1633 (7141) a u g u s t 25, < I a ş i >. Moise Movilă voievod dăruieşte mănăstirii Secul un loc de fînaţ şi de arătură, lîngă hotarul mănăstirii Neamţ, fost ascultător de tîrgul Neamţ.

347. — 1633 (7141) a u g u s t 25, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte închinarea mănăstirii Galata cu satele Belceşti, Plopi şi Călugăreni către biserica patriarhiei Ierusalimului, scutind pe oamenii din aceste sate de dări.

348. — 1633 (7141) a u g u s t 25, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Galata de Sus satul Voroveşti, din ocolul tîrgului Iaşi, cu toate gloabele şi deşugubinele, în afară de birul împărătesc, iar oamenii din sat să fie posluşnici ai mănăstirii.

349. — 1633 (7141) a u g u s t 25, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Adormirea din mijlocul tîrgului Iaşi satul Toporăuţi, din ţinutul Cernăuţi, scutindu-l totodată de dări.

350. — 1633 (7141) a u g u s t 25, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirilor Adormirea din Iaşi şi Birnova o pivniţă de la chervăsăria din Iaşi, „unde a fost casa lui Ureche vornicul“ scutind totodată pe omul de la pivniţă, Necula, de toate dările şi angăriile.

351. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ş i. Moise Movilă voievod scrie dregătorului, şoltuzului şi pîrgarilor de Huşi să lase în pace satele Episcopiei de Huşi, să nu le învăluiască cu tîrgul.

352. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ş i. Moise Movilă voievod scrie dregătorului, şoltuzului şi pîrgarilor de Huşi să nu învăluiască cu tîrgul satele Episcopiei de Huşi.

353. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ş i. Moise Movilă voievod scrie cămănarilor de la Huşi să lase în pace o cîrciumă mare, un cojocar şi un meserciu ai Episcopiei de Huşi.

354. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ş i. Moise Movilă voievod acordă scutiri pentru mai mulţi meşteri ai Episcopiei de Huşi.

355. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei şi Episcopiei de Roman un loc pentru mori în branişte, pe Jijia, ca să le fie pentru hrană, cînd vin la scaunul domniei, la Iaşi. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXIV).

356. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a posluşnicilor şi a vecinilor săi.

357. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte episcopului de Roman, Dionisie, seliştea Căueşti, pe Prut.

358. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte Episcopiei de Roman o prisacă şi un loc de fînaţ, în hotarul satului Gîdînţi.

359. — (7141) a u g u s t 28, I a ş i. Moise Movilă voievod porunceşte slujitorilor domneşti să lase în pace satele Episcopiei de Huşi din ţinutul Fălciu.

360. — 1633 (7141) < a u g u s t > 28, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei hotarele fîneţelor sale de la Poiana Vlădicăi.

361. — < 1633 > a u g u s t 28. Orheianul şi soţia sa, Odochia, vînd lui Isac de Sinchău o parte de ocină din satul Mogoşeşti.

362. — 1633 (7141) a u g u s t 29, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte lui Gavrilaş Mateiaş vornic jumătate din satul Vasileu, ţinutul Cernăuţi, cumpărată de la Condre vameş.

363. — 1633 (7141) a u g u s t 30, I a ş i. Moise Movilă voievod scrie lui Vestir vornicul de Cîmpulung să apere drepturile mănăstirii Suceviţa asupra muntelui Gemeleu.

364. — 1633 (7141) a u g u s t 30, I a ş i. Moise Movilă voievod dăruieşte satul Do-colina unui boier, scutindu-l totodată de dări în schimbul îngrijirii solilor care vor trece pe acolo.

365. — 1633 (7141) a u g u s t 30, I a ş i. Moise Movilă voievod dăruieşte lui Pătraşco postelnic al doilea seliştea Popeni, care fusese ascultătoare de ocolul tîrgului Bîrlad. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXV).

366. — 1633 (7141) august 30. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Galata de Sus satul Flintina, pe Gerul, ținutul Tecuci, în urma judecății cu Stavăr fost vornic.

367. — 1633 (7141) august 30, Iași. Popa Aftanasie vinde lui Evloghie episcop de Rădăuți jumătate din satul Meleșăuți, iar cu banii luați cumpără pentru mănăstirea Solca niște stupi.

368. — < 1633 septembrie 1 — 1634 august 31 > 7142. Adam, fiul Pa-laghie, ș.a. vînd părțile lor din satul Bogdănești, ținutul Roman, lui Bechea pîrcălab.

369. — < 1633 septembrie 1 — 1634 august 31 > 7142. Toader și rudele sale vînd partea lor de ocină din cutul Durduceștilor lui Dumitrașco Varnav.

370. — < 1633 septembrie 1 — 1634 august 31 > 7142. Mărturie pentru o săpătură a lui Pilipovschi.

371. — < 1633 septembrie 1 — 1634 martie > 7142, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Dumitrașco, fiul lui Ghianghea mare logofăt, un rob țigan cu femeia și copiii lui, cumpărat de la Pavel, fiul lui Ghiorghe Gherghina pitar.

372. — < 1633 septembrie 1 — 1634 martie > 7142. Moise Movilă voievod pentru părți din satul Stircenii, ținutul Soroca.

373. — < 1633 septembrie 1 — 1634 martie > 7142. Moise Movilă voievod, pentru satul Dolhești, pe Bîrlad, ținutul Tutova.

374. — < 1633 septembrie 1 — 1634 ianuarie 11 > 7142. Ion Ciolpan vinde lui Lupul Prăjescul clucer trei locuri de casă din satul Săoani, ținutul Roman.

375. — 1633 (7142) septembrie, Iași. Moise Movilă voievod împuternicește pe Isac Stircea și pe jupîneasa lui să stăpînească satul Popenii și vecinii de acolo.

376. — 1633 (7142) septembrie 1, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Lupul Prăjescul clucer seliștea Dădești, pe Sîrca, ținutul Roman.

377. — 1633 (7142) septembrie 2, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bistrița vama cea mai mică de la Bacău împreună cu o poiană pentru fînaț.

378. — 1633 (7142) septembrie 2, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Isac de Sinehău o parte de ocină din satul Mogoșești cumpărată de la Orheianul și de la soția lui, Odochiia.

379. — 1633 (7142) septembrie 3, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bistrița braniștea veche cu două poiene la Ceahlău și un loc de stîină la Pîngărați.

380. — 1633 (7142) septembrie 3, Iași. Moise Movilă întărește mănăstirii Galata de Sus satul Teișori, din ocolul tîrgului Botoșani, scutindu-l de dări.

381. — 1633 (7142) septembrie 4, Iași. Moise Movilă voievod scutește de toate dările satele Mitropoliei Sucevei.

382. — 1633 (7142) septembrie 4, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Pîngărați satele Bîlăești și Ivănești, din ținutul Neamț, două mori pe Cracău și una în satul Dărmănești, o prisacă în braniștea de la Bohotin, trei fâlcii și patruzeci de prăjini de vie la Cotnar și toată poiana Pîngărați care mai înainte a fost ascultătoare de ocolul tîrgului Piatra.

383. — 1633 (7142) septembrie 5, Iași. Moise Movilă voievod poruncește lui Andronic aprod și lui Gogoi vîtav de țigani să caute țiganii fugiți de la mănăstirea Sucevița.

384. — 1633 (7142) septembrie 6, Iași. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei venituri din cîrciumi. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXVI).

385. — 1633 (7142) septembrie 6, Iași. Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt satul domnesc Moghilova, care se numește Peștera, întemeiat de Movilești în ținutul Orheiului, unde a fost Orheiul Vechi.

386. — 1633 (7142) septembrie 8. Moise Movilă voievod pentru vecinii mănăstirii Pantelimon din ținutul Botoșani.

387. — 1633 (7142) septembrie 8, Iași. Moise Movilă voievod întărește cneaghinei Ilinca satul Șendreni, ținutul Covurului, cumpărat de la Curt Celebi capucheaia.

388. — 1632 (7142) septembrie 8, Zărnești. Nuor și soția sa Piatra se dau vecini cu moșia lor din Zărnești lui Pană paharnic.

389. — 1633 (7142) septembrie 9, Iași. Moise Movilă voievod întărește tuturor preoților și diaconilor din ținutul Iași vechile scutiri de dări și munci.

390. — 1633 (7142) septembrie 10. Moise Movilă voievod întărește jupînesei Zanfira din Iași mai multe părți din satul Rușii Zavului.

391. — 1633 (7142) septembrie 10. Căniza Blaj șoltuzul cu 12 pîrgari și alți țințoveți din Bacău dau mărturie că Simion Văisi cu fiul său, Ionașco din Mușetești, ș.a. au vin-
dut lui Neniul vornic ocina lor din Hălăseni.

392. — 1633 (7142) septembrie 12, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericieni două vaduri de moară pe gîrla cea mare a Putnei, cumpărate de la urmașii lui Nădăbaico vornic.

393. — 1633 (7142) septembrie 12. Moise Movilă voievod întărește lui Neniul vornic de gloată satul Rediul din ținutul Troțuș.

394. — 1633 (7142) septembrie 15, Iași. Moise Movilă voievod dăruiește fraților Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea și Miron Ciogolea satele: Dușmanul Mare, Dușmanul Mic, Logofetenii și niște părți de ocină din satul Pătrușeni, ținutul Iași, care au fost mai înainte ale lui Isac Balica hatman.

395. — 1633 (7142) septembrie 15, Iași. Moise Movilă voievod întărește popii Larion o parte de ocină cumpărată din satul Ungurași, pe Moldova.

396. — 1633 (7142) septembrie 15, Iași. Moise Movilă voievod judecă pricina dintre mănăstirea Golia și Ionașco Hădărău hînsar pentru stăpînirea satului Dușești, dînd rămas pe cel din urmă.

397. — 1633 (7142) septembrie 15. Zaharia, fiul lui Moșil vîtavul din Ruși dăruiește mănăstirii Pîngărași un loc de prisacă.

398. — < După 1633 septembrie 15 >. Mărturia lui Serghie căpitan pentru călugărul Zosin de la prisaca mănăstirii Pîngărași.

399. — 1633 (7142) septembrie 16, Iași. Moise Movilă voievod scrie pîrcălabilor de ținutul Neamț să oprească pe Damaschin din Brănești a face casă și mori în Bodești și să-i dea zi lui și altora să vină la judecata domnească.

400. — 163 < 3 > (714 < 2 >) septembrie 21, Bacău. Dociul paharnic, Boldescul pîrcălab de Bacău ș.a. mărturisesc că, din porunca lui Moise Movilă voievod, nu vor mai învîlui locul numit Călugăra lui Tofan și un deal cu vii, ale mănăstirii Bistrița.

401. — < 1633 septembrie > 21 — < 1634 martie > 21 (7142), Iași. Moise Movilă voievod scrie dregătorului, șoltuzului și pîrgarilor din Piatra și vătămănilor din Vinători să lase în pace poslușnicii mănăstirii de peste Bistrița.

402. — 1633 (7141) septembrie 25, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din mijlocul ținutului Iași vilele cu crame de la Cotnari dăruite de Enache postelnicul.

403. — 1633 (7142) septembrie 25. Moise Movilă voievod întărește lui Ștefan Drăgan și soției sale, Ioana, o parte din satul Oțești.

404. — < Înainte de 1633 > octombrie 6, Vîrtop. Tudora, fiica lui Drăghici, dăruiește părțile sale de ocină din satele Vîrtop și Leutești nepotului său Nechita pentru a o comînda.

405. — 1633 (7142) octombrie 20, Iași. Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea satul Dumeni, pe Iubăneasa, ținutul Dorohoi, fost dreaptă cumpărătură a lui Isac Balica hatman, văr primar al domnului.

406. — 1633 (7142) octombrie 20, Piatra. Partenie egumenul și tot soborul de la mănăstirea Bistrița mărturisesc că s-au tocmnit cu călugării de la mănăstirea Secu pentru niște heleșteie.

407. — 1633 (7142) octombrie 29, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Dumitru Cămlrzan diac și soției sale Solomia a cincea parte din satul Horgoești.

408. — < 1633 > noiembrie 1, Cordăreni. Nicoară Moțoc mare vătaf de Dorohoi adevărește că a prins un fur, anume Ostahie, care l-a avut tovarăș pe Ionașco Pușculeț din Săpoteni și că popa Mătiaș i-a plătit capul cu un cal; nefiind destul atît, s-a mai luat o iapă a lui Prostu.

409. — 1633 (7142) noiembrie 4. Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt două sate într-un hotar, Mălăeștii și Terleștii, pe Prut, în ținutul Iași, care au fost ale lui Isac Balica hatman.

410. — 1633 (7142) noiembrie 6, Iași. Moise Movilă voievod poruncește slujitorilor din ținutul Tecuci să lase în pace satul Mirăești al mănăstirii Aron Vodă.

411. — 1633 (7142) noiembrie 13, Iași. Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea satul Coblilia, din ținutul Soroca, pe care l-a avut ca danie Ion vistiernic, bunicul domnului, de la Petru voievod.

412. — 1633 (7142) noiembrie 13, Iași. Moise Movilă voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Bistrița să-și apere slatina și hotarul proprietății de la Calul și Tasinău.

413. — 1633 (7142) noiembrie 17, Iași. Moise Movilă voievod dă un așezămînt de convețuire a clerului mănăstiresc.

414. — 1633 (7142) noiembrie 23, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Cărăcaș armaș niște robi țigani, cărora le-a plătit capetele pentru omor și jaf.

415. — 1633 (7142) noiembrie 25, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Sturza diac părți de ocină din satul Tălhărești, pe Ursoae, pe care i le-a dăruit mătușa sa, Nastasia Pința.

416. — 1633 (7142) noiembrie 25. Savin Prăjescul fost hatman, Iurașco Bașotă fost hatman și alți boieri mărturisesc că Pătrașcu Bașotă mare vornic de Țara de Sus a cumpărat părți din satul Ciohoreni, ținutul Suceava, de la Gavril Fierle și Ionașco.

417. — 1633 (7142) noiembrie 29, Iași. Moise Movilă voievod întărește Tofanei și fiului ei șase fălci de vie la Băiceni, pe dealul Frumușeni, pe care i le-a vîndut soțul ei, Apostol fost mare pitar.

418. — 1633 (7142) noiembrie 30, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Bașotă mare vornic de Țara de Sus părți de ocine cumpărate în satul Ciohoreni, ținutul Suceava.

419. — 1633 (7142) decembrie, Iași. Moise Movilă voievod acordă scutiri pe trei ani oamenilor străini care se vor așeza în seliștea Tămășeni, din ținutul Roman, a lui Cîrstea vistiernic.

420. — 1633 (7142) decembrie 2. Moise Movilă voievod întărește lui Strățulat Borăleanul o parte din hotarul satului Pitulușeni, pe pîrlul Dolina, ținutul Hîrlău, cu loc de heleșteu.

421. — 1633 (7142) decembrie 3, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui De-leu o casă în satul Spătărești și două jumătăți de jirebii în Antălești.

422. — 1633 (7142) decembrie 3. Moise Movilă voievod întărește lui Ghelafi Dubău părți de moșie din Antălești, cumpărate de la Ionașcu, Grigore ș.a.

423. — 1633 (7142) decembrie 4, Iași. Moise Movilă voievod poruncește slujbașilor din ținutul Putna să nu ia desetină din bucatele mănăstirii lui Partenle, de pe apa Putnei.

424. — 1633 (7142) decembrie 5, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericiani satul Vinători, din ținutul Neamț, după judecata avută cu mănăstirea Blrnova.

425. — 1633 (7142) decembrie 8, Iași. Moise Movilă voievod împuternicește pe Gabăr pircălab să oprească părțile unor datornici pînă ce-i vor achita banii datorăți.

426. — 1633 (7142) decembrie 10, Iași. Moise Movilă poruncește vătămănelui și locuitorilor din satul Vinători de la Piatra să asculte de mănăstirea Bisericiani. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXVI).

427. — 1633 (7142) decembrie 12, Iași. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și vecinilor săi.

428. — 1633 (7142) decembrie 16, Iași. Ionașco, fiul lui Marin Buzea, vinde partea sa de ocină din Băloșeni, pe Jijia, ținutul Iași, lui Toader Ștefan, Paradis Saula și Mihai Ungurul. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXVII).

429. — 1633 (7141) decembrie 18, Iași. Moise Movilă voievod scutește clerul de dări.

430. — 1633 (7142) decembrie 18. Moise Movilă voievod judecă pricina dintre Nicoară diac din Blrzești și rudele lui cu Costandin spătarul pentru a patra parte din satele Blrzești, Bănești și Liudești, dînd rămași pe primii.

431. — 1633 (7142) decembrie 20, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Virlan, David, Nastasia, Gligorcea, Ionașco și Istratie părți de ocini din satul Cincești cumpărate de la Irimia Necșul, fiul lui Giurgea Necșul stolnic și de la nepoții lui.

432. — 1633 (7142) decembrie 21, Iași. Moise Movilă voievod poruncește dragătorului domnesc, șoltuzului și pîrgarilor de Piatra, precum și vătămănelui din Vinători să lase în pace poslușnicii mănăstirii < Văleni >, de peste Bistrița.

433. — < 1633 > decembrie 27, Buciaci. Maria, soția lui Dumitrache Chiriță fost mare postelnic, mărturisește că a dăruit mănăstirii Bisericiani satul Vinători din ținutul Neamț, ocolul Piatra, cu mori în apa Bistriței, dînd acesteia și două urice, unul de la Costantin voievod și altul de la Gașpar voievod.

434. — 1633 (7142) decembrie 27, Buciaci. Mariia, cneaghina lui Dumitrache Chiriță fost mare postelnic, confirmă că a dăruit satul Vinători din ținutul Neamț mănăstirii Bisericiani. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXIX).

435. — 1633 (7142) decembrie 27, Iași. Mai mulți boieri dau mărturie că Eremia și nepoata lui, Dumitra, vînd lui Lupul Prăjescul clucer trei sferturi de casă din Săoani cu 60 de taleri.

436. — 1633 (7142) decembrie 28, Iași. Moise Movilă voievod întărește slugilor sale, Nistor, Efrim, Ionașco și surorii lor, Maria, părți de ocini din satul Ivănești, pe Racova. (Cu fotocopie în anexă, pl. XL).

437. — < 1633 > decembrie 31, Iași. Ionașco Avram ș.a. adevăresc că Nechita și rudele lui au vîndut o parte de ocină din satul Săoani, pe Siret, lui Lupul Prăjescul clucer.

438. — 1633 (7142) decembrie 31, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare spătar mai multe jirebii cumpărate din satul Petiia Mare, ținutul Suceava.

DOCUMENTE FALSE

I. — 1632 (7140) ianuarie 10. Ivana, jupâneasa lui Ion comis, mărturisește că a dăruit o jumătate din satul Cărhănești, ținutul Fălciu, Dinii lui Bălan, iar cealaltă jumătate de sat a vîndut-o lui Istratie Golăeș.

II. — 1632 (7141) septembrie, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Pavel Albotă mare vornic de Țara de Jos și fratelui său, Ion, nepoții lui Alexandru Lăpușneanu, satul Săpoteni.

ADDENDA

A — <1632> aprilie 28, Iași. Mărturie privind vînzarea unei ocini din Băloșești de către Ursul păhărniceș și nepotul său, Ștefan, lui Apostol fost postelnic.

B. — <După 1632 aprilie 29-1633 aprilie 22> Alexandru Iliăș voievod întăreș'e lui Toma mare sulger o vie la Cotnari, dăruită de călugărița Grăpina.

C — 1632 (7140) noiembrie 15, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Pascal negustor din Iași o prisacă cu grădini și o poiană din satul Lungani cumpărate de la Gligorie pușcar din Iași.

D. — 1633 (7141) martie 10, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Sf. Gheorghe de lingă tîrgul Vaslui niște țigani.

E. — <1633, după octombrie 7 — noiembrie>, Ștefănești. Furdui fost pîrcălab dă partea sa de ocină din Tocești, ținutul Tecuci, lui Adam iuzbașa de călărași, pentru o datorie.

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. — 1er janvier 1632 (7140). Istrate et sa femme, Floarea, vendent leur part d'hoirie d'Ivănești.

2. — 8 janvier 1632 (7140). Ciorce, fille de Drăgoi, vend un *răzor* (terrain de culture d'une étendue déterminée) d'Oleșești à Pavel, second logothète.

3. — 11 janvier < 1632–1633 >. Le voïévode Alexandru Iliaș confirme à la Métropole de la Moldavie le droit de propriété sur les villages de Bosancea et d'Uidești.

4. — 16 janvier 1632 (7140). Les fils et les neveux de Nădăbaico, ancien *vornic*, vendent au monastère de Bisericani deux emplacements de moulins du village de Vilcești.

5. — 6 février 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaș exempte d'impôts tous les prêtres.

6. — février 1632 (7140). Bălaș et Vasilie, les fils de Lucaci, témoignent qu'ils ont vendu une hoirie du village de Feținghești au monastère de Bisericani et qu'ils ont reçu la somme entière.

7. — 7 février 1632 (7140), Troțuș. Mavric, le Grec, et ses filles vendent à Gligorcea, ancien *jîtnicer*, une part d'hoirie du village de Dărmănești.

8. — 12 février 1632 (7140). Le *vornic* Neniul achète de Pirvul et de son neveu Costantin, la moitié du village de Firțăști.

9. — 20 février 1632 (7140). La religieuse Varvara témoigne qu'elle a emprunté de Tofan Sechil un fût de miel pour lequel elle a mis en gage sa part d'hoirie de Durnești.

10. — 1er mars 1632 (7140), Iassy. Ionașco, Gheorghe et Grăpina, les fils de Simion Florea, et leur nièce, Safta, divisent leurs hoiries des villages de Ruptura, district de Neamț, de Seliștea, Mândăcăuți, Costești, Zubriceni, Purceleni et Zăvădeni, district de Hotin, d'Onutu, district de Cernăuți, de Crecești et Ruseni, district de Vaslui, les vignes de Cotnari et un moulin de Pogojeni.

11. — 7 mars < avant 1632 >, Iassy. Toader Grama, ancien *cămăraș*, fait don d'un tzigane avec sa femme et ses enfants à Iane, *postelnic*, et au monastère bâti par lui

12. — 8 mars 1632 (7140), Suceava. Le *postelnic* Lupul Prăjescul témoigne qu'il est tombé d'accord avec les moines du monastère Sf. Ilie de leur donner en échange du village de Războiani, district de Neamț, de l'argent et des bestiaux.

13. — 29 mars 1632 (7140), La forteresse de Suceava. Le *diac* Bratul vend deux tziganes, qu'il avait à sa propriété de Valachie, au *vornic* Naniul, contre un bon cheval et un *oig de caragiu* (rouleau de drap d'une certaine étendue).

14. — 3 avril 1632 (7140), Birlad. Angheliuța, fille de Dolca, vend à Zbierea son hoirie de Cornătești.

15. — 5 avril < environ 1632 >. Andronic de Vitănești vend au monastère de Bisericiani un *pămînt* (lot de terrain cultivable d'une certaine étendue) du village de Feținghești.

16. — 8 avril 1632 (7140). Témoignage concernant l'accord entre le *vornic* Ionașco Jora avec le prieur Partene et autres religieux du monastère de Voroneț pour le village de Milcinești.

17. — 13 avril 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliăș exempte de contributions les *poslușnici* (serviteurs) du monastère d'Aron Vodă.

18. — 13 avril 1632 (7140). Păcurar, fils de Hârca, vend à Ion Fetion sa part d'hoirie et celle de sa sœur du village de Bordușești.

19. — 15 avril 1632 (7140). Boldescu et autres habitants de Scorțești et de Clipi-cești font don au monastère de Bisericiani d'un terrain pour la construction d'une église, à Babe.

20. — 12 avril < environ 1632 >. Andronic et Irimia mettent en gage leur part d'hoirie d'Iurghiceni au *ptrcălab* Bandur.

21. — 17 avril < environ 1632 >. Les villageois d'Iurghiceni donnent la part d'hoirie de Costin au *ptrcălab* Bandur parce que celui-ci lui a payé la dîme.

22. — 17 avril 1632 (7140), Iassy. Gavril et son frère Gligorie vendent leur part d'hoirie du village d'Iurghiceni au *ptrcălab* Iachim Bandur.

23. — 18 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș ordonne aux *ureadnici* (agents princiers), au bourgmestre et aux échevins et à tous les habitants du bourg de Huși d'exempter de corvées et de prestations un nombre d'ouvriers de l'évêché de Huși.

24. — 18 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș écrit aux *dregători* (agents princiers), au bourgmestre et aux échevins de Huși de ne pas imposer aux villages de l'évêché de Huși d'accomplir les mêmes obligations que les habitants de leur bourg.

25. — 18 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș autorise Ionașco de Zmeeni et ses frères de défendre les villages de Români et de Doncești, la moitié du village de Zmeeni et un quart de Strimba.

26. — 18 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Ionașco Prăjescul de Stolniceni le droit de propriété sur une part d'hoirie de Băloșești, district de Suceava, achetée à Anghelina, l'épouse du *pitărel* Pătrașco Capșea.

27. — 19 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș ordonne aux *ureadnici* (agents princiers), aux bourgmestres et aux échevins de Piatra de ne pas imposer aux villages d'Averești, de Giurovul et de Nicorești, du district de Neamț, appartenant au monastère Aron Vodă de Iassy, les mêmes obligations qu'aux habitants de leur bourg.

28. — 19 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Dănilă le droit de propriété sur la part de terre dénommée Peșterea (Orheiul Vechi).

29. — 20 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş ordonne à ses employés d'exempter d'impôts les *poslușnici* (serviteurs) de l'évêché de Roman (Photocopie en annexe, pl. I).

30. — 21 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş exempte d'impôts tous les prêtres.

31. — 21 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Hangul le droit de propriété sur la moitié du village de Pașcani, district de Suceava (Photocopie en annexe, pl. II).

32. — 24 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à l'ancien *postelnic* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur une hoirie du village de Găureni, achetée à Toma, fils d'Urita.

33. — 24 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Ionașco Prăjescul le droit de propriété sur une maison et sur la partie d'en bas du village de Hăsnășeni, district du Suceava (Photocopie en annexe, pl. III).

34. — 24 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *vornic* Gavrilăș Matiaș le droit de propriété sur des hoiries achetées dans les villages de Jucica, district de Cernăuți, et d'Ojov.

35. — 25 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş exempte les prêtres et les diacres de Iassy de toutes les contributions et les corvées.

36. — 25 avril 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *ptreclab* Toader Jora le droit de propriété sur la moitié du village de Burlănești.

37. — 25 avril 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *vister-nicei* Ciudin le droit de propriété sur le village de Cîrpicăuți, district de Soroca.

38. — 28 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur un tiers du village de Feținghești, dénommé aussi Răzinești, district de Putna, avec un emplacement de moulin et avec des vignes, offert par le logothète Istratie.

39. — 28 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş autorise les moines du monastère de Neamț de défendre leur domaine — la montagne de Neamț — ainsi que les clairières de rives de la Bistrița.

40. — 29 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère Agapia le droit de propriété sur le village de Childești, sur la Moldova, ancien village princier, en soumission à l'*ocol* (circonscription) du bourg de Roman, et offert au monastère par le voïévode Petru.

41. — 29 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Ionașco Prăjescul de Stolniceni le droit de propriété sur ses esclaves tziganes.

42. — 29 avril 1632 (7140), Iassy. Les grands boyards témoignent que les neveux et les arrière-neveux de Dimitrie et de Vasilica ont vendu au *vistiernic* Gheorghe Roșca une hoirie du village de Hlăpești, sur le Prut, district de Lăpușna, avec l'emplacement de moulin et avec le pré et un étang.

43. — 29 avril 1632 (7140), Iassy. Le *vornic de poartă* Dumitru Stavăr et d'autres témoignent que Tudora, fille de l'ancien *staroste* Gavril, et ses parents ont vendu leur hoirie du village de Văcărești, près de Siret, au *cămăraș* Cazacu.

44. — 29 avril 1632 (7140), Iassy. Șchiauca et Marta, nièces de Sion, vendent la sixième partie du village de Coșești, sur la Racova, à Ionașco Coșescu.

45. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur les villages de Săbăoani et de Berindești, district de Roman, anciens villages princiers, en soumission à l'*ocol* (circonscription) du bourg de Roman.

46. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur les villages de Rușiori et de Jidești, district de Neamț, avec des emplacements de moulins et des étangs, offerts par le défunt Dămian et sa femme Nastasia.

47. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur le village de Vinători, district de Neamț, en haut de Tîrgul Neamț, avec des moulins sur la rivière de Neamț et avec des *povarne* (installations pour préparer l'alcool).

48. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère de Secul les limites de son domaine vers le monastère d'Agapia, d'après un document du voïévode Ieremia Movilă.

49. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur quelques clairières de l'*ocol* (circonscription) de Tîrgul Neamț, données par le voïévode Ieremia.

50. — 30 avril 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur un terrain entre les limites de Tîrgul Frumos.

51. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur quelques esclaves tziganes.

52. — 1er mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Ionașco de Zmeiani et à d'autres le droit de propriété sur un moulin et un étang sur la Smila, à la suite du procès avec Albul et d'autres.

53. — < Environ le 3 mai 1632 >. Andrei et son frère Vasile, les fils de Mihul, et autres vendent à Dumitrașcu, *stolnic*, un *răzor* (terrain de culture d'une étendue déterminée) du village de Fiținghești, avec un terrain propre à la culture de la vigne, un verger et un emplacement d'un village abandonné.

54. — < Environ le 3 mai 1632 >. Turcul et ses frères vendent à Dumitrașcu, fils de l'ancien *spătar* Lupu, un *răzor* (terrain de culture d'une étendue déterminée) du village de Fiținghești.

55. — < Environ le 3 mai 1632 >. Giurgiu, Mihăilă et Lupul vendent au *stolnic* Dumitrașcu trois *răzoare* (terrains de culture d'une étendue déterminée) du village de Fiținghești, district de Putna.

56. — 3 mai 1632 (7140). L'ancien grand *vornic* de Țara de Jos (partie méridionale de la Moldavie) Lupul vend au *stolnic* Dumitrașcu trois vignes du village de Fiținghești, confisquées à Oprea, habitant du même village, pour un crime.

57. — 4 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș ordonne aux *pîrcălabi*, aux bourgmestres et aux échevins de Roman de cesser la poursuite contre le village de Tămășeni appartenant au monastère de Galata, pour toute contribution (Photocopie en annexe, pl. IV).

58. — 4 mai 1632 (7140), Iassy. Le grand logothète Ghianghea et le grand *vornic* Cujbă témoignent que Maria, femme du tailleur Gligorcea, et son fils Ionașco, du bourg de Iassy, ont vendu à Petrea Baltag, ancien *pîrcălab* d'Orhel, et à son épouse Anghelina, une *falce* (= 14 322 m²) et un quart de vigne à Copou (Iassy).

59. — 5 mai 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère de Galata de Jos du *hatman* Balica le droit de propriété sur les villages de Coiceni, sur le Prut, district de Iassy, et de Verejeni, district de Soroca, offerts par le voïévode Miron Barnovschi.

60. — 5 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș décide que le village de Stroești, district de Hîrlău, appartenant au monastère de Saint-Sabbas, sera exempté de certains impôts; les autres obligations devront être respectées comme par les autres villages, étant donné la pauvreté du pays.

61. — 5 mai 1632 (7140). Andronic et Mihai, *vornici* de Birlad, et Neagoe, le bourgmestre, avec 12 échevins témoignent que le *vornic* Dumitraşcu Gheuca a acheté plusieurs hoiries des villages de Crăieşti, Hălmăjeni, Cîrna, Glodeni et Băicani.

62. — 7 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş ordonne à ses employés du district de Neamţ d'exempter de quelques contributions les villages de Braşăuţi et de Văscăuţi, du monastère de Bistriţa.

63. — 7 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş autorise le métropolit de Suceava de défendre les limites de son rucher de Bacău.

64. — 7 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère récemment bâti à Tatarasi le droit de propriété sur l'étang de Strîmtura, du district de Hîrlău, offert par le voïévode Moise Movilă.

65. — 8 mai 1632 (7140), Piscani. Petrea, le peignier, fait don à Anghelina, fille du *pitcălab* Stavăr, de sa part d'hoirie de Hănăseni et de l'emplacement du village abandonné de Ştiubeiu.

66. — < Environ le 9 mai 1632 >. Le voïévode Alexandru Iiaş exempte de contributions le village d'Iţcani.

67. — 9 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Iaţcu, près de Suceava, le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur le ruisseau de Dragomireşti, en aval de Ruşcior, dans le district de Suceava.

68. — 11 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Bistriţa les limites de son ancienne *branişte* (forêt dont l'emploi est réservé seulement au monastère), offerte par le voïévode Etienne le Grand, avec deux clairières aux pieds du Ceahlău et un terrain de bergerie à Pingăraţi.

69. — 11 mai 1632 (7140)), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme à Bejan, ancien *ceaşnic*, le droit de propriété sur des parts d'hoirie achetées des villages de Văsieşti et de Bahna, district de Troţuş.

70. — 11 mai 1632 (7140). Toader Petriman et d'autres se portent garants pour Ion et son père, Iftodie Țiburca; au cas où ceux-ci n'iront pas à Iassy afin de se défendre du servage, les garants deviendront *vecini* (serfs) à leur place.

71. — 12 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Suceviţa le droit de propriété sur le tiers d'un étang près du bourg de Dorohoi, obtenu du monastère de Hangul contre le village d'Urseşti, sur le Cracău.

72. — 12 mai 1632 (7140). Lupul Zbîrcea, le cousin de Sima, le Grec, fait don de sa maison au monastère de Secul, avec toutes ses annexes, cinq *pogoane* (un pogon = 5011,79 m²) de vigne et cinq *pămînturi* (terrains cultivables d'une étendue déterminée).

73. — 14 mai 1632 (7140). Le prieur Partenie avec tous les moines du monastère de Voroneţ vendent le village de Milcineşti, district de Cîrligătura, au *vornic* Ionaşco Jora.

74. — 15 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme à Vasile Purcel le droit de propriété sur une hoirie du village de Codăeşti, sur le ruisseau Cuţitna, district de Vaslui, à la suite d'un procès.

75. — 17 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme à la Métropole de Suceava le droit de propriété sur le village de Poiana Vlădicăi.

76. — < Environ 1632 > 18 mai, Iassy. Vasile, Alexandra et Zamfira, enfants de Toader Balţatul, vendent leurs parts d'hoirie des villages de Cristeşti, Glodeni, Hălmăjeni et Strîmba au *vornic* Dumitraşcu.

77. — 19 mai 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Putna ses immunités relatives aux *vecini* (serfs).

78. — 19 mai 1632 (7140). Le voïevode Alexandru Iliăş confirme au *vistier* Rusul de Dolejini le droit de propriété sur un emplacement de rucher et sur un terrain pour bâtir une maison à Polocini, offerts par Maria, fille d'Ănuşca.

79. — 20 mai 1632 (7140). Petra de Burduşeşti rachète de Bălteanul une hoirie à Burduşeşti.

80. — 22 mai 1632 (7140), Iassy. Teofan et Neculai Sechil témoignent qu'ils ont vendu à Lupu Prăjescul le village de Cobeceni, district de Hîrlău, contre cinq juments et 100 ducats (Photocopie en annexe, pl. V).

81. — 25 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliăş écrit aux *ptreclabi* du district de Neamţ de défendre les limites du domaine environnant le monastère de Bisericani contre les empiètements des bergers moldaves ou szeklers.

82. — 25 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliăş ordonne à l'*uşar* Vasile d'examiner les différends entre Patrichi avec ses *răzeşi* (copropriétaires) et Vasile de Frunteşti à propos des hoiries qu'ils possèdent en commun.

83. — 25 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliăş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le quart du village de Hăsnăşeni, district de Cîrligătura, qu'il a reçu de Vasile, ancien *jîtnicer*.

84. — 25 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliăş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur une partie du village d'Orbic, district de Neamţ, avec un étang et des moulins sur le ruisseau d'Orbic et un moulin sur la Bistriţa, quelques vignes à Bacău et l'ermitage du moine Ciolpan.

85. — 25 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliăş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur la moitié du village de Şendreşti, sur la Bistriţa, district de Bacău, avec un emplacement de moulin et un emplacement de rucher.

86. — 25 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliăş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le village de Troiţa, sur le Cracău, district de Neamţ, avec des moulins sur le Cracău, et sur le village de Popeşti, sur le même ruisseau, de l'*ocol* (circonscription) de Tîrgul Neamţ.

87. — 25 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliăş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur sa *branişte* (forêt dont l'emploi est réservé seulement au monastère).

88. — 25 mai 1632 (7140). Le voïevode Alexandru Iliăş s'adresse au monastère de Bisericani dans la question du Bicaz.

89. — 25 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliăş confirme au monastère Schitul lui Iosif le droit de propriété sur la portion de sa *branişte*, faite don par le voïevode Ştefan et confirmée par le voïevode Petru.

90. — 25 mai 1632 (7140). Témoignage sur le rachat des esclaves tziganes condamnés à mort, par le grand *armaş* Caracaş.

91. — 26 mai 1632 (7140), Iassy. Témoignage des grands boyards pour la vente de quelques hoiries de Petiia Mare, district de Suceava, et de Şuşmăneşti, district de Dorohoi, au grand *stolnic* Dumitraşcu Şoldan (Photocopie en annexe, pl. VI).

92. — 26 mai 1632 (7140). Arhip, ancien *cămăraş*, vend son hoirie de Măneşti, sur le Tazlău, à Marco de Brătîla.

93. — 28 mai 1632 (7140), Iassy. Témoignage des grands boyards pour l'achat d'hoiries des villages de Tomceşti et de Popi, de l'embouchure du Gerul, par le *postelnic* Costin à Conde, ancien grand douanier.

94. — 28 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş confirme au *postelnic* Costin le droit de propriété sur les parts d'hoiries des villages de Tomceşti et de Popi, district de Tecuci, achetées à Conde, ancien grand douanier, et à son fils Ion.

95. — 28 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş confirme à Bejan, ancien *jîtnicer*, plusieurs esclaves tziganes (Photocopie en annexe, pl. VII).

96. — 28 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş, confirme au *vis-tiernic* Gheorghe Roşca, le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Sterpeni, district de Fălciu, qui avait été dépendante de *l'ocol* (circonscription) de Stănilleşti, en récompense pour ses services et pour les 130 ducats qu'il a donné aux besoins du pays.

97. — 30 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş confirme au grand *stolnic* Dumitraşco Şoldan le droit de propriété sur des hoiries achetées à Petiia Mare, district de Suceava, et à Şuşmăneşti, district de Dorohoi.

98. — 30 mai 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliăş confirme à Ionaşcu de Zmeen i le droit de propriété sur des parts d'hoiries des villages de Zmeen i et de Groteni, avec emplacement de moulin à Smila.

99. — 30 mai 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliăş confirme à Vasilie, fils de Sava, le droit de propriété sur la part d'hoirie de Nicoară de Bălotleşti, à la suite du procès qu'il a eu avec Maria Cornoae.

100. — 31 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş confirme au *vis-tiernic* Gheorghe Roşca le droit de propriété sur des hoiries des villages de Seobinţeni, district de Cîrligătura, de Ciumăleşti et Vărzăleşti sur le Bicovăţ et de Vărzăleşti sur la Nirhova, tous dans le district de Iassy.

101. — 31 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş confirme au *vis-tiernic* Gheorghe Roşca le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Căleşeni, district de Cîrligătura, sur le village de Roşcani, dénommé Docinţii Scobenţeni, et sur des portions d'Oneşti.

102. — 31 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş confirme au *vis-tiernic* Gheorghe Roşca le droit de propriété sur la moitié du village de Hlăpeşti, district de Lăpuşna, sur un lot de terre près de Hlăpeşti, dans les limites du domaine de Căţeleni, et sur plusieurs portions des villages de Țibăneşti, district de Vaslui, et de Cotelevul, district de Hotin.

103. — Juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş juge le procès entre Lupul, ancien grand *vornic*, et Mărica Tărcioară, bâtarde de Buzul, ancien *pitar*, à cause de deux vignes; Mărica Tărcioară perd le procès.

104. — 1er juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş fait don à la Métropole de Suceava de la rente des cabarets.

105. — 1er juin 1632 (7140), Iassy. Alexa et sa femme vendent leur part d'hoirie de Bodeşti à Patrichie.

106. — 1er juin 1632 (7140). Les fils de Pribiciu, ancien logothète, vendent leur hoirie du village de Saca, district de Tutova, à Todosica, fille de Costăchioaia.

107. — 2 juin 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliăş autorise Dumitraşco, ancien *medelnicer*, de s'emparer de la moitié du *cul* (mameau) de Văleni, du village de Şcheia.

108. — 3 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş ordonne à *l'aprod* Vasile Hociungu d'enquêter la querelle entre *l'aprod* Lupu de Răteşti et le diacre Larion, pour un emplacement de moulin.

109. — 4 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş écrit au *şetrar* Chicoş et à d'autres de choisir et de marquer un terrain du village de Ceucani, acheté par la femme du boyard Necoară, ancien *hatman*.

110. — 4 juin 1632 (7140), Hăleşteiani. Témoignage pour un échange de vignes de Cotnari entre Lupul Prăjescul et Petria de Neamț (Photocopie en annexe pl. VIII).

111. — 5 juin 1632 (7140). Grozava, femme d'Avram, vend le quart du village de Vîrtop à son neveu, le prêtre Vasile (Photocopie en annexe, pl. IX).

112. — 7 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à la Métropole de Suceava les contributions de sept cabarets et exempte d'impôts deux *hoș-tinari*, deux bouchers et deux pelletiers.

113. — 8 juin 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliăș ordonne au *comis* Chicos de choisir les parts d'hoirie d'Ionașco et de Bejan des villages de Bicani, Bîlțigani et Balosinești.

114. — 9 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș fait poursuivre et ramener un tzigane fuyard du *vornic* Neniul (Photocopie en annexe, pl. X).

115. — 9 juin 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au *comis* Coruiu le droit de propriété sur des parts d'hoirie des villages de Făureni et d'Oblîșie, district de Tecuci, et des villages de Buecani et de Ruseni.

116. — 9 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au *stolnic* Grama le droit de propriété sur un lot de terre de Tîrgul Frumos (Photocopie en annexe, pl. XI).

117. — 9 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au *vornic* de *gloată* Ionașco Jora et à sa femme le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Milcinești, district de Cîrligătura, acheté au monastère de Voroneț.

118. — 9 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș juge un procès pour l'emplacement du village abandonné de Crințani, entre le Siret et le Bîrlad, district de Tecuci.

119. — 10 juin 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Irina le droit de propriété sur une moitié du village de Starosîlți.

120. — 12 juin < 1632 >, Iassy. Orăș, fils d'Ionașcu Bole, neveu du *paharnic* Stratul, vend sa part d'hoirie de Roșiaci, au *stolnic* Grama, contre un cheval et 10 ducats.

121. — 12 juin 1632 (7140). Zăpalce, Țințar, Nechita et d'autres témoignent que Ștefan a mis en gage sa part d'hoirie de Peletuci, jusqu'au moment où il restituera des bestiaux au prêtre Andonie (Photocopie en annexe, pl. XII).

122. — 15 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș ordonne au *ptr-călab* du district de Neamț d'obliger le bourgmestre de Piatra de remettre au monastère de Pingărați le document qu'il a trouvé et pour lequel il a reçu un cheval.

123. — 15 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère de Pingărați le droit de propriété sur les villages de Bîlăești et d'Ivănești, sur le Cracău, district de Neamț, avec deux moulins sur le Cracău et un autre dans le village de Dărmănești, sur la clairière de Pingărați et sur la *braniște* (forêt dont l'emploi est réservé) du monastère.

124. — 16 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère de Pingărați le droit de propriété sur les villages de Bîlăești et d'Ivănești, district de Neamț, sur deux moulins sur le Cracău et sur un autre dans le village de Dărmănești, sur un emplacement de rucher dans la *braniște* (forêt dont l'emploi est réservé) princièr de Bohotin, sur trois *fălci* (une falce = 14 322 m²) de vigne à Cotnari et sur toute la clairière de Pingărați, qui avait dépendu auparavant de la cour princièr du bourg de Piatra.

125. — 20 juin 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère Sainte-Parascève de Iassy, bâti par Nestor Ureche, ancien *vornic*, le droit de propriété sur un lot de terre du village de Procelnici avec l'emplacement du village abandonné de Cizmești, comme suite d'un procès avec Gheorghe et Zavul, neveux de Saula.

126. — 20 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au logothète Eustratie le droit de propriété sur le village de Teșeuți, district de Suceava, et sur la moitié du village de Mizești, district de Iassy.

127. — 21 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère de Vizantia quelques donations à Vitănești, sur les deux rives de la Putna, et à Voileșcani.

128. — 22 juin 1632 (7140), < Iassy >. Le voïévode Alexandru Iiaș ordonne aux *ptreclabi* du district de Bacău de prendre la part d'hoirie de Văsii à Birăești et de la donner à Ștefan, Ion et Vasile, parce que Văsii a perdu le procès.

129. — 23 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère de Pingărați le droit de propriété sur des lots défrichés, achetés dans le village de Dărmănești.

130. — 24 juin (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère de Pingărați le droit de propriété sur toute la clairière de Pingărați, ancienne possession princière, sous la dépendance de l'*ocol* (circonscription) du bourg de Piatra.

131. — 24 juin 1632 (7140). Medelen et ses fils vendent à Gligorie et à sa fille Trușca une part d'hoirie avec deux étangs, Lăpușna et Lăpușnița.

132. — 28 juin 1632 (7140), Brlad. Le bourgmestre Ion Carapotona avec 12 échevins et les vieillards du bourg de Brlad témoignent que Mariica, fille du *vistiernic* Ifrim, avec ses neveux ont vendu les villages de Bujoreni, Pipărcani, Băxănești et Mastatici, sur le Brlad, à Plntea et à son frère, Boul.

133. — 2 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme aux religieuses du monastère au-delà de Bistrița une portion de terrain du village de Dănești.

134. — 2 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș ordonne à Necula Gheorma de se présenter au rachat d'une hoirie du village Galbeni de Gheorghie, le neveu du *hatman* Nicoară, par Ursul, *vornic*, et ses parents.

135. — < Après le 2 juillet 1632 >. Témoignage de quelques boyards pour la vente des parties du village de Galbeni par Gheorghe, le neveu du *hatman* Nicoriță, au *vornic* de *gloată* Ursul Vatic.

136. — 3 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș autorise les moines du monastère de Galata din Deal, bâti par le voïévode Petru, de prélever la dîme du village de Șivița.

137. — 3 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au Saxon Fealtin de Cotnari le droit de propriété sur un moulin et sur une *povarnă* (installation pour préparer l'alcool) sur le ruisseau de Buhainți.

138. — 4 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș ordonne au *ptreclab* du district de Tutova de défendre l'hoirie du *comișel* Iftimie, du village de Dracsini, contre Neculai Bălțatu.

139. — 4 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au *diac* Nechita de Virtop le droit de propriété sur la partie d'en bas de la clairière de Muncei (Photocopie en annexe, pl. XIII).

140. — 4 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Salomia, femme de Voruntar Prăjescu, ancien *comis*, et à ses fils, le droit de propriété sur la moitié du village de Voruntărești, sur le Siret, district de Roman, héritée de son beau-frère Arpentie, ancien *postelnic*.

141. — 4 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș juge un litige survenu entre le village de Rumâni et Simion Gheucă, grand *medelnicer*, pour un lot de terre de la partie d'en haut de ce village; Simion Gheucă perd le procès.

142. — 4 juillet 1632 (7140). Lazăr Moțoc, le *diac* Bernard de Cozmești et autres témoignent que Toader, fils de Tudoran, et autres ont vendu à l'ancien *postelnic* Lupul Prăjescul leur hoirie de Săoani.

143. — 5 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș juge le litige survenu entre Ionașco, fils de Salomia, et Focșea, fils de Ionașco de Ruginoasa, pour deux huttes de Ruginoasa; Ionașco perd le procès.

144. — 5 juillet 1632 (7140), Iassy. Simion Gheuca, grand *medelnicer*, témoigne qu'il s'est réconcilié avec Ionașco, Ursul et autres, à la suite du jugement princier, reconnaissant à ceux-ci le droit de propriété sur un clairière du village de Români.

145. — 6 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Lupu Prăjescul, ancien *postelnic*, le droit de propriété sur le quart du village de Dănceni, district de Roman, et sur la neuvième part de Săoani, sur le Siret.

146. — 8 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandre Iiaș exempté de toutes les contributions les prêtres de la Moldavie, excepté l'impôt pour le drapeau (que le sultan de Constantinople envoyait aux princes de Moldavie); seuls les prêtres des églises principales en sont exceptés.

147. — 8 juillet 1632 (7140). Le second logothète Pătrașco Bașolă témoigne qu'il a délimité le terrain du monastère de Secul et du village de Vinători, du côté du monastère et du bourg de Neamț.

148. — 8 juillet 1632 (7140). Ursul Varlic, ancien *vornic*, avec sa femme et sa fille font don au monastère de Dobromira de la rente du village de Galbeni, de deux vignes, d'un emplacement de jardin potager, etc.

149. — 9 juillet < environ 1632 >, Iassy. Stratul Bolea et le *cupar* Lupul vendent à Dumitrașco Buhuș la moitié de l'emplacement du village abandonné de Răvăcani, district de Roman.

150. — 9 juillet 1632 (7140), Lungani. L'*uricar* Ionașco Minjea et le *sulger* Toader témoignent qu'ils ont choisi la part d'hoirie du village de Lungani achetée par Dima le pelletier, à Lazor et à son frère Toader.

151. — 11 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș ordonne à Costantin Stîrcea de fixer les limites du village de Culișăuți du côté du village de Șerbiceni.

152. — 11 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Maștei Roșca de Bîrlad et à ses neveux le droit de propriété sur le village de Bălănești, sur le Jeravăț.

153. — 12 juillet 1632 (7140), Iassy. Le *vornic* de *gloata* Vasile Roșca vend la moitié du village d'Oncani, district de Hîrlău, au *vistiernic* Gheorghe Roșca, pour 130 ducats et 13 tonneaux de miel.

154. — 13 juillet 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au *vornic* de *gloată* Ionașco Rusul le droit de propriété sur le quart du village de Volosăni, sur le Bic.

155. — 15 juillet < 1632 >. Lupul, fils de Mihăilă, vend au *stolnic* Dumitrașcu une vigne du village de Feținghești, district de Putna.

156. — 15 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Isac Stîrcea le droit de propriété sur la moitié du village d'Onutul de Sus, district de Cernăuți, avec un emplacement de moulin (Photocopie en annexe, pl. XIV).

157. — 15 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Mihail et à sa femme, Grozava, le droit de propriété sur une hoirie dans le village de Țutcani, district de Neamț, achetée à Ciurca, fille de Toader Boghean.

158. — 15 juillet 1632 (7140), Bîrlad. Vasile Buțucul et autres vendent la part d'hoirie de Molofei, du village de Risipeni, sur le Jeravăț, à Costantin Ciure.

159. — 20 juillet 1632 (7140), Iassy. Fotul Șăfrancă de Cotnari vend à Apostol, *postelnic*, une vigne à Băiceni, sur la colline de Frumușeni.

160. — 21 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confère au troisième logothète Dumitru Buhuș le droit de prélever la dime de sa propriété de Țîrgul Frumos (Photocopie en annexe, pl. XV).

161. — 22 juillet < 1632 >, Culișăuți. Costantin Stircea écrit au grand logothète Ghianghea à propos de la délimitation du village de Culișăuți du côté du village de Șerbiceni.

162. — 24 juillet 1632 (7140). Le logothète Pătrașco Bașotă témoigne qu'il a réparti avec d'autres personnes le village de Războieni, district de Neamț, et les *vecini* (serfs) de ce village-là, au *postelnic* Lupul Prăjescul et à son frère, Ionașco Prăjescul (Photocopie en annexe, pl. XVI).

163. — 29 juillet 1632 (7140), Pietriș. Le *postelnic* Lupul Prăjescul et l'*uricar* Ionașco Minjea témoignent qu'ils ont délimité les parts d'hoirie du village de Pietriș, achetées par le *stolnic* Grama.

164. — 4 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au *vor-nic de gloată* Costantin le droit de propriété sur la sixième part du village d'Ecușeni, district de Suceava, acheté à Vasile Udrea.

165. — 5 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș ordonne au prieur du monastère de Bistrița de se présenter à la cour princière avec le prieur du monastère de Tazlău, pour un litige concernant les vignes de Bacău (Photocopie en annexe, pl. XVII).

166. — 5 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Simion Pilipovschi, ancien *ptreclab*, et à ses parents le partage des villages de Mihălcăuți, Văscăuți, Zubriceni et Bliscinăuți, aux pieds de la Terebna, Inșinețul, sur le Dniester, Diacăuți, qui s'appelle aussi Briceni, Vișneva sur le Dniester, Siliștea, Pilipăuți, Orășeni, Nipolocăuți, Bîrnova, Șendreni et Negrești.

167. — 6 août 1632 (7140), Mogoșești. Pavel, ancien évêque de Huși, et autres témoignent que le prêtre Gligorie de Cozmești a acheté un terrain pour bâtir deux maisons, 24 *pămînluri* (lots de terrain cultivable d'une certaine étendue) et des terrains déboisés du village de Vereșeni, aux fils de Cîrstian.

168. — 8 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au grand *pitar* Ionașco Cehan le droit de propriété sur le cinquième du quart du village de Dolhești, situé aux sources de la Crasna, acheté à Păcurar, fils du *sulgerel* Cozma.

169. — 9 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Dănilă de Varnița et au prêtre Eftimie le droit de propriété sur le lieu-dit Peștera, en bas du bourg d'Orhel.

170. — 10 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme le partage du village de Războieni, district de Neamț, entre Lupu et Ionașcuță Prăjescul, les fils de Nicoară Prăjescul, ancien grand *vistiernic*.

171. — 10 août 1632 (7140). Cioilă de Tâmaș avec sa femme et ses enfants vendent au prêtre Gheorghe de Bacău leur hoirie de Tâmaș.

172. — 12 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur le terrain avoisinant et sur le village de Vînători, district de Neamț, qui avait été dépendant de l'*ocol* (circonscription) de Țîrgul Neamț.

173. — 21 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au prêtre Dumitru de Soci le droit de propriété sur une part d'hoirie de Dărmănești, district de Neamț, achetée aux fils d'Andronic, ancien *vătaf* de ce village.

174. — 14 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Savin Prăjescul, ancien *hatman*, le droit de propriété sur deux *fălci* (une falce = 14 322 m²) de vignes à Cotnari, sur la colline de Păcurar, achetées au moine Anastasie.

175. — 15 août < 1632 >. Giurge Girbovină et son fils Sima vendent au *stolnic* Dumitrașco une vigne du village de Fiținghești.

176. — 15 août 1632 (7140), Adjud. Mirza et sa femme Irina vendent un emplacement de moulin et six *pămînluri* (lots de terrain cultivables d'une certaine étendue) du village de Hălmăgești au *ptreclab* Dabija.

177. — < Environ le 15 août 1632 (7140), Adjud >. Tanasie et Bota, *staroști* de Putna, et le bourgmestre Iane avec 12 échevins du bourg d'Adjud témoignent que Mirza et sa femme Irina ont vendu un emplacement de moulin de Hălmăgești à Dabija, ancien *ptreclab*.

178. — 17 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au logothète Pătrașco Bașotă le droit de propriété sur ses achats: le sixième des villages de Bodești et de Dăncești, sur le Cracău, district de Neamț, une part de la clairière de Muncei et des parts d'hoirie du village de Sofrăcești, sur le Pirtul Negru (Photocopie en annexe, pl. XVIII).

179. — 20 août < 1632 >. Ionașco Avram, Ursul Vartic, anciens *bornici*, et autres témoignent que Neculai et Dochia, les enfants d'Ursul Bălțatu, vendent leur hoirie du village de Dracșini à Eftimie et à sa femme Tudosia.

180. — 20 août 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliăș ordonne à Savin, ancien *hatman*, d'examiner et de délimiter les terrains de la montagne du monastère de Bisericani, empiétés par le village de Dărmănești.

181. — 26 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au *diac* Avram Căpotici le droit de propriété sur le village de Colișăuți.

182. — < Avant le 28 août 1632 >. Le bourgmestre Ion Carapotona, les échevins et autres personnes de Birlad témoignent que Toma Savei de Străoani et ses parents ont vendu un emplacement de moulin à Vitănești, sur le ruisseau Putna, au pied de Măgura, à Nacu, fils d'Iane de Birlad.

183. — 28 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Nacul, fils du marchand Iane de Birlad, le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur le ruisseau de Putna.

184. — 28 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Dumitrașcu Solomon le droit de propriété sur le village de Fintînelele, avec un emplacement de moulin sur la Bistrița, acheté à Gheorghită et à ses frères, et les parties des villages de Năsoești, Iadumirești, Secătura, Albotești et Bășești, tous du district de Bacău.

185. — 29 août 1632 (7140), Iassy. Les grands boyards confirment que l'*aprod* Vasilcea a mis en gage pour 40 zlots sa part d'hoirie d'Ungurași, district de Neamț, à Dumitrașco Șoldan, grand *spătar*.

186. — 30 août 1632 (7140). Savin Prăjescul, ancien *hatman*, témoigne qu'il a délimité un lot de terre du monastère de Pingărați, objet du litige avec le village de Dărmănești.

187. — 31 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au *vornic* de *gloată* Gorgan le droit de propriété sur le village de Văscăuți, à la suite d'un procès pour un crime commis dans ce village durant le règne du voïévode Ștefan Tomșa.

188. — < 1er septembre 1632 — 31 août 1633 > (7141), Iassy. Le *ptreclab* Tudori de Hotin vend au *vornic* Gavrilaș les villages de Cotela et Păltinișul, district de Dorohoi, et des parts du village de Budina.

189. — < 1er septembre 1632 — 31 août 1633 > (7141). Ștefan et ses parents vendent leur hoirie du village de Săcuiani à Gliga de Căciulași et à sa femme Marica.

190. — < 1er septembre 1632 — 31 août 1633 > (7141). Document de partage et vente de quelques hoiries du village de Piticeni.

191. — < 1er septembre 1632 — avril 1633 > (7141). Le voievode Alexandru Iliș écrit à Cîrjeu, ancien *stolnic*, et à Burdugan, ancien *vâtaf*, de fixer et de délimiter le territoire du village de Tălăbești de celui de Tocești.

192. — < 1er septembre 1632 — avril 1633 > (7141), Iassy. Le voievode Alexandru Iliș confirme au monastère de Bistrița le droit de propriété sur deux moulins dans le village de Găgești, sur la Putna, aux pieds de la Măgura.

193. — < 1er septembre 1632 — avril 1633 > (7141), Iassy. Le voievode Alexandru Iliș confirme à Lupul, ancien grand *vornic*, le droit de propriété sur une part du village de Macicăuți.

194. — < 1er septembre 1632 — avril 1633 > (7141). Le voievode Alexandru Iliș confirme à Apostol, ancien *postelnic*, le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur la Tutova, à Polițeni.

195. — 2 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voievode Alexandru Iliș ordonne aux agents du fisc de ne pas mêler à l'occasion de la fixation des impôts les corporations des artisans avec les marchands.

196. — 2 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voievode Alexandru Iliș confirme au *cămarăș* Cazacu le droit de propriété sur le sixième de Grozești, qui s'appelle Mărcești, et la partie d'en bas, du côté de Golumboae, sur le Siret, qu'il a acheté à Tudora, sœur de Gavril, ancien *staroste*.

197. — 2 septembre 1632 (7141), Iassy. Todosia, femme de Ionașco Peicul, ancien *sulger*, vend la moitié du village de Cîrligi, district de Neamț, au *vistier* Iordache (Photocopie en annexe, pl. XIX).

198. — 4 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voievode Alexandru Iliș confirme au monastère de Bistrița le droit de propriété sur des vignes à Bacău, au lieu-dit Strîmturile, faites don par Marica, femme d'Orăș, ancien *hatman*.

199. — 5 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voievode Alexandru Iliș confirme aux fils de Ștefan Blendea le droit de propriété sur le tiers du village de Bădești, district de Suceava, à la suite du procès avec Nechita de Leutești (Photocopie en annexe, pl. XX).

200. — 5 septembre 1632 (7141). Ion Mircea, fils de Sofica de Drăgoteni, vend son hoirie de Tămașul de Jos à Gheorghe Hornețu.

201. — 6 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voievode Alexandru Iliș autorise Simion Purece de défendre ses pâturages de Roman (Photocopie en annexe, pl. XXI).

202. — 8 septembre < 1632 >, Bîrlad. Le voievode Alexandru Iliș autorise Apostol, ancien *postelnic*, de prélever sa dime du village de Vorniceni.

203. — 8 septembre 1632 (7141). Le voievode Alexandru Iliș confirme à l'*uricar* Cirstea le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur le Bîrlad, entre Tecuci et Cămilești, et sur un lot de terre, pour fonder un village; tous les deux ont fait partie du territoire du bourg de Tecuei.

204. — 10 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voievode Alexandru Iliș confirme à Toma, grand *sulger*, le droit de propriété sur plusieurs parts d'hoirie achetées dans le village de Drislive, district de Dorohoi (Photocopie en annexe, pl. XXII).

205. — < Avant le 12 septembre 1632 >. Simion et sa sœur Grozava vendent leur hoirie de Dănești, avec un emplacement de moulin sur le Bașeu, à Miron, ancien *clucer*,

206. — 12 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au grand *sulger* Toma le droit de propriété sur une part d'hoirie du village de Dănești, avec un emplacement de moulin sur le Bașeu, achetée par son beau-père Miron, ancien *clucer*, à Simeon et sa sœur Grozava.

207. — 12 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș accorde un privilège au clergé de Moldavie et l'exempte du paiement des impôts.

208. — 12 septembre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au *postelnic* Apostol Jora le droit de propriété sur les villages de Vișâni, Pincești, Beșicați, Hlibănoae et Nourești, district de Hotin, reçus de Velișcu Hăbășescu, ancien *ptrecălab* de Hotin, en paiement d'une dette.

209. — 12 septembre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à leurs propriétaires le droit de propriété sur les villages de Cupcici et de Brătășeni, sur le Ciuhur, et les parties de Tribișeuți, Costești, Dumeni, Bozovița, Râsleu et Tâlmaci.

210. — 14 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au *vistiernic* Gheorghe Roșca le droit de propriété sur la moitié du village d'Oncani, district de Hîrlău, achetée avec 130 ducats et 13 fûts de miel.

211. — 16 septembre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iiaș ordonne à un de ses employés de poursuivre à travers le pays les *vecini* (serfs) Pahlolci et Nistor et de leur prendre les bestiaux pour les donner à Ion Potlog, ancien *vornic*, qui a payé leurs impôts.

212. — < Avant le 19 septembre > 1632 (7141). Le témoignage de quelques boyards concernant la vente des villages de Nedebouți et de Vlădiceni par l'ancien *vistiernic* Neculai Catargiul au *spătar* Dumitrașco Șoldan.

213. — 19 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au grand *spătar* Dumitrașco Șoldan le droit de propriété sur les villages de Nedebouți et de Vlădiceni, district de Hotin, achetés à l'ancien *vistiernic* Neculai Catargiul.

214. — 20 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș écrit aux *cămăinari* (agents qui lèvent l'impôt payable en cire) de ne pas chicaner un cabaret et trois artisans de l'évêché de Huși.

215. — 20 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș autorise les religieux du monastère de Bistrița de prendre la dîme des produits de leurs vignes de Valea Călugărului, près de Bacău.

216. — 20 septembre 1632 (7141). Le prieur Galaftion et toute l'assemblée des religieux du monastère de St.-Sabbas témoignent qu'Olena, épouse de Drăgan Mălai, et ses fils ont mis en gage des parties des villages de Bliscenăuți et de Zubriceni, district de Hotin, contre la somme de 100 ducats.

217. — 21 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș fait don à Scherlet de Zorileni et à son beau-frère Tudorache, l'emplacement du village abandonné de Bălăceni, anciennement dépendant de l'*ocol* (circonscription) du bourg de Brlad, comme récompense pour le don de cent ducats offerts pour les besoins du pays à un moment où le voïévode se trouvait en difficulté auprès de la Porte (Photocopie en annexe, pl. XXIII).

218. — < 21 septembre 1632 — avril 1633 >. Le voïévode Alexandru Iiaș fait don à Scherlet de Zorileni, à son épouse Maria et à son beau-frère Tudorache, l'emplacement du village abandonné de Bălăceni, anciennement dépendant de l'*ocol* (circonscription) du bourg de Brlad, comme récompense pour le don de cent ducats offerts pour les besoins du pays à un moment où le voïévode se trouvait en difficulté auprès de la Porte.

219. — < 21 septembre 1632 — avril 1633 > (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș ordonne à Alexa de Popești et aux autres de délimiter les parts d'hoirie du village de Rădeni pour faire rentrer dans leurs droits le *vornic* Ionașco et le prêtre Gligorie de Iassy.

220. — 22 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au *vornic de gloată* Dumitrașcu Gheuca le droit de propriété sur une part d'hoirie de Costești, district de Tutova, reçue de Toader et de Cristea comme dédommagement pour un cheval perdu.

221. — 22 septembre 1632 (7141). Vasilc, fils d'Ignat et d'Agahia de Băliștești, donne son hoirie de ce village au *părcălab* Mereuță, à titre de rachat pour le vol d'un cheval.

222. — < 23 septembre 1632 — avril 1633 >. Catrina, la sœur du métropolite Varlaam, fait don au monastère de Secul d'un rucher avec des arbres fruitiers et avec des terrains déboisés.

223. — 26 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș interdit aux autorités laïques de se mêler dans les affaires du clergé.

224. — 6 octobre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iiaș fait don au *vornic* Neniul du village de Șărăuți, district de Hotin.

225. — 8 octobre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Costantin Stircea le droit de propriété sur le village de Răcinți, district de Hotin.

226. — 10 octobre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș ordonne à l'*uricar* Borcanul et à l'*ureadnic* (bailli) de Dorohoi de faire une enquête afin d'établir s'il y a eu déplacement des limites du village de Șendriceni, propriété de l'ancien *staroste* Onciul, en faveur du village de Sclîșeu, propriété du *cupar* Lupul.

227. — 15 octobre 1632 (7141). Marica Ihnătoac vend une part d'hoirie du village de Șendreni à Gheorghie, *staroste* des marchands de Iassy (Photocopie en annexe, pl. XXIV).

228. — 16 octobre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Pîntea et à son frère Boul, le droit de propriété sur des parts d'hoirie dans les villages de Bujoreni, de Pipercani, de Băxănești et de Mastatici, achetées à Mărica, fille du *vistiernic* Ibrim, et à ses neveux.

229. — 16 octobre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Ionașco et à sa femme Tofana, le droit de propriété sur la moitié des villages de Voloșcov et de Hădărăuți, qu'ils ont mis en gage à Costantin Stircea et à son neveu Gheorghe Coropceanul.

230. — 20 octobre 1632 (7141). Iurașco vend son hoirie du village de Ruși à Păscălina et à son fils Dumitrache, pour la somme de 40 thalers.

231. — 20 octobre 1632 (7141), Ruși. Iurașco vend à Păscălina et à son fils Dumitrache une hoirie du village de Rușii Goei.

232. — 1er novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș exempte d'impôts les cabarets de la Métropole de Suceava.

233. — 1er novembre 1632 (7141), Bogdănești. Témoignage confirmant la vente d'une partie du village de Doljești, sur le Siret, district de Roman, par Anghelina à sa tante Păscălina et au fils de celle-ci Dumitrache.

234. — 2 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au troisième logothète Dumitru Buhuș toutes ses propriétés.

235. — 2 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au *vornic de gloată* Neniul un *sălaș* (famille) d'esclaves tziganes, don de Moise Movilă voïévode.

236. — 3 novembre <1632>, Iassy. Les grands boyards témoignent que Tofan Sechil et son neveu Neculai ont vendu à l'ancien *postelnic* Lupul Prăjescul leur partie de Cobăceni, sur la Jijia, district de Hirău.

237. — 3 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș autorise les moines du monastère Aron Vodă de posséder leur village de Mierăești, district de Tecuci, puisqu'ils le tiennent en don du *postelnic* Enache.

238. — 3 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au monastère St.-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur ses vignes de Cotnari.

239. — 3 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à Panaiot le droit de propriété sur le village de Trohănești, district de Tecuci (Photocopie en annexe, pl. XXV).

240. — 4 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au monastère St.-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur les villages de Scumpia, de Stolniceni et de Șetrăreni, district de Iassy, faits don au monastère par le *postelnic* Enache.

241. — 6 novembre 1632 (7141). Tinco le Vieux, Topcean et d'autres de Hrușova, anciens habitants de Moldavie, témoignent que Gheorghe, fils d'Ionco, a des droits de propriété dans le village d'Ontul de Sus.

242. — 7 novembre 1632 (7141). Le bailli (*ureadnic*) de Bîrlad, Andrei, et d'autres témoignent que Focșa de Băliștești a vendu sa part de ce village à Ifrim et à sa femme Ilinca.

243. — 8 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à l'ancien *postelnic* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur une partie du village de Cobăceni, sur la Jijia, district de Hîrlău, achetée au prix de 150 ducats et 10 juments.

244. — 10 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à Ilinca, fille de Sofronie, le droit de propriété sur une part d'hoirie dans le village de Boian, district de Cernăuți.

245. — 20 novembre 1632 (7141). Le bourgmestre Ion Carapotona, les échevins et d'autres habitants de Bîrlad témoignent que Dochia, fille du *pîtar* Ursu, et ses fils ont vendu leur part d'hoirie, située dans le village de Dracsini, à Apostol, marchand de Bîrlad.

246. — 25 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au *vistiernicel* Alexa de Pîncești le droit de propriété sur un sixième de ce village, reçu en don de Cristea, fils de Vartic, parce qu'il avait payé la *darea țărânească* (impôt payé par les paysans).

247. — 26 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș fait don au troisième logothète Dumitru Buhuș d'un emplacement de rucher et de pré et d'un terrain propre à l'emplacement d'un moulin et d'un moulin à foulon sur la Jijia, comme récompense pour avoir offert au prince quatre bons chevaux, valant 160 ducats.

248. — 1er décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș exempté le clergé du paiement des taxes de douane.

249. — 1er décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au marchand Chiriac le droit de propriété sur une part d'hoirie du village de Vorovești, district de Cîrligătura, reçue en don de son oncle Sima.

250. — 1er décembre 1632 (7141), Iassy. Les grands boyards témoignent qu'Ivașco Hrinovici et Franțian Hrinovici ont vendu certaines parties des villages de Tămășeni et d'Iugani, district de Suceava, à Dumitrașco Fulger et à sa sœur Marița.

251. — 2 décembre 1632 (7141), Iassy. Les grands boyards témoignent que l'ancien *șetrar* Pîntea a vendu certaines parties du village de Codăești, district de Vaslui, au grand *pîtar* Ionașco Cehan, et notamment la moitié d'en bas du village, avec ses moulins et son terrain propre à l'emplacement d'un moulin à farine ou à foulon, sur le Dobrovăț, et un cinquième de la partie d'en haut du village.

252. — 4 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au grand *pîtar* Ionașco Cehan le droit de propriété sur une moitié du village de Codăești, district de Vaslui, notamment la moitié d'en bas, antérieurement appelée Șchei, avec ses moulins et

son terrain propre à l'emplacement d'un moulin à farine ou à foulon, sur le Dobrovăț, et le cinquième de la partie d'en haut du village, achetés à l'ancien *șetrar* Pîntea.

253. — 4 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Ionașco et à Vasile Tecman le droit de propriété sur les parts d'hoirie achetées dans les villages d'Ivănești et de Popșori, district de Vaslui (Photocopie en annexe, pl. XXVI).

254. — 6 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Albotă et à ses frères le droit de propriété sur deux parts du village de Vlăsinești, gagnées à la suite de leur procès avec Bilavăș et Plopoaia.

255. — 6 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Dumitrașco Fulger et à sa femme Marica, le droit de propriété sur une moitié du village de Răchiteni, sur le Siret, district de Suceava, achetée à Andronic et à d'autres.

256. — 10 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au *diac* Costantin le droit de propriété sur ses parts d'hoirie des villages de Șperlești, de Verișești Seliște et Poiana lui Coman.

257. — 12 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Păscălina et à son fils Dumitrachi, le droit de propriété sur les parts d'hoirie achetées dans les villages de Doljești et de Rușii Găsi, district de Roman, et de Crucea de Jos, district de Putna (Photocopie en annexe, pl. XXVII).

258. — 14 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș fait don à l'*uricar* Cîrstea et au *cămăraș* Cazacul le village de Ruși, district de Hîrlău, dépendant de l'*ocol* (circonscription) du bourg de Botoșani, avec les terrains pour l'emplacement des étangs et des moulins sur la Sitna.

259. — 15 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au *spătar* Racoviță Cehan le droit de propriété sur les parts d'hoirie du village de Vilnești, district de Vaslui, qu'il a achetées à Palaghia et à ses fils, Costantin et Ionașco.

260. — 15 décembre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au *vistier-nic* Franț le droit de propriété sur un emplacement de rucher avec une plantation de vigne et d'arbres fruitiers à Geonoaia, dans le village de Jigoreni, acheté à Ionașco.

261. — 17 décembre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère de Berzunț le droit de propriété sur un quart du village de Sîrbi.

262. — 18 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș juge le litige entre le monastère Sainte-Parascève de Iassy et le village de Pîntișeni, obligeant les habitants de celui-ci d'effectuer toutes les corvées exigées par le monastère (Photocopie en annexe, pl. XXVIII).

263. — 25 décembre 1632 (7141), Bîrlad. Le bourgmestre Ion Carapotona et les 12 échevins de Bîrlad témoignent que Mihăilă, beau-fils de Cimbala, et sa femme Oprina, ont vendu à Apostol leur part d'hoirie du village de Dracsini.

264. — 30 décembre < 1632 >, Iassy. Maței Roșca de Bîrlad reconnaît que ni lui, ni son fils Gligorie ne possèdent des titres de propriété obtenus de Moise Movilă, pour l'emplacement du village abandonné de Bălăceni, district de Bîrlad, appartenant à Scherlet.

265. — 31 décembre 1632 (7141), Iassy. Les grands boyards témoignent que Maței Roșca de Bîrlad a reconnu que ni lui, ni son fils Gligorie n'ont des titres de propriété obtenus de Moise Movilă, pour l'emplacement du village abandonné de Bălăceni, appartenant à Scherlet.

266. — 4 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș exempte d'impôts les *poslušnici* (serviteurs) et les *vecini* (serfs) de la Métropole de Suceava.

267. — 9 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bistrița le droit de propriété sur des vignes de Bacău, placées sur la colline de Strîmtura, et acquises à la suite d'un procès avec Magda, femme de Lupul.

268. — 12 janvier 1633 (7141). Le *ptreclab* Dima et d'autres témoignent que Necula et sa femme Maria ont acheté plusieurs hoiries dans le village de Periați, sur le Sîret.

269. — 15 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère Aron Vodă le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Fe-tionești, sur la Jijia, district de Iassy, reçu du *ptreclab* Gheorghie Jora en échange de l'emplacement du village abandonné de Selicicani, sur le Bașeu, district de Dorohoi.

270. — 15 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Pingărați le droit de propriété sur sa *braniște* (forêt dont l'emploi est réservé), à la suite de sa conciliation avec le monastère de Bisericani.

271. — 15 janvier 1633 (7141). Le voïévode Alexandru Iliaş juge un litige entre le *paharnic* Stratul Bolea et sa famille et le prêtre Simion et sa famille, pour le partage du village de Mogoșești, sur la Vilna, district de Vaslui, en attribuant un quart aux premiers et trois quarts aux seconds.

272. — < Environ le 16 janvier 1633 >. Le *vălav* Nechita témoigne que Nicoră a vendu son hoirie du village de Ciohorăni à Ignat et au *vistiernic* Ganea.

273. — 16 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au logothète Pătrașco Bașotă le droit de propriété sur une partie du village de Ciohorăni, racheté à Sava Ganca et à Țințar.

274. — 18 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à l'évêque Evloghie de Rădăuți le droit de propriété sur une moitié du village de Lăcina, district de Dorohoi, achetée au prix de 100 ducats, un jument et trois vaches.

275. — 22 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère Aron Vodă le droit de propriété sur un étang du ruisseau de Cîric, sur le territoire du bourg de Iassy.

276. — 23 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Iftimie les hoiries achetées dans le village de Dracsini, sur le Studeneț.

277. — 24 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme aux monastères de Bisericani et de Pingărați un terrain dans la montagne, à la suite d'un litige avec le village de Dărmănești et avec quelques bourgeois de Piatra.

278. — 27 janvier 1633 (7141), Iassy. Les grands boyards témoignent que le *vistiernic* Gheorghie Roșca a acheté des hoiries dans le village d'Ivoești, sur le Bahlui, district de Cîrligătura.

279. — 27 janvier 1633 (7141), Bîrlad. Témoignage du bourgmestre Ion et des 12 échevins de Bîrlad sur la confirmation donnée par Zaharia et Dumitru, les fils du prêtre Luca, à propos de la vente d'une moitié d'hoirie du village de Cernătești.

280. — 29 janvier 1633 (7141), Iassy. A la suite d'un procès du *ptreclab* Gheorghie Jora avec Drăgan Mălai et sa femme, le voïévode Alexandru Iliaş confirme au premier le droit de propriété sur une moitié du village de Blișcenăuți et sur un quart du village de Zubriceni, district de Hotin, achetés au monastère Saint-Sabbas de Iassy, à qui Drăgan Mălai les avait mises en gage.

281. — 29 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au second *vistiernic* Gheorghie Roșca le droit de propriété sur les parts d'hoirie achetées dans le village d'Ivoești, sur le Bahlui, district de Cîrligătura.

282. — 31 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à Drăguș le droit de propriété sur une part d'hoirie du village de Mărișești, reçu en don de Lupul fils de Nasta, dont il avait racheté la vie.

283. — 2 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au grand *pitar* Ionașco Cehan le droit de propriété sur plusieurs esclaves tziganes.

284. — 2 février 1633 (7141), Iassy. Le *vornic de gloată* Petre témoigne que Bejan a été condamné à mort pour vol de chevaux; il a été racheté par Petrea Măteu en échange de son hoirie du village de Conțești.

285. — 2 février 1633 (7141). Nistor Focșa vend au *vistiernic* Buhuș sa part d'hoirie du village d'Iurghiceni, contre de l'argent et des céréales.

286. — 5 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au *ptrcălab* de Hotin, Malcoci, le droit de propriété sur plusieurs esclaves tziganes.

287. — 6 février 1633 (7141), Iassy. Les boyards témoignent que le Russe Fădușco et d'autres ont intenté un procès aux moines du monastère de Probotă en dédommagement pour la mort de plusieurs de leurs compagnons, tués par des voleurs pendant qu'ils travaillaient à l'étang du monastère.

288. — 6 février 1633 (7141), Vereșani. Plusieurs habitants du village de Vereșani témoignent que Gavril a vendu la part de terrain, héritée par sa mère dans ce village, au *diac* Alexandru (Photocopie en annexe, pl. XXIX).

289. — 13 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș ordonne à l'ancien grand *vornic* Gavrilăș d'enquêter si les *vecini* (serfs) du grand logothète Ghianghea, qui habitent le village de Parcovă, ont violé les limites du village de Cupcici, appartenant au logothète Buhuș, et si l'ancien *ptrcălab* Gheorghe Jora a violé les limites du village de Costești, propriété du même logothète Dumitru Buhuș.

290. — 16 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à l'épouse du logothète Beldiman le droit de propriété sur le village de Negoești, sur l'Orbic sur deux *fălci* (c'est-à-dire 28 644 m²) de vignes à Cotnari et sur une maison de Suceava, comme suite de l'accord conclu avec le monastère de Sucevița.

291. — 18 février 1633 (7141). Testament de Dumitrașcu Mihul, par lequel il institue sa femme Antemia héritière de tous ses biens.

292. — 20 février < 1633 >, Iassy. Le grand logothète Ghianghea écrit à l'ancien *uricar* Borăleanul d'enquêter si le *cupar* Lupul a violé les limites du village de Șendriceni, propriété d'Onciul Iurașcoviici.

293. — 22 février 1633 (7141). Le voïévode Alexandru Iliș exempte de toute contribution le village d'Ulmi, district de Hîrlău, appartenant au monastère Sainte-Parascève de Iassy.

294. — 23 février 1633 (7141). Le voïévode Alexandru Iliș confirme à Manciuil Pribeagul le droit de propriété sur un tiers du village de Stănigeni.

295. — 25 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au monastère de Pingărați le droit de propriété sur une clairière, à la suite d'un litige avec le village de Dărmănești.

296. — 25 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au monastère de Pingărați trois terrains déboisés du village de Straja.

297. — 2 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au monastère Saint-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur des vignes avec des pressoirs à Cotnari, don du *postelnic* Enache.

298. — 2 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à Ștefan et à Ionașco Hincovici le droit de propriété sur les villages de Răchiteni, sur le Siret, dis-

trict de Suceava, d'Iugani et de Tămășeni laissés en viager par leur père Toader Bucotco à la princesse Marica, épouse d'Ion voïévode.

299. — 2 mars 1633 (7141), Iassy. Les grands boyards témoignent que Dumitrașco Mihul était tombé d'accord avec sa femme Antimia, pour que le dernier en vie hérite toute la fortune de l'autre.

300. — < Environ le 3 mars 1633 > Le prieur et les moines du monastère de Bisericani s'engagent envers le *cupar* Ionașco Boldescul de lui livrer du gros bétail en échange des titres de propriété du village de Vinători.

301. — < Environ le 3 mars 1633 >. L'ancien *cupar* Ionașco Boldescul témoigne qu'il est tombé d'accord avec les moines du monastère de Bisericani pour leur céder les titres de propriété obtenus de Radu voïévode pour le village de Vinători.

302. — < Environ le 3 mars 1633 >. L'ancien *cupar* Ionașco Boldescul conclut avec les religieux du monastère de Bisericani de remettre à ces derniers tous les titres de propriété qu'il possède sur le village de Vinători, contre 40 brebis, deux chevaux et d'autre gros bétail.

303. — < Environ le 3 mars 1633 >. Les prieurs du monastère de Bistrița, de Neamț, de Secul, d'Agapia, de Tazlău et de Hârlicești témoignent que le monastère de Bisericani est convenu avec Boldescul, de lui céder du bétail contre les titres de propriété qu'il possède sur le village de Vinători (Photocopie en annexe, pl. XXX).

304. — 3 mars 1633 (7141), Bisericani. Le prieur Epifanie du monastère de Bistrița et l'hiéromonaque Nil du monastère de Pîngărați témoignent que les moines du monastère de Bisericani sont tombés d'accord avec Boldescul, pour les titres de propriété qu'il possède sur le village de Vinători.

305. — 4 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirmé au grand *șetrar* Bolea les hoiries achetées dans les villages de Tîrzii, Dănceni, Bălănești et Lazorești, district de Tecuci.

306. — 6 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au monastère Saint-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur le village de Stolniceni, avec les hameaux de Stroiceni, de Vlășineasa et de Scumpia, et sur le village de Șetrăreni, district de Iassy, don du *postelnic* Enache.

307. — 6 mars 1633 (7141). Le voïévode Alexandru Iliș confirme au monastère Saint-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur les villages de Broscăuți, de Căcăceni, de Lario-nești, Mășceani, Gamțeni et Meteui, district de Soroca, don du *postelnic* Enachi.

308. — 6 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au grand logothète Ionașco Ghianghea le droit de propriété sur les parts d'hoirie achetées dans les villages de Tulucești et de Ghidușeni, district de Covurlui.

309. — 8 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au grand logothète Ionașco Ghianghea le droit de propriété sur une hoirie achetée dans le village de Bogdănești, sur le Prut, district de Fălciu, et sur le cinquième du village de Mocșie, qui s'appelle à présent Vășcăuți, district d'Orhei.

310. — 8 mars 1633 (7141), Miclăușeni. Gligore Goia et d'autres témoignent qu'Ana et sa sœur Palaghia, filles de Mărica, et Aftimia ont vendu au *postelnic* Lupul Prăjescul leurs parties du village de Drubești, avec l'emplacement d'un moulin sur le Siret, des pâturages et des vergers.

311. — 9 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au grand logothète Ionașco Ghianghea les titres de possession sur ses propriétés achetées: le village de Leoști, sur la Sărata, district de Fălciu, et un lot de terre en bas de Leoști, avec l'emplacement d'un rucher, d'un verger et d'un moulin à farine.

312. — 9 mars 1633 (7141). Le voïévode Alexandru Iliăş confirme au grand logothète Ionaşco Ghianghea le droit de propriété sur le village de Frăteşti, acheté aux neveux de Huhulea et de l'ancien *hatman* Sturza.

313. — 11 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş confirme à Naşcul le droit de propriété sur un emplacement de rucher sur le territoire du village de Dumbrăviţa, acheté à Guţă, fils de Tăbuci.

314. — 14 mars 1633 (7141). Irimie Noaptea de Hănsăşeni vend à Ionaşco Prăjescul un terrain pour bâtir une maison, acheté au *pilar* Manea pour 30 ducats.

315. — 15 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş ordonne aux agents princiers du district de Bacău de cesser la poursuite contre le village de Borleşti pour toute contribution, parce que ses habitants défendent la frontière dans la région de Tazlăul Mare.

316. — 15 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş confirme au grand logothète Ghianghea le droit de propriété sur une moitié du village de Negreşti et sur l'emplacement du village abandonné de Lineşti, district de Vaslui, parce qu'il avait payé à Gefer *başa* les dettes contractées par l'ancien propriétaire de ces terres, Nicoară.

317. — < Avant le 22 mars 1633 >. Eremia, fils d'Onciul, reconnaît qu'il a vendu au *diac* Iorgachi sa part d'hoirie du village d'Arpăşeşti.

318. — 22 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş confirme à l'ancien *vornic* Iordache le droit de propriété sur les parts d'hoirie dans le village d'Arpăşeşti, district de Cîrligătura, achetées à Eremia, fils d'Onciul, et à Anghelina, fille de Mica.

319. — 22 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş fait don à Crîstea Chiusea Brăileanul du village de Ruşi, de l'*ocol* (circonscription) du bourg de Botoşani, pour les services rendus au prince en pays étrangers et pour 250 thalers d'argent donnés «pour les besoins du pays».

320. — 25 mars 1633 (7141). Le hiéromonaque Parteni, du monastère de Bisericieni, témoigne que Simbotin, fils de Tofan de Scorţăşti, et ses beaux-frères ont vendu à l'ermitage Saint-Jean Chrysostome le neuvième d'une hoirie et la moitié d'un emplacement de moulin du côté de Măgura, près de l'ermitage.

321. — 28 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş confirme au monastère Saint-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur cinq *fălci* (une *falce* 14 322 m²) de vignes à Copou, engagées par le douanier Manolachi.

322. — 30 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş confirme au marchand Nica de Focşani le droit de propriété sur des parts d'hoirie achetées dans le village de Mirceşti.

323. — 30 mars < après le, 1633 >, Tecuci. Mareş de Năneşti vend son hoirie de Tomeşti au *postelnic* Costin (Photocopie en annexe, pl. XXXI).

324. — 22 avril 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăş confirme à Dumitru Botoşanul le droit de propriété sur une part d'hoirie du village de Băiceni, district de Hirălău, achetée au *diac* Rugină de Şilişeu.

325. — 27 avril 1633 (7141). Le voïévode Miron Barnovschi fait don à Costantin Sitarul des anciens villages princiers de Giurcani et de Rîşcani, sur l'Elan, district de Fălciu.

326. — 28 avril 1633 (7141), monastère de Voroneţ. Les prieurs Tarasie et Partenie, avec l'assemblée des moines du monastère de Voroneţ, cèdent au *vornic* Ionaşco Jora l'emplacement du village abandonné de Milcineşti, district de Cîrligătura, contre l'emplacement du village abandonné de Muşinţi, district de Suceava.

327. — 29 avril 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Miron Barnovschi exempte d'impôts les *posluşnici* (serviteurs) et les *vecini* (serfs) de la Métropole de Suceava.

328. — 9 mai 1633 (7141), Birlad. Teodosie, fils de Vasilie Micul, vend à ses neveux son hoirie du village de Târbuteni.

329. — 15 mai 1633 (7141), Iassy. L'ancien *vornic* Lupul et d'autres témoignent que le douanier Condrea a vendu la moitié du village de Vasileu, district de Cernăuți, au *vornic* Gavrilaș.

330. — 18 mai 1633 (7141), Iassy. Le prieur Lazor et l'assemblée des moines du monastère d'Agapia vendent à Ștefan de Iassy et à sa femme Marica, un terrain pour bâtir une maison à Iassy, près de la cave de Banvica.

331. — 21 mai 1633 (7141). Cristea, fils du *vornic* Drăguș, vend au *diac* Pătrașcu un emplacement de rucher dans le village de Berendești, district de Vaslui.

332. — 25 mai < 1633 >, Cristești. Ion Boldescul écrit au prieur Partenie de Bisericani au sujet de certains documents et d'une question de bétail.

333. — < Avant le 22 > juin 163<3> (714<1>), < Constantinople >. Testament du voïévode Miron Barnovschi.

334. — 23 juin 1633 (7141), Birgăoani. Ilie Pleșca de Birgăoani vend 14 *pământuri* (lots de terrain d'une certaine étendue) du village de Certieni à Tanasă.

335. — < 25 juin 1633 — juillet 1633 >, Constantinople. Le voïévode Moïse Movilă ordonne la réouverture du litige entre le *jitnicer* Cehan et le *vistiernic* Roșca à propos du village de Sterpeni.

336. — < Environ le 5 juillet 1633, Birlad >. Le bourgmestre Tule Tetul avec 12 échevins de Birlad et d'autres témoignent qu'Irina, femme de Ghinea, a vendu des parts d'hoirie des villages de Pițigani, de Mastatici et de Valea Iepii à Scărlet et à Tudorache.

337. — 5 juillet 1633 (7141), < Birlad >. Le bourgmestre Tule et les 12 échevins de Birlad témoignent que Mărica et sa sœur ont vendu une part d'hoirie du village de Văleni à Scărlet et à Aipul.

338. — 8 juillet 1633 (7141), Șătrăreni. Ilinca, fille d'Oniul, vend à Tița sa part d'hoirie du village de Dănceni, que son père avait achetée à Pilat.

339. — 29 juillet 1633 (7141). Les *starosti* de Troțuș, Gheorghe et Petrea, et d'autres témoignent que l'hoirie du village de Chirișomu, objet de contestation entre Verdeș d'un côté, Unguraș et les siens de l'autre, revient de droit, d'après les documents présentés, au premier.

340. — 19 août 1633 (7141), Iassy. Le *stolnic* Pană écrit aux *pîrcălăbi* , aux bourgmestres et aux échevins de Neamț de ne plus élever des prétentions à propos d'un pâturage du monastère de Secul (Photocopie en annexe, pl. XXXII).

341. — < Après le 9 août 1633 — mars 1634 >. Todosca, fille de Mărica, fait don au *vornic* Cehan des parts d'hoirie situées dans les villages de Botoi et de Vinderei.

342. — < Après le 9 août — 31 août > 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don au *vornic* de *gloată* Dumitru Leca du village de Piscani, sur le Prut, situé dans la *braniște* (forêt dont l'emploi est réservé) princière et possédant un moulin (Photocopie en annexe, pl. XXXIII).

343. — < 12; 20 — 29 > août 1633 (7141). Le voïévode Moïse Movilă autorise Prodan de défendre ses droits sur l'emplacement du village abandonné de Prelipca, district de Dorohoi.

344. — 25 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la Métropole de Suceava le droit de propriété sur le village de Poiana Vlădicăi et exempte d'impôts 20 *vecini* (serfs) qui y habitent.

345. — 25 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempte d'impôts les cabarets appartenant à la Métropole de Suceava.

346. — 25 août 1633 (7141), <Iassy>. Le voïévode Moïse Movilă fait don au monastère de Secul d'un terrain cultivable et des pâturages situés à la limite des possessions du monastère de Neamț.

247. — 25 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme la subordination du monastère de Galata avec les villages de Belcești, de Plopi et de Călugăreni à l'église de la Patriarchie de Jérusalem. Il exempte de contributions les habitants des ces villages.

348. — 25 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Solca le droit de propriété sur le village de Vorovești, de l'ocol (circonscription) du bourg de Iassy. Il concède à ce monastère le revenu des amendes appliquées aux habitants dudit village excepté le tribut dû au sultan. Ces habitants deviennent des *poslušnici* (serviteurs) du monastère.

349. — 25 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de l'Assomption, situé au centre du bourg de Iassy, le droit de propriété sur le village de Toporaști, district de Cernăuți, exempté de toute contribution.

350. — 25 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme aux monastères de l'Assomption de Iassy et de Birnova une cave attenante à la *chervăsărie* (c'est-à-dire l'auberge, la douane et le marché) de Iassy, «où a été la maison du *vornic* Ureche». Il exempte, en même temps, de toute contribution et corvée Necula, l'administrateur de cette cave.

351. — 26 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă écrit au *dregător* (agent princier), au bourgmestre et aux échevins de Huși de cesser la poursuite contre les villages de l'évêché de Huși et de ne pas les contraindre à payer les mêmes impôts que les habitants du bourg.

352. — 26 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă écrit au *dregător* (agent princier), au bourgmestre et aux échevins de Huși de ne pas imposer aux villages de l'évêché de Huși les contributions et les corvées dues par les citadins.

353. — 26 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă écrit aux *cămănari* (agents qui lèvent un impôt payable en cire) de Huși de cesser la poursuite contre un cabaretier et deux artisans de l'évêché de Huși.

354. — 26 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempte d'impôts et de corvées plusieurs artisans de l'évêché de Huși.

355. — 26 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la Métropole de Suceava et à l'évêché de Roman le droit de propriété sur un emplacement de moulin dans la *braniște* (forêt dont l'emploi est réservé) princière, sur la Jijia, afin de pourvoir aux besoins de leurs représentants, lorsqu'ils viendront dans la capitale du pays (Photocopie en annexe, pl. XXXIV).

356. — 26 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempte d'impôts les *poslušnici* (servitudes) et les *recini* (serfs) de la Métropole de Suceava.

357. — 26 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Dionisie, l'évêque de Roman, le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Căuești, sur le Prut.

358. — 26 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à l'évêché de Roman le droit de propriété sur un rucher et sur un pré situés sur le territoire du village de Gidinți.

359. — 28 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne à ses employés de cesser la poursuite contre les villages de l'évêché de Huși, du district de Fălciu.

360. — 28 <août> 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la Métropole de Suceava les limites de ses prés, situés dans le village de Poiana Vlădicăi.

361. — 20 août <1633>. Orheianul et sa femme Odochia vendent à Isac de Sinehău une part d'hoirie dans le village de Mogoșești.

362. — 29 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *vorinic* Gavrilăş Matiaş le droit de propriété sur une moitié du village de Vasileu, district de Cernăuţi, achetée au douanier Condre.

363. — 30 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă écrit à Vestir, *vorinic* de Clmpulung, de défendre les droits de propriété du monastère de Suceviţa sur la montagne Gemeleu.

364. — 30 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don à un boyard le village de Docolina ; il exempté en même temps ce village de contributions avec condition d'héberger les messagers étrangers.

365. — 30 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don au second *postelnic* Pătraşco de l'emplacement du village abandonné de Popeni, antérieurement dépendant de l'*ocol* (circonscription) du bourg de Birlad (Photocopie en annexe, pl. XXXVI).

366. — 30 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère Galata de Sus le droit de propriété sur le village de Fintina, sur le Gerul, district de Tecuci, à la suite d'un litige avec l'ancien *vorinic* Stavăr.

367. — 30 août 1633 (7141), Iassy. Le prêtre Aftanasie vend à Evloghie, évêque de Răduţi, la moitié du village de Meleşeuţi. Avec l'argent reçu il achète des ruchers pour le monastère de Solca.

368. — < 1er septembre 1633 — 31 août 1634 > (7142). Le fils de Pelaghia, Adam, et d'autres vendent leurs parties du village de Bogdăneşti, district de Roman, au *ptrecălab* Bechea.

369. — < 1er septembre 1633 — 31 août 1634 > (7142). Toader et d'autres vendent leur part d'hoirie du hameau de Durduceşti à Dumitraşco Vlănav.

370. — 1er septembre 1633 — 31 août > (7142). Témoignage pour un terrain bécché de Pilipovschi.

371. — < 1er septembre 1633 — 31 août 1634 > (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Dumitraşco, fils du grand logothète Ghianghea, le droit de propriété sur un esclave tzigane, avec sa femme et ses enfants, achetés à Pavel, fils du *pitar* Gheorghe Gherghina.

372. — < 1er septembre 1633 — mars 1634 > (7142). Le voïévode Moïse Movilă pour des parties du village de Stîrceni, district de Soroca.

373. — < 1er septembre 1633 — mars 1634 > (7142). Le voïévode Moïse Movilă pour le village de Dolheşti, sur le Bîrlad, district de Tutova.

374. — < 1er septembre 1633 — 11 janvier 1634 > (7142). Ion Ciolpan vend au *clucer* Lupul Prăjescul trois terrains pour bâtir des maisons dans le village de Săoani, district de Roman.

375. — Septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Isac Stircea et à sa femme le droit de propriété sur le village de Popeni avec les *vecini* (serfs).

376. — 1er septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Dădeşti, sur la Sirca, district de Roman.

377. — 2 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Bistriţa la petite douane de Bacău et une clairière à foins.

378. — 2 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au Isac de Sinehău le droit de propriété sur une part d'hoirie dans le village de Mogoşeşti, achetée à Orheianul et à sa femme Odochia.

379. — 3 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Bistriţa le droit de propriété sur son ancienne *branişte* (fôret dont l'emploi est réservé), avec deux clairières à Ceahlău et un emplacement de bergerie à Pingăraşi.

380. — 3 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère Galata de Sus le droit de propriété sur le village de Teșori, dépendant de l'ocol (circonscription) du bourg de Botoșani et l'exempte de contributions.

381. — 4 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempte de toutes contributions les villages de la Métropole de Suceava.

382. — 4 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Pingărați le droit de propriété sur les villages de Bilăești et d'Ivănești, district de Neamț, sur deux moulins sur le Cracău et sur un autre dans le village de Dărmănești, sur un rucher dans la *braniște* (fôret dont l'emploi est réservé) princière de Bohotin, sur trois fâlcii (une *falce* = 14 322 m²) de vigne à Cotnar et sur toute la clairière de Pingărați, dépendante jadis de l'ocol (circonscription) du bourg de Piatra.

383. — 5 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne à l'aprod Andronic et au *vâlav* de *figani* Gogoi de chercher les tziganes désertés du monastère de Sucevița.

384. — 6 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la Métropole de Suceava le droit sur certains bénéfices des cabarets (Photocopie en annexe, pl. XXXV).

385. — 6 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don au logothète Pătrașco Ciogolea du village princier de Moghilova, qui s'appelle aussi Peștera, fondé par les princes de la famille Movilă, dans le district d'Orhei, là où se trouvait le Vieux Orhei.

386. — 8 septembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă donne au monastère Pantelimon, dans le district de Botoșani, un document relatif à ses *vecini* (serfs).

387. — 8 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la *cneaghina* (c'est le titre qu'on donne à l'épouse d'un boyard) Ilinca le droit de propriété sur le village de Șendreni, district de Covurlui, acheté au *capuchehaia* (représentant du prince à la Porte) Curt Celebi.

388. — 8 septembre 1633 (7142), Zărnești. Nuor et sa femme Piatra se déclarent eux et leur hoirie de Zărnești, dépendants du *paharnic* Pană.

389. — 9 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme aux prêtres et aux diacres du bourg de Iassy les anciennes exemptions de contributions et de corvées.

390. — 10 septembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme à la *jupl-neasa* (titre donné à l'épouse d'un boyard) Zamfira de Iassy le droit de propriété sur plusieurs parties du village de Rușii Zavului.

391. — 10 septembre 1633 (7142). Le bourgmestre Cănză Blaj avec les 12 échevins et d'autres bourgeois du Bacău témoignent que Simion Văisi, avec son fils Ionașco de Mușetești et d'autres ont vendu au *vorinic* Neniul leur hoirie de Hălășeni.

392. — 12 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Biserici le droit de propriété sur deux emplacements de moulin sur le grand lit de la rivière de Putna, achetés aux descendants du *vorinic* Nădăbaico.

393. — 12 septembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme au *vorinic* de *gloată* Neniul le droit de propriété sur le village de Rediul, district de Iassy.

394. — 15 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don aux frères Pătrașco Ciogolea, troisième logothète, et Miron Ciogolea des villages: Dușmanul Mare, Dușmanul Mic, Logofeteni et des parts d'hoirie du village de Pătrușeni, district de Iassy, illages qui appartenaient auparavant au hetman Balica.

395. — 15 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au prêtre Lariou le droit de propriété sur une part d'hoirie achetée dans le village d'Ungurași, sur la Moldova.

396. — 15 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă juge le litige entre le monastère de Golia et le *hînsar* Ionașco Hădărău pour le droit de propriété du village de Dușești. Arrêt au détriment du second.

397. — 15 septembre 1633 (7142). Zaharia, fils du *vataș* Moșil de Ruși, fait don au monastère de Pingărați d'un emplacement de rucher.

398. — < Après le 15 septembre 1633 >. Témoignage du capitaine Serghie relativement à l'affaire du moine Zosin, qui s'occupait d'un rucher du monastère de Pingărați.

399. — 16 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă écrit aux *ptreclabi* du district de Neamț d'interdire à Damaschin de Brănești de construire une maison et des moulins à Bodești et de lui fixer un terme pour se présenter au jugement du prince.

400. — 21 septembre 1633 (7142), Bacău. Le *paharnic* Doiciul, le *ptreclab* Boldescul et d'autres déclarent qu'après l'ordre du voïévode Moïse Movilă, ils ne porteront plus atteinte aux limites d'un terrain appelé Călugăra de Tofan et une colline couverte de vignes du monastère de Bistrița.

401. — 21 < septembre 1633 > — 21 < mars 1634 > (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă écrit au *dregător* (agent princier), au bourgmestre et aux échevins du bourg de Piatra et au *vătămă* (maire du village) de Vinători de cesser la poursuite contre les *poslušnici* (serviteurs) du monastère de Bistrița.

402. — 25 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère Saint-Sabbas, situé au centre du bourg de Iassy, le droit de propriété sur les vignes et les pressoirs reçus en don du *postelnic* Enache.

403. — 25 septembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme à Ștefan Drăgan et à sa femme Ioana, le droit de propriété sur une partie du village d'Oțești.

404. — 6 octobre < avant 1633 >, Vîrtop. Tudora, fille de Drăghici, fait don de ses parts d'hoirie des villages de Vîrtop et de Leutești à son neveu Nechita à condition de supporter les dépenses à l'occasion de ses funérailles.

405. — 20 octobre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don au troisième logothète Pătrașco Ciogolea du village de Dumeni, sur l'Iubăneasa, district de Dorohoi, acheté par le hetman Isac Balica, cousin du prince.

406. — 20 octobre 1633 (7142), Piatra. Le prieur Partenie et l'assemblée des moines du monastère de Bistrița témoignent qu'ils sont tombés d'accord avec les moines du monastère de Secul en ce qui concerne le droit de propriété sur certains étangs.

407. — 29 octobre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *diac* Dumitru Cănilrzan et à sa femme Solomia, le droit de propriété sur un cinquième du village de Horgești.

408. — 1er novembre < 1633 >, Cordăreni. Le grand *vătămă* de Dorohoi Nicoraș Moțoc atteste la capture et la condamnation d'un voleur, appelé Ostahie; le prêtre Matiaș a racheté ce dernier contre un cheval; le prix étant insuffisant, on y a ajouté une jument ayant appartenu à Prostu.

409. — 4 novembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă fait don au logothète Pătrașco Ciogolea de deux villages voisins, de Mălești et de Terlești, sur le Prut, district de Iassy, ancienne propriété du hetman Isac Balica.

410. — 6 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne aux employés princiers du district de Tecuci de cesser les poursuites contre le village de Mîrăești, propriété du monastère Aron Vodă.

411. — 13 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don au troisième logothète Pătrașco Ciogolea du village de Coblîia, district de Soroca; le prince avait hérité de ce village de son grand-père le *vistiernic* Ion et celui-ci l'avait reçu en don du voïévode Petru.

412. — 13 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă autorise les moines du monastère de Bistrița de défendre la *slatina* (source d'eau salée) et les limites de leurs propriétés de Calu et de Tasinău.

413. — 17 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă établit des règles pour la vie monacale.

414. — 23 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme l'*armaș* Căracaș le droit de propriété sur certains esclaves tziganes, rachetés à la peine capitale pour homicide et déprédation.

415. — 25 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *diac* Sturza le droit de propriété sur des parts d'hoirie dans le village de Tălhărești, sur l'Ursoae, reçues en don de sa tante Nastasia Pința.

416. — 25 novembre 1633 (7142). L'ancien hetman Savin Prăjescul, l'ancien hetman Iurașco Bașotă et d'autres boyards témoignent que le grand *vornic* de Țara de Sus (partie septentrionale de la Moldavie) Pătrașco Bașotă a acheté des parts du village de Ciohoreni, district de Succava, à Gavril Ferie et à Ionașco.

417. — 29 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Tofana et à son fils le droit de propriété sur six *fălci* (une *falce* = 14 322 m²) de vigne à Băiceni, sur la colline de Frumușeni, vendues à celle-ci par son mari, l'ancien grand *pitar* Apostol.

418. — 30 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au grand *vornic* de Țara de Sus (partie septentrionale de la Moldavie) Pătrașco Bașotă le droit de propriété sur des parts d'hoirie achetées dans le village de Ciohoreni, district de Succava.

419. — Décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempte de toutes contributions et corvées pour trois années les étrangers qui viendront s'établir dans la *seliște* (emplacement d'un village abandonné) de Tămășeni, district de Roman, propriété du *vistiernic* Cîrstea.

420. — 2 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Stratulat Borileanu le droit de propriété sur une partie du territoire du village de Pitulușeni, sur le ruisseau de Dolina, district de Hîrlău, avec un emplacement d'étang.

421. — 3 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Deleu le droit de propriété sur une maison dans le village de Spătărești et sur deux moitiés de *jirebie* (terrain de culture d'une étendue déterminée) à Antălești.

422. — 3 décembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme à Ghelafi Dubău le droit de propriété sur les parts d'hoirie du village d'Antălești, achetées à Ionașco, à Grigore et à d'autres.

423. — 4 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne aux employés princiers du district de Putna de ne pas lever la dîme des produits du monastère de Putna.

424. — 5 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le village de Vinători, district de Neamț, à la suite d'un litige avec le monastère de Birnova.

425. — 8 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă autorise le *ptrcdlab* Gabăr de se saisir des propriétés de plusieurs débiteurs jusqu'au moment au ceux-ci lui acquitteront leurs dettes.

426. — 10 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne au *vătămă*n (maire du village) et aux habitants du village de Vinători, district de Neamț, d'obéir au monastère de Bisericani (Photocopie en annexe, pl. XXXVII).

427. — 12 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme l'exemption d'impôts accordée aux *poslušnici* (serviteurs) et aux *vecini* (serfs) de la Métropole de Suceava.

428. — 16 décembre 1633 (7142), Iassy. Ionașco, fils de Marin Buzea, vend sa part d'hoirie du village de Băloșeni, sur la Jijia, district de Iassy, à Toader Ștefan, Paradis Saula et Mihai Ungurul (Photocopie en annexe, pl. XXXVIII).

429. — 18 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempte de contributions le clergé.

430. — 18 décembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă juge le litige entre le *diac* Nicoară de Birzești et le *spătar* Costandin pour le droit de propriété sur des quarts des villages de Birzești, de Bănești et de Liudești. Arrêt en faveur du second.

431. — 20 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Virlan, David, Nastasia, Gligorcea, Ionașco et Istratie le droit de propriété sur les parts d'hoirie du village de Cincești, qu'ils ont achetées à Irimia Necșul, fils du *stolnic* Giurgea Necșul, et à ses neveux.

432. — 21 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne au *dregător* (agent princier), au bourgmestre et aux échevins de Piatra, ainsi qu'au *vătămă*n (maire du village) de Vinători de cesser les poursuites contre les *poslušnici* (serviteurs) du monastère < de Văleni >, au-delà de la Bistrița.

433. — 27 décembre < 1633 >, Buciaci. Maria, épouse de l'ancien grand *postelnic* Dumitrache Chiriță, reconnaît avoir fait don au monastère de Bisericani du village de Vinători, district de Neamț, l'*ocol* (circonscription) du bourg de Piatra, avec ses moulins sur la rivière de la Bistrița; elle a encore remis à ce monastère deux documents, émanant l'un du voïévode Costantin et l'autre du voïévode Gașpar.

434. — 27 décembre 1633 (7142), Buciaci. Maria, épouse de l'ancien grand *postelnic* Dumitrache Chiriță, confirme avoir fait don du village de Vinători au monastère de Bisericani (Photocopie en annexe, pl. XXXIX).

435. — 27 décembre 1633 (7142), Iassy. Plusieurs boyards témoignent de la vente des trois quarts d'une hoirie de Săoani, au prix de 60 thalers, intervenue entre Eremia et sa nièce Dumitra, vendeurs, et le *clucer* Lupul Prăjescul, acheteur.

436. — 28 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à ses serviteurs Nistor, Efrim, Ionașco et à leur sœur Maria, le droit de propriété sur certaines parts d'hoirie du village d'Ivănnești, sur la Racova (Photocopie en annexe, pl. XL).

437. — 31 décembre < 1633 >, Iassy. Ionașco Avram et d'autres témoignent que Nechita et les membres de sa famille vendent une part d'hoirie du village de Săoani, sur le Siret, au *clucer* Lupul Prăjescul.

438. — 31 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au grand *spătar* Dumitrașco Șoldan le droit de propriété sur plusieurs parts achetées dans le village de Petia Mare, district de Suceava.

DOCUMENTS FAUX

I. — 10 janvier 1632 (7140). Ivana, l'épouse du *comis* Ion, reconnaît avoir fait don d'une moitié du village de Cărhănești, district de Fălciu, à Dina, fille de Bălan, et d'avoir vendu l'autre moitié du village à Istratie Golăeș.

II. — Septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au grand *vornic* de Țara de Jos (partie méridionale de la Moldavie) Pavel Albotă et à son frère Ion, neveux du prince Alexandru Lăpușneanu, le droit de propriété sur le village de Săpoteni.

ADDENDA

A. — 28 avril <1632>, Iassy. Témoignage concernant la vente d'une hoirie du village de Băloșești par le *păhârnicel* Ursul et par Ștefan à l'ancien *postelnic* Apostol.

B. — <Après le 29 avril 1632 — 22 avril 1633>. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au grand *sulger* Toma le droit de propriété sur une vigne à Cotnari, faite don par la religieuse Grăpina.

C. — 15 novembre 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au marchand Pascal de Iassy la droit de propriété sur un rucher avec des jardins et sur une clairière du village de Lungani, achetées à Gligorie, *pușcar* de Iassy.

D. — 10 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère St.-Georges, près du bourg de Vaslui, le droit de propriété sur des esclaves tziganes.

E. — 1633 <après octobre 7 — novembre>, Ștefănești. L'ancien *ptrecălab* Furdui cède sa part d'hoirie du village de Tocești, district de Tecuci, à l'*iuzbașa* Adam, pour une dette.

DOCUMENTE

1632

1

1632 (7140) ianuarie 1.

Istrate și soția sa, Floarea, vînd partea lor de ocină din Ivănești.

7140 <1632> ghenarie 1.

Un zapis de la Istrati și di la femeia sa Floare, fata lui Coste, nepoată Țogăi, scrii că au vîndut ocina și moșia lor din Ivănești, din giurătați di sat parte di sus, din a patra parte [parte], din tot locul, cu tot venitul lor

Art. St. Buc., Schitul Golgota, III/8 (nr. 6).

Rezumat din 1817.

2

1632 (7140) ianuarie 8.

Ciorce, fiica lui Drăgoi, vinde un răzor din Oleșești lui Pavel logofăt al doilea.

1 zapis din let 7140 <1632> ghenarie 8 zile, di la Ciorce, fata lui Drăgoi, nipoată Varvarii, din Olișăști, scriindu și mărturisindu cum ia, di nime nevoită,

nici asuprită, ce di a ii <bunăvoie>¹ au vîndut un răzor în frunte, din partea Vărvarii, partea din gios, cu tot vinitul, la cîmpu și în vadu di moară. Aciia o au vîndut dumnealui Pavăl vel² logofăt drept 12 taleri bătuț.

Bibl. Acad., Ms. nr. 5181, f. 3.

Rezumat.

EDIȚII: Antonovici, *Doc. btrădene*, III, p. 278 (rezumat dintr-o condică din 1767).

3

<1632—1633> ianuarie 11.

Alexandru Iliăș voievod întărește Mitropoliei Sucevei satele Bosanci și Uidești.

† 7142¹ <1634> ghenar 11.

Ispisocu de la Alexandru vodă de stăpînire Mitropoliei pe Bosanci și Uidești.

Bibl. Acad., MXCVII/29.

Rez. într-un perillipsis al documentelor Mitropoliei, de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea.

EDIȚII: Erbiceanu, *Mitropolia Moldovei*, p. 21 (rezumat cu data de zi: 17).
Datat după domnia lui Alexandru Iliăș.

4

1632 (7140) ianuarie 16.

Fiii și nepoții lui Nădăbaico fost vornic vînd mănăstirii Bisericiani două vaduri de moară din satul Vilcești.

† Adecă noi, feciorii lui Nădăbaico ce au fost vornic, Eremiia și Dumitrașco și Todosiia și feciorii și frații noș[t]ri toți mărturisim cu acest zapis al nostru cum noi am avut doao vaduri de mori împărțite de alți frați la Putna, în gîrla de gios, la sat la Vilcești; déci noi, de bunăvoie a noastră,

¹ Omis în rezumat.

² Greșit, în loc de „al dollea”.

³ Cifra unităților este greșită.

ne-am sculat și ne-am tocmnit cu părintele Partenie și cu alți părinți de la svinta mănăstire de la Beserecani și le-am vindut acéle doao vaduri, dreptă o sută și doadzeci de taleri, bani buni. Și ne-au scris părinții la pomeanic și le-au făcut cîte trei sute de leturghii; pentr-acea mai virtos ne-am bucurat și noi și ne-au dat banii toți, o sută și doadzeci de taleri plata deplin și bani și oi și le-am făcut și zăpis domnesc, să hie pomană și părinților noșt[t]ri; iară locul la cîmpu nu l-am vindut, ce-l vom vende și locul, că acéste vaduri, cîndu ne-am împărți<t>¹ ocinele cu alți frați ai noșt[t]ri, s-au venit noao. Așia mărturisim noi cătră acești părinți.

Iară de să vor scula cineva di în frații noșt[t]ri sau nepoți pentru acéste vaduri cu pîră spre acești părinți, noi ne vom pîri cu di[l]nșii; déci de ne vor rămînea, noi le vom da lor loc pentru loc, aiurea, di într-alte moșii a noastre.

Așia mărturisim noi cu acestu zăpis al nostru ca să știe și să creadză.

Și au fost Ionașco Paos și Procopie diiacul și Nenița di în Bălotești cîndu au făcut această tocmală și Partenie de Tazlău și Tohil și Pepelea Cireș și Dosoftei și Mitrofan.

† БРѢМѢ НѢДѢЛНИКѢ НСКЛ <т. р.>.

ДѢМИТРАШКО НѢДѢЛНИКѢ НСКЛ <т. р.>.

† БѢ ЛѢТѢ ХРѢМ ГЕНАРІЕ СѢ ДѢНИ.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XV/9.

Orig., hirtie (32,3 x 20,2 cm.).

5

1632 (7140) februarie 6, Iași.

Alexandru Iliș voievod scutește pe toți preoții de dările către domnie.

Iuon Alexandru Illasch Wojwoda befreiet gesamte Geistlichkeit von allen Landesabgaben.

Dtto Iassy, 7140 <1632> den 6<ten> Februar.

Ion Alexandru Iliș voievod scutește întregul cler de toate dările către domnie.

Dat în Iași, 7140 <1632> februarie 6.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 25.

Rezumat

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, p. 695 (rez. german și trad.).

¹ Omis în orig.

1632 (7140) februarie 7.

Băloș și Vasilie, fiii lui Lucoci, mărturisesc că au vîndut o ocină din satul Feșinghești mănăstirii Bisericiani și că au primit toți banii.

† Eu Băloș și Vasilie, feciorii lui Lococi de Feșinghești, mărturisim cu această scrisore a noastră cum am vîndut o ocină la sat la Feșinghești sventei mănăstiri Beserecanilor, dereptu o sută și treidzăci și optu de lei. Deci eu, Băloș, n-am fost la împă<r>¹țarea banilor; deci m-am rugat părintelui Partenie să-mi dea și mie, să nu hie de cătră mine cu înputăciune și cu blăstăm. Deci me-au făcut carte la sveataa mănăstire, deci me-au dat 16 oi mari și întru mîna frăține-meu lui Vasilie 10 lei, ce-au fost rămași nedați, i-au dat prentu ce au veni[ni]t cu carte de la Corcodel să să dea acei 10 lei și iaste și scrisoarea lui Corcodel de față. Deci să să știe că s-au plătit acea ocină de tot. Deci cine va mai veni dé acmu innainte să nu mai aibă treabă cu sveataa mănăstire, ce cu noi să-și întrebe, hie cine va hi din frații noștri.

Și cîndu le-am făcut această mărturie au fostu popa Ionașco din Găgești și Hilip ot tam i Toder ot tam i Marin tij i Lazar calugăr ot Bistriță și Pepelea ot Tîrgoveți i Lupul i Iacov ot Feșinghești.

Așea știm, mărturisim cu ale noastre suflete și spre mai mare credință ne-am pus și ale nostre peceti cătră acestu zapis de mărturie.

БѢ ЛѢТО ХРМ МѢСЦА ФЕВРВАРІѢ 7 ДЪНИ.

† Și am scris eu popa Ionașco от снло Гѣуѣци, от колост Пѣтнєскѣх.

† Și așijdere lui Vasilie i-au datū u<n>¹ cal bun, armîsar, în dar, pentru ce au făcut tocma<la>¹ și l-am biciluit dzéce galbeni buni.

Arh. St. Buc., M-reă Bisericiani, XV/10.

Orig., hîrtie (30,7 × 19,8 cm.), trei peceti aplicate.

¹ Omis în orig.

1632 (7140) februarie 7, Trotuș.

Mavric grecul și fiicele sale vînd lui Gligorcea fost jitnicer o parte de ocină din satul Dărmănești.

† **ГН 850 МН, 43** <Ma>¹vrice grecul și cu fetele mé<le, an>¹ume Smăragda și Cuconița...¹roița și Tudosca și Măgd<ălin>¹a, mărturisim cu cestu zapis al <nostr>¹u cum noi de bunăvoia noast<ră, d>¹e nime siliți, nici asupriți, am v<nd>¹ut direaptă ocină și cumpără<tură>¹ ce-am avut din sat din Dărmănești de la Erodiia și de la Drăgilă.² Acea parte toate o am vîndut giupînului Gligorcei ce-au fostu jitnicer și giupînesei Rocsanda ³ dumisale, dreptu patru-dzeci și cinci de galbeni de aur și dreptu doo vaci cu vițe și o iapă ⁴, ca să fie dumisale direaptă ocină și moșie din vatra satului și din cimpu și dintr-apă cu loc de moară și din pădure și din curături și cu tot venitul.

Și în tocmala noastră au fost: Bejan păharnicul și Ghiorghii sin Dumitrașco Ștefan vel logofăt și Gligorașco <Be>¹jan și Ionașco din Siliști și Ursu<l>¹ di<n>...¹ ana...¹eli... <Gligo>¹rașcu Mog<îldea>¹ și Vasilache și alt <fiu>¹ al lui Dumitrașco Ștefan vel logofăt și Nistor șoltuzul cu 12 pîrgari și [și] Ștefan chibaia și Mihaiaș grecul și Miha vameș din tîrg din Totruș și alți mulți oameni buni.

Și i-am dat și dirăseli ci-am avut pre acea ocină de la Simion Moghila voievoda. Și ca să aibă a-ș faci și ispisoaci domnești.

Pre mai mari credințe ne-am pus peceteile ș-am iscălit.

Ии да ек не сминает.

Ъ трѣгъ Тотрѣш, хѣрѣи фекрѣарѣѣ ѣ.

Eu Ștefan Bejan am fost și eu într-aiasta tocmală <ci>¹ndu s-au tocmît <m. p.>.

† **Ѳз Гнорги нскал** <m. p.>.

† **Βασίλειε μαρτιρος** m. p.

Ѳз <Нон>¹ашко житничер нскал <m. p.>.

† **Глигорашко Могѣдѣ нскал** <m. p.>.

† **Ѳз Цефан Бежан нскал** <m. p.>.

Arh. St. Buc., Episcopia Roman, XXIII/3.

Orig., hirtie (31,2 × 19,6 cm.), deteriorat, patru peceti aplicate.

¹ Loc rupt în orig.

² Răzuit și scris cu altă cerneală „Savulă“.

³ „Rocsanda“, adăugat pe margine de altă mînă și cu altă cerneală.

⁴ „și o iapă“, scris cu altă cerneală peste loc răzuit.

1632 (7140) februarie 12.

Neniul vornic cumpără de la Pîrvul și de la nepotul său, Costantin, jumătate din satul Fîrțăști.

Un zapis de la Nenul vornic ce-i de cumpărătură de la Pîrvul și de la nepotul său, Costantin, feciorul lui Costantin Calapodu, pe jumătate de sat. Leat 7140 <1632> februarie 12.

Arh. St. Buc., M-reă Doljești, VI/1 (nr. 3).

Rezumat dintr-un perillipsis cu documentele satului Fîrțăști.

1632 (7140) februarie 20.

Varvara călugărița mărturisește că a împrumutat de la Tofan Sechi un poloboc de miere pentru care și-a pus zălog partea ei de ocină din Durnești.

† Adecă eu, Vărvara călugărița, f<a>¹ta i lui Gi... <din>¹ Durnești, însămi pre mene mărturisescu cu cest zapis a<l meu>¹ cum am luat un poloboc de miare de la Tofan Séchi<l>...¹ am pus zălog partea mea de ocină den Durnești și m...¹ m<o>¹șie și cumpărătură, cu tot venitul și den vatra sat<u>¹lui și de în cîmpu și de în pădure și cu loc de prisacă și cu pomeț și dzua ne iaste la Miadzăpărésăni, ca să aibu a-i da un poloboc de miare, iar de nu va hi polobocul cel de miare la dzi, să fie ocina pieetor.

Și această tocmală] s-au făcut în casa lui Pătrașco de Zbierăști, denaintea lui Pătrașco și denaintea lui Ștefan de Mogoșești și denaintea lui Păntileiu de Hărlicești și <de>¹naintea lui Maxin de Mogoșești și denaintea M...¹

¹ Rupt în orig.

lui de Zbierăști și denaintea lui Ionașco sînă M...¹oae și denaintea popei Gligăi de în Zbierăști.

De aceasta mărturisăscu cu cest zăpis a mieu ca să <se>¹ știe.

Въ акто хрѣм мѣстца хрѣсѣдѣе к дннѣ.

Bibl. Acad., DCCIII/3.

Orig., hîrtie (30,8 × 19,3 cm.), trei peceti aplicate.

10

1632 (7140) martie 1, Iași.

Ionașco, Gheorghe și Grăpina, fiii lui Simion Jorea, și nepoata lor, Safta, își împart ocinile din satele Ruptura, ținutul Neamț, Seliște, Măndăcăuți, Costești, Zubriceni, Purceleni și Zăvădeni, din ținutul Hotin, Onutu, din ținutul Cernăuți, Crecești și Ruseni, din ținutul Vaslui, viile de la Cotnari și o moară de la Pogojeni.

† Ionașco Jor<ea și Gheorghie Jorea>¹ și soru noastră [noastră], G[g]răpina și Safta, nepota noastră, fata Nasta<siei surori>¹i nostré, adecă scriemu și mărtorosimu cu ceastă scrisoare a noastră com noi, de bu<nă voia>¹ noastră, n-amu tocmitu și n-amu înpărțitu co ocinele nostre, de p<e>² părinții noștri, Simion Jorea și maica noastră, Anna Joroae, ca să să știe.

Deci s-au vinitu în partea loi Ionașco Jorea giomăta[a]tea de Roptoră, în ținotol Namțoloi și a patra parté de Seliște, în ținotolu Hotinoloi[i] și giomăta[a]tea de a patra parté de Măndăcăuți de acoloa și a patra parté de Unotu, în ținotolu Cernăuților și doa falci de vii ce au ținotu Gheorghită și Gavril, Domnedzeu-l erté.

Iar loi Gheorghie Jorea s-au vinitu giomăta[a]te de Costești și mai viné în ținotolu Hotinoloi și giomăta[a]tea de a patra parté de Măndăcăuți de acoloa și a patra parte de Unotu, în ținotolu Cernăuților și a patra parté de Crecești și giomăta[a]te de Ruseni, în ținotolu Vasloiului.

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

Iar sororii nostré, Grăpineii, s-au vinitu giomăta[a]te de satu de Zubriceni, în ținotolu Hotinoloii[i] și giomăta[a]té de Părceleni de acoloa și a patra partea de Zăvădeni ș>¹i o falcé și un fărtaii[i] d<e v>¹ie în Cotnaru.

Iar nepotei nostré, Saftai, fetéi Nastasie, sororii nostré, s-au vinitu giomăta[a]te de satu de Porceleni, în ținotolu Hotinoloii[i] și giomăta[a]té de Zăvădeni de acoloa și a patra parté de Zăvedeni, iarăș de acoloa și doa falci de vie la Cotnar. Însă [însă] cea moară dinu giosu de Pojogeni să hie în doa, co Grăpina, co Safta. Și dinutr-a<l>²te hălește să lé hie după părți.

Deci noi[i] toți frații, după părți n-amu tocmitu și [și] n-amu împărțitu de bunăvoia noastră, noi[i] n-amu făcotu acestea zapise să ne hie împărțit și néclătit. Iar niște zapise, ce amu fost făcoți domnești, de împărțitu, să nu să creadză, ce să facemu alte zapise domnești pré scris<o>²area aiasta, ca să să știe.

Иисъ Исѣ, въ лѣто «зрѣмъ мѣсяца марта» 7 днѣхъ.

Иванашко Жорѣ дворникъ <m. p.>.

Гавригъ Жорѣ искалъ сѣлѣхъ <m. p.>.

Bibl. Acad., IV/161.

Orig., hirtie (31,4 × 19,8 cm.).

Pe verso, același document cu mici deosebiri de formă.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 198—199 (orig.).

11

<Înainte de 1632> martie 7, Iași.

Toader Grama fost cămăraș dăruiește un ȝigan cu femeia și copiii săi lui Iane postelnic și mănăstirii zidită de el.

† Adecă eu, Toader Grama biv cămăraș, scriu și mărturisăscu cu cestu zapis al meu cum de bunăvoe mea, de nime silit, nice asuprit, ce de a me bunăvoe, am dat și am dăruit un ȝigan de moșie a părinților mei, anume Costantin Sițaco cu femeie și cu ficiori lor ³. Acestu ȝigan l-am dăruit dumisali lui Eane postelnicul și mănăstirii care o au făcut dumelui, să fii de la noi

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

³ „Costantin... lor“, scris pe loc ce fusese lăsat liber.

pomană sfintii mănăstiri în veci de veci. Și nime dintru oamenii noștri sau din ruda noastră ca să n-aibă a se mai amesteca pe daniea noastră. Iar dumnului Eane postelnicul să aibă a-ș face și diresé domnești pe acesta danii a noastră.

Aceasta scriem și mărturisim și pentru credința am și iscălit, să să știi.

✠ Иѣ, мартѣ 8 дѣни.

Из Тодѣр Грама бнѣ кѣмъраш искал <т. р.>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XXXV/54.

Orig., hirtie (31,5 × 20 cm.).

Datat după Iane postelnic, care în doc. din 1632 noiembrie 3 (vezi nr. 237) este arătat ca mort.

12

1632 (7140) martie 8, Suceava.

Lupul Prăjescul postelnic mărturisește că s-a înțeles cu călugării de la mănăstirea Sf. Ilie să le dea în schimbul satului Războieni, ținutul Neamț, bani și vite.

† Lupul Prăjescul postelnic mărturisescu cu aiastă scrisoare a mea cumu ne-a^mu tocmit de bunăvoia noastră să² părintele egumenul de Sintie^lie, cu Nicolai și cu părintele Ghelasie și Ionichie și Nastasie și Ghidion și Spiridon și cu tot săborul de la slinta³ mănăstiré caré mai sus scrie, prent-un satu, anume Războianii, ce-i în ținutul Neamțului, pre Valea Albă, care satu au fostu mai de-ainte vréme a moșiloru noștri.

După acea, timüplatu-s-au părinților nostri eșire în Țara Leșească cu Costantin vodă. Luat-au Ștefan vodă Tomșea acel satu ce mai sul⁴ scrie și l-au dat acestor părinți de la Sintilie și le-au făcut și dirése.

Printr-aceia, noi amu socotit, una, să nu mai avemu gilceavă cu nuși⁵, altă, să fie și prentu sufletul părinților noștri și al nostru și amu tocmit

¹ Loc rupt în orig.

² Slavonește, pentru „cu“.

³ Greșit, în loc de „sfînta“.

⁴ Greșit, în loc de „sus“.

⁵ „nuși“, formă veche pentru „dînșii“.

să le dămu trei sute de taleri, bani proști și opt iape și un armăsar și patru boi învățați și doi tineri tretini. Bani le-amu dat toți acūmu, acēle 300 de taleri și cei 4 boi învățați, iar iepele și cei 2 boi tineri amu tocmīt să le dau la Ispas și să ne dea și ei atunci dirēsele ce vor avea pre acel sat, ce mai sus scrie.

Pre mai mare credință, eu însumi amu scris și mi-amu pus și pecētea.

Имѣ 8 СѢЧЕКЪ, КЪ ЛѢТО ХРѢМЪ МАРТІИ Н¹.

Și-n[n] aiastă tocmală a noastră s-au prilejit preutul popa Ștefa<n>² și popa Iochimu și Gligorie Cărăscul și Irimia Iulăș și Ghiorghie bărbiiarul și ȝe-au pus toți pecēțile.

Из ЛѢНКА Прѣжеска <m. p.>.

Полъ Іуакимъ <m. p.>.

† Popa Ștefan <m.p.>.

Irimia- Iulăș <m.p.>.

Gligorie Cărăscul <m.p.>.

Gheorghie bărbiiar <m.p.>.

Gangur <m.p.>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, XIV/7. Orig., hirtie (31,7 × 20,1 cm.), o pecete aplicată.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 20 (rezumat); Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 6—7 (orig.).

13

1632 (7140) martie 29, Cetatea Sucevei.

Bratul diac vinde doi țigani, ce i-au fost de moșie din Țara Muntească, lui Neniul vornic, drept un cal bun și un vig de caragiu.

† Сто аз, Bratul diiac, scriu și mărturisescu cu acestu zapis al miu cum să știe că m-am tocmitu de bunăvoi cu dumnealui cu Nēniul vornicul, de i-am vīndutu doi țigani, anume Sinca cu țiganca lui și Simion cu muma lor, însă feciorie Stoicăi țiganului, cari țigani mi-u fostu mie de moșie den

¹ Sub dată se vede ceva șters: „In Suceava“?

² Omis în orig.

Țara Muntenescă. I-am vîndutu, să se știe, dreptu [dreptu] u<n>¹ cal bun și u<n>¹ vig de caragiu ².

Și în tocmala noastră au fostu Țica post<elnicel> și Dumitru Poturul de în Hușiu și Vasilie portar den Suceavă și Dima biv vornic și Dumitrașco Codă de acoloa și Voico de acoloa.

Și mi-u făcut plată diplin, cît scrie mai sus, denaintea acestor boiari. Deci, eu i-am făcut zapis dumisale pre acești Țigani, ce scrie mai sus, ca să-i fie drepti Țigani dumisale. Deci, să aibă a-și face și derési domnește pre acest zapis al miu.

Pre mai mare credință, însumi cu mîna mea am scris și mi-em pus și pecétea mea și a martorilor, ca să se știe.

Име 8 град Свѣтское, мартѣи кѹ въ лѣто ×Зрм.

Și eu Iremiia Murguleț încă m-am prilejit la cesta tocmală. **Сам искал.**

Из Бръцѣа искал <m. p.>.

† ³ мартуроѣ <m. p.>.

Цика пост<елничел> <m. p.>.

Из Тракии Полнитѣа <m. p.>.

Bibl. Acad., LXXII/31.

Orig., hîrtie (30,8 × 19,6 cm.), trei peceti aplicate.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 199–200 (orig.).

14

1632 (7140) aprilie 3, Bîrlad.

Angheluța, fiica Dolcăi, vinde lui Zbiera ocina sa din Cernătești.

† Eu Angheluța, fata Dolcăi ot Podoleni, scriu de a mea bunăvoe precum am vîndut a noastră ocină di Sărnitești ⁴, giuntate de bătrîn, dumisali lui Zberii, dreptu șapte galbeni, bani gata, am vîndut di<n>¹ tot locul, co tot vinitul, ce să fie drepti ocină și moșie, în veci.

¹ Omis în orig.

² „dreptu... de caragiu”, scris cu altă cerneală pe loc ce fusese lăsat alb.

³ Îscălitură grecească indescifrabilă.

⁴ În loc de „Cernătești”.

Și pre mai mare mărturie ne-am pus peceteile, să să știe.

Aprilie 5.

Oprea iscah <m.p.>.

† Eu...¹ să să știe și să facem zapis domnescă.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, XV/38.

Orig., hirtie (28,5 × 21 cm.), șase amprente.

Datat după doc. din 7 febr. 1632 prin care se vînd alte ocini din satul Fiținghești
mănăstirii Biserici (vezi nr. 6).

16

1632 (7140) aprilie 8.

Mărturie privind învoiala lui Ionașco Jora vornic cu Partenie egumen și alți călugări de la mănăstirea Voroneț pentru satul Milci-nești.

Смѣреніе еромонахъ Тарасіе Ігѣмен и Ѳеодоръ старій и Мнѣхана вистѣрник,
scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au fost tocmit
Partenie igumenul și Theodoră proegumen și Tarasie proegumen și Nico-
lae proegumen și Mihail vistérnic cu dumnealui Ionașco Jora dvornicul,
o ocină, anume Milcineștii, dreptu 30 de matce și doi cai și trei iape și doi
boi și doao vaci; și iapele să fie cu mîndzi și vacile cu viței și o sută și
cindzăci de taleri, bani proști.

Dintru aciaia tocmală am luat de la dumnealui giupînul Jora eu, egu-
menul Tarasie, și Theodoră proegumenul și Mihail visternic 30 de matce și
2 cai și 61 de taleri, bani proști, ca să să știe. Și au rămas dumnealui giu-
pînul Jora să mai dea 2 boi și 3 iape și doao vaci și 90 de taleri, bani proști.
De aceasta mărturisim.

✠ Котнар, лѣто *зрѣмъ апрілаіе ѿ.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/39.

Orig., hirtie (33 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

¹ Partea de sus a documentului, tăiată.

1632 (7140) aprilie 13.

Alexandru Iliaş voievod scuteşte posluşnicii mănăstirii Aron vodă de angării.

1 carte de la Alexandru Iliuş vodă, 7140 <1632> aprilie 13, pentru posluşnicii mănăstirii ¹, să le fie în pace de angării.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 644, f. 15 v.
Rezumat.

18

1632 (7140) aprilie 13.

Păcurar, fiul lui Hîrca, vinde lui Ion Fetion partea sa de ocină şi a surorii sale din satul Borduşeşti.

† Это аз, Пăкурар, сын Хърка, съдвори събо записе добронколи и нѣким непониждин, а ни приселовани бѣдет за доброн коли мон² lui Ion Fetion partea mea şi a surori-meia din sat din Borduşeşti, din ținără şi din silişte şi din loc stărp şi dintr-a apă şi din tot vinitul ce să va <a>³lêge den partea Mijlocênilor derep<t>⁴ 4 ughi, bane gata.

Denaintea a mulţi oameni buni şi bătrini an[n]ume, Sturdzea tij, Vasili Gheocii tij, Dumitru Cărauşul tij, Platun ot tam, carè iaste partea [par] Măgdălinei şi a Drăgălinei, să să ştie, cum şi mai sus scriem.

Şi mai pre mare credinţă şi mărturie pusu-ne-am şi peceteile, да сѣ знает⁵.
Въ лѣто ✕рѣм априлѣ гѣ дѣнь.

Arh. St. Buc., Schitul Brazi, XXXIII/1.
Orig., hîrtie (16 × 19,6 cm.), partea de jos lipsă.

¹ Se referă la mănăstirea Aron Vodă.

² Adică eu, Păcurar, fiul lui Hîrca, a făcut acest zapis de bunăvoie, nesilit de nimeni, nici asuprit, să fie de bună voia mea.

³ Rupt în orig.

⁴ Omis în orig.

⁵ Această frază e scrisă de altă mînă.

1632 (7140) aprilie 15.

Boldescul și alți oameni din Scorțăști și Clipicești dăruiesc mănăstirii Bisericiani un loc de biserică la Babe.

Babele și viile schitului din Măgura Putnii, metoh mănăstirii Sovejii. Eu Boldescul am închinat moșie întii.

Această scrisoare ce-au făcut Obrejie ot Scorțăști și popa Isaie ot tam și Stoica ot tam și Chirvasie ot tam, Oprea sîn Zaharie, sîn Stoian ot tam, Chirvasie sîn Simion Bulduru ot tam și Popa, nepot Armancăi, ducică lui Toader Dănață ot tam. S-au îndurat acești oameni de-au dăruit locul de biserică la Babe, de bunăvoie lor, de nime nevoiți și de nime siliți și au dat din Ruptură în sus pîră într-un măr în hatul unui pămîntu, pînă în gîrlă cu vad de moară, în zilele lui Alexandru vodă, sîn Iliiaș vodă.

Și au dat dintre oameni buni din Clipicești, dintre Nechita, dintre Dumitru ot tam și dintre Pavel ot tam și dintre Păcurar ot tam și Vasile ot tam și Ionașcu ot tam și Nițul ot tam, părintelui Partenie de la sfînta mănăstire de la Bisericiani și tuturor părinților acelu loc de acolo, ca să știe ca să-ș facă luiș acolo schit, ca să hie moșie mănăstioară și lor pomană, întru veci. Și părintele Partenie să n-aibă putere să închine postrigul lui sau pomana și dare noastră, postrigul său.

De aceasta scriem.

Am scris eu, Dumitru, 7140 <1632> aprilie 15.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 656, f. 35.

Copie.

<Cea. 1632 aprilie 17>.

Andronic și Irimia își pun zălog partea lor de ocină din Iurghiceni la Bandur pîrcălab.

† Adecă eu, Andronic și Irimii, f<r>¹ate-său², mărturisim cu cestu zapis al nostru cum ne-am pusu partea noastră de ocină din sat din Iurghi-

¹ Omis în orig.

² „său“, corectat în „miu“ de altă mină.

céni, la Banduru pîrcălabulu, dreptu un bou bunu și dreptu doi taleri și cinci potronici, zălog, dinnaintea lui Băsărabû și a lui Miron și dinnaintea Onciului și dinnaintea lui Obréjie și dinnaintea Petrei.

În casa Petrei s-au scris.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/57.

Orig., hîrtie (14,7 × 20,2 cm.), patru peceti aplicate.

Datat după doc. din 1632 aprilie 17 prin care Iachim Bandur pîrcălab cumpără alte părți din Iurghiceni (vezi nr. 22).

21

<Cca. 1632 aprilie 17>.

Sătenii din Iurghiceni dau partea de ocină a lui Costin lui Bandur pîrcălab pentru ca acesta să-i plătească dajdea.

† Adecă noi sătē<nii din>¹ Iurghicénii, cum am mǎrsu noi toți de am dat partea lui Costin de ocină din sat din Iurghicéni. Și o am dat printru dajde lui Banduru pîrcălabului. Deci s-a pri<n>¹s Banduru să plăte<as>¹că dajdea lui Costin pri<n>¹tru căce i-am dat toți sătēnii ocina, anume: eu Băsărabû și Miron și Onciul și Obréjie și Andronic și Vasilie Văsiian și alți sătē<ni>¹ toți.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/56.

Orig., hîrtie (13,7 × 19,7 cm.), trei peceti aplicate.

Datat după doc. din 1632 aprilie 17 prin care Iachim Bandur pîrcălab cumpără alte părți din Iurghiceni (vezi nr. 22).

22

1632 (7140) aprilie 17, Iași.

Gavril și fratele său Gligorie vînd partea lor de ocină din satul Iurghiceni lui Iachim Bandur pîrcălab.

† Eu Gavril și frate-mieu Gligorie, feciorii Palaghii, nepoții lui Miron, înșine pre noi mărturisim cu cest zăpis al mieu cum ² am vîndut a noastră

¹ Omis în orig.

² Corectat peste „anume“.

direaptă ocină și moșie, ce să va alége partea noastră din partea altor fraț, din sat din Iurghicéni, dintr-a partea ¹ de sat. Și o am dat drept doadzeci de zloți dumisale, lui Iachim pircălabul, ca să-i hie lui direaptă ocină și moșie giuplinései lui și cuconilor săi.

Și-n tocmala noastră au fost Ștefan ce au fost păharnic și Vasilie Roșca vornicul de poartă și <N>²echita den Spinoasa și Băsărabu din Iurghicéni și Machidon din Cudrești.

Și pre mai mare credință ne-am <pus> ³ și peceteile în acest zapis.

† ✂ Иѣ, въ лѣто *зрѣм априлѣ зѣ.

Из Василіе Рошка vornik искал <m. p.>.

.....⁴

† Adecă...de portă ⁵.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/40.
Orig., hirtie (29,2 × 19 cm.).

23

1632 (7140) aprilie 18, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește ureadnicilor, șoltuzilor, pîrgarilor și tuturor tîrgoveților din Huși să lase în pace de jold, podvoade, cai de olac, vii domnești, priveghi și alte angării mai mărunte un număr de meșteri ai Episcopiei.

† Иѡ Ілѣѡандрѡ Ілѣѡѡш воѡвода, кожѣю милостѣю, господарѣ Земли Мѡлѡдавскѡи. Пишемъ господство ми зрѣдникомъ и шолотѡвомъ и пѣргаримъ ѡтъ трѣгъ Хѡши и въсѣмъ збогимъ нашимъ трѣговчанѡмъ ѡтъ тамъ. Иѡко зрѣте съсъ листъ господства ми, виже да имѡете ѡставите сѣло ѡ мирно сими мѡстрѣ свѣтѣи Епископѣ: едномъ кожокаръ и едѣн мѣсерчѣнъ и едѣн крѣчмаръ и едѣн кронторъ и ѡ кѡрѣларъ и двѡ ѡлакъ,⁶ за жолдъ и за подѡваде и за конѣ за ѡлакъ и за ѡноградѣ господарскѣхъ да сѣ не работѡетъ и за привѣги и за въсѣхъ ангѣрѣѡхъ маѣнъ подѡбѣниѡхъ колици сѣѡтъ на ѡниѡхъ трѣговчанѣхъ.

¹ Așa în text.

² Loc rupt în orig.

³ Omis în orig.

⁴ Indescifrabil.

⁵ Cuvinte rămase de la o primă redacție a actului începută de la celălalt capăt al hîrtiei, care apoi a fost ruptă.

⁶ Greșit, în loc de ѡлакѡи.

Въ ннчнсожѣ да не вло<ва>ти нхъ, тѣкнѣ да заплатити они нхъ дѣланн
кѣло бѣдетъ написани ѡ<т> вистѣръ господства ми и да имѣетъ прислѣхатѣи по-
слѣжитѣ что бѣдетъ трѣбове и послѣшаніе свѣтѣи Епископѣ. И ни никто ѡтъ вѣс
бѣаше на нхъ да се не привлѣчите, ниже вло<ва>тѣи прѣдъ симъ листомъ господства
ми. Инакъ не счинитѣ.

✠ Ис, въ лѣто хрѣмъ апрѣлѣи нѣ.

† Самъ господинъ велѣа.

Иъ Илѣѣандрѣ воєвода <м. р.>.

† Дѣмитрашко <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Scriem domnia mea ureadnicilor și șoltuzilor și pîrgarilor din tîrgul
Huși și tuturor săracilor noștri tîrgoveți de acolo. Cum veți vedea această
carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace pe acești meșteri ai
sfintei Episcopii: un cojocar și un măcelar și un cîrciumar și un croitor și
1 curălar și doi olari, de jold și de podvoadе și de cai de olac și de vii
domnești să nu ne lucreze și de priveghi și de toate angăriile mai mărunte
cite sînt pe alți tîrgoveți.

Întru nimic să nu-i învăluiți, numai să-și plătească ei dăbilele cît vor
fi scriși de la visteria domniei mele și să aibă a asculta și a sluji ce va fi
trebile și poslușania sfintei Episcopii. Iar altul nimeni dintre voi mai mult
să nu-i trageți, nici să-i învăluiți înaintea acestei cărți a domniei mele. Altfel
să nu faceți.

La Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 18.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543, f. 33.

Orig., hîrtie (31,5 × 20,5 cm.), pecete aplicată, stricăta.

24

1632 (7140) aprilie 18, Iași.

*Alexandru Iliiaș voievod scrie dregătorului, șoltuzului și pîrgarilor de
Huși și aprozilor să nu învăluiască cu tîrgul satele Episcopiei de Huși.*

† Иъ Илѣѣандрѣ Илѣиаш воєвода, божію мнѣостію, господарѣ Зѣмли
Молдавскѣи. Scriem domniia mea la sluga noastră, la dregătoriul de Huși și
la șoltuz și pîrgari de acoloa și la aprodzi carei veți scoate tîrgul să sѣcere

pînea domniei mele și la comișei carei vor face fin domniei mele acolo la tîrg. Deaca veți vedea cartea domniei mele, iar voi să aveți a lăsa foarte în pace satele sventei mănăstiri a Episcopiei, întru nemică să nu le învăluiți satele Episcopiei la nevoile tîrgului, ce tîrgul să-ș ridice nevoile cum vor putea, iar satele sventei mănăstiri a Episcopiei să hie foarte în pace.

Aciasta vă scriem și într-altu chip să nu faceți.

✠ Ис, въ лѣто хрѣм априлѣ нѣ.

† Гам господинъ келѣл.

Иъ Плевандръ воєвод <m. p.>.

† Демитрашко <писал>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/31.

Orig., hîrtie (30,5 × 19,5 cm.), pecete inelară. aplicată, cu legenda: <† Иъ

Плевандръ Іліа<ш> воєвода.

Această legendă se păstrează pe toate peceteile mici ale actelor emanate de la Alexandru Iliș voievod și nu o vom mai repeta.

25

1632 (7140) aprilie 18, Iași.

Alexandru Iliș voievod împuternicește pe Ionașco din Zmeeni și pe frații lui să-și apere satele României și Doncești, jumătate din Zmeeni și un sfert din Strîmba.

† Иъ Плевандръ Иліаш воєвода, божію милостію, господаръ Земли Милдакскон. Dat-am cartea domniei mele slugei noastre, lui Ionașco de Zmiani și fraților săi¹, spre-acea ca să hie tare și puternic cu cartea domniei mele a-ș ținea și a-ș apăra a lor drépte moșii ce au ei, satul României și cu vad de mo[o]ară și giumatate de sat de Zmiani, iar cu vad de mo[o]ară în Smila și în Bogdana și satul Doncești, ce simtu pre apa Covurluiului și a patra parte de sat de Strîmba, să ție pre hotară bătrîni, pre unde s-au ținut de vac, să nu lase pre nime a cosi, nici a ara, iar cine va cosi fără de voia lor² sau va ara, va hi de glo[o]abă porții domniei mele.

¹ "și fraților săi", adăugat deasupra rîndului.

² „fără de voia lor”, scris deasupra rîndului.

Iar cui va părea cu strîmbul, să vie să stea de față înaintea domniei méle. Și nime să nu cutédze a ținea sau a opri preste cartea domniei méle.

✠ Ис, въ лѣто хрѣм априлѣ иѣ.

† Господинъ казала.

† Гангѣ вел логофѣтъ счи и сѣ искаахъ <m. p.>.

† Кириакъ <писал>.

Arh. St. Iași, DXII/14.

Orig., hîrtie (31,3 × 19,3 cm.), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Antonovici, *Doc. birlădene*, III, p. 55–56 (orig.).

26

1632 (7140) aprilie 18, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Prăjescul din Stolniceni o parte de ocină din Băloșești, ținutul Suceava, cumpărată de la Anghelina, soția lui Pătrașco Capșea pitărel.

† Иъ Александръ Иліашъ воєвода, божію милостію, господарь Земли Млдавскѣи. Ёже прѣидоше прѣдъ нами и прѣдъ вѣсѣмы нашими волѣри слѣга господства ми, Іунашко Прѣжеска въ Столничани и сказовали прѣдъ нами единъ записъ за мѣртвѣри въ мнози люди добри, на имѣ Тоадѣръ Шолданъ и Зѣпко бивъ корникъ Хърлаѣскѣи и Пѣтрашко Чоголѣ въ Блѣдици и Константинъ въ тамъ и Юрашко тижѣ и Мѣрѣшцѣ въ Хърнѣшкѣи и Хърѣскѣи и Индонѣ въ тамъ и Басилѣ въ Чѣпци и Боршѣ въ Добрѣлѣци и самъ Гиміушъ Капшѣ, сынъ Пѣтрашко Капшѣ и въ вкрѣснѣи мѣуіашъ, написавѣи и свидѣлствѣвѣи въ томъ записѣмъ како прѣидѣтъ прѣдъ нами¹ Ангелина, жена Пѣтрашко Капшѣи пѣтѣрѣл, дочка Тоадѣровъ въ Бѣлошѣци, некимъ непонождѣна, а не прислѣвана, нѣ за ѣи доброю волѣи и продалъ своѣ права вѣтнина и дѣдинна что имала частъ ѣи ѣ село Бѣлошѣци, въ волостѣ Бѣчѣвскѣи, изъ вѣсѣхъ странихъ еликоже избѣретъ сѣ ѣи въ дѣдъ ѣи ѣ въстѣ² кѣпѣжно и въ вѣтра сѣловъ и въ вода и въ лѣсъ и въ полымъ и сѣ раскопанѣи и въ вѣс мѣсто, еликоже више пише.

¹ Greșit, pentru *нимн*.

² Omis în orig.

Таа продали слѣга господства ми Іѡнашко Прѣжеска, за пѣт десѣтъ талери
бытї, іако да бѣдет емѣ штина и дѣднина за кѣпѣжно съ вѣсѣм дѣхѣдом ен.

Тѣм радї, господство ми, видѣхше толнка свѣдѣтелѣства и шт добровол-
нїе токмежно и испаѣное заплаѣтъ шт прѣд нами, даан есмь и потвѣрдихом
емѣ и шт господства ми тоѣ више писанна чѣст шт Бѣлѣшци, іако да бѣдет
емѣ штина за кѣпѣжною, непорѣшена николїже на вѣки вѣчнини. И ин да сѣ не
змишаѣтъ прѣд сим листом нашим.

✠ Ис, лѣто хѣрѣм априлѣ нї.

† Сам господинѣ велѣл.

† Глангѣ вел логофѣтъ зчи и сѣ искаах <т. р.>.

† Петрѣ <писал>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri
sluga domniei mele, Ionașco Prăjescul din Stolniceni și a arătat înaintea
noastră un zapis de mărturie de la mulți oameni buni, anume Toader Șoldan
și Zupco fost vornic de Hîrlău și Pătrașco Ciogolea din Vlădești și Costantin
de acolo și Iurașco de asemenea și Mierăuță din Hăsnășeni și Hărăscul și
Andonie de acolo și Vasilie din Ciupești și Borșea din Dobrulești și însuși
Simion Capșea, fiul lui Pătrașco Capșea și megieși din jur, scriind și mărtu-
risind în acel zapis că a venit înaintea lor Anghelina, soția lui Pătrașco Capșea
pitărel, fiica lui Toader din Băloșești, nesilită de nimeni, nici asupra ei, ci
de bunăvoia ei și a vîndut dreapta sa ocină și dedină ce a avut partea ei în
satul Băloșești, din ținutul Sucevei, din toate părțile cît i se va alege de la
bunicul ei și de cumpărătură și din vatra satului și din apă și din pădure
și din cîmp și cu săpătură și din tot locul, cum scrie mai sus. Aceea a vîndut-o
slugii domniei mele Ionașco Prăjescul, drept cincizeci taleri bătuți, ca să-i
fie lui ocină și dedină de cumpărătură cu tot venitul.

Pentru aceea, domnia mea, văzînd atîta mărturie și tocmeală de bună-
voie și plată deplină dinaintea lor, am dat și am întărit și de la domnia mea
acea mai sus scrisă parte din Bălășești ca să-i fie lui ocină de cumpărătură,
neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 18.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Petrea <a scris>.

Bibl. Acad., DCXCV/25.

Orig., hîrtie (39 × 19,5 cm.), pecete aplicată, stricată.

1632 (7140) aprilie 19, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește ureadnicilor, șoltuzilor și pîrgarilor din tîrgul Piatra să nu tragă cu tîrgul satele Averești, Giurovul și Nicorești, din ținutul Neamț, ale mănăstirii lui Aron vodă din țarina Iașilor.

† Иъ Плевѣандръ Илѣашъ воевода, божіею милостіею, господаръ Земли Молдавскѣи. Пишемъ господство ми слѣгамъ нашимъ, срѣдницимъ въ тѣгъ Каменъ и шотѣзомъ и прѣгаромъ въ тамъ. Давлю вамъ знатіе ере намъ жаловалъ сѣ молебниціи наши, калѣгери въ сѣтѣа монастырѣ поконниаго Яронъ воевода въ царинѣ Искѣи, надеже естъ храмъ сѣтѣаго и славниаго и въси хвалниаго архіерарха и чюдотворца Николае, на васъ, рекъше, прѣдъ господства ми, аже имаетъ три селове, ѡ колостъ Немецкѣи, именемъ Яверещи и Цсрокѣи и Никорещи, еже далъ и помилѣвалъ сѣтѣа монастырѣ и нинѣ сѣтѣопочившихъ господарихъ прѣжде насъ бывшихъ, въ Плевѣандра воевода Гѣараго и въ Петра воевода и въ Яронъ воевода и въ толикаа вѣрѣа све ходѣтъ съ колостъ Немецкѣи а нынѣ вы потѣгнѣте тѣхъ селове како да прѣслѣхаетъ къ школѣ тѣгъ Каменъ и валонте нѣ безъ исправѣ.

Того дѣло, іако ѡзрите себѣ листъ господстве ми, вѣже да иманте встанѣте тѣхъ селове сѣло ѡ мирно, ни едно дѣло да не иманте съ нинѣ, тѣкмо да бѣдетъ за потрѣбѣи и за послѣшеніе сѣтѣи монастырѣ. Такожде и слѣги калѣгаромъ да не смѣнте валоваті тѣхъ селове за десѣтинѣ за капѣстъ ни за семѣ за конобѣ ни за хорохъ ни за иное подробное иже сѣтъ на нинѣ селове за школѣ.

И аще ми прѣдетъ жалобѣ, бо что видѣте да не ѡстрашантѣ сѣ. Такъ да знанте, инакѣ не ѡчините.

Оу Ис, лѣто хѣрѣи, апрѣлѣ ѡу.

† Самъ господинѣ вѣпѣл.

Иъ Плевѣандрѣ воевода <м. р.>.

† Крѣтѣ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, ureadnicilor din tîrgul Piatra și șoltuzilor și pîrgarilor de acolo. Vă dăm știre că ni s-au jeluit asupra voastră rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire a răposatului Aron

voievod din țarina Iașilor, unde este hramul sfintului și slăvitului și întru tot lăudatului arhierarh și făcător de minuni Nicolae, spunind, înaintea domniei mele, că au trei sate în ținutul Neamț, anume Avereștii și Giurovul și Nicoreștii, pe care le-au dat și miluit sfintei mănăstiri și alți sfint răposați domni, foștimai înainte de noi, de la Alexandru voievod cel Bătrîn și de la Petru voievod și de la Aron voievod și de atita vreme tot umblă cu ținutul Neamț, iar acum voi trageți acele sate ca să asculte de ocolul tîrgului Piatra și le învăluți fără ispravă.

Pentru aceasta, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa acele sate foarte în pace, nicio treabă să nu aveți cu ele, să fie numai pentru treaba și ascultarea sfintei mănăstiri. De asemenea și slugile clucerilor să nu îndrăzniți să învăluți acele sate pentru desetină de varză sau de sămînță de cînepă sau de mazăre sau de altele mai mărunte, care sînt asupra altor sate de ocol.

Iar dacă va mai veni plîngere, de ce veți vedea să nu vă îngroziți. Așa să știți, altfel să nu faceți.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 19.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea <a scris>.

Bibl. Acad., LXXVII/53.

Orig., hîrtie (30,5 × 20,2 cm.), pecete aplicată.

O copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 644, f. 2v.

28

1632 (7140) aprilie 19, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Dănilă locul numit Peșterea (Orheiul Vechi).

† Иъ Плесандръ Илѣш воєвода, божѣю многотѣю, господарѣ Земан Молдавскон. Adeceă domniia mia m-am milostivit și am noit și am miluit pre sluga domnii méle, pre Dănilă, cu un loc anume Peșterea, ce iaste din gios de

tîrg de Orhei, ce să cheamă Orheiul cel Vechiu, cu tot locul cît ascultă de Peștere, pre unde au fost de vac, să aibă a ținea cu tot venitul. Nime să nu se amestece la acel loc fără de sluga domnii mele, ce scrie mai sus, Dănilă, pentru căci-i iaste direaptă ocină și da[a]re și miluire de la Miron Bărnovschi voevoda.

Deci ca să-i fie lui și de la domniia mia da[a]re și întăritură cu tot venitul. Iar de va părea cuiva cu strimbul, pentru acel loc, să vie de față la domniia mia și să-ș aducă și dirésele. Pentru acéia, nime întru nemică să nu cutédze a să amesteca la acel loc peste cartea domnii mele. Инак не бѣдет.

† Оу Ис, въ лѣто 7338 апрѣлѣ 20.

† Гам господинъ велѣа.

Иъ Плевандръ воєвода <м. р.>.

† Гавда <писал>.

Arh. St. Iași, CCLXI/3.

Orig., hirtie (31,2 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

29

1632 (7140) aprilie 20, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește slugilor sale să lase în pace de înscrisuri pe poslușnicii Episcopiei de Roman.

† Иъ Плевандръ Илѣаш воєвода, божію милюстію, господарь Земли Молдавскон. Пишем господство ми слѣгам нашим, вистѣрником и прочіем слѣгам нашим, елице кют ходите съ слѣжах господства ми по трѣг Роман. Ико 7338 г. сѣс лист господства ми а еи листи сѣло 8 мирно исписно послѣшници свѣтѣи Епископѣ Романскѣх, іако было 8мѣчаю 8т нинѣх прѣдних господарѣх, нѣ исписно тоѣ да бѣдет свѣтан Епископѣ за 8нмѣган и ман болшен да не валѣнѣ нѣх. И кто мет нѣх валѣнѣ, тот за велика караніѣ бѣдет 8т господства ми.

ТАК ДА ЗНАЕТЕ, ИНАК НЕ БУДЕТ.

✠ Ис, ✠зрм априлѣ к.

† Сам господинъ велѣл.

Имъ Александръ воєвода <m. p.>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, vistiernicilor și altor slugi ale noastre, ciți veți merge cu slujbele domniei mele prin târgul Roman. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să lăsați foarte în pace de înscrisuri pe poslușnicii sfintei Episcopii a Romanului, cum a fost obiceiul de la alți domni de mai înainte, iar acele înscrisuri să fie sfintei Episcopii pentru tălmie și mai mult să nu-i învăluiți. Iar cine îi va învălui acela va fi de mare ocară de la domnia mea.

Așa să știți, altfel să nu fie.

La Iași, 7140 <1632> aprilie 20.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

Bibl. Acad., LXI/44.

Orig., hirtie (31,5 × 20,5 cm.), pecete aplicată, căzută.

30

1632 (7140) aprilie 21, Iași.

Alexandru Iliaş voievod scutește pe preoți de dări.

Ioan Alexander Wojwod Freyheiten für die Geistlichkeit.

Dtto Iassy, 7140 <1632> den 21<ten> April.

Ioan Alexandru voievod, privilegii pentru cler.

Dat în Iași, 7140 <1632> aprilie 21.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 100.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 93 (text german și trad.).

1632 (7140) aprilie 24, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Hangul jumătate din satul Pașcani, ținutul Suceava.

† Иѡ Ілѣѡандрѡ Ілѣпаш вѣвѣда, божію милостію, господарѣ Зѣмли Мѡлдавскон. Ѣже господство ми дади и потвѣрдѣи есми нашѣи молебѣ, свѣтѣи монастыри Хангѣла, гдѣже ест храмъ Бѣжеденіѡ прѣсекѣтѣи чистѣи и прѣблагословеннѣи владычице нашеѡ Богородице и приснодѣвѣи, Маріи, нѣ правою штинѣи и дааніе и милованіе шт нѣ приналіѡ что имают за дааніе и милованіе шт Мирон Барновскіи воевода, половина за село шт Пѣшкани, вишнѣа част, что на Гирѣт, ѡ волостъ Гѡчавскѡмѡ, съ мѣни на рѣцѣ¹ Гирѣтскѡмѡ, что тоа пол село шт Пѣшкани ест свѣтѣи монастыри права кѡпѣжно шт Барновскіи воевода², шт Кѣзан постѣлник.

Тѣм радѣ, како да ест им и шт господства ми правою штинѣи и дааніе и милованіе и зрик, непорѣшенно мѡ, съ вѣсем дохѡдом. И ни да сѡ не змнѡшет.

Исѣ ѡ Іис, въ лѣто зрѣм апрѣлиѣ кѣд.

† Господинѣ казал.

Иѡ Ілѣѡандрѡ воевода <м. р.>.

† Борѣнѣла <писал>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugii noastre, sfintei mănăstiri Hangul, unde este hramul Intrarea în biserică a preasfintei, curatei și preabine-cuvintatei stăpinei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară, Maria, dreapta lor ocină și danie și miluire din privilegiile lor ce au de danie și miluire de la Miron Barnovschi voievod, jumătate de sat din Pășcani, partea din sus, care este pe Siret, în ținutul Suceava, cu mori la riul Siretului, care acea jumătate de sat din Pășcani este sfintei mănăstiri dreaptă cumpărătură de la Barnovschi voievod,² de la Căzan postelnic.

¹ Omis în orig.

² Satul a fost cumpărat de Miron Barnovschi voievod de la Căzan postelnic și donat mănăstirii Hangul.

Pentru aceea, să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și danie și miluire și uric, neclintit, ei, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 24.

† Domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Borleanul <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVII/55.

Orig., hîrtie (31,4 × 19,8 cm), pecete timbrată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, V, p. 83–84 (orig. slav cu trad.).

32

1632 (7140) aprilie 24, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Lupul Prăjescul fost postelnic o ocină din satul Găureni, cumpărată de la Toma, fiul Uritei.

† Иъ Пледандръ Илншъ воевода, кожѣю милостѣю, господарь Земли Молдавескон. Ѽже прѣидошѣ прѣд н[н]ами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри, великихъ и малыхъ, Тома, сынъ Ърити, вѣскъ Бенин, прѣшннскъ Ъскан Бенин, за его добраа волѣ, некимъ непонѣженъ, а ни приселоканъ ^{чн}¹ продалъ [ѣ]го права штиннѣ и дѣдннѣ и племенницимъ его, Василѣ Бѣнен и сестримъ его, Харитонн и Килсѣ и Хилотѣ, сынове Цѣфанъ Бѣнен, четвертаа часть село Гѣѣрѣнни. Таа продалъ болѣринѣ нашѣмъ Лѣнѣлъ Прѣжескѣлъ вѣнъ постѣлникъ за тридесѣтъ талѣри личннхъ, за что тѣхъ вѣше писаннѣи племенници Тома и шнн вѣсталъ сѣ шсобною за Тома и продалъ единаа часть за штиннѣ что ималъ Тома шт село Дрѣлѣци.

Ино господство ми, такоже свидѣхом за нх добраа волѣ токмеж и испънноу заплатѣ, а ми ѡт нас ещѣе дадохом и потвърдихом на болѣринѣ нашѣмѣ више писанномѣ, Дѣпѣл Прѣжескѣ ене постеланик, како да ест емѣ и ѡт господства ми таа чѣтерѣтаа част ѡт село Гѣрѣнни права ѡтнинѣ и вѣкѣ-плениѣ и ѡрик и потвържденнѣ съ вѣсѣм доходом, непорѣшенно николѣже на вѣки. И ин да сѣ не оумишадѣ.

Оу Ис, въ лѣто хЗрм апрелѣ кѣ.

Едам господи нъ казаш.

Глангъ вел логѡѣт 84н н нскадх <т. р.>.

Кръстѣ <писал>.

¹ Omis in orig.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Toma, fiul Uritei, nepotul lui Benea, strănepotul lui Văscan Benea, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit <și>¹ a vîndut dreapta lui ocină și dedină și a verilor lui, Vasile Bunea și a surorilor lui, Haritona și Chilsie și Hilotie, fiii lui Ștefan Bunea, a patra parte din satul Găureni. Aceea a vîndut-o boierului nostru Lupul Prăjescul fost postelnic pentru treizeci taleri numărați, pentru că acei mai sus scriși veri ai lui Toma și ei s-au sculat, deosebit de Toma și au vîndut o parte de ocină pe care a avut-o Toma în satul Drulești.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeală de bunăvoie și plată deplină, și noi de la noi încă am dat și am întărit boierului nostru mai sus scris Lupul Prăjescul fost postelnic, ca să-i fie lui și de la domnia mea aceea a patra parte din satul Găureni dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 24.

Însuși domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>.

Cristea <a scris>.

Arh. St. Roman, Doc. răslețe, pachet I/1.

Orig., hîrtie (31 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

O copie slavă cu trad., de Gheorghe Evloghie dascăl, la Arh. St. Buc., Ms. nr. 818, f. 24 v. — 25.

33

1632 (7140) aprilie 24, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco Prăjescul o casă și partea de jos din satul Hăsnășeni, ținutul Suceava.

† Иъ Александру Илѣаш воєводѣ, божію многостію, господарѣ Земли Молдавскон. Оуже господство ми дали и потвердѣли есми сѣбѣ нашимъ Іѡнашко Прѣжескѣ на нѣ права вѣтнинѣ и вѣкѣплениѣ, една дом и съ част нижнаѣ

¹ Omis în orig.

ѡт сѣло Хъснѣшѣни ѡт волостъ Обчавскон, съ вѣс приходъ, ѡт исписокъ за потвѣрженіе чѣмал ѡт Моу си Могила воевода.

Тѣмъ радѣ да естъ емѣ и ѡт господства ми права ѡтчинѣ и вѣксненіе и потвѣрженіе и зрѣк, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорошено николиже на вѣкы.

И ни да сѣ не змнишѣтъ прѣдъ симъ лѣтомъ нашимъ.

Ѥ Мѣ, въ лѣто хрѣмъ апрѣлѣ кѣ.

Сѣмъ господинъ вѣлѣл.

Гiangѣ вѣлъ логофѣтъ зчѣи и искаахъ <м. р.>.

Пѣтрашко <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre Ionașco Prăjescul dreapta lui ocină și cumpărătură, o casă și cu partea din jos din satul Hăsnășeni, din ținutul Suceava, cu tot venitul, din ispisoc de întărire ce a avut de la Moisi Moghila voievod.

Pentru aceea, să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și întărire și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 24.

Însuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVII/54.

Orig., hirtie (31,3 × 20 cm.), pecete aplicată.

O trad. din 1792, de Gavril Coslovski căpitan, la Arh. St. Buc., A. N., CCVII/3.

34

1632 (7140) aprilie 24, Iași.

Alexandru Iliaş voievod întărește lui Gavrilaş Mățiaș vornic ocină cumpărate în satele Jucica, ținutul Cernăuți, și Ojov.

† Иѡ Плѣѣандрѣ Нлѣпаш воевода, божію многотію, господарѣ Земли Молдавскон. Оѡже прѣидошѣ, прѣдъ господства ми и прѣдъ вѣсѣмъ нашимъ мѡлдавскѣ[хъ]мъ боляри, великимъ и малимъ, слѣга нашѣ Лѣпѣл Прѣжескѣл, сынѣ Ни-

коаръ Прѣжеска вистѣрник, по его доброю волю, неким непонѣжен, а не приселован и продал своего правою ѡтнинѣ и дѣднинѣ, село на имѣ Жвчка, что ѡколоост Чернѣцкомѣ. Тоа продал нашѣмѣ вѣрномѣ болѣринѣ Гаврилаш Мѣтѣаш дворник за една сто ѡги пинѣси добрин. И вѣстал сѣ наше болѣрин, више писан, Гаврилаш дворник и заплатил исплѣна тих више писаних пинѣси, 7 ѡги, пинѣси добринѣ въ рѣки Лѣпа Прѣжеска, ѡт прѣд нами и ѡт прѣд болѣри господства ми.

И ѡт том, тижѣ прѣидѣ, прѣд нами, Пѣтрашко и братѣ его.....¹, сыни Мѣерли, вишци Подолѣни, пакиже по нѣх доброю волю, неким непонѣжен, а не приселовани и продали своих правою ѡтнинѣ и дѣднинѣ, что вѣдѣт част им, ѡт село Ожов. Тоа продали више писанномѣ, болѣринѣ господства ми, Гаврилаш Мѣтѣаш дворник, за мѣд злотѣ битих. И вѣстал сѣ Гаврилаш дворник и заплатил тих више речени пинѣси, четирѣ десѣт и четирѣ злотѣ битих.

Тѣм радѣ, тоѣ село Жвчка, ѡколоост Чернѣцкомѣ, и тоа част за ѡтнинѣ ѡт село Ожов како да ест емѣ и ѡт господства ми правѣи ѡтнинѣ и кѣпѣжин и ѡрик и потвѣрженѣ, сѣ вѣсем дохѣдом. И ни да сѣ не ѡмншает.

Пис ѡ Ис, въ лѣто 7371 априлѣ кѣд.

† Господинѣ казал.

† Гланѣ вел логофѣт ѡчи и сѣ искаах <т. р.>.

† Борлѣнѣ <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Lupul Prăjescul, fiul lui Nicoară Prăjescul vistier, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, satul anume Jucica, care este în ținutul Cernăuți. Aceea a vîndut-o credinciosului nostru boier Gavrilăș Mătiăș vornic, pentru o sută de ughi, bani buni. Și s-a sculat boierul nostru mai sus scris, Gavrilăș vornic, și a plătit deplin acei mai sus scriși bani, 100 ughi, bani buni, în mîinile lui Lupul Prăjescul, dinaintea noastră și dinaintea boierilor domniei mele.

Și la aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră, Pătrașco și frații lui...¹, fiii Mierlei, nepoții lui Podoleanu, iarăși de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, care va fi partea lor, din satul Ojov. Aceea au vîndut-o mai sus scrisului, boierului domniei mele, Gavrilăș Mătiăș vornic, pentru 44 zloți bătuți. Și s-a sculat Gavrilăș vornic și a plătit acei sus ziși bani, patruzeci și patru zloți bătuți.

¹ Loc alb în orig.

Pentru aceea, acel sat Jucica, în ținutul Cernăuți, și acea parte de ocină din satul Ojov ca să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 24.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt am învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Borleanul <a: scris>.

Bibl. Acad., DXCI/34.

Orig., hirtie (31,5 × 19,7 cm.), pecete timbrată, cu legenda: † Іу Ілѣѡандръ

Ілѣаш воєвода, божією милостію, господарь Земли Молдавскої.

Această legendă se păstrează pe toate peceteile mijlocii ale actelor emanate de la Alexandru Iliș voievod și nu vom mai repeta.

Cu o foto, ibidem, Fotografii XXXII/55.

EDIȚII: Teodor Codrescu, V, nr. 6, p. 83—84 (orig. slav cu trad.); Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 537—538 (orig. slav cu trad.).

35

1632 (7140) aprilie 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod scutește pe preoții și diaconii din Iași de toate dările și slujbele.

Нѣсъ Христосъ Ника¹

Іу Ілѣѡандръ Ілѣаш воєвода, божією милостію, господарь Земли Молдавскѣи. Оже господство ми благопроизволихом нашим благим произволеніем, ѡт вѣсего сръдца нашего и божіѡ помощіѡ, сътворити себѣ памѣт, ѡкоже и прочіи господарѣе еже прѣжде нас господствовахѣ и вѣ за дѡшѣе родителем нашим и вѣсѣм православленным ѡпокоєнным господарем молдавским и радѣ здравѣа господства мы и госпожди господства ми и Бого данним прѣвѣзлюбленным сыновом и за спасеніе дѡшам нашим и дали и помилovali и потерѣдани есмы молебником нашим, вѣсѣм брѣшм и дѣіаконном бывающим ѡ вѣсѣх црѣквах ѡт Іскаго трѣга и прѣбѣкают вѣ того трѣга, до колѣ господство ми бѣдем живи, а ѡни да имают ѡт господства ми слободство <да>² не робити нам ни жадною работѡ, а ни градское, ниже млинское, а ни трѣгѡвское, а ни митрополитовѡ, а ни подводѣ тѣгнѣти, а ни жадниих ангѣрѣи, а ни конѣ их да сѣ не вѣзмѡт за ѡлак, ниже коли их за инших людѣ за дабѣлах, и ни за дѣсѣтинѡ за пчелѣ

¹ Tetragramă.

² Omis în orig.

нан за виню. Такожде и въ домахъ нхъ безъ хотѣнїа нхъ никтоже да не имаетъ газдovati, ниже болѣрин, ниже кѣртѣн, ниже слѣжител, ниже ни нинктоже бѣдъ что за ѣзыкъ бѣдетъ; а ни въ митрополитскихъ подводахъ ходити и ниже данъ да не дадѣтъ господствѣ ми, ниже митрополитѣ, ниже десѣтинѣ за пчелы и за виню, ниже инно ничтоже въ дробнѣишнхъ ангѣлѣхъ, понеже господство ми простнхомъ нхъ, такоже простилъ нхъ въси господарѣ прѣжде насъ вѣшнхъ, въ вѣсѣхъ выше писанихъ даннхъ и ангѣлѣхъ занеже сѣтъ шни въ врашъ и до црѣквахъ гдѣ естъ прѣстолъ господствѣа земли нашей, Младавсконъ и слѣжатъ въ црѣквахъ божїихъ, дѣнь и ноцъ и смолѣютъ милостиваго Бога въ православныхъ господарѣхъ, въ прѣставленныхъ и въ живыхъ и господствующихъ землѣ сїе ѡ всенъ православное христїанство и шни не имаютъ дрѣгое стѣжанїе или хитростъ или кѣпцество, нѣтъ тѣмъко питаютъ сѣа <штъ сѣктъ>¹ аа црѣковъ.

Тѣмъко радѣ, подобаетъ тако да имаетъ <шн> помилванїе и шезиранїе и поможъ милостивенъ въ вѣсѣхъ господарѣхъ, такоже имали и нарѣденїе въ вѣсѣхъ господарѣхъ, что нхъ изгѣбили въ снхъ размирнцѣхъ и въ злобѣхъ что пострадали въ лѣхъ, еже въ вѣсѣхъ тынъ тѣмъко имали нарѣденїе въ снми близнѣишнхъ господарѣхъ. Ёгоже ради, господство ми ѡмилостивнхъ сѣа, нанъ пачеже спасенїа нашего радѣ, и сътворишомъ ми съ наше истиннѣе листъ.

Тѣмъже, и шни должни сѣтъ Бога молити въ црѣквахъ божїихъ вечеръ и утро и полднѣхъ, по шенчаю црѣковномѣ, въ вѣсѣхъ христїанномъ и въ господствѣ ми и госпожди господствѣ ми и въ Богодарованихъ намъ сыновѣхъ и о воехъ господствѣ ми и въ мирѣхъ всенъ земли нашей.

Ѣ по нашимъ животѣхъ, кто бѣдетъ господарьъ нашей земли, Младавсконъ, аще бѣдетъ въ дѣтѣхъ нашихъ или въ инного рода, его милости пакы да штерѣдѣтъ снми елагомольцѣмъ наше милванїе, котора имѣютъ шни въ дрѣвннхъ дѣнѣхъ въ вѣсѣхъ господарѣхъ. Ѣ ниже покѣситъ сѣа наша шстроенїе разорити и въ дрѣвнѣго нхъ милванїе вѣише и нынѣ съише, таковы да бѣдетъ въ Бога непорощенъ и да имаетъ дати штефѣтъ на страшномъ сѣднѣхъ христовеѣхъ. Ѣщеиже шни, штецн, не брѣгѣтъ ѡ правилѣхъ сѣктнхъ црѣквнхъ и не штверѣзѣтъ христїанномъ божїимъ црѣквѣ, на каждомъ вѣѣмени штаеѣ, да бѣдетъ на нхъ клѣтвое сїа, аминъ.

Ѣже выше писанное въсе шроверѣднхъ и шподнсахъ власною рѣкою господствѣ ми и повелѣхъ нашеймъ вѣрнѣмъ и почтннѣмъ болѣринѣмъ, пашѣ Нинашко Гѣнгѣ великомѣ ашгофѣтѣ, шпечатлѣтн истинномъ шечатомъ нашеймъ.

Исѣ оуѣ Исохъ, въ лѣто хрѣмъ апрѣлнѣ кѣ.

† Самъ господннъ велѣа.

Ишъ Плѣѣандрѣхъ коекода <т. р.>.

.....² <писалъ>.

¹ Loc rupt in orig.

² Partea inferioară a documentului, cu numele diacului, a fost tăiată.

Isus Hristos Nica ¹.

Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră, din toată inima noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu, să ne facem pomenire, ca și ceilalți domni care au domnit înaintea noastră și întru pomenirea părinților noștri și a tuturor dreptcredincioșilor răposați domni moldoveni și pentru sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele și a preaiubiților fii dăru-iți de Dumnezeu și pentru mîntuirea sufletelor noastre, am dat și am miluit și am întărit rugătorilor noștri, tuturor preoților și diaconilor care viețuiesc la toate bisericile din tîrgul Iași și trăiesc în acest tîrg, pînă cînd domnia mea vom fi în viață, ei să aibă de la domnia mea slobozenie <să>² nu ne lucreze nici o muncă, nici la cetate, nici la moară, nici la tîrg, nici mitropolitului, nici podvoade să nu care, nici alte angării, nici caii lor să nu se ia de olac, nici boii lor pentru alți oameni, pentru dabile, nici pentru desetină de stupi sau de vin. De asemenea și în casele lor fără voia lor să nu găzduiască pe nimeni, nici boier, nici curtean, nici slujitor, nici pe altceineva, de orice neam ar fi; nici să nu umble în podvoadele Mitropoliei și nici dare să nu dea domniei mele, nici mitropolitului, nici desetină de stupi și de vin, nici altceva nimic din angăriile mai mărunte, fiindcă domnia mea i-am iertat precum i-au iertat toți domnii foști înaintea noastră, de toate mai sus scrisele dări și angării, pentru că ei sînt în orașul și la bisericile unde este scaunul domniei țării noastre, Moldova și slujesc în bisericile lui Dumnezeu zi și noapte și roagă pe milostivul Dumnezeu pentru drept credincioșii domni, pentru cei răposați și pentru cei vii, care domnesc în țara aceasta și pentru întreaga creștinătate dreptcredincioasă și ei nu au altă agonisită sau meșteșug sau negoț, ci se hrănesc numai <din>³ sfînta biserică.

De aceea, se cuvine să aibă ei miluire și purtare de grijă și ajutor milostiv de la toți domnii, după cum au avut și drese de la toți domnii, pe care le-au pierdut în aceste răzmerițe și în răutățile ce le-au îndurat de la leși, iar din toate acelea mai au drese numai de la domnii aceștia mai apropiați. Pentru care lucru, domnia mea m-am milostivit, și mai ales pentru mîntuirea noastră, și le-am făcut această adevărată carte a noastră.

De aceea, și ei sînt datori să roage pe Dumnezeu, în bisericile lui Dumnezeu, seara și dimineața și la amiază, după obiceiul bisericesc, pentru toți creștinii și pentru domnia mea și doamna domniei mele și pentru fiii dăruiei nouă de Dumnezeu și pentru oștenii domniei mele și pentru pacea a toată țara noastră.

¹ Tetragramă.

² Omis în orig.

³ Loc rupt în orig.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, Moldova, dacă va fi dintre copiii noștri sau din alt neam, milostivirea sa iarăși să întărească acestor rugători miluirea noastră pe care o au din zilele de demult, de la toți domnii. Iar cine se va ispiti să strice întocmirea noastră și miluirea lor ce a fost din vechi și este și acum, unul ca acela să fie neiertat de Dumnezeu și să aibă a da răspuns la cumplita judecată a lui Hristos. Iar dacă ei, părinții, nu se vor îngriji de pravila sfintelor biserici și nu vor deschide creștinilor bisericile lui Dumnezeu, după rânduială tuturor vremurilor, să fie asupra lor blestemul acesta, amin.

Toate acestea mai sus scrise le-am întărit și le-am iscălit cu propria mână a domniei mele și am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier, pan Ionașco Gheanghea mare logofăt, să pecetluiască cu pecetea noastră adevărată.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 25.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

...¹ <a scris>.

Bibl. Acad., CLXXXI/51.

Orig., hîrtie (36,6 × 27,2 cm.), pecete aplicată, stricată.

EDIȚII: Teodor Codrescu, IV, nr. 2, p. 19—21 (orig. slav cu trad.).

36

1632 (7140) aprilie 25.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Toader Jora pîrcălab jumătate din satul Burlănești.

7140 <1632> april<ie> 25.

Carte de la Alexandru Iliăș v<oie>vod, întăritură lui Todir Jora pîrcălab pe jumătate de sat de Burlanești, în ținut Hotinului, ce au luat-o cu

¹ Partea inferioară a documentului, cu numele diacului, a fost tăiată.

strîmbul¹ de la Lupul Talpă comis pentru jumătate de sat de Hliviță², în ținut Cernauțului.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași.

Copie după Ghibănescu, Ms. *Surete*, VI, p. 546, nr. 500. (transcriere după rezumat dintr-un perilipsis de „scrisori pentru moșile din ținutul Hotinului ce au arătat d-lui banul Arghirie Cuza cu frații și neamurile sale”).

37

1632 (7140) aprilie 25.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ciudin visternicel ș.a. satul Ciripcăuți, din ținutul Soroca.

Suret di pi un ispisoc sîrbăsc de la domnul Alexandru Iliăș voievod din anii 7140 <1632> aprilie 25, tălmăcit de polcovnic Pavel Direbeț³, om al sfintii mitropolii, prin cari s-au văzut scriind, că au venit, înainte domnii sale și a tot sfatul, Ciudin visternicel și cu frații lui, Coiliciu și Burdugan și cu mulți oameni buni, marturi și ostași de frunte și s-au jăluit precum că dresăle ci li-au avut ei de la Iancul vodă pe giurădate dintr-o parte de satu de Ciripcăucii⁴, în ținutul Sorocii, li s-au prădat în vreme cînd Calga sultan cu Cantemir pașa și cu mulțime de tătără au trecut în Țara Leșască.

Cari ace parte de ocină au fost cumpărătură tatălui lor, lui Caraghioz, de la Ionașco, fratele lui Moschiciu biv pircălab, drept 250 zloți tătărăști, cu cari bani acel Ionașcu ș-au răscumpărat un ficior al său din Țara Turcească. Iar după aceia, ace parte de ocină o au fost luat cu silă Chirița postelnic, în zilele lui Costandin vodă. Și apoi Ciudin visternicelu și cu frații lui mai sus numiți au umblat și iar au răscumpărat ace giurădate de parte de ocină de la giuptniasa lui Chiriță postelnic și de la nepoții lui, Costandin și Petrachi, și au dat un calu bun și o iapă i un bou și 20 oi.

¹ Greșit, pentru „schîmbul”.

² Greșit, pentru „Hlinița”.

³ În loc de „Debriț” sau „Debrici”.

⁴ Greșit, pentru „Ciripcăuți”.

Şi domnii-sa, încredinţându-se după mărturisire atîta oameni buni, întăreşti lui Ciudin vistiernicel şi fraţilor lui, ca să le fii driaptă ocină, în veci.

Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 373, p. 181—182.

Rezumat din 1808.

1632 (7140) aprilie 28, Iaşi.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte mănăstirii Bisericiani a treia parte din satul FeŃingheşti, ce se numeşte Răzimeşti, ținutul Putna, cu vad de moară şi cu vii, dăruită de Istratie logofăt.

† Иѡ Ілѣѡандрѡ Ілѣѡаш воєвода, божіею милостіею, господарѣ Земли Мѡлдавскои. Ъже господство ми дали и потвърдани есмы наша свѣтаа молѡъ, монастир ѡже именѡет сѣ Бесереканнѣи, ѡдеже ест храм Благочеиеніе Богородице нѣ права ѡтнинѡ и кѡпечинно, ѡт исписок за виѡспленіе, что имал ѡт Моѡси Могилаа воєвода, третѡа част ѡт село Феѡингѣици, что сѡ нынѣ називает Рѣсиниѡиѣи, ѡ колоост Пѣтною, что ест на грѣло Пѣтною и сѣ брѡд за мѡнини и сѣ виноградѣ, част нижнаа, еже дрѣжал Карамиз, что било кѡпил Истратіе лѡгофѣт ѡт Дѡрашко и ѡт сѣстра его, Цѡнца, сынове Карамиз, внѡци Цѡрѣи Лѣскѡа и тиже ѡт Бѣлош и ѡт сѣстра его, Иродѣа и ѡт Мѣрѣа и ѡт брат нѣ, Кѡстантин и ѡт Бласіе и ѡт Дѡмитрашко и ѡт Хѣрта, сынове Нистѡр и сынове Лѡкоч, внѡци Карамиз и Пѣтрѣшкан и ѡт сѣстра его, Марѣа, сынове Мѣрѣи, дѣци Карамиз и тиже ѡт Симѡѣна и ѡт Дѡмаскинна и ѡт Марѣа, дѣца Ърѡа, тиже внѡци Карамиз и ѡт Дѡмитрѣ, внѡк Ърѡа и ѡт Гѡлгорѣ и ѡт Бремѣа и ѡт Кѡстѡки, сынове Цѡрѣи и ѡт Илѣнна, дѣци Рѣжѡа, вѣсе внѡци и прѣѡвнѡци Цѡрѣи Лѣскѡа, за два сто тѡлѣри сребренниѣ. Я потом, Истратіе лѡгофѣт ѡн дал и помѡловѡа тоѡ внѡше писаннаа свѣтаа монастир сѣ тоѡ ѡтнинѡ.

Тѣм радѣ, како да ест и ѡт господства ми свѣтѣи мѡнастир Бесереканниѡ тѡа третѡа част ѡт село Феѡингѣици, что сѡ нынѣ именѡет Рѣсиниѡиѣи, сѣ брѡд за мѡнини и сѣ виноградѣ, права ѡтнинѡ и мѡлованіе и ѡрик и потвърждѣннѣе, сѣ вѣсѣм дохѡдом, непѡрѡшенноиѡ никѡлиже на вѣки. Тѣкѡмо да бѣдет длѣжни и ѡтци мѡниѣи ѡт тоѡ прѣд речѣнна свѣтаа монастир да помѣнит на него вѣ

жрътвѣникъ божїи и да имаѣтъ сътворити емѣ паметъ въ годъ до годъ, како сѣ подобаетъ по ѡбичаю сѣтѣни монастырѣ.

Того ради, кто въ племеници его въсхоудетъ разоритї сїѣ наше потерѣженїѣ и его добро мнлованїѣ, да расхитѣтъ его гнѣвъ божїи и да бѣдетъ непрощенъ въ сѣбѣ сѣтѣнихъ иже Богъ ѡгодишѣ.

Протоже и ни да сѣ не ѡмнишаѣтъ.

Оу Иѣ, лѣто хрѣмъ апрѣлѣ кѣи.

† Самъ господинъ велѣлъ.

Иъ Плѣхандръ коекогда <м. р.>.

† Крстѣ Даминѣи <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei noastre rugi, mănăstirii care se numește Beserecanii, unde este hramul Bunavestirea născătoarei de Dumnezeu, dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Moisi Moghila voievod, a treia parte din satul Feținghiești, care acum se numește Răzimești, în ținutul Putna, care este pe gîrla Putnei și cu vad de mori și cu vii, partea de jos, pe care a stăpînit-o Caramiz, ce a cumpărat Istratie logofăt de la Durașco și de la sora lui, Țonța fiii lui Caramiz, nepoții lui Giurgea Liescul și de asemenea de la Băloș și de la sora lui, Irodia și de la Măriia și de la fratele lor, Costantin și de la Vlasie și de la Dumitrașco și de la Hărta, fiii lui Nistor și fiii lui Lucoci nepoții lui Caramiz și Pătrășcan și de la sora lui, Mariia, fiii Măriei, fiica lui Caramiz și de asemenea de la Simziana și de la Damaschina și de la Marta, fiica lui Ursul, tot nepoții lui Caramiz și de la Dumitru, nepotul lui Ursul și de la Gligorcea și de la Eremia și de la Costachi, fiii lui Giurgea și de la Ileana, fiica Rujei, toți nepoții și strănepoții lui Giurgea Liescul, pentru două sute taleri de argint. Iar după aceea, Istratie logofăt a dat și a miluit acea mai sus scrisă sfîntă mănăstire cu acea ocină.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri Beserecani acea a treia parte din satul Feținghești, care acum se numește Răzimești, cu vad de mori și cu vii, dreaptă ocină și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Numai să fie datori și părinții monahi de la acea înainte zisă sfîntă mănăstire să-l pomenească pe el la dumnezeescul jertfelnic și să aibă a-i face pomenire din an în an, cum se cuvine, după obiceiul sfintei mănăstiri.

Pentru aceea, care din rudele lui ar voi să strice această întărire a noastră și bună miluire a lui, să-l sfărîme mînia lui Dumnezeu și să fie neiertat de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu.

Pentru aceea și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 28.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, XV/11.

Orig., hîrtie (30 × 21,5 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1820 mai 10, de Ion Stamate pitar.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, V, p. 222–224 (trad. editorului).

39

1632 (7140) aprilie 28, Iași.

Alexandru Iliș voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Neamț să-și apere hotarul numit muntele Neamțul și poienile de pe apa Bistriței.

† Нѣ Александръ Илѣшъ воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскѣ. Dat-am cartea domniei mele, rugătoriului nostru egumenului și a tot săborul de la sveataa mănăstire de la Neamțu spre-aceia ca să hie tari și puternici cu cartea domniei mele a ținea și apăra hotarul svintei mănăstiri, ce <se>¹ chiiamă muntele Neamțului și poenile pre apa Bistreței, și pre de căia parte de Bistrița și pre dincoace, citu-i hotarul svintei mănăstiri pe de cătră Săcul și pe de cătră Rîșca, să n-aibă nime nici o treabă cu acéle hotare, nici să vinédze fiiare în munte, nici pește pre apă, nici să cosască fin în poeni, fără de știrea egumenului și a săborului.

Iar pre cine vor afla vinînd sau cosînd sau cu oile înblind pren munte, rugătorii noștri călugării să hie volnici a-i prinde și a-i certa și a-i scoate den hotarul svintei mănăstiri, cum a fost obicériul de veac. Și să aibă a le lua oi din turme care le vor găsi înblind pre hotarul svintei mănăstiri, pen-

¹ Omis în orig.

tru căci au arătat și dirése înaintea domniei mele, ce-au avut pre acéle hotare de la alți domni ce au fost mai denainte vréme.

Iar pircălabi să nu aibă a-i învălui pentru ce vor certa sau vor lua oi pre cine vor găsi înblind pre locul lor, ce să hie în paci, numai să aibă egumenul și călugări treabă cu locul svintei mănăstiri ce mai sus scriem. Și nime să nu cutédze a ținea sau a opri preste cartea domnii mele. Инак не счините.

✠ Ис, въ лѣто хзрм апрѣлѣ кн.

† Сѧм господинъ велѣл.

Иъ Плевѣандръ воєвод <m. p.>.

Кириѧкъ <писал>.

Arh. St. Buc., M-reă Neamț, CXXXI/17.

Orig., hirtie (30,5 × 19,2 cm.), pecete aplicată.

Cu o copie, ibidem, Ms. nr. 571, f. 10.

EDIȚII: Crețulescu, *Hrisoave Neamț și Secu*, p. 56—57 (orig.).

40

1632 (7140) aprilie 29, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Agapia satul Childești, pe Moldova, fost domnesc, ascultător de ocolul târgului Roman și dăruit mănăstirii de Petru voievod.

† Иъ Плевѣандръ Илияш воєвода, божією мнѧостією, господаръ Земли Мѧлдаескон. Ѡже господство ми дан и потверѣдѧи есми молебници нашимъ, егѣменном и въсѣмъ съборѣ въ свѣтѣмъ монастырѣ зовемѣа Пѧпѣа, идеже ест храмъ свѣтаго архѧнгѣла Мѧхѧила и Гавріѧла и прочіи бесплѧтнихъ силъ, едно село на имѣ Кладѣшѣи, на Молдовѣ, что тотъ село было правъ нашъ господарско, прѣсѣшнѣо къ школѣ трѣгъ Романскомъ, которѣи село далъ и мнѧовѣлъ свѣтѣи монастырѣ въ самаго поконнаго Петра воєвода, съ великомъ клѣтѣмъи.

Ино молебници наши калѣгѣри ещѣже имали и тѣже съ Мѧнолѣ старъ бие прѣкълабъ радѣ сего село, понеже былъ далъ Бремѣа воєвода Мѧнолѣ бие прѣкълабъ.

Ино прѣмѣнѣвши нѣколикѣа врѣмѣ до дѧни радѣа воєводѣ, дондеже прѣидѣшѣ къси ермонахѣи въ свѣтѣмъ монастырѣ Пѧпѣа и принѣсанъ свои зѣркъ и исписѣкъ въ

сѣктопочившаго Петра коєвода, за даанїе и мнлванїе. Ино съдани сѣ шни тогда и сѣ зостади молебници наши калѣгерн на М<ан>оле пѣркѣмбѣла, како да ест тот прѣд реченное село пакиже сѣктѣн монастыр Пгапїа.

Тѣм радї, како да ест и шт господства ми сѣктѣн монастыр тот село, на имѣ Кнадешии, на Молдоѣ, права штиннѣ и шрк и потерѣжденїе, съ вѣстѣм приходим, непоколѣбнамѣ никомже на вѣки. И ни да сѣ не смншет.

✠ Ис, лѣто хрѣм априлїе кѣ.

† Гам господинѣ казѣ.

Иш Пладандрѣ коєвода <м. р.>.

† Крстѣ <писѣл>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfinta mănăstire numită Agapia, unde este hramul sfinților arhangheli Mihail și Gavril și a celorlalte puteri fără trup, un sat, anume Childeștii, pe Moldova, care sat a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul ȋrgului Roman, care sat a fost dat și miluit sfintei mănăstiri de însuși răposatul Petru voievod, cu mare blestem.

Deci rugătorii noștri călugări încă au avut pîră cu Manole bătrînul fost pircălab pentru acest sat, pentru că l-a dat Eremia voievod lui Manole fost pircălab.

Deci a trecut oarecare vreme pînă în zilele lui Radul voievod, pînă cînd au venit toți ieromonahii de la sfinta mănăstire Agapia și au adus uricul și ispisocul lor de danie și miluire de la sfîntrăposatul Petru voievod. Deci s-au judecat ei atunci și tot au rămas rugătorii noștri călugări pe Manole pircălab, ca să fie acel înainte spus sat iarăși al sfintei mănăstiri Agapia.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri acel sat, anume Childeștii, pe Moldova, dreaptă ocină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 29.

† Însuși domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIV/10.

Orig., hrtie (30,3 × 19,8 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1835 martie 28, de Chiriac ieromonahul.

1632 (7140) aprilie 29, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Prăjescul din Stolniceni robii săi țigani.

† Иѡ Плевѣандрѡ Илѣаш вѣвѣда, божію мѣлостію, господарѣ Земли Мѡлдавскою. Ѣже господства мѡ дади и потвѣрдили есѣи сѣбѣи господства мѡ Иѡнашко Прѣжескѣл вт Столничѣни, его правнѣ холопи цигани что ѡн имѣл[и] вт принаѣи и вт зрѣк за дѣдннѣи и за кѣпежни и потвѣржденіе вт Плевѣандрѡ воеводи и вт Петра воеводи и вт Ериѡѣи Могѣла воеводи и вт Радѣл воеводи и вт ниши прѣдннѣи и старнѣ господарѣ, на имѣ на Цимѣрѣ циган съ жѣна его и съ дѣти нѣ Питѣка и Дѣмитрѡ и Басѣлѣи и Николаю и Цана и Пѣахѣи и Гонка и такожде Иѡнашко циган, съѣнѣ Цимѣри, съ жѣна его, Пѣнѣѣи и дѣти нѣ, Гаврил и ... и ¹ и Ханѣл циган съ жѣна си, Тофана, дѣца Цимѣри, съ дѣти нѣ, Гаврил и Григорѣи и Калѣа циган съ жѣна его и съ дѣти нѣ, Иѡн и Пѣѣфан и Роман и Рѡѣанда и тѣже Ѣдокѣи, сѣстра Калѣи, съ дѣти си, Мѣкичѣи и Назарѣи и Ѣнака циган съ жѣна его, Мѣрѣи и съ дѣти нѣ Фѡкшѣи и Гаврил и Григорѣи и Дѣнѣцѣи и Катѣрина и Пѣнтѣи циган, брат Ѣнака, съ жѣна и съ дѣти нѣ, Мѣка и Григорѣи циган съ жѣна его, Тѣдѣѣи и дѣти нѣ, Настѣѣл и Пѣафѣи и Гѣнка и Мѣрѣнка и ... ¹ и Тоадѣр Хачко циган съ жѣна его, Настѣѣи и дѣти нѣ¹.

Иѡ, тѣм радѣи, видѣкѣше господство мѡ его правнѣ принаѣи и потвѣржденіе вт толиц господарѣи вѣше писани, господство мѡ иѣже дадѣхѡм и потвѣрдихѡм, силѣи листѡм нашім, сѣбѣи нашімѣи вѣше писанѡмѣи, Иѡнашко Прѣжескѣл, ѣко да естѣ имѣи и вт господства мѡ дѣиѣи и потвѣржденіе на вѣси сиѣи своего правнѣи цѣхѣани. Иѡ да сѣи не ѣмѣнаѣи никѡлиже на вѣки.

Писѣи Ѣсѣ, въ лѣто «ѣрѣи» Мѣсеца априѣи «ѣ».

† Сам господарѣи велѣл.

† Гѣнгѣи велѣи логофѣтѣи зѣни и исѣахѣи <т. р.>.

<†По>²р<лѣнѣл>² <писѣл>.

¹ Loc alb în orig.

² Documentul este tăiat în partea de jos.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii domniei mele, Ionașco Prăjescul din Stolniceni, dreptii lui robi țigani, pe care i-a avut din privilegii și din uric de moștenire și de cumpărătură și întărire de la Alexandru voievod și de la Petru voievod și de la Eremiia Moghila voievod și de la Radul voievod și de la alți de mai înainte și bătrâni domni, anume, pe Țimurea țigan cu femeia lui și cu copiii lor, Pitica și Dumitru și Vasilie și Nicolai și Țana și Agahiia și Goica și de asemenea Ionașco țigan, fiul lui Țimurea, cu femeia lui, Anesiia, și copiii lor, Gavril și...¹ și Hanțul țigan cu femeia lui, Tofana, fiica lui Țimurea, cu copiii lor, Gavril și Grigorie și Calfa țigan cu femeia lui și cu copiii lor, Ion și Ștefan și Roman și Roxanda și iarăși Odôchiia, sora lui Calfa, cu copiii ei, Mechicea și Nazaria și Onaca țigan cu femeia lui, Maria și cu copiii lor, Focșa și Gavril și Grigorie și Dănuțul și Catrina și Pinteia țigan, fratele lui Onaca, cu femeia și cu copiii lor, Maca și Grigorie țigan cu femeia lui, Tudosiia și copiii lor, Nastasiia și Agafiia și Guica și Măriica și ...¹, Toader Hacico țigan cu femeia lui, Nastasiia și copiii lor ...¹.

Deci, pentru aceea, văzînd domnia mea dreptele lui privilegii și întăriri de la atîția domni mai sus scriși, domnia mea încă am dat și am întărit, cu această carte a noastră, slugii noastre mai sus scrise, Ionașco Prăjescul, ca să-i fie și de la domnia mea danie și întărire pentru toți acești ai săi drepti țigani. Altul să nu se amestece niciodată în veci.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> luna aprilie 29.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Ghinaghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

<† Bo>²r<leanul> ²<a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVII/53.

Orig., hirtie (30,3 × 20,5 cm.), pecete timbrată.

O trad la Bibl. Acad., MCLXXI/4. 7,

¹ Loc alb în orig.

² Documentul este tăiat în partea de jos.

1632 (7140) aprilie 29, Iași.

Marii boieri mărturisesc că nepoții și strănepoții lui Dimitrie și ai Vasilcăi au vîndut lui Gheorghe Roșca vistiernic ocina lor din satul Hlăpești, pe Prut, ținutul Lăpușna, cu loc de moară, de finaț și gîrlă de pește.

† Се оубо мѣ, Глангѣ великѣи логофетъ и Лѣпѣл великѣи дворникъ Долгѣи
Земанъ и Кѣжеъ великѣи дворникъ Горѣи Земанъ и Юрашко Башотѣ гетманъ и
прѣкълабъ Сѣчавсконъ и Лѣпѣлъ вѣншѣи великѣи дворникъ и Шолданъ вѣлъ столникъ и
Пѣтрашво Башотѣ логофетъ и Дѣмитрѣ Бѣхѣшъ третѣи логофетъ и Тома вѣнъ
постѣлникъ и Гирдаки вѣстѣрникъ и Лѣпѣлъ Прѣжескѣлъ вѣнъ постѣлникъ и Жора дворникъ
глотѣи и Рѣтъмпанъ дворникъ и Дѣмитрашко Гѣшка дворникъ и Мирѣшцѣ дворникъ
и Тѣнасѣ дворникъ и Гѣнѣшкѣшцѣ Рѣсѣлъ дворникъ глотѣи и мнози волѣри
и конни прѣдѣи въ дворъ господинѣ нашъ милостъ. Пишемъ и свѣдѣтелствѣи
съ сѣмъ листомъ нашимъ како прѣидошѣ, прѣдъ нами, Бѣлка, дѣща Гѣшургѣ,
вѣшка Гаврила и Сорнъ и Гѣнтимѣи и пакѣже прѣвоколѣнцо ихъ, Пискѣлъ, съ братъ
его, Стратѣлъ и сѣстра его, Жѣнанка и Гѣница и Бѣлажъ и Цѣганка, сынове Гаврила,
вѣшци Гѣшургѣ и Гѣнтимѣи и Сорнъ и тѣже прѣвоколѣнцо ихъ, Фрѣсина, дочка
Сорнъ, вѣшка Гѣшургѣ и Гаврилови и Гѣнтимѣи [и Сорнъ] и тѣже прѣво ихъ колѣнцѣи
Пѣраска прѣштѣса, дочка Гѣнтимѣи, вѣшка Гѣшургѣи и Гаврилови и Сорнъ и пакѣже
плѣменици ихъ, Павелъ и Рѣсѣлъ и Барвари и Шефѣнѣ, сынове Дѣмитрѣ Бѣсѣи и
пакѣже Гѣшургѣ, сынѣ Тодосѣи и Гѣнгорѣ, сынѣ Гѣнгѣлини и Хрѣсѣлъ, сынѣ Марѣици,
вѣси вѣшци и прѣвѣшци Дѣмитровѣи и Бѣснаки, по ихъ доброе волѣ, некимъ непонѣжденни,
а ни прислѣвани и продали ихъ праваа штинѣи и дѣдѣи, въ ихъ правѣи привѣлѣихъ,
четверѣтаа частъ въ село Хѣлѣпѣи, на рѣцѣ Прѣтѣ, что ѡ колѣстѣ Лѣпѣшѣи, съ
мѣсто за мѣли и съ грѣломъ рѣи и съ сѣножатѣи и съ вѣсѣи приходъ. Тотъ
продавалъ братъ нашѣи, Гѣшургѣ Рошка вѣстѣрникъ, радѣи петъ десѣтъ талѣрѣ сѣребрѣи.

Ино ми, видѣвши ихъ доброе волѣ токмеж и исплъно заплатѣ, въ прѣд нами, а ми сътворихомъ въ насъ братъ нашъ вишъ писанномъ, Гивургіе Рошка вистѣрникъ, сѣмъ рѣкописаніе на тоа четвъртаа частъ въ село Хлъпцинъ, али безъ половинѣ село что естъ Хъбниакови, іако да сътворитъ соби и нарѣденіе въ господинъ нашъ милости.

И нѣмъ вера велѣѣа, приложихомъ нашъ печатѣи и рѣкахъ подписаніе, да сѣ знаѣтъ.

Писъ ѿ Іисъ, въ лѣто хрѣмъ апрѣлѣ кѣ.

† Писахъ азъ, Фочкѣ ѿрнкар.

Пѣзъ Глангѣкѣ велъ лѣгофѣтъ м. р.

Лѣпѣла велъ ворникъ <м. р.>.

Пѣзъ Іунашко Кѣжѣжъ велъ дворникъ м. р.

Пѣзъ Лѣпѣла бѣѣ велъ дворникъ и прѣкълѣбъ Хотинскѣи <м. р.>.

Пѣтрашко Башотѣ лѣгофѣтъ <м. р.>.

Дѣмитрѣ Бѣхѣшъ лѣгофѣтъ <м. р.>.

Ионашко Рѣтомъ<панъ>¹ дворникъ <м. р.>.

Иунашко Рѣсѣла писалъ <м. р.>.

Пѣзъ Тѣнасѣѣ дворникъ искалъ <м. р.>.

Пѣзъ Дѣмитрашко Гѣшка дворникъ <м. р.>.

† Adică noi, Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic de Țara de Jos și Cujbă mare vornic de Țara de Sus și Iurașco Bașotă hatman și pîrcălab de Suceava și Lupul fost mare vornic și Șoldan mare stolnic și Pătrașco Bașotă logofăt și Dumitru Buhuș logofăt al treilea și Toma fost postelnic și Iordachi vistiernic și Lupul Prăjescul fost postelnic și Jora vornic de gloată și Rătâmpan vornic și Dumitrașco Gheuca vornic și Mirăuță vornic și Tănase vornic și Ionășcuță Rusul vornic de gloată și mulți boieri și oșteni de frunte de la curtea milostivirii noastre domnul. Scriem și mărturisim cu această carte a noastră cum au venit, înaintea noastră, Bilca, fiica lui Ghiorghie, nepoata lui Gavril și a Sorei și a Antimiei și iarăși vărul lor, Piscul, cu fratele lui, Stratul și sora lui, Jiianca, și Anuța și Bălaia și Țiganca, fiii lui Gavril, nepoții lui Gheorghie și ai Antimiei și ai Sorei și de asemenea vara lor, Frăsina, fiica Sorei, nepoata lui Ghiorghie și a lui Gavril și a Antimiei [și a Sorei] și de asemenea vara lor, Părasca preoteasa, fiica Antimiei, nepoata lui Ghiorghie și a lui Gavril și a Sorei și iarăși rudele lor, Pavel și Rusul și Varvara și Ștefănia, fiii lui Dumitru Buză și iarăși Ghiorghie, fiul Todosiei și Gligorie, fiul Anghelinei și Ursul, fiul Mariiței, toți nepoții și strănepoții lui Dumitru și a Vasilcăi, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, din dreptele lor privilegii, a patra parte din satul Hlăpești, pe riul Prut, ce este în ținutul Lăpușnei, cu loc de mori și cu gîrlă cu pește și cu finețe și cu tot venitul. Acea au vîndut-o fratelui nostru, Ghiorghie Roșca vistiernic, pentru cincizeci taleri de argint.

¹ Loc rupt în orig.

Deci noi, văzind tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, dinaintea noastră, noi am făcut de la noi fratelui nostru mai sus scris, Ghiorghe Roșca vistiernic, această scrisoare pentru acea a patra parte din satul Hlăpești, însă fără jumătate de sat ce este a lui Hăbiac, ca să-și facă și drese de la milostivirea <sa>¹ domnul nostru.

Și pentru mai mare credință, am pus peceteile noastre și am iscălit, să se știe.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 29.

† Am scris eu, Focea uricar.

Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Lupul mare vornic <m.p.>.

Eu Ionașco Cujbă mare vornic m.p.

Eu Lupul fost mare vornic și pîrcălab de Hotin <m.p.>.

Pătrașco Bașotă logofăt <m.p.>.

Dumitru Buhuș logofăt <m.p.>.

Ionașco Rătom<pan>² vornic <m.p.>.

Ionașco Rusul am scris <m.p.>.

Eu Tănăsie vornic am iscălit m.p.

Eu Dumitrașco Gheuca vornic <m.p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CIII/12.

Orig., hirtie (31,7 × 20,2 cm.), șase peceti aplicate.

Pe foaia a doua, începutul aceluiași document.

Cu o trad. din sec. al XIX-lea.

43

1632 (7140) aprilie 29, Iași.

Dumitru Stavăr vornic de gloată ș.a. mărturisesc că Tudora, fiica lui Gavril fost staroste și rudele ei au vîndut ocina lor din satul Văcărești, lingă Siret, lui Căzacu cămăraș.

ГѢ БЕУ МН, РѢТѢПАН, ДѢМИТРОС СТАВѢР ДЕВѢРНИК ГЛОТНІН Н НѢКУЛ БНѢ ДЕВѢРНИК Н БНАКЕ Кара армаш Н КѢРЕТЕ СРИКАРЮЛ Н КѢСТАНИННЪ БОБЕН ДІЯКЪ Н КИРІЯКЪ ДИЯКЪ Н ППѢСТОЛ ДИЯКЪ, scriem¹și mărturisim cu această scrisoare a noastră că au venit înaintea noastră Tudora, fata lui Gavril ce au fostă

¹ Omis în orig.

² Loc rupt în orig.

staroste și nepoții ei, Varticu și sora lui, Gaftona, ficiorii lui Burnar diiacu și a Medelenii, așijdere fata lui Gavril ce-au fost staroste, toți nepoții și strănepoții giupînesăi Dăncioae și a Cîrstei lui Burlă, de a lor bunăvoie, de nime nevoiți, nici asupriți și au vîndut a lor draptă ocenă și moșie, din drese ce au avut strămoșii lor și din ispisocū de pîră ce au avut moașa lor, giupîneasa Dencioae și Cîrste Burlă de la Aronū vodă, o apărătură în hotarul satului Văcăreștilor, de cătră Siretiu, cu locuri de prisăci și cu finațe și cu pădure și cu tot venitul, cît să va alege parte lor, ce iaste în ținutul Putnii. Aceia au vîndut-o priiatenului nostru Căzacului cămărașului drept doi boi și doi vaci. Și ne-au plătit deplin. Și au dat întru minile dumisale și ispisocul cel de pîră ce au avutū de la Aronū vodă.

Deci noi încă am făcut această mărturie a noastră, să hie de credințe dumisale Căzacului cămărașului pînă își va face și dresă domnești.

Și pentru credința ne-amū pus pecețile și am iscălit, ca să să știe.

Писъ Мс, лѣто хѣрн април кѣ.

Дѣмитръ дворникъ.

Кветандин диякъс искал.

Ненюл дворникъ.

Єнакѣ Кара армаш.

Ппвстол диякъс искал.

<Крстѣ>¹ ѡрикар искал.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 26.

Copie.

44

1632 (7140) aprilie 29, Iași.

Șchiauca și Maria, nepoatele lui Sion, vînd a șasea parte din satul Coșești, pe Racova, lui Ionașco Coșescu.

† Ге ѡбо ми, Шкѣавка и сѣстра ин, Марта, дѣци Глигор, вѣнци Єиши, пишем и свѣдѣтельствемъ съ симъ нашимъ записъ како ми, по нашемъ добромъ волѣ, некимъ непонѣжденн, а ни присиловани и продали єсми нашеи праваи ѡтнинѣ и

¹ Omis în copie.

дѣднини и вѣсѣплениѣ, вѣсѣ част ѡтѣцѣ наш, Глигор, шестаа част ѡт вѣс село Кошеци, на Раковѣ. Таа продади есми сѣц нашем Їунашко Кошескѣ, за три десѣт и пет злоци сребрѣнѣх, ѡт полѣ и ѡт лѣс и ѡт царинѣ и ѡт вѣс приход, тоа продади есми ѡт прѣд Иунашко Яврам бие дворник и Гаврил Мирка дворник и Кикош шетрар и Болдович дѣак и Селевѣстрѣ ѡт Гѣнеци и аз Фочѣ срикар.

Тѣм радѣ, како да ест еиѣ права ѡтнинѣ и дѣднинѣ тоа шестаа част ѡт село Кошеци, ни и чадом нѣ. И да сътворит соби и наредѣниѣ господрѣскихѣ.

И ни болше вѣро, ни вѣснѣх том више писани поставихом наш печатѣ и рѣко подписанѣ, да сѣ знает.

Пис ѡ Ис, вѣ лѣто «ѡрм» априлѣ кѣ, вѣ дом Баснаѣ стрелар.

Гаврил Мирка <м. р.>.

Иуи Фочѣ срикар сам пис.

Яз Болдович <м. р.>.

Иунашко шетрар <м. р.>.

† Adecă noi, Schiaoca și sora ei, Marta, fiicele lui Gligor, nepoatele lui Sion, scriem și mărturisim cu acest zăpis al nostru precum noi, de bună-voia noastră, nesilite de nimeni, nici asuprite am vîndut a noastră dreaptă ocină și dedină și cumpărătură, toată partea tatălui nostru Gligor, a șasea parte din tot satul Coșești, pe Racova. Aceea am vîndut-o unchiului nostru Ionașco Coșescul, pentru treizeci și cinci zloți de argint, din cîmp și din pădure și din țarină și din tot venitul. Aceea am vîndut-o dinaintea lui Ionașco Avram fost vornic și Gavril Mirca vornic și Chicoș șetrar și Boldovici diac și Selevestru din Gănești și Focăa uricar.

Pentru aceea, să-i fie dreaptă ocină și dedină acea a șasea parte din satul Coșești lui și copiilor lui. Și să-și facă și drese domnești.

Și pentru mai mare credință, noi toți aici mai sus scriși am pus peceteile noastre și semnăturile, să se știe.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 29, în casa lui Vasilie strelar. Gavril Mirca <m.p.>.

Ion Focăa uricar însuși a scris.

Eu Boldovici <m. p.>.

Ionașco șetrar <m.p.>.

Bibl. Acad., MDLXXV/6.

Orig., hîrtie (33 × 20,5 cm.), o pecete aplicată.

1632 (7140) aprilie 30, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Secul satele Săbăoani și Berindeești, ținutul Roman, foste domnești, ascultătoare de ocolul târgului Roman.

† Иъ ПЛЕХАНДРЪ ИЛИАШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МИЛАДВЕСКОИ. ОУЖЕ ГОСПОДСТВО МИ ДАДИ И ПОНОВЛЕНИ И ПОТВЕРЖДАНИ ЕСАМИ МОЛБЕННИКОМ НАШИМЪ, КАДЪГДЕРОМЪ ВЪ СВѢТЛА МОНАСТІРЪ БѢКША, ИДЕЖЕ ЕСТЬ ХРАМЪ ЧИСТНАГО И СЛАВНАГО ПРОРОКА И ПРѢДВѢЩА КРЕСТИТЕЛЕ ХРИСТОВА, ІВАННА И ЧИСТНАГО ЕГО СЕЧЕНОВАНИИ, НА НѢКИХЪ СЕЛОВЕ ЗГАРСКИ, ИМЕНЕМЪ СЕБОІАНІИ И БЕРИНДЕЕЩІИ, ЧТО СЪ КОЛОСТЪ РОМАНСКОМЪ, ЧТО ТѢХЪ ПРѢДЪ РЕЧЕНИИХЪ СЕЛОВЕ БЫЛА НАШИХЪ ПРАВИ ГОСПОДАРСКИХЪ И ПРИСАДШИИ КЪ УКОЛЪ ТРЪГЪ РОМАНСКОИ, ВЪ НАРѢДЕНІЕ И СПИСОКИ ЧТО ИМАЛИ ВЪ ЕРЕМИИ ВОЕВОДА И ВЪ РАДША ВОЕВОДА И ВЪ МОИСИ ВОЕВОДА, ЗА МИЛОВАНИИ И ЗА ЗАКРѢПЛЕНІЕ.

НЪ ШЕБЧИ И ГОСПОДСТВО МИ ЗМИЛОСТІИВНЪ СЪ И ДАДОХОМЪ И ПОМИЛОВАХОМЪ КАКО ДА ЕСТЬ И ВЪ ГОСПОДСТВЕ МИ СВѢТЪИ МОНАСТІРЪ ВЪШЕ ПИСАНИА ТѢХЪ ДѢЛЪ СЕЛОВЕ, ПРАВА УШНИИ И ДѢДНИИ И ЗРИКЪ И ПОТВЕРЖДЕНІЕ, СЪ ВЪСЕМЪ ДОХОДОМЪ. И ИИ ДА СЪ НЕ ЗМИШАЮТЪ.

ОУ МѢ, ЛѢТО ХРІМЪ АПРІЛІЕ 1.

† ГАИ ГОСПОДИНЪ КАЗАЛ.

Иъ ПЛЕХАНДРЪ ВОЕВОДА <т. р.>.

† КРЕТЪ ДАМИАНЪ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înnoit și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de la sfânta mănăstire Săcul, unde este hramul cinstului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan și a cinstitei lui tăieri, niște sate ungurești, anume Seboianii și Berindeeștii, ce sînt în ținutul Romanului, care acele înainte spuse sate au fost ale noastre drepte domnești și ascultătoare de ocolul târgului Roman, din drese și ispi-soace de miluire și întărire ce au avut de la Eremiia voievod și de la Radul voievod și de la Moisi voievod.

Deci și domnia mea m-am milostivit și am dat și am miluit ca să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri mai sus scrisă acele două sate, dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Înсуși domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXLII/20.

Orig., hirtie (31,1 × 19,8 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1804 iunie 30, de polcovnicul Pavel Debrici de la Mitropolie.

46

1632 (7140) aprilie 30, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Secul satele Rușciori și Jidești, din ținutul Neamț, cu loc de mori și de heleștee, dăruite de răposatul Dămian și jupîneasa lui, Nastasia.

† Иѡ Плевѣандръ Нлѣашъ воевода, божіею милостіею, господаръ Земан Милѡ-
даскон. Оже господство ми благопроизволихъ, нашѣмъ благимъ произволеніемъ, въ
всѣмъ нашѣмъ дѣшѣмъ и въ Бога помощѣмъ, господство ми дадохомъ и потверъ-
дихомъ молебникомъ нашимъ, егѣменѣ и въсѣмѣ съборѣ въ свѣтѣ манастирѣ Гѣкъѣ,
надеже естъ храмъ чистнаго и славнаго пророка прѣдвѣдѣнѣ и крѣстѣтеле господарѣ-
нѣ, Іѡанна и чистнаго ѡсѣкновеніе, нѣ правѣи ѡтѣнни и дѣдѣнни, въ нѣ правѣи
и пѣтѣмъ нарѣденіе, что ѡни имали въ нѣнѣхъ прѣдѣнѣхъ господарѣхъ и въ сама-
го господства ми, селѣе на нѣмъ Рѣшчорѣи и Жидѣшѣи, что ѡ волостъ Нѣмѣцко-
мѣ, съ мѣсто за мѣнни и за ставѣи, что тѣхъ вѣше писаннѣхъ селѣе даваше нѣхъ
поконѣнѣ Дѣмѣианъ и кнѣгѣнѣ еѣго, Настасіѣа, въ задѣше нѣхъ и родѣтели нѣхъ.

Тѣмъ радѣ, да естъ имъ и въ господства ми права ѡтѣнни и дѣдѣнни, съ
всѣмъ доходомъ, непорѣшенно пѣколиже на вѣки. И ни да сѣ не ѡмѣшае.

Ѣ Іѣс, лѣтъ ѡзрѣи апрѣлѣ ѡ.

† Самъ господѣнѣ казаа.

† Иѡ Плевѣандрѣ воевода <m. p.>.

† Крѣстѣ Дѣмѣианъ <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, din tot sufletul nostru și cu ajutor de la Dumnezeu, domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și la tot soborul de la sfînta mănăstire Săcul, unde este hramul cinstitului și slăvitului prooroc, înainte mergător și botezător al domnului, Ioan și a cinstitei lui tăieri, dreptele lor ocini și dedine, din dreptele și propriile lor drese, ce au avut ei de la alți domni de înainte și de la însăși domnia mea, satele anume Rușciorii și Jideștii, ce sînt în ținutul Neamț, cu loc de mori și de iazuri, care acele mai sus scrise sate le-au dat răposatul Dămian și cneaghina lui, Nastasia, pentru pomenirea lor și a părinților lor.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea drepte ocini și dedine, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Însuși domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, III/14.

Orig., hîrtie (31,3 × 20,4 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1843 iulie 4, de Hrisanth ieromonah, o copie slavă și o traducere recentă.

47

1632 (7140) aprilie 30, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește mănăstirii Secul satul Vinători, ținutul Neamț, din sus de Tîrgu Neamț, cu mori în apa Neamțului și cu povarne.

† Іоу Аѣхѣандрѣ Ілїаш воєвода, божїею милостїею, господарѣ Земли Молдавскон. Оуже господство ми благопронзеконїх наших благим пронзеконїем и дадохом и потвердихом молебником нашим, вѣсменѣ и вѣсемѣ съборѣ от свѣтаа

монастир називаемѣа Сѣкѣа, идеже ест храмъ чистнаго и славнаго пророка и прѣдѣннѣа крѣстителѣ Христова, ѿвнѣа и чистнаго его вѣсѣковѣннѣа, нхъ правою вѣтнинѣа и дѣднннѣа вѣт нхъ права[ва]го вѣрикъ, что имѣли за дааннѣа и помилѣваннѣа вѣт поконнѣаго Сѣмѣвна вѣвѣода и исписѣачѣ за потвѣрждѣннѣа вѣт нннхъ господахъ прѣжде насъ бѣвшнхъ, сѣло на ннѣ вѣвѣторѣн, вѣ колѣст Нѣмецкомѣа, на томѣже рѣцѣ, по вѣшѣ Трѣга Нѣмецкаго и сѣа мѣннн вѣа вѣода Нѣмецкаго и сѣа поварѣнѣа и сѣа вѣсѣкннн хотарамнѣа его.

Тѣмъ радѣ, како да ест и вѣт господства мѣа вѣшѣ писаннѣа сѣвѣтѣа мѣа настир права вѣтнинѣа и дѣднннѣа, сѣа вѣсѣа дохѣдомъ. И нн да сѣа не вѣмнѣаю.

Ѿ Иѣс, вѣа лѣто вѣсрѣа апрѣлѣа ѿ.

† Сѣаа господнѣа вѣлѣа.

Нѣа вѣлѣандрѣа вѣвѣода <м. р.>.

† Крѣтѣа Дамѣан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră și am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire ce se cheamă Săcul, unde este hramul cinstului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezătorul lui Hristos, Ioan și a cinstitei lui tăieri, dreapta lor ocină și dedină din dreptul lor uric ce l-au avut de danie și miluire de la răposatul Simeon voievod și ispisoaice de întărire de la alți domni ce au fost înainte de noi, satul anume Vinătorii, în ținutul Neamțului, pe același riu, mai sus de Țîrgul Neamț și cu mori în apa Neamțului și cu povarne și cu toate hotarele lui.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea mai sus scrisei mănăstiri dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

† Сѣрѣа Дамѣан <а scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL/11.

Orig., hrtie (31,4 × 20,4 cm.), pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. din 1804 iunie 26, de polcovnicul Pavel Debrici de la Mitropolie.

1632 (7140) aprilie 30, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Secul hotarul dinspre mănăstirea Agapia, după un uric de la Ieremia Movilă voievod.

† Иѡ Ілѣѡандрѡ Ілѣѡшѡ воѡвода, божіѡю многостіѡю, господарѡ Землѡ Молдавскон. Дамѡ есѡм сѡс лист господства мѡи молебникоѡи нашѡи, вѡсменѡ и вѡсемѡ съборѡ вт свѣтлѡи мѡнастѡр зовѡмѡа Сѣкѡлѡ, идеже естѡ храмѡ чѡстнаго и слаѡвеннаго прѡрока прѣдытѡчѡа, крѣститѡелѣ господинѣ, Іѡанна, на томѡи да сѡтѡ моцѡни и силѡни не сѡмѡ листѡи господства мѡи дрѣжатѡи и вѡборонѡитѡ есѡи хотѡар свѣтѣнѡи мѡнастѡр Сѣкѡлѡ вт кѣ агѣпѣѡиѡни, како повѣдаѡетѡи вѣ ѡриѡкѡ что ѡнаѡютѡ вт Еремѣѡиѡ воѡвода и како даѡи ѡишѡихѡ господари и како дрѣжали до нѣнѣ и вт планинѡи и вт потоци и вт полѣни и вт вѣсѣхѡи сторонѡи, съѡи вѣсѡи прихѡдѡ. И вт сѡлѣ на прѣдѡ да ѡнаѡетѡ дрѣжатѣѡи и ѡи да сѡи не ѡиѡишаѡетѡ.

Оу Іѣсѡ, лѣто ѡзрѡиѡ априлѣѡ 1.

† Сѡи господинѡѡ каѡаѡа.

Иѡ Ілѣѡандрѡ воѡвода <м. р.>.

† Крѣтѣ Дамѣѡиѡн <писѡа>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și la tot soborul de la sfinta mănăstire numită Secul, unde este brahamul cinstitului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezător al domnului, Ioan, ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească și să apere tot hotarul sfintei mănăstiri Secul dinspre agapieni, cum li se arată în uricul ce au de la Eremia voievod și cum le-au dat alți domni și cum au stăpînit pînă acum, și din munte și din pîraie și din poieni și din toate părțile, cu tot venitul. Și de acum înainte să stăpînească și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Înșuși domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXXX/27.

Orig., hîrtie (30,8 × 20 cm.), pecete aplicată.

Cu două trad. din sec. al XIX-lea.

1632 (7140) aprilie 30, Iași.

*Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Secul niște poieni
din ocolul Tîrgului Neamț, dăruite de Ieremia voievod.*

† Иъ ПЛЕХАНДРЪ НАІІШЪ КОЕКОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМАН
МѢДАДСКОИ. ДАДИ ЕСМН СЕБѢ ЛИСТЪ ГОСПОДСТВА МИ МОЛБЕННИКОМЪ НАШИМЪ КАЛѢГЕРОМЪ
УТЪ СВѢТАА МОНАСТІРЪ СѢКСА, НА ТО УМИ ДА СЪТЪ МОЦНИИ И СИЛНИ ИСЪ СМЪ ЛИСТОМЪ
ГОСПОДСТВА МИ ДРЪЖАТІИ И ОБОРОНИТЕ НѢКИХЪ ПОЛѢНИ СВѢТѢИ МОНАСТІРЪ, ЧТО
БЫЛИ ЗА УКОЛЪ ТРЪГЪ НИМЕЦКОИ И ЕСТЬ МИ ПРАВА ДАДЕНІЕ И МИЛОКАНІЕ УТЪ ЕРЕМІИ
КОЕКОДА.

ИНО ДА ЕСТЬ МИ И УТЪ ГОСПОДСТВА МИ ПРАВА УТНИИ И ПОТВЕРЖЕНІЕ, НЕПО-
РЪШНИИ НИКОЛИЖЕ НА ВѢКИ, ПОНЕЖЕ ИМАЮТЪ ЛИСТЪ ЗА УСТАЕТЪ УТЪ РАДѢА КОЕКОДА,
КАКО ТѢГЛА СѢ ЛИЦОМЪ СЪ МѢЩЧАНИИ УТЪ ТРЪГЪ НѢМЦЪ И ВОСТАЕТЪ НА НИХЪ. ПРОТОЖЕ
И НИ НИИКОТО ДА СѢ НЕ ЗНИШАЕТЪ.

Ї Іс, въ лѣто «ѡрм» априлѣ ѿ.

† ГЛАГОЛОУЩИЙ ВЕЛѢА.

Иъ ПЛЕХАНДРЪ КОЕКОДА <т. р.>.

† КРЕСТЪ ДАМИАНЪ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri călugări
de la sfânta mănăstire Săcul, ca ei să fie tari și puternici cu această carte a
domniei mele să stăpinească și să apere niște poieni ale sfintei mănăstiri,
ce au fost de ocolul Tîrgului Neamț și le sînt dreaptă danie și miluire de la
Eremia voievod.

Deci să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și întărire, neclintit
niciodată în veci, pentru că au carte de rămas de la Radul voievod, cum s-au
pirit de față cu tirgoveții din Tîrgu Neamț și i-au rămas. Pentru aceea, altul
nimeni să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-re Neamț, LIII/6.

Orig., hîrtie (31,3 × 20,4 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad. din sec. al XIX-lea.

1632 (7140) aprilie 30.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte mănăstirii Secul un loc din hotarul Tîrgului Frumos.

7140 <1632> aprilie 30.

Ispisoc sîrbescu de la domnu Alecsandru Iliuş voievod pentru moşia Guge¹, cu copie lui².

Arh. St. Buc., M-reă Neamţ, XXXVI/48 (nr. 23).

Menţiune.

1632 (7140) aprilie 30, Iaşi.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte mănăstirii Secul nişte robi ȱigani.

† Иѡ Ілѣѡандръ Ілѣѡаш воѡвода, божѣю милостѣю, господарѣ Зѣман Мѡладавскон. Ѣже господство ми дадохом и потверѣдихом молебником нашим, игѡменнѣм и вѣсемѣ съборѣ от сѣктаа монастир рекомниа Ъѡкѡла, идеже ест храм Ъсѣкновѣннѣи чистниа глави сѣктаго и славноаго пророка и прѣдѣнтича и крѣстѣтелѣ Господинѣ, Иѡанна, нѣ прави холопи цигани, на нѣмѣ: Ътонка и сынѣ его Радѡла съ жена его и съ дѣти нѣ и Некѡла съ жена и съ дѣти и Ътанишор съ жена и съ дѣти и Ътан Рѡѡла съ жена и съ дѣти и Дѡмитрѣ съ жена и съ дѣти и Прѣхѣла съ жена и съ дѣти и Радѡла съ жена и съ дѣти и Нѡѡак съ жена и съ дѣти и Петрѣ съ жена и съ дѣти.

¹ Dintr-un rezumat de la Arh. St. Buc. (Ms. nr. 628, f. 560 v.) rezultă că „Guge“ denumea un loc din hotarul Tîrgului Frumos aflat în stăpînirea m-rii Secul (cf., de exemplu, întăririle domneşti din 1631 ianuarie 4 — Arh. St. Buc., M-reă Neamţ, II/19 — şi 1634 mai 14 — ibidem, II/21 —).

² „cu copia lui“, adăugat ulterior de altă mînă.

Того радѣ, да ест им правн холопи циганни и зрик и потеръждѣннѣ, не-
порѣшнли им, николнже. И ин да сѧ не занышаеѣ.

Ѫ Ис, лѣто хзрм апрнлѣ ѿ.

† Сам господинъ казаа.

Им Плѣхандръ коекода <м. р.>.

† Крстѣ Дамнѣан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenu-
lui și la tot soborul de la sfânta mănăstire numită Săcul, unde este hramul
Tăierea cinstului cap al sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător
și botezător al Domnului, Ioan, dreptii lor robi țigani, anume: Stoica și fiul
lui, Radul și cu femeia lui și cu copiii lor și Necula cu femeia și cu copiii și
Stanișor cu femeia și cu copiii și Stan Robul cu femeia și cu copiii și Dumitru
cu femeia și cu copiii și Prăhila cu femeia și cu copiii și Radul cu femeia și
cu copiii și Novac cu femeia și cu copiii și Petrea cu femeia și cu copiii.

Pentru aceea, să le fie drepti robi țigani și uric și întărire, neclintit, lor,
niciodată. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Înсуși domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXXXII/10.

Orig., hîrtie (30,5 × 20 cm.), pecete timbrată.

52

1632 (7140) mai 1, Iași.

*Alexandru Iliiaș voievod întărește lui Ionașco de Zmeiani ș.a. părți
dintr-o moară și dintr-un heleșteu, pe apa Smilei, după judecata
avută cu Albul ș.a.*

† Io Alexandru Iliiaș voevoda, b<o>jieiu milost<i>eiu, g<os>podar Zemli
Moldavscoi. Adecă au pirît de față, innaintea domniei meale, slugile noastre,
Ionașco de Zmeiani și Ursul și Dumitrașco, feciorul lui Buciumaș și alte semen-
ții a lor, pre Albul și pre Drăgan și pre Efrim și pre Toader și pre alți răzeaiși

a lor, zicînd înaintea domniei mele cum le-au astupat o moară de în apa Smilei, ce au ei giuătate de apă cu Rumânii, iară giuătate de apă au ei cu Zmeianii i cu dinșii și lor li să vine a patra parte și acmu ei le-au astupat moara, înși vor să ție și ei giuătate și nu li să vine.

Pentru care lucru, au arătat înaintea domniei mele slugile noastre, Ursul <și>¹ Ionașco și alte semenții a lor ispisoace de pîră de la Eremia voevoda și de la fiul său, Costantin voevoda și de la Barnovschi voevoda, cum i-au rămas ca să aibă a ține ei trei părți de în moară și de în heleșteu; cînd se va vina peștele să fie cu știrea tuturor și să-l înparță frățește, <să>¹ ia ei trei pești și ceilalți unul, iară cine va vina într-ascunsu să fie dator porței 12 boi. Pentru acela lucru, nici Albul cu semențiile sale n-au putut pîră<ă>¹ într-alt chip, ci au spus adevărat că n-au treabă, ci au treabă numai cu a patra parte de în tot venitul și cit au pîrit fără de ispravă și au arătat înaintea domniei mele altă pîră.

Deci Ionașco și Ursu și alte semenții a lor s-au îndereptat de înaintea domniei mele, iară Albul cu semențiile <sale>¹ au rămas de înaintea domniei mele și de toată leagea țării ca să ție a patra parte cum mai sus scriem Derept acea să nu să mai pîrască aiasta pîră nici dințoară în veaci. Inac ne budet.

U Ias, leat 7140 <1632> mai 1.

Saam gospodină veleal.

<Cîrstea Damiiian>².

După Antonovici, *Doc. bîrlădene*, III, p. 56—57.

Original.

ALTE EDITIONI: Iorga, *St. și doc.*, XVI, p. 186, nr. 19. (rezumat cu data „mai 30“)

53

<Cca. 1632 mai 3>.

Andrei și fratele său, Vasile, fiii lui Mihul, ș.a. vînd lui Dumitrașcu stolnicul un răzor din satul Fiținghești, cu loc de vie și pomet, și o seliște.

Altă zapis a lui Andreiu ș-a frate-său Vasili, feciori Mihului și Gurguianu și Cozma și Drăgălina soru-sa și Năstasie zet Dumitru, precum de a lor voe au vîndut un răzor în frunte din sat din Feținghești, despre gîrlă, lui

¹ Întregit de editor.

² Întregit după Iorga, *St. și doc.*, XVI, p. 186.

Dumitrașcu stolnicul, drept 25 de lei, cu locu de vie, cu pomăt și cu săliște și cu tot venitul, din apa Putnii pînă în hotarul Milcovului, ca să-i fie moșie în veci.

Fără văletu.

Popa Huianu iscal.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 v. (nr. 5).

Rezumat din condica mănăstirii Răchitoasa.

Datat după doc. din 1632 mai 3, care dă anul pentru toate actele ce urmează.

54

<Cca. 1632 mai 3>.

Turcul și frații săi vînd lui Dumitrașcu, fiul lui Lupul fecst spătar un răzor din satul Fiținghești, cu vatră de sat.

Altu zapis al Turcului din Fiținghești și Hlut și Vlcea i Neculai și Toader, feciorii Turcului, precum au vîndutu un răzoru de moșie în frunte din Fiținghești, din apa Putnii pînă în hotarul Milcovului, cu vatră de satu.

Acestu răzor l-au vîndut lui Dumitrașcu, feciorul Lupului ce au fostu spătaru, dreptu optu zloți, ca să-i fie moșie în veci.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 v. (nr. 6).

Rezumat din condica m-rii Răchitoasa.

Datat după doc. din 1632 mai 3 care dă anul pentru toate actele ce urmează.

55

<Cca. 1632 mai 3>.

Giurgiu, Mihăilă și Lupul vînd lui Dumitrașcu stolnic trei răzoare din satul Fiținghești, ținutul Putna.

Altă zapis a lui Giurgiu și a lui Mihăilă și Lupul cum au vîndut 3 răzoare în frunte, cu totu venitul, din apa Putnii pînă în hotarul Milcovului, lui Dumitrașcu stolnicul, la satu la Feținghești, la ținutul Putnii.

Eromonah Paisie.

Eromonah Efrim.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 (nr. 3).

Rezumat din condica m-rii Răchitoasa.

Datat după doc. din 1632 mai 3 care dă anul pentru toate actele ce urmează.

1632 (7140) mai 3.

Lupul fost mare vornic de Țara de Jos vinde lui Dumitrașcu stolnic trei vii în satul Fiținghești, pe care le-a luat pentru o moarte de om de la Oprea din același sat.

Un zapis a Lupului biv vel dvornicu Dolnii Zemli precum au vindutu lui Dumitrașcu stolnic, ficiorul Lupului ce-au fostu spatar din Nicorești, trei vii în Putna, în satu în Fiținghești, care vii le-au fostu luat pentru o moarte de om de la Oprea, ficiorul lui Stroe din Fiținghești. Și i-au vindut stolnicul Dumitrașcu drept doi cai buni, ca să-i fie moșie în veci.

7140 <1632> mai 3.

Lupul biv vel vornicu i pîrcălabu Hotinschii.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 (nr. 1).

Rezumat din condica m-ril Răchitoasa.

1632 (7140) mai 4, Iași.

Alexandru Iliăș voievod scrie pîrcălabilor, șoltuzilor și pîrgarilor din tîrgul Roman să lase în pace satul Tămășeni al mănăstirii Galata.

† Нѡ Александръ Иліашъ воєвода, божію милостїю, господарь Земли Молдавскон. Пишемъ господство ми слѣгамъ нашимъ прѣкъланемъ въ тѣмъ Романъ и шолтѣзомъ и прѣгаринъ въ тамъ. Деacă veț vedea cartea domnii méle, iar voi ca să aveț a lăsa foarte în pace satul Tămășenii, ce iaste a svintei mănăstiri a Gălatei, de podvoade, de cai de olac și de toate angheriile cîte simt pre alți mișei a domnii méle; și gloabe ce să vor face ca să aibă a giudeca rugătorii noștri călugării de la svinta mănăstire, să le fie de bocănci și de înbră-

cămintе; iar cu tîrgul sau cu ținutul întru nemică să nu-i învăluie, nici să-i trageți, numai să-ș plătească dabila lor cit vor hi scriș din vistiariul domnii mеle; și dobitocul lor încă să nu-l luat printr-alte sate, ce să fie în paci cum scriem mai sus.

СНН ПИШЕМ Н БОЛШЕ НИКТО ДА СЯ НЕ ВДЛОЖИ НА НИХ ПРѢД СММ АНСТОМ ГОСПОДСТВА АНН.

Оу Ис, лѣто хзрм мнн д̃.

† Гам господинъ рече.

Иу Пелеандръ коевода <м. р.>.

† Гара <писал>.

Arh. St. Buc., M-reя Galata, II/9.

Orig., hîrtie (31,5 × 19,3 cm.), pecete aplicată.

58

1632 (7140) mai 4, Iași.

Gheanghea mare logofăt și Cujbă mare vornic mărturisesc că Maria, femeia lui Gligorcea croitorul și fiul ei, Ionașco, din tîrgul Iași, au vîndut lui Petrea Baltag fost pîrcălab de Orhei și jupînesei sale, Anghelina, o falce și un firtai de vie la Copou.

† Сто аз, Гѣнѣк кел логофет н Къжеъ кел дворник Горнѣн Зсѣ¹ман scriem cum au venitu înaintea noastră Mărie, femeia Gligorcei cruitorul, ci-au fostu și feciorul său, cu Ionașco de tîrg de Iaș, din Ulița Strinbă. Deci s-au tocmît dinnaintea noastră și au vîndut o falcă și un firtaiu de vie din delul Copoului Petrei lui Băltag ci-au fostu pîrcălab la Orheiu și giupînesei dumisale, Anghilinei și feciorilor săi, dereptu cincidzeci de zloți bătuți, ca să le hie lor direaptă moșie și cumpărătură.

Dereptu acéia, noi vădzînd că fac tocmeală de bunăv<o>le lor, de niméne asupriți, nici înpresurați, noi încă le-am făcut acestu zapis să hie de mărturie dumisali Petrei și giupinei dumisali, Anghilinei și feciorilor săi, ca să-ș facă pre aceasta mărturie și alté diresé de la mărie sa, de la vodă. Aceasta scriem, ca să să știe.

¹ Omis în orig.

Și mai pre mare credință, noi am iscălit într-acestu zapis.

Ѹ Иш, лѣто хѣри ми ѣ.

Из Гангѣ вел логофет <m. p.>.

Из Кѣжеѣ вел дворник <m. p.>.

Arh. St. Buc., M-reя St. S_в va-Iași, XXXVI/10.

Orig., hirtie (31,7 × 20,6 cm.), două peceti aplicate.

59

1632 (7140) mai 5.

Alexandru Iiaș voievod întărește mănăstirii Galata de Jos a lui Balica hatman satele Coiceni, pe Prut, ținutul Iași, și Verejeni, în ținutul Soroca, dăruite de Miron Barnovschi voievod.

Лѣто хѣри ми ѣ дни.

† Иш Алѣксандрѣ Илиаш воєвода, кожю милюстю, господаръ Земли Молдавскон. Оже благословенъ все прѣблагн Богъ иже все блгостини иже избави мѣ из чрева матери моея и дарова ми църство и воєводство земли и за прѣвѣсходѣшии богатство своея милости, присно вео благодарити Бога подобаетъ яко утверзи намъ дверь милости своея и свѣтъ разума. И видѣхъ и познахъ яко никаа слава стоитъ на земли непреложенаа и смърти непричасна, нъ яко цвѣтъ свѣдаетъ, яко сѣнъ мимогредѣтъ и расдрѣшаетъ съ всякъ чловекъ.

Тѣмже, благословеніе Отца и съ поспѣшеніемъ Сына и съ дѣнствомъ Свѣтого и животворѣщаго Дѣха, произволихъ господство ми нашимъ глаглиимъ произволеніемъ, чести и свѣтаннии срѣдцамъ, въ всея наше дѣша и въ Бога помощіа и съ благословеніемъ нашимъ четеръ свѣтителъ молдавскихъ, киръ Йоданасѣ архієпископъ и митрополитъ Гѣчавскіихъ и киръ Дионисѣ єпископъ Романскон и киръ Евлоѣє єпископъ Радовскихъ и киръ Митрофанъ єпископъ Хѣшски и съ свѣтомъ и встроєніе почитенимъ болѣрамъ нашимъ молдавски, великиимъ и малиимъ, дадохомъ и потвордихомъ нашъ свѣтаа молеба, манастиръ иже именѣтъ съ Ниже Галата Баликови, ихъ правни ѡтчини и дѣдични и на дааніе и милуваніе въ исписоаче за дааніе и милуваніе что ималъ и въ Миронъ Барновски Могила воєводъ и въ исписоаче за потвѣржденіе въ Мисиръ Могила воєвода, селове на нѣхъ: Кончѣни на Прѣтѣ, съ волѣтами ризниимъ, что въ волостъ Исконъ и село Береженіе, что въ во-

лост Горочискин, что тѣ дѣѣ селове било правн штинни и дѣднини Исако Балики хетман нан прѣжде вѣкмѣ. И по смѣрти его, вѣстал сѣ Барновски воевода и вѣзѣл сѣ штинни и дѣднини племеникѣ своимѣ, Баликов хетман. Бѣ томжѣ он било вѣзѣл их тѣх више писани дѣѣ селове и дал и миловаа сѣ нѣ его свѣтаа монастыр что он съзида, за что Балика хетман, на тоа вѣкмѣ, не имал дробни съроднѣ близнѣишѣи и съродник, без Барновски воевод. Токмо да имает Бога молити ради дѣша его и родителем его и да имант сътворити семѣ памѣт шт год до год, како сѣ подобает по обичѣю свѣти монастырам.

Того радн, тѣх дѣк селове, на нѣк Кончѣни на Прѣтѣ, се балота рибени-
ли, что ѡ волост Искон, и село Береженни, что ѡ волост Горочкин, како да ест
и шт господства ми тон прѣд реченѣи свѣти монастыр Ниже Галата Бланкови,
права штинни и дѣднини и ѡрик и потвержденье, съ вѣсѣм доходом, непорѣшѣ-
ноли николиже на вѣки. И ни никто да не ѡмнишают.

<Deasupra, însemnarea copistului>: Mănăstirii Frumoasii, pe Coiceni
deste Prut.

Anul 7140 <1632> mai 5 zile.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată binecuvîntat fie întru tot preabunul Dumnezeu care dă toate bunătățile și care m-a ales pe mine din pîntecele mamei mele și mi-a dăruit împărăția și voievodatul țării și pentru prea marea bogăție a milei sale, deci întotdeauna se cuvine să mulțumim lui Dumnezeu că ne-a deschis nouă porțile milostivirii sale și lumina înțelepciunii. Și am văzut și am cunoscut că nici o slavă nu stă pe pămînt neschimbată și nepărtașă morții, ci ca floarea se ofilește, trece ca umbra și se nimicește orice om.

Pentru aceea, cu binecuvîntarea Tatălui și cu ajutorul Fiului și cu făptuirea Sfintului și de viață făcătorului Duh, am binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoință, cu inima curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea celor patru ierarhi ai noștri moldoveni, chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu sfatul și întocmirea cinstiților boieri ai noștri moldoveni, mari și mici, am dat și am întărit sfintei noastre rugi, mănăstirii care se cheamă Galata de Jos a lui Balica, dreptele ei ocini și dedine, danii și miluiri din ispisoaace de danie și de miluire pe care le-a avut de la Miron Barnovschi Moghila voievod și din ispisoaace de întărire de la Moisi Moghila voievod, satele anume: Coicenii pe Prut, cu bălți de pește, care este în ținutul Iași, și satul Verejenii, care este în ținutul Sorocea, care acele două sate au fost drepte ocini și dedine lui Isac Balica hatman mai înainte vreme. Iar după moartea lui, s-a sculat Barnovschi voievod și a luat toate ocinile

și dedinele vărului său, Balica hatman. Întru aceea el a luat și acele mai sus-scrise două sate și a dat și a miluit cu ele sfinta mănăstire pe care el a zidit-o, pentru că Balica hatman pe acea vreme nu a avut alte rudenii mai de aproape și rudă în afară de Barnovschi voievod. Numai să aibă a ruga pe Dumnezeu pentru sufletul lui și al părinților lui și să aibă a face acestuia pomenire din an în an, cum se cuvine, după obiceiul sfintelor mănăstiri.

Pentru aceea, acele două sate, anume Coiceni pe Prut, cu bălți de pește, care este în ținutul Iași, și satul Verejenii, care este în ținutul Soroca, să fie și de la domnia mea acelei mai înainte spuse sfinte mănăstiri, Galata de Jos a lui Balica, drepte ocini și dedine și uric și întărire, cu tot venitul, neclintite niciodată în veci. Și altul nimeni să nu se amestce.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 629, f. 282 r.—v.
Copie.

60

1632 (7140) mai 5, Iași.

Alexandru Iliș voievod hotărăște ca satul Stroești, din ținutul Hirlău, al mănăstirii Sf. Sava, să fie scutit numai de unele dări, celelalte urmînd să le dea ca și alte sate, deoarece țara este sărăcită.

† **Иъ Александѣръ Илішъ воєвода, божію милостію, господарьъ Земли Молдавскоѣ.** Scriem domniia mea și dau știre pentru rindul satului svintei monastiri Sventii Savei, ce iaste în mijlocul tîrgului Iașilor, anume Stroeștii, ce simtu în ținutul Hirlăului, cum au fost ertat de alți domni bătrîni, carii au fost mainte de noi, de gorștină de oi și de mascuri și de deseatină de stupi și de zloți și de toate dările și angheriile cite au fost pre altă țară, cum au arătat rugătorii noștri călugării și urice cu mare blăstăm.

Deci domniia mea și cu tot svatul domniei mele, cu arhiepiscopii și cu boiarii noștri moldovenești, am socotit și într-alt chip n-am putut să ertăm acel sat, ce mai sus scriem, cum au fost ertat și mai deainte; pentru care lucru, deaca ne-au adus milostivul Dumnădzău la scaunul domniei mele, venit-au boiari de țară și curtēni și toată țara și cu mare jalobă s-au jăluit într-acela

chip, dzicîndu cum pentru schimbarea domnilor, ce să schimbă așea des, țara au sărăcit și s-au pustiitu mai de tot, cît n-au putere să plătească hăra-ciul împărăției, ce au poftit cu toții ca să dea și satele mănăstirilor agiutoriu cu țara ca să ridicăm nevoile și greutățile ce ne vin de la împărăție.

Deci domniia mea și cu tot svatul domniei mele socotit-am și n-am vrut să frîngem voia țării, nici să stricăm de tot darea și miluirea celor domni bătrîni, vîdzînd acéle dirése cu mare blăstăm, ce am lăsat ca să dea acest sat, ce mai sus scriem, agiutoriu cu țara numai gorștină de oi și de mascuri și deseatină de stupi, zloți și taleri. Și să dea dajde acest sat într-un anu șease galbini, însă dentr-acești bani trei galbeni la svîntul măcenic Gheorghie, iară trei galbeni să dea la svîntul marele măcenic Dimitrie; iară altă mînuțișuri nemică să nu dea cu țara, nici iliș, nici sulgiu, nici untu, nici camănă, nici la cislă să nu hie cu țara, nici caii de olac să nu să ia, nici boi de podvoade, nici la lucru să nu lucrédze, ce de toate angheriile să hie în bună paci, numai să dea cu țara cît mai sus scriem, iară altă nemică să nu dea. Инак да не бѣдетъ.

✠ Ис, акто хрѣм мач ѿ.

Гам господинъ келѣл.

Иъ Илѣдандрѣ коекода <м.р.>.

† Ивнашко <писал>.

Arh. St. Iași, CCCXXIII/38.

Orig., hîrtie (42,3 × 27,9 cm.), pecete aplicată, căzută.

61

1632 (7140) mai 5.

Andronic și Mihai, vornici de Bîrlad, și Neagoe șoltuzul cu 12 pîrgari mărturisesc că Dumitrașcu Gheuca vornic a cumpărat mai multe ocini din satele Crăești, Hălmăgeni, Glodeni, Cîrna și Băicani.

Copie.

O mărturie de la Andronic și Mihai, vornici de tîrgu de Bîrlad și a Negoii șoltuzul cu 12 pîrgari, precum au venit înainte lor Oprina, fata Stancăi,

și de a ei voe au vîndut a ei draptă moșie din Crăești, din Hălmățeni ¹ și din Glodeni dumisalie lui Dumitrașcu vornicul Gheuca drept 15 lei.

Așijdire și Vasilie sin Bizighie și-au vîndut parte lui de ocină din sat din Chirna tot vornicului Dumitrașcu Gheuca drept 12 zloți.

Așjdiri și Ștefanie, iar cu sora ei, Agahie, fetile lui Simeon Bizighie, și-au vîndut parte lor din sat din Chirna, iarși vornicului Dumitrașcu drept 24 de zloți.

Așjdiri și Gheorghie cu fimeia sa...² și-au vîndut parte lor de ocină din satu din Băicani iarși vornicului Dumitrașcu Gheuca drept zăci zloți.

Și pentru credința au pus pecetile, să să știi.

7140 <1632> mai 5.

Andronic i Mihai vornic de Bîrlad.

Arh. St. Iași, CCCXII/26.

Copie.

Un rezumat dezvoltat la Arh. St. Buc., Ms. nr. 573, f. 67 v.

62

1632 (7140) mai 7, Iași.

Alexandru Iliăș voievod poruncește slujbașilor domnești din ținutul Neamț să nu mai ia solărit și ciubote din satele Brășăuți și Vascăuți ale mănăstirii Bistrița.

† НѢ ПЛЕХАНДРЪ НАІІШІ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МИЛДАЕСКОИ. Scriem domniia me la slugile domniei mēli carii stringeți solării în ținutul Neamțului. Dămu-vă știre că domniei mēli s-au jeluit rugătorii domniei mēli, egumenul și tot săborul de la svînta mănăstire de la Bistrița, pre voi, dzicindū că au acolo niște sate, anume Brășăuți și Vascăuți, iar de răul vostru mai s-au pustiit de tot, cum și acmu le cēreț solării și ei de vac n-au dat și le luați ciobote și le faceți multă nevoe, cum nu iaste învățătura domniei mēli.

¹ În rezumatul de la Arh. St. Buc. : „Hălmățeni“.

² Loc alb în text.

Deréptu acéia, deaca veți vedea cartea domniei méli, iar voi să-i lăsați foarte în pace de solării, pentru căci ei cumpără sare de la ocnă și nici ciubote să nu le luați.

Mai multă jalobă să nu vie la domniia me, că de va mai veni jalobă, bine, să știți că de mare certare veți hi de la domniia me. Într-alc¹ chip nu va hi.

Ъ Ис, въ лѣто хѣрмъ мѧи ѿ.

† Гамъ господинъ вѣклъ.

Иъ Плевѣандръ коекода <м. р.>.

† Комншескѧ <писалъ>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXXIV bis/13.

Orig., hirtie (31,9 × 20,7 cm.), pecete aplicată, căzută.

63

1632 (7140) mai 7, Iași.

Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe Athanasie mitropolitul Sucevei să-și apere hotarul prisăcii sale de la Bacău.

† Иъ Плевѣандръ Илѣашъ коекода, божію мноостію, господаръ Зиманъ Мѡлдавскон. Дамъ есми сѧмъ листъ господства мѧи ѡтцѧ и молебникъ нашѧмъ кѣръ Пѡанасіе архіепископъ и митрополитъ Сѡчавскіи, на то секретънѣ сѧ да естъ моценъ и силенъ съ сѧмъ листъ господства мѧи заборонити хотаръ пасици секретънѣ сѧ, что естъ оу Бакѡвѣ, за виноградѣ Бакѡвскихъ.

И никто ѡко да не смѣетъ ходити тамъ товаръ пасити или дрѣво или прѣстѣхъ работѣ или иншихъ работѣ дѣлати въ тоѣ лѣсахъ.

Ще кѡмъ шѣрѣшитъ дрѣво работѣ или съ товаръ ходити, да възимаетъ ѡтъ него въсѣхъ что бѣдетъ имати, тѣкмо ѡставитъ его нагъ съ тѣло. И никто да не смѣетъ дрѣжатѣ или шпирати прѣдъ сѧмъ листъ господства мѧи.

Ъ Ис, въ лѣто хѣрмъ мѧи ѿ.

† Гамъ господинъ вѣклъ.

Иъ Плевѣандръ коекода <м. р.>.

† Анастаси <писалъ>.

¹ Omis în orig.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele părintelui și rugătorului nostru, chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava, spre aceea ca sfinția sa să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele să apere hotarul prisăcii sfinției sale, care este la Bacău, dincolo de viile băcăuanilor.

Și nimeni să nu îndrăznească a merge acolo să pască vitele sau să taie lemne sau nuiiele sau să facă alt lucru în acea pădure.

Iar cine se va afla tăind lemne sau umblind cu vitele, să se ia de la el tot ce va fi avînd, numai să-l lase gol. Și nimeni să nu îndrăznească a stăpîni sau a opri înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 7.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Anastasi <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/8.

Orig., hîrtie (31,7 × 19,7 cm.), pecete căzută.

Cu o trad. din 1796 mai 31, de Andrei Tălmăciu căpitan.

64

1632 (7140) mai 7, Iași.

Alexandru Iliaş voievod întărește mănăstirii nou zidită din Tătărași iazul Strîmtura din ținutul Hîrlău, dăruit de Moise Movilă voievod, care fusese domnesc, ascultător de ocolul ținutului Hîrlău.

† Иѡ Плѣхандръ Илѣаш воєвода, вожїею милостїею, господарь Земли Молдавскон. Оуже господство ми дадохом и потерѣдїхом свѣтаа монастыр новосъзданныа въ Тѣтъраши, идеже ест храм свѣтаго и славнаго велико мѣченика Христова, Иванны Новаго, нх права втѣниш и даанїе и милованїе, въ исписок за даанїе и за милованїе что имал, съ великою клѣтвоею, въ Моѡсѣи Могилаа воєвода, єдин став вѣтхо что сѧ зовѣт Стрѣмтѣра, что ѡ колост Хрѣловескомѣ, что тот став бѣло право господарско, прислѣшнно къ вкол трѣг Хрѣловескомѣ и втпѣстошнаа сѧ тот став въ давннѣ врѣмѣх, таже да имаетъ они сътворити им став.

Того радѹ, да ест и ѡт господства ми сѣктѣи монастыр прѣд реченна
став, права ѡтнинѣ и дѣднинѣ и зрик и потерѣжденнѣ, съ вѣсѣм прихѡдом,
непорѣшенно, ни николиже на вѣки вѣчнѣи. И ни да сѧ не снѣишают.

✠ Ис, въ лѣто хрѣм миѣ ѿ.

† Гаам господинъ велѣл.

И ѡ Плѣхандръ воєвода <м. р.>.

† Крстѣ Дамѣиан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri nou zidită
din Tătărași, unde este hramul Sfintului și slăvitului mare mucenic al lui
Hristos, Ioan cel Nou, dreapta ei ocină și danie și miluire din ispisoc de
danie și de miluire ce a avut, cu mare blestem, de la Moisi Moghilă voievod,
un iaz vechi ce se numește Strimtura, care este în ținutul Hîrlău, care iaz
a fost drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Hîrlău și s-a pustiit acel
iaz de multă vreme; și să aibă ei a-și face iaz.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri înainte zise
acel iaz, dreaptă ocină și dedină și uric și întărire cu tot venitul, neclintit,
ei, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 7.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Nicorița, V/2.

Orig., hîrtie (30 × 20,5 cm.), pecete aplicată, căzută.

65

1632 (7140) mai 8, Piscani.

*Petrea pieptănarul dăruiește Angheniei, fata lui Stavăr pîrcălab,
partea lui de ocină din Hănăseni și din siliștea Știubeiu.*

† **Гро аз**, Petrea cheptănariul din Hănăséni, scriu și mărturisăscu cu
zapisul meu, de nime nevoit, nici înpresurat, ce dé a [a] mea bunăvoie, [a]
am dat partea mea de ocină, giu<мă>¹tate den un brătrîn, partea Petrei
cheptănariul, den sat den Hănăséni și din silește de la Știubeiu, aciastă parte
eu o am dat Angheniei, fetei lui Stavăr pîrcălab ci-au fost vornic de portă.

¹ Omis în orig.

Aceasta ocină i-am dat eu ei, cum și mai sus scrie, dinnaintea besé-reciei și dinnaintea a tu<tu>¹ror poporului, la dzuoa de Văznesenie, ce să cheamă rumânește Ispasul și den innaintea preutului Chirila den sat din Piscani și altor megiiși din prinpregiur și bătrini și a tinire i o am dat dereptu sufletul meu, ca să-i hi ei ocină și moșie neschimbată și coconilor ei, nici dănăoară în véci, cu tot venitul.

Dereptu acea, nime de ai mie feciori sau de a mea sămenție, cine să va alége mai aproape, pre urma mea, după a mea morte, nime să nu se amé-stece, să strice sau să întorcă sau să pîrască printr-această dare și ocină ce me-am dat, să-mi hie mie pomană nefîrșită, cum o am scris și mai sus.

Iar care fecior sau semenție de a mele sau ce deci va ținea și va strica această dare și pamente, ce me-am dat aceștii fete, Angheniei, să hie el pro-clét și treclet de Domnul Dumnedzău, ce au făcut ceriul și pămîntul și 318 oteți ce simtu în [vă] Nichii și să fie blăstămat de 12 apostoli și 4 vangheleschi, ce le simt sămanate lor cuventele preste totă lumea și să hie afurisiț, să hie soț Iudie, celuia ce-au vîndut pre Hristos și să-i fie pîrș svetii Neculai la înfricatul giudeț, celuia ce ne va strica darea și pomana și comîndarea mea de a [a]m dat ș-a[a]m scris eu aicea.

Și me-am pus și pecétea mea și alți megiiși și preutul și poporéni cătră ciastă carte și zapis.

Цѣфанъ Тѣстѣа писалъ, къ лѣто хрѣмъ манъ ѿ.

Писъ Пискани.

Bibl. Acad., LXXVII/148.

Orig., hirtie (27,1 × 20 cm.), șase peceti aplicate.

O copie din 1808, la Arh. St. Iași, DCCXCIV/91.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 202–203 (orig.).

66

<Cea. 1632 mai 9>.

Alexandru Iliăș voievod acordă scutiri satului Ițcani.

Altă carte ² de la Alexandru vodă Iliăș pentru satul Ețcanii, să fie în pace de potvozi, de cai de olac și de alte dări. Așijdirea să li lasă doi camini mari și mici și un hoștină, să fie în pace.

După Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 136–137.

Rezumat dintr-un perilipsis din 1730 august 13.

ALTE EDIȚII: Hostiuc, *M-rea Ițcani*, p. 30 (același regist.)

Datat după doc. din 1632 mai 9 (vezi nr. 67).

¹ Omis în orig.

² Pe lângă cea din 1632 mai 9.

1632 (7140) mai 9, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii lui Iațcu de lângă Suceava un loc de moară pe pîrtul Dragomirești, mai jos de Rușcior, în ținutul Suceava.

Noi Alexandru Iliăș voievod, din mila lui D<umne>zeu, domn țării Moldovii. Facem știre precum domnia mea s-a milostivit din inimă curată și luminată, din sufletul nostru și cu ajutorul lui D<umne>zeu și cu binecuvîntarea celor patru părinți ai Moldovii, anume sf<înția> sa Aftanasie arhi-episcopul și mitropolitul Sucevii, sf<înția> sa Dionisie episcop de Roman, sf<înția> sa <Evloghie>¹ episcopul de Rădăuți, sf<înția> sa Mitrofan episcop de Huși, așijderea cu învoirea sfatului nostru și a tuturor cinstiților boieri ai noștri, mari și mici și am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de sf<înția> mănăstire de Iațcov de lângă tîrgul Sucevii, unde este hramul Adormirii Maicei Domnului, ocina lor și dania ce o are mănăstirea după uricele lui Ieremia Moghila și ispisoacele de întăritură de la fiul acestuia, Constantin Moghila, de la Ștefan Tomșa v<oie>v<od> pentru un loc de moară pe pîrtul Dragomirești, mai jos de Rușcior, ținutul Sucevii, care loc a fost domnesc, ascultător de tîrgul Sucevii, dar zidind doamna Safta pe locul acela o moară pentru sf<înția> mănăstire pe timpul lui Barnovschii v<oie>v<od> acela o moară pentru sf<înția> mănăstire pe timpul lui Barnovschii v<oie>v<od>, atunci Atanasie² Crimca, fiind mitropolit, în tăria lui a dărimat-o împotriva legii țării și a obiceiului.

De aceea, am dat domnia mea acel loc de moară sf<înția> mănăstiri și l-am întărit văzînd dreptele întocmiri ale înaintașilor noștri, a domnilor amintiți mai sus. De aceea, am dat și am întărit de la domnia noastră acel loc sf<înția> mănăstiri ca o dreaptă ocină și moșie și să-și facă rugătorii noș-

¹ Loc gol în textul editat.

² Greșit, pentru „Anastase”.

tri, călugării mai sus zisei sf<intei> mănăstiri, o moară, ca să le fie cu toate veniturile, nerușiit în veci. Și altul să nu se amestece.

Domnul singur a poruncit.

Iași, anul 7140 <1632> mai 9.

Noi Alexandru Iliăș v<oie>v<od>.

Cîrstea Damian.

După Bălan, *Doc. bucovinene*, II, p. 100–101.

Traducere din Arh. St. Cernăuți, *Liber granicialium*, IV, 194–196, după o copie germană.

ALTE EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 398 (regest); Hostiuc, *M-reă Ițani*, p. 19–20 (traducere prescurtată după aceeași copie germană).

68

1632 (7140) mai 11, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bistrița hotarele vechii braniști dăruite de Ștefan cel Mare, cu două poieni sub Ceahlău și un loc de stîină la Pîngărați.

† Иѡ Ілѣѡандръ Ілѣаш воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Дали есми сє лист господства ми молебници наши калѣгєри ѡт свѣта монастир Бистрици, на деже ест храм Оуспеніе прѣчистѣа вогородице, на ѡтвержденіе старое бранищє, по зрик Стараго Стефана воєвода, что сѣ починает ѡт потока Бѣрата, черєс Бистрица, на Доамна и до Пѣгрчѣа Бѣкєа ѡт Гозчан¹, сѣ Бєанкою Гѡр, на полѣнищє ѡт Хитиѡана, на Пєнтєнєа и сѣбѣкєплєнт сѣ вѣ Тазлѣвскою монастир бранища, до Рѣкитиш и до пискєа Бєаниц долѣ, междо Таркѣє <и>² Бистрици и дєѣ полѣнѣ междо Чєхлѣє, черєс Бистрици, на Жоркоєл, до пискєа Бє<и>²кєа и под Чєхлѣє є Книждо, до Бѣпришани, до самое³ Мєфтодѣ, на єтѣа Пѣнгѣрѣчорє до ѡбрѣшѣ и мѣсто за стѣнє є Пѣнгѣраци.

И никто тамо да не имает ѡцци паситѣ или рибє ловитѣ или рєбатѣ дрѣво є лѣєо или прѣтѣ или хмєл дєрєц⁴ или ѡрѣчи или бѣдє цю бєз нѣ знаніе. И аще

¹ Greșit, pentru Козанчи.

² Omis în orig.

³ Corrupt, desigur, din мма Мєфтодѣ.

⁴ Greșit, în loc de дорєчитѣ (a culege).

кого они знают тамъ предъ реченно мѣсто, а они да сѣтъ моцнѣи и силнѣи,
симъ листомъ господства ми съзвѣтѣ что они бѣдетъ имати при себѣ.

Протоже, никто да не <с>¹мѣютъ ни дрѣжатѣ или шпиратѣ предъ симъ
листомъ господства ми.

Оу Ис, въ лѣто хѣр[—] ми дѣ.

† Гамъ господинѣ велѣл.

Имъ Псевдандръ коюкода <м. р.>.

† Сака <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri călugării de la sfinta mănăstire Bistrița, unde este hramul Adormirea preacuratei născătoare de Dumnezeu, pentru întărirea braniștei vechi, după uricul de la Ștefan voievod cel Bătrîn, care se începe de la pîrîul Sărata, peste Bistrița, la Doamna și la Angărciia Săcul de la Cozance, cu Muntele Mare, la poienița de la Hitioană, pe Pentenul și se împreună cu braniștea mănăstirii Tazlău, la Răchitiș și la piscul Balicăi la vale, între Tarcău <și>¹ Bistrița și două poieni între Ceahlău, peste Bistrița, la Jorcoaia, la piscul Baicului și sub Ceahlău, la Chiajd, la Opișani, pînă la groapa lui Meftodie, la gura Pingărăciorului, la obîrșie și locul de stîină la Pingărați.

Și nimeni să nu aibă a paște acolo oi sau să prindă pește sau să taie lemne în pădure sau nuiete sau să culeagă hamei sau alune sau orice fără știrea lor. Și pe cine vor afla acolo la locul înainte spus, ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să ia orice vor fi avînd la ei.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească să-i rețină sau să-i oprească înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 11.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Sava <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, II/24, 25.

Orig., hîrtie (30,7 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1796 mai 18, de Andrei Tălmăciu căpitan.

¹ Omis în orig.

1632 (7140) mai 11, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Bejan fost ceașnic părți de ocini cumpărate din satele Văsiești și Bahna, ținutul Trotuș.

† Иъ Илѣѡандръ Іліашъ воевода, божію миѡостію, господарь Зѣмли Молдавскон. Оуже прѣдошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри молдавскихъ, великѣи и мали, Костантинъ, сынъ Ілѣимѣа, и сѣстра его, Мѣрѣа и Картикъ, брат Ілѣимѣа, неким непонѡжденъ, а ни приселован и продал своа права втѣниш и дѣднинѡ, елико сѣ избѣрет част нхъ, за дѣднинѡ и за выкѡплѣніе вт село Кѣсеѣци, вт полѣ и вт вода и вт лѣса и вт вѣтроу село и вт вѣс приходъ. Таа продал болѣринѡ нашѣмѡ, Бежанъ бывшѣи чашникъ, радѣ чѣтири на десѣте згорскихъ жолтѣи, пинѣси готовѣи.

И такожде прѣдѣ¹ инде прѣд нами Ивнашко, сынъ Приви, неким непонѡжденъ, а ни приселован и продал своа права <вт>¹нинѡ и выкѡплѣніе вт село Кѣсеѣци, что онъ собѣи кѡпиа вт Настасѣа, дочка Івнѡшка Івпоѣ. Та продал тиже болѣрино нашѣмѡ више писаннѣи, Бежанъ бывшѣи кѣмѣрашъ, сѣ вѣсѣм доходѡм, радѣ три десѣт и шѣст злотѣхъ быти², пинѣси готовѣи.

И тиже, такожде прѣиди прѣд нами, неким непонѡжденъ, а ни приселован, Мѣхалчѣ Бач и продал своа права <вт>¹нинѡ и дѣднинѡ, част Пѣтрашко Бач вт село Бахна, вт волѡст Тотрѣшскон, сѣ вѣсѣм доходѡм, радѣ пет на десѣте зги жолтѣхъ.³ Таа продал болѣринѡ нашѣмѡ више писаннѣи Бежанъ бывшѣи чашникъ. И вѣстѣа сѣ болѣринѡ нашѣмѡ вѣше писаннѣи, Бежанъ бывшѣи кѣмѣрашъ, и платѣа за платѡ, сѣ пинѣси готовѣи вѣсѣ части вѣше писаннѣи.

Таже господство ми, видѣхомъ добро токмеж и платѣи платѣи, такожде и мѣи дадохом и зѣтерѣдѣхомъ вѣсѣ части вѣше писаннѣи да бѣдет и вт насъ права <вт>¹нинѡ и выкѡплѣніе, сѣ вѣсѣм доходѡм и зрикъ и потерѣждѣніе. Я ни никто да сѣ не зѣмѣшаѣт прѣд симъ листѡмъ нашимъ.

Жъ Ис, лѣто хѣрѣи миѡ аѣ.

† Господинѣи казѣа.

† Ганѣкѣ велъ логофѣтъ зчи и сѣи некаѣхъ <т. р.>.

† Горокѣи <писѣа>.

¹ Loc rupt în orig.

² Greșit, în loc de злѣтихъ.

³ Prețul scris cu altă cernelă, pe loc lăsat alb.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Costantin, fiul Antimiei, și sora lui, Maria, și Vartic, fratele Antimiei, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, cît se va alege partea lor de moștenire și de cumpărătură din satul Văsiești, din cîmp și din apă și din pădure și din vatra satului și din tot venitul. Acea a vîndut-o boierului nostru, Bejan fost ceașnic, pentru patru-sprezece galbeni ungurești, bani gata.

Și de asemenea, a venit înaintea noastră Ionașco, fiul lui Arion, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și cumpărătură din satul Văsiești, ce el și-a cumpărat de la Nastasiia, fiica Anușcăi Lupoae. Acea a vîndut-o de asemenea boierului nostru mai sus scris, Bejan fost cămăraș, cu tot venitul, pentru treizeci și șase zloți bătuți, bani gata.

Și de asemenea a venit înaintea noastră, nesilit de nimeni, nici asuprit, Mihalcea Baci și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, partea lui Pătrașco Baci din satul Bahna, din ținutul Totruș, cu tot venitul, pentru cincisprezece ughi galbeni¹. Acea a vîndut-o boierului nostru mai sus scris, Bejan fost ceașnic. Și s-a sculat boierul nostru mai sus scris, Bejan fost cămăraș, și a plătit deplin, cu bani gata, toată partea mai sus scrișilor.

Deci domnia mea, văzînd tocmeală bună și plata deplină, de asemenea și noi am dat și am întărit toate părțile mai sus scrise să fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul și uric și întărire. Iar altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7140 <1632> mai 11.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt am învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Gorovei <a scris>.

Arh. St. Iași, XCV/7—8.

Orig., hîrtie (29 × 18,9 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1845.

70

1632 (7140) mai 11.

Toader Petriman ș.a. se pun chezași pentru Ion și tatăl său, Iftodie Țiburca; dacă aceștia nu vor merge cu „jupînul” la Iași să se apere de vecinie, atunci chezașii vor deveni vecini în locul lor.

† Adecă eu, Toder Petriman și eu, Ion Grosul, și eu, Iftemi Haidău, dat-am zapisul nostru la cinstită mîna dumnisale giupînului, precum n-am apucat chizeș pentru Ion sin Iftodie Țiburcăi pe care-i paști dumnalui vicini

¹ Prețul scris cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

den Drăgășani, cum dă astăzi, mai 11 dni, pîn-în doai săptămîni să să afle el împreună cu tată-seu Iftode la Eș, să ste la divan cu dumnolui giupînul, să i să aleagă de este vicin, de nu este; ară de n-ar vini la dzua însămnată și ară da dos, să fim noi vicini în locul lui.

Și pentru credința n-am pus și degiteli.

Leat 7140 <1632> mai 11.

Eu Toader Petriman chiziaș.

Eu Ion Grosul chiziaș.

Eu Iftemi Haidău chiziaș.

Și eu, Vasile dascal, am scris zapisul.

Bibl. Acad., CDXXVIII/83.

Orig. hîrtie (20 × 17 cm.) trei amprente.

71

1632 (7140) mai 12, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Sucevița a treia parte dintr-un iezor de la tîrgul Dorohoi, primită de la mănăstirea Hangul în schimbul satului Ursești, pe Cracău.

† Иъ Пелеѡдросъ Илѡашъ воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оуже прѣдошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсми нашими молдавскими болѣры, великихъ и малихъ, шцы и молебницы господства ми, кѡр Бенедиктѣ епископъ и Павелъ егѣменъ въ свѣтаа монастырьъ Сѡчевица и тѣже ермонахъ егѣменъ Исана и все соборъ въ свѣтаа монастырьъ Хангѡла, за нѣхъ добраа волѣ, нехъли непонѣжденны, а не приселованы <и>¹ измѣнѣли нѣхъ правда штинни и дѣднни и далъ киръ Бенедиктѣ епископъ и Павелъ егѣменъ и вът все соборъ въ свѣтаа монастырьъ Сѡчевица егѣменъ Исана и вѣсемъ соборъ въ свѣтаа монастырьъ Хангѡла една сѣлище за село, на нѣмѣ Урсешѣи, что на Краковъ, подли Кръкованин; а онѣ далѣ нѣм, измѣнѣ за измѣнѣ, третѣа частъ въ единѣхъ езеро что въ трѣгѣ Дорогонсконъ и далъ единни дръгнни нарѣдѣнѣ что имѣла на тѣхъ штинни.

¹ Omis in copie.

Ино господства ми, ѿкоже свидѣхом за нх добром колѣ измѣненіе та пак¹,
и ѿ нас ешеже дадохом и потвердихом. Тѣм ради, том третна част ѿ изеро
что ѿ трѣх Дорохонскомѣ да ест и ѿ господства ми свѣтѣх монастырь
Сучевницѣ права ѿтннѣ и измѣненіе и зрнѣ и потвержденіе, съ вѣсѣм дохodom,
непорѣшонно и колнже на вѣки. И ни да съ не снншае.

Ѫ Исох, въ лѣто хрѣм ман вѣ.

Гам господинѣ казал.

† Гангѣ вел логофет зчи и искаах.

† Кръстѣ Дамниан.

† Io Alexandru Iliaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri
moldoveni, mari și mici, părinții și rugătorii domniei mele, chir Venedictu
episcop și Pavel egumen de la sfânta mănăstire Sucevița și de asemenea iero-
monahul egumen Isaia și tot soborul de la sfânta mănăstire Hangul, de bună-
voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți <și>² au schimbat dreapta lor ocină
și dedină și a dat chir Venedictu episcop și Pavel egumen și tot soborul de
la sfânta mănăstire Sucevița egumenului Isaia și întregului sobor de la sfânta
mănăstire Hangul o seliște de sat, anume Ursești, ce este pe Cracău, sub
Crăcăoani; iar ei le-au dat lor, schimb pentru schimb, a treia parte dintr-un
iezer ce este la târgul Dorohoiului și le-au dat și alte drese pe care le-au avut
ei pe acele ocini.

Deci domnia mea, dacă am văzut schimb de bunăvoia lor, iarăși și de
la noi încă am dat și am întărit. Pentru aceea, acea a treia parte de iezer ce
este la târgul Dorohoiului să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri Suce-
vița dreaptă ocină și schimb și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit nicio-
dată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 12.

Însuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit.

† Cristea Dammiian.

Arh. St. Buc., D. S. Moldova, nr. 69.

Copie.

¹ Та, încercuit cu o linie de copist și scris deasupra пак.

² Omis în copie.

1632 (7140) mai 12.

Lupul Zbircea, vărul lui Sima grecul, dăruiește mănăstirii Secul casa sa, cu tot ce se află în jur, cinci pogoane de vie și cinci pământuri.

Suret de pe unŭ zăpis a Lupului Zbircea ce-au fost vărŭ premare cu Sima grecul, pentru o daniie ce-au dat sfintii mănăstiri Seculŭ, cinci pământuri cu cinci pogoane vie, cu pometŭ, cu tot ce este înprejurul daniie.

† Adecă eu, Lupul Zbircea, vărŭ premare cu Sima, acumŭ la ciasulŭ celŭ mai de pre urmă al vieții mele, de nimene silit fiind, ce de a me bunăvoințe amŭ dat casa me cu totul, dinpreună cu cinci pogone de vie și cu pometulŭ, cu totulŭ ce este înprejurul, daniie și dăruire sfintei mănăstiri Secului, unde se cinstești și se prăznuești hramulŭ Tăierea sfintului capŭ alŭ lui Ioan prediteci. Și iarăș amŭ mai dat cinci pământuri pre care este casa înpreună cu viile cele mai susŭ zise totŭ sfintei mănăstiri Secul. Iară părinții de la sfinta mănăstire se aibă a mă sluji după morte mea ca pre un creștinŭ, cu toate cele ce se cade creștinești.

Iară după moarte mea, ori cine s-arŭ întâmpla, dinŭ neamulŭ mieu sau dintr-alte neamuri, ori cini ar fi, ca se nu îndreznească nici într-unŭ fel a strica sau a strămuta această daniie ce o amŭ dăruitŭ sfintii mănăstiri. Iară de arŭ îndrăzni cin<e>¹va a se arăta ca se strice sau se strămute această dăruire, să fie afurisit de domnulŭ Hristos și de preacurata maică și de toți sfinții lui Dumnezeu și piriși a ave la înfricoșata judecată pre sfintulŭ Ioan Botezătorul.

Și pământurile mergŭ totŭ pre lângă a preasfinții sale părintelui mitropolitului Varlaamŭ, din apa Putnii pînă în hotarulŭ Milcovului.

Din velet 7140 <1632> meseța mai 12.

Sofronie arhimandrit și stareț sfintei mănăstiri Neamțului și Secul. Eu Lupul și cu soție me, Anastasie.

Și eu Sima și cu totŭ neamulŭ ne-am pus degetele ca să se creaze.

Și am fost și eu Pepele Cireș izbaș la această cînd s-au făcut.

Și eu Condre.

Și eu popa Popîrcioc amŭ scris această diiată precum am auzit din guralor.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXIX/16.
Traducere din sec. al XVIII-lea.

¹ Omis în text.

1632 (7140) mai 14.

Partenie egumen cu întreg soborul de la mănăstirea Voroneț vînd satul Milcinești, ținutul Cîrligătura, lui Ionașco Jora vornic.

† Изволеніем ѿтца и съ поспѣшеніем Сына и съ дѣйствиемъ Свѣтлаго Духа. Се оубо азъ, рабъ владикъ моихъ Исусъ Христосъ, смиреннѣе иеромонахъ Парѣниѣ Угуменъ и Тарасѣе Угуменъ и Ѳеодоръ проегуменъ и Пифанѣе проегуменъ и Николае проегуменъ и Харитонъ проегуменъ и всѣмъ съборъ въ свѣтлоу монастырѣ зовѣма¹ Voronețul scriem și mărturisim cum noi de bunăvoia noastră, de nimene asu-
priți, am vîndut un sat în ținutul Cîrligăturii, ce să chiamă Milcineștii, dereptu 200 de galbeni, bani buni, dumisale vornicul Ionașco Jora și ai dumisale giupîneasă Simina și feciorilor dumisale, cum de acum înainte nime dintru egumeni sau dintru călugări să nu aibă nicio trea<bă>². Iară carile dintru egumeni sau dintru călugări va vrea să strice a noastră tocmală, acela ca să fie trecleat și procleat de domnul Dumnedzău și de preacistaa Bogomateră și de 4 euglisti și de 318 otți și de marele mucenic sveati Gheorghie.

Și pre mai mare mărturii am pus pecetia svintei mănăstiri. За сѣмъ пишемъ.

Михаилъ востѣрникъ писалъ въ лѣто хрѣмъ мѣи дѣи.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/41.

Orig., hîrtie (33 × 19,5 cm.), pecetea mănăstirii Voroneț.

1632 (7140) mai 15, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Vasile Purcel o ocină în satul Codăești, pe pîrîul Cușitna, ținutul Vaslui, în urma unei judecăți.

Нон³ Плевдандръ Іліашъ воевода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскон. Ѳже прѣидоше, прѣдъ нами и прѣдъ всѣми нашими Молда<в>скіими боярами, великихъ и малихъ, слуга наши, Василѣе Пърчолъ, сынъ Говриа Пърчелъ, вѣкъ Пърчелъ вѣкъ постѣльникъ, и съ племянници его и тегаа за лице, прѣдъ нами, на поп

¹ † Cu voia Tatălui și cu ajutorul Fiului și cu lucrarea Sfintului Duh. Adică eu, robul stăpînului meu Iisus Hristos, smeritul ieromonah Parthenie egumen și Tarasie egumen și Theodor proegumen și Pifanie proegumen și Nicolae proegumen și Hariton proegumen și întregul sobor de la sînta mănăstire numită...

² Omis în orig.

³ În copie, greșit, în loc de Ив.

Гангорѹе вт Глодѣни и на шѣрен его, Лазор вт там и на вѣсн племенници нх, ради единнѣ <б>скаѣ за мѣсто вт село Кодѣщи, что на долина Кѣцитни, в воло<с>т Басалѣискомѣ, еже было вѣзѣл им при дани Моуси: Могила коевода, жалоушо сѣ и плакающе сѣ нам сѣ великую жалоуѣ и сказовѣл прѣд нами един зрик стар, от Стараго <Стефана>¹ коевода, за сто и три десѣт и четир лѣти. И сѣ дрѣжал та штиннѣ до нынѣ, при дани Моуси Могила коевода: такоже писают им вѣ тот зрик стар вѣ знаменіе.

И егда были при дани Моуси Могила коевода, а поп Гангорѹе вт Глодѣни и шѣрен его Лазор вт там и сѣ вѣсн племенници нх, они прѣдошѣ вѣ дикан его милостію сѣ многѹх² хитрости и вѣзѣл един хотарник. Ино не вѣспитал за людѣ добри и стари школини межѣши и не сѣмолит тот зрик стари вѣ знаменіе, нѣ пакиже и он, на послѣд им, сѣ Хитростіа, без правдоу и без исправ, такоже един человекѣ без змѣи и сѣтвори велика прислованіе и вѣзѣл штиннѣ и дал вѣ част попѣ Гангорѹе и шѣренѣ его, Лазор, и вѣсн племенници нх. И егда вѣше нынѣ, при дани господства ми, они изновѣ прѣдошѣ прѣд диканѣ господства ми и тѣгали сѣ лица.

Ино господство ми и сѣ вѣсего нашего сѣвѣта болѣри наших молдавскѹх, великими и сѣ малыми, посмолрихом сѣдом нх по правдоу и по законѣ земскон и вѣспитахом на поп Гангорѹе и на шѣрен его, Лазор, и на вѣсн племенници нх, вѣ ким шеразом, вт толки нх лѣти, вт тѣх стари нх господарим, не вѣспитали сѣ сѣ нами или сѣ штинѣ нх или сѣ дѣдовѣ нх, дѣдовѣ и прѣдѣдовѣ нх, нѣ тѣкмо вт нынѣ идѣт сѣ хитростіа и сѣ многими лѣжними словеси, такоже не подобати сѣ. Таже дадохом <с>сѣши наши Басалѣи Пѣрчел и племенници егѣ да держит вѣсѣ та штиннѣ вт Кодѣщи, на долина Кѣцитни, по гдѣ им вѣ зрик повѣдают вѣ знаменіе. Таже zostал поп Гангорѹе и шѣрен его, Лазор, и вѣсн племенници нх вт прѣд нами и вт вѣс закон земскон, а Басалѣи Пѣрчел и сѣ племенници нх шправили сѣ и поставили соби фѣрѣ прѣд нами. И потом, господство ми втметалихом и тѣх стѣпни, что поставили то<т> хотарник вт Моуси Могила коевода, како да держит по гдѣ дрѣжал на прѣжде вѣрѣмѣ.

И да ест им вт господства ми права штиннѣ и дѣдннѣ и зрик и потвѣрѣженіе, сѣ вѣсѣм доходоу, непорѣшеннѣ им, никѣлиже на вѣки. И да <не>³ мант ман тѣгати сѣ, а ни дѣвѣват закон⁴ тѣжебо никѣлиже на вѣки вѣчннѣи. И ни да сѣ не змѣшлет.

У нас, вѣ лѣто хрѣм ман ѣѣ.

Слава господинѣ вели.

Генгѣ вел ашгофѣт зчи.

Крѣстѣ Дамѣан.

¹ Loc alb in text.

² În copie greșit, în loc de многѹх.

³ Omis în copie.

⁴ În copie, greșit, în loc de за сѣ.

Noi ¹ Alexandru Iliaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Vasilie Purcel, fiul lui Gavril Purcel, nepotul lui Purcel fost postelnic și cu rudele lui și a pîrît de față, înaintea noastră, pe popa Gligorie din Glodeni și pe cumnatul lui, Lazor de acolo și pe toate rudele lor pentru o bucată de loc din satul Codăești, ce este pe valea Cuțitnei, în ținutul Vaslui, care le-a fost luată lor în zilele lui Moisi Moghila voievod, jeluindu-se și plîngîndu-se nouă cu mare plîngere și arătînd, înaintea noastră, un uric vechi de la <Ștefan> ² voievod cel Bătrîn, de o sută și treizeci și patru de ani. Și au tot stăpînit această ocină pînă acum, în zilele lui Moisi Moghila voievod, cum le scrie în acel uric vechi în semne.

Și cînd a fost în zilele lui Moisi Mōghila voievod, popa Gligorie din Glodeni și cumnatul lui, Lazor de acolo și cu toate rudele lor, ei au venit în divanul milostivirii sale cu multe înșelăciuni și au luat un hotarnic. Deci nu au întreat de oameni buni și bătrîni, megieși de primprejur și nu au cercetat acel uric vechi în semne, ci și el iarăși, pe urma lor, cu înșelăciune, fără dreptate și fără ispravă, ca un om fără minte, a făcut mare asuprire și a luat ocina și a dat-o în partea popei Gligorie și a cumnatului lui, Lazor, și tuturor rudelor lor. Și cînd a fost acum, în zilele domniei mele, ei din nou au venit înaintea divanului domniei mele și s-au pîrît de față.

Deci domnia mea și cu întregul nostru sfat al boierilor noștri moldoveni, mari și mici, i-am cercetat cu judecată după dreptate și după legea țării și am întreat pe popa Gligorie și pe cumnatul lui, Lazor și pe toate rudele lor, în ce chip, de atîția ani, de la acei bătrîni domni, nu s-au întreat cu ei sau cu părinții lor sau cu bunicii lor, bunicii și străbunicii lor, ci numai acum umblă cu înșelăciune și cu multe cuvinte mincinoase, cum nu se cuvine. Astfel, am dat slugii noastre Vasile Purcel și rudelor lui să stăpînească toată această ocină din Codăești, pe valea Cuțitnei, pe unde le spune în uric în semne. Astfel a rămas popa Gligorie și cumnatul lui, Lazor, și toate rudele lor dinaintea noastră și din toată legea țării, iar Vasilie Purcel și cu rudele lui s-au îndreptat și și-au pus ferie înaintea noastră. Iar după aceea, domnia mea am lepădat și acei stîlpi, pe care i-a pus acel hotarnic de la Moise Moghila voievod, ca să stăpînească pe unde a stăpînit și mai înainte vreme.

Și să le fie de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și uric și întărire cu tot venitul, neclintit lor, niciodată în veci. Și să<nu> ³ aibă a se mai pîrî

¹ În copie, greșit, în loc de „Io“.

² Loc alb în text.

³ Omis în copie.

și nici să nu dobîndească pentru această pîră niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 15.

Însuși domnul a poruncit.

Ghenghia mare logofăt a învățat.

Cristea Damian.

Bibl. Acad., DIV/1—2.

Copie din 1835.

Cu o traducere.

75

1632 (7140) mai 17, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi.

Ioan Alexander Wojwod bestättiget den Besitz des zur Suczawaer Mitropolie gehörigen Dorfes Bojana ¹ Wladika und ertheilet Freyheiten.

Dtto Iassy, 7140 <1632> den 17ten May.

Ioan Alexandru voievod întărește Mitropoliei Sucevei stăpînirea satului Poiana Vlădicăi, cu scutiri.

Dat în Iași, 7140 <1632> mai 17.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 46.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 755 (text german și trad.).

76

<Cca. 1632> mai 18, Iași.

Vasile, Alexandra și Zamfira, fiii lui Toader Bălțatul, vînd părțile lor de ocină din Cristești, Glodeni, Hălmăgeni și Strinba lui Dumitrașcu vornicul.

† Eu Vasilie și surorile méli, Alecsandra și Samfira, feciorii lui Dooader ² Bălțatului, scriem și mărturisim înșine pre noi cu cest zapis al nostru

¹ Greșit, pentru „Pojana“.

² Greșit, pentru „Toader.“

cum am vindut dreaptă ocină și moșie de nime nevoiți, nice înpresurați, lui Dumitrașco vornicului, din sat din Cristești și din Glodeni și din Hălmăgeni, ce s-au vinit partea noastră cu tot vinitul și din Strinba ce să va alége hotarul acelor sate și ne-u plătit deplin.

Și sp<r>¹le mai mare credință ne-am pus is<căli>¹turile și peceteile, să să știe.

<Пис>¹ s Ілс, ман нї.

Vasilei.

Zamfira <m.p.>.

Alecsandra.

Басман писал.

Bibl. Acad., CCVII/128.

Orig., hirtie (30,6 × 19,5 cm.).

Datat după doc. din 1632 mai 5, prin care Dumitrașco Gheuca vornic cumpără alte părți de ocini din Glodeni și Hălmăgeni de la Oprina, vara vinzătorilor din acest document (vezi nr. 61).

77

1632 (7140) mai 19.

Alexandru Iliăș voievod pentru vecini, judecăți și gloabe ale mănăstirii Putna.

Ispisoc domnesc de la Alexandru Iliăș voevoda iarăș pentru vecini și pentru judecăți i gloabe², din anii *хзрм* — 7140 <1632> mai 6̃ — 19.

După Dan, *M-rea și com. Putna*, p. 219.

Rezumat din „catastih de toate scrisorile sf. m-ri Putna” de Vartolomei Măzăreanu arhimandrit, *Vecinii*, nr. 2.

¹ Loc rupt în orig.

² Se referă la doc. din 1628 februarie 12 de la Miron Barnovschi voievod.

1632 (7140) mai 19.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Rusul vistier din Dolejini un loc de prisacă și un loc de casă în Polocini dăruite de Maria, fiica Anușcăi.

Лѣтъ хзрѣм, маю ѿ.

Ію Плевѣандрѣ воєвода. ѿже принде пред нами и пред нашими болєри слѣга наше, Рѣсѣл вистєр в<т>¹ Дoleжини и пренєсли єдин запис за мѣртѣрєи вт Марє, дочкѣ Пнѣшка вт Полочєни, сѣтворєн о пред попо Тѣнасе Горєи и пред попа Ионашкѣ ис пред Бачѣл вт Костєщи и пред Глигорєи, брат Дѣмитрѣ вт Ѣвричинѣи и вт пред нинѣм людѣи добри, сицѣ пи<са>¹ іащє и свєдїтелєковєи како то внєшє рєчєна Марє, дочкѣ Пнѣшка вт Полочинѣи и по своѣ добра волє, никим непонѣждѣна, а ни прислєовани, дала и подарєвала вт своѣ права дєдннѣ, вт сєло Полочинє, мєстѣ за писани² <г>¹дє он собо лѹєнт и мєстѣ за домѣ <на в>¹атрѣ сєло. Таа вна дала и подарєвала томѣ <в>¹шє вѣписаниѣм Рѣсєловєи вистєр вт Доложинѣи и никєм єго радѣи дѣшє єго и за дѣшє радєтнєє єго и за погрижанїє и помєнєлєна сѣни нѣ, Понтєлєн, до смєрти єго и да бѣдєт и за дѣшє сѣнѣ єн.

Іно ли, вєдєшє тото запис за мѣртѣрєи вт тєх писанин сѣєциницѣи и лѣдѣи добровѣх, вєровѣхом и вт нас ищє дал да и подєвєрдѣи втннѣ, даннє и подєвєрждѣи сѣ вєсѣм дохо<до>¹м. И <ин>¹да <сѣ>¹нє смєшєтє.

Гєн҃гє вєл логѣфєт.

Рѣсѣл вистєр.

Anul 7140 <1632> mai 19.

Io Alexandru voievod. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Rusul vistier din Dolejini și a adus un zapis de mărturie de la Marie, fiica Anușcăi din Poloceni, făcut dinaintea popii Tănase Gorie și înaintea popii Ionașcu și dinaintea lui Baciul din Costești și înaintea lui Gligori, fratele lui Dumitru din Suricini și dinaintea altor oameni buni, astfel scriind și mărturisind că această mai sus spusă Maria, fiica Anușcăi din Polocini, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asupra, a dat și a dăruit

¹ Omis în orig.

² Greșit, în loc de *писаниѣ*.

din dreapta ei dedină, din satul Polocine, un loc de prisacă, ori unde îi va place lui și loc de casă <în>¹ vatra satului. Acea a dat-o ea și a dăruit-o aceluia mai sus scris Rusul vistier din Dolejini² și nepoatei lui pentru sufletul ei și pentru sufletul părinților ei și pentru grijană și pomenirea fiului ei, Pontelei, la moartea lui și să fie și pomenire a fiului ei.

Deci noi, văzînd zapis de mărturie de la acei scriși preoți și oameni buni, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit ocina, danie și întărire, cu tot venitul. Și <altul>¹ să nu <se>¹ amestece.

Ghenghe mare logofăt.

Rusul vistier.

Arh. St. Buc., Ms nr. 629, f. 283—283 v.
Copie.

79

1632 (7140) mai 20.

Petra din Burdușești răscumpără de la Bălțeanul o ocină din Burdușești.

† **Гъ** **сво** **зани** ce au făcut <Pe>³tra ot Burdușești.....
.....³ tă parté 1 bătrîn a<l s>³ău
din ocină și din siliște i țarină și vad de moară i loc.....³
i din tot ce va avea moșie, pentru căci au fost vîndută dreptu 25 taleri mari.
Iară Petra, fata lui Anghel, au dat acești bani, 25 taleri, în minule Bălțeanului și 6 capre cu edzi și 2 părechi de cercei drept doi lei și 2 spilci drept 25 potronici și 2 rochi der<ept>³ 2 ughi și 2 cămeși drept 2 lei și 1 păreche de cizme drept 9 potronici fără de cheltuielile ce au dat, cinci taleri zloți.
Mai mare mărtorie, Dragomir ot tam și Stoia i Mălin, zet Bălțeanului i Je.....³ Bălțean.....³ i
Muntianul i.....³n.....³toată.....
.....³ tem, toți mărturisim și.....³
i o au răscumpărat Pietra.....³ le cîte spune

¹ Omis în copie.

² Așa în copie; mai sus: Dolejini.

³ Loc rupt în orig.

în zapis şi <nic>¹i frate, nici soră, nici văr
..... ¹ cîţi au auvot din rudele ei

МАН К ДЕНЪ ВЪ ЛЕТО ХЪРМ.²

Arh. St. Buc., Schitul Brazi, XXXI/2.

Orig., hirtie (25,5 × 18,8 cm.), rupt, lipsă o parte.

Cu o copie, ibidem, XXXIII/27, din 1786 dec. 3, de Costache diac de divan.

80

1632 (7140) mai 22, Iaşi.

*Tofan şi Neculai Sechil mărturisesc că au vîndut lui Lupul Prăjescul
satul Cobecenii, din ţinutul Hirleu, pentru 5 iepe şi 100 de galbeni.*

† Adeacă eu, Tofan Séchil şi Niculaiu Séchil, înşine pre noi mărtorisim
cu cesto zapis al nostro cum noi ne-am tocmit cu dumiialui, cu Lupul Pră-
jăscul, să-i vendem satol Cobecénii, ce iaste partea noastră, ce iaste în ţinu-
tol Hirleului. Şi am tocmit să ne dea o sotă de galbeni bani boni şi cinci iape.
Dece doirdzăci de galbeni ne-au dat şi ne-au rămas cu optodzăci de galbeni
şi cinci iape.

Deci ne-am tocmit cu dumiialui să mērgim după Simpietriu într-o săp-
tămină la casa dumisale şi să adocim şi drésăle, iar dumiialui să ne dea şi
ciia bani ce mai sos scrie şi iapele.

Şi aiasta tocmală s-au făcot denaintea dumisale lui Patraşco Başotă
logofătolo şi denaintea Stratului şatrariului şi denaintea lui Racoviţă spătar.

De aiasta mărturisim cu cesto zapis al nostru că să să ştie.

Şi pentru mai mari credinţă ne-a<m>³ pos şi iscălitura.

Иисъ Ис, лето хърм ман кк.

Încă am mai loat 60 ughi, să să ştie.

Datu-ne-au banii toţi şi [şi] iapele ⁴.

Пътрашко Башотъ логѡфѣт <m. p.>.

Из Истрати Болъ кел штрар <m. p.>.

Тофан Секил искал <m. p.>.

Из Николу Секил искал <m. p.>.

Racoviţă Cehan spătar <m.p.>.

Bibl. Acad., CDXXII/98.

Orig., hirtie (31 × 19,9 cm.), patru peceti aplicate.

¹ Loc rupt în orig.

² ВЪ ЛЕТО ХЪРМ, adăugat cu altă cerneală.

³ Omis în orig.

⁴ „Încă.... iapele“, adăugat ulterior de altă mînă, cu altă cerneală.

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod scrie pîrcălabilor de ținutul Neamț să apere hotarul mănăstirii Bisericiani de încălcările păstorilor moldoveni sau secui.

† Нѡ ПЛЕХАНДРЪ НАИШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМАН
МЛАДВЕСКОИ. ПИШЕМ ГОСПОДСТВО МН СЛЪГАМ НАШНИМ, ПЪРКЪЛАБОМ НЕМИЦСКИИ.
Dămu-vă știre că domniei mele s-au jeluit rugătorii noștri, egumenul și tot
săborul de la svîntaa mănăstire de la Beserecani, într-acesta chip dzicîndu
înaintea domniei mele, cum înblă oi de țară și alte dobitoace de calcă hota-
rul și ocina sventei mănăstiri și strică finéțele și săcui de în Țara Ungurească
și alți oameni streini de într-acéia țari, de calcă hotarul țării domniei mele
și-ș țin bucatele pre locul sventei mănăstiri, fără știrea săborului, cum nu să
cade și cum nu iaste învățătura domniei mele.

Pentru acea, deaca veți vedea cartea domniei mele, iar voi să aveți
a socoti acesta lucru și cine vă vor da știre, egumenul și tot săborul de întru
svînta mănăstire ce mai sus scriem, că înblă de calcă hotarul svintei mănăs-
tiri cu dobitoacele lor sau cu alte lucruri, sau înblă vinîndu fieri, ori oameni
de țara domniei mele, ori de Țara Ungurească, acelora să aveți a le da cer-
tare după deala lor și a-i goni de pre locul sventei mănăstiri.

De aceasta mai multă jalobă să nu vie la domnia mea. ТАК ДА ЗНАИТ,
НИИДАК НЕ СЧИННТЕ.

Ъ Мс, лѣто хзрѣм мѡи кѣ.

† Еам господинъ вѣстѣ.

Нѡ ПЛЕХАНДРЪ ВОЕВОДА <т. р.>.

† Крстѣ <писал>.

Arh. St. Buc., M-reă Bisericiani, XII/38.

Orig., hirtie (32,6 × 20,1 cm.), pecete aplicată.

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește lui Vasilie ușar să cerceteze neînțelegerile dintre Patrichi cu răzeșii săi și Vasilie din Fruntești pentru ocinile pe care le stăpînesc împreună.

† Нѡ ПЛЕХАНДРЪ НАНІАШ КОЕКОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМАН МОЛДАВСКОН. ПИШЕМ СЛЫШѢ НАШ БАСНАІЕ ШАР. Dămu-ț știre că s-au jeluît Patrichi vist<iernicel> cu razașii săi pe Vasilie den Fruntești dzicindu că au ocină împreună cu dînsul în citeva locuri. Deci el s-au sculat de-au vindut o ocină den Buțcăténi, cit au chibzuit că iaste partea loru den totu satulu¹.

Deci s-au mai prîit în zilele lui Moisei vodă și l-au rămas Patrichi cu [cu] răzașii săi pe Vasilie de Fruntești și i-au fost dat zi să iasă den sat, să să ducă în vinzare. Iar <el>² pînă acmu n-au mai eșit.

Dereptu acea, deaca vei vedea cartea domnii mele, iar tu să socotești cu oameni buni, de va hi cu <m>³ au dzis Pat<ri>²chi cu răzașii săi, iar tu să zici aceluî Vasilie să iasă den sat, să meargă la vinzare. Iar cui va părea strimbu să vie de față înaintea porței domnii mele.

† Ѫ Мс, лѢТО ЖРМ МАН КѢ.

† ГОСПОДИНЪ ВЕЛѢЛ.

† ГАНГѢ ВЕЛ ЛОГОФЕТ ШЧН <т. р.>.

† КОЖОЧѢ <ПИСАЛ>.

Bibl. Acad., III/202.

Orig., hîrtie (31,4 × 19,7 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 203 (orig.).

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bisericiani a patra parte din satul Hăsnășeni, ținutul Cîrligătura, pe care i-a dăruit-o Vasilie fost jîtnicer.

† Нѡ ПЛЕХАНДРЪ НАНІАШ КОЕКОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМАН МОЛДАВСКОН. ОЖЕ ПРІНДОШѢ, ПРѢД НАМИ И ПРѢД ВЪСНИМИ НАШИМИ МОЛДАВСКИ-

¹ „loru“ și „satulu“, corectate.

² Loc rupt în orig.

³ Omis în orig.

ми волѣри, великихъ и малихъ, молебници наши, вѣсменнѣ и вѣсемнѣ съборъ въ свѣтла монастыр Бисерикани, идеже ест храмъ свѣтосъ Благовѣщаниѣмъ свѣтѣи владычице нашей Богородице и приснодѣвѣи Марѣи, съ едины записъ въ сѣбѣ наши Баснаѣ бѣжъ житиничар, сынъ Банѣ, сътворенъ въ прѣдъ нашими вѣрными волѣри почтеними, Гѣнгѣ велъ логофетъ и Лѣпѣлъ бѣжъ велъ дворникъ и Савинъ бѣжъ хѣтманъ и Пѣтрашко Басотъ вторѣи логофетъ, сице писаше и свѣдѣтельстваше въ тотъ записъ его, како ѡнъ за его добра волѣ, некимъ непонѣженъ, а ни приселованъ, далъ и помилывалъ свѣтла монастыр Бисериканѣи съ четвъртаа частъ въ село Хѣснѣшкѣи, что въ волостъ Крѣпѣнгѣтѣри, еанко избѣрла съ частъ его и сестрици его, Дрѣгѣщи и Трофани, и въ кѣпечѣи и въ дѣдинниѣи и съ мѣсто за пасикъ, въ за дѣше его и родителѣи его и да сътворитъ имъ памѣтъ. И сестрици его, Дрѣгѣщи и Трофани, далъ имъ дрѣгаа частъ за ѡтнинѣи въ дрѣгоу мѣсто.

Ино господство ми, іакоже ѡвѣдѣхомъ тотъ записъ за мартѣриѣи въ прѣдъ тѣхъ волѣри господства ми, вѣровахомъ и въ насъ ешеже дали и потвѣрдилъ есми како да естъ имъ и въ насъ, ѡтнинѣи и далѣи и милыванѣи, съ вѣсѣи доходомъ. И ни да съ не ѡмнѣшетъ.

Ѫ Ис, въ лѣто хѣрѣи миѣи ѣ.

† Саламъ господниѣи казалъ.

Иѡ Александрѣи воєвода <м. р.>.

† Крѣтѣ Дамѣианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire Bisericană, unde este hram sfânta Bunavestire a sfintei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, cu un zapis de la sluga noastră Vasilie fost jîtnicer, fiul lui Banul, făcut dinaintea credincioșilor și cinstiților noștri boieri, Gheanghea mare logofăt și Lupul fost mare vornic și Savin fost hatman și Pătrașco Bașotă logofăt al doilea, astfel scriind și mărturisind în acel zapis al lui cum el de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, a dat și a miluit sfânta mănăstire Bisericană cu a patra parte din satul Hăsnășeni, ce este în ținutul Cîrligăturii, cit se va alege partea lui și a surorilor lui, Drăguța și Trofana, și de cumpărătură și de moștenire și cu loc de prisacă, întru pomenirea lui și a părinților lui și să le facă pomenire. Iar surorilor lui, Drăguța și Trofana, le-a dat altă parte de ocină din alt loc.

Deci domnia mea, cum am văzut acel zapis de mărturie făcut dinaintea acelor boieri ai domniei mele, am crezut și de la noi încă am dat și am întă-

rit că să le fie și de la noi ocină și danie și miluire cu tot venitul. Și altul
să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 25.

† Înсуși domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., CXXXVIII/258.

Orig., hîrtie (30,6 × 19,6 cm.), pecete aplicată, stricată.

84

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bisericiani o parte din satul Orbic, ținutul Neamț, cu iaz și mori pe pîrîul Orbic și cu o moară în apa Bistriței, niște vii la Bacău și schitul lui Ciolpan monah,

† Иъ Плевѣандрѣ Илиѣшъ коѣвода, божіею милостіею, господарь Земли Молдавскѣ. ꙗже господство ми додохом и потвърдихом молебникомъ нашимъ, егѣменомъ и въсемъ съборѣ въ сѣктаа мѣнѣстѣри глаголемѣа Бѣсерекани, идеже ест храмъ чистѣаго Благѣвѣщеніе прѣсвѣтѣи Богородице, нѣ правою ѡтнинѣ, и дѣднинѣ въ село Ѣреникъ, что ѡ волостъ Нѣмецкѣи, что еѣ избѣретъ частъ ми за ѡтнинѣ, съ ставъ и съ мѣли на потоцѣ Ѣреникъѣ и съ една мѣли ѡ вода Бистрицѣ и съ нѣкоѣи виноградъ ѡ Баковѣ и съ скитѣа Чолпанъ монахъ, что таа ѡтнинѣ и дѣднинѣ естъ дааніе сѣктѣи мѣнастѣрѣи еѣше писана, Бѣсереканнимъ, въ Дѣмитра, <к>нѣгинѣ покѣнниаго Чолпанъ монахъ и въ дочка еѣи, Крѣстина, кнѣгинѣ Сѣмона пѣхъ<ѣрничѣа>, въ за дѣше еѣго и родитѣлемъ еѣго, въ исписѣачѣи и привѣаіе что ѡни имѣаи въ нѣихъ господарѣхъ прѣжде насъ еѣше.

Тѣмъ радѣ, како да естъ имъ и въ господствѣ ми права ѡтнинѣ и дѣднинѣ и ѡреникъ и потвържденіе, съ въсемъ дохѣдомъ. И ѡни да сѣ не ѡмѣнаетъ.

Ѓ Ѣс, лѣто хѣрѣмъ миѣи кѣ.

† Сѣамъ господинѣ рече.

Иъ Плевѣандрѣ коѣвода <м. р.>.

† Крѣтѣ Дѣминѣи <писѣа>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire numită Beserecani, unde este hramul cinstitei Buneivestiri a preasfintei născătoare de Dumnezeu, dreapta lor ocină și dedină din satul Orbic, care este în ținutul Neamț, ce se va alege partea lor de ocină, cu iaz și cu mori pe pîrful Orbic și cu o moară în apa Bistriței și cu niște vii la Bacău și cu schitul monahului Ciolpan, care ocină și dedină este danie sfintei mănăstiri mai sus scrise, Beserecani, de la Dumitra, cneaghina răposatului Ciolpan monah și de la fiica ei, Cîrstina, cneaghina lui Samoil păh<ărnicel>, întru pomenirea ei și a părinților ei, din ispi-soace și privilegii ce a avut de la alți domni foști mai înainte de noi.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> mai 25.

† Însuși domnul a zis.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, II/16.

Orig., hîrtie (30,3 × 19,3 cm.), pecete aplicată, stricată.

O trad. la Bibl. Acad., XXXII/19.

85

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește mănăstirii Bisericiani jumătate din satul Șendrești, pe Bistrița, ținutul Bacău, cu vad de moară și cu loc de prisacă.

† Іо ПЛЕДАНДЪ ИЛИАШ ВОЕВОДА, БОЖІЕЮ МИЛОСТІЕЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. БОЖЕ ГОСПОДСТВО МИ ДАДОХОМ И ПОТЕРЪДНХОМ МОЛБЕННИКОМ НАШИМ, ВЪСМЕНОМ И ВЪСЕЛНЪ СЪБОРЪШ УТ СВѢТЛА МОНАСТІРН БЕСЕРЕКАНИ, ИДЕЖЕ ЕСТ ХРАМ БЛАГОВѢЩЕНІЕ БОГОРОДНЦЕ, НУ ПАКОЮ УТНИНЪ И КЪПЕЖИНО, УТ ИСПИСОК ЗА ВИКЪПАНІЕ ЧТО ИМАЛИ УТ МИРОН БАРИНОСКІН МОГЛА ВОЕВОДА, ПОЛОВИНА СЕЛО ШЕНДРЕЩИН,

на Бистрицѣ, и съ вѣдъ за мѣстѣ Бистрици и съ мѣсто за паснк, что ѡ ко-
лост Бакѡвѣ, что ѡни соби кѡпани ѡт Кандакѣа, кнѣгинѣ Гон бие дворник и
ѡт сынове ѣи, за сто и петдѣсѣтъ ѡгн жолтихъ, что биа викѡпанѣе и Гоеви
бие дворник ѡт Микотич и ѡт сестра ѣго, Бѣска, сынове Ърсѣа Бѣрбою двор-
ник, ѡт нарѣдѣнѣе за викѡпанѣе что имал ѡтцѣ нхъ, Ърсѣа дворник, ѡт Брач
комис и ѡт Нстратѣе дѣпак, како да ѣст им и ѡт господства ми право ѡт-
нинѣ и ѡрик и потерѣжденѣе, съ вѣсѣм дохѡдом, непорѣшенно, им, николиже на
вѣки. И ни да сѣ не ѡмншаѣт.

Ъ Ис, лѣто хрѣм мѣи кѣ.

† Сам господинѣ рече.

Нѡ Александрѣ воєвода <т. р.>.

† Крстѣ Дамниѣн <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egume-
nului și întregului sobor de la sfinta mănăstire Beserecani, unde este hramul
Bunavestirea născătoarei de Dumnezeu, dreapta lor ocină și cumpărătură
din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut de la Miron Barnovschi Moghila
voievod, jumătate din satul Șendrești, ce este în ținutul Bacău, pe Bistrița,
și cu vad de moară la Bistrița și cu loc de prisacă, ce ei și-au cumpărat-o
de la Candachia, cheaghina lui Goe fost: vornic, și de la fiii ei, pentru o sută
și cincizeci ughi galbeni, care i-a fost cumpărătură și lui Goe fost vornic de
la Micotici și de la sora lui, Busca, fiii lui Ursu Bărboiu vornic, din dresale
de cumpărătură ce a avut tatăl lor, Ursu vornic, de la Bran comis și de la
Istratie diac, ca să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și uric și întărire,
cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> mai 25.

† Însuși domnul a zis.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damian <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Insti-
tutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași. Fond Spiridonie, I/4.

Orig., hîrtie (30,7 × 20 cm.), pecete aplicată, stricăta.

Cu o trad. din 1839 aprilie 24.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 7—8 (orig. slav cu trad.).

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bisericiani satul Troița, pe pîrîul Cracău, ținutul Neamț, cu mori în Cracău, și satul Popcești, pe pîrîul Cracău, din ocolul îrgului Neamț.

† Иъ Пледандръ Плиаш воєвода, божією милостію, господаръ Земли Младескон. Оуже господство ми дадохом и потръдихом молебником нашим, егъ-
меном и въсемъ съборъ въ свѣтаа монастыри нарицаемаго Бесереканнѣи, идеже
єсть храмъ свѣтосъ Благовѣщеніе владычице нашеи Богородице и приснодѣвѣи
Маріѣ, ѣхъ правѣи вътнини и дѣднини, вът исписоаче за даиніе и за милованіе
что они имали вът нинихъ прѣднинихъ господарихъ, едно село, на имѣ Тронца,
что на потоцѣ Граковѣ, въ волостъ Иниецскон, и съ мѣсто за млинн на тоа по-
токъ Краковѣ и такожде и на дрѣгое село, на имѣ Попчеши, что єсть пакыже
на Краковѣ, за школъ Иѣмцѣ.

Тѣмъ радѣ, како да єсть и вът господства ми свѣтѣи монастырь Бесере-
каннѣи, тѣхъ двѣ селахъ, Тронца, съ брѣдъ за млинн въ Краковѣ и Попчеши,
права даиніе и потвѣрженіе, съ въсѣмъ дохѣдомъ. И ни да сѣ не змишѣетъ.

Писъ въ Мѣ, лѣто 7140 мѣи кѣ.

† Сѣи господниѣ велѣа.

Иъ Пледандръ воєвода <м. р. >.

† Крстѣ Даміанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egume-
nului și întregului sobor de la sfînta mănăstire care se numește Beserecanii,
unde este hramul sfînta Bunavestire a stăpînei noastre de Dumnezeu născă-
toare și pururea fecioară Maria, dreptele lor ocini și dedine, din ispisoaice de
danie și de miluire ce ei au avut de la alți domni de mai înainte, un sat,
anume Troița, care este pe pîrîul Cracău, în ținutul Neamț, și cu loc de moară
pe același pîriu Cracău și de asemenea și alt sat, anume Popcești, care iarăși
este pe Cracău, de ocolul Neamț.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri Beserecani acele două sate, Troița, cu vad de moară în Cracău, și Popceștii, dreaptă danie și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7140 <1632> mai 25.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, IV/32,33.

Orig., hîrtie (30,2 × 19,1 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1843 aug. 20, de Hrisanth ieromonah.

87

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliaș voievod întărește mănăstirii Biserici braniștea sa.

† Иъ Плевндръ Нангш воєвода, вожію милостію, господаръ Земли Молдавскон. Ъже придошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсми нашими молдавскими волѣри, великих и малих, молевникѣ нашимъ, егѣменѣ и вѣсемъ съборѣ въ свѣтаа монастыри Бесерекани, идеже ест храмъ свѣтоѣ Благовѣщаніѣ свѣтѣи Богородице и приснодѣвѣи Маріѣ, съ єдинъ записъ за свѣдѣтелство въ молевникѣ господства ми, кѣръ Пѣанасіе архієпископъ и митрополитъ Сѣчавскій и въ нашии вѣрними волѣри, въ Гѣнгѣ велъ лѣгофетъ и въ Лѣпѣа вѣе велъ дворникъ и въ Лѣпѣа велъ дворникъ Долинъ Земли и въ Пѣтрашко Башотъ вторій лѣгофетъ и въ Гѣвргіе Башотъ вѣе вистѣрникъ и въ Юрашко Башотъ и въ Дѣмитръ Бѣхѣш третій лѣгофетъ и въ Пѣтрашко Бѣла велъ спѣтаръ и въ Пѣпостолъ Катарѣѣа велъ чашникъ и въ Тѣѣтѣа вѣе лѣгофетъ и въ Пѣтрашко вѣе житничаръ и въ Лѣпѣа Прѣжескѣа вѣе постѣлникъ и въ Тома велъ сѣлжаръ и въ Юрдаки вѣе вистѣрникъ и въ Лѣпѣадатъ и въ Нѣнѣа дворникии глѣтніи вѣешіи и въ нинѣхъ волѣри земскон, великих и малих, сице писающе въ тотъ записъ, како они ѣмиришѣ сѣа и потокинишѣ сѣа въ прѣдъ вѣсми нами, радї хѣтаръ за бранище, въ планинахъ, еже имѣшѣ тѣжево междо нами.

И они за нѣхъ добраа волѣ потокиниши сѣа како что би имѣли держати калѣгеріи въ Бесере¹кани, съ єдинъ ѣрикъ въ знаменіе что они имаетъ въ Плев-

¹ Omis in orig.

дандра ковода. Что съ починает хотар бранищеи нм шт рѣки Бистрици и шт потоцѣ еже ест вѣше главн полѣни црѣкъѣи Іулифои, а шт толѣ въ просто мѣстѣ по нѣкѣи источники нже течет шт гор Бода и через кѣлиѣ Бодлов, на источник Хлѣмѣ, нже зовет сѣ Хоршѣрѣ и горѣ истонник, нѣкое пѣти и гор попѣти до кѣлиѣ Гинен, таже кѣлиѣ Гинен вѣше до Ногѣ Угрѣи и шт тѣдѣ до нѣкѣи крѣнищи, вѣше кѣлиѣ Ногѣ Угрѣюскою, до вѣтѣю потоцѣ Чрѣлиѣм, на рѣцѣ Биказ и рѣцѣ горн, до вѣтѣю Жидана и Жиданѣ вѣше, до вѣт Бистриѣи и тижѣ Биказѣ вѣше, по на вѣрѣшѣи Яцѣи и Яца вѣсѣ и шт толѣ до Дѣлѣю Хлѣмѣ и через Хлѣм до шпина Тороглѣжѣи, по шпина Тороглѣжѣ даже до потока, а шт толѣ право до вѣрѣ горам, ѣ глав Хлѣмѣ, а шт толѣ право долѣ до вѣрѣшѣи Поточюловин горам, а шт толѣ долѣ право рѣбра Поточиловѣ до ногѣ Кѣриѣтѣра и долѣ тою ногѣ, по долѣ шт Криваѣ, до рѣцѣ Бистрици, на Брѣд Зѣлѣ, а шт толѣ, шт Брѣд Зѣлѣ по тон поток нже течет и Брѣд Зѣлѣ и вѣше по тон поток право вѣше до Глемаѣ Белнкаѣ, а шт толѣ вѣше до горѣ Мѣнчеловѣ, таже шпина право до Столиц Грохотиш, таже шт тѣдѣ долѣ до Бистрицѣи и вѣше на Бистрицѣ до полѣна црѣкъѣи Ивѣ, вѣше главн, нже ест вес хотар сѣверѣи и сѣ вѣсѣи полѣнѣи.

И тако потокѣи сѣ, шт прѣд нимн, за нѣкѣи вѣриче что имаѣт свѣтѣа монастыр Бесереканѣи, за даанѣи и мѣлованѣи шт Бремѣа ковода и шт Гинѣи ковода и шт Радѣа ковода и да не имаѣт тѣгати сѣ Бесереканѣи сѣ Пѣнгѣраци за тѣжебо николѣже за сѣи тѣжебо, нѣ да имаѣт дрѣжати Бесереканѣи по гдѣ повѣдаѣт тѣх знаменѣи, въ тѣх вѣриче, како потокѣи сѣ.

И пакѣи аѣе вѣрѣшет сѣ до пѣнгѣрѣчѣи нѣкѣи нарѣденѣи на тот хотар, да не вѣровати сѣ, нѣ да бѣдѣт лѣжѣи и да вѣрати сѣ, понеже вѣрѣтал сѣ едно дѣло велѣи зло вѣниен шт Пѣнгѣраци един вѣрик неправѣи, что билн писан поп Павел шт Концѣи, шт колост Яцѣдѣомѣ, како шн сам, сѣ вѣт его, сѣдѣтѣлѣтѣвал.

И кто вѣсѣсати въ нѣкаѣ вѣлиѣ нѣкою тѣжебо за сѣи, тѣх да бѣдѣт за глоѣ портѣ и колн.

Ино господѣство мѣ, пакѣи вѣндѣхом тѣт запис шт толѣиѣ болѣри, вѣровахом и шт нас еѣеже далн и потерѣданн есми нм. Тѣм радѣ, тоѣ бранище да ест и шт господѣства мѣ свѣтѣи монастыр Бесереканѣи по гдѣ повѣнаѣт¹ нѣ нарѣденѣи въ знаменѣи, правою штѣиѣи и дѣдѣиѣи и вѣрик и потерѣжденѣи, сѣ вѣсем доходоѣ, непорѣшѣиѣи, нм, николѣже, на вѣки и да не имаѣт ман тѣгати сѣ за сѣи тѣжебо николѣже на вѣки вѣчѣиѣи. И ни да сѣ не вѣишаѣт.

Оу Ис, въ лѣто «зрѣи ман кѣ.

† Сам господѣиѣ велѣл.

Иш Ялѣѣандрѣ ковода <м. р.>.

† Крѣстѣ Дамѣиан <писал>.

¹ Greșit, în loc de повѣдаѣт.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorul nostru, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire Beserecani, unde este hramul sfintei Bunevestiri a sfintei născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, cu un zapis de mărturie de la rugătorul domniei mele, chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava, și de la credincioșii noștri boieri, de la Gheanghea mare logofăt și de la Lupul fost mare vornic și de la Lupul mare vornic de Țara de Jos și de la Pătrașco Bașotă logofăt al doilea și de la Gheorghie Bașotă fost vistiernic și de la Iurașco Bașotă și de la Dumitru Buhuș al treilea logofăt și de la Pătrașco Boul mare spătar și de la Apostol Catargiul mare ceașnic și de la Tăutul fost logofăt și de la Pătrașco fost jitnicer și de la Lupul Prăjescul fost postelnic și de la Toma mare sulger și de la Iordachi fost vistiernic și de la Lepădat și de la Neaniul foști vornici de gloate și de la alți boieri de țară, mari și mici, astfel scriind în acel zapis, că s-au împăcat ei și s-au tocmit dinaintea lor, a tuturor, pentru hotarul de braniște, în munți, pentru care avuseseră piră între ei.

Și ei de bunăvoia lor s-au tocmit ca să aibă a stăpîni călugării de la Bese<re>¹cani, cu un uric în semne pe care îl au ei de la Alexandru voievod. Și se începe hotarul braniștei lor de la riul Bistrița și de la pîrîul care este mai sus de capul poienii bisericii lui Iosif, iar de acolo pe loc drept la niște izvoare care curg din muntele Boul și peste culmea Boului, pe izvorul Hălmului care se numește Horșturi și în sus pe izvor, la un drum și pe drum la deal, pînă la culmea Simei și pe culmea Simei în sus pînă la Piciorul Ungurului și de acolo la niște fîntîni, mai sus de culmea Piciorului Ungurului, pînă la gura Piriului Negru, la riul Bicaz și riul în sus, pînă la gura Jidanului și pe Jidan în sus, pînă la gura Bistrei și de asemenea Bicazul în sus, pe la obîrșia Aței și toată Ața și de acolo pînă la Hălmul Lung și peste Hălm la obcina Torogleajului, pe obcina Torogleajului pînă la pîrîu, iar de acolo drept la virful muntelui, în capul Hălmului, iar de acolo drept la vale pînă la obîrșia Potociului în sus, iar de acolo drept la vale pe coasta Potociului, pînă la piciorul Curmătura și la vale pe acest picior, mai la vale de Strimba, pînă la riul Bistrița, la Vadul Rău, iar de acolo de la Vadul Rău, pe acel pîrîu care curge în Vadul Rău și mai sus pe acel pîrîu, drept în sus pînă la Glimeia Mare, iar de acolo în sus, pînă la muntele Muncelului, apoi pe obcină drept la Scaunul Grohotișului și de acolo la vale, pînă la Bistrița și în sus pe Bistrița la poiana bisericii lui Iov, mai sus de capăt, care este tot hotarul încheiat și cu toate poienile.

Și așa s-au învoit, dinaintea lor, pentru niște urice de danie și miluire pe care le-a avut sfînta mănăstire Bisericieni de la Eremitia voievod și de la

¹ Omis în orig.

Simion voievod și de la Radul voievod și să nu se mai pîrască Bisericanii cu Pîngărații niciodată pentru această pîră, ci să stăpînească Bisericanii pe unde le arată acele semne, în acele urice, precum s-au învoit.

Și iarăși, dacă se vor găsi la pîngărăcenii vreunele drese pentru acel hotar, să nu se creadă, ci să fie mincinoase și să se rupă, fiindcă s-a aflat un lucru foarte rău făcut de Pîngărați, un uric neadevărat, pe care l-a scris popa Pavel din Conțești, de la ținutul Agiudului, după cum el însuși, cu gura lui, a mărturisit.

Iar cine va ridica în vreo vreme vreo pîră pentru aceasta, aceia să fie de gloabă porții 50 de boi.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel zapis de la atîția boieri, am crezut și de la noi încă le-am dat și le-am întărit. De aceea, acea braniște să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri Bisericanii, pe unde le arată dresesele în semne, dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în veci și să nu se mai pîrască pentru această pîră, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 25.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericanii, XIII/32.

Orig., hîrtie (40,2 × 28 cm.), pecete aplicată, stricăta.

Cu o trad. din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

88

1632 (7140) mai 25.

Alexandru Iliăș voievod către mănăstirea Bisericanii, pentru Bicaz

1632 <7140> mai 25.

Alexandru Iliăș voievod către m-rea Bisericanii, pentru Bicaz.

După *Catalogul doc. mold.*, II, p. 169 (nr. 779).

Regest.

Documentul slav cu traducerea care existau la Arh. St. Buc., M-rea Bisericanii, XIII/31, lipsesc acum.

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Schitul lui Iosif locul de braniște dăruit de Ștefan voievod și întărit de Petru voievod.

† Нѡ Ілѣѡандрѡ Ілѣаш воєвода, божією мно҃стїєю, господарѣ Зѣмлі Молдавскѡ. Ѣже господство мѡ дадохом и потвердихом молебницимъ нашимъ калѣгерѡмъ въ свѣтаа мѡнастири на рѣцѣи маго Скитъ Іѡсифовѣ, гдѣже естъ храмъ Благочестїи прѣсвѣтѣи и чистѣи и прѣблагословенїи владѣициѣ пашѣ Бого-родниѣи и принодѣвѣи Марїѣ, нѣ правою ѡтнинѣи и дѣдинѣи, въ испризнаїе за даанїе и мно҃жанїе что мѡмѡмъ въ Стефана воєводѣи и въ испризнаїе за потвер-жденїе въ Петра воєводѣи, мѣсто за бранище тѡмъ свѣтѣи мѡнастирь, нѣже починаетъ сѣ хотаръ въ рѣка Бистрицѣю, въ сѣтїю потока Інатодѣи и горѣ тою потокомъ до верѣшїю и тѣже вѣше горѣ на кѣмѣ до нѣкою полѣнѣи и въ толѣ тѣже вѣше кѣмѣ до горѣ, нѣже сѣ зоветъ Гимѡн и тѣже вѣше по краю горѣ Гимѡн въ кѣ западъ, до еднѣи горѣ, еже зоветъ сѣ Ілѡч и въ толѣ долѣ до потока Іангарацїи и долѣ до потока даже до рѣка Бистрицѣи и тѣже долѣ Бистрица до сѣтїи потока Інатодѣю, еже тамѣ сѣвѣкѣспѣетъ сѣ вѣс хотаръ свѣтѣи мѡнастирь вѣше писанїи, Скитѣ Іѡсифовѣ.

Тѣмъ радѣи, тотъ вѣше писаномѣ хотаръ, еже естъ въ знаменїе, како да естъ и въ господство мѡ тѡмъ свѣтѣи мѡнастирь правою ѡтнинѣи и даанїе и зрикъ и потвержденїе, сѣ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшеномѣ никѡлиже на вѣки. И нѣ да сѣ не змѣнѣетъ.

✠ Ісѣ, лѣто хрѣмъ мѡмъ кѣ.

† Сѣмъ господнѣи велѣлѣ.

Нѡ Ілѣѡандрѡ воєвода <м. р.>.

† Крстѣ Дамїанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări de la sfinta mănăstire care se numește Schitul lui Iosif, unde este hramul Bunavestirea preasfintei și curatei și preabinecuvintatei stăpinei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, dreapta lor ocină și dedină, din privilegiu de danie și miluire ce au avut de la Ștefan voievod și din privilegiu de întărire de la Petru voievod, locul de braniște al acelei sfinte mănăs-

tiri, care hotar începe de la riul Bistrița, de la gura pîrîului Anatodie și în sus pe acel pîriu pînă la obîrșie și iarăși în sus pe culme, pînă la o poiană și de acolo iarăși pe culme în sus pînă la muntele ce se cheamă Simon și iarăși în sus, pe marginea muntelui Simon, dinspre apus pînă la un munte care se numește Pietricica și de acolo în jos pînă la pîrîul Pingăraților și în jos la pîriu pînă la riul Bistrița și iarăși pe Bistrița în jos pînă la gura pîrîului Anatodie, care se împreună acolo tot hotarul sfintei mănăstiri mai sus scrise, Schitul lui Iosif.

Pentru aceea, acel mai sus scris hotar, care este în semne, să fie și de la domnia mea acelei sfinte mănăstiri dreaptă ocină și danie și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> mai 25.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, II/16 bis.

Orig., hîrtie (30,5 × 19,4 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1809 noiembrie 30, de Pavel Debrici clucer.

1632 (7140) mai 25, Iași.

Mărturie asupra răscumpărării capetelor unor țigani de la moarte de către Caracaș mare armaș.

† Гѣор҃гео мѣ, Мѣръѣцѣ и Тѣнаѣе и Дѣмитрашко и Костантин, зѣт Небожаткон Горган дворнничи глотниѣи и Дѣмитрѣ ѣрикар и Нѣнюл бие дворнник и Крѣтѣ ѣрикар и ниниѣ конни прѣднииѣи ѡт двор господниѣи єго милоѣѣ. Пишем и даем знаніє сѣ силм записом нѣшим како прѣидѣ прѣд вѣснимн нами Дѣмитрашко циган, сынѣ Тѣркѣл и Хѣрѣган циган, сынѣ Каменницѣ, и падали ѡт прѣд нами ѣ прѣд господство си Каракаш кѣл армаш молѣщо сѣ ѡни ѡт прѣд нами, сѣ вѣсн кѣтаги и ѡѣѣи циганскиѣ, именем: Маѣтею кѣтаг и Иран ѡѣде и Гимѣѡи и Нистор и Глигорѣ и Гога и Гогою и ни Глигорѣ и ниниѣ вѣсн, радѣ єдна повниѣ им, єже ѡни били разбонничи и ѣбили и разбѣкали нѣкиѣ людѣ и поимали на

ниѹ за лице и уни сами не могѹти штиметати сѣ нѣ поендали повинѣ им и вѣше
нѣкнѹ цигани изгнелени по повинѣ им, а уни змиланѹ сѣ да заплатит им главн
шт изгнеленїе. Я господство си Каракаш, он дал радї ниѹ един кон добро,
цѣнован за три десѣт зги, пинѣш добриѹ, и радї два десѣт зги, пинѣш
готови, и изкадла им главн шт тоа тѣготно, како да бѣдет имѣ правн холопи
цигани, сѣ жени и сѣ чадем нѹ.

Ино мѣ шкоже звендѣхом междо ними тоа токмеж и шкоже платил им
главн шт изгнеленїе, шт нас ешеже сътворнхом сїм наше свѣдѣтельство, до
колѣ сътворит себе и нареденїе господарскиѹ.

И на великаа вѣрѣ подписахом и наше печатї поставихом кѣ сїм наш
истиннаа писанїе, да сѣ знают.

Оу Ис, лѣто зэрм ман кї.

Яз Юнашкѹ вел питар <м. р.>.

Грама бие столник <м. р.>.

Яз Дзмитрашко дворник искал <м. р.>.

Яз Мїрѣшцѹ искааѹ <м. р.>.

Яз Нѣнюл дворник нискааѹ <м. р.>.

† Aşijderea şi eu Maşteiu vătah de ȝigani şi cu toţi vătajii cîţi mai sus
sintem scrişi în ispisoc ne-m pus şi peceteile ca să ştie.

Яз Мѣфтію нискаѹ <м. р.>.

† Adică noi, Mierăuţă şi Tănasie şi Dumitraşco şi Costantin, ginerele
lui Nebojatco şi Gorgan, vornici de gloate şi Dumitru uricar şi Neaniul fost
vornic şi Cirstea uricar şi alţi oşteni de frunte de la curtea milostivirii sale
domnul. Scriem şi dăm ştire cu acest zapis al nostru că au venit, înaintea
noastră a tuturor, Dumitraşco ȝigan, fiul lui Turcul, şi Huruian ȝigan, fiul
lui Cameniţă şi au căzut dinaintea noastră şi înaintea domniei sale, Caracaş
mare armaş şi rugîndu-se ei, dinaintea noastră, cu toţi vatagii şi juzii de ȝigani,
anume: Maşteiu vatag şi Ivan jude şi Simion şi Nistor şi Gligorie şi Goia
şi Gogoiu şi alt Gligorie şi alţii toţi, pentru o vină a lor, că ei au fost tîl-
hari şi au ucis şi au jefuit pe nişte oameni şi i-au prins de faţă şi ei înşişi
n-au putut să tăgăduiască, ci au mărturisit vina lor şi au pierit nişte ȝigani pen-
tru vina lor, iar ei s-au rugat să li se plătească capetele de la pierzare. Iar
domnia sa Caracaş, el a dat pentru ei un cal bun, preţuit la treizeci ughi,
bani buni şi pentru douăzeci ughi, bani gata şi le-a scos capetele de la acea
greutate ca să-i fie drepti robi ȝigani, cu femeile şi cu copiii lor.

Deci noi, dacă am văzut această tocmeală între ei și că le-a plătit capetele de la pierzare, încă am făcut de la noi această mărturie a noastră, până cind își va face și drese domnești.

Și pentru mai mare credință am iscălit și am pus peceteile noastre la această adevărată scrisoare a noastră, să se știe.

La Iași, anul 7140 <1632> mai 25.

Eu Ionașco mare pitar <m.p.>.

Grama fost stolnic <m.p.>.

Eu Dumitrașco vornic am iscălit <m.p.>.

Eu Mirăuță am iscălit <m.p.>.

Eu Neaniul vornic am iscălit <m.p.>.

Eu Maftieu am scris <m.p.>.

Bibl. Acad., CXX/47.

Orig., hirtie (32,5 × 20,5 cm.), douăsprezece pecetei aplicate.

91

1632 (7142) mai 26, Iași.

Mărturia marilor boieri pentru vânzarea unor ocini din Petiia Mare, ținutul Suceava și din Șușmănești, ținutul Dorohoi, lui Dumitrașco Șoldan mare stolnic.

† Се оубо мѣ, Ивннашко Гѣнѣ вел лѣгофет и Лѣпѣл вел дворник
Нижни Земли и Ивннашко Кѣжеж вел дворник Бишнѣн Земли и Юрашко
Башотѣ хетман и прѣкѣлабѣ Сѣчавскѣи и Бѣнѣкѣ постѣлник и Костантин Чѣлѣн
Псани и Костантин Батице и Тома вел сѣлжар и Дѣмитрѣ Бѣхѣш лѣгофет и
Гѣвргѣ Рошка вѣстѣрник и Юрдаки вѣстѣрник и Горган и Дѣмитрѣ и Костантин,
зѣт Некожатко, дворници глѣтнѣи и ннѣх болѣри и сѣнове болѣри и воини прѣднѣи
вт двор господнѣ его милѣсть. Пишем п даем знанѣ съ сим записом нашнм
како прѣидѣшѣ прѣд нами Платон пнтсѣрел вт Хрѣска и жена его, Мѣгдѣлина,
дѣща Бремѣн Тѣтен и сѣстра его¹, Писѣпа, по нѣ добраа волѣ, неким непонѣдени,
а ни присѣловани и продали нѣ права штннѣи и дѣдннѣи, мѣсто за една дома и

¹ Greșit, pentru *en*; vezi mai jos.

съ всѣ что съ нзберѣтъ, въ полѣ и въ ватрѣ село и съ всѣмъ доходомъ, въ село что съ именуетъ Петѣмъ Келъ, что въ волостъ Губавскою. Таа продади братъ и прѣютелю нашамъ, Дмитрашко Шолданъ столнникъ, радѣ четири дѣсетъ талери сребръныхъ.

И ѿт толѣ, тижѣ прѣйдошѣ, прѣд нами, Мнѣхъла и жѣна ѣго, Чюрчѣ, дочка Іостѣ, по нѣхъ доброю волю, некимъ непонѣждѣни, а ни приселовани и продали нѣхъ правою ѿтнинѣ и дѣдинѣхъ, тижѣ мѣсто за ѣдна дома, ѿ тогождѣ село, ѿ Петѣла Бѣла, съ вѣсѣхъ жерѣбѣхъ что сѣ избѣретъ ѿ ватрѣхъ село и ѿ полѣхъ и ѿт вѣсѣхъ приходѣ. Таа продали тижѣ братѣхъ и прѣятѣлю нашѣмѣхъ, Дѣмитрашко Шолдан вѣла столѣнникъ, радѣ чѣтири десѣтъ талѣри сребрѣнникѣхъ.

И вт том, тижѣ прѣидѣ, прѣд нами, Ивнашко, сынъ Бремѣскылов, по
его добраа волѣ, неким непонѣжен, а ни приселован и продал своа права втнинѣ
и дѣднинѣ, четврѣтаа част вт тогождѣ село, вт Шѣшмѣнищи, вт катрѣ село
и вт полѣ и вт лѣс и вт вѣс приход. Таа продал тижѣ братѣ и прѣятелю
нашеиѣ, Дѣмитрашко Шолдан вел столонник, радѣ една сто талѣри сребрѣнниѣх.

И вѣставше съ братѣ и прѣятелю нашемѣ Дмитрашко Шолдан вел стол-
ник и заплатилъ имъ исплатною тѣхъ вѣснхъ вѣше писанныхъ пинѣш, ѡт прѣдъ нами.

¹ Loc alb in orig.

вѣръ подписахом и печати нашихъ приложихом къ сѣмѣ истинномѣ зѣписъ нашимѣ.

И азъ, Крстѣ Дамѣанъ срикаръ, писалъ, да сѣ знаетъ.

Писъ оу Мѣ, лѣто хрѣмъ манъ кѣ.

Язъ Гингѣ велъ логофѣтъ м. р.

Язъ Лѣпѣла велъ дворникъ <м. р.>

Язъ Ивнѣашко Кѣжѣ велъ дворникъ <м. р.>.

Язъ Юрашко Башѣтъ хатманъ <м. р.>.

Евѣакѣ поустѣлѣникъ м. р.

Язъ Тома сѣлѣѣкъ искалъ м. р.

Дѣмитръ Бѣхѣшъ логофѣтъ <м. р.>.

Язъ Горгѣанъ дворникъ искалъ <м. р.>.

Язъ Иордѣакѣ вѣнстерникъ искалъ м. р.

Язъ Г...¹ дворникъ искалъ <м. р.>.

† Adică noi, Ionașco Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic de Țara de Jos și Ionașco Cujbă mare vornic de Țara de Sus și Iurașco Bașotă hatman și pircălab de Suceava și Enachie postelnic și Costantin Celebi Asani și Costantin Batiște și Toma mare sulger și Dumitru Buhuș logofăt și Gheorghie Roșca vistier și Iordache vistier și Gorgan și Dumitru și Costantin, ginearele lui Nebojatco, vornici de gloate și alți boieri și fii de boieri și oșteni de frunte de la curtea milostivirii sale domnul. Scriem și dăm știre cu acest zapis al nostru că au venit, înaintea noastră, Platon pit<ărel> din Hreasca și femeia lui, Măgdălina, fiica lui Eremia Tetea și sora lui ², Anisia, de bună-voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și dedină, loc de o casă și cu tot ce se va alege din cîmp și din vatra satului și cu tot venitul din satul ce se numește Petiia Mare, ce este în ținutul Suceava. Aceea au vindut-o fratelui și prietenului nostru, Dumitrașco Șoldan stolnic, pentru patruzeci taleri de argint.

Și de asemenea a vindut Anisia, fiica lui Eremia Tetea și ³ Onaca, alt loc de casă, de asemenea în Petiia Mare, cu toată jirebia ce se va alege în vatra satului și în cîmp. Aceea au vindut-o de asemenea fratelui și prietenului nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru patruzeci taleri numărați.

Și întru aceasta, de asemenea au venit, înaintea noastră, Mihăilă și femeia lui, Ciorcea, fiica lui Coste, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și dedină, de asemenea loc de o casă în același sat, în Petiia Mare, cu toată jirebia ce se va alege în vatra satului și în cîmp și din tot venitul. Aceea au vindut-o de asemenea fratelui și prietenului nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru patruzeci taleri de argint.

¹ Indescifrabil.

² Greșit, pentru „ei”; vezi mai jos.

³ Loc alb în orig.

Și întru aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră, Ionașco Crețul din Șușmănești, nepotul lui Nicoară fost armaș, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, a patra parte din satul Șușmănești, ce este în ținutul Dorohoi, din tot satul, din cîmp și din pădure și din vatra satului și din tot venitul. Aceea a vîndut-o de asemenea fratelui și prietenului nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru o sută taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră, Ionașco, fiul lui Eremiescul, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, a patra parte din același sat, din Șușmănești, din vatra satului și din cîmp și din pădure și din tot venitul. Aceea a vîndut-o de asemenea fratelui și prietenului nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru o sută taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea au venit, înaintea noastră, Cozma și frațele lui, Bălan, fiii lui Munteanul, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, a patra parte din același sat, din Șușmănești, din vatra satului și din pădure și din cîmp și din tot venitul. Aceea au vîndut-o de asemenea fratelui și prietenului nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, de asemenea pentru o sută taleri de argint.

Și s-a sculat fratele și prietenul nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic și le-a plătit deplin toți acești mai sus scriși bani, dinaintea noastră.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala de bunăvoia lor între ei și plata deplină, încă am făcut de la noi această mărturie a noastră, să-i fie de credință, pînă cînd își va face și drese domnești. Și pentru mare credință am iscălit și am pus peceteile noastre la acest adevărat zapis al nostru.

Și eu, Cîrstea Damiian uricar, am scris, să se știe.

Scris la Iași, anul 7140 <1632> mai 26.

Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Eu Lupul mare vornic <m.p.>.

Eu Ionașco Cujbă mare vornic <m.p.>.

Eu Iurașco Bașotă hatman <m.p.>.

Enache postelnic m.p.

Eu Toma sulger am iscălit m.p.

Dumitrașco Buhuș logofăt <m.p.>.

Eu Gorgan vornic am iscălit m.p.

Eu Iordachie vistier am iscălit m.p.

Eu G....., ¹ vornic am iscălit <m.p.>.

Bibl. Acad., XXXVII/183.

Orig., hîrtie (42,1 × 27,9 cm.), opt peceti aplicate.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 12—15 (trad. editorului).

Indescifrabil.

1632 (7140) mai 26.

Arhip fost cămăraș vinde ocina sa din Mănești, pe Tazlău, lui Marco din Brătila.

Eto az, Arhip, ce am fost cămăraș, însumi pre mene mărturisesc cu cestu zapis al meu cum eu de a mea bunăvoie, de nimene nevoit, nici înpresurat, am vândut a mea dreaptă moșie ce mi-au fost cumpărătură în sat în Mănești, pre Tazlău, mai sus de Zeameș, a patra parte de sat de Mănești, ce mi-au fostu cumpărătură de la Gligorie Șandru și sestra ego, Marga, sinove Șandru starago, ce mi-au vândut ei mie dreptu șasezăci de zloți bătuți. Acéia cumpărătură am vîndut eu lui Marco de Brătila dreptu acești șasezăci de zloți bătuți, cum o am cumpărat cu tot venitul, în vatra satului și în cîmpu și în pomăt și în pădure, într-a [tr-a]pă, cu tot venitul, aceia am vîndut lui Marcu și fămei sale.

Așijderea i-am vândut altă parte ce am avut cumpărată cumpărătură de la Greaca, fata Savului de Mănești, nepoata Comșăi, am vândut partea sa, a patra parte din[n] a patru bătrîni, dreptu zeci galbeni, cu tot venitul, cum scrie mai sus, așijdere lui Marco de Brătila și fămeei sale, ca să le fie lor dreapta moșie și cumpărătură, neclătită în veci.

7140 (?) ¹ <1632> maiu 26.

Arhip.

După Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 107—108.

Orig., hirtie, cu specificarea, în nota finală: „nu se citește bine data de an”.

1632 (7140) mai 28, Iași.

Mărturia marilor boieri pentru cumpărarea unor ocini din satele Tomcești și Popi, de la gura Gerului, de către Costin postelnic de la Conde fost mare vameș și fiul său Ion.

† Се оубо ми, Гѣнѣкѣ велѣ аѡгофѣтѣ н Лѣпѣла велѣ двориникѣ Долнѣнѣ Земѣли н Їѡннѣашко Кѡжеѣ велѣ двориникѣ Ёнѣнѣнѣ Земѣли н Ёнѣкѣ постелѣнѣнѣ н Юрашѣко Ёашотѣ хѣтѣманѣ н прѣкѣлаѣѣ Ёѣчѣвскѣи н Лѣпѣла ѣнѣкѣ велѣ двориникѣ н Кѡстанѣтинѣ

¹ Pus de editor.

Батище и Дѣмитраки вел вистѣрник и Шолдан вел столник¹ и Пѣтрашко Башотѣ вторѣи логофет и Тома вел сѣлжар и Грама бие столник и Дѣмитрѣ Бѣхѣш третѣи логофет и Гѣоргѣе Рошка вторѣи вистѣрник и Истратѣе Болѣ вел шетрар и Юрдаки третѣи вистѣрник и Каракаш вел армаш и Дѣмитрашко вторѣи столник и Ёнаки Кара вторѣи армаш и Ивн и Тѣнасеѣ и Мѣтерѣшцѣ и Костантин, дворници глотнѣи и нинѣх волѣри и вонни прѣднѣи вт двор господинѣ его милостѣ. Пишем и даем знанѣе съ сим записом нашим како прѣиде прѣд нами, прѣятелю нашемѣ Кондѣ бие вел митник и сынѣ его, Ивн, по нѣх доброю волю, неким непонѣжденн, а ни приселованн и продали нѣх правою втнннѣ и кѣпежнн вт исписок за вѣкѣплениѣ что имали вт Стефан Томшѣе воевода, четверѣтаа част вт село Томчеши, что ѣ волост Текѣчскомѣ, что вни кѣпили вт Тѣдора и вт сестра его, Мѣрѣнка, дѣщери Ёремѣи Тѣлабѣ, вт свонѣх нарѣдениѣ, что имал дѣд им Тома Тѣлабѣ.

И тѣже продали и дрѣгаа част за втнннѣ вт тогожде село, вт Томчеши, что вни било кѣпили вт тѣх вѣше писани, вт Тѣдора и вт сестра его², Мѣрѣнка, дѣщери Ёремѣи Тѣлабѣ и вт племенницѣ нѣх Юсип и вт сестри его, Ёрѣта и Ынтоннѣа, дѣти Дѣмитрѣ Тѣлабѣ, вѣсѣ част ѣнко им, Пѣтрашко Тѣлабѣ, что сѣ избѣрет, четверѣтаа част съ мѣсто за брѣд за млин ѣ Брѣладѣ и съ волоти рѣбннми и съ вѣс прихѣд. Тѣх продали братѣ и прѣятелю нашемѣ Кѣстин постѣанник, радѣ една сто талѣри сребрѣннѣх, пиннѣши готови.

И тѣже продали, вт прѣд нами, за нѣх доброю волѣ, неким непонѣжденн, а ни приселовани, нѣх правою втнннѣ и кѣпежнн вт исписок за вѣкѣплениѣ что имали вт сама<го> господство си, господинѣ его милостѣ, вт прѣвое господство, четверѣтаа част вт вѣс село, вт Попи, вт ѣст Цѣрѣлов, что ѣ волост Текѣчскомѣ, вт ватрѣ село и вт полѣ и вт болотах и съ вѣс прихѣд что сѣ избѣрет, что вни било кѣпил вт Васнлѣе, ѣѣт Крѣсти дворник и вт шѣр<ин> его, Чѣрнат бие логофет, пакнѣже ѣѣт Крѣсти дворник и вт Ёкиѣа, кнѣгинѣ покойннаго Дѣбнжи бие чашиник, дѣща Крѣсти дворник, что таа четверѣтаа част село било вѣкѣплениѣ покойннаго ѣрѣсти дворника вт Рѣтѣш и вт Бранча и вт Дѣма и вт ниннѣх племенницѣ нѣх. Таа продали братѣ нашемѣ, Кѣстин постѣанник радѣ шѣст десѣт и шѣст талѣри сребрѣннѣх.

И тѣже продали, вт прѣд нами, прѣятел наше Кондѣ бие вел митник и сынѣ его, Ивн, за нѣх добраа волѣ, неким непонѣжденн, а ни приселовани, нѣх права втнннѣ и кѣпежнн, вт нарѣдениѣ за вѣкѣплениѣ что имали вт людѣ добри, пѣтаа част вт ѣдин стар, вт тогожде село, вт Попѣшин³, вт ѣст Цѣрѣлов и вт царннѣ и вт болотами и вт вѣс прихѣд что вни било кѣпил вт Крѣтѣ и

¹ И Шолдан вел столник, adăugat ulterior pe margine.

² Greșit, în loc de «и».

³ Așa în orig.; mai sus Попи.

вт брат его, Данчул, сынове Мъндарѣл и Марти. Таа продали братѣ нашѣмъ, Костин постѣлник, радѣ два десѣт и шем талери сребръниих.

И тижѣ продали, вт прѣд нами, прѣтелю нашѣмъ¹ Кондѣ бие вел митник и сынъ его, Ивн, за нѣ добраа волѣ, неким непонѣдени, а ни приселовани, нѣ правою штиннѣ и кѣпежно, вт нарѣденѣ за викѣпенѣ что имали вт людѣ добри, една воловѣд и половина и един фъртау за штиннѣ, тижѣ вт [ѣст] Попи, в<т> ѣст Церѣлов, что они бילו кѣпи вт Геврѣгѣ бие чашник и вт брат его, Нѣнат, а им бילו права штиннѣ и дѣднинѣ вт къ матерѣ нѣ, Марѣм. Таа продали тижѣ братѣ нашѣмъ, Костин постѣлник, радѣ два десѣт талери сребръниих.

И тижѣ продали, вт прѣд нами, прѣтеа нашѣ Кондѣ бие вел митник и сынъ его, Ивн, за нѣ доброю волѣ, неким непонѣдени, а ни приселовани и продали нѣ правою штиннѣ и кѣпежно вт нарѣденѣ за викѣпенѣ что имали вт люди добри, една воловѣд и половина за штиннѣ, тижѣ вт тогожде село, вт Попи, вт ѣст Церѣлов, что они кѣпили вт Мѣрѣм, дѣща Мнѣхъналъ и вт Кнѣсѣѣ, дѣща Тодосѣви. Таа продали тижѣ братѣ нашѣмъ, Костин постѣлник, радѣ шестнадесѣт талери сребръниих.

И вѣстал сѣ братѣ нашѣмъ, Костин постѣлник, и заплати испѣзна вѣснѣ тѣи више писани пинѣси, вт прѣд нами, вѣ рѣкаѣ тѣи више писани Кондѣ вел митник биеше и сынъ его, Ивн. И они дали емъ и тѣѣ нарѣденѣ что имали на тѣѣ штинни и тижѣ, они сами свѣдѣтелествовали, прѣд нами, аже имаѣт един ѣрик за...² вт Радѣа воѣвода и вѣ того ѣрик сѣт писани тѣѣ части за штиннѣ сѣ инниѣ штинни нѣ и понмаа сѣ да непринесѣт тот ѣрик испнесѣт сѣ тѣѣ части за штиннѣ.

Ино ми, видѣеше междо ними нѣ доброволенною токмеж и испѣзною заплаѣ, а мѣ вт нас ѣщеже сѣтворнѣом сѣмашѣ писанѣ вѣти господство си за вѣрности, до колѣ сѣтворити себе и нарѣденѣ господарскиѣ. И на великаа вѣрѣ подписаѣом и нашаѣ печатѣ поставиѣом къ сѣмашѣ истиннаа писаниѣ.

И аз Крѣтѣ ѣрикѣр писал, знати сѣ.

Оу <И>с³, вѣ лѣто »зрѣмъ ми нѣ.

Из Гангѣ вел логофѣт м. р.

Из Лѣпѣа вел дворник <м. р.>.

Из <И>внѣшко Кѣс³жеѣ вел дворник <м. р.>.

Инаки постѣлник <м. р.>.

Из Юрашко Башотъ Хатман <м. р.>.

Из Лѣпѣа бие вел дворник, прѣкълаѣ Хотинскѣи <м. р.>.

Костантин Батшѣт <м. р.>.

Δημητριος Μέγας βησιάρ <м. р.>.

¹ Greșit, în loc de прѣтеа нашѣ

² Loc alb în orig.

³ Loc rupt în orig.

Грама бив столник <т. р.>.
 Из Тома сѣлцар искал <т. р.>.
 Пѣтрашко Башот логофет <т. р.>.
 Из Дѣмитраш<ко> Шол<дан>¹ вел <с>¹толник <т. р.>.
 Из Дѣмитрѣ Бѣхѣш логофет <т. р.>.
 Из Гевргѣ Рошка искал <т. р.>.
 † Каракаш вел армаш.
 Истратѣ Болѣ вел шетрар <т. р.>.
 Из Мѣръѣцѣ искал т. р.
 Ивн дворник искалх.
 † Костантин дворник <т. р.>.
 † Тѣнасѣ дворник глотнѣн.
 Из Дѣмитрашко столник <т. р.>.
 Из Енаки Дѣмитрѣ вторѣн армаш искал т. р.

† Adică noi, Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic de Țara de Jos și Ionașco Cujbă mare vornic de Țara de Sus și Enachie postelnic și Iurașco Bașotă hatman și pircălab de Suceava și Lupul fost mare vornic și Costantin Batiște și Dumitrachi mare vistier și Șoldan mare stolnic² și Pătrașco Bașotă logofăt al doilea și Toma mare sluger și Grama fost stolnic și Dumitru Buhuș logofăt al treilea și Gheorghe Roșca vistier al doilea și Istrate Bolea mare șetrar și Iordachi vistier al treilea și Caracaș mare armaș și Dumitrașco stolnic al doilea și Enachi Cara armaș al doilea și Ion și Tănăsie și Mierăuță și Costantin, vornici de gloate și alți boieri și oșteni de frunte de la curtea milostivirii sale domnul. Scriem și dăm știre cu acest zapis al nostru că au venit, înaintea noastră, prietenul nostru Conde fost mare vameș și fiul lui, Ion, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și cumpărătură din ispisocul de cumpărare ce au avut de la Ștefan Tomșea voievod, a patra parte din satul Tomcești, ce este în ținutul Tecuci, ce ei au cumpărat de la Tudora și de la sora ei, Măriica, fiicele lui Eremia Tălabă, din dresese lor, ce au avut bunicul lor Toma Tălabă.

Și de asemenea au vindut și altă parte de ocină din același sat, din Tomcești, pe care îl cumpăraseră de la acele mai sus scrise, de la Tudora și de la sora ei, Măriica, fiicele lui Eremia Tălabă și de la verii lor, Iusip și de la surorile lui, Urita și Antonia, copiii lui Dumitru Tălabă, toată partea unchiului lor, Pătrașco Tălabă, ce se va alege, a patra parte, cu loc de vad de moară la Birlad și cu bălți de pește și cu tot venitul. Acelea le-au vîn-

¹ Loc rupt în orig.

² „și Șoldan mare stolnic“, adăugat ulterior pe margine.

dut fratelui și prietenului nostru, Costin postelnic, pentru una sută taleri de argint, bani gata.

Și de asemenea au vîndut, dinaintea noastră, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, dreapta lor ocină și cumpărătură din ispisocul de cumpărare ce au avut de la însăși domnia sa, milostivirea sa domnul, din prima domnie, a patra parte din tot satul, din Popi, de la gura Gerului, ce este în ținutul Tecuci, din vatra satului și din cîmp și din bălți și cu tot venitul ce se va alege, pe care ei o cumpăraseră de la Vasilie, ginerele lui Cîrstea vornic și de la cumnatul lui, Cernat fost logofăt, iarăși ginerele lui Cîrstea vornic și de la Schiva, cneaghina răposatului Dabița fost ceașnic, fiica lui Cîrstea vornic, care acea a patra parte de sat a fost cumpărătură a răposatului Cîrstea vornic de la Rotăș și de la Vrancea și de la Duma și de la alte rude ale lor. Aceea au vîndut-o fratelui nostru, Costin postelnic, pentru șasezeci și șase taleri de argint.

Și de asemenea au vîndut, dinaintea noastră, prietenul nostru Conde fost mare vameș și fiul lui, Ion, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, dreapta lor ocină și cumpărătură, din dres de cumpărare, ce a avut de la oameni buni, a cincea parte dintr-un bătrîn din același sat, din Popești ¹, de la gura Gerului și din țarină și din bălți și din tot venitul, pe care ei o cumpăraseră de la Cîrstea și de la fratele lui, Danciul, fiii lui Mîndrul și ai Martei. Aceea au vîndut-o fratelui nostru, Costin postelnic, pentru douăzeci și opt taleri de argint.

Și de asemenea au vîndut, dinaintea noastră, prietenul nostru Conde fost mare vameș și fiul lui, Ion, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, dreapta lor ocină și cumpărătură, din drese de cumpărare, ce au avut de la oameni buni, o funie și jumătate și un firtai de ocină, de asemenea de la Popi, de la Gura Gerului, pe care ei le cumpăraseră de la Gheorghi fost ceașnic și de la fratele lui, Ihnat, iar lor le-a fost dreaptă ocină și dedină de pe mama lor, Maria. Aceea au vîndut-o de asemenea fratelui nostru Costin postelnic pentru douăzeci taleri de argint.

Și de asemenea au vîndut, dinaintea noastră, prietenul nostru Conde fost mare vameș și fiul lui, Ion, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și cumpărătură, din drese de cumpărătură ce au avut de la oameni buni, o funie și jumătate de ocină, de asemenea din același sat, din Popi, de la gura Gerului, ce ei au cumpărat de la Măriia, fiica lui Mihăilă și de la Chilsia, fiica lui Teodosie. Aceea au vîndut-o de asemenea fratelui nostru, Costin postelnic, pentru șasesprezece taleri de argint.

¹ Așa în orig.; mai sus: Popi.

Și s-a sculat fratele nostru, Costin postelnic și a plătit deplin toți acești bani, mai sus scriși, dinaintea noastră, în mînile acelor mai sus scriși, Conde fost mare vameș și fiul lui, Ion. Iar ei i-au dat și acele drese, ce au avut pe acele ocine și, de asemenea, ei înșiși au mărturisit, înaintea noastră, că au un uric de...¹ de la Radul voievod și în acel uric sint scrise acele părți de ocină cu alte ocine ale lor și s-au prins să aducă acel uric, ca să se șteargă acele părți de ocină.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie între ei și plată deplină, noi și de la noi încă am făcut această scrisoare a noastră să fie domniei sale de credință, pînă cînd își va face și drese domnești. Și pentru mai mare credință am iscălit și am pus pecețile noastre la această adevărată scrisoare a noastră.

Și eu, Cîrstea uricar am scris, să se știe.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 28.

Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Eu Lupul mare vornic <m.p.>.

Eu <Ionașco Cu>²jbă mare vornic <m.p.>.

Ianachi postelnic <m.p.>.

Eu Iurașco Bașotă hatman <m.p.>.

Eu Lupul fost mare vornic, pîrcălab de Hotin <m.p.>.

Costantin Batiște <m.p.>.

Dimitrie mare vistier <m.p.>.

Grama fost stolnic <m.p.>.

Eu Toma sulger am iscălit <m.p.>.

Pătrașco Bașotă logofăt <m.p.>.

Eu Dumitrașco Șol<dan>² mare stolnic <m.p.>.

Eu Dumitru Buhuș logofăt <m.p.>.

Eu Gheorghe Roșca am iscălit <m.p.>.

† Caracaș mare armaș.

Istratie Bolea mare șetrar <m.p.>.

Eu Mierăuță am iscălit m.p.

Ion vornic am iscălit.

† Costantin vornic <m.p.>.

† Tănăsie vornic de gloată.

Eu Dumitrașco stolnic <m.p.>.

Eu Enache Dumitru al doilea armaș am iscălit m.p.

Bibl. Acad., C/134.

Orig., hîrtie (39 × 25,3 cm.), nouăsprezece peceți aplicate.

¹ Loc alb în orig.

² Loc rupt în orig.

1632 (7140) mai 28, Iași.

Alexandru Iliaș voievod întărește lui Costin postelnic părți de ocină din satele Tomcești și Popi, din ținutul Tecuci, cumpărate de la Conde fost mare vameș și de la fiul său, Ion.

Suret de pe ispisocu vechiu pe sirbie, de la Alexandru Iliaș voievod, domn țării Moldovei, scris în Iaș de Cristea Dămiiian uricariul, din leat 7140 <1632> mai în 28.

Iată viind, înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri a Moldovei, a mari și mici, boiariul nostru Conde biv vel vameș și feciorul său Ioan <au vindut>¹ driaptă ocina lor și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce l-au avut ei de la Ștefan Tomșa voievod, o a patra parte din satul Tomceștii, ce-i în ținut Tecuciului, care ș-o au fost cumpărat ei de la Tudora și soru-sa Marica, fetele a lui Ieremia Tălabă, din diresule lor ce le-au avut moșul lor Toma Tălabă, cum și altă parte de ocină dintr-acelaș sat din Tomceștii, care ș-o au fost cumpărat de la mai sus numitele, de la Tudora și de la soru-sa Mărica, fetele a lui Ieremie Tălabă și de la niamurile lor, de la Iosip și de la surorile lui, Urita și Antonia, fiii [a] lui Dumitru Talabă, toată partea [a] unchiului lor, a lui Pătrașcu Tălabă, o a patra parte, ce să va alege, cu loc de vad de moară în Birlad, cu bălți de pește păscuitoare și cu tot venitul, iarăși de nime siliți, nici asupriți, ci de a lor buna-voia au vindut credincios boeriului nostru Costin postelnicul drept una sută taleri de argint, bani gata.

Și iarăși boeriul nostru Conde biv vel vameș și cu fiul său Ioan, driaptă ocina lor și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce le-au avut de la însuș domnia mea, din domnia cea dintii, o a patra parte, ce să va alege, din tot satul din Popi, [din ustie²] din gura Gerului, ce-i în ținut Tecuciului, care și-au fost cumpărat ei de la Vasilie, ginerile Cristii vornicului și de la cumnatul său Cernat biv logofăt, ce tot ginerile Cristei vornic și de la Schiva, giupineasa [a] răposatului Dabija biv paharnic, fata Cristii vornicului, care această a patra parte de sat au fost cumpărătură răposatului Cristii vornicului de la Roatăș și de la Vrancea și de la Duma și de la alte nia-

¹ Omis în text.

² „gura“.

muri a lor, din vatra satului, din cîmpu, din bălți cu pește și cu tot venitul de nime siliți, nici asupriți, ci de a lor bunavoe au vîndut boeriului nostru lui Costin postelnicul, drept șesăzeci și șesă taleri de argint.

Și iarăș boeriul nostru Conde biv vel vameș și cu fiiul său Ioan, tot a lor driaptă ocină și cumpărătură ce o au avut de la oameni buni, din dires de cumpărătură de la acei oameni, o a cincea partea dintr-un bătrîn dintr-acelaș sat de Popi, din gura Gerului, care ș-o au fost cumpărat de la Crîste și de la frate-său Danciul, feciorii Mîndrului și a Martei, de nime siliți, nici asupriți, ci de a lor bunavoia [lor], cu loc de țarină, din bălți și din tot venitul, dinaintea noastră au vîndut iarăș boeriului nostru Costin postelnic drept douazeci și opt taleri de argint.

Tije boeriul nostru Conde biv vel vameș și cu fiiul său Ioan, dreaptă ocina lor și cumpărătură, din dires de cumpărătură ce l-au avut de la oameni buni, o funie și giumătaté și un firtaiu de ocină, tot din satul Popi, din gura Gerului, ce ș-au fost cumpărat ei de la Gheorghie biv paharnic și de la frati-său, Ignat, iar lor li-au fost driaptă ocină și moșie de la maica lor Măriia, iarăș de nime siliți, nici asupriți, ci de a lor bunăvoia, denaintea noastră au vîndut credincios boeriului nostru Costin postelnic drept doaozeci taleri de argint.

Și iarăș boeriul nostru Conde biv vel vameș și cu fiiul său Ioan, driaptă ocina lor și cumpărătură, din dires de cumpărătură ce-l au avut de la oameni buni, un odgon și giumătaté de ocină tot dintr-acelaș sat din Popi, din gura Gerului, ce ș-au fost cumpărat ei de la Măriia, fata lui Mihăilă și de la Chelsiia, fata Tudosiei ¹, iarăș de nime siliți, nici asupriți, ci de a lor bunăvoia, denaintea noastră au vîndut boeriului nostru Costin postelnic drept șesăsprezeci taleri de argint.

Și așe, sculîndu-se boeriul nostru Costin postelnicul au plătit toț deplin acei de mai sus arătați bani denaintea noastră și denaintea boerilor noștri, în mîinele mai sus numiților, boeriului nostru Condii biv vel vameș și fiiulu său, lui Ion.

Și le-au dat lui ² diresăle lor ce le-au avut pe acelé ocini.

Și iarăș sînguri ei au mărturisit înaintea noastră precum că mai au un uric de (loc deșchis) ³ de la Radul voievod în cari sînt trecute acele părți de ocine și s-au apucat ca să aibă a le scoate dintr-acel uric.

Drept aceia, și de la domniia mea să fie credincios boeriului nostru Costin postelnicului acelé părți de ocine din satul Tomceștii și din satul Popi,

¹ Cf. documentul precedent.

² Notă pe margine: „va să zică, lui Costin postelnicului, diresăle lor, a Condii și a fiiului său”.

³ Nota traducătorului.

din gura Gerului, ce sînt în ţinut Tecuciului, drepte ocini şi cumpărături şi uric şi întăritură şi fiilor lui, nepoţilor, strănepoţilor, prestrănepoţilor şi la tot niamul lui, cine i se va alege mai de aproape, cu tot venitul, nestrămutat niciodinioară în vecii vecilor. Şi altul să nu să amestece.

Insuş domnul au poruncit.

În ispisocul cel adevărat este iscălit însuş cu mîna sa, Io Alexandru Iliieş voievod.

Di pi sirbie pe limbe moldoveniască am tălmăcit la anul 1810 avgust 25, cliucer, polc<ovnic> Debrici.

Bibl. Acad., CXVI/88.

Traducere.

EDIȚII: Iorga, *St. şi doc.*, XI, p. 257—258 (rezumat).

95

1632 (7140) mai 28, Iaşi.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Bejan fost jîtnicer mai mulţi robi ȱigani.

† Нѡ Плѣхандрѡ Нлѣш воєвода, божією милоєтією, господарѣ Земли Молдавєскоє. Ъже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣи великих и малых, слѣга наш Бежан бѣе житиничар съ єдин запис за свѣдѣтельство ѡт Соч Мнхѡю вѣит съ бѣ прѣгари ѡт трѣг Тотрѣшскоѡ и съ печат врашскоѡ и съ вѣснх мѣшчанни стари и млади ѡт там и тиже ѡт Нлѣ бнѣ хотинѡг и ѡт Мнхннѣ и ѡт нннх люди добри, сице писаше и свѣдѣтельствѣши въ тот запис за редѣ єдиноѡ циган, имѣ Еаснлѣ, аже ѡн ѡкрал двѣ кони и поимал на него за лицѣ съ тѣх кони и вѣсхоѡшт покѣшати его срѣдници ѡт Тотрѣш, а ѡн платил ємѣ главѣ и извадил его ѡт изгнѣлєннѣ како да єст ємѣ прав холоп циган за дѣдннѣ, съ жена его и съ дѣтѣ нх.

И тиже, ѡказовал прѣд нами и дрѣг запис како ѡн собѣ кѣпил єдин циган, на имѣ Костантин, сынѣ Еаснлѣ цѣган, єже кнше пишем, радѣ єдин кон добро что дал радѣ него єдиноѡ циган, имѣ Нѡн, за что тот циган Нѡн ещѣ же бѣло дал радѣ него да извадил ємѣ главѣ ѡт изгнѣлєннѣ¹.

¹ Loc rupt in orig.

<И тѣже сказоваа п>¹рѣд <намин>¹ дрѣг запис ѡт сѣбѣ наш Ивнашко Билон, писан съ рѣки его и съ подписаннѣа его, писавше и сѣдѣтелствыше како ѡн по его добраа волѣ, неким непонѣжен, а ни прислован, [и] продаа его правн холопи цигани, именем Ивнашко Рѣсѣл, сынѣ Баснаѣе.

Ино господство ми, видѣше тѣх записе за сѣдѣтелство, вѣровахом и ѡт нас ешеже дади и потерѣдани есми на сѣбѣ наш Бежан внѣ житничар съ тѣх више речених холопи цигани, именем Баснаѣе и сынѣ его, Костантин и Івнашко Рѣсѣл, сынѣ Баснаѣе, како да ест ема и ѡт господства ми правн холопи цигани и вкѣпленѣе и дрѣк и потерѣженнѣе, непорѣшенно ема николиже въ вѣки вѣчних. И ни да се не ѣмшаѣт.

Оу Ісе, въ лѣто хрѣм лан кн.

† Господинѣ рече.

Глангѣ вѣл логофѣт ѣчи и сѣ искаах <м. р.>.

† Ерѣстѣ Даммиан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, sluga noastră Bejan fost jitnicer cu un zapis de mărturie de la Soci Mihaiu vuit cu 12 pîrgari din tîrgul Totrușului și cu pecetea orașului și de la toți tîrgoveții bătrîni și tineri de acolo și de asemenea și de la Ilea fost hotnog și de la Mihnea și de la alți oameni buni, astfel scriînd și mărturisind în acel zapis de rîndul unui țigan, anume Vasilie, căci el a furat doi cai și l-au prins pe el de față cu acei cai și au voit să-l spînzure ureadnicii de Totruș, dar el i-a plătit capul și l-a scos de la pieire, ca să-i fie lui drept rob țigan de moștenire, cu femeia lui și cu copii lor.

Și de asemenea a arătat înaintea noastră și alt zapis cum el și-a cumpărat un țigan, anume Costantin, fiul lui Vasilie țigan, care mai sus scriem, pentru un cal bun ce a dat pentru el altui țigan, anume Ion, pentru că acel țigan Ion încă a fost dat pentru el ca să-i scoată lui capul de la pieire.

<Și de asemenea a arătat>¹, înaintea <noastră>¹, alt zapis de la sluga noastră Ionașco Biloî, scris cu mina lui și cu iscălitura lui, scriînd și mărturisind că el de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra a vîndut dreptul său rob țigan, anume Ionașco Rusul, fiul lui Vasilie.

Deci domnia mea, văzînd acele zapise de mărturie, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit slugii noastre Bejan fost jitnicer acei mai sus spuși robi țigani, anume Vasilie și fiul lui, Costantin și Ionașco Rusul, fiul lui Vasilie ca să-i fie lui și de la domnia mea drepti robi țigani și cumpă-

¹ Loc rupt în orig.

рăтурă și uric și întărire, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 28.

† Domnul a zis.

Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., MCLXXI/5.

Orig., hîrtie (30,50 × 20 cm.), pecete aplicată, căzută.

96

1632 (7140) mai 29, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic seliștea Sterpeni, din ținutul Fălciu, care fusese ascultătoare de ocolul Stăni-lești, pentru dreaptă și credincioasă slujbă și pentru că a dat 130 de ughi în trebuința țării.

† Иъ Александръ Ілішш воєвода, божією милостію, господаръ Земли Молдавскон. Оже тот истиннй вѣрно болѣеши нашего, Гевргіе Рошка вистѣрник, даа и потвърждаа есми емо его правѣи штиннии шт его правѣи нарѣденіе за даніе и милованіе и пак и за вкѣспленіе шт Александръ, сынъ Радѣа воєвод и шт испеок за потвържденіе шт Монаси Могила воєвода, една снанице, на нмѣ Стерпѣніи, что ѡ волост Фѣлчійскомѣ, что тоа сѣнище вкѣше права господарскаа, прислѣшно къ школ Стѣннѣшиим, радѣ его праваа и вѣрнаа слѣжба что слѣжна томѣ господаръ іакоже и господство ми днне; дрѣгое, за что даа тиже том господаръ една сто и трдѣсѣт ѡгн златѣи и тѣх пинѣши даа сѣ къ потрѣба земскон.

Тѣм радѣ, тот вкѣше писанномѣ снанице, Стерпѣніи, вкѣше за школ Стѣннѣшии, да ест емо и шт господства ми праваа дааніе и милованіе и вкѣспленіе и ѡрик и потвържденіе, его и чадом его, непорошенно на вѣки. Ии да сѣ не ѡмншаеи прѣд снм листом наш.

Ѧ Иѣс, въ лѣто «ѡрм» ман кѣ.

† Гам господинъ велѣа.

† Гѣнгѣ вел логофѣт ѡчи и сѣ нскаѣ <m. p.>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acestui adevărat credincios boier al nostru, Ghiorghe Roșca vistiernic, i-am dat și i-am întărit dreapta lui ocină din dreptele lui drese de danie și miluire și iarăși și de cumpărătură de la Alexandru, fiul lui Radul voievod și din ispisoc de întărire de la Moisi Moghila voievod, o siliște, anume Sterpenii, care este în ținutul Fălciu, care seliște a fost dreaptă domnească ascultătoare de ocolul Stănilеști, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă ce a slujit acelui domn precum și domniei mele astăzi; alta, pentru că a dat de asemenea acelui domn o sută și treizeci ughi de aur și acei bani s-au dat în treaba țării.

Pentru aceea, acea mai sus scrisă siliște, Sterpenii, fostă de ocolul Stănilеști, să-i fie și de la domnia mea dreaptă danie și miluire și cumpărătură și uric și întărire, lui și copiilor lui, neclintit în veci. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 29.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Gheanghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Focea <a scris>.

Arh. St. Buc., Episcopia Huși, XIII/10.

Orig., hirtie (31,5 × 19 cm.), pecete aplicată, căzută în parte.

97

1632 (7140) mai 30, Iași.

Alexandru Iliaş voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare stolnic ocini cumpărate în Petiia Mare, ținutul Suceava, și în Șușmănești, ținutul Dorohoi.

† Иъ Александръ Илияшъ воевода, божію многостію, господарь Земли Молдавскон. Оже прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсми нашими молдавскими бояри, великими и малими, Платонъ питѣрьелъ въ Хрѣска, съ жена его, Мѣгдѣлина, дѣща Еремѣи Тѣтин и сестра его, Янисѣа, по нѣ добраа волѣ, неким непонѣжденн, а ни приселованнн и продади нѣ права штиннѣ и дѣдиннѣ, мѣсто за една дома и съ всѣ что съ нѣберетъ въ полѣ и въ ватрѣ село и съ вѣсѣм до-

ходом ѡт село что съ именѣет Петѣа Бел, что ѡ волост Ёсчавскон. Таа ѡни продали нашѣмъ вѣрноиѣмъ болѣринѣ, Дѣмитрашко Шолдан вел столнник, радѣ чѣтири десѣтъ талери сребръниихъ.

И тижѣ продаа Янисѣа, дѣща Ёремѣи Тѣтен, и...¹ Ѣнака, дрѣгъ едно мѣсто за дома, тижѣ ѡ Петѣа Бел, съ вѣсѣ жерѣвѣа, что съ избѣрет ѡ ватрѣ село и ѡ полѣ. Таа продали тижѣ болѣринѣ нашѣмъ, Дѣмитрашко Шолдан столнник, ради чѣтири десѣтъ талери личниихъ.

И тижѣ прѣидѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри Михѣа и жена его, Чюрчѣ, дѣща Костѣ, по нѣхъ добрую волю, некимъ непонѣждѣни, а ни приселовани и продали нѣхъ правою ѡтнинѣ и дѣднинѣ, тижѣ мѣсто за една дома и тижѣ ѡ Петѣа Бел, съ вѣсѣ жерѣвѣа, что съ избѣрет ѡ ватрѣ село и ѡ полѣ и ѡ весъ приход. Таа продали болѣринѣ нашѣмъ Дѣмитрашко Шолдан столнник радѣ чѣтири десѣтъ талери личниихъ.

И тижѣ прѣидѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Иѡнашко Ёрецѣа ѡт Шѣшмѣнеци, вѣнѣк Никоарѣ вѣнѣ армаш, за его добраа волѣ, некимъ непонѣждѣни, а ни приселован и продаа его праваа ѡтнинѣ и дѣднинѣ, чѣтверѣтаа част ѡт село Шѣшмѣнеци, что ѡ волост Дорохонскоиѣ, ѡт весъ село и ѡ полѣ и ѡ лѣс и ѡ ватрѣ село и ѡ весъ приход.² <Таа>² продаа болѣринѣ нашѣмъ вѣрноиѣмъ, Дѣмитрашко Шолдан вел столнник, радѣ една сто талери сребръниихъ.

И тижѣ прѣидѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Иѡнашко, сынѣ Ёремѣискѣлов, по своа добраа волѣ, некимъ непонѣждѣни, а ни приселован и продаа своа правою ѡтнинѣ и дѣднинѣ, чѣтверѣтаа част ѡт тогожде село, ѡт Шѣшмѣнеци, ѡт ватрѣ село и ѡт полѣ и ѡт лѣс и ѡт весъ приход. Таа продаа нашѣмъ вѣрноиѣмъ болѣринѣ, Дѣмитрашко Шолдан вел столнник, радѣ една сто талери сребръниихъ.

И тижѣ прѣидошѣ, прѣд нами, Козма и брат его, Ёѣлан, сынѣкоѣ Мѣнтѣнѣлов, по нѣхъ добраа волѣ, некимъ непонѣждѣни, а ни приселовани и продали нѣхъ правою ѡтнинѣ и дѣднинѣ, чѣтверѣтаа част тижѣ ѡт село Шѣшмѣнеци, ѡт весъ мѣсто и ѡт ватрѣ село и ѡт полѣи ѡт лѣс и ѡт весъ приход. Таа продали нашѣмъ вѣрноиѣмъ болѣринѣ, Дѣмитрашко Шолдан вел столнник, радѣ една сто талери сребръниихъ.

И вѣсталъ съ болѣринѣ нашѣмъ вѣше писанномъ, Шолдан вел столнник, и заплаати тѣи вѣше писаниихъ пинѣси испѣлна, ѡт прѣд нами и ѡт прѣд нашими болѣри, вѣ рѣкаѣхъ тѣи вѣше писаниихъ.

Ино господство ми, ѡкоже ѡвидѣхомъ нѣхъ доброволною токмеж и испѣлнаа заплаатѣ, ѡт насъ ешеже дали и потерѣдили есми болѣринѣ нашѣмъ вѣрноиѣмъ Дѣмитрашко Шолдан столнник на тѣѣхъ частѣи за ѡтнинѣ ѡт Петѣа Бел и ѡт Шѣшмѣнеци, како да естъ елиѣ и ѡт насъ правѣи ѡтнинѣи и вѣиспѣленѣи и ѡрик и потѣ

¹ Loc alb in orig.

² Loc rupt in orig.

връждѣнїе, съ вѣсѣм доходом, непорѣшеномъ николиже на вѣки. И ни да съ не
слишашт.

Оу Ис, въ лѣто хрѣм маи ѿ.

† Гам господинъ велѣл.

† Гларѣк вел логофѣтъ сынъ съ нскаахъ <м. р.>.

† Крстѣ Дамѣианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Platon pit<ărel> din Hreasca, cu femeia lui, Măgdălina, fiica lui Eremia Tetea și sora lui, Anisia, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, loc de o casă și cu tot ce se va alege din cîmp și din vatra satului și cu tot venitul din satul ce se numește Petiia Mare, ce este în ținutul Suceava. Acea a vîndut-o ei credinciosului nostru boier, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru patruzeci taleri de argint.

Și de asemenea a vîndut Anisia, fiica lui Eremia Tetea și...¹ Onaca, un alt loc de casă, de asemenea în Petiia Mare, cu toată jirebia ce se va alege în vatra satului și la cîmp. Acea au vîndut-o de asemenea boierului nostru, Dumitrașco Șoldan stolnic, pentru patruzeci taleri numărați.

Și de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Mihăilă și femeia lui, Ciurcea, fiica lui Coste, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, de asemenea loc de o casă și tot în Petiia Mare, cu toată jirebia ce se va alege în vatra satului și în cîmp și în tot venitul. Acea au vîndut-o boierului nostru, Dumitrașco Șoldan stolnic, pentru patruzeci taleri numărați.

Și de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ionașco Crețul din Șușmănești, nepotul lui Nicoară fost armaș, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta lui ocină și dedină, a patra parte din satul Șușmănești, ce este în ținutul Dorohoi, din tot satul și la cîmp și la pădure și din vatra satului și din tot venitul. <Acea>² a vîndut-o boierului nostru credincios, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru una sută taleri de argint.

Și de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ionașco, fiul lui Eremiescul, de bunăvoia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, a patra parte din același sat, din Șușmănești, din vatra satului și din cîmp și din pădure și din tot venitul.

¹ Loc alb în orig.

² Loc rupt în orig.

Aceea a vîndut-o credinciosului nostru boier, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru o sută taleri de argint.

Și de asemenea au venit, înaintea noastră, Cozma și fratele lui, Bălan, fiii lui Munteanul, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, a patra parte de asemenea din satul Șușmănești, din tot locul și din vatra satului și din cîmp și din pădure și din tot venitul. Aceea au vîndut-o credinciosului nostru boier, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru o sută taleri de argint.

Și s-a sculat boierul nostru mai sus scris, Șoldan mare stolnic și a plătit deplin acești mai sus scriși bani, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri, în mîinile celor mai sus scriși.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină, încă am dat de la noi și am întărit boierului nostru credincios, Dumitrașco Șoldan stolnic, acele părți de ocină din Petiia Mare și din Șușmănești, ca să-i fie și de la noi drepte ocine și cumpărătură și uric și întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 30.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Ghianghia mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., XXXVII/38.

Orig., hîrtie (42,2 × 27,8 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 15–18 (trad. editorului).

98

1632 (7140) mai 30.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașcu din Zmeeni părți de ocini din satele Zmeeni și Groteni, cu vad de moară în Smila.

7140 <1632> mai 30.

Uric di la Alicsandru Ilieși voievod întăritoriu lui Ionașcu din Zmeeni pi părțli de ocenă din Zmeeni și Groteni cu vadu din Simila.

Bibl. Acad., CCLXXXIX/128, f. 5 (d).

Rezumat dintr-un perillipsis.

1632 (7140) mai 30.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Vasilie, fiul lui Sava, partea lui Nicoară din Bălotești, în urma judecății pe care a avut-o cu Maria Cornoae.

Suret de la Alexandru Iliș voievod din leat 7140 <1632> mai 30.

Precum au avut zi înaintia domniei mele Vasilie, feciorul Savii din Bălotești, cu Mariia Cornii de acolo, pentru o parte de moșie, partea lui Nicoară din Bălotești, care îi iaste lui cumpărătură de la Nicoară drept cinci boi buni, cum arată și cartea de giudecată de la Petru vodă și de la Irimia Moghila voievod și de la Simion Moghila voievod, iarăși cum au fost mai avut ei zi. Iar Vasilie, feciorul Savii, el au venit la zi și au așteptat patru zile piste zi. Iar Maria Cornoae, ia n-au venit la zi ce au rămas din zi și din toată legia noastră, pe obiceiul pământului, iar Vasilie, ficiorul Savii, el s-au îndreptat înaintia noastră.

Pentr-acea, parte de moșie, partia lui Nicoară din Bălotești, cu fintină și cu pomeți și cu tot venitul, ca să fie a lui Vasilie, feciorul Savii, diriaptă moșie și cumpărătură, cu tot venitul, neclintită nici odineoară în veci.

Și alții care vor fi mai în urmă să n-aibă a să mai pîri pentr-acea moșie, nici să cutezi înprotiva cărții noastre.

Gospodin cazul.

Eu, preotul Vasilie Neculcescul ot Ungurêni, l-am prefăcut de pe linba sloveniască la leat 7151 <1643> aprilie 12.

Bibl. Acad., MCDXLII/1.

Copie din 1817, din condica lui Enachi Stamate pentru moșiile Bălotești și Stănișești.

1632 (7140) mai 31, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistier ocini în satele Scobențeni, ținutul Cîrligătura, Ciumălești, Vărzărești pe Bîcovăț și Vărzărești pe Nirnova, toate în ținutul Iași.

† Иъ Плиѣандръ Іліѣш коѣкода, коѣѣю милостію, господаръ Земли Молдавскон. Ѣже тот истинни колѣрни наши вѣрнѣи <Гивургѣ Рошка вистѣр-

ник>¹ сѣлѣна[и] нншнм прѣжде нас вѣшен свѣтым почившим господары . право и вѣрно, <а>² сѣда сѣлѣще и господства ми право и вѣрно. Тѣм мы видѣвши его права и вѣрнаа сѣлѣба, дали и потвѣрдили есми емѣ его правѣи штинни и вискѣплѣнѣи, шт привѣли за кѣпѣжна что имал шт Мирон Барновскѣи воевода, нѣкнх части за штинни шт село Скобенцѣни, что ѣ колоост Кърангътѣри, сѣ ставове и сѣ млени, что соби кѣпи шт Мътею и брат его, Павел, и Тѣдора, жена Глигорѣи вѣсѣ част им, шт ѣрик что имали штцѣ и дѣд нх шт Стефан воевода, шеста част шт село Скобенцѣни и сѣ шеста шт част за став и шт млени и шт вес приход, радѣ една сто талер сребръних.

И тижѣ шт Цефана, дочка Дръган, прѣшнѣковѣ Ивашко, шт шестаа част, четвѣртаа част, сѣ садове и сѣ вес доход, за два десѣт талери сребръних.

И тижѣ шт Цонца и сѣстра ен, Дѣмитра, дочки Петрашко, вѣнци Іѣни Скобенцѣна, шт шестаа част, половина и сѣ сѣдма част шт став и сѣ шестаа част шт млени и сѣ части шт двоѣ ставове скажѣни, что сѣ емѣ избѣрет и сѣ паснико и сѣ садове и сѣ дом ѣ село, радѣ шест десѣт талер сребръних.

И тижѣ шт Корнѣ, сынѣ Ягѣхѣи Шверденѣсѣ, ен права кѣпѣжно, шт исписок за вискѣплѣнѣи шт Еринѣа Могила воеводи, шт половина того село, шт трѣтаа част, пѣтаа част и шт весмаа част, половина и шт шестаа част шт млени, половина, сѣ частѣи шт двоѣ ставове скажѣни, что сѣ избѣрет, радѣ три десѣт и пѣт талери сребръних.

И тижѣ шт Глигорѣи и брат его, Іѣнашко и сѣстра нх, Мъръѣнка, сынѣ Глигорѣи, нх права [и] вискѣплѣнѣи шт исписок что имал шт.....³ воевода, шт половина село, шестаа част, сѣ сѣдма част шт став велѣнок, сѣ вес доход, за сѣдмѣ десѣт и пѣт талер сребръних.

И тижѣ соби кѣпи шт Мирон, вѣнк Лѣпан Бѣтъш, его права дѣднѣна>², шт шестаа <част>² село, шестаа част и шт шестаа част шт став, половина, за два десѣт талери сребръних.

И тижѣ соби кѣпи шт Гаврила, сынѣ Нѣстор Швердѣна, шт шестаа част того село половина.

И тижѣ дрѣга част, шт того село, шестаа част, что тоа било им кѣпѣжна шт Еринѣа, сынѣ.....³, шт вѣтрѣ село и сѣ стави и шт млени и сѣ паснико и сѣ садове и сѣ вес приход, за една сто и два десѣт талери сребръних.

И тижѣ соби кѣпи дрѣгаа част шт тогоже село Скобенцѣни, шестаа част, шт Ъдокѣа, дочка Дръган и шт Ерина, что бѣла им дѣднѣна, а дрѣгаа част, что бѣло им искѣплѣнѣи шт тогоже село, шт шестаа част, половина, шт вѣтрѣ село и шт полѣ и шт стави и млени и шт паснико и садове и вес приход, радѣ

¹ Numele omis în orig; vezi mai jos.

² Omis în orig.

³ Loc alb în orig.

www.dacoromanica.ro

și fratele lui, Pavel și Tudora, femeia lui Gligorie, toată partea lor, din uricul ce au avut tatăl și bunicul lor de la Ștefan voievod, a șasea parte din satul Scobențeni și cu a șasea din partea de iaz și din moară și din tot venitul, pentru o sută taleri de argint.

Și de asemenea, de la Ștefana, fiica lui Drăgan, strănepoata lui Ivașco, a patra parte din a șasea parte, cu iazuri și cu tot venitul, pentru douăzeci taleri de argint.

Și de asemenea, de la Țonța și sora ei, Dumitra, fiicele lui Pătrașco, nepoatele lui Ion Scobențeanul, jumătate din a șasea parte și cu a șaptea parte din iaz și cu a șasea parte din moară și cu părți din două iazuri stricate, ce i se vor alege și cu prisacă și cu grădini și cu casă în sat, pentru șasezeci taleri de argint.

Și de asemenea, de la Cornea, fiul Agahiei Șuverdeneasă, cumpărătura ei dreaptă, din ispisocul de cumpărătură de la Ieremia Moghilă voievod, a cincea parte din a treia parte din jumătatea acelui sat și jumătate din a opta parte și jumătate din a șasea parte din moară, cu părți din două iazuri stricate, ce se vor alege, pentru treizeci și cinci taleri de argint.

Și de asemenea, de la Gligorie și fratele lui, Ionașco și sora lor, Măriica, fiii lui Gheorghe, dreapta lor cumpărătură din ispisocul ce a avut de la...¹ voievod, a șasea parte din jumătate de sat, cu a șaptea parte din iazul cel mare, cu tot venitul, pentru șaptezeci și cinci taleri de argint.

Și de asemenea și-a cumpărat de la Miron, nepotul lui Lupan Botăș, dedina lui dreaptă, a șasea parte din a șasea <parte>¹ din sat și jumătate din a șasea parte din iaz, pentru douăzeci taleri de argint.

Și de asemenea și-a cumpărat de la Gavril, fiul lui Nistor Șuverdeanul, jumătate din a șasea parte din acel sat.

Și de asemenea, altă parte din acel sat, a șasea parte, ce le-a fost cumpărătură de la Ieremia, fiul...², din vatra satului și cu iazuri și din mori și cu prisacă și cu grădini și cu tot venitul, pentru o sută și douăzeci taleri de argint.

Și de asemenea și-a cumpărat altă parte din aceleași sat Scobențeni, a șasea parte, de la Odochia, fiica lui Drăgan și de la Erina, ce le-a fost moștenire, iar altă parte din același sat, ce le-a fost răscumpărare, jumătate din a șasea parte, din vatra satului și din cîmp și din iazuri și mori și din prisacă și grădini și tot venitul, pentru o sută și douăzeci taleri de argint, ce a fost, Odochiei și Erinei, răscumpărătură de la Alexa fost stolnic.

Pentru aceea, toate aceste <părți>³ de ocină mai sus scrise, din satul Scobențeni, cu iazuri și cu mori și prisăci și grădini, să-i fie de la domnia mea cu tot venitul.

¹ Omis în orig.

² Loc alb în orig.

³ Loc rupt în orig.

Și întru aceasta, de asemenea dăm și întărim boierului nostru mai sus scris, Gheorghie Roșca vistier, dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură de la Radul voievod, o parte de ocină din satul Ciurmălești, din a treia parte, din partea de sus, ce se va alege, partea lui Gligorașco, fiul lui Ștefan Ciomală, pentru patruzeci taleri de argint.

Și de asemenea i s-a dăruit¹ de Zaharia, nepotul Buzoaei, <de>² a lui bunăvoie, i-a dăruit o parte de ocină, ce a avut el din satul Vărzerești, în ținutul Iași, de pe Bîcovăț, cu loc de iaz la Bîcovăț și cu poiene și cu toată partea lui Buzul, ce i se va alege.

Și de asemenea i-a dăruit un loc de prisacă din hotarul Vărzăreștilor, pe pîrîul Nirnova, ce el a cumpărat-o de la Ion Vărzar vatag pentru douăzeci taleri de argint.

Toate aceste părți de ocină mai sus scrise, pe rînd, din satul Scobențeni și din Vărzărești, să fie și de la domnia mea boierului nostru Gheorghie Roșca vistier și cneaghinei lui, Anița, drepte ocine și cumpărătură și uric și întărire, lor și copiilor lor, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 31.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gheanghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ioan Focea <a scris>.

Bibl. Acad. CIX/105.

Orig., hîrtie (42,4 × 28,7 cm.), pecete aplicată, căzută.

O trad., ibidem, CLXXXIX/70.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVIII. p. 405—412 (orig. slav cu trad. lui

Gh. Ghibănescu).

101

1632 (7140) mai 31, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistier seliștea Văleșani, ținutul Cîrligătura, satul Roșcani numit Docinții-Scobențeni și părți din Onești.

† Иѡ Александръ Иліашъ воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оуже тот истинни наши вѣрноу болѣиу, Гиѡргіе Рошка вистѣрника, сѣзжиа и иншихъ прѣжде насъ бывшихъ господарыхъ, нынѣ сѣзжиче и господ-

¹ Corectat; a fost: „și-a cumpărat“.

² Omis în orig.

стеѡ ми право и вѣрно служба и земаѣ наши. Дали и потвѣрдили есми емѡ
его правѣи ѡтнини и викѡплениѣ, ѡт его правѣи привѣлѣх ѡт Мирон Барноскѣ
воевода, една силниѣ на нмѣ Бѣлишѣни, что ѡ колоост Крѣлангѣтѡро, что тоа
силниѣ естѣ емѡ праваа викѡплениѣ ѡт молебеници наше, егѡменѡ и вес съѡро ѡт
сѣѣтаа монастыр глаголемѣи Гекѣтаго, славнаго пророка Ілѣа, близ трѣг Гѡчака
радѣ два сто ѡгн жолти, что тоа силниѣ бивше нм праваа дааниѣ и милованиѣ
сѣѣтом монастыр ѡт давнаго Ялѣѡандрѣ воевода. Тѣм радѣ, да ест емѡ и ѡт
господства ми съ вѣсем дохѡдом.

И ѡ том, тижѣ дали и потвѣрдили есми болѣринѡ господства ми више
писанномѡ, Гиѡргѣ Рошка вистѣрник, ѡт его правою, питомаго ѡрика ѡт
Ялѣѡандрѣ, сынѣ Радоѡл воевода, за потвѣрженѣи и пак ѡт дрѡгѣи ѡрик за
викѡплениѣ ѡт Барноскѣ воевода, село на нмѣ Рошканѣи, что сѣ нменѣет Дочинциѣи
Гкобенциѣи, съ велнкѣи став и съ дрѡгѣи ставове и съ пасники и съ садове и
съ вес прихѡд, что сѣѣѣ кѡпи ѡт Павѣл и ѡт брат его, Мѣтѣи и <ѡт>¹
Тѡдора, жена Глигорѣи, что тоа ест нм за дѣднинѡ; и ѡт Цѣѣана, дочка
Дрѣган, прѣѡнѡска Нѡашко и ѡт Цонца и сѣстра ин, Дѡмнтра, дочка Пѣтрашко,
внѡци Іѡн Гкобенциѣнѡ и ѡт Корнѣ, сынѣ Ягѡхѣи Шѡвердѣнѣсѣ, что тоа било
нм викѡплениѣ ѡт . . .² и ѡт Глигорѣи и брат его, Іѡнашко и ѡт сѣстра нх,
Мѣрѣнка, сынове Гиѡргѣи, вѣсѣл части нм за кѡпежно ѡт того село; и ѡт
Мирон, внѡк Лѡпан Бѡнтѣш и ѡт Гаврил, сынѣ Нистѡр Шѡвердѣнѣл, вѣсѣ
части нм за ѡтнинѡ и дѣднинѡ ѡт того село; и ѡт Ъринѣи сынѣ . . .² част
емѡ за кѡпежно ѡт того село; и ѡт Докѣи, дочка Дрѣган и ѡт Ърина, тижѣ
част нм за дѣднинѡ ѡт тогоже село; и дрѡгаа част за искѡплениѣ ѡт Ялѣѡа
внѡ столник; а една част ѡт того село естѣ нм кѡпежна и пакнѣи и дрѡгнѣх
части ѡт тот село, ѡт исписѡачѣ за викѡплениѣ ѡт Ялѣѡа<н>дрѣ Радоѡл воевод,
что сѣѣѣ кѡповаѣ ѡт вѣсѣго село Гкобенциѣни, шѣстаа част, ѡт Лѡпан вистѣ<ер<
ниѣл> и ѡт сѣстра его, Логина и ѡт вѣсѣи плѣменици нх, что ест част нм за
дѣднинѡ. Ѣт вѣсѣи снѣх кѡповаѣи, радѣ една тѣсѣѣѣа и една сто и пет десѣт
талѣри сребрѣниѣ.

Тѣм радѣ, тоѣ вѣнѡше писанномѡ село, Рошканѣи, нарицанмаго Дочинциѣи
Гкобенциѣи, да ест и ѡт господства ми болѣринѡ наше, Гиѡргѣи Рошка вистѣрник,
съ вѣсем дохѡдом.

И ѡ том, тижѣ даѣи и потвѣрдили есми болѣринѡ наши, Гиѡргѣи Рошка
вистѣрник, ѡт привѣлѣх за измѣненѣю ѡт Мирон Барноскѣ воевода, что имѣл
измѣненѣи съ Глигорѡшко Ѣрѣке, вѣсѣл части его за ѡтнинѡ что сѣ емѡ изѡберѣт
ѡт село Ъниѣи, за дѣднинѡ І ѡрик ѡт давнаго Пѣтра воевода и ѡт исписѡачѣ
за викѡплениѣ и за искѡплениѣ ѡт того село, съ мѣсто за пасника и съ садове.

¹ Omis in orig.

² Loc alb in orig.

И ѡ томъ, тижѣ дади и потвѣрѣдиши еси ми емиѡ, ѡт его правѣи нарѣденїе за кѡпежна ѡт Мирон Барноски коевода, шестаа част ѡт того село Ёнеци, что сѣбѣ кѡпи ѡт Кондрѣ Маличи, сынѣ...¹, а емиѡ бѣло вѣкѡплениѣ ѡт Костаки и Рѣсѣл. И пакѣже мѣи продади Кондрѣ Маличи его правѣа искѡплениѣ, дръгаа част, ѡт седмаа част ѡт того село, Ёнеци, три части, что бѣли искѡповали нѣ ѡт Нѣнѣа прѣкѣлабѣ и Дръгѣшан, что бѣли ми кѡпежна ѡт Дръгѣчи Потѣнгѣ, а Дръгѣчи Потѣнгѣ бѣло емиѡ вѣкѡплениѣ ѡт Брахѣш, радѣ ѡсми десѣт талер сребрънихъ.

И тижѣ дади и потвѣрѣдиши еси ми емиѡ его правѣа дадениѣ, вѣсѣ част Ывѣнашко Пѣнкѣа вѣвѣшен сѣлѣар, елико сѣ его избѣрѣи ѡт того село, Ёнеци, что ѡн, своего доброн волѣ, подаровѣа емиѡ сѣ велѣнѣа клѣтѣа, вѣ за дѣше его и радѣнѣаи сѣон, сѣ една пасѣка и сѣ садѣе, како да ест емиѡ сѣ вѣсѣм дохѣдом.

И тижѣ дади и потвѣрѣдиши еси ми емиѡ, ѡт испѣсок за вѣкѡплениѣ ѡт Мѣнѣи Мѣгѣла коевода, ѡт седмаа част село Ёнеци, половина, сѣ мѣсто на рѣка село и сѣ пасѣка и сѣ вѣс дохѣд.

Тѣм радѣ, тотѣ вѣси по рѣд испѣсѣнѣи вѣвѣше части за ѡтѣнѣи и сѣловѣ, сѣ ставѣе и сѣ мѣнѣи и сѣ пасѣци и сѣ садѣе и сѣ вѣсѣми нѣ прихѣдами, да ест емиѡ и ѡт нас ѡурѣи и правѣи [и] ѡтѣнѣи и вѣкѡплениѣ ми и чѣдом нѣ, непорошенѣо, никѣлиже на вѣки. И ни да сѣ не ѡмѣшаѣт прѣд сѣм ѣнѣом госѣподѣа ми.

Пис ѡ Иѣ, вѣ лѣто хѣрѣм мѣи лѣ.

† Ѓам госѣподѣи вѣлѣа.

† Ѓанѣгѣ вѣа лѣгѣфѣт ѡчи и сѣ искаахъ <т. р.>.

† Ывѣн Фѣчѣ <писѣа>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru credincios, Ghiorghe Roșca vistier, a slujit și altor domni foști înaintea noastră, acum slujește și domniei mele și țării noastre slujbă dreaptă și credincioasă. I-am dat și i-am întărit dreptele lui ocini și cumpărături, din dreptele lui privilegii de la Miron Barnoschi voievod, o seliște anume Văleșenii, care este în ținutul Cîrligăturii, care acea seliște îi este dreaptă cumpărătură de la rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfînta mănăstire zisă a Sfîntului, slăvitului prooroc Ilie, de lingă tirgul Suceava, pentru două sute de ughi galbeni, care acea seliște a fost dreaptă danie și miluire sfîntei mănăstiri de la Alexandru voievod cel de demult. Pentru aceea, să-i fie și de la domnia mea, cu tot venitul.

¹ Loc alb în orig.

Și întru aceasta, de asemenea am dat și am întărit boierului domniei mele mai sus scris, Ghiorghe Roșca vistier, din dreptul, propriul lui uric de întărire de la Alexandru, fiul lui Radul voievod și iarăși din alt uric de cumpărătură de la Barnovschi voievod, satul anume Roșcanii, care se numește Docinții Scobențeni, cu iazul cel mare și cu alte iazuri și cu prisăci și cu grădini și cu tot venitul, ce și-a cumpărat de la Pavăl și de la fratele lui, Măteiu și <de la>¹ Tudora, femeia lui Gligorie, ce le este de moștenire; și de la Ștefana, fiica lui Drăgan, strănepoata lui Ivașco și de la Țonța și sora ei, Dumitra, fiica lui Pătrașco, nepoții lui Ion Scobențeanul și de la Cornea, fiul Agahiei Șuverdeneasa, ce le-a fost cumpărătură de la...² și de la Gligorie și fratele lui, Ionașco și de la sora lor, Măriica, fiii lui Ghiorghe, toate părțile lor de cumpărătură din acel sat; și de la Miron, nepotul lui Lupan Bontăș și de la Gavril, fiul lui Nistor Șuverdeanul, toate părțile lor de ocină și dedină din acel sat; și de la Erimia, fiul...¹ partea lui de cumpărătură din acel sat; și de la Dochia, fiica lui Drăgan și de la Erina, tot partea lor de moștenire din același sat; și altă parte de răscumpărare de la Alexa fost stolnic; iar o parte din acel sat le este cumpărătură și iarăși și alte părți din acel sat, din ispisoace de cumpărătură de la Alexandru Radul voievod, ce și-a cumpărat, a șasea parte din tot satul Scobențeni, de la Lupan vist<ernicel> și de la sora lui, Loghina și de la toți verii lor, ce este partea lor de moștenire. De la aceștia toți a cumpărat pentru o mie și o sută cincizeci taleri de argint.

De aceea, acest mai sus scris sat, Roșcanii, zis Docinții-Scobențeni, să-i fie și de la domnia mea boierului nostru, Ghiorghe Roșca vistier, cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea am dat ³ și am întărit boierului nostru, Ghiorghe Roșca vistier, din privilegiile de schimb de la Miron Barnovschi voievod, ce a avut schimb cu Gligorașco Ureche, toate părțile lui de ocină ce i se vor alege din satul Onești, de moștenire și uric de la Petru voievod cel de mult și din ispisoace de cumpărătură și de răscumpărare din ace sat, cu loc de prisacă și cu grădini.

Și întru aceasta, de asemenea i-am dat și i-am întărit, din dreptele lui drese de cumpărătură, de la Miron Barnovschi voievod, a șasea parte din acel sat Onești, ce și-a cumpărat de la Condrea Malici, fiul...², iar lui i-a fost cumpărătură de la Costachi și Rusul. Și iarăși a mai vândut Condrea Malici dreapta lui răscumpărare, altă parte dintr-a șaptea parte din acel

¹ Omis în orig.

² Loc alb în orig.

³ „dăm” în orig.

sat, Onești, trei părți, pe care le răscumpărase de la Neniul pircălab și Drăgușan, ce le-a fost cumpăratură de la Drăghici Potîngu, iar lui Drăghici Potîngu i-a fost cumpăratură de la Brahăș, pentru optzeci taleri de argint.

Și de asemenea i-am dat și i-am întărit dreapta lui danie, toată partea lui Ionașco Peicul fost sulger, cît i se va alege din acel sat, Onești, pe care el de bunăvoia sa i-a dăruit-o, cu mare blestem, întru pomenirea lui și a părinților săi, cu o prisacă și cu grădini, ca să-i fie cu tot venitul.

Și de asemenea i-am dat și i-am întărit, din ispisocul de cumpăratură de la Moisi Moghila voievod, jumătate dintr-a șaptea parte a satului Onești, cu loc de iaz pe pîriul satului și cu prisacă și cu tot venitul.

De aceea, toate aceste pe rînd scrise părți de ocini și sate, cu iazuri și cu mori și cu prisăci și cu grădini și cu toate veniturile lor, să-i fie și de la noi uric și drepte ocini și cumpăratură, lui și copiilor lui, neclintit nicidată în veci.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> mai 31.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ion Focea <a scris>.

Bibl. Acad., CLXXXI/137.

Orig., hîrtie (42,3 × 28 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1810.

102

1632 (7140) mai 31, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistier jumătate din satul Hlăpești, ținutul Lăpușna, o bucată de loc de lîngă Hlăpești, în hotarul Cățelenilor și mai multe părți din satele Țibănești, ținutul Vaslui, și Cotelevul, ținutul Hotin.

Suret de pe ispisocul lui Alexandru Iliăș voievod pentru giumătate de sat de Hlăpești, din ținutul Lăpușnii și alte părți de moșii de pin alte ținuturi, precum arată în gios, a boiariului Gheorghii Roșca vistiernic, din anii 7140 <1632> mai 31.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu țării Moldovii. Iată acela adevărat al nostru credinciosu boiariu, Gheorghii Roșca vistiernic, au slujit pre alți domni carei au fost mai înainte de noi cu dreptăți și cu credință, iar acum ne-au slujit și pre domnia noastră.

Pentru aceia, i-am dat și i-am întărit lui a sa dreaptă moșie și cumpărătură și uricul de cumpărătură de la Miron Barnovschii voievod, giurăte din satul Hlăpeștii, care iaste în ținutul Lăpușnii, ci-au fost lui cumpărătură de la Constandin și sora lui, Elinca, feciorii lui Pavel, nepoți lui Iosip Hăbiacu și iarăș de la nepoții lor, David și Măriuca, feciorii Candachii și de la Ionașco, feciorul Anghelinii, sor<a> lui Pavel Hăbiacu și de la nepoții lor, Constandin și Elinca, toți nepoți și strănepoți lui bătrînului Iosip Hăbiac, din prveliia ci-au avut moșul lor de la bătrînul Petru voievod și din ispisocacele de cumpărătură și de întăritură de la Alexandru voievod și Bogdan voievod și Iancul voievod. Și iarăș o bucată de pămînt ce iaste lîngă satul Hlăpeștii, din sus, între pîrîl Velișoaiei, care iaste din hotarul Cățălenilor, din obîrșie pînă unde cade pîrîl Velișoaiei în Prut; care acea bucată de pămînt au fost dreaptă danie și miluire moșului lor, bătrînului Iosip Hăbiacu, cu ispisoc de la Alexandru voievod și cu întăritură de la Bogdan voievod și iarăș den ispisocul pintru acéleas de la Iancu voievod, pentru 250 de taleri de argint. Drept aceia să-i fie lui și de la domnia noastră cu tot venitul.

Și pentru acéia, iarăș am dat și am întărit credinciosului boiariului nostru, Gheorghii Roșca vistiernic, din prveliia lui Barnovschii voievod, din giurăte de satul Țibăneștii, giurăte de cătră răsărit, la Gîrbovățu, care iaste în ținutul Vasluiului, cu loc de moară, ce au fost lui cumpărătură de la Ionașco și sora lui, Tudosea și Urita, fiii Țonții, cari acea moșie au fost cumpărată de tatăl lor, Cîrsteașetrariul, de la Anușca, fata Luchii Pojar și de la nepoții ei, Costîn și Simion și surorile lor, Brona și Eleana și Parasca, [și] copii Nastii, nepoți lui Petre Pojar și de la nepotul lor, Marco și frate-său, Antonachi și sora lor, Antimiia și Anna, fiii Vasutchii, toți nepoți și strănepoți Luchii Pojar, drept 60 taleri de argint. Și iarăș au mai vindut și altă parte de moșie dintru acel sat Țibăneștii, din a triia parte, care iaste la mijloc, giurăte, care au fost lui cumpărătură de la Istratii și sora lui, Anna, feciori Tocsabii, nepoții lui Băleși, drept 60 taleri de argint. Pentru acéia să-i fie lui și de la noi cu tot venitul.

Și iarăș am dat și am întărit lui a triia parte de satul Cotelevul, care iaste în ținutul Hotinului, ce iaste lui cumpărătură de la Ionașco Herțea, feciorul lui Simion, nepotu lui Herțea bătrînul, drept 250 taleri bătuți, dar au vindut și părțile surorilor sale, Anna și Gafta. Și iarăș am dat și am întărit lui, din ispisocul de cumpărătură de la Miron Ba<r>¹novschi voievod, a triia

¹ Omis.

parte dintru acela satu Cotelevul, dar cu partea surorii sale, Anna și Gafta, toată părțile moșului lor Hergea, dreptu 250 taleri de argint.

Pentru acéia, toate acélea de-a rindul fiind părți dovedite cu stăpinire de moșie și sate cu iazuri și cu mori, cu prisăci și cu pomeți roditori (ori aducători de roadă) și cu toată (dobinda) ¹ și venitul, să-i fie și de la domniia noastră dreaptă a lui moșie și uricu și întăritură, lui și fiilor lui, cu toate céle viitoare de lumea aciasta, nestrămutatu și neclintite în vécii vécinici. Și altul să nu să améstice innainte aceștii cărți a noastre.

S-au scris în Iaș, în anul 7140 <1632> mai 31.

S-au tălmăcit de Gherasim ieromonah Putneanul la anul 7300 <1792> iunie 19.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CIII/13.

Traducere.

Cu un fragment de copie din 1808 iulie 30, de Ioan starețul m-rii Neamț.

Altă copie, ibidem, CX/7 (nr. 1) și Ms. nr. 566, f. 4—5.

103

1632 (7140) iunie, Iași.

Alexandru Iliăș voievod judecă pricina dintre Lupul fost mare vornic și Mărica Tăricioari, copila lui Buzul fost pitar, pentru două vii, dînd-o rămasă pe cea din urmă.

† Иъ Плевѣандръ Илѣашъ воєвода, кожѣю мнѡстѣю, господаръ Земѡлѡдавскѡн. Ёже прѣидошѡ, прѣдъ нами и прѣдъ нашими болѣри, Мѣрика, Тѣрѣчѡарѡ и тѣгалъ на наше вѣрнѣи болѣрини Пѣпѣлъ бѣе велъ дворникъ, радѣ дѣѣ виногради ѡтъ Солтѣнѣши, что тѣхъ виногради бѣше кѣпѣжни Бѣзѣловѣи бѣе пѣтаръ кѣпно за кнѣгинѣ его Крѣтина, ѡтъ Захарѡе ѡтъ Солтѣнѣши, рекѣши више писанаа Тѣрѣчѡарѡ аже естъ ѡна дѣща Бѣзѣловѣи, але копѣлѡ сътворѣнни и вѣспросишѡ и ѡна частъ ѡтъ тѣхъ виногради.

И наше вѣрнѣи више писанъ, Пѣпѣлъ дворникъ, казалъ аже тѣхъ виногради дала сама ѡна кнѣгинѣ Бѣзѣоѣ, вѣ скоѣнъ жѣвѡтѣ, вѣскоѣи си дѣтѣиши, Пѣпѣловѣи дворникъ, како ѡказѡвалъ, прѣдъ нами и нарѣжденѣи даннѣи ѡтъ прѣдѣнихъ господарѣхъ,

¹ Pe margine: „ciștigul“.

Такожде ре и вѣси болѣри съвѣта господства ми свѣдѣтелствовали аже
Бѣзза питар дѣти ѿ своего тѣла не ималъ съ своимъ кнѣжикѣ.

Ино, сѣце шбрѣтохомъ ми законъ, аже вѣдѣши ѿна копилъ сътворениа не
подобаеи сѣ еи дѣржати части ни ѿ виноградѣ, ни ѿ нишихъ ѿтиннахъ. Ино
зостала Търъчоръ лѣжнеа, ѿ вѣс законъ господства ми, а внише писанъ ѿбнѣла
дворникъ шправна сѣ и поставна соби ферью въ вистѣпаръ господства ми.

И съда на прѣдъ болше да не имаетъ тѣгати, а ни добикати Търъчоръ,
ради сѣа тѣжъ, николѣже на вѣки, прѣдъ симъ листомъ нашимъ.

Ѫ Ис, въ лѣто <ѡрѣ, юни.

† Самъ господинъ велѣа.

И ѿ Александръ воєвода <м. р.>.

† Инаки <писалъ>.

<Pe verso>: ѿзъ Глангѣ велъ логофѣтъ м. р.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Mărica
Tăricioari și a pirit pe credinciosul nostru boier, Lupul fost mare vornic,
pentru două vii de la Soltănești, care acele vii au fost cumpărături ale lui
Buzul fost pitar împreună cu cneaghina lui, Cîrstina, de la Zaharioaia din
Soltănești, spunînd mai sus scrisa Tăricioari că ea este fiica lui Buzul, însă
făcută copilă și a cerut și ea parte din acele vii.

Iar credinciosul nostru mai sus scris, Lupul vornic, a zis că acele vii
e-a dat însăși cneaghina Buzoaie, în viața sa, nepotului său de fiu, Lupul
vornic, cum a arătat, înaintea noastră și drese de danie de la domnii de mai
înainte. De asemenea și toți boierii sfatului domniei mele au mărturisit că
Buzul pitar n-a avut copii din trupul său cu cneaghina sa.

Deci, astfel le-am aflat lege că fiind ea făcută copilă nu i se cuvine să
țină parte nici de vii, nici de alte ocini. Deci a rămas Tăricioară mincinoasă
din toată legea domniei mele, iar mai sus scrisul Lupul vornic s-a îndreptat
și și-a pus ferie în vistieria domniei mele.

Și de acum înainte mai mult să nu aibă a piri, nici a dobîndi Tăricioară
pentru această piră, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7140 <1632>, iunie.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

† Ianachi <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt м.р.

Bibl. Acad., LXXII/32.

Orig. hîrtie (31,7 × 19,2 cm.), pecete aplicată.

1632 (7140) iunie 1, Iași.

Alexandru Iliș voievod dăruiește bisericii Mitropoliei Sucevei venitul din circiumi.

Ioan Alexander Wojwoda schenket der Suczawaer Mitropolitan Kirche ad S<anc>tum Georgium et Iohanem Novum den Nutzen von dem Brandwein — Pachtung.

Dtto Iassy, 7140 <1632> den 1<ten> Iuny.

Ioan Alexandru Voievod dăruiește bisericii Mitropoliei Sucevei, Sfințitul Gheorghe și Ioan cel Nou, venitul din circiumi.

Dat în Iași, 7140 <1632> iunie 1.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 5.
Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, p. 9 (text german și trad.).

1632 (7140) iunie 1, Iași.

Alexa și femeia sa vînd partea lor de ocină din Bodești lui Patrachie.

† A<de>¹că eu, Alecsa și co făméia mea, mărturisescu însumi cum am vî<nd>¹ut partea mea de ocină din sat din Bodești, din partea Vrîncean..... <u>¹n bătrîn, cu tot vinitul, ce să va vini partea unui bătrîn, <de nime>¹ne nevoit și neinpresurat, ce de bunăvoia mea am vîndut dreptu..... ¹ lui Penteleiu din Hărlicești și popa ot tam și..... ¹ Orbic și denaintea vătămanului Ion din Lățcani..... <oameni bu>¹ni <și bătrî>¹ni <ș>¹i să aibă Patrachie a-ș faci <și dre>¹s <domnesc>¹u de pre acestu zapis al nostru.

¹ Loc rupt în orig.

Și pre mai mari crédință ne-a<m pus și>¹ pecețile, ca să se știe.

Ⲫ ⲙⲉ, ⲉⲗ ⲁⲗⲧⲟ ⲡⲉⲣⲉⲧⲏⲥⲏ ⲛⲏⲧⲉ ⲁ.

<În partea de jos, însemnarea>: Numai să știe cum au dat Alecsi ei 15. Numai să se știe cum au dat lui Si<mi>¹on 5 lei vor.....¹ Damaschin.

Bibl. Acad., XXXII/27.

Orig. hîrtie (31 × 19,5 cm.), foarte deteriorat.

EDIȚII: Bîanu, *Doc. rom.*, p. 203–204 (orig.).

106

1632 (7140) iunie 1.

Fiii lui Pribiciu fost logofăt vînd partea lor din satul Saca, ținutul Tutova, Todosicăi, fiica Costăchioaei.

7140 <1632> iunie 1.

Zapis de la Axănie și Costantin Pribiciu, ficiorii lui Pribiciu ce au fost logofăt, vînd trei părți din sat din Saca, ci esti la ținutul Tutovii, parte mini-sa Elencăi și a unchiului lor Zaharii, Todosăicăi, fata Costăchioai, drept 25 galbeni, bani gata.

Arh. St. Buc., M-reă Răchitoasa, LXVIII/44.

Rezumat.

107

1632 (7140) iunie 2.

Alexandru Iliăș voievod imputernicește pe Dumitrașco fost medelnicer să stăpînească jumătate din cutul Văleni al satului Șcheia.

Velet 7140 <1632> iunie 2.

O carte de volnicie de la Alexandru Iliăș vodă lui Dumitrașco fost medelnicer, să fie volnec a stăpîni din giurăta de satul Șcheia, ce să chiamă cutul Vălenii, giurăta.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 266 v.

Rezumat.

¹ Loc rupt în orig.

1632 (7140) iunie 3, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește lui Vasile Hociungu aprod să cerceteze pricina dintre Lupu aprod din Rătești și diaconul Larion pentru un vad de moară.

† Иъ Плевѣандрѣ, сынѣ Палѣаш воєвода, кожѣю милостѣю, господарѣ Зѣман Мѣлѣдѣскѣ. Scriem domniia mea la sluga noastră, la Vasile Hociungu aprod den Stănilăvești. Dau-ț știre că s-au jeluît naintea domnii méle sluga noastră Lupul aprod den Rătești cu frații săi pre diiaconul Larion de acoloa, dzicîndu naintea dumnii méle că au un vad de moară înpreună și au fost ezit vadul; iar Larion diiaconul au dzis naintea domnii méle că n-au fost ezit vadul, ce au fost apa trecătoare pre matca apei, ce au ezit den pajiște și <a>¹ făcut moară.

Dereptu acéia, deaca vei videa cartea domnii méle, iar tu să stringi oameni buni, să socotești cu oameni buni, de va fi acel vad ezit mai de mult el, va intra Lupul în moară cu Larion, iar de nu va fi vadul ezit și va fi apa trecătoare pre matcă, iar diiaconul să-i afle altu vad de moară Lupului.

Iar de le va părea cu strîmbul, să le dai dzi să stea de față naintea dom[dom]nii méle.

Și cum veț afla mai cu direptul, cu sufletele voastre, să scrieți o carte la domniia mea.

Так да знаеш, инак не ѣчини.

† Пис ѣ Пѣ, въ лѣто хрѣм юнѣ г.

† Господинѣ рече.

† Глѣнѣк вел логофѣт ѣчи.

† Ивѣнашко <писал>.

Bibl. Acad., CCXXI/1.

Orig., hîrtie (31,3 × 20,3 cm.), pecete aplicată.

¹ Loc rupt în orig.

1632 (7140) iunie 4, Iași.

Alexandru Iliăș voievod scrie lui Chicoș șetrar ș.a. să aleagă și să stilpească un loc din satul Ceucani cumpărat de jupîneasa lui Necoară fost hatman.

† Ion Alexandru Iliăș voevoda, bojiu milostiu, gospodar Zemli Moldovscoi.

Scriem domniia mea la slugile domnii meale, la Chicoș șetrar, la Ionașco Avram ce-au fost vornicu de gloată și la Gavril Mierca ce-au fost vornic de gloată și la Mașteiu Roșca și la Dinga din trîg din Bîrlad și la Tudor din Chiliaane. Dămu-vă știre că au venit de s-au jeluit înaintea domniii meale, cu mare jalobă, giupîneasa răpăosatului boiarinului nostru Necoară ce-au fost hatman, zicînd că au cumpărat cîtva loc din sat din Ceucani de la Necoară ce-au fost spătar, iar cînd iaste acmu are impresurătură de Sava din Ceucani.

Dereptu aceaia, deaca veți vedea cartea domniii meale, iar voi să aveți a merge și să stringeți oameni buni, meagiiși din susu și din giosu și să socotiți cum veți afla mai cu dreptul cu sufletele voastre, să-i aleageți tot locul cît au cumpărat de la Necoară, din cîmpu, din pădure și din vatra satu lui și din vaduri de moară și din tot vinitul, despre locul Savei și să-i stilpiți pre unde i să va aleage locul cît au cumpărat.

Și cum veți afla mai cu dreptulu să faceți scrisoarea la domnia mea, să-i făcem și de la noi întărituri. Aceasta vă scriu domniia mea.

U Ias, 7140 <1632> iunie 4.

Sam gospodină velealu.

† Ghianghea vel logofăt uci, iscal.

Mihalcea.

<Pe verso>: † A mănăstirii Necoriță, let 7257 <1749> iunie 3.

<Pe foaia a doua>: Ceucani, satu pe Tutova.

După Antonovici, *Doc. bîrlădene*, IV, p. 337—339.

Orig., hîrtie.

1632 (7140) iunie 4, Hălășteiani.

Mărturie pentru un schimb de vii de la Cotnari între Lupul Prăjescul și Petrea din Neamț.

† Eu Iucman din Cotnar și eu Fialtin și eu Iacob și eu Istratie viiarul scriem și mărturisim cu aciașă scrisoare a noastră cum s-au tocmit dumiialui Lupul Prăjescul cu Petria din Neamț¹, ficiorul Mărghitei, de au făcut schimbu întru vii; dat-au dumiialui Lupul Prăjescul, Petrei, trei firtae de vie din Sărata² și o vacă cu veșel și un bou tinăr, pre doi firtae de vie din Laslău.

Deci noi, deac-am vădzut făcîndu ei schimbu de bunăvov și tocmeală an de sine, noi pre mai mare credință ne-am pus și peceteile și ca să aibă a scrie și la catastivul³ orașului. *Сице пишем и мартѣрисим.*

Писъ Хълещеани, лѣто хърѣм юнѣ д.

Arh. St. Iași, CCCXLIX/15.

Orig., hirtic (31,8 × 20 cm.), patru peceti aplicate.

111

1632 (7140) iunie 5.

Grozava, soția lui Avram, vinde a patra parte din satul Virtop nepotului ei, preotul Vasile.

† Adecă eu, Grozava din sat din Muncel, femeia lui Avraam, scriu și mărturisăscu cu cestu zapis al meu, cum de nime silită, nici de o nevoe sau înpresurătură, ce de bunăvoia mea am vindut a mea direaptă ocină și moșie la sat la Virtop, dintr-a patra parte de sat ce să va alége partea mea, toată, din vatra satului și din cîmpu și din vad de moară și din tot locul, în tot hotariul, cu tot vinitul. Aceasta am vindut nepotului meu de vară primare, preutului Vasile, dreptu șeasă galbeni, bani buni, ca să-i fie direaptă ocină și moșie molitfei sale și cuconilor și nepoților și să-ș facă și dirése domnești.

¹ Omis.

² „din Sărata“, scris peste loc ras.

³ Scris peste loc ras.

Și tocmai ne-au fostu în casa lui Nechifor cel bătrîn din Șerbești și au fostu Ursu Nechita din Virtop și Vasilie Bran și Lupul Bogza și Costantin Buhuș și Gavril Bogdan și Mihaiu grecul și Andreica diregătoriu de Bodești și Costachie de Hlăpești și Toader și Pătrașco, ficiorii lui Nechifor de Șerbești și Simion cel bătrîn vătămanul de Șerbești.

Și pre mai mare credință ne-am pus iscăliturile și pecețile ca să fie de credință în véci.

† БѢ ЛѢТО ХРѢМ ЮНІѢ 7 ДНИ.

† Из УрсѢл искал <m. p.>.

† Из Бран искал <m. p.>.

† Из ЛѢНѢЛ БОГѢЛ искал. Eu cu mîna mea am scris acestu zapis, ca să știe.

† Из Костантин БѢХѢШ искал <m. p.>.

† ГавриилѢш Богдан искал <m. p.>.

† Mihali diacu <m.p.>.

† Simion vătămanu ot Șerbești.

† Sini Nechiforu.

† Nechifor păh<ărnice>.

† Costachie.

Bibl. Acad., CCCL/3.

Orig., hîrtie (29,8 × 20,5 cm.), șase peceți aplicate.

112

1632 (7140) iunie 7, Iași.

Alexandru Iliaș voievod întărește Mitropoliei Sucevei camăna mare și mică de la șapte cârciumi și îi scutește doi hoștinari, doi măcelari și doi cojocari.

Iuon Alexandru Illiasch Wojwod detto ¹ d<atu>m.

Dtto Iassy 7140 <1632> den 7^{t<en>} Iuny.

¹ Se referă la doc. nr. 35 din *Inventar*: Iuon Wasily Wojwoda bestättiget die zur Anschaffung der Lichter, den einer Tag und Nacht vom Baumöhl beim heiligen Leib S<anc>t<um> Iohanes Novy brenen sollenden Lampe aus 7. grossen und kleinen steinerere Wirthshäuser den für Weinrauch, Wein und übrige Kirchen Nothwendigkeiten, von 2 Wachts Siedere, 2 Fleischhakern und 2 Kirschnere durch seine vor Vahrer geschiftete Revenuen.

Dtto Iassy, 7159 <1651> den 22 t<en> Iăner.

Iuon Vasili voievod întărește camăna mare și mică din 7 cârciumi pentru luminări și candelă care vor arde zi și noapte la moaștele Sfîntului Ioan cel Nou, pentru tămîie, vin și altele trebuincioase bisericii, 2 hoștinari, 2 măcelari și 2 cojocari cu veniturile întărite de domnii anteriori.

Dat în Iași, 7159<1651> ianuarie 22.

Iuon Alexandru Iliaş voievod, dat la fel.

Dat în Iaşi 7140 <1632> iunie 7.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A. nr. 45.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zokiewiensis*, p. 697 (text german și trad.).

113

1632 (7140) iunie 8.

Alexandru Iliaş voievod poruncește lui Chicoș comisul să aleagă părțile lui Ionașco și ale lui Bejan din Bicani, Bilțigani și Balosinești.

† Io Alexandru Iliaş voievoda, bojieiu milostiiu, gospodară Zemli Moldavscoi. Scriem domnia mea la boiarinul domniei meale, la Chicoșul comisul, dămu-ți știre că s-au pîrit de față, înaintea domnii meale, Ionașco, nepotul lui Necoară hatmanu ce-au fost, cu Bejanu pentru niște părți de ocină ce i-au fost dat unchiu-său, Necoară hatmanul, nepotu-său, lui Ionașco, den sat den Bicani și den Balosănești, ce le-au fost cumpărat aceale părți de ocină ce mai sus scriem Necoară hatmanul de la Bejan și de la sămențiile lui Bejan. Deci acum zice Bejan că-i înpresoară cu acele părți de ocină și moșiile lor.

Domnia mea iată c-am ales pe domneata de boiaru înțeleptu, deci pentr-aceaia, deaca vei vedea cartea domniei meale, să mergi și să socotești, să stringi acolo oameni buni și bătrîni cum veți ști voi mai cu dreptul cu sufletele voastre, nemăruia să nu fățăriți și să aleageți aceale părți de ocină a lui Ionașco din Bilțigani ¹ și den Balosănești de cătră Bejan și despre sămențiia lui, cumu-i vor spune și în direasele lui ce-au arătat aicea, înaintea domnii meale; și să aleageți și părțile lui Bejan despre a lui Ionașco. Și deaca-i veți tocmi, să le hotăriți și să stîlpiți pre mijlocul acelor părți de ocină, să-și

¹ Mai sus, „Bicani“

ție cineș pă(r) 1țele sale și să faceți o scrisoare de-acolo, de la voi, precumu-i veți tocmi, să dați știre aicea, la domniia mea.

Toe pișet gospodstvo mi, inac ne bidet.

U Ias, văleat 7140 <1632> iunie 8.

† Saam gospodin veleal.

Io Alexandru voievod.

† Briladeanul (?) 1.

După Antonovici, *Doc. btrlădene*, III, p. 100.

Original.

O copie la Bibl. Acad., Ms. nr. 5181, f. 61 r. — v.

114

1632 (7140) iunie 9, Iași.

Alexandru Iliăș voievod poruncește să fie căutat și adus înapoi un țigan fugit de la Neniul vornic.

† Иъ Алѣксандръ Илѣашъ воєвода, вожю мно҃стѣю, господарь Земли Молдавскѣи. Dat-am cartea domnii mele cestoi 2 spre-acea ca să hie tare și puternic cu cartea domnii mele a duce pre cest țigan, pre Lupul Birlébaș, vare unde-l va găsi în țara [în țara] domnii mele, ver în satele domnii mele, ver în sat boerescu, ver în tirgu, ver în slobodzie, ca să aibă a-l [a-l] duce cu țigancă lui la boiarinul domnii mele, la Nénul ce au fost 3 vornic, cum i-au dat Moiseiu vodă acel țigan și-i dat și de domniia mea.

Și nime să nu cutédze a-l ținea sau a-l opri peste cartea domnii mele.

Тоѣ пишемъ, инакъ дѣ⁴ бѣдѣтъ.

✠ Иѣ, въ лѣто жрѣмъ юлѣѣ ѿ.

† Самъ господаринъ велѣа.

† Игнатъ <писалъ>.

Bibl. Acad., LXXXIX/132.

Orig., hirtie (36 × 20 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 204 (orig.).

¹ Așa în textul editat.

² Loc alb în orig.

³ „ce au fost”, șters în orig.

⁴ Greșit pentru не.

1632 (7140) iunie 9.

*Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Coruii comis părţi de ocini
din satele Făureni, Obîrşie, ținutul Tecuci, Buecani şi Ruseni.*

† Иъ Плевѣандрѣ Илѣашъ воевода, божіею милостіею, господарѣ Земли Молдавскон. ѿже прѣиде [прѣде], прѣдъ нами и прѣдъ нашими молдавскими болѣриими¹, великихъ и малихъ, сѣга наше Лазоръ Кишинѣхъ бивъ шетраръ, по его доброю волѣ, некимъ непонѣжденъ а сѣмъ прислованъ и продалъ свою права штинна и викѣпленіе² въ нарѣденіе за викѣпленіе что ималъ, въсѣ часть за штиннѣ Давидовъ, что ималъ за дѣдннѣ <въ племенниці его колико сѣмъ изберетъ въ село въ Фѣсрени, ближе Бѣнкани, съ вѣрдъ за>¹ малинъ, что ѿ волостъ Тѣтовѣхъ, съ ставъ и въ ватрѣ село и въ полѣ и въ садовѣ и съ сѣножатими и съ мѣсто за пасикѣ и съ вѣсемъ доходомъ. Тоа продалъ прѣдъ¹ нами болѣринѣ нашему Корѣю колико радѣ десѣтъ ѿгнъ жолтихъ и двадесѣтъ шѣци до...². и радѣ нѣкихъ...³ за Феландра, цѣновани за сѣдми злоци битихъ и заплатили елиѣ <исполнѣно>¹.

<И тѣже прѣиде прѣдъ нами и прѣдъ нашими болѣри>¹ болѣринѣ нашему Корѣю колико съ еднѣмъ записъ за свѣдѣтелство въ Шефанъ Бѣкѣ въ Богдѣнѣци и въ Маркѣ питаръ въ тамъ и въ Стратѣ¹ спѣтъчѣрелъ въ Чертѣани и въ Запалчѣ и въ попъ Гаврилъ въ Сѣкѣани и въ попъ Шефанъ тѣже и въ Данѣилъ и въ Лазоръ въ Прѣжѣци и въ Икимъ въ тамъ и въ¹ Тоадѣръ въ тамъ и въ Гаврица тѣже и въ нинѣхъ люди добри, въ шкрѣстѣмъ межѣашни, сѣмъ писѣсѣше и свѣдѣтелствѣше въ тѣмъ записъ како¹ прѣиде прѣдъ нинѣмъ Биколъ въ Прѣжѣци, сынѣ Докѣнъ, вѣскъ Плевѣнъ и Петрѣ и братъ его Ипатѣ и сестра имъ Келѣе и Пхилѣ, сыновѣ Лева¹ въ Прѣжѣци, вѣсѣмъ вѣсѣмъ Плевѣнъ, по нѣхъ добраа волѣ, некимъ непонѣжденъ, а нѣмъ прислованъ <и продали своихъ права штинна и дѣдннѣ, въсѣ>¹ часть имъ за штиннѣ елико сѣмъ изберетъ въ село ѿвѣршіе, въ ватрѣ село и въ полѣ и въ сѣножати <и съ вѣрдъ за малинъ и съ садовѣ и съ вѣс>¹ приходъ, что ѿ волостъ Текѣсскомъ. Тоа шни продали въ прѣдъ нинѣмъ болѣринѣ нашему Корѣю колико за двадесѣтъ талѣри сребрѣннихъ¹

¹ Loc rupt în orig.; întregit după trad. din 1766 mai 9.

² Loc rupt în orig.; în trad. menţionată textul este aici simplificat şi cu greşeli.

³ Loc alb în orig.

И тѣже прѣиде прѣд нами наш болѣрин Корсю комне съ дрѣг запис за свѣдѣтелство въ прѣд Пенстѣнию прѣкълаб и въ прѣд Прибѣниѣ¹ и въ прѣд Мѣтею и Павѣла и Глигорѣ и Некифор и Ысип и Ялеѣ и въ прѣд многѣхъ людѣхъ доверѣхъ писаше и свѣдѣтелстваше како прѣиде¹ въ прѣд нами Захарѣа и съ брати его, Ивниѣ и съ сынове ихъ, по ихъ добраа волѣ, некимъ непонѣждени, а ни принаслѣани и продади въсе своа части права штинна¹ въ село Бѣкани, въ вѣсе¹ мѣсто вѣ ники и съ мѣсто за дома и съ сад и съ весъ приходъ. Тоа продади болѣринъ нашѣмъ¹ Корсю комне за два десѣтъ и едни талери сребрѣнниѣхъ. И вѣсталъ сѣ и заплати тѣмъ <више писанниѣхъ пинѣши¹ и ники комати.

Ино господство ми, тако видѣхъомъ тѣхъ записе за мартѣрѣ въ толѣхъ людѣхъ доверѣвахъомъ¹ и въ томъ тѣже даемъ и потвѣждаемъ болѣринъ нашѣмъ Корсю комне его права штинѣхъ трѣстаа частъ въ частъ Цѣпи въ село Фѣсрѣни что естъ имъ¹ за сѣстры въ тѣстъ его Дѣмитрашко дворникъ глотѣи, а емъ бѣше кѣпѣжно въ Мѣрѣа въ Н...² <дочка³ Марици, а Марици бѣе¹ кѣпѣжно въ Крѣстина, дѣща Цѣпи, за ѣмъ златѣ татарскѣхъ, въ нарѣдѣниѣ что ималъ...⁴.

<И тѣже даемъ и потвѣждаемъ болѣринъ нашѣмъ¹ Корсю комне его правою штинѣхъ и дѣдѣниѣхъ въ половина село Рѣсѣни что сѣ ники именѣетъ Бѣкани шѣстаа частъ что естъ имъ за сѣстры¹ въ тѣстъ ихъ, Дѣмитрашко Гѣска дворникъ глотѣи а емъ было права викупѣниѣ за <ихъ правѣи пинѣши въ Ниѣи и въ сынове его, Тоадѣр¹ и въ Петрѣ и въ Санѣира, виѣци Лѣзоръ попъ, радѣ петъ десѣтъ талери личниѣхъ въ нарѣдъ...⁵ кѣпѣжно вики имъ, попъ Лѣзоръ, въ шриѣхъ за викупѣниѣ что ималъ въ Ялѣѣандрѣхъ вѣводѣа.

Того радѣ, въсе частъ за штинѣхъ въ¹ тѣхъ селахъ съ брѣдове за мѣни и съ сѣножатѣми и съ садове и съ весъ приходъ елико сѣ извѣретъ да вѣдетъ имъ и въ господства ми болѣринъ нашѣмъ Корсю¹ комне права штинѣхъ и кѣпѣжи и шриѣхъ и потвѣжденѣе, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшено николиже на вѣки вѣчныи. И ни да сѣ¹ не ѣмѣша.

† Самъ господѣиѣ казалъ.

Гѣнѣгѣ велъ логофѣтъ ѣчи и сѣ искаахъ <м.р. >.

<Pe verso, data scrisă în prima jumătate a sec. al XIX-lea>: 7140 <1632> iunie 9⁶.

¹ Loc rupt în orig.; întregit după trad. din 1766 mai 9.

² Loc rupt în orig.; în trad. menționată, greșit: „a Paraschivii“.

³ În trad. menționată, greșit: „soacra“.

⁴ Loc rupt în orig.; în trad. menționată textul este simplificat.

⁵ Loc rupt în orig.; textul slav nu poate fi restabilit după trad. menționată, în care este redat astfel: „ci au avut di la niamul lor răscumpărătură și lor au fostu iarăși“...

⁶ Anul și ziua, cu cifre arabe.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit [au venit], înaintea <noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni>¹, mari și mici, sluga noastră Lazor Chișinău fost șetrar, de a lui bunăvoie, de nimeni silit, nici <asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și cumpărătură>¹, din dres de cumpărătură ce a avut, toată partea de ocină a lui David, ce a avut-o de moștenire <de la neamul lui, cît se va alege din sat din Făureni, aproape de Băicani, cu vad de>¹ moară, ce-i în ținutul Tutovei, cu iaz și din vatra satului și din cîmp și din grădini și cu finețe și cu <loc de prisacă și cu tot venitul. Aceea a vîndut-o, înaintea>¹ noastră, boierului nostru Coruiu comis pentru zece ughi de aur și douăzeci oi ² și pentru niște ³ de Flandra, prețuit drept șapte zloți bătuți și i-a plătit lui <deplin>¹.

<Și iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri>¹ boierul nostru Coruiu comis cu un zapis de mărturie de la Ștefan Bechea din Bogdănești și de la Marcu pitarul de acolo și de la Stratie>¹ spăt<ărel> din Certeii și de la Zapalce și de la popa Gavril din Săcuiani și de la popa Ștefan de asemenea și de la Dan<iil și de la Lazor din Prăjești și de la Ichim de acolo și de la>¹ Toader de acolo și de la Gavrița de asemenea și de la alți oameni buni, dimprejur megieși, astfel <scriind și mărturisind în acel zapis precum>¹ au venit înaintea lor Vicol din Prăjești, fiul Dochiei, nepotul Alexei și Petrea și fratele lui Ipa<tie și sora lor Chelsie și Ahilje, feciorii lui Leul>¹ din Prăjești, toți nepoții lui Alexa, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți <și au vîndut a lor dreaptă ocină și moșie, toată>¹ partea lor de ocină cît se va alege din satul Obirșie, din vatra satului și din cîmp și din finețe <și cu vad de moară și cu livezi și cu tot>¹ venitul, ce este în ținutul Tecuciului. Aceea ei au vîndut-o dinaintea lor boierului nostru Coruiu comis pentru douăzeci taleri de argint>¹.

Și de asemenea a venit înaintea noastră boierul nostru Coruiu comis cu alt zapis de mărturie făcut dinaintea Pen<tiliiu pircălab și de la Pribinie>¹ și dinaintea lui Măteiu și Pavăl și Gligorie și Nechifor și Iosip și Alexe și dinaintea a mulți oameni buni, <scriind și mărturisind cum au venit>¹ înaintea lor Zaharia și cu fratele lui, Ioniță și cu fiii lor, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, <nici asupriți și au vîndut toată partea lor de ocină>¹ din satul

¹ Loc rupt în orig.; întregit după trad. din 1766 mai 9.

² Loc rupt în orig.; în trad. menționată textul este aici simplificat și cu greșeli.

³ Loc alb în orig.

Buecani, din <tot>¹ locul 12 pământuri și cu loc de casă și cu grădină și cu tot <venitul. Aceea au vîndut-o boierului nostru>¹ Coruiu comis drept două zeci și unu de taleri de argint. Și s-a sculat și a plătit acei <mai sus scriși bani>¹ și alte bucate.

Deci domnia mea, dacă am văzut aceste zapise de mărturie de la atîția oameni <buni, am crezut>¹ și de aceea iarăși dăm și întărim boierului nostru Coruiu comis dreapta lui ocină <a treia parte din partea Țopei, din satul Făurenii, ce îi este lui>¹ de zestre de la socrul său, Dumitrașco vornic de gloate, iar lui i-a fost cumpărătură de la Măriia din N² <fiica³ Mariței, iar Mariței i-a fost>¹ cumpărătură de la Cîrstina, fiica Țopei, drept 150 zloți tătăraști, din dres ce a avut⁴.

<Și de asemenea dăm și întărim boierului nostru>¹ Coruiu comis a lui dreaptă ocină și dedină, din jumătatea satului Ruseni, ce se numesc acum <Băicani, a șasea parte ce-i este lui de zestre>¹ de la socrul său, Dumitrașco Gheuca vornic de gloate, iar lui i-a fost dreaptă cumpărătură <pe ai săi dreپți bani de la Ion și de la feciorii lui, Toader>¹ și de la Petrea și de la Sanhira, nepoții lui Lazor popa, pentru cincizeci taleri numărați, din dres.⁵, cumpărătura unchiului lor, popa Lazor, din uric de cumpărătură ce a avut de la Alexandru voievod.

<Pentru aceasta, toate părțile de ocină din>¹ acele sate cu vaduri de moară și cu finețe și cu grădini și cu tot venitul ce se va alege <să-i fie și de la domnia mea boierului nostru Coruiu>¹ comis drepte ocini și cumpărături și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit <niciodată în vecii vecilor. Și altul să>¹ nu se amestece.

† Insuși domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

<Pe verso, data scrisă în prima jumătate a sec. al XIX-lea>: 7140 <1632> iunie 9⁶.

Bibl. Acad., MCCLXXXIII/3.

Orig., hrtie (41 × 19 cm.), pecete timbrată; lipsește o treime din document.

O trad. din 1766 mai 9, după care s-au făcut întregirile, la Arh. St. Iași, CCXLVI/24.

¹ Loc rupt în orig.; întregit după trad. din 1766 mai 9.

² Loc rupt în orig.; în trad. menționată, greșit: „a Paraschivii“.

³ În trad. din 1766 mai 9. greșit: „soacra“.

⁴ Loc rupt în orig.; în trad. menționată textul este simplificat.

⁵ Loc rupt în orig.

⁶ Anul și ziua cu cifre arabe.

1632 (7140) iunie 9, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Grama stolnic o bucată de loc din hotarul Țirgului Frumos.

† И ѡ ꙗлѣѡандрѡ Иліаш воевода, вожію миѡлостію, господарѣ Земѡли Молдавскон. Ѣже господство ми дали и потвѣрдили есмѣ болѣренѡ господства ми Грама столник его правою ѡтнинѡ и дааніе и миѡваніе ѡт исписок за дааніе и миѡваніе и за вѡслѡженіе и за кѡплєніе что ѡн нмѡѡ ѡт Моисѡи Могиѡла воевода, єдна вѡката за хотар ѡт хотар Țѣрг наш Красній.

И почениши сѣ хотар томѡ мѣсто ѡт Доѡлина Бѡнен сѣ Нѣвоѡачеле. а ѡт томѣ Доѡлина Бѡнен вѣшною, подѡли мѡнчел, до хотар Костецѡним и вѣкѡплѣет сѣ сѣ хотар Корѡнѡним, такожде ѡт Пѡсѡков Пѡним Доѡлина Ѣрѡсен вѣшною, на мѡкѣ Хѡлмѡл, тѣже до хотар Костецѡним.

Дрѡга, ѡн дал вѣ потрѣбѡ земскон четѡри конѡ добѡри и двѡ сто тѡлѡерѡ сѡребрѣнѡих вѣ дѡни Моисѡи Могиѡла воевода.

Тѣм радѣ, тоѡ вѣше писѡна вѡката за хотар ѡт хотар Țѣрга Красній, да ест болѣренѡ господства ми вѣше писѡн, Грама столник, право дааніе и миѡвааніе и вѡкѡплєніе и ѡрѡк и потвѣржденіе, сѣ вѣсѣлѡ дохѡдом, непѡрѡшено ємѡ нѡко-лиже на вѣки. И ѡн да сѡ не ѡмѡнѡшет прѣд сѡим ѡнѡтом нашѡим.

Ѣ Мѡ, ѡкто ѡѡрѡм ѡнѣ Ѣ.

† Ѣѡм господѡнѡ вѣлѣѡ.

И ѡ ꙗлѣѡандрѡ воевода <т. р.>.

† И ѡнѡшѡко <писѡл>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit boierului domniei mele Grama stolnic dreapta lui ocină și danie și miluire, din ispisoc de danie și miluire și de vislujenie și de cumpărătură ce a avut de la Moisi Moghila voievod, o bucată de hotar din hotarul Țirgului nostru Frumos.

Și se începe hotarul aceluia loc din Valea Bunei cu Năvoloacele și de acolo Valea Bunei în sus, pe lângă muncel, la hotarul Costeștilor și se împreună cu hotarul Corneștilor, de asemenea de la Prisaca Popilor pe Valea Orzei în sus, la muchea Halmului, deasemenea la hotarul Costeștilor.

Alta, el a dat în treaba țării patru cai buni și două sute taleri de argint în zilele lui Moisi Moghila voievod.

Pentru aceea, acea mai sus scrisă bucată de hotar din hotarul Tîrgului Frumos să fie boierului domniei mele mai sus scris, Grama stolnic, dreaptă danie și miluire și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7140 <1632> iunie 9.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad., DCXCV/26.

Orig., hirtle (39 × 26 cm.), pecete aplicată, căzută.

117

1632 (7140) iunie 9, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco Jora vornic de gloată și soției lui seliștea Milcinești, din ținutul Cîrligătura, cumpărată de la mănăstirea Voroneț.

† Иъ Алѣксандръ Иліашъ воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже придоше, прѣд нами и прѣд вѣснми нашимъ молдавскимъ болѣри, Парѣниѣ егѣмен и Тарасѣ егѣмен въ свѣтаа манастиръ Коронецъ и Оеѡдоръ проегѣмен и Инфанѣ проегѣмен и Нексладѣ проегѣмен и Харнтонъ проегѣмен и всѣ съборъ въ тоа свѣтаа манастиръ вѣше писана, Коронецъ, за нѣхъ доброю волю, некимъ непонѣженъ, а не приселовани и продали нѣхъ права ѡтнинѣ и дѣднинѣ и дааніе и милосланіе, въ сѣри за дааніе и вѣнчпленіе что имала свѣтаа манастиръ въ Стараго Стефанъ воевода, една селнище, на имѣ Мначиницѣи, что естъ ѡ волостъ Крѣлигѣтѣри. Тоа селнище они продали болѣренѣхъ господства ми Иѡнашко Жора дворникъ глотнѣи и жена его и снове имъ, радѣ два сто и три десѣтъ ѡггорскнѣхъ, пинѣси добри, всѣ потронки за сребро. И вѣсталъ сѣхъ болѣренъ господства ми

вѣше писан, Жора дворник и заплаати вѣси исплъно тѣм вѣше писаниѣмъ пинѣши, сѣлѣмъ пинѣши добри, вѣ рѣки молебникомъ господства ми вѣше писанимъ.

Ино господство ми, іакоже свидѣхомъ между нами добро волюю токмеж и волюю заплаати, а мы ешеже и от нас дадохомъ и потерѣдихомъ емъ. Тѣмъ радѣ, тоа вѣше писана сѣлнше, Милчинеши, съ мѣсто за сеножатѣ и съ лѣс и съ полѣ и съ вѣс приход и съ вѣс хотар по кѣда из вѣка оживаи, іакоже повѣдает и зрик вѣ знаменн что они имали от Стефанъ воєвода, да ест волеѣренъ господства ми Жора дворник и кнѣгини его и дѣти нѣ права отчиннѣ и дѣдиннѣ и зрик и потерѣжденѣ, съ вѣсѣмъ доходоу и права вѣкшпленѣ, непорѣшено, ни, николиже на вѣки. И ни да се не оумнишае прѣдъ симъ анстомъ нашимъ.

Ѧ Мѣ, лѣт хрѣмъ мѣсеца юни Ѧ.

† Самъ господинъ велѣл.

Глангѣ велъ логофѣтъ зчнл и искахъ <м. р.>.

† Мѣнжѣ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Partenie egumen și Tarasie egumen de la sfânta mănăstire Voroneț și Teodor proegumen și Pifanie proegumen și Neculae proegumen și Hari-ton proegumen și tot soborul de la acea sfântă mănăstire mai sus scrisă, Voroneț, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și și-au vindut dreapta lor ocină și dedină și danie și miluire, din uricul de danie și cumpărătură pe care l-a avut sfânta mănăstire de la Ștefan voievod cel Bătrîn, o seliște, anume Milcineștii, care este în ținutul Cîrligăturii. Acea seliște ei au vindut-o boierului domniei mele, Ionașco Jora vornic de gloate și femeii lui și fiilor lor, pentru două sute și treizeci de galbeni ungurești, bani buni, tot potronici de argint. Și s-a ridicat boierul domniei mele mai sus scrise, Jora vornic și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 230 de ughi buni, în miinile rugătorilor domniei mele mai sus scriși.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie dintre ei și plată deplină, noi încă și de la noi i-am dat și i-am întărit. Pentru aceea, acea seliște mai sus scrisă, Milcineștii, cu loc de finețe și cu pădure și cu cîmp și cu tot venitul și cu tot hotarul pe unde a folosit din veac, cum spune și uricul în semne pe care ei l-au avut de la Ștefan voievod, să fie boierului domniei mele, Jora vornic și cneaghinei lui și copiilor lor dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul și dreaptă cumpărătură, neclintit, lor,

niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înainte acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7140 <1632> luna iunie 9.

† Înсуși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>.

† Minjea <a scris>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/44.

Orig., hirtie (39,9 × 26,2 cm.), pecete timbrată.

Cu două trad. din 1820.

118

1632 (7140) iunie 9, Iași.

Alexandru Iliăș voievod judecă o pricină pentru seliștea Crînjanii, între Siret și Bîrlad, ținutul Tecuci.

† Иъ Илѣѡандрѡ <Илиаш воєвода, божію милостію>¹, господаръ Земли Младавскон. Оже прѣидошѣ, прѣд нами <и прѣд >¹сими нашими болѣри, великими и малими, Ивашко, сынъ <поп Чехан>...¹ка и Чехан, сынъ Гави и Иви, сынъ Добротъ и Пъс ... <сынъ>¹ поп Гави, съ ними племенници нх и тегаи за лице, прѣд нами, на <Бремѣи и на Тоадер>...¹ Фръцнаъ и на Зѣларѣ и на нних племенници нх, радѣ една селѣще за село, на имѣ Крънжанѣи, мѣждо Сирѣт и междо Бръладъ, что ѡ волост Те>¹кѡчскомъ, рекъше, прѣд нами, аже ест на стара <и пра>¹ка штиннѡ и дѣдннѡ шт къ прѣдѣдове нх и сѣ дръжал та шт<ннѡ шт >¹дин ѡрик, что имал прѣдѣдове нх за викѡплѣнѣ <шт>¹ Стараго Стефана воєвода и исписачѣ за тѣжба <шт Илѣѡан>¹дра воєвода. И егда бѣше нынѣ, при дѣни Мо<ѡсѣи Мо>¹огна воєвода, вѣстал сѣ и шпирал таа штиннѡ сѣ ...<Бремѣи и Тоадер>¹ ...<и Фръ>¹цнаъ и Зѣларѣ и нних племенници <нх и >¹ска>¹зоваа, прѣд нами, еднн ѡрик за дѣдннѡ шт сего Стараго Илѣѡандра<а воєводѣ>...¹

...¹аше ѡсѣднѡм на нх, по правдою и по закон земскон и шерѣтохом аже ест лъж тот ѡрик, что имал Тоадер>...¹ нх, шт Илѣѡандра воєвод, за что

¹ Loc rupt in orig.

писает въ <сего>¹ въраз, аже ест нм штиннѣ за дѣднинно, а тот ѡркѣ вът
 Стефана коекода ест...¹ ѣти н пишем за кнѣспленіе. И пак кнѣдѣше...<на>¹-
 рѣденіе за тѣже, вът тнхъ прѣднинхъ господарѣе н до нѣтъ ске не дрѣжал...¹,
 дадохом тоа селниче пакнже Ивнашков, сынѣ поп Чехан... <Чехан>¹, сынѣ Гавн
 н ниним племенничи нхъ. И Бремѣа н Тоад<ер>... <н Фръцнлѣ н Збѣтарѣ>¹ востал
 вът прѣд нами н вът вес закон земскон. <И Ивнашко>¹, сынѣ поп Чехан, съ
 въси племенничи его, справнал сѣ вът прѣд нами н поставнал собн фертѣю кѣ>¹ дѣ
 заати, въ кнстѣр господства ми н възѣхом н тот ѡркѣ вът Илѣѣдан>¹ дра коекода
 н дадохом его, въ рѣки нм.

Тѣм радѣ, тоа селниче за село <на нмѣ Крънжанѣн, междо>¹ Гирѣт н междо
 Бърладѣ, что ѡ колост Текѣчскомѣ, како да ест нм н вът господства ми права
 штиннѣ н дѣднинѣ н ѡркѣ <съ боло>¹ тани рибничи н съ сѣкожатани н вът лѣс
 н съ въсѣми хотарани, покѣда из вѣка ѡжнеалн, непорѣшенно <николиже на вѣки
 н да не н>¹ мает ман тегати, а ни дѣневати, за сѣа тѣж<бѣ>¹, николнже на
 вѣки вѣчнихъ. И ни да сѣ не ѡмншае.

Оу Ис, въ лѣто ѡрмѣ, юни Ѧ.

† Гавн господниѣ казал.

<Пангѣ вел логофѣт ѡчи>¹ н сѣ нскаахъ <м. р.>.

† Io Alexandru <Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu>¹, domn al
 țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră <și înaintea>¹ tuturor boierilor
 noștri, mari și mici, Ionașco, fiul <popii Cehan>...¹ și Cehan, fiul lui Sava
 și Ion, fiul lui Dobrotă și Păs , <fiul>¹ popii Sava, cu alte rude ale
 lor și au pîrit de față, înaintea noastră, pe <Eremia și pe Toader>¹
 Frățiilă și pe Zbiierea și pe alte rude ale lor pentru o seliște de sat, anume
 Crinjanii, între Siret și între <Birlad, ce este în ținutul>¹ Tecuci, spunînd,
 înaintea noastră, că le este veche și dreaptă ocină și dedină de la străbunii
 lor și au tot stăpinit această ocină <dintr-un>¹ uric de cumpărătură ce au
 avut străbunii lor <de la>¹ Ștefan voievod cel Bătrîn și ispisoace de pîră <de
 la>¹ Alexandru voievod. Iar cînd a fost acum, în zilele lui Moisi Moghila
 voievod, s-au sculat și au oprit acea ocină toată <Eremia și Toader>¹.
 Frățiilă și Zbiierea și alte rude ale <lor și>¹ au arătat, înaintea noastră, un uric
 de moștenire de la acest Alexandru <voievod>¹ cel Bătrîn¹

.¹ i-am judecat după dreptate și după legea țării și am aflat că
 este mincinos acel uric, ce a avut Toader . . .¹ de la Alexandru voievod, pentru
 că scrie în <acest>¹ chip că le este ocină de moștenire, iar acel uric de la Ște-
 fan voievod este . . .¹ și scrie de cumpărare. Și iarăși văzînd . . .¹ drese de pîră

¹ Loc rupt în orig.

de la acei domni de mai înainte și pînă acum tot n-au stăpînit . . . ¹ am dat
acea seliște iarăși lui Ionașco, fiul popii Cehan . . . <Cehan>¹, fiul lui Sava
și altor rude ale lor. Iar Eremia și Toader . . . <Frățilă și Zbiiarea>¹ au rămas
dinaintea noastră și din toată legea țării. <Iar Ionașco>¹, fiul popii Cehan,
cu toate rudele lui, s-au îndreptat dinaintea noastră și și-au pus <ferie 2>¹⁴
zloți în vistieria domniei mele. Și am luat și acel uric de la Alexandru voie-
vod și l-am dat în mîinile lor.

Pentru aceea, acea seliște din satul <anume Crănjani, între>¹ Siret
și între Birlad, ce este în ținutul Tecuci, să le fie și de la domnia mea dreaptă
ocină și dedină și uric <cu>¹ bălți de pește și cu finețe și din pădure și cu toate
hotarele, pe unde din veac au folosit, neclintit <niciodată în veci și să nu>¹
aibă a mai piri, nici a dobîndi, pentru această piră, niciodată în vecii vecilor.
Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> iunie 9.

† Înсуși domnul a poruncit.

<Ghianghea mare logofăt a învățat>¹ și m-am iscălit <m.p.>.

Bibl. Acad., XCIX/166.

Orig., hîrtie (29,3 × 23,5 cm.), pecete aplicată, căzută, foarte rupt.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XI, p. 90—91 (regest).

119

1632 (7140) iunie 10.

*Alexandru Iliăș voievod întărește Irinei o jumătate din satul Sta-
rosilți.*

Ispisoc de la Alex<andru> v<oievo>d din let 7140 <1632> iunie 10, „în
carele întărește pe giumatate de sat de Starosilți cu iaz și țarină, parte de
sus, că am dat Irimii², fetii Măriuții, nepoată Gorcii Udrii“.

După Gorovei, *Botoșani*, p. 103.

Mențiune într-un doc. din 1790 octombrie 9.

¹ Loc rupt în orig.

² Desigur „Irinii“.

<1632> iunie 12, Iași.

Orăș, fiul lui Ionașcu Bole, nepotul lui Stratul paharnic, vinde partea sa din Roșiaci lui Grama stolnic pentru un cal și 10 galbeni.

† Adeacă eu Orăș, feciorul lui Ionașco Bolei, nepotul Stratului păharnicul, scriem și mărturisim cu acest zapis al meu, de nime nevoit, nici asuprit, cum am vindut dreaptă ocină și moșie a mea din sat din Roșiaci, din giu-mătate din sat a treia parte, cîmpul și din tot vinitul, dumisali Gramei stolnic, pentru un cal și dzéce galbeni, calul prețuit drept dzéce galbeni, denaintea dumisale Lupului vornicul ce au fost în Țara de Gios și denaintea Stratului ce au fost păharnic și denaintea și altor boiari, ca să-i hie lui dumisale dreaptă ocină și moșie și feciorilor dumisale. Și pre acesta zapis al meu să aibă a-ș face dumnealui Grama stolnicul zapis domnescu pre această ocină ce i-am vindut eu.

Și pre mai mare credință ș-au iscălit dumnealor acești boiari ce mai sus scriem și iscăliturile.

Așe scriem și mărturisescu cu acest zapis al meu, să să știe.

Mai pe mare mă<tu>¹rie eu Orăș mi-am pus șe pecetea.

✠ Мс, юнѣ гѣ.

Из ЛѢТѢ БНГ КЕЛ ДВОРННК м. р.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, XLII/287.

Orig., hirtie (32,1 × 20,5 cm.), două peceti aplicate,

Datat după Lupul, care de la sfârșitul anului 1631 nu mai deține funcția de mare vornic și după Stratul Bolea, fost paharnic până în 1632, când devine mare setrar.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 69 (orig.)

¹ Loc rupt în orig.

1632 (7140) iunie 12.

Zăpalce, Țințar, Nechita și alții mărturisesc că Ștefan a pus zălog partea sa de ocină din Peletuci, pînă va înapoia niște vite preotului Andonie.

† Adeică Zăpălce ot Peletoci și Țințar ot tam și Nechita [ot tam] de Cățele[ș]ști și Ion[n]așcu ot tam și Precup ot Ite[ș]ști, noi mărtorisim cu sofletele noastre cum au perit popei lui Andonie ot Peletiuci 1 bou și o vacă pentru Ștefan ot tam. Apoi Ștefan s-au tocmit cu popa de ș-au pus a sa parte de ocin[n]i den sat de Peletiuci la popa Andonie zelog, pînă-i va-i da vitele sau 12 taleri bătut.

De iasta mărtorisim noi cu estă scriso[r]re ca se fii de maria credinți și ne-m pos și pecețele.

Și s-au tocmit den casa lui Precop ot Ite[ș]ști.

De iasta mărtorisim ca să să știe.

БѢ ЛѢТО ХРМ ЮНІЕ ГІ.

АНТОН УТ ПЕЛЕТУЧ ПИСАН.

Bibl. Acad., CCCXLI/21.

Orig., hirtie (20,5 × 15,7 cm.), patru peceți aplicate și o amprentă digitală.

1632 (7140) iunie 15, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește pîrcălabului de ținutul Neamț să-l constrîngă pe șoltuzul din tirgul Piatra să dea uricul mănăstirii Pingărați pe care l-a găsit și pentru care a primit un cal.

† Иъ АЛЕХАНДРЪ ИЛИШЪ ВОЕВОДА БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. ПИШЕМ СЛАСѢ, НА[НА]ШИН ПРѢКЛАБ УТ ВОЛОСТ НѢМЦЪ. ДАНМ ТѢ ЗНАТЕ ИРИ НАМ ЖАЛОВАЛ ВГЪМѢНЪ И ВЪСѢМ СЪБОР УТ СѢКТА МОНАСТІР УТ ПИНГѢРАЦИ¹

¹ Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, pîrcălabul de la ținutul Neamț. Îți dăm știre că ni s-a jeluît egumenul și tot soborul de la sfînta mănăstire de la Pingărați...

și așa dzicindu înaintea domniei mele c-au pirdut un <u>¹ric ș-au găsit acel uric șoltuzul den Peatră și l-au colăcit ș-au cerșut un cal colac. Egumănul au dat acel cal, iar apoi au tăgăduit șoltuzul uricul.

Derept [a]căcia, deacă veți vedea cartea domniei mele, iar voi să-l strin-giți să dea uricul. Iar de nu va vrea să dea uricul, să-l trimiteți să stea de fați înaintea domnie mele.

Тоѣ вѣм пишем, никак не бѣдет.

Оу Мс, въ лѣто хрѣм юнѣ еѣ.

† Сам господниъ велѣл.

† Гангѣ вел логоѣт сын <m. p.>.

† Гъпотѣн <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/39.

Orig., hirtie (31,5 × 20 cm.), pecete aplicată, stricată.

123

1632 (7140) iunie 15, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Pingărați satele Bilă-ești și Ivănești, pe Cracău, în ținutul Neamț, cu două mori pe Cra-cău și una în satul Dărmănești, poiana Pingărați și braniștea mănăs-tirii.

† Въ имѣ Отца и Сына и Свѣтого Дсха, Тронце свѣта и единосѣцнаа и нераздѣлнаа. Се аз рабъ владыки моемс, Господнис Богс и спасс нашемс Исесъ Христосъ и Тронческѣн поклонник, Ив Ялѣгандрс Илѣпш воєвода, божѣю мнлостѣю, господаръ Землн Молдавскон.

Ќже господство ми благопронзволахъ нашеи благим, пронзволенѣм и чистим и свѣтним сердцем, ѡт вѣсѣл нашеи <дсшеи>² и ѡт Бога помощѣм, вѣждемъх и поверновахъ иншим прѣжде свѣтопочивешнх господарѣех прѣжде нас бивешнх, нже дашм и помнлывашм и скрѣпншм свѣтнх църкви и монастырнх, бити из памет въ сѣю вѣк и въ вѣ<дѣ>²щѣн.

Тѣмъжн и господство ми, съ хотенѣм божѣем и съ благословенѣм четири свѣтителъ молдавски, кѣр Яѡанасѣн архѣпископъ и митрополнт Сѡчавскон и

¹ Omis in orig.

² Loc rupt in orig.

кир Дионисѣи епископъ Романскон и кѣр Белогѣи епископъ Радѣдцескомѣ и кѣр Митрофан епископъ Хѣскомѣ и съ хотанѣи кѣскѣи съвѣтомъ господства ми, болѣри нашихъ молдавскѣихъ, великини и малини, господство ми дадохом и зкрѣпихом свѣтанъ монастыръ названнаго Пънгарацѣи, гдѣже естъ храмъ свѣтого и славнаго велико мѣченика воина Христова и миропочиваго Дѣмитріѣа, нхъ правѣи штинни и данѣи и милованѣи, шт нхъ правѣихъ нарѣденѣи и милованѣи, что имають шт Ілѣксандрѣ воєвода и шт Петрѣ воєвода и за потврѣженѣи шт Іанкѣа воєвода и тижѣ шт Петрѣ воєвода и шт Ірон воєвода и шт Иринѣа воєвода и шт Гинишѣи воєвода и шт Константин Могила воєвода и шт Стефанъ Томша воєвода и шт Мирон Бѣрновскѣи Могила воєвода и шт Монѣю Могила воєвода, два селовѣ, на имѣ Билѣшѣи и Икѣшѣи, на Краковѣи рѣца, что ѣ волостъ Нѣмѣцскон и съ двѣ млини на рѣца Краковѣи и тижѣ една малин шт село Дѣрлѣшѣи, что естъ данѣи и милованѣи свѣтанъ монастыръ шт сего Петра воєвода и кѣскѣхъ полѣна Пангарацѣи до Стража, до потока Пангарацѣи и знанѣи за враниши шт потока Пънгѣрацѣи дажѣ до Бласѣла, право на кѣлѣме Бласѣла и на[х] вѣрѣхъ Мѣнѣа дажѣ до вѣрѣхъ Грохотѣиш, на пѣтъ Хангѣлава до Бистрицѣи, долѣ до Полѣни Биказовѣи и шбон полѣ водѣи Бистрицѣи, на ного Цичарловѣ, дажѣ до кѣлѣме Мѣгѣровѣ, а шт тѣдѣ право кѣлѣме горѣ дажѣ до велиницѣи нѣкѣихъ, право кѣлѣме Торолѣжѣлашѣи, дажѣ до Дѣлгоѣи Планинѣи, а шт Дѣлгоѣи Планинѣи право на конецъ Братѣшѣи, черезъ Мѣирѣшѣи, дажѣ до шѣвѣрѣшѣи Болованѣшѣи, а шт толѣ право черезъ Болованѣшѣи, до Ірдѣи и до Трѣкѣцѣи Черкѣи и долѣ Таркѣшѣи до Бистрицѣи, а шт тѣдѣ Бистрицѣи до Стражѣи.

Тѣмъ радѣи, како да естъ и шт господства ми правѣи штинни и данѣи и милованѣи тои свѣтѣи монастыри, ижѣ више писанѣи и зрикѣи, кѣскѣи доходоми.

Я по нашемъ животѣи и господства, кто покѣситъ сѣи разорѣи или сказѣи данѣи и милованѣи и шстроѣи тѣи прѣдѣними свѣтопочивѣшихъ господарѣи прѣжде вѣшѣи насъ и наше потврѣженѣи, тотъ да нѣстъ прощенъ шт Господа Бога, сътворѣшаго небо и земли и шт прѣчѣстаѣи Богоматѣири и шт кѣскѣхъ свѣтѣихъ и да бѣдетъ емѣ съперникъ свѣтѣи, велико мѣченикъ Дѣмитри кѣи денѣи страшнаго съда Христова.

И ни да сѣи не змѣнишѣи.

Ѧ Мѣ, кѣи лѣто хѣрѣи юни еѣи денѣи.

† Гамъ господѣи казѣи.

† Гангѣи велъ логофѣтъ зѣи и сѣи искаѣи <т. р. >.

† Іанѣишъ <писѣи>.

† În numele Tatălui și Fiului și Sfintului Duh, Treime sfântă și de o ființă și nedespărțită. Iată eu robul stăpînului meu, Domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și închinător al Treimii, Io Alexandru Iliaș

voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră, cu inimă curată și luminată, din tot <sufletul>¹ nostru și cu ajutor de la Dumnezeu, dorind și rîvnind la alți mai înainte sfîntrîpoșați domni foști mai înainte de noi, care au dat și au miluit și au întărit sfintele biserici și mănăstiri, să le fie pentru pomenire în acest veac și în cel viitor iarăși.

Pentru aceea și domnia mea, cu voia lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu voința întregului sfat al domniei mele, boierilor noștri moldoveni, mari și mici, domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri care se numește Pîngărați, unde este hramul sfîntului și slăvitului mare mucenic, ostaș al lui Hristos și izvoritor de mir, Dumitrie, dreptele lor ocini și danie și miluire din dreptele lor drese și miluire ce au avut de la Alexandru voievod și de la Petru voievod și de întărire de la Iancul voievod și de asemenea de la Petru voievod și de la Aron voievod și de la Irimia voievod și de la Simion voievod și de la Costantin Moghila voievod și de la Ștefan Tomșa voievod și de la Miron Bărnovschi Moghila voievod și de la Moise Moghila voievod, două sate, anume: Bilăeștii și Ivăneștii, pe riul Cracău, ce sînt în ținutul Neamț și cu două mori pe riul Cracău și de asemenea o moară din satul Dărmănești, care este danie și miluire sfintei mănăstiri de la acest Petru voievod și toată poiana Pîngărați pînă la Strajă, pînă la pîriul Pîngărați și semnele de braniste de la pîriul Pîngărați pînă la Părul, drept la culmea Părul și la virful Muncel, pînă la virful Grohotișului, pe drumul Hangului pînă la Bistrița, în jos, pînă la Poiana Bicazului și ambele părți ale apei Bistrița, pînă la piciorul Țiciarului, pînă la culmea Măgurii, iar de acolo drept culmea în sus pînă la niște velnițe, drept culmea Toroglea-jului pînă la Muntele Lung și de la Muntele Lung drept la capătul Brateșului, peste Măeruș pînă la obîrșia Bolovănișului și de acolo drept peste Bolovăniș la Ardeal și la Tărcuțul Roșu și Tarcăul la vale pînă la Bistrița, iar de acolo Bistrița pînă la Strajă.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea drepte ocini și danii și miluire acelei sfinte mănăstiri care este mai sus scrisă și uric, cu tot venitul.

Iar după viața și domnia noastră, cine s-ar ispiti să nimicească sau să strice dania și miluirea și întocmirea acelor de mai înainte sfînt răpoșați domni, foști mai înainte de noi și întărirea noastră, acela să nu fie iertat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului și de preacurata maică

¹ Omis în orig.

монастир називаниго Пангарацѣ, [свѣтан] гдѣже ест храмъ свѣтаго и славнога велико мѣченика, конна Христова и мироточиваго Димитрія, нхъ правѣи вѣнчани и даніе и милованіе вѣ нхъ правѣихъ нарѣденіе за даніе и милованіе что юмаютъ вѣтѣ Ілѣѣдѣн¹дра коевода и вѣтѣ Петра коевода и за потвержденіе вѣтѣ Іанкѣла коевода и тѣже вѣтѣ Петра коевода и вѣтѣ свѣтопочившихъ Бринѣа коевода и вѣтѣ Костантинъ Могила коевода и вѣтѣ Стефана Толмѣа коевода и вѣтѣ Миронъ Бѣрновскѣи Могила коевода, двѣ селовѣ, на имѣ Бѣлѣши и Нѣвѣши, на Краковѣтѣи рѣцѣа, что вѣ колостъ Немѣскон и сѣ двѣ мѣни на рѣцѣ Краковѣтѣи тѣже една мѣни вѣ село Дѣрмѣнѣши, что ест даніе и милованіе свѣтанъ монастыри вѣтѣ сего Пѣгра коевода и една пасикѣ вѣ бранищи, вѣ долѣни коници бранищѣ, на Бохотинѣ, Хѣменшоловѣ² и три фалчи за виноградѣи и чѣтири десѣтѣ жерди за виноградѣи вѣ Горъ Новѣи Котнарскѣи и вѣсѣ полѣна Пангарацѣ, вѣтѣ исписокъ за милованіе вѣтѣ Ілѣѣдѣна коевода, <что>¹ тотѣ полѣна вѣло прѣжде вѣрѣмѣа за вѣколъ и прислѣшна вѣ двора Каменскаго трѣга и вѣше бранищи вѣзнаменѣи.

Почѣниш³и сѣ хотаръ свѣтѣи монастыръ Пангарацѣ вѣтѣ рѣцѣ Бѣстрици, вѣтѣ Стѣнкѣа право вѣ прости мѣсто на рѣкѣи, вѣ крѣници, вѣ просто мѣстоѣ на верѣхѣ Пѣрѣа, на Кѣлѣи Пѣрѣа, на верѣхѣ Мѣнчеловѣи таже право на Столецъ Грохотѣиш, на пѣти Ханголове таже вѣпчина Грохотѣишѣа до Мѣнчѣа и долѣ до Гѣмѣѣа Кѣа и вѣтѣ толѣ долѣ на источникъ еже тѣчетъ на Брѣдѣ Зѣа, на рѣцѣа Бѣстрици и чѣресъ Бѣстрици, вѣтѣ Брѣдѣ Зѣа долѣ, вѣтѣ Крѣваа по ного горѣ до кѣрмѣтѣра тоѣ ногѣи тѣже горѣ рѣбра Потѣчѣловѣи до вѣрѣшѣи Потѣчѣловѣи горѣаи и тѣже горѣа право до вѣрѣ горѣаи, глѣвѣ Хѣмѣокъ и вѣтѣ толѣ право долѣ, до Іѣцѣа, на потѣи еже прѣидѣтъ на Торѣгѣжъ и горѣ до кѣлѣи Торѣгѣжѣловѣи и горѣ кѣлѣи и горѣ до Дѣлѣгоѣ Хѣмѣокъ и вѣтѣ толѣ по на вѣрѣшѣи Братѣишѣловѣи и вѣтѣ толѣ до Ірѣѣа, до Тѣркѣѣа Чѣрѣаи и долѣ Тѣркѣѣа до рѣцѣа Бѣстрици и долѣ до Стѣражѣа и тѣже долѣ до Стѣнкѣа. Толѣко естъ вѣсъ хотаръ.

Тѣмъ радѣи, како да естъ вѣтѣ господѣтѣа ми тотъ вѣише писанѣи хотаръ свѣтанъ монастыръ Пангарацѣа право вѣнчѣишъ, непѣрѣшино никѣлиже на вѣаки вѣаишѣи. Іѣ кто вѣтѣ тѣхъ вѣише писанѣи мѣнихѣи вѣтѣ сѣхъ вѣише писанѣи монастыри вѣтѣ нѣкоѣ вѣрѣмѣи...⁴

Іѣ по нашѣишъ живѣтѣи и господѣтѣа, кто вѣи покѣсѣти сѣ разѣорѣи или сказѣти даніе и милованіе и вѣстѣишѣи тѣи прѣдъ нѣишѣи⁵ свѣтопочившимъ господѣрѣи прѣжде вѣишѣи насъ и нашѣ потверженіе, тотъ да нѣстъ проѣи вѣтѣ Господѣа Бога, сѣтѣрошаго небѣи и зѣмѣи и вѣтѣ прѣчѣстаа Богѣа матерѣи и вѣтѣ вѣсѣхъ свѣтѣи

¹ Omis în orig.

² Pasajul и една пасикѣа пѣнѣа Іѣ Хѣменшоловѣа шѣтѣи сѣи черѣаа и адѣагѣа деауѣа: „aesta s-au vindut“.

³ Loc rupt în orig.

⁴ În text fraza a rămas neterminată.

⁵ Greșit, pentru нами.

И ДА БЪДЕТ ЕМУ СЪПЕРНИК СКАТЪН ВЕЛИКО ЛИЧЕНИК ДЪМИТРИЪ ВЪ ДЕНЪ СТРАШНАГО СЪДА ХРИСТОВА. И НИ ДА СЪ НЕ СМНШАЕТ.

✠ Исъ въ лѣто хзрѣ юнѣ сѣ дани.

† Сами господни казал.

† Глангѣ вел логофетъ счи и сѣ искаахъ <т. р.>.

† Идѣшъ <писалъ>.

† În numele Tatălui și al Fiului și al Sfintului Duh, Troiță sfântă și de o ființă și nedespărțită. Iată eu robul stăpînului meu, Domnul Dumnezeu și mintuitorul nostru Isus Hristos și închinător al Troiței, Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință și cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu, am dorit și am rîvnit ca alți sfintrăposați domni de mai înainte, care au fost mai înainte de noi, care au dat și au miluit și au întărit sfintele biserici și mănăstiri să le fie lor pomenire în acest veac și în cel viitor. De aceea și domnia mea, cu voia lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu voia întregului sfat al domniei mele, boierii noștri moldoveni mari și mici, domniia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri numită Pingărați, unde este hramul sfințului și slăvitului mare mucenic, ostaș al lui Hristos și izvoritorul de mir Dumitrie, dreptele lor ocini și danii și miluiri din dreptele lor drese de danie și miluire ce au de la Alexandru voievod și de la Petru voievod și de întărire de la Iancul voievod și de asemenea de la Petru voievod și de la sfintrăposății Erimia voievod și de la Costantin Moghila voievod și de la Ștefan Tomșa voievod și de la Miron Barnovschi Moghila voievod, două sate, anume Bilăești și Ivănești, pe riul Cracău, ce sînt în ținutul Neamț și cu două mori pe riul Cracău și de asemenea o moară din satul Dărmănești, ce este danie și miluire sfintei mănăstiri de la acest Petru voievod și o prisacă în braniște, la capătul de jos al braniștii, pe Bohotin, la Hămeiuș¹ și trei fălci de vie și patruzeci de prăjini de vie în Dealul Nou de la Cotnar și toată poiana Pingărați, din ispisoc de miluire de la Alexandru voievod, <care>² acea poiană a fost mai înainte vreme de ocol și ascultătoare de curtea tîrgului Piatra și a fost braniște în semne.

Și se începe hotarul sfintei mănăstiri Pingărați de la riul Bistrița, de la Stîncă de-a dreptul la răchită, la fîntînă, drept la virful Părul, la culmea

¹ Pasajul „și o prisacă” pînă la „Hămeiuș”, șters cu cerneală și adăugat deasupra: „aesta s-au vîndut”.

² Omis.

Părului, la vârful Muncelului și drept la Scaunul Grohotișului, pe drumul Hangului și pe Obcina Grohotișului la Muncel și la vale, la Glimeia Mare și de acolo la vale pe izvorul care curge la Vadul Rău, la riul Bistrița și peste Bistrița, de la Vadul Rău la vale, de la Strimba pe picior în sus la curmătura acelu picior și de asemenea în sus pe coasta Potociului, la obârșia Potociului în sus și de asemenea în sus drept la vârful muntelui, la capul Hălmului și de acolo drept la vale, la Ață, pe poteca ce vine la Torogleaj și în sus la culmea Toroglejului și în sus pe culme și în susla Hălmul Lung și de acolo pe la obârșia Bratișului și de acolo la Ardeale, la Tăcuța Roșie și Tarcăul la vale, la riul Bistrița și la vale, la Strajă și de asemenea la vale, la Stincă. Acesta este tot hotarul.

Pentru aceea, să-i fie de la domnia mea acel mai sus scris hotar sfintei mănăstiri Pingărați dreaptă ocină, neclintit niciodată în vecii vecilor. Iar cine dintre acei mai sus scriși monahi de la aceste mai sus scrise mănăstiri, în vre-o vreme oarecare . . . ¹.

Iar după viața și domnia noastră, cine va îndrăzni să distrugă sau să strice dania și miluirea și întocmirea acelor de mai înaintea noastră sfîntră-posați domni, care au fost înainte de noi, și întărirea noastră, acela să nu fie iertat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a lui Dumnezeu și de toți sfinții și să-i fie lui piriș marele muce-nic Dimitrie, în ziua Infricoșatei judecăți a lui Hristos. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> iunie 17 zile.

† Insuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ianăș <a scris>.

Bibl. Acad., MCDLXXIV/20.

Orig., hirtie (43 × 28 cm.), pecete aplicată, căzută.

125

1632 (7140) iunie 20.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Sf. Paraschiva din Iași, zidită de Nestor Ureche fost vornic, o bucată din hotarul satului Procelnici cu seliștea Cozmești, în urma unei judecăți cu Gheorghe și Zavul, nepoții lui Saula.

ЛѢТ 7140, ЮНІЕ КЪ ДЕНЬ.

НѢ Александръ Иліашъ воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскіи. Оуже прїишоша прѣдъ нами и прѣдъ вѣсѣми нашими молдавскими болѣри,

¹ În text: fraza a rămas neterminată.

великими и малими, молебни наши, калѣгери вт свѣта монастыр вт срдѣ трѣх Иски, еже сътвориша покойнаго Нистора Урѣке вившаго дворника, идеже ест храм прѣподобниа митри наши Параскеи и тѣла за лице, пред нами, на Гевургѣ и на Завѣл, вѣдци Гаѣли и на вѣси племенници <н>х, ради една вѣкатѣ за хотар вт село Прочалинци, на рѣцѣ Жижин, что ѣ волост Иски, рекъцини втци мнихи аже сътвориша им ти люди великаа приселованіе и възвѣла им една вѣкатѣ за хотар съ еднаи сѣлицем и мнѣ что сѣ именуѣт Козмѣцини и ѣказовал пред нами и нареденіе за тѣжъ и за хотаріе вт Стефан Томшѣ коевода и вт Радѣл коевода како хотариша тамо Чехан бив дворник и съ Ялеѣа дворникѣ глотни и съ люди добри. Я Гевургѣ и Завѣл, вѣдци Гаѣли и съ племенници нѣх, они казали аже тѣ вѣкатѣ за хотар ест им права втцини и дѣдци вт хотар Козмѣцини.

Ино господство ми и съ вес свѣтъ наш, болѣри наш молдавскини, ѣсѣдихом на нѣх по правдою и по законѣ земскон и вѣдѣвше тѣх нареденіе за хотаріе вт тѣх прѣдциних господаріе, господство ми немогохом сказати или разорити сад нѣх, нѣ избрахом господство ми наш вѣрцини болѣри, Баснаіе Рошка дворника глотни и прѣчилъ тамѣ леноцих¹ люди добри вишцини и нишцини, вкрѣстѣ мѣщанини и хотариша пакыже на тоа послѣд, по кѣда хотариша Чехан бив дворник и Ялеѣа дворник и по кѣда хотариша вт прѣжде вѣрцине Бѣчѣм бив дворник, съ Голѣи бив логофет и съ Мѣргѣл бив дворник и поставиша стѣлпи.

От прѣво поставиша стѣлпѣ ѣ вѣчъ Брѣтѣм², по више за хемеюш; втори стѣлпи ѣ гѣрлѣ Кокороѣ, гдѣ переменѣт дорога через гѣрло Кокороѣ и гдѣ переменѣт дорога вт полѣ на Микѣлов; третин стѣлпѣ и³ Жижѣ и вѣ ѣст гѣрлини Жижин, вт сѣди вѣ Главником нишцини ѣ срдѣ полѣ и вѣ великини пискѣ, ѣ просто мѣсто повертцини, даже до хотар трѣгом, а нишци знаменіе вишѣ вт ка лѣзѣри, даже до великаа крѣпцини, а вт великаа крѣпцини над потоцѣ нишцини, даже до мост Чолѣнѣлов, даже дадеѣ ѣ Жижин, дрѣг стѣлпѣ, пониже за Грозоѣ, дрѣг стѣлпѣ дадеѣ ѣ Баркѣл Хѣрлѣвишцини.

Того ради, да ест и вт господства ми права втцини и дѣдци и ѣрик и потверѣженіе, тот више писан хотар, свѣтъ монастыр пред речѣнѣ, съ вѣсем доходом, непорѣшенном им, николиже на вѣкини вѣчцини. Я Гаѣлицини и съ вѣсе племенни еѣго да не имаѣт маѣ тегати за сѣла тѣж, тот николиже на вѣки. Я кто мет ман вѣзвѣзати нѣкою тѣж да вѣдеѣт за глоѣ портѣ ѣ волѣ глоѣ. И ни да сѣ не ѣмнишаѣт.

<Deasupra, însemnarea copistului:> Pe moșie de la Jijie, supru Stîncă, sud⁴ Iași.

¹ Greșit, în loc de многух.

² Greșit, probabil scrie Прѣтѣм.

³ Greșit, în loc de ѣ.

⁴ „ținutul“.

Anul 7140 <1632> iunie 20 zile.

Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire din mijlocul Țirgului Iași, pe care a făcut-o răposatul Nistor Ureche fost vornic, unde este hramul preacuvioasei maicei noastre Paraschiva și au pîrît de față, înaintea noastră, pe Gheorghie și pe Zavul, nepoții lui Saula și pe toate rudele lor, pentru o bucată de hotar din satul Procelnici, pe riul Jijia, care este în ținutul Iași, spunînd părinții călugări că le-au făcut lor acei oameni mare împresurare și le-au luat o bucată de hotar cu o seliște, anume care se numește Cozmeștii și au arătat înaintea noastră și drese de pîră și de hotărnicie de la Ștefan Tomșea voievod și de la Radul voievod că a hotărnicit acolo Cehan fost vornic și cu Alexa vornic de gloate cu oameni buni. Iar Gheorghie și Zavul, nepoții lui Saula și cu rudele lor, ei au spus că acea bucată de hotar le este lor dreaptă ocină și dedină din hotarul Cozmeștilor.

Deci domnia mea și cu tot sfatul nostru, boierii noștri moldoveni, i-am judecat după dreptate și după legea țării și văzînd acele drese de hotărnicie de la acei domni de mai înainte, domnia mea n-am putut să stric sau să nimicesc judecata lor, ci am ales domnia mea pe credinciosul nostru boier, Vasilie Roșca vornic de gloate și a adunat acolo mulți oameni buni din sus și din jos, megieși dimprejur și au hotărnicit iarăși pe acea urmă, pe unde au hotărnicit Cehan fost vornic și Alexa vornic și pe unde hotărnicise dinainte vreme Bucium fost vornic cu Golăi fost logofăt și cu Murgul fost vornic și au pus stîlp.

Mai întîi au pus stîlp la malul Prutului¹, mai sus de hemeiuș; al doilea stîlp la gîrla Cocoroaei, unde trece drumul peste gîrla Cocoroaei și unde trece drumul de la cîmp la Micul; al treilea stîlp la Jijia și la gura gîrlei Jijiei, de acolo pe Slavnicul de jos, prin mijlocul cîmpului și la piscul mare, de-a dreptul la întorsătură, pînă la hotarul Țirgului, iar alte semne mai sus dinspre lazuri, pînă la fintina mare, mai sus de pîrîl de jos, pînă la podul lui Ciolan, pînă ce dă în Jijia; alt stîlp mai jos de Grozoe; alt stîlp dă la Barcul Hărmăneștilor.

De aceea, să fie și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și uric și întărire acel hotar mai sus scris sfintei mănăstiri mai înainte spuse, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în vecii vecilor. Iar Sauleștii și cu toate rudele lor să nu aibă a mai pîrî pentru această pîră niciodată în veci. Iar cine va mai ridica vre-o pîră, să fie de gloabă porții 40 de boi gloabă. Și altul să nu se amestece.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 629, f. 284 r. — v.
Copie cu foarte multe greșeli de transcriere.

¹ Nesigur; în copie: „Bruteam“.

1632 (7140) iunie 20, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Eustratie logofăt satul Teșeuți, ținutul Suceava, și jumătate din satul Mîsești, ținutul Iași.

† Иъ Плевѣандръ Илѣашъ воевода, ѡжѣю милостѣю, господарѣ Земли Молдавскон. Оуже господства ми дади и потвѣрди ми есмы колѣрену нашему, Евстратѣ быв логофет, его правоу вѣннигъ и даданѣ и милованѣ, село на имѣ Тишеуцѣн, что естъ въ волостъ Гучавскон, въ его правѣи и питомѣи нарѣденѣ что онъ ималъ за даданѣ и милованѣ и вѣсуженѣ въ Мовси Могилу воевода, что тотъ село на нѣ прѣжде было право наше господарско, присажено къ волѣи трѣмъ нашимъ Гучавскон.

И въ томъ, тыже даемъ и потвѣждаемъ колѣрену нашему выше писаному половинна село въ Мисеши, вышина частъ, что въ волостъ Искон, въ исписоаче за выкупленѣ пакжи въ Мовси Могилу воевода, что онъ себе купи въ Оурѣта, дѣща Лѣки и въ сынѣ еи, Тоадеръ и Лѣпѣлъ и братъ его, Дѣнѣлъ, сынове Грозави, вѣнѣи Оурѣтен, прѣвѣнѣи Лѣки и Оурѣта, дѣщи Кѣкоани, вѣнка Лѣки и въ...¹, сынѣ Андрѣнкѣн, вѣнка Лѣки, вѣнѣи вѣнѣи Лѣки, радѣ два сто талѣр сребрѣнѣхъ.

Тѣмъ радѣ, тотъ выше писанъ село, на имѣ Тишеуцѣн и тотъ полъ село въ Мисеши, вышина частъ, да естъ колѣрену господства ми выше писанъ, Евстратѣ логофет, право вѣннигъ и дѣдѣнѣи и даданѣ и милованѣ, и выкупленѣ и оурикъ и потвѣрженѣ, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшено[мъ] емъ, николѣже на вѣки. И ни да сѣ не оумнишетъ прѣдъ симъ листомъ нашимъ.

Оу Мѣ, въ лѣто хрѣмъ, юни кѣ дѣни.

† Самъ господниѣ велѣа.

Иъ Плевѣандръ воевода <т.р.>.

Иънашко Мѣнѣкѣ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit boierului nostru, Eustratie fost logofăt, dreapta lui ocină și danie și miluire, satul anume Teșeuții, ce este în ținutul Sucevei, din dreslele lui drepte și proprii, ce el a avut, de

¹ Loc alb în orig.

danie și de miluire și vislujenie, de la Moisi Moghila voievod, care acel sat, mai înainte, a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul tirgului nostru Suceava.

Și întru aceasta, de asemenea dăm și întărim boierului nostru mai sus scris jumătate de sat din Misești, partea de sus, ce este în ținutul Iași, din ispisoaice de cumpărătură iarăși de la Moisi Moghila voievod, ce el și-a cumpărat de la Urita, fiica Lucăi și de la fiul ei, Toader și Lupul și fratele lui, Dănilă, fiii Grozavei, nepoții Uritei, strănepoții Lucăi și Urita, fiica Cucoanei, nepoata lui Luca și de la . . .¹, fiul Andreicăi, nepoata (sic!) Lucăi, toți nepoții Lucăi, pentru două sute taleri de argint.

De aceea, acel mai sus scris sat, anume Teșeuții și acea jumătate de sat din Misești, partea de sus, să fie boierului domniei mele mai sus scris, Eustratie logofăt, dreaptă ocină și dedină și danie și miluire și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit lui, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7140 <1632> iunie 20 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Ionasco Minjia <a scris>.

Bibl. Acad., LXXXIV/209.

Orig., hirtie (40,8 × 27 cm), pecete timbrată, căzută.

1632 (7140) iunie 21, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Vizantia niște dării în Vitănești, pe ambele părți ale Putnei și în Voloșcani.

† Иѡ Алѣксандрѡ Илиаш всѣкогда, всѣю милостію, господарѣ Земле Мѡл-
даксон. Божѣ прійдоше, прѣд господства мнѣ, молебници наши, кѣм оугърн вѣ
сѣта монастир Евзантіа, едеже єст храм сѣтого Евзвигеніе чистнаго крѣста,
сѣ єдин запис вѣ люді добри, вѣ поп Іѡн вѣ «Горце»²ци и поп Андрею вѣ
Гкаппичеци и Крѣстѣ и вѣ мнѣ²огн люді добри, сѣдѣтеле сѣтѣ аже пріеде,

¹ Loc alb in orig.

² Loc rupt în orig.; completat după trad. lui Evloghie dascăl.

пред ними, Добра съ мъж ин, Ивн ѿ Битънещъ, дочка Маріѣ Грозъводе, вѣска Михъндови Додан и дали своихъ правѣи ѿтнинѣ и дѣдинѣ иже имали они, илико съ избереѣтъ част им ѿ Битънещъ, на вѣѣ сторонѣ Пѣтнѣ^и, ѿ Шѣшица даже до вѣрхъ Гори Бѣлки, ѿ поли ѿ ѿ вода и вѣрдъ за млинъ на Пѣтно водѣ и садовѣ и виногр^ад^а¹.

И тѣже ѡни принѣсѣ и дроугъ записѣ ѡтъ людѣ добри, ѡтъ по trope ѡтъ Пѣтна, имѣ Бѣнашко и попъ Станѣ ѡтъ Брѣци и ѡтъ вѣсѣнъ людѣ ѡтъ Иреци, старѣи и млади, свѣдѣтѣствѣтъ < како пр>¹ ѣде прѣдъ нѣими¹ < Мѣрина, дѣща Дѣнила ѡтъ Болошкани и дала своа>² праба ѡтѣннаа и дѣдѣниѣсѣ иже имал<а>¹ < ѡна ѡтъ вода Крѣлига до вода Бѣсѣртѣ>², ѡтъ брегѣ палиѣ Дѣмѣпан до Бѣзѣсѣци>¹ и писалъ себѣ, ѡтѣцѣ ѣго, до свѣтѣомѣ помѣнѣнкѣ да нѣ помѣнѣнѣтъ покѣ бѣдѣтъ свѣтѣаа монастиро.

Про тоже, и ми, ѡкоже оувидахом сего даанїе и памятно сего, радѹ ми
есми дади и потвѣр¹ди ми емоу сѣѣтому монастыр, нже више писан, како да
ест намъ и ѡт нас даанїе и милованїе съ вѣсем [дохѡ]дохѡдѡм. И ни да сѣ не
оумишлетс прѣд сѡм лнством господства ми.

У Ис, хЗрм юни кѣ.

† Господинъ велѣа.

Глангъ вел логофетъ гчн и сѣ искаахъ <т.р.>.

Гаврил Гончар <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele, rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire Vizantia, unde este hramul sfintei Înălțări a cinstitei cruci, cu un zapis de la oameni buni, de la popa Ion din <Scorțe>2ști și popa Andreiu din Scilpicești și Cristea și de la mulți oameni buni, mărturisind că a venit, înaintea lor, Dobra, fiica Măriei Grozăvoae, nepoata lui Mihăilă Dodan, cu bărbatul ei, Ion din Vitănești și au dat dreptele lor ocine și dedine ce au avut ei, cit se va alege partea lor din Vitănești, pe ambele părți ale Putnei, din Șușița pînă la virful Măgurei Mari, din cîmp și din apă și vad de moară la apa Putnei și grădini și vie.

Și de asemenea ei au adus și alt zapis de la oameni buni, de la protopopul de Putna, anume Eonașco și popa Stan din Erești și de la toți oamenii din Irești, bătrini și tineri, mărturisind <cum a venit>¹, înaintea lor, <Mărina, fata lui Dăniil din Voloșcani și a dat>² dreapta ocină și dedină ce a avut <ea, de la apa Cîrligului pînă în apa Scurtii>², din malul groapei lui Dămian

¹ Loc rupt in orig.

* Loc rupt în orig.; completat după trad. lui Evloghie dascăl.

pină la Vezeuți și s-au scris pe sine și părinții ei la sfântul pomelnic, să-i pomenească pînă cînd va fi sfînta mănăstire.

Pentru aceea, și noi, dacă am văzut această danie și pomană, pentru aceea și noi am dat și am întărit sfintei mănăstiri, care este scrisă mai sus, ca să le fie și de la noi danie și miluire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, 7140 <1632> iunie 21.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

Gavril Onciul <a scris>.

Bibl. Acad., CCLXXVIII/142.

Orig., hîrtie (31,6 × 19,5 cm.), deteriorat, pecete aplicată, căzută.

O trad. din sec. al XVIII-lea, de Evloghie dascăl, fără dată de lună și zi, la Arh.

St. Buc., M-re Vizantea, I/2, după care s-au făcut completările. O copie

după trad., ibidem, Ms. nr. 580, f. 31 (nr. 1), cu data: 1632 iunie 20.

128

1632 (7140) iunie 22, <Iași>.

Alexandru Iliăș voievod poruncește pîrcălabilor din ținutul Bacău să ia partea de ocină din Birăești a lui Văsii și să o dea lui Ștefan, Ion și Vasile, pentru că Văsii a rămas de lege.

† Нѣ Александръ Іліашъ воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Scriem domnia mea slugilor domnii mele, pîrcălabilor de ținutul Bacăului. Dămu-vă știre că au avut dzi sluga noastră Ștefan diiac din <Măr>¹gineni și Ion și Vasilie, feciorii lui Gherman din Hălăseni, n<ain>¹tea domnii mele, cu Văsi de la prisaca Boldescului, <pen>¹tr-o [o] ocină de la Biră<e>¹ști, ce au fost pus zălogu de ...¹ lui Văsii cu zapis de ...¹ taleri la Gherman din Hălăseni ...¹ <Ște>¹fan și Ion și Vasilie, feciorii lui Gherman, au venit la dzi și <au>¹ așteptat pî<nă la>¹ a patra ...¹ preste dzi, iar Văsii n-au venit...¹.

...¹ dacă voi veți vedea <car>¹tea <do>¹mnii mele, <să aveți a-i op>¹ri toată partea <de ocină>¹ a lui Văsii den Biră<ești, cît>¹ i să va alége partea <lui și să>¹ o dați în mîna lui Ștefan și <Io>¹n și Vasilie. Iar de-i să va mai

¹ Loc rupt în orig.

véni <mai>¹ mult pre ocină, să aibă <a lu>¹a Ștefan, iar alții să nu între pre
acea ocină. Iar de-i <să va păr>¹ea cu strimbul, el va sta <fa>¹ța naintea
domnii m<ele>¹. <T>¹a<k>¹ да знанте, инак не счините.

Иисъ <Ис, въ лѣто>¹ хрл юнѣ кв.

† Господинъ рече.

† Гангѣ вел логофетъ счи.

† Ивнашко <писал>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, III/9.

Orig., hirtie (30,5 × 17,5 cm.), pecete timbrată, foarte rupt.

Cu o copie.

129

1632 (7140) iunie 23, Iași.

*Alexandru Iliăș voievod întărește mănastirii Pingărați niște curături
cumpărate în satul Dărmănești.*

† Ив Пледандръ, сын Илѣашъ воєвода, божію милостію, господарь Земли
Молдавское. Ёже прѣидошѣ, прѣд господства ми, молебници наши, калѣгери вт
свѣта монастир иже называет ся Пѣнгѣрацѣи, идеже ест храмъ свѣтого и
славнаго велико мѣченикѣ и мироточиваго, вонн Христовѣ, Димитріе, егѣмен и
всѣ събор вт свѣта монастир, съ єдинъ записъ вт старецѣ Илдонѣ вт свѣта
монастир Бесерикани и вт людѣ добри и прѣгари вт трѣг Камен, вт Йксинтѣ
Пирѣцѣ и Цѣфанъ Каравлаѣхъ и Василѣе, сынъ Івн вт Дѣрмѣнецѣи и вт многи
людѣ добри, рекѣчи въ тѣхъ записѣ аже прѣидошѣ Ларионъ и Ивн Ѧбрати вт
Дѣрмѣнецѣи и продали свои правѣе вчещенѣе, иже сами сѣтворили. И продали
свѣтому монастирѣ кѣтора вѣше пишемъ, Пангорацѣи, ѣ вчещенѣе, некимъ непо-
нѣждени, а ни приселовани, за 2 талѣр личнихъ, пинѣси готови. И вчещенѣе сѣтѣ
и Ѧсторожи и вт Дан, тѣже вт тамъ, кѣпани тѣхъ вчещенѣе.

И тѣже принеи ни записъ вт иншихъ людѣ добри, вт Захарѣи шолтѣс вт
трѣг Камен и вт прѣгар Йксинтѣи и вт многи людѣ добри, пишемъ въ тѣхъ
записѣ како прѣидошѣ, прѣд ними, Логина съ своею синове, Тѣмасѣе, Цѣфанъ и
Григорѣе <и>² Ирина, некимъ непонѣждени, а не приселовани, нѣ по своихъ добрую
волѣ, дали свѣтому монастирѣ єдина вчещенѣе, за душе Ѧвнашкови и за два десѣтѣ
талѣри, пинѣси добри и за єдинъ сѣрѣбѣсѣе.³ И вчещенѣе естъ вѣше Ѧсторожи.

¹ Loc rupt in orig.

² Omis in orig.

³ И за єдинъ сѣрѣбѣсѣе, adăugat deasupra, de altă mână.

Бо ми видѣхом меже ннх токмеж добро и сплѣно плато, протоже и ми
дали есми да бѣдетъ им права вѣнниѣ и дѣднина, съ вѣсем дохѣдом. И ни да
сѣ не оумишлет прѣд снѣмъ лнстомъ господства ми.

✠ Ис, въ лѣто зрѣмъ юни кѣ.

† Господинъ велѣл.

† Глангѣ велъ логофѣтъ гчн и сѣ искаахъ <т. р.>.

† Гаврилъ Гѣнчѣл <писалъ>.

† Io Alexandru, fiul lui Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele, rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire care se numește Pingărații, unde este hramul sfântului și slăvitului mare mucenic și izvoritor de mir, ostaș al lui Ilirios, Dimitrie, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire, cu un zapis de la starețul Andonie de la sfânta mănăstire Besericani și de la oameni buni și pîrgarii din tîrgul Piatra, de la Axintie Pîrțu și Ștefan Caravlah și Vasilie, fiul lui Ion din Dărmănești și de la mulți oameni buni, spunînd, în acel zapis, că au venit Larion și Ion Obrati din Dărmănești și au vîndut dreptele lor curături, pe care înșiși le-au făcut. Și au vîndut sfintei mănăstiri care scriem mai sus, Pingărați, 2 curături, nesiliți de nimeni, nici asuprași, pentru 60 taleri numărați, bani gata. Și curăturile sînt despre Strajă și au cumpărat acele curături de la Dan tot de acolo.

Și de asemenea au adus un zapis de la alți oameni buni, de la Zaharia șoltuz din tîrgul Piatra și de la pîrgarul Axintie și de la mulți oameni buni, scriînd în acel zapis cum au venit, înaintea lor, Loghina cu fiii ei, Tănășie, Ștefan și Gligorie <și>¹ Irina, nesiliți de nimeni, nici asuprași, ci de bunăvoia lor au dat sfintei mănăstiri o curătură pentru sufletul lui Ionașco și pentru douăzeci taleri, bani buni și pentru șapte sărăcuste. Și curătura este mai sus de Strajă.

Deci noi, văzînd între ei bună tocmeală și plată deplină, de aceea și noi am dat să le fie dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7140 <1632> iunie 23.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Gavril Onciul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingăreți, III/16.

Orig., hîrtie (31,6 × 20 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1909 aprilie 8, de Stoica Nicolaescu.

¹ Omis în orig.

1632 (7140) iunie 24, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați toată poiana Pingărați, fostă mai înainte domnească, ascultătoare de ocolul tirgului Piatra.

† Иѡ Ілѣѡандръ Ілѣашъ воевода, кожїю милостїю, господарѣ Земли Молдавскон. Ѣже господство ми дади и потверѣдиши есмѣи молебникомъ нашѣмъ, егоу-меню и вѣсемъ себѣ въ свѣтѣа монастыр глаголема Пѣнгѣраци, гдѣже ест храмъ свѣтаго и славнаго и велико мѣченика и мироточиваго Димитріе, вѣсѣ полѣна Пѣнгѣраци, съ вѣсѣмъ дохѣдомъ, еже тотѣ полѣнѣ нѣи прѣжде вѣсѣмѣ бѣло право наше господарско, прислужно къ школѣ трѣгъ Камен, въ нѣхъ правѣи и питомѣи исписокъ что имѣа свѣтаа монастыр за даанїе и миловаанїе въ Ілѣѡандръ воевода Стараго.

Тѣмъ радї, тоа вѣше писана полѣна да естъ свѣтѣи монастыр право штинниъ и дѣдинниъ и даанїе и миловаанїе и оурикъ и потверѣженїе, съ вѣсѣмъ дохѣдомъ, непоршено имъ, николиже на вѣки. И ни да сѣ не оумишае прѣдъ симъ листомъ нашимъ.

Оу Іис, лѣто хз,м юнїе кд.

† Самъ господниѣ велѣа.

Иѡ Ілѣѡандръ воевода <т. р.>.

† Мѣнжѣ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfinta mănăstire zisă Pingărați, unde este hrămul sfintului și slăvitului și marelui mucenic și izvoritorului de mir, Dimitrie, toată poiana Pingărați, cu tot venitul, care poiană mai înainte vreme a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul tirgului Piatra, din dreptul și propriul lor ispisoc de danie și miluire pe care l-a avut sfinta mănăstire de la Alexandru voievod cel Bătrîn.

De aceea, acea mai sus scrsă poiană să-i fie sfintei mănăstiri dreaptă ocină și dedină și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lor,

niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7140 <1632> iunie 24.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Minjea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/38.

Orig., hirtie (31,4 × 11,2 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1909 mai 30, de Stoica Nicolaescu.

131

1632 (7140) iunie 24.

Medelean și fiii săi vînd lui Gligorie și fiicei sale Trușca o parte de ocină cu două bălți, Lăpușna și Lăpușnița.

7140 <1632> iunie 24.

Un zăpis de la Midilian, ficior lui Todir, nipot lui Goian și cu fiii lor, în care arată că au vîndut lui Gligori și fitii săi, Trușcăi, moșie din locul tîrgului Hușului și pînă în locul Spărieților și pînă în locul lui Sprinceană și cu doao bălți, Lăpușna și Lăpușnița, pînă unde să întîlniști spre răsărit cu Broscășanii.

Arh. St. Buc., Episcopia Huși, LXX/53, nr. 1.

Rezumat dintr-un perilipsis, din 1778 februarie 25, cu documentele moșiei Cioricestii și ale bălților Lăpușna și Lăpușnița, din ținutul Fălciu, ale lui Ioniță Cantacuzino mare vornic.

132

1632 (7140) iunie 28, Bîrlad.

Ion Carapotona șoltuz cu 12 pîrgari și bătrînii tîrgului Bîrlad mărturisesc că Măriica, fiica lui Ifrim vistiernic, și cu nepoții ei au vîndut mai multe părți din satele Bujoreni, Pipărcani, Băxănești și Mastatici, pe Bîrlad, lui Pintea și fratelui său, Boul.

† Ion Carapotona șoltuzul și cu 12 pîrgari de tîrg de Bîrlad și toți bătrînii urașului mărturisim cu sufletele noastre cum au venit naintea noastră Măriica, fata lui Ifrim visternicul și cu nepoții săi, cu Toader și cu Gligorie

și cu Măriia și Irina, feciorii Ursului, nepoții lui Ifrim visternicul, de nimene înbiiat, nici înpresurați și-au vindut a lor dereaptă ocină și moșie, a cincea parte din sat din Bujoréni și din Pipărcani și din Băcsănești, de la Birlad și cu vad de moră în Birlad, ce au avut ei de la părintele lor, de la Ifrim visternicul, de cumpărătură de la giupîneasa de la Măgdălina, fata lui Ionașco, nepota Mihului medelnicerul.

Și iar au vindut Măriica, fata lui Frim visternicul și cu nepoții săi, carii mai sus scrie, Toader și Gligorie și Mărie și Erina, feciorii Ursului, nepoții lui Ifrim visternicul, dintr-a cincea parte din sat di Bujoréni și din Pipărcani și Băcsănești, de la Birlad și cu vad de moră în Birlad și dintr-a cincea parte din Mastatici, partea lor ce li să va vini, cu vad de moră în Birlad, ce au <a>vut ei de la părintele său, de la Ifrim visternicul, ce au avut el de cumpărătură de la Gligorie și de la fratele său, de la Vasilie, de la feciorii Anghelinei, nepoata Mihului medelnicerul.

Și o-u vindut Pintei și fratelui său, Boului, dreptu o sută de lei bătuți. Și s-au sculat Pintea și cu fratele său, cu Boul, de-au dat o sută de lei, bani gata, întru miinile Măriicai și a nepoților săi, lui Toader și lui Gligorie și Măriei și Erinei, cum mai sus scriu; și le-au dat și uricul dinnaintea noastră.

Deci, deac-am vădzut noi a lor bună tocmală și deplină plată, noi încă ne-am sculat și le-am făcut lor zapis și mărturie, ca să le hie lor ocină și moșie și lor și feciorilor lor și nepoților săi și strănepoților săi, pî<nă>¹ cind ș-or face ei ispisoc domnescu. Iar altul să nu aibă a să amesteca nici dănăoră în veci.

Și pre mai mari credință ne-am pus și pecetea urașului pre această mărturie a noastră.

Писъ Брладъ, въ лѣто хрѣм юнѣ кн дѣни.

Bibl. Acad., MCDLVIII/47.

Orig., lirtie (31 × 21,5 cm.), pecetea tirgului Birlad.

Cu o copie, ibidem, nr. 52.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI, p. 19 (rezumat).

133

1632 (7140) iulie 2, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește călugărițelor de la mănăstirea de peste apa Bistriței o bucată de pământ din satul Dănești.

† Нв Александръ Плишъ кофкода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже господство ми данн и потвердхн есми молебницамъ господства

¹ Omis în orig.

ми, калугерицам въ свѣта монастыри гдѣже ест храм Прѣвображеніе Господа Бога и спаса нашего Ісуса Христа, через поток Бистрица, едно вькатъ за землѣ въ силѣ имъ, Донеци,¹ въ кѣ вѣсток, въ исписокъ за тѣжъ что они имали въ поконнаго Радѣл воевода и за фѣрѣю, что они сѣ тѣгали сѣ молебеници господства ми, калугери въ царинѣ въ свѣти Некълае, радѣ тоа вькатъ землѣ что они прислѣвали въ кѣ село имъ, Яверѣцѣи.

Тѣмъ радѣ, тоа вькатъ за землѣ іако да бѣдетъ и въ господства ми свѣтѣи монастыръ вѣши писана, через поток Бистрица, правѣю вѣтинѣи и дѣдинѣи и зрикъ и повѣрѣжденіе, сѣ вѣсѣмъ дохѣдомъ, непорѣшенно николиже на вѣки. И ни нѣкто да сѣ не змишае прѣдъ симъ листомъ нашимъ.

✠ Ис, лѣто хрѣмъ юліи вѣ.

† Гаамъ господинѣ вѣлѣл.

Имъ Ялександрѣ воевода <м. р.>.

† Симѣи <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătoarelor domniei mele, călugărițelor de la sfânta mănăstire, unde este hramul Schimbarea la față a Domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos, de peste pîrîul Bistriței, o bucată de pămînt din satul lor, Donești², dinspre răsărit, din ispisocul de piră și de ferie pe care ele l-au avut de la răposatul Radul voievod, căci ele s-au pîrit cu rugătorii domniei mele, călugării din țarină, de la Sfîntul Neculae, pentru acea bucată de pămînt pe care ei au cotropit-o către satul lor, Averești.

De aceea, acea bucată de pămînt să fie și de la domnia mea sfîntei mănăstiri mai sus scrise, de peste pîrîul Bistrița, dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7140 <1632> iulie 2.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Simion <a scris>.

Arh. St. Buc., M-reя Văratecul, XVII/13.

Orig., hîrtie (31,4 × 19,8 cm.), pecete aplicată.

Cu o copie și două trad.; una de Nathanail ieromonah și alta, din 1836 dec. 2, de Chiriac ieromonah.

¹ Greșit, în loc de Дънци.

² Greșit, în loc de „Dănești“.

1632 (7140) iulie 2, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește lui Necula Gheorma să fie de față la răscumpărarea unei ocini din satul Galbeni de la Gheorghie, nepotul lui Nicoară hatman, de către Ursul Vartic și rudele sale.

ИВАН ПЛЕХАНДРОС ИЛНШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ <МІЛОСТІЮ>¹ ГОСПОДАРЬ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОИ. [ПИСЕМ]. Scriim la sluga noastră Necula Gheorma. Dăm știri cum au venit, înainte domnii meli și a toți boerii domnii meli, sluga noastră Ursul Vartic și Gheorghie, nepotul lui Necoriță hatman, de s-au tocmnit de a lor bunăvoi ca să întoarcă Ursul Vartic a lui moșii și a seminții sale, care au fost vindută lui Necoară hatman, în sat în Galbini.

Deci, diacă vei vede cartea domnii meli, iar tu să strîngi acii vînzători, toți răzășii lui Vartic. De vor vre să-și întoarcă moșie lor, ei să hie volnici a o întoarci, iar de nu vor vre să întoarcă ei, să aibă a <în>¹toarci Ursul Vartic, însă cît vei afla tu cu sufletul tău c-au dat Necoară hatman și cît vor hi luat și vînzătorii, căci sînt toți vii. Și zioa ș-au pus în zioa de Sveti Petru să-i întoarcă tot. Iar satul să fii pre mîna lui Ursul Vartic cu tot venitul și să ne faci [și să ne faci] și carti de la tini pre cît au dat, să-și facă și dres domnesc.

Aceasta scriim, într-alt chip să nu faci.

7140 <1632> iulie 2.

Domnul a poruncit.

ГѢНГЕ ВЕЛ ЛОГОФѢТ НСКААХ.

Diicu.

Arh. St. Iași, p. DCCCLXVIII/2.

Copie.

Altă copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 656, f. 42.

135

<După 1632 iulie 2>.

Mărturia unor boieri pentru vînzarea de către Gheorghe, nepotul lui Nicoriță hatman, a unor părți din satul Galbeni lui Ursul Vartic vornic de gloate.

Eu Gheorghie sîn Manole, nepotul lui Nicoriță hatman, mărturisăscu cu cest zăpis al meu cum am dat a mea moșie și dare din sat din Galbeni, ce am avut eu dare și miluire de la unchiul meu, de la Nicoriță hatman,

¹ Omis.

ce i-au fostu lui cumpăratură de la Erimie, fiul lui Duma și de la frații lui și de la toți nepoții lui, parte lor, un bătrîn din satu din Galbeni. Așijdere am datu giumătate de bătrînu, din bătrînul Ghermăneștilor, parte lui Toader Bătica și a fraților săi. Așijdere am datu un bătrîn, bătrînul Săteștilor din satu din Galbeni, ce au fostu cumpăratură lui Nicoriță hatman de la Zaharia și de la frații lui, nepoții Armancăi și de la toți oamenii lui dintr-acel bătrîn. Aceste părți li-am dat de mi-au întorsu Ursul Vartic vornic glotnii, pentru căci au avut zi acești oameni în doao rinduri să-mi întoarcă și tot nu mi-au întorsu. Deci acum mi i-au întorsu Ursul Vartic vornic glotnii aceste părți toate, carele mai sus scrie. Erimii Dumii și nepoților săi, au întorsu șapte galbeni, bani buni și o iapă și pentru bătrînul Săteștilor șapte galbeni și pentru giumătate de bătrîn [ale] de Băticaș și a fraților săi din bătrînul Ghermăneștilor 3 pol ughi, din satu din Galbeni. Aceste părți toate le-au plătit deplin Ursul Vartic vornic în mina lui Gheorghită, nepotul Nicoriței hatman.

Și într-această tocmală au fostu Dumitrașcu Gheuca vornic și Năvră-păscul vornic și Neniul vornic și Isacu sin Avram și Vasile brat Avram.

Văzîndu noi de a lor bunăvoie tocmală și plată deplin, de la noi am făcut această mărturie lui Ursul Vartic vornic, pînă îș va face și drese domnești. Și pre mai mare credință pusu-ni-am pecețile și am iscălit, să să știe. Și unde să va găsi niscari drese, preste aceasta să nu să crează nici adă-năoară.

Dumitrașcu Gheuca vornic iscal.

Neniul iscal.

Vasile iscal.

Fără velet.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 656, f. 42.

Copie.

Datat după porunca domnească din 2 iulie 1632 (vezi nr. 134).

136

1632 (7140) iulie 3, Iași.

Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe călugării mănăstirii Galata din Deal a lui Petru voievod să-și ia zeciuiala din satul Șivițe.

† Иѡ ІІАВРІАНДРЪ ІІАЇІШІ КОЕКОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВ-СКОИ. Dat-am cartea domnii mele rugătorilor noștri, egumenului și a tot săborul de la svînta mănăstire de la Gălata lui Pătru vodă, den Deal, spre-aceia să hie tari și puternici cu cartea domnii mele a lua a dzécia den satul svîntei

mănăstiri, den Șivițe, cine va hi arat acoloa, den pline și den fin și den pēște den bălți și den vii, să ia a dzéce den vin și den grădini den legumi, den ce vor hi și dintr-altă den tot, fie cine va hi arat acoloa sau va hi cosit, veri hie călăraș veri curtean veri hie cine va hi, de pre la toți ca să aibă a lua a dzécia rugătorii noștri călugării ce mai sus scriem.

Și pentr-aceaia, nime să nu cutédze a ținea sau a opri înaintea cărței domnii méli. Iară cui să va părea cu strinbul, să vie să stea di față. Инак не ездѣт.

✠ Ис, въ лѣто хрѣм юліе 7̄.

† Сам господинъ велѣа.

Ив Плевѣандръ воєвода <м. р.>.

† Брълѣдѣнъ <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata VII/1.

Orig., hirtie (31,5 × 19 cm.), pecete aplicată.

O copie, ibidem, Ms. nr. 628, f. 222 v.

137

1632 (7140) iulie 3, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește sasului Fealtin din Cotnari o moară și o povarnă pe piriul Buhainți.

† Ив Плевѣандръ Илѣаш воєвода, божію мнолостію, господаръ Зѣмли Мѣлѣадѣскон. Ъже господство ми дали и потвѣрдилн есми Фѣлтинови сас ѡт Котнари его правою ѡтнинъ и кѣпежно ѡт испривилѣ за кѣпежно ѡт Петра <в>¹оєвода и за потвѣрженіе ѡт Стефана Томшѣ воєвода и ѡт Мѡвси воєвода, една млин и една поварніе что на потоцѣ Бухайнці.

Тѣм ради, како да ест емъ и ѡт нас ѡтнинъ и зрнк и потвѣрженіе, непоршѣнно неколижѣ, на вѣки. И ни ѡт прѣкѣлаби ни ѡт нинѣ да сѣ не змншѣет прѣд сим листом нашим.

✠ Ис, хрѣм юліе 7̄.

† Господинъ рече.

† Ганѣк вел логофѣт зчн и искаах <м. р.>.

† Дѣмитръ <писал>.

¹ Loc rupt.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit lui Fealtin sas din Cotnari dreapta sa ocină și cumpărătură, din privilegiu de cumpărătură de la Petru voievod și de întărire de la Ștefan Tomșa voievod și de la Moisi voievod, o moară și o povarnă, care sint pe pîrîul Buhainți.

Pentru aceea, să-i fie lui și de la noi ocină, uric și întăritură, nestricat niciodată, în veci. Și nici unul dintre pîrcălabi sau din alții să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

În Iași, 7140 <1632> iulie 3.

† Domnul a zis.

† Gheanghia mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

Colecția prof. D. Constantinescu (Tîrgu Neamț).

Clîșeu și fotocopie după orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

EDIȚII: Berechet, *Doc. sec. XVI—XVII*, p. 178—179 (text sl. și trad.); Constantinescu, *Documente*, p. 342—343 (text slav, trad. și facs.).

138

1632 (7140) iulie 4, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod poruncește pîrcălabului de ținutul Tutova să apere ocina lui Iftimie comișel din satul Dracsini împotriva lui Neculai Bălțatu.

† Иѡ ПЛЕХАНДРОСЪ ИЛИИШЪ ВОЕВОДА, БОЖЬЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКІИ. Scriem domniia mea la sluga noastră, la pîrcălabul de ținutul Tutovei. Dămu-ți știre că domniei mele s-au jeluïtu sluga noastră, Iftimie com<işel> ot Dragomănești pre Neculaiu Bălțatul ot Gîrdești, dzîcînd înaintea domniei mele cum s-au sculatu Necolai Bălțatul ș-au făcut o carte de la domniia mea și oprește o parte de ocină din satu din Drăcsini, parte ce-au cumpăratu sluga noastră Iftimie com<işel> de la Mafteiu, feciorul lui Stiiian, cum au adus Iftimie și derese domnești și mărturie de la oamăni buni, cum au cumpărat[-au] această ocină.

Dereptu acée, deaca vei vedea cartea domniei mele, iar tu să socotești de va hi făcut pre cée parte ce-au cumpărat Iftimie, tu să-l oprești de pre

acée ocină, ca să-ș stringă Iftimie pline de pre cîmpu și finață. Iar lui de-
va p<ăr>¹le cu strimbul, tu să le dai dzi <сă vie сă>¹ ste de față nainte
domniei méle. Тоѣ пишем господства ми, никак да не гчиниши прѣд сим листом
господства ми.

Оу Мс, въ лѣто хЗрм юлѣ Д.

† Сам господинъ велѣл.

† Глангѣ вел логофет гчи и сѧ искаах <m. p.>.

Плѣдандри <писал>.

Bibl. Acad., CLX/101.

Orig., hirtie (30,8 × 19,4 cm.), pecete aplicată.

EDITII: Codrescu, *Uricariul*, XVII, p. 10—11 (orig.); Antonovici, *Doc. btrlă-
dene*, IV, p. 64—65 (orig., după *Uricariul*).

139

1632 (7140) iulie 4, Iași.

*Alexandru Iliăș voievod întărește lui Nechita diac din Virtop partea
de jos din poiana Munciei.*

† Иѡ Плѣдандрс Паниаш воєвода, божію милостію, господаръ Земли Мѡл-
давскон. Оже господство ми дали 'н потвѣрдилн есми сѧсзи нашѣмъ, Некити
дѣѧк ѡт Ерѣтоп, една вѣкатъ ѡт поѧнъ что сѣ зовѣт Мгнчѣн, нижина част,
ѡт къ вѣсток, ѡт исписок за кѡпѣжно что имал ѡт Ерѣмѣѧ Могилѧ воєвода,
како сѣбѣ кѡпиѧ ѡт Гларгинцѣ пѣх<ѣринчѣл>, сынѣ Янъшци, ѡнѣк Чолпан, радѣ
ѣднѣ кон добръ, вичлован за четирѣ дѣсѣт и пѣт талѣри сребрънихъ, не привнѧѣ
что имал ѡн ѡт Стараго Стефѧна воєвода, за дѣднинъ.

Господство ми, ѧко вѣндѣхмъ тот истинѣн исписок за кѡпѣжно, вѣровахмо
и ѡт нас ещѣ дадохмъ и потвѣрдихмъ сѧсзи нашѣмъ Некити дѣѧк таѧ вѣкатъ за
полѣнъ, еже вѣше пишем, да ест емъ и ѡт нас данѣе и потвѣрж<де>²нѣе, сѣ
вѣсем дохѡдом. И ни да сѧ не гмнишѣт прѣд сим листом господства ми.

Пис з Мс, въ лѣто хЗрм, юлѣн Д.

† Господинъ рече.

† Глангѣ вел логофет гчи и сѧ искаах <m. p.>.

† Тоадѣр <писал>.

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

и Геворѣе и Иѡн и Мѣрѣнка, сѣнове Шефана дворникъ и Марѣнка и Тодосѣя, сѣнове Ерини и Шефан Бога и Марѣта и Параскиѡа и Гаѡа, сѣнове Гаѣицен, писавше и сѣдѣтелствуваше въ тотъ записъ нѣхъ, еже ѡни сътворили съ печатѣи и подписанныи нѣхъ, како въ раздѣленіе ѡтнинимъ ѡтъци нѣхъ приходило сѣ въ частъ панъ ен, Борънтаръ бие комисъ, половина село Присѣканинъ, что на Милѣтинъ, зъ волостъ Хрѣловскома, что тоа половина село въло закладъ до Николарѣ бие вистѣрникъ радѣ една сто згарскнѣхъ. И бѣше токмеже, имъ, въсимъ елици въше писанныи сѣт, да кратитъ ѡни въси тоа ѡтнинъ и да бѣдетъ Борънтаревнъ, како естъ емъ приходна.

Бѣ толиже, приказана сѣ съмѣрътъ братъ имъ, Ярпентѣевнъ бие постѣлникъ и не имѣше чаднъ ѡтъ тѣло его, зосталъ ѡтъ него имъ въсимъ половина село Борънтѣрѣци, на Еирѣтъ, что зъ волостъ Романсконъ. Ино ѡни въси посокотили и дали сѣ волѣ имъ, въсимъ, тоа половина село Борънтѣрѣци, Борънтаревнъ комисъ, сѣ брѣдъ за млинъ зъ Еирѣтъ и сѣ весъ приходъ. Я тоа половина село Присѣканинъ сѣ да дрѣжитъ сѣнове Николарѣ, Лѣпѣа и Ыѡнашко, радѣ тихъ пинѣси закладъ.

Ино господство ми, такоже зѣидѣхомъ тотъ истинѣи записъ ѡтъ ннѣхъ, съ печатѣи и подписанныи нѣхъ, въровахомъ и ѡтъ насъ ешеже даанъ и потѣрѣдили есми. Тѣмъ радѣ, тоа половина село, Борънтѣрѣци, сѣ брѣдъ за млинъ зъ Еирѣтъ, како да естъ и ѡтъ господства ми кнѣгини Галомѣи и сѣновема ен, правою ѡтнинъ и дѣднинъ и зрикъ и потѣрѣженіе, сѣ въсѣмъ доходомъ, непорѣшенно, имъ, николиже на вѣки. И ни да не змнѣшетъ.

Оу Іисъ, лѣто 7398, юлѣи 7.

† Гаамъ господинъ казалъ.

† Ганѣкъ велъ логофѣтъ искаахъ <м. р.>.

† Крстѣ Дамнианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Salomiia, cneaghina lui Voruntar fost comis și fiii ei, cu un zapis de la Savin Prăjescul fost hatman, fiul lui Ion Prăjescul și de la nepoții lor, Lupul și Ionașco, fiii lui Nicoară Prăjescul fost vistiernic și de la Sofroniia și Grozava, fiicele Maricăi și de la Dumitru Băhuș logofăt și Safta, fiii Nastasiei și de la Gheorghie și Ion și Măriica, fiii lui Ștefan vornic și de la Mariica și Todosiia, fiii Erinei și de la Ștefan Boul și Mariia și Paraschiva și Safta, fiii Gafiței, scriind și mărturisind în acel zapis al lor, pe care ei l-au făcut cu peceteile și semnăturile lor, că la împărțirea ocinilor părinților lor a venit în partea panului ei, Voruntar fost comis, jumătate din satul Prisăcanii, care este pe Miletin, în ținutul Hirlău, care acea jumătate de sat a fost zălogită la Nicoară fost vistiernic pentru o sută de galbeni ungu-

rești. Și a fost tocmeala lor, a tuturor cîți sînt mai sus scriși, să întoarcă ei toți acea ocină și să fie a lui Voruntar, precum i-a venit.

Întru aceea, s-a întîmplat moartea fratelui lor, Arpentie fost postelnic și neavînd copii din trupul lui, le-a rămas de la el tuturor jumătate din satul Voruntărești, pe Siret, care este în ținutul Roman. Deci ei toți s-au socotit și au dat cu voia lor, a tuturor, acea jumătate din satul Voruntărești lui Voruntar comis, cu vadul de moară la Siret și cu tot venitul. Iar acea jumătate din satul Prisăcani să o stăpînească tot fiii lui Nicoară, Lupul și Ionașco, pentru acei bani de zălog.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel adevărat zapis de la ei, cu pecețile și cu semnăturile lor, am crezut și încă de la noi am dat și am întărit. Pentru aceea, acea jumătate de sat Voruntărești, cu vad de moară pe Siret, să fie și de la domnia mea cneaghinei Salomiia și fiilor ei dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> iulie 4.

† Însuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Colecția Scarlat Calimachi, nr. 31—32.

Orig., hîrtie, pecete aplicată, timbrată.

Cu o trad. din 1801.

O trad. din 1785 dec. 1, de Evloghie dascăl, la Arh. St. Buc., M-reca Ncamț, LXVII/10.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 217—218 (rezumat).

141

1632 (7140) iulie 4, Iași.

Alexandru Iiaș voievod judecă pricina dintre satul Rumâni și Simion Gheucă mare medelnicer pentru o bucată de loc din partea de sus a acestui sat, dînd rămas pe ultimul.

† Иѡ ПЛЕХАНДРЪ НАИШШ КОЕКОДА, БОЖЬЕЮ МИЛОСТІЕЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МѢЛАДѢСКОИ. ОУЖЕ ПРІИДОШЕ, ПРѢД НАМИ И ПРѢД НАШИМИ БОЛѢРИ, УРСЕА И ИВНАШКО И НИ ИВНАШКО СЪ БРАТНИ ЕГО И ТЕГАНІ ЗА ЛИЦЕ, ПРѢД НАМИ, НА БОЛѢРИНГ НАШЕМЪ, ГИМИИИ ГЕСКА

вел меделничар, радѣ една бѣкатѣ за мѣсто что ест по верх село Румѣнни, рекѣще аже сътвори на великаа приселованіе и възвѣла им тоа бѣкатѣ за мѣсто без исправ ч указовали, прѣд нами, и един запис вт него, како ешеже мѣн тегали сѣ вт нѣколикѣ вѣмѣне, сѣ радѣ тоа бѣкатѣ за мѣсто и змирили сѣ и помали сѣ да не имает мѣн тегатѣ, а нѣмѣ не дрѣжати сѣ за тоа токмеж и за запис его. Я болѣринъ нашѣмъ Симинъ Гѣска вел меделничар, он сѣце казал прѣд нами аже приселовае емоу сѣ тоа бѣкатѣ за мѣсто една полѣноу.

Ино господство мѣн сѣ вес сѣвѣт <на>¹ше създѣхом на нѣх по правдоу и по закону земскоу и послахом тамъ хотарникъ <болѣринъ наш>¹емоу Горган дворникъ глотниѣи и <с>¹агда наше Мафтею Рошка вт Брълад и събирали мнози люди¹ добри, вт окрестѣ им мижѣиши и хотарѣли тот мѣсто и шерѣщали сѣ дѣшамъ нѣх, да имает дерѣжат¹и Ърсѣла и Ивнѣшко, сѣ вѣсн брати его, по гдѣ дрѣжали и нан прѣжде вѣмѣне, даже до вишинѣи брестиннахъ. Я болѣринъ нашѣмъ Симинъ Гѣска вел меделничар, он тегал без исправ, бо сѣ истинною шерѣщал сѣ како не имал ни едноу потрѣбу.

Тѣм радѣ, он зостал вт прѣд нами и вт вѣсего нашего закона, а слышн нашихъ Ърсѣла и Ивнѣшко сѣ вѣсн брати его справили сѣ вт прѣд нами и поставили собѣ фѣерѣю въ вѣстѣр господства мѣн.

Того радѣ, да ест им вт господства мѣн тоа бѣкатѣ за мѣсто, права втнинѣи и дѣднинѣи и зрик и потвѣрѣженіе, сѣ вѣсѣм доходоу и вт полѣноу и вт полѣи <с>¹е вес приход и да не имает мѣн тегати сѣ за сѣи тѣж николѣже на вѣкѣи. Я кто мѣт мѣн възвѣсѣт <и вѣ>¹ нѣкѣхъ дѣни нѣкаа тѣж вѣти звъ глоб портѣ вѣи волѣи. И ни да сѣ не змишае.

Оу Мѣс, лѣто хѣрѣи юлѣи дѣ.

† Сѣали господинѣи ...¹

.....¹ <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ursul și Ionașco și alt Ionașco cu frații lui și au pîrit de față, înaintea noastră, pe boierul nostru, Simion Gheuca mare medelnicer, pentru o bucată de loc ce este în susul satului Rumâni, spunînd că le-a făcut mare asuprire și le-a luat acea bucată de loc fără drept și au arătat, înaintea noastră, și un zapis de la el, cum s-au mai pîrit încă, de cîtva timp, tot pentru acea bucată de loc și s-au împăcat și s-au înțeles să nu mai pîrască, iar acum nu s-a ținut de acea tocmeală și de zapisul lor. Iar boierul nostru Simion Gheuca

¹ Loc rupt in orig.

mare medelnicher, el astfel a zis înaintea noastră că-i împresoară cu acea bucată de loc o poiană.

Deci domnia mea și cu tot sfatul nostru i-am judecat după dreptate și după legea țării și am trimis acolo hotarnic pe <boierul>¹ nostru Gorgan vornic de gloată și pe sluga noastră Maței Roșca din Bîrlad și au strîns mulți <oameni>¹ buni, megieși din jurul lor și au hotărnicit acel loc și au aflat cu sufletele lor, să stăpînească Ursul și Ionașco cu toți frații lui, pe unde au stăpînit și mai înainte vreme, pînă la ulmii cei din sus. Iar boierul nostru Simion Gheuca mare medelnicher, el a pîrit fără drept, căci într-adevăr s-a aflat că n-a avut nici o treabă.

Pentru aceea, el a rămas dinaintea noastră și din toată legea noastră, iar slugile noastre Ursul și Ionașco cu toți frații lor s-au îndreptat dinaintea noastră și și-au pus ferie în vistieria domniei mele.

Pentru aceea, să le fie de la domnia mea acea bucată de loc dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul și din cîmp și <cu>¹ tot venitul și să nu se mai pîrască pentru această pîră niciodată în veci. Iar cine va mai ridica vreodată vreo pîră să fie de gloabă porții 12 boi. Și altul să nu se amestece.

În Iași, anul 7140 <1632> iulie 4.

† Însuși domnul ...¹

...¹ <a scris>.

Bibl. Acad., CCVIII/86 a—b.

Orig., hîrtie (27 × 19,7 cm.), deteriorat, pecete timbrată, stricată.

Cu o trad. din 1849.

142

1632 (7140) iulie 4.

Lazăr Moțoc, Bernard diac din Cozmești ș.a. mărturisesc că Toader, fiul lui Tudoran, ș.a. au vîndut lui Lupul Prăjescul fost postelnic ocina lor din Săoani.

† Eu, Lazăr Moțoc, și <eu>¹, Bernat diacul din Cozmești, și eu, preutul Ștefan ot Hăleșteiani, și eu, preutul A<n>¹ton din Oborociani, și eu, Irimiia din Săoni, și eu, Alexa de Boroséni, și eu, Focșia de Ruginoasa,

¹ Loc rupt în orig.

scriem și mărturisim cu a noastră scrisoare cum au vinit înaintea noastră Toadea<r>¹ din Săoni, ficiorul lui Tudoran, și Oncul² și frate-său, Nacul, ficiorii lui Gligorie, nepoții lui Tudoran și Grozava, fata lui Tudoran, strenepoții Hromșei, și au vîndut a sa direaptă ocină și moșie din sat din Săoni, ce sintu pre apa Sirétiului, a noa parte din satul den toto³; vîndut-au dumisale Lupului Prăjescului ce au fostu postelnic diriptu șeasedzăci de taleri buni.

Deci noi, deac-am vădzut vîndzindu ei de-a sa bunăvoe, de nime nesiliți, nice asupriți și făcîndu-le dumialui deplină plată, pusune-am pre mai mare credință și pecețile ca să aibă dumiialui a-ș face din[n] aceasta scrisoare și dires domnescu.

Însă s-au vîndut aceasta a noa parte din tot satul, din partea de mijloc, cu tot vînitul, cu vadu de moară în Sirét și cu belți și cu fânașu la cîmpu și la luncă. De aceasta scriem și mărturisim.

Пис в Хълещицани, лѣто «ѣрм юл»⁴ <ѣ> ѿ.

† Фокшѣ вт Рѣчиноаса <m. p.>.

Із, Бърнат днак <m. p.>, m-am prilejit într-această tocmală.

† Lazar Moșoc <m. p.>.

† Поп Інтон <m. p.>.

† Eu popa Ștefan ot Hăliștiani <m. p.>.

<Pe verso, însemare contemporană>: † Zapis pre Săoani; ispisoc domnescu încă n-amu făcut prinsu, apoi amu făcut și ispisoc demnescu.

Bibl. Acad., CDLXVII/8.

Orig., hirtie (29,5x19,5 cm), șase peceți aplicate.

143

1632 (7140) iulie 5, Iași.

Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre Ionașco, fiul Solomie și Focșea, fiul lui Ionașco din Ruginoasa, pentru două bordeie din Ruginoasa, dînd rămas de judecată pe cel dintîi.

† Ив Александръ Иліашъ воєвода, божію милостїю, господарѣ Земли Младавскон. Ъже прїиде прѣд нами и прѣд нашею волѣю Ивнашко, сынъ Голомїи, вєнск Ігафїи, прѣвєнск Иванко питар и тєгал сѧ за лице прѣд нами

¹ Omis.

² „Onul”, corectat din „Onnul”.

³ „toto” scris peste loc șters.

⁴ Юл. transformat ulterior în сѧп<тємєрїє>.

съ сѣсѣѣ нашъ Фокшѣ, сынъ Ивнашко въ Ругиноса, за една част за штинѣ, радѣ два хижѣ въ село Ругиноса, что ѡ волостъ Сѣчавскон, въ нижна част, съ част въ ставъ, въ мѣли и въ полѣ и въ синожати. Иноже Ивнашко, сынъ Соломѣи, рекъчъ прѣдъ нами ажѣ не продалъ та част за штинѣ, два хижѣ въ Ругиноса, сѣсѣѣ нашъ Фокшѣ, сынъ Ивнашко и стала сѣ како не знаѣтъ ничто. И сѣсѣѣ нашъ Фокшѣ, сынъ Ивнашко, рекъчъ прѣдъ нами ажѣ купи таа част за штинѣ, два хижѣ въ Ругиноса, въ нижна част съ част въ ставъ, въ мѣли и въ полѣ и въ синожати, радѣ седмъ десѣтъ талери сребрѣниѣхъ, въ Ивнашко, сынъ Соломѣи, како ѡказовалъ прѣдъ нами и нарѣдѣнѣ въ Стефана воеводи за выкупленѣ въ Ивнашко, сынъ Соломѣи.

Иноже господство ми, видѣхомъ тоѣ нарѣдѣнѣ за выкупленѣ, а господство ми воеводомъ и дадохомъ како да естъ и въ господства ми сѣсѣѣ нашъ Фокшѣ, сынъ Ивнашко, тоа част за штинѣ, два хижѣ въ Ругиноса¹, въ нижна част, съ част въ ставъ, въ мѣли и въ полѣ <и въ синожати>... <ви>¹купленѣ, съ вѣсѣмъ доходомъ. И Ивнашко, сынъ Соломѣи, зостѣлъ въ¹ прѣдъ нами въ вѣсъ законъ земскон, а сѣсѣѣ нашъ Фокшѣ, сынъ Ивнашко, управилъ сѣ и поставилъ ферѣю кѣи злати. <И>¹ въ нинѣ на прѣдъ да не имѣетъ Ивнашко, сынъ Соломѣи, мѣи тѣгати на Фокшѣ, сынъ Ивнашко, за сѣа тѣжъ николиже на вѣки. И ни да сѣ не ѡмѣняетъ.

Писъ ѡ Иѣ, въ лѣто хѣрѣмъ юлѣѣ 7.

† Господинъ велѣлъ.

† Гѣнѣкъ велѣлъ логофѣтъ ѡчи и сѣи ѡсѣлахъ <м.р.>.

† Ивнашко <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ionașco, fiul Solomie, nepotul Agafiei, strănepotul lui Ivenco pitar și s-a pîrit de față înaintea noastră cu sluga noastră Focșea, fiul lui Ionașco din Ruginoasa, pentru o parte de ocină, pentru două bordeie din satul Ruginoasa, ce este în ținutul Suceava, din partea de jos, cu parte din iaz, din moară și din cîmp și din finețe. Deci Ionașco, fiul Solomie, a spus înaintea noastră că n-a vîndut acea parte de ocină, două bordeie din Ruginoasa, slugii noastre Focșea, fiul lui Ionașco și a arătat că nu știe nimic. Iar sluga noastră Focșea, fiul lui Ionașco, a spus înaintea noastră că a cumpărat acea parte de ocină, două bordeie din Ruginoasa, din partea de jos, cu parte din iaz, din moară și din cîmp și din finețe, pentru șaptezeci taleri de argint, de la Ionașco,

¹ Loc rupt în orig.

fiul Solomieii, cum a arătat înaintea noastră și dres de la Ștefan voievod, de cumpărătură de la Ionașco, fiul Solomieii.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel dres de cumpărătură, domnia mea am crezut și am dat ca să-i fie și de la domnia mea slugii noastre Focșea, fiul lui Ionașco, acea parte de ocină, două bordeie din Ru<ginoasa>¹, din partea de jos, cu parte din iaz, din moară și din cîmp <și din finețe>...¹ cumpărătură, cu tot venitul. Iar Ionașco, fiul Solomieii, a rămas dinaintea noastră și din toată legea țării, iar sluga noastră Focșea, fiul lui Ionașco, s-a îndreptat și a pus ferie 12 zloți. <Și>¹ de acum înainte să nu mai aibă Ionașco, fiul Solomieii, a mai piri pe Focșea, fiul lui Ionașco, pentru această piră niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> iulie 5.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad., DCXCV/28.

Orig., hîrtie (30 × 19,5 cm.), rupt, pecete aplicată, căzută.

144

1632 (7140) iulie 5, Iași.

Simion Gheuca mare medelnicer mărturisește că s-a împăcat cu Ionașco, Ursul ș.a. după judecata domnească, recunoscîndu-le acestora drepturile asupra unei poieni din satul Români.

† Adecă eu, Simion Gheuca medelnicearul cel mare, scriu și mărturisesc cu cest zăpis al meu cum am avut piră înaintea dumisale domnu<lu>i nostru cu Ionașco și cu Ursul și cu alți frați ai lor, prentu o bucată de loc, pentru o poiană ce iaste deasupra Românilor. Deci eu am zis că iaste a mea, ei au zis că iaste a lor. Deci măriia sa vodă au trimis acolo hotarnic pre dumnealui, pre Gorgan vornicul și pre Maftieu Roșca de Birlad, de au strînsu

¹ Loc rupt în orig.

oameni buni și au aflat cum acea bucată de hotar, deasupra Rumânilor, iaste a lor direaptă moșie, ca să aibă a ținea până unde au ținut și până acmu, pină în Ulmii de sus, și den pădure și din cimpu și den a tot venitul acelui loc.

Deci după acea, m-am împăcat și eu cu dinșii ca să-și ție otcina, că eu n-am avut nici o treabă, cum le-am fost și mai făcut un zapis tot pentru acel loc mai denainte vreame. Iară cine de intru noi va mai scorni piră pentru aceasta, să fie de gloaba porței (loc alb)¹ 12 boi.

Această tocmală o am făcut deanaintea dumisale Ghianghei logofătul cel mare și deanaintea Lupului vornicului de Țara de Gios și deanaintea lui Iurașco Bașotă hatmanul și deanaintea lui Ursul Vartic varnicul² și a lui Gavril Mirca și deanaintea lui Ionașco armașul.

De aiasta mărturisescu cu aceasta scrisoare a mea, da se znaet.

U Ias, leat 7140 <1632> iulie 5.

Ghianghea vel logofăt.

Lupul vel vornic.

Az Iurașco Bașotă hatman.

Ursul Vartic dvornic.

Gavril Mirca iscal.

† Eu Dumitru uricar.

După Antonovici, *Doc. btrlădene*, III, p. 57—58.

Copie dintr-o condică din 1767.

ALTE EDITION: Iorga, *St. și doc.*, XVI, p. 186 (rezumat).

145

1632 (7140) iulie 6, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Lupu Prăjescu fost postelnic a patra parte din Dănceni, ținutul Roman, și a noua parte din Săoani, pe Siret.

Иъ Александръ Илѣашъ воевода, божією милостією, господарь Земли Молдавскон. Оже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, сзѣга и болѣринъ

¹ Așa în textul editat.

² Greșit, pentru „vornicul“.

нашимъ Лъпул Прѣжеска бив постелникъ съ единъ записъ за мартърѣе вът Нивнашко и вът братъ его, Гаврилашко и вът сестра нѣхъ, Настасѣа, съимокѣ Гѣурги Еминичанга бив дворникъ, сътворенъ вът прѣдъ нашими вѣрними волѣри Дъмитръ Бухъшъ логофетъ и Ърѣке бив логофетъ и Яврамъ Месехенеска бив дворникъ и Дъмитръ бив дворникъ и Пѣнюл бив дворникъ и Ротомпанъ дворникъ и Гѣургѣ Нѣврѣпъска дѣнакъ и Лазоръ Моцокъ и вът прѣдъ многѣи люди добри, како они по нѣхъ добрани волѣ, некимъ непонуждени, а ни приселовани и продали нѣхъ права вътиннѣхъ и дѣдиннѣхъ, вът зрикъ за раздѣленѣе что ималъ прѣдѣдове нѣхъ вът Илѣташа воевода, четвърта части вът село Дънчѣни, вът весъ мѣсто и вът ватръ село и вът полѣ и вът лѣсъ и съ ставъ и съ весъ приходъ, что ѹ волоости Романскои. Таа продадъ сазси и волѣриннѣхъ нашимъ Лъпул Прѣжеска бив постелникъ ради една сто талѣри личниѣхъ и запластилъ имъ исплъна.

И въ томъ, тѣже указовалъ прѣдъ нами и другъ записъ за мартырей въ Лазоръ Моцокъ и въ Бернатъ дѣлакъ въ 1 вѣмѣни и въ ересъ попъ Шефанъ въ Хелещѣани и въ попъ Антонъ въ Ёвдорчѣани и въ Еремѣа въ Ёѡвани и въ Пledge въ Боросѣани и въ Фокшѣ въ Рѡциноаса, снѣ писатѣше и [за] сѣвъ¹ едѣтелствѣише въ томъ записѣ како прѣидошѣ прѣдъ ними Тоадиръ, сынъ Тѡдоранъ въ Ёѡвани, и сестра его, Грозава, и Ёнкълъ² и братъ его, Накълъ, сынове Гангорѣ, вѣнци Тѡдоранъ, прѣвѣнци Хромѣи, по нѣ добраа волѣ, некумъ непонуждени а ни приселовани и продали нѣ правоу вѣтнинъ и дѣднинъ въ весъ село Ёѡвани, на рѣцѣ Сиретювѣ, дѣвѣтаа, частъ что ѡ волостъ <Романсконъ>³. Таа продаа тѣже вѣше писаному слѡзи и волѣринъ, нашѣму Дѡнѣлъ Прѣжескѣ бивъ постѣлникъ, ради шѣстъ дѣсѣти талери личнѣи и заплатилъ имъ исплѣна въ прѣдъ ними.

Ино господство ми, видѣше тѣхъ записе за зѣдѣтелство въ толкихъ болѣхъ и людѣхъ добрыхъ, вѣровахомъ его и въ насъ ещеже дали и потвердили есмы како да естъ емы и въ насъ правѣи въ тинни и въ кспленѣи и зрнкъ и потвержденѣи, съ вѣсѣмъ доходомъ. И ны да съ не змишае.

У Мс, въ лѣт хѣром юліѣ 5.

Едам господинъ казал.

Глангъ вел логофет 8чи <H>¹ искаах.

Крстѣ Дамїѣн.

Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga și boierul nostru Lupul Prăjescu fost postelnic cu un zapis de mărturie de la Ionașco

¹ Omis in copie.

² În trad. din 1765 iunie 21: „Onchiul“.

^a Loc alb in copie.

și de la fratele lui, Gavrilašco și de la sora lor, Nastasia, fiii lui Gheorghe Siminecianul fost vornic, făcut dinaintea boierilor noștri credincioși, Dumitru Buhuș logofăt și Ureche fost logofăt și Avram Mesehenescul fost vornic și Dumitru fost vornic și Neniul fost vornic și Rotompan vornic și Gheorghe Năvrăpăscul diac și Lazor Moțoc și dinaintea multor oameni buni, cum ei, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și dedină, din uric de împărțire ce au avut strămoșu lor de la Iliaș voievod, a patra parte din satul Dinceni, din tot locul și din vatra satului și din cimp și din pădure și cu iaz și cu tot venitul, ce este în ținutul Roman. Acea au vindut-o slugii și boierului nostru Lupul Prăjescul fost postelnic pentru o sută de taleri numărați și le-a plătit lor deplin.

Și intru aceea, de asemenea a arătat înaintea noastră și alt zapis de mărturie de la Lazor Moțoc și de la Bernat diac din Cozmești și de la popa Ștefan din Heleștieni și de la popa Anton din Oboroceni și de la Eremia din Săoani și de la Alexa din Boroseni și de la Focșea din Ruginoasa, astfel scriind și mărturisind în acel zapis cum au venit înaintea lor Toadir, fiul lui Tudoran din Săoani și sora lor Grozava și Oncul¹ și fratele lui, Nacul, fiii lui Gligorie, nepoții lui Tudoran, strănepoții lui Hromșa, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și dedină din tot satul Săoani, pe riul Siret, a noua parte, ce este în ținutul <Roman>². Acea au vindut-o de asemenea slugii și boierului nostru mai sus scris, Lupul Prăjescul fost postelnic, pentru șasezeci taleri numărați și le-a plătit lor deplin, dinaintea noastră.

Deci domnia mea, văzînd acele zapise de mărturie de la atîția boieri și oameni buni, l-am crezut și de la noi încă am dat și am întărit ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întăritură, cu tot venitul. Și nimeni să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> iulie 6.

Însuși domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit.

Cirstea Damiian.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 818, f. 51 v—52 (nr. 2).

Copie.

Cu o trad. din 1765 iunie 21 de Procopie dascăl de la Mitropolie.

¹ În trad. din 1765 iunie 21: „Onchiul”.

² Loc alb în text.

1632 (7140) iulie 8, Iași.

Alexandru Iliș voievod scutește pe preoții din Moldova de toate dările, afară de darea steagului, de care nu sînt scutiți decît preoții de la bisericile domnești.

† Въ имѣ О҃тца и С҃ына и Свѣтаго Д҃уха, Тр҃онца свѣтаа, единносѣщна и нераздѣльна. Се азъ, рабъ владикы моемы Господы Богъ нашемы Ісусы Христѣ и Тр҃оническѣмъ поклонникъ, милостію божію, мы Іѡ Ілиѣандры Ілѣашъ коевода, господарьъ Земли Молдавскон. Знаменито чинимъ се сѣмъ листомъ нашимъ въсѣмъ кто на немъ възрѣтъ или чточѣмъ его слышитъ <уже>¹ господство мнѣ зсмотрѣхомъ и въ сѣе наше земли, Молдавскон и верѣтахомъ нѣкаа злобѣи и безбожна и въсѣкого безаконіа испълнена, еже ни въ иноверниихъ, ни въ поганиихъ верѣтаетъ сѣ, и бо и тѣмъ молитвеннѣмъ своимъ люди въ чести и въ свободѣ нхъ имѣютъ и ни едино дааніе въ нхъ не въземлетъ, нѣ и десѣтинны и дрѣгѣмъ верокы имъ дадѣтъ, а съ нашихъ ѣренъ молдавскихъ, не въ изда<в>но врѣмѣ, въсѣкими тѣжкими и зкорными даанными вложено сѣтъ и свѣщенници съще мирскаа дааніе дадѣтъ и не тѣмъ своимъ главы платиты имъ довлѣетъ быти нхъ смирно, нѣ и за иннихъ мирскихъ стѣжаніемъ имъ погравелѣтъ. И радѣ нужнаго и вѣднаго нѣ житіемъ, ни свое ѣренство въ себе втмѣтаетъ, въ тѣхъ странахъ яко злодѣи вѣбѣгаютъ и свѣтлымъ црѣкѣмъ всташа безъ свѣщенници и люди змираютъ безъ причещеніе и безъ исповѣданіе. И сѣмъ свѣщенническы въ мирскихъ и несвѣщеннѣхъ люди попираетъ сѣ, яко не знати сѣ свѣщенникомъ лючше или нѣчто прѣдѣнѣше быти въ мирѣмъ, нѣ много паче злѣнѣше и зкорнѣнѣше естъ свѣщенство ѣревымъ неже ли мирское мирѣнномъ. И еже у Бога прѣдъ почитенномъ, сѣе у насъ земли зкорно и въ неверниихъ и поганиихъ люди невернѣнѣше и безъ божнѣнѣше въ нашихъ христѣанѣхъ сѣе верѣтаетъ сѣ вещи яко и безъ втмѣщеніе въ Бога немощно естъ не быти сѣе дѣло, еже да хранитъ на насъ Господы Богъ.

Тѣмъже, господство мнѣ съвѣтѣвахомъ съ вѣсего нашего съвѣта, съ четири нашими молдавскими свѣтителы и съ вѣсѣми нашими болѣри, великими и малыми, и съ вѣсѣмъ нашимъ синглантомъ, како въ тѣмъ на прѣдъ да не бѣдетъ въ насъ земли, Молдавскон, таково безъ божно и зкорно дѣло, нѣ да бѣдетъ свѣщенническы сѣмъ свободъ въ вѣсѣхъ прѣдъ реченныхъ нужныхъ, якоже и свѣтаа правыма зчитъ.

¹ Loc alb în orig., lăsat pentru a se serie cu roșu.

Понеже господство ми, ѡт вѣсего нашего сръдца, божіем рѣвеніем змилостивнѡм сѧ и простиѡм на вѣси їерен ѡт вѣсего нашего Молдавскаго землѣ, за вѣсѣх дааніе колико было на них до нѣнѣ; ниже дан нам давати, ниже зги за домах, ниже злоци, а ни лен, а ни ниших, ни менших, ни великих дааніе, тѣкмо дан скиптрѡс господствованію, егда бѣдет прійти господарю прѣвѣе ѡт честитаго Поарта, тогда тѣчѣм да имает дати по два зги еднаци, тогда тѣкмо.

Я прочее господарь колико бѣдет господствовать въ сѣе нашѣ Молдавскон землѣ, да не имает възимати ѡт нних дрѣгаа дан, ниже нних дробенних, прѣд реченних. И сѣе дааніе скиптрѡс да имают дати тѣкмо їерен земскы, а їерен ѡт трѣг Йскын, ѡт стол господства ми и ѡт трѣг Ёгчаевскон и ѡт нних трѣгах и сѣлах по гдѣ сѣт црѣкѣвы господарских, ниже таа дан скиптрѡс да не имает дати, ниже нних прѣд реченних. Тѣкмо да имает вѣси ерен ѡт вѣсеж нашеж землѧ Бога молити за здравіе господства ми и госпожди господства ми и прѣвѣзлюбеленних сыном господства ми и за вѣсѣх христіанство.

Я на то ест вѣра нашего господства ми, вѣше писаннаго, мѣ Иѡ Ілѣ-Ѣандрѣ Ілѣпаш коевода и вѣра прѣвѣзлюбеленнаго сына господства ми, Иѡ Радѣла коевода и вѣра боѣри наших: вѣра пана Іѡнѣа великаго дворника Нижнѣи Земли и вѣра пана Конди и Тѣдори прѣкѣлабове Хотинскѣи и вѣра пана...¹ и...¹ прѣкѣлабове Нимецких и вѣра пана...¹ и...¹ прѣкѣлабове Новоградских и вѣра пана Иѡнашко Кѡжеж великаго дворника Ышнѣи Земли и вѣра пана Юрашко Башотѣ гетмана и прѣкѣлаба Ёгчаевскѣи и вѣра пана Дѣмитрашко Шолдан спѣтарѣ и вѣра пана Дѣмитраки вѣстѣрника и вѣра пана Дѣпаманди постѣлника и вѣра пана Пѣраки чашника и вѣра пана...¹ столника и вѣра пана Кондѣлѣ комѣса и вѣра вѣси боѣри наших молдавских, великими и малыми.

Я по нашим животѣ и господствованіе, кто бѣдет господарь, ѡт дѣтих наших или ѡт нашего рода или пак бѣд кого Богъ изверет господарем быти нашѣи землѧ, Молдавскон, тот бы ни непорѣшил нашего милѡваніе и прѡстеніе, нѣ пакиже да имает ни прѡстити и зкрѣпити. Я кто сѣ покѣсит разорити сѣж наша зстроеніе, таковаго да естѣ проклѣт и триклѣт ѡт Господа Бога и спаса нашего Іисуса Христа, сѣтворителя неѡ и землѧ и ѡт прѣчистѣа его матер и ѡт Ѣѡвангѣлистѣи и ѡт Ѣѣ свѣтѣх вѣрѡвнѣх апѡстѡли, Петра и Павла и прочѣих и ѡт трѣх свѣтитѣлѣ, Бѣснаѣе Великѣи и Григорѣ Богѡслова и Іѡанна Златаѡустаго и ѡт тѣих свѣтих и Богѡносних ѡтѣци, иже въ Неѣни православиѣ вѣрѣ зѣснѣвшие и ѡт свѣтаго прѣпѡдобнаго ѡтѣца нашего Сѣмѣѡна старца и ѡт вѣсѣх свѣтих иже Богъ згодѣвшие и да расѣтит его гнѣѡ Божын и да пожрѣт его землѣ іѡкоже Дѣѡанна и Іѡвѣрона на сѣѡрѣщѣи и да имает част сѣ

¹ Loc alb in orig.

Исходъ и съ треклѣтомъ Ірѣжъ и съ инниини жидовѣ иже възъпикше на Христа Бога, кръвъ его на нѣхъ и на чадѣхъ нѣхъ, идеже естъ и бѣдетъ къ безъ конечнымъ вѣки и мѣки, аминнь.

И на бѣлшее крѣпостъ и потвържденіе тымъ вѣси выше писанинѣхъ, велѣли есми нашимъ вѣрномуу и почитенномуу болѣрину, панъ Иваншко Гѣнги великому логофету, писати и печатъ наше прикзати къ сему истинномуу листу нашему.

Писалъ Кръстѣ Даміѣинъ, ѿ Ісцохъ, въ лѣто хрѣм юліе ѿ.

Иъ Плѣхандръ коекода <т.р.>

<Pe verso, însemnare românească>: Acestu ispisoc l-am găsit eu în scrisorili Movileștilor și l-am găsit cu ciară și cu pecete domniască, cu mătase cusută ș-un copilul al meu dînd pisti dînsul au rumtu ciara. Și eu l-am dat la dumnalui medelnicer Vasili Buhăescul să[s] stea la dumnalui, fiindcă dumnalui știe toată obiceiurile celi vechi cum au fostu și la toate giudecății celi vechi cum au fostu, dumnalui le știi și pi dumnalui întriabă divanul.

Pentru acee și eu l-am dat la dumnalui să stea ca oricînd s-ar găsi vreun domnu cu ace evlavie să se întăriască acestu ispisoc, ca să nu ni rămîie bisăricile pustii și fără de slujba lui Dumnedzău.

Iordachi Cantacuzino vel stolnic.

Leat 7261 <1753> aprilie 20.

<Însemnare din secolul al XVIII-lea>: Pentru birul preoților să fie ertați, al Deleanului.

† În numele Tatălui și al Fiului și al Sfintului Duh, Troiță sfîntă, de o ființă și nedespărțită.

Iată eu, robul stăpînului meu Iisus Hristos, Domnul Dumnezeu nostru și închinător al Troiței, din mila lui Dumnezeu, noi Io Alexandru Iliș voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se <că>¹ domnia mea am cercetat în această țară a noastră, Moldova și am găsit-o plină de tot felul de lucruri rele și fără de Dumnezeu și de toate fărădelegile, care nici la cei de altă credință, nici la păgîni nu se află, căci și aceia pe rugătorii lor îi au în cinste și în slobozenie și nici o dare nu iau de la ei, ci le dau și desetine și alte obroace, iar preoții noștri moldoveni, nu de multă vreme, sînt supuși la toate dările grele și de ocară și preoți fiind dau darea mirenească și pentru a fi în pace, nu este de ajuns numai că-și plătesc ei capul, ci și pentru alți mireni li se pradă agonisirile lor. Și din pricina vieții lor nevoiașе și sărace, unii își leapădă preoția lor și fug în țări străine ca făcătorii de rele și sfintele biserici rămîn fără preoți și oamenii mor fără împărtășanie

¹ Loc alb în orig., lăsat pentru a se scrie cu roșu.

și fără spovedanie. Și cinul preoțesc se calcă în picioare de către mireni și oameni fără darul preoției, căci nu se cunosc preoții a fi mai bine sau cu ceva mai presus decât mirenii, ci mai virtuos cu mult mai rea și mai de ocară le este preoților preoția decât mirenilor mirenia. Și ceea ce înaintea lui Dumnezeu este de cinste, aceea în țara noastră e de ocară și se află fapte mai fără credință și mai nelegiuite la creștinii noștri decât la oamenii necredincioși și păgîni și nu poate să fie acest lucru fără pedeapsă de la Dumnezeu, de care să ne păzească Domnul Dumnezeu pe noi.

De aceea, domnia mea m-am sfătuit cu tot sfatul nostru, cu cei patru ierarhi ai noștri moldoveni și cu toți boierii noștri, mari și mici și cu tot sinclitul nostru, ca de acum înainte să nu fie în țara noastră, Moldova, un asemenea lucru nelegiuit și de ocară, ci să fie cinul preoțesc slobod de toate nevoile înainte zise, după cum învață și sfînta pravilă.

Pentru că domnia mea, din toată inima noastră, cu rîvnă dumnezeiască m-am milostivit și am iertat pe toți preoții din toată țara noastră, Moldova, de toate dările cîte au fost asupra lor pînă acum; să nu ne dea nouă nici dare, nici ughi pentru case, nici zloți, nici lei, nici altele, nici dări mari, nici mici, numai darea steagului domniei, cînd va veni întîi domnul de la cinstita Poartă, atunci numai să dea cîte doi ughi fiecare, numai atunci.

Iar apoi domnul cît va fi domn în această țară a noastră, Moldova, să nu ia de la ei altă dare, nici altele mărunte înainte zise. Și această dare a steagului ¹ s-o dea numai preoții de țară, iar preoții din tîrgul Iași, de la scaunul domniei mele și din tîrgul Suceava și din alte tîrguri și sate pe unde sînt biserici domnești, să nu dea nici această dare a steagului, nici celelalte înainte zise. Numai cît toți preoții din întreaga noastră țară să roage pe Dumnezeu pentru sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele și a preaiubiților fii ai domniei mele și pentru toată creștinătatea.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Alexandru Iliăș voievod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Io Radul voievod și credința boierilor noștri: credința panului Lupul mare vornic de Țara de Jos și credința panului Conde și Tudori pîrcălabi de Hotin și credința panului. . . ¹ și. . . ¹ pîrcălabi de Neamț și credința panului. . . ¹ și. . . ¹ pîrcălabi de Cetatea Nouă și credința panului Ionașco Cujbă mare vornic de Țara de Sus și credința panului Iurașco Bașotă hatman și pîrcălăb de Suceava și credința panului Dumitrașco Șoldan spătar și credința panului Dumitrachi vîstier și credința panului Diamandi postelnic și credința

¹ Loc alb în orig.

panului Perachi ceașnic și credința panului. . .¹ stolnic și credința panului Condila comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe orcine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clintească miluirea și iertarea noastră, ci iarăși să-i ierte și să le întărească. Iar cine se va ispiti să strice această întocmire a noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu și mîntuitorul nostru Iisus Hristos, făcătorul cerului și a pămîntului și de preacurata lui maică și de 2 evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte Petru și Pavel și ceilalți și de trei ierarhi, Vasilie cel Mare și Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur și de 318 sfinți și purtători de Dumnezeu părinți, care au lămurit la Nicheia credința pravoslavnică și de sfîntul preacuviosul părintele nostru Simeon starețul și de toți sfinții care i-au plăcut lui Dumnezeu și să-l fărîme minia lui Dumnezeu și să-l înghită pămîntul ca pe Dathan și Aviron la sobor și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu ceilalți jidovi care au strigat asupra lui Hristos Dumnezeu, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi, în veacurile și muncile fără de sfîrșit, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cînstitului nostru boier, pan Ionașco Gheangha mare logofăt, să scrie și să atîrne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Cîrstea Damian, la Iași, în anul 7140 <1632> iulie 8.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

Bibl. Acad., CCXXXVII/2.

Orig., pergament (53 × 63 cm.), pecete atîrnată, pierdută.

EDIȚII: Grigoraș, *Clerul moldovenesc*, 77—79 (trad.).

147

1632 (7140) iulie 8.

Pătrașco Bașotă logofăt al doilea mărturisește că a hotărnicit locul mănăstirii Secu și al satului Vinători dinspre hotarul mănăstirii și Tîrgului Neamț.

Suret de pe hotarnica lui Bașotă ce au fost logofăt, din velet 7140 <1632> iulie 8.

Adecă eu, Pătrașcu Bașotă logofăt, scriem și dăm știre cu aciașă scrisoare a noastră cum au venit călugării de la sfînta mănăstire de la Secul, cu cînstită

¹ Loc alb în orig.

cartea domniei sale domnului nostru, la noi, scriind ca să mergem să alegem și să hotărîm locul sfintei mănăstiri a Secului și a satului a Vînătorilor de cătră locul sfintei mănăstiri a Neamțului și a Tîrgului Neamțului, ce le-au înpresurat lor.

Deci noi am strîns slugi domnești și călugări de printr-alte mănăstiri, pre unde au știut și șoltuzul cu orășenii cei bătrîni din Neamțu și cu alți mulți oameni buni și am mers și am socotit, cu acei oameni buni, hotarul sfintei mănăstiri și a Vînătorilor și am pus stîlp și buori, cum au fost cu dreptul. Și să încep sămnele din obîrșia izvorului Mustii, pre apă în gios pînă în Nemțisor și Nemțisorul în sus pînă în gura Topliței a braniștei; de-acia Toplița în sus, pre din gios de prisaca mănăstirii Neamțului, pînă în gura Topliței cei Săci, în bour și Toplița în sus pînă la podul cel de pîiatră a lui Fodor; de-acia drumul în sus pînă în marginea luncii, în capul Obréjii, în pîiatră și în bour, de-acia Obréjea în sus, din bour în bour, pînă în piscul Muncelului, în pîiatră și în bour, unde-i hotarul lui Urêche vornicul, de-acii drept în sus, din bour în bour, peste culmea Muncelului, la chilia lui Veniamin, într-un rimnic și de-acolea în dreptul locului, în deal, în buor și în pîiatră, de-acia drept mai pre sus de chilia lui Visarion, aproape de chilia lui Ștefan Răul, în buor, de-acia preste apa Carpenului în sus, din buor în buor, în curmătura Runcului; de-acolea pre mijlocul coastei Fagului, din buor în buor, în Furciturile Dobreanului și iarăș pre mijlocul coastei, din buor în buor, pînă în piciorul Străgei și în gios pre coasta piciorului Străgei, preste izvorul Străgei, în dealul Țiganului, în buor și în pîiatră și culmea dealului în sus, alătura cu pădurea, pînă supt Muncelul cel Mare; de-acii preste coasta Muncelului, la fintîna lui Ziman Sasul, în buor și drept pre buor, pînă în hotarul chiliei lui Chiriac; de-acii în gios, în marginea drumului, în pîiatră și drept preste cîmp, într-altă pîiatră și în matca Neamțului; de-acii Neamțul în sus pînă în capul piscului Cotnărelului, în pîiatră și în buor; de-acii pre culme în sus, pre supt pădure, din buor în buor, pînă în apa Cotnărelului și preste apa Cotnărelului, din buor în buor, pînă în capul Foalelui, de-acii pre culmea Foalelui în sus, din buor în buor, pînă la mijlocul Foalelui și în curmeziș pînă în curmătură și din buor în buor [în buor] pînă în piciorul Ursoi; de-acia piciorul în gios pînă în gura Plotunului, unde dă în Peperig; de-acii apa Peperigului în sus pînă în Slatina lui Petru voievod, Slatina în giumătate și Peperigul în sus pînă în piciorul Glodului, pre buor și piciorul la deal pînă la Răskoale, în buor; de-acii opcina, din în buor în buor, pînă în fruntea Baicului și pre culmea Baicului pînă în virful Cornului, în obîrșia izvorului Cornului și izvorul Cornului în gios pînă în apa Bistriții. Pînă aicea iaste tot hotarul sfintei mănăstirii Săcului și a satului a Vînătorilor ce s-au ales de cătră hotarul mănăstirii Neamțului și a Tîrgului Neamțului.

Тоѣ пишу и свидѣтельствѣю съ сѣмъ писачи¹, да сѣмъ насет²[сѣм].

Și am scris eu această hotarnică, fiindcă céialaltă era véche, stricată.

La anul 1783 iulie 8.

Evstratie Popovici.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LV/2.

Traducere cu unele inexactități de formă (cf. doc. nr. 172).

148

1632 (7140) iulie 8.

*Ursul Vartic fost vornic cu soția și fiica sa dăruiesc mănăstirii
Dobromira venitul satului Galbeni, două vii, un loc de grădină ș.a.*

Adecă eu, Ursul Vartic biv vel vornic³ și cu fimeia me, cu Ana și cu fiică-me Niacșa, cum noi de bunăvoea noastră am dat vinitul de la Galbini la mănăstiri la Dobromira, undi esti hramul Nașterii Domnului nostru Isus Hristos, încă de la sfînjire bisericuții undi esti hramul Sfeti Neculaiu.

Și au fost părintele Ștefan egumenul și 2—3 călugărași cînd s-au făcut această scrisoari și acmu de isnoavă am dat eu, tot pre acel cuvînt de atunce, vinitul și cu 2 vii și cu cumpărături de la părinții miei și de la noi, pomăt și cu moară gata și cu locu de grădină și în deal și în vali, precum vor spuni și diresile dumisale, ce va fi avînd, și cu prisacă gata, 80 stupi, 6 boi, 3 vaci cu vițai, un cal și cu firăli plugului.

Și într-această tocmeală au fost mulți părinți și mulți oameni buni.

Și mai pri mari credinți am iscălit.

Ursul Vartic vornic.

Copie.

7140 <1632> iulie 8.

Arh. St. Iași, DCCCLXVIII/2.

Copie.

¹ Greșit, pentru писачи.

² Greșit, pentru насет.

³ „biv vel vornic“, greșit pentru „biv vornic“.

<Cca. 1632> iulie 9, Iași.

Stratul Bolea și Lupul cupar vînd lui Dumitrașco Buhuș jumătate din seliștea Răvăcani, ținutul Roman.

† Eto az, Stratul Bolea i Lupul cupar съ кнѣгини моя Брина, дѣца Настасѣи Бнѣсѣе, mărtorisim cu ceastă scrisoare a noastră cum am vîndut fratelui nostru, lu Dumitrașco Buhuș, giunătate de seliște Răvăcanilor, ce iaste în ținutul Romanului, lîngă Crivești, pentru patru dzeci de matce ca s<ă> hie dumisale dereaptă ocină și cumpărătură cu tot venitul.

Pre mai mare credință făcut-am această scrisoare și ne-am pus pecetile. Și în tocmeala noastră fost-au Savin Prăjescul și Lupul Prăjescul.

Să să știe.

U Ias, iul<ie> 9.

Prăjescul iscal.

Az Vasilie paharnic iscal.

Az Lupul cupar pisah.

Az Lupul Prăjescul iscaal.

După Ghibănescu, *Surete*, II, p. 113—114..

Orig., hîrtie, trei pecetli, cu data editorului „prope 7141” <1633> iulie 9.

Datat după doc. din 1632 noiembrie 2, cînd Alexandru Iliaș voievod întărește lui Dumitru Buhuș, printre altele, și întreaga seliște Răvăcani (vezi nr. 234.

1632 (7140) iulie 9, Lungani.

Ionașco Mînjea uricar și Toader sulger mărturisesc că au ales partea de ocină din satul Lungani cumpărată de Dima cojocarul de la Lazor și de la fratele lui, Toader.

Suret di pe o mărturie hotarnică vechi din let 7140 <1632> iulie 9.

Se obo mi, iau Ionașcu Mînje uricariul i Toader sulgeriul ot Dăjeni, scriem și mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit la noi Dima

cojocariul și cu cinstită carte mării sali domnul nostru ca să socotim, să alegim o parti de ocină ce au cumpărat Dima de la Lazor și de la frati-său Toader, din sat din Lungani, din[n] a trie parte de sat giunătare de parte.

Deci am strînsu oameni buni, slugi domnești, oameni de ocină și din sus și din gios, megieși de prinpregiur, anume: Gheorghie Saula din Procelnici și Gheorghie Herga hinsărel de acolo și Nacul păhărnicele din Dăjeni și Nacul Sechiluș din Procialnici și Mihăilă sulgeriul din Dăjeni și Gheorghie de acolo sulger și alți cîțiva oameni de prinpregiur. Și am ales ace parte cum am știut mai cu dreptul cu sufletele noastre dispre răzășii lui, dispre Hilimonu și Miron Roibanu și dispre Vasilie și dispre Petre și dispre Vasilie și dispre alți răzăși ai lui.

Și am făcut sămne ca să să știie. Pre mai mare mărturie ni-am pus pecețile, să să știie.

Ot Lungani.

Ionașco Minje uricariul.

Gheorghie.

Acest suret l-am scris asămine, din cuvint în cuvint, di pe mărturie scrise moldovenști, la let 1781 mai 21.

Vasile Codrian diiac de divan.

Bibl. Acad., LXVIII/135.

Copie.

151

1632 (7140) iulie 11, Iași.

Alexandru Iliăș voievod poruncește lui Costantin Stîrcea să aleagă hotarul satului Culișăuți dinspre satul Șerbiceni.

Copii.

Noi **АЛЕКСАНДРЪ ИЛИАШЪ ВОЕВОДА**, БОЖІЮ МИЛОСТИ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ **МОЛДАВ-СКОИ**. Scriem domniia me la sluga domnii meli, la Costantin Stîrcea. Dămu-ț știre că are Avram price pentru hotarul Culișăuților cu Pilipovschi, ce este dispre hotarul Șerbiceniilor.

Direptu acéia, diacă vei vede carte domnii meli, iar tu să mergi acoloa la Culișăuți, să strîngi oamini buni și bătrîni; dece-i socotești cu oameni

buni pe unde vor spune sămnila uricilor, pre acole să le stîlpiți hotarul Culeșăuților dispre hotarul Șerbiceniilor.

ТАК ДА ЗНАЕШ, ИНАК НЕ СЧИННИ.

ПИСАЛЪ МѢС, ВЪ ЛѢТО ХЗРМ ЮЛѢ Д ,

ГОСПОД ВЕЛѢЛ.

ГЕНГЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

ИВНАШКО.

Bibl. Acad., CCCXXVI/1A.

Copie din sec. al XIX-lea.

EDIȚII: Boga, *Doc. basarabene*, VII, p. 14 (copie).

152

1632 (7140) iulie 11, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Maței Roșca din Birlad și nepoților lui satul Bălănești, pe Juravăț.

Имъ Александръ Илѣашъ воєвода, божію многотію, господарьъ Земли Мѣлѣвскоѣ. Адеcă domniia mea am dat și am întărit slugii noastre, lui Maței Roșca ot Birladu și nepoților lui, nepoții și strănepoții lui Stanciul și Danu și Franțiman și Mihael și Drojdie și Tomii și Sorii [și Sorii] pe a lor dreaptă ocenă și moșie, din uricul de danie ce au avut strămoșii lor, Stanciul și Ian ¹ și Franțiman și Mihael și Drojdie și Toma și Sora, de la bătrînul Alexandru voievod, un sat, pe nume Bălăneștii, pe Giuravăț.

Deci să fie și de la domnie mea slugii noastre de mai sus numit, Matei Roșca ot Birlad și nepoților lui, acel sat, anume Bălăneștii pe Jărovăț, dreaptă ocenă și moșie și uricu de întăritură, nerășiitu și nestrămutat nici odinioară în veci. Și nime altul să nu să amestece.

Ѣ МѢС, ЛѢТО ХЗРМ ЮЛѢ ДѢ.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 578, f. 349 și Ms. nr. 579, f. 285.

Copie.

¹ Mai sus: „Danu“.

1632 (7140) iulie 12, Iași.

Vasile Roșca vornic de gloată vinde o jumătate din satul Oncani, ținutul Hirlău, lui Gheorghe Roșca vistiernic pentru 130 galbeni și 13 poloboace cu miere.

† Баснаѣ Рошка дворник глoднѣи scriem și mărturisesc cu ceastă scrisoare a me cum eu, de bunăvov me, am vîndut giumatate de sat ce să chemă Oncanii, în ținutul Hirlăului, cu hăleșteu și cu moră și cu case gata, frățene-meu, lui Gheorghee Roșca vesternecul, drept o sută șe triidzeci de galbeni, bani gata și triisprădzeci poloboce de meré, ca să-i fie dumesale ocenă șe moșie în vece, neclătetă.

Șe pre mai mare credență, cu mîna me am scres șe am iscălet, să fie de credență și ca să-ș facă șe drese domnêște de pré acestu adevărat zapes al meu. Să să știe.

✠ Ис, въ акто хрѣм юліе кѣ.

Из Баснаѣ Рошка дворник искал <m. p.>.

† Și eu Iurgachii am fost la ceastă tocmeală ș-am iscălit <m.p.>.

Из Глангъ кел логофет m. p.

Из Нвргакн искал <m. p.>.

Из Пѣтрашко Башотъ логофет <m. p.>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași, Fond Spiridonie, XXIX/68.

Orig., hirtie (31,4 × 19,7 cm.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 10 (orig.).

1632 (7140) iulie 13.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco Rusul vornic de gloată a patra parte din satul Volosăni, pe Btc.

Ispisoc de la domnul Alexandru Iliăș voevod prin cari iarăș, pe lîngă alte cumpărături din alte moșii, întărești lui Ionașco Rusul vornic

glotnii și această a patra parte din Voloșăni, ce-i pe Bîc, după ispisoc de sus ¹.

După Sava. *Doc. Lăpușnei*, p. 44.

Rezumat din Arh. St. Chișinău, Trib. regional, dosar nr. 901, fila 22.

155

<1632> iulie 15.

Lupul, fiul lui Mikăilă, vinde lui Dumitrașcu stolnicul o vie din satul Fiținghești, ținutul Putna.

Altă zapis a Lupului, ficior lui Mihăilă, nepot Giurgii, precum au vîndut a lui driaptă moșie, o vie din sat din Fițanghești, din ținutul Putnii, au vîndut-o lui Dumitrașcu stolnicul drept 15 galbeni, dinainte a mulți oameni, care s-au iscălit.

Iulie 15.

Dumitru uricar.

Ioniță Bantăș.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 (nr. 4).

Rezumat din condica m-rîi Răchitoasa.

Datat după doc. din 1632 (7140) mai 3, care dă anul pentru toate actele ce urmează.

156

1632 (7140) iulie 15, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Isac Stîrcea jumătate din satul Onutul de Sus, ținutul Cernăuți, cu vad de moară.

† Иъ ПЛѢДАНДРОСЪ НАНѢШЪ КОЕКОДА, БОЖЬЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМАН
МЛАДАЕСКИН. ОЖЕ ГОСПОДСТВО МИ ДАДОУХЪМ И ПОТЕРЪДНУХЪМ СЛЪДИ НАШЕИМЪ
ИСАКЪ СТРЪЧЪ ЕГО ПРАВОЮ УТИННЪСЪ И ВЪКЪПАНІЕ, ПОЛОВИНА СЕЛО УТЪ БИШНІИ ОУНСТЪ,

¹ Se referă la doc. din 1628 februarie 3 de la Miron Barnovschi voievod.

нижняя часть, съ брѣдъ за мѣли въ вѣшнѣи и съ вѣсъ прихвѣдъ, что ѹ волюстъ Чернѣшцскому, въ исписокъ за вѣкупленнѣи что ѡнъ имѣлъ въ Гашпаръ воєвода и въ исписокъ за потвѣрженнѣи въ Барновски воєвода, ѣже ѡнъ себе кѣпилъ въ Ивнѣишко Стрончъ, сынъ Стронча логофѣта, за сто и чѣтири дѣсѣтъ талѣри сѣверѣи¹и, въ нарѣженнѣи за купежнѣи что имѣлъ въцѣ ѣго Стрончъ логофѣтъ въ Бремѣю Могилѣ воєвода.

Тѣмъ ради, како да ѣстъ ѣмъ и въ господствѣ мѣи правѣ ѡтнѣи и вѣкупленнѣи и ѹрикъ и потвѣрженнѣи, съ вѣсѣмъ дохѣдомъ, непорѣшѣнно ѣмъ никѣлиже на вѣки. И ни да сѣ не ѹмѣишѣтъ.

† Самъ господнѣи вѣлѣлъ.

ѹ Иѣс, лѣто хрѣмъ юлѣи ѣѣ.

† Гѣангѣ вѣлъ логофѣтъ ѹчи и сѣ имѣлъхъ <м. р. >.

† Крѣстѣ Даммѣианъ <писалъ >.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre Isac Stîrcea dreapta lui ocină și cumpărătură, jumătate de sat din Onutul de Sus, partea de jos, cu vad de moară din sus și cu tot venitul, care este în ținutul Cernăuților, din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Gașpar voievod și din ispisoc de întărire de la Barnovski voievod, pe care și l-a cumpărat de la Ionașcu Stroici, fiul lui Stroici logofăt, pentru o sută și patruzeci de taleri de argint, din dres de cumpărătură ce a avut tatăl său, Stroici logofăt, de la Eremia Moghila voievod.

Pentru aceea, să-i fie lui și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Însuși domnul a poruncit.

La Iași, anul 7140 <1632> iulie 15.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p. >.

† Cîrstea Dammiiian <a scris >.

Bibl. Acad., DCCIII/11.

Orig., hîrtie (32 × 19 cm.) pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Karadja, *Documente*, p. 256 (orig. și trad.).

¹ Omis în orig.

1632 (7140) iulie 15, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Mihail și femeii sale Grozava o ocină în satul Țutcani, ținutul Neamț, cumpărată de la Ciurca, fiica lui Toader Boghean.

† Иъ Плевѣандрѣ Илѣиш воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Чюрка, дѣща Тоадер Богѣи, по еи добраа волѣ, некими непонѣждена а ни приселавѣанна и продала своа права вѣтнинѣ и дѣднинѣ, вѣсѣ част вѣтцѣ еи, Тоадерови Богѣи, елико сѣ избѣрет част его вѣ село Цѣтканни, что вѣ волост Нѣмецкомѣ и вѣ ватрѣ село и вѣ полѣ и вѣ вода и вѣ лѣс и сѣ сад и сѣ вчищеніи и сѣ ливадѣ за сѣножатми. Таа продал Мѣхѣан(л)ови и жени его Грозави, радѣ два дѣсѣт талери сребрѣнихи; и вѣставшѣ сѣ и заплаати еи исплѣна.

Ино мѣ, іакоже свѣдѣхом междо ними и хѣ доброволною токмеж и исплѣноже заплатѣ и вѣ нас ешеже дали и потвѣрдили есми како да ест и вѣ нас права вѣтнинѣ и вѣкѣплѣнїе, сѣ вѣсѣм дохѣдом. И ни да сѣ не змишѣет.

Оу Мѣ, лѣто 7140 юліе 15.

† Господниѣ казал.

† Гіангѣ вел логофѣт гчи и сѣ искаах <т. р.>.

† Крѣтѣ Дамїѣан <писал>

<Pe verso, însemnare>: Dentr-acești 20 de taleri sinto a loi Mihail usebit de Grozava socră-sa s-au socotit denaintea noastră și a loi Ștefan den Hociungești și cu Lazor Birjovean și Istratie ot Porcești și Ghidul de Hociungi. Să se știe.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ciurca, fiica lui Toader Boghean, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, toată partea tatălui ei, Toader Boghean, cit se va alege partea lui din satul Țutcanii, ce este în ținutul Neamț și din vatra satului și din cîmp și din apă și din pădure și cu grădini și cu curături și cu livadă de finețe. Aceea a vîndut-o lui Mihail și femeii lui, Grozava, pentru douăzeci taleri de argint; și s-a sculat și i-a plătit deplin.

Deci noi, cum am văzut între ei tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină, și de la noi încă am dat și am întărit ca să fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> iulie 15.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., XLII/70 a—b.

Orig., hirtie (30,5 × 19,3 cm.), pecete aplicată, sricată.

Cu o trad. din 1814.

158

1632 (7140) iulie 15, Bîrlad.

Vasile Buțucul ș.a. vînd partea de ocină a lui Molofei din satul Risipeni, pe Jeravaț, lui Costantin Ciure.

† Aicea <zap>¹is și mărturie cum au venit innaintea noastră anume popa de H<ăr>¹mănești, Vasile Buțucul și popa Gligorie de Hărmănești, feciorul po<pei>¹ lui Albaș și Costantin aprode Rădăcinești și Gheorghe de Rădești . . . ¹ Busul și a Cîrstei, fratele popei Buțucului și Nechita, fra<tel>¹e popei Buțucăi și Dănăilă, feciorul lui Ștefan de Răsipeni și . . . ¹ iașco Gorul de Răsipeni și Casin, feciorul lui Ștefan tij Răsipé<ni și>¹ Ion Molofeu de Răsi<pén>¹i și cu feciorii săi, cu Grozava și . . . ¹ a, feciorul său și cu Antosiia, de nime neponudiți ², nici împresurat ³ și <au>¹ vîndut a lor direaptă ocină și mușie din sat din Răsipeni, de pe <J>¹eravaț, partea unui bătrîn, ge-i ⁴ să vene partea lui Molofeu, cu tot v<e>¹nitul, din cîmpu și din pădure și despre tot locul, pre hotarul cel bătrînu, pe unde au fost de véci.

Deci și noi, deacă am vădzut că <au>¹ vîndut lui Costantin Ciurei den Dănești, deci deacă am vădzut deplin plată și de bunăvoe tocmeală și o au

¹ Loc rupt în orig.

² nevoiți.

³ Greșit, pentru „împresurat“.

⁴ Greșit, pentru „ce-i“.

vîndut drept 55 de zlofi. Deci de acmu să nu mai aibă treabă feciorii lui Molofeu [treabă] cu acea moșie, de acmu, înaintea scrisorei noastre.

Și au scris. . . ¹ Toader de Birlad, să să știe.

Имѣ 8 Брлад, нѣаѣ ѣѣ, кѣ аѣто хѣрм.

Bibl. Acad., CLXVI/38.

Orig., hirtie (31,3 × 19,4 cm.), trei peceti aplicate și cinci amprente digitale

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XXXI/2a, b.

159

1632 (7140) iulie 20, Iași.

Fotul Șăfrancă din Cotnari vinde lui Apostol postelnic o vie la Băiceni, pe dealul Frumușenilor.

† Adeci eu, Fotul Șăfrancă bărbiiar ot Cotnari, scriu și mărturisesc cu ceastă scrisoare a me cum am tocmît cu dumnealui^a juptînul Apostol postelnicu, de bunivoia me, am vîndut o vie ce am avut la Băiceni, în d<e>²alul Frumușenilor, drept doadzeci și cinci de taleri bătuți; cu o iapă și cu șesă stupi și cu bani ce i-amu plătit gardurile fac cu acest doadzeci și cinci de taleri bătuți. Ș-am vîndut dumisale ca să hie dumisale moșie dreptă și cuconilor dumisale.

Și pentru mai mari credinți fost-au într-acea tocmali dumnealui Grama stolnicul și Buhuș logofătului.

Văzînd noi tocmali și plăti cum au plătit dumnealui fratele nostru Apostol postelnicu, noi am iscălit și ne-am pus și peceteile noastre ca si se știe, cum esti scris și la catastivul tîrgului Cotnariului.

✠ Имѣ, кѣ аѣто хѣрм юаѣ к.

Gramă stolnic.

Arh. M-rii Văratec, Ville de la Băiceni, sub dată.

Orig., hirtie (19,5 × 15,5 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*, „Arhivele Basarabiei“, VII, p. 94–95 (orig., cu data de zi greșită: „5“); Idem, *Doc. m-rii Văratec*, p. 84 (orig., cu data de zi greșită: „5“).

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

1632 (7140) iulie 21, Iași.

Alexandru Iliș voievod împuternicește pe Dumitru Buhuș logofăt al treilea să-și ia zeciuiala de pe un loc al său din hotarul Țîrgului Frumos.

† Нѡ АЛЕГАНДРОСЪ ІЛІШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МЛАДАВСКОН. Dat-am cartea domniei mele boiarenului domniei mele credincios, Dumitru Buhuș logofătului al treile și cui va trimite, să hie tare și putêrnice cu cartea domniei mele a lua a dzécia din pîne și din fin, de pre o bucată de hotar a sa ce are în hotarul Țîrgului Frumos, de la cine vor hi arași și cine vor hi cosiți pre acel loc al său și din tot venitul, cum iaste obicéiul.

Și nime să nu cutêdze a ținea sau a opri înaintea cărții domniei mele.

СѢ ПИШЕМ, НИКАК НЕ БѢДЕТ.

Ж Мс, аѣто »ЗРМ ЮЛІЕ КД.

† СѢМ ГОСПОДИНЪ ВЕЛѢЛ.

† Нѡ АЛЕГАНДРОСЪ ВОЕВОДА <т. р.>.

† ДСМНТРАШКО ШАЃДНР <писал>.

Bibl. Acad., XLII/71.

Orig., hîrtie (31,3 × 19,2 cm.), pecete aplicată.

EDITII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 206 (orig.).

<1632> iulie 22, Culișăuți.

Costandin Stîrcea scrie lui Gheanghea mare logofăt despre alegerea hotarului satului Culișăuți dinspre satul Șerbiceni.

Altă copii.

† Cinstite părinteli nostru, dumita logofete mare Ghenghe, milostivul Hristos să dăruiască bună pace și sănătate dumitali. Cătră aceasta dăm știre dumitale de cistită carte mării sale domnu nostru lui Alecsandru Iliș vodă, ce ni-au adus Avram Căpotici den Lucăceni, să mergim să strîngem oameni buni și bătrîni den prin megiași, să alegim hotarul Culișăuților dispre a Șerbiceniilor cu Simion Pilipovschii și cu Șăptilici, ginirile Vrîncenesii.

Deci am mers și-am strîns oameni buni și bătrîni, anume Dimitru Lasencu den Șerbiceni și Andrei Solovei de acolo și Costandin Rășchicița și Mizin den Culișeuți și alți oameni buni și bătrîni și pre scrisoare unui uricu de la Avram ce spune în sămne Culeșăuților pre unde le este a lor hotar. Deci cum spune uricul în sămni așa au mărturisit și oamenii. Și au fost și Pilipovschii bătrînu de față și am aflat că este hotarul Culișăuților den gura Cormanului, unde cade în Nistru, în sus pre matca Cormanului pînă în obîrșia Cormanului, pînă unde cade o vale ce să chiamă Proschii în Corman, de acolo pre după Vertebul ce să chiamă Proschii, dispre Șerbiceni, drept preste Dovhilisoc¹ ce să chiamă, iar de la Dovhilis² drept preste Mi[i]letin, de la Mi[i]letin pre după Popovca, Popovca rămîne toată spre Culeșăuți din <1>³nbe părțile de vale, de la Popovca drept spre vale Dovhii pînă la un drum ce mergi de la Șerbiceni; deci pre drum pînă în vale, în Dovha pînă la un pod ce să chiamă Hrihovmost⁴, de la Hrihovmost⁴ în gios, prea matca Dovhăi, pînă cade în Nistru.

De aceasta dăm știre dumitale. Să dăruiască Dumnezeu să fii dumneata sănătos de la Dumnezeu, amin.

Pis u Culeșăuți, iulie 22.

Mai micu ficior al dumitale, eu Costandin Stîrcia.

Bibl. Acad., CCCXXVI/1B.

Copie din sec. al XIX-lea.

Datat după porunca lui Alexandru Iliș voievod din 11 iulie 1632 pentru alegerea hotarelor satelor Culișeuți și Șerbiceni (vezi nr. 151).

162

1632 (7140) iulie 24.

Pătrașco Bașotă logofăt mărturisește cum a împărțit împreună cu alți oameni satul Războieni, ținutul Neamț și vecinii din acel sat lui Lupul Prăjescul postelnic și fratelui său Ionașco Prăjescul.

† **Єто аз, Пѣтрашко Башотѣ логофѣт**, scriem și dăm știre cu ciastă scrisoare a noastră, cum au venit la noi frații noștri, Lupul Prăjescul postelnic și cu frate-său Ionașco Prăjescul, cu cinstită cartea mării sale lui

¹ Adică: Dovhi lisoc = păduricea Dovhei.

² Adică: Dovhi lis = pădurea Dovhei.

³ Omis.

⁴ „Hrihovmost“, în slavonește „podul lui Hrih“.

vodă, scriind la noi cum ca să mergem să le împărțim satul Războianii, ce iaste în ținutul Neamțului, pre Valea Albă, să le alăgem părțile unuia de cătră altul.

Deci noi am strinsu oameni buni, megiaș, le-am împărțit satul în doa!, pre mijloc. Și s-au venit Lupului postelnic partea din gios, giumătate de sat și cu 9 vecini, anume: Cristiaan, Burlă, Vasile, Vicol, Dămian, Ion, Măteiu, Ionașco, Sava, iară lui Ionașco s-au venit partea din sus, iară giumătate de sat, cu 9 vecini, anume: Efrim, Nechită, Ion, Sava sină Bantăș, Ștefan, Sava Romoniță, Rusul, Florea si<n>¹ Nicula, Ionașco brat Vicol.

Și le-am stîlpit, cum iaste obiciaiul, ca să le hie în tot locul în doa!, în vatra satului și în cîmpu și într-apă și în pădure și ca să aibă a-ș face și dirése domnești.

Aciasta scriem și dăm știre cu ciastă scrisoare a noastră.

ЕЪ ЛЕТО ХРМ ЮЛІЕ КД.

ПЪТРАШКО БАШОТЪ ЛОГОФЕТ.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași, Fond Spiridonie, XIV/8.

Orig., hirtie (30,5 × 20 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, I, p. 1 (orig.).

163

1632 (7140) iulie 29, Pietriș.

Lupul Prăjescul postelnic și Ionașco Minjea uricar mărturisesc că au hotărnicit niște părți de ocină din satul Pietriș cumpărate de Grama stolnic.

† ГЕ ОУБО МЪ, АЗ ЛЮПЪА ПРЪЖЪСКЪА ПОСТЕЛНИК И ИВНАШКО МЪНЖЕ ОУРНИКЪ, scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum ne-au trimăș măriia sa domnu nostru ca să socotim cu oameni buni și bătrîni, megiaș de prenpregiur, slugi domnești, oameni de ocină, nește părți de ocină ce au cumpărat în[n] a treia parte de sat den Pietriș, den partea de sus, dumnealui stolnicul Grama. Deci am strinsu megiaș și den sus și den gios și preoți, pre Iacob Moțoc pitărel den Văscani și Lazor

¹ Omis în orig.

Moțoc diiac den Movilēni și pre Ivan stol<nicel> den Mădărjeaci și Gligorcea pit<ărel> de acolo și Toader păh<ărnice> den Toderești și Ștefan păhărnice den Drăgotēni și popa Ștefan den Tîrgul Frumos și Toader diiacul de acolo și Crețul șoltuzul den Tîrgul Frumos și popa Miiarea din Mădărjeaci și Vasilie den Tîrgul Frumos și alți cîțiva oameni buni și megiaș de prenpregiur, socotit-am cum am aflat noi cu dreptul cu suflete<le>¹ noastră. Și i-am ales părțile de cumpărătură den a treia parte de sat den sus și le-am stilpit den partea Alexei, ce au înblat în patru părți, trei părți și den partea Lucăi, ce înblă în trei părți, o parte.

De aceasta scriem și mărturisim cu sufletele noastre, să să știe.

✠ Пѣтрѣш, лѣто «ѣрм юліе кѣ.

Из Лѣгла Прѣжискуа некал <m. p.>.

Из Ивнашко Мънжѣ оурикар некаах <m. p.>.

† Iacob Moțoc <m.p.>.

† Pop Iunașcu <m.p.>.

† Popa Ștefan <m.p.>.

† Toader diiaconol <m.p.>.

† Vasilii Chicoș <m.p.>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, XX/36.

Orig., hirtie (31,2 × 19,2 cm.), patru peceti aplicate.

164

1632 (7140) august 4, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Costantin vornic de gloate a șasea parte din satul Ecușeni, ținutul Suceava, cumpărată de la Vasile Udrea.

† Ив Ялѣдандрѣ Илѣаш воивода, божію милостію, господарь Зѣмли Молдавскон. Оуже прѣиде, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими Молдавскими болѣри, великих и малих, нашъ болѣрин, Костантин дворник глотнѣи и сказоваше, прѣд нами и прѣд вѣсѣм съѣѣтом нашим, един запис ѿ Еаснаѣ Оудрѣ, сынѣ

¹ Omis în orig.

Пѣтрашко Ѥдрѣ, виск Исак Ѥдри, сътворен ѡт прѣд многѣхъ болѣри господства ми и воинни прѣднѣи, именемъ: Нѣнюл дворникъ глотнѣи и Каракаш виск дворникъ и Бораѣнгл зрикаръ и Исакъ Стрѣчѣ и Бежан Балше и Исакъ ѡт Костиници и Васнаѣ Балше и Васѣпан Ѥрсеѣ ѡт Тѣлхѣрици и Фокшѣ ѡт тамъ и нинѣхъ людѣ добри, сице писаше и свѣдѣтелстваше, како ѡнъ, по его добраа волѣ, некимъ непонужденъ, а ни приселоканъ и продалъ свою право ѡтнинъ и дѣднинъ, шестаа часть ѡт села Ёксѣнѣи, часть его что сѣ избереѣтъ, среднаа часть, что ѡ волостъ Ёбчаѣ-скому. Таа продалъ нашему болѣринъ Константинъ глотнѣи и кнѣгини его Марикци, дочка Гаѡни Небожаткоае, радѣ една сто талери сребрѣнѣхъ и заплатилъ ему исплъно.

Ино господство ми, такоже ѡвидѣхомъ тотъ записъ ѡт прѣдъ тѣхъ болѣри, съ подписанѣхъ, вѣровали есми и ѡт насъ иже дали и потвѣрдилъ есми како да естъ и ѡт насъ права ѡтнинъ и вискѣленѣи и зрикъ потвѣрженѣи, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшенно имъ, николѣже на вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не ѡумишаѣтъ.

Ѥ Исохъ, въ лѣто $\times\text{зрм}$ августъ $\tilde{\text{д}}$ дѣни.

† Гаамъ господинѣ казаа.

<Язъ Гѣанъ¹ гѣ велъ логофѣтъ зчи и сѣ искаахъ <т. р.>.

† Крестѣ Дамѣпанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, boierul nostru, Costantin vornic de gloată și a arătat, înaintea noastră și înaintea a tot sfatul nostru, un zapis de la Vasilie Udrea, fiul lui Pătrașco Udrea, nepotul lui Isac Udrea, făcut dinaintea a multor boieri ai domniei mele și oșteni de frunte, anume: Neaniul vornic de gloată și Caracaș fost vornic și Borleanul uricar și Isac Stîrcea și Bejan Balșe și Isac din Costinești și Vasilie Balșe și Vasiian Orzea din Tălăhărești și Focșea de acolo și alți oameni buni, astfel scriind și mărturisind, cum el, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și-a vîndut dreapta sa ocină și dedină, a șasea parte din satul Ecuseni, ce este în ținutul Suceava, partea lui ce se va alege, partea din mijloc. Aceea a vîndut-o boierului nostru, Costantin vornic de gloate și cneaghinei lui, Măricuța, fiica Gaftonei Nebojatcoae, pentru o sută de taleri de argint și i-a plătit deplin.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel zapis de la acei boieri, cu semnături, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit ca să-i fie și de la

¹ Loc rupt în orig.

noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit lor, niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 4 zile.

† Însuși domnul a spus.

<Eu Ghian>¹ghea mare logofăt am învățat și m-am iscălit.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-reă Vorona, I/11–12.

Orig., hîrtie (36,6 × 26,6 cm), pecete timbrată.

Cu o trad. din sec. al XVIII-lea; copii de pe trad., ibidem, Ms. 1184, f. 3 v–4 și Ms. nr. 1185, f. 3.

165

1632 (7140) august 5, Iași.

Alexandru Iliăș voievod poruncește egumenului de la mănăstirea Bistrița să cheme la judecata domnească pe egumenul de la mănăstirea Tazlău pentru viile de la Bacău.

† Нѡ Ілѣѡандру Ілѣѡаш воѡвода, божію мнѡстїю, господарѣ Зѣман Молдавскѡн. Dat-am cartea domnii méle egumenului și a tot săborul de la svînta mănăstire Bistrița spre-acéia să fie tari și putérnici cu cartea domnii méle a chema și a soroci pre egumenul de la svî<n>²ta mănăstire Tazlău ca să stea de față înaintea domnii méle pentru nește vii din tîrg din Bacău, care vii au cumpărat Orăș hatmanul de la feciorii lui Anghel și le-au dat giupîneasa lui cu ginere-său Onciul Iurașcovici la svînta mănăstire Bistrița pentru sufletul lui Orăș și l-au scris la pomenic.

Și să-ș aducă și dirésele ce vor fi avîndu. Într-alt chip să nu fie.

Ѥ Мѣ, лѣто ѡѡрм август ѣ.

† Сѡм господинѣ рече.

Arh. St. Buc., M-reă Bistrița, I/10.

Orig., hîrtie (16 × 19,3 cm), pecete aplicată.

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

1632 (7140) august 5, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Simion Pilipovschi fost pîrcălab și rudelor sale împărțirea satelor Mihălcauți, Vascăuți, Zubriceni și Blișcinăuți sub Terebna, Înșinețul pe Nistru, Diacăuți ce se numește Briceni, Vișneva pe Nistru, Siliște, Pilipăuți, Orășeni, Nipolocăuți, Birnova, Șendreni și Negrești.

Suret di pe copîia lui Alexandru Iliș voevod din let 7140 <1632> august 5.

Noi Alexandru Iliș voevod, din mila lui Dumnezău, domnu țării Moldovii. Iată au venit înaintea noastră și a tuturor boerilor noștri, a marilor și a mici, sluga noastră Simion Pilipovschi biv pîrcălab și surorile lui, Greca și Nastasica și Olena și Solomiia și Marușca, [și] copii lui Mănăilă Pilipovschi, nepoții lui Ivancu Pilipovschi și au arătat înaintia noastră un ispisoc de întărială de la Costantin Movilă voevod, precum ei s-au tocmitu întri dînșii și s-au împărțitu pe a lor drepte ocini și moșii și cumpărături dintr-a lor drepte privilegii, ce-au avut de la cei de mai înainte domni, satili anumi: giuătate de sat Mihălcauții și cu moară în pîrîul Vilii și giuătate sat Volcăuții¹ și cu heleștiu și cu moară despri izvoritul Vilii și giuătate sat Zubriceni supt Terebna cu locul de moară în Ciuhur și satul Blișcinăuți, tij supt Terebna și satul Înșinețul, pe Nistru și satul Diacăuții, ci să numești Briceni, cu locul de heleșteu și moară în Vilnia și satul Vișneva, pe Nistru și a patra parte de satul Siliște cu loc de moară pe acelaș pîrîu și a triia parte de satul Pilipăuții și a șasa parte din satul Orășani, ci sînt pe Prut, și a șasa parte din satul Nipolocăuții și a șasa parte de satul Birnov<a> și a șasa parte din satul Șandreni și a șasa parte de satul Negreștii.

Și s-au venit în partea lui Simion Pilipovschi a patra parte de sat Mihălcauții și giuătate sat Înșinețul și a patra parte din a patra parte ot Siliște și a triia parte din a șasa parte din satul Negreștii și a triia parte din a șasa parte din satul Nipolocăuții.

Iar în partea Grecăi s-au venit a patra parte din satul Vascăuții și giuătate sat Diiancăuții și giuătate sat Vișneva și a șasa parte de Orășani.

Iar în partea Nastascăi s-au venit ei a patra parte de satul Vascăuții și giuătate sat Diacăuți și giuătate de sat Vișneva și a triia parte din a patra parte ot Siliște.

¹ Greșit pentru „Vascăuți”; vezi mai jos.

Iar în partea Oleni s-au venit ei giurădate de sat Bleșcinăuții și a patra parte de sat Zubriceni și a triia parti din a patra parte ot Siliște și a triia parte din a șasa parte ot Nepolocăuți; așijdire și din Negrești tot a triia parte din a șasa parte.

Iar în partea Solomii s-au venit ei giurădate de sat Bleșcinăuți și a patra parte de satul Zubriceni și giurădate din a triia parte ot Pilipăuți și giurădate din a șasa parte ot Bîrnov<a> și din Șăndriceni ¹ tij așa.

Iar în partia Marușcăi i s-au venit ei a patra parte din satul Mihăl-căuții și giurădate satu Înșinețul și giurădate din a triia parte ot Pilipăuți și giurădate din a șasa parte ot Bîrnov<a> și din Șendriceni ¹ tij așa.

Drept aceia și domniia me am dat și am întărit pre acele mai sus scrise părți de ocină și giurătați de sate, pentru ca să le fie lor precum s-au venit din împărțală și așa ca să ție și ca să le fii lor drepte ocini și moșii și uric și întăritură, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară în veci.

Și altul să nu să amestice.

În Iași, leat 7140 <1632> avgust 5.

Însuși domnul au poruncit.

Ghenghia vel logofet au învățat și au iscălit.

Cristea Dămiiian.

Aciastă copie di pe privilegiia fiind scrisă sîrbăște s-au tălmăcit de mini.

Și poslăduindu-să s-au aflat cu originalul ei din cuvînt în cuvînt asămine. Mărturisăsc cu a me iscălitură.

U Cernăuți, 1784 octombrie 2. Andrieș Dașchevici.

Iar cel adevărat ispisoc să află la dumnealui Manoli Potlog.

Aciastă copie citindu-se din cuvînt în cuvînt, cu tălmăcirea de Andre Dașchevici încredințată cu acea iscălitură că este întocmai ispisocului original, care ispisoc s-au și văzut de comitet și fiind întocma această copie cu pomină copie s-au încredințat și di noi.

1814 ghenarie 14.

Niculai Strătulatu vel vornic.

Andronachi Donici agă.

Cercetată: Vasile Dan.

Niculai Strătulat vel vornic ².

Andronic Donici agă ².

Theodor Balș ban.

Arh. St. Buc., D. S., Moldova, nr. 85.

Copie din 1814.

Altă copie în Arh. Centrală de Stat a U.R.S.S., Documente vechi, fond 1299, doc. 521, f. 57.

¹ Greșit, probabil pentru „Șendreni”; vezi mai sus.

² Semnat de două ori.

1632 (7140) august 6, Mogosesti.

Pavel fost episcop de Huși ș.a. mărturisesc că popa Gligorie din Cozmești a cumpărat un loc de două case, 24 de pământuri și curături din satul Vereșeni de la fiii lui Cîrstian.

† Пакел епископс вившагс Хвшский и Пятрашко Чоголт и Гангоріе Чоголт
вт Ивнѣшеин и Баснане вт Мшнчел и Къзан и Ивн вт там и Костантинс
Идам вт Блѣдеин и Юрашко вт тамс и попѣ Марко вт Хълѣшчѣин и поп
Ивнашко вт Борѣнтѣреин. Scriemu și mărturisim cu sufletele noastre cumu
au cumpărat popa Gligorie de Cozmești loc de doo case de la Vasilie și de
la sora lui, de la Porhira, feciorii lui Cristiian și a Todosiței, din sat din
Vereșeni, ce simtu pre apa Molduvei, cu tot venitul din tot locul, cu 24 de
păminturi din țarină și cu curături în luncă și cu vadu de moară într-
apa Molduvei, cu tot venitul din tot locul, din cîmpu și din pădure și din
livedzi și din bălți, dreptu o sută de taleri, bani buni.

Deci noi, deac-am vădzut <cum>¹ de bunăvoia lor, de nimene nevoiți au vîndut, și noi ne-am pus pecețile pre acestu zapis și am și iscălit. Deci să aibă popa Gligorie a-ș face și zapis domnescu pre acestu zapis al nostru.

Aciasta scriemu și mărturisimu cum știmu noi cu sufletele noastre.

ΔΔ ΣΕ ΣΗΔΕΤ.

† Писъ Могошеци, въ лѣто x³р^м 4688 ст 5.

Из Бърнат днак писахом сѣмъ записи и приложихом сѣ на сию токмеждѣ.²

Павел епископ Немец <т. р.>.

† Vasilie Popăscul <m.p.>.

† Căzan.

† Ion.

† Pop Marco.

† Pop Ion.

Costantin.

Iuraşco.

Pătrașco.

Gligorie.

Bibl. Acad., CDLXXIX/29.

Orig., hirtie (31,5 x 19,6 cm.), unsprezece peceti aplicate.

¹ Omis in orig.

² Eu, Bărnat diiac, am scris acest zapis și m-am întimplat la aceeași tocmală.

1632 (7140) august 8, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar a cincea parte din a patra parte din satul Dolhești, la obîrșia Crasnei, cumpărată de la Păcurar, fiul lui Cozma sulgerel.

† Иѡ Ілѣѡандръ Ілѣѡашъ коєвода, божію мнолостію, господарѣ Земли Молдавскон. Оѡже прѣидоше, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болярн, великих и малих, Пѣкурар¹, сынъ Козменъ слугерел, вѣскъ Томадеръ Бѣѡаш¹, за его добрую волю, некимъ непонѡжден, ане прѣселован и продалъ свое права вѣтнинѣ и дѣдинѣ и вѣксѣленіе, вѣт исписокъ за вѣксѣленіе что ималъ вѣтецъ нѣхъ вѣт Еремѣѡ коєвода, вѣт четверта часть пѣта часть вѣ село Долхѣщн, что на вѣбрьшѣѡ Краснн, часть Станкн, что сѡ избѣретъ. Таа продалъ[н] болярнѣ господарства мнѣ, Иѡнашко Чѣханъ вѣл питар, радѣ шѣст дѣсѣтъ талѣр среб<ръ>²нхъ.

Того радѣ, да естъ болярнѣ господарства мнѣ вѣшы писанъ и вѣт насъ права вѣтнинѣ и дѣдинѣ и вѣксѣленіе и оурикъ и потѣрѣжденіе, съ вѣсѣмъ дохѡдомъ, непорѣшено никѡлиже на вѣкн. И инъ да сѡ не змѣняетъ.

Оу Ісѣ, вѣ лѣто хрѣмъ лѣгѣст ѣ.

† Самъ господинъ вѣлѣл.

Иѡ Ілѣѡандръ коєвода <т. р.>.

† Иѡнашко Мѣнжѣ <писалъ>.

<Pe verso, însemnare din sec. al XVII-lea>: Ispisoc de la Alecsandru vodă pe Dolhești, în fundul Crasnei, вѣт волѡстъ Фѣлчѣѣ.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Păcurar, fiul lui Cozma sulgerel, nepotul lui Toader Băiaș, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vindut dreapta sa ocină și dedină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut tatăl lor de la Eremia voievod, a cincea parte din a patra parte din satul Dolhești, ce este la obîrșia Crasnei, partea Stancăi, ce se va alege. Acea a vindut-o boierului domniei mele, Ionașco Cehan mare pitar, pentru șasezeci taleri de argint.

¹ Scris cu altă ceneală pe loc lăsat alb.

² Omis în orig.

Pentru aceea, să fie boierului domniei mele mai sus scris și de la noi dreaptă ocină și dedină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 8.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Ionașco Mînjea <a scris>.

Bibl. Acad., CLVI/42.

Orig., hîrtie (39,9 × 27,5 cm.), pecete timbrată.

169

1632 (7140) august 9, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dănilă din Varnița și preotului Eftimie un loc numit Peștera, mai jos de tîrgul Orhei.

† М<и>л<ос>тѣю б<о>жѣю, мы Іѡ Плѣѡандрѣ Илѣаш¹ воевода, г<ос>п<о>да<р>ѣ Земли Молдавскон. Знаменито чиним н<с> сѣм листом нашим вѣсѣм кто на нем вѣзрит или чточи ег<о> оуслишит вж<е> тот истиннѣи слѣга наше Дѣнила от Барницѣ жаловали есмѣ его особю² нашу м<и>л<ос>тѣю и дали и пом<и>ловили и потерѣднили есмѣ имѣ от нас ѹ нашѣи земли Молдавскон ег<о> правю отнинѣи и даанѣи и м<и>лованѣи, от исписок за даанѣи и за м<и>лованѣи что он имал от Мирон Бариневски Могила воеводѣи и от исписок за потерѣжденѣи от само г<ос>п<о>д<а>ства ми, съ едно мѣсто, на имѣ Пищѣрѣ, понижѣи трѣгѣ Орхѣю³.

И от том тѣж<е> прѣидѣ, прѣд нами и прѣд всѣми нашими молдавскими болѣри, великими и малыми, слѣга нашеи више писанна, Дѣнила от Барницѣ, по его добраа волѣ, неким непонѣжен а ни приселован, понмал на м<о>лѣвникѣи нашеи по Бѣимѣи от цѣ<ь>рковѣ г<о>сп<о>д<а>рска от...⁴ брат дѣшекиѣи от с<ѣ>тѣи цѣ<ь>рковѣ и дал имѣ и подаровал съ половина от то мѣсто како да ес<т> им обѣденим всѣ тот мѣсто вѣ два братства от всѣ приход.

¹ În textul editat м este redat prin litera rusească я.

² Greșit, în loc de особною

³ În trad. din 1781 urmează: „ce si numește Vechiul Orhiu“.

⁴ Așa în textul editat.

Ино мѣ, такожѣ видѣхом по нх добрата волѣ токмеж, от нас ешеже дади и потерѣдани есми им. Того ради, тот вишѣ писанѣ мѣсто, на нмѣ Пещерѣ, понижѣ трѣгъ Орхю, что именѣт Бетхою Орхю, да ест им и от г<ос>п<о>д<ст>ва ми слѣзи нашемъ више писанномъ, Дѣнилови от Барница и м<о>лѣбникъ н<а>шемъ попъ ѿемѣ от ц<с>рквѣ г<ос>п<о>д<а>река от ...¹правою отнинѣ и дѣднинѣ и брѣк и потерѣжденіе, им и дѣтим нх и згучатом и прѣзнѣчатом и прѣцѣратом и вѣсемъ родѣ нх, кто им изберет наближнѣи, съ вѣсѣм доходом, непорѣшено им николѣжѣ на вѣки вѣчнѣи.

И хотар томъ прѣдреченомъ мѣсто, на нмѣ Пещерѣ, понижѣ трѣгъ Орхю, что именѣт Бетхою Орхю, да ест им покѣда хотарѣи при д<с>ни Барниновскѣ² воевода болѣринѣ н<а>шемъ Мѣрѣцѣ дворникъ главнѣи³ и слѣзи нашихъ Петрѣ Балтаг и Бѣран⁴, прѣкалавѣ Орхюскомъ, съ многѣхъ люди добри от окрѣст межитѣши: от ставъ Братешковѣ, от къ конецъ а от толѣ зъ вишѣ до дило дажѣ до зъ рогъ лѣсовѣ и ...⁵ съ лѣса дажѣ до великого дорогъ трѣговѣ Орхюскомъ и на дорогъ дажѣ до мостъ зъ Иванчѣ и посрѣдъ матковѣ дажѣ до Рѣстѣ и съ брѣдъ за млинъ зъ Рѣстѣ, по вишѣ Михѣлашѣ и ерѣт⁶ от къ Пещерѣ, дажѣ до хотарѣ Мачкѣвчинѣ и от тог<о> хотаръ дажѣ до хотарѣ Доничовѣ, а от толѣ пакѣжѣ зъ ставъ Братешковѣ, от къ конецъ, а от къ нинѣхъ стороны по своимъ старамѣ хотарѣ, по кѣда изъ вѣка оживѣли.

И на то естѣ вѣра нашего г<ос>п<о>д<ст>ва ми, више писаннаго мѣ Ивѣ Александрѣ Илѣаш воевода и вѣра прѣвѣзлюбленнаго ссы>на г<ос>п<о>д<ст>ва ми Радѣла воевода и вѣра боѣари нашихъ: вѣра Лѣнѣла великог<о> дворника Долѣнѣ Земѣи и вѣра п<а>на Кондѣи и Тѣдѣри прѣкѣлавѣ Хотинскѣи и вѣра п<а>на¹и.....¹ прѣкѣлавѣ Немецкѣи и вѣра п<а>на Юнашко Кѣжѣла великого <дворника> Вишѣнѣ Земѣи и вѣра пана⁷и.....⁷ прѣкѣлавѣ Новоградскѣи и вѣра пана Юрашко Башѣтѣ хѣтманъ и прѣкѣлавѣ Гѣчавскѣи и вѣра пана Пѣтрашко Бѣла спѣтара и вѣра пана Дѣмитраки⁸ вѣстѣарника и вѣра п<а>на Дѣтамандѣ постѣлника и вѣра п<а>на Пѣраки чашника и вѣра п<а>на Дѣсѣмитрѣ Шоладѣи столника и вѣра п<а>на Кондѣла комѣса и вѣра вѣи болѣри нашихъ молдавскѣхъ, великими и малими.

И по нашемъ животѣи и г<ос>п<о>д<ст>вованіе, кто бѣдетъ г<ос>п<о>д<арѣ> от дѣтихъ нашихъ или от нашег<о> рода или пакъ кого Бѣсѣгъ изберетъ г<ос>п<о>д<арѣмѣ> бѣти нашѣи Земѣи Молдавскѣи тотъ бѣи имъ непорѣшилъ нашего дааніѣи и потѣрѣжденіе, нѣ аѣ бѣи имъ дади и зѣкрѣпили занѣжѣ сѣтѣ имъ права дааніе и мѣлованіе ради нхъ права и вѣрнаѣ слѣжѣбѣ.

¹ Aşa în textul editat.

² Aşa în textul editat, în loc de Барновскѣ.

³ Greşit, în loc de главнѣи.

⁴ În trad. din 1781: „Văraţ“.

⁵ În trad. din 1781: „alături“.

⁶ Greşit, în loc de ерѣт.

⁷ Loc gol în trad. din 1781.

⁸ Întregit după trad. din 1781.

И на бѣаше крѣпост и потвѣрженіе томъ въсемъ въше писанномъ,
келѣи есмъ нашемо и <почитенномъ>¹ болѣринъ, п<а>нъ Іонашко Гѣнѣ² келнкомъ
логофетъ писати и наше печатъ привезати къ семъ истинномъ листъ н<а>шемо.

Писаа Крстѣ Хитинѣан³, оу Ісохъ, въ л<ѣ>то хѣрѣмъ августъ ѿ.

Іоу Ілѣѣандр<ъ> воєвода.

Гѣнѣ¹ келъ логофетъ.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Alexandru Iliiaș voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că pe această adevărată slugă a noastră Dănilă din Varnița l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit și i-am întărit de la noi în țara noastră Moldova dreapta lui ocină și danie și miluire, din ispisoc de danie și de miluire ce a avut de la Miron Barnovschi Moghila voievod și din ispisoc de întărire de la însămi domnia mea, cu un loc, anume Peștera, mai jos de ȋrgul Orheiului⁴.

Și ȋntru aceea de asemenea a venit, ȋnaintea noastră și ȋnaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră mai sus scrisă, Dănilă din Varnița, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asupra, a luat pe rugătorul nostru preotul Eftemie de la biserica domnească din ...⁵ frate de suflet de la sfânta biserică și i-a dat lui și l-a dăruit cu jumătate din acel loc ca să le fie lor amindurora tot acel loc ȋn două frății din tot venitul.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie, de la noi ȋncă le-am dat și le-am întărit. Pentru aceea, acel mai sus scris loc, anume Peșterea, mai jos de ȋrgul Orheiului, ce se numește Orheiul Vechi, să le fie și de la domnia mea slugilor noastre mai sus scrise, lui Dănilă din Varnița și rugătorului nostru preotului Eftemie de la biserica domnească din ...⁵ dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răsstrănepoților și ȋntregului lor neam, cine li se va alege mai aproape, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată, ȋn vecii vecilor.

Iar hotarul celui mai ȋnainte spus loc, anume Peșterea, mai jos de ȋrgul Orheiului, ce se numește Orheiul Vechi, să le fie pe unde au hotărit ȋn zilele lui Barnovschi voievod boierul nostru Merăuță vornic de gloată și slugile noastre Petrea Baltag și Văran⁶, pircălabii de Orheiului, cu mulți oameni buni megieși de prinprejur: din iazul lui Brateșco, dinspre coadă

¹ ȋntregit după trad. din 1781.

² Greșit, pentru Гѣнѣ.

³ Greșit, pentru Дамѣан.

⁴ ȋn trad. din 1781 urmează: „ce si numești Vechiul Orhiu“.

⁵ Loc alb ȋn textul editat.

⁶ ȋn trad. din 1781: „Văraț“.

și de acolo în sus la deal, până în cornul pădurii și <alături>¹ cu pădurea până în drumul cel mare al târgului Orheiu și pe drum până la pod, la Ivancea și prin mijlocul matcei până în Răut și cu vad de moară în Răut, mai sus de Mihăilașea și malul dinspre Peșterea, până la hotarul Macicăușilor și dintr-acel hotar până în hotarul lui Donici, iar de acolo iarăși în iazul lui Brateșco, dinspre coadă, iar dinspre alte părți pe vechile sale hotare, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Alexandru Iliiaș voievod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Radul voievod și credința boierilor noștri: credința panului Lupul mare vornic al Țării de Jos și credința panului Conde și Tudor pircălabi de Hotin și credința panului ...² și a ...² pircălabi de Neamț și credința panului Ionașcu Cujbă mare <vornic al Țării de Sus și credința panului ...³ și ...³ pircălabi de Cetatea Nouă și credința panului Iurașco Bașotă hatman și pircălab de Suceava și credința panului Pătrașco Boul spătar și credința panului Dumitrachi>¹ vistiernic și credința panului Diamandi postelnic și credința panului Perachi ceașnic și credința panului Dumitru Șoldan stolnic și credința panului Condila comis și credința boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn din fiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn Țării noastre Moldova, acela să nu le strice dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească pentru că le este lor dreaptă danie și miluire pentru dreapta și credincioasa lor slujbă.

Iar spre mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit <credinciosului>¹ și cînstitului nostru boier, panului Ionașco Ghianghhea mare logofăt să scrie și să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Cîrstea Damiian, în Iași, în anul 7140 <1632> august 9.

Io Alexandru voievod.

Ghianghhea mare logofăt.

După Записки, IV, 348—349.

Orig., pecete atîrnată.

O trad. din 1781 iulie 17, de ieromonah Pamvo Bulgarul, după care s-au făcut întregirile, la Bibl. Acad., XXV/90.

¹ Întregit după trad. din 1781.

² Așa în textul editat și în trad. citată.

³ Loc gol în traducerea citată.

1632 (7140) august 10, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește împărțirea satului Războieni, ținutul Neamț, între Lupul și Ionășcuță Prăjescul, fiii lui Nicoară Prăjescul fost mare vistiernic.

† Нѡ Ілѣѡдрѡ Ілѣаш воєвода, вѡжїю мнлостїю, господарѣ Зѣман Молдавскѡ. Ѣже прїндошѡ, прѣд нами и прѣд вѣсѣмѣ нашімѣ молдавскимѣ волѣри, слѡги наші, Лѡсла Прѣжескѡ бнѣ постѣлник и брат єго, Ивнѡшкѡцѡ Прѣжескѡ, сынове Некоарѣ Прѣжескѡ бнѣ вел вистѣрник и съ єдин запис за мартѣрїѣ вт волѣрина наш вѣрнїю, Пѣтрашко Башотѣ фторн логѡфет, написавши и свѣдѣтелѣстѣвѡщи како они вѣстало сѡ вѣи за доброю волѣ своих и вѣзлюбывшѡ на сего волѣрин єже внѣ писано єст<т>, Пѣтрашко Башотѣ логѡфет, быти им разѡжчик и хотарник на село нѣ, имѣ Рѣзѡпанїи, ѡ волѡст Немецкѡмѡ, что тот село єст им праваа втнина и за дѣднн вт родитѣлѣ нѣ и вт зрик за купежною и за потѣрѣжденїѣ вт прѣднн и старн господарѣ...¹

Таже, волѣрин наш, Башотѣ логѡфет, видѣвше им за добро волнїю токма и лѡст господствѣ мѣ написавши ємѡ, а он встало сѡ и събрал[и] мнѡги людї добры и конны прѣднн и старн и раздѣлише им тот село на двѣ частѣ, по срдѣ сѡловн, како вѣрѣтали они нан съ правдоѣ, съ своимн дѡшамѣ и съ людї <добрнѣ>² и вкрѣснимн межепашн.

Ино приходило сѣ слѡсѣ нашімѡ, Лѡслови Прѣжескѡ постѣлник, нижнаѡ <част, пол>²овнн село и съ дѣвѣт сѣсѣдн лицѡм. И пакнже, приходило сѣ слѡсн нашімѡ, Ивнѡшкѡцѡ Прѣжескѡ², братѡ Лѡслови постѣлник, такождѣре вншнаѡ чѣст, половнн село и съ дѣвѣт сѣсѣдї лицѣм, ѡ тогоже сѣ<ло Рѣзѡ>²панїи, єже внѣ писано єст и съ хотар нѣ по гдѣ сѡ им ѡказанн и вт ватра сѡловн и вт полѣ и вт водн не вт лѣса и вт вѣсѣх странинѣ, по кѡда избрало сѡ им партн и поставнн стѣлпы по вѣнчаю землѣ.

Таже вѣ том, видѣвше и господствѣ мѣ нѣ добро волѣ токмежно и вт прѣд волѣрина господствѣ мѣ Башотѣ логѡфет <н>³ писанїѣ єго съ мнѡги мартѣрїѣ, а господствѣ мѣ єще им даанн и вкрѣпннн єсми им, снм лѡстом

¹ Loc alb in orig.

² Loc rupt in orig.

³ Omis in orig.

нашим, дрѣжатѣ и вѣранныѣ, кто своѣго част и съ своихъ сѣсидѣ и съ вес при-
ход. И им да сѣ не ѡмншаѣтъ прѣд симъ листомъ нашимъ.

Писъ ѡ Исе, въ лѣтѣхъ хрѣмъ двѣдѣстъ ѣ.

† Самъ господинъ казаа.

Глангѣ велъ логофѣтъ ѡчи и искаахъ <м.р.>.

<† Ко>¹р<лѣтѣхъ>¹ <писаа>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, slugile noastre, Lupul Prăjescul fost postelnic și fratele său, Ionășcuță Prăjescul, fiii lui Nicoară Prăjescul fost mare vistiernic, cu un zapis de mărturie de la boierul nostru credincios, Pătrașco Bașotă al doilea logofăt, scriind și mărturisind precum ei s-au sculat amândoi de bunăvoia lor și au poftit pe acest boier care este scris mai sus, Pătrașco Bașotă logofăt, să le fie despărțitor și hotarnic pentru satul lor, anume Războienii, din ținutul Neamț, care acel sat le este dreaptă ocină și moștenire de la părintele lor și din uric de cumpărătură și de întărire de la domnii bătrâni de mai înainte ...².

De aceea, boierul nostru, Bașotă logofăt, văzînd tocmeala lor de bunăvoie și cartea domniei mele scriînd lui, el s-a sculat și a adunat mulți oameni buni și oșteni de mai înainte și bătrîni și le-a împărțit acel sat în două părți, prin mijlocul satului, cum au aflat ei mai cu dreptate, cu sufletele lor și cu oameni <buni>³ și megieși de primppejur.

Deci s-a cuvenit slugii noastre, Lupul Prăjescul postelnic, jumătate de sat, <partea>³ de jos și cu nouă vecini de față. Și de asemenea s-a cuvenit slugii noastre, Ionășcuță <Prăjescul>³, fratele lui Lupul postelnic, de asemenea jumătate de sat, partea de sus și cu nouă vecini de față, în același sat <Răzb>³oieni, care este scris mai sus și cu hotarul lor pe unde li s-au arătat și din vatra satului și din cîmp și din apă și din pădure și din toate părțile, pe unde li s-a ales partea lor și le-a pus stîlpi după obiceiul țării.

Și întru aceea, văzînd și domnia mea tocmeala lor de bunăvoie și dinaintea boierului domniei mele, Bașotă logofăt <și>⁴ scrisoarea lui cu multe mărturii, domnia mea încă le-am dat și le-am întărit, cu această carte a

¹ Documentul este tăiat în partea de jos.

² Loc alb în orig.

³ Loc rupt în orig.

⁴ Omis în orig.

noastră, să stăpânească și să-și apere fiecare partea sa și cu vecinii lor și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> august 10.

† Înсуși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

<† Bo>¹r<leanul>¹ <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVII/56.

Orig., hrtie (29,3 × 20 cm.), pecete aplicată.

171

1632 (7140) august 10.

Cioilă din Tămaș cu femeia și copiii săi vind popii Gheorghe din Bacău ocina lor din Tămaș.

Zapis din leat 7140 <1632> august 10 di la Cioilă din Tămaș și di la fămeia lui și cu toți ficiorii lui scriind că au vîndut popii lui Gheorghii ot Bacău a sa driaptă ocină și moșiie din satu din Tămaș, toată partea ce i să va alege, cu cîmpu, cu pădure, cu vaduri de moară, din totu locul cu tot vinitul, drept 20 lei bani gata.

Bibl. Acad., MDXXXI/84.

Rez. din 1760 (7268) aprilie 11.

172

1632 (7140) august 12, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește mănăstirii Secul locul de lîngă mănăstire și satul Vinători din ținutul Neamț, fost ascultător de ocolul Tîrgului Neamț.

† Иѡ Алексѣандрѡ Нѣпѣш воєвода, кожѣю мѣлостѣю, господарѣ Земли Молдавскон. Оже господство ми дадохом и потвердѣхом нашеи молби, скѣтѣи мѡнастири зѡекаго Гѣкѣла, нѣже ест храм скѣтого и славнаго прѣдѣ-

¹ Documentul este tălat în partea de jos.

теча и крестителѣ господинѣ, Иванны, ихъ правою штиннѣ и дѣднннѣ шт привнлѣ за дааннѣ и за милованнѣ и за потерѣженнѣ что имаетъ свѣтлаа монастырь шт нннхъ свѣтопочившнхъ господаремъ прѣжде насъ бившѣ, съ мѣсто свѣтѣн монастырь что близъ монастырь и съ едно село, на имѣ Бѣнѣторѣн, что ѣ волостъ Немецкомѣ, что бѣше нан прѣжде вѣкмѣ прислѣшннѣ къ школъ Немецкаго Тръга.

И хотаръ тѣмъ мѣстоѣ да естъ по кѣда хотарнанъ при дѣннѣ господства мнъ болѣринѣ нашѣмѣ вѣрннѣмѣ, Пѣтрашко Башотѣ вторѣн логѣт, съ многнхъ люди добри, слѣгн господарскнхъ и мннхн отъ нншѣхъ монастырахъ и съ свѣщеннцн шт земли и избраниа хотаръ свѣтѣ монастырь шт къ монастыри Нѣмцѣла.

И почѣнши сѣ тотъ Хотаръ шт вѣрѣшѣ источникѣ Мѣсти, на водѣ ѣ ниже дажѣ до Нѣмцншоръ и Нѣмцншорѣла ѣ внше дажѣ въ ѣстъ Топлицн, бранищевн, а шт тѣдѣ Топлицѣ ѣ внше, по ниже за пасника монастыри Нѣмцѣла, дажѣ въ ѣстъ Ёсѣхн Топлицн, ѣ бѣшъ и Топлицѣ ѣ внше дажѣ до мостъ Фодосовн за каменъ, а шт толѣ дорога ѣ внше дажѣ ѣ краина лѣшн, ѣ главъ Ёберѣжѣевн, ѣ каменъ и ѣ бѣшъ; шт тѣдѣ Ёберѣжѣла, шт бѣшъ ѣ бѣшъ, дажѣ до пискъ Мѣнченѣм, ѣ каменъ и ѣ бѣшъ, гдѣжѣ естъ хотаръ Ёрѣке дворннка, а шт толѣ право ѣ внше, шт бѣшъ ѣ бѣшъ, черезъ шпчинѣ Мѣнчѣлѣловн, до келѣа Бѣнѣамнаминон, въ единъ рѣвнннк, а шт толѣ на просто мѣсто ѣ горъ, ѣ бѣшъ и ѣ каменъ; а шт толѣ право по вѣшѣ, за келѣа Бисарнѣловн, близъ за кнѣа Цѣфанъ Рѣла, ѣ бѣшъ, а шт толѣ черезъ вода Харпѣнѣла ѣ внше, шт бѣшъ ѣ бѣшъ, ѣ кѣрмѣтѣрѣ Рѣнѣла, а шт толѣ на по срѣдѣ рѣерѣ Ёсковн, шт бѣшъ ѣ бѣшъ, ѣ Фѣрчнтѣрнѣ Дѣврѣнѣлѣовн и пакнжѣ на по срѣдѣ рѣерѣ, шт бѣшъ ѣ бѣшъ, дажѣ до ногъ Ётрѣжн, черезъ источникъ Ётрѣжн, ѣ горъ Циганѣлѣовн, ѣ бѣшъ и ѣ каменъ, и шпчинѣ горѣ ѣ внше...¹ съ лѣса, дажѣ подъ Бѣлнкѣн Мѣнчѣл, а шт толѣ на рѣерѣ Мѣнчѣлѣовн до крѣннца Знманъ Ёасѣла, ѣ бѣшъ и право на бѣшн дажѣ до хотаръ кнѣнмъ Кнрѣпѣковн; а шт толѣ ѣ ниже, ѣ краиннѣ, до рога ѣ каменъ и право черезъ полѣ въ дрѣгаа каменъ и матка Нѣмцѣлѣовн, шт тѣдѣ Нѣмцѣла ѣ внше дажѣ до главъ пискъ Котнѣрѣлѣовн, ѣ каменъ и ѣ бѣшъ, а шт тѣдѣ на шпчинѣ ѣ вѣшѣ, по подн лѣса, шт бѣшъ ѣ бѣшъ, дажѣ до водѣ Котнѣрѣлѣовн, и черезъ вода Котнѣрѣлѣовн, шт бѣшъ ѣ бѣшъ, дажѣ до главѣ Фоалѣловн а шт тѣдѣ на шпчинѣ Фоалѣловн ѣ внше, шт [ѣ] бѣшъ ѣ бѣшъ, дажѣ до срѣдѣ Фоалѣловн и Пѣпернк дажѣ двъ кѣрмѣтѣрѣ и шт бѣшъ ѣ бѣшъ дажѣ до нога Ёрсѣевн, а шт тѣдѣ нога ѣ долъ дажѣ до ѣстъ Плѣтѣнѣловн, гдѣжѣ дадѣтъ ѣ Пѣпернк, шт тѣдѣ водѣ Пѣпернкѣловн ѣ внше дажѣ до Ёлатина Пѣтрѣ вѣвѣода, Ёлатина ѣ половннѣ и Пѣпернкѣла ѣ внше дажѣ до нога Глодѣловн, на бѣшн и нога на горѣ дажѣ до Рѣскоалѣ, ѣ бѣшн; шт тѣдѣ шпчинѣ, шт бѣшн ѣ бѣшн, дажѣ до ѣ чѣло Банкѣловн и на кѣламѣ Банкѣловн дажѣ до вѣрѣхъ Дѣренѣовн, въ

¹ Loc_alb ln_orig.

веръшѣ источникъ Дереночн, и источникъ Деренови ѡ внише до рѣцѣ Бистрици. Сѣ ест вс хотар свѣтѣн монастыри Сѣкѣлѣ ѡт кѣ хотар Нѣмцѣннм монасты- рови и ѡт кѣ Трѣм Нѣмецкаго.

Тѣм радѣ, како да ест и ѡт господства ми свѣтѣн монастыри тот село, на имѣ Бѣнѣторѣи и мѣсто что близ монастырь, правою штинѣ и дѣдннѣ и ѡрик и потерѣждѣннѣ, по гдѣ писает знаменѣ, сѣ вѣсѣм дохѣдом, непорѣшенно емѣ, николиже на вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не ѡмншает.

Ѱ Мсох, вѣ лѣто хрѣм август вѣ дѣни.

† Сѣам господинѣ вѣлѣл.

† Пѣнѣк вѣл логофѣт ѡчил и сѣ искаах <т.р.>.

† Крѣтѣ Даммѣан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugii noastre, sfintei mănăstiri numite Săcul, unde este hramul sfintului și slăvitului înainte mergător și botezător al domnului, Ioan, dreapta lor ocină și dedină din privilegiu de danie și de miluire și de întărire ce are sfinta mănăstire de la alți sfinți răposați domni foști mai înainte de noi, cu locul sfintei mănăstiri ce este lângă mănăstire și cu un sat, anume Vinătorii, ce este în ținutul Neamț, ce a fost mai înainte vreme ascultător de ocolul Țirgului Neamț.

Iar hotarul acelor locuri să fie pe unde au hotărit în zilele domniei mele boierul nostru credincios, Pătrașco Bașotă logofăt al doilea, cu mulți oameni buni, slugi domnești și monahi de la alte mănăstiri și cu preoți de țară și au ales hotarul sfintei mănăstiri dinspre mănăstirea Neamț.

Și se începe acel hotar de la obârșia izvorului Mustei, pe apă în jos pînă la Nemțisor și Nemțisorul în sus pînă la gura Topliței, în braniște, iar de acolo Toplița în sus, pe din jos de prisaca mănăstirii Neamț, pînă la gura Topliței Seci, la bour și Toplița în sus pînă la podul de piatră al lui Fodosie, iar de acolo drumul în sus pînă la marginea viei în capătul Obrejei, la piatră și la bour; de acolo Obreja, din bour în bour, pînă la piscul Munceilor, la piatră și la bour, unde este hotarul lui Ureche vornicul, iar de acolo drept în sus, din bour în bour, peste obcina Muncelului, la chilia lui Veniamin, într-un rîmnic, iar de acolo drept la deal, la bour și la piatră; iar de acolo drept pe din sus de chilia lui Visarion, aproape de chilia lui Ștefan Răul la bour, iar de acolo peste apa Carpănului în sus, din bour în bour, la curmă tura Runcul, iar de acolo pe mijlocul coastei Fagului, din bour în bour, la Furciturile Dobri- nului și iarăși pe mijlocul coastei, din bour în bour, pînă la piciorul Străjii, peste izvorul Străjii, la muntele Țiganului, la bour și la piatră, și obcina muntelui în sus ...¹ cu pădurea, pînă sub Muncelul Mare, iar de acolo pe

¹ Loc alb în orig.

coasta Muncelului, pînă la fîntîna lui Ziman Sasul, la bour și drept pe bouri pînă la hotarul chilei lui Chiriace; iar de acolo în jos, pe margine, pînă la Corn în piatră și drept peste cîmp într-altă piatră și matca Neamțului, de acolo Neamțul în sus pînă la capul piscului Cotnărelului, la piatră și la bour, iar de acolo pe obcină în sus, pe lingă pădure, din bour în bour, pînă la apa Cotnărelului și peste apa Cotnărelului, din bour în bour, pînă la capul Foalelor, iar de acolo pe obcina Foalelor în sus, din bour în bour, pînă în mijlocul Foalelor și Peperigul pînă la curmătură și din bour în bour pînă la piciorul Ursoarei; iar de acolo piciorul la vale, pînă la gura Plotunului, unde cade în Peperig; de acolo apa Peperigului în sus, pînă la Slatina lui Petru voievod, Slatina în jumătate și Peperigul în sus pînă la piciorul Glodului, la bouri și piciorul în sus pînă la Răscoale, la bouri; de acolo obcina, din bouri în bouri, pînă la fruntea Baicului și pe culmea Baicului pînă în vîrfurile Derenului, la obîrșia izvorului Derenului și izvorul Derenului în sus pînă la rîul Bistrița. Acesta este tot hotarul sfintei mănăstiri Săcul dinspre hotarul mănăstirii Neamț și dinspre Tîrgul Neamț.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri acel sat, anume Vinătorii și locul ce este lingă mănăstire, dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, pe unde scriu semnele, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 12 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL/12.

Orig., hîrtie (43 × 28,4 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din sec. al XIX-lea.

173

1632 (7140) august 12, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește popii Dumitru din Soci o parte de ocină din Dragomirești, ținutul Neamț, cumpărată de la fiii lui Andronic fost vătav în acest sat.

† Иъ Александѣ Илѣаш воєвода, вожѣю многостѣю, господарѣ Зѣман Молдавскон. Ѣже прѣдошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Дѣмѣян и брат ѣго, Платон, сынове Андронник вѣкѣтаг от Драгомѣрѣи, за нѣ добраа

болѣ, неким непонѣдени а ни приселовани и продали нѣ правою ѡтчиниѣ и дѣд-
нинѣ, вѣсѣ част им, елико сѣ избереѣт ѡт село Драгомнреши, ѡт ватрѣ село и
ѡт сад и ѡт вода и ѡт полѣ и ѡт вѣс прихѡд, что вѣ волоост Нимецкомѣ.
Таа продали молебникѣ нашѣмѣ поп Дѣмитрѣ ѡт Гочн, за четирѣ десѣт талери
личнинѣ и еднѣ кон добро цѣнован за два десѣт талери личнинѣ.

И вѣставше сѣ молебникѣ нашѣмѣ, поп Дѣмитрѣ ѡт Гочн и заплаѣти
испѣна тнѣ вѣснѣ внѣ писаннѣх пинѣсн, м̃ талери сребрѣннѣх и тот кон, вѣ
рѣкам тнѣ внѣ писаннѣх, <Дѣ>¹мѣан и братѣ его Платон, сѣнове Иандронник
внѣ <в>¹ѣтаг ѡт Драгомнреши, ѡт прѣд <нами и ѡт вѣсѣми нашими
болѣри>¹.

Ино господство ми, видѣвше межѣдо ними добро>¹колною токмеж и
испѣннѡу запла<тѣ, а мѣы и ѡт нас>¹ еше далѣ и потерѣднан есми, како д<а
ест е>¹мѣ ѡт господства ми правою ѡтчиниѣ и вѣкѣплениѣ и ѣрик и потерѣж-
дениѣ, сѣ вѣсѣм дохѡдом, непорѣшенно, емѣ, николѣже на вѣки. И ни <да сѣ>¹
не ѣмѣшаѣт.

✠ Ис, аѣто хѣрѣм аѣвѣст вѣ.

† Господинѣ рече.

† Гланѣ вѣл логѡфет ѣчи и сѣ искааѣ <т.р.>.

† Крстѣ Дамѣан <писна>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Dămian
și fratele lui, Platon, fiii lui Andronic fost vatag de la Dragomirești, de bună-
voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și
dedină, toată partea lor, cit se va alege din satul Dragomirești, ce este în
ținutul Neamț, din vatra satului și din grădină și din apă și din cîmp și
din tot venitul. Acea a vîndut-o rugătorului nostru, popa Dumitru din
Soci, pentru patru zeci de taleri numărați și un cal bun prețuit la douăzeci
taleri curați.

Și s-a sculat rugătorul nostru, popa Dumitru din Soci și a plătit
deplin toți acei bani mai sus scriși, 40 taleri de argint și acel cal, în mîinile
acelor mai sus scriși, <Дѣ>¹mian și a fratelui lui, Platon, fiii lui Andronic fost
vătэг de la Dragomirești, dinaintea <noastră și dinaintea tuturor boierilor
noștri>¹.

Deci domnia mea, văzînd între <ei>¹ tocmeală de bunăvoie și plată
deplină, <noi și de la noi>¹ încă am dat și am întărit ca să-i <fie>¹ de la

¹ Loc rupt în orig.

domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată în veci. Și altul <сă>¹ nu <se>¹ amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 12.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., LXXVI/90.

Orig., hirtie (29,5 × 21,5 cm.), rupt în partea de jos, pecete timbrată, căzută.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 32–33 (trad. de Gheorghe Evloghie dascăl, din 1762 decembrie 20).

174

1632 (7140) august 14, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Savin Prăjescul fost hatman două fălci de vie la Cotnari, pe dealul lui Păcurar, cumpărate de la călugărul Anastasie.

† Иъ Плъѣдандръ Илѣашъ воєвода, вожѣю многостѣю, господарѣ Зѣман Младавскон. Ожѣ прѣидѣ, прѣд ннами и прѣд нашими болѣри, наше вернѣи болѣринъ Савинъ бнѣ хѣтманъ и принѣсѣ прѣд ннами и прѣд свѣѣтомъ нашимъ еднъ записъ за мартѣрѣи въ прѣд нашими вѣрными и почтѣнными болѣри въ Глангѣ великаго логофѣта и въ Лѣпѣла великаго дворниина Нижнѣи Зѣманъ и въ ннъ Лѣпѣла бнѣ велъ дворниинъ и въ Костинъ постѣлнннъ и въ Башотѣ вторѣи логофѣтъ и въ Грама бнѣ велъ столнннъ и въ Кѣжѣ великаго дворниина Горнѣи Зѣманъ и въ Снмѣиънъ Гѣска велъ меделннчаръ и въ Тѣштѣла бнѣ логофѣтъ и въ Нѣстратѣи, тнжѣ бнѣ логофѣтъ, снцѣ писѣащѣи и свѣдѣтелствѣащѣи въ тотъ записъ како прѣидѣ, прѣд нними, Янастасѣи калѣѣръ въ свѣтѣи монастыри въ Сѣчѣвнцы, по его добраа волѣ, некимъ непонѣжденъ, а нн присѣлованъ и продаа своа права втнннъ и кѣпѣжннъ, дѣѣ фалчи за винноградъ, что до Котнаръ, ѡ горъ Пѣкѣраръ, что было емѣ внѣспѣлннѣи въ Снмѣиънъ Белѣю въ Тодѣрици и въ Цѣфѣла въ Исъ и въ Ивѣаннѣиъ Чонка въ Котнаръ. Тѣхъ продаа болѣриннѣи нашѣмѣ вѣрномѣ, Савинъ Прѣжѣска бнѣ хѣтманъ, за сто и два дѣсѣтъ талѣри сѣбѣрѣнннхъ.

¹ Loc rupt in orig.

Ино господство ми, видѣвши тоже записъ въ тихъ боѣри, господство
ми въровахомъ и въ насъ ещѣже дади и потвърдѣни есми, како да естъ емѣ и въ
насъ правоу вѣдѣни и вѣдѣнїе и зрѣи и потвържденїе, съ вѣсѣмъ доухомъ. И
ни да сѣ не змишае.

✠ Исохъ, въ лѣто хрѣмъ августъ дѣ.

† Самъ господинъ велѣлъ.

† Глангъ велъ логофетъ зчѣи и нскаахъ <м.р>.

† Крстѣ Даммианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credinciosul nostru boier, Savin fost hatman și a adus înaintea noastră și înaintea sfatului nostru un zapis de mărturie, dinaintea credincioșilor și cinstiților noștri boieri, de la Ghianghea mare logofăt și de la Lupul mare vornic al Țării de Jos și de la alt Lupul fost mare vornic și de la Costin postelnic și de la Bașotă al doilea logofăt și de la Grama fost mare stolnic și de la Cujbă mare vornic al Țării de Sus și de la Simion Gheuca mare medelnicer și de la Tăutul fost logofăt și de la Istratie, de asemenea fost logofăt, astfel scriind și mărturisind în acel zapis cum a venit, înaintea lor, Anastasie călugărul de la sfânta mănăstire Sucevița, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta lui ocină și cumpărătură, două fălci de vie, care sînt la Cotnar, pe dealul Păcurar, pe care le-a avut de cumpărătură de la Simion Beleaiu din Toderești și de la Șteful din Iași și de la Ioanăș Cionca din Cotnar.

Acelea le-a vîndut credinciosului nostru boier, Savin Prăjescul fost hatman, pentru o sută și douăzeci taleri de argint.

Deci domnia mea, văzînd acel zapis de la acei boieri, domnia mea am crezut și de la noi încă i-am dat și i-am întărit ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 14.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <м.р>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXII/2.

Orig., hîrtie (30,9 × 19,4), pecete timbrată.

<1632> august 15.

Giurge Gîrbovină și fiul lui, Sima, vînd lui Dumitrașcu stolnic o vie din satul Fișinghești.

Altă zapis a lui Giurge Gîrbovină cu Sima, ficiorul lui, din Fișinghești, precum de bunăvoie au vîndut o vie din sat din Fișinghești, de la cîmpu, lui Dumitrașcu stolnic, drept cincisprezece galbeni, însă numai curpenii au vîndut, iar locul au fostu a lui Dumitrașcu stolnicul. Și i-au vîndut ca să aibă a stăpîni cu bună pace în veci.

Augustu 15.

Zaharie iscal.

Radul s-au prilejit.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 (nr. 2).

Rezumat din condica m-rii Răchitoasa.

Datat după doc. din 1632 mai 3 din condică, care dă anul pentru toate actele ce urmează.

1632 (7140) august 15, Adjud.

Mîrza și femeia sa, Irina, vînd un vad de moară și șase pămînturi din satul Hălmăgești lui Dabija pîrcălab.

Adecă eu, Mîrzea, feciorul lui Andronic și cu fămeia mea, Irina, fata Dabijii, scriem și mărturisim înșine cu acest zapis al nostru, cum noi de a noastră bunăvoie, de nime nevoiți, nici îndemnați, am vîndut a noastră driaptă ocenă și moșie, ce am avut noi de la părinții noștri, în sat în Hălmăgești, un vad de moară cu șasă pămînturi în frunte. Această ocenă ce mai sus scriem, 6 pămînturi și cu vad de moară, am vîndut dumisale Dabijii

pîrcălabului drept şaptezeci lei, bani gata, cum de acum înainte să-i hie dumisale driaptă ocenă şi moşie şi cuconilor săi în veci.

Şi altul nime din seminţie noastră să nu să amestece a întoarce au a strica tocmala noastră, căci mi-au fostu tocmala de bunăvoie noastră, dinainte a mulţi oameni buni: popa Toader de Agiud i Iane şoltuzul, Ghince tij, Petrea Motco tij, Apostol sin Ghincé, Grigorie Susanul de Torceşti, Leahul de Drăguşeni, Iuraşco de Scurta, Arhip de Dănăeşti, Pătrăşcan de Bătineşti, Scîntée de Purceleşti şi alţi mulţi oameni buni.

Mai pre mare credinţă şi peceteile ni-am pus cu aceşti oameni buni, cu toţi.

Pentru de pre acestu al nostru zapis să aibă aş face şi ispisoc domnescu. Aceasta scriem, să să ştie.

S-au scris la Agiud, 7140 <1632> august 15.

Erei Toader.

Zaharie pisal.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 646, f. 41 (nr. 1).

Copie din condica m-rii Birnova.

177

<Cca. 1632 august 15, Adjud>.

Tănasie şi Bota, staroşti de Putna şi Iane şoltuzul cu 12 pîrgari din ţirgul Adjud mărturisesc că Mirzea şi femeia lui, Irina, au vindut un vad de moară şi şase pămînturi din satul Hălmăgeşti lui Dabija fost pîrcălab.

Şi iaste şi o mărturie de la Tanasie şi Bota starostii de Putna şi de la Iane şoltuzul de Agiud cu 12 pîrgari şi de la mulţi oameni buni, întru care scrie că au venit innainte lor Mirzea cu fămeia sa, Irina, fata Dabijăi lui Nădăbaico, şi au vindut un vad de moară la Hălmăgeşti cu şasă pămînturi în frunte dumisale Dabijăi ce-au fostu pîrcălabu, dreptu noaozeci de galbeni, bani buni.

Și văzindu de bunăvoință vânzare, au făcut această mărturie ca să-și facă și dresă domnești.

Fără de leat.

Tanasie camaraș iscal.

Pătrășcan diiac iscal.

Costandin au scris.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 646, f. 41 (nr. 2).

Rezumat din condica m-rii Birnova.

Datat după zăpisiul din 1632 august 15 privitor la aceeași chestiune (vezi nr. 176).

178

1632 (7140) august 17, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Pătrașco Bașotă logofăt cumpărăturile sale : a șasea parte din satele Bodești și Dăncești, pe Cracău, ținutul Neamț, o parte din poiana Munciei și părți de ocini din satul Șofrațești, pe Piriul Negru.

† Иъ Алѣксандръ Илѣишъ воѣвода, божіею многостіею, господарь Земли Молдавскон. Оуже господство ми дади и потвърдѣни есмѣ болѣе риннѣ нашѣмѣ вѣрникомѣ, Пѣтрашко Башотѣ логофѣт, своа права вѣтнинѣ и кѣпѣжнѣ, шестѣа част вѣ село Бодѣици и вѣ Дѣнѣици, что на Краковѣ, ѡ Волост Нѣмецкомѣ, что онѣ кѣпѣи вѣ кютка си, Крѣстина Пѣречоарѣ¹ и вѣ сынѣ еи, Гимѣици, за вѣснѣмѣ десѣтъ талѣри вѣтѣиѣ.

И тѣже потѣрѣждаемѣ болѣе риннѣ нашѣмѣ вѣше писанномѣ, Пѣтрашко Башотѣ логофѣт, част Гѣргѣици и братѣ своимѣ, за сѣножат вѣ Мѣнѣици, за что онѣ кѣпѣи, та далѣ четѣрѣна десѣтъ талѣри вѣтѣиѣ, ѡ рѣки Гѣргѣици.

И тѣже потѣрѣждаемѣ емѣ половина вѣ четѣрѣтѣа част вѣ село Шофѣрѣици, что на Чорномѣ потоцѣ, что сѣи именѣет част Зѣгѣрѣици, что искѣпѣи вѣ Цѣфѣлѣ Шолдан вѣстѣ рѣици, за вѣснѣмѣ десѣтъ талѣри личнѣиѣ.

¹ În loc de Пѣречоарѣ.

И тѣже потвѣждаемъ емѣ една частъ за штиннѣ, елико сѣ избѣретъ, шт тогоже село Шофръчешн, нижнаа частъ, что кѣпна шт Докѣа, дочка Ёрсен, за четириннадѣсетъ талери литихъ.

Тѣмъ радн, како да естъ емѣ н шт господства мн, правѣн штиннн н кикѣ-пленинн н ѣрик н потвѣжденнѣ, съ вѣсѣмъ дохѣдомъ. Н нн да сѣ не ѣмншатъ.

Ъ Иѣ, въ лѣто хѣрмъ августъ ѡѣ.

† Господинъ рече.

† Глангѣ велъ логофѣтъ ѣчн н сѣ нскѣахъ <м. р.>.

† Крстѣ Даммиѣанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit boierului nostru credincios, Pătrașco Bașotă logofăt, dreapta sa ocină și cumpărătură, a șasea parte din satul Bodești și din Dăncești, ce sînt pe Cracău, în ținutul Neamț, ce el a cumpărat de la mătușa sa, Cîrstina Pureceoare ¹ și de la fiul ei, Simion, pentru optzeci taleri bătuți.

Și de asemenea, întărim boierului nostru mai sus scris, Pătrașco Bașotă logofăt, partea lui Ghearghiță și a fratelui său, de finaț de la Muncei, pentru că el a cumpărat-o și a dat patrușprezece taleri bătuți în mîinile lui Ghearghiță.

Și de asemenea, îi întărim jumătate din a patra parte din satul Șofrăcești, ce este pe Pîrlul Negru, ce se numește partea Zgîrceanii, ce a răscum-părat-o de la Șteful Șoldan vist-iernic, pentru optzeci de taleri numărați.

Și de asemenea, îi întărim o parte de ocină, cit se va alege, din același sat Șofrăcești, partea de jos, ce a cumpărat-o de la Dochia, fiica Ursei, pen-tru patrușprezece taleri bătuți.

Pentru aceea, să-i fie și de la domnia mea drepte ocini și cumpărături și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 17.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Insti-tutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași, Fond Spiridonie, XXX/29.

Orig., hîrtie (31,3 × 20,4 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1827.

EDIȚII: Ghibănescu, *Isptsoace*, II, 1, p. 12—13 (orig., cu trad.).

¹ În loc de „Pureceoale”.

<1632> august 20.

Ionașco Avram, Ursul Vartic, foști vornici ș.a. mărturisesc că Neculai și Dochia, fiii lui Ursul Bălțatul, vînd ocina lor din satul Dracsini lui Eftimie și soției sale Todosia.

† Ionașco Avram ce au fost vornic și Ursu Vartic ce au fost vornic, Andriu stol<nicel> din Polițeni și Andonii spăt<ărel> de acolo și Ionașco Bitcovici diiacul și Toader, sluga lui Iordachi visternicul și Ionașco Dinga din Birlad și Ionașco Zupcu și Gavrița și Costantin de acolo de tîrg, mărturisim noi cu suflitul noastre cum au vinit naintea noastră Neculai, ficiorul lui Ursu Bălțatul ce-au fost pitar și cu soru-sa, cu Dochia, di nemene înbiiat, nici inpresuraț și au vîndut a lor direaptă ocină și moșie din sat din Dragsini: au vîndut Neculai partea fratelui său, lui Gligorie și a fratelui său, a lui Toader, și Dochia au vîndut partea sa; însă partea lui Gligorie o-u vîndut Neculai însuș, iar partea lui Toader o-u vîndut cu soru-sa, cu Dochia, pentru ce le-au vîndut Toader partea lor din Lehăceni. Și aceli trei părți s-au vîndut cîte a cincea parte din giurăta de sat și le-au vîndut lui Iftemie și femeii sale, Todosiei, dreptu noadzăci di zloț bătuț, bani gata. Și s-au sculat Iftemie și femeia sa Todosia și au dat 90 de zloț bătuți, cum mai sus scrie, întru minule lui Neculai și a surorii sale, Dochiei.

Deci noi, deacă am vădzut a lor bună tocmală și deplină plată, noi încă ne-am sculat și i-am făcut mărturie și zapis ca să le hie lor ocină și moșie și lor și feciorilor și nepoților și strănepoților, însă cărora le vor hi mai aproape. Iar alt să nu aibă a să amesteca nici dănăor în véci.

Și pre mai mari <credință>¹, ne-am pus și pecețile pre această mărturie a noastră.

Și eu Zaharia diiacul am scris.

Явгустъ къ днь.

Изъ Срѣхъ Бартикъ искалъ <m. p.>.

† Zaharia diiac <m.p.>.

La esta tocmală am fostu și <e>¹u Ionașco Zupco.

Ionașco Bitcovici <m.p.>.

Bibl. Acad., CLVII/87.

Orig., hîrtie (33 × 20,5 cm.), opt peceți aplicate.

Datat după întărirea domnească din 1633 ianuarie 23 (vezi nr. 276).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVII, p. 100–101 (orig.); Antonovici, *Doc. birlădene*, IV, p. 79–80 (după *Uricariul*; cu data „probabil 1638” aprilie 20).

¹ Omis în orig.

1632 (7140) august 20, Iași.

Alexandru Iliăș voievod poruncește lui Savin fost hatman să cerceteze și să stâlpească locurile din munte ale mănăstirii Bisericiani încălcate de satul Dărmănești.

† Иѡ ІЛЕЃАНДРЪ ІЛѢИШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МѢЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. Scriem domniia mea la boiarenul domnii mele, la Savin ce au fost hatman. Dămu-ți știre că domnii mele s-au jeluit egumănul și cu tot săboriul de la mănăstire de la Beserecani, dzicindu că le inpresură Dărmăneștii o bucată de hotar și nește poeni ce simtu în munte.

Pentru aceasta, deaca vei vedea cartea domnii mele, iar dumneata să stringi oameni buni, megiiăș din sus și din gios și boiari și feciori de boiari, să <so>¹cotiți și să alegeți hotariul mănăstirii despre hotariul Dărmăneștilor, pre unde vor scrie dirésele de la Irimia vodă și de la Radul vodă și de la alți domni și să stâlpiți cum veți afla mai cu dreptul.

Aceasta scriem, într-al<t>¹ chip să nu faceți.

✠ Иѡ, КЪ ЛѢТО 7140 АВГУСТЪ К.

† СѦМ ГОСПОДИНЪ ВЕЛѢЛ.

† ГЪНГЪ ВЕЛ ЛОГОФЕТЪ СЧН Н СѦ ИСКАДЪ <m. p.>.

† КЪЗАКУЛ <ПИСАЛ>.

Arh. St. Buc., M-reă Bisericiani, XIII/33.

Orig., hirtie (33,5 × 20,4 cm.), pecete aplicată, stricată.

1632 (7140) august 26, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Avram Căpotici diac satul Colișăuți.

Иѡ ІЛЕКСАНДРЪ ІЛІИШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МНОЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. СѢЖЕ ГОСПОДСТВО МН ДАДН Н ПОТВѢРЪДАНН ЕСМН СЛЫШ НАШН ІВРАМ КЪПОТНИЧ ДІАКЪ ЕГО ПРАВОЮ УТННИШ Н ДѢДНИШ УТЪРНИ ЧТО ІМАЛ УТЪ ГІЕФАН

¹ Omis în orig.

воевода, хотар сѣлом Колишеѣцимъ вѣтъ къ Шърбичѣнимъ, что хотарилъ имъ слуга
наша Костандинъ Стрѣчѣ съ ѿлюді добрихъ и старихъ, съ Симіонъ Пилиповскіи
и съ Шептелицъ, зѣтъ Брънчѣнскіи, пѣтъ гдѣ повидалъ емѣ привиліе въ знаменѣ.

Отъ гдѣ почивше: вѣтъ сѣтъ Корманѣла дажѣ до вѣрѣшю Корманѣла и дажѣ до
една потоцѣ ежѣ спадаетъ¹⁾ что сѣтъ вѣтъ Проски, вѣтъ Шърбичѣни право
черезъ Довхѣни лѣсокъ что сѣтъ вѣтъ, вѣтъ толѣ право черезъ мостъ Лѣти, вѣтъ толѣ
по за Поповка право до потоцѣ Довхѣи, до едни дорогъ что идѣтъ вѣтъ Шърбичѣни
до Рѣшчинци и сѣтъ на дорогѣ дажѣ до потоцѣ, съ Довха, до едни мостъ что
сѣтъ вѣтъ Хриховъ мѣстъ, съ долѣ на матко Довхѣи что спадаетъ надъ Нѣстромъ

Тотъ вѣтъ хотаръ како да естъ слѣдѣи нашъ Яврамовъ Кѣпотичъ²⁾
правою вѣтънишъ и дѣдинѣ, емѣ и дѣти его и сѣнчатомъ и вѣсемѣ родѣ его, кто
сѣтъ емѣ избѣретъ наѣблжѣни, непорѣшенно николѣжѣ на вѣки вѣчнѣи. И ни да
сѣтъ не сѣмѣшетъ.

Писъ сѣтъ Мѣ, вѣтъ лѣтъ<о> хѣрѣмъ дѣгѣтъ кѣ.

Гамъ господни<тъ> казалъ.

Гѣнгѣ вѣлъ логофѣтъ сѣни и искалъ.

Борѣлѣнѣла.

Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre Avram Căpo-
tici diac dreapta lui ocină și dedină, din uric ce a avut de la Ștefan voievod,
hotarul satului Colișeuți, dinspre Șărbiceni, pe care l-a hotărnicit lor sluga
noastră Costantin Stîrcea cu oameni buni și bătrîni, cu Simion Pilipovschi
și cu Șeptelici, ginerele Vrîncenesei, pe unde i-au arătat lui dresese în
semne.

De unde începe: de la gura Cormanului pînă la obîrșia Cormanului și
pînă la un pîriu care cade¹ ce se numește Prosci, de la Șerbiceni drept peste
pădurea ce se numește Dovhin, de acolo drept peste podul Letii, de acolo
pe după Popovca drept la pîriul Dovhvii, la un drum ce merge de la Șăr-
biceni pînă la Rășcinți și tot pe drum pînă la pîriu, la Dohva, la un pod ce
se numește podul lui Hrih, la vale pe matca Dovhii care cade în Nistru.

Tot acel hotar să-i fie slugii noastre Avram Căpotici.² dreaptă
ocină și dedină, lui și copiilor lui și nepoților și la tot neamul lui, care i se

¹ S-a omis numele apei în care se varsă pîriul Prosci; vezi doc. nr. 161.

² Loc rupt în copie.

va alege mai aproape, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> august 26.

Însuși domnul a spus.

Ghenghe mare logofăt a învățat și a iscălit.

Borleanul.

După Boga, *Doc. din sec. al XVII-lea*, p. 96–98.

Copie din 1828 cu trad. editorului.

O copie rom. la Arh. St. Iași, Tr. 1765, op. 2014, dosar 79, f. 411.

ALTE EDIȚII: Boga, *Doc. basarabene*, VI, p. 27–29 (copie slavă și trad. editorului); Băleanu, *Doc. și regeste*, p. 112–113 (copia rom. de la Arh. St. Iași).

182

<Înainte de 1632 august 28>.

Ion Carapotona șoltuz, pîrgarii și alți oameni din Bîrlad mărturisesc că Toma Savei din Străoani și rudele sale au vîndut un vad de moară la Vitănești, pe gîrla Putnei, sub Măgură, lui Nacu, fiul lui Iane din Bîrlad.

† Eu, Ion Carapoton șoltuz, și 12 pîrgari și Matheiu Roșca negoțitorul și Enachi Goian și Dinga și Crăciun Ciudin și Dumitrașco Iurga și alți toți oameni buni tîrgoveți din tîrgul Bîrladului. Cum au venit înaintea noastră Toma Savei den Străoani și cu frați<ne-s>¹ău, anume Petrea, feciorii lui Alban și Ionașco cu frații săi, cu Berdilea și frații săi, Costen din sat din Clipicești și Sirbul și Bătiia și Grozea și Mihăilă și Andronic Hrom² și cu toți nepoții lor și strănepoți, ei, de bunăvoia lor, de nime nevoiți și neînprisurați, de au vîndut un vad d<e>¹ moară pre gîrla Putnei, suptu Măgură, ot volost Putna, ce-au avut la sat la Vităne<ști>. . .¹ au vîndut un bătrîn tot acești oameni ce simtu mai sus scriș, cît sintu într-acest vad, trei bătrîni, de o au vî<n>³dut Nacului, feciorul lui Iani din tîrg din Bîrlad.

¹ Loc rupt în orig.

² Nume slav corespunzător lui „Șchiopul”.

³ Omis în orig.

Și iar d<intr-u>¹nu bătrinu, au venit innaintea noastră Costin, feciorul ai Vlădoe și cu ne<poatele>¹ ai Vlădoe, cu Măriia și Grozava Ar<ioneasă>¹ și altă Mărie, fata Sim<e>¹i, <nepoată>¹ ai Vlădoe și Giurgea, ginere lui Vlad și Tudora Alecsioe, fata a<i Vlădoe și An>¹ușca, iar fata ai Vlădoe și cu toț nepoții și strănepoții lor, d<e-au vindut>¹ alt bătrîn, iar Nacului, feciorul lui Iani.

Și iar alt bătrîn, au venit innaintea n<oastră>¹ Andronic și soru-sa, Măriia și Vasilie, feciorul Lupului, și Rusul, nepotol lui, <și Ionaș>¹co, feciorul Gligorcei, feciorii ai Trifănese și cu toț nepoții și str<ăn>¹epoții și cu tot rodul lor, de au vindut acel vad de moară.

Ce au fost într-acel vad trei b<ătri>¹ni și din într-acei trei bătrîni acești oameni toț ce simtu mai sus scriș de au v<n>¹dut Nacului, fecioru lui Iani din tirgul Birladului, dreptu șeasedzăci de ta<l>¹eri bătut, bani gata, ca să fie lui ocină dereaptă și moșie, lui și feciori<lor>¹ lui și nepoților și strănepoților și a tot rodul, cene se va alége mai aproa<pe>¹.

Deci noi, deaca am vădzut ce au vindut de bunăvoia lor cei oameni, toț ce simtu mai s<us s>¹criș și deplină plată ce au plătit Nacul, feciorul lui Iani, în minule lor, noi <am f>¹ăcut cest zapis lui Nacului, ca să fie lui de mare mărturie pină-ș va faci alt zapis <d>¹e la măriia sa, de la vodî.

Și pentru mai mar<e cr>¹edință am pus peciatea tirg<ului și pe a>¹le noastre într-acest zapis.

Bibl. Acad., LIV/12.

Orig., hirtie (33,3 × 20,5 cm.), rupt, două peceti aplicate.

Datat după întărirea domnească din 1632 august 28, după care s-au făcut și întregirile (vezi nr. 183).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 69—70 (rezumat).

183

1632 (7140) august 28, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Nacul, fiul lui Iane negustor din Birlad, un vad de moară la gîrla de jos a Putnei.

† Иѡ Флѣѡандрѡ Илѣиш воєвода, божѣю милостѣю, господарѣ Земли Мѡлдавскон. Оуже прѣиде, прѣд ннами и прѣд нашими болѣри, сѣсга наше, Накѣл, сынѣ Ине кѣпец ѡт трѣг Брѣд и ѡказоваѣ, прѣд ннами и прѣд съѣктом

¹ Loc rupt în orig.

нашим, двѣ записе за свѣдѣтелство вѣт съ вѣ прѣгари вѣт трѣг Брѣлад и вѣт Мѣфтею кѣпец и вѣт Енаки Голан и вѣт Динга и вѣт Крѣчюн Чюдин и вѣт Дѣмитрашко Юрга и вѣт нннх мѣшчани стари и младѣ вѣт там и тижѣ вѣт Екѣнтѣе вѣтаг вѣт Пѣрчелѣци, вѣт волост Пѣтнюю и вѣт Ивннашко потропоп и вѣт Козма Рѣспоп вѣт Гергеци и вѣт Еасилѣе Бонцан вѣт Гѣцѣци и вѣт Мирон вѣт там и вѣт Тоадѣр вѣт там и Кѣзан вѣт там и вѣт Еласѣе вѣт там и вѣт Николѣр вѣт там и Гаврил Калотѣ вѣт там и Рѣсѣла вѣт там и вѣт Нистор Еалѣш вѣт Витѣнѣци и вѣт Костѣ вѣт там и вѣт Маковѣю вѣт там и вѣт нннх люди добри, сице писаѣше [писаѣше] и свѣдѣтелствѣѣше, како прѣидошѣ, прѣд ними, Тома Еавен вѣт Етрѣванни и съ брати его, сынове Ялѣан и Ивннашко съ брати его, Бердѣлѣн и Костин и Еѣрѣла и Бѣтѣе и Грозѣ и Мнѣхана и Яндронник Хром, по нѣх добраа волѣ, неким непонѣждѣни, а ни приселовани и продали нѣх правою вѣтнинѣ и дѣднинѣ, что сѣ изберѣт, част ѣднномѣ стар вѣт ѣдн брѣд за мѣни н<а> нижною грѣло Пѣтнюю, под горѣ. Таа продали сѣсѣи нашѣмѣ Накѣловн, сынѣ Мнѣ кѣпец вѣт Брѣлад, радѣ два десѣт талѣри личнннх.

И тижѣ, како прѣидѣ прѣд ними Костин, сынѣ Елѣдоѣе и Марѣпа, вѣшка Елѣдоѣе и Грозѣка Ярионѣсѣ, тижѣ вѣшка Елѣдоѣе и ннша Марѣпа, дочка Еимѣн и Цѣрѣкѣ, зѣт Елѣдоѣе и Тѣдора Ялѣдоѣе, дочка Елѣдоѣе, и Ивннѣшка, сѣстра ен и вѣсн вѣсци и прѣвнѣсци нѣх, по нѣх добраа волѣ, неким непонѣждѣни, а ни приселовани и продали нѣх права вѣтнинѣ и дѣднинѣ, вѣсѣ част ѣднномѣ стар, ѣлико сѣ изберѣт вѣт тогожѣ брѣд за мѣни. Таа тижѣ продали емѣ радѣ два десѣт талѣри личнннх.

И тижѣ, како прѣидѣ прѣд нними Яндронник и сора его, Мѣрѣнка и Еасилѣе, сынѣ <Дѣспѣлок>¹, и Рѣсѣла, вѣшк его, и Ионннашко, сынѣ Глнгорѣкѣ, сынове Трифѣнѣсѣ и съ вѣсн плѣмѣнннци нѣх, по нѣх добраа волѣ, неким непонѣждѣни, а ни² приселовани и продали нѣх правою вѣтнинѣ и дѣднинѣ, пакнжѣ вѣт тогожѣ внѣше писан брѣд за мѣни, вѣсѣ част ѣднномѣ стар, ѣлико сѣ изберѣт. Таа тижѣ продали емѣ ради два десѣт талѣри личнннх и заплатил нм испѣлна.

Ино господѣство мн и съ нашѣ съѣѣт, вѣдѣкѣше тѣх записе за свѣдѣтелство вѣт толннх люди добри, вѣровѣали ѣсми его, како да ѣст емѣ и вѣт нас правою вѣтнинѣ и вѣкѣплѣннѣе и ѣрик и потѣрѣждѣнѣе съ вѣсѣм дохѣдом, непорѣшенно, емѣ, николнжѣ на вѣки. И нн да сѣ не ѣмнѣѣѣт.

Ѧ Исох, вѣ лѣто хѣрѣм ѣвгост кѣ дѣни.

† Еам господннѣ вѣлѣл.

† Глнгрѣкѣ вѣл логѣѣт ѣчн н[с] сѣ некаѣх <m.p.>.

† Крѣтѣ Дѣммѣпан <писал>.

¹ Loc rupt in orig; intregit după documentul precedent.

² Loc rupt in orig.

<Pe verso, însemnare din sec. al XVIII-lea>: Uricul Tomii Savei de 3 bătrini, cu zapisu lor, de un vad de mori din gîrla Putnii, de supt Măgură.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră, Nacul, fiul lui Iane negustor din tîrgul Bîrlad și a arătat, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, două zapise de mărturie de la Carapotona vuit cu 12 pîrgari din tîrgul Bîrlad și de la Maței negustor și de la Enachi Goian și de la Dinga și de la Crăciun Ciudin și de la Dumitrașcu Iurga și de la alți orășeni bătrini și tineri de acolo și de asemenea de la Scîntee vătag din Purcelești, din ținutul Putna și de la Ionașco protopop și de la Cozma Răspop din Gherghești și de la Vasilie Boiștan din Găgești și de la Miron de acolo și de la Toader de acolo și Căzan de acolo și de la Vlasie de acolo și de la Nicoară de acolo și Gavril Calotă de acolo și Rusul de acolo și de la Nistor Oaleș din Vitănești și de la Coste de acolo și de la Macovei de acolo și de la alți oameni buni, astfel scriind [scriind] și mărturisind că au venit, înaintea lor, Toma Savei din Străoani și cu frații lui, fiii lui Alban, și Ionașco cu frații lui, Berdelean și Costin și Sîrbul și Bătie și Grozea și Mihail și Andronic Șchiopul, de bunăvoia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, ce se va alege, partea unui bătrîn dintr-un vad de moară la gîrla de jos a Putnii, sub munte. Aceea au vîndut-o slugii noastre, Nacul, fiul lui Iane negustor din Bîrlad, pentru douăzeci taleri numărați.

Și de asemenea, că au venit, înaintea lor, Costin, fiul Vlădoaei, și Maria, nepoata Vlădoaei, și Grozava Arioneașă, de asemenea nepoata Vlădoaei, și altă Marie, fiica Simei, și Giurgia, ginerele Vlădoaei, și Tudora Alexoe, fiica Vlădoaei, și Anușca, sora ei, și toți nepoții și strănepoții lor, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, toată partea unui bătrîn, cît se va alege din același vad de moară. Aceea de asemenea i-au vîndut-o pentru douăzeci taleri numărați.

Și de asemenea, că au venit, înaintea lor, Andronic și sora lui, Măriica și Vasilie, fiul<lui> Lupul¹ și Rusul, nepotul lui, și Ionașco, fiul lui Gligorcea, fiii Trifănesei, și cu toți verii lor, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, <nici>² asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, iarăși din același mai sus scris vad de moară, toată partea unui bătrîn, cît se va alege. Aceea de asemenea i-au vîndut-o pentru două zeci taleri numărați și le-a plătit deplin.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru, văzînd aceste zapise de mărturie de la atîția oameni buni, am crezut, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină

¹ Loc rupt în orig.; întregit după documentul precedent.

² Loc rupt în orig.

și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 28 zile.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., LIV/4.

Orig., hîrtie (41,7 × 28,1 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Codrescu. *Uricariu*, XXI, p 252—253 (trad. de Gheorghe Evloghie dascăl, din 1786 februarie 10).

184

1632 (7140) august 28, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dumitrașcu Solomon satul Fîntînelele, cu vad de moară în Bistrița, cumpărat de la Gheorghîță și frații lui și părți din satele Năsoești, Iadumirești, Secătura, Albo-tești și Bășești, toate în ținutul Bacău.

Tălmăcire di pi uric vechiu di pe sîrbie, de la Alecsandru Ilieș voievod, domn țării Moldav[v]iei, scris de Hriste Dămiiian, în Eș, la anul 7140 <1632> avgust 28.

Iată acest adevărat sluga noastră Dimitrașcu Solomon, l-am miluit pe dînsul cu deosăbită mila noastră, de i-am dat și i-am întărit de la noi, în pămîntul nostru al Moldaviei, a lui drepti ocini și cumpărături, din ispisoc de cumpărături ce au avut el de la Moisăiu Movila voievod, satul Fîntînelili și cu vad de moară în Bistriță, ci este în ținutul Bacăului; care acel sat din zîlili vechi, din vreme de demult, au fost din ocolul tîrgului Bacăului, ci și l-au cumpărat el de la Gheorghîță și de la frații lui, Grigoraș și Vasile, ficio-rii răposatului Dumitrașcu Ștefan logofăt, drept 300 galbini ungurești, bani buni, însă cu doi sute galbini ci i-au fost lui datoriu părintile lor, Dumitrașcu Ștefan logofăt și cu una sută galbini ci i-au dat el în minile lor, bani gata; care acel sat au fost drept cumpărături a părintelui lor, Dumitrașcu Ștefan logofăt, de la (lipsă)¹ ce i-au fost cumpărătură și boeriului Goia postelnic

¹ Nota traducătorului.

de la Anghel biv cămăraș și de <la>¹ Lupul, ficior lui, din ispisoc de cumpărături ci au avut Goia postelnic de la Radu voievod, din domnia dintîi, iar lui Anghel biv cămăraș i-au fost driaptă lui danie și miluire, din uric de danie și de miluire ci<a>¹ avut de la Petru voievod. Drept aceia ca să fie lui și de la domnia noastră cu tot venitul.

Și pentru aceasta, iarăș îi dăm și îi întărim mai sus numitului slugii noastre, lui Dimitrașcu Solomon, a lui driaptă ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură și din mărturiia ce au avut-o el de la însuș domnia noastră, un sat anumi (lipsește, fiind țincuși tăetă)², ci este în ținutul Bacăului, ci și l-au cumpărat el de la rudili lui, de la Păscălina, giupîniasa a răposatului boeriului Stroici logofăt și de la ficiorii ei, Ionașcu Stroici (lipsește, fiind țincuși tăetă)² și 40 galbini ungurești, bani buni și un cal bun, prețluit drept 50 galbeni ungurești, bani buni. Drept aceia, să-i fiie lui și de la domnia noastră cu tot venitul.

Și pentru aciasta, iarăș îi dăm și-i întărim lui a lui dreaptă ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură ce au avut el de la însuș domnia noastră, al patrule parte din sat (lipsește, fiind țincuși tăetă)², ci este iarăș în ținutul Bacăului, ci și l-au cumpărat el de la cumnat¹ lui, Dumitru Puiu și de la fimeia lui, Mărica, fata Soloncăi, nepoata Ursului biv vataș în Bacău, drept 100 galbini ungurești, bani buni.

Și iarăș îi întărim lui a lui driaptă ocină și cumpărătură dintru acelaș ispisoc de cumpărătură de la însuș domnia noastră, niști părți de moșie, tot dintru acelaș sat (lipsește, fiind țincuși tăetă)², ci și l-au cumpărat el de la cumnată-său Ionașcu, ficior Soloncăi, nepot Ursului biv vataș în Bacău, toată parte lui, cită să va alegi din tot satul, deosăbit de cătră alte părți a fraților lui, drept 100 galbini ungurești, bani buni.

Și iarăș îi întărim a lui driaptă ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură ce au avut de la însuș domnia noastră, a patra parte dintru acela sat (lipsește, fiind țincuși tăetă)², ci și l-au cumpărat el de la cumnată-său Costandin Drace, ci este iarăș ficior Soloncăi, nepot Ursului biv vataș din Bacău. Drept aceia ca să-i fii lui și de la domnia noastră cu tot venitul.

Și pentru aciasta, iarăș îi dăm și-i întărim lui a lui driaptă ocină și cumpărătură, dintru alt ispisoc de cumpărătură ce au avut el de la însuș domnia noastră, niști părți de moșie din sat Năsoeștii, ci iarăș esti în ținutul Bacăului, ci și l-au cumpărat el de la Ștefan, ficior lui Tetiu și de la Alexa ficior Tomii și de la Toma, ficior Zanferei, nepoții lui Buzdugan, toate părțile

¹ Omis în text.

² Nota traducătorului.

or din ocină și moșie cît să vor alege, dintru acelaș sat, din tot venitul, drept cinzăci și cinci taleri de argint.

Și iarăș îi întărim lui altă parte de ocină dintru <ace>¹laș sat Năsoeștii, dintru acelaș ispisoc de cumpărătură ci au avut de la însuș domnie noastră, ci și l-au cumpărat el de la Gheorghie și de la fratele său Ion, ficii lui Grozav, nepoții Vișii Drăgoaia, dintr-un bătrîn al patrăle parte, giumătate, drept triizăci zloți bătut.

Și iarăș îi întărim lui a lui driaptă ocină și schimb, din ispisocu de schimb ce au avut el iarăș de la însuș domnia noastră, niști părți de ocină dintru acelaș sat Năsoeștii, cu loc de heleșteu și cu tot venitul, ci-i este lui schimb de la rugătorii noștrii Athanasie egumenul și de la tot soborul de la sfînta mănăstire Berzunții, pentru o poiană ci să numești Pirjoaia, ci au cumpărat-o. Drept aceia, să-i fii lui și de la domnia noastră cu tot venitul.

Și pentru aceasta, iarăș îi dăm și-i întărim lui a lui driaptă ocină și cumpărătură ce au avut el iarăș de la însuș domnie me, niști părți de ocină din sat Iadumireștii, ci esti iarăș în ținutu Bacăului, ci și l-au cumpărat el de la Mărica, fata Ilenii, nepoata Petrii, toati părțile ei de ocină și moșie cîte să vor alege, drept 15 taleri, bani gata numărați.

Și iarăș îi întărim lui altă parte de ocină dintru acela sat Iadumireștii și iarăș din acelaș ispisoc de cumpărătură ce au avut de la domnia noastră, ci și l-au cumpărat el de la Ion și de la surorile lor și Nastasia (lipsăști cîtiva cuvinti) ², cîtă să va alege din tot venitul (lipsă)², drept 70 taleri, bani numărați.

Și iarăș îi întărim noi altă parte de ocină și cumpărătură dintru acela sat Iadumireștii, dintru alt ispisoc de cumpărătură ce au avut el iarăș de la însuș domnie noastră, ci ș-au cumpărat el de la Ion și de la Tudora (lipsă) ², ficii lui Toader diiacon, drept un cal bun și 30 taleri număraț. Drept aceia ca să-i fie lui și de la domnia noastră cu tot venitul.

Și pentru aceiaș, iarăș îi dăm și-i întărim lui a lui driaptă ocină și cumpărătură, dintru alt ispisoc de cumpărătură ci au avut el iarăș de la însuș domnie noastră (lipsăști, fiind țincuși tăetă)², din mai sus arătatele părți, dot părți, părți a doi bătrîni, care sînt iarăș în ținutul Bacăului, ci ș-au cumpărat el de la Ionașcu Văliște, ficior Micului, nepot lui Gavril Dinga și de la surorile lui, Lupa și Catinca ³ și Marie și Chelsia, drept 100 taleri de argint.

Și iarăș îi întărim lui altă parte de ocină dintru acelaș sat (lipsăște, fiind țincuși tăetă) ² și iarăș dintru acelaș ispisoc de cumpărătură ce au avut de la însuș domnia noastră, ce ș-au cumpărat el de la Nastia și de la sora ei, Ana, fetile Tomii pitar, toată parte lor, cîtă să va alege din tot venitul,

¹ Omis în text.

² Nota traducătorului.

³ Corectat; a fost scris întîi „fata“.

drept 35 taleri numărați. Drept aceia ca să-i fie lui și de la domniia noastră cu tot venitul.

Și pentru aceia, iarăș îi dăm și-i întărim lui a lui driaptă ocină și cumpăratură, dintru alt ispisoc de cumpăratură ci au avut iarăș de la domniia noastră, pe altă parti de ocină din sat Săcătura, ci esti iarăș la ținutul Bacăului, ce au cumpărat el de la Tiron, ficiorul lui Dimitrie, toată parte lui câtă să va alege din tot venitul, drept 40 taleri, bani buni.

Și iarăș îi întărim lui altă parte de ocină dintru acelaș sat Săcătura, iarăș dintru acelaș ispisoc de cumpăratură ce au avut de la însuș domniia noastră, ci și l-au cumpărat de la Dumitru și de la fratile său Vasile și de la sora lor Nastastia, ficiorii lui Trif, toată parte lor câtă să va alege din tot venitul, drept 40 taleri buni.

Și iarăș îi întărim altă parte de ocină dintru acelaș sat Săcătura, dintru alt ispisoc de cumpăratură ce au avut el iarăș de la însuș domniia noastră, ce au cumpărat el de la Agafia, fata Șandrii, nepoată lui Petre biv vel armaș, parte ei câtă să va alege din tot venitul, drept 12 taleri numărați. Drept aceia ca să-i fii lui și de la domniia noastră, cu tot venitul.

Și pentru aceia, iarăș îi dăm și îi întărim lui a lui driaptă ocină și cumpăratură, dintru alt ispisoc de cumpăratură ci au avut el iarăș de la însuș domniia noastră, niști părți de ocină din sat Alboteștii, ci esti iarăș în ținutul Bacăului, ci și le-u cumpărat el de la Chelsia și de la sora ei, Loghina, fetile Măgdălinii, nepoatile Lupii, toate părțile lor cîti să vor alege din tot venitul, drept 45 taleri numărați, însă cu parte fratilui lor, a lui Costandin, fiindcă s-au tocmit cu dînsul ca să aibă și el a stăpîni părțile lor din Petrimănești.

Și iarăș îi întărim lui altă parte de ocină din sat Băsăștii, ci este iarăș în ținutul Bacăului, din a patru parti o giumatate din tot locul, ci ș-au cumpărat el de la Lazăr și de la frații lui, Petre Borza și Tănășie și de la suorile lor, Dochia, ficiorii lui Ion Pravăț, nepoții popii Lucăi, drept 40 taleri numărați.

Drept aceia, toate acele de mai sus scrisă sati și părți de moșie să-i fii lui și de la domniia noastră, mai sus numitului slugii noastre, lui Dumitrașcu Solomon, drepti ocini și cumpărături și uric și întăritură lui și fiilor lui, nepoților lui, strănepoților, prestrănepoților lor și de la tot niamul lui, cine i să va alege mai aproape, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor de mai sus scrisă sati și părți de ocină să-i fii lui cîti să vor alege cu dreptul, iar di printr-a[alți] părți, după hotarăle cele vechi, pe undi din veci s-au stăpînit.

Și spre aceasta esti credința domnii noastre de mai sus numit, noi Alexandru Ilieș (lipsăște citiva cuvînti) ¹ și credința tuturor boerilor noștrii a Moldaviei, a mari și mici.

Și spre mai mare tărie și întăritura tuturor acelora de mai sus scrisă, am poroncît cîstit credincios boerului nostru dumnealui Ionașcu Ghenghe vel logofăt, să scrii și pecete noastră să o legi cătră aciaștă adevărată carte a noastră.

Io Alexandru voievod.

Ghenghi vel logofăt am învățat și au iscălit.

Această copie este di pi cel adevărat ispisoc de la Alecsandru Ilieș voievod din let 7140 <1632> avgust 28, care fiind cuprinzător pe moșile mele, Fîntînelile și Săcătura, să află <1>²a mini; iar în celelanti hotară ci să arată în ispisocul acesta eu nu am nici un amestec.

Și pentru ca să să știi că hrisovul esti la mini, li-am dat aciaștă copii încredințată de mini.

Iar Fîntînelile și Săcătura sînt drepti a meli.

1814 martie 14.

Costachi Canta vel vornic.

Din limba sîrbească pe limba moldoviniască s-au tălmăcit de mini, Ioan Stamati biv vel pitar, în Eș, la anul 1814 martie 14.

Fiind întocma di pi cel adevărat, s-au încredințat de cătră mini.

Balș vel logofăt.

Poslăduindu-să aciaștă copii din cuvînt în cuvînt cu suretul mai sus arătat, încredințat de dumnealui Costachi Canta vel vornic, la 1814 martie în 14 și adiverit de dumnealui vel logofăt Costandin Balș, îl încredințaz.

1824 octomvrie 11.

Mihalachi P. ³ paharnic hotarnic.

Bibl. Acad., CLXX/9 a.

Copie de pe traducere.

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XLIV/21—27.

O copie recentă după aceasta, la Arh. St. Buc., Ms. 1252, f. 121—124.

Un transumpt privind partea din document ce se referă la satul Năsoești, la Arh. St. Iași, CCCV/6.

¹ Nota traducătorului.

² Omis în text.

³ Numele scris numai cu inițială.

1632 (7140) august 29, Iași.

Marii boieri adevăresc că Vasilcea aprod și-a pus zălog, pentru 40 de zloți, partea sa de ocină din Ungurași, ținutul Neamț, la Dumitrașco Șoldan mare spătar.

† Бѣмъ мѣ, Гѣангѣ вел логофет и Лѣнѣа вел дворник Долнѣн Зѣман и Ывнѣшко Кѣжѣ вел дворник Ёнѣнѣн Зѣман и Гѣурѣѣ вел ключѣр и Тома вел сѣлѣѣр и Гѣурѣѣ Рошка вѣстѣрник и Юрѣакѣѣ вѣстѣрник и ннѣхъ волѣри ѡт двор господнѣѣ его мнѣлѣстн. Scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit la noi și înaintea noastră Vasilcea ap<rod> ot Ungurași, ot volost Nemețcu, împreună cu dumnealui Dumitrașco Șoldan vel spătar și ne-au mărturisit cum s-au rugat Vasilcea lui Șoldan spătariul să-i facă bine de patrudzăci de zloți, fac 16 galbeni buni, să să plătească de unde au fost nevoia lui.

Deci domnealui Dumitrașco Șoldan vel spătar i-au făcut bine cu acei bani și ș-au pus Vasilcea zălog a sa direaptă ocină și moșie, a patra parte de sat, den giumătate de Ungurași, lângă Dulcești, care bani i-au dat dumnialui spătariul cel mare de față denaintea noastră ca să-i dea la Svetii Dumitrie acei 40 de zloți.

Deci de-i va faci plata atunci, să-ș ție ocina Vasilcea, iară de nu-i va da banii să-i mai dea Șoldan spătariul cum să va afla cu direptul și să hie lui direaptă ocină și cumpărătură și să-ș facă și dirése domnești. Să să știe.

Писъ ѡ Иѣ, въ лѣто хрѣмъ августъ кѣ днѣѣ.

ѡзъ Гѣангѣ вел логофет м.р.

ѡзъ Лѣнѣа вел дворник некал м.р.

ѡзъ Ывнѣшко Кѣжѣ вел вѣрник м.р.

ѡзъ Тома сѣлѣѣр м.р.

ѡзъ Иурѣакѣѣ некал м.р.

ѡзъ Геурѣѣ вѣстѣрник некал м.р.

Arh. St. Iași, DCCXII/13.

Orig., hirtie (21,5 × 19 cm.), patru peceti aplicate.

1632 (7140) august 30.

Savin Prăjescul fost hatman mărturisește cum a stîlpit o bucată de loc a mănăstirii Pingărați, pentru care aceasta se judecase cu satul Dărmănești.

† **ГѢ ОУКО АЗ, ГАВИН ПРЪЖЕСКА БИВШІН ХѢТМАН**, scriu și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum m-au trimis măriia sa domnu nostru **ИВ ПЛЕДАНДРЪ ВОЕВОДА, БОЖІН МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМАН МЛАДАЕСКОИ**, pentru piră ce au <a>¹vut mănăstirea Pingărațul cu satul Dărmăneștii pentr-o bucată de hotar, ce-au intrat Dărmăneștii în hotarul sfentei mănăstiri.

Deci noi am strinsu boiari și feciori de boiari și mulți oameni bătrîn și tineri și călugări di printr-alte svente mănăstiri bătrîne de demultu și tirgoveți de Piiatră, șoltuzul cu pîrgarii și cu mulți orășeni bătrîn și tineri, ș-am mărșu acolo, pre unde iaste hotarul poenii, penpregiur a Pingărațulu și le-am cetit uricele și zapisele, pre rindu, de la toți domnii pînă astădzi și scri>¹u toate pre o urmă uricele și zapisele mănăstirei că nu au nice o treabă Dărmănești<i>².

<Și>² am aflat și oameni bătrîni de la Al<e>¹xandru vodă de ne-au spus pre urma uricelor și zapiselor și pre unde ne-au spus oameni bătrîni cu sufletele sale, noi le-am rădicat stîlpi, cum au fostu învățătura a cinstită cartea mării tale, dintr-apa Bistriței, din stîncă, în dreptu locului, în fîntînă la Răchită, de-acii toată poiana **сѣ више**³ pînă la Ștraje.

Писъ къ лѣтоу хрѣсту августъ ѿ днини.

ГАВИН ПРЪЖЕСКА БИВ ХѢТМАН <т.р.>.

Arh. St. Buc., M-area Pingărați, III/41.

Orig., hîrtie (32,2 × 19,8 cm.), o pecete aplicată.

¹ Omis în orig.

² Rupt în orig.

³ în sus.

1632 (7140) august 31, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Gorgan vornic de gloate satul Vascăuți, în urma unui proces pentru o moarte de om săvârșită în acest sat în zilele lui Ștefan Tomșa voievod.

† Иъ Ялѣѡандрѡ Илѣишъ воєвода, божїею милостїею, господарѣ Земли Мѡлдавскон. Оже прїиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, болѣринѡ нашемоу Горган дворникъ глотнїи и потокми [и] сѣ, ѡт прѣд нами, съ слѣги нашихъ, Манчюл вистѣрничел и съ Чюдн и съ Конлицѣ вистѣрничел и съ Петрика и съ Бѡрдѡган ѡт Черепкѣс, радї нѣкихъ комати еже изгнѣ им радї една съмѣртѣ челоѡѣка еже сѣ было сътворил, при дѣни Стефана воєвода Томшевич, до село Баскѣвци. И вѣсѣл сѣ им за тоа съмѣртѣ челоѡѣка, радї село Баскѣвци, два кони и една коб и шест волн и една краѣ.

И потом, ѡни потокмили сѣ и вѣстал сѣ наше болѣрин, Горган дворник глотнїи и вратил им испѣна, елико више пишем, въ рѣкахъ тѣм више писанныхъ, ѡт прѣд нами и ѡт прѣд нашими болѣри. И ѡни дали емѡ и една лист за мартѡрїе, чтѡ имали ѡт Радѡла воєвода.

Ино господство мѣи и съ наше съѣѣт, видѣвше токмеж им, испѣною вратенїе, ѡт нас ещѣе дали и потѣрѣдани есми на болѣринѡ нашемоу, Горган дворник глотнїи, како да ест емѡ права ѡтнинѡ и дѣднинѡ село Баскѣвци, съ вѣсѣм дохѡдом.

И тѣхъ више писанныхъ, ѡт сѣлѣ на прѣд, да не имает ни единою потѣрѣѡ ѡмншати сѣ въ того село, никѡлиже на вѣки. И ни да сѣ не ѡмншает.

Оу Мѣ, лѣто хѣрѡм август ѡѣ.

† Самъ господинѣ вѣлѣл.

† Глангѣ вѣл логофѣт ѡчи и сѣ искаахъ <м.р.>.

† Крѣтѣ Даммїѡн <писал>.

<Pe verso, însemnare ulterioară>: Vascăuți ot Soroca, 7140 <1632> august 31, săliște.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, boierul nostru Gorgan vornic de gloate și s-a tocmit, dinaintea noastră, cu slugile

noastre, Manciu vîstîernicel și cu Ciudin și cu Coiliță vîstîernicea și cu Petrica și cu Burdugan din Cerepcău, pentru niște bucate ce le-au pierdut pentru o moarte de om ce s-a făcut, în zilele lui Ștefan Tomșevici voievod, la satul Vascăuți. Și li s-a luat pentru acea moarte de om, pentru satul Vascăuți, doi cai și o iapă și șase boi și o vacă.

Iar după aceea ei s-au tocmît și s-a sculat boierul nostru, Gorgan vornic de gloată și le-a întors deplin, cît scriem mai sus, în mîinile acelor mai sus scriși, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri. Și ei i-au dat și o carte de mărturie ce au avut de la Radul voievod.

Deci, domnia mea și cu sfatul nostru, văzînd tocmeala lor și întoarcerea deplină, de la noi încă am dat și am întărit boierului nostru, Gorgan vornic de gloate, ca să-i fie dreaptă ocină și dedină satul Vascăuți, cu tot venitul.

Iar acei mai sus scriși, de acum înainte, să nu aibă nici o treabă a se amesteca în acel sat, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> august 31.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., achiziție 2835/1969.

Orig. „hîrtie (30,5 × 19,5), pecete aplicată.

188

<1632 septembrie 1—1633 august 31> (7141), Iași.

Tudori pîrcălab de Hotin vinde lui Gavrilaș vornic satele Cotela și Păltinișul, ținutul Dorohoi și părți din satul Budina.

† Гѣ аз, Тѣдори прѣкълаб Хотинскѣи, scriu și mărturisesc cu cest zapis al meu, însumi pre mine, cum de nime neîmbiiat, nice asuprit, ce de bunăvoia mea, am vîndut satul Cotela, ce iaste în ținutul Hotinului ¹, dumiisale mai mare frate, vornicului Gavrilaș și ² satul Păltinișul, ce

¹ „Cotela... Hotinului”, șters cu cerneală.

² „și” șters cu cerneală.

iaște în ținutul Dorohoiului și ¹ din uric de la Pătru vodă ci-am fost cumpărat eu și ¹ așijdirea o parte de ocină, cită să va alege din ispisoace, din sat din Budina. Ș-am vîndut dumiisale vornicului Gavrilaş pentru optu sute de de lei ². Ș-am luat plată deplin și dirése și ispisoace ce am avut eu prę acel sat, anume Cotela, cu hălăștea și ³ satul Păltinișul și pre acia parte, cită să va alęge din sat din Budina, acele ispisoace tooate le-am dat la mina fratelui nostru mai mare, dumisale vornicului Gavrilaş, ce să-i hie ocină și moșie, cu tot venitul.

Și-ntr-aceia tocmală și vindzare fost-au Pilipovschii și Costantin Stîrcea și Hăjdeu și Costantin Drăgușescul și Isac Stîrcea și Ghiorghie Corosteanul și Anghel și Visar și Ionașco Brîndzeanul și alți boiari mulți și feciori de boiari.

Și pre mai mare credință, pusu-mii-am și pecetia cătră acest zapis ade-vărat al mieu, să se știe.

Și s-au prilejit și Vasilie Vartic.

Și eu Dumitrașco Mihul am scris, să se știe.

✠ Мс, лѣто хѣрма ⁴.

Снмѣиѡн Пилнпоксѣиѡн рѣкон писана и печат.

Θοδωρῆς Περκαλάμπος του Χοτηνῆου στερχοτα ανοθεν καί τοга χηρός μου ειπευγραφα⁵.

† Фрим Хѣждѣс <m.p.>.

† Și eu Avram de Lucăceni, încă m-am prilejit la aciaștă tocmală.

† Яз Яврам клѣчер нскалх <m.p.>.

† Яз Исак Гтрѣча нскал <m.p.>.

† Яз Костантин нскал <m.p.>.

† Яз Костантин Дрѣгѣшескѣл <m.p.>.

Ca să aibă a să rade Cotela și din ispisoc domnescu, că nu s-au tîmplat apoi.

Яз Яспѣл Пѣдѣлѣ класнѣ.

Bibl. Acad., CLXXX/7.

Orig., hirtie (31,8 × 20 cm.), patru peceți aplicate.

O copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 526, f. 4 v.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 83 (rezumat, cu data greșită „1622—1623“).

¹ „și” șters cu cerneală.

² Prețul scris cu altă cerneală, pe loc ce fusese lăsat alb.

³ „Cotela... și”, șters cu cerneală.

⁴ Cifra unităților adăugată cu altă cerneală.

⁵ În grecește: „Tudoris pîrcălab de Hotin întăresc cele de mai sus și am scris cu mîna mea“.

<1632 septembrie 1—1633 august 31> (7141).

Ștefan și rudele sale vind ocina lor din satul Săcuiani lui Gliga din Căciulați și soției lui, Marica.

† Adeică noi, Ștefan și cu surorile, cu Mărica și Sofroniia, feciorii Anniții, nepoții Vasilcăe și așijdere Ghirghina și cu surorile sale, Ilina și Iona și cu un frate al nostru, feciorie lui Ionașco, nepoție Vasilcăe, de neme nevoiți, nice siliți, ce de bunăvoia noastră am vindut dereaptă otcină și moșie noastră, cit am vindut în sat în Săcuiani, în vatra satului, cu loc de casă și în moră o dzi și o nopte și co loc di prisacă și în țarină, în tot loc 19 pământuri și cu tot vinitul, ci să va alege parte nos[s]tră, ciia am vindut Gligăi din Cuciu-lați și femeii sale, Măricăi, să le fie ocină și moșie și feciorilor și nipoților lor, dreptu 18 di galbeni, bani buni.

Și la tocmala noastră au fost Strătilă di Oncești și Sava de acoloa și Simion vis<tiernicel> din Săcuiani și Tofan, feciorul preutesii de acoloa și Pavăl den Cuciu-lați și mulți omini boni din megeși.

Și eu popa Anton am scris cu mina me, să să ști.

† Аѣто хзрмѣ.

Bibl. Acad., CCXII/32.

Orig., hirtie (30 × 19,5 cm.), șase peceti aplicate.

<1632 septembrie 1—1633 august 31> (7141).

Zapis de împărțire și vânzare a unor ocini din satul Piticeni.

† Ёжи придоши прѣд нас Кръстѣ Бърбѣн>...¹и дѣлкон Захѣю Ётан-кѣн ѡт Х<ор>¹ж<е>¹ци, никим непоножини, а ни ни соуѡлоканни, ѡт снѡ Питичани и раздѣлит сѣ своего част ѡт инно снѡ Питичани, сѣ своего пра-кою моше, gium<ăta>¹tie dintr-a patra parti a triia parte и емѡ ѡстаѡ и

¹ Loc rupt în orig.

продадо за доброволецъ егоу, никимъ нипонѣж¹ни, а нин присолованноу и всталъ съ своего верѣ primare, попъ ѿ...¹а и съ братъ его, І. ѿс<т>¹а <н>¹ братъ его, Евакъ, и съ сестри его, Мѣрна, и братъ его, Тоадѣр, и братъ его, Хѣрага и платилъ всен, ѿт пол, съ вѣсѣми дохомъ и долъ рѣ злотъ татарскѣе <8 р>¹8къ Кръстѣ Бѣрѣѣн...¹ ѿт силъ Питичанѣ и прѣдъ Лѣпе Бѣрхѣ<ч>¹ и прѣдъ Родна ѿт там, Дѣмитрѣ ѿт там и многи людѣ добре и межишши и нин [ни] прѣдъ Кон...¹ пѣркѣлѣѣ ѿт Рѣс и П<ѣ>¹парѣ ѿт Енишини, Бѣскан ѿт Никѣш<ен>¹и и прѣдъ Нѣвашко, попъ Мѣнѣа и прѣдъ Бѣремиѣ вѣмѣш и Евакота ѿт Бѣнчанни и братъ его ѿт Ениѣшани.

Писалъ попъ Лолнчъ по...¹ и попъ Лолнчѣ <ѿт цѣркѣи>¹ чюдотворцѣ Николѣю,...¹ братъ мѣ Нрахѣѣ.

† Бѣ лѣто <ѿ>¹рѣма.

† И поставимъ съ нашъ в<ѣ>¹рѣжъ и съ нашъ дѣше и съ печѣтъ.

† Iată au venit înaintea noastră Cîrstea Bărbă<ăn>...¹ și diacon Zahii al Stancăi din H<or>¹j<e>¹ști, nesiliți de nimeni, nici asupra, din satul Piticiani și au împărțit cu partea lor din alt sat Piticiani, cu dreapta lor moșie, gium<ăta>¹tie dintr-a patra parti a triia parte² și i-a rămas și a vîndut de bună-voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a rămas cu al său vere primare³, popa O...¹ l și cu fratele lui, Cos<t>¹a <și>¹ fratele lui, Sava, și cu sora lui, Măria, și fratele lui, Toader, și fratele lui, Hăraga, și au plătit tot, din cîmp, cu tot venitul și au dat 180 zloți tătărești <în>¹ mîinile lui Cîrstie Bărbă<ăn>...¹ din satul Piticiani și înaintea lui Lupe Berhe<ci>¹ și înaintea lui Rodna de acolo, Dumitru de acolo și mulți oameni buni și megieși și alții, înaintea lui Coi...¹ pîrcălab din Rus și P<ă>¹pare din Vișini, Văscan din Nicuș<en>¹ și înaintea lui Ionașco, popa Ianul și înaintea lui Eremia vameș și Savota din Băiciani și fratele lui din Săcuiani.

A scris popa Lolici...¹ și popa Lolice <de la biserica>¹ făcătorul de minuni Nicolai...¹, fratele lui Irahie.

† Anul 7<1>¹41 <1632—1633>.

† Și am pus cu credința noastră și cu sufletul nostru și cu pecete.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, XX/12.

Orig., hîrtie (31,6 × 19,7 cm.), pecete aplicată, stricată.

¹ Loc rupt în orig.

² De la „moșie“ pînă la „parte“, scris românește în orig.

³ „vere primare“, românește în orig.

<1632 septembrie 1—1633 aprilie> (7141).

Alexandru Iliăș voievod scrie lui Cîrjeu fost stolnic și lui Burdugan fost vătăf să aleagă și să stîlpească hotarul satului Tălăbești de al satului Tocești.

Suret di pe carte de hotărit Tălăbeștii de la Alexandru Iliăș vodă, din velet 7141 <1632—1633>.

† Scriem domnie me la slugile noastre, Cîrjeu ce au fostu stolnic și la Burdugan ce-au fostu văt<av>. Vă facem știre că domnii mele s-au jeluitu sluga noastră Dumitru pîrcălabul și sluga sa, Ursul, cu toată sămînție lor pre sat pre Tocești, zicînd înaintea domnii mele că-l înpresoară hotarul satului lor a Tălăbeștilor, de între Siretiuri, cu hotarul satului Toceștilor.

Pentru ace, viîndu-vă cartea domnii mele, să căutați să stringeți mulți oameni di pinpregiur megiiși și să mergeți acolo să socotiți cum va hi mai cu dreptate, să hotăriți și să stîlpiți, să nu fățăriți și cum viți afla cu sufletele voastre să dați știre domnii mele cu o scrisoare de la voi.

Bibl. Acad., MCIV/6.

Traducere.

Datat după lunile din anul 7141 în care a domnit Alexandru Iliăș.

<1632 septembrie 1—1633 aprilie> (7141), Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bistrița două mor în satul Găgești, pe gîrla Putnei, sub Măgură.

Moșii de la ținutul Putnei, de la Gîrle, supt Măgură, velet.

Suret de pe ispisocu <lui>¹ Alexandru Iliăș voevodu, din let 7141 <1632—1633>.

¹ Omis în text.

Noi Alecsandru Ilieș voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn țării Moldavii. Dat-am domnie me și am întărit rugătorilor noștri egumeni și la tot săborul ot sfinta mănăstire Bistreța, unde să prăznuește hramul Adormire presfintei născători de Dumnezeu și purure fecioarii Marie, pre a lor dreptă ocină și danii și miluire, doao mori în satul Găgeștii, în gîrla Putnii, supt Măgură, și cu tot locul și cu vii cîte vor fi [cîte vor fi] pe acel loc. Cari acele mori și acele vii este lor draptă danii și miluire de la răposatul Dumitrașcu Ștefan vel logofăt pentru sufletul lui și pentru sufletul părinților lui. Iar lui Dumitrașcu logofăt i-au fost dreptu cumpărătură de la Bogdan pitar dindu-i 120 ughi, iar pitarului au fost cumpărătură ot Miron Barnovschii Moghila voivodu.

Pentru acee, acele mori de la gîrla Putnii, supt Măgură, și cu tot locul cît să va alege în satul Găgeștii și vii cîte vor fi pe moșie acee, să le fie și de la domnie me rugătorilor noștri egumeni și a tot săborul de la sfinta Bistreța dreaptă ocină și moșii și danii, uric de întărire, cu tot venitul, neclătit niciodeneoară, în veci. Și nemene să nu să amestece.

S-au scris la Eș.

Ghenghe vel logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, VII/28, nr. 1.

Traducere.

Datat după lunile din anul 7141 în care a domnit Alexandru Iliaș.

193

<1632 septembrie 1—1633 aprilie> (7141), Iași.

Alexandru Iliaș voievod întărește lui Lupul fost mare vornic o parte din satul Macicăuți.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sîrbie de la Alexandru Ilieș voievod, scris de Ianachi, în Iași, din leat 7141 <1632—1633>, fără lună.

Precum au venit, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri a Moldovei, a mari și mici, Bogdan, ficiorul Stancăi, nepot lui Crăciun și strănepot Isaicăi, de nime silit, nici asuprit, ci de a lui bunavoia ș-au vîndut driaptă ocina sa și moșie, din drepté diresile sale de schimbătură ce le au avut de la

Alexandru voievod, din partea moșului său, Isaicăi, din giumătatea cea din gios din sat Macicăuții, din a cincea parte, cît i să va alege. Aceia o au vîndut denaintea noastră credincios boerului nostru Lupul biv vel vornic, drept treizeci taleri de argint.

Deci, văzînd noi această de bunăvoia lor tocmaală și deplină plată, noi încă așijdirea și de la noi am dat și am întărit mai sus numitului boerului nostru ca să-i fie lui și de la noi acea de mai sus numită partea de ocină din sat din Mașcăuț, cîtă să va alege partea lui Bogdan, driaptă ocină și cumpărătură și uric și întăritură, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară în vecii vécilor. Și altul să nu se amestece înpotriva cărții noastre aceștie.

Însuș domnul au poroncît.

Ghianghea vel logofăt au iscălit.

De pe sîrbie pe limba moldoveniască am tălmăcit la anul 1805 octombrie 13.

Polcovnic Pavel Debrici ot Mitropolie.

Arh. St. Iași, CCXII/28.

Traducere.

Altă traducere, tot din 1805, ibidem, CCXII/27.

Datat după lunile din anul 7141 în care a domnit Alexandru Iliș.

194

<1632 septembrie 1—1633 aprilie> (7141).

Alexandru Iliș voievod întărește lui Apostol fost postelnic un vad de moară pe apa Tutovei, la Polițeni.

7141 <1632—1633>.

Ispisoc de la domnul Alexandru Iliș voievod întăritori lui Apostol ce au fost postelnicul¹ pe un vad de moară ce este pe apa Tutovei, la Polițeni, după zapisul de cumpărătură de la Dumitrașcu, ficior lui Pavăl și alți, adiverit de boierii vremii acia.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 54, p. 47 (nr. 3).

Rezumat.

Datat după lunile din anul 7141 în care a domnit Alexandru Iliș.

¹ Greșit, pentru „postelnic“.

1632 (7141) septembrie 2, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește să nu fie amestecate la impuneri breslele cu negustorii.

Iuon Alexander Illiasch Wojwoda lässt die Zünfte mit den Kaufleuten bei der Stellung nicht vermengen.

Dtto Iassy, 7141 <1632> den 2ten 7^{ber}.

Iuon Alexandru Iliș voievod poruncește să nu se amestece la impuneri breslele cu negustorii.

Dat în Iași, 7141 <1632> septembrie 2.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 78.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 23 (text german și trad.).

1632 (7141) septembrie 2, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Căzacul cămăraș a șasea parte din Grozești, ce se numește Mărcești, și partea de jos, dinspre Golumboae, pe Siret, pe care le-a cumpărat de la Tudora, sora lui Gavril fost staroste.

Altu ispisocu, tot de la mărie sa Alexandru Iliș voievod, precum au venit înaintea mării sale Tudora, sora ¹ lui Gavril biv staroste, cu nepoții ei, Vărticu <și> ² sora lui, Gaftona, și de voe lor au vindut a lor driaptă ocenă și cumpărătură, din ispisocul ce au de la Petru Vodă cel Bătrîn, a șasa parte din satul Grozești, ce să numește acum Mărcești, și parte din gios despre Gulunboe, de pe Siretu, ce i-au fost cumpărătură de la Bogdan.

¹ În doc nr. 43: „fiica“.

² Omis în text

Aceasta au vîndut slugii mării sale, Căzacul cămărașul ot cămara diecilor, drept 25 de galbeni, doi boi și doi vaci cu viței.

Pentru aceasta, văzîndu mările sa tocmală și plată deplină, încă au dat și au întărit Căzacului pe a șasa parte din Grozești, ce să numescu acum Mărcești, și parte din gios despre Gulumboae, pe Sîret, să-i fie uricu și întăritură, cu tot venitul, în veci. Și altul să nu să amestece.

Însăș domnul au poruncit.

U Ias, leat 7141 <1632> septembrie 2.

Ghenghe vel logofăt proci.

Cîrste Damiian.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 573, f. 194 r-v.

Copie.

197

1632 (7141) septembrie 2, Iași.

Todosiia, jupîneasa lui Ionașco Peicul fost sulger, vinde jumătate din satul Cîrligi, ținutul Neamț, lui Iordache vistier.

† Adecă eu, Todosiia, giupîneasa răpăosatului Ionașco Péicul ci-au fost sulgér, însămi pre mene mărturisescu cu cest zapis al mieu, cum eu, de bunăvoia mea, de nimene nevoită, nici înpresurată, am vîndut a mia dreaptă ocină și moșie, giumătate de sat de Cîrligi, ce iaste în ținutul Neamțului, cu vatra satului și cu hălășteu și cu vad de moară și cu loc de pădure și de cîmpu și de finaț și cu tot locul ce să va alége. Aceii giumătate de sat o amu vîndut dumisale lui Iordachie vistérnic drept o sutî și cindzeci de taleri bătuț.

Și în tocmala noastră au fost boiari de curte, anume: Dumitrașco Șoldan stolnicul cel mare și Ionașco Rusul vornicul de poartă și Maxin Popovici și Costantin Stîrcia și Gheorghie Boț diiac.

Drept acea, ca să-i fie dumisale giupînului Iordachi vistiiarnic dreaptă ocină și moșie în véci și să-ș facă dumnealui și dirése domnești.

Și mai pre mare credință, noi carii simtem mai sus scriș iscălit-am

și ne-am pus și pecetea către acest adevărat zapis.

Și eu Dumitru uricar am scris, ca să știe.

Ис ѿ Ис, хрѣма септемврѣ въ дни.

Из Дмитрашкѣ Шолдан вел спѣтар¹ <m.p.>.

† Из Гиргѣ Боц <m.p.>.

† Из Костандин Гѣрчѣ некал <m.p.>.

† Из Мадѣн Поповѣч некал <m.p.>.

Bibl. Acad., I.XXVI/91.

Orig., hirtie (31,7 × 19,2 cm.), cinci peceti aplicate.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 34–35 (copie din 1827 iunie 20);
Bianu, *Doc. rom.*, p. 207 (orig.).

198

1632 (7141) septembrie 4, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bistrița niște vii la Bacău, la locul numit Strimturile, dăruite de Marica cneaghina lui Orăș fost hatman.

† И ѿ Александрѣ Иліаш воєвода, вожію милостію, господарѣ Земан Мил-
давскон. Ъже прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, молебници наше,
егѣменѣ и вѣсемѣ себорѣ вт свѣта монастыр Бистрице, съ единѣ записѣ вт Мѣ-
рика, кнѣгинѣ поконнаго Ърѣш вѣе Хѣтман и вт зѣтѣ еи, Ънчѣл, писавѣ съ
вѣлнкоѣ клѣтѣво іакоже дади и милувади ѿни свѣта монастыр съ нѣкнѣ вно-
гради вт Баковѣ, что ималѣ въ мѣсто что сѣ зѣветѣ Стрѣнтѣриле, въ за-
дѣше еи и панѣ еи, Ърѣш Хѣтман, и сѣноѣ нѣх, а молебници наше калѣгерѣ да
имаѣтѣ написати нѣхъ въ свѣтѣи, вѣлнкіи помѣлникѣ и сѣтворитѣ имѣ памѣтѣ вт
годѣ до годѣ.

Ино ми, видѣѣ тотѣ записѣ вт Марѣика, [с]кнѣгинѣ Ърѣш хѣтман, како
ѿна дади и милувади свѣта монастыр съ тѣхъ вногради, а ми токождѣри и вт
ѿсѣ дади и потѣрѣдѣни ѣсѣмѣ молебницимѣ нашимѣ калѣгерѣ вт свѣта монастыр
Бистрици на тѣхъ вѣше писанѣи вногради вт Баковѣ, вт мѣстѣ что сѣ зѣветѣ

¹ Mai sus: „stolnicul cel mare“.

Стрѣнтуриле, како да ест свѣтъи монастыри права штиннѣ и даанїе и мило-
ванїе и потврѣженїе, непоршѣнно неколиже въ вѣки вѣчнїи.

И кто сѧ покъсит разсрѣти сїѧ даанїе и милованїе, такоуи да ест не-
прошен въ Господа Бога, сътворшаго неѣко и земли и въ прѣчисти его матерѣ
и въ всѣхъ свѣтъхъ еже Бого згодивше и да имаетъ частъ съ Иудомъ и съ
трѣклѣтомъ Яри въ вѣзконъчное вѣки и мѣки, амин.

Писъ ѡ Мс, хрѣм септемвриѣ 7 днн.

† Господинъ рече.

† Глангѣ вѣл логофѣтъ гчн и сѧ искаахъ <м.р.>.

† Дмитръ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugă-
torii noștri, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire Bistrița, cu un
zapis de la Mărica, cneaghina răposatului Orăș fost hatman și de la ginerele
ei, Onciul, scriind cu mare blestem cum au dat și au miluit ei sfânta mănăstire
cu niște vii de la Bacău, ce au avut la locul ce se numește Strinturile, pentru
pomenirea ei și a panului ei, Orăș[hatman,] și a fiilor lor, iar rugătorii noștri
călugări să-i înscrie în sfântul, marele pomelnic și să le facă pomenire din
an în an.

Deci noi, văzînd acel zapis de la Mărica, cneaghina lui Orăș hatman,
cum ea a dat și a miluit sfânta mănăstire cu acele vii, noi de asemenea și
de la noi am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări de la sfânta mănă-
stire Bistrița acele mai sus scrise vii de la Bacău, de la locul ce să numește
Strinturile, ca să fie sfintei mănăstiri dreaptă ocină și danie și miluire și
întărire, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar cine se va ispiți să strice această danie și miluire, acela să fie
neiertat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului și de preacu-
rata lui maică și de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte
cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie în veacurile și muncile fără de
sfîrșit, amin.

Scris la Iași, 7140 <1632> septembrie 4 zile.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <м.р.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/11.

Orig., pergament (20 × 32,5 cm.), pecete aplicată.

O copie, *ibidem*, Ms. nr. 628, f. 579 v.

1632 (7141) septembrie 5, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește fiilor lui Ștefan Blendea a treia parte din satul Bădești, ținutul Suceava, după judecata avută cu Nechita din Leutești ș.a.

† Иъ Ялѣксандръ Илѣашъ воевода, кожѣю милостѣю, господарѣ Земли Мѣлдавскон. Оже имаетъ дѣлѣ, прѣдъ господства ми, сѣхъ человекѣи, именни Некѣта, сынѣ Савенъ въ Лѣстѣи и братѣ его съ сыни Шефанъ Блѣндѣ, именни Цѣнцаръ и Пашкъ и Кѣзанъ въ ...¹радѣ третѣа частъ за село Бѣдѣи, въ волостъ Огчакскон, на рѣцѣ Молдѣскѣ. Таже Цѣнцаръ и Пашко и Кѣзанъ, они пришлѣи въ дѣлѣ и ежа² до пѣта дѣлѣ черезъ дѣлѣ, а они не прѣидетъ въ дѣлѣ. Ино засталѣи они въ дѣлѣ и въ всѣ законѣ земскон, понеже они принесли едѣнъ записъ и указывали, прѣдъ господства ми, тотъ записъ, писанъ въ Некѣта, сынѣ Савенъ, такоже вѣзѣли въ Шефанъ Блѣндѣ три на³ десѣте сѣи пинѣи добри и девѣтъ потрѣничи и дали тѣхъ пинѣи, что више⁴ писани сѣтъ, нашѣмъ вѣрному колѣрнику, Пѣтрашко Бога спѣтаръ, и искупѣи тѣа третѣа частъ за село Бѣдѣи въ него. Я Некѣта съ братѣи его они поставили тѣа третѣа частъ за село више писанъ закладъ въ Шефанъ Блѣндѣ, таже до нинѣ они не даѣтъ имъ ни едѣного банъ радѣи тѣа вѣтѣни. Ино они сѣ въправили и поставили собѣи имъ фѣрѣ прѣдъ нами, занеже они указывали едѣнъ записъ въ Костантинъ Могѣла воевода, такожде за стѣрѣжденѣи на тотъ село.

Такожде и господство ми дали есми и повтврдиом им како да
бѣдет им права штини и купежно, непоршени. И шт сѣлѣ напред да не имает мн
тегати еднѣ на другѣ за сѣла тѣж, некулиже на вѣки, прѣд сим листом нашим.

† Писъ Ис, въ лѣто хрѣма септемврѣ ѿ.

Господинъ рече.

† ГЛАГОЛЪ ВЕЛ ЛОГОДѢТЪ СЧН Н НСКААХЪ <т.р.>.

† Болдович <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au avut zi, înaintea domniei mele, acești oameni, anume Nechita, fiul lui Sava din Leutești și fratele lui cu fiii lui Ștefan Blendea,

¹ Loc alb in orig.

² Greșit, în loc de $\phi_{\mathcal{A}\mathcal{A}}$.

⁸ H₄, răzuit ulterior.

anume Țințar și Pașcu și Căzan din ...¹ pentru a treia parte din satul Bădești, din ținutul Suceava, pe riul Moldova. Deci Țințar și Pașco și Căzan au venit la zi și au așteptat pînă la a cincea zi peste zi, iar ei nu au venit la zi. Deci au rămas ei din zi și din toată legea țării, pentru că ei au adus un zapis și au arătat, înaintea domniei mele, acel zapis, scriind despre Nechita, fiul lui Sava, că a luat de la Ștefan Blendea treisprezece² de ughi, bani buni și nouă potronici și a dat acei bani, care sînt mai sus scriși, credinciosului nostru boier, Pătrașco Boul spătar, și a răscumpărat de la el acea a treia parte din satul Bădești. Iar Nechita cu frații lui au pus zălog acea a treia parte din satul mai sus scris la Ștefan Blendea și pînă acum ei nu le-au dat nici un ban pentru acea ocină. Deci ei s-au îndreptat și și-au pus ferie înaintea noastră pentru că ei au arătat un zapis de la Costantin Moghila voievod, de asemenea de întărire pe acel sat.

De asemenea și domnia mea le-am dat și le-am întărit ca să le fie dreaptă ocină și cumpărătură, neclintit. Și de acum înainte să nu aibă a mai pîrî unii pe alții pentru această pîră, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

† Scris la Iași, în anul 7141 <1632> septembrie 5.

Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

† Boldovici <a scris>.

Arh. St. Iași CDXIX/17.

Orig., hîrtie (32 × 20 cm.), pecete aplicată.

200

1632 (7141) septembrie 5.

Ion Mircea, fiul Sofiicăi din Drăgoteni, vinde ocina sa din Tămașu de Jos lui Gheorghe Hornețu.

Let 7141 <1632> septembrie 5.

Un zapis de la Ion Mirce, ficioru Sofiicăi de Drăgoteni a fetii lui Ion Braniște, și ș-au vîndut driaptă ocina sa de moșie din Tămașul de Gios, ce-au avut de la moșul său Ioniță Braniște, au vîndut lui Ghiorghii Hornețu

¹ Loc alb în orig.

² „treisprezece”, corectat ulterior în „treizeci”.

din Tâmaș drept 55 zloți bătuți, însă parte lui Sechil să o ție toată; și Ghiorghii Hornețu cu aceasta i-au vîndut Ion, căci Sechil au vîndut parte lui din Cîrligii de Sus toată. Și sînt 126 ani de atunce.

Bibl. Acad., MDXXXI/103.

Rez. din 1760 (7268) mai 31.

201

1632 (7141) septembrie 6, Iași.

Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe Simion Purece să-și apere niște finețe de la Roman.

† Нъ АЛЕХАНДРЪ ИЛЪШ ВОИВОДА, ЕСЖІЮ МИЛАССТІЮ, ГОСПОДАРЪ СИМОН МОЛДАВСКОН. Dat-am cartea domnii mele slugii domnii mele, lui Simion Purece, spre acea să hie tare și puternic, cu cartea domnii mele, să oprească și să ție nește finațe ce sîntu la Roman, pentru căci iaste a lor direaptă ocină și moșie.

Iar cui va părea cu strîmbul să vie să stea de față înaintea domnii mele.

Aciasta scriem. Într-alt chip să nu hie.

✕ ИС, ВЪ ЛѢТО 7141 СЕПТЕМВРІЕ 6.

† ГАМ ГОСПОДИНЪ ВЕЛКА.

Bibl. Acad., LXX/63.

Orig., hîrtie (13,9 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 208 (orig.).

202

<1632> septembrie 8, Bîrlad.

Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe Apostol fost postelnic să-și ia zeciuala din satul Vorniceni.

† Нъ АЛЕХАНДРЪ ВОИВОДА, ЕСЖІЮ МИЛАССТІЮ, ГОСПОДАРЪ СИМОН МОЛДАВСКОН. Dat-am cartea domnii mele boiarenului nostru, lu Apostol ce au fos<t>¹ postelnec, pre ce<n>¹e va tremite să hie volnec, cu <c>¹artea domni mele,

¹ Loc rupt în orig.

a lua a dzécea la sat la Vorneceni, din pine, cine <v>¹a hi arat la cela sat și din fin și den grădeni, or de vor hi și cărat de pre cîmpu, încă toț oamenii cari-i vor hi făcut b<u>¹cate la cela sat să aibă a da cum le s-au luat și mai denainte vréme. Așejderele și den vii să <a>¹ibă a lua a dzécea și cari omeni nu vor fi dat an den vii a dzécea, să aibă a le lua acmu den tot venitul, cum au dat și altă dată.

Nime să nu hie scutelnec naintea cărței dumnie méle.

Писъ Брълаа, септемвриѣ ѿ.

Господниѣ рече.

Иъ Александръ воєвода <м.р.>.

Иъиъ <писал>.

Bibl. Acad., CXXXVII/192.

Orig., hirtle (31 x 19 cm.), pecete aplicată, rupt la indoituri.

Datat după ultima domnie a lui Alexandru Iliaș (1632 decembrie — 1633 aprilie)

203

1632 (7141) septembrie 8.

Alexandru Iliaș voievod întărește lui Cirstea uricariul un vad de moară în apa Birladului, între Tecuci și Cămilești și o bucată de loc pentru a-și face sat, ambele în hotarul tirgului Tecuci.

Văleat 7141 <1632> septembrie 8.

Un uric de la Alexandru Ilieș vodă întăritură Cirstei uricariul pe un vad de moară din apa Birladului, ce iaste în hotarul tirgului Tecuciul, între tirgul Tecuciul și între Cămilești, din gios de unde au fostu moara Lupului Cîrnul biv spătar, ce ș-au cumpărat știe drept 70 de taleri de la Gligorie și frate-său Văscan și de la surorile lor, Măriia Bunoae și Chirighina Golă-niasă și fata ei, Anghiniia Ionășoae, și nepoții lor, Toader, ficior Lupului, toți ficiorii și nepoții lui Tăriță din tirgul Tecuciul.

Și întru aceia, iarăș domniia sa s-au milostivit ș-au dat ș-au miluit pre sluga sa Cirste uricariul cu o bucată de loc din hotarul tirgului Tecuciul, ca să-ș facă și iel sat. Și să începe hotarul și semnele din drumul ce merge de la tirgul Tecuciul la Cămilești și de acolo trece drumul tot drept înpro-

¹ Loc rupt în orig.

tiva locului даже подли ребра и на тоа рѣбра ниже даже да Бѣли Брѣгъ, въ хотар сѣла Кѣмилецѣи и даже да хотар Тѣмпецѣи, черес Бѣрладѣ, вѣтъ къ запад а вѣтъ толе вѣше, подли хотар Тѣмпецѣи, даже да то гор рог тон лѣсъ, еже вѣше пишем, что се именѣет Ѡчѣ, вѣтъ гдѣже начинаѣтъ сѣ не прѣвѣи, съ лѣса и съ вѣс приход тот мѣста¹ ce i-am dat și l-am miluit pentru slujba ce ni-au slujit.

Întru aceia, acel vad de moară și acea bucată de loc ce i-am dat danie să-i fie Cirstii uricariul drepte moșii.

Și spre aceasta iaste credința domnului și a fiiu-său, Radul vodă, și credința boiarilor domnii sale: Ionașco Ghianghia vel logofăt și Lupul vel vornic de Țara de Gios și Ionașco Cujbă vel vornic de Țara de Sus și Iurașco Bașotă hatman și Condi și Tudori părcălabii de Hotin și Costantin Celebiul pircălab de Niamțu și Savin Prăjescul pircălabul de Roman și Dumitrașco Șoldan spătar și Dumitrașco vistiernic și Diiamandi postelnic și Perache păharnic și Erolima stolnic și Condilă comisul și credința a toți boierii săi, mari și mici.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 93.

Copie.

204

1632 (7141) septembrie 10, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Toma mare sulger mai multe părți de ocini cumpărate în satul Drislive, ținutul Dorohoi.

† Иъ Илѣдндрѣ Илѣиш воєвода, божією милостією, господарѣ Зѣмли Мѣлѣвскон. Ѡже прѣидѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, наш кѣрнѣи болѣрин, Тома вел сѣлжар и кнѣгинѣ его, Ѡѣмѣла, дочка Мирон бѣе клѣчар и ѣказокал, прѣд нами, єдин запис за свѣдѣтелство что имѣа вѣтъцъ нѣ, Мирон бѣе клѣчар, вѣтъ людѣ добри, именѣм вѣтъ Стѣннѣ хотинног и вѣтъ Стѣннѣ сѣлжар и вѣтъ Бѣснѣ вѣтъ Стѣннѣ и вѣтъ Кѣснѣ, снѣ писѣише и свѣдѣтелствѣише, како кѣпи вѣтъцъ нѣ, Мирон клѣчар, вѣтъ Тома и вѣтъ Мѣрка и вѣтъ Иѣна, вѣски сѣон, и

¹ pînă sub coastă și pe acea coastă în jos pînă la Malul Alb, la hotarul satului Cămilești și pînă la hotarul Timpeștilor, peste Birlad, dinspre apus și de acolo în sus, lingă hotarul Timpeștilor, pînă la cornul de sus al acelei păduri, pe care am scris-o mai sus, care se numește Ocea, dc unde se începe întii, cu pădurea și cu tot venitul acestui loc...

вт Крстїан, сынѣ Тети и вт Бикол и вт Илѣна, сестра¹, сынове
Симѣи Тетюл, нѣ правою втнинѣ и дѣднинѣ вт село Дрисливе, что 8 колост
Дорохонскомѣ, вт третѣа част, третѣа част и пакиже вт третѣа част, четверѣтаа
част и тижѣ дрѣгаа част, вт третѣа част, вт половина за половина, петѣа част.

И тижѣ вт соби кѣпна вт Якрам и пакиже вт тоа част, вт третѣа част,
за половина, петѣа част.

И тижѣ како он кѣпна вт Фрѣцїан и вт брати его и тижѣ част Дрѣманен,
илко сѣ избрал и тижѣ Йѣонен и Йтоновн, сѣ брати его и избрал част Бѣдаса,
вт кѣ Башеѣ, на тоа сторон.

Тѣхъ вѣсѣхъ части за втнинѣ вт село Дрисливе он кѣпна вт тѣхъ више
писаннихъ радѣ¹ талери сребрѣннихъ, а вни дааи вѣ рѣки емѣ и единн исписок
за потвѣрѣженїе, что вни имали на тоа втнинѣ вт сего Стараго Илѣѣандра
богкодѣ.

Ино господетко ми, видѣвше тот запис за мартѣрїе вт тѣхъ люди добри
и тот исписок за потвѣрѣженїе, вѣроваши есми нѣхъ и вт нас ещѣе дааи и
потвѣрѣдани есми на болѣринѣ нашемоѣ, Тома вел сѣлжар и кнѣгинѣ его, Ефѣмїїа,
дочка Мирон вѣк клѣсар, на тѣхъ више писаннихъ части за втнинѣ вт Дрисливе,
како да ест нѣмъ и вт нас права втнинѣ и кѣпѣжино, непорѣшенно, нѣмъ, николиже
на вѣки. И нѣ да сѣ не ѣмншаѣт.

✠ Ис, лѣкто хѣрма септемврїе ҃.

† Самъ господинѣ казал.

† Глангѣ вел логофѣтъ ѣчи и сѣ искаахъ <т. р.>.

† Крстѣ Даммїїан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credin-
ciosul nostru boier, Toma mare sulger, și cneaghina lui, Eftimiia, fiica lui
Miron fost clucer și a arătat, înaintea noastră, un zapis de mărturie ce a
avut tatăl lor, Miron fost clucer, de la oameni buni, anume de la Stănilă
hotnog și de la Simion sulger și de la Vasilie din Sirbi și de la Căsiian,
astfel scriind și mărturisind, cum a cumpărat tatăl lor, Miron clucer, de la
Toma și de la Mărica și de la Axana, nepoții săi, și de la Cristiian, fiul lui
Tetiul, și de la Vicol și de la Ileana, sora . . .¹, fiii lui Simion Tetiul, dreapta
lor ocină și dedină din satul Drislive, ce este în ținutul Dorohoi, a treia
parte din a treia parte și de asemenea a patra parte din a treia parte și
de asemenea altă parte, a cincea parte din jumătate de jumătate din a
treia parte.

¹ Loc alb în orig.

Și de asemenea el și-a cumpărat de la Avram și iarăși din acea parte a cincea parte din a treia parte de jumătate.

Și de asemenea cum a cumpărat el de la Frățiiian și de la frații lui și de asemenea partea Drumanei, cită s-a ales, și iarăși a Aftonei și a lui Anton cu frații lui și au ales partea Budasei, dinspre Bașeu, pe acea parte.

Toate acele părți de ocină din satul Drislive le-a cumpărat el de la acei mai sus scriși pentru ...¹ taleri de argint și i-au dat în mîinile lui și un ispisoc de întărire ce au avut pe acea ocină de la acest Alexandru voievod cel Bătrîn.

Deci domnia mea, văzînd acel zapis de mărturie de la acei oameni buni și acel ispisoc de întărire, le-am crezut și de la noi încă am dat și am întărit boierului nostru, Toma mare sluger, și cneaghinei lui, Eftemiia, fiica lui Miron fost clucer, acele părți de ocine mai sus scrise din Drislive, ca să fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură, neclintit, lor, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1632> septembrie 10.

† Înсуși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.¹

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, IX/44. Orig., hîrtie (31,2 × 19,6 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1785.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 13—16 (orig., cu trad.).

205

<Înainte de 1632 septembrie 12>.

Simion și sora sa, Grozava, vînd partea lor din Dănești, cu loc de moară în Bașeu, lui Miron fost clucer.

† Cum au venit înaiⁿ²tea noastră Simion și soru-sa, Grozava, de ște-au vîndut partea sa de ocină de sată de Dăneștu, de bunăvove, de nime împresurat, cită i să va alége partea lui și a sorori-sa, a Grozavei, de ocină. cu loc dă moră în Bașău ³.

¹ Loc alb în orig.

² Omis în orig.

³ „cu loc... Bașău,“, scris deasupra rîndului.

Și s-au neguțat denai<n>¹tea noastră drept 20 de taleri de-argintu și i-au dat giupinul Miron denai<n>¹tea noastră, ște-au fostu popa Mătei și popa Ștefan și Văscan și Gorghie și mulți ome[ne]ni buni, ca să-i fie lui ocină în véci de véci.

Și-s acești omeni buni de tirgu de Suceava.

† Și <și-au pus>¹ pececi<le>¹ lor spre ma<i>¹ mare mărturie.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, IX/66.

Orig., hirtie (28,6 × 21,5 cm.), cinci peceți aplicate.

Datat după doc. din 12 sept. 1632 prin care se întărește ocina menționată în acest zapis (vezi nr. 206)

206

1632 (7141) septembrie 12.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Toma mare sulger o parte de ocină din Dănești cu vad de moară în Bașeu, cumpărate de la socrul său, Miron fost clucer, de la Simion și sora lui, Grozava.

† Нѡ Александръ Нанѡш воѡвода, божѣю мнлостѣю, господарѣ Зѣмлѣ Молдавскон. Ъже прѣидѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, наш вѣрнѣи болѣрин Тома вел сѣлжар и зѣт Мирон вел клѣчар и ѡказоваа прѣд нами еднѣ записе како бѣше кѡпиа тѣст его вѣше писан Мирон вел клѣчар ѡт Симѡни и ѡт сѣстра его Грозавѣ част им еанко сѣ избѣрет ѡт сѣло Дѣнищи, сѣ брѣд за млин. ѡ Башѣе, радѣ два десѣт талѣри среб<ръ>них, ѡт прѣд многни люди добри, именем: поп Мѣтею и поп Цѣфан и Бѣскан и Гѣургѣи и нѣиѣ люди добри, ѡколнѣ межѣашн.

Ино господство мн, видѣвше тот запис за сѣдѣтелство ѡт толнѣих люди добри, вѣровааи есми его и ѡт нас ищеже дааи и потвѣрдиаи есми како да ест имѣ и ѡт нас ѡтнина и вѣкѡплѣнѣе, сѣ вѣсем дохѡдом. И ни да сѣ не ѡмнѣшат.

Ѥ Мѡсох, лѣт 7141 септемвриѣ вѣ.

† Господинѣ ррѣч.

† Гѣангѣ вел логофѣт ѡчи и сѣ искаах <т. р.>.

† Крѣтѣ Даммѣиан <писал>.

¹ Omis în orig.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, boierul nostru credincios Toma mare sulger și ginere lui Miron fost clucer și a arătat înaintea noastră un zapis, cum a cumpărat socrul lui mai sus scris, Miron fost clucer, de la Simion și de la sora lui, Grozava, partea lor cit se va alege din satul Dănești, cu vad de moară în Bașeu, pentru douăzeci taleri de argint, înaintea multor oameni buni, anume: popa Mătei și popa Ștefan și Văscan și Gheorghie și alți oameni buni, megieși dimprejur.

Deci domnia mea, văzînd acel zapis de mărturie de la atîția oameni buni, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit ca să-i fie lui și de la noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1632> septembrie 12.

Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit.

† Cirstea Dammian <a scris>.

Muzeul de Științe Naturale — Dorohoi, Inv. nr. 1126.

Orig., hirtie (30,5 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

O trad. din 1827 mai 2, de Nathanaîl icromonah, la Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, IX/67 (tot aici s-a aflat odinioară și originalul).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 16—17 (orig., cu trad. editorului).

207

1632 (7141) septembrie 12.

Alexandru Iliiaș voievod dă clerului un așezămint și îl scutește de dări.

Ioan Alexander Wojwoda confirmat ut N^{ro} 22 ¹.

Dtto Iassy, 7141 <1632> den 12 ^{t <en>} September.

Ioan Alexandru voievod întărește ca la nr. 22 ¹.

Dat în Iași, 7141 <1632> septembrie 12.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 27.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, p. 695 (text german și trad.).

¹ Ioan Wasily Wojwod schreibt der Geistlichkeit die Ordnung vor, und befreyet selbe von allen Landesgibigkeiten.

Dtto Iassy, 7146 <1638> den 28 ^{t <en>} März.

Ioan Vasili voievod dă clerului un așezămint și îl scutește de dările către domnie.

Dat în Iași, 7146 <1638> martie 28.

1632 (7141) septembrie <12>, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Apostol Jora postelnic satele Vișăni, Pincești, Beșicași, Hlibănoae și Nourești, din ținutul Hotin, primite de la Velișcu Hăbășescu fost pircălab de Hotin pentru o datorie.

Suret de pe ispisocul domnului A<lexan>¹dru I[i]lieș vodă din velet 7141 <1632> sep<tembrie 12>¹.

Să face știre cu această carti a domnii meli, carili căutînd pre dinsa sau cetînd vor auzi, precum au venit, înnainti domnii mele și al noștri moldo-venești boeri, a mari și a mici, boeriul domnii meli Apostu Jora ce au fost postelnicu mari cu zapis de mărturii de la boerul domnii meli, de la Savinu ce au fostu hatman și de la Grama ce au fost stolnic și de la I[i]onașcu Avram vornicu și de la Dumitru uricariul și de la Boldovici diiacu, întru carili scrii pentru Velișcu Hăbășăscu ce au fostu pircălab de Hotinu, că picînd la gre datorii din slujbele domnești și neavînd prelej de plată l-au luat Apostu postelnicu pe sama lui, că va da bani în 5 luni de zili și el, necăutînd să de bani la vade, au fugit în Țara Leșască. Și apucînd domniie pe Apostu postelnicu au plătit toată ace datorii. Și acum, viînd și el din Țara Leșască, l-au apucat Apostu postelnicu ca să-i plătească bani. Și neavînd cu ce plăti ace datorii i-au dat, 5 sati pe locul ² Hotinului, anumii satul Vișănei cu 93 vecini și cu doi mori în pîriu Ciucurului și satul Pînceștii cu 62 vecini și satul Beșicași și satul Hlibănoai și satul Noureștii pe Cremăciucu.

Deci domniie me, vîzînd acest zapis de credință și de a lor bună tocmală, domniie me încă i-am dat și i-am întărit ca să-i fii drepte ocini și moșii în veci, atît lui cit și fiilor săi, iar hotareli acestor sate să fii după hotar din vechi, după scrisorili Hăbășăscului ce au fost pircălabu de Hotinu.

Ghenghe vel logofăt.

Arh. St. Iași, CCXLVI/26.

Traducere din sec. al XIX-lea.

O copie autentificată din 1822 sept. 5, la Bibl. Acad., CV/32.

¹ Loc rupt în text; întregit după copia din 1822 septembrie 5.

² Greșit, pentru „ținutul”.

1632 (7141) septembrie 12.

Alexandru Iliș voievod pentru satele Cupcici și Brătășeni pe Ciuhur și părți din Tribiseuți, Costești, Dumeni, Bozovița, Răsteu și Tâlmaci.

7141 <1632> septembrie 12.

Ispisoc de la Alexandru Iliș vodă în care arată: Căpciuciu ¹, Brătășeni pe Ciuhor și la 4 parte Trebesăuți, a 3 parte Costești, câteva părți la Dumeni, giurătare din sat Bozorbați ² și pol Rasteu și niște părți la Tâlmaci. Deci, pentru Brăști ³ s-au dovedit den scrisorile lui Dracachi că esti pi Ciuhor, în ținut Eșului.

Flondor.

Arh. St. Buc., A. N. MMDCXXXVII/26 (nr. 1).

Rezumat dintr-un perillipsis.

1632 (7141) septembrie 14, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic jumătate din satul Oncani, ținutul Hîrlău, cumpărată cu 130 ughi și 13 poloboace cu miere.

† Нъ Александръ Илѣшъ воивода, божѣю милостѣю, господарь Зѣмли Молдавскон. Оже прѣиде, прѣд нами и прѣд вѣсними нашими молдавскими боярами, великими и малыми, наше боярство, Каснаѣ Рошкѣ дворяникъ глотнѣи, по его доброю волю, никимъ непонужденъ, а ни приселованъ и продалъ свою правую штинну и къ-

¹ „Căpciuciu“, pentru „Cupcici“.

² Probabil pentru „Bozovița“.

³ Mai sus: „Brătășeni“.

пѣжно, ѡт исписок за вѣнчплѣнїе что имал брат его, Костантина вѣстїарника, ѡт Стефан воевода Томшенич, что вѣше кѣпна Костантина вѣстїарника ѡт Дрѣган, сынѣ Дмитръ зрикар, зиск поп Козми, половина село ѡт Ънканн, вишнаа част, что з волост Хрѣловскомъ, съ став и съ маны и съ домове готовѣ, что было вѣнчплѣнїе и дѣд его, поп Козми, ѡт Гаврила и ѡт брата его, Исак, сынове Маѣѣнн Ѫдрѣ, ѡт испривилїе за кѣпѣжно что имал ѡт Стараго Плевѣандра воеводѣ. Таа продал братъ своимъ, болѣрннъ нашѣмъ вѣрннмъ, Гевр҃ги Рошка второмъ вѣстїарникъ, за сто и три десѣт з҃ни добри, пинѣси готови и тринадесѣте полобоаче мѣдо. И вѣставше сѧ наше вѣрннїи болѣрнн, Гевр҃гїе Рошча вторїи вѣстїарникъ, и заплаати исплѣнною тихъ вѣснїхъ више пѣсанинїхъ пинѣси, рѣ з҃ни добри, пинѣси готови и г҃ї полобоаче мѣдо, ѡт прѣд нами и ѡт прѣд нашеми болѣрн, въ рѣки братъ своимъ, Васнлїе Рошка дворникъ глотнїи.

Ино господство ми, видѣвше междо нними нѣ доброволанною токмеж и исплѣнною заплаатъ, ѡт нас ещѣже дали и потвѣрдили есми емъ. Того радѣ, тоа половина село ѡт Ънканн, <вѣш>¹наа част, съ став и съ маны и съ домове готовѣ, да ест и ѡт господства ми нашемъ вѣрннмъ више реченномъ [више реченномъ] болѣрннъ, Гевр҃гїе Рошки второмъ вѣстїарникъ, правою ѡтнннъ и вѣнчплѣнїе и зрикар и потвѣржденнїе, съ вѣсѣмъ дохѣдомъ, непорѣшенно, емъ, николиже въ вѣки вѣчнїи. И ни да сѧ не оманшадѣ.

Ѫ Исохъ, въ лѣто х҃р҃ма септемврїе дѣ.

† Гаам господинѣ велѣл.

† Гѣн҃гѣ вел логофѣт з҃ни и сѧ исказахъ <м.р.>

† Крстѣ Даммѣянъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, boierul nostru, Vasilie Roșca vornic de gloată, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vindut dreapta sa ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură ce a avut fratele lui, Costantin vistiernic, de la Ștefan voievod Tomșevici, pe care-l cumpărase Costantin vistiernic de la Drăgan, fiul lui Dumitru uricar, nepotul popii Cozma, jumătate din satul Oncani, partea de sus, ce este în ținutul Hîrlău, cu iaz și cu moară și cu case gata, ce a fost cumpărătură și bunicului lui, popa Cozma, de la Gavril și de la fratele lui, Isac, fiii lui Maxin Udrea, din privilegiul de cumpărătură ce a avut de la Alexandru voievod cel Bătrîn. Acea a vindut-o fratelui său, boierului nostru credincios, Gheorghie Roșca vistiernic al doilea, pentru o sută și treizeci de ughi buni, bani gata și treisprezece poloboace de miere. Și s-a sculat credinciosul nostru boier, Gheorghie Roșca

¹ Loc alb în orig.

vistiernic al doilea și a plătit deplin toți acei bani scriși mai sus, 130 ughi buni, bani gata și treisprezece poloboace de miere, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri, în mîinile fratelui său, Vasilie Roșca vornic de gloată.

Deci domnia mea, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină, de la noi încă i-am dat și i-am întărit. Pentru aceea, acea jumătate de sat din Oncani, partea <de sus>¹, cu iaz și cu moară și cu case gata, să fie și de la domnia mea credinciosului nostru boier mai sus zis [mai sus zis], Gheorghe Roșca vistiernic al doilea, dreaptă ocină și cumpărătură și ruic și întărire, cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1632> septembrie 14.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, XXIX/69.

Orig., hîrtie (42,4 × 28,3 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 17–19 (orig., cu trad.).

211

1632 (1741) septembrie 16.

Alexandru Iliăș voievod poruncește unei slugi domnești să urmărească în toată țara pe vecinii Paholci și Nistor și să le ia niște vite pentru a le da lui Ion Potlog fost vornic, care le-a plătit dabila.

1 carte gospod din velet 7141 <1632> septembrie 16, întru cari scrie:

Иъ Палеѡандръ Илѡешъ воєвода, божѣю милостѣю, господарь Зѣмли Молдавѣ-скон. Scriem domnia mea la sluga noastră...². Dăm știré că s-au jăluit înaintia porții domnii mele boierul domnii meli, Ion Potlog ci au fost vornic, pre niști vecini a lui Lie, din satu din Părtănoș, anumi Paholci și Nistor, dzicîndu înaintia porții domnii meli că lui i-au perit doau vaci și un bou pentru dabila lor, precum au arătat și hîrtia de la dabilari și carte de la Mihă-lachi Catacozono ce au fost vistiernicu.

¹ Loc alb în orig.

² Loc alb în copie.

Pentru acie, dacă viț vedi carte domnii meli, iar tu să mergi ori undi viț afla în țara domnii meli, să ei la dinșii 2 vaci cu viței și un bou și să li dai în mina boerului domnii mele ci mai sus scriem i proci.

Bibl. Acad., Ms. nr. 5181, f. 139 v.

Copie.

EDIȚII: Antonovici, *Doc. birlădene*, III, p. 221 – 222 (aceeași copie).

212

1632 (7141) <înainte de septembrie 19>.

Mărturia unor boieri privind vânzarea satelor Nedebouți și Vlădiceni de către Neculai Catargiu fost vistiernic lui Dumitrașco Șoldan spătar.

Pentru întregul sat Nădăbăuții, cartea de mărturie a boierilor, din 7141 <1632>, întărind stăpînirea Nădăbăuților și Vlădicenilor spătarului Dumitrașcu Șoldan, care-l cumpărase de la vistiernicul Neculai Catargiu.

După Rosetti, *Arhiva senatorilor*, p. 131.

Rezumat.

Datat după întărirea domnească din 1632 septembrie 19 (vezi nr. 213).

213

1632 (7141) septembrie 19, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare spătar satele Nedebouți și Vlădiceni, ținutul Hotin, cumpărate de la Neculai Catargiu fost vistiernic.

† Suret di pi ispisoc sirbăscu de la Alexandru voievod din 7141 <1632> septembrie 19.

Precum au venit, înainte noastră și înainte tuturor boierilor noștri ai Molday[v]ii, a mari și mici, credincios boerul nostru, dumnealui Neculai Catargiu biv visternic, di a sa bunăvoe, di nime silit, nici asuprit și au vîndut ale sali drepte ocini și dani și miluiri, din dresă de danie și de miluire ci au avut el de la Miron Bărnovschi Movila voievod și di la Alexandru voievod, ficiorul Radului voievod și de întăritură di la Moisă Movilă voievod doiă sate, anumi Nedebouții și Vlădicina, ci sînt în ținutul Hotinului, cari mai înainte au fost cătră ocolul supt ascultare cetății noastre Hotinu. Acele li-au vîndut credinciosului boerului nostru, dumnealui Dumitrașco

Șoldan vel spatar, drept cinci sute galbini. Și s-au sculat credincios boeriul nostru, dumnealui Dumitrașco Șoldan vel spatar, <și au plătit>¹ toț deplin acei bani de mai sus scriș, cinci sute galbini, în mînule credinciosului nostru boeriului Necula Catargiu biv visternic și i-au dat lui și aceli de mai sus scrisă dresă, ci au avut pi aceli sate, de danie și de întăritură.

Deci domnia me și cu sfatul nostru, văzînd între dînșii di a lor di bunăvoe tocmală și plată deplină, de la noi încă am dat și am întărit lui. Pentru aceia, aceli di mai sus zisă sate, anumi Nedebouții și Vlădecina, ca să-i fii și di la domnia me boeriului nostru, dumnealui Dumitrașco Șoldan vel spatar, drepti ocini și cumpărăături și uric și întăritură, lui și a tot niamului lui ci să va alege mai aproape, cu toate veniturili, nerușuit niciodată în veci vecinici². Și altul să nu să amestice.

S-au scris în Eș.

S-au tălmăcit de Gheorghie Evloghie dascăl, 1781 mart 25.

Asemine după tălmăciri.

Chirica ban <m.p.>.

Divanul: posleduindu-să innainte devanului copie aciasta cu tălmăcire răposatului Gheorghie Evloghie din 1781, fați fiind și însuși urghinalul lui Alexandru vodă și fiind asămine, s-au incredințat, <1>827 ghenarie 21.

Th. Balș vel logofăt <m.p.>.

A. Calimah vel vornic <m.p.>.

Ioan Paladi vel vornic. <m.p.>.

Buhuși vel vornic <m.p.>.

Sandu Crupenschi vel vornic <m.p.>.

Bibl. Acad., CXII/56.

Copie de pe traducere.

214

1632 (7141) septembrie 20, Iași.

Alexandru Iliăș voievod scrie cămănarilor de la Huși să lase în pace o cîrciumă mare, un cojocar, un meserciu și un hoștinar ai Episcopiei de Huși.

† Нѡ ПЛѢХАНДРЪ ИЛИШЪ ВОИВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МИЛАДСКОЇ. ПИШЕМЪ СЛУГА НАШИМЪ, КЪМЪНАРОМЪ КОТОРЫНЪ ВЪЗНИМАЕТЪ КАМЪНЫ УТЪ ТРЪГЪ ХУШІ. ДАМУ-ВЪ ШТИРЕ, ДЕАКА ВЕЖЪ ВЕДЕА КАРТЕА ДОМНИИ МѢЛЕ, ИАР ВОИ СĂ АВЕЖЪ

¹ Omis în copie.

² „vecinici“. scris cu altă cerneală.

a lăsa în paci o circimă mare și un cojocar și un meserciu și un hoștinar, ce sîntu a svintei mănăstiri episcopii de Huș, întru nemică să nu le învăluit, pentru căci nu vă sîntu voao în samă.

Тоѣ вам пишет, ннак не зчините прѣд снм листом господства мн.

✠ Мс, въ лѣто хрѣм септемвриѣ к̃.

† Гам господинъ велѣл.

Иъ Плевандръ воєвода <м.р.>.

† Лзпг <писал>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/35.

Orig., hirtie (31 × 19,3 cm.), pecete aplicată, căzută

215

1632 (7141) septembrie 20, Iași.

Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Bistrița să ia zeciuiala din viile lor de la Bacău, de pe Valea Călugărului.

† Иъ Плевандро Илѣш воєвода, божію милостію, господаръ Земан М владѣ-скон. Dat-am cartea domniei mele rugătorilor noșt[t]ri de la sveatai mănăstiri de la Bistrița spri acéia să hie tari și <pu>¹térnici, cu cartea domniei mele, a loa a dzécea den viin de la Bacău, de pre Valea Călugărului, ce-i dată de Ștefan vodă, cu prisacă, sveatii mănăstiri Bistriții, ci să vor găsi acolo pri acea vale, cum mai sus scrie.

Și drept acéia, nime să nu cutédzi a ținea sau a opri innaintea cărții domnie mele.

Așijderele și voi păharnici de Bacău treabă să n-aveți a looa a dzécea den vin ce-a hi pri locol sveatii mănăstiri a Bistriții.

Iar coi va părea cu strînbul să vie să <s>²tea de față innaintea domniei mele.

✠ Мс, въ лѣто хрѣм септемвриѣ к̃.

† Господинъ велѣл.

† Гъпотѣнг <писал>.

Arh. St. Buc., M-reя Bistrița, I/12.

Orig., hirtie (30,8 × 19,6 cm.), pecete aplicată.

¹ Omis în orig.

² Rupt în orig.

1632 (7141) septembrie 20.

Galaftion egumenul și întreg soborul de la mănăstirea Sf. Sava mărturisesc că Olena, soția lui Drăgan Mălai, și cu fiii ei le-au zălogit părți din satele Blișcenăuți și Zubriceni, ținutul Hotin, pentru 100 de galbeni.

† Adecă eu, Galaftion egumănul de la mănăstire de la Sveati Sava, și cu tot săborul mărturisim cu iastă scrisoare a noastră cum au vinit la noi Olena, femeia lui Grăgan¹ Mălai și cu ficiorii săi, cu Ionașco și Dumitrașco și Vasilie și Anghelina, în dzilele lui Gașpar vodă, de au pus zălog în dooai săptămîni giuătate de sat de Blișcenăuț și a patra parte de Zubriceni, în ținutul Hotinului, de le-am dat 100 de galbeni, bani buni, de ș-au răscumpărat de la pierdzare pre un ficior a ei, anume Samson. Deci le-am pus dzi de vreo dzéce ori și am așteptat șapte ai, pînă în dzilele Radulu[lui] vodă, în domniia a dooai. Deci, deaca am vădzut că stau banii pietori a sveati mănăstiri și au fost luat banii cu camătă, de s-au pus camăta întocma cu capetele, noi i-am strinsu. Deci au mai dat dentr-acea sută de galbeni, au dat 30 ughi, iară pentru 70 de galbeni și pentru acea camătă ei ș-au lăsat satele piitoare.

Deci noi le-am vîndut lui Ghiorghie Jorăi dreptu acei 70 ughi, bani buni. Deci le-au ținut 7 ai, pînă în dzilele lui Alecsandru vodă Iliiaș.

Deci acmu au vinit de au pîrît pre Ghiorghie Jora, iară el ș-au pus sodăș, cum au cumpărat de la mănăstire. Deci légea au zîs că de vor vrea, de bunăvoia, ei să întorcă acei 70 de galbeni călugărilor, iară călugării să întorcă Jorăi ce vor hi luat de la dînsul.

După acéia, ei s-au tocmit de bunăvoia lor în de sine. Deci au dat ei 15 ughi bani buni călugărilor și le-au dat giuătate de sat de Blișcenăuți și au dat Jora 55 ughi, bani buni și i-au dat a patra parte de sat de Zubriceni, de s-au înplut cei 70 ughi, ce scrie mai sus.

Și într-a[ia]stă tocmală au fost mulți boeri.

¹ Greșit, în loc de „Drăgan“.

Și pentru mai ma<re>¹ credință pus-au și pecetea mănăstirei, ca să n-aibă ei a să mai pîrî în vîci pentru aiastea ocine, pentru căci le-au fost lor tocmală de bunăvoia a lor, ca să se știe.

✠ ΛΕΤΟ «ΣΡΜΑ СЕПΤΕΜΒΡΙΕ Κ.

† Τὸ παρὸν ζαμήση κατῶς διαλαμβάνη ἄνω εἶναι ἀλιθινὸν διὰ φλορία ἐξήτα τρεῖς; μετὰ ὀκτώ βόδια, διὰ σαράντα φλορία καὶ διὰ βέβαιον τῆς ἀληθείας ὑπογράψα διὰ χειρὸς μου τὴν παρούσαν ὁμολογίαν ἐν ἔτει ,αχλβ σεπτευρίῳ Κ; καὶ διάπιστοσιν βάλομεν καὶ διὰ τὴν βούλαν τοῦ μοναστηρίου.

† Ὁ κατεγουμενου τοῦ ἁγίου Σαββα.

Γαλακτίου ἱερομονάχος καὶ οἱ λοιποί.

....²καὶ ἡγοῦμενος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νέου³.

Bibl. Acad., MDXLIX/6.

Orig. hirtie (30,5 × 20 cm.), pecete timbrată.,

217

1632 (7141) septembrie 21, Iași.

Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Scherlet din Zorileni și cumnatului său, Tudorachi, seliștea Bălăcenii, fostă ascultătoare de ocolul ȋrgului Birlad, pentru o sută de galbeni dați în trebuința țării, cînd a avut Moldova mare greutate de la Poartă, vizir și han.

† Иѡ Пλεξандр<с> к>⁴оесода, божіею мнлостіею господарѣ Земли Молдавскон. <Ѧ>⁴же <прїндошѣ, прѣд на>⁴ми и прѣд вѣснми нашими молдавскими колѣри, великиѣ и малиѣ, сазгн нашиѣ, Шкерлет ѡт Зорилѣни и <шзренз его Тздораки>⁴ и змолили сѣ господствз ми сѣ великою змоленіе и просили и ѡт господства ми една сѣлнще за село прака наша господарскаа, <на нмѣ>⁴ Бѣ лѣ<чѣ>⁴нїи, что з колоост Бѣрладскоу, присазшна кѣ ѡкол нашего трѣгга Бѣрладскаго, еже бѣше пгста ѡт старш д<ѣни>⁴ и дали нам една сто згн жолтиѣ. Ино господство ми и сѣ наше сѣвѣт земскон нмѣще великою тѣготнно ѡт кѣ Порты чистнѣтаго царѣ и ѡт кѣ кезир и ѡт кѣ господство си хана и

¹ Omis.

² Neclar.

³ Prezentul zapis, precum se arată mai sus, este valabil pentru galbenisasezeci și trei, cei opt boi pentru galbeni. Și pentru adevărire am semnat cu mîna proprie prezentul înscris, anul 1632 septembrie 20; și pentru întărire punem și pecetea mănăstirii.

† Egumenul de la Sfîntul Sava, Galaction ieromonah și ceilalți.

† egumenul de la Sfîntul Ioan cel Nou.

⁴ Loc rupt în orig.

вѣдѣше како землѣ нашѣ zostала до скѣдост и до великаа нищѣтъ, а господства ми възвѣхомъ въ [н]нихъ тѣхъ въснхъ више писанихъ пинѣси ѿ ѿгнъ жолтихъ и дадохомъ въ потребу и въ помощи земскои и дадохомъ имъ тоа снанище.

Того ради, тоа прѣдъ реченнаа снанище, на имѣ Бѣлъчѣни, да ѣст и въ господства ми сазгамъ нашимъ, Скерлетови въ Зорилени и шурени его, Тудорачи, правую штинну и дааниѣи вѣкѣпаниѣи и ерски потерѣженіе съ въсѣкними хотарами старыми и съ въсѣми доходами, непорѣшенно николиже въ вѣки вѣчни.

И ни да съ не оумнишатъ.

Ѹ Мѣ, въ лѣто ѿрма септемвриѣи кѣ.

† Гамъ господниѣи вѣлѣа.

Имъ Александръ конвода <м.р.>.

† Крстѣ Даміѣи <писалъ>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată <au venit, înaintea>¹ noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Scherlet din Zorileni și <cumnatu său Tudorachi>¹ și s-au rugat domniei mele cu mare rugămintе și au cerut de la domnia mea o seliște de sat, dreaptă a noastră domnească, <anume>¹ Bălă<ce>¹nii, care este în ținutul Birlad, ascultătoare de ocolul ținutului nostru Birlad, care a fost pustie din zilele de demult și ne-au dat nouă o sută de ughi galbeni. Deci domnia mea și sfatul nostru, al țării, avind mare greutate de la Poarta cinstului împărat și de la vizir și de la domnia sa hanul și văzind că țara noastră a rămas în scădere și la mare sărăcie, iar domnia mea am luat de la dinșii toți acești bani mai sus scriși, 100 de ughi galbeni, și i-am dat în trebuința și în ajutorul țării și le-am dat lor acea seliște.

De aceea, acea seliște mai înainte spusă, anume Bălăcenii, să fie și de la domnia mea slugilor noastre, lui Scherlet din Zorileni și cumnatului său, Tudorachi, dreaptă ocină și danie și cumpărătură și uric și întărire cu toate hotarele vechi și cu toate veniturile, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1632> septembrie 21.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Bibl., Acad. MCDLVIII/49.

Orig., hirtie (37,8 × 26 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1814.

O copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 629, f. 285.

EDIȚII: Iorga, St. și doc., VI, p. 18–19 (rezumat).

¹ Loc rupt în orig.

<1632 septembrie 21—1633 aprilie>.

Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Scherlet din Zorileni, cneaghinei sale, Maria, și cumnatului său, Tudorache, seliștea Bălăceni, fostă ascultătoare de ocolul ȋrgului Birlad, pentru că au dat o sută de ughi ȋn treaba țării, cȋnd a avut Moldova mare greutate de la poartă, vizir și han.

† Многѣю вождю, мы Іу <Александръ Іліѣшъ воєвода гѣсподаръ Зѣмли>¹ Молдавскон. Знаменито чинимъ не сѣмъ лнстомъ <нашимъ въскѣмъ кто на нь възрѣнтъ или чѣсчѣнъ его оуслышѣтъ ужѣ прѣидошѣ>¹ прѣдъ нами и прѣдъ въсѣми нашими молада>¹ всѣми-волѣри, въ>¹ лнхѣхъ и малѣхъ, слѣгѣ нашихъ, Оскрѣтѣ въ Зорилѣнѣ и кнѣгина его, Іарѣѣ, <и шѣренъ его Тѣдораки и змолѣли есѣ гѣсподствѣхъ ми съ вѣлнкою змолѣнїѣ и просѣли въ гѣсподствѣхъ ми єдѣна сѣлѣшѣ за сѣло>², правѣли <наша гѣсподарскаѣ, на нѣмѣ Бѣлѣчѣнѣ, <что ѣ въ>² лѣстѣ <Бѣлѣ>² дѣсѣмъ, прѣсѣлѣшиѣ къ ѡколъ нашего трѣга, Бѣлѣдскаго, ѣже вѣшѣ пѣста въ сѣтарѣ дѣнѣ и далъ намъ єдѣна сто ѣгѣ жолѣтѣхъ. Но гѣсподство ми и съ нашѣ съѣктъ зѣмскон>² нѣмѣшѣ вѣлнкою тѣготѣно въ къ Пѣртѣ <чѣстѣтаго царѣ>² и въ къ вѣзирѣ и въ къ гѣсподствѣхъ сѣ, хѣла, и вѣдѣшѣ како зѣмѣкѣ наши зѣстѣли до сѣдѣостѣ и до вѣлнкаѣ <нѣшѣтѣ, а гѣсподство ми вѣзѣхѣмъ отъ нихъ тѣхъ вѣсѣхъ вѣшѣ писѣннѣхъ пѣнѣшѣ ѣ ѣгѣ жолѣтѣхъ>².¹ ѣзѣ въ дѣнѣхъ гѣсподствѣхъ ми, въ прѣдъ вѣсѣго наши<го съѣкта и >¹ додохѣмъ въ потрѣбѣхъ и въ пѣмѣщѣхъ зѣмсконъ и нѣмъ далѣи ѣсѣмъ тоѣ сѣлѣшѣ.

Того радѣ, <тоѣ прѣдъ рѣчѣнѣхъ сѣлѣшѣ, на нѣмѣ Бѣлѣчѣнѣ, да ѣстѣ и въ гѣсподствѣхъ ми слѣгамъ нашимъ>² Оскрѣтѣхъ въ Зорилѣнѣ и кнѣзѣѣхъ его, Іарѣѣ <и шѣренъ его, Тѣдораки, правѣю>² ѣтѣнѣхъ и дѣлѣѣхъ и вѣкѣпѣнѣхъ и ѣрѣкѣ и потѣрѣжѣ дѣнѣхъ, нѣмъ и дѣтѣхъ нѣхъ и зѣсѣчатѣмъ и прѣзѣсѣчатѣмъ и прѣсѣсѣчатѣмъ и вѣсѣмъ-его родѣхъ, кто есѣ нѣзѣрѣтѣ>¹ нѣнѣлѣжѣнѣ, съ вѣсѣмъ дохѣдомъ, нѣпорѣшѣнно <нѣнѣ>¹ лѣжѣ на вѣкѣхъ вѣчѣнѣ.

И Хотѣрѣ тонъ прѣдъ рѣчѣнѣхъ сѣлѣшѣ за сѣло, на нѣмѣ Бѣлѣчѣнѣ да ѣстѣ въ вѣсѣнѣхъ сторѣнѣхъ по старѣмъ хотѣрѣ по кѣдѣ>¹ нѣ вѣкѣхъ ѡжѣнѣлѣнѣ.

¹ Loc rupt in orig.

² Loc rupt in orig.; completat după doc. din 21 septembrie 1632 (vezi nr. 217).

Ѳ на то ест вѣра <нашег>¹о господства ми вѣше писаннаго, мѣ Іу Александрѣ ІаѲаш воєвода и вѣра.....¹<вѣра>¹пана Ивнашко Кѡжеж великаго дворника <Горнѣи>¹Земли и вѣра пана Конди и Тѡдори прѣкѣлабове Хотинскѣи и вѣра пана Костан<тина>¹....¹<хат>¹манн и прѣкалаба Ёсчавскаго и вѣра пана....¹Прѣжесѣла прѣкалаба Новоградских и вѣра пана Дѣмитрашко Шолдан спѣтарѣ....¹<вистѣр>¹ника и вѣра пана Пераки Челеби чашника и вѣра пана.....²столиника и вѣра пана Кондлаж комиса и вѣра вѣснх болѣ<р наших>¹.....¹.

<Ѳ по нашем животѣ и господствока>¹нѣе, кто бѣдет господарѣ вт дѣтѣи наших или вт нашего рода или пак бѣд кого Богѣ избереѣт господарѣм бѣти нашии земли, <Мола>¹давскон,.....¹занѡже сѣт им, права штиннѣ и вѣкшпенѣе на <нх прав>¹ѣи пинѣси и питомѣи, еже дали вѣ потрѣба земскаго.

Ѳ на бѣлашю крѣпость и по<тврѣжденїе велѣан есмѣи нашимѣ, вѣрномѣ>¹и почитенномѣ болѣринѣ, панѣ Ивнашко <Ган>¹ги великомѣ лопозѣтѣи писати и наше печати привѣзати къ семѣ истинномѣ ли<стоу нашему>¹.

† Іу Александрѣ воєвода <м. р.>.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io <Alexandru Iliiaș voievod, domn al țării>¹ Moldovei. Facem cunoscut cu această carte <a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit>¹ înaintea noastră și înaintea tuturor <boierilor>¹ noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Scherlet din Zorileni și cneaghina lui, Maria, <și cumnatul său, Tudorachi, și s-au rugat domniei mele cu mare rugămintе și au cerut de la domnia mea o seliște de sat>³, dreaptă a noastră domnească, anume Bălăcenii, <care este în>³ ținutul Birladului, ascultătoare de ocolul ținutului nostru Birlad, care a fost pustie <din zilele de demult și ne-au dat nouă 100 ughi galbeni. Deci domnia mea și cu sfatul nostru, al țării>³, avînd mare greutate de la Poarta <institului împărat>³ și de la vizir și de la domnia sa, hanul, și văzînd că țara noastră a rămas la scădere și la mare <sărăcie, iar domnia mea am luat de la dinșii toți acei mai sus scriși bani, 100 ughi galbeni>³ ...¹ în divanul domniei mele, dinaintea întregului nostru <sfat și>¹ i-am dat pentru trebuința și pentru ajutorul țării și lor le-am dat acea seliște.

De aceea, <acea mai înainte spusă seliște, anume Bălăcenii, să fie și de la domnia mea slugilor noastre>³, lui Scherlet din Zorileni și cneaghinei lui, Maria, <și cumnatului său, Tudorachi, dreaptă>³ ocină și danie și cumpărătură și uric și întărire, lor și copiilor lor, nepoților <și strănepoților și răstră-

¹ Loc rupt în orig.

² Loc alb în orig.

³ Loc rupt; completat după doc. din 21 septembrie 1632 (vezi nr. 217).

nepoților și întregului lui neam, care i se ve alege¹ cel mai apropiat, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acelei seliști de sat mai înainte spuse, anume Bălă<ceni, să fie din toate părțile pe hotarele vechi pe unde¹ din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Alexandru Iliiaș voievod, și credința ...¹ <credința>¹ panului Ionașco Cujbă mare vornic de Țara <de Sus>¹ și credința panilor Condea și Tuduri pircălabi de Hotin și credința panului Costantin ...¹ hatman și pircălab de Suceva și credința panului ...¹ Prăjescul pircălabi de Cetatea Nouă și credința panului Dumitrașco Șoldan spătar ...¹ vistier și credința panului Perachi Celebi ceașnic și credința panului ...² stolnic și credința panului Condilă comis și credința tuturor boierilor <noștri>¹.

<Iar după viața și>¹ domnia <noastră>¹, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, ...¹ pentru că le sint dreaptă ocină și cumpărătură pe banii lor drepti și proprii, pe care i-au dat în trebuința țării.¹

Iar pentru mai mare putere și întărire, <am poruncit credinciosului>¹ și cinstului <nostru>¹ boier, pan Ionașco <Ghiangh>¹ia mare logofăt, să scrie și să atirne pecetea noastră la această adevărată carte <a noastră>¹.

† Io Alexandru voievod <m.p.>.

Colecția Scarlat Callimachi, nr. 24.

Orig., pergament, pecete atirnată, rupt; lipsește jumătatea din dreapta a documentului, în care se află și data.

Cu o copie la Arh. St. Buc., Ms. 629, f. 285.

Datat după documentul din 1632 septembrie 21 (vezi nr. 217, referitor la aceeași chestiune, și sfârșitul domniei lui Alexandru Iliiaș.

219

<1632 septembrie 21—1633 aprilie> (7141), Iași.

Alexandru Iliiaș voievod poruncește lui Alexa din Popești ș.a. să hotărânicească părțile de ocină din satul Rădeni pentru care s-au jeluît Ionașco Jorea vornic și popa Gligorie din Iași.

† Иѡ АЛЕКСАНДРЪ ІЛІАШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКІИ. Scriemu domnea mea slugiloru dumnii mele, Alecsa din Popești și Todoranu și Savolu dinu Cosițeni. Dămu voa știru că s-au jăloitu sluga noastră, Ionașco

¹ Rupt în orig.

² Loc alb în orig.

Jorea dvornic i popa Gligorie dinu Iaș, dzicindu <că>¹ are ocină în satu înu Rădeni. Deci Dănila și frate-său, Vasilie, și Mihăilă Unbraru și alți răzeș carii au ocină acoloa, nu lé lasă părțile acoloa, ce le-au avut și cosescu în toți aii și înprésoară partea de ocină ce li să viné acoloa și eii au ocină citu și dinșii.

Printru aceia, de veți védea ceastă carté a dom<n>¹ii melé, iar voiі să stringeți omini buni, megiiăș, de să socotiți cu omini buni și să alegeț toate părțile pre 4 băт<rini>², carii citu i să va véni pré băтрini și cine cite citu i să va vini pré băтрину și ciné ce au compăratu, să lé faceți cărți de la voiі și de la omini buni. Iar coi va părea co strîmbolu, să lé dai dzi să stea de față înnaintea dum<n>¹ii méle. Так да знаеш, иначе де не счинитъ³.

† Пис с Мс, лкто xрма.

† Господинъ рече.

† Глангъ вел логофет счи <m. p.>.

† Ншнашко <писал>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/45.

Orig, hirtie (31,5 × 20 cm), pecete aplicată.

Datat după lunile din anul 7141 în care a domnit Alexandru Iiaș.

220

1632 (7141) septembrie 22, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește lui Dumitrașcu Gheuca vornic de gloată o parte de ocină din Costești, ținutul Tutova, primită de la Toader și Cîrstea în schimbul unui cal pe care aceștia i l-au pierdut.

<† Н ѡ Палеѡандрѡ Нѡѡаш воѡвода, божіѡю мнѡлостіѡ, господарѡ Зѡман> Мѡладѡескон. Ѣже прѡндошѡк прѡд нѡамн <и прѡд нашими болѡри Тоадѡр и сѡ брат ѡго, Кырѡтѡк, сыновѡ Рѡбѡла>¹ѡт Кѡстеши, за нѡ добраѡ волѡ, неким <непо> нѡждѡни, а ни приѡловѡни и дали част нѡ за ѡтнинѡ что сѡ изѡерѡт>⁴ ѡт сіѡло Кѡстеши, ѡт волѡстѡ Тѡтовѡк, <болѡринѡ нашѡмѡ Дѡмитрашѡкѡ Гѡсѡка двѡр>¹нник глаѡтнѡ радѡ ѡднѡ кон добѡрнѡ цѡкѡван радѡ ѡ златѡ бѡнѡх занѡже ѡни потѡрѡл тот кон>¹ и не имѡѡе сѡ чѡм платѡти тот кон <дали ѡни част нѡ за ѡтнинѡ

¹ omis în orig.

² Loc rupt în orig.

³ Greșit, în loc de да не счинитѡ.

⁴ Loc rupt în orig.; întregit după trad. din 1766 decembrie 2.

И есан менѣет кривѣѡ нѣкѣи пагѣ¹меници нх да имает вратити цѣно конѡ и да дрѣжати част нх за штиннѡ. И есан не обрѣтает сѣ никто шт павме-
ници нх да искѡпити и д¹а ест ѡмѡ правою штиннѡ, съ вѣсѣм дохѡдом.

<Инак да не бѣдет>¹.

Ѫ Ис, лѣто х²р²ма септемвриѣ кв.

<† Крстѣ Дамм>¹Ѳан <писал>.

<† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării>
Moldovei.

Iată au venit înaintea noastră <și înaintea boierilor noștri Toader și cu fratele său, Cirstea, fiii lui Robul>¹ din Costești, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, <nici asupra și au dat partea lor de ocină ce se va alege>¹ din satul Costești, din ținutul Tutova, <boierului nostru Dumitrașcu Gheuca vor>¹nic de gloată pentru un cal bun <prețuit drept 50 zloți bătuți pentru că i-au pierdut lui acel cal>¹ și neavînd cu ce plăti acel cal <au dat ei partea lor de ocină.

Iar de va părea strîmb vreunei>¹ rudenii a lor, să aibă a întoarce prețul <calului și să țină partea lor de ocină. Iar dacă nu se va afla nimeni dintre rudele lor să-l răscumpere>¹ să-i fie lui dreaptă ocină, cu tot venitul.

<Și altfel să nu fie>¹.

La Iași, anul 7141 <1632> septembrie 22.

<† Cirstea Damm>¹іian <a scris>.

Bibl. Acad., MCCLV/119.

Orig., hirtie (20 × 7 cm.), fragment.

Cu o trad., *ibidem*, CCLXVIII/2, după care s-au făcut întregirile.

221

1632 (7141) septembrie 22.

Vasile, fiul lui Ignat și al Agahiei din Bălițești, dă ocina sa din acest sat lui Mereuță pîrcălab spre a-și plăti capul pentru furtul unui cal.

† Eu, Vasilie, feciorol loi Ignatu și Agahie fetei loi Toader de Bălițiștie, mărtorisesco eu însomi pe meni co cisto zapis al miu com am dat a me moșii și ocină de sat de în Bolițiști, pe Stodeneț², și de în sat de întri

¹ Loc rupt în orig.; întregit după trad. din 1766 decembrie 2.

² „pe Stodeneț”, scris deasupra rîndului.

pe Bogdana ¹, ci este parte noastră, moșie dreptă de bonăvoi me, loi M<e>²-răuță pircălabol, de mi-am plătit capul de la cormo ³ prentro<n>⁴ cal ci am forat a loi Crăcion de Bicani, de înainte loi Erimie căpitan și Eiachim de Coșești și Stircol de acoloa și Șlifan de acoloa și Vasilie Coșescol și Cozma croitor ot Ias și Macarie cojocar ot Vasloiou și Nestor Dăncos ot Ivănești și Danail călogărol i denainte a molți omeni boni și bătrini, ca să-i hie loi moșie în vec. Eră de a noastră sâmi<n>⁴ță șine va vre să o sco<m>⁴pere să a<i>⁴bă a da o<n>⁴ cal, că așe am tocmit, ca să știe.

ЕѢ АѢТО *ЗРѢДѢ СѢКРЕМЕРѢ КѢ.

Arh. St. Iași, CDIX/12.

Orig., hirtic (32,5 × 21 cm.), trei pecceți aplicate.

EDIȚII: Ghibănescu, *Saratz*, II, p. 217 (orig.; editat cu caractere chirilice).

222

<1632 septembrie 23—1653 aprilie>.

Catrina, sora mitropolitului Varlaam, dăruiește o prisacă cu pomeț și cu lazuri mănăstirii Secul.

Prisaca la Tîrgul Niamțului.

Zapis de la Catrina, sora lui Varlaam mitropolitul, întru care scrie precum au dat sfintei mănăstiri Săcului o prisacă cu pomeți și cu lazuri, unul pre din sus de pomi, altul pre din gios, care prisacă i-au fost și ei danie de la fratele său, părintele Varlaam mitropolitul, și cu 32 matce în prisacă, pentru sufletul părinților și al ei să aibă a-i scrie în sfîntul pomelnic.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 552 v.

Regest.

Datat după Varlaam mitropolit (23 septembrie 1632 — cca. aprilie 1653).

¹ „și de în sat de întri pe Bogdana“, tăiat.

² Loc rupt în orig.

³ Pentru „curmei“.

⁴ Omis în orig.

1632 (7141) septembrie 26, Iași.

Alexandru Iliș voievod interzice autorităților laice să se amestece în treburile bisericești.

Derselbe ¹ verbithet dem weltlichen Stande sich in des Geistliche Dingen zu nelieren.

Dtto Iassy, 7141 <1632> den 26 ^{te} September.

Același ¹ interzice autorităților laice să se amestece în treburile bisericești.

Dat în Iași, 7141 <1632> septembrie 26.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 28.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, p. 695 (text german și trad.).

1632 (7141) octombrie 6.

Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Neniul vornic satul Șărăuți, ținutul Hotin.

Ispisoc din 7141 <1632 oc<tom>²vr<ie>² 6 a domnului Alexandru Iliș v<oi>vod, pren care arată că satul Șărăuți din ținutul Hotinului au fost domnescu și l-au dăruit credincios boeriului domnii sale Neniul vornic, ca să-i fie dreaptă ocină și moșia lui și moștenitorilor săi nestrămutat în veci.

După Băleanu-Stoide, *Doc. Neniul*, p. 58.

Rezumat dintr-o carte de judecată a divanului, din 28 octombrie 1811, de la Arh.

St. Iași, CXLI, nr. 49 (documentul nu a fost găsit la această cotă).

¹ Iuon Alexander Wojwoda.

² Întregit de editor.

1632 (7141) octombrie 8.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Costantin Stîrcea satul Răcinții, ținutul Hotin.

Moștea Mihalcău.

7141 <1632> octomvrie 8.

Ispisoc di la Alixandru Iliș voevod, întăritoriu lui Costandin Stîrce pi satul Răcinții, di pi Nistru, în ținutul Hotinului, din dresăle daniei și miluirii de la Miron Barnovschi Movila voevod și de la Moisiu Movila voevod, cari acel sat au fost drept a lui Isac Balica hatman.

Arh. St. Iași, DCCXCI, f. 438.

Rezumat dintr-un perillipsis din 1809 martie 13 pentru moșia Mihalcău.

Alt rezumat dintr-un perillipsis din 1813 septembrie 22 pentru aceeași moșie, ibidem, DCCXCI, f. 441v.

1632 (7141) octombrie 10, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește lui Borleanul uricar și ureadnicului de Dorohoi să cerceteze dacă hotarul satului Șendriceni al lui Onciul fost staroste a fost încălcat dinspre satul Șelișeu al lui Lupul cupar.

† И ѿ Пашадаръ Паша воєвода, божію мно҃стїю, господарѣ Зѣмли Мѡлдавскоѣ Пишемъ господство миѣ сѣбѣмѣишимъ, Борѣиша зрнкарѣи зрѣдинкомъ ѡт Дорохою. Dămu voao știre că domnii mele se-au jeluit sluga noastră Onciul ce au fost staroste pre Lupul cuparul, ginere lui Rugină, și așe-au dzis înaintea domnii mele că-i ia o bucată de loc cu finațe den hotarul Șendricenilor cătră hotarul Șelișeului, cu tăriia sa.

Dereptu acéia, daca veț vedea ceastă carte a domnii méle, iar voi să socotiț cu oameni buni, de va fi așea și de va fi aratu sau cosit pespre stîlpîi Onciului, iar voi să-i luaț 12 ¹ boi și la domnii mea să-i aduceț [și la domniia mea să-i aduceț] și să le daț dzi s<ă>² vie de față toț cu uricele sale innaintea <domnii m>²ele . . .² opriț cu finaț cu tot, pînă-ș vor înt<re>²ba innaintea domnii méle [pînă-ș vor întreba] și hîrtie de dzi încă să le faceț.

Так да знаете, иначе не считайте прѣд снм листом господства ми.

Писъ ѿ Мс, къ лѣто хрѣма вътомерѣ ѿ.

† Господниѣ рече.

† Глангѣ велъ логофѣтъ зчнъ н сѣмъ исказахъ <м. р.>.

† Тоадеръ <писалъ>.

Arh. St. Iași, CDXXIII/22.

Orig., hîrtie (31,8 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surele*, XIV, p. 14—15 (orig.).

227

1632 (7141) octombrie 15.

Marica Ihnătoaie vinde o parte de ocină din satul Șendreni lui Ghiorghe staroste de negustori din Iași.

† Adecă eu, Mariica Ihnătoaie, însămi mărturisescu, cu cest zăpis al meu cum de bunăvoia mea, de nime nevoită, nici înpresurată, ce de bunăvoia mea am vîndut o parte de ocină din Șendreni, partea lui David, feciorul Magdei, nepotul lui Ciocan, ce-au fost direaptă cumpărătură mie și soțul meu, lui Ihnat Manoleț, de la David, ficiorul Magdei, carele mai sus scrie. Ș-am vîndut lui Ghiorghe starostei de neguțatori de tîrgu de Iaș pîntru trei-dzăci de taleri bătuț. Pîntru cît au fost cumpărătură de noi, pîntru atîta s-au vîndut și lui Ghiorghe starostei. Mai mult nu s-au vîndut. Ș-am vîndut din giurătare de sat de la Șendreni, den partea din gios a opta partea.

Ș-am vîndut dinnaintea a oameni buni, anume: Argherie starostă za cuptom și Toader Hagi și Ghiorghe Hanul și Mirăuță, fratele Măricăi, și Costan-

¹ Corectat cu altă cerneală.

² Loc rupt în orig.

tin, ficiorul lui Mirăuț, și Alexa neguțătorul și Zahariia cupeț și mulți oameni buni.

Iar noi acești oameni buni, dac-am vădzut tocmală bună întru dinși și plată deplină, pintru credința pusune-am și peceteile, ca să știe.

Eu Mihălachi, *слѣга Грама кел столник, сам писах*¹.

† Еъ лѣто *хѣрма вхтомерѣ* ѿ дъни.

Bibl. Acad., LXXXIX/133.

Orig., hirtie (31,5 × 20,9 cm.), cinci peceti aplicate.

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XXXVII/113.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 208 (orig.).

228

1632 (7141) octombrie 16, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Pînte și fratelui său, Boul, părți de ocini în satele Bujoreni, Pipercani, Băxănești și Mastatici, cumpărate de la Mărica, fiica lui Ifrim vistiernic, și de la nepoții ei.

Tălmăcire din uric vechiu sirbescu de la Alexandru voievod, scris de Cîrste Dămiiian în Eș, pe hirtie, la anul 7141 <1632> octombrie 16.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Alexandru voievod, domn țării Moldav[v]ii. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, slugile noastre, Pinte și fratele său, Boul, și au arătat înaintea noastră un zăpis de mărturie de la Ioan Carapotona șoltuz cu 12 pîrgari din tîrgul Birladului și de la toți tîrgoveții bătrîni și tineri de acolo, cu pecete tîrgului, așa scriind și mărturisind într-acei zăpis, precum că au venit înaintea lor Mărica, fiica lui Ifrim visternic, și nepoții lui de fii, Toader și Grigore și Mărica și Erina, fiica lui Ursul, nepoții de fii a lui Ifrim visternic, că de a lor bunăvoină, de nimine săliți, nici asuprași ș-au vîndut a lor driaptă ocină și moșie, a cincile parte din satul Bujoreni și din Pipercani și din Băcănești, pe Birlad, cu vad de moară în Birlad, ce li-au avut cumpărătură tatăl lor, Ifrim visternic, de la dumneai Măgdălina, fiica lui Ionașcu, nepoata de fiu lui Mihul medelnicer.

¹ „sluga lui Grama mare stolnic însumi am scris“.

Și cătră aceasta, iarăși au vindut Mărica, fiica lui Ifrim visternic și nepoții săi de fii, ciți sint mai sus scriși, Toader și Grigori și Mărica și Irina, fii lui Ursul, nepoții de fii a lui Ifrim visternic, a cincile parte din satul Bujoreni și din Pipircani și din Bucsănești, pe Birlad, cu vad de moară în Birlad, și al cincile parte din Mastatiți, parte lor cită li să va alege, cu vad de moară în Birlad, ce au fost cumpărătură a tatului lor, Ifrim visternic, de la Grigori și de la fratile său, Vasilie, fii Anghelinei, a nepoatei de fii a lui Mihul logofăt¹. Pe acele părți li-au vindut slugilor noastre, lui Pinte și fratelui său, lui Boul, drept una sută taleri de argint, că li-au plătit deplin inna-inte noastră; și li-au dat tot lor și acel uricu ce l-au avut pe acele părți de ocină.

Deci domnie noastră, văzind acel zapis de mărturie de la atîția oameni buni, am crezut și de la noi încă li-am dat și li-am întărit slugilor noastre, Pintei și fratelui său, Boul, pe acele părți de ocină, ca să le fie lor și de la domnie noastră drepte ocine și cumpărături și uric și întăritură, cu tot venitul, nesmintit niciodinioară în vecii vecilor. Altul să nu să amestece.

Domnul au zis.

Ghenghe vel logofet au învățat.

Bibl. Acad., MCDLVIII/52.

Trad. din sec. al XVIII-lea.

229

1632 (7141) octombrie 16.

Alexandru Iliaș voievod întărește lui Ionașco și soției sale, Tofana, jumătate din satele Voloșcov și Hădărăuți pe care le zălogiseră la Costantin Stîrcea și la nepotul acestuia, Gheorghe Coropceanul.

7141 <1632 octombrie 16>².

Ispisoc de la Alexandru Ilieș vodă arătători că Toma Moişanu și cumnatu-său, Ionașc, și femeea lui, Tofana, fii lui Coste Moişan, nepoții lui Tolo-

¹ Greșit, pentru „medelnicer“ (cf. doc. nr. 132).

² Data de lună și zi completată după un rezumat aproape identic de la Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“ — Iași, (copie după transcriere de Ghibănescu, Ms. Surete, VI, p. 534, nr. 100).

cico, au dat bani ci era datoriu lui Costandin Stircea și nepotului său, lui Gheorghi Coropceanul, ficiorul Măriții Iorașcoae, și și-au luat înapoi arătările giumătăți de sate¹, însă banii i-au dat numai Ionașcu și femeia lui, Tofana, iar Toma Moişan n-au dat nimic și pînă cînd nu va întoarce el lui Ionașcu parte ce i să va vini să nu aibă acolo nici o treabă.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, III, p. 65, nr. 29.

(Transcriere după un rezumat dintr-un opus de documente).

230

1632 (7141) octombrie 20.

Iurașco vinde ocina sa din satul Ruși Păscălinei și fiului ei, Dumitrache, pentru 40 de taleri.

† Adică eu, Iurașco, scrieu și mărtorésesco co cêsto zăpis al meu com eu dé bunăvoia mea, dé nêmé névoit, nicé asupra, nêcé îngreoiat, cé eu déo bunăvo<ia>² mea am vîndut a mea dreaptă ocină și moșie cé să va alége partea Arvasiai, fică Cătălinii, din sat den Rosi, dé vatra satului și co iaz izit și den cinpo și den țarină și den del și den vale și den pădure, co tot vinitol. Aceasta ocină o-m vîndut eu dumisale giupînésăi Păscălinei și hiiului dumisale, lui Dumitrache, ca să-i fii dumilorsale dreptă ocină și moșii a népoților dumilorsale, o-m vîndut drepto patrudzică dé taleri bătoț.

Și în tocmala dumilorsale au fosto popa Ionașco den Cătéseni și popa Avram de Piticeani și Pêtre hotnogol ot tam și Vasilii de Mesă<hă>²nêşté și Ștefan ot tam și Costin dé Rosi și Toader dé Négoșeni și molți oméni buni bătrini și téné<ri>² au fosto într-acea tocmală. Pé mai mare credênți ne-amo pos pécéțilé și iscălitorile.

† Însă aiasta parté o-m conpărat eu Iurașco Goișor dé l<a>² Arvasiia, fita i Cătăliné.

† Лето *хѣрма*³ октомврьѣ к³.

† Из поп Аврам <m.p.>.

† Из Юрашко пѣркѣлъѣ am scres <m.p.>.

Bibl. Acad., LXI/48.

Orig., hirtie (33,6 × 20,5 cm.).

¹ Se referă la un doc. din 1631 (7140) noiembrie 1 prin care Moise Movilă voievod întărește lui Costantin Stircea, pentru aceeași datorie, jumătate din satele Voloșcov și Hădărăuți (ibidem, nr. 28).

² Omis în orig.

³ * (1) și * (20), scrise ulterior, de aceeași mînă.

1632 (7141) octombrie 20, Ruși.

Iurașco vinde jupînesei Păscălina și fiului ei, Dumitrache, o ocină din Rușii Goei.

† G: 880 43, Iurașco, scriu și mărturisesc cu acest zăpis al meu cum am avut o parte de ocină în sat, în Rușii Goei, cumpărătură de la[a] Arvasiia, fata [a] Cătălinei, iar eu de bunăvoia mea, de nime nevoit, nice asuprit, eu am vîndut acea parte de ocină din Ruși, ce să va alege, cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din poiata și din hălășteu și cu case gata[a] și cu pivnițe. Acéia am vîndut dumisale giupînesei Păscălinei și fiului său, lui Dumitrachi, drept patrudzăci de lei, bani gata[a], ca să fie dumilorsale dreaptă ocină și moșie, cu tot venitul, neclătit în veci. Și să aibă a-ș face dirésă domnești.

Și întru tocmala noastră fost-a mulți oameni buni și bătrîni și preuți, anume: popa Ionașco ot Căuteșani și popa Avram ot Piticiani și Petrea hotnogul ot tam și Vasilie ot Mesehănești și Ștefan ot tam și Costin ot Ruși și Toader ot Negușeni.

Drept acéia, noi toți, vîdzîndu tocmala lor de bunăvoe și plată deplină, pus-am ale noastre peceți și iscălituri pre aiastă adevar<at>¹ă scrisoare să hie lor de mărturie. Să să știe.

Писъ въ Ръси, въ лѣто хрѣма октомвръѣ кѣ.

Изъ попъ Аврамъ писахъ <т.р.>.

Изъ попъ Ионашко писахъ <т.р.>.

Изъ Юрашко прѣкълакъ <т.р.>.

Изъ ...² искахъ т.р. писахъ самъ.

Bibl. Acad., LXI/41.

Orig., hîrtie (33,3 × 21,2 cm.), patru peceți aplicate.

¹ Omis în orig.

² Semnătură indescifrabilă.

1632 (7141) noiembrie 1, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a cârciumilor sale.

Ioan Alexander Illiasch Wojwoda confirmiret ut N° 61¹.

Dtto Iassy, 7141 <1632> din 1 t^{en} Nowember.

Ioan Alexandru Iliăș voievod întărește ca la nr. 61¹.

Dat în Iași, 7141 <1632> noiembrie 1.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 66.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 757 (text german și trad.).

1632 (7141) noiembrie 1, Bogdănești.

Mărturie pentru vânzarea unei părți din satul Doljești, pe Siret, în ținutul Roman, de către Anghelina, mătușii sale Păscălina și fiului ei, Dumitrache.

† Гѣ ѡбо мнѣ, Цѣфан Бѣкѣ дѣлѣкѣ и Петрѣ хотѣногѣ и попѣ Яврамѣ въ Питничани и попѣ Ивѣнашко въ Кѣштѣшани и Гавриѣлѣ въ тамѣ и Елѣонѣ въ тамѣ и Тодѣрѣ въ Нѣгѣшѣни и Цѣфанѣ и Елѣнѣ въ Мѣсѣхѣниши и Костѣни въ Рѣсѣни и мнози люди добрихѣ, вкѣлѣни межѣниши. Adecă au venit naintea noas-

¹ Ioan Alexandru Wojwoda befrejet die zur Suczawaer Mitropolie gehörige Wirthshäuser von allen Abgaben.

Dtto Iassy, 7138 <1629> den 16 t^{en} September.

Ioan Alexandru voievod scutește cîrciumile aparținînd Mitropoliei Sucevei de toate dările.

Dat în Iași, 7138 <1629> septembrie 16.

tră Anghelina, fata[a] Măriicuței, nepoata[a] popei Ianului, de nime nevoită, nice asuprită, ce de a[a] ei bunăvoie și au vîndut a sa direaptă ocină și moșie din sat din Doljești, a șeasea parte, cu tot venitul ei din cîmpu, din vatra satului, din săpături, din pădure, din pométe, dintr-apa și cu vadu de moară într-apa [a] Albiei, ce acela sat iaste pre apa Sirétiului, în ținutul Romanului. Acéia au vîndut mătușei sale Păscălinei și feciorului ei, Dumitrachi, drept patrudzăci de galbeni, bani gata[a].

Deci noi, vădzindu de bunăvoia lor tocmală și plată deplin, noi am făcut dumilor sale, Păscălinei și fiiului, lui Dumitrachii, de la noi acest zapis, ca să-i fie lor de credință și de mărturie și ca să-ș facă și dirése domnești.

Și mai pre mare credință și mărturie pus-am și ale noastre peceti și iscălituri pre aestă adevărată a noastră scrisoare, <сă се>¹ știe.

† Писъ Богдѣнци, въ лѣто 7141 ноемврѣ а.

Из Цѣфан Бѣки искал <m.p.>.

Из Лѣкоч зрикар сам писах.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 648, f. 21.

Orig., hirtie (34,5 × 20 cm.).

234

1632 (7141) noiembrie 2, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea stăpînirea asupra tuturor proprietăților sale.

† Нъ Плесѣандръ Иліашъ воевода, кожѣю мноостѣю, господръ Земан Младавскыи. Оуже господство ми даем и потвърждаем нашѣмъ вѣрномуъ болѣринъ Дмитръ Бухъш третомуъ логофѣтъ, его правѣи ѡтчини и дѣдини, ѡт его правѣи и питомѣа приимѣахъ, сѣлѣ Гѣдинцѣи на Гирѣт, съ мѣстѣ за млини ѡ Гирѣт и ѡ путѣи сѣлѣ и съ болѣтами рѣнами и съ виноградѣи и съ порѣи ѡ Гирѣт и дрѣгоѣ сѣлѣ, на имѣ Кривицѣи, под Стрѣнгѣ, съ став и съ млини и съ виноградѣи, въ томже хотар, сѣлицѣ Рѣвѣканѣи, пониже

¹ Omis în orig.

Пѣтршиш и сѣлицѣ Гѣвренїи и Хотчицїи и четвертата част сѣлѡ Мѡвильїи и сѣлицѣ Дѣдѣицїи, на Өирка, съ мѣстѡ за став и за мѣстѡ 8 Өирка, чтѡ въ волѡст Рѡманскѡмѡ и третѡа част сѣлицѣ Пѡлѡтѣицїи и пол сѣлѡ Бѣлѣчицїи и єдна вѣката зѣмѣли ѡт хотар Трѣг Краснїи, покѣда назнаменѡл и поставѣлѡ стѣпѣли Пѣтрашко Башѡтѣ ѡгѡфѣт съ ѡкѡлѡнными мѣжѡицѣи и съ людѣми двѣри, съ мѣстѡ за став и за мѣстѡ въ ѡбѡх Бѡлѡвѣцѣх и вѣсѣи частїи єгѡ колѣикѡ съ ѡбѣрѣт ѡт сѣлѡ Тѣлѣвѣицїи, съ став и съ мѣстѡ 8 Бѡлѡвѣи и єднѣи частїи ѡт Кнѣвѣцѣ, чтѡ 8 волѡст Крѣвѣнѣцѣи и сѣлѡ Бѡвѣицїи, чтѡ съ ѡмѣнѣт Брѣвѣицїи и сѣлѡ Сѣвѣицѣи на Бѡлѡвѣи, съ став и съ мѣстѡ 8 Бѡлѡвѣи и вѣсѣи частїи єгѡ, чтѡ съ ѡбѣрѣт за кѡпѣжнѣи, ѡт сѣлѡ Юргѣицїи и ѡт сѣлѡ Тѡтѣицїи, тѣжѣ на Бѣлѡвѣи, чтѡ 8 волѡст Хрѣвѣицѣи и єднѣи мѣстѡ за мѣстѡ и за пасѣнѣи пѡнижѣ Пѣвѣицїи, 8 Жнѣицїи, чтѡ 8 вѡстѣи Искѣи и сѣлѡ Кѣпѣицїи и Брѣвѣицїи на Чѡхрѣ, съ став и съ мѣстѡ 8 Чѡхрѣ и четвертата част ѡт сѣлѡ Трѣвѣицїи чтѡ на Дрѣвѣицѣи, съ пол став и съ мѣстѡ 8 потоцѣи Дрѣвѣицѣи и третѡа част сѣлѡ Кѡвѣицїи, над Прѣтѣ, съ мѣстѡ за став и за мѣстѡ 8 Чѡхрѣ, такождѣи и 8 Прѣтѣ, съ мѣстѡ за мѣстѡ 8 Дѣвѣицѣи и съ порѡм черѣз Прѣт и вѣсѣи частїи єгѡ ѡт сѣлѡ Дѣвѣицїи, пѡ вѣсѣи Кѡвѣицїи, тѣжѣ на Прѣтѣ и пѡл сѣлѡ Бѡвѣицѣи и пол сѣлѡ Рѣвѣицѣи и вѣсѣи частїи єгѡ ѡт сѣлѡ Тѣлѣвѣицѣи, над Искѣи, чтѡ 8 волѡст Хѡтѣицѣи и сѣлѡ Мѣвѣицїи и пол сѣлѡ Грѡвѣицїи на Өѣтѣвѣи, съ мѣстѡ и съ мѣстѡ за стѣпѣи и за фѣицѣи трѣи въ рѣцѣ Өѣтѣвѣи и съ мѣстѡ за вѣицѣи град и съ пѣрѣвѣицѣи и съ сѣицѣи жѣицѣи 8 пѣицѣицѣи чтѡ съ ѡвѣицѣи чтѡ 8 волѡст Тѡтѣицѣи и єднѣи част за ѡтѣицѣи ѡт сѣлѡ Мѣвѣицѣи черѣз Искѣицѣи, чтѡ съ ѡбѣрѣт част Хрѣвѣицѣи съ мѣстѡ за мѣстѡ 8 пѡтѣицѣи сѣлѡ и съ мѣстѡ за пасѣнѣи, чтѡ 8 волѡст Бѡвѣицѣи и сѣлѡ Нѣвѣицїи чтѡ съ ѡмѣнѣт Трѣвѣицїи, съ став и съ мѣстѡ 8 Пѡтѣицїи Чернѣи и вѣсѣи частїи єгѡ, єицѣи съ ѡбѣрѣт за кѡпѣжнѣи, ѡт сѣлѡ Рѡмѣицїи, тѣжѣ на Чернѣи Пѡтѣицїи, съ мѣстѡ за став и за мѣстѡ въ Пѡтѣицїи Чернѣи, такождѣи и въ пѡтѣицїи Брѣицѣицѣи, чтѡ 8 волѡст Искѣицѣи и сѣлѡ Пѡтѣицѣи и єднѣи частїи за ѡтѣицѣи, єицѣи съ ѡбѣрѣт за кѡпѣжнѣи <ѡт с>¹сѣлѡ Өѣвѣицѣи и дрѣвѣицѣи частїи такождѣи за кѡпѣжнѣи ѡт сѣлѡ Бѡвѣицѣи на пѡтѣицѣи Кѣицѣи, съ мѣстѡ и съ мѣстѡ за стѣпѣи 8 пѡтѣицїи Кѣицѣи и съ єднѣи пѡлѣицѣи съ сѣицѣи жѣицѣи, чтѡ съ ѡвѣицѣи Мѣвѣицѣи и Дѣвѣицѣи.²

¹ Loc rupt in orig.

НАНЕАНЖИИНЪ СЪРЪДНИКЪ, СЪ ВЪСЪМ ДОУДОМ, НЕПОРЪШЕНИИМЪ, Н<М>, НИКЪАНЖИ
ВЪ ВЪКЪНЪ ВЪКЪНЪ. И НИ ДА СЪ НЕ УУМНШАЕТЪ.

Писъ 8 Месоу, въ лѣтѣ 1870мъ нѣмѣмъ 8 дѣни.

† Самъ господинъ вѣлѣ.

Иъ Плиѣандръ Илѣашъ воеводъ <м.р.>.

<Pe verso>: Гѣнѣ вѣлъ логофѣтъ <м.р.>.

<Крестѣ Дамѣанъ>¹ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea dăm și întărim credinciosului nostru boier, Dumitru Buhuș logofăt al treilea, dreptele lui ocini și dedine din dreptele și propriile lui privilegii, satul Gidintii pe Siret, cu loc de mori la Siret și la pîrlul satului și cu bălți de pește și cu vii și cu pod umblător pe Siret și alt sat anume Criveștii, sub Strungă, cu iaz și cu mori și cu vii și, în același hotar, seliștea Răvăcanii, mai jos de Pietriș și seliștea Găurenii și Hotceștii și a patra parte din satul Movileni și seliștea Dădeștii, pe Sirca, cu loc de iaz și de mori la Sirca, ce este în ținutul Roman, și a treia parte din seliștea Plotuneștilor și jumătate din satul Căcăcești și o bucată de pămînt din hotarul Tîrgului Frumos, pe unde a însemnat și a pus stîlpi Pătrașco Bașotă logofăt, cu megieșii dimprejur și cu oameni buni, cu loc de iazuri și de mori la amîndouă Bahluțele și toate părțile lui, cite se vor alge din satul Tălhărești, cu iaz și cu mori la Bahlui, și niște părți din Chiceră, ce este în ținutul Cîrligăturii, și satul Vavatieștii, ce se numește Birleștii, și satul Spinoasa pe Bahlui cu iaz și cu mori la Bahlui și toate părțile lui de cumpărătură ce se vor alege din satul Iurghiceni și din satul Totoești, de asemenea pe Bahlui, ce este în ținutul Hîrlău și un loc de mori și de prisacă mai jos de Pureciani, la Jijia, ce este în ținutul Iași, și satul Cupcici și Brătășanii pe Ciuhur, cu iaz și cu moară la Ciuhur, și a patra parte din satul Tribiseuți, ce este pe Drabiște, cu jumătate de iaz și cu moară la pîrlul Drabiște și a treia parte din satul Costești, pe Prut, cu loc de iaz și de moară la Ciuhur, de asemenea și la Prut, cu loc de moară la Dubase și cu pod umblător peste Prut și toate părțile lui din satul Dumeni, mai sus de Costești, de asemenea pe Prut și jumătate din satul Bozoviță și jumătate din satul Răsteul și toate părțile lui din satul Tălmaceu, pe Nistru, ce este în ținutul Hotin, și satul Măneștii și jumătate din satul Grozești, pe Oituz, cu mori și cu loc de pive și de firistreu ² pe pîrlul Oituz și cu loc de vie și cu grădini și cu finețe la muntele ce se numește Munciei, ce este în ținutul Troțuș și o parte de ocină din satul Măstacănul, peste Bistrița, ce se va alege partea lui Hricicanul, cu loc de moară la pîrlul satului și cu loc de prisacă, ce este în ținutul Bacău

¹ Vezi nota 2 de la p. 292.

² Așa în orig.

și satul Neculeștii, ce se numește Trifeștii, cu iaz și cu mori la Piriul Negru și toate părțile lui de cumpărătură, cite se vor alege din satul Românești, de asemenea pe Piriul Negru, cu loc de iaz și de mori pe Piriul Negru, de asemenea și pe piriul Brănișterilor, ce este în ținutul Neamț, și satul Potropoștii și niște părți de ocină, cite se vor alege de cumpărătură, din satul Olășei și alte părți de asemenea de cumpărătură din satul Bombotești, pe piriul Cuțitna, cu mori și cu loc de pive la piriul Cuțitna și cu o poiană cu finețe, ce se cheamă Măstacani și Lihaci ¹.

De aceea, toate acele mai sus scrise sate și vaduri de mori și părți de ocină să fie și de la domnia mea boierului nostru credincios mai sus zis-Dumitru Buhuș al treilea logofăt, drepte ocini și dedine și cumpărături și uric și întărire, lui și întregului neam al lui, care i se vor alege cele mai apropiate rude, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> noiembrie 2 zile.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Alexandru Iliăș voievod <m.p.>.

<Pe verso>: Ghianghea mare logofăt <m.p.>.

<Cristea Damian>²<a scris>.

Arh. St. Iași, DCCXVII/4.

Orig., hirtie (31,8 × 26 cm.), pecete aplicată, căzută.

O copie din sec. al XX-lea, la Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Pachet Costăchescu; o trad. din 1807, la Arh. St. Iași, CLXXIX/8; o trad. din 1722 martie 18 de Ștefan Luca vist., la Arh. St. Buc., A. N., MMDCCI/1, cu data greșită: 1632 nov. 1.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI, p. 77 (rez. după traducerea din 1722); Ghibănescu. *Surete*, II, p. 114—116 (orig. slav cu trad.).

235

1632 (7141) noiembrie 2, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Neniul vornic de gloată un sălaș de țigani, dăruit de Moise Movilă voievod.

† Иъ Александръ Илиашъ воевода, божиею милостію, господарьъ Земли Молдавескѣи. Оуже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри молдавескими, великими и малыми, слѣга и болѣринѣи нашими Нѣнюла дворникъ глотнѣи и

¹ „Măstacani și Lihaci”, scris cu altă cerneală.

² Documentul este tăiat posterior lecturii lui M. Costăchescu și Gh. Ghibănescu, după care s-a făcut completarea (vezi mai jos).

УКАЗОВАЛ, ПРѢД НАМИ И ПРѢД СЪБѢТОМ НАШИМЪ ЕДИНЪ СПИСОКЪ ЗА ДАВАНІЕ И МНОЖЕ-
ВАНІЕ УТЪ МОУСИ МОГИЛАА КОЕВОДА, НА ЕДИНЪ СЪЛАЗЪ ЗА ЦИГАНИ ПРАВО НАШЕ ГОСПО-
ДАРСКОЮ, ИМЕНЕМЪ ЛЮБЛА, СЫНЪ КОЗЪЛЕНЪЛА, СЪ ЖЕНОЮ ЕГО И СЪ ДѢТІЮ ИХЪ, РАДИ
СЛУЖЕБА ЕГО ЧТО ПОСЛУЖИЛА ГОСПОДСТВО СЕ И УМІНАЛА СЪ ГОСПОДСТВОМЪ МН И ПРОСИЛА
СОБЕ И УТЪ ГОСПОДСТВОМЪ МН СПИСОКЪ ЗА ПОТВЕРЖДАНІЕ НА ТОТЪ ВЪНШЕ ПИСАНЪ СЪЛАЗЪ
ЗА ЦИГАНИ.

Ино господство ми ишеже провмностннхѡм съ и дадохом и потвърдан-
хом имъ. Того ради, тот сълаш за цигани, именемъ Лѣпѣла, сънъ Кобѣлкѣла
съ жена его и съ дѣти нхъ, да ест и шт господства ми слъси и болѣрнѣ
нашемъ, више реченномъ, Иѣнюл дворникъ бившѣи, правѣи холопи цигани и даиѣ
и милованѣи и ѡрнк и потвърженѣи непоколѣбнѡ, <г>мъ, николиже въ
вѣки.

И по нашимъ животѣ и господствованіи, кто съ похвѣнтъ разорити сѣя наше строеніе, тотъ да естъ непрощенъ ут Господа Бога и ут вѣсѣхъ свѣтихъ нже Богъ изъ вѣка згоднеше, въ безконечнѣа вѣки и мѣки, аминь. Того радѣ ни нникто да съ не оумишлетъ.

Писъ Исѣхъ, въ лѣто хрѣма ноемвръе вѣ дѣни.

† Самъ господи въѣхъ.

Нш ПЛЕВАНДРОС ВОЕВОДА <т.р.>.

† Крстѣ Даміѣан писал.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga și boierul nostru, Neaniul vornic de gloată și a arătat, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un ispisoc de danie și miluire de la Moisi Moghila voievod, pe un sălaș de țigani al nostru drept domnesc, anume Lupul, fiul lui Cobăleanul, cu femeia lui și cu copiii lor, pentru slujba lui ce a slujit domniei sale și s-a rugat domniei mele și și-a cerut și de la domnia mea ispisoc de întărire pe acel mai sus scris sălaș de țigani.

Deci domnia mea încă m-am milostivit și am dat și i-am întărit. Pentru aceea acel sălaș de țigani, anume Lupul, fiul lui Cobăleanul, cu femeia lui și copiii lor, să fie și de la domnia mea slugii și boierului nostru mai sus zis, Neaniul fost vornic, drepti robi țigani și danie și miluire și uric și întărire, neclintit, lui, niciodată în veci.

Iar după viața și domnia noastră, cine se va ispiți să nimicească această întocmire a noastră, acela să fie neiertat de domnul Dumnezeu și de

toți sfinții care din veac au plăcut lui Dumnezeu în veacurile și muncile fără sfârșit, amin.

Pentru aceea, altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> noiembrie 2 zile.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., CCCLVIII/4.

Orig., hirtie (41,5 × 28,3 cm.), pecete timbrată.

236

<1632> noiembrie 3, Iași.

Marii boieri mărturisesc că Tofan Sechil și nepotul său, Neculai, au vîndut lui Lupul Prăjescul fost postelnic partea lor din Cobăceni, pe Jijia, în ținutul Hîrlău.

† Гѣ сео ми, Главни Прѣжеска бие хѣтман и Пѣтрашко Башотѣ логофѣт и Гиворѣн Башотѣ бие вистѣрник и Рошка вистѣрник и Бѣхѣш логофѣт и Цѣфан Бога касчѣр и Гиворѣн Жорѣ прѣкѣле и Жорѣ ворникѣл и Рошка ворник глотнѣн și mulți ficiori de boiari. Scriem și mărturisim noi cu cestu zapis al nostru cum au vinit înaintea noastră Tofan Séchili și nepotu-său, Neculaiu Séchili, de a lor bunăvoie, de nime nevoiți, nici asupriți și-au vîndut a lor direaptă ocină și moșei, toată partea lor din sat din Căbăcéni, pre Jijiia, ce iaste în ținutul Hîrlăului, toată partea lor ce să va alége din tot locul, din vatra satului și din țarină și din ȕmpu și din finaț, cu loc de hălăștieu și cu vad de moară în Jijia și din pădure și din tot locul, ce să va alége partea or. De<ci>¹ o au vîndut dumisali fratelui nostru Lupu<lu>¹i Prăjescul ce au fost postelnic dreptu o sută și cindzăci de galbeni și dzéce iape. Dici dumnealui fratei nostru Lupul Prăjescul ce au fost postelnic s-au sculat și au plătit tot deplin acei bani, ce mai sus scrii, 150 ughi și 10 iape, dinna-intea noastră.

¹ Omis în orig.

Deci noi, vă[d]dzindu de bunăvoia lor tocmală și vindzare și deplină plată, noi încă i-am făcut dumisali fratelui nostru Lupul Prăjescul ce au fostu postelnic zapis de la noi, ca să-i hii dereaptă ocină și moșie și cumpărătură cu tot vinitul ce să va alége din tot locul.

Și pre mai mare credință am iscălit și ne-am pus pecetili cătră acesta zapis.

Х Мс, ноемврѣ ѿ.

Прѣжскѣа бнѣ хѣтман нскаѣ <m.p.>.

Пѣтрашко Башотѣ логофѣт <m.p.>.

Дѣмнтрѣ Бѣхѣш логофѣт <m.p.>.

Гнѣргн Рошка нскаѣ <m.p.>.

Гнѣргн Жорѣ нскаа бнѣ прѣкѣмѣ <m.p.>.

Тофан Гѣкнѣ нскаа <m.p.>.

Із Николаю Гѣкнѣ нскаа <m.p.>.

Иѣнашко Жора дворник <m.p.>.

Із Цѣфан Бѣѣа бнѣ клѣчер нскаа <m.p.>.

Bibl. Acad., CDXXII/99.

Orig., hirtie (31,5 × 20,3 cm.), opt peceti aplicate.

Datat după întărirea domnească din 1632 noiembrie 8 (vezi nr. 243).

237

1632 (7141) noiembrie 3, Iași.

Alexandru Iliaș voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea lui Aron vodă să stăpînească satul Mierăești, din ținutul Tecuci, pentru că le este dăruit de către Enache postelnic.

† Иѣ Александрѣ Иліѣш воєвода, божію многостію, господарѣ Зѣман Молдавскѣи. Dat-am cartea domnii méle rugătorilor noștri, egumenului și a tot săborul de la svînta mănăstire la Arun vodă, spre-acéia să fie tare și putérnic cu cartea domnii méle a ținea și a opri și <a>¹ apăra un sat, anume Mierăeștii, ce iaste în ținutul Tecuciului. Ce au fost acest sat, ce mai sus scrie, a lui Enachie postelnicul, dreptu de moșie, cumpărat pre a săi direpți bani și acmu

¹ Omis în orig.

la moartea lui, l-au dat svintei mănăstiri ce mai sus scriem, de la mănăstirea lui Aron vodă, dreptu sufletul său și a părinților săi.

Deci pentr-acéia, altu nime să n-aibă nime <a>¹ să amesteca într-aceasta sat, ce mai sus scriem, nici în bucate ce vor hi, ce numai ca să aibă treabă rugătoriu nostru egumenul și cu călugării de la svinta mănăstire de la Aron vodă. Никто да не смѣет дрѣжати нишъ шпирати прѣдъ симъ листомъ господства мн².

✠ Ис, въ лѣто хрѣма поимерѣи г.

† Самъ господниъ велѣа.

Иъ Александръ воєвода <m.p.>.

† Брѣлѣдѣнѣа <писалъ>.

Bibl. Acad., XCIX/54 a—b.

Orig., lirtie (31,4 × 19,3 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o copie din 1827 noiembrie 30.

EDIȚII: Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, II, p. 11 (copia din 1827).

238

1632 (7141) noiembrie 3, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași viile sale de la Cotnari.

† Иъ Александръ Нанѣшъ воєвода, божію мнлостію, господарѣ Земли Молдавскон. Dat-am cartea domnii mele rugătorilor domnii mele, egumănuului și a tot săborul de la sfinta mănăstire de la Sveati Sava din tîrg din Iași, spré acéia să hie tari și putérnici cu cartea domnii mele a ținea și apăra și a opri viile sfentii mănăstiri, de la Cotnariu, cu crame cu vin, cu tot venitul, care vii le-au dat sfentii mănăstiri răpăusatul Ianachie postelnicul pentru sufletul său și a părinților dumisale.

Dece și domniia mea, vădzînd darea și miluirea răpăusatului postelnicul Ianachie, domniia mea așjdirea am dat și am întărit sfinta mănăstire Sveati

¹ Omis în orig.

² Și nimeni să nu cuteze să stăpînească sau să oprească înaintea acestei cărți a domniei mele.

Sava să-i hie și de la domniia mea dare și miluire și întăritură, nerușait niceodată innaintea cărții domnii mele.

Имак да не бѣдетъ.

† Ѫ Иас, къ лѣто хр҃ма ноимерѣ ҃.

† Самъ господинъ велѣа.

Иъ Александръ воєвода <т.р.>.

† Бобинъ <писалъ>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XLVIII/4.

Orig., hirtie (32,7 × 22,6 cm.), pecete aplicată.

239

1632 (7141) noiembrie 3, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Panaiot stăpînirea asupra satului Trohănești din ținutul Tecuci.

† Іъ Александръ Иліашъ воєвода, божію многостію, господаръ Зѣманъ Молдавскон. Scriu domniia mea la toți oamenii den sat den Trohănești, de ținutul Tecuciului. Dămu-vă știre că acel sat au lăsat cu limbă de moarte să fiți a slugei domniei mele, a lui Panaiut.

Pentr-acéia, deaca veți vedea cartea domniei mele, iar voi să aveți <a>¹ asculta de dinsul întru tot ce va da învățătură.

Інтр-алт chip să nu faceți. Тоѣ пишемъ.

Ѫ Ис, ноимерѣ ҃, лѣто хр҃ма.

† Самъ господинъ велѣа.

Иъ Александръ воєвода <т.р.>.

† Шандиръ <писалъ>.

Bibl. Acad., CLXXXV/166.

Orig., hirtie (32,8 × 20,8 cm.), pecete timbrată, căzută.

EDIȚII: Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, V, p. 84 (orig.).

¹ Omis în orig.

cenii și Șetrăreni, care sînt în ținutul Iași, cu tot venitul care se află în hotarele lor, care sate mai sus spuse au fost drepte ocini și cumpărături ale lui Enache postelnic și a dat și miluit sfînta mănăstire, care este mai sus scrisă, cu limbă de moarte, pentru pomenirea lui și pentru sufletul părinților lui răposați.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea cu tot venitul. De aceea și voi toate slugile domniei mele, cîți veți merge cu slujbele domniei mele prin acel ținut, pîrcălabi și alți slujitori, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace acele sate mai sus scrise, vitele lor să nu le trageți pentru alte sate și nici pentru alți oameni, ci să fie în pace, numai să plătească darea lor, cît va fi scris în visteria domniei mele. Așa să știți, altfel să nu faceți.

La Iași, anul 7141 <1632> noiembrie 4.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Bibl. Acad., DXCI/38.

Orig., hîrtie (30,8 × 20,4 cm.) pecete aplicată, stricată.

Cu o foto, *ibidem*, XXXII/56.

EDIȚII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 538—539 (text slav și trad.).

241

1632 (7141) noiembrie 6.

Tinco cel Bătrîn, Topcean, Griga ș.a. din Hrușova, foști locuitori în Moldova, mărturisesc că Gheorghe, fiul lui Ionco, are drepturi de proprietate în Onutul de Sus.

Adecă eu, Tinco cel Bătrîn ot Grămești ce-au fost vâtaf ot graneță, Moncean și brat ego, Griga, moșeni bătrîni de Onut de Sus și Fodor Didiche ot Dobrinăuți, din sîmînție lui Vertăian și Marco ot Arjavintă și Isache...¹ ficior vătămănuului ot Horoșava, fiindu noi toți moșeni din țara Moldovii și mégeieși dimprégiur, de Țara de Sus, iar acmu sîntem lăcuitori ot Hroșova,

¹ Loc alb în orig.

în țărmurile Nistrului, lăcuitori de Țara Leșască și din Moldova, acmu noi toți mărturisim cu suflétele nostré précum ne-i drag Dumnezău cela ce-i întru Svînta Troiță, Părintelui, Fiului și Duh Svînt, cum credem întru Svînta Troiță și cu svînta dreptate mărturisim cini au ținut din veci moșii Onut de Sus. Noi toți cați scriem mai sus știm cu suflétele nostre au ținut Ionașco Holovca și cu Bran Frățian, iar după moartea lui Frățian au ținut ficior lui Frățian, Ionco, iar după moartea lui Ionco au ținutu-o Bran Scripcu și ș-au făcut moară din pajește și au ținut-o în dzileli lui Ion Sîmion Moghila voivod, pîn au vinit Coreschii și l-au ucis căzacii pe Coreschii, iar după puțină vréme au rămas acea silișté pustii pîn-la domnii lui Alexandru vodă. Deci au vinit feciorul lui Ionco, Ghiorghei, nepot lui Frățian, ot Moldova și ș-au făcut și acela moară într-acela loc, pe locu lui Scripcu, unchiu-său.

Pentru acee sintem noi toți marturi cu sufletele nostré și această mărturie o dăm dumisali lui Ghiorghei, sin răpoosatului Ionco, nepot lui Frățian ot Vaslovca, să aibă credință la staroste ot Cernăuți, unde este scaunul mării sali lui vodă și la alți boeri cari or fi aleși de credință mării sale lui vodă, iar noi cum știm cu sufletele nostré mărturisim cum nu este amentrele.

Iar précum dumnealui ficiorul Stîrcii lui Pătrășcan, anume Isachi Stîrcea, ce elu dzici că ari parte în toate hotarăli Onutului de Sus, în moșia răpoosatului Ionașco Holovca și răpousatului Frățian, noi cu sufletili noastre nu știm să ții cineva acea moșii din sămenția Stîrcii, făr decit știm că au cumpărat Pătrașco Stîrcea o parte a popei de la Romanca, ce le au fost cumpărătură partea popei, ce au fost cumpărat Ionașco Holovca stîlpul cel din jos, pe Nivru, undé sînt și sémni buni și să cunoaști cari moșiani pe unde au ținut.

Și noi sintem marturi bătrini, unii sintem de șeaptezăci de ai, alți și de optdzăci de ai, ș-așea știm cu sufleteli nostré, cum au cumpărat răpăosatul Stroici vel logofăt ot Făgăraș partia popei și de la Iacob gineri lui Făgăraș. Pentru aciei, noi mărturisim cu această scrisoare a noastră, nu cu altă, ce cu sufletili nostré, să fii proclethu și anaftima și arămafta de trii sute și 18 oteți din Nechei, dé știm noi să hi ținut moșii Stîrcii vro moșii la stîlpul cel de sus a Onutului de Sus, făr-de ce știm acea parte cumpărată, parte popei și ș-au făcut Pătrașco Stîrcea moară pe apa Nivrii și acolo au ținutu.

Iar această scrisoari a noastră deschisă și driaptă cu giurămînt mari și cu afurisănie, această scrisoari o dăm din minulé nostré denainte drégătorilor și denainte vătămanului Ioan de Hroșova, satul vlădicăi ot Cameniță. Și într-acesta chip, cu mărturii suflételei nostré, o dăm pe mîna dumisali lui Ghiorghei și o trimitem la staroste ot Cernăuți, la scaunul mării sali lui vodă. Și aceste toate lăsăm pe crédința sufletului dumisali pan Onciul Iurașăscul, carilé este dé crédință mari mării sali lui vodă și a toată țara Mol-

Deci poi¹, deacă am văzut a lor bună tocmală și deplină plată, noi încă ne-am sculat și i-am făcut zapis și mărturie ca să hie loi ocină și moșie și feciorilor săi, pînă cînd și va face ispisoc domnescu.

Și mai pre mare credință ne-am pus pecețile pre această mărturie a noastră.

Și eu Zahariia am scris.

БѢ ЛѢТ<О> ХЗМРА НОЕ<М>Е<РѢ> З ДЪНН.

Zaharia.

După Ghibănescu, *Surete*, II, p. 217.

Orig., editat cu caractere chirilice.

243

1632 (7141) noiembrie 8, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Lupul Prăjescul fost postelnic o parte din satul Cobăceni, pe Jijia, ținutul Hirlău, cumpărată cu 150 ughi și 10 iepe.

† Иѡ ПЛЕДАНДРЪ НАНЦШ КОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МЛАДАЕСКОЕ. ОУЖЕ ПРИДОШЕ, ПРѢД <НАМИ>² И ПРѢД ВЪСМИ НАШИМИ МОЛДАВЕСКИМИ БОЛѢРН, ВЕЛИКИХ И МАЛИХ, СЛЪГИ НАШИХ, ТОФАН ГѢКНА И ВНОК ЕГО, НЕКЪЛАЕ ГѢК<НА>², ЗА НХ ДОБРОЮ ВОЛЮ, НЕКИМ НЕПОНЪЖЕНИ А НИ ПРИСЕЛОВАНИ И ПРОДАЛИ НХ ПРАВА ШТИНИ НА И ДѢДНИНА, ВЪСѢ ЧАСТ ИМ, ЕЛИКО СѢ ИЗБЕРЕТ ШТ СЕЛО КОБЪЧѢНИ, НА РѢЦѢ ЖИЖІИ ШТ ВАТРЪ СЕЛО И ШТ ЦАРИНЪ И ШТ ПОЛѢ И ШТ СѢНОЖАТИ И ШТ ЛѢС И СѢ МѢСТО ЗА СТАВ И СѢ БРЪД ЗА МАНИ В ЖИЖІЮ И ШТ ВЕС МѢСТО ЧТО В КОЛОСТ ХРЪЛЪШ. ТАД ПРОДАЛИ ПЪШВЛОВИ ПРЪЖЕСКЪА ВНЕ ПОСТЕЛНИК РАДІ ЕДНА СТО И ПЕТ ДЕСѢТ ШГИ И ДЕСѢТ КОБЪЛЕ. И ВЪСТАЛ СѢ БОЛѢРНИШ НАШЕМЪ, ЛЪПЪЛ ПРЪЖЕСКЪА ВНЕ ПОСТЕЛНИК И ЗАПЛАТИ ИМ ИСПЪННОЮ ТИХ ВЪСИХ ВНЕШЕ ПИСАНИИХ ПИНѢШ, РИ ШГИ И Ш КОБЪЛЕ ШТ ПРѢД НАМИ И ШТ ПРѢД НАШИМИ БОЛѢРН. И ТАКОЖДЕ И ШНИ ДАЛИ ЕМЪ И ТѢХ НАРѢДЕНІЮ ЧТО ИМАЛИ НА ТОД ШТИНИШ.

ИНО ГОСПОДСТВО МИ, ВИДѢШЕ МЕЖДО НАМИ НХ ДОБРОВОЛННОЮ ТОКМЕЖ И ИСПЪННОЮ ЗАПЛАТЪ, ШТ НАС ЕЩЕЖЕ ДАЛИ И ПОТЕРЪДАНИ ВСИМИ ЕМЪ. ТОГО РАДИ, ТѢХ

¹ Greșit în textul editat, în loc de „noi”.

² Loc rupt în orig.

кѣше писаниихъ части за ѡтнинѣ ѡт село Кобѣчѣни, на рѣцѣ Жижѣи, ѡт вѣтрѣ село и ѡт царинѣ и ѡт сѣножати и ѡт лѣс и съ мѣсто за ставъ и вѣрдъ за млинъ ѡ Жижѣю и ѡт вес мѣсто, како да ест и ѡт господства мн болѣри-нѣ нашѣмъ вѣше реченномъ Лѣпсломъ Прѣжескѣмъ вѣк постѣлникъ, права ѡтнина и вѣксѣнїе и ѡрикъ и потвѣрженїе, съ вѣсѣмъ дохѡдомъ, непорѣшенно никѡлиже въ вѣки вѣчнѣи. И ни да съ не ѡмнѣшетъ.

Оу Ис, въ лѣто хрѣма ноемврїе ѣ.

† Самъ господинъ велѣа.

† Глангѣ велъ логофѣтъ ѡчи и съ исцаахъ <м.р.>.

† Крстѣ Даммиѣанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea <noastră>¹ și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Tofan Seachil și nepotul lui, Neculae Seachil, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și dedină, toată partea lor, cit se va alege din satul Cobăceni, care este în ținutul Hirău, pe riul Jijia, din vatra satului și din țarină și din cimp și din finețe și din pădure și cu loc de iaz și cu vad de moară la Jijia și din tot locul. Aceea au vindut-o lui Lupul Prăjescul fost postelnic pentru o sută și cincizeci ughi și zece iepe. Și s-a sculat boierul nostru, Lupul Prăjescul fost postelnic și le-a plătit deplin toți acei bani mai sus scriși 150 ughi și 10 iepe, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri. Și de asemenea și ei i-au dat și acele drese, pe care le-au avut pe acea ocină.

Deci domnia mea, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină, de la noi încă i-am dat și i-am întărit. Pentru aceea, acele mai sus scrise părți de ocină din satul Cobăceni, pe riul Jijia, din vatra satului și din țarină și din finețe și din pădure și cu loc de iaz și cu vad de moară la Jijia și din tot locul să fie și de la domnia mea boierului nostru mai sus scris, Lupul Prăjescul fost postelnic, dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1632> noiembrie 8.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m. p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris.>

Bibl. Acad., CDXXII/100.

Orig., hîrtie (41,3 × 17,8 cm.), pecete timbrată, desprinsă.

¹ Loc rupt în orig.

1632 (7141) noiembrie 10, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește Ilincăi, fiica lui Sofronie, o parte de ocină din satul Boian, ținutul Cernăuți.

† Иѡ Илѣѡандрѡ Илѣаш воєвода, бѡ<о>¹жѣю м<и>л<о>с<т>¹тѣю, г<о>с<т>¹п<о>¹д<а>¹р<ъ>
Земли Молдавскон. Ѡж<е> прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими молдавскими
болѣри, кнѣгинѣ Илинка, дѣща Гофронѣи, вѣска Тоадер и тѣгали сѣ за лице
прѣд нами сѣ слѣгам нашим Исак Стрѣчѣ и сѣ брати его ради една част за
штиннѣ шт село Боиан, что сѣ избѣрет част нѣ шт третѣа част, рекѣт² она
аж<е> ест еи пракаа штиннѣ и дѣдиннѣ и ѡказовала прѣд нами и исписок за
раздѣленѣ шт Петра коєвода. И³ Исак сѣ братѣими своим, шни сице рекошѣ бо
не имала Илинка, дѣща Гофронѣа, вѣска Тоадер, ничто сѣ та третѡе част шт
село Боиан.

Тѣм ради, г<о>с<т>¹п<о>¹д<ст>¹во ми дадох Исакѡи Стрѣчи сѣ брати своѣи
имаѣт принѣсти своѣ нарѣденѣи, что были шни ималѣ на част за штиннѣ шт село
Боиан и не принѣсел, нѣ зостал; кнѣгинѣ Илинка, дочка Гофронѣи, вѣска Тоадер
шна прѣидѣ на днѣ сѣ⁴ своѣ нарѣденѣи и ждал по д<е>¹нѣ⁵ единѣи и ѡправила сѣ
и поставила собѣи фѣерѣе <ѡ>¹ вѣстѣр г<о>с<т>¹п<о>¹д<ст>¹ва ми вѣ¹ заат.

Тѣм ради, г<о>с<т>¹п<о>¹д<ст>¹в<о>¹ ми шт нас дали и ѡкрѣпили есми
Илинки, дѣщи Гофронѣи, вѣсчѣ Тоадер, тоа част за штиннѣ шт третѣа част шт
село Боиан да ест еи шт нас сѣ вѣсем доходом, а Исак Стрѣчѣ сѣ брат своим
да не имаѣт мѣи тѣгати а не добѣвати прѣд сим листом г<о>с<т>¹п<о>¹д<ст>¹в<а>¹
ми.

Г<о>с<т>¹п<о>¹д<и>¹нѣ рѣч<е>¹.

Пис<а>¹н ѡ Иѣ, в лѣто хрѣма новѣкрѣе⁶ ҃.

Глангѣ вел логоф<ет>.

Ника.

¹ Parantezele editorului.

² Greșit, pentru рѣсѣ.

³ Greșit, pentru а.

⁴ Omis.

⁵ по д<е>нѣ, probabil greșit, pentru нѣдѣлѣ.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, cneaghina Ilinca, fiica Sofroniei, nepoata lui Toader, și s-a pîrit de față înaintea noastră cu slugile noastre Isac Stîrcea și cu frații lui pentru o parte de ocină din satul Boian, ce se va alege partea lor din a treia parte, spunînd ea că îi este dreaptă ocină și dedină și a arătat înaintea noastră și ispisoc de împărțire de la Petru voievod. Iar Isac cu frații lui, ei așa au spus că nu a avut Ilinca, fiica Sofroniei, nepoata lui Toader, nimic cu acea a treia parte din satul Boian.

Pentru aceea, domnia mea am dat lui Isac Stîrcea cu frații lui să aibă a aduce dresese lor, pe care le-au avut pe partea de ocină din satul Boian și nu le-au adus, ci au rămas; cneaghina Ilinca, fiica Sofroniei, nepoata lui Toader, ea a venit la zi <cu>¹ dresese ei și a așteptat o săptămînă și s-a îndreptat și și-a pus fierie în visteria domniei mele 12 zloți.

Pentru aceea, domnia mea am dat și am întărit de la noi Ilineai, fiica Sofroniei, nepoata lui Toader, acea parte de ocină din a treia parte din satul Boian ca să-i fie ei de la noi cu tot venitul, iar Isac Stîrcea cu frații lui să nu aibă a mai pîri, nici a dobîndi înaintea acestei cărți a domniei mele.

Domnul a zis.

Scriș la Iași, în anul 7141 <1632> noiembrie 10.

Ghianghea mare logofăt.

Nica.

După Bălan. *Doc. bucovinene*, I, p. 204–205.

Copie slavă cu trad. editorului.

O trad. din sec. al XVIII-lea, la Arh. St. Buc., A. N., MMDCIX/4.

245

1632 (7141) noiembrie 20.

Ion Carapotona șoltuz, pîrgarii și alți oameni din Bîrlad mărturisesc că Dochia, fiica lui Ursu pitar, și fiii ei au vîndut partea lor de ocină din satul Dracsini lui Apostol neșuțor din Bîrlad.

† Adeacă Ion Carapotona șoltuzul cu 12 pîrgari și preutul Ștefan cel domnescu și Mașteiu Roșca și Nacul cupeș și Dinga de tîrgu de Bîrlad și mulți oameni buni și bătrîni și Macsin de Călimănește și Dumitru de acoloa

¹ Omis.

și Zahariuțul diiac<u>¹lu de Micești scrie<m>¹ și mărturisim cum au venit înaintea noastră Dochia, fata lui Ursu pitarul ce-au fost și feciorii ei, Bălan și Ștefan și Mogildea, și cu surorile lor, den sat din Grădești, de bunăvoia lor, de nimene chemați, nici nevoiți ș-au vîndut ei toată partea lor, cît au avut ei de la sat de la Dracsin, din giurăta de sat a patra parte, moșie dreaptă, cu tot venitul, cu loc de fină și cu loc <de>¹ prisacă și cu loc de țarină și cu loc de moară într-apa Studenețului. Și acea ocină și moșie a lor dreaptă ei o au vîndut lui Apostolă neguțătorul de Birlad și feciorului său Costantin, pentru doisprădzéce galbeni de aur, ca să le hie lor moșie nevinovată în véci.

Deci noi vîdzîndu de bunăvoia lor tocmală bună întru ei și platî deplină, noi încă le-am făcut lor această mărtorie de la noi, ca să hie de credință pînă ce-ș va face și dirése domnește.

Și pentru credința s-au pus și pecétea orașului într-aceasta mărturie.

И НИ ДА[С]ЕА НЕ СМНШАЮТ.

ЕЪ ЛЕТО ЖРМА МЕСЕЦА НОЕМБРІЕ К.

Bibl. Acad., LII/197.

Orig., hîrtie (30,9 × 20,4 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 198—199 (orig.); Antonovici, *Doc. birlădene*, IV, p. 66—67 (orig., după *Uricariul*).

246

1632 (7141) noiembrie 25, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Alexa vistiernicel din Pînțești a șasea parte din acest sat dată lui de Cirstea, fiul lui Vartic, pentru că a plătit pentru el „darea țărănească“.

† Иъ Аѣѣандрѣ Нѣѣашъ воевода, божію мноюстію, господарѣ Земли Молдавскон. Оже прѣиде, прѣдъ нами и прѣдъ вѣсими нашими молдавскими болѣри, сѣсѣга наше Аѣѣа вистѣринчилъ въ Пѣнчѣши и принѣсѣ единъ записъ за свидѣтельство въ сѣсѣга наше, Андроникъ пѣтѣрѣлъ въ Крѣши и въ Костинъ въ Винчанъ и

¹ Omis în orig.

wt Дѣмитрашко wt Спиннѣни н wt Оунака мед<елничер> wt Бовѣръѣци н wt Гѣвр-
гѣwt Жигорѣни н wt ннх людѣ добрѣи н коннѣи прѣднѣи, снцѣ писавѣи н свидѣтел-
ствѣиѣи въ тѣwt запис <како прѣид>¹ прѣд нмн Крстѣ, сънѣ Бартик, вѣск
Поркѣл, за его доброю волю, никим непонѣжен, а не приселован н дал своѣ права
wtнннѣ н дѣднннѣ wt всѣ село Пѣнчици, шѣста част, wt ватрѣ село н wt
полѣ н wt лѣс н една паснк гдѣ бнл паснк wtцѣ имѣ до Костице. Тоа wtнннѣ
wn дал слѣсн нашѣмѣ, Плевѣн, занѣже платнл на него за дан цѣранскнн н дал за
числѣ имѣ четнри дѣскѣ н два злоти вѣтнх н четнри вѣзмѣни за коскѣ н една
вол добрѣ платнл за него ѣ въскѣх дан, ѣкоже въшѣ пишѣм.

Тѣм радѣ тоа шѣста част wt село Пѣнчици н съ тоа паснк н съ всѣ
прнход, да вѣст слѣсн господства мн, Плевѣн, права wtнннѣ н вѣскѣплѣнѣи н оурик
н потѣрѣженѣи, непорѣшено, имѣ, никоннѣи.

И аще даст пинѣсн ѣже пишѣм тот цѣран, да <вѣзн>¹мет собѣи wtнннѣ
wt Плевѣа. И нак да не бѣдѣт прѣд снм лнстом нашѣм.

Ѧ Ис, лѣто *зрѣма ноемберѣ кѣ.

† Гам господнѣи вѣлѣл.

† Гынѣк вѣл логофѣт ѣчи н сѣи нскаѣх <т. р.>.

† Нивнашко <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri
moldoveni, sluga noastră, Alexa vistiernicel din Pincești și a adus un zapis
de mărturie de la sluga noastră, Andronic pit<ărel> din Crăești și de la Costin
din Oniciani și de la Dumitrașco din Spineni și de la Onaca med<elnicer>
din Vovărești și de la Gheorghie din Jigorenii și de la alți oameni buni și
oșteni de mai înainte, astfel scriind și mărturisind în acel zapis <cum
a venit>¹, înaintea lor, Cîrstea, fiul lui Vartic, nepot lui Porcul, de a lui
bunăvoie, nesilit de nimeni, nici asuprit și a dat dreapta sa ocină și dedină,
a șasea parte din tot satul Pincești, din vatra satului și din cîmp și din
pădure și o prisacă, unde a fost prisaca tatălui lui, la Costițe. Acea ocină
el a dat-o slugii noastre, Alexa, pentru că l-a plătit pentru darea țărănească
și a dat pentru cîsla lui patruzeci și doi de zloți bătuți și patru bezmene
de ceară și un bou bun a plătit pentru el, la toate dările, precum scriem
mai sus.

¹ Loc rupt în orig.

De aceea, acea a șasea parte din satul Pincești și cu acea prisacă și cu tot venitul să fie slugii domniei mele, Alexa, dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, neclintit, lui, niciodată.

Și dacă va da banii ce scriem, acel țăran să-și ia ocina de la Alexa. Altfel să nu fie înaintea acestei cărți.

La Iași, anul 7141 <1632> noiembrie 25.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris.>

Bibl. Acad., CIV/18 a.

Orig., hirtie (31 × 19,3 cm.), pecete aplicată, stricata.

Cu o trad. din 1817 și o copie de Ion Gligori.

247

1632 (7141) noiembrie 26, Iași.

Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea un loc de prisacă și de finaș și un loc de moară și de șteze pe Jijia, de la confluența cu Bahluiul pînă la vărsarea ei în Prut, în braniștea domnească, pentru că a dat domnului patru cai buni prețuiți 160 ughi.

† Иъ Алѣксандръ Иліашъ воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже тот истинный болѣеши господства ми вѣрный, Дмитръ Бухуш третій логофет, слыжил нам правую вѣрною. Тѣмъ мы, видѣвши его правую вѣрною службу до нас и земли нашихъ, жаловали есми его всеюною нашихъ милость и дали и помилвали есми емъ, от нас, ѡ нашихъ земли ѡ Молдавскон, едно мѣсто за пасник на бранище, съ мѣсто за сеножатію окръст пасникъ и едно мѣсто за млини на рѣцѣ Жижѣ, от гдѣ съ съвѣкъспакет водѣ Бахушъ съ водѣ Жижѣ, да съматрѣет соби гдѣ бѣдет мѣсто добро, въ мѣстѣ господарскомъ, даже до гдѣ спадает водѣ Жижѣ на рѣцѣ Прѣтѣ, да сътворит соби млини и терпѣши понеже дал господства ми и четири кони добрихъ цѣновани за рѣ ѡги пинѣши добрихъ.

Тѣм радѣ, тоѣ мѣсто за пасик на бранище и съ сеножатѣ вкрѣст пасника и тот мѣсто за млини на рѣцѣ Жижѣ, съ мѣстѣ за терпѣхѣ гдѣ соби избѣрет, ѡт гдѣ съ вѣѣкѣхѣ водѣ Бахѣмъ съ водѣ Жижѣ, да же до гдѣ спадаѣтъ Жижѣю на рѣцѣ Прѣтѣ, како да бѣдѣтъ болѣринѣ господства ми внише писанномѣ, Дѣмитрѣ Бѣхѣш логофѣтъ, ѡт господства ми, правѣи ѡтнини и даанѣ и мило-ванѣ и вкѣпленѣ и зрѣк, съ вѣсем дохѣдом.

Я аще кто мет разоритѣ, по нашим животѣ, наше даанѣ и ѣстроѣнѣ, такового да бѣдѣтъ трѣклѣтъ и проклѣтъ ѡт Господа Бога, сътворшаго небо и земан и ѡт прѣчнстаго его матерѣ и ѡт вѣсѣхѣ свѣтихѣ. И ни да съ не ѣмнишѣтъ.

Исѣ ѣ Исѣ, въ лѣто *зрѣма ноемврѣе кѣ.

† Гам господинѣ велѣа.

Иѡ Александрѣ воєвода <м. р.>.

† Борѣнѣа <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al domniei mele, Dumitru Buhuș al treilea logofăt, ne-a slujit cu dreaptă credință. Pentru aceea, noi, văzînd a lui drept credincioasă slujbă către noi și țara noastră, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit, de la noi, în țara noastră, Moldova, cu un loc de prisacă în braniște, cu loc de finaț [împrejurul prisăcii și un loc de moară pe riul Jijia, de unde se împreună apa Bahluiului cu apa Jijiei, să-și caute unde va fi loc bun, în locul domnesc pînă unde cade apa Jijiei în riul Prut, să-și facă moară și șteze, pentru că a dat domniei mele și patru cai buni prețuiți pentru 160 ughi, bani buni.

Pentru aceea, acel loc de prisacă în braniște și cu finaț împrejurul prisăcii și acel loc de moară pe riul Jijia, cu loc pentru șteze unde-ți va alege, de unde se împreună apa Bahluiului cu apa Jijiei, pînă unde se varsă Jijia în riul Prut, ca să fie boierului domniei noastre mai sus scris, Dumitru Buhuș logofăt, de la domnia mea, dreaptă ocină și danie și miluire și cumpărătură și uric, cu tot venitul.

Iar după viața noastră, dacă cineva ar strica dania și întărirea noastră, unul ca acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și pămîntului și de preacurata lui maică și de toți sfinții. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> noiembrie 26.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Borleanul <a scris>.

Bibl. Acad., LXXXII/2 a, b, c.

Orig., hîrtie (31 × 21,7 cm.), pecete timbrată.

Cu două trad.; una din 1781.

EDIȚII: Rosetti, *Cronica Bohotinului*, p. 51 (o trad. veche).

1632 (7141) decembrie 1, Iași.

Alexandru Iliăș voievod scutește clerul de taxe vamale.

Iuon Alexander Wojwoda befreyet die Geistlichkeit von deren Maut gebühren.

Dtto Iassy, 7141 <1632> den 1 t^{en} December.

Ioan Alexandru voievod scutește clerul de taxe vamale.

Dat în Iași, 7141 <1632> decembrie 1.

Arh. St. Suceava, Inventarul d.c. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 92.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 748 (text german și trad.).

1632 (7141) decembrie 1, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Chiriac negustor o parte de ocină din satul Vorovești, ținutul Cîrligătura, pe care i-a dat-o unchiul său Sima.

† Иѡ Александръ Илѣашъ воевода, божіею милостіею, господарь Земли Мѡлдавскон. Оуже прїидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Антеміѡ и сестра его, Настасїѡ, и брат нѣ Дръган, сынове Фетїѡн и тѣмъ за лицѣ, прѣд нами и прѣд нашимъ съвѣтомъ, на Симѡ и на брат его, Иѡнашко¹, сынове Зоти кѣпец и Пъраски, радї ѡсмаа част ѡт четвертатаа част, ѡт село Боровецин и съ паснкѣ и съ садовѣ, что ѡ волоост Кърлингътѣри, рекъще, прѣд нами, како държатъ имъ тоѡ ѡтнина безъ рѣд и безъ неспрачъ, съ велика прїселованїѣ. Я Симѡ и брат его Иѡнашко¹, сынове Зоти кѣпец и Пъраски сказовали прѣд нами єдин испносѣ за викѣпанїѣ ѡт Бремїѡ Могїла воевода, подписанъ за рѣки Стронча логофѣта, како кѣпали ѡтцѣ нѣ Зота кѣпец и житѣлница его, Пъраска, тоѡ ѡтнина ѡт тѣхъ внише писаннїхъ, ѡт Антеміѡ и ѡт сестра ен, Настасїѡ, и ѡт брат нѣ Дръган, сынове Фетїѡн, радї шест десѣт талѣри сребръннїхъ.

¹ Иѡнашко, scris ulterior pe loc lăsat alb.

Ино мѣ и съ нашимъ съѣдомъ ѡсѣдѣхомъ нѣ праведнимъ съдѣемъ и видѣвше тотъ записъ за кѡпейно въ Бремѣи Могила воєвода, подписанъ за Стронча логофета, а мѣ ѡправдихомъ на Гима и на братъ его, Ивнашко, сынове Зоти кѡпецъ и Пѣраски и възвѣхомъ въ ннихъ вѣ заатѣ татарскихъ фѣерѣю. И Антемѣи и сестра ея, Настасѣю и братъ нѣ, Дрѣганъ, сынове Фетѣи, они востали въ прѣдъ нами и въ вѣсъ законъ земсконъ. Того ради, въ сѣдѣ на прѣдъ да не имаетъ мѣи тѣгати сѣ за сѣи тѣжъ николиже на вѣки.

И въ томъ, тѣже прѣиде, прѣдъ нами и прѣдъ нашими колѣри, Гима, сынъ Зота кѡпецъ и Пѣраски, по его доброй колѣ, некимъ непонѣженъ, а ни приселованъ, далъ и подаровалъ въ тоа више писана въ тѣни, въ всѣмъ частъ въ четвъртаа частъ, въ село Боровици, съ паснкѣ и съ садовѣ, частъ емѣ половинна. Таа ни далъ и подаровалъ емѣ своимъ Кирѣиаконъ кѡпецъ, въ за дѣше его и за дѣше родителемъ его, занеже не ималъ дѣти въ тѣло его и да имаетъ его грижати и посокотити покова бѣдетъ живъ, а по смрѣти его да имаетъ емѣ сътворитѣ памѣтъ како сѣ подозреетъ мрѣтвенцимъ.

Ино господство мѣи видѣвше его добровольною даанѣ, въ насъ ещеже дали и потвърдили еси Кирѣиаконъ кѡпецъ како да естъ емѣ права въ тѣни и даанѣ и подарованѣ и ѡрикъ и потвърженѣ, съ въсѣмъ дохѡдомъ, непорѣшенно николиже въ вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не ѡумнишаетъ.

Писъ ѡ Исохъ, въ лѣто ѡрѣма декемвриѣ а.

† Самъ господинъ велѣа.

† Гангѣ велъ логофетъ ѡчи и сѣ некаахъ <м. р.>.

† Крѣтъ Даммѣи <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Antemia și sora ei, Nastasia și fratele lor, Drăgan, fiii lui Fetion și au pîrit de față. Înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, pe Sima și pe fratele lui, Ionașco ¹, fiii lui Zota negustor și ai Părascăi, pentru a opta parte din a patra parte din satul Vorovești, ce este în ținutul Cîrligăturii și cu prisacă și cu grădini spunînd, înaintea noastră, că le stăpînește aceea ocină fără rînd și fără drept, cu mare asupreală. Iar Sima și fratele lui, Ionașco ¹, fiii lui Zota negustor și ai Părascăi au arătat, înaintea noastră, un ispisoc de cumpărătură de la Eremia Moghila voievod, semnat de mina lui Stroici logofăt, că tatăl lor, Zota negustor și soția lui, Părasca, au cumpărat acea ocină de la acei mai sus scriși, de la Antemia și de la sora ei, Nastasia și de la fratele lor, Drăgan, fiii lui Fetion, pentru șasezeci taleri de argint.

¹ Nume adăugat ulterior pe locul lăsat alb.

Deci noi și cu sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă și văzînd acel zapis de cumpărătură de la Eremia Moghila voievod, semnat de Stroici logofăt, noi am îndreptățit pe Sima și pe fratele lui, Ionașco, fiii lui Zota negustor și ai Părascăi și am luat de la ei 12 zloți tătărești, fierie. Iar Antemia și sora ei, Nastasia și fratele lor, Drăgan, fiii lui Fetion, ei au rămas dinaintea noastră și din toată legea țării. Pentru aceea, de acum înainte să nu se mai pîrască pentru această pîră niciodată în veci.

Și la aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Sima, fiul lui Zota negustor și al Părascăi, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a dat și a dăruit din acea mai sus scrisă ocină, din a opta parte din a patra parte din satul Vorovești, cu prisacă și cu grădini, partea lui, jumătate. Aceea a dat-o și a dăruit-o el nepotului său, Chiriac negustor, pentru pomenirea lui și pentru pomenirea părinților lui, pentru că n-a avut copii din trupul lui și să-l îngrijească și să-l socotească cît timp va fi în viață, iar după moartea lui să-i facă pomenire, cum se cuvine morților.

Deci domnia mea, văzînd dania lui de bunăvoie și de la noi încă am dat și am întărit lui Chiriac negustor ca să-i fie dreaptă ocină și danie și dăruire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> decembrie 1.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., CXL1/9.

Orig., hîrtie (41,7 × 28,5 cm.), pecete timbrată.

250

1632 (7141) decembrie 1, Iași.

*Mărturia marilor boieri pentru vînzarea de către Ionașcu Hrinco-
viciu și Franțian Hrinco-
viciu a unor părți din satele Tămășeni și
Iugani, ținutul Suceava, lui Dumitrașcu Fulger și surorii lui, Marița.*

Adecă noi, Ganghea vel logofăt i Lupul vel vornic de Țara de Gios i Ionașco vel vornicu de Țara de Sus i Dumitrașco vel spătar i Dumitrașco Solomon vel sulgeriu i Dumitrașco Buhuș vel¹ logofăt i Apostol pitar i

¹ In loc de: „al treilea“.

Ghiorghie Roșca vistiernic i Istratie vistiernic i Iordache biv vistiernic i Vasile Banul pitar i Vasilie Roșca i Ionașcu Rusul vornicu de poartă și alți boieri și vătași din curte gospod, scriemu și mărturisim cu această a noastră scrisoare precum au venitu înainte noastră Ionașcu Hrincoviciu, strănepot lui Toader Bucotco fost clucer și fratele său, Franțian Hrincoviciu, strănepot lui Bratul Hrincoviciu ¹, de a lui dreaptă ocenă și moșie, din uricu de împărțială ce au avut de la strămoșul său, Bratul Hrincovici, avind și el de la bătrînul Ștefan voievoda din uricu de împărțială ce au avut strămoșii[i] lor, Toader Bucotco cluceriul și fratele lui, Franțiaș Hrincoviciu, o<t>² Ioana vodă, din giumătate de sat de Tămășeni, a patra parte și iarăși din giumătate de sat din Iugani a patra parte, care sint în ținutul Sucevei. Aceste au vindut ginerilui său, Dumitrașco Fulgeru și surorii lui, Marițai, jupînesăi dumisale Roșca ³ Fulger, fata Nastasăi, nepoata lui Gliga Hrincoviciu, în prețul 120 galbeni. Și au plătit deplin innainte noastră.

Și noi, văzindu între dinșii bună invoiala și tocmala și plata deplin, am făcut și de la noi această dreaptă și încredințată mărturie dumnealui lui Dumitrașco Fulger și dumneaei giupînesăi Marițai, fata Nastasăi, nepoata lui Gliga Hrincoviciu, ca să le fie lor de credință pîră cînd s-ar face și întăritură domnească. Și pentru mai buna credință ne-am iscălit și am pus și pecețile noastre la această încredințată scrisoare noastră.

Eu Cîrste Damiiian uricariul am scris.

Pis u Ias, vă leat 7141 <1632> dechembrie 1.

Ganghe vel logofăt.

Toderașco ⁴ Bașotă hatman.

Dumitrașco Sol<omon> vel sulger.

Lupul vel vornicu.

Ionașco Rusul vornic de poartă.

Apostol pitar.

Ionașco vel vornic.

Iordache vistiernic.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 578, f. 268 v și Ms. nr. 579, f. 154 v-155.

Copie.

¹ Pentru filiația corectă vezi doc. din 1632 decembric 6 (nr. 255) și 1633 martie 2 (nr. 298).

² Omis în orig.

³ Greșit, pentru „Dumitrașco“.

⁴ Greșit, pentru „Iurașco“.

1632 (7141) decembrie 2, Iași.

Mărturia marilor boieri asupra vinzării de către Pinteа fost șetrar lui Ionașco Cehan mare pitar a unor părți din satul Codăești, ținutul Vaslui, anume : jumătatea de sus a satului, cu vad de moară, mori gata și loc de piuă în Dobrovăț și a cinceа parte din partea de sus a satului.

Се сѣо ми, Гѣнѣ великѣи логофѣт и Лѣпѣла великѣи дворник Нинѣжнѣи Земан и Іѡнашко Кѡжеѣ великѣи дворник Вншнѣи Земан и Юрашкѡ Башотѣ хѣтман и прѣкълабѣ Сѡчавскѣи и Дѡмнтрашко Шолдан вел спатѣр и Пѣтрашко Башотѣ вторѣи логофѣт и Дѡмнтрашко Голомон вел сѣлжар и Дѡмнтрѣ Бѣхѡш логофѣт и Юрданн внстерник и Гѡргѣе, брат ѣгѡ млостн Лѣпѣла дворник и Бѣнакн спѣтар и Іѡнашко Рѣсѣла дворник глотнѣи и нннѣх болѣри и вѣннѣи прѣд ннѣи ѡт двор господинѣ ѣгѡ млостн. Пишем и даем знанѣе сѣ сѣа наше писанѣе, како прѣидѣ, прѣд ннами, Пѣнте внѣ шатрар, по ѣго добраа волѣ, некнм непонѣжде<н>, анн приселованн и продал <с>ѡла правѣ отнннѣи и дѣднннѣи, ѡт ѡрнк за дѣднннѣи что нмал прѣпрѣдѣд ѣго Басѣтка ѡт Стараго Стефан воевод ѡт ѡрнк за рѣздѣленѣе что нмал матн ѣгѡ, Тѣдора, ѡт сѣго Стараго Петра воевода, половннѣи сѣло ѡт Кодѣвѣцн, ннжнѣи част, сѣ брѣд за манн ѡ Добровѣц и сѣ манн готов и сѣ мѣсто за стѣпа и тнжѣи и ѡт тоа дрѣга половннѣи сѣло, вншнѣи част, пѣтаа част, что ѡ волост Басѣнскѡи, что тоа пѣтаа част вѣт ѣмѣ ѡт внѣк ѣгѡ, Дѡмнтрѣ Пѣрчѣи и ѡт женѣи ѣго, Илѣнѣи, за что платнѣи ѣмѣ главѣ ѡт ѣдно тѣготнѣо. Таа продал братѣи и прѣмѣтелѣю нашѣмѣ, Іѡнашковѣи Чѣхан великомѣи пнтарѣи, радн двѣ сто и двѣ десѣт и пѣт ѡгн добврѣх, нннѣишн готовѣи и заплата ѣмѣ исплѣннѣо.

Ино ми, вндѣвшѣи междѡ ннми нѣх доброволннѣо тѡкмѣж и исплѣннѣо заплата ѡт нас ѡщежѣи сѣтворнѣхѡ<м> господство сн сѣа наше писанѣе бѣтн ѣмѣ за вѣрностн до кѡлаѣ сѣтворнѣт сѣбѣи и гнѣрѣденѣеи осподарскнѣх. И на великаѣ вѣрѣи подпнсаѡм и печатн нашн приложнѡм кѣ сѣмѣ истнннѣомѣи записѣи нашѣмѣи.

И а<з>, Крѣстѣ Дамѣан ѡрнкар, пнсал, да сѣа знѣет.

ѡ Иѣ, лѣто ѡзрѣма дѣкемврѣи ѣ.

Гѣнѣкѣ вел лѡгофѣт.

Юрашкѣ Башотѣ хѣтман.

Гѡргѣе, брат Лѣпѣла ворник.

Дѡмнтрашкѣ Шолдан вел спатар.

Дѡмнтрашкѣ Голомон вел сѣлжѣр.

Лѣпѣла вел ворник.

Іѡнашкѣ Кѡжеѣ вел дворник.

Башотѣ Пѣтрашкѣи.

Îată dar noi, Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic al Țării de Jos și Ionașco Cujbă mare vornic al Țării de Sus și Iurașco Bașotă hatman și pircălab de Suceava și Dumitrașco Șoldan mare spătar și Pătrașco Bașotă logofăt al doilea și Dumitrașco Solomon mare sulger și Dumitru Buhuș logofăt și Iordachi vistiernic și Gheorghie, fratele milostivirii sale Lupul vornic și Enachi spătar și Ionașco Rusul vornic de gloate și alți boieri și oșteni de înainte de la curtea milostivirii sale domnul. Scriem și dăm știre cu această scrisoare a noastră cum a venit, înaintea noastră, Pinte fost șetrar, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vindut dreapta sa ocină și dedină din uric de moștenire ce a avut răstrăbunica lui, Vasutca, de la Ștefan voievod cel Bătrîn și din uric de împărțeață ce a avut mama lui, Tudora, de la acest Petru voievod cel Bătrîn, jumătate de sat din Codăești, partea de jos, cu vad de moară în Dobrovăț și cu moară gata și cu loc de puiă și de asemenea și din celalaltă jumătate de sat, partea de sus, a cincea parte, care este în ținutul Vasluiului, care acea a cincea parte îi este de la nepotul lui, Dumitru Purcel și de la femeia lui, Ileana, pentru că i-a plătit capul de la o greutate. Aceea a vindut-o fratelui și prietenului nostru, Ionașco Cehan mare pitar, pentru două sute și douăzeci și cinci ughi buni, bani gata, și i-a plătit deplin.

Deci noi, văzînd tocmeala de bunăvoie între ei și plata deplină, și de la noi încă am făcut domniei sale această scrisoare a noastră să-i fie de credință pînă cînd își va face și diresse domnești. Și spre mai mare credință am semnat și am pus pecețile noastre pe acest adevărat zapis al nostru.

Și eu, Cirstea Damiiian uricar, am scris, să se știe.

La Iași, anul 7141 <1632> decembrie 2.

Ghianghea mare logofăt.

Iurașco Bașotă hatman.

Gheorghie, fratele lui Lupul vornic.

Dumitrașco Șoldan mare spătar.

Dumitrașco Solomon mare sulger.

Lupul mare vornic.

Ionașco Cujbă mare vornic.

Bașotă Pătrașco.

Bibl. Acad., DIV/3-4.

Copie din 1835.

Cu o traducere.

1632 (7141) decembrie 4, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar o jumătate din satul Coddăști, ținutul Vaslui, partea de jos, ce s-a numit Șchei, cu vad de moară, mori gata și loc de puiă în Dobrovăț și a cincea parte din partea de sus a satului, cumpărate de la Pîntea fost șetrar.

Нон¹ Ялѣѣандрѣ Ілѣш коѣкод, божіѣу милостіѣу, господарѣ Землі Молдавскон. Оуже прѣидѣ прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскіми болѣри, великими и малими, сѣга наше Пѣнтѣ бив шѣтрар, сынѣ Тѣдори, прѣпрѣвнѣк Басѣтки пѣв иѣв добраа волѣ, неким непонѣжден, а ни прѣселован и продаа своа права шѣтнина и дѣдинна шѣв ѣрик за дѣдиннѣ чѣв имала прѣпрѣдѣда иѣв Басѣтка шѣв Стараго Стефана коѣкод и шѣв ѣрик за рѣздѣленіѣ что имала мати иѣв, Тѣдѣра, шѣв сѣв Стараго Петра коѣкода, половина село шѣв Кодѣѣци, нижнаа част, что именовѣал Шѣѣи, сѣв вѣрд за мѣни ѣ Добровѣц и сѣв мѣни готовѣ и сѣв мѣстѣ за сѣпа и тѣжѣ и шѣв тоа дрѣгаа половина сѣлѣ, вѣшнаа част, пѣтаа част, чѣв ѣ волѣст Басѣнскомѣ, что тоа пѣтаа част ѣст ѣмѣ шѣв вѣнѣк иѣв, Дѣмитрѣ Пѣрѣел и шѣв ѣ жена иѣв, Ілѣна за чѣв платѣа ѣмѣ глѣв шѣв ѣдна тѣготнѣв. Таа продаа нашѣмѣ вѣрномѣ болѣринѣ, Іѣвашѣвѣ Чѣхан великомѣ пѣтарѣ, радѣ два сѣв и два дѣсѣт и пѣт ѣри добри, пѣнѣси готовѣх и заплаѣтаа ѣмѣ исплѣнѣноѣ.

Ино господство ми, видѣвши междо ними и ихъ добровольною токмеж и испълнною заплаѣ, ѡт насъ ещеже дали и потвердили есми нашимъ вѣрнымъ болѣринѣ Іѡнашкови Чеханъ великомъ питарѣ, на тоа прѣдъ реченнаа половина сѣлѡ ѡтъ Кодѣиши, нижнаа частъ, съ брѣдъ за млинъ ѡ Добровѣцъ и съ млинъ готовѣ и съ мѣстѡ за стѣпа и тижѣ и ѡтъ тоа другая половина сѣлѡ, вишнаа частъ, пѣтаа частъ, како да естъ емѣ и ѡтъ насъ права ѡтнина и кѣпечинѡ и зрикъ и потвержденіѣ, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшениѡ николиже на вѣки. И ни да сѣ не смнѣаетъ.

Пис 8 Мсох, въ лѣто хр҃ма декемврѣ д.

Гдам господинъ велѣл.

ГЕНГЪ ВЕЛ ЛОГОФЕТЪ СЧН.

Крстѣ Дамган.

¹ Greșit, în loc de Hw.

Îo Alexandru Ilieș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Pîntea fost șetrar, fiul Tudorei, răsstrănepot al Vasutcăi, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și dedină din uric de moștenire ce a avut răsstrăbunica lui, Vasutca, de la Ștefan voievod cel Bătrîn și din uric de împărțeală ce a avut mama lui, Tudora, de la acest Petru voievod cel Bătrîn ¹, jumătate de sat din Codăești, partea de jos, ce s-a numit Șcheai, cu vad de moară în Dobrovăț și cu mori gata și cu loc de piuă și de asemenea și din cealaltă jumătate de sat, partea de sus, a cincea parte, care este în ținutul Vasluiului, care acea a cincea parte îi este de la nepotul lui, Dumitru Purcel și de la femeia lui, Ileana, pentru că i-a plătit capul de la o greutate. Aceea a vîndut-o credinciosului nostru boier, Ionașco Cehan mare pitar, pentru două sute și douăzeci și cinci ughi buni, bani gata și i-a plătit deplin.

Deci domnia mea, văzînd între ei tocmeală de bunăvoie și plată deplină, de la noi încă am dat și am întărit credinciosului nostru boier, Ionașco Cehan mare pitar, acea înainte zisă jumătate de sat din Codăești, partea de jos, cu vad de moară în Dobrovăț și cu mori gata și cu loc de piuă și de asemenea și din cealaltă jumătate de sat, partea de sus, a cincea parte, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> decembrie 4.

Însuși domnul a poruncit.

Ghenghea mare logofăt a învățat.

Cîrstea Damian.

Bibl. Acad., DIV/5—6.

Copie din 1835.

Cu o traducere.

253

1632 (7141) decembrie 4, Iași.

Alexandru Iliaș voievod întărește lui Ionașco și Vasile Tecman ocinile cumpărate în satele Ivănățăști și Popșori, din ținutul Vaslui.

† Иъ Александръ Илияшъ воєводъ, божією милостією, господарь Зѣмли Молдавскон. Оже прѣдошѣ, прѣдъ нами и прѣдъ всѣми нашими молдавскими боярами, великими и малыми, Дѣмитрашко и сѣстра его, Палагѣа, сынове Бантъш

¹ Petru Șcllopul.

бѣ спѣтар, вѣщци Пѣршаѣ и Костантин, сынѣ Палагѣи, вѣск Банташ бѣ спѣтар, прѣвѣнск ѿ цероѣ, вѣси вѣщци Ирѣни монахѣи, ежѣ бѣше кнѣгинѣ Нан шетрар, по нѣ добраа волѣ, неким непонѣждѣнни. а ни приселовани и продали нѣ права штинни и дѣдѣнни, частѣ Ирѣни монахѣи и частѣ им, шт село Ивѣнѣцѣи и шт Попшорѣ, что ѿ волѣст Басалѣюскоѣ, частѣ им вѣсим нижѣи, едѣни стар, елико избѣраа людѣи добѣри и стаѣповѣа шт наѣдѣнѣи что имали прѣдѣдовѣи нѣи и шт испѣсочѣ за токѣжѣи и за тѣж что шни имали шт Мирѣи Барѣновски Могѣла воѣвода и шт самого господѣства ми. Таа продаа саѣгам наѣшим и зѣнѣковѣи им, Ивѣнашѣовѣи Текѣман и брат ѣго, Басѣлаѣ Текѣман радѣи два полобоачѣи мѣд цѣновѣани за чѣтири дѣсѣт зѣлотѣи вѣитѣи и чѣтири дѣсѣт зѣлотѣи вѣитѣи пѣнѣѣи готовѣи. И заѣлатѣи им испѣнѣною шт прѣд ѣнами и шт прѣд наѣшим волѣѣри.

Иѣно ми, вѣдѣѣше мѣждѣи нѣми и добѣровѣлною токѣжѣи и испѣнѣною заѣлатѣи, шт наѣи еѣжѣи даѣли и потѣрѣдѣни еѣми саѣгам наѣшим Ивѣнашѣовѣи Текѣман и братѣи ѣго, Басѣлаѣ Текѣман, на тѣх прѣд рѣченѣи частѣи за штинѣи шт село Ивѣнѣцѣи и шт Попшорѣ, частѣи им вѣсим нижѣи, едѣни стар, елико избѣраа людѣи добѣри и стаѣповѣа, како да еѣт им и шт наѣи права штинни и кѣпѣжѣи и рѣи и потѣрѣждѣнѣи, сѣи вѣсѣи дохѣдом, непѣрѣшѣнѣи никѣлиѣи на вѣѣки. И ни да сѣи не зѣмѣшѣет.

Писѣи ѿ Иѣсох, вѣи лѣто хѣрѣма дѣкѣмѣрѣи дѣи дѣни.

† Гѣа<м> господѣниѣи вѣѣѣа.

† Крѣстѣи Дѣамѣиѣан <писѣа>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Dumitrașco și sora lui, Palaghia, fiii lui Bantăș fost spătar, nepoții Ageroaei, și Costantin, fiul Palaghiei, nepotul lui Bantăș fost spătar, strănepotul Ageroaei, toți nepoții Irinei monahia, care a fost cneaghina lui Ilie șetrar, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, părțile Irinei monahia și părțile lor din satul Ivănățăști și din Popșori, care sînt în ținutul Vasluiului, părțile lor toate din jos, un bătrîn, cît au ales oameni buni și au stîlpit după dresеle pe care le-au avut strămoșii lor și din ispisoace de tocmeală și de pîră pe care le-au avut ei de la Miron Barnovschi Moghila voievod și de la însum domnia mea. Acelea le-au vîndut slugilor noastre și nepoților lor, Ionașco Tecman și fratele lui, Vasilie Tecman, pentru două poloboace de miere prețuite la patruzeci de zloți și patruzeci de zloți bătuți, bani gata. Și le-au plătit deplin înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie între dînșii și plata deplină, de la noi încă am dat și am întărit slugilor noastre, Ionașco Tecman și fratelui

lui, Vasilie Tecman, pentru acele mai înainte spuse părți de ocine din satul Ivănățăști și din Popșori, părțile lor toate din jos, un bătrîn, cit au ales oameni buni și au stîlpit, ca să le fie lor și de la noi dreaptă ocină și cumpăratură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7141 <1632> decembrie 4 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

Cîrstea Dammiian <a scriș.>

Bibl. Acad., LXI/43.

Orig., hîrtie (40,3 × 27,8 cm.), pecete aplicată, căzută.

254

1632 (7141) decembrie 6.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Albotă și fraților săi două părți din satul Vlăsinești, după judecata pe care au avut-o cu Bilavăș și Plopoaia.

Иъ АЛЕКСАНДРЪ ИЛИШЪ ВОИВОДЪ, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМАНЪ МЛАДАЕСКОИ
Adică au avutu zi înnaintea domniei mele și a tot sfatul domniei mele, boerilor mari și mici, Albotă din Vlăsinești și cu frații săi, Iurie și Vasile și Grigorie și Bilavăș cu giupăniasa lui și cu Plopoaia din Hănești, pentru două părți de satu din Vlăsinești, părțile din giosu, ci au zisu Bilavăș și giupăniasa lui și Plopoaia că acele părți de ocină să fie cumpărate de Andronic păharnic în zilele lui Costandin vodă și n-au fostu cumpăratu pre cum au zisu ei.

Deci cîndu li-au fostu lor ziuoa, Albotă și cu frații lui au venitu la zi și ș-au arătat și uricile și zapisăle înnaintea domniei mele și a tot sfatul domniei mele și au așteptatu două luni după zi. Iar Bilavăș și cu giupăniasa lui n-au venit la zi, numai ce-au venitu Plopoaia, ce de fați n-au stătut să să pîrască, nici diresale n-au arătat înnaintea domniei mele; și au triimisu cîstitu boeriu domniei mele, dumnealui logofătul cel mare, de i-au lătu și boii lui Bilavăș și tot n-au venitu.

Deci iată Albotă și cu frații lui s-au îndreptatu și ș-au pus hierie în visteriu domniei mele doisprăzăci florinți, cumu-i lege țării.

Deci domnie me și tot sfatul domniei mele am dat și am întăritu ca să hie lor ocină și moșie, neclătit în veci, nici să aibă Bilavăș și cu giupineasa lui sau Plopoaia a mai pîri la aciaștă pîră în veacu, peste ispisocul domniei mele.

Въ лето хр҃ма декемвриѣ 5

Господни келѣл.

Бел логоѣт нскал.

Asămine di pe tălmăcire a celui adevărat ispisoc domnesc.

1813 octomvrie 15.

Constantin Leondari sulger și logofat de taină.

Bibl. Acad., LI 136
Copie după traducere.

255

1632 (7141) decembrie 6, Iași.

Alexandru Iliaș voievod întărește lui Dumitrașco Fulger și jupînesei sale Marica jumătate din satul Răchiteni, pe Siret, în ținutul Suceava, pe care l-a cumpărat de la Andronic ș.a.

Иѡ[н] Алѣксандръ Иліашъ воєводъ, божію милостію, господаръ Земли Молдавскѡи. Adecă au venitu, innainte noastră și innainte a tot sfatul nostru, boeri de Moldova, mari și mici, Andronicu și fratele său Dumitrașco Sturzea și surorile loru, Evdochie și Ileana și Dafina i Irina, ficii a lui Badiul și drepte rude-nii din neamul lui Grigoraș și fratele său Costachie, feciorii Nastasăi, nepoții lui Gaftonie¹ și strănepoți a lui Toader Bucotco biv vel clucériu și frățîne-său lui Franțian Hrincoviciu și strănepoți a frațîne-său lui Hrincoviciu, au mărturisit, innainte noastră, pentru un eaz, anume Răchiteni, pe apa Sărėtiului, ce iaste în ținutul Sucevei, care sat l-au fostu luat Barnoschie vodă de la doamna Mărinca, făr-de voia ei, precum au mărturisit și boerii domnii mele.

¹ Greșit, pentru „nepoții Gaftonei“ (cf. doc. nr. 298)

Apoi, milostivindu-să Dumnezeu de am venit cu domnie la pământul aceştii Moldove, domnie mea am fostu luat acel sat la mina noastră, ca să fie domnescu. Şi pe urmă au venit la divanul domnii mele şi s-au jăluit cu mare jalobă, zicînd innainte noastră precum acel sat este a lor dreaptă ocenă şi moşie. Şi au arătat, innainte noastră şi innainte a tot sfatul nostru, urice şi alte întărituri de moşlenire şi de împărţală de la bătrînul Ştefan voievod şi de la Ioan voievoda şi de la alţi domni şi au cerşutu de la noi acel satu, dar domnie mea căutînd am cerut de la dînşii treizeci şi şasă de mii [i] de aspri turceşti, ce facu 300 de galbeni, şi priimindu-să ei ca să dea acei bani, ca să nu încape acel sat în minule streine şi sculîndu-să, au dat noi deplin acei mai sus numiţi bani. Şi am dat lor satul şi am făcut şi întăritura domnii mele.

Şi apoi pe urmă de alt neamu s-au sculat, căroră au fostu împreună acel sat, anume Dumitraşco Fulger şi giupîneasa dumisale Marica şi surorile ei, Safta şi fraţii lor, Ionaşcu Hrincoviciu şi Ştefan Hrincoviciu, feciori, Nastasăi, nepoţii lui Gliga Hrincoviciu. Ei au plătit giumătate acei banii o parte, adecă optusprezece mii [i] de aspri turceşti, 150 galbeni. Dar Andronicu şi fraţii lui, Dumitraşcu [şi] Sturzea şi surorile lor, Evdochie şi Irina şi Eleana şi Dafina, ficiorii Badiului şi rudeniile lor, Grigoraşcu şi Costache, ficiorii Nastasăi, nepoţii lui Gaftonie, aceia au plătit o parte acei bani şi de a lor bunăvoe, de nime siliţi, nici asupriţi, ei au dat o parte ca să le fie ocena dreaptă şi moşie, giumătate de sat de Răchiteni pe Săretiu, slugii noastre, lui Dumitraşco Fulger şi giupînesăi dumisale, Maricăi, ca să aibă a plăti pentru dînşii acei bani giumătate, optusprezece mii de aspri turceşti, 150 galbeni. Şi s-au sculat sluga noastră Dumitraşco Fulger şi giupîneasa dumisale, Marica, şi au plătit deplin acei mai de sus bani scrişi, optusprezece mii [i] de aspri turceşti, aice, innainte noastră.

Şi noi văzîndu între dînşii buna învoială, deci şi noi am dat şi am întărit pre acel sat mai sus numitului satu, giumătate din Răchiteni pe Săretiu, ca să fie şi de la domnie mea slugii noastre, lui Dumitraşco Fulgeru şi giupînesăi sale, Maricăi, dreaptă ocenă şi cumpărătură de la domnie me şi uricu de întăritură neclătit şi nestrămutat nici odinioară în veci, cu tot venitul, din tot locul, să le fie. Şi nime altul să n-aibă a să amesteca asupra aceştii întărituri a domnii mele.

Писъ ѿ Иѣсоу, въ лѣто хрѣма декемвриѣ ѿ.

Гамъ господниѣ велѣа.

Ганге велъ логофетъ искаа.

Крсте Дамнианъ.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 578, f. 258.

Copie.

Altă copie, ibidem, Ms. nr. 579, f. 151 v. — 152.

1632 (7141) decembrie 10, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Costantin [diac ocini din satele Sperlești, Verișești, Seliște și Poiana lui Coman.

† Нѡ Алѣксандръ Нлѣаш воєвода, в<о>жїю м<н>л<о>стїю, г<о>сп<о>д<а>ръ Земли Мѡлдавскон. Ѡже прїдоше, прѣд нами и прѣд вѣсми нашими мѡлдавскими колѣри, сѡгдѡ наш Ѡрѣл комншел ѡт Берншеци и Ѡръш дїак ѡт Строеци и все племенници нѣ <н> вѣци>¹, за нѣ доброю волю, неким непонѣдени, а не приселовани и потокиани сѣ съ племенник нѣ Костантин дїак, с<ы>нѣ Гапни, радї вѣсѣ част дѣда² нѣ Марїа, ѡт село Берншеци и ѡт село Селище и ѡт Поиана Команови и ѡт село Сперлеци, вѣсѣ част еанко сѣ нзберет вѣ тѣх елове дѣда² его Марїа, что тѣх вѣ ш<е> писани за и тѣ <н>ѣ вѣли продали и дѣда² его Марїа, Ѡрѣлов и Кръш дїак и до племенници нѣ. Таже, сѡсѣ наш вѣ ш<е> писан, Костантин дїак, ѡи дал вѣ рѣк Ѡрѣлов и Ѡръше дїак и до племенници нѣ седм десѣт злочи бѣтих и врати своа ѡти<н>нѣ и дѣдн<н>нѣ ѡт тѣх вѣ ш<е> писани селови ѡт Ѡрѣл и ѡт Ѡръш и ѡт нинѣ племенници нѣ.

И ѡтом, тиж<е> потокиани сѣ за нѣ доброю [волю, неким непонѣдени, а ни приселовани и дал Ѡрѣл и Ѡръш и нинѣ племенници нѣ вѣ част им, еанко с<л> нзберет ѡт село Сперлеци, Костантинѡви дїак; а Костантин дїак дали, нзмѣно за нзмѣно, вѣсѣ част имѣ за дѣдн<н>нѣ еанко с<л> нзберет ѡт село Берншеци и ѡт Селище и ѡт Полѣнѣ Команѡв.

Ино ми, іак<о>же> ѡвѣдѣхом меж<д>ѡ нами доброволною токмеж и ладною бгодно и полною платѣ, а ми такожде и ѡт нас дадохом и потвѣднхом им. Тѣм радї, тѣх вѣше писани част за ѡти<н>нѣ ѡт селѣ Сперлеци да ест Кѡстантинѡви право ѡти<н>нѣ и дѣдн<н>нѣ и ѡѣрик и потвѣжденїе, сѣ вѣсем дохodom, непорѣшенно. И ни да с<л> не ѡмншлет.

Ѡ Мѣ, л<ѣ>т<о> ѡмра дек<емврь> ѣ.

Гам г<о>сп<о>д<н>нѣ велѣл.

Гїангѣ вел логофѣт ѡч и искал.

† Нѡнашко <писал>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Ursul comișel din Verișești și Orăș diac din Stroești și toți verii lor <și nepoții>¹, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și

¹ Parantezele lui Ghibănescu.

² Greșit, pentru *свѣдѣ*.

și s-au tocmnit cu vărul lor Costantin diac, fiul Gapinei, pentru toată partea buncii lor Maria, din satul Verișești și din satul Seliște și din Poiana lui Coman și din satul Sperlești, toată partea buncii lor Maria cît se va alege în acele sate, care acele mai sus scrise părți de ocini au fost vindute și de bunica lor Maria lui Ursul și lui Orăș diac și verilor lor. Astfel, sluga noastră mai sus scrisă, Costantin diac, el a dat în mîinile lui Ursul și lui Orăș diac și verilor lor șaptezeci zloți bătuți și a întors ocina și dedina sa din acele mai sus scrise sate de la Ursul și de la Orăș și de la alți veri ai lor.

Și întru aceasta, de asemenea s-au tocmnit de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au dat Ursul și Orăș și alți veri ai lor, din partea lor, cît se va alege din satul Sperlești, lui Costantin diac; iar Costantin diac a dat, schimb pentru schimb, toată partea lui de dedină cît se va alege din satul Verișești și din Seliște și din Poiana lui Coman.

Deci noi, dacă am văzut între ei tocmeală de bunăvoie și înțelegere plăcută și plată deplină și noi de asemenea și de la noi le-am dat și le-am întărit lor. Pentru aceea, acele mai sus scrise părți de ocină din satul Sperlești să fie lui Costantin dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1632> decembrie 10.

Însuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit.

† Ionașco <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surele*, volum nenumărat (1933), p. 776—777, nr. 68. (transcriere și traducere după orig., pecete aplicată, sfărmată).

EDIȚII: Ghibănescu, *T. Codrescu*, II, p. 149—150 (orig. slav cu trad. editorului).

257

1632 (7141) decembrie 12, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește cneaghinei Păscălina și fiului ei Dumitrachi părți de ocină cumpărate în satele Doljești, ținutul Roman, Rușii Goii și Crucea de Jos, ținutul Putna.

† И ѿ Александръ Иліашъ воєвода, божією многостією, господарь Зиманъ Швадлевскон. Оже прїиде, прѣдъ нами и прѣдъ нашими болѣри, кнѣгинѣ Паскалинѣ и сынѣ еи, Дмитрахи и Сказовани, прѣдъ нами и прѣдъ нашимъ съ-

вѣтомъ, єдинъ записъ за свѣдѣтелство въ Шефанъ Бѣкѣ дѣлакъ и въ Петръ хот-
ногъ и въ попъ Яврамъ въ Питичѣни и въ попъ Ивнашко въ Къштешани и въ
Гаврилъ въ тамъ и въ Законіе въ тамъ и въ Тоадѣръ въ Негъшѣни и въ
Шефанъ и въ Басиліе въ Месехенеци и въ Костинъ въ Рѣси и въ нинѣхъ люди
добри, вколни межѣиши, сице писающе и свѣдѣтельствующе въ тотъ записъ како
прѣиде, прѣдъ ними, Ангелина, дѣца Мѣрикѣци, кнѣжа попа Кнѣла, некимъ непо-
нѣждѣна, а ни приселована и продала своа права вѣнина и дѣднина въ село
Жолжеци¹ и съ всѣ приходъ и въ полѣ и въ ватрѣ село и въ копани и въ
лѣсѣ и въ садовѣ и въ вода и съ брѣда за млинъ ѿ потокъ Ялѣва, что на рѣцѣ
Гирѣтѣ, въ волѣстъ Романскомъ. Таа продала кнѣгини Пѣскѣлини и сынѣ ея,
Дѣмитраки, ради четири десѣтъ ѿгн, пинѣси готови.

И въ томъ, тиже сказовали, прѣдъ нами, дрѣгъ записъ за свѣдѣтелство,
писающе и свѣдѣтельствующе како они сами кѣпили въ Юрашко его правою
вѣнино и кѣпежно въ село Рѣси Гоен, єдина частъ за вѣнино что бѣше Юраш-
кови кѣпежно въ Явасѣта, дѣца Кѣтълини, частъ ея, єлико сѣ избѣретъ и въ
полѣ и въ лѣсѣ и въ садовѣ и въ ставъ и съ домовѣ готовѣ и съ пивници.
Таа они сами кѣпили ради четири десѣтъ лѣн, пинѣси готовихъ, въ прѣдъ мно-
гихъ люди добри и свѣщеници, именемъ: попъ Ивнашко въ Къштешани и попъ
Яврамъ въ Питичани и Петръ хотного въ тамъ и Басиліе въ Месехенеци и
Шефанъ въ тамъ и Костинъ въ Рѣси и Тоадѣръ въ Негъшѣни и нинѣхъ люди добри.

И въ томъ тиже сказовали, прѣдъ нами, пакыже дрѣгъ записъ за свѣдѣ-
телство въ Тоадѣръ Ѣрцола въ Нижнаа Крѣстъ, въ волѣстъ Пѣтною писающе
самъ, на себе, како онъ по его добраа волѣ, некимъ непонѣждѣнъ, а ни приселованъ и
продалъ своа права вѣнина и дѣднина, єдина виноградъ въ Нижнаа Крѣстъ. Таа
продалъ кнѣгини Пѣскѣлини и сынѣ свои, Дѣмитраки, ради єдина сто и два де-
сѣтъ талѣри, пинѣси добрыхъ, въ прѣдъ многихъ люди добри, именемъ: Фетишъ
и Андрею и Козма и Доробѣцъ и Трифъ и Кѣрънманъ и Грозакъ и Дѣпѣла Кокирѣлъ
и Кѣзакѣла и Трифанъ старъ и нинѣхъ люди добри.

Ино мы, видѣвши тѣхъ записъ за свѣдѣтелство въ толкиихъ люди добри,
вѣровахомъ и въ насъ єщеже дали и потвѣрдили єсми кнѣгини Пѣскѣлини и
сынѣ свои, Дѣмитраки, на тѣхъ прѣдъ речениихъ части за вѣнино въ тѣхъ селахъ
и на тоа виноградъ, како да єстъ имъ и въ насъ права вѣнино и кѣпежно и ѿрикъ
и потвѣрждѣніе, съ всѣмъ доходомъ, непорѣшено николиже на вѣки. И ни да сѣ
не ѣмниша прѣдъ семъ листомъ нашимъ.

Писъ ѿ Исохъ, въ лѣто ѿѣрма декемвриѣ ѿѣ.

† Господинъ рече.

† Глангѣ велъ логофетъ ѿни и сѣ искаахъ <м.р.>.

Крѣтѣ Даммѣанъ <писалъ>.

¹ Greșit, în loc de Должеци.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, cneaghina Păscălina și fiul ei, Dumitrachi, și au arătat, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un zapis de mărturie de la Ștefan Bechea diac și de la Petrea hotnog și de la popa Avram din Piticeani și de la popa Ionașco din Căuteșani și de la Gavril de acolo și de la Saconie de acolo și de la Toader din Negușeni și de la Ștefan și de la Vasilie din Mesehenești și de la Costin din Rusi și de la alți oameni buni, megieși de primppejur, astfel scriind și mărturisind în acel zapis cum a venit, înaintea lor, Anghelina, fiica Măricuții, nepoata popii Ianul, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vîndut dreapta sa ocină și dedină din satul Joljești¹ și cu tot venitul și din cîmp și din vatra satului și din săpături și din pădure și din grădini și din apă și cu vad de moară la pîriul Albiia, ce este la riul Siret, în ținutul Roman. Aceea a vîndut-o cneaghinei Păscălinii și fiului ei, Dumitrachi, pentru patruzeci ughi, bani gata.

Și la aceasta, de asemenea au arătat, înaintea noastră, alt zapis de mărturie, scriind și mărturisind cum ei și-au cumpărat de la Iurașco dreapta lui ocină și cumpărătură din satul Rusii Gooi, o parte de ocină ce era cumpărătură lui Iurașco de la Arvasiia, fiica Cătălinii, partea ei cît se va alege din cîmp și din pădure și din grădini și din iaz și cu case gata și cu pivnițe. Aceea și-au cumpărat-o ei pentru patruzeci lei, bani gata, dinaintea a mulți oameni buni și preoți, anume: popa Ionașco din Căuteșani și popa Avram din Pitișani și Petrea hotnog de acolo și Vasilie din Mesehenești și Ștefan de acolo și Costin din Rusi și Toader din Negușeni și altor oameni buni.

Și la aceasta, de asemenea au arătat, înaintea noastră, iarăși alt zapis de mărturie de la Toader Fărțol de la Crucea de Jos, din ținutul Putna, scriind însuși asupra lui cum el de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, și-a vîndut dreapta sa ocină și dedină, o vie de la Crucea de Jos. Aceea a vîndut-o cneaghinei Păscălina și fiului său, Dumitrachi, pentru o sută și douăzeci taleri, bani buni, dinaintea a multor oameni buni, anume: Fetion și Andrei și Cozma și Dorobăț și Trif și Căraiman și Grozav și Lupul Cochirlă și Căzacul și Trifan bătrînul și altor oameni buni.

Deci noi, văzînd aceste zapise de mărturie de la atîția oameni buni, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit cneaghinei Păscălinii și fiului său, Dumitrache, acele înainte zise părți de ocină din acele sate și acea vie, ca să le fie și de la noi drepte ocini și cumpărături și uric și întărire,

¹ Greșit, în loc de „Doljești“.

cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scriș la Iași, în anul 7141 <1632> decembrie 12.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., LXI/42.

Orig., hirtie (40,3 × 29 cm.), pecete timbrată. Pe foaia a treia, documentul din 7141 <1632> decembrie 4 (LXI/43), (v. nr. 253).

258

1632 (7141) decembrie 14, Iași.

Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Cirstea uricar și lui Căzacul cămăraș satul Ruși, din ținutul Hirău, ascultător de ocolul tirgului Botoșani, cu locuri de heleștee și mori în Sitna.

† Иѡ ПЛЕХАНДРЪ ИЛИШ воєвода, вожію мно҃стїю, господарѣ ЗЕМЛѢ МѡЛДАВЕСКОИ. О҃же тотѣ истинныи слѣга наші, Крестѣ ѡрнкар и Кѣзакѡв кѣмѣраш, слѣжнани намъ прѣвою и вѣрною слѣжеѡ. Тѣмъ, мы видѣвши нѣ правою и вѣрною слѣжеѡ до насъ, жаловали есмы нѣмъ всеюною нашею мно҃стїю и дали и помилували есмы нѣмъ отъ насъ, ѡ нашемъ землѣ, Мѡлдавескѡи, се едно село право наше господарескѡи, на нѣмѣ Рѡсїи, по вѣше Бѡтѣшїи, съ мѣстѡвѣ за стави и за мѣлини ѡ Гетна, такожде и въ нѣмъ <до>¹лини съ мѣстѡвѣ за стави и за рѣвниче и съ все приходъ, что ѡ колодѣ Хрѣловескѡи, прислѣшно къ ѡколъ наѣшего трѣ<1>га Бѡтѣшїи.

Того ради, тотъ село, на нѣмѣ Рѡсїи, по вѣше Бѡтѣшїи, съ мѣстѡвѣ за стави и за мѣлини ѡ Гетна, та<1>кожде и въ нѣмъ долини, съ мѣстѡвѣ за стави и за рѣвниче и съ все приходъ, да естъ отъ господства нѣи слѣгамъ <нашимъ вѣше писаннымъ, К>¹рестѣ ѡрнкар и Кѣзакѡв кѣмѣраш, <право отъ>¹лини и дѣднни и даиѣ и мѣловѣи и ѡрнкар и потѣрѣждѣиѣ нѣмъ и дѣтнѣи нѣ

¹ Loc rupt in orig.

и въ¹сѣмъ родъ нхъ, кто сѣ имъ избѣретъ ближнѣи¹ съродници, съ вѣсѣмъ дох¹одомъ, непорѣшенно, николиже <на вѣки вѣчнѣи>¹.

<Я по на¹шимъ животѣ и господствованіѣ, <кто боу¹детъ господарь въ дѣтихъ или въ нашего родъ или пакъ бѣдъ <кого Богъ избѣретъ господаремъ бити нашъ¹ен земли, Молдавскон, тотъ бѣ¹ имъ непорѣшилъ нашего дааніѣ и милованіѣ и встроеніѣ, али цо бѣ¹ далъ и оукъ¹рѣшилъ, занеже естъ имъ права <вѣтнѣи¹на и дааніѣ и милованіѣ, радѣ нхъ правою и вѣрною слѣже.

Я <кто сѣ покъ¹ситъ разоритѣ, тѣ да естъ трекаѣтъ и прокаѣтъ въ Господа Бога спаса нашего Исхъ Христа, сътворшаго неко и земли и въ пречистѣа его Бого матер¹ѣ и въ дѣ евангелісти и въ вѣ сѣбѣти вѣрховнѣхъ апостоли, Петра и Павла и прочѣхъ и въ тѣхъ вѣтцѣхъ иже въ Небѣ...¹ и да имѣетъ частъ съ Исдожъ и съ трекаѣтомъ Прѣа и съ иними невѣрными жидовѣ иже вѣзъпнѣши на Господа Бога, крѣе его на¹ нхъ и на чѣдѣхъ нхъ, идеже естъ и бѣдетъ въ вѣки вѣкомъ, аминъ.

Того радѣ, ни никто да сѣ не вѣмшадетъ.

Ѹ Ме, въ лѣто 7384 декевріѣ дѣ дѣни.

† Самъ господинъ велѣа.

† Пѣтрашко <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată aceste adevărate slugi ale noastre, Cîrstea uricar și Căzacul cămăraș, ne-au slujit cu slujbă dreaptă și credincioasă. De aceea, noi, văzînd slujba lor dreaptă și credincioasă către noi, i-am miluit cu mila noastră deosebită și le-am dat și i-am miluit de la noi, în țara noastră, Moldova, cu un sat al nostru drept domnesc, anume Rusii, mai sus de Botășeni care este în ținutul Hirlău, ascultător de ocolul tirgului nostru Botășeni, cu locuri de iazuri și de mori la Setna, de asemenea și la alte văi cu locuri de iazuri și de ribnice și cu tot venitul.

De aceea, acest sat, anume Rusii, mai sus de Botășeni, cu locuri de iazuri și de mori <la Setna>¹, de asemenea și la alte văi cu locuri de iazuri și de ribnice și cu tot venitul, să fie de la domnia mea slugilor <noastre mai sus scrise>¹, Cîrstea uricar și Căzacul cămăraș, <dreaptă>¹ ocină și dedină și danie și miluire și uric și întărire, <lor și copiilor lor și>¹ la tot neamul lor, cine li se va alege rude apropiate, cu tot venitul, neclintit niciodată <în vecii vecilor>¹.

<Iar după¹ viața și domnia noastră, <cine>¹ va fi domn dintre copii sau din neamul nostru sau iarăși <pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie

¹ Loc rupt în orig.

domn¹ al țării noastre, Moldova, <acela>¹ să nu le clinească dania și miluirea și întocmirea noastră, <ci să>¹ le dea <și>¹ să le întărească pentru că le este dreaptă <ocină>¹ și danie și miluire, pentru dreapta și credincioasa lor slujbă.

<Iar cine s-ar>¹ ispiți să strice, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de Domnul Dumnezeu, mintuitorul nostru, Isus Hristos, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata <lui maică a lui Dumnezeu>¹ și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte, Petru și Pavel și ceilalți și de 318 părinți care au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți jidovi necredincioși care au strigat asupra Domnului Dumnezeu, <sîngele lui asupra>¹ lor și asupra copiilor lor, care este și va fi, în vecii vecilor, amin.

De aceea, altul nimeni să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1632> decembrie 14 zile.

† Insuși domnul a poruncit.

† Pătrașco <a scris>.

Bibl. Acad., CIX/56.

Orig., hîrtie (39,5 × 28,3 cm.), rupt și cu lipsuri.

EDIȚII: Ghilănescu, *Surele*, V, p. 288–289 (orig. slav cu trad.).

259

1632 (7141) decembrie 15, Iași.

Alexandru Iliaș voievod întărește lui Racoviță Cehan spătar părți de ocini din satul Vilnești, ținutul Vaslui, cumpărate de la Palaghia și fiii ei, Costantin și Ionașco.

† Иъ ПЛЕХАНДРЪ ИЛИАШ ВОЕВОДА, БОЖЬЕЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МЛАДАВСКОН. ОЖЕ ПРѢД НАМИ И ПРѢД НАШИМИ БОЛѢИ, ПАЛАГѢИ, ДѢЦА БАНТЪШ И СЪНОВЕ ИИ, КОСТАНТИН И ИВНАШКО, КНѢЦИ ГРѢКИ, ПО НѢ ДОКРАИ БОЛѢ НЕКИИ НЕПОИЖДЕНѢ, А НИ ПРИСЕЛОВНИИ И ПРОДАЛИ НѢ ПРАВА УТИЧЕННА И ДѢДИННА ПОЛОКИНА УТИ ЕДИН СТАР УТИ СЕЛО БИАНЕЦИ, ЧТО С БОГОМОСТ БАСАЮСКОМЪ. ТА

¹ Loc rupt în orig.

продал слѣзи нашеиꙋ Рѣковницѣ Чехан спѣтар ради три полобоаче мед и запла-
тна или исплѣнною.

И тиж<е>, ни прѣжде крѣмене пакж<е> прода еиꙋ и дрѣгаа половина
ѡт єдин стар ѡт того село Биланѣшѣ, част Билтѣш.

Ино мѣ, видѣще междо ними и доброволною токмеж и исплѣнною за-
платѣ ѡт нас ещѣж<е> дали и потвѣрдил есми еиꙋ како да ест еиꙋ и ѡт нас
права ѡтнина и кѣпжину и зрѣк и потвѣржденїе, съ вѣсѣм доходои, непорѣ-
шено николж<е> на вѣки. И ни да с<а> не змншлет.

✠ Ис, «зрѣма дек<еи>врѣе» еѣ.

Господинѣ реч<е>.

Глангѣ вел логофѣт зч<и> и искаах.

† Крстѣ Дамниан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Palaghia,
fata lui Bantăș și cu fiii ei, Costantin și Ionașco, nepoții Greacăi, de bună-
voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și
moșie, jumătate dintr-un bătrîn din satul Vilnești, ce este în ținutul Vaslu-
iului. Acea au vîndut-o slugii noastre Racoviță Cehan spătar pentru trei
poloboace de miere și le-a plătit lor deplin.

Și de asemenea, mai înainte vreme iarăși au vîndut lor altă jumătate
dintr-un bătrîn din acel sat Vilnești, partea lui Bantăș.

Deci noi, văzînd între ei tocmeală de bunăvoe și plată deplină, de la
noi încă am dat și am întărit ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpă-
rătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul
să nu se amestece.

La Iași, 7141 <1632> decembrie 15.

Domnul a zis.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Insti-
tutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surele*, XLVI, p. 1058 (transcriere și trad. după
orig., lîrtie, pecete aplicată).

O trad. veche la Muzeul Regiunii Porților de Fier, Turnu Severin, Colecția Istrate,
unde se găsește, deteriorat, și originalul; el nu poate fi însă consultat înainte
de a fi restaurat.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surele*, XVI, p. 54 (trad. editorului).

1632 (7141) decembrie 15.

*Alexandru Iliăș voievod întărește lui Franț vistiernic un loc de prisacă cu vie și cu livadă la Geonoaia, în satul Jigoreni, cumpăra-
de la Ionașcu ș.a.*

Let 7141 <1632> dechembrie 15.

Suret de pe ispisocul lui Alexandru Ilieș voievod prin care întărește lui Franț vistiernicu pe un loc de prisacă cu vie și cu livadă din Geonoaia, cumpărat de la Ionașcu și de la Costin și fimeia lui, Porfira și ficiorul lor, Vasili, din dreaptă ocină și moșii din Jăgureni.

Care suret ni este încredințat.

Arh. St. Buc., A. N. MMDCCV/17 (1).

Rezumat dintr-un perillipsis, întocmit la 1814 mai 10, cu documentele moșiei Jigoreni, din ținutul Vaslui, a lui Alexandru Anastasi serdar.

1632 (7141) decembrie 17.

*Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Berzunțul a patra parte
din satul Sîrbi.*

Alexandru Iliăș vodă. Iarăși au dat ș-au întărit mănăstirei Berzunțului pe această moșie, a patra parte din satul Sîrbii și cu vad de moară.

La velet 7141 <1632> dechemvrie 17.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 352.

Rezumat.

1632 (7141) decembrie 18, Iași.

Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre mănăstirea Sfinta Vineri din Iași și satul Pintișeni, hotărînd ca locuitorii din acest sat să lucreze pentru mănăstire „toate trebile“.

† Нъ ПЛЕГАНДРЪ НАГІШ КОЕКОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВ-СКОИ. Адеcă s-au pîrit de față înaintea domnii méle rugătorii domnii méle, călugării de la mănăstire de la Sveataa Veniri, cu oamenii den Pintișeni, pentru cum au vrut ei [i] să să răsîpască dentr-acel sat ce au fost a răpuusatului Enachi postelnicul și au dat acel sat cu limbă de moarte mănăstirii ce mai sus scrie, ca să le hie lor direaptă ocină și moșie cu tot venitul.

Deci au rămas rugătorii noștri călugării pre toți setenii de acoloa, ca să șadză oamenii toți în sat, să nu se ducă de acoloa și să lucredze toate trebele ce vor hi a svintei mănăstiri și să asculte de egîmănul și a tot săboriul după poronca domnii méle.

Aciasta scriem, într-alt chip să nu hie preste cartea domnii méle.

✠ Мс, въ лѣто ×ЗРМА ДЕКЕМВРІЕ Н҃У.

† СѦМ ГОСПОДИНЪ ВѢКѦ.

Нъ ПЛЕГАНДРЪ КОЕКОДА <т. р.>.

† КЪЗАКЪА <ПИСАЛ>.

Bibl. Acad., DCXXIII/34.

Orig., hirtie (30 × 20,3 cm.), pecete aplicată, stricată.

3612 (7141) decembrie 25, Bîrlad.

Ion Carapotona șoltuz cu 12 pîrgari din Bîrlad ș.a. mărturisește că Mihăilă, ginerele Cimbalei, și femeia sa Oprina vind lui Apostol ocina lor din satul Dracsini.

Ion Carapotona șoltuzul cu 12 pîrgari de trîg de Brîladu și cu preutul Ștefan de la beseareca domnească și Mașteiū Roșca și cu toți bătrînii trîgului și Maxin păh<arnicul>¹ de Călimănești și Dumitru pit<arul>¹ tij ot <t>²am

¹ Întregit de editor.

² Omis.

și Zahareia diac den Micești, scriem și mărturisim cu sufletele noastre cum au venit înaintea noastră Mihail, ginerele Cimbalei și cu fimeaia sa, Oprina, fata Stancăi Cimbăloaei de sat de Grădești și cu ficiorii lor, de nimene îmbiații, nici impresurați, ce de a lor bunăvoină, s-au vindut a lor dreaptă ocină și moșie ce au avut ei la sat la Dracsini, însă cumpărătură de la mătușea lor Dochia, sora Stancăi Cimbăloae, din jumătate de sat a patra parte, cu tot venitul și din cîmpu și din pădure, cu vad de moară și cu loc de prisacă și o au vindut fratelui său Apostol, cumnatul fimei sale, Oprinei și feciorului seu Costantin, dreptu șeaisprăzeace galbeni buni. Deci s-au sculat Apostol și cu fiul său Costantin de au dat acei șeaisprăzeace galbeni, banii gata, ce mai sus scriu, întru minule frăține-său Mihail¹ și a cumnată-sa Oprinii, dinaintea noastră a tuturor.

Dreptu aceia, noi văzind cu ochii noștri a lor bună tocmală și deplină plată, noi încă ne-am sculat și le-am făcut lor zapis și mărturie de la noi ca să le hie lor ocină și moșie în veaci, cu tot venitul, pînă cîndu-și va face el ispisoc domnesc. Iar altu nime să nu se mai amestece, nici dinioară în veaci.

Și mai pre mare credință și mărturie, noi am pus pecetea orașului și ale noastre pre acesta zapis și mărturie, să se știe.

Pis u Brilad, vel<eat> 7141 <1632> m<ea>s<e>Ț<a> dech<embrie> 25.

După Antonovici, *Doc. bîrlădene*, IV, p. 68—70.

Orig., cu două peceti, dintre care una a Țîrgului Bîrlad.

ALTE EDITION: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 199—200 (orig.); Antonovici *Doc. bîrlădene*, IV, p. 67—68 (orig. după *Uricariul*).

264

<1632> decembrie 30, Iași.

Maței Roșca din Bîrlad mărturisește că nici el, nici fiul său Gligorie nu au dres de la Moise Movilă pentru seliștea Bălăceni, ținutul Bîrlad, a lui Scherlet.

† Adecă <eu, Mațeu Roșca de Bîrlad>²... <u>³ni<i>³ seliști ce iaste <lingă Zorilăni, în ținutul Bîrladului>², anu<me Bălăceni>², cum au dzis fiu-<său Gligorie că avea direse de la Moiseu>² vodă. <Ș>⁴i acea <seliște>²

¹ În *Uricariul*, XVI, p. 200: „Mihailă”.

² Șters; completat după doc. din 1632 decembrie 31.

³ Loc rupt în orig.

⁴ Loc șters în orig.

iaste cumpără<ătură>¹ fratelui nostru, lui S<cherlet>¹. Deci acmu p<re>¹n<tru
 acel>¹ c<u>¹vint ce au grăit Gligorie i-au strinsu dumnealui Scîr<let>¹ ca
 să ne adu<că>¹ drésele să le punem de față înaintea svatului.

Într-acea eu m-am prinsu dinnaintea a<t>²ot svatul și am făcut acest
 zapis al micu pre mene, cum eu sau feciorul meu, Gligorie, nu avem nici
 un dires pre acea seliște, ce au grăit el un cuvîntu de glumă, iar de va avea
 vreun ispisoc pre acea seliște și-l tăgăduiaște nu-l punem de față, ce doar
 va vrea să scoată cîndva, au el au eu sau alți feciori ai miei, acela dires al
 nostru să nu hie nici de o credință, ce să hie mencinos și să him de gloabă
 porței cindzeci de boi. Aceasta mărturisim cu ciastă scrisoare a noastră.

Și mai pre mare credință ni-am pus și pecétia.

Și eu Dumitru uricar am scris ca să să știe.

Иисъ Мс, ДЕКАМЕРЪЕ Л.

† Maș[tă]teiu Roșca[a].

Bibl. Acad., MCDLVIII/39.

Orig., hirtie (29 × 19,5 cm.), o pecete aplicată.

Datât după mărturia marilor boieri referitoare la aceeași chestiune, din 1632 de-
 cembrie 31 (vezi nr. 265).

EDIȚII: Iorga, *Sl. și doc.*, VI, p. 19 (regist după orig., cu data greșită, „1632
 decembrie 31“).

265

1632 (7141) decembrie 31, Iași.

*Marii boieri mărturisesc că Mașteiu Roșca din Bîrlad a recunoscut
 că nici el, nici fiul său Gligorie nu au dresе de la Moise Movilă
 pe seliștea Bălăceni a lui Scherlet.*

† Се съо мѣ, <Гланѣ вел>² логофет и Пспѣл вел дворник Долиѣн Земан
 и Ивнашко ѡжбѣ вел дворник Бишнѣн Земан и <Юр>²ашко Башотѣ гетман
 и прѣкѣлаб Ѣсчавскѣн и Дѣмитрашко Шолдан вел спѣтар и Дѣмитрашко <Гол>²-
 мон вел сѣлжар и Дѣмитрѣ Бѣхѣш логофет и Гевургѣ Рошка вистѣрник и

¹ Loc șters în orig.

² Loc rupt în orig.

Баснаѣ Рошка и Дѣмитрѣ Лѣва дворннѣи глостнѣи и ннннх болѣри и конннн прѣдннѣи ѡт двор господннѣи его милости. Scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit înaintea noastră Mașteiu Roșca de Birlaad de au mărturisit pentru rindul unii [seliște, anume Bălăcénii, ce iaste lingă Zorilénii, în ținutul Birladului, cum au fost dzis feciorul său, Gligorie, că avea direse de la Moiseiu vodă pre acea seliște. Și acea seliște iaste cum-părătură de la m<ăria sa>¹ domnu nostru Alexandru Iliiaș voevod lui Scherlet.

Deci acmu, prentu acel cuvintu ce-au <dzis Gligo>¹rie, i-au strinsu Scherlet de înaintea noastră ca să-ș aducă dirésele înaintea <svatului>². Într-aceia el s-au prinsu de înaintea noastră, cum el sau feciorul său, Gliga, n-au nici <u>¹n <dires pre acea seli>²ște ce au grăit feciorul său, Gligorie, un cuvintu de glumă. Iar de va avea vreun <ispisoc>¹, <fecior>¹ul său, Gligorie, sau alți feciori a lor pre acea seliște și-l tăgădu<iaște, nu-l punem de față, ce do>²ară vor vrea să-l scoată cindva acela dires să nu hie de credință, <ce să hie mencinos, ci să him de gloabă p>²orței 50 de boi.

De aiasta scriem și mărturisim și <p>¹r<e mare credința> ...¹

Ѥ Ис, въ лѣто *ѡрма дѣкемврѣи лѣ.

Ѳз Гл<нгѣ вел логофѣт>¹ <m. p>.

Ѳз Лѣпѣл вел дворник <m. p>.

Ѳз Юнашко Кѡжеѣ вел дворник <m. p>.

Ѳз Юрашко Башотѣ хѣтман <m. p>.

Ѳз Дѣмитрашко Шолдан вел спѣтар <m. p>.

Ѳз Дѣмитрѣ Бѣхѣш логофѣт <m. p>.

Ѳз Дѣмитрашко Голомон вел сѣлицер <m. p>.

.....³ нскаѣ <m. p>.

Ѳз Дѣмитрѣ Лѣва дворник <m. p>.

Ѳз Баснаѣ Рошка дворник <m. p>.

Костантин <m. p>.

Bibl. Acad., MCDLVIII/53.

Orig., hirtie (28,5 × 18,5 cm.).

¹ Loc rupt în orig.

² Rupt; completat după documentul din 1632 decembrie 30.

³ Îscălitură ilizibilă.

1 6 3 3

1633 (7141) ianuarie 4, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și vecinilor săi.

Ioan Alexander Illasch Wojwod confirmat ut N° 141 ¹.

Dtto Iassy, 7141 <1633> den 4 t^{en} Iăner.

Ioan Alexandru Iliș voievod întărește ca la nr. 141 ¹.

Dat în Iași, 7141 <1633> ianuarie 4.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 145.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 97 (text german și trad.).

1633 (7141) ianuarie 9, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bistrița niște vii de la Bacău, pe dealul Strîmtura, în urma judecății pe care călugării au avut-o cu Magda, femeia lui Lupul.

† Нѡ Алѣксандрѡ Нѣкнѣш воєвода, божією мно҃гостією господарѣ Земли Мѡлдавскѡи. Ѣже прїидѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣи, Магда, жена Лѣвѣловѣ, еже бѣ сынѣ Ангѣл бѣе кѣмѣраш и тѣга за лицѣ, прѣд нами, на молѣбници нашихъ калѣгѣи въ свѣтѣи мѡнастири Бѣстрици радѣ нѣкнѣхъ виноградѣ въ Бакѡвѣ, въ горѣ Стрѣмѣрѣ рекѣще, прѣд нами и прѣд свѣѣтомъ нашимъ, ажѣ тѣхъ виноградѣ сѣтѣ правѣ и тѣи и дѣдѣи мѣжѣ ии, Лѣвѣловѣ, сынѣ Ангѣл бѣе кѣмѣраш.

¹ Se referă la doc. din 1632 aprilie 21 (vezi în acest volum doc. nr. 30.) și la doc. nr. 25 din *Inventar*:

Ioan Wasily Wojwod bestätigt die durch den zur Suczawaer Mitropolie gehörige Unterthanen und Potuszniken steuerfrey.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 2 t^{en} Iuny.

Ioan Vasili voievod confirmă scutirea de dări pentru vecinii și poslușnicii Mitropoliei Sucevei.

Dat în Iași, 7142 <1634> iunie 2.

И молебници наши калѣгери вт свѣтаа монастыри вт Бистрицѣ указовали, прѣд нами, един запис за свѣдѣтелство вт Мѣрѣнка, кнѣгинѣ Ёрѣш бие гетман и вт зѣтѣ ин, Ёнчула, писавше и свѣдѣтелствуваше како они сами, за нѣх доброу волю, неки¹м непонуждени, а ни присловани, дали свѣтѣи монастыри тѣх виноградѣ, како свѣдѣтелствоваша, прѣд нами, сам Ёнчула, како дали они тѣх виноградѣ за добра волѣ, нѣх что тѣх виноградѣ бѣше прѣд¹раво кспажнио Ёрѣшови гетман вт Ангел кѣмѣраш и вт сынове скон Дѣпѣла и Ётида.....¹ за два стон четирѣ десѣт вѣи вт запис за свѣдѣтелство что имали вт Фѣвѣиан шолт¹ съ съ прѣгари вт трѣга Бакѣвѣ и вт многих людѣх добри.

Ино господство ми създихом нѣх праведным съдѣем, по законѣ земли нашии Молдавскон и видѣше тѣх записѣ писавше въ сего вѣбраз, а ми справдихом на молебници наши калѣгери вт свѣтаа монастыри вт Бистрицѣ, а Магда, жена Дѣпулови, сынѣ Ангел бие кѣмѣраш, она зостала вт прѣд нами и вт прѣд вс закон земскон. И молебници наши калѣгери управили съ и поставили собѣи фѣрѣю.

Того ради, тѣх виноградѣ како да ест им и вт господствѣ ми права штинна и даиѣи и ѣрик и потвѣрждѣиѣ съ кѣсѣм доходом, и порушенно николѣже на вѣки и да не имает ман тѣгати съ за сѣи тѣж николѣже на вѣки вѣчнѣи. И ни да съ не умниает.

Ѣ Кс, лѣто 7372 генарѣи 8.

† Сам господиѣ велѣл.

† Гѣнгѣ вел логофѣт ѣчи и съ искаах <м. р.>.

† Крѣтѣ Даммѣиан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Magda, femeia lui Lupul, care a fost fiul lui Anghel fost cămăraș și a pirit de față, înaintea noastră, pe rugătorii noștri călugări de la sfînta mănăstire Bistrița pentru niște vii de la Bacău, pe dealul Strimtura, spunînd, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, că acele vii sînt dreaptă ocină și dedină a bărbatului ei, Lupul, fiul lui Anghel fost cămăraș.

Iar rugătorii noștri călugări de la sfînta mănăstire de la Bistrița au arătat, înaintea noastră, un zapis de mărturie de la Mariica, cneaghina lui Orăș fost hatman și de la ginerele ei, Onciul, scriînd și mărturisînd cum ei înșiși, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, au dat sfîntei mănăstiri

¹ Loc rupt în orig.

acele vii, cum a mărturisit, înaintea noastră, însuși Onciul, că au dat ei acele vii de bunăvoia lor, care vii au fost dreaptă cumpărătură lui Orășhatman de la Anghel cămăraș și de la fiii săi, Lupul și Stida . . .¹ pentru două sute și patru zeci unghi, din zapis de mărturie ce a avut de la Făbiian șoltuzu cu 12 pîrgari din tîrgul Bacău și de la mulți oameni buni.

Deci domnia mea i-am judecat cu dreaptă judecată, după legea țării noastre, Moldova, și văzînd acele zapise scriînd în acest chip noi i-am îndreptat pe rugătorii noștri călugări de la sfînta mănăstire de la Bistrița, iar Magda, femeia lui Lupul, fiul lui Anghel fost cămăraș, ea a rămas dinaintea noastră și dinaintea a toată legea țării. Iar rugătorii noștri călugări s-au îndreptat și și-au pus ferie.

Pentru aceea, acele vii să le fie de la domnia mea dreaptă ocină și danie și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci și să nu se mai pîrască pentru această pîră niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece

La Iași, anul 7141 <1633> ianuarie 9.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/14.

Orig., hirtie (30,5 × 20 cm.), pecete aplicată.

268

1633 (7141) ianuarie 12.

Dimula pîrcălab ș.a. mărturisesc că Necula și soția sa, Maria, au cumpărat mai multe ocini din satul Periați, pe Siret.

† Eu, Dimula pîrcălabul, scriu și mărturisesc precum au vi<ni>²t, dinaintea noastră și dinaintea lui Partenie, egumănelui de Tazlău și dinain<tea>² lui Gligorie, egumenul de Berzunțu, au vinit Zahariia Futichi și au vîndut un pămîntu în frunte, din bătrînul Molneștilor, Neculei lui Crucian și soțu său <Mă>¹riei, din apa Sirétilui pînă în Drumul Furilor în hotaru Zăbrăuțului, cu tot vîntul și cu 9 săpături în du<m>²bravă și cu pomeți, dreptu 17 ughi și un bou și o vacă cu vițel.

Și noi, decă am vădzut că vîndu, de bunăvoia lor, li-am făcut zapis

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

Asișdiria, au vinit V<a>¹s<il>¹ie Logoș și cu femeia, cu Gaftona, nepoții lui Girduman, ași<jdirea . . . Va>¹silie, ficiorul l. Lazor, nepot lui Girdoman și au vindut o gi<umăta>¹te de răzor, dereptu 18 ughi și o vacă cu vițel și o re. șoc un nemetețu ² și o păreche de ciz<me>¹.

Și au mai vinit Costul și au mai vindut un răzor giământate iar in sat in Periiati ³, dereptu 8 ughi jumătate, iar din partia Girdomăneștilor.

Așijdiria, . . . <O>¹prea, ficior lui Lazor și au fădut ⁴ un pământu în frun<te Neculei>¹ lui Crucian și femei lui, Măriei, și au vindut derep<tu> . . . ¹ ughi, iar în sat in Periiati ³, din apa Sirétiului pină in hotarul Zăbrăuțului, cu tot vinitul, de nime siliți, ce de a lor bunăvoie.

Și s-au mai prelejit și alți omeni buni, anume: Tauca și Neanea Buhudaiul și Stan Coțofană și Iosip Precup ot Drăghicești și Nechita Freanț și Cozma Frean⁵ți.

Dici noi am și iscălit.

Дѣто «зрѣма генарѣе гѣ дѣни.

† Az ermonah Parthenie, egumen de Tazlău, am scris și am iscălit nefiintu pecetia.

† Dimula pircălab <m.p.>.

† Az ermonah Gligorie, egumăn de Berzunțu, iscal, neintimplindu-se pecétea.

Bibl. Acad., LXXXVI/17.

Orig., hîrtie (32,2 × 19,7 cm.), deteriorat, o pecete aplicată și patru amprente.

269

1633 (7141) ianuarie 15, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește mănăstirii Aron vodă din țarina tîrgului Iași seliștea Fetionești, pe Jijia, în ținutul Iași, primită în schimbul seliștii Selicicani, pe Bașeu, ținutul Dorohoi, de la Ghiorghie Jora pîrcălab.

† Нѣ Александрѣ Илѣашъ воєвода, божією милостією, господарѣ Зѣмли мѣлѣвскон. Ѣже прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд всѣми нашими молдавскими

¹ Loc rupt în orig.

² vâl.

³ În loc de „Speriați“.

⁴ Greșit, în loc de „vindut“.

⁵ Omis în orig.

болѣри, великими и малѣми, молебници нашими, Григоріе егѹмен и вес събор ѡт свѣтаа монастыр Арон коеводи ѡт царинѹ трѹгѹ Иским, идеже ест храм архіє-
ерарха и чюдотворца Христова, Николае Мирликіискаго и слѹга и болѣринѹ
нашемѹ, Георгіе Жорѣ прѣкѹлаб, по ех¹ доброю воли, неким непонѹжденн, а ни
прислѡвани и измѣнѹли междо ними сконх правїи ѡтчини и дѣднини, ѡт
исприкнаїе и дрѹгих нарѣдїе что имал ѡт ниних господарем прѣжде нас бывших.
И дали молебници нашими, калѹгери ѡт свѣтаа монастыр Арон коеводи, слѹзи
и болѣринѹ нашемѹ, Георгіеви Жорн прѣкѹлаб, селницѣ на имѣ Фетичканїи, на
Башев, что ѹ колуест Дорохонскомѹ; а слѹга и болѣринѹ наше Георгіе Жора
прѣкѹлаб дал им, измѣнно за измѣнно, една селницѣ, на имѣ Фетичнециїи, на
рѣцѣ Жижїи, съ брѣд за млин ѹ Жижїю, что ѹ колуест Иским.

Иле потокомилн сѣ ѡт прѣд нами да имает дрѹжати Жорѣ прѣкѹлаб въ
тоа селницѣ Фетїичнециїи едно мѣсто за пасника и едно мѣсто за дом, а ѡтѣци
мнинх да не имает ни едною потребѹ въ тѣх мѣстоке за пасника и за дом.

Ино господство ми, видѣвше междо ними нї добровольною токмеж и из-
мѣненїе, ѡт нас ешеже дали и потвѣрдилн есми. Того ради, тоа селницѣ, имѣ
Фетичнециїи, на рѣцѣ Жижїи, съ брѣд за млин ѹ Жижїю да ест и ѡт нас
прѣд реченним молебником нашим, егѹменѹ и вѣсемѹ събор ѡт свѣтаа монастыр
Арон коеводи ѡт царинѹ трѹгѹ Иским, права ѡтчина и измѣненїе и зрнк и
потвѣрженїе съ вѣсѣм доходом, непорѹшенно николиже на вѣки вѣчнїи. И ни
да сѣ не змншает.

Пис оу Исѡх, въ лѣто хрѣма генаріе ѿ.

† Сам господинѣ велѣа.

† Гланѣ вел логофет зчи и сѣ искаах <т. р.>.

† Крѣстѣ Даммїан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri
moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, Grigorie egumen și tot soborul de
la sfînta mănăstire a lui Aron voievod din țarina țirgului Iași, unde este
hramul arhierarhului și făcătorului de minuni al lui Hristos, Nicolae al Mirei
Lichiei și sluga și boierul nostru, Gheorghe Jorea pircălab, de bunăvoia lor,
nesiliți de nimeni, nici asupra și au schimbat între ei dreptele lor ocini și
dedine, din privilegii și alte drese ce au avut de la alți domni foști mai înainte
de noi. Și au dat rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire a lui Aron
voievod, slugii și boierului nostru, Ghiorghe Jorea pircălab, seliștea anume
Selicicanii, pe Bașeu, care este în ținutul Dorohoi; iar sluga și boierul nostru

¹ Corectat din грѡ.

Ghiorghe Jora pircălab le-a dat, schimb pentru schimb, o seliște, anume Fetioneștii, care este în ținutul Iași, pe râul Jijia, cu vad de moară în Jijia.

Dar s-au tocmnit înaintea noastră să stăpînească Jorea pircălab în acea seliște Fetionești un loc de prisacă și un loc de casă, iar părinții monahi să nu aibă nici o treabă în aceste locuri de prisacă și de casă.

Deci domnia mea, văzînd între ei tocmeala și schimbul lor de bunăvoie, de la noi încă am dat și am întărit. De aceea, acea seliște, anume Fetioneștii, pe râul Jijia, cu vad de moară în Jijia, să fie și de la noi înainte zișilor călugări ai noștri, egumenului și întregului sobor de la sfînta mănăstire a lui Aron voievod, din țarina tîrgului Iași, dreaptă ocină și schimb și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 15.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., CCXVI/72.

Orig., hîrtie (41 × 28 cm.), pecete timbrată, stricată.

270

1633 (7141) ianuarie 15, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați braniștea sa, după împăcarea ei cu mănăstirea Bisericani.

† Иъ Александръ Илѣашъ воєвода, божією милостією, господарь Земли Молдавскон. Оже прѣидошѣ, прѣдъ нами и прѣдъ всѣми нашими молдавскими болѣри, великихъ и малыхъ, молебникъ наше егѣмен и всѣ събѣоръ въ свѣтѣа 'монастири рекомѣа Пънгѣрацѣа и принѣсиа, прѣдъ нами и прѣдъ съвѣтомъ нашимъ, єдинъ записъ за свѣдѣтельство въ вѣрнихъ и почитѣнныхъ болѣри господства ми и въ архієєренъ земли нашей, Молдавскѣи, именемъ куръ Пѣанасіє архієєпископъ и митрополитъ Сѣчавскіи и прочаи и Гѣангѣ велъ логофетъ и Лѣпѣа велъ дворникъ Долѣи Земли и Лѣпѣа бѣи велъ дворникъ и Пѣтрашко Бѣшотъ вторіи логофетъ и Гѣургіє Бѣшотъ

бнѣ вѣстѣрникъ и Юрашко Башотѣ гетманъ и Дѣмитръ Бѣхѣшъ логофѣтъ и Пѣтрашко Драготѣ¹ велъ спѣтаръ и Ипостолъ Катарѣѣла чашникъ и Тѣвѣла логофѣтъ и Пѣтрашко бнѣ житинчаръ и Лѣпѣла Прѣжесѣла бнѣ постелникъ и Тома сѣлажаръ и Юрданъ вѣстѣрникъ и Дѣмитрашко Голомонъ сѣлажаръ и Лѣпѣлатъ и Нѣнѣла дворникъ глотникъ и ѡтъ нѣнѣхъ болѣе и воини прѣдѣи, ѡтъ двора господства ми, съ печати и съ подписанїахъ нѣхъ, сице писѣице и свѣдѣтелствѣице, како прѣидошѣ, прѣдъ нимъ, ермонахъ Гелѣвѣстрѣ егѣменъ и всѣ съборъ ѡтъ свѣтаа монастырѣ Пѣнгѣрацѣла, такожде и ермонахъ Гелѣргѣ егѣменъ и всѣ събою ѡтъ свѣтаа монастырѣ ѡтъ Бѣсерекани и тако ѡмѣришѣ сѣ и потокмише сѣ, ѡтъ прѣдъ нимъ радѣ хотаръ за бранице въ планинахъ, еже имѣше тѣжебо до собою и пакѣже междо собою, за нѣхъ добраа волѣ, ѡмѣрише сѣ и потокмише сѣ како что бѣла имѣла дрѣжати калѣгерѣ пѣнгѣрачѣни по знаменїе ѡтъ ѡрѣкѣ нѣхъ что ѡни имѣли.

Знаменїе за бранице что сѣ починаетъ ѡтъ рѣцѣ Бѣстрици, ѡтъ Гѣтѣнкѣ въ прѣтѣ мѣсто до Рѣкѣтѣ, подъ гора даже до Крѣнѣцѣ, въ прѣтѣ мѣсто даже до вѣрѣхъ Пѣрѣловѣ, ѡпѣнна Пѣрѣловѣ, даже до Мѣнѣла, черезъ потокъ Иринѣшѣловѣ даже до вѣрѣха Грохѣтишѣловѣ и ѡпѣнна даже и до столъ, на пѣти Ханѣловѣ и ѡтъ тѣдѣ ѡпѣнна даже и до Мѣнѣла и долѣ право даже до [Бѣланка Гѣлѣмѣ и ѡтъ тѣдѣ право на источникъ еже течѣтъ на Брѣдъ Зѣлѣ, на рѣцѣ Бѣстрици и ѡтъ Брѣдъ Зѣлѣ черезъ Бѣстрицѣ на ногѣ, по долѣ, ѡтъ Крѣвѣла до Крѣмѣтѣра и горѣ рѣбра Потѣчѣловѣмъ, горѣмъ до шѣрѣшѣ и горѣ право до вѣрѣхъ горѣмъ, ѡ главѣ Хѣлѣмѣ, горѣмъ и ѡтъ главѣ Хѣлѣмѣ право долѣ до потѣнка Ици и ѡтъ толѣ потѣнка горѣ до кѣлѣмѣ Тѣрогѣжѣловѣ, кѣлѣмѣ горѣ даже и до Дѣлѣга Хѣлѣмѣ и ѡтъ Дѣлѣгою Хѣлѣмѣ даже и до шѣрѣшѣ Брѣтѣшѣловѣ и ѡтъ тѣдѣ даже и до шѣрѣшѣ Бѣловѣнѣшѣловѣ и до Ирдѣлѣ и тѣдѣ даже и до шѣрѣшѣ Тѣркѣци Чрѣвелѣ и ѡтъ тѣдѣ долѣ Тѣркѣци даже до рѣцѣ Бѣстрици и долѣ [Бѣстрица даже и до Гѣтраже и ѡтъ тѣдѣ долѣ даже и до Гѣтѣнкѣ.

И тако потокмише сѣ прѣдъ нимъ, како да имѣетъ дрѣжати Бѣсереканѣ по знаменїю ѡрѣкѣ ѡтъ Илѣѣндѣра вѣводѣ и како естъ писанѣ въ знаменїе нѣрѣдѣнѣмъ нѣхъ; такожде и Бѣсерекани да не имѣетъ прѣстѣпати черезъ знаменїе что ѡтъ вѣше писанихъ, черезъ хотаръ Пѣнгѣрацимъ, такоже потокмише сѣ за нѣхъ добровѣльное, полѣже шѣрѣтѣла сѣ едно дѣло вѣлѣма зло ѡчинѣнъ ѡтъ пѣнгѣрачѣни, едѣнъ ѡрѣкъ неправѣденъ что писѣла бѣстъ попъ Павѣла ѡтъ Конѣци, еже и самъ ѡ семъ истѣнѣ свѣдѣтелствѣвала съ ѡстѣ его, прѣдъ нимъ, како тѣи прѣдъ рѣченїи пѣнгѣрачѣни ѡрѣкъ запечатѣненъ и нѣначрѣтанѣнъ до нѣго прѣнесѣшѣ и самъ попъ съ рѣкою скѣю писѣла и самѣ пѣнгѣрачѣни, прѣдъ нимъ, нѣрекошѣ тако тако бѣшѣ и въ ѡгнѣ попалишѣ и печѣтъ раздрѣшишѣ; такожде и съвѣтъ мира сътворѣла посрѣдъ нѣхъ.

Ище кто ѡтъ нѣнѣхъ начинѣтъ тѣжебо радѣ съ хотаръ бѣти за глобъ портѣ госпѣдарскою ѣ волѣ.

¹ Greșit pentru Boșă.

Ино господство ми, видѣвши тотъ записъ за свѣдѣтельство отъ прѣдъ толикихъ вѣлицихъ болѣхъ отъ дворъ господства ми, съ печати и съ подписаніи ихъ, а мы вѣровахомъ и отъ насъ ещеже дади и потвѣрдимъ есми тѣмъ дѣѣ свѣтлѣхъ монастырѣхъ, Пѣнгѣръчѣннимъ и Бисереказимъ, на тѣхъ прѣдъ реченнѣхъ хотари, како естъ имъ права отнина и дѣднина и брѣкъ и потвѣрженіе, съ вѣсѣмъ дохѣдомъ, непорѣшѣно, имъ, николиже на вѣки вѣчнѣи. И ни да смъ не змнишаѣтъ.

Оу Іѣсохъ, въ лѣто *зрѣма генаріѣ ѿ.

† Гамъ господинѣхъ велѣлъ.

† Гангѣхъ велъ логофѣтъ зчи и смъ искаахъ <т.р.>.

† Крстѣхъ Даммѣианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorul nostru egumen și tot soborul de la sfânta mănăstire zisă Pingărațul și a adus, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un zapis de mărturie de la credincioșii și cinstiții boieri ai domniei mele și de la arhiereii țării noastre, Moldova, anume chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și ceilalți și Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic de Țara de Jos și Lupul fost mare vornic și Pătrașco Bașotă logofăt al doilea și Gheorghe Bașotă fost vistiernic și Iurașco Bașotă hatman și Dumitru Buhuș logofăt și Pătrașco Dragotă¹ mare spătar și Apostol Catargiu ceașnic și Tăutul logofăt și Pătrașco fost jitnicer și Lupul Prăjescul fost postelnic și Toma sulger și Iordachi vistiernic și Dumitrașco Solomon sulger și Lepădat și Neaniul vornici de gloate și de la alți boieri și oșteni de înainte, de la curtea domniei mele, cu pecetile și cu semnăturile lor, astfel scriind și mărturisind, cum au venit, înaintea lor, ieromonahul Silvestru egumen și cu tot soborul de la sfânta mănăstire Pingărațul, de asemenea și ieromonahul Gheorghe egumen și tot soborul de la sfânta mănăstire de la Bisericiani și așa s-au împăcat și s-au tocmit, dinaintea noastră, pentru hotarul braniștii din munte, pentru care au avut piră între ei și iarăși între ei, de bunăvoia lor, s-au împăcat și s-au tocmit ca să stăpânească călugării pingărăceni după semnele din uricul lor, ce ei au avut.

Semnele de braniște care se începe de la riul Bistrița, de la Stîncă drept la Răchită, pe sub munte, pînă la fîntînă, drept la virful Părului, obcina Părului pînă la Muncel, peste pîriul Arinișului, pînă la virful Grohotișului

¹ Greșit, pentru „Boul“.

și obcina pînă la Scaun, pe drumul Hanguului și de acolo obcina pînă la Muncel și drept la vale pînă la Glimeia Mare și de acolo drept la izvorul care curge la Vadul Rău, la riul Bistrița și din Vadul Rău la riul Bistrița și din Vadul Rău peste Bistrița, la Picior, pe vale, de la Strimba pînă la Curmătură și în sus pe coasta Potociului, în sus pînă la obirșie și în sus drept pînă la virful muntelui, în capul Hălmului, în sus și din capul Hălmului drept la vale la poteca Aței și de acolo poteca în sus pînă la culmea Torogleajului, culmea în sus pînă la Hălmul Lung și de la Hălmul Lung pînă la obirșia Brateșului și de acolo pînă la obirșia Bolovănișului și pînă la Ardeal și de acolo pînă la obirșia Tărcuței Roșii și de acolo Tărcuța la vale pînă la riul Bistrița și la vale pe Bistrița pînă la Straja și de acolo la vale, pînă la Stîncă.

Și așa s-au tocmnit înaintea noastră, ca să aibă a stăpîni Bisericieni după semnele uricului de la Alexandru voievod și cum este scris în semnele dreselor lor; de asemenea și Bisericii să nu treacă peste semnele ce sînt mai sus scrise, peste hotarul Pingăraților, cum s-au tocmnit de bunăvoia lor, fiindcă s-a aflat un lucru foarte rău făcut de pingărăcenii, un uric nedrept ce a fost scris de popa Pavel din Conțești, care și el însuși a mărturisit într-adevăr despre aceasta cu gura lui, înaintea lor, cum acei mai sus scriși pingărăcenii i-au adus un uric pecetluit și nescris și însuși popa cu mina lui l-a scris și înșiși pingărăcenii, înaintea noastră, au spus că așa a fost și l-au ars în foc și pecetea au rupt-o; de asemenea și sfat de pace s-a făcut între ei.

Iar cine dintre ei va începe piră pentru acest hotar să fie de gloabă porții domnești 50 boi.

Deci domnia mea, văzînd acel zapis de mărturie dinaintea atîtor mari boieri de la curtea domniei mele, cu pecetile și cu semnăturile lor, noi am crezut și de la noi încă am dat și am întărit acelor două mănăstiri, Pingărați și Bisericieni, acele înainte zise hotare, ca să le fie dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 15.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/42.

Orig., hîrtie (40,4 × 27,7 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1909 iunie 2, de Stoica Nicolaescu.

1633 (7141) ianuarie 15.

Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre Stratul Bolea paharnic și rudele lui cu popa Simion și rudele sale, hotărînd ca primii să stăpînească o parte, iar ceilalți trei părți din satul Mogoșești, pe Vilna, ținutul Vaslui.

Ispisoc de la Alexandru Iliș vodă din [vă] vălet 7141 <1633> ghenarie 15 precum s-au pîrit Stratul Bolea păharnic și să ¹ toate sămînțiile lui, toți nepoții și strănepoții lui Glăvan pisariul și frate-său, Baciul, cu popa Simion, ficiorul Andreicăi, nepot Bigii și cu sămînțiile lui, Toader, ficiorul Nastasii și Gligori, ficiorul Vasilcăi, nepotul Fédcăi și cu Tătăroae și cu toate sămînțiile lor, toți nepoții și strănepoții bătrînului Manii Mogoșescului, pentru giumătate sat de Mogoșăști, ce-i pre Vilna, supt codru, în ținutul Vasluiului. Ș-au rămas din toată lege Stratul Bolea paharnicul cu toate sămînțiile lui ca să ție a patra parte de sat di Mogoșești, iar popa Simion, ficiorul Andreicăi, cu toate sămînțiile lui, să ție trei părți.

Bibl. Acad., DCCLXXVII/1.
Rezumat.

<Cea. 1633 ianuarie 16>.

Nechita vătav mărturisește că Nicoară a vîndut ocina sa din Ciohoreni lui Ignat și Ganea vistiernicel.

Scrisoarea sirbească de la Nechita vătavul mărturisindu precum Necoară au vîndut a sa ocină lui Ignat și Ganii vistiernicelul.

Arh. St. Buc., Ms. 1535, f. 40 v (nr. 1).

Rezumat dintr-un perilipsis cu documentele „moșiei Ciohoreni”.

Datat după doc. din 1633 ianuarie 16 în care este menționat Ganea din Ciohoreni (vezi nr. 273).

¹ Slavonește în text: „cu”.

1633 (7141) ianuarie 16, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Pătrașco Bașotă logofăt o parte din satul Ciohoreni, ținutul Suceava, răscumpărată de la Sava Ganea și Țințar.

† Иѡ Александръ Иліашъ воєвода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскон: ѿже прїиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, болѣри наши вѣрии, Пѣтрашко Башотъ логофет, и искѣпна една своа част за ѡтнинѣ ѡт село Чохорѣни, ѡт волоост Гѡчавскон, та вратна ѡ рѣки Гава Ганѣ и ѡ рѣки Цинцар трн дѣскѣт и пет талер вѣтихъ, ѡт прѣд нами и ѡт прѣд всѣ наше съѣѣт, заннже та част за ѡтнинѣ бна имѣ прѣд дѣднинѣ ѡт нас ѡтца своего, Гіоргницъ, сынъ ІІгафїа Чохорѣна.

Како да ест имѣ ѡт нас ѡтнинѣ, съ вѣсѣм дохо<до>м. И ни да сѣм нѣмншѣт прѣд сѣм лнстои господства лн.

✠ Мѣ, въ лѣто хр̄ма гегерїе їс̄.

† Господинъ рече.

† Гіангѣ вѣа логофет ѡчи и сѣ некадѣх <м.р.>.

† ІІнѣш <писал>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, boierul nostru credincios, Pătrașco Bașotă logofăt, și a răscumpărat o parte de ocină a sa din satul Ciohoreni, din ținutul Suceava și a întors în miinile lui Sava Gane și în miinile lui Țințar treizeci și cinci taleri bătuți, dinaintea noastră și dinaintea a tot sfatul nostru, pentru că acea parte de ocină i-a fost dreaptă dedină de la noi părintelui său, Ghiorghită, fiul Agafiei Ciohoreana.

Ca să-i fie de la noi ocină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 16.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <м.р.>.

† Іанăș <a scris>.

Bibl. Acad., CDXXI/21.

Orig., hirtie (31 × 19 cm.), pecete aplicată, căzută.

1633 (7141) ianuarie 18, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Evloghie episcop de Rădăuți jumătate din satul Lăcina, ținutul Dorohoi, cumpărată cu 100 de ughi, o iapă și trei vaci.

† Иѡ Ілѣандръ Іаѡѡш кожеода, кожѣю милостѣю, господарѣ Земли Мѡлдавскон. Ѣже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, вѣщъ и молебникъ наше кур Бѣлогѣе епископѣ Радковскомъ и сказова, прѣд нами и прѣд нашими съѣѣтомъ, единъ записъ за свѣдѣтелство, како кѣпѣ свѣтънѣ еи, вѣ Тома Мошчѣнскѣ и вѣ брата его, Георгѣе, и вѣ сестрѣ ихъ, Настасѣѣ и Тофанѣ, половина село вѣ Лѣчна, что вѣ волостъ Дорохожескомъ, радѣ една сто сѣи, пѣнѣши до вѣрѣхъ и една кобыла и три крави, вѣ прѣдъ многихъ свѣщенницѣ, именѣ: Георгѣе егѣменъ вѣ Голка и Венѣаминъ прогѣменъ и Дикѣл...и и Иѡсѣфъ и Гидѣѡнъ канѣѡшъ и попъ Гѣрафѣимъ и попъ Лѣвѣнтѣе и всѣ съборъ вѣ свѣтѣла монастырѣ Голка.

Ино мы видѣше тотъ записъ за свѣдѣтельство¹ въ толикихъ священницихъ, въровахомъ и въ насъ ещеже дади и потвърдихъ есми молебниѣхъ нашихъ, кѹръ Благотѣи епископъ «Радковскомъ»¹⁸ на тоа прѣдъ реченна половина село въ Лѣчна «ка»¹ко да естъ и въ насъ свѣтъныѣ сѣ права вѣтина и вискъплениѣ и зрикъ и потвържденіѣ съ вѣсемъ до¹хodomъ, непорѣшенно николиже на вѣки вѣчнѣи. И инъ¹ да сѣ не змишаѣтъ.

У Исох, лѣто хѣрма генарѣ ѿн.

† Господинъ рече.

† Глангъ вел логофѣтъ ѡчи и сѧ искаахъ <т.р.>.

† Крстѣ Даміѣан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, părintele și rugătorul nostru, chir Evloghie episcop de Rădăuți și a arătat, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un zăpis de mărturie, cum a cumpărat sfinția sa de la Toma Moişca¹nul și de la fratele lui, Gheorghie, și de la surorile lor, Nastasia și Tofana, jumătate de sat din Lăcina, care este în ținutul Dorohoiului, pentru o sută de ughi, bani buni și o iapă și trei vaci, dinaintea multor preoți, anume: Gheorghie egumenul de la Solca și Veniamin

¹ Loc rupt in orig.

proegumenul și Dicul ...¹ și Iosif și Ghidion eclesiarhi și popa Sarafim și popa Leontie și întreg soborul de la sfînta mănăstire Solca.

Deci noi, văzînd acel zapis de <mărturie>¹ de la atîția preoți, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit rugătorului nostru, chir Evloghie episcop <de Rădăuți>¹, acea mai înainte zisă jumătate de sat din Lăcina, ca să-i fie și de la noi sfinției sale dreaptă ocină și cumpărătură și uric și <întărire cu tot>¹ venitul, neclintit niciodată în vecii v<ecilor. Și altul>¹ să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> ianuarie 18.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., CLX/104.

Orig., hirtie (30,3 × 27,8 cm.). rupt. pecete timbrată.

Cu o trad. din 1794 sept. 10.

O transcriere după o trad. din 1794 de Andrei Tălmăciu căpitan, la Arh. St. Dorohoi. Condica moșiilor Lișna și Mlenăuți. nr. 2. p. 4–5.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surele*. V. p. 291–292 (text slav cu trad.).

275

1633 (7141) ianuarie 22, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Aron Vodă un iaz pe pîrîul Cîric, în hotarul tîrgului Iași.

† И ѿ Псеѡдандрѡ Нанѡш коєвода, божїею милостїею, господарѣ Земли Младавскон. Оже господство ми даан и потерѣдан есми молебником нашим, егѡменѡ и въсемѡ съборѡ ѡт свѣтаа моастир Арон коєвода ѡт царинѡ трѣга Йским, нѣ прака ѡтнина и даанїе и милованїе ѡт исписок за даанїе и милованїе что нмаа ѡт Моѡси Могнаа коєвода и ѡт дрѡг исписок за тѣж тнже ѡт Моѡси Могнаа коєвода еднї став, что ест <въ>² хотарѣ трѣга Йскон, на потоцѣ Чирковѣ.

Того ради, како да ест ми и ѡт господства ми прака ѡтнина и даанїе и викупанїе радї три половица вино еже ѡн даа попорѣном ѡт свѣтаа църков, надеже ест храм Петрѣ и Павлѣ, занеже нмаан и ѡн трѣбѡ въ тот став и да

¹ Loc rupt in orig.

² Omis in orig.

ИМАЕТ ДАТН ТОИ СЪКЪТЪН ЦЪРКОВН, ВЪ ВЪСЪХЪ ХРАМОВЕ, ПО ДВА ЧЮБЪРЪ ЗА РИБО
БНТИ ЗА ПРАЗНИКЪ.

ТѢМ РАДН Н ИЛ ДА СЪ НЕ СМНШАЕТ.

У Иис, въ лѣто хърѣма генарѣ кѣ.

† Господинъ рече.

Глангѣ вел логофетъ счн н сѣмъ искаахъ <м.р.>.

† Ерстѣ Даммиѣан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și intregului sobor de la sfânta mănăstire Aron voievod din țarina târgului Iași, dreapta lor ocină și danie și miluire din ispisoc de danie și miluire ce au avut de la Moise Moghila voievod, și din alt ispisoc de piră de asemenea de la Moisi Moghila voievod, un iaz, ce este în hotarul târgului Iași, pe piriul Cîricului.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și danie și cumpărătură pentru trei jumătăți de vin pe care le-au dat poporenilor de la sfânta biserică, unde este hramul Petru și Pavel, pentru că au avut și ei treabă la acel iaz și să aibă a da acelei sfinte biserici, la toate hramurile, cîte două ciubere de pește să fie pentru praznic.

Pentru aceea, altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 22.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <м.р.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., LXXVII/79.

Orig., hîrtie (39,5 × 27,2 cm.), pecete aplicată, căzută.

276

1633 (7141) ianuarie 23, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește lui Iftimie ocini cumpărate în satul Dracsini, pe Studeneț.

† Иъ Илѣѣандрѣ Илѣиашъ воѣвода, вождѣю многостѣю, господарѣ Земли Молдавской. Оже прѣиде, прѣдъ нами и прѣдъ нашими вождѣми, слѣга наши, Ифтимѣе, съ единъ записъ за средѣ<те>¹летко отъ людѣ добри и вождѣми, отъ Бѣнашко дворникъ

¹ Loc rupt in orig.

глотиѣн и ѡт Ърсу дворникъ тѣже и ѡт Индроникъ столникъ и ѡт нѣхъ людѣ до-
бры, рекъѣше како прѣде, прѣдъ нимъ, Никомѣ, сынъ Бѣлцатѣлъ питаръ и сестра его,
Докѣа, некимъ непонѣжени, а ни присловени, нѣ за своею доброю волю и прода-
ли права своихъ ѡтчинца и дѣдинца нѣже нмалъ ѡ село Драксини, на водаѣ Стѣ-
донецъ, частъ нѣхъ и братѣхъ нѣхъ, Гангорѣ и Тоадеръ, радѣ что продадъ Гангорѣ
и Тоадеръ частъ нѣхъ что нмалъ они въкъпѣ ѡ село Лехъчѣни. Тѣмъ радѣ,
они продали сѣсѣи нашѣмъ, Ифтимѣ и жителницею его, Тодосѣа, по петѣа частъ
ѡтъ село Драксини, <за>¹ дѣкѣтъ дѣкѣтъ злотъ бѣтихъ, пинѣси готови, съ мѣсто
за ставъ, ѡ того вода, ѡ хотаръ того село.

И тѣже, пакѣи принесе дрѣгъ записъ ѡтъ нѣхъ людѣ добры и болѣры, ѡтъ Бар-
тикъ дворникъ глотиѣе и ѡтъ Гѣргницъ вътаѣхъ и ѡтъ Панъ ѡтъ Исѣ и ѡтъ нѣхъ людѣ
добры и стары, рекъѣши ажѣ прѣде, прѣдъ нимъ, Мафѣею, сынъ Стѣпанъ ѡтъ Гѣни-
цинъ, и продадъ своѣа права ѡтчинца и дѣдинца ѡтъ село Драксини,² что нмалъ ѡни,
нѣже естъ на потоцѣ Стѣдонецъ, четѣ<р>¹ътаѣ частъ за село Драксини, съ мѣсто за
ставъ и полѣ и ѡтъ лѣсо. Та продадъ сѣсѣи нашѣмъ нѣже више писанаго, Ифтимѣ и
жителницѣа его, Тодосѣа, за четѣри дѣкѣтъ ѡни и петъ жолти.

Тѣмъ радѣ и ми ѡко оуѣндѣхомъ за добро нѣхъ волю токмежъ испѣлно платѣ
и ми есми емоу дали и по[ѡ]терѣдѣли како да естъ емъ и ѡтъ насъ ѡтчинѣсъ и дѣд-
нино съ въсемъ доходомъ. И ни да сѣ не ѡмнѣшетъ прѣдъ сѣмъ листомъ господ-
ства ми.

Ъ Исѣ, въ лѣто хѣрѣа генарѣ кѣ.

† Самъ господниѣ велѣа.

Итринѣскѣа <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga
noastră, Iftimie, cu un zapis de mărturie de la oameni buni și boieri, de la
Ionașco vornic de gloată și de la Ursu vornic de asămenea și de la Andronic
stolnic și de alți oameni buni, spunînd cum a venit, înaintea lor, Nicolae,
fiul lui Ursu Bălțatul pitar, și sora lui, Dochia, nesiliți de nimeni, nici asu-
priți, ci de bunăvoia lor și au vîndut dreapta lor ocină și dedină pe care au
avut-o în satul Dracsini, pe apa Studeneț, partea lor și a fraților lor, Gligorie
și Toader pentru că Gligorie și Toader au vîndut părțile lor ce au avut ei
împreună în satul Lehăceni. Pentru aceea, ei au vîndut slugii noastre, Iftimie
și soției lui, Todosia, cite a cincea parte din satul Dracsini, <pentru>¹ nouă-
zeci zloți bătuți, bani gata, cu loc de iaz în acea apă, în hotarul aceluia sat.

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

Și de asemenea, iarăși a adus alt zapis de la alți oameni buni și boieri, de la Vartic vornic de gloată și de la Gheorghită vătah și de la Pană din Iași și de la alți oameni buni și bătrini, spunind că a venit, înaintea lor, Maf-teiu, fiul lui Stilian din Gănești și a vîndut dreapta sa ocină și dedină din satul Dracsini, ce a avut el, care este pe pîrîul Studeneț, a patra parte din satul Dracsini, cu loc de iaz și cîmp și din pădure. Aceea a vîndut-o slugii noastre care este mai sus scrisă, Iftimie și soției lui, Todosia, pentru patruzeci și cinci ughi galbeni.

Pentru aceea și noi dacă am văzut tocmeala de bunăvoia lor și plata deplină și noi i-am dat și întărit, ca să-i fie și de la noi ocină și dedină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 23.

† Înсуși domnul a poruncit.

Itrinescul <a scris>.

Bibl. Acad., CXXII/24.

Orig., hîrtie (39,5 × 27,2 cm.), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVIII, p. 412—416 (orig. slav cu trad.).

277

1633 (7141) ianuarie 24, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirilor Bisericiani și Pîngărați un loc din munte, după judecata pe care au avut-o cu satul Dărmănești și cu niște orășeni din tirgul Piatra.

† Яко Плиѣдандръ Нанишъ воєвода, вожію многіюю, господарь Земли Молдавскон. Оже прїидошѣ, прѣд нами и прѣд вѣснми нашими молдавскими болѣри, великими и малыми, село Дѣрмѣнцїи и съ една самѣ за мѣшчанн въ трѣгъ Калмен и тегал за лице, прѣд нами, на молебници нашихъ калѣгери въ свѣтѣл монастыр Пѣнгѣраци, рекъше прѣд нами како прислываетъ имъ хотаръ имъ ѣ планинѣ и не имаютъ гдѣ годовати сѣ.

И потомъ прїидошѣ, прѣд нами, молебници нашимъ калѣгери въ Пѣнгѣраци и въ Бисерикани и ѣказовал, прѣд нами и прѣд вѣсего нашего свѣкта, ѣрчи

за дааніе и милованіе вт Еремїа Могїла¹ воевода и исписоаче за потвержденіе вт вѣсїх господарїх, писанїе на тѣх хотарѣ что казал Дѣрмѣнцїи ажє єст им.

Ино господство ми и съ нашимъ съвѣтомъ избрахомъ на болѣринѣ нашѣмъ вѣрнѣмъ, Гавинъ Прѣжеска бие гетманъ и послахомъ его тамо смотрити сѣ людѣ добри, комѣ верѣшитъ сѣ ажє биа тотъ хотаръ и кто дрѣжалъ до нынѣ. Таже верѣталъ сѣ съ истинно ажє биа пѣнгѣрѣчѣннимъ и бесереканнимъ и дрѣжалъ сѣ вни до нынѣ, а Дѣрмѣнцїи не имали ни єдною потрѣбѣ съ тѣхъ мѣстѣ, тѣкмо имали вни трѣбѣ дрѣжити стражѣ тамо, а ми много трѣбѣ не имали, како свѣдѣтелествоваа и шолѣзъ и старїхъ трѣгомъ вт трѣгъ Каменъ, съ дѣшахъ ихъ, къ болѣринѣ нашѣмъ вїше писанномъ Гавинъ бие гетманъ, како не имали Дѣрмѣнцїи ни єдною потрѣбѣ, нѣ тѣкмо глаголаа вни безъ исправѣ а ни ска- зоваа ни єдни нарѣденїе на тотъ мѣсто.

Еъ томъже, господство ми ѡмилостивїхъ сѣ и дадохомъ и потвердихомъ молебникомъ нашимъ, мнїхїмъ пѣнгѣрѣчѣннимъ и бесереканнимъ, да дрѣжитъ собє хотаръ по гдѣ повїдаєтъ имъ нарѣденїахъ въ знаменїи² да имаетъ възвєсати стапїи и порєвати євѣри, вт знаменїе въ знаменїе, ѡкоже єстъ вєнчаю.

И нѣкїхъ нарѣденїе что сътвориа сѣ вт господства ми Дѣрмѣнцїимъ, по прѣнїе ихъ єже тєгалъ сѣ безъ исправѣ, аще пропавѣетъ сѣ въ нѣкаа врѣмєнє да не бѣдѣтъ имъ ни за єдна полсѣ, ниже вѣрєвати сѣ, занїже сътвориа сѣ съ хїтростїе ихъ. И ни да сѣ не ѡмїшаєтъ.

Писъ ѡ сеохъ, въ лѣто „ѡрѣма генарїе кд.“

† Гамъ господинъ казалъ.

† Пѣнгѣ вєа логофєтъ ѡчи и сѣ искаахъ <м. р.>.

† Крѣстѣ Даммїанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, satul Dărmăneștii și cu o seamă de orășeni din ținutul Piatra și au pîrît de față, înaintea noastră, pe rugătorii noștri călugări de la sfînta mănăstire Pîngărați, zicînd înaintea noastră că le împresoară hotarul din munte și nu au unde să se folosească.

Iar apoi au venit, înaintea noastră, rugătorii noștri călugări de la Pîngărați și de la Bisericiani și au arătat, înaintea noastră și înaintea întregului sfat al nostru, urice de danie și de miluire de la Eremia Moghila³ voievod și ispisoace de întărire de la toți domnii, scriînd de acel hotar de care au spus Dărmăneștii că este al lor.

¹ Еремїа Могїла, scris cu altă cerneală.

² Loc rupt în orig.

³ „Eremia Moghila“, scris cu altă cerneală.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru l-am ales pe boierul nostru credincios, Savin Prăjescul fost hatman, și l-am trimis acolo să cerceteze cu oameni buni, al cui se va afla că a fost acel hotar și cine l-a stăpinit pînă acum. Și s-a aflat într-adevăr că a fost al pîngărăcenilor și al bisericanelor și l-au tot stăpinit ei pînă acum, iar Dărmăneștii nu au avut nici o treabă cu acele locuri, ei au avut treabă numai să țină straja acolo, iar mai multă treabă nu au avut, precum au mărturisit și șoltuzul și bătrînii tirgului din tirgul Piatra cu sufletele lor, față de boierul nostru mai sus scris, Savin fost hatman, că nu au avut Dărmăneștii nici o treabă, ci au vorbit numai fără ispravă și nici nu au arătat vreun dres pentru acel loc.

Întru aceea, domnia mea m-am milostivit și am dat și am întărit rugătorilor noștri, monahilor pîngărăceni și besericanii, să-și stăpînească hotarul pe unde le arată dresese în semne <și>¹ să ridice stîlpi și să taie bouri, din semn în semn, precum este obiceiul.

Iar unele drese ce s-au făcut Dărmăneștilor de către domnia mea, după pîra lor, care s-au pîrit fără ispravă, dacă se vor ivi în vre-o vreme, să nu le fie de niciun folos, nici să se creadă, fiindcă s-au făcut cu vicleșugul lor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 24.

† Însuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pîngărați, III/43.

Orig., hîrtie (40,1 × 26,8 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1909 iunie 4, de Stoica Nicolaescu.

278

1633 (7141) ianuarie 27, Iași.

Mărturia marilor boieri pentru ocinile cumpărate din satul Ivoești, pe Bahlui, ținutul Cîrligătura, de către Gheorghe Roșca vistiernic.

† Єѣ оубо мы, Гѣнѣк вел логофѣт и Дѣпѣл вел дѣорник Нннѣжнѣн Зѣман и Йвнѣшкѣ Кѣжѣк вел дѣорник Бншнѣн Зѣман и Юрѣшкѣ Бѣшѣтѣ хѣтман и прѣкѣлѣ Бѣчѣвскѣн и Дѣмнѣтрѣшкѣ Шѣлдан вел спѣтѣр и Дѣмнѣтрѣшкѣ Бѣлѣмѣн

¹ Loc rupt în orig.

вел сѣлажар и Тома бие вел сѣлажар и Юрдаки вистѣрник и Лѣпѣла Прѣжескѣла бие постеланик и Гевургѣ Жорѣ прѣкълаак и Юрдаки вт Прѣпѣши и Гнаниши вт Тотоеши и ниниѣ колѣри и конни прѣднѣ и вт двор господинѣ его милость, свѣдѣтелствемъ съ сим нашимъ писанѣмъ како прѣидошѣ, прѣдъ нами, Басилѣе и сестра его, Настасѣя, сынове Гаврила и вѣщи нѣхъ, Павел и братъ его, Басилѣе, сынове Янни, вѣщи Гаврила и вѣщъ нѣхъ, Иванашко, сынѣ Циганчи, по нѣхъ доброю коли, некимъ непонѣжени, а ни приселовани и продали своихъ права втнина и вѣщъ-плениѣ, вт исписокъ за вѣщъплениѣ что ималъ втѣцѣ нѣхъ, Гаврила, вт Бремѣи¹ коекода и вт ърикъ за потерѣженѣ вт Радѣла коекода, пѣтаа часть вт село Икееши, на рѣцѣ Бахлѣи и съ пѣтаа часть вт брѣдъ за млинъ ѣ Бахлѣи, что ѣ колостъ Кѣрагѣтѣри, что бѣше кѣпекнино втѣцѣ нѣхъ Гаврилови вт² вѣсменъ и вт вѣс съборъ вт свѣтаа монастырѣ рекомѣи свѣти Илѣе пророкъ блнзъ Оучава. Таа продали прѣятелю нашему, панѣ Гевургѣ Рошка вистѣрникъ радѣ една сто и двѣдѣтъ талери сребрѣнниѣхъ и заплати на исплѣннию.

И вт томъ, тижѣ прѣидѣ, прѣдъ нами, Моисею, сынѣ Иши, некимъ непонѣженъ, а ни приселоканъ и продали свои права втнина и вѣщъплениѣ, изъ тѣхъ нарѣдениѣ вѣше писанниѣхъ за вѣщъплениѣ, вт пѣтаа часть село половинна вт тогоже село Икееши и съ часть вт брѣдъ за млинъ. Таа тижѣ продали вѣше реченномѣ прѣятелю нашему, панѣ Гевургѣ Рошки вистѣрникъ, ради шѣстдѣсѣтъ талери сребрѣ³нниѣхъ.

Ино мы, видѣвѣше междо ними нѣхъ доброкольное токмежъ и платѣ за исплѣннию, вт насъ вѣше сътворѣхомъ господства си сѣи наша писанѣ вѣти имѣ за вѣрности, до колѣ сътворитъ себе и нарѣдениѣ господарскиѣхъ. Да сѣ знаетъ.

Ѥ Исоѣ, лѣто хрѣма генарѣ кѣ.

Изъ Гангѣ логофѣтъ м. р.

Лѣпѣла дворникъ <м. р.>.

Изъ Иванашко Кѣжежъ дворникъ <м. р.>.

Изъ Юрашко Башѣтъ хатманъ <м. р.>.

Изъ Дѣмитрашкѣ Шолдан⁴ велъ спѣтаръ <м. р.>.

Изъ Лѣпѣла Прѣжескѣла некалъ <м. р.>.

† Adică noi, Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic de Țara de Jos și Ionașco Cujbă mare vornic de Țara de Sus și Iurașco Bașotă hatman și pircălab de Suceava și Dumitrașco Șoldan mare spătar și Dumitrașco Solomon mare sulger și Toma fost mare sulger și Iurdachi vistiernic și Lupul

¹ Бремѣи, scris cu altă cerneală.

² Loc alb în orig.

³ Omis în orig.

⁴ Loc rupt în orig.

Prăjescul fost postelnic și Gheorghie Jorea pîrcălab și Iurdachi din Arpășești și Silion din Totoești și alți boieri și oșteni de frunte de la curtea milostivirii sale domnului, mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit, înaintea noastră, Vasilie și sora lui, Nastasia, fiii lui Gavril și nepoții lor, Pavel și fratele lui, Vasilie, fiii Anei, nepoții lui Gavril și nepotul lor, Ionașco, fiul Țigancii, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut tatăl lor, Gavril, de la Eremia¹ voievod și din uric de întărire de la Radul voievod, a cincea parte din satul Ivoești, ce este în ținutul Cîrligăturii, pe rîul Bahlui și cu a cincea parte din vad de moară în Bahlui, ce a fost cumpărătură tatălui lor, Gavril, de la ...² egumen și de la întreg soborul de la sfînta mănăstire numită Sfîntul Ilie proorocul de lîngă Suceava. Aceea au vîndut-o prietenului nostru, panului Gheorghie Roșca vistiernic, pentru o sută și douăzeci taleri de argint și le-a plătit deplin.

Și întru aceea, de asemenea a venit, înaintea noastră, Moiseiu, fiul lui Ion, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și cumpărătură, din acele drese de cumpărătură mai sus scrise, jumătate din a cincea parte de sat, din același sat Ivoești și cu parte din vad de moară. Aceea au vîndut-o de asemenea mai sus zisului nostru prieten, panului Gheorghie Roșca vistiernic, pentru șasezeci taleri de argint.

Deci noi, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, de la noi încă i-am făcut domniei sale această scrisoare a noastră, să-i fie de credință pînă cînd își va face și drese domnești. Să se știe.

La Iași, anul 7141 <1633> ianuarie 27.

Eu Ghianghea logofăt m.p.

Lupul vornic <m.p.>.

Eu Ionașco Cujbă vornic <m.p.>.

Eu Iurașco Bașotă hatman <m.p.>.

Eu Dumitrașco Șol<dan>³ mare spătar <m.p.>.

Eu Lupul Prăjescul am iscălit <m.p.>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 650/1—2.

Orig., hîrtie (31,6 × 18,8 cm.).

Cu o trad. din 1765 iunie 16, de Evloghie dascăl.

¹ „Eremia”, scris cu altă cerneală.

² Loc alb în orig.

³ Loc rupt în orig.

1633 (7141) ianuarie 27, Birlad.

Ion șoltuzul și 12 pîrgari din Birlad mărturisesc că Zaharia și Dumitru, fiii popii Luca, au adevărit vînzarea unei jumătăți de ocină din satul Cernătești de către părinții lor lui Pravăț ș.a.

† Adeacă eu, Ion șoltuz și 12 pîrgari ot tîrg Birlad, cum au venit înaintea noastră Zahariia și Dumitru, feciorii preutései popei Lucăi, nepoții lui Toader, strenepoții Ștefului lui Cernat din Cernați, de au mărturisit înaintea noastră, de a lor bunăvoie, de nime neponădiț, nice înpresurați, cum au vîndut părinții lor giunătare de ocină din sat din Cernătești, din obîrșia Corudolui, din stîlp în sus, pre unde au fost de vîci pre hotarul cel <bă>¹trîn. Și o au vîndut lui Pravăț, fecioru<l>¹ Oancăi și lui Stănilă și Lupul Ilea ot Măceșeni și acei oameni din Corni. Și o au vîndut derep<t>² 240 zlati.

Deci, deacă am vădzut și noi de bunăvoie mărturie, noi de la noi le-am făcut mărturie și <în>¹dereptare.

Și pre mai mare credință am pus pecétea orașului, să să știe.

Писъ Брладъ, генаріе къ въ лѣто 7304.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, I/6.

Orig., hirtie (30,9 × 19,5), pecete aplicată (a tîrgului Birlad).

1633 (7141) ianuarie 29, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gheorghe Jora pîrcălab, în urma judecății cu Drăgan Mălăiu și femeia lui, jumătate din satul Blișcenăuți și a patra parte din satul Zubriceni, ținutul Hotin, cumpărate de la mănăstirea Sf. Sava din Iași, unde fuseseră puse zălog de către Drăgan Mălăiu.

† Иѡ ПЛЕХАНДРЪ ПЛНІАШ ВОЕВОДА¹, БОЖІЕЮ МИЛОСТІЕЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. ОЖЕ ПРІНДОШЕ, ПРѢД НАМИ И ПРѢД НАШИМИ ВОЛѢРИ, СЛѢГА НАШ, ДРЪГАН МЪЛАЮ И ЖЕНА ЕГО, БОЛЕНА И ДѢТІ НѢ И ТЕГЛА И ЗА ЛИЦЕ, ПРѢД НАМИ,

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

на слѣга и волѣринѣ нашѣмѣ, Гевургѣ Жорѣ прѣкълѣе, ради пол село Блишчѣ-
нѣщи и ради четвъртата част село въ Звѣричѣни, что сѣтъ въ волост Хотинс-
комѣ, что тѣхъ штинни бѣше поставлени закладъ до свѣтла монастыр рекомѣа
свѣти Гава всѣщенинаго, въ срѣдъ трѣгъ Искѣхъ, въ два недѣли, радѣ седмъ
дѣсѣтъ ѡгнѣ, а аще ли не давати пинѣси на дѣнѣ, да бѣдетъ тѣхъ штинни изги-
бени, како свѣдѣтелствовалъ прѣдъ нами и шѣщѣ и молѣбникѣ нашѣмѣ Тимофѣ-
тѣю², игѣменъ въ тоа свѣтла монастыр и всѣ съборъ, како бѣше бо съ истинно
тако и переменниа чѣрезъ дѣнѣ седмъ лѣти и сѣ не платили пинѣси свѣтѣни
монастири, како естъ знали и нашими болѣри таже свѣтла монастыр имѣа велика
тѣготно и складостно и много пагѣбѣ радѣ тихъ пинѣси, занѣже и они възѣли
въ тѣрци, въ асламъ. Ино <и>²мѣше они толѣка тѣготно, а они въсхотѣтъ
продавати тѣхъ штинни и шѣрѣталъ сѣ Гевургѣ Жора прѣкълѣе, племянникъ Дрѣ-
ганъ Мѣлаю и кѣпѣа тѣхъ штинни въ тихъ калѣгѣри за една сто ѡгнѣ добрихъ,
да не кѣпитъ ни хъ люди тѣжди и дрѣжалъ сѣ онъ тѣхъ штинни и сътворѣа сѣбѣ
домовѣ и ставовѣ и сѣсидѣа, а егда бѣше нѣнѣ они тѣгалисѣ ради тѣхъ штинни.

Ино господство ми и съ нашимъ свѣтомъ ѡсѣди хомъ ихъ, правѣднимъ
сѣдѣемъ, и постави хомъ Дрѣгановѣ дѣнѣ и жѣни его, ѡлѣни и дѣтѣмъ ихъ, да
вратѣтъ тихъ пинѣси вѣше писаниихъ и сѣ не вратѣа, а нѣнѣ пакѣже постави хомъ
имъ дѣнѣ и ѡсѣди хомъ ихъ; аще въсхотѣтъ калѣгѣри, за ихъ доброволѣ, да вратѣтъ
имъ пинѣси, они да вратѣтъ, а калѣгѣри да вратѣтъ Жорѣви пинѣси его и сѣ
кѣлованѣе его что сътворѣа на домовѣ и на ставовѣ и на всѣ что онъ глаголетъ
съ дѣша его и сѣ не вратѣа. И нѣнѣ, за изнѣновъ постави хомъ имъ дѣнѣ, да
прѣидѣтъ на дѣнѣ да вратѣтъ и сѣ не прѣидѣшѣ, а Гевургѣ Жора прѣкълѣе онъ
ижда хъ и чѣрезъ дѣнѣ чѣтири недѣли и сѣ не прѣидѣшѣ.

Тѣмъ ради, а Дрѣганъ Мѣлаю и жѣна его, ѡлѣна, и дѣтѣи ихъ они востали
въ дѣнѣ и въ всѣ законъ, а Жора прѣкълѣе ѡправѣа сѣ и поставѣа собѣ фѣрѣю
да дрѣжитъ тѣхъ штинни, съ въсѣмъ дохѣдомъ и да не имѣа мѣа тѣгати сѣ
никоѣже <на вѣки>². И онъ да сѣ не ѡмишлетъ.

Ѹ Мѣ, лѣто ѡрѣма гѣнарѣ кѣѣ.

† Господинѣ рѣчи.

† Крѣтѣ Даммѣанъ <писалъ>.

<Pe verso>: Въ Гѣнгѣ вѣа логофѣтъ <м.р.>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga
noastră Drăgan Mălaiu și femeia lui, Olena, și copiii lor și au pîrit de față,

¹ Тимофѣтѣю, scris cu altă cerneală pe loc lăsat alb.

² Loc rupt în orig.

Înainte noastră, pe sluga și boierul nostru, Gheorghe Jora pircălab, pentru jumătate din satul Blișcenăuți și pentru a patra parte de sat din Zubriceni, ce sînt în ținutul Hotin, care ocini au fost puse zălog pentru două săptămîni la sfînta mănăstire numită Sfîntul Sava cel sfințit, din mijlocul tîrgului Iași, pentru șaptezeci ughi, iar dacă nu va da banii la zi să fie acele ocini pierdute, cum a mărturisit înainte noastră și părintele și rugătorul nostru Timoftei¹, egumenul de la acea sfîntă mănăstire și tot soborul, că a fost într-adevăr așa și au trecut peste zi șapte ani și tot n-au plătit banii sfîntei mănăstiri, precum este știut și boierilor noștri și sfînta mănăstire a avut mare greutate și scădere și multă pagubă pentru acei bani, pentru că și ea i-a luat de la turci cu aslam². Deci avînd ei atîta greutate, au voit să vindă acele ocini și s-a aflat Gheorghe Jora pircălab, vărul lui Drăgan Mălaiu, și a cumpărat acele ocini de la acei călugări pentru o sută ughi buni, ca să nu cumpere alți oameni străini și a ținut tot el acele ocini și și-a făcut case și iazuri și vecini, iar acum ei s-au pîrit pentru acele ocini.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru i-am judecat cu dreaptă judecată și am pus zi lui Drăgan și femeii lui, Olena, și copiilor lor să întoarcă acei bani mai sus scriși și tot n-au întors, iar acum iarăși le-am pus zi și i-am judecat; dacă vor călugării, de bunăvoia lor, să le întoarcă banii, ei să întoarcă, iar călugării să întoarcă lui Jora banii lui și toată cheltuiala lui pe care a făcut-o pentru case și pentru iazuri și pentru tot ce spune el cu suflul lui și tot n-au întors. Iar acum, din nou le-am pus zi, să vină la zi să întoarcă și tot n-au venit, iar Gheorghe Jora pircălab a așteptat și peste zi patru săptămîni și tot n-au venit.

Pentru aceea, Drăgan Mălaiu și femeia lui, Olena, și copiii lor au rămas de la zi și din toată legea, iar Jora pircălab s-a îndreptat și și-a pus ferie, să țină acele ocini cu tot venitul și să nu aibă a se mai pîri niciodată <în veci>³. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> ianuarie 29.

† Domnul a zis.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Arh. St. Iași, CLXXV/19.

Orig., hîrtie (33 × 20,2 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 24 aug. 1817, de Stamati biv vel pitar.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 36—38 (orig. slav cu trad.); idem, *Arhiva*, p. 36—37 (orig. slav cu trad.).

¹ „Timoftei“, scris cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

² doblindă.

³ Loc rupt în orig.

1633 (7141) ianuarie 29, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gheorghe Roșca al doilea vistier părți de ocini cumpărate din satul Ivoești, pe Bahlui, ținutul Cîrligătura.

† Иѡ Флѣѡандѣ Иліашъ ковеода, кожѣю милостією, господарѣ Зѣмли Молдавскон. Ожѣ грѣдошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри, великими и маліими, Василіе и сестра его, Настасіа, сынове Гаврил и вѣнци нѣх, Павел и брат его, Василіе, сынове Іѡни, вѣнци Гаврил, и вѣнк нѣх, Иѡнашко, сынѣ Циганчи, по нѣхъ доброю волю, нікими непонѣдени, а ни присло-
кани и продали своихъ права штинна и вѣнѣплѣніе въ исписокъ за вѣнѣплѣніе что ималъ шѣцѣ нѣх, Гаврила, въ Гремѣіа¹ ковеода и въ ѡрикъ за потвѣрженіе въ Радѣа ковеода, пѣтаа частъ въ село Іѡвѣщи, на рѣцѣ Бахлѣзіа, и съ пѣтаа частъ въ брѣдъ за мѣли въ Бахлѣзіа что въ волостъ Крѣлингѣтѣри, что вѣше кѣпежино шѣцѣ нѣх, Гаврилови въ...² вѣсменъ и въ вѣ: съборъ въ свѣтаа монастырѣ свѣти Іліе пророкъ, близъ Ѣсѣака. Таа шни продали борѣри нѣхъ нашимъ, Гѣвргіе Рошки второмъ вѣстѣринникъ, радѣ една сто и два десѣтъ талѣри среб<ръ>зничнѣхъ и заплатилъ имъ исплѣнною.

И въ томъ, тѣже прѣиде, прѣдъ нами, Моисею, сынъ Иѹнъ, некимъ непонѣжденъ, а ни прислѡванъ и продалъ своа права вѣтнина и вѣкѣплѣнѣ изъ тѣхъ вѣше писаннѣхъ нарѣдѣнѣ за вѣкѣплѣнѣ, въ петѡа частъ село, половинна, въ тогоже село Иѡеѣшъ и съ частъ въ вѣрдъ за мѡнн. Таа тѣже продалъ болѣрнѣ нашѣмъ Гѣвргѣ Рошкѣ вторѡмъ вѣстѣрннѣ, радѣ шѣстъ десѣтъ тѡлѣрѣ среб<ръ>³ннѣхъ. И заплатѣлъ ѣмъ исплѣною.

Ино мѣ, кидѣше междо нѣмъ нѣхъ доброволною токмежъ и исплъною
заплатѣ, а мѣ такожде и ѡт насъ дали и потвърдили всѣмъ кше писанномъ
болѣриннѣ нашемъ Геврѣе Рошки второмъ кшетѣринникъ, на тоа прѣдъ речена пѣтаа
часть ѡт сѣла Икоѣинъ, на рѣцѣ Бахлѣа, и пѣтаа часть ѡт брѣда за мѣмъ съ Бахлѣа

¹ ~~6pemi~~, scris cu altă cerneală.

² Loc alb in orig.

⁸ Omis in orig.

И ТИЖЕ УТ ПѢТАА ЧАСТ СЕЛО УТ ТОГОЖЕ СЕЛО ПОЛОВИНА И СЪ ЧАСТ УТ БРѢД ЗА
МАНИ, КАКО ДА БСТ ЕМѢ И УТ НАС ПРАВА УТНИНА И ВИСПЛЕНІЕ И СРИК И ПОТЕРѢЖ-
ДЕНІЕ, СЪ ВЪСѢМ ДОХОДОМ, НЕПОРѢШЕНО НИКОЛИЖЕ НА ВѢКИ ВѢЧНІИ. И НИ ДА СѢ
НЕ СМНИШАЕТ.

✠ Іис, въ лѣто хрѣма генаріе кѹ.

† Господи нѣ рече.

† Глангѣ вел логофет счи и искаах <т. р.>.

† Крстѣ Даміан.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Vasilie și sora lui, Nastasiia, fiii lui Gavril, și nepoții lor, Pavel și fratele lui, Vasilie, fiii Anei, nepoții lui Gavril, și nepotul lor, Ionașco, fiul Țigancii, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și au vindut dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut tatăl lor, Gavril, de la Eremiia¹ voievod și din uric de întărire de la Radul voievod, a cincea parte din satul Ivoești, ce este în ținutul Cîrligătura, pe riul Bahlui, și cu a cincea parte din vad de moară în Bahlui, ce a fost cumpărătură tatălui lor, Gavril, de la ...² egumen și de la tot soborul de la sfînta mănăstire Sfîntul Ilie proorocul, de lingă Suceava. Aceea au vindut-o ei boierului nostru, Gheorghie Roșca al doilea vistiernic, pentru o sută și douăzeci taleri de argint și le-a plătit deplin.

Și întru aceea, de asemenea a venit, înaintea noastră, Moiseiu, fiul lui Ion, nesilit de nimeni, nici asupra și a vindut dreapta sa ocină și cumpărătură din acele mai sus scrise drese de cumpărătură, jumătate din a cincea parte de sat, din același sat Ivoești și cu parte din vad de moară. Aceea a vindut-o de asemenea boierului nostru, Gheorghie Roșca al doilea vistiernic, pentru șasezeci taleri de argint și i-a plătit deplin.

Deci noi, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi de asemenea și de la noi am dat și am întărit mai sus scrisului nostru boier, Gheorghie Roșca al doilea vistiernic, acea înainte zisă a cincea parte din satul Ivoești, pe riul Bahlui și a cincea parte din vad de moară în Bahlui și de asemenea jumătate din a cincea parte de sat, din același sat și cu parte din vad de moară, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și

¹ „Eremiia” scris cu altă cerneală.

² Loc alb în orig.

uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 29.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 650, f. 5—6.

Orig., hîrtie (30,5 × 18,5 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1765 iunie 16, de Evloghie dascăl.

282

1633 (7141) ianuarie 31, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Drăguș o parte de moșie din satul Mărișești, pe care i-a dat-o Lupul al Nastei din Mărișești pentru că i-a plătit capul.

Io Alexandru Iliăș voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu țării Moldovei. Iată au venit Drăguș, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, cu un zapis de mărturie de la Iane Țigănaș voitu cu 12 pîrgari din tîrgul Tecuciului, cu pecete orașului și de la mulți oameni buni și tîrgoveți bătrîni de la acel tîrgu i săteni din Mărcești, anume Nicoară vâtaf și Toader ban și Fantu Trifan, așa scriind și mărturisind, precum au venit înaintea lor Lupul al Nastei din Mărișești, de nime siliți, nici asupriți, ce de a lui bunăvoină, au dat parte lui de moșie din satul Mărișești. Aceasta au dat-o numitului de sus, slugii noastre Drăguș, pentru că i-au plătit lui capul dintr-o vinovăție.

Și domnie mea, văzîndu acel zapis de mărturie de la atîția oameni buni și cu pecete acelu oraș, am crezut și i-am dat încă și de la noi și am întărit slugi noastre de sus arătată pe aceia de sus pomenită parte de moșie din satul Mărișești, ca să-i fie lui și de la noi danie și moșie, cu tot venitul. Și altul să nu s-amestece.

În Iași, leat 7141 <1633> ghenarie 31.

Ghianghia mare logofăt.

Cîrste.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 573, f. 193 v.

Copie.

1633 (7141) februarie 2, Iași.

Alexandru voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar niște robi țigani.

† Иѡ Пледандръ Илияшъ коѡвода, божіею милостіею, господарь Зѣман Мѡладѣскоѡ. Ѣже господство ми данъ и потверъдѣнъ есѡмъ нашѣмъ вѣрѡмъ, Иѡнашко Чѣханъ белѡкомъ питар, его правѣи холопи цыгани и даніе и вѣксѡленіе, ѡтъ исписокъ за даніе и вѣксѡленіе что имѣа ѡтъ Мѣронъ Барѡновски Могѡла коѡвода, нѣмѣмъ Мѡковѣю съ жѡна его¹ и съ дѣти ихъ, Бежанъ и Мѡфтею и съ нѣмѡхъ съѡновѣихъ како сѣтъ имъ и ѡтъ господства ми правѣи холопи цыгани и ѡрѡкъ и потверъжденіе, непоколѣбенно нѣколѡже на вѣки вѣчѣиѡ. И ни да сѣ не ѡмѡишѣтъ.

Оу Мѣ, въ лѣто «зрѣма фѣврѡаріе Ѣ.

† Гѣмъ господѡнѣ рече.

Иѡ Пледандръ коѡвода <м. р.>.

Крѣтѣ Дѡмѡиѡнъ <писалъ>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: Țigan Macovei, tata Petrică

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării, Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit credinciosului nostru boier Ionașco Cehan mare pitar, dreptii lui robi țigani și danie și cumpărătură, din ispisoc de danie și cumpărătură ce a avut de la Miron Barnovski Moghila voievod, anume Macovei cu femeia lui . . .¹ și cu copiii lor, Bejan și Maftei și cu alți fii ai lor, ca să-i fie și de la domnia mea drepti robi țigani și uric și întărire, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> februarie 2.

† Însuși domnul a zis.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad, CIII/158.

Orig, hîrtie (30 × 26 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, VIII, p. 270–271, (orig. slav cu trad.).

¹ Loc alb în orig.

1633 (7141) februarie 2, Iași.

Petre vornic de gloată mărturisește că Bejan și-a plătit capul pentru un furt de cai de la Petrea Mătcu, dîndu-i acestuia ocina sa din satul Conțești.

† Adeacă eu, Petre dvornic de gloată, mărturisim cu cestu zapis al meu cum au venit înainte noastră Bejan, feciorul lui Stan din tirgu de Agiud, de ș-au dat a sa dreptă moșie den sat den Conțești, ce să va alége parte mîne-sa Sărădicăi, fata lui Dragoman vătavul, ce să va alége partea ei den moșie și den cumpărătură, cu tot venitul Petrei lui Mătcu, pentru căci i-au fust furat niște cai și s-au găsit de față la Bejan și la alte soții a sale. Deci ș-au plătit capul de-nchisoare cu această moșie, denainte Petrei lui Mătcu, pentru acei cai.

Cum au fost într-aceasta pa<ce>¹ și tocmală mulți oameni buni de penpregiur megiaș, Gligorie Susanul de Torcești și Fătul de Miclești și Nene de Mihilești și Gheorghe de colea și Vasilie de Găleşești și Iurașcu de Mățcani și Preocopie de Bărăști și alți mulți oameni buni den penpregiur megiaș, ca să-i hii moșie dreptă lui Mătcu în véci.

† Писъ ѿ Мс, къ лѣто «ѡрмѣ фекрѡрѣ» ѿ.

<Pe verso, însemnare contemporană>: Тѣже, Иванъ, сынъ Томи, продалъ въ седма часть прѣдѣ часть радѣ ѿ талери битѣи въ село Концеци. Чернѣтъ³.

Bibl. Acad., CX/115.

Orig., hîrtie (32,1 × 19,6 cm.), cinci peceti aplicate.

1633 (7141) februarie 2.

Nistor Focșia vinde lui Buhuș vistiernic partea sa de ocină din Iurghiceni pentru bani și 20 merțe de piine:

† Adeacă eu, Nistor Focșia, scriu și mărturisăscu cu cest zapis al meu cum am vîndut a mia diriaptă ocină, ce să va alége partia mia, giumątate

¹ Loc rupt în orig.

² Greșit, pentru прѣдѣ.

³ „De asemenea, Ion, fiul lui Toma, a vîndut din a șaptea parte a treia parte pentru 15 taleri bătuți din satul Conțești. Cernat“.

de partea Piciorogăi, din stîlpul din mijloc ot Iurghiceni ¹. Aciacia o am vîndut dumisale vistiarnicului Buhuș drept 25 de lei, însă cu 20 de merță de pîne ce mi-au dat dumnialui la nevoia mea, ca să-i fie ocină și moșie lui și <fe>²ciorilor dumisale, cu tot vinitul.

Și în tocmala noastră au fost popa Ștefan de Tîrgul Frumos și diiaconul de acolo și Iacob Fal din Crivești. Și eu popa Zaharia de Crivești am scris să <se>² știe.

Акто «арма фексарѣе ѿ.

Nistor.

† Popa Ștefan.

Toader diiacon.

Iacob.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/46.

Orig., hîrtie (20 × 16,5 cm.), trei amprente digitale.

286

1633 (7141) februarie 5, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Malcoci pîrcălab de Hotin niște robi țigani.

† Нѡ Александръ Илѣашъ воєвода, божѣю милостѣю, господарѣ Земли Молдавскон. Оже господство ми дади и потвърдѣни еси ми сѣсѣ и болѣренѣ господства ми, Малкоц прѣкъладе Хотинскѣи и кнѣгини его, Бръвара, дѣщи Бремѣа бѣе велъ дворникъ, на нѣ правѣи Холопи цигани именемъ Костанда, дѣща Стѣнѣа еже бѣла за³ Бартѣи циганъ и съ сынѣи еи, Дмитръ, и съ нѣи ѣинове имъ и дрѣгѣи циганъ, именемъ Ивѣнашко Гѣракѣа⁴, еже кѣпи кнѣгинѣ его, Бръвара, ѡт Миронъ, зѣтъ Лѣнценъ, радѣи дѣсѣтъ Бгарскѣи ѡт нѣ правѣи и питомѣи нарѣденѣи за викѣпенѣи что имѣа тѣстъ его за викѣпенѣи ѡт Костантинъ воєвода.

¹ „ot Iurghiceni“, adăugat ulterior pe margine de aceeași mînă.

² Omis în orig.

³ За corectat peste no.

⁴ ИЛИЕ... Гѣракѣа tăiat.

ТѢМ РАДѸ, ДА ЇСТ НМ Н ОУТ ГОСПОДСТВА МН ПРАКѸН ХОЛОПИ ЦИГАНИ НЕПОРѢ-
ШЕННИ НИКОЛИЖЕ НА БѢКИ.

И НН ДА СМ НЕ ЗМНИШАЕТ ПРѢД СММ ЛИСТОМ НАШИМ.

Ѫ МѢ, ЛѢТО *ЗРНА ФЕВРВАРѸЕ ҃.

† СММ ГОСПОДИНѢ ВЕЛѢЛ.

† ГѢНГѢ ВЕЛ ЛОГОФЕТ ЗЧН Н СММ ИСКААХ <м. р.>.

† ЪВНАШКО <ПИСАЛ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii și boierului domniei mele, Malcoci pircălab de Hotin și cneaghinei lui, Vărvara, fiica lui Eremia fost mare vornic, dreptii lor robi țigani, anume: Costanda, fiica lui Stănilă care a fost după Vartic țigan și cu fiulei, Dumitru și cu alți fii ai lor și alt țigani anume Ionașco Săracul ¹, pe care l-a cumpărat cneaghina lui, Vărvara, de la, Miron, ginerele Leantei, pentru zece galbeni ungurești, din dreptele și propriile lor drese de cumpărătură ce a avut socrul lui de cumpărătură de la Costantin voievod.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea drepti robi țigani, neclintiți niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7141 <1633> februarie 5.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad., IV/148.

Orig., hirtie (31 × 19 cm.), pecete aplicată.

287

(7141) februarie 6, Iași.

Marii boieri mărturisesc că Fădușco rusul ș.a. s-au pîrît cu călugării de la mănăstirea Pobrata pentru faptul că niște tovarăși ai lor au fost uciși de tilhari în timp ce lucrau la iazul mănăstirii.

† СЕ ЗЕО МН, ГѢНГѢ ВЕЛ ЛОГОФЕТ Н ЛѢПША ВЕЛ ДВОРНИК ДОЛНѢН ЗЕМАН Н ЖЕЛ ВЕЛ ДВОРНИК БИШНѢН ЗЕМАН Н ЮРАШКО БАШОТЪ ХѢТМАН Н ДЪМИТРАШКО ШОЛДАН ВЕЛ СПѢТАР. АДЕС-АУ ВИНИТ ІННАИТЕА НОАСТРѢ ФĂДУШКО РУСУЛ ШІ Василіе

¹ „anume Ionașco Săracul“, tăiat în orig.

și Safta și alt Vasilie, toți frații Moscului și ai Ilei, ezarii, și un fecior Ilei, de-au pîrit de față înaintea noastră pre egumenul și tot săborul de la svînta mănăstire de la Pobrata cum au fost Moscul și Ilea și un fecior a Moscului ezar de-au ezit un iaz svînteii mănăstiri ce mai sus scrie și acolo li s-au tîmplat de i-au ucis niște tilhari în mijlocul codrului, în Poiana cu Oamenii, de au vînit acele morți asupra svînteii mănăstiri, de-au dat acelor ruși, lui Fedușco și lui Vasilie și Saftai și altui Vasilie, treidzeci de vite, de boi și vaci, 20 de zloți bătuți și alte cheltuiiale multe.

Acēste bucate și cheltuiială ce mai sus scrie dat-au tot vornicul cel mare, Cujbă, pentru svînta mănăstire căci c-au avut dumnealui tocmală cu călugării, de-au cumpărat de la dinșii o seliște de sat, anume Hireștii, pre apa Moldovei, cum are dumnealui drēse și mărturie de la măriia-sa domnu nostru și de la noi.

Și s-au păcat dennaintea noastră cum de astădzi înaintea să n-aibă a mai pîri aceștea oameni, nici oamenii lor pre călugări pentru aceasta pîră în vēcii, *прѣд снм лнстѣ наш.*

Ѧ Мс, лѣто *хрѣма фекрсарѣ* Ѧ.

Глннгѣ вел логофѣт <m. p.>.

Из Вѣже вел дворник <m. p.>.

Из Юрашко Башотѣ Хатман <m. p.>.

Bibl. Acad., MCXCVI/19.

Orig., hîrtie (32 × 20 cm.).

288

1633 (7141) februarie 6, Vereșani.

Mai mulți oameni din Vereșani dau mărturie că Gavril a vîndut partea de pămînt din Vereșani a mamei sale lui Alexandru diac.

† Гѣ сео мн, Нхнат ком<ншеа> въ Берешани и поп Андрейка въ там и Харкса въ там и Мардан въ там. Scriem și dăm știre cu aest zapis al nostru cum au venit, naintea noastră, Gavril, feciorul Lēlei ot Mihăești, de nime nevoit și neasuprit și au vîndut a lor direaptă ocină și moșie, cît să va alēge din sat din Vereșani, ce simt pre apa Moldovei, în ținutul Sucēvei, toată partea mine-sa, Lēlei, din cîmpu, din pădure din pomeți și cu loc de prisacă și cu finaț și cu tot venitul. Acēia au vîndut priatinului nostru, lui

Așijdere s-au jăluit domnii meli[i] ce iaste mai sus scris boerinul nostru Dumitro Buhuș logofăt pre Ghiorghe Jora ci au fost pîrcălab, zîcîndu că i-au luat niște ...¹ cu tărie lui și n-are nici o trebuința cu dînșii.

Așijdere și niște stîlpi, ci au fost puș încă de moșii loar, s-au sculat de i-au luat Jorea și cu ominii săi și i-au lepădat de unde au fost puș încă de moșii lor și au intrat preste dînșii, ca să nu cosască.

Așijdere s-au sculat Jorea de au făcut un hăleștiu acolo la sat la Costești, mai sus, undi era mora Jori celui bătrîn și au innecat un loc di moră a boerifului ce mai sus scriem, a domnii mele, Buhuș logofăt.

Așijdere s-au jăluit Dumitro Buhuș logofăt iarăș pre Jore, zîcîndu că ș-au scos Jore vecinii săi den vatra satului ce bătrînă și au descălicat altă vatră de sat în țarina, în finațul său.

Drept acie, aceste toate ce sînt mai sus scrisă, să aibi a socoti cu omini buni și să tocmîști. Și cum vei afla cu sufletul dumitale și cu acii omini buni, să dai știre domnii mele cu o scrisoare de la dumneata.

Aceasta scriem, într-alt chip să nu fie.

În Iaș, let 7141 <1633> februarie 13.

Însuș domnu au poruncit.

Noi Alecsandru Ilieș voievod.

Acest suret s-au scos pren mine, dici posliduîndu-să s-au aflat atocma cu matca lui și adeverez cu iscălitu<ra>² me, Vasile Cocială m.p.

Let 1786 noemvrie 20.

Arh. St. Buc., A. N., MMDCXXXIX/8.
Traducere.

290

1633 (7141) februarie 16, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește jupînesei lui Beldiman logofăt satul Negoști, pe Orbic, două fălci de vie la Cotnari și o casă din Suceava, după înțelegerea pe care au avut-o cu mănăstirea Sucevița.

† Нв Александръ Илѣшъ воѣвода, в<о>жѣю м<н>ш<т>вѣн<с>коу, г<о>сп<о>д<с>рѣ. Зѣманъ Мѣладарскон. Adecă au venit, innaintea noastră și innaintea boiarilor noștri, al nostru credincios boiarin, Savin ce-au fost hatman, și au arătat innain-

¹ Loc alb în text.

² Omis în text.

tea noastră un zapis de mărturie de la Venedict egumen și de la Nastasie și de la Atanasie și de la Pangratie și de la Zaharia și de la Mihail și de la Selivestru și de la Pavel diiacon și de la Melentie diiacon și de la Sarafim și de la Gligorie și de la Atanasie Bolsun și de la tot săborul de la svînta m<ă>n<ă>stire de la Suceviță, cu pecetea sventei mănăstiri scriindu și mărturisindu cum au fost dat Beldiman logofătul o sută de taleri bătuți la Ionașco Bolea zlătariul de Suceavă să facă doao aripi de la acea sf<î>ntă m<ă>n<ă>stire, cari bani, acea sută de taleri bătuți, le-au fost dat domnealui adoos după sat, după Rojiți, ce iaste pre Ciuhru, în ținutul Iașilor, și ei i-au dat Negoeștii, pre Orbic, în ținutul Neamțului.

Într-acéia, timplatu-s-au svrășenie lui Beldiman logofătul iar Ionașco Bolea n-au lucrat m<ă>n<ă>stirei cum au fost tocmala, ce-au cheltuit banii toți. Într-acéia ei au poftit și au grăit cu giupíneasa lui Beldiman și cu feciorii săi, cu Toader și Mihăilaș și Mariia, să facă acele aripi după cum le-au fost tocmala, iar giupíneasa lui Beldiman strîns-au pre Ionașco Bolea zlătariul și pre feméia sa ...¹ ca să lucrédze acel lucru sau să dea banii, acea sută de taleri. El banii n-au avut să-i dea nici cu altă n-au avut cu ce plăti, ce-au dat doao falci de vie ce-au avut la Cotnar, în Țombric, și casa lor din Suceav<a>, de pre Ulița Mitropoliei.

Într-acéia, giupíneasa Beldimăneasa și cu feciorii săi i-au rugat să ia acele vii și casele; iar lor nu le-au trebuit nici viile nici casele, ce le-au dat întru manule lor acei bani deplin, o sută de taleri. Iar viile și casa să le ție giupíneasa Beldimăneasa cu feciorii săi, den innaintea lui Ionașco Pécicul pircălabil și a lui Ionașco Bașotă și a lui Gavril portariul și a lui Toader stolnicul și a Lupului Prăjescul și a Bléndei pircălabil.

Pentru acea și domniia mea vâdzîndu acel zapis de mărturie crezut-am și de la noi încă am dat și le-am întărit lor acel sat, Negoeștii, pre Orbic, și-acele doao falci de vie și casele ca să le fie lor direaptă ocină și uric și întăritură, neclătite nici dănăoară în vécî. И нн да с<ъ> не смншаст.

Ѧ Ис, лѣт<о> »ѡрѣмѣ фѣв<р>варѣ» ѡѣ.

Г<о>сп<о>д<н>нѣ рѣч<е>.

Гѣнѣ кѣ логѡфѣт ѡч<н> н нскадѣ <т.р.>

Брѣтѣ Даммнѣн <писал>.

După Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, V, p. 85—86.

Orig., cu pecete stricată; editat cu caractere chirilice.

¹ Așa în textul editat.

1633 (7141) februarie 18.

Testamentul lui Dumitrașco Mihul prin care își lasă întreaga avere soției sale, Antemia.

† Eu, Dumitrașco Mihul, dau știre cu ceastă scrisoare a mea de rîndul ocinilor și moșilor mele ce mi-eau prisosit de părinții miei, Dumnedzău să-i pomenească, că sîntu toate ocinele mele deosebit de alți frați ai mei și de alte rude ai mele și nime n-are nice o treabă la părțile mele ce am și de la tatăl meu, Dumnedzău-l pomenească, și de la înma mea și nice sîntu dator nemăruî nice cu un ban. Iar printr-acéia, eu las, după datul sufletului meu, cite ocine am eu și cită ago<ni>¹ sită aîm eu și bucate, toate să fie giupînései mele, Antemieî. Și nime să n-aibă nici o treabă a trage sau a lua ceva de la dinsa, căce sîntu ale mele diréptu, deosebi de toți frații, cum și mai sus scriu. Așea mărturisesc ...² acéste cuvente la bătrînéți, Țla moartea mea. Iar de să va tîmpla moarte mainte giupînései mele decît noao, iarăș să n-aibă nime nice o treabă cu ocinele ei, ce să avem noi a ne comînda unul pre alt.

Iar cine va vrea să str<ice>³ tocmala noastră, să fie neertat de Dumnedzău și de Preacista și de 318 oțiți și de toți sfenții.

Și la această névoe și boală și moarte a mea fost-au duhovnicul meu cel bătrîn, popa Ștefan și al doile duhovnic, popa Petria de Grămești și popa Mihăilă den tîrg den Sirét și popa Toma de acolo și popa Vlașco ot Bălilești și popa Vasilie și popa Gheorghie de Rugășești și Dumitru Ponici și Grecul den Sirét și Ștefan de acolo și alți oameni buni.

De aceasta mărturesescu la datul sufletului meu și pre mai mare credință ne-am pus noi, preuții, peceteile noastre la această adevărată scrisoare cum am audzit mărturesindu.

¹ Omis în orig.

² Loc rupt în orig.

³ Șters în orig.

Și eu Nicoară Brahă am scris acest zapis.

† Пис въ лѣто «зрома фекрарѣ иѣ.

† Из Дмитрашкѣ Мнѣла <m. p.>.

† Поп Цифан <m. p.>.

† Поп Петръ въ Гръмищи дѣховник <m. p.>.

† Popa Vlasie ot Bălilești <m.p.>.

† Рѣка поп¹ Мнѣла <m. p.>.

† Поп Ома въ Енотъ <m. p.>.

† Поп Касиѣ въ Брълици <m. p.>.

† Popa Ghiorghe ot Rugășăști <m.p.>.

† Eu Ponici <m.p.>.

Bibl. Acad., CX/116.

Orig., hirtie (30,8 × 19,7 cm.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XXII, p. 117—118 (orig.).

292

<1633> februarie 20, Iași.

Ghianghea vel logofăt scrie lui Borăleanul fost uricar să cerceteze dacă Lupul cupar a împresurat hotarul satului Șendriceni al lui Onciul Iurașcovici.

Ето аз, Гянгѣя вел логофѣтъ. Scriem la priiatelu nostru, la Borăleanul ce-au fost uricar. Dămu-ț știre că ni s-au jăluit Onciul Iurașcovici pircălab pre Lupul cupariul, dzicindu înaintea noastră că-i ia o bucată de hotar de la satul lui, de la Șendriceni, și i-au arat hotarul preste stilpu și au și cosit.

Deci pentr-acéea, deacă vei vedea cartea mării sali lui vodă, iar tu ca să aibi a mérge și a stringe oameni buni, bătrini megiiăș din sus și din gios, să aibi a socoti hotarul și dirésile și pre stilpi. Deci de să va afla că au arat și au cosit hotarul On(ciu)lu² de Șendriceni Lupul și cu vecinii săi,

¹ „mlna popii“...

² Parantezele lui Ghibănescu.

iar tu ca să aibi lua șease boi hătalnu de la Lupul cupariul și să trimiți innai<n>¹tea porții mării sali lui vodă.

Și am trimis și prentu un ficior al nostru, pre Nacul deregătoriul de Tomești, să hie acolo la cea tocmală.

Iar de nu-i veț putea tocmi să le dați dzi să-ș aducă drésile innai<n>¹tea mării sali lui vodă.

D-aceasta dăm știre, из радостекоиш вѣт ка мнѣ².

Ї Мс, фек<р>сарѣ кѣ.

Гланга вѣл логофѣт <m. p.>

<Pe verso>: Лист на Лганга кѣпар.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, XX, p. 335–336, nr. 205 (transcriere cu caractere chirilice după orig. cu pecete aplicată).

Datat după porunca domnească din 1632 octombrie 10, la care se referă și căreia li succede acest document (vezi nr. 226).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, p. 15–16 (orig.)

293

1633 (7141) februarie 22.

Alexandru Iliăș voievod scutește de toate dările satul Ulmi din ținutul Hirlău, al mănăstirii Sfinta Paraschiva din Iași.

Лѣт зрѣма фекрсарѣ кѣ дѣни.

Иъ Глангандръ Нливш коикод, кожю милюстѣю, господаръ Зѣмли Милдаевскии. Оужѣ прѣблагословѣи вси прѣблагѣ Богъ, иже весни благочетнии, иже избрани мѣ из чрека матери моѣи и дарова ми църство, конекостко зѣмли и за прѣвѣсходѣщѣи бластво своѣи милюсти присно вѣо благодарит Бога подобает сѣ яко штворзи нас двѣрѣ милюсти своѣи и <с>¹вѣт развѣма. И видѣх и познах яко ника слава стоѣт на зѣмли неприложна или смърти неприложна и непричална, нъ яко цѣкѣт вѣдѣает и яко сѣи мимогрѣдет и раздрѣшаѣт сѣ вѣсѣ человекъ.

¹ Omis

² Textul este neclar; s-a greșit, fie în original, fie la transcrierea lui de către Ghibănescu. În traducerea din *Surete* (vezi EDIȚII): „și să te bucuri despre mine”.

Тѣм радн, благословенїем чстн н свѣтлым средцем, вт вѣсѣм нашѣм дашеа н вт Бога помощнѣм н съ благословенїе наших чѣтир свѣтитѣль Молдавеских, кир Барлаам архїепископ н митрополнт Бѣчавескин н кир Димитрисе епископ Романскон н кир Бѣлогїе епископ Радовескон н кир Митрофан епископ Хѣшески н съ хотенїе вѣсїго нашего свѣта, волѣри наших молдавеских, великимн н малымн н съ вѣсѣм съглетом господства ми, господство ми ѡмносрѣди сѣм н простнхом едно село свѣтѣн монастыр вт срѣд трѣг Юскнх, надеже ест храм прѣподобеннѣм матери наши параскиев, еже ест мѣтох до свѣтѣн, велицѣн монастыр вт Гинан, надеже ест храм свѣтаа Екатерина, надеже ѡказовалѣ прѣсвѣта владннцѣ Богороднцѣ, прнсно дѣви, Марнѣа, до свѣтаа капнн, наимѣ село Ѣлмнн что ѡ колоост Хрѣловескомѣ, ѣко да не нмаѣт дати вт нннѣ на прѣд нн една дан, нн велика, нн мала, нн злоц за дом, нн лен, нн нанш платнтн, ннже сѣлѣѣ, нн масло, нн воско, нн ꙗкоб не работати; нн глобннцн, нн дешѣгѣбннарн да не вѣнндетъ въ тон село, хотѣн мрѣтѣн за челоѣцн бѣдет прѣключна сѣ въ того село, да не нмаѣт потребѣ велицн дворннцн, а не за едннх ангерїѣа, еже сѣт на нннх ѡбогн наши земан господства ми. Н вѣсѣх тнх внше писаннх да нмаѣт вѣзѣтн нгѣмнн вт свѣтаа монастыр свѣтаа Пѣткн н да нмаѣт нгѣмнн послати тнх пннѣсн до свѣтаа монастыр вт Гинан, ѣко да бѣдет тамѣ за ѡбѣванїе за ѡбѣлчѣннѣ, за нншнх потребоѣ томѣ свѣтомѣ мѣсто н монастыр. Н тѣх вѣсѣх внше рѣченнх да нмаѣт ѡставнтн нм без печѣталнт.

И пак, молебннцн нашнм, ѡ<т>цн мннхн еже тамѣ прѣбнѣаѣт, да нмаѣт нас написати въ свѣтїн, великїн, божїевннн [н] помѣннк, такожде н род[а]нтѣлн господства ми н госпожда господства ми, сннове господства ми, ѣко да сѣ помннѣетъ въ вѣсѣх божїевннх слѣжбах, по ѡбнчѣю свѣтѣн монастыр. Такоже н памѣт сѣтворнтн нам н молнтн мнлостнѣаго Бога н нашѣм жѡвотѣ н добрым сѣмнренїем н ѡ долготѣ господарѣ.

И по нашнм жнѡт н господство, кто бѣдет господарѣ вт дѣтнх наших нан вт нашего родѣ, нан пак, бѣд кого Богѣм нзѣберѣт господарѣ бнтн нашнн земан, Молдавѣскн, того въ нм непорѣшнѣа нашего даанїе н мнлѡванїе, нѣ але бн нм ѡкрѣпнлн. И кто покѣснтн сѣ разорнтн сѣа нашѣ мнлѡванїе <н>¹ ѡстроѣнїе, такоѡаго да бѣдет проклѣт н трѣклѣт вт господа Бога, сѣтворшаго небо н змѣлѣ н прнчнстаго Бога матерѣ н вт Ѣвангѣлнстн н вт ѡѣ апостоли н вт тнх свѣтн ѡ<т>цн.....²

Anul 7141 <1633> februarie 22 zile.

† Io Alixandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată preabinecuvîntat fie întru totul preabunul Dumnezeu, care

¹ Omis în copie.

² Sîrșitul lipsește în condică.

dă toate bunătățile, care m-a ales și pe mine din pintecele mamei mele și mi-a dăruit împărăția, voivodatul țării și pentru prea marea sa bunătate și milă pururea deci se cuvine să mulțumim lui Dumnezeu că ne-a deschis nouă poarta milei sale și lumina înțelepciunii. Și am văzut și am cunoscut că nici o slavă nu stă pe pământ neschimbată sau necuprinsă și neîmpărtășită de moarte, ci ca floarea se ofilește și trece ca umbra și se nimicește orice om.

Pentru aceea, cu binecuvîntare, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea celor patru ierarhi ai noștri moldoveni, chir Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu vrerea întregului nostru sfat, a boierilor noștri moldoveni, mari și mici și cu tot sinclitul domniei mele, domnia mea m-am milostivit și am iertat un sat al sfintei mănăstiri din mijlocul tirgului Iași, unde este hramul preacuvioasei maicii noastre Paraschiva, care este metoh la sfînta, marea mănăstire de la Sinai, unde este hramul Sfintei Ecaterina, unde s-a arătat preasfînta stăpîna noastră, născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară, Maria, la sfîntul rug, anume satul Ulmii, care este în ținutul Hirlău, ca să nu aibă a da de acum înainte nici o dare, nici mare, nici mică nici zloți pentru casă, nici lei, nici ilîș să nu plătească, nici sulgiu, nici unt, nici ceară, nici muncă să nu lucreze; nici globnici, nici deșugubinari să nu între în acel sat, chiar dacă se vor întimpla morți de oameni în acel sat, să nu aibă treabă marii vornici, nici pentru o angherie, cite sînt pe alți săraci ai noștri din țara domniei mele. Și toate aceste mai sus scrise să aibă a le lua egumenul de la sfînta mănăstire Sfînta Vineri și să aibă a trimite egumenul acei bani la sfînta mănăstire de la Sinai, ca să fie acolo pentru încălțăminte și pentru îmbrăcăminte, pentru alte nevoi ale celui sfînt loc și mănăstiri. Și aceste toate mai sus spuse să li se lase lor fără pecetluit.

Și iarăși, rugătorii noștri, părinții monahi care locuiesc acolo, să aibă a ne scrie în sfîntul, marele, dumnezeiescul pomelnic, de asemenea și pe părinții domniei mele și pe doamna domniei mele și pe fiii domniei mele, ca să se pomenască la toate slujbele dumnezeiești, după obiceiul sfintei mănăstiri. De asemenea să ne facă și pomană și să roage pe milostivul Dumnezeu pentru viața noastră și pentru bună pace și pentru domnie lungă.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru, sau iarăși, pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn țării noastre, Moldovei, acela să nu le cîntească dania și miluirea noastră, ci să le întărească. Iar cine s-ar încumeta să strice această miluire și întocmire a noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat

de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a lui Dumnezeu și de 4 evangheliști și de 12 apostoli și de 318 sfinți părinți ...¹

Arh. St. Buc., Ms. nr. 629, f. 286 r. — v.
Copie.

294

1633 (7141) februarie 23.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Manciul Pribeagul a treia parte din satul Stănigeni.

„... O poruncă a lui Alexandru Iliș prin care confirmă lui Manciul Pribagul stăpînirea peste a treia parte din satul Stănigeni, dispunînd ca cine va ara sau va cosi pe partea lui din Stănigeni să aibă a-i da „a dzecea din pîne și din fin și din tot vinitul“.

După Bogdan, *Cetatea Albă*, p. 360.

Mențiune a autorului după orig. rom.

ALTE EDIȚII: Gorovei, *Folticenii*, p. 20 (mențiune a autorului după orig. rom. din fosta arhivă a Muzeului Fălticenilor; documentul nu se mai află astăzi la acest muzeu).

295

1633 (7141) februarie 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărași hotarul unei poieni, în urma judecății pe care a avut-o cu satul Dărmănești.

† Нъ Алѣксандръ Илнш воивода, божію мноостію, господаръ Земли Молдавеском. Оже прѣдошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великих и малых молебници нашими Геласіе игѣмен и вс събор ѿ свѣтаа монастыри Пѣнгѣрацѣа

¹ Sfrșitul lipsește în condică.

и тегали сѣ лицом, прѣд нами, съ село Дръмънищѣн, радї една бѣкатѣ за хотар свѣтѣн монастыр, что вѣзѣа село Дръмънищѣн без рѣд и без исправ, съ великаа прнселованїе.

Ию господство ми и съ наш съѣкт ѡсѣднхом нх правѣднимм съдѣем и нзбрали есми на наш вѣрнѣн болѣрнѣ, Савин Прѣжескѣа бнѣ гетман и послахом его тамо смотрити съ болѣри и съ ниннх людн добри.

И потом молебници нашими калѣгерн вт тоа свѣтѣа монастыр, вт Пѣнгѣ рацн, они прїдошѣ прѣд нами съ єдин запис за мартѣрїе вт болѣрни нашего Савин бнѣ гетман, писашѣ и свѣдѣтелствѣашѣ како он спрѣчна многнх болѣр и сыновѣ болѣри и нннх людн добри старни и младн и мннхн вт по на нннхнх монастырах и мѣшчани вт трѣг Камен и шолѣс съ єї прѣгари вт там и съсмотрнли нм вѣсѣх нарѣднїе свѣтѣн монастыр и пондошѣ тамо по гдѣ ест тот хотар полнн по шкрѣстѣ свѣтѣн монастыр. И шерѣтаа съ дѣшамн нх како не нмаѣт нн єдною потрѣбѣ по тамѣ, без втѣцн мннхн.

И на тоа послѣд, хотарна и стаѣповѣа съ тнх людн добри да не нмаѣт вт нннѣ на прѣд болше ѡмншатн сѣ село Дръмънищѣн кѣ тот мѣсто свѣтѣн монастыр, нѣ да ест права втннна и дѣдннна свѣтѣн монастыр и хотаренїе и стаѣпленно и ѡрнѣк и потврѣженїе, съ вѣсѣм дохѣдом, непорѣшенно ннколиже на вѣкн. И да не нмаѣт ман тѣгати сѣ за сїа тѣж ннколиже на вѣкн вѣчнѣн.

И нн да сѣ не ѡмншаѣт.

✠ Ис, въ лѣто «ѡрма» фѣврѣарїе кѣ.

† Сам господннѣ велѣа.

† Пѣнгѣ вел логофѣт ѡчи и сѣ искаах <т. р.>.

† Крѣстѣ Даммїѣн <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri mari și mici, rugătorii noștri, Ghelasie egumenul și tot soborul de la sfînta mănăstire Pîngărațul și s-a pîrit de față, înaintea noastră, cu satul Dărmănești, pentru o bucată din hotarul sfîntei mănăstiri, pe care a luat-o satul Dărmănești fără rînd și fără drept, cu mare asuprire.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă și l-am ales pe credinciosul nostru boier, Savin Prăjescul fost hatman și l-am trimis acolo să cerceteze cu boieri și cu alți oameni buni.

Iar apoi rugătorii noștri călugări de la acea sfîntă mănăstire, de la Pîngărați, au venit, înaintea noastră, cu un zapis de mărturie de la boierul nostru, Savin fost hatman, scriind și mărturisind că a adunat mulți boieri și fii de boieri și alți oameni buni, bătrîni și tineri și monahi de pe la alte mănăstiri și orășeni din tîrgul Piatra și șoltuzul cu 12 pîrgari de acolo și

au cercetat toate dresese sfintei mănăstiri și au mers acolo, pe unde este acel hotar al poienii dimprejurul sfintei mănăstiri. Și au aflat cu sufletele lor că nu au nicio treabă acolo, în afară de părinții monahi.

Și după aceea, a hotărnicit și a stilpit cu acei oameni buni ca să nu aibă de acum înainte mai mult a se amesteca satul Dărmănești într-acel loc al sfintei mănăstiri, ci să fie dreaptă ocină și dedină sfintei mănăstiri, și hotarnică și stilpire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și să nu se mai pîrască, niciodată în vecii vecilor, pentru această pîră. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> februarie 25.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-reă Pingărați, III/44.

Orig., hirtie (31,2 × 19,2 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1909 iunie 5, de Stoica Nicolaescu.

296

1633 (7141) februarie 25, Iași

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați trei curături cumpărate la Straja.

† Иъ Плиѣандрѣ Илинѣш воєвода, кожѣю мно҃стѣю, господарѣ Зѣман Шмѣ-
давскон. Ѣже прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Ларини и брат его
Иши, по нѣ добраа колѣ, неким непонѣдени, а ни присѣловани и продали своихъ
права штиннѣ и дѣднинѣ, една шчинѣнѣ что ест ѣ Стража. Таа они продали
молебником нашим, ермонахѣ Нил егѣмениѣ и вѣсемѣ съборѣ шт сѣктаа монастыри
Пѣнгѣрацѣа, ради четирѣ десѣт талѣри личиннѣ.

И шт том, тиже прѣидошѣ, прѣд нами, Дан съ съноѣе скон, неким непонѣж-
дени, а ни присѣловани, пакнѣже продали нѣ права штинниа и дѣднини, дрѣга шчинѣнѣ,
тиже там ѣ Стража. Таа тиже продали молебником нашим, Нил егѣмениѣ и вѣсемѣ
съборѣ шт сѣктаа монастыри Пѣнгѣраци, ради два десѣт талѣри личиннѣ.

И въ томъ, тѣже прѣидошѣ, прѣдъ нами, Логина и сѣнове скон, Тѣнасе и Штефан и Глигоріе и Ирина, некимъ непонѣдени, а ни приселовани, пакѣже и продали нѣхъ права штинна и дѣднина, една учиненіе по више Страже. Таа тѣже продали моленникомъ нашимъ, Нилъ егѣменъ и въсемъ съборъ въ свѣтаа монастыри въ Пѣнгѣраци, ради два десѣтъ талери и да сътворитъ си шѣцъ нѣхъ, Иванашковъ, седмъ сѣръкѣсте. И заплатили имъ въсми исплѣнно тѣхъ више писанихъ пинѣси.

Ино мѣ, видѣвши междо ними нѣхъ доброволною токмежъ и исплѣнною заплатѣ, а мѣ такожде и въ насъ дали и потвѣрдилъ есми моленникомъ нашимъ, Нилъ егѣменъ и въсемъ съборъ въ свѣтаа монастыри въ Пѣнгѣраци, на тѣхъ прѣдъ реченихъ учиненіи, како да сѣтъ имъ правѣи штинни и викспленіе и ѡрикъ и потвѣрженіе, съ въсѣмъ дохѣдомъ, непорѣшенно николиже на вѣки. И ни да сѣ не ѡмнишатъ.

✠ Ис, в лѣто ѡѡрма фекрѣаріе кѣ.

† Господинъ рече.

† Глигѣ вѣа логофѣтъ ѡчи и сѣ искаахъ <т. р.>.

† Крѣстѣ Даммѣянъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Larion și fratele lui, Ion, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, o curătură care este la Straja. Aceea au vîndut-o rugătorilor noștri, ieromonahului Nil egumen și întregului sobor de la sfînta mănăstire Pîngărațul, pentru patruzeci taleri numărați.

Și întru aceea, de asemenea au venit, înaintea noastră, Dan cu fiii săi, nesiliți de nimeni, nici asupriți și iarăși au vîndut dreapta lor ocină și dedină, altă curătură, tot acolo la Straja. Aceea de asemenea au vîndut-o rugătorilor noștri, egumenului Nil și întregului sobor de la sfînta mănăstire Pîngărați, pentru douăzeci taleri numărați.

Și întru aceea, de asemenea au venit, înaintea noastră, Loghina și fiii săi, Tănase și Ștefan și Gligorie și Irina, iarăși nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, o curătură mai din sus de Straja. Aceea de asemenea au vîndut-o rugătorilor noștri, egumenului Nil și întregului sobor de la sfînta mănăstire de la Pîngărați, pentru douăzeci taleri și să i se facă tatălui lor, Ionașco, șapte săracuste. Și le-au plătit tuturor deplin acești mai sus scriși bani.

Deci noi, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie și plăta deplină, noi de asemenea și de la noi am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului Nil și întregului sobor de la sfînta mănăstire de la Pîngărați, acele

înainte zise curături, ca să le fie drepte ocini și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> februarie 25.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-reă Pingărați, III/45.

Orig. hîrtie (30,9 × 19,8 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1909 iunie 6, de Stoica Nicolaescu.

297

1633 (7141) martie 2, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Sfîntul Sava din Iași niște vii cu crame la Cotnari, dăruite de Enache postelnic.

† Иъ Плагѣандръ Илиашъ воєвода, божією милостїєю, господарь Зѣмли Мѣлѣвскоѣ. Бѣже господство ми дали и потверѣдани есми молебникомъ нашимъ, игѣменѣ и въсѣмѣ съборѣ въ свѣтѣа манастирѣ въ срѣдѣ трѣгъ Мѣскихъ, нѣже естѣ храмъ свѣтѣи Сѣва всекѣщеннаго, еже естѣ мѣтохъ до свѣтѣа Іерусалима, до свѣтѣа манастирѣ нарицаема <Голѣма Лѣврѣ>,¹ нѣже естѣ храмъ пакѣже свѣтѣи Сѣва всекѣщеннаго, нѣ прѣка ѣтѣнина и даанїе и милованїе, что имъ далъ и помилѣвалъ поконѣннаго бѣаки постѣлѣника въ прѣдѣ нами и въ прѣдѣ нашимъ съвѣтомъ, виногради его что сѣтъ до Котнаръ, ѣ рѣдѣ трѣгомъ, съ краѣ и съ всѣхъ приходѣ, въ за дѣше его и за дѣше родѣтелѣмъ его и да имѣетъ написати его и ѣтѣци его, въ свѣтѣи, великѣи божѣственїи помѣнѣникъ и сътворѣти емѣ памѣтъ въ годѣ до годѣ, како сѣ подобѣтъ, по обичаю свѣтѣи манастирѣи.

И ни никѣто въ плѣменици поконѣнномъ бѣаки постѣлѣника или въ видѣци его да не имѣетъ ни єдиною потребѣ ѣмѣшати сѣ въ даанїе свѣтѣи манастирѣи, занѣже ѣмѣ за его добраѣ волѣ далъ, прѣжде смѣртѣи его, съ великою клѣтѣю, ѣакоже пишѣтъ и въ тѣстѣментѣ его, что сътворѣи.

¹ Loc alb în orig.; completat după doc. din 1633 martie 6 (vezi nr. 306).

Того радн, тѣхъ више писанихъ виноградѣ, ѡ рѣдъ трѣгомъ, до Котнар, съ
кrame и съ вѣс приходъ, како да бѣтъ и ѡтъ господства мнѣ свѣтѣхъ монастыри
прѣдъ реченѣхъ права ѡтнина и дааннѣхъ и милованнѣхъ и зрикъ и потвержденнѣхъ, съ
вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшенно николиже на вѣки вѣчнѣхъ. И ни да смѣ не змишлатъ.

Ѫ Мѣ, лѣто «зрѣма мартъ» ѿ.

† Гамъ господинъ велѣа.

И ѡ Плевѣандрѣ воєвода «м. р.».

† Крстѣ Дамѣианъ «писалъ».

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului
și întregului sobor de la sfânta mănăstire din mijlocul târgului Iașilor, unde
este hramul Sfântul Sava sfințitul, care este metoh la sfântul Ierusalim, la
sfânta mănăstire numită «Lavra cea Marc»¹, unde este hram tot Sfântul Sava
sfințitul, dreapta lor ocină și danie și miluire, ce le-a dat și le-a miluit răposa-
tul Enachi postelnic dinaintea noastră și dinaintea sfatului nostru, viile lui
care sînt la Cotnari, în rîndul târgului, cu crame și cu tot venitul, pentru
pomenirea lui și pentru pomenirea părinților lui și să aibă a-l scrie pe el și
pe părinții lui în sfântul, marele și dumnezeiescul pomelnic și să-i facă lui
pomenire din an în an, cum se cuvine, după obiceiul sfintei mănăstiri.

Iar altul nimeni din rudele răposatului Enachi postelnic sau din nepoții
lui să nu aibă nici o treabă a se amesteca în dania sfintei mănăstiri, fiindcă
el a dat de bunăvoia lui, înainte de moartea lui, cu mare blestem, după cum
scrie și în testamentul lui, ce a făcut.

Pentru aceea, acele mai sus scrise vii, în rîndul târgului, la Cotnari,
cu crame și cu tot venitul, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri înainte
spuse dreaptă ocină și danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclin-
tit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 «1633» martie 2.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod «m.p.».

† Cirstea Damiian «a scris».

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XLVIII/5.

Orig., hirtie (30,4 × 20,8 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1794 oct. 18, de Andrei Tălmăciu căpitan.

¹ Loc alb în orig.; completat după doc. din 6 martie 1633 (vezi nr. 306).

1633 (7141) martie 2, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ștefan și Ionașco Hrincovici și rudelor lor satele Răchiteni, pe Siret, ținutul Suceava, Iugani și Tămășeni, care fuseseră date în folosință de bunicul lor, Toader Bucotco, doamnei Marinca, soția lui Ion voievod, atîta timp cît ea va fi în viață.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Alexandru voivoda, domnu pămîntului Moldovei. Facem înștiințare precum au venit, înainte noastră și înainte tuturor boiarilor noștrii, mari și mici, slugile noastre, Ștefan Hrincovici și fratele lui, Ionașco Hrincovici, și cumnații lor, Dumitrașco Fulger și Manole, iciorii Nastasii, fata Glighii Hrincoviciu și iarăși rudeniile lor, Andronache, Dumitrașco și Sturzea și cumnatul lor, Lupul Popescul și surorile lor, Odochiia și Dafina și Irina, toți feciori Badiului, nepoți Gaftonii, toți nepoți și strănepoți lui Frânțianu și fratelui său, lui Toader Bucotco clucériul și s-au jăluit noi cu mare jalobă și cu mulți boiari marturi și feciori de boiari și slugitori din curte domnii mele pentru un sat, anume Răchiteni, pe apa Siretiului, cu vad de moară în Sîrétu, ce iaste în ținutul Sucevei, zicînd cum că acel sat este a lor dreap¹ă ocnă și moșie și l-au fostu dat moșul lor, Toader Bucotco biv clucéru, răposatei Mărițăi, doamna răposatului Ioan voevoda, împreună cu alte doao sate a lor, anume Iugani și Tămășani, ca să chivirnisască cu dînsăle pînă cînd va fi ia vie. Iar după moarte ei să fie a rudeniilor lui acele trei sate, care să vor afla rude mai aproape.

Deci cîndu au fostu în domnie Barnoschie vodă, el au luat acel sat Răchiteni de la doamna Marinca în putere lui, fără de voia ei, precum pentru mai mare credința însuși au mărturisit cu un zapis scris de mina ei dinainte a mulți boiari de țară. Și au făcut Barnoschie vodă și mori acolo și au fostu dat mănăstirii sale Barnoschii.

Pentru acéia, domnia mea și cu tot sfatul boerilor noștri i-am întrebat pre dîșii: au dresuri pre acel satu și pe celelante doao sate? Iar ei au arătat înainte noastră urice de la bătrînul Ștefan vodă și iarăș de la acestu Ștefan vodă și de la Bogdan voevoda și ispisocu de la Iancul voevoda. Deci noi, vîzînd atite dresuri în minile lor și atîta boiari și feciori de boiari, noi am

¹ Omis.

aflat cumu că sint a lor acele trei sate Răchiteni și Iuganii și Tămășenii drepte ocine și moșii. Pentru aceia, domnie mea am dat și am întorsu lor acele trei sate. Iar pentru acele mori ce au fostu făcut Barnoschie vodă la apa Sirétiului, pe locul lor, în hotarul Răchitenilor, iar domnie me am luat de la dînșii trei zeci și șasă de mii de aspri turceștii în visterie gospod și s-au dat în treaba țării. Pentru aceia, acele trei sate, Răchitenii cu mori și Iugani și Tămășenii, ca să fie lor și de la noi cu tot venitul.

Iar de să va afla la vreun om niscareva diresuri sau zapisă de la doamna Marınca, să nu fie lui nici de un folos, de vreme ce însuș ia au mărturisit cu zapisul ei care l-au făcut însuși ia de la sine pre acele sate, înainte a mulți oameni buni, ca să fie nepoților celor ce să vor afla mai aproape lui Bucotco. Iar după aceia s-au aflat acești de mai sus scriș de cît toți mai aproape rudeniilor lui Botcotco. Și de s-ar ivi la niscarva oameni niscarva dresuri pe acele sate, să nu să crează și să ia de la dînșii și să să rumpă.

Și după aceia, iarăș au venit înainte noastră și înainte boerilor noștri boiarul nostru Drăgan Tăutul logofăt și Borăleanul uricariul, ginerele lui Grigore Udre, și cumnatul lor, Tudosie, feciorul lui Grigorie Udri, și Vasile, sin Pătrașco Udri, și cu tot neamul Udreștilor și au pîrît de față înainte noastră și înainte a tot sfatul nostru pe slugele noastre Ștefan Hrincoviciu și fratele lui, Ionașco Hrincoviciu, și pe cumnații lor, Dumitrașco Fulger și pe Manole, și pe rudeniile lor, pe Andronicu și pe Dumitrașco și pe Sturzea feciorii Badiului, toți nepoții lui Toader Bucotco clucer și fratelui său, Frânțian Hrincoviciu, pentru acele trei sate, anume Răchiteni și Iuganii și Tămășanii, zicîndu înainte noastră cum că Udreștii au fostu rudenie cu Hrincoviciu cel bătrîn și să vine și lor parte întru acele sate.

Și așa au pîrît ca să împartă toți împreună acele sate. Iar sluga noastră Ștefan Hrincoviciu și Ionașco Hrincoviciu și cumnații lor, Dumitrașco Fulger și Manole și feciorii Badiului, ei au arătat cum că n-au Udrești nici o treabă într-acele sate, pentru că sint de bastină acele sate Bratului Hrincovici celui bătrîn, iar Udreștii ei sint de pe altă semînție, precum au arătat înainte noastră a lor drepte urice și dresuri ce au avut moșul lor Bratul Hrincoviciu de la bătrînul Ștefan vodă și de la Bogdan voevod și de la Iancul voevod și de la Petru voevod. Și nici într-un uricu nu s-au aflat Udreștii ca să aibă parte cu Hrincoviciu.

Iară după aceia, boiariul nostru Drăgan Tăutul logofăt și Borăleanul uricariul și feciorii Udreștilor cu toți rudeniile lor, ei ș-au pus loruș zi de

sorocu în trei rînduri ca să aibă a-ș aduce loruș alte dresuri ce vor fi avîndu. Și nici la o zi nu ș-au adus dresurile. Iar după aceia ei n-au avut ce răspunde într-alt chipu și au zis precum că au pierdut dresurile lor.

Deci noi, cu tot sfatul nostru, am judecat lor dreaptă judecată și am aflat că nu au nici o treabă într-acele sate. Și cit s-au pîrit, s-au pîrit fără ispravă și au rămas din toată lege țării. Iar slugile noastre Ștefanu Hrincoviciu și Ionașco Hrincoviciu împreună cu toate rudenie lor, au îndreptat și au pus feruia, 24 zloți tătărești, în visterie gospod.

Pentru aceia, acele trei sate, Răchiteni cu mori și Iuganii și Tămășanii, ca să fie și de la domnie mea slugilor noastre, lui Ștefan Hrincoviciu și frățîne-său, lui Ionașco Hrincoviciu și cumnațiilor lor, lui Dumitrașco Fulger și Manole, feciorii Nastasii, fata Glighii Hrincoviciu și iarăș rudenile lor [lor], lui Andronache și lui Dumitrașco și Sturzei și cumnatului lor, Lupul Popescul, și surorilor lor, Odochie și Dafini și Irina, feciorilor Badiului, nepoți Gaftonii, toți nepoții și strănepoții lui Frăntiian și fratelui său, lui Toader Bucotco clucêru, drepte ocene și moșie și uricu și întăritură lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor, lor și a tot neamul ce să va alege mai aproape, cu tot venitul, ca să nu aibă a să mai pîri pentru această pîră niciodată în veci.

Iar hotarul acelor de mai sus scrisă trei sate, Răchiteni cu mori și Iuganii și Tămășanii, să fie lor de cătră toate părțile după hotarale lor cele vechi, pe unde au înblat din veacu.

Pentru aceia, credința domnii mele Alexandru voevoda și credința a preaiușilor domnii mele Radul voevod și credința tuturor boerilor noștrii de la dumnalui Lupul vel vornicu pînă la dumnalui Condilă comîsul.

Iar după a noastră viață și domnie, cine va fi domnu țării aceștie să nu strice a noastră întărire și mai virtos să întărească pentru că sînt a lor drepte ocene și moșiii.

Iar pentru mai mare întărire a celor de mai sus scrise am poruncit cîstit și credinciosului boerului nostru, dumisale Ionașco Ghenghe vel logo-făt, să scrie și a noastră pecete către această carte a noastră să o lege.

Оу Ис, въ лето ✠ 6874 марта ѿ.

Иъ Александръ воєвода.

Писалъ Кръстѣ Дамѣянъ.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 578, f. 266 v. — 268.

Copie din condica m-rîi Trei Ierarhi.

1633 (7141) martie 2, Iași.

Marii boieri adevăresc că Dumitrașcu Mihul s-a învoit cu soția lui, Antimia, să se moștenească reciproc după moartea unuia dintre ei.

† Се сео мѣ, Гіангѣ вел лѣгофет и Лѣпѣ вел дворник Долнѣи Зѣман и Кѣжѣ вел дворник Горнѣи Зѣман и Юрашко Башѣтѣ хѣтман и прѣкъладе Сѣчакскіи и Дѣмитрошѣшко Шѣлдан вел спѣтари и Симѣѣн Гѣшка вел меделничари и Ипостѣла вел питари и Пѣтрашко Башѣтѣ втори лѣгофет и Грама вѣк стѣланик и Дѣмитро Бѣхѣш третѣ лѣгофет и Гѣѣргѣе Рошка вѣстѣрник и Бѣстратѣе вѣстѣрник и Бѣснаѣе Рошка дворник глѣтнни и Нѣнѣла дворник и Кѣстантин дворник и ннѣх многѣх болѣри ѡт двор господинѣ его млѣсти. Scriem și dăm știre cu ciastă scrisoare a noastră cum au vinit înaintea noastră Dumitrașco Mihul și cu giupîneasa lui, Antemiia, fata lui Tudoran și a ...¹, de a lor bunăvœ, de nime nevoiți, nice asupriți și au mărturisit înaintea noastră cum s-au tocmit ei în de sine de rîndul ocinelor sale, cum de să va prileji săvîrșenie lui Dumitrașco înainte de giupîneasa lui, Antemiia, să aibă ia a ținea toate ocinele și bucatele lui Dumitrașco; iar den frații lui sau den nepoții lui sau dentr-altă seminție a lui, fie cine va fi, să nu aibă nime nice o triabă, nice cu ocinele, nice cu bucatele.

Așijdiria, de să va prileji și Antimiei moarte nainte de giupînu-său, de Dumitrașco, să aibă el a ținea ocinele și moșiile giupînesei sale, Antemiei; să nu aibă nime nice o triabă den seminția ei, nici den frați, nici dentr-altă seminție. Întru nemic să nu se amêstece, nice la ocine, nice la bucate, căce ei așa au mărturisit înaintea noastră cum ocinele lor sîntu alêse de pretutindiria de citră alți frați și de citră altă rudă și n-are nime nice o treabă cu ocinele lor și cu bucatele lor. Și ei ficii de trupul său n-au nice unul că nu le-au custat² ficiorii, ce s-au lăsat ei în de sine să să grijască unul pre altul, carele va rămînea viu pre urmă.

Și ocinele sîntu anume: partea lui Dumitrașco den sat den Sinăuți, de la țînutul Suceavei, cit va fi partea lui aleasă despre alți frați și partea lui den sat den Bălăciani, iarăși cit va fi aleasă de citră alți frați a lui și partea lui den Meleșeuți, cit va fi aleasă partea lui, cu vaduri de moară și

¹ Loc alb în orig.

² „trăit“.

cu locuri de hăleştée şi cu tot vinitul. Iar ocinele Antemiei sîntu anume: satul Lencăuţii, giumătatea de sat cu tot vinitul, ce iaste în ţînutul Sorocei, şi tot satul Moscova¹, iarăş în ţînutul Sorocei, cu tot vinitul.

Pentr-acéia, de acmu innainte, carele va rămînea viu pre urmă să aibă aiaste ocine toate cîte mai sus scriem, cu locuri de mori şi cu hăleştée şi cu tot vinitul. Şi bucate cîte vor rămînea, iarăş să aibă a ţînea cine va fi viu. De dinşii să să grijască unul pre altul, cum s-au tocmît ei de bunăvœ la viaţa lor, dennaintea noastră.

De care lucru noi încă le-am făcut această scrisoare a noastră, să fie de credinţă la mîna căruia va rămînea viu. Iar pre mai mare credinţă şi întăritură iscălit-am cu mînule noastre şi peceţile ni-am pus.

Şi eu Şaidir diiacul am scris, să să ştie.

✠ Иѣ, ꙗко лѣто *ѡрѣма мартѣи ѣ.

Из Глангъ вѣа логофѣт нскаа <т. р.>.

Из Лѣнѣа вѣа еврѣник <т. р.>.

Bibl. Acad., CCXLI/17.

Orig., hirtie (33 × 20,5 cm.), două peceţi aplicate.

300

<Cea. 1633 martie 3>.

Egumenul şi soborul de la mănăstirea Bisericiani se învoiesc cu Ionaşcu Boldescul cupar să-i dea pentru dresele satului Vinători mai multe vite.

† Ємѣринѣи ермонахъ Партинѣи нѣѣмен и кѣс ѡ господѣи ємѣринѣи єѣѡр ѡт єкѣтѣи монастѣр Бѣсѣрѣкани² scriem şi mărturisim cum amă tocmît cu Ionaşco Boldescul cupariul să ne dea derésele ce are pre Vănitōri şi noi să dăm тѣридѣскѣт ѡѡѣи и дѣа конѣи и дѣа ѡѡѣи и дѣ³ краѣи и дѣа коѣѣлѣ⁴ şi ne-au dat дѣа zapise şi noi i-amă dat ѣ конѣи; iarî de acmu să aducî u<n>⁵ uricū şi alte derése ce mai are şi să-i dăm tot ce am tocmît cu dumialui.

¹ Greşit, pentru „Noscova“.

² Smeritul iermonah Partenie egumen şi întreg întru domnul smeritul sobor de la sfînta mănăstire Beserecani...

³ Corectat din дѣа.

⁴ treizeci de oi şi doi cai şi doi boi şi 4 vaci şi două tepe.

⁵ Omis în orig.

Și au fost și Procopie întru tocmala noastră.

De aceasta mărturisim și mai mare credinți am pus pecetea minștirii, să ne ținem de cuvânt cum am grăit și cum ne-am tocmiț.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, I/11.

Orig., hirtie (31,8 × 19,8 cm.), pecete aplicată (a mănăstirii Bisericiani).

Dat după doc. din 1633 (7114) martie 3 (vezi nr. 304), privitor la aceeași chestiune.

301

<Cca. 1633 martie 3>.

Ionașcu Boldescul fost cupar mărturisește că s-a tocmiț cu călugării de la mănăstirea Bisericiani să le dea uricele de la Radu voievod pentru satul Vinători.

† Se ubo az, Ionașco Boldescul ce-au fost cupar, mirturisescă cu acest zapis al nostru cum au tocmiț cu pîrinții de la Be<se>¹recani pentru o tocmali ce am ficut pentru satul Vănitonii, ce are svînta[a] minștiră dare și miluire de<n>¹ urice de la Costandin vodă și de la alți domni și de la Moisei vodă.

Déci eu încl am avut derése de dare și de miluire de la Radul vodă. Décii s-au milostivit după derése ce au avut svînta minăștire de le-au dat și le-au întărit Moisei vodă.

Déci eu încl, deaca am vădzut că s-au dat acestu sat svintei minăștiri, amă ficut to<c>¹mala cu pîrinții, să le dau uricele ce am avut de la Radul vodă și de la alți domnii, toate cite voi avea.

Iari molitvele sale mi-u dat ...²

Iari de nu voi ținea eu tocmala că am făcut și de voi ascunde vriu<n>¹ deres să mai pîrască spre svînta mănăștiră pentr-acestu sat, de<n>¹ veciorii³ noștri sau hie cene va hi, acela om să fie procliat și tricliat și anathema și neertat de Dumnedzău și de Précista.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, I/8 (nr. 2).

Minută, hirtie (31,8 × 19,8 cm.).

Pe verso, este scris documentul din <Cca. 1633 martie 3> (vezi nr. 302).

Dat după doc. din 1633 (7141) martie 3 privitor la aceeași chestiune (vezi nr. 304).

¹ Omis în orig.

² Loc alb în orig. (vezi doc. nr. 300 și 302—304).

³ Pentru „feciorii“.

<Cea. 1633 martie 3>.

Ionașco Boldescul fost cupar se invoiește cu călugării de la mănăstirea Bisericani să le dea toate uricele ce le are pentru satul Vinători, iar ei să-i dea 40 de oi, 2 cai și alte vite.

† **СѢ СЕУ АЗ, ИОНАШКУ БОЛДЕСКУ БЫВШИ КЪПАР**, au tocmnit cu părinții ot Beserēcani cu satul cu Vinători de le-am dat cu toate uricele și ispisoacē ce voi ave, toate să fie a sfintei mănăstiri și cite pus cum de față toate să fie a sfintei mănăstiri și urici și ispisoaci să fie a lor.

Și mi-au dat patruzeci de oi și doi cai și două iape și patru vaci cu vicei¹ și doi boi și ne-am tocmnit ca să fie a sfintei mănăstiri, nici alt să n-aibă treabă din ficiorii noștri și din alți oameni ai noștri, ce să fie satul Vinători cu mori și tot venitul.

Și né-am scris la pomenicul cel mare și să mă cominde la Sveti Theodor.

СНЕ ПИШЕМ ИНАК ДА НЕ БЪДЕТ, iar cinē va amesteca după urma nostra să fie treclet și proclē² cum și mai sus scriem.

Ionașco Boldescul m.p.

Arh. St. Buc., M-reă Bisericani, I/8 (nr. 1).

Orig., hirtie (31,8 × 19,8 cm.).

Datat după doc. din 1633 (7141) martie 3 referitor la aceeași chestiune (vezi nr. 304).

<Cea. 1633 martie 3>.

Egumenii de la mănăstirile Bistrița, Neamț, Secul, Agapia, Tazlău și Hârlicești mărturisesc că mănăstirea Bisericani s-a înțeles cu Boldescul să-i dea mai multe vite pentru dresese pe care el le avea pe satul Vinători.

† **СМѢРИНЪ ИНОЦЪ И ЕГУМЕНИ ОУ СѢКЪТИ МОНАСТИРИ, БИСЕРНИЦИ ОУ БИСТРИЦѢ И МИХАИЛА ОУ НѢМЦѢ И НЕКИФОР ОУ СЕКУЛА И ПАИСИЕ ОУ ЯГАПѢ И НИЛА ОУ ПЪНТЕЛЮРАЦЪ И ГАЛЕРИЕ ОУ ТАЗЛАУ И ПЪНТЕЛЕЮ ОУ ХЪРАНИЧЕЦИ И НИИ МНОГѢ**³,

¹ viței.

² pentru „proclēt”.

³ † Smeriții călugări și egumeni de la sfintele mănăstiri, Visarion de la Bistrița și Mihail de la Neamț și Nechifor de la Secul și Paisie de la Agapia și Nil de la Pingărați și Galerie de la Tazlău și Pănteleiu de la Hârlicești și mulți alții...

mărturisim noi toți cu această scrisoare a noastră de o piră ce au avut beserecanii pentru sat pentru Vinători cu golăianii și cu birnovenii; deci s-au pîrit cu aceia și i-au rămas pre toț.

Déci au avut și Boldescul derése pre acel sat. Déci Boldescul deaca au vădzut pre beserecani că au biruit pre alții, pre toți cu derésele lor, el de bunăvoca sa au mârсу la beserecani și au dat derésele sale ce au avut pre acel sat și s-au smerit de i-au dat niște dobitoace, *М ОВЦИ СЪ АГНИ И ДКАД¹ БОЛИ И ЧЕТРИ КОНИ И ДКАД¹ КОБЪЛЕ И Д КРАКИ²* și l-au scris și pamente mare. Acestea toate i-au dat beserecanii.

Décii Boldescul a grăit și s-au prinsă dennaintea acestor părinți tuturor cu giurămîntă și cu blăstăm mare cum nu să va scula cu piră pre beserecani <ni>³ce dăniară. Și le-au făcut și zapise cu mina sa, cu blăstăm, cum nu vor avea pări nice dăniară dînsul în vécî.

† Aiaste ce mai sus sint scrise, toate le-am luat denainte aiestor părinț, ca să știe și să nu mai <a>³vem de aiasta a ma<i>³ pîri nici dănoară.

Ionașco Boldescul m.p.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, I/10.

Orig., hîrtie (31,5 × 19,7 cm.), patru peceti aplicate.

Datat după doc. din 1633 martie 3 (vezi nr. 304) referitor la aceeași chestiune.

304

1633 (7141) martie 3, Biserici.

Epifanie egumenul de la mănăstirea Bistrița și ieromonahul Nil de la mănăstirea Pingărați mărturisesc cum s-au tocmît călugării de la mănăstirea Biserici cu Boldescu pentru dresale acestuia pe satul Vinători.

† СМЕРЕНІЕ ІЕРМОНАХЪ ЕПИФАНІЕ ЕГУМЕН И ВЕС СЪБВОР УТ СВѢТАА МОНАСТІР БИСТРИЦИ И СМЕРЕНІЕ ІЕРМОНАХЪ НИЛ УТ СВѢТАА МОНАСТІР ПЪНГЪРАЦИ И ВЕС СЪБВОР УТ ТАМ⁴ аșia mărturisim noi cu ali n[n]oastre suflete cum ne-am timplatu

¹ ДКАД, corectat peste loc șters.

² 40 de oi cu miei și doi boi și patru cai și două iepe și 4 vaci...

³ Omis în orig.

⁴ † Smeritul ieromonah Epifanie egumen și tot soborul de la sînta mănăstire Bistrița și smeritul ieromonah Nil de la sînta mănăstire Pingărați și tot soborul de acolo...

[In toc] în tocmala besereca[n]niilor cu Boldescul, cum au venit Boldescul la svintaa mănăstire însuși de bunăvoia lui, de nime silit, nici îndemnat și au dzis că are doa zapise și un uric.

Deci s-au rugat să-l scriem la svintul pomenic și să-i faci pamente mare a a[n]nului și să-i mai dea patrudzăci de oi cu miei și 4 vaci cu vițai și 2 boi și doi cai și doa iape și au dzis că va da toate dirésele și uricul.

Și s-au jurat în svinta besiareci foarte jurămintu mare cum el nu va mai scorni piră nice dănăoară în vécî.

Pentr-acesta lucru, ce ca să fie ocini și moșie sventei mănăstiri Besereca[a]nilor, neclătiti în vécî.

† Пис оу Бисерикани, въ лѣто хр҃ма мартѣ 7 дѣни.

Проконѣи <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, I/9.

Orig., hrtie (31,9 × 19,5 cm.), două peceti aplicate.

305

1633 (7141) martie 4, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Stratul Bolea mare șetrar ocini cumpărate din satele Tirzii, Dănceni, Bălănești și Lazorești, din ținutul Tecuci.

† Нѡ Плевѣандрѡ Илѣиш¹ коѡвода, божіѡю милостіѡю, господарѡ Земли Молдавскон. Ъже прѣдошѣ, прѣд ѡнами и прѣд ѡсиами нашими молдавскими болѣри, великих и малых, слѡги наших, Михалчѣ бие армаш и брат ѡго, Козмица, и сестрѣ их, Настасіѡ и Саломѣѡ, сынове Пѣтрашко Бач, вѣнци Ѣана Бач, по их доброю воли, никим непонѡжденн, а ни присѡловани и продали своих права ѡтнинна и дѣдинниѡ, ѡси части им ѡлко сѡ избѣрѣт ѡт село Тѣрзѣи и ѡт Дѣнчѣни и ѡт Бѣлѣнищи и ѡт Лазорищи и ѡт ватрих сѡловѣи и ѡт полѣ и ѡт покопанѣи и ѡт брѡдовѣ за мѡли ѡ поток Зелѣтин и ѡт вѣс прихѡд, что сѡт ѡ волѡст Тѣкѡчскомѡ. Таѡ продали плѣмѣникоѡ своим, болѣринѡ нашихѡ Стратѡла Болѣ великомѡ шѣтрар, радѣ ѡдна сто ѡги, пѣнѣси добрих и заплатил им испѣлною.

¹ Loc rupt in orig.

Ино мѣ, видѣше междо ними нѣх доброволною токмеже и исплъною заплаѣ, а мѣ такожде и шѣ <на>с¹ дали и потерѣдани есми болѣринѣ на<ше>мѣ¹ више писанномѣ, Стратѣ Боян вели<комѣ> шетрар¹, тѣх више реченихъ части за штинни изъ <тѣх>¹ прѣд реченихъ селахъ, како да ест емаѣ прав<да> штинна н¹ вишпленіе и урик и потерѣждене, съ¹ въсѣм дохodom, непорѣшенно николиже на вѣк<н>¹ вѣ<чи>¹н. И ни да сѣ не ѡмншаѣт.

✠ Исохъ въ лѣто «ѡрѣма мартъ 4 дѣни.

† Самъ господинѣ рече.

† Глангѣ великогофѣтъ ѡчи и сѣ искаахъ <м. р.>.

† Крстѣ Даміѣнъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Mihalcea fost armaș și fratele lui, Cozmița, și surorile lor, Nastasiia și Salomiia, fiii lui Pătrașco Baci, nepoții lui Oana Baci, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și dedină, toate părțile lor, cit se va alege din satul Tîrzii și din Dănceni și Bălănești și din Lazorești și din vetrele satelor și din cîmp și din săpături și din vaduri de moară la pîrtul Zeletin și din tot venitul, care sînt în ținutul Tecuciului. Acelea le-au vindut rudei lor, boierului nostru Stratul Bolea mare șetrar, pentru o sută de ughi, bani buni și le-a plătit deplin.

Deci noi, văzînd tocmeală de bunăvoie între ei și plată deplină, noi de asemenea și de la noi am dat și am întărit boierului nostru mai sus scris, Stratul Bolea mare <șetrar>¹, acele mai sus spuse părți de ocini din <acele>¹ înainte spuse sate, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, <cu>¹ tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> martie 4 zile.

† Insuși domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-reă Soveja, VI/1.

Orig. hîrtie (27,7 × 20,5 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1796 aprilie 5, de Andrei tălmăciu căpitan.

O copie, ibidem, Ms. nr. 656, f. 46.

¹ Loc rupt în orig.

1633 (7141) martie 6.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte mănăstirii Sf. Sava din Iaşi satul Stolniceni cu cătunele Stroiceni, Vlăşineasa şi Scumpia şi satul Şetrăreni, ținutul Iaşi, dăruite de Enachi postelnic.

† И ѿ легендаръ Илияшъ воєвода, божіею милостіею, господарь Земли Младавскон. Оже господство ми дали и потвърдани ісми молебникомъ нашимъ, егѣменъ и въсемъ съборъ ѿ свѣтаа монастырѣ ѿ сръдъ тръгъ Мекнѣхъ, идеже єстъ храмъ свѣти Савѣ всѣщениаго, еже єстъ метохъ до свѣтаго Іерусалима, до свѣтаа монастырѣ нарицаема Голѣма Лавръ, идеже єстъ храмъ пакиже свѣти Савѣ всѣщениаго, нѣхъ правѣи ѿтнини и дааніе и милованіе, село Столничанѣи на Грълѣ и съ мѣсто за стави ѿ Грълѣ и съ прикѣткимъ своимъ, Стрончѣнѣи и Бѣшинѣса и дрѣгѣи прикѣтокъ что сѣ именовѣтъ Екѣмпіа и тѣже село Шетрърѣнѣи, что єстъ ѿ колоестъ Мекон, что тѣхъ сѣлахъ бѣше правѣи ѿтнини и кѣпезнии поконномъ Енакіеви постельника на свои правѣи и питомѣи пинѣси.

И далъ и помиловалъ съ свѣтаа монастырѣ его съ тѣхъ сѣлахъ, ѿт прѣдъ нами и ѿт прѣдъ нашими болѣри, такоже написѣтъ въ тѣстемѣнтъ его, съ великою кѣтѣво.

И ѿтци мнѣи ѿт тоа свѣта м<о>¹н<а>¹стѣи да имѣтъ Бога молити въ задѣше его и задѣше родителемъ его и написѣтѣи нѣхъ въ свѣтѣи, великѣи, божественѣи помѣникъ, поминѣти сѣ въ вѣсѣхъ божественѣихъ слѣжбахъ, по шенчаю църквенномъ до колѣ стоитъ свѣтаа монастырѣ.

И ни никто ѿт вѣсци его ни ѿт племенѣи его да не имѣтъ ни єдною потрѣбѣ съ тѣхъ сѣлахъ.

Того ради, како да єстъ и ѿт господства ми свѣтѣи монастырѣ вѣше речѣна, тѣхъ прѣдъ речѣнихъ сѣлахъ, правѣи ѿтнини и дааніе и милованіе и ѣрикъ и потвърждѣніе, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшено николѣиже на вѣки. И ни да сѣ не ѣмѣшаѣтъ.

Ѧ Мѣ, лѣто ѿ зрѣма мартъ Ѧ.

† Самъ господинѣ рече.

И ѿ Александръ воєвода <m. p.>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfinta mănăstire din mijlocul ținutului Iași, unde este hramul Sfintului Sava sfințitul, care este metoh la sfintul Ieru-

¹ Loc rupt în orig.

salim, la sfinta mănăstire care se numește Lavra cea Mare, unde este hram iarăși Sfintul Sava sfințitul, dreptele lor ocini și danie și miluire, satul Stolniceni pe Gîrlă și cu loc de iaz în Gîrlă și cu cătunele sale, Stroiceni și Vlășineasa și alt cătun care se numește Scumpia și de asemenea satul Șetrăreni, care sînt în ținutul Iași, care sate au fost drepte ocini și cumpărături ale răposatului Enachie postelnic pe dreptii și proprii săi bani.

Și a dat și miluit sfinta mănăstire a lui cu acele sate, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri, cum scrie în testamentul lui, cu mare blestem.

Iar părinții monahi de la acea sfintă mănăstire să aibă a ruga pe Dumnezeu pentru pomenirea lui și pentru pomenirea părinților lui și să-i scrie în sfintul, marele, dumnezeiescul pomelnic, să se pomenească la dumnezeieștile slujbe, după obiceiul bisericesc pînă cînd va fi sfinta mănăstire.

Și altul nimeni dintre nepoții lui sau din rudele lui să nu aibă nici o treabă cu acele sate.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri mai sus zise, acele mai înainte zise sate, drepte ocini și danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> martie 6.

† Înсуși domnul a zis.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

Bibl. Acad., DXCI/35.

Orig., hîrtie (30,7 × 21 cm.), pecete timbrată.

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XXXII/57.

EDIȚII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 540—541 (orig., cu trad.).

307

1633 (7141) martie 6, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași satele Broscăuți, Căcăceni, Larionești, Mășceani, Gamțeni și Mateuți, din ținutul Soroca, dăruite de Enachi postelnic.

† Іу Пледандръ Илиаш воєвода, божію милостію, господаръ земли Молдавскон. Оуже господсто ми дали и потвърждали есми молебником нашим, егъменъ и въсемъ съборъ въ свѣтаа манастиръ въ срѣдъ трѣгъ Іерусалимъ, идеже естъ храмъ свѣти Гава осекъшеннаго, еже естъ метохъ до свѣтаго и славнаго Іерусалима, до свѣтаа манастиръ нарицаема Голѣма Лавръ, идеже естъ храмъ пакниже свѣти Гава осекъшеннаго, на своихъ правѣхъ вѣнни и дааніе и милуваніе, село Броскоуцѣи и Къкъчѣнѣи и Ларіонѣицѣи и Мъшчанѣи и тѣже Гамцѣнѣи и Матѣицѣи съ мѣстоуе

за мѣни и съ вѣсѣкми доходами, что сѣтъ въ волостъ Гороцкѣи, что тѣхъ селовѣ бѣше правѣи штинни и вѣкѣплѣнѣи поконнѣомѣ Енаки постѣлникъ. ꙗ потомъ, къда бѣша до смъртѣи его, онъ далъ тѣхъ сѣлахъ за его доброю волю, прежде смърти его, тѣмъ сѣктѣи монастырь, въ за дѣше его, за дѣше родителей его.

ꙗ штинъ мѣнихѣи да имѣетъ написати его въ сѣктѣи, великѣи, божественѣи помѣникъ, поминати сѣ въ вѣсѣхъ божественѣи¹ службѣхъ, по црѣкѣномѣ² шбѣчаю, до колѣ стоятъ сѣктѣи монастырь.

ꙗ ни никто шт вѣнци его ни шт плѣмѣнѣици его да не имѣетъ и не единаю потребѣ съ тѣхъ сѣлахъ.

Того радѣ, како да естъ и шт господства ми сѣктѣи монастырь вѣше рѣченна тѣхъ прѣдъ рѣченнѣи сѣлахъ правѣи штинни и данѣи и мѣлованѣи и шрикъ и потѣрѣжденѣи, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшено никѣлиже на вѣкѣи.

✠Зрѣма марта 5.

† Io Alexandru Iliaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire din mijlocul tirgului Iașilor, unde este hram Sfântul Sava sfințitul, care este metoh la sfântul și slăvitul Ierusalim, la sfânta mănăstire numită Lavra cea Mare, unde este hram tot Sfântul Sava sfințitul, pentru dreptele ei ocini și danii și miluiri, satele Broscăuții și Căcăcenii și Larioneștii și Mășceanii și de asemenea Gamțenii și Mateuții, care sînt în ținutul Soroca, cu locuri de moară și cu toate veniturile, care acele sate au fost drepte ocini și cumpărătură răposatului Enachi postelnic. Iar după aceea, cînd a fost la moartea lui, el a dat acele sate, de bună-voia lui, înainte de moartea lui, acelei sfinte mănăstiri pentru pomenirea lui, pentru sufletul părinților lui.

Iar părinții monahi să aibă a-l scrie în sfîntul, marele, dumnezeiescul pomelnic, să se pomenească la toate dumnezeieștile slujbe, după obiceiul bisericii, pînă cînd va sta sfînta mănăstire.

Și altul nimeni dintre nepoții lui sau dintre rudele lui să nu aibă nici o treabă cu acele sate.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfîntei mănăstiri mai sus spuse acele sate mai înainte spuse drepte ocini și danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

7141 <1633> martie 6.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 675 v – 676.

Copie.

¹ Pentru божественнѣи.

² Pentru црѣкѣномѣ.

1633 (7141) martie 8, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt părți de ocini cumpărate în satele Tulucești și Ghidușeni, ținutul Covurlui.

† Нѡ Пѡлѣдандрѡ Нѡнѡш воєвода, вѡжѣю мѡлѡстѣю, господарѣ Зѣмѡлѡ Мѡлѡдавскѡм. Ѣжѣ господствѡ мѡ далѡ и потѣрѣдилѡ ѡмѡ нашѣмѡ вѣрнѡмѡ и почитѣнѡмѡ болѣринѡ, пѡнѡ Нѡнѡшкѡ Гѣангѡ вѣлѡкомѡ логофѣтѡ, ѡго правѣи ѡтѡинѡ и вѡкѡплѣнѣи, ѡтѡ испѡсокѡ за вѡкѡплѣнѣи чѣтѡ имѡетѡ ѡтѡ Гѣѣфанѡ воєводаѡ Томѡшѣвичѡ, вѣсѡ сѣлѡ Тѡлѡшчиѣи, на Прѣтѣ, вѡнѡ Гѡлѡци, чѣтѡ ѡ волѡстѡ Кѡвѣрѡлѡюскѡмѡ, и сѣ ѣдѡ вѡноградѡ чѣтѡ бѣлѡ Бѡсѡлѣи, сѣнѣ Попа, чѣтѡ ѡнѡ сѣбѣ кѣпѡлѡ ѡтѡ Бѡсѡлѣи, сѣнѣ Т. . . .¹, вѣнѡ Зѣрѡсѡ, и Юсѡпѡ, сѣнѣ Нѡнѡ Фѣлѡкѡсѡ и Пѣрѡска, и ѡтѡ Гѣанѡ, зѣтѡ Мѣрѣпанѡ и ѡтѡ Цѣрдѣ, сѣнѣ Гѡвѣи, вѣнѡци Зѣрѡсѡ, и ѡтѡ Гѡмѡиѡнѡ, сѣнѣ Нѣкѣитѡ², вѣнѡ Мѡшѡи и Кѣзѡакѡлѡ, зѣтѡ Нѣкѣитѡ, радѣ ѣдѡ стѡ ѡгѡ жѡлѡтѣхѡ.

И тѣжѣ потѣрѣждаѣмѡ ѡмѡ чѡстѡ Дѣрѣвѡнѡ сѣ Пѡнѣрѣю, ѣдѡ стѡ и ѡсѣмѡ дѣсѣтѡ пѡшѡи ѡтѡ царѣнѡсѡ, ѡтѡ сѣлѡ Гѡдѡшѣнѡи, чѣтѡ ѡнѡ сѣбѣ кѣпѡлѡ ѡтѡ Дѣрѣвѡнѡ, сѣнѣ Хѡргѡ, и ѡтѡ Пѡнѣрѣю, сѣнѣ Мѡирѣи, вѣнѡ Кѣрѣчѡнѡ Тѣнѡки, и ѡтѡ Пѣнтѣлѡи, сѣнѣ Тѣтѡнѡки, вѣнѡ Бѡнѡдѡшѡ, за двѡ дѣсѣтѡ и пѣтѡ ѡгѡ жѡлѡтѣхѡ.

И пѡкѡ чѡстѡ Пѣнтѣлѡю, ѡсѣмѡ дѣсѣтѡ пѡшѡи, ѡтѡ тогожѣ царѣнѡсѡ ѡтѡ сѣлѡ Гѡдѡшѣнѡи, радѣ ѣдѡ краѡвѡ добѣра сѣ тѣлѣцѡ, цѣнѡванѡ за кѣ тѡлѣри сѣрѣбрѡ³ниѡхѡ, ѡтѡ тогожѣ испѡсокѡ за вѡкѡплѣнѣи ѡтѡ Гѣѣфѡнѡ воєводаѡ Томѡшѣвичѡ и ѡтѡ испѡсокѡ за потѣрѣждѣнѣи ѡтѡ Рѡдѡлѡ воєводаѡ.

И ѡтѡ томѡ, тѣжѣ потѣрѣждаѣмѡ ѡмѡ двѡ дѣсѣтѡ сѣжѡ ѡтѡ хѡтарѡ сѣлѡ Гѡнѡдѡшѡриѡ, ѡтѡ вѡтрѡ сѣлѡ и сѣ нѡвѡи и сѣ сѣнѡжѡтѡи ѡ царѣнѡсѡ, чѣтѡ тѣжѣ вѣ волѡстѡ Кѡвѣрѡлѡюскѡмѡ, чѣтѡ ѡнѡ сѣбѣ кѣпѡлѡ ѡтѡ Мѡрѡкѡ Гѡцѣкѡ, сѣнѣ. . . .³, радѣ пѣтѡ дѣсѣтѡ ѡгѡ жѡлѡтѣхѡ, ѡтѡ испѡсокѡ за вѡкѡплѣнѣи чѣтѡ имѡлѡ ѡтѡ Рѡдѡлѡ воєводаѡ.

И ѡтѡ томѡ, прѣидѣ, прѣдѡ нѡмѡи, нашѣ вѣрнѣиѡи и почѣтѣнѣиѡи болѣринѡ, Нѡнѡш¹ Гѣангѣ вѣлѡкѣи лѡгѡфѣтѡ, и ѡказѡвалѡ, прѣдѡ нѡмѡи и прѣдѡ сѣвѣтѡмѡ нашѡмѡ, ѣдѡнѡ записѡ за сѣвѣдѣлѣствѡ, кѡкѡ ѡнѡ сѣбѣ кѣпѡлѡ ѡтѡ Бѡдѣ, сѣнѣ Кѣрѣхѡнѡ, вѣнѡ Гѣрѡзѡвѡ Рѡнѡцѡнѡ, чѣтѣрѣтѡа чѡстѡ ѡтѡ сѣлѡ Тѡлѡшчиѡи, чѣтѡ тѣжѣ вѣ волѡстѡ Кѡвѣрѡлѡюскѡмѡ, сѣ вѣсѣмѡ дохѡдомѡ чѣтѡ сѣ избѣрѣтѡ на тоѣ чѡстѡ, ѡтѡ испѣнѣнѡѣи чѣтѡ имѡлѡ ѡтѡ. . . .³ воєводаѡ. Тѡа ѡнѡ сѣбѣ кѣпѡлѡ радѣ пѣтѡ дѣсѣтѡ тѡлѣри личнѡиѡхѡ ѡтѡ прѣдѡ мнѡгѣхѡ болѣриѡ и лѡдѣи добѣри, имѣнѣмѡ: Тѣѡтѡлѡ лѡгѡфѣтѡ и Бѣжанѡ

¹ Loc rupt in orig.

² Omis in orig.

³ Loc alb in orig.

чашникъ и Николаръ бие спѣтар и Ротомпан бие сѣлжар и Кирила бие армаш и
Симѣонъ Пилиповскѣи бие прѣкълѣб и Хрсѣ Бартик и Бѣзановски и Ивнашко
Немицансѣ дѣлак и Бѣтика и Мисанѣ.

Ино мѣ, видѣвши тотъ записъ за свидѣтелство въ прѣдъ толкихъ волѣри,
а мѣ въровахомъ и въ насъ ищеже дали и потвърдили есми. Того ради, тотъ село, на
имѣ Тѣлвечицѣи, съ виноградъ и съ кѣсъ приходъ и тѣхъ въсѣхъ кише писаннихъ части
за штинни да естъ и въ господства ми нашимъ прѣдъ реченномъ и почитенномъ
волѣринѣ, панъ Ивнашко Гѣанги великомъ логофетѣ, правѣи штинни и вѣсѣпанѣе
и зрикъ и потвърждѣнѣе, съ въсѣмъ доходомъ, непорѣшенно николиже на вѣки вѣчнѣи.
И инъ да сѣ не смѣшаетъ.

✠ Ис, лѣто «зрѣма мартъ» 5.

† Господинъ рече.

Ивъ Плевандръ коекода <м. р.>.

† Кръстѣ Даммѣанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit credinciosului și cinstului
nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, dreapta lui ocină și cumpă-
rătură, din ispisoc de cumpărătură ce are de la Ștefan Tomșevici voievod,
tot satul Tulucești, pe Prut, care este în ținutul Covurlui, lângă Galați, și
cu o vie ce a fost a lui Vasilie, fiul lui Popa, ce și-a cumpărat de la Vasilie,
fiul ...¹, nepot lui Ursu și Iosip, fiul lui Ion Făcău și al Părascăi, și de la
Stan, ginerele lui Mariian, și de la Tardea, fiul lui Sava, nepoții lui Ursu, și de
la Simion, fiul lui Nechita, nepot Mușei, și Căzacul, ginerele lui Nechita,
pentru o sută de ughi galbeni.

Și de asemenea îi întărim partea lui Dărăban cu a lui Andrei, o sută
și optzeci pași din țarină, din satul Ghidușeni, ce și-a cumpărat de la Dărăban,
fiul lui Horga, și de la Andrei, fiul Mirăi, nepotul lui Crăciun Tiunchi, și de
la Pentelei, fiul Tetilcăi, nepotul lui Bonduș, pentru douăzeci și cinci ughi
galbeni.

Și iarăși partea lui Pănteleiu, optzeci de pași din aceeași țarină din
satul Ghidușeni, pentru o vacă bună cu vițel, prețuită pentru 25 taleri de
argint, din același ispisoc de cumpărătură de la Ștefan Tomșevici voievod
și din ispisoc de întăritură de la Radu voievod.

Și întru aceasta, de asemenea îi întărim douăzeci stinjeni din hotarul
satului Ghindușari, din vatra satului, și cu ogoare și cu finețe în țarină, care
sînt de asemenea în ținutul Covurlui, ce și-a cumpărat de la Marcu Gagea, fiul

¹ Loc rupt în orig.

² Loc alb în orig.

...¹, pentru cincizeci ughii galbeni, din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Radu voievod.

Și intru aceasta, a venit, înaintea noastră, credinciosul și cinstitul nostru boier, Ionașco Ghianghea mare logofăt, și a arătat, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un zăpis de mărturie, cum și-a cumpărat de la Bodea, fiul lui Cărhană, nepotul lui Grozav Roîștan, a patra parte din satul Tulucești, ce este de asemenea în ținutul Covurlui, cu tot venitul ce se va alege pe acea parte, din privilegiu ce a avut de la ...¹ voievod. Aceea el și-a cumpărat-o pentru cincizeci taleri numărați, dinaintea a mulți boieri și oameni buni, anume: Tăutul logofăt și Bejan cîașnic și Nicoară fost spătar și Rotompan fost sulger și Chirilă fost armaș și Simion Pilipovschi fost pîrcălab și Ursu Vartic și Buzanovschi și Ionașco Nemțanul diac și Bătica și Misail.

Deci noi, văzînd acel zăpis de mărturie dinaintea atîtor boieri, noi am crezut și de la noi încă am dat și am întărit. De aceea, acel sat, anume Tuluceștii, cu vie și cu tot venitul și toate acele mai sus scrise părți de ocină să fie și de la domnia mea mai înainte numitului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, drepte ocini și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> martie 6.

† Domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damian <a scris>.

Bibl. Acad., CXCIV/4.

Orig., hîrtie (38,1 × 27,3 cm.), pecete timbrată, căzută.

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XXXII/58.

EDIȚII: Velich i, *Doc. Constantinopol*, p. 541—544 (orig., cu trad.).

309

1633 (7141) martie 8, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt o ocină din satul Bogdănești, pe Prut, în ținutul Fălciu, și a cincea parte din satul Mocșie, „ce se numește acum Vășcăuții“, din ținutul Orhei.

† Нѣ Александръ Нанѣшъ воєвода, божією милостією, господарь Зѣмли Молдавскон. Оуже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими боярами, наше вѣрніи и почи-

¹ Loc alb în orig.

zapis de mărturie de la Dumitrașco Ștefan mare vornic și de la Dracea pircălab de Hotin și de la Pilat clucer și de la Gheorghe Bașotă și de la Borleanul uricar, astfel scriind și mărturisind în el, că a venit, înaintea lor, Necuța, fiul lui Ion Puiuleț aprod din Bogdănești, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și dedină și cumpărătură ce a avut de la Mihăilă, cît se va alege din tot satul Bogdănești, pe Prut, ce este în ținutul Fălciu, din privilegii de cumpărătură și de întărire ce a avut de la Ioan voievod și de la Petru voievod și de la Simion Moghilă voievod. Aceea a vîndut-o, dinaintea lor, credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, pentru treizeci taleri de argint.

Deçi domnia mea, văzînd acel zapis de mărturie de la atîția boieri, cu pecețile și cu semnăturile lor, noi am crezut și de la noi încă am dat și am întărit, ca să-i fie și de la noi cu tot venitul.

Și la acestea, de asemenea a arătat, înaintea noastră, un alt zapis de mărturie, de la Mierăuță fost vornic și de la Stoica vătag de sinețari din Orhei și de la Chiriac vameș și de la Gligorie Drăghinici și de la Andrei fost vameș și de la Chiricel namestnic de Tohatin și de la Condrea fost cămănar, ginerele lui Drăghinici, și de la Vlad negustor și de la Marco vuiut cu 12 pîrgari din tîrgul Orhei, cu pecetea tîrgului, astfel scriind și mărturisind în el, că a venit, înaintea lor, Todosia, fiica lui Simenașco și a Măliței, nepoata lui Miron, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, partea bunicului ei, Miron, a cincea parte din jumătate de sat, din satul Mocșie, ce se numește acum Vășcăuții, în ținutul Orhei, și cu parte din vadul de moară la Nistru și cu tot venitul. Aceea a vîndut-o, dinaintea lor, panului Ionașco Ghianghea mare logofăt, pentru șasezeci taleri bătuți.

Pentru aceea, ca să-i fie și de la noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> martie 8.

† Domnul a zis.

† Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., XLVI/27.

Orig., hîrtie (30,5 × 20,1 cm.), pecete aplicată, căzută.

1633 (7141) martie 8, Miclăușeni.

Gligorie Goia și alții adevăresc că Ana cu sora sa, Palaghia, fiicele Maricăi, și ruda lor, Aftimia, au vîndut lui Lupul Prăjescul postelnic părțile lor din satul Drulești, cu vad de moară în Siret, finețe și pomet.

† Adecă noi, Gligorie Goia și Ghiorghie Năvrăpăscul și Iacob Moțoc ot Văscani și Lazor Moțoc ot Movileni și Roman din Văscani și Dănilă din Hîndrești și Gligorie din Miclăușeni și Chirilă de Fedeleşeni, mărturisim cu aestu zapis al nostru cumu au vinit innaintea noastră Anna și soru-sa, Palaghia, fetele Măricăi, nepoatele lui Toader Ferghi, strănepoatele lui Pașco și așîdire semînția lor Aftimia preuteasa, fata popei lui Simion, nepoata lui Ferghi, strănepoata lui Pașco, și au vîndut a loru direaptă ocină și moșie, toată partea loru ce să va alége din giurătare de sat din Drulești, din parte din ...¹ cu totu vinitul, cu vad de moară în Siret și-n valea satului și cu finețe la luncă și cu pomete. Aceasta au vîndu-o² dumisale Lupului Prăjescul postelnicul, drept doisprădzăce taleri bătuți.

Deci noi, vîdzindu de bunăvoe vîdzindu, de neme nevoiți, nice asupriți și făcîndu-li-să plata deplin, pre mai mare credință ne-amu pus și peceteile ca să aibă dumialui a-și face și dirése dominești.

De aiasta mărturisim cu aestu adevăr^{at} zapis al nostru.

U Miclăușeni, vălet 7141 <1633> martie 8.

† Iacob Moțoc <m.p.>.

Ghiorghie Năvrăpăscul <m.p.>.

† Lazor Moțoc.

† Roman ot Văscani.

Arh. St. Roman, Donația Iordăchescu, doc. nr. 1.

Orig., hîrtie (30,5 × 20 cm.), 6 peceti inelare în tuș.

O copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 818, f. 42, nr. 15.

¹ Loc alb în orig.

² Omis în orig.

1633 (7141) martie 9, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt cumpărăturile sale: satul Leoști, pe Sărata, ținutul Fălciu, și o bucată de loc din jos de Leoști, cu locuri de prisacă, grădină și moară.

† Нѡ ꙗлѣхандръ Нѡнашъ коѣвода, божіею милостіею, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѣже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, наше вѣрнии болѣрини и почитѣни, пан Нѡнашко Гѡангѣ велики логофет, и принесла, прѣд нами и прѣд нашимъ свѣтомъ, единъ записъ за свѣдѣтельство ѡтъ многѣхъ бо<лѣр>¹и и конни прѣдѣи и людіе добри, именемъ Гѡургіе Башотъ и Юрашко Башотъ и Дѡмитрашко Пѣтрашко<ви>¹ч и Лѡнѡ кѡпар и Шков и Лазор, Моцочѣи, и Баснаіе Динга Дѡгакъ сице писаице и свѣдѣтельствѣице въ немъ, како прѣидошѣ, и<р>¹ѣдъ ниши, Гѡургіе, сынъ Герасимъ, вѣнскъ Лазаръ, прѣвѣнскъ Пѣтръ, и Симѡнъ, сынъ Ѣнака, вѣнскъ Крѣти, прѣвѣнскъ Лѡва, по ихъ доброй волѣ, некимъ непонѣдени, а ни приселовани и продади своихъ правомъ ѡтънишъ и дѣдѣнишъ, ѡтъ зѡркъ за дѣдѣнишъ что имали ѡтъци ихъ, Пѣтръ и Лѡва ѡтъ Старого Стефана коѣвода, вѣсъ село Лѡвѣи, на верѣшѣ Гѡрѣи.

И тѣже, како продади Гѡургіе и Симѡнъ и Лѡнѡ, сынове Гаврила Бѣцѡла, една вѣкатъ мѣсто по ниже Лѡвѣи, на Гѡрата, ѡтъ къ вѣстокъ, ѡтъ того зѡркъ више писанаго ѡтъ Старого Стефана коѣвода, съ виноградѣи и съ мѣстоми за пасики и за хородище и съ мѣсто за мѡлини на Гѡрата, и съ вѣсъ приходъ, что сѣтъ въ волостъ Фалѣюскои, <чт>¹о тоа вѣкатъ мѣсто вѣше вѣзѣла сѣ мѣсто господарско <ѡтъ д>¹ѣдове ихъ, а потомъ ѡтъци ихъ пакѣже исполни собѣи т>¹о<т>¹ мѣсто ѡтъ сего Старого Петра коѣвода, ѡтъ исписокъ за исполненіе что имали.

Тѣхъ ѡни продади, ѡтъ прѣдъ нимъ<и>¹, нашимъ вѣрнымъ и почитѣннымъ болѣринѣ, панѣ Нѡнашко Гѡангѣ великомъ логофетѣ, радѣ една сто и три десѣтъ талѣри сребрѣнниѣхъ. И далъ имъ и тѣхъ нарѣденіе, аѣ тотъ село продади ради една сто талѣри сребрѣнниѣхъ, а на тоа вѣкатъ мѣсто продади радѣ три десѣтъ талѣри сребрѣнниѣхъ.

Ино мѡѣ, видѣише тотъ записъ за свѣдѣтельство ѡтъ толѡкиѣхъ болѣри и конни прѣдѣи и люди добри, вѣровахомъ и ѡтъ насъ еѣже дали и потвѣрдѣли

¹ Loc rupt in orig.

² Omis in orig.

исмин, како да ест имѣ и шт нас правѣи штинни и кѣпѣжнни и ѣрик и потерѣжде-
нїе, съ вѣсѣм дохѣдом, непорѣшено никомже на вѣки. И ни да см не
ѣмншает.

Ж Ме, лѣто «зрѣма март ѿ.

† Господинъ рече.

Имъ Плуѣандръ коюкода <т. р.>.

† Крстѣ Дамѣян <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credin-
ciosul și cinstitul nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, și a
adus, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un zapis de mărturie de
la mulți boieri și oșteni de frunte și oameni buni, anume Gheorghie Bașotă
și Iurașco Bașotă și Dumitrașco Pătrașcovici și Lupul cupar și Iacov și Lazor,
Moțoceștii, și Vasilie Dinga diac, astfel scriind și mărturisind în el, cum au
venit, înaintea lor, Gheorghie, fiul lui Gherasim, nepotul Lazei, strănepotul
lui Pătru, și Simion, fiul lui Onaca, nepotul lui Cîrstea, strănepotul lui Leoa,
de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor
ocină și dedină, din uric de dedină ce au avut părinții lor, Petru și Leoa,
de la Ștefan voievod cel Bătrîn, tot satul Leoști, la obîrșia Sărății.

Și de asemenea, cum au vîndut Gheorghie și Simion și Leavul, fiii
lui Gavril Vățul, o bucată de loc din jos de Leoști, pe Sărata, dinspre răsărit,
din același uric mai sus scris de la Ștefan voievod cel Bătrîn, cu vii și cu
locuri de prisacă și de grădină și cu loc pentru moară pe Sărata și cu tot
venitul, ce sînt în ținutul Fălciu, care acea bucată de loc a fost luată ca loc
domnesc de la bunicul lor, iar după aceea părinții lor iarăși și-au răscum-
părat acel loc de la acest Petru voievod cel Bătrîn, din ispisoc de răscum-
părare ce au avut.

Acelea le-au vîndut, dinaintea lor, credinciosului și cînstitului nostru
boier, panului Ionașco Ghianghea mare logofăt, pentru c sută și treizeci de
taleri de argint. Și i-au dat și acele drese, însă acel sat l-au vîndut pentru
o sută de taleri de argint, iar acea bucată de loc au vîndut-o pentru treizeci
de taleri de argint.

Deci noi, văzînd acel zapis de mărturie de la atîția boieri și oșteni
de frunte și oameni buni, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit,

ca să-i fie și de la noi drepte ocini și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> martie 9.

† Domnul a zis.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., Episcopia Huși, XLIII/2.

Orig., hîrtie (28 × 19,5 cm.), pccete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1801 aprilie 12, de Pavel polcovnic de la Mitropolie.

312

1633 (7141) martie 9.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașcu Ghianghea mare logofăt satul Frătești, cumpărat de la nepoții lui Huhulea și ai lui Sturza fost hatman.

7141 <1633> mart 9.

Suret sîrbăsc di pe un ispisoc de la Alexandru Iliăș voievod prin care să arată că Ionașcu Ghenghe marele logofăt au cumpărat a patra parte de Frătești de la Candachie, fata Magdalinii, nepoata Petrii Huhulii, iar trii părți din Frătești le-au cumpărat logofătul Ghenghe de la Candachie, fata lui Boldur, și de la frații ei, Lupu Boldur, și de la sora lor, Nastasie, și de la ficiorii ei, Costantin și Dumitrașcu, nepoții Sturzii ce au fost hatman.

Arh St. Buc., Schitul Giurgeni, V/58 (nr. 6).

Rezumat din sec. al XIX-lea.

313

1633 (7141) martie 11, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Nașcul un loc de prisacă din hotarul satului Dumbrăvița, cumpărat de la Guță, fiul lui Tăbuci.

† Иъ Александръ Илѣашъ воєвода, божією милостією, господарь Земли Молдавскѣи. Сѣже прѣиде, прѣдъ нами и прѣдъ нашими бѣлѣри, слѣга наше Нашкѣв и ѡказавѣа, прѣдъ нами, еднѣ записъ за свѣдѣтельствъ, писавѣи и свѣдѣтельствъ-

ище въ нем какѣмъ ѡнъ себе кѣпѣи ѡт Гѣца, съинѣ Тѣбѣ ѡт Бѣдѣи, едно мѣстѣ
за пасѣи ѡт хотѣи сѣлѣ Дѣмѣрѣи, что ест на Полѣна Монастири, по више
за пасѣи стара, гдѣ ест крѣница камен. Тѣмъ ѡнъ себе кѣпѣи радѣи тридѣсѣт
зѣмѣи личѣи ѡт прѣдъ мѣиѣи людѣи дѣмѣи, именѣи: Мѣиѣи и Дрѣиѣи Бѣрѣи
и Павелъ Самѣи и Хотѣиѣи и Гѣиѣи и Васѣиѣи и Гѣиѣиѣи и Тѣиѣи ѡт Чѣиѣиѣи
и иѣиѣи людѣи дѣмѣи.

Тѣмъ радѣи, и господство мѣи, егда видѣхѣмъ тѣмъ записъ за мѣиѣи ѡт
прѣдъ тѣиѣи людѣи дѣмѣи, вѣрѣиѣи и ѡт насъ еѣиѣи дѣи и пѣиѣи
есѣи сѣиѣи нашѣиѣи више писѣиѣи, Нашѣиѣи, на тѣиѣи прѣдъ рѣиѣи мѣиѣи
за¹ пасѣи, какѣмъ да ест еѣиѣи и ѡт насъ ѡтѣиѣи и вѣиѣи, съ вѣиѣи дѣиѣи.

Ѥ Мѣи, лѣиѣи *ѣиѣи мѣиѣи дѣи.

† Гѣиѣи господѣиѣи рѣиѣи.

Гѣиѣиѣи вѣиѣи лѣиѣиѣи ѣиѣи и иѣиѣи <м. р.>.

Крѣиѣиѣи Дѣиѣиѣи <писѣи>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga
noastră Nașcul și a arătat, înaintea noastră, un zapis de mărturie, scriind
și mărturisind în el cum el însuși a cumpărat de la Guță, fiul lui Tăbuci din
Bodești, un loc de prisacă din hotarul satului Dumbrăvița, ce este la Poiana
Mănăstirii, mai sus de prisaca veche, unde este fântâna de piatră. Acea el
și-a cumpărat-o pentru treizeci zloți numărați dinaintea multor oameni buni,
anume: Moglan și Drăgan Birzul și Pavel Dzamă și Hotnogul și Sava și
Vasilie și Gligorie și Tunsul din Ciumălești și alți oameni buni.

Pentru aceea, și domnia mea, cînd am văzut acel zapis de mărturie
dinaintea atîtor oameni buni, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit
slugii noastre mai sus scrise, lui Nașcul, acel înainte spus loc <de>¹ prisacă,
ca să-i fie și de la noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu
se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> martie 11.

† Însuși domnul a zis.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>.

Cîrstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Iași, DCLXXXIV/28.

Orig., hîrtie (30 × 19,8 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surele*, II, p. 96–97 (orig., cu trad. editorului).

¹ Loc rupt în orig.

1633 (7141) martie 14.

Irimie Noaptes din Hăsnășeni vinde lui Ionașcu Prăjescul un loc de casă cumpărat de la Mane pitar cu 30 de galbeni.

Un zapis a lui Irimie Noaptes din Hăsnășeni pentru un loc de casă ce l-au fost cumpărat și el de la Mane pitar l-au vîndut lui Ionașcu Prăjescu drept 30 taleri.

Vălet 7141 <1633> martie 14.

Arh. St. Buc., A. N., CCVII/17.
Regest.

1633 (7141) martie 15, Iași.

Alexandru Iliăș voievod poruncește slugilor domnești din ținutul Bacău să lase în pace de toate angăriile satul Borlești pentru că ține straja pe apa Tazlăului Mare.

† Нъ Плесѣндрѣ Нѣлѣашъ коевода, кожѣю мнѣостѣю, господарѣ Зѣмѣи Мѣладѣ-скѣи. Scriem domnia mea tuturor slugilor domniei mele, ciți veți înbla cu slujbele domniei mele la ținutul Bacăului. Dămu-vă știre, deaca veți vedea cartea domniei mele, iar voi să aveți a lăsa foarte în paci de toate angheriile satul Burlești, numai să aibă ei a-și plăti cîsla lor, cit vor hi scriși la catastiv în visteariul domniei mele; nici iliș să nu dea, nici sulgiu, nici unt, nici ciară, nici lup, nici o angherie cite sint pre alți mișei a domniei mele, pentru căci domnia mea i-am lăsat să ție strajă pre apa Tazlăului celui Mari cum țin și alte străji. Și de toate să li se ție în samă, de cite să țin și altor străji.

Și nime intru nimic să nu-i învăluiască preste cartea domniei mele. Инак не бѣдѣт.

✠ Ис, лѣто ✠ зрѣма мартѣи ѿ.

† Слѣдъ господинѣ велика.

Иъ Плидандръ воєвода <т. р.>.

† Понаниѣ <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, I/1.

Orig., hirtie (30,7 × 19,8 cm.), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Hăjdeu, *Etimologicum*, III, p. 2293 (fragment din orig.).

316

1633 (7141) martie 15, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ghianghea mare logofăt jumătate din satul Negrești și seliștea Linești, pentru care a plătit lui Gefer baza datoriei fostului proprietar, Nicoară, ambele în ținutul Vaslui.

† Иъ Плидандръ Илнѣш воєвода, божію мно҃стїю, господарѣ Зѣмли Молдавскон. О҃же господство ми дали и потерѣдили есми нашеѣ вѣрникомъ и починникомъ болѣринѣ, панѣ Ивнѣшко Гѣланги великомъ логофѣтѣ, его правою ѡтнинѣ и вѣксѣлнїе, ѡт исписок за вѣксѣлнїе что имѣа ѡт Мовси Могнаѣ воєвода, половина село Негрици, вѣшнаѣ част, что ѡ волост Баслѣюскомъ, что ѡн себе кѣпѣа ѡт Мирон, брат Николѣ, сынѣ Ирнн, ради ѡснм дѣстѣ ѡгн пинѣсн добрихъ. Тѣм ради, како да ест имѣ и ѡт нас съ вѣскѣм дохѣдом.

И ѡт том, тѣже потерѣждаѣм имѣ его правою ѡтнинѣ и вѣксѣлнїе, ѡт исписок за свѣдѣтелство что имѣа ѡт Мовси Могнаѣ воєвода, една сѣлицѣ, на имѣ Линици, на Брѣлѣси, что ѡ волост Баслѣюскомъ, вѣ еднн Хотар съ Негрици, что тот село было Николѣ. Ино Николѣ вѣше длѣжен до Цѣфир башѣ тѣрци съ три дѣстѣ ѡгн пинѣсн добрихъ и съ една коенѣа, ради дѣстѣ ѡгн. И потом не ѡфатѣа платит имѣ, нѣ ѡмрѣа. И потом прѣндошѣ Цѣфир башѣ тѣрци съ еднн запис ѡт Николѣ, брат Мирон, сынѣ Ирнн, како бѣа имѣ длѣжен Николѣ съ тѣх пинѣсн и съ тоѣ коенѣа и тѣга на Стѣцкоѣ, которѣ вѣше дрѣжал ѡн, како да заплатит имѣ тѣхъ комѣти. И потом ѡна казал како

и имает ничта до нея вт комати Николаръви, нъ казал како имает Николаръ тоа селище, на имѣ Линицѣи, на Бърлаѣи, и не имал съ чим платити тоа дълженіе, нъ змогли сѣ нашемъ вѣрникомъ и почитенномъ болѣринѣ, Гланги великомъ логофѣтѣ, да платит тоа дълженіе. Ино вѣстал сѣ и платил сѣ исплънно, тѣх тридѣсет ѱги, пинѣси добрихъ и тоа кобила.

Ѣ признаѣе и другиѣхъ нарѣденіе что имал Николаръ на тоа селище, Линицѣи, и на село Негрицѣи, тако свидѣтелствовал Стецкоѣ, како не сѣт до нея, нъ вѣли до пан ии, Николаръ, и исгнели егда потонна сѣ. Таже аще проявлѣет сѣ въ нѣка вѣрмене нѣкиѣхъ изъ тѣхъ <и>¹арѣденіе, или до Стецкоѣ или до иншихъ, да сѣ възмѣт вт нѣихъ и подаст сѣ въ рѣки више писанномъ болѣринѣ нашемъ.

Того ради, тоа половина село Негрици, вишнаа част, и тоа селище, на имѣ Линицѣи, на Бърлаѣи, въ единъ хотаръ съ Негрицѣи, како да ест и вт господствѣ ми болѣринѣ нашемъ прѣдъ реченномъ, панъ Иваншко Гланги великомъ логофѣтѣ, правѣи втнини и викспленіе и зрик и потвържденіе, съ вѣсемъ доходомъ, непорѣшено николѣже на вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не змишаѣт.

Ѫ Исохъ, въ лѣто 7378ма мѣсеца мартъ ѣѢ дѣни.

† Самъ господинъ велѣлъ.

Иво Плевѣандрѣ воєвода <т. р.>.

† Крстѣ Дамниѣи <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit credinciosului și cinstitului nostru boier, panului Ionașco Ghianghea mare logofăt, dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Moisi Moghila voievod, jumătate din satul Negrești, partea din sus, care este în ținutul Vaslui, ce el și-a cumpărat de la Miron, fratele lui Nicoară, fiul Irinei, pentru optzec ughi, bani buni. Pentru aceea, să-i fie și de la noi cu tot venitul.

Și la aceasta, de asemenea îi întărim dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisoc de mărturie ce a avut de la Moisi Moghila voievod, o seliște, anume Lineștii, pe Birlădzul, care este în ținutul Vaslui, într-un hotar cu Negreștii, care acel sat a fost al lui Nicoară. Deci Nicoară a fost dator la Gefer bașa turcul cu treizeci ughi, bani buni și cu o iapă, pentru zece ughi. Iar după aceea n-a apucat să-i plătească, ci a murit. Iar după aceea a venit Gefer bașa turcul cu un zapis de la Nicoară, fratele lui Miron, fiul Irinei, cum i-a fost dator Nicoară cu acei bani și cu acea iapă și a pîrit pe Stețcoaia, pe care a ținut-o el, ca să-i plătească acea avere. Iar apoi ea a zis că nu are nimic la ea din bucatele lui Nicoară, ci a zis că are Nicoară acea seliște, anume

¹ Loc rupt în orig.

Lineștii, pe Birlădzul și n-a avut cu ce să plătească acea datorie, ci s-a rugat credinciosului și cinstului nostru boier, Ghianghea mare logofăt, să plătească acea datorie. Deci s-a sculat și a plătit tot deplin, acei treizeci ughi, bani buni și acea iapă.

Iar privilegiile și alte drese pe care le-a avut Nicoară pe acea seliște, Lineștii, și pe satul Negrești, așa a mărturisit Stețcoaia, că nu sint la ea, ci au fost la panul ei, Nicoară, și s-au pierdut cind s-a inecat. Iar dacă se vor ivi în vre-o vreme unele din acele drese, sau la Stețcoaia sau la alții, să se ia de la ei și să dea în miinile mai sus scrisului boierului nostru.

De aceea, acea jumătate din satul Negrești, partea de sus, și acea seliște, anume Lineștii, pe Birlădzul, într-un hotar cu Negreștii, să-i fie și de la domnia mea boierului nostru mai înainte zis, panului Ionașco Ghianghea mare logofăt, drepte ocini și cumpărături și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> luna martie 15 zile.

† Înсуși domnul poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiian <a scris>.

Bibl. Acad., CDLI/5.

Orig., hltic (40,8 × 27,5 cm.), pecete timbrată, căzută.

317

<Înainte de 1633 martie 22>.

Eremia, fiul lui Onciul, vinde lui Iorgachi diacul partea sa din satul Arpășești.

† Adeică eu Eremiia, feciorul Onciului, nepotul lui Obriaie, mărturisescu cu cest zapis al meu, cum eu a de a me bunăvoie, de nimene indemnatu, nici de o inpresurat, vindut-am a me dereaptă ocină și moșie den satu den Arpășești, toată partea me, cit să va alege, den vatra satului și den țarină și den tr-apă și den pădure și den tot locul, cit să va alege partea me, vindut-am giupinului Iorgachi diacul, dreptu dzeci taleri bătute de argintu.

Derept aceia, ca să hie dumisale și giupinėsei și coconilor ocină și moșia dereaptă în véci și nime dentru ruda noastră să n-aibă a să scula în vro vréme, să scorniască vreo piră sau a întoarce acestu loc, căci amu întreat de toată seminția noastră și nime nu s-au aflat ca să mi-l plătească acest loc, fără giupinul Iorgachi diiacul ce mai sus scriem și mi-au dat toți banii gata, dzeci tal[1]eri bani buni.

Și în tocmala noastră, cînd am vîndut, fost-au Neniul vătavul cel mare de ținutul Cîrligături și Drăgușan diiacul și Gheorghită diiac de Toderești și popa Gligorie de-acolo și mulți oameni buni.

Și eu Dumitrașco diiacul am scris.

Și prentu mai mare credență și mărturie, pusu-mi-am pecete și aceste mărturii toți, pecețile și iscăliturile, ca să să știe. .

Из Нѣниул прѣкълаб искахъ <m. p.>.

Из Дръгъшан дѣлак писъ <m. p.>.

† Из Гигорницъ искахъ <m. p.>.

† Попа Глигоріе искахъ <m. p.>.

Из Думитрашко искахъ <m. p.>.

Arh. St. Iași, CDLXI/47.

Orig., hirtie (30,5 × 19,5 cm.), patru peceti aplicate.

Datat după întărirea domnească din 1633 martie 22 (vezi nr. 318).

318

1633 (7141) martie 22 Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Iordache fost vornic părți de ocină din satul Arpășești, ținutul Cîrligătura, cumpărate de la Eremia, fiul lui Onciul și de la Anghelina, fiica Micăi.

† Из Алѣксандръ Илиашъ воєвода, в<о>жїею м<н>лостїею, господарь Зѣмли Младавскон. Ожж<е> прїнде прѣд нами и прѣд нашими болѣри слѣга наше Юрдакн бнѣ дворник и указоваѣ прѣд нами и прѣд нашими<н> болѣромъ единъ записъ за свѣдѣтелство, писавше и свѣдѣтелствѣише како онъ себе кѣпна въ Еремїа, с<ы>нъ Гѣнчул, внѣкъ Оверѣжїе, въсѣ частъ емѣ, ѣанко с<л> нзѣберетъ въ село Прпѣшци, въ ватрѣ село и въ полѣ и въ царинѣ и въ лѣс и въ вода и въ весъ приходъ,

что въѣ въоолост Кърангътъри. Таа част ѡт¹ себе кѡпиа ради десѣт талери сребръниѣ и заплати имѡ исплъною ѡт прѣд Нѣнюа бие вѣа вѣтаг и ѡт <прѣд>² Дръгъшан дѣак и ѡт прѣд Гѣургницъ ѡт Тѡдѣрици и поп Гангорѣи ѡт там и Дѡмитрашкѡ Фѡлуер.

И ѡт том, тижѣи> ѡказока прѣд намиа дрѣг запис за мартѡрѣи, како ѡи себе кѡпиа ѡт Ангѣлиа, дѣща Микъи, вѣѡка Билѣи, вѣсѣ част ѣи ѣанко с<ѡ> избѣрет ѡт тогоже село Арпѣѣци, ѡт катрѡ село и ѡт царинѡ и ѡт вода и ѡт лѣс и ѡт вѣс приход. Таа тижѣи> ѡи себе кѡпиа ради десѣт талери сребръниѣ, ѡт прѣд Нѣнюа бие вѣа вѣтаг и ѡт прѣд Дръгъшан дѣак ѡт Тодѣрици и поп Гангорѣи ѡт там и Гѣургницъ дѣак ѡт там и Дѡмитрашко Фѡлуер дѣак.

Ино мѡ, вѣдѣѣи тѣѣ записѣ за свѣдѣтелство, вѣроваѣом и ѡт нас ѣщеже дали и потѣрѣднѣи ѣсми како да ѣст имѡ и ѡт нас ѡтнина и вѣкѡплѣнѣи, сѣ вѣсѣм доѣдом. И ни да с<ѡ> не ѡмѣѣѣт.

Ъ Ис, л<ѣ>т<ѡ> »ѡрма март кв.

† Господинѣ рѣчѣи>.

† Крстѣ Дамниан <писал>

<Pe verso>: Ѡт Бремѣю, вѣѡк Ѡнѣюа Арпѣи.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Iordachi fost vornic și a arătat înaintea noastră și înaintea boierilor noștri un zapis de mărturie, scriind și mărturisind cum el și-a cumpărat de la Erimiia, fiul lui Onciul, nepotul lui Obrejie, toată partea lui, cit se va alege din satul Arpășești, care este în ținutul Cirligăturii, din vatra satului și din cîmp și din țarină și din pădure și din apă și din tot venitul. Acea parte el și-a cumpărat-o pentru zece taleri de argint și i-a plătit deplin dinaintea lui Neniul fost mare vătag și dinaintea lui Drăgușan diac și dinaintea lui Gheorghiță din Toderești și popa Gligorie de acolo și Dumitrașco Fulger.

Și întru aceasta, de asemenea a arătat înaintea noastră alt zapis de mărturie, cum el și-a cumpărat de la Anghelina, fiica Micăi, nepoata Bilței, toată partea ei cită se va alege din același sat Arpășești, din vatra satului și din țarină și din apă și din pădure și din tot venitul. Aceea el de asemenea și-a cumpărat-o pentru zece taleri de argint, dinaintea lui Neniul fost mare vătag și dinaintea lui Drăgușan diac din Toderești și popa Gligorie de acolo și Gheorghiță diac de acolo și Dumitrașco Fulger diac.

¹ În transcriere, greșit, în loc de *om*.

² Omis.

Deci noi, văzind acele zapise de mărturie, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit ca să-i fie lui și de la noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> martie 22.

† Domnul a zis.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

<Pe verso>: De la Eremiia, nepotul lui Onciul Arpaș.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, XLIII, p. 970—971, (transcriere după orig., pecete aplicată).

319

1633 (7141) martie 22, Iași.

Alexandru Iliăș voievod dăruiește lui Cîrstea Chiusea Brăileanul satul Rusii din ocolul tîrgului Botoșani pentru dreapta și credincioasa lui slujbă „în alte țări străine” și pentru că a dat 250 taleri de argint „în trebuința țării”.

† Нѣмъ Пзедандръ Нанцшъ воевода, божію многостію, господарь Зѣмль Молдавскон. ѿже тотъ истинный слѣга нашѣ вѣрный, Крестъ Крестъ Брънакъна, слѣжнѣ намъ правою и вѣрною слѣжѣ въ нинѣхъ тѣждѣхъ странахъ. Тѣмъ, мѣ, видѣвши его правою и вѣрною слѣжѣ до насъ, жаловали есми его всеюбною нашею многостію и дали и помилвали есми емѣ ѿ насъ, ѿ нашеи зѣмль Молдавскон, съ едно село право наше господарско, прислѣшно къ школъ тѣрга нашего Ботъшкѣннѣ, на имѣ Русѣн, по вѣши Ботъшкѣннѣ, съ мѣстоу за ставѣи и за мѣннѣ ѿ Гѣтна, такожде и въ нинѣхъ долинахъ съ мѣстоу за ставѣи и за рѣннѣи и съ садовѣи и съ вѣс приходъ, ради его правою и вѣрною слѣжѣ; дрѣгалъ, за что онъ шѣрѣталъ съ до тѣготнѣ господарствѣи ми и далъ два сто и пѣтъ десѣтъ талѣри сѣверѣннѣхъ въ вѣнѣтеръ господарствѣи ми и подали съ въ потрѣбѣи зѣмскон.

Того ради, тотъ село, на имѣ Русѣн, по вѣши Ботъшкѣннѣ, съ мѣстоу за ставѣи и за мѣннѣи ѿ Гѣтна, такожде и въ нинѣхъ долинахъ съ мѣстоу за ставѣи и за рѣннѣи и съ садовѣи и съ вѣс приходъ, да естъ и ѿт господарствѣи ми слѣжнѣи

нашеѢмъ вѣше писанномъ, Крестѣи Кюскѣ Бръилѣнѣа, правою штинѣи и дааніе и вѣкѣспленіе и ѡрик, непорѡшенно николиже на вѣки вѣчнѣи.

Ѡ по нашимъ жикотѣ и господстваніе, кто бѣдетъ господарѣ, ѡт дѣтнѣи нашихъ или ѡт нашего родѣ или пакъ бѣдъ кого Богѣ изберетъ господарѣ бѣти нашии земли, Молдавскѣи, тотъ бѣи имѣ непорѡшилъ наше ѡстроеніе и дааніе и милоканіе, нѣ аде бѣи имѣ дали и ѡкрѣпили занеже естъ имѣ правою штинѣи и дааніе и вѣкѣспленіе на свои правѣи и питомѣи пинѣси.

Ѡ кто сѣи покѣситъ разорити, тѣ да естъ трѣклѣтъ и проклѣтъ ѡт Господина Бога и спаса нашего Іисуса Христа и ѡт прѣчистѣиа его матерѣи и ѡт Ѣвѣи и ѡт вѣи свѣтнѣи вѣрховникъ апостоли и ѡт тнѣи свѣтнѣи ѡтци иже въ Нѣкистѣи градѣи да имаетъ частъ съ Іоѡдои и съ триклѣтомъ Іѡриа, въ вѣкончнѣи вѣки и мѣки, амин.

Того ради, ни да сѣи не ѡмишлетъ.

Ѣ Іѡсоѡхъ, въ лѣто *ѡрма мѣсеца мартъ кѣ дѣни.

† Самъ господинѣи вѣлѣа.

† Иѡ Іѡлѣандѣи коѣкод <т. г.>.

<Pe verso>: Іѡ Іѡанѣи вѣа логоѡетъ ѡчи и сѣи искаѡхъ <т. р.>.

† Крестѣи Даммѣианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată această adevărat credincioasă slugă a noastră, Cîrstea Chiusea Brăileanul, a slujit nouă cu dreaptă și credincioasă slujbă în alte țări străine. De aceea, noi, văzînd dreapta și credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită și am dat și l-am miluit de la noi, în țara noastră, Moldova, cu un sat al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului nostru Botășeani, anume Rusii, mai sus de Botășeani, cu locuri de iazuri și de mori în Sitna, de asemenea și în alte văi cu locuri de iazuri și de rimnice și cu grădini și cu tot venitul, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă; alta, pentru că el s-a aflat la nevoia domniei mele și a dat două sute și cincizeci taleri de argint în vistieria domniei mele și s-au dat în trebuința țării.

Pentru aceea, acel sat, anume Rusii, mai sus de Botășeani, cu locuri de iazuri și cu mori în Sitna, de asemenea și în alte văi cu locuri de iazuri și de rimnice și cu grădini și cu tot venitul, să fie și de la domnia mea slugii noastre mai sus scrise, lui Cîrstea Chiusea Brăileanul, dreaptă ocină și danie și cumpărătură și uric, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine Dumnezeu l-ar alege să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească întocmirea și dania și milui-

rea noastră, ci să-i dea și să întărească, pentru că îi este dreaptă ocină și danie și cumpărătură pe dreptii și proprii săi bani.

Iar cine s-ar ispiti să strice, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de Domnul Dumnezeu și mîntuitorul nostru Isus Hristos și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte și de 318 sfinți părinți care au fost la cetatea Nicheii și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie, în veacurile și muncile fără de sfîrșit, amin.

Pentru aceea, altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> luna martie 22 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

† Io Alexandru voievod <m.p.>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt am învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad.. LXVII/63.

Orig.. hirtie (41.2 × 28.5 cm.). pecete timbrată, căzută.

320

1633 (7141) martie 25.

Ieromonahul Partenie de la mănăstirea Bisericiani mărturisește că Sinbotin, fiul lui Tofan din Scorțăști, și rudele lui au vîndut schitului Sf. Ioan Gură de Aur a noua parte de ocină și jumătate din vadul morii, dinspre Măgură, de lingă schit.

Smerenie ermonah popa Partenie ot sfinta mănăstire Bisericiani. Scriem și mărturisim cu cestu zăpis al nostru, cum au venit la sfinta mănăstire, unde iaste hramul ce se cheamă Sfete Ioan Bogoslav, ce să cheamă locul la Babe, Sinbotin, feciorul lui Tofan din Scorțăști și cu cumnatu-său, Nechita, și cu sora-sa, Neacșa, și au vîndut a noao parte lor de ocenă, din vad de moară, giură de vad, despre Măgură, lingă mănăstire, de bunăvoia lor, de nime siliți, nici nevoiți, dreptu șapte galbeni bani buni. Iar locul cit să va alege parte lor, așijdere despre Măgură, l-au dat mănăstirii pentru păcatele părinților săi și a lor. Și s-au scris la pomelnic.

Și într-această tocmală au fostu trei oameni din Cimpuri: Grigore sin Leurdă și Ion Ciorcear și Flore, nepotul lui Pătru din Bătinești și popa Sava de la Cruce și Macovei diiacul de acolo și Onășcu Boldescul ce au fostu cupar și Pricopie diiacul de la Bolotești și Reanghe și Simian de acolo și popa Isaie de Clipicești și Gheorghie dragoman de acolo și feciorii Nechitei, Ion și Toader de acolo și Stoica de Scorțăști și Murgică din Cucuiați și Crăciun și Tudosie de acolo și Vidrașcu și Ion Tipatij și Pepele ihbașa¹ din Tîrgoveți și Vasile Lucoci de acolo.

De aceasta mărturisim cu această scrisoare a noastră dinainte acestor oameni buni. Deci acestu locu s-au cumpărat și s-au închinat svintei mănăstiri și să-și facă și zăpis domnescu. Deci de acum ca să n-aibă nimene a să mai amesteca într-acel locu. Aceasta mărturisim.

7141 <1633> martie 25.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 656, f. 35.

Copie.

321

633 (7141) martie 28, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași cinci fălci de vie la Copou pe care i le zălogise Manolache vameșul.

† Іъ Алѣксандръ Илішъ воіводѣ, вожію милостію, господарь Земли Молдавскон. Adecă au vinit, înaintea domnii méli, popa Timoftei și tot săboriul de la mănăstire de la Svetii Sava <și>² s-au jeluît pre Manolachi vamășiul, dzicînd c-au luat o sută de galbeni, bani buni, și au pus zălog cinci fălci de vii den Iaș, de la Copău, den dealul de mijloc, cum au arătat și zăpis. Și au fost această tocmală o vréme de demult, mai înaintea de toate datoriile ce au făcut el și de <la>² Calcangiuil.

Pentru aceasta, vădzînd domniia mea zăpisul lui Manolachi, cum serie prie această datorie, cum iaste o vrémi de demult, domniia mea le-am dat să-ș ție viile, cum și pînă acmu le-au ținut, pentru banii lor.

¹ Greșit, pentru „Iuzbașa“.

² Omis în orig.

Aceasta scriem, într-alt chip să nu hie.

✠ Ис, кѣ лѣто ✠ 8914 мартѣ кн.

† Сам господинъ велѣа.

Иъ Александръ воєвода <т. р.>.

† Къзакъа <писалъ>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XLIX/3.

Orig., hirtie (30,8 × 20,2 cm.), pecete aplicată, stricată.

322

1633 (7141) martie 30, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Nica cupeț din Focșani părți de ocini cumpărate din satul Mircești.

Io Alexandru Iliș voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înainte boerilor noștri, Nica cupeț din Focșani și-au arătat înaintea noastră un zapis de mărturie, scriind și mărturisindu precum el și-au cumpărat de la Marghita, soacra lui Bulai, o parte de moșie ot Holturele, din satul Miercești, a trie parte dintr-un bătrîn, cîtu să va alege parte ei din vatra satului și din cîmpu și din pădure și din pîrîu și din tot venit, drept doi pol galbeni, înaintea multor oameni buni și megiiși din pinpregiur, anume: Pepele i Stoian i Buzinca i fii săi, Cozma i Todosie i Iachim zet Bosianu i Costandin Mal¹ ot Rădulești i Mihăilă ot Bodești i Lazor i Costandin ot Bîrlădeni i Canțir i Bole ot Focșeni i Dumbravă vîtaf ot Florești i sin lui Sanhiraci și alți oameni buni.

Și pentru aceasta, tij ne-au mai arătat înaintea noastră alt zapis de mărturie de la Neculai, ot Lefter Micnici de la Focșani și de la Crocovel staroste și de la Ciohodar hotnog scriindu și mărturisindu precum au venit înaintea lor Stan sîn Armancăi și frate-său Lupe, nepotu-său Stan sîn Stanici-slav i Stepan sîn Tudoscăi și de bunăvoe lor, de nime sîliți, nici asupriți, au vîndut a lor driaptă ocenă și moșie, parte lor, cît să va alege din satul Mircești și din parte Holturelului, un vad de moară cu cîmpu și cu tot veni-

¹ „cel Mic“.

tul. Aceasta au vîndut-o, înaintea lor, numitului de sus, Nicăi cupețul din Focșeni, drept 40 talere, bani buni. Și au plătit tot deplin.

Drept aceia, să-i fie lui și de la noi moșie și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu să amestece.

S-au scris în Iași, 7141 <1633> martie 30.

Domnul au zis.

Ghenghe mare logofăt.

Cîrste Dămian.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 573, f. 194.

Copie.

323

<După 1633> martie 30, Tecuci.

Mareș din Nănești vinde ocina sa din Tomcești lui Costin postelnic.

† Гѣꙋко ми, Кръжеꙋ бие столник и Замѣир бие прѣкълаб и Ъвсиѣ юзбаша и Гава дѣлак и Петра дѣлак и Маѣтею шолтѣꙋ съ ꙗꙋ прѣгари ѡт трѣг Текѣч. Adeceă au venit înaintea noastră Mareș din Nănești, de nime nevoit, nici asuprit, ce de bunăvoia lui și au vîndut a lui direaptă ocină și moșie din sat din Tomcești, din bătrînul popei lui Vasilie giunătare de bătrîn, din tot locul, toată partea lui, i-o a vîndut dumisali lui Costin postelnicul, dinnaintea noastră, dreptu dzéce galbeni buni. Și au întrebat Mareș pre toți răzéșii să le vîndză acea ocină și răzéșii n-au vrut să o cumpere, iar postelnicul i-o au plătit deplin.

Deci noi i-am făcut această carte și mărturie ca să-i fie de credință pînă-și va face și dirésă domnești. Și pentru credința ne-am pus pecetili, ca să să știe.

Пис ѣ Текѣч, мартѣ ꙗꙋ.

† ꙗꙋ Гава дѣлак писахмо м. р.

Bibl. Acad., CXVI/141.

Orig., hîrtie (31 × 19,1 cm.), cinci pecetii aplicate, dintre care una a orașului Tecuci.

Datat după doc. din 1632 mai 28 prin care se întăresc lui Costin postelnic părți de ocini din satul Tomcești, dar cumpărătura din acest zapis nu este menționată (vezi nr. 94).

1633 (7141) aprilie 22, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitru Botoșanul o parte de ocină din satul Băiceni, ținutul Hîrlău, cumpărată de la Rugină diacul din Șilișău.

Noi, Alecsandru Iliș voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn țării Moldav[v]ii. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, sluga noastră Dumitrie Botoșanul cu un zapis de mărturie de la slugile noastre, Udrea biv vornic și de la Onciul Iurașcoviciu și de la Gorciul din Dorohoiu și de la Isacu Stîrce și de la Tiron vătămanul din Necșani și de la Grigorce din Gorbănești și de la Gavril uriadnic din Onțani și de la mulți oameni bătrîni și tineri di pinregiur megieși, scrii<n>¹d și mărturisind într-acel zapis precum că el ș-au cumpărat lui, dinnaintea noastră, una parte de ocină din satul Băiceni, ținutul Hîrlăului, de la Rugină diacul din Șilișău, dreptu 64 zloși bătuți, însă toată partea lui cîtă să va alege din vatra satului și din cîmpu și din pădure și din tot venitul.

Deci noi, văzîndu zapis de mărturie de la atîta oameni buni, noi am crezut și de la noi iarăș i-am dat și i-am întărit slugii noastre de mai sus scris Dumitru Botoșanul, pe acea de mai sus scrisă parte de ocină din satul Băiceni, din ținutul Hîrlăului, ca să-i fie lui și de la noi driaptă ocină și cumpăratură și întăritură, cu tot venitul, nestrămutat niciodată în veci. Și altul să nu să amestece.

Scris în Iași, de Dimitrie, 7141 <1633> aprilie 22.

Domnul au zis.

Ghenghea vel logofăt au învățat.

Este și tălmăcirea lui di pi limba sirbiască, iscălită de Ioan Stamate biv vel pitariu.

Arh. St. Iași, CCLXXXI/2.

Traducere din 1814.

¹ Omis.

1633 (7141) aprilie 27.

Miron Barnovschi voievod dăruiește lui Costantin Sitarul satele Giurcani și Rîșcani, pe Elan, în ținutul Fălciu, foste drepte domnești.

Copii di pi suret di ispisoc strbăsc di la Miron Moghila Barnovschi vodă, den velet 7141 <1633> aprilie 27.

Adică domniia me m-am milostivit și am dat și am miluit sluga domnii meli, pi Constandi<n>¹ Sitarul, cu un sat, anumi Giurcanii cu Râșcanii, di pi vale Ialanului, ci iaste la ținutul Fălciului, care acest sat au fost drept a domnii meli, drepti moșii, pentru a lui dreptă și credincioasă slujbă ci au slujit domnii meli.

Iară după a noastră viață și dumnii, pe cini va alegi Dumnezău, nimini să nu strici a noastră danii și miluiari. Oricini s-ar ispiti să o strice să fii niar-tat de Domnul Dumnezău, care au făcut ceriul și pământ¹ și de a lui precurată maică și de toți sfinții.

Drept aceia, ca să-i fii cu tot venit¹, nirișluet în veci di veci. Și altul să nu se mai amestici.

Eu Gheorghii Vrabe logofăt ot divan am scos acest suret, cum și eu Dumitrașcu sin diiacon Chiriță, cu zisa moșului Costanden Stavăr m-am iscălit, Dumitrașcu Sitaru iscălit.

Și iau am scris cu zisa lor și sint martoru, Moisiu Mailatri, Gheorghii Mailatri, 1791 dechemvrie 3.

Bibl. Acad., CXCIX/14.

Copie de pe trad. din 1842.

EDIȚII: Antonovici, *Bogdana*, p. 17–18 (aceeași copie).

326

1633 (7141) aprilie 28, Mănăstirea Voroneț.

Tarasie și Partenie egumeni împreună cu întreg soborul mănăstirii Voroneț dau lui Ionașco Jora vornic seliștea Milcinești, din ținutul Cîrligătura, în schimbul seliștii Mușinți, din ținutul Suceava.

† Гмѣреніе ермонахъ Тарасіе игумен и Парѣніе игумен и Ѳеодоръ проегумен и Пифаніе проегумен, Николае проегумен и Харитон проегумен и всє съєврѣт сѣктоє монастирѣ Борониц². Scriem și mărturisim cu cest zapis al nostru cum

¹ Omis.

² Smeritul eromonah Tarasie igumen și Parthenie igumen și Theodor proegumen și Pifanie proegumen, Nicolae proegumen și Hariton proegumen și tot soborul de la sfînta mănăstire Voroneț.

am schimbat cu vornicul Ionașco Jora o seliște în ținutul Cîrligăturii, anume Milcineștii și ne-au dat altă seliște, în ținutul Suceavei, anume Mușinții, ce simtu mai sus de tîrgul Sirétiului. Și ne-au adaos o sută de lei. Căce că noi nu o am putut ținea de răzeshii de pre împregiuru, noi nu aveam nici un folos de acea ocină; ce am schimbat cu dumnealui vornicul, ca să fie lui ocină în vîci și cuconilor dumisale și nepoților, nime să n-aibă nici o treabă, cum mai mare mărturie iaste și uricul la dumnealui, de la cine au fost dare și miluire svintei mănăstiri și de la noi zăpis și tărie, ca să fie dumisale în vîci ocină.

Și mai mare mărturie am pus pecetea svintei mănăstiri.

У свѣтоѣ монастырѣ Коронѣцѣ¹.

Бѣ лѣто хрѣма мѣсѣца апрѣлѣ кнѣ.

Писалъ Михаилъ вѣстѣрникъ.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/47.

Orig., hirtie (32,2 × 20,2 cm.), pecete aplicată.

327

1633 (7141) aprilie 29, Iași.

Miron Barnovschi voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și vecinilor săi.

Ioan Miron Barnowsky Mogila Wojwoda confirmation ut N^{ro} 25^a.

Dtto Iassy, 7141 <1633> den 29 t<en> Aprill.

Ioan Miron Barnovschi Moghila voievod întărește ca la nr. 25^a.

Dat în Iași, 7141 <1633> aprilie 29.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 48.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 755 (text german și trad.).

¹ La sfînta mănăstire Voroneț.

² Ioan Wasily Wojwod bestätigt die durch den zur Suczawaer Mitropolie gehörige Unterthanen und Potuszniken steuerfrey.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 2te <en> Iuny.

Ioan Vasile voievod confirmă scutirea de dări pentru vecinii și poslușnicii Mitropoliei Sucevei.

Dat în Iași, 7142 <1634> iunie 2.

1633 (7141) mai 9, Bîrlad.

Todosie, fiul lui Vasile Micul, vinde nepoților săi ocina sa din satul Tărbuțeni.

† Eu Todosie, ficiorul lu Vasilie Micului de Saulești, volost Bîrlad, scriem și mărturisăscu cu cestu zapis al meu cum de nimene nevoit, nici înpresurat, ce de a mea bunăvoie, am vîndut a mea dreaptă ocină și moșie din sat din Tărbuțeni, partea părintelui meu, lui Vasili Micului, dintr-acel sat ce mai sus scrie. Aceasta parte am vîndut lu Vasilie și lui Precup și lui Ionașco și Virnavei, fratelui lor, nepoților mii, dreptu patru galbeni, a patra parte dintr-un bătrîn. Deci s-au scolar acest patru fraț cari mai sus scrie și au dat mie toț acei bani ...¹ ci mai sus scrie, ca să le hie lor ocină și moșie și a toată sămînția lor, neurniț să hie nici dănăoară în véci.

Iar tocimala noastră au fost dinaintea dumisale lui Vasilie Fulgă vornicului de Birlad și Gianta și Căpățînă de Sirbi și alți mulți oameni buni.

Deci noi vîdzindu plată deplin și de bunăvoi lor tocimală, noi încă ni-am pus pecețile pre acéstu zapis, ca să știe.

БѢ БѢРЛАД, *ЗРМА МАН Ъ.

Arh. St. Buc., M-rea Cașin, IV/1.

Orig., hîrtie (31 × 18,7 cm.), trei peceți aplicate.

1633 (7141) mai 13, Iași.

Lupul fost vornic ș.a. mărturisesc cum Condrea vameș a vîndut o jumătate din satul Vasileu, ținutul Cernăuți, lui Gavrilăș vornic.

Se ni smi,² az Lupul dvornic i Roșca dvornic i Furtuna comis i Tudor pîrcălab, Ipatie Murguleț i Ștefan zugravul i Nacul. Adecă au venit înaintea noastră Condrea vameșul, de nime nevoit, nici înbieat, ce de bunăvoia sa,

¹ Neclar.

² Greșit, în loc de „se ubo mi“.

de au vândut giumătate de sat den Vasileu, de țănutul Cernăuților, den ispisoc și den derease de cumpărătură ce au avut de la Prodan, au vândutu-i dumisale lui Gavrilaş dvornicul, dreptu doi sute și șeasezeci de lei, ca să-i hie dumisale dreptu ocină și moșie în veaci și ca să hie dumnealui volnic a-ș face și derease domnești pre-acea ocină și nime să n-aibă niș o treabă a să amesteca într-acea giumătate de sat ce au vândutu-i Cond<u>r</u>e vamășul.

Și pre mai mare credință, ce am văzut noi că au mărturisit singur Con-drea vamășul înaintea noastră și i-am văzut iscălitura și peceatea, noi încă ne-am pus pecețile și iscăliturile ca să hie de credință unde să va arăta acestu zapis, ca să știe.

Și eu Petru Grasul am scris.

U Ias, 7141 <1633> mai 13 zile.

Lupul biv dvornic.

Ștefan zugrav.

Murguleț Ipati.

Nacul.

Roșca vornic.

Furtuna comis.

Gavrilaș.

Tudor percalab.

Condri vamăș.

Petrea Grasul.

După Bălan, *Doc. bucovinene*, I, p. 205—206.

Copie din Arh. Trib. Cernăuți, pachetul cu documente vechi.

330

1633 (7141) mai 18, Iași.

Lazor egumenul și tot soborul mănăstirii Agapia vind lui Ștefan din Iași și femeii sale Marica un loc de casă în Iași, lângă pivnița Banvicăi.

† Adecă eu, Lazor egumenul și cu tot săborul de la sfînta mănăstire de la Agapie mărturisim cu cest zapis al nostru cum au venit la sfînta mănăstire Ștefan din tîrgu din Iaș și cu făméia lui, Măriica, fata lui Ioachim Măciucă,

de au pohtit să cumpere de la noi un loc de casă ce-am avut în Iaș, lângă pihnița Banvicăi.

Deci noi, de bunăvoia noastră și cu tot săborul, l-am vîndut dreptu cindzăci de taleri, ca să fie lor ocină și moșie și ficiorilor lor. Însă iaste aproape și de casa lui Măciucă.

Iar noi vădzindu plată bună pentru credință mare, noi am pus și pecétea sfintei mănăstiri ca să știe.

Și le-am dat și patru zapise ce-au fost acelor locuri, să fie pre minule lor.

Пис 8 Ис, въ лѣто ✠зрми мѧи и҃ѣ дѧни.

† Și s-au vîndut acest loc în dzilele lui Vasilie voevod, *божню милостию, господаръ земи Молдавскѧ*¹.

† Из Мѧфтию пис.

Arh. St. Buc., M-reă Cetățuia, XI/3.

Orig., hirtie (31 × 18,5 cm.), pecetea m-rii Agapia.

331

1633 (7141) mai 21.

Cristea, fiul lui Drăguș vornic, vinde lui Pătrașcu diac un loc de prisacă din satul Berendeești, ținutul Vaslui.

† Adecă eu Cristea, feciorul lui Drăguș vornicul, scriu și mărturisescu cu cest zapis al meu cum eu, de bunăvoea mea, am vîndut un loc de prisacă ce iaste la Berendeești, în ținutul Va<s>²luiului. Acela loc l-am vîndut lui Pătrașco diacul de Iași drept 5 zloți, bani buni. Deci ca să-i fie lui ocină și să-ș facă prisacă. Însă mai multă ocină nu i-am vîndut, ce numai loc de prisacă.

¹ Precizarea diacului trebuie considerată ca un ecou al încercărilor pe care le făcea Lupul mare vornic de a deveni domn al Moldovei după alungarea lui Alexandru Iliaș voievod.

² Omis în orig.

Și intru aiciști tocmali a noaștri au fost părintele popa Vasilie de la Sveataa Tr[r]oiți și Ursu diiacul și Scintée.

Și mai pre mare credință ne-am pus pecețile.

Și eu Cristea am scris și mi-am pus pecétea.

Еъ лѣто *ѡрмѣ мѣи кѣ.

Cristea Dragus¹ <m.p.>.

Bibl. Acad., CLXXXV/201.

Orig., hîrtie (12,8 × 16,3 cm.), o pecete aplicată.

382

<1633> mai 25, Cristești.

Ioan Boldescul scrie egumenului Partenie de la Bisericiani pentru niște documente și niște vite.

† Ioan[n] Boldescul scriem închinăciune la ai noștri cinstiț părinț de la sfînta mănăstiré ot Beserecani, părintele igumănul Partenie și la tot soborul, de la mai mic și plecat și mult păcătós să priimiț, molitfa voastră, mătanie și smerenie.

Alta, trimeț un ispisoc și scrisoare molitfelor vostre și cite să vor afla toaté vă voi da-lé, cum am grăit și am scris. Numai ce mă rog să-mi daț și molitfa voastră dobitoacele cu za<p>t întru minile cestor ficii ai noștri, cari-i trimetem acolo, anume Procopie, Gligorie și carele va mai veni de acolo, noi vom plăti.

ГНЕ МОЛИМ², Dumnedzeu să vă dăruiască împărăția ceriului, molitfelor vostre.

Ѧ Кръст, мѣи кѣ.

Și de vor fi oile tunse, veț socoti de altelé să daț.

Ѧз Ивнѣшко Болдѣскѣл нскѣл м. р.

<Pe verso, adresa>: La cinstit părintele igumănul Partenie și la tot săborul de la sfînta monastire Beserécani să să dea.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, I/12.

Orig., hîrtie (15,5 × 19,3 cm.).

Datat după doc. din 3 martie 1633 (vezi nr. 304).

EDIȚII: Hăjdeu, *Archiva istorică*, I, 1, p. 72 (orig., cu data greșită: <către 1650 mai 25>).

¹ „Dragus“, cu litere latine.

² Aceasta rugăm.

<1633> (714<1>¹) iunie <înainte de 22, Constantinopol>.

Testamentul lui Miron Barnovschii voievod.

† Io Miron Barnovschii Movila v<oie>v<o>d. Dăm știre cu această scrisoare a noastră tuturor a cui să cade a ști că eu fiind acuma în miinile păginilor, de bunăvoya mea venit la mina lor, pre amăgiturele și înșelăturile lor și mă scoaseră din odihna mea cea bună. Și cum cunoaștem și vedem tocmelele păginești mai mult avem nădejde de moarte decit de viață. Și într-acela chip meșteșuguiră cu mîngîirea lor, de nici casa nu mi-am tocmnit cum să cade la purcesul nostru, cum mi-au fost voia mea, ca de mi s-ar prileji aicea și vreo moarte, să se știe pe ce tocmeală a remas casa noastră. Ce nici un lucru stătător n-am făcut, se fie cu a noastră odihnă, pentru că nici eu n-am avut această nădejde se fiu eu astăzi într-această nevoe.

Printr-aceasta, mă rog pentru dragostea lui Dumnezeu tuturor prietinelor noastre, de ni să va prileji aice vreo moarte sau vreo închisoare îndelungată, să vă fie milă de casa noastră, de nu ne-am priceput la purcesul nostru să ne tocmim casa cum se cade, ca să nu fie pre urma noastră price și gilceavă între ruda noastră sau între prieteni, căci că n-am știut că voi veni la una ca aceasta. Și avut-am gînd să facem pînă am fost pe loc, ci tot am îndelungat după zi și am tras nădejde că vom dobîndi earăși domniea. Dacă ași fi știut, mi-aș fi tocmnit lucrurile și acuma aș fi scăpat de acelea de toate, numai pre Dumnezeu și pre dreptatea mea las toată nădejdea.

Cînd este acuma, eu mărturisesc lui Dumnezeu, celui ce au făcut ceriul și pămîntul și mărturisesc a toatei rudei miei și tuturor prietinelor că eu las cu toată voia mea și cu tot sufletul meu această scrisoare într-același chip, cum de mi s-ar prileji aice vreo moarte, ca să fie de credință și de seamă pre urma noastră ce să va afla scris într-această scrisoare.

a) Pentru acele ocine ce am cumpărat de la dumnealui Sirevskie și de la dumneai doamna Ana și de la dumnealui cneazul Koreskie, pînă am fost lăcuior acolo, dumneai doamna Ana de multe ori ne-au grăit și cu rugăminte într-acestași chip, cum de aș vrea se cheltuesc acele ocini, cum se nu încapă moșia dumisale într-alte mîini, să se vînză altui cuiva, că sînt gata dumnealor a ne întoarce banii, să le fie moșie ear pre mina dumiilor sale, cum au și fost. Într-acest chip am fost și noi bucuroși să nu cază pre mina altora; după pofta dumisale, avut-am și noi gînd, de ne va da Dumnezeu earăși domniea în țara Moldaviei, dumnealor să-și rescumpere moșia de la noi, că au fost și cu desulă gilceavă și să mai las și din suma banilor ce am dat pre acele ocine, cum

¹ Vezi datarea.

am și scris la dumnealor și acuma deosebi. Deci de va vrea acum dumnealui jupînul Sirevskie și cu dumneei doamna Ana să-și rescumpere moșia dumisale, dumnealor să dea den suma banilor ce am dat pre toate părțile, una sută și doaă zeci de mii de zloți proști, la mîna oamenilor noștri care-i vom arăta mai jos. Iar altă sumă ce trece de o sută și doao zeci de mie de zloți, eu dau și dăruiesc cu toată voiea mea dumisale doamnei Anei și coconilor dumisale, să fie dată în véci; nime să n-aibă a cere de la dumnealor. Numai dumisale maicii noastre să-i facă venit dentr-acele ocine, ce vor socoti dumnealor, să-i fie de hrană pînă va fi dumneaei vie. Iar după moartea dumisale, să fie eară dumisale doamnei Anei și coconilor dumisale. Și pînă va fi dumneaei maica noastră vie, să aibă de la dumnealor socotință și cinste, cum au avut și de la noi, însă de va vrea, dumneaei să lăcuiască acolo pînă la moarte.

b) Cea sumă de bani, una sută doaă zeci de mii de zloți, ce am arătat mai sus, să aibă a da dumnealui jupînul Sirevskie și dumneei doamna Ana a mîna oamenilor noștri, la Gavrilaš vornicul și la Costin postelnicul, iar ei vor da acești bani unde le vom arăta noi. Iar de nu va voi dumnealui giupinu Sirevskie și dumneei doamna Ana să-și rescumpere moșiea, ca să dea acea sumă de bani, una sută și doaă zeci de mii de zloți, la oamenii miei cari e-am arătat, atuncea să fie volnici acești doi boeri, Gavrilaš vornicul i Costin postelnicul, a vinde acele ocine fiecui, cui va vrea să cumpere, iar altul den ruda mea, nimea să nu fie volnic a vinde.

g) Dentr-acești bani să aibă a da Gavrilaš vornicul și Costin postelnicul cincisprezece mii de zloți la sfînta biserica din Liov, care biserică am săvirșit-o noi cu cheltueala noastră și multe chieluieli au făcut breasla de la acea sfîntă biserică din Liov cu zisa noastră și n-am apucat să plătim acele cheltuieli. Ce să aibă a-i plăti acelea ca să fie pomana noastră deplin.

d) Așijderea, sfînta biserică Uspenia Preceste den tîrg din Iași, care iaste închinată la luminatul și sfîntul mormint a lui Hristos, și acea sfîntă biserică este nesăvirșită, deci să aibă acești boieri a săvirși și acolo dintr-acești bani, cu cît vor socoti că să va săvirși.

e) Așijderea, biserică lui sf<întul> Ioan Cîrșiteli, iar în tîrg in Iași, care iaste făcută de noi ear nu este săvirșită, și acolo să aibă să o săvirșască și veșminte și alte ce va trebui la acea biserică să aibă a face.

z) Pentru datorii, care vor fi datorii drepte, să aibă a se plăti, să nu fim în blăstăm.

i) Luatu-s-au niște boi de la niște neguțetori și de la comisul Fortună pe vremea ce plătiim Ustia și s-au dat acei boi giupînului Sirevskie în prețul Ustiei. Și unora dentr-acei neguțetori li s-au făcut plată, ear altora nu li s-au plătit¹. Și de alte datorii, de toate care sînt datorii drepte, știe cămărașul

¹ În copia de la Arh. St. Buc., Ms. nr. 629 urmează: „Ce știe Tudorașco cămăraș cui s-au plătit și cui nu s-au plătit“.

și ce va rădica el cu sufletul său cu jurămint tare, să aibă acele datorii a să plăti, să nu-mi fie îngreoiat sufletul și cu acele păcate... ² Și de la cămărașul niște bani cînd am trecut încoace luat-am, avea și zapis de la noi, să aibă a i se plăti după zapisul nostru.

k) Niște argint ce am dat la dumnealui Stefan Potoski, voevodul de Breslau, și la dumneaei doamna Maria, cînd am fost și în Hotin, după ce ne maziliră, preț de șaptezeci de mii ¹ de zloți, poftind dumnealor la noi să-i împrumutăm cu o sumă de bani; noi bani nu am avut îndămină să-i dăm aceiași dată. Apoi dumnealor poftiră și argint să-l zelogască într-un an și apoi să ni-l dea nouă iarăși înapoi... ³ Deci poftim pe dumneaei, pre doamna Marie, să-l dea la mina cestor doi boieri cari i-am lăsat ispravnici casei mele, ca să aibă a-l vinde și să dea din banii ce vor lua pe acel argint, șase mii ⁴ de zloți la sfîntul mormînt al domnului nostru Isus Hristos, la Ierusalim. Alți bani iar să se dea unde va fi zisa noastră.

l) Beserica de la Toporăuți, unde zac oasele părintelui meu, Dumnezeu să-l pomenească, să aibă a o găti de ispravă.

m) Pentru cinstită maica noastră, de nu va vrea să șază dumneaei la Ustii pînă va fi dumneaei vie, dumneaei să vie în țară, să șază cu soru-mea, cu Scribca. Știm că va fi la cînte și socotită și ce să va alege parte dumisale se-i fie de moarte, să fie tot pre mina dumisale Scribcăi.

n) Pentru sfînta monastire Bîrnova, care iaste începută de noi, vedem că după vremi ce stătură, alt nime nu va putea să o săvîrșască, numai o putere domnească. Pentru aceea, de va alege Dumnezeu un domn creștin ca acela să o săvîrșască, Dumnezeu să-i fie întru ajutor. Mănăstirea cea de lemn, ce s-au făcut întii, să aibă acești boieri a o socoti și a o întări.

o) Pentru sat, pentru Toporăuți, de vor socoti și vor cunoaște călugării că nu vor putea ține acel sat, ce să va pustii, căci este la acea margine și mai mult în nădejdea noastră s-au ținut, decît să va pustii acel loc și-acea sfîntă biserică, unde zac oasele părintelui nostru, mai bine le dau voie să facă tocmeală călugării cu vornicu Gavrilaš, să le dea într-alt loc mai cu odihnă și să ție acolo coconii surorii mele, Svercăi.

p) Pentru cocoana lui Ionașc Strovici, să o ia la sine au vornicul Gavrilaš au Costin postelnicul, să o căsătorească după un fecior de boiear den țară, să-și ție moșile. Și pentru ce s-au crescut în casa noastră, să-i facă ceva parte din haine și den argint, să-mi fie pomană.

r) Pentru niscari zapise sau măturături (?) ⁵ de să vor afla undeva, făcute de noi, adevăr și făcut-am... ⁶ cercînd binele nostru și am juruit unuia

¹ În aceeași copie urmează: „ot tam“.

² În aceeași copie: 16 000.

³ Așa în textul editat.

⁴ În aceeași copie: 5 000.

⁵ În copia de la Arh. St. Buc., Ms. nr. 629: „măcramuri“.

⁶ În aceeași copie urmează: „a bogăji“.

și altuia, cum de vom dobîndi domnie în țara Moldaviei, după nevoința lor, ca să aibă de la noi nagrod ¹ după nevoință ce vor nevoi; acumă acelea toate să nu fie de credință, nici să se crează nicăire.

s) Pentru robii care ne-au slujit cum să cade și slugele noastre, să aibă nagrod ¹ după slujba lor.

t) Ear să nu zică cineva dintre surorile noastre, sau din nepoți sau din veri primari, sau fie cine din ruda noastră că doară are treabă sau parte dentru ocinele noastre ce le-am cumpărat în Țara Leșească sau dentr-altă avere a noastră, că nime n-are treabă, nici parte întru agonisita mea, fără cui voiui arăta eu, după voia mea, acela va avea treabă și parte, căci aceste ocine și agonisita noastră nu ne-au rămas moșie de la părinți, ce le-am agonisit eu însumi. Pentru aceea, nime să nu se amestece să cee parte, ce să aibă acești doi boieri aleși... ² toate prin mina lor, ocini, aur, argint, haine, toate acestea clătitoare și stătătoare, să se dea pe la monăstiri și biserici pentru sufletul nostru și a părinților noștri. Sînt bogate bisericici goale de veșminte, sînt bogate stricate, descoperite, să aibă a le griji dintr-agonisita mea, cît le va ajunge puterea, pentru sufletul nostru. Eu dau și dăruesc coconilor surorii mele, Svercăi, și coconilor nepoatei noastre, Saftiei, jupînesăi lui Costin postelnicu... ³

u) De ni să va prileji moarte aicea la mina acestor păgîni, să pue acești boeri nevoință, se nu-mi zacă oasele în păgînatate ce să le aducă în țară să le îngroape la sfînta mănăstire Dragomirna.

f) Pentru sfintele biserici care sînt făcute de noi, cu nevoința noastră, să vă fie aminte și pre urma dumilor voastre și urmașilor ⁴ voștri.

h) ⁵ Toate aceste cîte s-au scris mai sus sînt poftele mele, cu toată voea mea și poftesc și rog pre toți prietenii miei să fie aceste tocmele stătătoare; nime să nu le amestece într-alt chip de cum am tocmit eu cu voea mea.

Iar cine să va ispiti să amestece într-alt chip aceasta tocmeală ce am tocmit eu cu toată voea mea, să fie treclet și proclet și afurisit și să fie neertat de Dumnezeu.

7140 iunie.

După <Istrate (?)>, *Testamentul prințului Miron*, p. 410—413 (editat, cu unele modernizări fonetice, după orig. ce se afla înainte de noiembrie 1847 la biserica Barnovschi din Iași).

O copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 629, f. 251—254 (cu data greșită: 7136).

După cum rezultă din text, testamentul e scris la Constantinopol, în preajma executării lui Miron Barnovschi, la 1633 <7141> iunie 22 (editorul n-a citit ultima cifră a velleatului, care a fost, desigur, 4(1)).

ALTE EDITION: Hăjdeu, *Archiva Istorică*, I, 2, p. 187—190 (cu data: „1628”);

Stănescu, *Viața religioasă la români*, p. 124—135 (cu data: „1628”).

¹ „răsplată” (polonism).

² În aceeași copie urmează: „și voi”.

³ Așa în textul editat.

⁴ În aceeași copie: „coconilor”.

⁵ În aceeași copie, numerotarea cu cifre (1—19).

1633 (7141) iunie 23, Bîrgăoani.

*Ilie Pleșca din Bîrgăoani vinde 14 pămînturi din Certieni
lui Tanasă.*

Adecă eu, Ilie Pleșca ot Bărgăoani, scriu cu acest zapis al meu la mîna lui Tanasă Dragulmînisa ot Certieni, precum am vîndut 14 pămînturi, pămîntul cite un leu, cu tot venitul, drept 14 lei vechi, din Certieni, din partea Cosmașii, care moșie am cumpărat-o de la Chirilo.

Și cînd am vîndut s-au întîmplat mulți oameni între noi, anume: Ștefan ot Bărgăoani și Iftimie Malaiu ot tam și Radul ot tam și Grigori ot Certieni; și mulți oameni și bătrîni știu de tocmala noastră.

Și pentru credință ni-am pus degitul.

Ot Bărgăoani.

Ilie Pleșca am făcut zapisul.

Iftimie martur.

Samoilă ot Certieni martur.

Grigori ot Certieni martur.

Radul martur.

Ștefan a popii martur, am scris zapisul cu zisa lui Ilie Pleșca.

Însă zapisul care am avut eu de la Chirilo nu i l-am dat că este cu niște odoară și alte zapisă în Țara Ungurească. Deci cînd l-oi aduce să avem a-l da. Deci am mărturisit să se crează.

7141 <1633> iunie 23.

După Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 78 — 79.

Copie.

<1633 iunie 25 — iulie>, Țarigrad.

*Moise Movilă voievod poruncește să se judece din nou pricina dintre
Cehan jitnicer și Roșca vistiernic pentru satul Sterpeni.*

† *Ію Монсею Могіла воеводѣ, божію милостію, господарѣ Землі Молдавскон.*
Dăm știri co cartea dumi mele pentru u<n>¹ sat ce au <a>¹vot pîră boiarii

¹ Omis în orig.

domni méle, Cehan jicniciariul și Roșca visternicul, anomé Sterpénii, com de va hi făcot Roșca nescari cărți pentr-acea seliști să no fie nice de o crede<n>¹ță, căce au ados și Cehan cartea de la ipiscopul Mitrofan și de la oameni boni, megeiaș; dece să aibă a să fățișea cărțile lor și să se giudece aceasta pîră de iznovă.

Aceasta scriem.

† Писъ Цариградъ.

† Самъ господинъ велѣа.

Иъ Мѣси въвода <м. р.>.

Arh. St. Buc., Episcopia Huși, XIII/17.

Orig., hîrtie (30,4 × 18,8 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o copie, ibidem, Ms. nr. 545, f. 117.

Datat de la începutul celei de a doua domnii a lui Moise Movilă voievod, cînd el se afla încă la Constantinopol și după faptul că în poruncă se face aluzie la documentul pe care Gheorghe Roșca l-a obținut în timpul domniei lui Alexandru Iliș, la 1632 mai 29. (vezi nr. 96) Cf. și documentele din 1631 octombrie 30 (ibidem, Episcopia Huși, XIII/9) și 1635 ianuarie 5 (ibidem, Episcopia Huși, XIII/11).

336

<Cca. 1633 iulie 5, Bîrlad>.

Tule Tetul șoltuz cu 12 pîrgari din Bîrlad ș.a. mărturisesc că Irina, soția lui Ghinea, a vîndut părți de ocini din Pițigani, Mastatici și Valea Iepii, lui Scîrlet și Tudorachi.

Suret scos asemenea di pi un zapis a lui Tule Tutul pentru niște părți de moșie ce-au vîndut și iaste făr-de velet. 1784 iunie 6.

Adecă Tule Tetul ² i sî 12 pîrgari i Ionașcul i Toader Beldiman nemesnicoi Birladscoi i Ionașcul Dinga cupeț i . . . ³ Goianu i Hîre tij i Gligori Căpă-țină de Sirbi i mnoghii liudi dobrih, orășeni din Bîrlad. Scriem și mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit înaintea noastră Irina, fimeia Ghinei ce-au fost pîrcălab, de bunăvoe ei, de nime silită, nici împresurată, ci de a ei bunăvoe și-au vîndut a ei driaptă ocină și cumpărătură din sat

¹ Omis

² Îndreptat de editor din „Tutul” pentru că în Bîrlad „prin a doua jumătate a secolului al 16 se afla un Tetul și nu un Tutul”.

³ Așa în textul editat.

din Țigani (Pițigani)¹, în gura Băncei, a patra parte; și așijdere din sat din Mastatici iarăși au vîndut ea a patra parte, cu vad de moară între apa (în apa)¹ Bîrladului și acie ocină o au vîndut lui Scîrlet și lui Tudorachi (loc alb) ...², cum au arătat și zăpis de cumpărătură din zilele lui Ureche vornicul, de la feciorii lui Ursul, nepoții Petrii; așijderea au vîndut ea iar dintr-alt zăpis, ce au avut ea de la Anăsie, fata lui Isaiu, nepoată lui Gherman postelnicul, a patra parte iar din satu Mastatici și a patra parte din Pițigani și a patra parte iarăși din Valea Iapii. Și aceste părți de ocină ea le-au vîndut lor drept cincizăci de galbeni, bani gata și un cal bun și o iapă cu mînzul.

Deci noi, văzînd a lor bună tocmală și plată deplină, dinaintea noastră, noi încă li-am făcut aciastă mărturie și zăpis, lor, dela noi, pără ce-și vor face și dresă domnești.

Și pentru credința pus-am și pecetea orașului într-acest zăpis, ca să știe, și pecețile noastre, ca să fie de mărturie. Iar altul nime să n-aibă treabă.

Ghenghe vel logofăt.

Ionașcul Dinga au fost de față.

Căpățînă.

...³.

După Antonovici, *Doc. bîrlădene*, IV, p. 71—72.

Copie din 1784 iunie 6.

Datat de editor după mărturia lui Tule șoltuzul și a altor orășeni din Bîrlad din 1633 iulie 5 (vezi nr. 337).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XVI, p. 183, nr. 8 (rezumat, cu data „cca. 1623“

337

1633 (7141) iulie 5.

Tule șoltuzul cu 12 pîrgari din Bîrlad ș.a. mărturisesc că Mărica și sora ei au vîndut o parte de ocină din Văleni lui Scărlet și Aiupul.

† Adecă Tulea șoltuzul съ еѣ прѣгари и Ивнашко . . <ѡт трѣг Брѣла>⁴ дскон и Динга кѣпец и Накѣ Голан тижѣ и Накѣ тижѣ и Зресѣ Еѣнтѣл тижѣ <и>⁵ многоѣм людѣ добрих мѣшчани ѡт трѣг Брѣладскон, cum au venitu, înaintea

¹ Nota editorului.

² Așa în textul editat.

³ Nume nedescifrat de editor.

⁴ Loc rupt în orig.

⁵ Omis în orig.

noastră, Măriica și cu sora ei, Grozava, nepoatele lui Ion stolnicul, fetele Bălaei den Văleni, ș-au vîndutu, de bunîvoia lor de nimene silite, nici înpre-surate, a lor direaptă ocină și moșie din sat din Văleni, dintr-u<n>¹ bătrinu a treia parte cu loc de prisacă și cu pomăt și cu casă în vatra satului și cu loc de finaț, din cîmpu și din pădure și din tot locul. Și acéia parte eli o au vîndutu dumisale lui Scărletu și frățitelui ² său, Aiupul, dreptu trei cai buni, ca să le fie lor direaptă ocină și moșie nevinovată.

Deci noi, vădzindu a lor buni tocmali și plată deplină, noi încă le-am făcut această mărturie a noastră și zapis pînă ce-și vor face și dirése domnești. Iar altu nime de semenția noastră să n-aibă a să amesteca *НИКОЛИЖЕ*.

БЕЛЕТЪ ХЪРМЪ ЮЛІЕ 7.

Из Иванашко искал м. р.

Arh. St. Buc., Eforia Școalelor din Moldova, I/3.

Orig., hirtie (31 × 21,5 cm.), trei peceti aplicate.

Pe foaia a doua, o parte din același document.

EDIȚII: Antonovici, *Doc. bîrlădene*, IV, p. 70—71 (rezumat).

838

1633 (7141) iulie 8, Șătrăreni.

Ilinca, fata lui Oniul, vinde Tiții partea ei de zestre din satul Dînceni, cumpărată de tatăl ei de la Pilat.

Adecă eu Ilinca, fata Oniului, mărturisăscu eu cu această scrisoare a mea cum eu, de bunăvoe mea, am vîndut driaptă moșie mea, ce au fost dată de tatăl meu Oniul, sîn lui Simionce, mie zestre. Deci eu acum am vîndut-o Tiții parte mea din satu, din Dînceni, ce au fost cumpărătură tătîne-mieu de la Pilat, din parte Zlătariului, a trie parte din stîlpul din gios și am luat o iapă cu minzu și așijdere ce au fost cumpărat de la Urita Lisa, am luat un bou.

Și în tocmala noastră fost-au Nechifor din Mirești și Gavril vătăman din Șătrăreni și Simion Berce de acolo și Nicoară de acolo și alți mulți oameni buni, săteni și megieși. Deci noi, văzîndu de bunăvoe lor tocmală și deplină

¹ Omis în orig.

² În loc de: „frăținelui“.

plată, noi pentru credința pusu-ni-am peceteile, ca să aibă a-ș face și dres domnescu.

Și eu Andronic Săcescul am scris, să să știe. S-au scris la Șătrăreți. Ilinca iscal.

7141 <1633> iulie 8.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 645, f. 60.

Copie.

339

1633 (7141) iulie 29.

Gheorghe și Petrea, starostii de Trotuș ș.a. mărturisesc că ocina din Chirișomu, pentru care s-au pîrit înaintea lor Verdeș cu Unguraș ș.a., se cuvine, după dresesele arătate, celui dintii.

Suretu di pe o mărturie di la starostii di Trotuș, cu pecete Ocnii, din văletu 7141 <1633> iulie 29.

† Eu Ghiorghe și Petrea, starostii de Trotuș, scriem și mărturisim cum au vinitu înaintea noastră Ungurașul și Marcul Julfă și cu Dănăilă, di au pîritu pe Verdișu și pe femeia lui, pe Mărica, și i-au pîritu pentru o ocină din Chirișomu. Deci Verdișu și cu Marica ș-au adus ale sale diresă și s-au găsitu într-acel diresă cum au cumpăratu Petre Puiul și cu femeia lui, Safta, ace ocină di la Burlă și di la tată-său Nicoară și di la Avram, ficiorul Magdei.

Deci noi i-am giudicatu cu Foloș Martin șoltuzul și cu 12 pîrgari și cu alți oameni buni, orășeni și cu slugi domnești din ținutu, anume: Bodiiocu ot Bordzești și Ursul și Sava ot tam și Dumitru Puia de Negoști și Costantin Puia de Hilipești și Ursul de Verșești și Iliseiu di Poiană.

Deci noi i-am giudicat și am aflatu și ș-au adus Verdeșu și cu femeia lui ale sale diresă, drepte zapisă di cumpărătură, cum au cumpăratu părinții lor di la acei oameni, ce-s mai sus scriși.

Noi vădzindu dirésăli lor, cu oameni buni, noi încă li-am făcut scrisoare și zapis cum au rămas Verdeș pe Ungurașul și pre Dănăilă și pre Marcul

Julfă și pre alți oameni a lor, ca să nu mai aibă nici o triabă, nici o pîră, pentru această pîră, nici dănăoară.

Și pentru mai mare credința am pus pecete tîrgului pe acestu zapis să știe.

Această mărturie, di pe alta veche, am scris-o eu, Simion Cheșco uricarul, la vălet 7249 <1741> iulie 30.

Arh. St. Buc., M-rea Cașin, V/3.

Copie.

340

1633 (7141) august 9, Iași.

Pană stolnic scrie pîrcălabilor, șoltuzilor și pîrgarilor de Neam să lase în pace un loc de finaț al mănăstirii Secu.

† Az Pană stolnic scriem la pîrcălabii de Neamțu și la șoltuz și la pîrgari și la toți orășenii de acoloa. Dămu-vă știre de rîndul unui loc de finaț ce-au fost domnescu, din gios de hotarul sventei mănăstiri a Săcului, ce acel loc de finaț s-au milostivit măriia sa Moisi vodi, în céia domnie dintîi, să fie a sventei mănăstiri a Săcului și au făcut și zapis de la măriia sa pre acel loc.

Printr-ace, și noi dacă am văzut zapis mării sale, am făcut această carte a noastră la voi, să aveți a lăsa acel loc de finaț în paci, să-l cosască călugării de la Săcul, cum scrie și în zapisul [mă] mării sale lui vodă. Mai mult să nu învăluiț, ce-au dat măriia sa sventei mănăstiri, tot iaste dat.

Déci vă scriem și să fiț sănătoș.

Пис оу Паш, акто хзрма аверст ѿ.

Из Панъ ека столник искал т. р.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL/13.

Orig., hirtie (32 × 20 cm.), pecete aplicată, căzută.

<1633 august, după 9—1634 martie>.

Todosca, fiica Măricăi, dăruiește lui Cehan vornic ocinele sale din satele Botoi și Vinderei.

† Adeacă eu, Todosca, fata Măricăi, nepoata Cîrstocei, scriu și mărturisăscu cu cestu zapis al miu cum eu de bunăvoea mea am dăruit a mea dreaptă ocină și moșie din sat din Botoi, cu vatra de sat și cu vad de moară și cu loc de prisacă și-n cîmpu și în săpături și în tot vinitul, ce să va alége partea mea ș-a părinților mei, dumisale vornicului Cehan și cuconilor dumisale și nepoților dumisale și a toată săminția dumisale ce să va alégi dintru sămința dumisale, ca să-i fie dumisale dreaptă ocină și moșie și cuconilor dumisale, danie de la noi, de nime nesilită, nici asu<prită, ci de>¹ a mea bunăvoe.

Așijdere, cum am dăruit și partea ce să va alége din sat din Vindere a[a]răș dumisale vornicului Cehan și cuconilor dumisale și nepoților dumisale, ca să le fie dumilor sale dreaptă danie de la noi, din tot vinitul, ce să va alége partea mea, nici ca să aibă a să amesteca din rudele mele nime pentru danie ce am dăruit pentru sufletol părinților mii.

Și cîndu am făcut această danie, s-au prilejit popa Cîrstea ot Rădéni și Neculaiu Vrabie ot tam și Grozav de Călimănești și Dobri de Popești și căpitanul Dărdăr ot Rădéni și Gavril și Zahariea ot Tulești și En<a>¹chi ot Gănești și Costantin Vrabie ot Cîrstești, ca să-i fie dumisale de credințe

Az Ionașcu popa am scris.

† Dărdăr.

† Zahariea.

† Gavril.

† Costantin.

† Eu popa Cîrstea iscal <m.p.>.

† <Groz>²av.

† Neculaiu.

Bibl. Acad., CLXXIV/16.

Orig., hîrtie (30,5 × 21,5 cm.), rupt.

Datat în funcție de Ionașco Cehan pe care Moise Movilă îl face mare vornic în cea de a doua domnie, după sosirea sa în Iași.

¹ Omis în orig.

² Rupt în orig.

1633 (7141) <august, după 9—august 31>, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Dumitru Leoa vornic de gloată satul Piscani, la Prut, în braniște, cu moară în dubase.

† Иъ Моисею Могилу воєвода, кожю милостію, господаръ Земли Молдавскон. Adecă domnia mea m-am milostivit și am dat și am miluit pre sluga domnii mele, Dumitru Leoau vornicul de gloată, cu un sat anume Piscanii, pre Prut, în braniște, cu moară în dubase pre apa Prutului, ce acel sat iaste dreptu de moșia domnii mele, iară mai denainte vrêmê au fost as[s]cultîndu de ocolul Iașilor. Acela sat l-am miluit slujii noastre, carele mai sus scrie, Dumitru Leoau vornicul pentru a lui direaptă și <cu>¹ credință slujbă, ce au slujit domnii mele și țării la Țarigrad; alta și pentru căce au dat patru cai, biciuluiț dreptu doou sute de galbeni, pentru treaba țării.

Pentr-a acea ca să hie lui direaptă ocină și dare și miluire și feciorilor lui și nepoților, neclătit nici dănăoară în veci.

Iară pre urma noastră, nice ² va rușii a noastră dare și miluire și toc mală, acela să hie trăcleat și procleat și anathima de la Domnul Dumnedzău și de la прѣчиста Богоматерь ³ și de la toți svinții. Și altul să nu să amestece înaintea cărții noastre.

Писъ ѿ Мс, къ лѣто 7141.

† Самъ господинъ велѣ.

Иъ Моисей воєвода <м. р.>.

Bibl. Acad. XLII/76.

Orig., hirtie (19,7 × 10,7 cm.), pecete inelară aplicată, cu legenda: *Иъ Моисей Моисею воєвода.*

Această legendă se păstrează pe toate pecețile mici ale actelor emanate de la Moise Movilă voievod și nu o vom mai repeta.

Datat după sosirea lui Moise Movilă de la Constantinopol. La 9 august domnul nu se afla încă în Iași (vezi nr. 340).

¹ Omis în orig.

² Greșit, în loc de „cine”.

³ prea curata maică a Domnului.

1633 (7141) august <12; 20—29>.

Moise Movilă voievod împuternicește pe Prodan să-și apere seliștea Prelipca din ținutul Dorohoi.

7141 <1633> august 2¹.

Carte de stăpînire tot de la Moisei Movilă v<oie>v<od> slugii sale, lui Prodan, spre aceia ca să fie tare și puternic a-și ține și a-și apăra a lui otcină și moșie, seliștea Prelipca, de la ținutul Dorohoiului.

După Ghibănescu, *Surete* XII, p. 16 (v. și p. XXV).

Rezumat.

Documentul are data de zi greșită; Moise Movilă a sosit în Iași după 9 august (vezi nr. 340). Admițînd că cea de a doua cifră nu a fost citită, data de zi nu putea fi decît 12 sau din intervalul 20—29.

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi și scutește de dări 20 de vecini de aici ai Mitropoliei.

Ioan Moise Mogila Wojwoda detto, detto².

Dtto Iassy, 7141 <1633> den 25^{t<en>} August.

Ioan Moise Moghila voievod, la fel².

Dat în Iași, 7141 <1633> august 25.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 115.

Rezumat.

Un rezumat la Arh. St. Buc., Ms. nr. 527, f. 66 v. (nr. 2).

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensts*, III, p. 750 (text german și trad.).

¹ Vezi datarea.

² Se referă la doc. nr. 21 din *Inventar*:

Ioan Georg Stefan Wojwod privilegiet das zur Suczawaer Mitropolie ad S<anc>tum Georgium et Iohanem Novum gehörige Dorf Pojana Wladika so ohnweit Iassy und lasst die

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește scutirea de dări a circiumilor Mitropoliei Sucevei.

Ioan Moise Mogila Wojwod confirmat ut N^{ro} 61 ¹.

Dito Iassy, 7141 <1633> den 25^{t<en>} August.

Ioan Moise Moghila voievod întărește ca la nr. 61 ¹.

Dat în Iași, 7141 <1633> august 25.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 75.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 22 (text german și trad.).

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește mănăstirii Secul un loc de finaț și de arătură lângă hotarul mănăstirii Neamț, fost ascultător de Țirgul Neamț.

† Иъ Моисѣ Могила воєвода, божією милостію, господаръ Земли Милдавскои. Оже господство ми оумилостивихом съ и помиловахом наша свѣтаа молебъ, монастыр Гикла, гдѣ ест храм Оусѣкновѣнїа чистнаго главы Іоанна Кръс-

in selben befündliche 20. Unterthanen steurfrey und nur zum Weingärten Anbau Bloss zu verwenden, wovon die Nutzniessung jedoch zur Anschaffung der Beleuchtung für die heuligen Iohann Novi gewidmet worden.

Dito Iassy, 7162 <1654> den 22^{t<en>} Marz.

Ioan Gheorghe Ștefan voievod întărește Mitropoliei Sucevei, Sfântul Gheorghe și Ioan cel Nou, satul Poiana Vlădicăi de lângă Iași și scutește de dări pe cei 20 de vecini de acolo pentru a lucra la viile Mitropoliei, din al căror venit se procură ceara și candelile de la moaștele Sfântului Ioan cel Nou.

Dat în Iași, 7162 <1654> martie 22.

¹ Vezi în acest volum doc. nr. 232, nota 1, la care se referă.

тителѣ, съ едно мѣсто за сѣножатн и за врани что ест въ нижное хотар
монастири Гекѣл, подли хотар сѣктаа монастир Немецкомѣ, нже того мѣсто
бывшѣи права господарѣское, присаженн къ трѣгѣ Немецкѣи.

Ино да ест свѣтѣи монастири Гекѣл въ господстве ми права даанїе и
милостивїе, съ вѣсѣм дохѣдом.

И по нашем живѣтѣ и господствованїи, кто Богъ из ерет бывшѣи господарѣ
ѣ наше земли, Младавскон, и тот да имаѣт даан и оукрѣплен на того мѣсто
свѣтѣи монастири бывшѣи писана.

И ни да сѣ не оумнишаѣт прѣд сѣм листом нашим.

Пис оу Ис, въ лѣто «зрѣма август кѣ.

† Гам господинѣ велѣа.

Io Мовси воєвода <м. р.>.

† Анастасїе <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am miluit sfînta noastră
rugă, mănăstirea Secul, unde este hramul Tăierea cînstitului cap al lui Ioan
Botezătorul, cu un loc de finaț și de arătură ce este din hotarul de jos al
mănăstirii Secul, lingă hotarul sfîntei mănăstiri Neamțul, care acel loc a fost
drept domnesc, ascultător de Tîrgul Neamț.

Deci să fie sfîntei mănăstiri Secul de la domnia mea dreaptă danie și
miluire, cu tot venitul.

Și după viața și domnia noastră, pe cine îl va alege Dumnezeu să fie
domn în țara noastră, Moldova și acela să dea și să întărească acel loc sfîntei
mănăstiri mai sus scrise.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7141 <1633> august 25.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Anastasie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL/14.

Orig., hîrtie (32,8 × 20,5 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad. din sec. al XIX-lea.

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește închinarea mănăstirii Galata cu satele Belcești, Plopi și Călugăreni, către biserica patriarhiei Ierusalimului, scutind pe oamenii din aceste sate de dări.

† Іѡ Моѵси Могила воєвода, божією милоуією, господарѣ Зѣмли Молдавскон. Оуже господство ми благопронзволюхъ нашимъ благимъ пронзволеніємъ, чистимъ и свѣтлѣмъ средцемъ и ѡт Бога помочиіа, господство ми ревнѣющимъ добримъ дѣломъ, съматрѣіаши нинимъ свѣтопочившимъ господарихъ прѣжде внишимъ насъ, ѡт любовѣ еже къ Богу и къ свѣтимъ его црѣкѣамъ и монастырѣмъ и Богу молебниціхъ, иже нѣ помиловашѣ и зкрѣпиша радї спасенїе дѣшѣ нхъ и вѣчнѣа памѣтѣ, тѣмъ ради и господство ми, елико поселѣ нашего и державїи, молимъ Бога іако да поспѣшествуетъ и намъ, въ добрихъ дѣлѣхъ послѣдовати Благоданїихъ. Тѣмъ ради, господство ми съ благословеніємъ Божїимъ и съ благословенїимъ молебницимъ нашимъ, архїереймъ Божїимъ, свѣтителѣмъ нашихъ молдавскихъ, кѣр Бараамъ архїепископъ и митрополитъ Гѣчаевскїи и кѣр Дїѡнисїе епископъ Романскихъ и кѣр Бѣлогїе епископъ Радовскихъ и кїр Митрофанъ епископъ Хѣшскихъ и съ всѣмъ нашего съвѣта, господство ми змилуехомъ сѣ зѣло и дади и потвердїаи есми ѡт насъ, ѣ нашимъ зѣмли, Молдавскон, свѣтѣи и славнѣи црѣкѣви Иерусалимскаго, идеже естъ страшнаго и чюдотворца гробъ Господина Бога и спаса нашего Ісуса Христа, съ три селове, на имѣ Бѣлчицїи и Плопи и Кѣлѣгѣренїи, что сѣ нѣнѣ именуетъ пропѣвѣшѣ...¹ что на рѣцѣ Бѣлѣа, въ волостъ Хрѣловѣ и съ ставове и съ мѣли на рѣцѣ Бѣлѣа, что тѣхъ внише писаниихъ селове, ѡт старихъ и древниихъ дѣни, бѣше правїи господарскихъ, прислѣшнихъ къ школъ трѣгъ Котнарѣ. Потомъ бѣше даанїе и милуванїе ѡт сїго Старагѡ Петра воєвода <св>²оїи молебенъ новосъздана, монастыри Гѣлата, иже естъ близъ Шскихъ трѣга, еже съда ѡбѣщаа сѣ и дароваа сѣ быти мѣстохъ тонъ внише>² писаниїи свѣтѣи црѣкови Иерусалимскаа Божїе.

Такоже господство ми дади и потвердїаи есми свѣтѣи монастыри, іакоже бѣло даанїе и милуванїе ѡт Петра воєвода и ѡт Стефана воєводї Томшєвичѣ и ѡт Радѣа воєвода и ѡт Барновскїи воєвода и ѡт Ілєѣандрѣ, сынѣ Радѣа воєвода и ѡт Ілєѣандрѣ Ілїїш воєвода, промилостивїи сѣи и господство ми и призвѣахомъ люди въ тѣхъ селове внише писаниїи, занеже когда привѣдиа ни Господинѣ

¹ Loc alb in orig.

² Loc rupt in orig.

Богъ въ штечества господства ми, въ земаѣ Молдаестѣи, шерѣтохом тѣх више писаних селах ми много без люди, пѣсти и сказани.

Того ради, господство ми шинолостивих сѣ село и дадохом им лист за прощеніе въ господства ми како да не имает нам датї ни дан великаа, ни мала, ни робите нам ни жадною нашѣ работѣ, ни наши платити, ни сѣлжѣ, ни горциниѣ за шечи, а ни за свини, ни десѣтинѣ за пчели, ни глобеници, ни дешѣгѣбениари да не вѣннити въ тѣх селах, а ни една ангерїах, иже сѣт на ниших оубогих господства ми, тѣчїю да имает шни послѣжити за что бѣдет трѣкове и послѣшенїе свѣтѣи монастыри. И въсѣх сих више писаних дабилах и горциниѣ и десѣтинѣ да имает шни датї въ рѣки молебником нашим калѣгером въ свѣтаа монастыри, да имает их послати до свѣтаа церков Божїа іако да бѣдет за шевованїе тамъ и за ниших томѣ свѣтомѣ мѣсто и црѣкъвъ више писаних.

Того ради, тѣх више писаних селах и нашѣ даанїе и милованїе и шкрѣпленїе, іако да ест и въ нас више писаних црѣкъви Божїе Иерѣсалимскаа, съ въсѣм доходоу, непорѣшенно николиже на вѣки.

И пак молебеници наши, свѣтїи шѣци иже тамо прѣбивает, да имает нам написати въ свѣтїи, вѣлании помѣник, такоже и родителем господства ми и братїям господства ми, іако да поминает нас въ въсѣх божественних слѣжбах, по шенчаю црѣкъвенномѣ. Такоже и памѣт да сътворѣт нам и да молитъ милоштивого Бога въ нашим животѣ и добрѣм съмиренїем и въ дѣлготѣ господствѣ, іако да въвозможем въсѣгда молити еже въ свѣтїа Божїа црѣкъви и монастыри. Тоѣ господство ми пишем.

И по нашим животѣи, кто бѣдет господаръ въ дѣтїи наших ни въ нашего рода, тот би им непорѣшил наше даанїе и шстроенїе, нѣ але бї им даи и шкрѣпил. И кто покѣсит разорити, тѣ да ест трѣклѣт и проклѣт въ Господа Бога и въ прѣчистїа яго матѣрѣ и въ ѿ евангелисти и въ бї свѣтих апостоли и въ тїи свѣтих шѣци, иже въ Некинетѣм града и да расхитѣт яго гнѣвъ Божїи и да имает част съ їсдоу и съ треклѣтом їрїа, въ безконечнїа вѣки и мѣки, амин.

Пис оу Ісох, въ лѣто хѣрмѣ август кѣ.

Сам господинѣ велѣа.

Ивъ Мшисн Могила ковоода <м. р.>.

Крѣм Дамїан <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră, cu inimă curată și luminată și cu ajutorul lui Dumnezeu, domnia mea rîvnind la fapte bune, privind spre alți sfințîrposai domni care au fost mai înainte de noi, din dragostea ce au avut față de Dumnezeu și față de sfintele lui biserici

și mănăstiri și față de rugătorii lui Dumnezeu, pe care ei i-au miluit și i-au întărit pentru mintuirea sufletului lor și pentru veșnica pomenire, de aceea și domnia mea, după puterea și stăpînirea noastră, rugăm pe Dumnezeu ca să ne ajute și pe noi, ca prin fapte bune să urmăm binefacerile lor. De aceea, domnia mea cu binecuvîntarea lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea rugătorilor noștri, arhieriei lui Dumnezeu, ierarhii noștri moldoveni, chir Varlaam arhi-episcop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu întregul nostru sfat, domnia mea m-am milostivit foarte și am dat și am întărit de la noi, în țara noastră, Moldova, sfintei și slăvitei biserici din Ierusalim, unde este înfricoșatul și de minuni făcătorul mormînt al Domnului Dumnezeu și mintuitorului nostru Isus Hristos, cu trei sate, anume Belceștii și Plopii și Călugărenii, care acum cu nume schimbat se numește ...¹, care sînt pe riul Bahlui, în ținutul Hirlău și cu iazuri și mori pe riul Bahlui, care acele mai sus scrise sate, din zile vechi și de demult, au fost drepte domnești, ascultătoare de ocolul tîrgului Cotnari. După aceea au fost danie și miluire de la acest Petru voievod cel Bătrîn rugii sale nou zidite, mănăstirea Gălata, care este lingă tîrgul Iași și care acum s-a făgăduit și s-a dăruit a fi metoh acelei mai sus scrise sfinte biserici a Domnului din Ierusalim.

De aceea, domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri, precum i-a fost danie și miluire de la Petru voievod și de la Ștefan voievod Tomșevici și de la Radul voievod și de la Barnovschi voievod și de la Alexandru, fiul lui Radul voievod și de la Alexandru Iliaș voievod, m-am milostivit și domnia mea și am chemat oameni în acele mai sus scrise sate, pentru că atunci cînd ne-a adus Domnul Dumnezeu în moștenirea domniei mele, în țara Moldovei, am găsit acele mai sus scrise sate mai mult fără oameni, pustii și stricate.

De aceea, domnia mea m-am milostivit foarte și le-am dat lor carte de iertare de la domnia mea ca să nu aibă a ne da nici dare mare, nici mică, nici să nu ne lucreze nici o muncă a noastră, nici să ne plătească iliș, nici sulgiu, nici gorștină de oi și nici de porci, nici desetină de albine, nici glob-nicii, nici deșugubinarii să nu intre în acele sate, nici o angărie, care sînt pe alți săraci ai domniei mele, numai să aibă ei a sluji pentru ce va fi treaba și poslușania sfintei mănăstiri. Și toate aceste mai sus scrise dabile și gorștina și desetina să aibă ei a le da în miinile rugătorilor noștri călugări de la sfînta mănăstire, ca să aibă ei a le trimite la sfînta biserică a lui Dumnezeu pentru ca să fie acolo pentru încălțăminte și pentru altele ale acelu sfînt loc și bise-rică mai sus scrisă.

¹ Loc alb în orig.

De aceea, acele mai sus scrise sate și danie și miluire și întărire a noastră să-i fie și de la noi mai sus scrisei biserici a lui Dumnezeu din Ierusalim, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Și iarăși rugătorii noștri, sfinții părinți care trăiesc acolo, să aibă a ne scrie în sfântul, marele pomelnic, precum și pe părintele domniei mele și pe frații domniei mele, ca să ne pomenească la toate slujbele dumnezeiești după obiceiul bisericii. De asemenea să ne facă și pomenire și să se roage milostivului Dumnezeu pentru viața noastră și bună pace și pentru domnie lungă, pentru ca să putem întotdeauna milui sfintele biserici și mănăstiri ale lui Dumnezeu. Aceasta scriem domnia mea.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru, acela să nu le clinească dania și întocmirea noastră, ci mai mult să le dea și să le întărească. Iar cine va încerca s-o strice, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de Domnul Dumnezeu și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli și de 318 sfinți părinți, cei de la cetatea Nicheii și să-l sfărîme minia lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie, în veacurile și muncile fără de sfârșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7141 <1633> august 25.

Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <m.p.>.

Cîrstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, I/9.

Orig., hirtle (42,5 × 27 cm.), pecete aplicată, căzută.

348

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Galata de Sus satul Vorovești, din ocolul ȋrgului Iași, cu toate gloabele și deșugubinele, ȋn afară de birul ȋmpărațesc, iar oamenii din sat să fie poslușnici ai mănăstirii.

† Иъ Моѵсѣи Могила воєвода, божією милостією, господарь Земли Молдавскон. Оже господство ми дали и потвердили всми стѣтамъ монастыр назиканмаго Галатіа Бише, идеже ест храмъ Бѣзнесеиіе Господа Бога и спаса нашего

Исуса Христоса, съ глобел и съ дешѣгѣнни что сътворѣтъ сѣ въ село свѣтѣн монастири, на имѣ Боровицѣи, что ест въ окол трѣг Искрих, съ <сѣлацъ за>¹ крѣ-ви и съ горцини за вѣци и за сквини и съ десѣтинѣ за пчели и съ нлиш.

Тѣм ради и въ, въси слѣги господства ми, елици кют Ходитѣ съ слѣж-боки господства ми по тамѣ, въ ничисоже да валоутѣ на них, ни глобентѣ, но да вставентѣ нх сѣло ѣ мирно за нлиш и за горцини за вѣци за сквини и за де-сѣтинѣ за пчели.

Тѣм ради и ви, вѣлици вѣтажи и глобници и дешѣгѣнниари и вѣлѣкарни и подвѣдари и прочѣих слѣги господства ми, да не вѣнидѣтѣ въ того сѣло, почто господство ми ѣ милостивих сѣ и простихом на них за вѣсѣх, и за сѣлацъ и за ниних ангѣрѣих, како бѣше прощен и въ дѣни ниним благочистивих господарем; тѣкмо да имѣет дати дан царскаа, а ни никто, нѣ да бѣдет до свѣтѣн мона-стири за вѣованѣи и тѣх люди бити послѣшници свѣтѣн монастири. И ни да сѣ не ѣмншаѣт валоуатѣ на них прѣд сѣм листом нашим.

Ѧ Ис, лѣкто ѡрмѣ август кѣ.

† Гам господинѣ вѣлѣа.

Имѣ Мѣисн вѣвода <т.р.>.

† Крѣта <писал>.

† Io Moisi Moghilă voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri care se numește Galatiia de Sus, unde este hramul Înălțarea Domnului Dumnezeu și mintuitorului nostru Isus Hristos, cu gloabele și deșugubinele care se vor face în satul sfintei mănăstiri, anume Voroveștii, care este din ocolul tirgului Iașilor, cu <sulgiu de>¹ vaci și cu gorștina de oi și de porci și cu desetina de albine și cu iliș.

Pentru aceea și voi, toate slugile domniei mele, ciți veți merge cu slujbele domniei mele pe acolo, întru nimic să nu-i învăluți, nici să-i globiți, ci să-i lăsați foarte în pace de iliș și de gorștină de oi și de porci și de desetină de albine.

De aceea și voi, mari vatavi și globnici și deșugubinari și olăcari și podvodari și celelalte slugi ale domniei mele, să nu intrați în acel sat, pentru că domnia mea m-am milostivit și i-am iertat de toate, și de sulgiu și de alte angherii, cum au fost iertați și în zilele altor binecinstitori domni; numai să aibă a da birul împărătesc, iar alta nimic, ci să fie la sfinta mănăstire

¹ Omis în orig.

preasfintei, curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare, pururea fecioară Maria, cărei sfintei mănăstiri mai sus zisă și noi i-am lăsat un sat, anume Toporăuții, ce este în ținutul Cernăuți, pentru că au arătat rugătorii domniei mele, călugării de la acea sfîntă mănăstire, drese de danie și miluire de la alți domni foști mai înainte de noi.

De asemenea și de la noi am dat și am făcut această întărire acelei sfinte mănăstiri, ca să ne fie veșnică pomenire și pentru sufletul sfîntă-roposatului părintelui domniei mele și pentru sufletul nostru și pentru sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele, ca să-i fie și de la noi întărire și uric, neclintit, cu tot venitul.

Și domnia mea am lăsat acel sat mai sus scris, Toporăuții, de gorștină de oi și de porci și de desetina de albine și de iliș și de sulgiu și de camănă din băutură și piei, de toate cîte mai sus scriem să fie lăsați în pace, fără pecetluit, să nu aibă întru nimic a-i învălui, ci să fie în pace de toate cîte mai sus scriem.

Pentru aceea, voi toți, pîrcălabi de cetatea Hotinului și staroști de Cernăuți și toate celelalte slugi ale domniei mele și globnici și deșugubinari și olăcari și podvodari și alții, întru nimic să nu-i învăluți, iar de vor fi sau deșugubini sau se va întîmpla vreo moarte de om să ia părinții monahi de la acea sfîntă mănăstire, să le fie pentru îmbrăcăminte. Iar globnicii și deșugubinarii și pîrcălabii să nu aibă nici o treabă, nici în sat să nu intre.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri au din neamul sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu cîntească întocmirea noastră, ci să le dea și să le întărească. Și cine s-ar ispiti s-o strice, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și pămîntului și de preacurata lui maică și de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie în muncile și veacurile cele fără de sfîrșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7141 <1633> august 25.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Muzeul Județean Suceava, nr 2104.

Orig., hîrtie (56,5 × 40,5 cm.), pecete timbrată.

O fotocopie la Academia de Științe Sociale și politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fotografii III/55.

EDIȚII: Wickenhauser, *Bochotin*, p. 76—77 (trad. germană).

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirilor Adormirea din Iași și Birnova o pivniță de la chervăsăria din Iași, „unde a fost casa lui Ureche vornicul“, scutind totodată pe omul de la pivniță, Necula, de toate dările și angăriile.

† Иъ Мѡѡсѣи Могила боявода, бояѣю милостѣю, господарь Земли Молдавскон. Бже господства ми промилостивихъ сѧ и дадохом и помилувахом и потврѣдихом свѣтѣи монастыри, гдѣже ест храмъ Ѥспеніе прѣсвѣтѣи и чистѣи и прѣблагословеннѣи владичице наше Богородице, приснодѣвѣи, Марїа и пакиже дрѡгоє свѣтѣи монастыри, иже именуетъ сѧ Бѣрнова, гдѣже ест храмъ свѣтаго и славнаго и велико мѣченика и побѣдоносца Христова, Гѣоргїа и Іѡанна Нокаго, една пивницѧ въ кирѣтсарїе въ трѣгъ Іѡскон, гдѣ былъ домъ Ѥрѣки декорника, въ нарѣденїе за даанїе и милуванїе что имали въ Бѣрновскїе боявода и за потерѣженїе въ самого господства ми, въ прѣвою господство.

Тѣмъ ради како да ест имъ и нѣнѣ въ насъ даанїе и потерѣженїе тѣмъ вѣше писаннымъ монастырамъ, Ѥспенїе и Бѣрнова, правою штинѣ, съ вѣсѣмъ доходомъ.

И такожде, господство ми смилостивихомъ сѣ и простихомъ единъ человекъ что имаетъ калѣгери въ тѣхъ вѣше реченныхъ монастырахъ въ тоа вѣше писанная пивницѧ, на имѣ Некѡла, да бѣдетъ ѡ мирно за вѣсѣхъ давалахъ и ангерїахъ колико бѣдетъ на ннихъ себѡи господства ми и мѣшчани въ трѣгъ Іѡскон и за пивѣши за ѡзаемъ и за злоци и за лѣи и за владѣи и за жолдѣи и за подеде, и за сѣнно и за дрѣво, и за камѣнѣ, велика и мала, и за бѣзменни и за вѣсѣхъ еже вѣше пишемъ, да бѣдетъ домъ его сѣло ѡ мирно, тѣкмо да имаетъ онъ послѣжити и продавати вино тѣмъ свѣтимъ монастырамъ вѣше писанныхъ.

Тѣмъ ради и вѣ, ѡрѣдници въ трѣгъ Іѡс и шолтѣи и прѣгари и вѣси слѣши господства ми, лица кютъ ходите съ слѣжеахъ господство ми по тѣмъ, въ ничиже да не валонте его, ни домъ его, како вѣше пишемъ.

И по нашимъ животѣи и господствованїе, кто бѣдетъ господарь въ дѣтихъ нашихъ или въ нашего родѣ или пакъ бѣдъ кого Богъ избѣретъ господарь вѣти нашѣи земли, Молдавскѣи, тотъ бѣи имъ непорѣшилъ наше даанїе и ѡстроенїе, нѣ аѣ вѣи имъ дали и ѡкрѣпѣи. И кто сѧ покѣситъ разорити, тѣ да естъ проклѣтъ и трѣклѣтъ въ Господинѣ Бога и въ прѣчистѣа его матерѣ и въ Ѣѡангѣлисти и въ

blestemat și de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli și de 318 sfinți părinți care au fost în cetatea Nicheii și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie, în veacurile și muncile fără de sfârșit, amin.

La Iași, în anul 7141 <1633> august 25.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Barnovschi, V/3.

Orig., hirtie (41,5 × 27,8 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1796 aug. 27, de Andrei Tălmăciu căpitan.

351

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod scrie dregătorului, șoltuzului și pîrgarilor de Huși să lase în pace satele Episcopiei de Huși, să nu le învăluiască cu tirgul.

† Иъ Мѡисѣи Могѣла воѣвода, вѡжѣю мноаостѣю, господарѣ Зѣмли Молдавскоѣ. Scriem domniia mea la sluga domniei mele, la deregătoriul de tirg de Huș și la șoltuz și la pîrgari de acolo și la aprodzi carii veș scoate tirgul să sécere pinea domniei mele acolo la tirgu și la comișei carii veș face fin domniei mele la tirgu. Dămu-vă știre, deaca veș vedea cartea domniei mele, iară voi să aveș a lăsa foarte în pace satele svintei mănăstiri a Episcopiei, întru nemic să nu învăluieș la nevoile tirgului, ci tirgul să-ș ridice nevoile cum vor putea, iară satele svintei Episcopiei să fie foarte în pace.

Aceasta vă scriem, într-altu chip să nu faceți.

Оу Ис, въ лѣто хрѣма август кѣ.

† Гам господинѣ велѣл.

Иъ Мѡѣси воѣвода <m.p.>.

† Тодосне <писал>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/38.

Orig., hirtie (31,2 × 20 cm.), pecete aplicată.

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod scrie dregătorului, șoltuzului și pîrgarilor de Huși să nu învâluiască cu tîrgul satele Episcopiei de Huși.

† Нѡ Мѡнѡн Мѡгнѡлѡ вѡевода, божію мѡлостію, господарѣ Зѡмѡлѡ Молдавскоѹ. Scriem domniia mea la diregătoriul de Huș și la șoltuz și la pîrgarii de acolo. Dămu-vă știre, deaca veț vedea cartea domniei méle, iară voi să aveț a lăsa foarte în pace satele svintei mănăstiri Episcopiei de Huș, întru nemic să nu aveț a le învâlui la cheltuialele tîrgului, ci să vă deridicaț voi greutatea cum veț putea, cu tîrgul, iar satele Episcopiei să hie întru bună pace, cum au fost și pînă acmu.

Aciasta vă scriem și mai multă jalobă să nu vie la domniia mea.

Оу Мѡ, въ лѣто хрѡм левѡст кѡ.

† Гѡм господаринѣ велѣлѡ.

Нѡ Мѡѡнѡ вѡевода <м. р>.

† Тѡкѡчанѡлѡ <писал>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/39.

Orig., hîrtie (30,5 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod scrie cămănarilor de la Huși să lase în pace o cîrciumă mare, un cojocar și un meserciui ai Episcopiei de Huși.

† Нѡ Мѡнѡн Мѡгнѡлѡ вѡевода, божію мѡлостію, господарѣ Зѡмѡлѡ Молдавскоѹ. Пишем господарство ми слѡга наши, камѣнари котори вѣзѡмѡлѡт камѣнѣ въ тѣрѣгѣ Хѡшѡн. Dămu-vă știre, deaca veț vedea cartea domniei méle, iară voi ca să aveț a lăsa foarte în pace o cîrciumă mare și un cojocari și un mesăr-

giu ce simtu a svintei Episcopie din Huş. Deci întru nemic să nu-i învăluie
pentru căci nu vă simtu voao în samă.

Aciasta scriem, într-alt chip să nu facem.

У Мс, въ лѣто $\overline{x3pma}$ дв҃г҃ст к҃с.

Иъ Моѣси воєвода <т.р.>.

Тодосне <писал>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/37.

Orig., hîrtie (31,2 x 19,5 cm.), pecete aplicată, stricăta.

354

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod acordă scutiri pentru mai mulți meșteri ai Episcopiei de Huși.

† Иъ Мовси Могила кождога, кожю милостїю, господарь Земли Младавскои. Пишемъ господство ми зрѣдникомъ и шолтѣзомъ и пѣргаромъ въ трѣхъ Хѣши и въсѣмъ збогнмъ нашимъ трѣгобчаномъ въ тамъ. Ико зрѣте сѣ листъ господства ми, виже да имаете въставити зѣло зъ мирно сими мистри свѣтѣи Епископѣ, едномъ кождокаръ и еднмъ мѣсечѣмъ и еднмъ крѣчмаръ и еднмъ кронторъ и ѿ крѣчмаръ и двѣ шларн, за жолдѣ и за подводе и за коннъ за шлакъ и за виноградѣ господарскихъ, да сѣ не работаете, и за прикѣгю и за въсѣхъ ангелѣмъ ми подробнихъ¹ колницъ сѣтъ на нишихъ трѣгобчаномъ, въ ничисоже да не влоште, тѣмъ да заплатитъ ими нѣ дабени, кѣко бѣдетъ трѣбени и пѣсѣшени свѣтѣи Епископѣ.

И НИ НИКТО СЪ ВАС ВЪЛШЕ НА НИХ ДА СЪ НЕПРОБВЛЧЕТИ, НИЖЕ ВЪЛОВАТИ, ПРЕД СМЪ АНСТОМ ГОСПОДСТВА МН.

У Иѣс. въ лѣто х^ри^има дв҃г҃ст к҃с.

† Самъ господи́нь вѣѣла.

Ів Мшнн кофода <т.р.>.

† Иѡнн <писал>.

¹ Corectat din педрешнх.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea ureadnicilor și șoltuzilor și pîrgarilor din tirgul Huși și tuturor săracilor noștri tirgoveți de acolo. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace pe acești meșteri ai sfintei Episcopii, un cojocar și un măcelar și un circiumar și un croitor și 1 curălar și doi olari, de jold și de podvoadе și de cai de olac și de vii domnești, să nu ne lucreze, și de priveghi și de toate angăriile mai mărunte cite sînt pe alți tirgoveți, întru nimic să nu-i învăluiți, numai să-și plătească dabilele lor, cît vor fi trebile și poslușania sfintei Episcopii.

Iar altul nimeni dintre voi mai mult să nu-i trageți, nici să-i învăluiți, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7141 <1633> august 26.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Ion <a scris>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/34.

Orig., hîrtie (33 × 20 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Melchisedec, *Cronica Hușilor*, p. 53—54 (orig., cu trad.).

355

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei și Episcopiei de Roman un loc pentru mori în braniște, pe Jijia, ca să le fie pentru hrană, cînd vin la scaunul domniei, la Iași.

† Иѡ Моиси Могѣла воѣвода, божіею милостію, господарь Земли Молдавской. Оже господства ми ѡмилостивѣхом се и дадохом и потвердѣхом нашии моли, свѣтѣи цркви, Митрополїи Сучавской, идеже ест храм свѣтаго велико мученика Христова, Гевргїа, и камо лежат мощи свѣтого и славнаго мученика Ивана Новаго, гдеже ест вѣтъць и молебникъ наше, квр архїепископъ Еарлаам и митрополитъ Сучавскїи и гдеже [тѣже] свѣтаа црковь, Епископїѣа Романская, где ест храм свѣтѣи прѣподобнѣи матери нашии Параскеви, камо ест вѣтъць и молебникъ наше, квр Дионисїе епископъ Романскїи, на едно мѣсто за млинъ ѡ бранище, на Жижїи, ѡ бродѣ на ѡстїе Човѣрчиѡа, противъ рѣцѣи Ковасна,

како свѣтинѣ си тамо да имають сътворити соби млини, да бѣдѣтъ им за прѣпитаніе коли прїидѣтъ им до господства ми, ѡ наше стол Ілскѣи, понеже сѣтъ далече селове свѣтинѣ си да принесѣтъ соби зде комати.

И хотар томѡ више писанномѡ мѣстѡ за млин да ест вкрѣстѣ колико възможеѣ стрѣланти на вѣсѣх краи шех, како да ест вбоним свѣтим црѣквам до колѣ бѣдѣтъ стоат вбон свѣтын црѣкви.

И кто сѣ покѣсит розорити дааніе и милованіе свѣтим, свѣтопочиешим и прѣдним господарем и наше потвържденіе, такоуи да имаѣтъ съпѣрник сам господъ наше Ісус Христос и прѣчиствѣа его матеръ и свѣтѣи и велико мѡченикѣ Христокѣ, Гевургіе и Иван Нокѣи и свѣтаа, прѣподобнаа матеръ наша, Параскевѣа, на ст<р>¹ашнѣм съдици Христокѣ, амин.

Ъ Ис, въ лѣто хрѣма август кѡ.

† Еам господинѣ велѣа.

Іу Мвнши ковода <м. р.>.

† Рѡмшжскѣа <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am dat și am întărit rugii noastre, sfintei biserici, Mitropoliei Sucevei, unde este hramul sfintului, marelui mucenic al lui Hristos, Gheorghe, și unde zac moaștele sfintului și slăvitului mucenic Ioan cel Nou, unde este părintele și rugătorul nostru, chir arhiepiscopul Varlaam și mitropolit de Suceava și de asemenea sfintei biserici, Episcopiei de Roman, unde este hramul sfintei preacuvioasei maicii noastre Parascheva, unde este părintele și rugătorul nostru, chir Dionisie episcop de Roman, pentru un loc de moară în braniște, pe Jijia, la vadul de la gura Ciobărciului, în fața riului Covasna, pentru ca sfințiiile lor să aibă a-și face acolo mori, să le fie lor pentru hrană cînd vin la domnia mea, la scaunul nostru din Iași, pentru că satele sfințiilor lor sînt departe ca să-și aducă aici bucate.

Iar hotarul acelui loc de moară mai sus scris să fie împrejur cît se poate săgeta în toate părțile, ca să fie amindurilor sfintelor biserici pînă cînd vor sta amindouă sfintele biserici.

Iar cine s-ar încumeta să strice dania și miluirea sfinților, sfîntrăposaților domni de mai înainte și întărirea noastră, unul ca acela să aibă pirîș pe însuși domnul nostru Isus Hristos și pe preacurata lui maică și pe sfintul și marele mucenic al lui Hristos, Gheorghe și pe Ioan cel Nou și pe sfinta, preacuvi-

¹ Omis în orig.

oasa maica noastră, Parascheva, la cumplita judecată a lui Hristos, amin.

La Iași, în anul 7141 <1633> august 26.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Romșăscul <a scris>.

Bibl. Acad., LXI/46.

Orig., hîrtie (31,3 × 21,7 cm.), pecete aplicată, căzută.

356

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dăr a poslușnicilor și a vecinilor săi.

Ioan Moise Mogila Wojwoda confirmat ut Nr^o 25 ¹.

Dtto Iassy, 7141 <1633> den 26 ^{t<en>} August.

Ioan Moise Moghila voievod, întărește ca la nr. 25 ¹.

Dat în Iași, 7141 <1633> august 26.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B., nr. 140.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 97 (text german și trad.).

357

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod întărește episcopului de Roman, Dionisie, dăruește și întărește siliște Căuești, pe Prut.

Moisi Moghila voievod, pe rugămintă episcopului Dionisie din Roman, dăruește și întărește siliște Căuești pe Prut, să fie în veci a Episcopiei.

¹ Se referă la doc. nr. 21 din *Inventar* (vezi în acest volum doc. nr. 344, nota 2).

Iași, 7<1>¹41 <1633> august 26 zile.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 527, f. 67 v. (nr. 9).

Rezumat.

Un rezumat german cu conținut asemănător, cu data 1633 (7141) august 6, la

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 100.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolklewiensis*, III, 749 (rezumatul de la Arh. St. Suceava).

358

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Episcopiei de Roman o prisacă și un loc de finaț în hotarul satului Gîdinți.

† Иѡ Моѡи Могила воєвода, божією милостію, господарь Зѣмли Молдавскон. Дали и потвѣрдили єсми господство ми Єпископѣи Романскон єдиѣ пасикѣ и съ єдно мѣсто за синожатами что єст ѣ хотар село Гѣдинцѣи, что тоє мѣсто за пасикѣ и съ мѣсто за синожати бѣло дааніє Єпископѣи Рѡманскон ѡт свѣто-починешаго господина Ялѣандра воєвода и ѡт Петра воєвода.

Тѣм ради, како да єст тоє више писанное мѣсто за пасикѣ и за синожати такождєри и ѡт нас дааніє и потвѣрждєніє тоє више писаннѣи Єпископѣи Романскон, ѡт исписок что имѣл ѡт Ялѣандра воєвода и ѡт Петра воєвода и за потвѣрждєніє ѡт зѣна господства ми, Єремїа Могила воєвода. Протоже, ни никтоже да сѣ не смѣшѣет, никѣлиже на вѣкы вѣчнѣи, прѣд сим листом нашим.

Ѥ Ис, вѣ лѣто ^{хрѣта} ~~хрѣта~~ ^{дєгѣст} ~~дєгѣст~~ ^{кѣ} ~~кѣ~~.

Гам господинѣ какал.

Иѡ Моѡиш воєвода <т. р.>.

Ромшжскѣл <писал>.

<Insemnare ulterioară>: ѡт источникѣ воднѣи².

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit domnia mea Episcopiei de Roman o prisacă și cu un loc de finaț care este în hotarul satului Gîdinții, care acel loc de prisacă și cu loc de finaț au fost danie Episcopiei de Roman de la sfintră-
posatăii domni Alexandru voievod și Petru voievod.

¹ Omisă cifra sutelor.

² Scris cu altă cerneală și de altă mînă, urmînd, se pare, o semnătură.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea globnicilor și deșugubinarilor cîți veți merge cu slujbele domniei mele prin ținutul Fălciului. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa în pace satele sfintei Episcopii de Huși, întru nimic să nu le învăluți de gloabe și de deșugubine, ci să fie în pace.

Iar voi mari vătavi întru nimic să nu învăluți satele sfintei Episcopii, numai dacă se va afla vreun omor.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

La Iași, în anul 7141 <1633> august 28.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Simion <a scris>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/40.

Orig., hîrtie (32 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

360

1633 (7141) <august> 28, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei hotarele fînețelor sale de la Poiana Vlădicăi.

Ioan Moysi Mogila Wojwoda bestimet die Grenzen deren zur Sucza-waer Mitropolie gehörigen Wissen in Pojana Wladika.

Dtto Iassy, 7141 <1633> den 28 ^{t<en>} Iuny ¹.

Ioan Moisi Moghila voievod fixează hotarele fînețelor de la Poiana Vlădicăi ale Mitropoliei Sucevei.

Dat în Iași, 7141 <1633> iunie ¹ 28.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 111.

Rezumat.

Un rez. rom. într-un perilipsis al documentelor Mitropoliei, de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea, la Bibl. Acad., MXCVII/29 (aici se folosește pentru „Poiana Vlădicăi” denumirea „Vlădiceni”).

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 750 (text german și trad.); Erbilceanu, *Mitropolia Moldovei*, p. 20 (mențiune).

¹ Luna este greșită; Moise Movilă a sosit în Iași după 9 august (vezi nr. 340).

<1633> august 28.

Orheianul și soția sa, Odochia, vînd lui Isac de Sinehău o parte de ocină din satul Mogoșești.

Adecă ev ¹, Orăheianul și cu a me femeie, cu Odochiia, fata lui Ghiorghie de Mogoșești, ev ¹ martorisescu cu acestu zapis al nostru cum am vinit noi de bunăvoia noastră la Isac de Sinăhăv ¹, de nime nevoiț și i-am vîndut den giurăătate de sat a treia parte, den giurăătate de sat den gios, ce le-am cumpărătura cu femeia me, Odochiia, depreună. Și ne-am tocmit și ne-au plătit deplin Isac ² întro mina noastră deplin. Și av ¹ dat șeptedzeci de lei bătuți, bani gata.

Deci în cestu tocmal[l]a noastră av ¹ fost Pătrașco de Lucovițe și Anghel de Marmuriți ce av ¹ fost staroste la Cernăuți și Ionașco Herțe și Dumitru Lehecinschii și Vasilie Lehecinschii și Andreiaș Talpă de Stroești și Lupul Stroescul de Stroești și Pintelei Barbovschie de Becești și Dumitru Barbovschii ot Becești. Deci ca să aibă a-ș face și direse domnești, cum mai sus scriem.

Și-³tr-aestă tocmală ca să n-aibă nime a se amesteca den frați noștri, nici de ominii noștri, ca să se știe.

Avgust 28.

† Andreiaș Talpă.

† Ev ¹ Ionașco Mironescul pisah zapis.

† Dumitru Lehecinschii <m.p.>.

† Vasilie ot Leheiani <m.p.>.

† Ia popa Sava ot Sinihăv ¹ <m.p.>.

† Orhățanul <m.p.>.

Bibl. Acad., DCCXXXV/49.

Orig., hîrtie (31,7 × 20,3 cm.).

Datat după întărirea domnească din 1633 septembrie 2 (vezi nr. 378).

¹ Așa în text.

² „Isac”, adăugat între rînduri.

³ Omis în orig.

1633 (7141) august 29, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Gavrilaš Matiaș vornic jumătate din satul Vasileu, ținutul Cernăuți, cumpărată de la Condre vameș.

† Нѡ Моисею Могила воєвода, б<о>¹жїю м<н>¹л<о>¹стїю, г<ос>¹п<ода>¹рѣ
Земли Молдавскон. Ож<е> прїидошѣ прѣд нами болѣрин наш Кондре митник,
по ег<о>¹ доброю волю, неким непонѣжен, а не прислужан и продал его правою
штннѣ и кѣпежно шт нарѣденїе а выхпленїе что имал он (lipsește)². . . . воєвода,
что был емѣ кѣпеш шт Продан, половина сїло шт Басіелѣ, шт колост Чернѣс-
ком<с>¹. Тоа продал болѣринѣ г<осподст>¹в<а>¹ ми, Гаврилаш Мѣтїаш дворник
за два стаа и шест десѣт лѣн бнт<нх>¹ѣ; вѣстал сѣ болѣрин наш Гаврилаш
дворник и заплатил тїх виш<е> писанинх п<н>¹н<а>¹ш, сѣ лѣн бнтїх, шт прѣд
нами и шт прѣд вѣсѣли нашими болѣри, великими и малими.

Тѣм радї, како да ест емѣ и шт г<осподст>¹в<а>¹ ми права штннѣ и
кѣпежно и шрик, непорѣшен<о> николїж<е>. И ни да с<е>¹ не ѣмїшѣт.

Пис<ан>¹ ѣ Ис<ух>¹, в<ѣ> л<ѣто>¹ ✕зрѣма дв<гѣста>¹ кѣ.

Сам г<оспо>¹динѣ велѣл.

Могила¹ воєвода.

Борѣнѣл³.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit înaintea noastră boierul nostru Condre vameș, de
bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta lui ocină
și cumpărătură din dres de cumpărătură ce a avut de la (lipsește)². . . . voievod,
ce i-a fost lui cumpărătură de la Prodan, jumătate de sat din Vaseleu, din
ținutul Cernăuți. Aceea a vîndut-o boierului domniei mele, Gavrilaš Matiaș
vornic, pentru două sute și șasezeci lei bătuți; s-a sculat boierul nostru Gavri-
laš vornic și a plătit acei bani mai sus scriși, 260 lei bătuți, dinaintea noastră
și dinaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici.

¹ Parantezele editorului.

² Nota editorului.

³ Greșit, pentru Борѣнѣл.

Pentru aceea, să-i fie lui și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și uric, neclintit niciodată. Și altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7141 <1633> august 29.

Însuși domnul a poruncit.

Moghila voievod.

Vorleanul ¹.

După Bălan, *Doc. bucovinene*, I, p. 206—207.

Copie cu o trad. veche, din arh. Trib. din Cernăuți, pachet cu doc. vechi.

363

1633 (7141) august 30, Iași.

Moise Movilă voievod scrie lui Vestir vornic de Cîmpulung să apere drepturile mănăstirii Sucevița asupra muntelui Gemeleu.

Noi Moisie Mohila v<oe>v<od>, cu mila lui D<umne>zeu, domn țării Moldovei. Scriem această scrisoare domnească vornicului de Cîmpulung, du<mnea>lui Vestir, precum s-a jeluït înaintea noastră rugătorii noștri, călugării sf<intei> mănăstiri de Suceavița, zicînd că stăpînesc acolo un munte, anume Gemeleu, cu multe părae cu pești, unde pasc oile, însă mănăstirea nu are nici un folos din acest munte.

De aceea, primind scrisoarea noastră domnească, să stăruïți ca mănăstirea să-și aibă venitul ei de la acele păscători, așa precum este hotărît în uricele vechilor domni. Dar simțindu-se cineva supărat, unul ca acela să vină înaintea noastră. Așa și nu altfel să se întîmple.

Iași, 30 august 7141 <1633>.

Mohila v<oe>v<od>.

După Bălan. *Noui doc. cîmpulungene*, p. 20.

Trad. de pe o copie germană din Arh. Bucovinei, Doc. Bortnic, nr. 32.

¹ Greșit, pentru „Borleanul“.

1633 (7141) august 30, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește satul Docolina unui boier, scutindu-l totodată de dări în schimbul îngrijirii solilor care vor trece pe acolo.

<† Ив Мовси Могила воєвода, божією милостію, господарь Земли Младавскої. > ...¹ bucate ...¹ la casele lor ...¹ nii de acelea ...¹ dea a oameni ce vor trece pre acolo în sus sa<u>¹ în gios, au sluga domnii méle, au slugă boerescă, au hie <ci>¹ ne va fi, nemărui bucate sau băătură să nu dea, ce cui va trebui, el să-ș cumperi pre bani săi. Numai cine va avea cartea domnii méle, acelaia să-i dea bucate și ce va trebui hrană, cum va scrie cartea domnii méle și turci și tătari și alți soli, pre aceia să aibă a-i griji și a-i străjui.

Așijdere și voi globnici și deșugubinari și olăcari și potvodari întru nemic să nu-i trageți boi lor la podvoadе, nici caii de olac. Și voi, cămănari, nemic să nu-i învăluiti de camână. Așijderi, dobitocul lor să nu să tragă printru alți oameni sau printru alte sate, numai printru capetele lor să dea ce le va fi biriul, căci domniia mea m-am milostivit și am miluit pre credincios boiarinul domnii méle, ce mai sus scriem, cu acel sat, ca să hie a lui, cu tot venitul. Și de camână încă i-am ertat, căci țin băătură prentu solii ce trec.

Așijderi și voi, șoltuji de Vaslui și de Birlad, ce vor hi podvoadе din sus să le treceț la Birlad, ce vor hi din gios să treceț la Vaslui, iar docolēni să hie în paci. Инак не счините.

✠ Ис, ✠зрѣма август ѿ.

† Сам господиѣ велѣа.

Ив Мовси воєвода <т. р.>.

† Андрею <писал>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, XXI/69.

Orig., hirtie (24,2 × 20,1 cm.), rupt în partea de sus, pecete aplicată.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 21–22 (rezumat); Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 20 (orig.); idem, *Surete*, XV, p. 74–75 (orig.).

¹ Loc rupt în orig.

1633 (7141) august 30, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco postelnic al doilea seliștea Popeni, care fusese ascultătoare de ocolul târgului Birlad.

† Иѡ Моѡси Могила воєвода, божію милостію, господарь Зѣмли Молдавскон. Бѣже господство ми оумилостивихом съ и дадохом и помилувахом наш вѣрнѣи болѣрин, Пѣтрашко вторѣи постѣлник, съ една сѣлище, на имѣ Попѣнѣи, что ест ѡ волост Брѣладскон, что тоа сѣлище наш прѣжде была права наше господарско, прислѣшно къ вкол трѣг Брѣладскон, радѣ его правкою и вѣрною служебѣ что нам послѣжила и зѣмле наше.

Тѣм радѣ, тоа выше писана сѣлище да ест имѣ и ѡт господства ми права ѡтнинно и дѣднинно и ѡрик и потвержденіе и дааніе и милуваніе, съ вѣсѣм доходом, непорѣшенное николиже на вѣки. И ин да се не ѡмнишает прѣд сим листом нашим.

Ъ Ис, лѣто *ѡрма август ѡ.

† Сам господинѣ велѣл.

† Иѡ Моисѣи воєвода <м. р.>.

† Іѡнашко <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am dat și am miluit pe credinciosul nostru boier, Pătrașco al doilea postelnic, cu o seliște, anume Popenii, care este în ținutul Birlad, care acea seliște mai înainte a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul târgului Birlad, pentru dreapta și credincioasa slujbă pe care ne-a slujit-o nouă și țării noastre.

De aceea, acea mai sus scrisă seliște să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și uric și întărire și danie și miluire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7141 <1633> august 30.

† Însuși domnul a poruncit.

† Io Moisi voievod <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad., MCDLVIII/54.

Orig., hirtie (31,5 × 19,5 cm.), pecete mică, aplicată.

Cu o trad. din 1814, ibidem, nr. 58.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI, p. 19 (regest).

1633 (7141) august 30.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Galata de Sus satul Fintina, pe Gerul, ținutul Tecuci, în urma judecății cu Stavăr fost vornic.

† Иѡ Моѡси Могила воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавс-
скон. Оже прїидошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри,
великими и малыми, слѣга и болѣрини нашѣмъ, Ставѣр бие дворник и тѣгал за
лице, прѣд нами, на молѣбник нашими калѣгерѣ вѣ сѣктаа монастыр Галата Бише,
ради село Фѣнтѣна, что на Церѣа, въ волост Текѣчскомъ, рекѣщи прѣд нами
Ставѣр бие дворник како тот село ест емъ права и стара вѣтинѣ, дѣднинѣ и
держит калѣгерѣ без исправлѣ. Я вѣтци мнихи, вни казали како тот село ест
им даніе и милѣваніе вѣ поконнаго Инаке постѣлник. Я Бѣаѣеви постѣлника
бѣше емъ кѣпѣжно вѣ Ставѣр бие дворник и вѣ ниниѣ плѣмѣник его, како
сказовали прѣд нами и наредѣніе за вѣкѣплѣніе, что имал Инаке постѣлник вѣ
Бѣѣфан воєвода Томѣевича и записѣ за мѣртѣрѣ вѣ вѣси болѣри вѣ тогда,
якоже и из нѣх мнози прѣлѣчили сѣ и нинѣ въ дѣлан господства ми, сѣдѣтел-
теовал како бил продал Ставѣр того село.

Ино господство ми и сѣ нашим сѣвѣтомъ сѣсѣдихомъ нѣх правѣднимъ сѣдѣ,
по законѣ земскон и по истини наредѣніе еже сказовали вѣтци мнихи и вѣ прѣд
хотар, како бо сѣ истиноѣ бѣше продал Ставѣр бие дворник тот село.

Таже, а слѣга и болѣрини нашимъ, Ставѣр бие дворник, вни zostал вѣ
прѣд нами и вѣ вѣс закон земскон, а вѣтци мнихи вѣ Галата Бише, вни
справавили сѣ и поставили соби фѣерію кѣ злати въ вѣстерію господства ми.

Того ради, то село, на имѣ Фѣнтѣна, на Церѣа, како да ест вѣ господ-
ства ми права вѣтинѣ и дѣднинѣ и зрик и потвѣрѣженіе, сѣ вѣсемъ доходомъ и
да се не и ман тѣгал за сѣга тѣж и не вѣдѣивати¹ Ставѣр бие дворник на
калѣгерѣ николиже на вѣки. И на² не змишаѣт.

✠ Зрѣма дѣгѣст ѿ.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri
moldoveni, mari și mici, sluga și boierul nostru, Stavăr fost vornic și a pîrit

¹ Greșit, pentru *дѣивати*.

² Greșit, pentru *ни да сѣ*.

de față, înaintea noastră, pe rugătorii noștri călugări de la sfânta mănăstire Galata de Sus, pentru satul Fîntîna, care este pe Gerul, în ținutul Tecuci, spunind înaintea noastră Stavăr fost vornic că acel sat este al lui, dreaptă și veche ocină, dedină și îl stăpînesc călugării fără ispravă. Iar părinții monahi, ei au spus că acel sat este al lor danie și miluire de la răposatul Ianache postelnic. Iar lui Enachie postelnic i-a fost de cumpărătură de la Stavăr fost vornic și de la alte rude ale lui, precum au arătat înaintea noastră și drese de cumpărătură, pe care le-a avut Ianache postelnic de la Ștefan voievod Tomșevici și zapise de mărturie de la toți boierii de atunci, precum și dintre dinșii mulți s-au întîmplat și acum în divanul domniei mele și au mărturisit că Stavăr a vindut acel sat.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă, după legea țării și după adevăratele drese pe care le-au arătat părinții monahi și după hotar, cum că în adevăr vinduse Stavăr fost vornic acel sat.

Astfel, sluga și boierul nostru, Stavăr fost vornic, el a rămas dinaintea noastră și din toată legea țării, iar părinții monahi de la Galata de Sus s-au îndreptat și și-au pus ferie 24 de zloți în visteria domniei mele.

Pentru aceea, acel sat, anume Fîntîna, pe Gerul, să fie de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul și să nu se mai pirască pentru această pîră și să nu dobindească Stavăr fost vornic împotriva călugărilor niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

7141 <1633> august 30.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 205.

Copie.

EDIȚII: Mihail, *Doc. și zapise Constantinopol*, p. 34—35 (trad. din 1795 august 10).

367

1633 (7141) august 30, Iași.

Popa Aftanasie vinde lui Evloghie episcop de Rădăuți jumătate din satul Meleşăuți, iar cu banii luați cumpără pentru mănăstirea Solca niște stupi.

Nämlich ich Pfaff Aftanasi, Lazar's und Anastasia's Son, schreibe und bewarheite mit dieser meiner Verschreibung dass ich nach meinem guten Willen, von niemand genötiget oder gezwungen, dem Vater Evlogi Bischof von Radauz die Hälfte des Dorfes Meleschäuz, den oberen Teil, verkauft

habe, um meinem Vater Lasar, meiner Mutter Anastasia und mir, ein Gedenknis zu machen, denn dieses war mein warhaftes Ahngut von meinem Vater Lasar her der ausser mir keine Kinder hatte. Zwar hatte ich diese Hälfte der Dorfsstatt Meleschäuz, den oberen Teil, dem heil<ige> Kloster Solka gegeben damit es jährlich für meinen Vater Lasar, meine Mutter Anastasia und für mich ein Gedenknis sei, da ich jedoch hierauf mit dem Vater Bischof Evlogi, dem Egumen von Solka und den Kälugärn erwogen dass das Kloster von diesem Dörfchen keinen Nutzen habe, in dem der Vater Bischof Evlogi schon vordem dort die untere Hälfte dieses Dorfes besessen hat gekauft von Demeter aus Turiatka, so habe ich erachtet und diese obere Dorfs Hälfte Melescheuz dem Vater Bischof Evlogi um 200 Rotgulden(##)guten Geldes überlassen. Mit diesem Gelde habe ich sodann dem heil<ige> Kloster des Erachtens, dass Bienen stöcke demselben nützlicher seien 200 Bienenstöcke gekauft auch demselben zwei Bienengärten, den einen bei Klit, unweit des Dorfes Solka, den anderen beim Dorfe Botêschêni gemacht, auf dass sie mir und meinen Ältern Lasar und Anastasia jährlich ein Gedenknis seien unverbrüchlich in Ewigkeit solange diese heil<ige> Kirche bestchen wird, denn dieses Vatergut war mein aufrechtes Ahngut von meinen Ältern her das ich auch wieder für die Seelen meiner Ältern gegeben habe. Deshalb soll auch niemand aus meinem Geschlechte oder meinen Nachkommen was zu schaffen haben, um sich einzumengen und diese von mir gemachte Stiftung zu vernichten. Wenn es aber jemand wagen möchte diesfalls einen Rechtsstreit zu erheben so soll ihm weder bei einem Gerichte noch von einem Gesetze Glauben beigemessen werden, sondern meine Stiftung gemacht sein für ewiglich. Derjenige aber der sie vernichten würde, der soll verflucht sein von Gott dem Herrn, von der Reimsten, von den zwölf heil<igen> Aposteln und von allen Heiligen und soll mit dem Segen der vier grossen Erzhirten, die im Moldau-Lande sind, gebunden sein.

Und bei unsrer Übecinkunft war der Vater Barlaam Metropolit von Sućawa, Dionisi Bischof von Roman, Mitrofan Bischof von Husch, Pfaff Josef Egumen von Solka, der Voregumen Benjamin, der Voregumen Georg der Voregumen Anton und der ganze Verein, dann Simion von Solonez, Jeremiä Murgulez und gute Leute Rainnachbarn zugegen.

Und zu mehrerer Beglaubigung und Zeugenschaft, haben wir Siegel und Unterschriften beigesetzt auf dass man das was wir schreiben und bezeugen wisse und glaube.

Geschrib<ien> zu Jass, im J<ahre> 7131 <1633> Aug<ust> 30.

Barlaam Metropolit.

Dionisi Bischof zu Roman.

Anastasi.

Adică eu, popa Aftanasie, fiul lui Lazar și al Anastasiei, scriu și mărturisesc cu acest zăpis al meu cum eu de bunăvoia mea, de nimeni silit, nici asuprit, am vîndut părintelui Evloghie episcop de Rădăuți jumătate de sat de Meleșăuți, partea de sus, pentru pomenirea tatălui meu, Lazar, a mamei mele, Anastasia și a mea, căci aceasta a fost dreapta mea ocină de la tatăl meu, Lazar, care n-a avut alți copii în afară de mine. Această jumătate de sat de Meleșăuți, partea de sus, am dat-o sfintei mănăstiri Solca ca să fie an de an pomenire pentru tatăl meu, Lazar, pentru mama mea, Anastasia și pentru mine; dar socotind cu părintele Evloghie episcopul, cu egumenul și cu călugării de la Solca că acel sat nu este nici un folos mănăstirii și stăpînind părintele Evloghie episcopul de mai înainte acolo jumătatea de jos a celui sat, ce i-a fost cumpăratură de la Dumitru din Tureatca, am socotit și am lăsat acea jumătate de sat de Meleșăuți, jumătatea de sus, părintelui Evloghie episcop, pentru 200 galbeni roșii, bani buni. Cu acești bani am cumpărat eu sfintei mănăstiri, socotind că stupii i-ar fi mai de folos, 200 de stupi și i-am făcut două prisăci, una la Clit, lingă satul Solca, alta la satul Botășăni, ca să fie pomenire din an în an mie și părinților mei, Lazar și Anastasia, neclintit în veci cît va sta acea sfîntă biserică, căci aceasta mi-a fost dreaptă ocină de la părinții mei, pe care am dat-o pentru sufletul părinților mei. De aceea, nimeni din neamul meu sau din urmașii mei să n-aibă treabă a se amesteca și să nu strice această întocmire a noastră, iar cine va căuta să ridice vreo pră, unul ca acela să nu aibă credință la nici o judecată și la nici o lege, fiind întocmirea noastră veșnică. Iar cine o va strica, acela să fie blestemat de Domnul Dumnezeu, de Preacurata, de cei 12 sfinți apostoli, și de toți sfinții și <dania noastră>¹ să fie cu binecuvîntarea celor patru mari arhipăstori din țara Moldovei.

Și la învoiala noastră au fost de față părintele Varlaam mitropolitul Sucevei, Dionisie episcop de Roman, Mitrofan episcop de Huși, părintele Iosif egumen de Solca, proegumenul Veniamin, proegumenul Gheorghe, proegumenul Anton și întreg soborul și Simion de Soloneț, Ieremia Murguleț și oameni buni megieși.

Și pentru mai mare credință și mărturie, ne-am pus peceteile și iscăliturile pentru ca să se știe și să se creadă ceea ce scriem și mărturisim.

Scriș în Iași, în anul 7141 <1633> august 30.

Varlaam mitropolit.

Dionisie episcop de Roman.

Anastasie.

După Wickenhauser, *Solca*, p. 96—97.

Trad. după orig. rom., cu patru peceti.

ALTE EDIȚII: Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 207—208 (trad. rom. după Wickenhauser, *Solca*); Costea, *Solca*, p. 222 (după Balan, *Doc. bucovinene*).

¹ Omis.

<1633 septembrie 1—1634 august 31> 7142.

Adam, fiul Palaghiei, ș.a. vînd părțile lor din satul Bogdănești, ținutul Roman, lui Bechea pîrcălab.

† Adeacă eu, ficiorul Palaghiei, nepotul lui Mihaciu, eu de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici înprisuratu, am vîndut din[n] a patra parte de sat de Bogdănești, de ținutul Romanului, ce iaste partea lui Ion Măcău, eu am vîndut din[n] a cincea parté, din partea moșu-mieu, lui Sociu, partea mamei mele, Palaghiei, și a mătușe-mea Nastei și a uncu-mieu, al Onu-lui, pentru ce au vîndut i partea mamei, mai multă decît aicea în Bogdănești, în sat în Obîrșie, în ținutul Niamțului. Deci eu am vîndut părțile lor dintr-acesta sat ce mai sus scrie, cu tot vinitul de tutindirile, Béchei pîrcălabului de Bogdănești, de ținutul Romanului. Și deplin mi i-au plătitu întru mînule méle cu bani gata, optu galbeni, bani buni, ca să-i hie lui ocină și moșie neclătită, de-naintea a oameni buni, preuț și slugi domnești: popa Arvintie de Bogdănești și Ion vist<iernicel> de acoloa și David de acoloa și Gavrița de acoloa și Gurie de acoloa și Gligorie, ficiorul popei, de acoloa.

Și așiderea, eu, Crețul, ficiorul lui Iachim, nepotul lui Mihai, iar am vîndut partea tătine-mieu, lui Iachim, cu tot vinitul, din tot locul, iar dintr-aceia satu și dintr-aceia bătrîn ce mai sus scrie, iar Béchei pîrcălabului. Și deplin mi i-au plătit întru mînule méle cu bani gata, trei galbeni, bani buni, denaintea lui Ion vist<iernicel> din Bogdănești și Gapie de acoloa și Gligorii de acoloa.

Și așiderea, eu, Ștefan, ficiorul Gahiei, nepotul lui Mihaciu, iar am vîndut partea mamei méle, a Gahiei, iar dintr-aceia satu și iar dintr-aceia bătrîn ce mai sus iaste scris, iar Béchei pîrcălabului. Și deplin mi i-au plătit, trei galbeni, bani buni, denaintea lui Gurie de Bogdănești și Gligorie de acoloa și Dumitru de acoloa.

Și așiderea, eu, Fetion, ficiorul Măriei, nepotul Maicăi, iar am vîndut dintr-aceia satu și iar dintr-aceia bătrîn ce mai sus scrie, partea moașe-mea Maicăi, toată, cu tot vinitul, din tot locul ce să va alége cu dreptul, iar Béchei pîrcălabului. Și deplin mi-au plătit cu bani gata, cinci galbeni, bani buni, denaintea a oameni buni, preuț și slugi domnești, anume: popa Arvintie

de Bogdănești și David vist<iernicel> de acoloa și Ion diiac de acoloa și Vrabiiian de Cerătăoani.

Și așijderea, eu, Ionașco, ficiorul lui Sotu, iar de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici înpresurat, mi-am vîndut partea mea toată de ocină și moșie, cu tot vinitul, din tot locul, iar dintr-acela satu și iar dintr-acela bătrîn ce mai sus scrie, iar Béchei pîrcălabului. Și deplin mi i-au plătitu întru mînule méle cu bani gata, doadzeci de lei, bani buni, denainté a oameni buni, anume: Arvintie de Bogdănești și Nechifor de acoloa și Văscan de acoloa și Toader de acoloa.

Mai mare credință, ni-am pus și peceteșile, să să știe.

Văleatu 7142 <1633—1634>.

Bibl. Acad., CXVI/95.

Orig., hîrtie (32 × 19,7 cm.), șase peceti aplicate.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 177—179 (orig.).

369

<1633 septembrie 1—1634 august 31> 7142.

Toader și rudele sale vînd partea lor de ocină din cutul Durduceștilor lui Dumitrașco Varnav.

† Adică eu, Toadir și cu surorile méle, cu Mărica și Sulunca, ficiuri Maftiiu Surici din Săcuiani, așijdirile și nipuții mei, ficiurii Irimii, frățîne-meu, nui înșini mărturisim cu cistu zăpis al nustru, i-am vîndut nui a nustră parte, dereptă ocină și mușii ce i-am avut nui în cutul Durduciștelor, den[n] a triia parte a patra parte. Așijdirele, am vîndut și o cumpărătură ci i-am avot de la tată-meu Maftiuiu, o cumpărătoră den parte Inicii. Dici nui i-am vîndut loi Dumitrașco Varnav deriptu treisprădzăci galbini, bani buni. Nui i-am vîndut di bunăvoia nustră, de neme nivuiți, nici asupriți, în <tot>¹ lucol, în cîmpu și în vatra satului și într-apă și în păduri și în tut lucul, cîtu i să va alegi parte noastră, dennainte pupie loi Grigorie și Toader Cuzeo și Ionașco, ginerele lui Vasluianul și Tofan Rîmbas și Ghețău și Radul den

¹ Rupt în orig.

Cuciulați și Dumitru Tătarul de la Pudu Leloe și Tufan a priuteasăe și <I>¹ri-miia Varnav și mulți oameni buni.

Deci ca să-i hie lui ocină și mușii în véci și să-și facă și derésă dum-niște.

Și Grigorie a Surii am scris.

Déci nui, văzîn[dîn]du plată deplenă, nui ne-am pus pecițile și am iscălit, ca să să știe.

Лѣто «ѡрмѣ».

Ghéțiu.

Popa Gligorie.

Cozea.

Rîmbas.

Ionașco.

† Из Глигоріе искал <m.p.>.

Radu.

† Бриміе Барнава искал <m.p.>.

<Pe pagina a treia, însemnare contemporană>: 13 ughi,² scris din a 3 parte și 4 parte.

Bibl. Acad., CCXCIII/2.

Orig., hîrtie (30,7 × 21,6 cm.), cinci peceti aplicate.

370

<1633 septembrie 1—1634 august 31> 7142.

Mărturie pentru o săpătură a lui Pilipovschi.

Eu, Ghiorgghi Oana, scriiu și mărturisesc cumu au venit Pilipovschi cu cartea mării sale lui vodă la noi, să strîngem omeni buni și megiași ca să socotimu pentru o săpătură ci <au> cumpărātu Piliposchi cu Nistoru înaintea mării sale lui vodă și au strî<n>su oameni buni și bătrîni și de sus și de în gios, anume Ionașco Coșăscu lși Mirăuță sin Coșăscului și popa Motășu și Ionașco sin Oanei Echimu și Dolhan ot Stîngăcei și Dumitru ot tam și

¹ Omis în orig.

² Neclar.

mulți oameni buni și de sus și de în gios[s]u de amu socotitu noi cu sufletele noastre și amu aflatu noi că acea săpătură iaste săpată de Piliposchi, iară Nistoru n-ari o treab<ă> cu ace săpătură și noi o-mu datu cu su(f)¹letele noastre lui Piliposchi.

Și pre mai mari mărturei, ne-amu pus și pecețilă.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surele*, XL, f. 129, nr. 130 (transcriere cu caractere chirilice după orig., trei peceți aplicate.).

371

<1633 septembrie 1—1634 martie> 7142, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Dumitrașco, fiul lui Ghianghea mare logofăt, un rob țigan cu femeia și copiii lui, cumpărat de la Pavel, fiul lui Gheorghie Gherghina pitar.

† Иѡ Моѵсѣю Могила коєвода, б<о>жѣю м<н>л<о>стѣю, г<о>сп<о>д<а>-
ръ Зѣман Мѡлдавскон. Ѣж<е> прѣидѣ, прѣд нами и прѣд нашими вѣсѣми болѣ-
ри, сѣга наш Дѣмитрашко, с<ы>нѣ болѣринѣ нашемѣ вѣрнномѣ Гѣангѣн великомѣ
логофѣтѣ и принѣсѣ прѣд нами един запис за свидѣтелство ѡт Павѣла, с<ы>нѣ
Гѣургѣ Гергина питар, сѣтворѣн ѡт прѣд болѣри, имѣ Тѣѣтѣла логоф<е>т и Лѣ-
пѣла Шѣпѣланч и Тоадѣр дѣѣак и Дѣмитрашко Кокоранѣла дѣѣак и ѡт прѣд многи
люди добри, ѣкож<е> вѣстал вѣш<е> писанномѣ Павѣла, с<ы>нѣ Гѣургѣ Герги-
нѣи питар, никим непоножден, а не присѣлован, нѣ за свою доброю волю и продал
един свою правою холоп циган, имѣ Пѣнтѣн сѣ житѣлница иг<о> и сѣ дѣти скон,
на имѣ Бас<н>лѣ, Мѣра и Настасѣѣла, что бѣли имѣ за кѣпеж ѡт Иѡнашко Стронча,
с<ы>нѣ старог<о> Стронча логофѣта. Тотѣи продал сѣѣси нашемѣ Дѣмитрашко
Гѣнгович ради пѣтѣсѣкта талѣр, п<н>н<ѣ>си добри.

Иѡ ми, вѣдѣкѣше тотѣи вѣш<е> реченномѣ запис за свидѣтелство и за до-
броволюю токмеж и за полною платѣ вѣ рѣк Павѣла и брат иг<о>, Евѣроломиѣю,
с<ы>новѣм Гѣргинѣи питар, г<о>сп<о>д<а>ст<е>в<о> ми вѣровахѣмо иг<о> и такожде-
ре и ѡт нас дали и потерѣднѣом сѣѣси нашемѣ Дѣмитрашко, с<ы>нѣ Гѣангѣн

¹ Parantezele lui Ghibănescu.

вѣнкомъ логофѣтѣ, тотѣ холопи цигани, Пентен съ жетѣлицѣ вгѣо и съ дѣти
ихъ, да естѣ емѣ правихъ Холопи циган и вѣкѣплениѣ ѡт насъ, съ вѣсемъ дохѣдомъ.
И ни да сѣа не ѡмнишаѣт прѣд симъ листомъ гѣо сѣпѣо дѣстѣ вѣа ми.

Ї Ис, вѣтъ лѣѣто «ѡрмѣ.

† Ѓам гѣо сѣпѣо дѣнѣ вѣѣл.

Иѡ Моѡсѣю воѣвода¹.

† Тоаѣр <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, sluga noastră Dumitrașco, fiul boierului nostru credincios Ghianghea mare logofăt și a adus înaintea noastră un zapis de mărturie de la Pavel, fiul lui Gheorghie Gherghina pitar, făcut dinaintea boierilor, anume Tăutul logofăt și Lupul Șeptelici și Toader diac și Dumitrașco Cocoranul diac și dinaintea multor oameni buni, cum s-a sculat mai sus scrisul Pavăl, fiul lui Ghiorghie Gherghina pitar, nesilit de nimeni, nici asupra, ci de a lui bunăvoie și a vîndut un drept rob țigan al său, anume Penten cu soția lui și cu copiii lor, anume Vasilie, Mura și Nastasiia, care i-au fost lui de cumpărătură de la Ionașco Stroici, fiul lui Stroici cel bătrîn logofăt. Acela i-a vîndut slugii noastre Dumitrașco Ghengovici pentru cincizeci taleri, bani buni.

Deci noi, văzînd acel mai sus spus zapis de mărturie și tocmeală de bunăvoie și plată deplină în mîinile lui Pavel și ale fratelui lui, Vartolomei, fiii lui Gherghina pitar, domnia mea am crezut și de asemenea și de la noi am dat și am întărit slugii noastre Dumitrașco, fiul lui Ghianghea mare logofăt, acei robi țigani, Penten cu soția lui și cu copiii lor, să-i fie lui drepti robi țigani și cumpărătură de la noi, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7142 <1633—1634>.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moiseiu voievod.

† Тоаѣр <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surele*, XIV, p. 511—512 (transcriere după orig., pecete aplicată, sfărîmată).

Datat după lunile din anul 7142 care corespund domniei lui Moise Movilă.

¹ Semnătură decalchiată de Ghibănescu.

<1633 septembrie 1—1634 martie> 7142.

Moise Movilă voievod pentru părți din satul Stîrceni, ținutul Soroca.

Scrisori pe părțile din sat din Stîrceni, tij la ținutul Sorocăi:

2 ispisoaice domnești, unul de la Istrate Dabija vodă și altul Moisăi Mogilă vodă din let 7142 <1633—1634>.

După Ghibănescu, *Surete*, IX, p. 224.

Mențione dintr-un perilipsis din 1749 martie 2 cu documentele moșiilor lui Apostol, Pătrașco și Ștefan Catargiul.

Datat după lunile din anul 7142 care corespund domniei lui Moise Movilă.

<1633 septembrie 1—1634 martie> 7142.

Moise Movilă voievod, pentru satul Dolhești, pe Bîrlad, ținutul Tutova.

Ispisoc de la Moisăi Movila vodă, leat 7142 <1633—1634>, pe moșia Dolheștilor, pe Bîrlad, ot ținutul Tutovei.

Bibl. Acad., MCDXCV/198.

Rez. dintr-un perilipsis.

Datat după lunile din anul 7142 care corespund domniei lui Moise Movilă.

<1633 septembrie 1—1634 ianuarie 11> 7142.

Ion Ciolpan vinde lui Lupul Prăjescul clucer trei locuri de casă din satul Săoani, ținutul Roman.

† Гѣ 850 МН, Ion Ciolpan, scriu și însumi pre mine mărturisescu cu cestu zapis al meu cum am vindut eu de bunăvoia mea, de nimene nevoit, nice împresurat, a mia direaptă ocină și moșie ce am avut, loc de trei case, dumisale giupînului Lupul Prăjescul clucer, dreptu doo sute de taleri, bani

buni, pre acele trei case din sat din Săoani, ce-s în ținutul Romanului, doo case ce am întorsu banii Mărghitei, iar o casă mie-mi iaste cumpărătură de la Isac Ghigoescul, nepotul lui Urdugaș. Deci dumnealui mi i-au dat deplinu plată pre acele trei case, ca să-i hie lui direaptă ocină și moșie, cu tot venitul, din tot locul, din vatra satului și din cîmpu și din bălț și din tot locul.

Și aciaastă tocmală o am făcut denaintea dumisale părintelui nostru logofătului Ghénghei, logofătul cel mare și denaintea dumisale lui Pătrașco Bașotă vornicul cel mare și denaintea Tăutului logofătul și denaintea lui Ghiorghe Năvrăpăscul și a lui Lazor Moțoc și a lui Vasilie de Pietriș și a lui Iacob Moțoc de Văscani și a lui Costantin Adam de Vlădești și a lui Pătrașco Ciogolea de Ionășești. Eu Bărnat încă m-am prilejit într-această tocmală.

Тое пишем и свѣдѣтел съ снм наш запис.

Пис §....¹, въ лѣто *срме мѣскца².

Из Глангъ кел логофет <m.p.>.

Пѣтрашко Башотъ <m.p.>.

Из <Тѣстѣ>³ логофет искал <m.p.>.

Eu, Ion Ciolpan însumi, cu mâna mea am scris. Из Ион Чолпан <m.p.>.

Из Гиоргие Нѣврѣпѣскѣл <m.p.> timplatu-ne-am și noi într-aciastă tocmală.

Bibl. Acad., CDLXVII/11.

Orig., hîrtie (32 × 20 cm.), opt peceti aplicate.

Datat după vâleat și întărirea domnească din 1634 ianuarie 11 (Bibl. Acad., CDLXVII/12).

375

1633 (7142) septembrie, Iași.

Moise Movilă voievod împuternicește pe Isac Stîrcea și pe jupîneasa lui să stăpînească satul Popeni și vecinii de acolo.

† Из Монсѣ Могилѣ воєвода, божію милостію, господарѣ Земли Молдавскон.
Dat-am carte domniei mele slugei noastre Isac Stîrcea și giupînesei lui spre cee ca să hie tari și puternici cu carte domniei mele a-ș ține satul Popenii,

¹ Loc alb în orig.

² Luna și ziua nu au fost scrise.

³ Loc rupt în orig.

care le este de moșie giupînesei a lui Isac Stîrcia. Nime să nu să amestece la moșie ei, ca să hie cu pace satul și vecini, pentru ce oprise vornicul Gavri-laș, iar domnie mea ținem în samă o carte ce are de la Alecsandru vodă, ficiorul Radului[i] vodă, Dumnădzău-l pomenească.

Nime să n-aibă trebă la cela sat denainte cărței domniei mele. Инак не считайте.

Пис с Ис, въ лѣто хрѣме септемвриѣ.

† Гам господинъ велѣа.

Bibl. Acad., CLX/105.

Orig., hîrtie (18,5 × 18,7 cm.), pecete aplicată, căzută.

376

1633 (7142) septembrie 1, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Lupul Prăjescul clucer seliște Dădești, pe Sirca, în ținutul Roman.

† Нв Моисе Могила коекода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскон. Adeacă domnia mea am dat și-am întărit boiarinului nostru, Lupului Prăjescului cliucériul, a sa dreaptă ocină și moșie, den derése ce au avut de la Erimiia vodă și de la Costantin vodă și de la alți domni mai bătrîni, anume pre sat, pre seliște ce să chiamă Dădeștii, pre Sirbca, la ținutul Romanului și cu tot hotarul ce să începe de în valia Căcainei și tréce prestre Sirbca pînă în movilița Piscului, de acolo tréce drumul cel mare la movilița Dimburilor și lovéște la Glodișoare, unde au fost Odaia Banului și de-acii mérge la deal pînă în hotarul Costeștilor și de acolo mérge în gios la vale, preste Sirca, pînă la hotarul Ezerénilor.

Déci și domniia mea, vădzîndu a lui drépte derése de la acei domni cum mai sus scrie, dat-am și i-amu întărit, ca să-i fie ocină și moșie și cu tot venitul, neclătîtă în véci. Alții să nu aibă a se amestica прѣд сим листом нашим.

Пис с Ис, въ лѣто хрѣме септемвриѣ 7 дъни.

† Гам господинъ велѣа.

† Гангѣ вел логофѣтъ счи и искаахъ <m.p.>.

† Гергѣ <писал>.

Bibl. Acad., DCXCV/29.

Orig., hîrtie (32 × 21 cm.), pecete aplicată căzută.

1633 (7142) septembrie 2, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bistrița vama cea mică de la Bacău împreună cu o poiană pentru finaț.

† Иъ Моѵси Могила воєвода, божію милостію, господарь Зєман Мѡлдакскон. Дали и поновни исми сєс лист господства ми молеѡникѡ нашємѡ, игѡменѡ и вѡсємѡ съборѡ ѡт свѣтаа монастир Бистричискон и кого ѡни кѡт послати, ѡни да сѣт моцнѣи и силни съ сим листом господства ми дѣржатѣ и вѣзниматѣ мѡто малое ѡт трѣг Бакоеѡ и коли прѣидет нѣкое покоар или полобоач съ мѣдо или иноє кѡпєтєко ѡни да вѣзнимает им мѡто.

И дѣржати вѡси полѣнѡ съ сѣножатни, ѡт покѣздѣ по гдѣ бѣдет мѣсто и приход монастирєкиѡ. Я аще бѣдет нѣкто вѣзѣли им нѣчто или сѣножатѣ, бѣдет им коситѣ а ѡни да имает вѣзѣтѣ сѣе назад, бѣтѣ сѣѣтєки монастир ѡкоже и до сѣда дрѣжали. Да бѣдет исплѣна мольба тим православнѣи христѣани, господарєм прѣждє бѣшѣи вѣ зєман Мѡлдакєтєки. Я аще кто дѣржит им нѣчто съ сѣое сѣлоє такокаго велєкоє каранѣє бѣдет имати ѡт господства ми.

Тѣм радѣ, никто ѡт сѣредници или шолтєз или бѣд кого да не смѣет тамѡ сѡмѡшати сѡ или вѣзѣтѣ ничто, прѣд сим листом господства ми.

Писъ ѡ Ис, лѣто 7375 сєптємєрѣє 2.

† Сєли господинѣ велѣл.

Иъ Моѵси воєвода <м.р.>.

† Дємитрѡ <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit cu această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenului și întregului sobor de la sfinta mănăstire Bistrița și pe cine vor trimite ei, să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească și să ia vama cea mică din tîrgul Bacău și cînd va veni vreo povară sau poloboace cu miere sau altă cumpărătură ei să le ia vamă.

Și să stăpînească toată poiana cu finaț, de pretutindeni pe unde a fost locul și venitul mănăstiresc. Iar dacă le va fi luat cineva ceva sau le va fi cosit finul, ei să ia totul înapoi, să fie sfintei mănăstiri precum și pînă acum

au stăpînit. Să fie deplină ruga acelor pravoslavnici domni creștini, foști mai înainte în țara Moldovei. Iar dacă cineva le va stăpîni ceva cu puterea sa, unul ca acela va avea mare pedeapsă de la domnia mea.

Pentru aceea, nimeni dintre ureadnici sau șoltuz sau cine va fi să nu îndrezească a se amesteca acolo sau să ia ceva, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, anul 7142 <1633> septembrie 2.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

Bibl. Acad., DXCI/36.

Orig., hîrtie. (32 × 20,2 cm.), pecete aplicată.

O foto, *ibidem*, Fotografii, XXXII/58.

EDIȚII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 544–545 (orig., cu trad.).

378

1633 (7142) septembrie 2, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Isac de Sinehău o parte de ocină din satul Mogoșești cumpărată de la Orheianul și de la soția lui, Odochiia.

† Иъ Моѵси Могила кождѣ, кожю милостію, господаръ Земли Мовдавскон. Adecî au venit înaintea noastră sluga domniei mele, Orheianul și cu fămeia lui, Udochiia, de nimene nenăvoiț și de nimene înpresurați, ce de <a>¹ lor bunăvoe și ș-au vindut a lor dreaptă ocină și cumpărătură din sat din Mogoșești, a treia parte din giurătare de sat dintr-acel sat, partea de gios. Aceasta parte o au vindut slugei noastre, lui Isac de Sinehău, dreptu 70 de lei bătuț. Deci sluga noastră Isac s-au sculat de au plătit acei bani, ci mai sus scrie, deplin întru minule slugei noastre, lui Orheian și a fămeii lui, Udochie.

Deci noi, vădzîndu a lor de bunăvoe tocmală și deplină plată, noi încl le-am dat și le-am întărit, să hie lui Isac drăpti moșie și cumpărătură cu tot vinitul, cît să va alêge pre acea a triia parte din giurătare de sat, partea din gios, pre unde va hi ținut sluga noastră, Orheianu, toată acea parte să

¹ Omis în orig.

aibă a ținea sluga noastră Isac și oamini săi și sămînție lui, neurniț să hie nici dănăoară în véci prispre cartea domniei méle. Инак не бѣдетъ прѣдъ симъ листомъ господства ми.

† 8 Ис, лѣто 7378 септемвриѣ 8.

Господинъ велика.

† Гангѣ великогофетъ сынъ и сынъ искаахъ <m.p.>.

Bibl. Acad., DCCXXXV/50.

Orig., hirtie (30,1 × 19,8 cm.), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XXII, p. 206–207 (orig.).

379

1633 (7142) septembrie 3, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bistrița braniștea veche cu două poieni la Ceahlău și un loc de stînă la Pingărați.

† Иъ Моѡси Могила воєвода, божію милостію, господаръ Земли Милдаескон. Даяи есми сєс листъ господства ми молебницимъ нашимъ калѣгєри въ свѣта монастыри Бистрица, едеже естъ храмъ ѡспєніе прѣчиствїа Богородице, на въ- [т]врѣжденіе старое бранище, по зрєкъ Отараго Стефана воєвода, что сѣ починаетъ въ потока Ъврата, черезъ Бистрица на Доамна и до Ингѣрчїа Ъккѡла, въ Козанчѡ, сѣ Бєлїкоє Горъ, на Полѣници въ Хитиуана, на Пєнтєнѡла и сѣвъѡсплѣкетъ сѣ въ Тазлѡвскою монастырѣ¹ бранищѣ до Рѣкитишъ и до пискѡла Бєлїици, долѣ междо Таркѡлѡ <и>² Бистрици и долѣ полѣни междо Чѡхлѡлѡ, черезъ Бистрица на Жоркоамъ, до пискѡла Бєлїи³кѡла и подъ Чѡхлѡлѡ, въ Кѡлѡждѡ до Ъпришани, до самое Минѡтодѣ³, до ѡстѣе Пѣнгѣричори, до ѡбрѡшїе и мѣсто за стѣнѡ въ Пѣнгѣраци.

И никто тамо да не имѣетъ ѡвци пасити или рѣбѡ ловитѣ или роботи дрѣво въ лѣсо или прѡтѣе или хмѣлѡ дерѡчи или ѡрѣчи или бѣдъ что, бєзъ ихъ знанїе. Я аще кого ѡни знаѡдетъ тамѡ прѣдъ речєнномѡ мѣсто, а ѡни да сѡтъ моцєни и силєни сѣ листъ господства ми ѡзѣти что ѡни бѣдетъ имѡтї при сєбѣ.

¹ Тазлѡвскою монастыр, scris peste loc șters.

² Omis în orig.

³ Pentru самое Минѡтодѣ, vezi nota de la doc. nr 68.

Протоже никто да не смѣетъ държати или шпирати прѣдъ симъ листомъ господ-
ства ми. Инакъ не бѣдетъ.

✠ Ис, лѣто «срѣмк септемвриѣ 7».

† Самъ господинъ велеа.

Іу Моиси воєвода <m.p.>.

† Дмитръ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri călugări de la sfânta mănăstire Bistrița, unde este hramul Adormirea preacuratei născătoare de Dumnezeu, pentru întărire, după uricul lui Ștefan voievod cel Bătrîn, pe braniștea veche, care se începe de la pirul Sărata, peste Bistrița, la Doamna și pînă la Angărciia Săcul, de la Cozance, cu Muntele Mare, la Poienițe dinspre Hitioana, pe Pentenul și se unește cu braniștea mănăstirii Tazlău ¹ la Răchitiș și la piscul lui Balica, la vale printre Tarcău și Bistrița și două poieni între Ceahlău, peste Bistrița, la Jorcoia, la piscul Baicului și pe sub Ceahlău, la Chiiajd, la Opișani, pînă la groapa lui Miftodie, la gura Pîngărăciurului, pînă la obîrșie și loc de stîină la Pîngărați.

Și nimeni acolo să nu pască oi sau să prindă pește sau să taie lemne în pădure ori nuiiele sau să culeagă hamei sau alune sau ori ce ar fi, fără știrea lor. Iar dacă vor găsi acolo pe cineva, în locul înainte zis, să fie ei tari și puternici cu cartea domniei mele să ia ce vor avea asupra lor.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a stăpîni sau a opri înaintea acestei cărți a domniei mele. Altfel să nu fie.

La Iași, anul 7142 <1633> septembrie 3.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, II/26—27.

Orig., hîrtie (32 × 19,6 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1796 mai 18, de Andrei Tălmaciu căpitan; o copie din sec. al XIX-lea, M-rea Văratec, XVIII/1 (nr. 18).

¹ „mănăstirii Tazlău“, scris peste loc șters.

1633 (7142) septembrie 3, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Galata de Sus satul Teșori din ocolul tirgului Botoșani, scutindu-l de dări.

† Иѡ Мѡиси Могила воєвода, божію милюстію, господаръ Земли Мил-
дескон. Дали єсми и потерѣдани и поновени молебникомъ господства ми, игу-
менъ и вѣсѣмъ съборѣ въ сѣѣтаа манастири зовѣмаа Бишнаа Гѣлата, єдно село,
на имѣ Тиншорни, въ школъ трѣгъ Ботѣшански, что тоє село бѣше право
господарски, прислѣшно къ школъ сѣмъ вѣше писанномъ трѣгѣ. Я кѣда бѣше въ
дѣни елагочистиваго поконнаго Петра воєвода, дадохъ и помилвахъ того село
вѣше писаниѣи сѣѣтѣи манастири Гѣлати. Такожде и господство ми, въ прѣ-
воѣ господство, потерѣдихомъ имъ, тѣже и нѣмѣ поновѣхомъ, како да єстъ имъ и въ насъ
праваа штинна и дааніе и милуваніе и зрикъ и потерѣжденіе, съ вѣсѣмъ дохѣдомъ.

Тѣмъ радѣ, зрѣдницѣ Ботѣшански и нишихъ сѣзѣбеници да не имають ни
дно дѣло съ того село Тиншорни, тѣжко своа дан да имають давати, по писа-
нію, съ нишихъ селахъ въ школѣ. Я ни да се не змнишатъ прѣдъ симъ листомъ гос-
подства ми.

✠ Ис, аѣто хрѣме сѣптимѣрїе гѣ.

† Самъ господинъ вѣлѣа.

† Шандиръ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Am dat și am întărit și am înnoit rugătorilor domniei mele, egu-
menului și întregului sobor de la sfânta mănăstire numită Gălata de Sus,
un sat, anume Teșorii, din ocolul tirgului Botășani, care acel sat a fost drept
domnesc, ascultător de ocolul acestui tirg mai sus scris. Iar cînd a fost în
zilele binecinstitorului răposatului Petru voievod, a dat și a miluit acel sat
mai sus scrisei sfintei mănăstiri Gălata. De asemenea și domnia mea, în prima
domnie, le-am întărit, de asemenea și acum am înnoit, ca să le fie de la noi
dreaptă ocină și danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul.

Pentru aceea, ureadnicii de Botășani și alți slujitori să nu aibă nici
o treabă cu acel sat Teșori, numai să dea darea lor, după cum sînt scriși,
cu alte sate din ocol. Iar altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a
domniei mele.

La Iași, anul 7142 <1633> septembrie 3.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Șaidir <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, IX/4.

Orig., hirtie (31,5 × 20 cm.), pecete timbrată, căzută.

1633 (7142) septembrie 4, Iași.

Moise Movilă voievod scutește de toate dările satele Mitropoliei Sucevei.

Derselbe ¹ detto ut N^{ro} 31 ².

Dtto Iassy, 7142 <1633> den 4 t<en> 7^{ber}.

Același ¹, la fel ca la nr. 31 ².

Dat în Iași, 7142 <1633> septembrie 4.

Arh. St. Suceava. Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B. nr. 80.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 23 (text german și trad.).

1633 (7142) septembrie 4, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Pingărași satele Bilăești și Ivănești, din ținutul Neamț, două mori pe Cracău și una în satul Dărmănești, o prisacă în braniștea de la Bohotin, trei fâlcii și patruzeci de prăjini de vie la Cotnar și toată poiana Pingărași, care mai înainte a fost ascultătoare de ocolul ȋrgului Piatra.

† Іѡ Моѵси Могилаа воєвода, божією милостією, господарь Зємли Милдавскон. Оѡже господство ми дадохом и потвердином свѣтѣн монастыр големаа Пѣнгѣрацѣа, нѣже єст храм свѣтого и славноа велико мѣченика Христоа и мироточиваго Димитріє, нх празѣн штинни и дааніє и милованіє, шт нх правѣн штинни и дааніє и милованіє шт нх правѣн и питомѣн нареденіє за дааніє и за милованіє что нмаа шт Ілєѣандрѣ воєвода и шт Пєтрѣ воєвода и за потвержденіє шт Інкѣа воєвода и тижє шт Пєтрѣ воєвода и шт зика господства ми, Бремѣа Могилаа воєвода, и шт прѣкоколѣниц господства ми, Костантин Могилаа воєвода,

¹ Ioan Moise Mowila Wojwoda.

² Ioan Moise Mogila befreyet die zum Suczawaer Mitropolie gehörige Dörfer von allen Abgaaben.

Dtto Iassy, 7138 <1630> den 9 t<en> August.

Ioan Moise Moghila scutește satele aparținând Mitropoliei Sucevei de toate dările.

Dat în Iași, 7138 <1630> august 9.

и въ Стефан Томшѣ воєвода и въ Мирон Бръновскій воєвода и Ялѣандръ Илиаш воєвода, дѣѣ сѣловѣ, на имѣ Билѣшій и Ивѣншій, на Краковскѣ рѣцѣ, что ѡ колост Нимецкомѣ и съ дѣѣ мѣни на рѣцѣ Краковѣ и тижѣ една мѣни въ село Дръмѣнши и една пасикѣ ѡ бранищѣ, въ долнѣи конецъ бранищѣ, на Бахотинѣ, Хѣменшоловѣ, и три дѣлчи за виногради и чѣтири десѣт жирдѣи за виногради ѡ Гор Нокѣи до Котнар и въсѣ полѣна Пангараши въ испи-сок за милованѣи въ Ялѣандра воєвода, что тоа полѣна было прѣжде вѣкмѣ за школ и присѣшна за школ Каменскаго трѣга и бѣше бранищѣ въ знаменѣи.

И почениши сѣ хотар свѣтѣи монастыр Пангараши въ рѣка Бистрици, въ Стѣнкѣ право въ прости мѣсто на рѣкит, ѡ крѣницѣ, въ просто мѣсто на вѣрѣхъ Пърѣл, на кѣмѣ Пърѣлови, на вѣрѣхъ Мѣнчѣлови таже право на Столецъ Грохотиш, на пѣти Хангѣлови, таже шчинна Грохотишлови, до Мѣнчѣл и долѣ, до Глимѣи Бѣлка и въ толѣ долѣ на источникъ еже течѣтъ на Брѣдъ Зѣлѣ, на рѣцѣ Бистрици и черѣзъ Бистрицѣ въ Брѣдъ Зѣлѣ долѣ, въ Кривѣи по ногъ горѣ, до кѣрѣмѣтѣрѣ тоѣ ногѣи и тижѣ горѣ рѣбра Поточюлови, до вѣрѣшѣи Поточюлови горѣи и тижѣ Форѣ право до вѣрѣхъ горѣи, ѡ главѣ Хѣмѣи и въ толѣ право долѣ, до Яцѣ, на потикъ еже прѣидѣтъ на Тороглѣжѣи и горѣ до кѣмѣи Тороглѣжѣи и горѣ кѣмѣи и горѣ до Дѣлгоѣ Хѣмѣи и въ толѣ по на вѣрѣшѣи Братишлови и въ толѣ до Прѣдѣлѣ, до Тѣркѣца Черѣлен и долѣ Тѣркѣсѣ, до рѣцѣ Бистрици и долѣ, до Стражѣи и тижѣ долѣ, до Стѣнкѣ. Толѣко естъ всѣ хотар.

Того радѣи, како да естъ и въ господство ми свѣтѣи монастыр прѣдъ рѣчѣниѣи правѣи штинѣи и дѣдѣниѣи и ѣрикъ пѣ потерѣженѣи съ въсѣмъ дохѣдомъ, непѣрѣшѣнно никѣлиже въ рѣкѣи. И ни да сѣ не ѣмѣнаѣтъ.

Ѧ Мѣ, въ лѣто ѡѣрѣи сѣптемѣрѣи дѣ.

† Самъ господѣи кѣзѣи.

† Глангѣи кѣл лѣгоѣетъ ѣчи и сѣи исѣахъ.

† Крѣтѣ Дѣмѣиѣи <писѣи>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri numită Pingărașul, unde este hramul sfintului și slăvitului mare mucenic al lui Hristos și izvoritor de mir Dimitrie, dreptele lor ocini și danii și miluii, din dreptele și propriile lor drese de dănie și de miluire ce au avut de la Alexandru voievod și de la Petru voievod și de întărire de la Iancul voievod și de asemenea de la Petru voievod și de la unchiul domniei mele, Eremia Moghila voievod, și de la vărul primar al domniei mele, Costantin Moghila voievod, și de la Ștefan Tomșa voievod și de la Miron Bărnovschi voievod și de la Alexandru Iliaș voievod, două sate, anume Bilăești și Ivănești, pe râul Cracău, ce sînt în ținutul Neamțului și cu două mori pe râul Cracău

și de asemenea o moară din satul Dărmănești și o prisacă în braniște, la capătul de jos al braniștii, pe Bohotin, la Hămeiuș, și trei fălci de vie și patruzeci de prăjini de vie în Dealul Nou de la Cotnar și toată poiana Pangarați din ispisoc de miluire de la Alexandru voievod, care acea poiană a fost înainte vreme de ocol și ascultătoare de ocolul târgului Piatra și a fost braniște în semne.

Și se începe hotarul sfintei mănăstiri Pangarați de la riul Bistrița, de la Stincă, drept de-a dreptul la răchită, la fîntină, de-a dreptul la virful Părul, la culmea Părului, la virful Muncelului și drept la Scaunul Grohotișului, pe drumul Hangului, și pe Obeina Grohotișului la Muncel și la vale, la Glimeia Mare și de acolo la vale pe izvorul care curge la Vadul Rău, la riul Bistrița și peste Bistrița, de la Vadul Rău la vale, de la Strimba pe picior în sus, la curmătura aceluia picior și de asemenea în sus pe coasta Potociului, la obîrșia Potociului în sus și de asemenea în sus drept la virful muntelui, la capul Hălmului și de acolo drept la vale, la Ață, pe poteca ce vine la Torogleaj și în sus la culmea Torogleajului și în sus pe culme și în sus la Hălmul Lung și de acolo pe la obîrșia Bratișului și de acolo la Ardiiale, la Tărcuța Roșie și Tarcăul la vale, la riul Bistrița și la vale, la Strajă și de asemenea la vale, la Stincă. Acesta este tot hotarul.

Pentru aceea, să-i fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri înainte spusă drepte ocini și dedini și uric și întărire cu tot venitul, neclintit nicio-dată în veci. Și altul să nu se amestece.

. La Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 4.

† Insuși domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Bibl. Acad., MDCLI/8.

Orig., hirtie (38 × 25,5 cm.), pecete aplicată.

883

1633 (7142) septembrie 5, Iași.

Moise Movilă voievod poruncește lui Andronic aprod și lui Gogoi vâtav de țigani să caute țiganii fugiți de la mănăstirea Sucevița.

† *Нв. Моѳси Могила коекода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон.*
Dat-am cartea domnii mele slugii domnii mele, cestui aprod, anume Andronic¹ și lui Gogoiu vâtavul de țigani spre aceia ca să hie tari și puternic cu

¹ „Andronic” scris de altă mînă.

cartea domnii mele a căuta și a cerca, unde va afla în țara domnii mele, pre cești țigani, anume: Ionașco, feciorul Manii și cu femeia și cu Nicula, feciorul lui și alți feciori ai lui și pre Grigul țiganul cu femeia sa și cu feciorii lui; hie unde-i va afla în țara domnii mele, ori în sat boerescu veri călugărescu veri în slobodzie veri în tirgu sau hie unde-i va afla, ca să aibă a-i lua cu toate ciniile lor și să-i ducă să-i dea în mina rugătoriului nostru, egumenului de la mănăstire domnii mele de la Sucevița.

Așijdere, ori pri ...¹ în ce sate să va prileji a trece pre acei țigani, să aibă a-i petrece din sat în sat, să nu cumva să scape. Și nime ca să nu cutedză a-i ținea sau a-i opri peste cartea domnii mele.

Ї Мс, акто хрѣмѣ септемвриѣ ѿ.

Одм господинѣ вѣлѣл.

Гороеи <писал>.

Bibl. Acad., LXXXIV/202.

Orig., hirtie (32,8 × 19,9 cm.), pecete aplicată, căzută.

384

1633 (7142) septembrie 6, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei venituri din circiumi.

Iuon Moise Mogila Wojwoda confirmat ut N^{ro} 5².

Dtto Iassy, 7142 <1633> den 6 <en> September.

Iuon Moise Moghila voievod întărește ca la nr. 5².

Dat în Iași, 7142 <1633> septembrie 6.

Arh. St. Suceava. Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 78.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 747 (text german și trad.).

¹ Loc rupt în orig.

² Se referă la doc. din 1632 iunie 1 (vezi în acest volum doc. nr. 104).

1633 (7142) septembrie 6, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt satul domnesc Moghilova, care se numește Peștera, întemeiat de Movi-lești în ținutul Orheiului, unde a fost Orheiul Vechi.

† Іw Моѵси Могила воєвода, вожїню милостїю, господарь Земли Молдавскон. Оже тот истинїи наше вѣрїи болѣшиї пан Пѣтрашко Чоголѣ¹ логофѣт, слѣзшиа господства ми правою и вѣрною слѣжеѣ. Тѣм и ми бидѣше правою его и вѣрною слѣжеѣ до нас, жаловаа єсми его вт нас, всобною нашею милостїю и даан и помиловаан єсми его, вт нас, ѡ наших з ми, Молдавскон, єдно село права господарско, на имѣ Могилова², что сѣ нынѣ им<енѣ>³ѣт Пѣ<и>³рѣ, въ волост Ёрхїюскомѣ, гдѣ бѣ<ше>³ Бѣтхїи Ёрхїю, але тот село єст сѣтворєи и вѣдан за втѣци и родителїи господства ми тамо, на мѣсто господарско.

Того радї, того више писаннаго село, на ими Могилова², что сѣ нынѣ <именѣ>³ѣт <Пѣи>³рѣ, гдѣ бѣше Бѣтхїи Ёрхїю, да єст вт господства ми више реченномѣ нашемѣ вѣрномѣ болѣрєнѣ, пан <Пѣт>³раш<ко>³ логофѣтѣ, права втнинѣ, данїи и милованїи и ѡрик, сѣ вѣсѣм дохо<до>⁴м, ємѣ и дѣтєм его. И ещєли сѣ проявляють никих наредєнїиѣ ѡ инииѣ, вт господства ми, на село тоє, да сѣ не верѣт, да сѣ ѡрєают.

И по нашим животѣ <и>⁴ господствоканїи, кто сѣ покѣсит развритї сїиа наше данїи и милованїи, тот да бѣдѣт триклѣт и проклѣт вт Господа Бога, сѣтворшаго небо и земли и вт прѣчистаа его матєрь и вт Ѧ євангєлисти, вт вї вѣрховних апос<толи и>³ вт тлї свѣтиѣх втѣци, иже въ Некин[х]стєх градѣ и да прєсадит сѣ ѡкоже Давиана и Авирѣона и да имает частѣ сѣ Юда и сѣ т<р>³ѣклѣтом Ірїи и сѣ нини неѣрними, иже вѣзѣпише на <Христ>³а,

¹ Чоголѣ a fost corectat ulterior, cu scopul de a schimba destinatarul actului în Чоноч.

² Corectat ulterior în Мошилова.

³ Loc rupt în orig.

⁴ Omis în orig.

крѣв его на ннх и на чѣд нх, нже естѣ и бѣдѣт, кѣ вѣки вѣком, амин.

† Писъ ѿ Ис, кѣ лѣтъ >зрѣ септемвриѣ >.

† Гамъ господниѣ вѣла.

Иъ Мѡиши Могилѣ воєвода <т. р.>.

† Socotit-am pentru slujba lui ce ni-au slujitu și l-am miluit și căci acestu satu ce scrie mai sus l-au descălecatu și l-au făcut den pajște părinții domnii mele și i l-am datu.

Și pentru credința singur cu mina mea am scris. Cine a strica a me miluere să fie neertat. Datu-ni-au și bani.

Иъ Мѡиши Могилѣ воєвода <т. р.>.

† Исакъ <писалъ>.

<Pe verso>: Изъ Глѣгѣ вѣа логофѣтъ <т. р.>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru credincios, pan Pătrașco Ciogolea¹ logofăt, a slujit domniei mele cu slujbă dreaptă și credincioasă. De aceea și noi, văzind slujba lui dreaptă și credincioasă către noi, l-am miluit de la noi, cu mila noastră deosebită și i-am dat și l-am miluit de la noi, în țara noastră, Moldova, cu un sat drept domnesc, anume Moghilova², care acum se numește <Pe>³șt<e>³rea, în ținutul Orheiului, unde a fost Orheiul Vechi, însă acel sat este făcut și așezat de părinții domniei mele acolo, pe loc domnesc.

De aceea, acel mai sus scris sat, anume Moghilova², care se numește <Peșter>³ea, unde a fost Orheiul Vechi, să fie de la domnia mea mai sus zisului nostru boier credincios, pan <Păt>³raș<co>³ logofăt, dreaptă ocină, danie și miluire și uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui. Iar dacă se vor ivi niște drese de la domnia mea la alții, pentru acel sat, să nu se creadă, să se rupă.

Iar după viața <și>⁴ domnia noastră, cine se va ispiti să strice această danie și miluire a noastră, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști, de 12 apostoli de frunte <și>³ de 318 sfinți părinți, cei de la cetatea Nicheii și să se infunde ca Dathan și Aviron și să aibă parte cu

¹ „Ciogolca“ a fost corectat ulterior, cu scopul de a schimba destinatarul actului, în „Ciopociu“.

² Corectat ulterior în „Moșilova“.

³ Loc rupt în orig.

⁴ Omis în orig.

Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți necredincioși care au strigat asupra lui Hristos, singele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în vecii vecilor, amin.

† Scris la Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 6.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <m. p.>.

† Isac <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt <m. p.>.

Bibl. Acad., CLXXXI/82.

Orig., hirtie (42,4 × 28 cm.), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Sava, *Doc. Orheiului*, p. 69–70 (orig., cu trad.); Iorga, *Lucruri nouă*, p. 69 (rezumat cu extrase., după orig.; numele satului și al beneficiarului, citite greșit); Iorga, *Anciens documents*, I, p. 123–124 (același rezumat).

386

1633 (7142) septembrie 8.

Moise Movilă voievod pentru vecinii mănăstirii Pantelimon din ținutul Botoșani.

Ispisoc moldovenesc de la Moisi Moghila v<oe>vod pentru vecinii ce au avut mănăstire din 7142 <1633> septembrie 8.

După Bulat, *M-reă Doamnei — Botoșani*, p. 233.

Mențiune din Condica mănăstirii Pantelimon din ținutul Botoșani, din 1810 mai 10 (nr. 10).

387

1633 (7142) septembrie 8, Iași.

Moise Movilă voievod întărește cneaghinei Ilinca satul Șendreni, din ținutul Covurlui, cumpărat de la Curt Celebi capuchehaia.

† Нѣ Моисѣ Могилаа воєвода, божію мно҃гостію, господарѣ Зіманѣ Миладескон. Ѓже господство ми дали и потвердани исми кнѣгини Илинкѣи, на сѣод правѣ вѣтѣиш и вѣкѣпаніи, вѣт список за вѣкѣпаніи что имѣа вѣт Плевѣандру

486

кокода, сынъ Радѣа кокода Мнѣмъ, едни село, на имѣ Шендрѣннѣи, что въ во-
лостъ Коксрѣлюскомѣ, что бѣше ии кѣпекнино въ Къртѣ Челеби капикхѣа, радѣ
една сто и петдѣсетъ сѣи жолтихъ, а емѣ пакижѣ бѣше кѣпекнино на свои праѣи
пнѣси.

Того радѣ, тотъ више писан село, на имѣ Шендрѣннѣи, како да бѣдетъ и въ
господствѣ ми прѣдъ реченѣи кнѣгинѣи Илнѣи праѣа ѡтѣи ии ии кѣпекнино ии ии
ии потѣрѣжѣи сѣи въ сѣи дохѣдомъ, непорѣшнѣи никѣи на бѣи. И ии да сѣ
ии сѣи.

✠ Ис, въ лѣто «рѣмѣ септѣмвриѣ и».

† Господинѣи казѣа.

† Гнѣи кѣи лѣофѣи сѣи и сѣи исѣахъ <м. р. >.

† Крѣи Дѣмѣианъ <писѣа>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu; domn al țării
Moldovei, Iată domnia mea am dat și am întărit cneaghinei Ilinca dreapta
sa ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Alexan-
dru voievod, fiul lui Radu Mihnea voievod, un sat, anume Șendrenii, care
este în ținutul Covurlui, ce i-a fost cumpărătură de la Curt Celebi capichi-
haia pentru o sută și cincizeci ughi galbeni, iar lui iarăși i-a fost cumpă-
rătură pe banii săi drepti.

De aceea, acel mai sus scris sat, anume Șendrenii, să fie și de la dom-
nia mea înainte zisei cneaghine Ilinca dreaptă ocină și cumpărătură și uric
și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se ame-
stece.

La Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 8.

† Domnul a spus.

† Ghinghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p. >.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., Schitul Brazi, XXIV/3-4.

Orig., hîrtie (39,2 × 25,8 cm.), pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

1632 (7142) septembrie 8, Zărnești.

Nuor și soția sa, Piatra, se dau vecini cu moșia lor din Zărnești lui Pană paharnic.

† Eu, Nuor, cu făméia mea, cu Piatra, scriem și mărturisim cu cest zapis al nostru cum ne-am dat noi de bunăvoia noastră dumisale paharnicului Pană cu moșie noastră ce avem in sat in Dzărnești și cu toate bucatele noastre de cite avem, iar dumnelui paharnicul să aibă a ne socoti cu inbrăcăminte și de dajde de zloși, de léi, de toate angăriile, sa hi grija dumisale, iar după moartea noastră bucățele ce vor rămine să aibă a se griji dumnelui de toate cum va ști cu sufletul său. Iar den nepoții noștri sau dentr-altă rudénie a noastră, nime nici o treabă să n-aibă.

Și in tocmala noastră fost-au tot satul: Lohan de acoloa și Simion tij și Maței, Baciul și Polihroni, Dima ce-au fost comis și alt Mațeu, Ghervasi și Boroico, Grigurii, Grecul și alți oameni buni.

Pré mai mare marturii pusu-ne-m pecețile.

U Dzărnești, văleato 7142 <1633> septembrie 8.

Lohan.

Simion.

Baciul.

In¹ Maței.

Ghervasie.

Boroico.

Grecul.

† Πολίχρονι <m.p.>.

† Gligorie.

Arh. m-rii Văratec, Moșia Zărnești, sub dată.

Orig., hrtie (31,5 × 20,5 cm.), șapte amprente.

EDIȚII: Bulat, *Din doc m-rii Văratec*, „Arhivele Basarabiei”, VII, p. 95 (orig.);

idem, *Doc. m-rii Văratec*, p. 85 (orig.).

¹ Alt ...

1633 (7142) septembrie 9, Iași.

Moise Movilă voievod întărește tuturor preoților și diaconilor din ȋrgul Iași vechile scutiri de dări și munci.

† И ѡ Моѡси Могила воєвода, божією мѡлостією, господарь Зѡмли Мѡлдавскон. Ѡже, благословѣнъ єсѣ прѣблагіи Боги, иже всѣ сѣи благостини, иже избраѣи мѣ изъ чрѣва матери моєѡ и дарова ми царство и воєводство зѡмли и за прѣвѣсходѣшии богатѣство своєѡ мѡлости, присно ѡбо благодарити Бога подобаетъ сѡ іако ѡтверѣши намъ дѡвери мѡлостіѡ своєѡ и свѣтъ разѡма и видѣхъ и познахъ іако никаѡ слава стѡитъ на зѡмли непрѣложнаѡ или смрътъ, непрѣчиснаѡ нѣ іако цвѣтъ ѡбѣдаетъ и іако сѣи мимо грѣдетъ и раздрѡшаетъ сѡ вѣсѣкъ чѡловѣкъ. Тѣмъже, благословѣніємъ Ѡтца и сѣ поспѣшеніємъ Ѣына и сѣ дѣнствомъ свѣтаго и животворѣщаго Дѡха, произволихъ господство ми, нашимъ благимъ произволеніємъ, чистимъ и свѣтаємъ сердцемъ, ѡтъ вѣсѣѡ нашѣѡ дѡшеѡ и ѡтъ Бога помѡщіѡ и сѣ благословѣніємъ нашимъ чѣтири свѣтитѣлѡ молдавскихъ, кѣрѡ Барлаамъ архіє[е]пископъ и митрополитъ Ѣсчавскіи и кѣрѡ Дѡминисѣ епископъ Романскон и кѣрѡ Ѣвлогіє епископъ Радовскихъ и кѣрѡ Митрофанъ епископъ Хѡшскихъ и сѣ хотѣніє вѣсѣго нашѣго сѡвѣта, болѣри нашихъ молдавскихъ, великини и малини, господство ми ѡмѡлосердиѡ сѡ сѣло и дадоѡмъ и помѡловаѡмъ и потѣрѣдиѡмъ молебникомъ нашимъ, вѣсѣѡ ерѡѡмъ и дѡѡкономъ бѡваѡщимъ въ вѣсѣхъ церковаѡхъ въ Искаго трѡга и прѣбѡваѡтъ въ того трѡга, до колѣ господства ми бѣдѣѡ живѣи, а ѡни да имаетъ ѡтъ господства ми слѡбодство, не давати ни данъ царскаѡ, а ни владѣнѣскаѡ, ни колачи владѣнѣскихъ, ни горѡцинѡ за свѣни, ни десѣтинѡ за пчѣли, а ни за вѣнѣю, и не робѣти намъ ни жадноѡ наше работъ, а ни градское, ни мѡлинское, а ни трѡговское, а ни митрополитѡвѡ, ни подводи тѣгнѣти, а ни коніи нѣ да сѡ не вѣзѡмѣтъ за ѡѡлакъ, ниже воліи нѣ ради ниѣнихъ людѣи за даѡѡѡѡ, а ни въ митрополитскихъ подводаѡхъ ходити, а ни за ниѣнихъ подроѡѡнихъ ангеріѡѡхъ. Такождеѣ и въ доѡѡахъ нѣ безъ хотѣніѡ нѣ никто да не имаетъ газдовати, ни болѣрини, ни сѡѡжитѣлѡ, ни кѡртѣн, ни покѡнсаръ, ни ни никтоже, бѣдѡ что за газѡкъ бѣдѣтъ, поѣиже ѡмѡлостѣѡѡхъ сѡ и прѡстиѡмъ на нѣхъ, іакоже и прочіи господарѣ прѣжде насъ бѡиѡѡ сѣтворѣти сѣбѣ памѣтъ.

И ѡни да имаетъ моѡлѣти мѡлостѣѡѡго Бога ѡ грѣсѣхъ нашихъ и ѡтѡѡмъ и дѣдѡѡѡмъ нашимъ и за здравіє господства ми и госпоѡди господства ми и ѡ дѡлготѣ господства.

И по нашимъ животѣи и господствованіє, кто бѣдѣтъ господарь, ѡтъ благородства вѣсѣго нашѣго, Молдавскаго Зѡмѡѡ, тотъ бѣѡ имъ не сказити сѣѡ наше

милованіе и устройеніе, нѣ аде..ты нх миловани и лист поновани. ꙗко кто съ покъ-
ситъ сказати, тѣ да естъ проклетъ и тѣмъ въ Господа Бога и спаса нашего
Ісуса Христа, сътворителѣ неба и земли, и въ пречистѣаго матерѣ и
въ Ѧ евангелисти и въ ѣхъ сектихъ крѣхъовнихъ апостолѣи и въ тѣхъ сектихъ и Бо-
гоноснихъ шти, иже въ Никен православнѣхъ вѣрѣ вѣсникѣхъ и да имаетъ частъ
съ Ісудомъ и съ тѣмъ Прѣмъ, въ безъ кончинѣхъ вѣки и мѣки, аминь.

Гисъ 8 Ісехъ, въ лѣтѣ >рѣмъ септемвриѣ Ѧ.

† Самъ господинъ вѣмъ.

Іо Моисей Моисей коюгда <м. р.>.

† Крѣтъ Даміанъ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldo-
vei: Iată, binecuvîntat întru toate să fie prea bunul Dumnezeu, pentru toate
bunătățile sale, care m-a ales din pîntecele maicii mele și mi-a dăruit domnia
și voievodatul țării și pentru bogăția fără margini a milei sale, pururi se cuvine
deci a mulțumi lui Dumnezeu pentru că ne-a deschis ușile milei sale
și lumina înțelepciunii și am văzut și am înțeles că nici o slavă nu stă neschim-
bătoare pe pămînt sau să nu aibă parte de moarte, ci ca floarea se veste-
jește și ca umbra trece și se nimicește tot omul. De aceea, cu binecuvîn-
tarea Tatălui și cu ajutorul Fiului și cu săvîrșirea sfîntului și de viață făcă-
torului Duh, am binevoit domnia mea, cu bunăvoința noastră, cu inimă
curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu și
cu binecuvîntarea celor patru ierarhi ai noștri moldoveni, chir Varlaam
arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și
chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu
voința întregului nostru sfat, al boerilor noștri moldoveni, mari și mici, dom-
nia mea foarte m-am milostivit și am dat și am miluit și am întărit rugă-
torilor noștri, tuturor preoților și diaconilor aflători la toate bisericile din
tîrgul Iași și care trăiesc în acest tîrg, cît timp domnia mea vom fi în viață,
ei să aibă de la domnia mea slobozenie de a nu da nici darea împărătească,
nici cea vlădicească, nici colaci vlădicești, nici gorștină de porci, nici dese-
tină de stupi, nici de vin și să nu ne lucreze nici o muncă a noastră, nici
de cetate, nici de moară, nici de tîrg, nici mitropolitului, nici să tragă pod-
voade, nici să nu li se ia caii lor pentru olac, nici boii lor pentru alți oameni
pentru dabile, nici în podvoadele mitropolitului să nu umble, nici pentru
alte angherii mărunte. De asemenea și în casele lor pe nimeni să nu găzdu-
iască fără voia lor, nici boier, nici slujitor, nici curtean, nici sol, nici altul
nimeni de orice limbă ar fi, fiindcă m-am milostivit și am iertat, precum
și ceilalți domni foști mai înainte de noi și-au făcut pomană.

Iară ei să aibă a ruga pe milostivul Dumnezeu pentru păcatele noastre și ale părinților și ale bunicilor noștri și pentru sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele și pentru domnie îndelungată.

Iară după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre cei de bună neam din toată țara noastră, Moldova, acela să nu le strice această miluire și întocmire a noastră, ci să-i miluiască și să le înnoiască cartea. Și cîre s-ar ispiti s-o strice, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu și mintuitorul nostru Isus Hristos, făcătorul cerului și al pămîntului și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte și de 318 sfinți și purtători de Dumnezeu părinți, care în Nicheia au luminat dreapta credință și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie, în veacurile și muncile cele fără de sfîrșit, amin.

„Scriș la Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 9.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., CCXLI/3.

Orig., hîrtie (25,5 × 38,5 cm.), pecete timbrată, căzută.

390

1633 (7142) septembrie 10.

Moise Movilă voievod întărește jupînesei Zanfira din Iași mai multe părți din satul Rușii Zavului.

7142 <1633> septembrie 10. Uric sîrbesc de la domnul Moisiu Movila voievod.

Iată au venit, înainte noastră ^{иъ} și înainte boerilor noștrii, giupîniasa Zanfira din tîrgul Iașii cu niști zapisi de mărturii de la sluga noastră Ștefan logofăt și de la Petria din Dămienesti și de la Sav[v]ja de acolo și de la Vasiliu Buglia din Bătrînești și de la Costandin Tropoteiu și de la Grigoriu Răspopa de acolo din Bătrînești și de la Sava Călinescul din Rusi și de la Nechifor din Pădureni, biv hotnog și de la Grigoriu din Bucium și de la Lazor din Rusi și de la Vico armășal din Drăjăști și de la Trifan vistiernic din Buciumi și de la Zahariia ușeriu de acolo și de la Istrati vistiernic din Drajaști și de la Andronachi vistiernic din Pădureni și de la mulți oameni buni și megieș de prinpregiur, scriînd și mărturisînd așa într-acel zapis, pre-

cum că ia ș-au cumpărat ei, denainte noastră, de la Lazor și de la Vasilie, ficii lui Neniul, toată partia cită să va alegi din satul ce să numește Rusii Zavolov[v]i, din vatra satului și din cîmpu și cu curătură și cu vii și cu loc de cosit finați și cu treizăci de pămînturi și cu parté de vad de moară și cu tot venitul, ce este la ținut Romanului, drept optzăci zloți.

Și iarăș au cumparat, denainte noastră, una parte de ocină dintr-acelaș sat Rusii, de la Anghelina, fata lui Ștefan paharnic, cită i să va alege partia moșului ei, lui Rați Moişăscul, și din vatra satului și din cîmpu și din pădure și din vad de moară și cu treizăci de pămînturi, drept șasizăci taleri, bani buni.

Și iarăș au cumpărat altă parte într-acelaș sat Rusii de la Vasili și de la Ana, feciorii lui Neniul, nepoți de fii a Rățoai, și de la Lazor, ficior Dochiei, toate părțile Rățoai și a Dochiei din vatra satului și din cîmpu și din pădure și cu loc de prisacă și cu vii și cu curături și cu parté din vad de moară și din tot venitul, drept treizăci zloți bătuți.

Drept aceia, noi, văzînd acel zapis de mărturie de la acei slugi a domnii meli, noi am crezut și de la noi încă i-am dat și i-am întărit, mai sus numitei giupînesii Zanfirii, pe acele de mai sus numite părți de ocină din satul Rusii, ca să-i fii și de la noi driaptă ocină și cumpărătură și uric și întăritură, cu tot venitul, nestricat nici odinioară în vecii vecilor. Și altul să nu să amestici.

Însuș domnul au zis.

Ghenghea vel logofăt au învățat și au iscălit.

Din limba sîrbască pe limba moldoviniască s-au tălmăcit de Ioan Stamatî biv vel pitar, în Eș, la anul 1816 mart 14.

Bibl. Acad., Ms. nr. 234, f. 168 v. — 169.

Traducere.

391

1633 (7142) septembrie 10.

Căniza Blaj șoltuzul cu 12 pîrgari și alți tîrgoveți din Bacău dau mărturie că Simion Văisi cu fiul său, Ionașco din Mușetești, ș.a. au vîndut lui Neniul vornic ocina lor din Hălăseni.

† Un zapis din velet 7142 <1633> septembrie 10 cari scrie:

Adică eu, Căniza Blaj șoltuz și 12 pîrgari și preutul Gheorghii cel domnescu i preutul Sămion i Vasili Pelin i Dumitru Bichi i Țămpăl Pitărtă

Ungurian i Turuc Dumitru¹ i ot tîrgu ot Bacău i Ștefan diiacul ot Mărgineni i Sansăn ot Lete și mulți oameni buni scriem și dăm știri pricum au vinit înaintea noastră Simion Văisi să sină ego, Ionașco ot Mușetești, și cu nepotu său, Văsilii sîn Păcurari, și sora Arsănie, di nimia nevoiți și di nimi înpresurați, ci di bunăvoe lor, di-au vîndut a lor driaptă ocină din sat din Hălăseni și vad di moară pi apa Limpidii și cu tot vinitul, au vîndut-o dumisale vornicului Neniului. Deci dumnalui vornicul Neniul li-au plătit lor ace ocină deplin înaintea noastră, li-au dat patrudzăci di galbini buni dintru bătrîni; doal părți au vîndut și au rămas una, <care>¹ nu-i vîndută într-acie vîndzari.

Deci noi, vîdzînd această tocmală, am făcut această mărturie ca să-ș facă dumnalui și dresi domnești pri această mărturie a noastră.

Și pintru mai mari credința am pus și pecetea orașului.

Arh. St. Iași, DCCCI, f. 83—83 v.
Copie din sec. al XVIII-lea.

392

1633 (7142) septembrie 12, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericiani două vaduri de moară pe gîrla cea mare a Putnei, cumpărate de la urmașii lui Nădăbaico vornic.

† Иѡ Моѡси Могѡла коевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Ѣже прѣидоше, прѣд нами и прѣд вѣсими нашимы молдавскимы болѣри, великих и малих, Бремѡл, сынъ Нѣдѣанко бѣе дворник, и брат его, Дмитрашко и Костантин и нинѣ братове им, за нѣ доброю волю, неким непонѣждѣни, а не приселовани и продали нѣ права штинѣ и права вѣкѣплѣнїе, два брѣдѣе за малини на великое грѣло Пѣтно, на тои стране Пѣтно.

Тѣх вѣше писанїи брѣдове за малини бѣше право за вѣкѣплѣнїе шѣцѣ им, Нѣдѣанко дворник, и продали молебникѣ господства ми, егѣменѣ <Партїнїе>² и вѣсемѣ съборѣ шѣ сѣктаи монастыри глаголема Бисерикани, гдѣже ест храм Благочеиенїе прѣсѣктѣи и чистѣи и прѣблагословеннѣи владѣициѣ наше, Богородицѣ и прѣснодѣвѣи, Марѡл, радѣ сто и два десѣт згорскихѣ, пинѣси добрѣи. И вѣстаи сѣ молебници наши калѣгерѣи и заплаатили вѣси исплатно тѣи вѣше писаннїи пинѣси вѣ рѣки тѣи вѣше писанним людѣ.

¹ Omis.

² Loc alb în orig. ; completat după doc. din 1632 ianuarie 16 (vezi nr. 4).

Ино господство ми, такоже свѣдѣхом между ними добро волюю токмеж
и полюю запласть, а мы ижеже и шт нас дадохом и потерѣдихом им. Тем радѣ,
тѣхъ вѣши писаннѣи два брѣдое за мѣни да ест и шт господства ми калѣгером
права штинѣи и дѣднѣи и вѣксленѣи и шрк и потерѣднѣи, съ вѣсѣм доходом,
непорѣшнѣи им никомже на вѣки. И ни да сѣм вѣ шминшѣт.

✠ Ис, лѣто «зрмѣ септемвриѣ вѣ».

† Гам господинѣ вѣлѣл.

† Гамгѣ, вѣа логофѣт. 84.1 и сѣм искаахъ <т. р.>.

† Іунашко <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Eremia, fiul lui Nădăbaico fost vornic, și fratele lui, Dumitrașco și Costantin și alți frați ai lor, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut a lor dreaptă ocină și dreaptă cumpărătură, două vaduri de mori pe gîrla cea mare a Putnei, pe cealaltă parte a Putnei.

Acele mai sus scrise vaduri de mori au fost cumpărătură dreaptă a părintelui lor, Nădăbaico vornic și le-au vindut rugătorului domniei mele, egumenului <Partenie>¹ și întregului sobor de la sfînta mănăstire numită Beserecani, unde este hramul Bunavestirea preasfîntei și curatei și preabine-cuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară, Maria, pentru o sută și douăzeci galbeni ungurești, bani buni. Și s-au sculat rugătorii noștri călugări și au plătit deplin toți acei bani mai sus scriși în mîinile acelor mai sus scriși oameni.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeală de bunăvoie între dinșii și plata deplină, noi încă de la noi le-am dat și le-am întărit. Pentru aceea, acele mai sus scrise două vaduri de mori să fie și de la domnia mea călugărilor dreaptă ocină și dedină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1633> septembrie 12.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Arn. St. Buc., M-rea Bisericiani, XV/12.

Orig., hîrtie (41,8 × 28,7 cm.), pecete aplicată, ștrîcată.

Cu o trad. din 1820 mai 30, de Ion Stamate pîfar.

¹ Loc alb în orig; completat după doc. din 1632 ianuarie 16 (vezi nr. 4).

1633 (7142) septembrie 12.

Moisi Movilă voievod întărește lui Neniul vornic de gloată satul Rădiul din ținutul Troțuș.

Noi <Moisi Moghila voievod> ...¹ ni-am milostivit asupra slugii și boeriului nostru, Neniul dvornicu glotnii și am dăruit un sat ...¹ anumi Rădiul, în ținutul Troțușului, ocolul târgului, pentru cea de credință slujbă a lui și pentru că și dumnealui au dat patru cai pentru trebuința noastră și a țării.

Drept aceia, domnia noastră cu aceasta întărim pomenita milostivire și dăruire cu toate veniturile.

Iar după moarte noastră, cine va îndrăzni a strica această faptă și miluire noastră, apoi acel să fie afurisit de la Dumnezeu și toți sfinții.

În anul 7142 <1633> săptemvrie 12, adică anul 7142 săptemvrie 12. Singur domnul au poruncit.

Iscălit M<oisi> Moghilă voevod.

Criste.

Luari aminte: locul cel deșărt s-au lăsat din pricină că lipsăști bucata acea în orghinal.

Au tălmăcit Herbis.

Giudecătorii de ținutul Iașii.

Că copia aceasta iasti cu copia tălmăcită de dumnealui Helbis, întocma după poslăduire ci i s-au făcut. De aceia, pe temeiul ceririi dumisali Gheorghie Nigolici s-au adiverit cu iscăliturile mădulărilor și punire gherbului acestu trebunal, supt no. 2173.

Iașii, 1835 săptemvrie 12.

Gherghel spatar.

Director, sulger Botescu.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 657, f. 3.

Copie din 1835.

¹ Loc alb în text.

1633 (7142) septembrie 15, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește fraților Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea și Miron Ciogolea satele: Dușmanul Mare, Dușmanul Mic, Logofetenii și niște părți de ocină din satul Pătrușeni, ținutul Iași, care au fost mai înainte ale lui Isac Balica hatman.

† Иѡ Моѵси Могила воєвода, божією милостією, господарѣ Земли Мѡлдавскої. Ъже господство ми змилостивихъ съ и дадохом и помилувахом на болѣринѣ нашѣмъ вѣрномуѣ, Пѣтрашко Чоголи третомъ логофѣтѣ, и братѣ его, Мирон Чоголи, съ три селахъ, на имѣхъ Дѣшман Бѣл и Дѣшман Мѣл и Логофѣтѣни и єдин части за вѣтнини вѣ село Пѣтрѣшкѣни, что сѣт въ волост Мѣским, ради ихъ правою и вѣрною слѣжешъ, что тѣхъ вѣтнини бѣше за дѣднинѣхъ прѣви братѣ¹ господства ми, поконниномъ Исакъ Балики гетман.

Того ради, како да єст имъ вѣт господства ми правѣи вѣтнини и дааніе и милуваніе и зрѣкъ съ вѣсѣмъ доходомъ.

И по нашимъ животѣ и господствованіе, кто сѣ покѣситъ разоритѣ сѣла наше милуваніе и зстроєніе, такового да єстъ проклетъ и трѣклетъ и анаѣма вѣт Господа Бога и вѣт вѣсѣхъ свѣтѣхъ и да имѣетъ частъ съ їсѣомъ и съ трѣклетомъ їрѣа въ вѣзконѣчнѣхъ вѣки и мѣки, амин.

Того радѣ, ни да сѣ не змѣнаетъ.

✠ Ис, лѣто 7142 септемвриѣ їѣ.

† Самъ господинъ вѣлѣа.

Иѡ Моѵси Могила воєвода <м. р.>.

† Крѣтѣ Дамѣанъ <писалъ>.

<Pe verso>: Изъ Гангѣ вѣл логофѣтъ <м. р.>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am dat și am miluit pe boierul nostru credincios, Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea, și pe fratele lui, Miron Ciogolea, cu trei sate, anume Dușmanul Mare și Dușmanul Mic și Logofetenii și niște părți de ocină din satul Pătrușenii, care sînt în ținutul

¹ прѣви братъ, scris peste text răzuit.

Iași, pentru slujba lor dreaptă și credincioasă, care acele ocine au fost de moștenire ale vărului primar¹ al domniei mele, răposatul Isac Balica hatman.

De aceea, să le fie lor de la domnia mea drepte ocini și danie și miluire și uric cu tot venitul.

Iar după viața și domnia noastră, cine s-ar ispiți să strice această miluire și întocmire a noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema de Domnul Dumnezeu și de toți sfinții și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie în veacurile și muncile cele fără de sfârșit, amin.

Pentru aceea, altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1633> septembrie 15.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt <m.p.>.

Bibl. Acad., DXCI/37.

Orig., hîrtie (31,2 × 19,5 cm.), pecete timbrată.

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XXXII/60.

EDIȚII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 545—546 (orig., cu trad.).

395

1633 (7142) septembrie 15, Iași.

Moise Movilă voievod întărește popii Larion o parte de ocină cumpărată în satul Ungurași, pe Moldova.

† Нѣ Моѡси Могила воєвода, божією милостію, господарѣ Земли Молдавскон. Ъже придоше, прѣд нами и прѣд нашими молдавскими боярами, Лѣка и Антои Ъсица, сыновѣ Ирнѣи, и Гава и Грозака, сыновѣ Ивнашко, и Тодѣр, сынѣ Тодора, вѣщци Гофронѣи, и Андрѣика дѣлака, сынѣ Лѣпѣла, неким непонѣдени, а ни прислани, <нѣ>² за нѣх доброю воли продали своа права вѣтнинѣ вт село Ънгѣраши, на потѣцѣ³ Молдова, что сѣ изберет частѣ им вт село и вт полѣ, вт лѣс и вт вода, вт на всѣа част что сѣ изберет. Таа продали

¹ „vărului primar,” scris peste text răzuit.

² Omis în orig.

³ Greșit, pentru река.

попови Дариши въ Ржтеци за петнадесѣтъ талери битиѣхъ, части пет братиѣхъ, а Ындриика тиѣхъ продалъ за петнадесѣтъ талери битиѣхъ.

Того радѣ, господство ми, ѣко свидѣхомъ междо <ними>¹ токма и за пѣтно пѣтъѣ, а господство ми ѣщеже <да>² дохомъ и стврѣдихомъ емѣ да естѣ емѣ <тнин>³ и дѣднинѣ, имъ и сѣнокомъ его, съ вѣсамъ доходомъ. <И ни да сѣ>³ не ѣмшиаѣтъ прѣдъ симъ лѣстомъ нашимъ>².

Писъ ѣ Исъ, въ лѣто <зрмѣ септемвриѣ ѣѣ.

† Господинѣ вѣлѣлъ.

† Глангѣ вѣлъ логофѣтъ ѣчи и искааѣхъ <м. р.>.

† Дѣпѣлъ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Luca și Anton și Oșița, fiii Irinei, și Sava și Grozava, fiii lui Ionașco, și Toader, fiul lui Todor, nepoții Sofroniei, și Andreica diacul, fiul lui Lupul, nesiliți de nimeni, nici asuprați, <ci>¹ de bunăvoia lor au vîndut dreapta lor ocină din satul Ungurași, pe pîriul ³ Moldova, ce se va alege partea lor din sat și din cîmp, din pădure și din apă, din a opta parte ce se va alege. Aceea au vîndut-o popii Larion din Rătești pentru cincisprezece taleri bătuți, partea a cinci frați, iar Andreica le-a vîndut pe acelea pentru cincisprezece taleri bătuți.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala dintre <ei>¹ și plată deplină, iar domnia mea încă i-am dat și i-am întărit ca să-i fie lui ocină și dedină, lui și fiilor lui, cu tot venitul. <Și altul să>² nu <se>² amestece înaintea acestei cărți <a noastre>².

Scris la Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 15.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>.

† Lupul <a scris>.

Bibl. Acad., CCXI/2.

Orig., hîrtie (31,8 × 19,5 cm.), pecete aplicată, stricată.

¹ Omis în orig.

² Loc rupt în orig.

³ Greșit, pentru „rîul“.

1633 (7142) septembrie 15, Iași.

Moise Movilă voievod judecă pricina dintre mănăstirea Golia și Ionașco Hădărău hînsar pentru stăpînirea satului Dușești, dînd rîmas pe cel din urmă.

Іѡ Моѵси Могила воєвода, божією милостією, господаръ Земи Молдавскон. Оже прїиде, прѣд ннами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, слѣга наше, Іѡнашкѡ Хѣдърѣѡ хънсар, и тегал за лице, прѣд ннами, наше молебниці господства ми, калѣгери ѡт сѣѣтаа монастире <на>¹рицаема Голѣа, ѡт срѣд трѣг Іѣских, ради едно село, на имѣ Дѣшецїи, на потоци Басабїи и съ брѣд за минн въ том потоц и съ дворокѣ, что въ волост Басабискомѣ, котори село и дворокѣ ест даанїе и милоканїе сѣѣтѣн монастир ѡт Панѣ вистѣрника въ за дѣше его и за дѣше родителем егѡ, рекѣще слѣга наше, Іѡнашкѡ Хѣдърѣѡ хънсар, како тот село ест имѣ правою отнинѣ и дѣднинѣ и приселова имѣ Панѣ вистѣрника съ силою своею.

И молебниці господства ми, калѣгери, сказывали. прѣд ннами, нарѣденїе за кикѣпленїе ѡт Радѣла воєводї и записе за свѣдѣтелство ѡт вѣси болѣри ѡт тогда, писаши и свѣдѣтелствѣши како кѣпна Панѣ вистѣрника тот село ѡт Іѡнашко Хѣдърѣѡ хънсар и ѡт ннинѣх племенниці его, сѣе на пинѣси готови и многиѣх болѣри ѡт диван господство ми свѣдѣтелствоваа прѣд ннами како прилѣжна сѣ въ токмеж егда продаа ѡни тот село.

Ннѡ господство ми и съ нашими болѣри създнѣом их праведним съдѣем и зѡстаа слѣга наше Іѡнашкѡ Хѣдърѣѡ хънсар, ѡт прѣд ннами и ѡт вѣс закон земскон, а више, речени молебниці нашими, калѣгери ѡт сѣѣтаа монастире нарицаема Голѣа, ѡт срѣд трѣг Іѣских, справли сѣ и поставил соби фѣерѣю кѣд злати въ вистѣр господства ми.

Того ради, того прѣд реченнагѡ села, на имѣ Дѣшецїи, съ дворокѣ и съ брѣд за минн, како да ест сѣѣтѣн монастир правою отнинѣ и дѣднинѣ и ѡрик, съ вѣсѣм дохѡдом и да не имает мин тегати сѣ за сїѣ тѣж николиже въ вѣки вѣчнїи. И ни да сѣ не ѡмнишат.

Ѫ Іѣс, въ лѣто «Зрѣмѣ септемврїе її.

Гам господинѣ велѣа.

Нѡ Моисѣ воєвод.

Крстѣ Дамїѣан.

¹ Loc rupt în copie.

Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Ionașco Hădărău hînsar, și a pîrit de față, înaintea noastră, pe rugătorii domniei mele, călugării de la sfînta mănăstire numită Golîia, din mijlocul tîrgului Iași, pentru un sat, anume Dușești, pe pîriul Vaslui și cu vad de moară în acel pîriu și cu curți, care sînt în ținutul Vaslui, care sat și curți sînt danie și miluire sfîntei mănăstiri de la Pană vistiernic pentru pomenirea lui și pentru pomenirea părinților lui, spunînd sluga noastră, Ionașco Hădărău hînsar, cum acel sat îi este dreaptă ocină și dedină și îl asuprește Pană vistiernic cu puterea sa.

Iar rugătorii domniei mele, călugării, au arătat, înaintea noastră, dresă de cumpărătură de la Radul voievod și zapise de mărturie de la toți boierii de atunci, scriînd și mărturisînd cum a cumpărat Pană vistiernic acel sat de la Ionașco Hădărău hînsar și de la alte rude ale lui, tot pe bani gata și mulți boieri din divanul domniei mele au mărturisit înaintea noastră cum s-au întîmplat în tocmeală cînd au vîndut ei acel sat.

Deci domnia mea și cu boierii noștri i-am judecat cu judecată dreaptă și a rămas sluga noastră, Ionașco Hădărău hînsar, dinaintea noastră și din toată legea țării, iar mai sus zișii rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire numită Golîia, din mijlocul tîrgului Iași, s-au îndreptat și și-au pus ferie 24 zloți în visteria domniei mele.

De aceea, acel înainte spus sat, anume Dușeștii, cu curți și cu vad de moară, să-i fie sfîntei mănăstiri dreaptă ocină și dedină și uric, cu tot venitul și să nu aibă a se mai pîri pentru această pîră niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 15.

Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod.

Cîrstea Damiian.

Bibl. Acad., DIV/128—129.

Copie.

Cu o trad. din 1835.

1633 (7142) septembrie 15.

*Zaharia, fiul lui Mojil vătavul din Ruși, dăruiește mănăstirii
Pingărați un loc de prisacă.*

† Adeacă noi, Zahariia, feciorul lui Mojil vătah, ce-au fost den sat Rusii Zavului, ot volost Romanscoi, și cu toți frații noștri și cu nepoții noștri, înșine mărturisim noi cu cest adevărat zapis al nostru cum singuri, de bună-voia noastră, de nime siliț, nici nevoiț, am dat un loc de prisacă ce iaste în vatra satului, l-am dat svintei mănăstiri anume Pingărații, ideje est hram Sveati Dimitrie, pentru sufletul părinților noștri și a fraților noștri, ca să mă scri la poménicul cel mare.

Și am dat denaintea preutului Gligorie de Dămienestî și denaintea Savei Călinescul den Rusi și Larion Vechiul ot Dămienestî și popa Hilip ot Drăgești și Gavril ot Căuteșani.

Derep<t>¹ acea, ca să le hie svintei mănăstiri direaptă prisacă, ca să-ș facă și zapise domnești.

Iar cine va vrea să strice aceasta da[a]nie și tocmală de bunăvoe ca să hie treclét și proclét și lepădat de Dumnedzău și de précista și de 318 părinți ce-au fost în Nechei.

Și pre mai mare credență, pusu-ne-am și pecețile.

.....² *Днѣшнѣ Хѣбѣшескѣа писалъ, да сѣ знаетъ.*

Бѣ лето 7142³ септемвриѣ 15.

Arh. St. Buc., M-reă Pingărați, III/67 a.

Orig., hîrtie (32,5 × 20 cm.), cinci amprente.

<După 1633 septembrie 15>.

*Mărturia lui Serghie căpitan pentru călugărul Zosin de la prisaca
mănăstirii Pingărați.*

† Eu, Sirghie căpitanul, scriem metanii și închinăciune molitvii tale, părinte Nile, și a tot săborul de la svinta mănăstire de la Pingărați, ideje

¹ Omis în orig.

² Cuvînt nedescifrabîl.

³ Cifra zecilor corectată, nejustificat, din **М** în **Н**, întrucît Lupul Hăbășescul a murit înainte de 1642 martie 30 (cf. Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, CXIII/14).

est hram Sveatii Dimitrie. Altă, dăm știre molitvelor voastre de rîndul lui Zosin călugărașului de la prisaca militvelor voastre de la Onicéni; au vinit Negură acolo la molitvele voastre de au grăit niște cuvinte fără lucru și fără ispravă către molitvile voastre, iară molitvile voastre v-ați protivit celui om menciunos și acei tălaniță, de ați trimis carte la cei nepoți a călugărilor. Deci să nu vă protiviți, molitvele voastre, celui om menciunos, că noi știm, cu sufletele noastre, că iaste un părinte bun și priiaște molitvelor voastre.

De-aiasta scriem și să fiți sănătoși o Hriste, amin.

Mai micul molit<ve>¹le vroste², **СНЕРГІЕ КЪПИТАНЪА ИСКАА** <m. p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Pîngărați, III/67 b.

Orig., hîrtie (32,5 × 20 cm.).

Documentul este scris pe fila a doua a actului din 1633 septembrie 15 (vezi nr. 397), după care a fost datat.

399

1633 (7142) septembrie 16, Iași.

Moise Movilă voievod scrie pîrcălabilor de ținutul Neamț să oprească pe Damaschin din Brănești a-și face casă și mori în Bodești și să-i dea zi lui și altora să vină la judecata domnească.

† Io Moisi Movilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei³. Scriem domnia mea la pî<r>¹călabii de ținutul Neamțului. Dămu-vă știre că domnii mele s-au jeluît Popoțeștii pre Damaschin din Brănești, dzicîndu înnaintea domnii mele că faci casă și mori pre ocina lor la sat la Bodești în tăriia lui.

Dreptu acéia, deaca veți vedea cartea domnii mele, iar voi să dați dzi lui Damaschin cu Popoțeștii și cu Robul din Dumbrăveni și călugării de la Tazlău și lui Panteleiu din Hărlicești să-ș aducă toți uricele și zapisăle ce au pre acéle ocini, să vie toți să stea de față înnaintea domnii méli și să

¹ Omis în orig.

² Pentru: „voastre“.

³ Pînă la „Moldovei“, text slav în orig.

oprești pre Damaschin să nu facă mori și casă pînă nu-ș vor întreba de față, înaintea domnii mele. Aceasta scriem, altfel să nu fie.

La Iași, în anul 7142 <1633> sept<embrie> 16.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare log<ofăt> a învățat¹.

† Tănasia <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România,
Institutul de istorie și arheologie „A.D. Xenopol” — Iași, III/8.
Transcriere din sec. al XX-lea după original.

400

163<3> (714<2>) septembrie 21, Bacău.

Dociul paharnic, Boldescul pîrcălab de Bacău ș.a. mărturisesc că, din porunca lui Moise Movilă voievod, nu vor mai învălui locul numit Călugăra lui Tofan și un deal cu vii, ale mănăstirii Bistrița.

† Eu Dociul păharnicul și Boldescul pîrcălabul de Bacău și preutul cel domnescu, Ghiorghe și șoltuzul Dumitru de tirgu de Bacău și 12 pîrgari. Scriem și dăm știre cu această scrisoare a noastră cum au venit, înaintea noastră, egumenul de la mănăstirea de Bistriță cu cinstita [carta] carte a mării sale a lui Moisăi Moghila voievoda și cu uric de la svîntu răpăusat domnului Alexandru voevodu prentu rîndul unii ocine a sventei mănăstiri a Bistriței, la tirg la Bacău, ce să cheamă valea Călugăra lui Tufan, ce au fost dare de la domnul Alexandru vodă cu mare blăstăm acelu loc, ce să cheamă Călugăra, lui părintelui Tofan și cu un <deal d>²e vii într-acel loc ce să cheamă Călugăra și acel loc cu tot venit³ ascultă de svînta mănăstire de Bistriță.

Deci noi, deacă am vădzut cinstita carte a mării sale domnului nostru și uric de la Ale[c]xandru voevoda să lăsăm, să nu învăluim întru nimică acel loc și acel deal cu vii, deci noi după cinstită cartea mării sale lui vodă am lăsat în pace acel loc ce să chiamă Călugăra și cu acel deal cu vii ce iaste a sventei mănăstiri a Bistriț<ei>³; de acmu înainte cene va dărui milo-

¹ De la „Aceasta” pînă la „a învățat”, text slav în orig.

² Rupt în orig.

stiv Dumnezeu de vor hi păharnici după urma <no>¹astră să nu aibă a învă-
lui acel loc ce să cheamă Călugăra lui Tofan și cu acel deal de vii, nici odă-
năoară în veki, cum n-am învăluit nici noi, cum ne-au venit cinsti<tă>¹ cartea
mărie sale lui vodă.

Și au fost într-această tocmală mulți oameni buni, anume preutul
Zahariia și Ștefan diac de Mărgineni și Costantin diac de Mărgineni și alți
mulți oameni buni.

Și pre mai mare credință s-au pus pecetea orașului pre acest zapis și
[și] pecețale noastre.

Aciasta dăm știre, să să știe.

Писъ Бакѣсъ, лѣто «зрѣма»² септемвриѣ кѣ.

Гевргѣе велъ пѣргаръ.

Vitav de viiari.

Изъ Дучюл чашникъ искалъ <m. p.>.

Condrea.

Gheorghie Bostanu.

Eu popa Ghiorghie <m.p.>.

Vasilie Pelin <m.p.>.

Ionașcu Chibil.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/13.

Orig., hîrtie (32,5 × 20,2 cm.), nouă peceți aplicate (una a tirgului Bacău).

Fiind începutul anului, pisarul a scris, în virtutea obișnuinței, anul precedent,
7141, în loc de 7142, care corespunde domniei lui Moise Movilă menționată
în act.

EDIȚII: Ciurea, *Organizarea administrativă*, fig. 9 (facs.).

401

<1633 septembrie> 21— <1634 martie> 21 (7142), Iași.

*Moise Movilă voievod scrie dregătorului, șoltuzului și pîrgarilor
din Piatra și vătămanului din Vinători să lase în pace poslușniciei
mănăstirii de peste Bistrița.*

Noi Moisi Moghila voevod, b<o>jiiio milosti<iu>, g<o>spod<ară> Zeml<i>
Moldavscoi. Scriem domniia mea la slugile domnii meale, dregătorului den
Piatră și șoltuzului și prăsarilor³ de acoloa și vătămanului den Vânători.

¹ Loc rupt în orig.

² Vezi datarea.

³ Greșit, în loc de „pîrgarilor“.

Dămu-ț știre că a venit, înaintea domnii meale, rugătoarele noastre călugăriți de preste apa Bistriței, zicindu că au niște poslușnici pre lângă mănăstire care voi învăluți pre dănșei și-i trageți la toate să dea cu voi. Și ei nu sântu scriși, cum ne-au arătat și cărți de la alți domni cari au fost mai nainte de noi, scriindu ca să hie în pace acei oameni, numai să aibă ei a posluși sfintei mănăstiri ce vor hi treabele, iar voi totu îi văluți.

Dereptu aceea, deaca veți vedea cartea domnii meale, iar voi să aveți a-i lăsa poslușnicii foarte în pace, că de va mai veni jalobă, de mare certare veți hi. Sici vam pișem, niaș ne ucinite ¹.

Pis u Ias, v<ă>l<eato> 7142 <1633—1634> deni 21.

Mojsi voevoda <m.p.>.

† Ionașco.

După Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*, în „Arhivele Basarabiei“, V, p. 373 (orig.).

ALTE EDIȚII: idem, *Doc. m-rii Văratec*, p. 14 (orig.).

Datat după lunile din anul 7142 în care a domnit Moise Movilă.

402

1633 (7141) septembrie 25, Iași.

*Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din mijloc
tîrgului Iași viile cu crame de la Cotnari dăruite de Enach
postelnicul.*

† Иъ Моѿси Могила воєвода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскон. Оже господство ми дали и потеръдани есми молебником нашим, егѣмънѣ и въсѣмъ съборѣ въ свѣтѣ монастыри въ срѣдъ трѣхъ Искѣи, идеже ест храмъ свѣти Сава всвѣщеннаго, еже ест мѣсто до свѣтаго Нервсаанма, до свѣта монастыр нарицаема <Бѣлка Лавра>², идеже ест храмъ пакниже свѣти Сава всвѣщеннаго, нхъ прака штинна, даніе и милованіе, что имъ далъ и помилоевалъ поконнаго Бнаке постелника, въ прѣдъ нами и въ прѣдъ нашимъ съвѣтомъ, виногради его что сѣтъ до Котнар, ѣ рѣдъ трѣгомъ, съ краме и съ вѣсъ приходъ, въ за дѣше

¹ Greșit, pentru „Sie vam pișem, inac ne ucinite“.

² Loc alb în orig.; completat după doc. din 1633 martie 6 (vezi nr. 306).

И ни никто от племенщи покомномъ Енаке постелиника ни от вѣщи его да не имает ни едною потрабѣхъ змишати съ въ даніе свѣтѣи монастыри, занеже ни, за его добра волѣ, даи прѣжде съмиррътъ его, съ великою клятвю, якоже пишемъ и въ стѣпемѣнтъ его, что сътвориша.

У Мс, въ лѣто x зрмѣ септемврѣи кѣ¹.

Їw Шwншн вoгвoдa <m. p.>.

† ДУМИТРАШКО <ПИСАЛ>.

Și nimeni din rudele răposatului Enache postelnic sau din nepoții lui să nu aibă nici o treabă a se amesteca în dania sfintei mănăstiri, fiindcă el, de bunăvoia lui, a dat înainte de moartea lui, cu mare blestem, cum scrie și în testamentul lui, ce a făcut.

¹ Anul de la ianuarie.

506

inte spuse dreaptă ocină, danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> septembrie 25.¹

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XLVIII/3.

Orig., hirtie (30,3 × 21 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad din 1794 oct. 18, de Andrei Tălmăciu căpitan.

403

1633 (7142) septembrie 25.

Moise Movilă voievod întărește lui Ștefan Drăgan și soției sale, Ioana, o parte din satul Otești.

7142 <1633> sept<embrie> 25.

On ispisoc de l<a> domnul Moisiu Movila voievod întăritor lui Șt<efan> Drăgan și giupinesăi sale, Ioana, pe a patra parte din a patra parte din Otești, ce au cumpărat de la Sofronie, fata Ioanii, nepoata Iverestii, strănepoata lui Statomir și macar că dintr-acel Statomir au eșit trei roduri, din care pe on Ivan, fecior lui Statomir, care să face o a trie parte din a patra parte din sat, l-au tras cu scrisori du<mnea>lui pah<arnicul> Sandulache Sturza, dar acest bătrîn a lui Statomir să va împărți și în patru părți se vor trage în razeși o a patra parte.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surele*, XLVI, p. 338 (transcriere după un transumpt dintr-o carte de judecată din 1812 martie 15).

¹ Anul de la ianuarie.

<Înainte de 1633> octombrie 6, Vîrtop.

Tudora, fiica lui Drăghici, dăruiește părțile sale de ocină din satele Vîrtop și Leutești nepotului său, Nechita, pentru a o comînda.

† Adeacă eu, Tudora, fata i Drăghită¹, nepoata Nastei, însămi pre mene mărturisescu, cu cestu zapis al meu, cum de bunăvoia mia m-am plecat și m-am lăsat nepotu-mieu Nechitei ot Vîrtop și i-am dat totă partea mia de ocină den sat den Vîrtop și den Leutești ca să-i fie lui ocină, cită să va aliage partia mia și moșie. Însă el încă să aibă a mă griji ș-a mă comînda.

Iar cine va strica aiastă de bunăvoe tocmală a mea să fie neertat de Dumnedzău și de Svînta Precistă și de toț svenții și de toț apostolii și de trei sute și optusprădzéce otți ce simtu în [vă] Nech<eia>².

Și-aiastă tocmală o am făcut denaintia frăține-mieu, lui Vasilie și popa Andrușco ot Vîrtop și popa Ion ot tam și Zahariia diiacon ot tam și Vasilie vist<iernicel> ot tam și Gheorghie ot tam și mulți oameni buni și Vădeanul ot Tătărași.

Di-asta mărturim și noi după lucru ci-am văzut, tocmală de bunăvoe și fiindu noi acolo, în tocmală.

Și pe mai mare mărturie, ne-a<m>² pus pecețile.

Пис 8 Ерѣтоп, октомвріѣ 5.

Academia Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A.D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, XXX/177.

Orig., hîrtie (31 × 20,5 cm.), trei peceți aplicate.

Datat după doc. din 1634 ianuarie 23 *ibidem*, (copie de pe transcriere, după original, de Ghibănescu, *Ms. Surete*, XLII, p. 490—491) în care Nechita diac este menționat, călugărit sub numele de Nechifor, pentru ultima dată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 52—53 (orig.).

¹ Pe verso-ul documentului: „Zapisul Teodorei, fetei lui Drăghici”; „i Draghiță”, formă veche românească de genitiv-dativ.

² Omis în orig.

1633 (7142) octombrie 20, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea satul Dumeni, pe Iubăneasa, ținutul Dorohoi, fost dreaptă cumpărătură a lui Isac Balica hatman, văr primar al domnului.

† Іѡ Моѵси Могила коєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Ѣже тот истинни наш вѣрнии болѣрин, Пѣтрашко Чоголѣ трети логофѣт, слѣзши ниним свѣтопочившим господари прѣжде нас живших, а днес господствѣ ми слѣжѣще съ правою и вѣрною слѣжѣѣ. Тѣм и ми, видѣще его правою и вѣрною слѣжѣѣ до нас, жаловали есми емѣ всобеноу нашен милости и дали и помилували есми емѣ вт нас, ѣ нашен земли, Молдавскон, едно село, на имѣ Дѣмѣнии, что ѣ волост Дорохоускомѣ, на рѣцѣ Юбѣнѣса, съ вес хотар и съ вес приход, что тоа село бѣше право закѣпжно пѣрвомѣ коланцѣ господства ми, Исак Балка хѣтман, вт Никорич дѣпак и вт Николарѣ, сѣн Корнѣ дѣпак, и вт Кѣзакѣл и вт Кирѣна, сынове Грига вѣтаг, а втцѣви им, Грига, бѣше кѣпжно вт Пѣтрашко и вт Грозав и вт Кирѣна, дѣти Захаріи, а сих чловѣци елици више пишем бѣше праваа дааніе и милуваніе вт Петра коєвода, втцѣвам их, Захаріа и Корнѣ, и брат его, Николарѣ, дѣпачи.

Тѣм ради, тоє прѣд реченное село, Дѣмѣни, на рѣцѣ Юбѣнѣса, да ест више писанномѣ болѣринѣ господства ми, Пѣтрашко Чогола логѣфѣт, праваа втнина и дааніе и милуваніе и врик и потвѣржденіе, съ вѣсам доходом, непорѣшенно николіже на вѣки.

Я по нашим животѣ и господствованіе, кто бѣдет господарь вт братіах наших или вт дѣлѣ наших или пак бѣд кого Богѣ изберет бити господарь ѣ нашен земли, Молдавскон, тот би емѣ непорѣшил наше дааніе и милуваніе, нѣ але би емѣ дал и скрѣпил. Я кто сѣ покѣсит разорити и сказити наше встроєніе, тѣ да ест трыклѣт и проклѣт вт Господа Бога и спаса нашего Исуса Христа и вт прѣчиста его матерѣ и вт вѣсах свѣтих, иже Богѣ благогодивше и да имаѣт част съ Юдоа и съ трыклѣтом Ірѣем въ безконѣчнѣ вѣки и мжи, амин.

Ѣ Исох, мѣсѣца ноемврѣе гѣ дѣни¹, въ лѣто «зрѣлѣ вктомврѣе кѣ.

† Сам господинѣ велѣл.

† Іѡ Мѡисѣи Мѡгила коєвода <м. р.>.

† Шандир <писал>.

<Aduos de mâna domnului>: † Pentru slujba ce ne-au slujitu i l-am datu acestu satu și i-am dat și diresela ce-am avutu.

¹ Probabil, data redactării actului.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al nostru, Pătrașco Ciogolea al treilea logofăt, a slujit altor sfintrăposai domni foști mai înainte de noi, iar acum slujește domniei mele cu dreaptă și credincioasă slujbă. De aceea și noi, văzînd dreapta și credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit de la noi, în țara noastră, Moldova, cu un sat, anume Dumenii, care este în ținutul Dorohoiului, pe apa Iubăneasa, cu tot hotarul și cu tot venitul, care acel sat a fost dreaptă cumpărătură vărului primar al domniei mele, Isac Balica hatman, de la Nicorici diac și de la Nicoară, fiul lui Cornea diac, și de la Cazacul și de la Chireana, fiii lui Griga vătag, iar părinților lui Griga le-a fost cumpărătură de la Pătrașco și de la Grozav și de la Chireana, copiii lui Zaharia, iar acestor oameni cîți sînt mai sus scriși le-a fost dreaptă danie și miluire de la Petru voievod părinților lor, Zaharia și Cornea, și fratelui său, Nicoară, dieci.

Pentru aceea, acel mai înainte spus sat, Dumenii, pe rîul Iubăneasa, să fie mai sus scrisului boier al domniei mele, Pătrașco Ciogolea logofăt, dreaptă ocină și danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre frații noștri sau dintre copiii noștri sau iarăși pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în țara noastră, Moldova, acela să nu-i strice dania și miluirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească. Iar cine va încerca să distrugă și să strice întocmirea noastră, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de domnul Dumnezeu și mintuitorul nostru Isus Hristos și de preacurata lui maică și de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu trei ori blestematul Arie în muncile și veacurile fără de sfîrșit, amin.

La Iași, luna noiembrie 13 zile¹, în anul 7142 <1633> octombrie 20.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Io Moisi Moghila voievod.

† Șaidir <a scris>.

Biblioteca orășănească Sibiu.

Orig., hirtie (42,5 × 28,5 cm.), pecete aplicată, deteriorată.

O trad. la Bibl Acad., DCCXXXV/5.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XIX, p. 24 (regest).

¹ Probabil, data redactării actului.

1633 (7142) octombrie 20, Piatra.

Partenie egumenul și tot soborul de la mănăstirea Bistrița mărturisesc că s-au tocmît cu călugării de la mănăstirea Secu pentru niște heleșteie.

† Ємєрєнїє єрмонах Партенїє єгѣмен и монах Яндонїє и Нохит и Гавриланє и Єпифанїє и Єнсарїон Богза и Нєколаю и Шефан и всє събор ѡт свєта монашєвр Бїстрицѣ. Scriem și mărturisim noi, de bunăvoia noastră, cum ne-am tocmît cu călugării de la sfinta mănăstire Săcul, pentru niște hălăștee ce-au fostu mai denainte vreme ale nostre și apoi au fostu date mănăstirii Săcului de vornecul Ureche. Deci, apoi, noi ne-am pîrit cu săcanii înaintea lui Bărnovschi vodă și i-am rămas și ne-am luat hăleșteele înapoi și ne-au făcut lege ca să le întorcem totă cheltuiala ce-u cheltuit pre acēle iazuri.

Deci noi le-am dat în prețu și pre un țigan, anume Adam și cu fămēeia sa Eftinca și cu feciorii săi, cu cîți va avea el, ca să le hie lor de poslușenie, svintii mănăstiri, ce le vor hi treabele.

Și cîndu am făcut aceasta tocmală au fost popa Vasilie de Petră și diiaconul Pătrașco de Petră și Vasilie Duleje den Bodești și Iorga de Neamțu.

Și pre mai mare mărturie, am pus și pecētea mănăstirii, ca să știe.

† Ѡ Петрѣ, єѣ лѣто *ѡрмѣ ѡктомєрїє ѣ.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXVI/1.

Orig., hîrtie (32,2 × 20,2 cm.), pecete aplicată.

1633 (7142) octombrie 29, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Dumitru Cămîrzan diac și soției sale, Solomia, a cincea parte din satul Horgoești.

† Иѡ Моѡсїи Могила <во>¹євода, божїю милостїю, господарѣ Зємли Мѡлдакскон. Ѡже господство ми дали и потєрѣдани єсми и поновили слѡсѣ <на>¹шємѡ Дѡмитрѡ Кѡмѣрзан дїѡк и житєлницѣ ємѡ, Голомїѡ, на свонѣ

¹ Loc rupt în orig.

праваа ѡтнинѣ и кѣпѣжна, ѡт <с>¹ело Хоргоѣци пѣтаа чааст, ѡт исписок за пот-
врѣжденіе что имали ѡт Мирон Бѣрновски воєводи и ѡт Плѣ>ѣандрѣ, сынѣ
Радѣа воєводи, и ѡт самого господства ми, ѡт прѣвое господ<ство>¹, что ест
им праваа виисплѣніе ѡт Бѣлѣ...¹а и ѡт жина єго, Барвара, дѣца поп Тоадѣр
ѡт¹Тѣншори, ѡт волост Кинѣчскомѣ.

Ино да ест им и ѡт господства ми прав<а>¹ ѡтнинѣ и виисплѣніе и
потврѣжденіе и ѡрик тоє више речѣна пѣтаа чааст ѡт село Ъргоѣци, съ вѣскѣм
доходом, непорѣшани неcoliже на вѣки. И ин да сѣ не змишаєт.

Ъ Ис, въ лѣто *ѡрмѣ ѡктомврѣ кѣ.

† Сам господинѣ велѣл.

† Глангѣ вел логофѣт зчи и сѣ искаах <м. р.>.

† Пѣтрашко <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Mol-
dovei. Iată domnia mea am dat și am întărit și am înnoit slugii noastre
Dumitru Cămirzan diac și soției lui, Solomia, dreapta lor ocină și cumpără-
tură, din satul Horgoești a cincea parte, din ispisoc de întărire ce au avut
de la Miron Barnovschi voievod și de la Alexandru, fiul lui Radul voievod,
și de la însăși domnia mea, din prima domnie, care le este lor dreaptă cumpă-
rătură de la Bălă...¹a și de la soția lui, Varvara, fiica popii Toader din
Teišori, din ținutul Chigheci.

Deci să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și
întărire și uric acea mai sus spusă a cincea parte din satul Orgoești, cu
tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 <1633> octombrie 29.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Iași, DXII/16.

Orig., hirtie (32 × 20,2 cm.), pecete aplicată, sfărâmată.

¹ Loc rupt în orig.

<1633> noiembrie 1, Cordăreni.

Nicoară Moțoc mare vătah de Dorohoi adeverește că a prins pe un fur, anume Ostahie, care l-a avut tovarăș pe Ionașco Pușculeț din Săpoteni, și că popa Mătiș i-a plătit capul cu un cal; nefiind destul atât, s-a mai luat o iapă a lui Prostu.

† Николръ Моцок вел вѣтаѣхъ Дорохоускон scriem și mărturisim cumu am prinsu un fur, anume Ostahie, fur drept.

Deci acel fur Ostahie la nevoia lui au pus soție pre Ionașco Pușculeț den Săpoteni.

Deci Ionașco încă n-au putut să nu să dé vinovat, ci-au cădzut după popa Matiaș ca să plătească. Deci ne-au dat popa un cal dă i-au plătit capul. Ce nu i s-au plătit capul numai cu acel cal, ce am luat și o iapă a lui Prostu.

Deci să nu mai aibă val prentre-aceasta pîră. Să să știe.

✠ Кордарѣни, нонемврь 1.

Arh. St. Buc., M-rea Doljești, XXIX/44.

Orig., hîrtie (9 × 17 cm.), pecete aplicată.

Datat după doc. din 1634 martie 11 care amintește de participarea popii Mateias la această judecată (vezi Arh. St. Buc., M-rea Doljești, XXIX/27).

1633 (7142) noiembrie 4.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt două sate într-un hotar, Măleștii și Terleștii, pe Prut, în ținutul Iași, care au fost ale lui Isac Balica hatman.

Noi Мѡишѣ Могила конвода, божію милостию, господар Зѣмли Молдавскѡи. Adecă domnie me m-am milostivit și am dat și am miluit pre al nostru credincios boeriul Pătrașco Ciogole logofătul cu doi sate întregi, ce sîntu pe Prut, în ținutul Iașilor, și cu bălți de pești, anumi Măleștii și Terleștii,

amîndoi într-un hotar, carele acesti sati sîntu driaptă cumpărătură văru premarelui meu, lui Isac Baleca hatman, de la toț oamenii care au avut ocini acole, într-aceste doi sate, care oameni sîntu scriș toț în zapisul lui Costandin Moghila voivod vinzătorii. Și li-am dat și zapisul acel, a lui Pătrașco Ciogole logofătul, pentru să nu poată ei tăgădui că n-au vindut.

Pentru aceia, ca să-i fii dumisali de la domnie me driapti moșii, dar și miluire, pentru a lui driaptă slujbă ce mi-au slujit, cu tot vinitul, neclătit nici odinioară în veci. Iar cini va ispiti a strica dare și miluire noastră, să fie treclit și proclit în veci.

7142 <1633> noembrie 4.

Гам господ реч.

Иъ Моисѣи Могила воивод.

Socotitu-am și i-am dat domnie me de la noi ca să n-aibă nime a strica. Cini a streca, să fii niertat.

Isac.

Departamentul pricinilor străine. Această copie poslăduindu-să s-au aflat întocma, din cuvînt în cuvînt, cu orighinalu. Drept aceia s-au încredințat.

Eși, 19 iunie 1824.

Costandin Terecheș vornic.

A. Bantaș.

Posleduit Ștefan ...¹.

Bibl. Acad., CXXI/185.

Copie.

410

1633 (7142) noiembrie 6, Iași.

Moise Movilă voievod poruncește slujitorilor din ținutul Tecuci să lase în pace satul Mirăești al mănăstirii Aron Vodă.

† Иъ Моѣси Могила воивода, божію милостію, господарь Земли Молдавскаго. Scriem domniia mea la slugile noastre, la starostii de Tecuci și la deșugubinari și la toți dăbilarii cîți veți înbla cu slujbe la acel ținut. Deaca veți vedea cartea domnii méle, iar voi să aveți a lăsa foarte în paci satul Mirăe-

¹ Ilizibil în text.

știi, ce iaste a svintei mănăstiri a lui Aron Vodă, intru nemică să nu-i învă-luiți, nici să-i globiți fără ispravă, că cine-i va învălui fără lege hi-va de mare certare de la domniia mea. Nici dobitocul să nu le trageți pentru alte sate.

Aceasta vă scriem și într-a[a]ltu chip să nu faceți.

✠ Мс, въ лѣто ✠ꙗрмѣ ноѣмврѣи ѿ.

† Сѧм господинъ велѣ.

Іѡ Моѡси воєвода <m. p.>.

† Пѣтрашко <писал>.

Bibl. Acad., XCIX/55 a—b.

Orig., hirtie (31,7 × 19,7 cm.), pecete aplicată.

Cu o copie.

EDIȚII: Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, II, p. 11—12 (orig.).

411

1633 (7142) noiembrie 13, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea satul Cobilia, din ținutul Soroca, pe care l-a avut ca danie Ion vistiernic, bunicul domnului, de la Petru voievod.

† Іѡ Моѡси Могила воєвода, в<о>жїю> м<н>лостїю>, г<о>сподаръ> З<е>ман> М<о>лдавскон>. Ѣж<е> тот истинни наш вѣрни болѣрни, Пѣтрашко Чоголѣ третїи лѡгофѣт, слѣжил прѣжда нинм с<вѣ>топочешим г<о>сп<о>д<а>ри прѣжде нас внѣших, а днѣс< > г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми слѣжѣше съ правою и вѣрною слѣжеѣ. Тѣм и ми видѣше его правою и вѣсною слѣжеѣ до нас, жаловали есми емѣ ѡсобоно нашии м<н>л<о>сти и дали и помиловали есми емѣ ѡт нас, ѣ нашии Зѣман Молдавскон, едно село на имѣ Кожалїа, ѣ волост Гороцкии, ѡт испричлїе что имали дѣдове нашии Іѡн Могила вистарник ѡт Петра воєвода за даанїе и за милованїе на того село что тоє село бѣше право за викѣпленїе Гонци внѣшини дворник, с<ы>нъ Пѣкѣрари, ѡт ѡначатокѣ Козма внѣшїи пѣркѣлаб и изгнѣли тоє прѣдрѣченноє село, Кожалїа, Гонцъ, с<ы>нъ Пѣкѣрар, ѣ виклѣнство, когда вѣзвѣсали себе имѣ за г<о>сп<о>дство, въ д<ы>ни Петра воєвода.

Тѣм ради, тоѣ кни҃е нисанноѣ село, Кожалѣмъ, да ест ѡт г<о>сп<о>дств<а> ми болѣринѣ нашѣмѣ кни҃сѣ писан Пѣтрашко Чоголѣ лѡгофѣт, праваа ѡтн<и>но и даанїе и милованїе и зрѣк и потвѣржденїе, съ вѣсѣм дохѡдом, непорѣшенно николиж<е> на вѣки.

И аще прѡѣвлѣются въ нѣкомъ врѣмѣ нѣкихъ нарѣденїе до нишихъ нѣкихъ чуждыхъ г<о>сп<о>д<а>ри да сѣ не верѣятъ понеже ест право г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми за дѣднинѣ.

И по нашимъ животѣ и г<о>сп<о>дствованїе, кто бѣдетъ г<о>сп<о>д<а>ръ ѡт дѣти нашихъ или ѡт нашего рода, или пакъ бѣдъ кого Б<ог>ъ изберетъ бити г<о>сп<о>д<а>ръ ѣ нашимъ земан, Мѡлдавскон, тотъ би имѣ непорѣшина наше даанїе и милованїе, нѣ али би имѣ дали и зрѣкни. И кто сѣ покѣситъ разорити и сказати наше зстроенїе, тѣ да естъ трѣклѣтъ и проклѣтъ ѡт Г<оспод>а Б<ог>а, сътворшаго н<е>бо и земли, и ѡт пр<е>ч<и>ста его м<а>т<е>рь и ѡт вѣсѣмъ с<в>ѣтѣхъ, иже Б<ог>ъ благогѡдише и да имѣетъ частъ съ Нѣдомъ и съ трѣклѣтомъ Ирѣмъ въ безконѣчнѣмъ вѣки и мѣки, аминъ.

Писъ ѣ Мсохъ, в<ъ> л<е>то зрѣмѣ нѡс<м>в<рѣ>е гѣ.

Сѣамъ г<о>сп<о>д<и>нѣ вѣлѣмъ.

И ѡ Мѡисѣ Могилѣ воєвода.

Socotit-am domnea me apoi uricile moșilor noștri cari mai sus scrie și s-au aflat cumpărătură<ă> moșului domnii mele Ion Movilă vistearnic acestu sat Cobălie de la Gonța s<i>nă Păcurar, nepotul Cozmei, iar la domnie lui Pătru vodă, pe ai săi bani.

Pentr-aceia, cu mîna mea am scris singur ca să s<e> crează; datu-i-am și doo urice de la Pătru vodă și altele de la Iancul vodă; mai datu-i-am un uric de la Ștefan vodă.

Io Moisi Moghilă vodă.

Șaidir <a scris>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru credincios, Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea a slujit mai înainte altor sfînt răposați domni foști mai înainte de noi, iar astăzi slujește domniei mele cu dreaptă și credincioasă slujbă. Deci noi, văzînd a lui dreaptă și credincioasă slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit de la noi, în țara noastră Moldova, cu un sat, anume Cobîliia, în ținutul Soroca, din privilegiu de danie și de miluire ce a avut bunicul nostru Ion Moghila vistiernic de la Petru voievod pe acel sat, care acel sat a fost drept de cumpărătură lui Gonța fost vornic, fiul lui Păcurar, de la nepoții lui Cozma fost pîrcălab

și a pierdut acel mai înainte spus sat, Cobiliia, Gonțea, fiul lui Păcurar, în viclenie, cînd și-a luat nume de domn, în zilele lui Petru voievod.

Pentru aceea, acel mai sus scris sat, Cobiliia, să fie de la domnia mea boierului nostru mai sus scris, Pătrașco Ciogolea logofăt, dreaptă ocină și danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar dacă se vor afla în vreo vreme oarecare drese la alți domni străini, să nu se creadă pentru că este domniei mele drept de dedină.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn țării noastre, Moldova, acela să nu-i clinească dania și miluirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească. Iar cine se va ispitii să distrugă și să strice întocmirea noastră, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului, și de preacurata lui maică și de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie, în veacurile și muncile fără de sfîrșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7142 <1633> noiembrie 13.

Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutu de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”—Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, XXV, p. 520—521, nr. 303 și p. 404, nr. 761 (transcriere și trad. după orig., hîrtie, pecete aplicată).

O copie după o trad. de Gh. Evloghie dascăl, din 1786 mai 21, ibidem, p. 521—522. EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, IX, p. 129—130 (orig. cu trad. editorului).

412

1633 (7142) noiembrie 13, Iași.

Moise Movilă voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Bistrița să-și apere slatina și hotarul proprietății de la Calul și Tasinău.

† Иъ Мѡисѣи Мѡгилѣ воѣводѣ, вѣжѣю мнѡстѣю, господарѣ Зѣман Мѡладѣ-скѡн. Dat-am cartea domniei mēli, rugătorului domniei mēle, egumenului și a tot săborul de la svintaa mănăstire de la Bistriț spre-acēia ei să hie tari și

Iar pre cine va prinde acolo vinindu pește, sau slatină luindu, sau heară vinindu, sau curățături făcindu, sau ...¹ pre aceia oameni să-i prindză, s<ă>¹i lé<ge>¹ și ce vor găsi la dînșii ...¹, sau fie ce, să aibă a lua și la domniia mea să-i aducă pre d<înșii c>¹u dobitoc cu totu.

У Иц, въ лѣто хЗрмв ноемвриѣ г҃ѣ.

† Едемъ господи́нь велѣл.

† Ларин «писал».

Orig., hîrtie (31,4 × 19,4 cm.), pecete aplicată.

O foto, ibidem, Fotografii, XXXII/61.

EDITII: Velichi. *Doc. Constantinopol*, p. 547 (orig.).

1633 (7142) noiembrie 17, Iași.

Moise Movilă voievod dă un așezămint de conviețuire a clerului mănăstiresc.

Ioan Moise Mogila Wojwoda schreibt denen Kloster Geistlichen besondere Lebensordnung vor.

Dtto Iassy, 7142 <1633> den 17 t<en> November².

Ioan Moise Moghila voievod dă un așezămint de conviețuire a clerului mănăstiresc.

Dat în Iași, 7142 <1633> noiembrie 17².

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B., nr. 83.

Rezumat.

EDITII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 23 (text german și trad.).

¹ Rupt in orig.

* În *Inventar* această dată a fost inversată cu cea a documentului următor.

1633 (7142) noiembrie 23, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Căracăș armaș niște robi țigani, cărora le-a plătit capetele pentru omor și jaf.

† Иъ Моѿси Могила воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавской. Оже прїиде, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри, великих и малих, слоуга и болѣрен господства ми, Къръкаш бѣе вел армаш, и принесла єдин запис за свѣдѣтелство ѡт Мирѣшц дворник и ѡт Тѣнасіе и ѡт Дѣмитрашко и ѡт Костантин, зѣт Небожатко и ѡт Гѡрган дворници глѡтніи и ѡт Нѣнїа бѣе дворник и ѡт Крстѣ оурикар и ѡт нинѣ воини прѣдніи, сице писаще и свѣдѣтелствѣще въ тот запис, како прїиде, прѣд ними, Дѣмитрашко циган, сынѣ Тѡркѡ, и Хѡрѡіан циган, сынѣ Каменицѣ, и падали ѡт прѣд ними и молѣще сѧ ѡни сѡсѣи господства ми вѣше писан, Къръкаш армаш, съ вѣси вѣташи за цигани, именѣм Мафтею вѣтаг и Иван ѡсѣи и Симѣиѡн и Нистор и Гангорѣи и Гоѡ и Гогою и ин Гангорѣи и нинѣ вѣси, радї єдна повинѣ им, еже ѡни били разбойници и ѡбили и разбивали нѣких людїи и поимали на нѣх за лицѣи и вѣша тѣх цигани за изгнѣленїе ѡт. . . ¹радї повинѣ нѣх.

Таже плати им главѣ ѡт изгнѣленїе сѡсѣи наше вѣше писан, Къръкаш и даа радї тѣх цигани пет десѣт ѡгорских пинѣши добрих и извади им главы ѡт тоа тѣготнѡ.

Тѣм радї тѣн вѣше писани цигани, Дѣмитрашко и Хѡрѡіан, да єст и ѡт господства ми сѡсѣи нашеѡм вѣше писан, правїи холопи цигани съ женами и съ дѣти нѣх и вѣхнѣленїе и ѡрик и потвѣрженїе, непорѡшени николиже на вѣки. И ин да сѧ не ѡмѣшаєт.

Ѧ Мѣс, лѣто ѡѡрмѣ ноємврїе кѣ.

† Гам господинѣ велѣа.

† Гангѣ вел логофѣт ѡчи и сѧ искаа <т. р>.

† Иѡнашко <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga și boierul domniei mele, Căracăș fost mare armaș, și a adus un zapis de mărturie de la Mirăuță vornic și de la Tănăsie și de la Dumitrașco și de la Costantin, ginerele lui Nebojatco și de la Gorgan,

¹ Loc alb în orig.

vornici de gloată și de la Neaniul fost vornic și de la Cirstea uricar și de la alți oșteni de înainte, astfel scriind și mărturisind în acel zăpis, cum a venit, înaintea lor, Dumitrașco țigan, fiul lui Turcul, și Huruian țigan, fiul lui Cameniță, și au căzut dinaintea lor și s-au rugat ei slugii domniei mele mai sus scrise, Cărăcaș armaș, cu toți vâtagii de țigani, anume Maței vâtag și Ivan jude și Simion și Nistor și Gligorie și Goia și Gogoi și alt Gligorie și alții toți, pentru o vină a lor, că ei au fost tilhari și au ucis și au prădat niște oameni și i-au prins de față și au fost acei țigani de pierzare de ...¹ pentru vina lor.

Pentru aceea, acei mai sus scriși țigani, Dumitrașco și Huruian, să fie și de la domnia mea slugii noastre mai sus scrise drepti robi țigani cu femeile și cu copiii lor și cumpăratură și uric și întărire, neclintiți niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad., LXXXVI/19.

Această legendă se păstrează pe toate pecetile mijlocii ale actelor emanaate de la Moise Movilă voievod și nu o vom mai repeta.

1633 (7142) noiembrie 25, Iași.

† Иѡ Моѹси Могила воевода, божією милостією, господарь Земли Молдавской. Оже прїиде, прѣд нами и прѣд всѣми нашими молдавскими ^а «болѣри»², великими и малими, Настасіа Пинца, дочка Ел^аад² митник, сестра Одокин

² Loc rupt in orig.

Пепелоае, по ен добраа волѣ, неким <непонс>¹жденнаа, а ни прислаованнаа и дала и подаровала вѣски свои, Стѣрси дѣак, ен права ѡтнинѣ и дѣднинѣ, вѣсѣ част ен, что имала ѡт село Тѣхѣреци, на Ърсоае, и вѣсѣ част вѣскѣ ен, Исак>¹, сынѣ Горчи, понеже Исак, сынѣ Горчи, продаа[и] дрѣги части за ѡтнинѣ ѡт село <Брън>¹сени и ѡт село Ханкѣщи и ѡт Ънеци, ѡт волост Хотинскомѣ.

И пак сѣсѣ наше, Стѣрсе дѣак, да имаѣт посокотити на тютка <ег>¹о, Настасѣа Пинца, и да имаѣт помѣнити на неѣ <и>¹ грижати ѣко подобаѣт сѣ мрътвенцим[и].

Никто ѡт вѣщи ен ни ѡт пле>¹меници ен да не имаѣт ѡмншати сѣ въ тѣх дѣѣ части ѡт Тѣхѣреци, а ни въ комати ен. Того ради, како да ест и ѡт нас сѣсѣ наше<мѣ>¹ вѣше писанномѣ, Стѣрси дѣак, правѣи ѡтнини и даннѣи и ѡрик, <мѣ>¹ и дѣтим его, непорѣшенно николиже въ вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не ѡмншаѣт.

<Ѫ И>¹сеѣ, въ лѣто >ѪРМѢ НОЕМВРѢ КѢ.

† Гам господинѣ велѣа.

† Гангѣ вел логофѣт ѣчи и сѣ искааѣ <м. р.>.

† Крстѣ <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor <boierilor>¹ noștri moldoveni, mari și mici, Nastasia Pința, fiica lui Vl<ad>¹ vameșul, sora Odochiei Pepeloae, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asupra și a dat și a dăruit nepotului ei, Sturza diac, dreapta ei ocină și dedină, toată partea ei ce a avut din satul Tălăhărești, pe Ursoae, și toată partea nepotului ei, Isac>¹, fiul lui Gorcea, fiindcă Isac, fiul lui Gorcea, a vîndut alte părți de ocină din satul <Brîn>¹zeni și din satul Hancăuți și din Onești, din ținutul Hotin.

Și iarăși sluga noastră, Sturza diac, să aibă a îngriji pe mătușa sa, Nastasia Pința și să aibă a o pomeni <și>¹ a o griji cum se cuvine morților.

Nimeni dintre nepoții ei sau dintre verii ei să nu aibă a se amesteca în acele două părți din Tălăhărești, nici în averile ei. Pentru aceea, să fie și de la noi slugii noastre mai sus scrise, Sturza diac, drepte ocini și danie și

¹ Loc rupt în orig.

uric, lui și copiilor lui, neclintit, niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

<La>¹ Iași, în anul 7142 <1633> noiembrie 25.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea <a scris>.

Bibl. Acad., XIII/96 a—b.

Orig., hîrtie (37,3 × 27 cm.), deteriorat, pecete timbrată, stricată.

Cu o trad. din 1734.

416

1633 (7142) noiembrie 25.

Savin Prăjescul fost hatman, Iurașco Bașotă fost hatman și alți boieri mărturisesc că Pătrașcu Bașotă mare vornic de Țara de Sus a cumpărat părți din satul Ciohoreni, ținutul Suceava, de la Gavril Fierie și de la Ionașco.

† **Ето аз, Гаврил Прѣжъскѣа хѣтман бие и Юрашко Башотѣ хѣтман бие и Чолпан бие жикничѣр, Нирдаки вистѣрник.** Adecă au venit înaintea noastră Gavril Fierie din sat din Ciohoréni, de bunăvoia lui, de au vîndut a sa direap-tă parte de ocini dintr-acelaș sat, din Ciohoréni, în ținutul Sucévei, ce au avut cumpărătură de la Sava și de la sora lui, Lelița, feciorii Irimițai și cu casă gata, de Gavril făcută și cu tot venitul, de au vîndut fratelui nostru, lui Pătrașco Bașotă vornicul cel mare de Țara de Sus, dreptu 20 taleri buni. Și i-au dat deplin toți banii în mîna lui Gavril, dinnaintea noastră, însl de-reptu casă au dat deusăbi un bou și o vacă cu vițal.

Așijdere, au venit înnaintea noastră Ionașco, ficiorul lui Gligorie văta-vul, de au vîndut a sa direaptă parte de ocină dintr-acelaș sat din Cioho-réni, ce are cumpărătură de la Hi²poe, cu tot venitul, de au vîndut așij-dere fratelui nostru Pătrașco Bașotă dvornicul, dreptu 12 taleri buni. Și au dat toți banii deplin în mîna lui Ionașco, dinaintea noastră, pentru căce

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

acel sat Ciohorëni și au fostu de moșie dumisale vornicului de pre moșia sa, Agafii Ciohoreana.

Aciasta mărturisim cu scrisoarea noastră. Pre mai mare credință pusune-am și peceteile întru această scrisoare adevărată a noastră.

БѢ ЛѢТО ✠ЗРМѢ НОЕМВРІЕ КѢ.

Прѣжискъа бие Хѣтман искахъ <т. р.>.

Из Юрашко Башмѣтъ бие Хѣтман <т. р.>.

<Pe verso>: Из Нурдаки бие вистѣрник искал т. р.

Bibl. Acad., CDXXI/23.

Orig., hîrtie (31,5 × 19,4 cm.), trei peceti aplicate.

417

1633 (7142) noiembrie 29, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Tofanei și fiului ei șase fălci de vie la Băiceni, pe dealul Frumușeni, pe care i le-a vîndut soțul ei, Apostol fost mare pitar.

† Нв Моѵси Могила воєвода, вожію милостію, господарь Земли Молдавскон. Єже прїиде прѣд нами и прѣд оусими нашимы молдавски[х]мы волѣри, великимы и малимы, волѣринѣ нашимѣ Апостолъ бие вел питар, неким непонѣжен а не приселован, нѣ за емѣ доброю волѣ продал своа права штиннѣ и кѣпична, шест фалче за виноградї шт Бѣичани, ѡ гор Краснинко. Таа продал кнѣгинѣ своа Тофанн, радї два сто ѡги, пинѣси добри.

Ино мы, нако ѡвидѣхом за доброволною токмеж и исплъною заплат шт прѣд нами <и ш>¹т нас такожде ре дадохом и потвердїхом кнѣгини Тофане и сынове скон на тѣх фалчи за виноградї више пишем, <шт>² село Бѣички, како да ест им праваа штиннѣ и викѣплєнїе и потвержденїе и ѡрик съ вѣсѣм доходом, непоколебимо неколиже на вѣки вѣчнїи. И ин да сѣ не ѡмнишает прѣд сим листом нашим.

✠ Ис, вѢ ЛѢТО ✠ЗРМѢ НОЕМВРІЕ КѢ.

† Сам господинъ велѣл.

† Гангѣ вел логофет ѡчи и сѣ искаахъ <т. р.>.

† Пѣтрашко <писал>.

¹ Loc rupt in orig.

² Omis in orig.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, boierul nostru Apostol fost mare pitar, nesilit de nimeni și nici asuprit, ci de a lui bunăvoie a vindut a sa dreaptă ocină și cumpărătură, șase fălci de vie de la Băiceni, pe dealul Frumușeni. Aceea a vindut-o cneaghinei sale Tofana pentru două sute de ughi, bani buni.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie și plata deplină înaintea noastră, și de la noi, de asemenea, am dat și am întărit cneaghinei Tofana și fiului ei acele fălci de vie mai sus scrise din satul Băiceni, ca să le fie lor dreaptă ocină și cumpărătură și întăritură și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7142 <1633> noiembrie 29.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Pătrașco <a scris>.

Arh. M-rii Văratec, Viile de la Băiceni, sub dată.

Orig., hirtie (41 × 29 cm.), pecete aplicată, căzută.

418

1633 (7142) noiembrie 30, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Bașotă mare vornic de Țara de Sus părți de ocine cumpărate în satul Ciohoreni, ținutul Suceava.

† Иъ Моѡсѣи Могила воєвода, божією милостією, господарь Земли Молдавскон. Оуже прїиде, прѣд нами и прѣд вѣсними нашими молдавскими болѣри, великими и малими, наше вѣрными и почтѣнными болѣрини, Пѣтрашко Башотѣ вел дворник Бишнѣки Земли, съ єдин запис за свѣдѣтельство въ болѣрин наших, Гаври Прѣжескѣл бие хѣтман и Юрашко Башотѣ тиже бие хѣтман и въ Чолпан бие житничар и въ Юрдаки бие вистѣрник, писаише и свѣдѣтельствѣише въ нем, како прїиде, прѣд ними, Гаври Фѣрѣе, неким непонѣжен, а ни приселован и продал своа права част за вѣтнинъ въ село Чохорѣки, на рѣцѣ Молдавѣ, что

Ѹ колост Ѹсчавскон, ѡт ватрѸ село, съ една дом готока и ѡт полѣ и ѡт полѣни и ѡт лѣс и ѡт вес прихѡд.

Таа продаа нашѣмѸ вѣрномѸ и почитенномѸ болѣрин, Пѣтрашко Башотѣ великомѸ дворникѸ, за два десѣт талери лен, а за домов тиже даа емѸ ѡсобенною един вол и една крава съ телец. Что тоа част за ѡтнинѸ было кѸпежно Гаврилови Фѣрью ѡт Ѹава и ѡт сѣстра его, Дѣлица, сынове Бремѣн.

И ѡт том, тиже како прѣиде прѣд ними, Иѡнашко, сынѣ Глигорѣ вѣтаг, неким непонѣжен, а ни приселокан и <продаа>¹ своа права част за ѡтнинѸ и кѸпежно, что имала ѡт Хилипоае, ѡт тогожде село Чох<о>рѣни, съ вес прихѡд, таа тиже продаа болѣринѸ нашѣмѸ вѣрномѸ и почитенномѸ, Пѣтрашко Башотѣ великомѸ дворникѸ, за два на десѣт талери лен и заплатила им испѣнною ѡт прѣд ними.

Ино мѣ, видѣше тот запис за свѣдѣтелство ѡт толѣких болѣри, вѣровѣхом и ѡт нас ѣщеже даан и потвѣрдан есми више писанномѸ нашѣмѸ вѣрномѸ и почитенномѸ болѣринѸ, Пѣтрашко Башотѣ великомѸ дворникѸ, како да ест емѸ и ѡт нас ѡтнинѸ и Ѹрик, съ вѣсѣм дохѡдом, непорѣшенно никѡлиже вѣ вѣки. И ни да сѣ не Ѹмишаеѣ.

Ѹ Ис, лѣто ѡрмѣ ноемврѣ ѡ.

† Господинѣ рече.

† Гланѣ вел логофѣт Ѹчи и сѣ искааѣ <т. р.>.

† Крстѣ Дамѣан <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, credinciosul și cinstitul nostru boier Pătrașco Bașotă mare vornic de Țara de Sus, cu un zapis de mărturie de la boierii noștri, Savin Prăjescul fost hatman și Iurașco Bașotă de asemenea fost hatman și de la Ciolpan fost jitnicer și de la Iordachi fost vistier, scriind și mărturisind în el cum a venit, înaintea lor, Gavril Fierfe, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa parte de ocină din satul Ciohoreni, pe rîul Moldova, care este în ținutul Suceava, din vatra satului, cu o casă gata și din cîmp și din poieni și din pădure și din tot venitul.

Aceea a vîndut-o credinciosului și cinstitului nostru boier, Pătrașco Bașotă mare vornic, pentru douăzeci taleri lei, iar pentru casă i-a mai dat deosebit un bou și o vacă cu vițel. Care acea parte de ocină i-a fost cumpărătură lui Gavril Fierfe de la Sava și de la sora lui, Lelița, fiii lui Eremia.

¹ Omis în orig.

Și la aceasta, iarăși cum a venit, înaintea lor, Ionașco, fiul lui Gligorie vătăg, nesilit de nimeni, nici asuprit <și a vindut>¹ partea sa dreaptă de ocină și cumpărătură, ce a avut de la Hilipoae, din același sat Cioh<o>reni, cu tot venitul. Aceea a vindut-o de asemenea boierului nostru credincios și cinstit, Pătrașco Bașotă mare vornic, pentru doisprezece taleri lei și le-a plătit deplin, dinaintea lor.

Deci noi, văzînd acel zapis de mărturie de la atîția boieri, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit mai sus scrisului nostru boier credincios și cinstit, Pătrașco Bașotă mare vornic, ca să-i fie și de la noi ocină și uric, cu tot venitul, neclintit, niciodată. În veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1633> noiembrie 30.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Bibl. Acad., CDXXI/24.

Orig., hîrtie (32,2 × 19,8 cm.), pecete aplicată, stricată.

419

1633 (7142) decembrie, Iași.

Moise Movilă voievod acordă scutiri pe trei ani oamenilor străini care se vor așeza în seliștea Tămășeni, din ținutul Roman, a lui Cîrstea vistier.

† Иъ Моѿси Могила воєвода, божію милостію, господарь земли Молдавскон. Даяи єсми сєс лист господства ми вѣрнѣмъ нашимъ волѣремъ, Кръстѣ вистѣрник, на тѣмъ ѿн кого кѣтъ послатѣ срѣдникъ и вѣтъманъ вѣ силци Тѣмъшѣни, что ѿт волѣст Романскѣни, да нмаєтъ призьватѣ людѣ ѿт нишаа земли, бѣдѣ что за ѣзика бѣдетъ, ѿт господства ми нмаютъ слобожденіє на три² лѣти, ни єдинъ рабѣт не рабѣтати господства ми, ни дан не даватѣ. ни єлиш неплатити, ни сѣлуш, ни сѣворскѣхъ за дѣмъ, ни злѣцѣи, ни талѣри, ни лѣш а ни єдна ангеріа єлицѣ бѣдѣт на нишихъ людѣи вѣ земли господства ми, за вѣсѣхъ бѣдетъ сѣлє с мирно.

¹ Omis în orig.

² три, scris cu altă cerneală.

Того радї, и ки пѣркѣлаби ѡт тѣхъ волѡст и главѣниц и дешѣгѣбѣнарѣ и шлѣкарѣ и подвѡдарѣ и въсѣи сѣбѣи господства ми, ꙗзѣи кѡт ходитї съ сѣбѣахъ господства ми по того волѡст, въ ничтоже не вѣлѣити нѣхъ, не грабѣте на нѣхъ, ни конѣи ни за шлѣк не вѣзѣитї, ни вѣлан ѡ подвѡдѣдї, ни комѣтї им не потегнѣтї радїи нѣшихъ людїи радїи нѣшихъ сѣлахъ.

Тѣмѣ да имѣет ѡни годовѣатї съ правдоѡ доколѣ наплѣнѣт сѣ тѣхъ лѣтїи више писанихъ а ни им бѣлаши, никѡтѡ въ ничтожи, да ни имѣет нѣхъ вѣловѣтї прѣд сѣмѣи ѡштѡмъ господства ми.

Ѧ Мѣ, лѣто «ѡрѣе» декемвриѣ.

† Самъ господѣнѣ вѣлѣа.

Io Моисѣи воѣвода <т. р.>.

† Дмитрѡ <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele credinciosului nostru boier, Cîrstea vistiernic, ca pe cine va trimite ureadnic și vătăman la siliștea Tămășeni, ce este în ținutul Roman, să cheme oameni din altă țară, de orice limbă vor fi, să aibă de la domnia mea slobozenie pe trei ¹ ani, nici o muncă să nu lucreze domniei mele, nici bir să nu dea, nici iliș să nu plătească, nici sulgiu, nici ughi pentru casă, nici zloți, nici taleri, nici leu și nici o angherie cîte vor fi asupra altor oameni în țara domniei mele, de toate să fie foarte în pace.

Pentru aceea, și voi, pîrcălabi de la acel ținut și globnici și deșugubinari și olăcari și podvodari și toate slugile domniei mele, cîți veți merge cu slujbele domniei mele prin acel ținut, întru nimic să nu-i învăluiți, nici să-i prădați, nici caii lor să nu-i luați pentru olac, nici boii în podvoadе, nici bucatele lor să nu le trageți pentru alți oameni și pentru alte sate.

Numai să folosească ei cu dreptate pînă cînd se vor împlini acei ani mai sus scriși și nimeni mai mult, întru nimic, să nu-i învăluiască înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, anul 7142 <1633> decembrie.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, VI/21.

Orig., hîrtie (29,5 × 20,3 cm.), pecete aplicată, căzută.

¹ „trei“, scris cu altă cerneală.

1633 (7142) decembrie 2.

Moise Movilă voievod întărește lui Strătilat Borăleanul o parte din hotarul satului Pitulușeni, pe pîriul Dolinei, ținutul Hîrlău, cu loc de heleșteu.

Ispisoc din velet 7142 <1633> dechemvrie 2, de la Moisiu Movila voievod, întăritor lui Strătilat Borăleanul pe o bucată de loc din hotarul Pitulușenilor, pe pîriul Dolinii, în ținutul Hîrlăului, începînd întîi din poene de cătră Ionășeni, de cătră Siret, cît va fi hotarul Pitulușenilor, din hotarul Leverdii pînă în hotarul Dolinii, ca să fie în doă partea din gios și unde să numește Supt Corn, de cătră cîmp, partea ce din gios iarăș în doă și cu loc de heleșteu, ci să numește heleșteul Grozii, cît ține apa, și de acolo tot locul pînă la pîrăul Dolinii, pînă la siliștea Pitulușenilor, tot locul să fie în doă și piste siliștea Pitulușenilor, pe din sus de curtea lui Criste vornicu, cu un rindu de pămînturile cele din gios, ci sînt toate pe o cărare, pe la capetile pămînturilor celor din sus pînă la o moviliță de cătră Popeni, de acolo la matca Sitnii, pe după încungiur, cu loc de iaz în pîrăul Sitnii, cît ține apa, i proci.

Bibl. Acad., MDXXXVI/15.

Rez. din 1823 septembrie 6 de Iordache Donici vornic.

421

1633 (7142) decembrie 3, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Deleu o casă în satul Spătărești și două jumătăți de jirebii în Antălești.

† Иъ Моѿси Могнаа воєвода, <божю м>¹илостїю, господарь Земли Молдавскон. Оже прїидоше, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими бѣлѣри, великихъ <и малихъ>¹, сѣга господства ми Дѣлѣш въ Спѣтъреши и принѣс един запис за сѣдѣтелство въ Лѣпша шолѣш въ Бѣи и <вѣ прѣг>¹ари въ там, сици писавши и сѣдѣтелствѣши въ тотъ запис како прїидѣ, прѣд нами, Мѣрика,

¹ Loc rupt în orig.

жѣна Гѣургѣе въ Спѣтъреци, за ѣе добра волѣ, неким непонѣждѣна, а не приселована и поставила заклад свою права вътѣниѣ и дѣдѣниѣ, една дом, дом Мнѣхѣмѣ въ Спѣтъреци, радѣи ѡсѣи на десѣте талѣр, потрѣник по десѣте бани и имали дѣнѣ на два недѣли и не платили на дѣнѣ, нѣ изгѣла ѣе вътѣниѣ, занѣже перѣ-
ниѣли з¹а дѣнѣ десѣт лѣти, како свѣдѣтелствовѣали¹, прѣд Лѣпѣлѣ кѣпар, Пѣтрашко въ Бѣе и Бѣсѣлѣе въ Тѣмѣци и Бѣсѣлѣе въ Бѣсѣмѣни и ниѣхѣ людѣ доврѣи.

И въ томъ, тѣже прѣидѣ прѣд Гѣмѣниѣ шолѣсъ въ Бѣе и прѣд Иѣнѣмѣ и Пѣтрашкан и въ прѣд ниѣхѣ людѣ доврѣи въ тамъ, Томѣгѣлѣ и сѣстра ѣе, Мѣрика, пакиже <за н¹хѣ добра волѣ, неким непонѣждѣни, а не приселовани продали нѣ права вътѣниѣ и дѣдѣниѣ, пол <жирѣе>¹ѣ въ Иѣтѣлѣци, пакиже сѣсѣи господства ми Дѣлѣсъ, радѣи два десѣт и два талѣри личниѣ.

И тѣже продаѣ ѣмѣ.....¹ Тоадѣр Чѣрниѣ, пакиже пол жирѣеѣ, въ жирѣеѣ Хѣвѣи, въ того село Иѣтѣлѣци, радѣи два десѣт <н¹а два талѣри личниѣ.

Иѣо господство ми, ѣкоже ѣвѣдѣхомъ тѣхѣ записъ за свѣдѣтелство, господство ми вѣровахомъ <н²ѣ ѣщеже дадохомъ и потвѣрѣдихомъ ѣмѣ. Тѣмъ радѣи, тѣхѣ вѣше писѣниѣ ж<н²рѣеѣ и тоѣ домъ въ Спѣтъреци, <что т¹оѣ домъ, ни прѣждѣ, бѣла право за дѣдѣниѣ Дѣлѣвѣи, да ѣст сѣсѣѣ нашѣмѣ вѣше писѣи права <вътѣниѣ и дѣдѣниѣ н¹ѣ вѣкѣплѣнѣ и ѣрикъ и потвѣрѣженѣ, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшено, ѣмѣ, нѣколиже на вѣки вѣч¹ниѣ. И ни да сѣ не ѣмѣшаѣтъ прѣдъ сѣмъ лѣстомъ нашѣмъ.

✠ Иѣс, лѣто <ѣрѣмѣ дѣкемѣврѣѣ гѣ.

† Сѣмъ господѣнѣ вѣлѣлѣ.

† Гѣнѣгѣ вѣлъ лѣгофѣтъ ѣчи и сѣмъ ѣскаѣхъ <м. р.>.

† Иѣвнашко <писѣалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila <lui Dumnezeu>¹, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari <și mici>¹, sluga domniei mele Deleu din Spătărești și a adus un zapis de mărturie de la Lupul șoltuz din Bae și <12>¹ plrgari de acolo, astfel scriind și mărturisind în acel zapis, cum a venit, înaintea lor, Mărica, femeia lui Gheorghe din Spătărești, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asupra și a pus zălog dreapta sa ocină și dedină, o casă, casa lui Mihăilă din Spătărești, pentru optsprezece taleri, potronicul de 9 bani, și a avut zi peste două săptămâni și n-a plătit la zi, ci și-a pierdut ocina, pentru că au

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

trecut peste zi zece ani, cum au mărturisit, înaintea lui Lupul cupar, Pătrașco din Bae și Vasile din Tîmpești și Vasile din Buciumeni și alți oameni buni.

Și întru aceea, de asemenea au venit înaintea lui Simion șoltuz de Bae și dinaintea lui Ionăș și Pătrășcan și dinaintea altor oameni buni de acolo, Tomeghiul și sora lui, Mărica, iarăși <de>¹ bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, jumătate de <jireab>² ie din Antălești, iarăși slugii domniei mele Deleu, pentru douăzeci și doi taleri numărați.

Și de asemenea i-a vîndut...¹ Toader Ciurnil, iarăși jumătate de jireabie, din jireabia Havei, din acel sat Antălești, pentru douăzeci și doi taleri numărați.

Deci domnia mea, cum am văzut acele zapise de mărturie, domnia mea am crezut <și>² încă i-am dat și i-am întărit. Pentru aceea, acele mai sus scrise jirebii și acea casă din Spătărești, <care>¹ casă mai înainte a fost dreaptă de moștenire lui Deleu, să fie slugii noastre mai sus scrise, dreaptă <ocină și dedină și>¹ cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lui, <niciodată în vecii>¹ vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7142 <1633> decembrie 4.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fotografii, II/23. Fotografie după orig., hîrtie, deteriorat, pecete timbrată, din Muzeul Fălticeniilor, II/16 (documentul nu se mai găsește în acest fond).

O trad. din 1785 martie 18 de Gheorghe Evloghie, la Muzeul Fălticeniilor, III/14 și o fotografie a acestei trad. la Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, II/19 a—b.

422

1633 (7142) decembrie 3.

Moise Movilă voievod întărește lui Ghelafi Dubău părți de moșie din Antălești, cumpărate de la Ionașcu, Grigore ș.a.

7142 <1633> dechembrie 3.

Un ispisoc de la Moisa Movilă voievod, cari adivărești că au vîndut Ionașcu, ficioru Bercii celui bătrîn din Antealești, o jirebii.

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

Tij au mai vîndut pol jirebii, parte Popinții.

Tij au mai vîndut o jirebii Grigori, fratele popii.

Și Ionașcu au vîndut o jirebii, care să numea a lui Ion Mangoș.

Și iarăș au vîndut pol jirebii Solomie, fata Irimii.

Și iarăș au vîndut pol jirebii Marinca, sora Solomii, cari acestie toți au vîndutu lui Ghelafi Dubău.

Arh. St. Buc., A. N., MMCDXXXIV/50 (7).

Rezumat dintr-un perilipsis.

423

1633 (7142) decembrie 4, Iași.

Moisi Movilă voievod poruncește slujbașilor din ținutul Putna să nu ia desetină din bucatele mănăstirii lui Partenie, de pe apa Putnei.

† Нѣ Моѿси Могила воєвода, божію милостію, господарь Зѣман Мѣладѣ-скон. Scriem domnia mea la slugile domnii méle, la toți dăbilarii cîți veți înbla cu slujbele domnii méle la ținutul Putnei cu Agiudul. Deaca veți vedea cartea domnii méle, iar voi toți să aveți a lăsa foarte în paci toate bucatele svintei mănăstiri de pre apa Putnei, unde iaste hramul Sveati Ioan Bogoslov, de gorștină de oi și de mascuri și de deseatină de stupi și de toate angheriile, să hie în paci ca și bucatele altor mănăstiri, pentru ce ias<te>¹ acei ² svinte mănăstiri, ce să cheamă a lui Partenie ³; nici dobitocul să nu le trageți pentru alți oameni sau pentr-alte sate, ce să hie în bună paci.

Iar cine va tréce peste învățătura domnii méle și nu va asculta și va vrea să strice aceasta tocmală, să hie treclét și proclét de la domnul Dumnedzău,

¹ Omis în orig.

² „acel“, scris cu altă cerneală pe loc ras.

³ „a lui Partenie“, scris cu altă cerneală pe loc ras.

ce au făcut ceriul și pământul și de la preacurata maica svinției sale și de toți svinții să hie neertat, amin.

Инак не бѣдет.

Ѹ Ис, въ лѣто ×ЗРМЕ ДЕКЕМВРІЕ Д.

† СЛН господниъ велѣа.

Иъ Мѡнси воєвода <м. р.>.

† Пѣтрашко <писал>.

Arh. St. Buc., M-reя Soveja, IX/1.

Orig., hirtie (32,3 × 19,7 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o copie, ibidem, Ms. Nr. 656, f. 35.

424

1633 (7142) decembrie 5, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericiani satul Vânători din ținutul Neamț, după judecata avută cu mănăstirea Birnova.

† Иъ Мѡнси Могіла воєвода, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МѡЛДАВСКОН. ОУЖЕ ПРІИДОШЕ, ПРѢД НАМИ И ПРѢД ВЪСНМИ НАШИМИ МОЛДАВСКИМИ БОЛѢРИ, ВЕЛИКИМИ И МАЛИМИ, МОЛЕБНИЦИ НАШИМИ, ІГУМЕН И ВСЕ СЪБОР УТ СЕВѢТАА МОНАСТІРИ ГЛАГОЛЕМАА БЕСЕРЕКАНИН ІДЕЖЕ ЕСТЬ ХРАМ СЕВѢТОЕ БЛАГОВѢЩЕНІЕ ПРѢСВѢТѢИ БОГОРОДНИЦИ И ТЕГЛАИ СЯ ЛИЦОМ, ПРѢД ДИВАН ГОСПОДСТВА МИ, СЪ МОЛЕБНИЦИ НАШИМИ, ІГУМЕН И ВСЕ СЪБОР УТ СЕВѢТАА МОНАСТІРИ БЪРНОВА, ІДЕЖЕ ЕСТЬ ХРАМ СЕВѢТАГО И СЛАВНАГО И ВЕЛИКО МЪЧЕНИКА И ПОБѢДОНОСЦА ХРИСТОВА, ГЕОРГІА И ИВАННА НОВАГО, РАДИ ЕДИН СЕЛО, НА ИМА БЪНѢТОРІИ, ЧТО ВЪ ВОЛОСТ НІМЕЦКОМЪ, СЪ МАНИИ З РѢКА БИСТРИЦИ, ЧТО БѢШЕ ИЗ ДАВНО ВРѢМЕНЕ ПРИСЛЪЖЕН КЪ УКОЛ КАМЕНСКАГО ТРЪГА, РЕКЪЩЕ МОЛЕБНИЦИ ГОСПОДСТВА МИ КАЛѢГЕРИ УТ СЕВѢТАА МОНАСТІРИ БЕСЕРЕКАНИ КАКО ТОТ СЕЛО БѢШЕ ПРАВА ДАНИЕ И МИЛОВАНИЕ УТ ПРЪВОКОЛѢНЦО ГОСПОДСТВА МИ, РОСТАНТИИ Могіла воєвода, КИРИЦИ ДЪМИТРАКИ ПОСТЕЛНИК И ТѢТЦИ ЕГО, МАРІИ, КНІГНИИ КИРИЦИ ДЪМИТРАКИ ПОСТЕЛНИК, РАДИ ЕГО ПРАВОЮ И ВѢРНОЮ СЛЪЖЕШ, ЧТО ОН ПОСЛАЖИЛ МНОГО ВРѢМЕНЕ ГОСПОДСТВА СИ И УТѢЦЪ ГОСПОДСТВА СИ, ШКА ГОСПОДСТВА МИ, ПОКОНИНАГО БРЕМІИ Могіла воєводи И РАДИ ЕДНА ТИСѢЩИ СГИ ЧТО ОН ДАЛ ВЪ ПОТРѢБЪ ЗЕМСКОН, ТОГДА ЕГДА ИМАЛ ЗЕМЛѢ ВЕЛИКА ИЪЖИЖ.

Ѣ въ послѣд Гирици постельникъ вѣсталъ съ кнѣгинѣ его, Марїа, и далъ и поклонилъ тоѣ село Бѣнѣторїи, въ Каменъ, свѣтѣи монастыри Бесереканимъ, въ задѣше его и задѣше родителѣмъ его, быти имъ вѣчнаа памѣтъ и написатїи ихъ и шѣци ихъ въ свѣтѣи и великїи, божественїи помѣникъ, помѣникити сѣ въ вѣсѣхъ божественїхъ славѣахъ, до колѣ стоитъ свѣтаа монастырь, по шенчаю свѣтѣи монастыри. И ѡказоваа, прѣдъ нами, привилїе за даанїе и потѣрѣженїе въ Гашипаръ воевода и въ Стефанъ воевода Томшевича, а нѣмѣи шни жаловаа сѣ како дрѣжитъ имъ тотъ село мнїхъ въ свѣтаа монастыри Бѣрнова.

Таже а мнїхъ въ Бѣрнова ѡзвѣаа, прѣдъ нами, привилїе за даанїе и милованїе въ прѣставленнаго ктитора ихъ, Миронъ Бѣрновскїи воевода, како далъ имъ тотъ село.

Въ томъже, господство ми и съ Ѣ нашихъ свѣтителѣ молдавскїхъ, кѣр Барлаамъ архїепископъ и митрополитъ Ѣвчанскїи и кѣр Дїмнїсїе епископъ [епископъ] Романскїи и кѣр Ѣвлогїе епископъ Радовскїхъ и кѣр Митрофанъ епископъ Хѣшскїхъ и съ вѣсими волѣри господства ми молдавскїхъ великими и малыми и съ вѣс синглитъ господства ми ѡсѣдїхомъ ихъ праведнымъ съдѣемъ и шѣрѣтохомъ съ вѣсими како нарѣденїе Бѣрновѣмъ сѣтъ сътворени безъ рѣдъ и безъ исправлѣ и безъ шенчаю земсконъ, черезъ нарѣденїе Бесереканимъ.

Въ тако, сътворїхомъ сѣдъ ихъ како да дрѣжитъ тоѣ село молебници нашиаи калѣгери въ свѣтаа монастыри Бесерекани, а калѣгери въ свѣтаа монастыри Бѣрнова да трѣпитъ и възѣхомъ господство ми въ Бѣрновѣи и нарѣденїе ихъ что имѣа на тотъ село и сказаа сѣ въ прѣдъ дїкѣаа господства ми и зостааи въ прѣдъ нами и въ вѣсъ законъ земсконъ.

Ѣ молебници господства ми калѣгери въ свѣтаа монастыри Бесерекани ѡправиаа сѣ и поставиаа соеи хїтерѣю кѣдъ златїхъ въ кнѣтеръ господства ми.

Того ради, тотъ вѣше писанъ село, на имѣ Бѣнѣторїи въ Каменъ, съ мѣни и Бистрицѣ, како да естъ имъ и въ насъ правонъ штинїи и дѣдїни и ѡрикъ и потѣрѣженїе, съ вѣсѣмъ дохodomъ. Ѣ аще пропѣвлѣютъ сѣ въ нѣкїихъ дѣни, нѣкїихъ нарѣденїе до Бѣрновѣи, да сѣ възмѣтъ въ нїихъ и сказааи сѣ и да не имѣетъ мѣа тѣгати сѣ за сїа тѣжъ николиже на вѣки вѣчнїи. И ни да сѣ не ѡмїшаеа.

Писъ Ѣсехъ, въ лѣто ѡрмѣ декемвѣрїе Ѣ.

Ивъ Мѣнїи Мѣгїла воевода <м. р.>.

† Крѣтъ Даммїанъ <писалъ>.

<Pe verso>: Ѣвъ Гангѣ вѣа логофѣтъ ѡчинѣа искаахъ <м. р.>.

† Io Moise Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire numită Beserecanii, unde este hramul sfânta Bunavestire a prea-

sfintei născătoare de Dumnezeu și s-au pîrit de față, înaintea divanului domniei mele, cu rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfînta mănăstire Birnova, unde este hramul sfîntului și slăvitului și marelui mucenic și purtător de biruință al lui Hristos, Gheorghe și Ioan cel Nou, pentru un sat, anume Vinătorii, care este în ținutul Neamț, cu mori în riul Bistrița, care a fost înainte vreme ascultător de ocolul tirgului Piatra, spunînd rugătorii domniei mele călugări de la sfînta mănăstire Beserecani cum acel sat a fost dreaptă danie și miluire de la vărul primar al domniei mele, Costantin Moghila voievod, lui Chiriță Dumitrachi postelnic și mătușii lui, Maria, cneaghina lui Chiriță Dumitrachi postelnic, pentru dreapta și credincioasa slujbă ce el a slujit multă vreme domniei sale și părintelui domniei sale, unchiul domniei mele, răposatului Eremiia Moghila voievod și pentru o mie de ughi pe care el i-a dat în treaba țării, atunci cînd a avut țara mare trebuință. Iar în urma lui Chiriță postelnic s-a sculat cneaghina lui, Maria, și a dat și a închinat acel sat, Vinătorii de la Piatră, sfintei mănăstiri Beserecani, întru pomenirea lui și pomenirea părinților lui, să le fie veșnică pomenire și să-i scrie pe ei și părinții lor la sfîntul și marele, dumnezeiescul pomelnic, să se pomenească la toate dumnezeieștile slujbe pînă cînd va fi sfînta mănăstire, după obiceiul sfintei mănăstiri. Și au arătat, înaintea noastră, privilegiu de danie și întărire de la Gașpar voievod și de la Ștefan Tomșevici voievod, iar acum s-au plîns că le stăpînesc acel sat monahii de la sfînta mănăstire Birnova.

Iar călugării de la Birnova au arătat, înaintea noastră, privilegiu de danie și miluire de la răposatul ctitorul lor, Miron Barnovschi voievod, cum le-a dat acel sat.

Întru aceea, domnia mea și cu patru ierarhi ai noștri moldoveni, chir Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop [episcop] de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu toți boierii domniei mele moldoveni, mari și mici, și cu tot sinclitul domniei mele, i-am judecat cu judecată dreaptă și am aflat cu toții că dresese Birnovei sînt făcute fără rînd și fără dreptate și fără obiceiul țării, peste dresese Bisericanilor.

Și astfel, le-am făcut judecată ca să stăpînească acel sat rugătorii noștri călugări de la sfînta mănăstire Beserecani, iar călugării de la sfînta mănăstire Birnova să rabde și domnia mea am luat de la birnoveni și dresese pe care le-au avut pentru acel sat și s-au stricat dinaintea divanului domniei mele și au rămas dinaintea noastră și din toată legea țării.

Iar rugătorii noștri călugări de la sfînta mănăstire Beserecani s-au îndreptat și și-au pus hierie 24 de zloți în vistieria domniei mele.

De aceea, acel mai sus scris sat, anume Vinătorii de la Piatră, cu mori în Bistrița, să le fie și de la noi dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu

tot venitul. Și dacă se vor mai afla în vre-o zi oarecare drese la birnoveni, să se ia de la ei și să se strice și să nu aibă a se mai pirî, pentru această piră, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7142 <1633> decembrie 5.

Io Moisi Moghilă voievod <m.p.>.

† Cîrstea Dammiiian <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

Arh. St. Buc., M-reă Bisericiani, I/19.

Orig., hirtie (40,4 × 27,5 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

425

1633 (7142) decembrie 8, Iași.

Moise Movilă voievod împuternicește pe Gabăr pircălab să oprească părțile unor datornici pînă ce-i vor achita banii datorafi.

† Нѡ Моѡси Могила коѡекода, кожѡю миѡостѡю, господарѡ Земли Мѡладак-скон. Dat-am cartea domnie melle slugei noastre, lui Gabăr pircălabul, spre-aciia el să hie tare și puternic cu cartea domnie melle a opri pre Bertea și pre Aramag și pre Focii Cornei și a lui Iachim de Fălciu, de pre toate părțile lor ce vor avea în bălți și în Geamene, să n-aibă și nici o treabă cu bălțile, pînă cînd îi vor întoarce noadzăci de galbeni și o iapă ce s-au dat hotarnicului și 5 galbeni s-au dat de un ispisoc.

Deci să aibă ei a socoti ce va hi partea lor, să aibă a-i întoarce, printru care lucru s-au dat ciastă cheltuială printru toți.

Derept-acea, nime să nu cutédze a ținea sau a opri <pe>¹ste cartea domnie melle. Iar cui va pă<rea>¹ cu strîmbul să aibă...¹ <s>¹tei de față înaintea...¹

✂ Мс, лѣто ✂ѡрмѡ декемврѡѡ Н.

† Сѡм господинѡ рѡчи.

Bibl. Acad., LXXII/33.

Orig., hirtie (23 × 19,4 cm.), rupt, pecete aplicată, pierdută.

¹ Loc rupt în orig.

1633 (7142) decembrie 10, Iași.

Moise Movilă voievod poruncește vătămanului și locuitorilor din satul Vinători de la Piatra să asculte de mănăstirea Bisericiani.

† Иѡ Моѡси Могила воєвода, божію милостію, господарь Земли Милдак-скон. Scriem domniia <mea>¹ la vătămanul și la toți seténii din sat din Vinători de la Piiatră. Dămu-vă știre, deaca veți vedea cartea domniei méle, iar voi toți să aveți a asculta de rugătorii domniei méle, de egumănul și de tot săborul de la mănăstire de la Bisericiani întru tot ce vor da învățătură, căce s-au pîrît cu mănăstirea cu Birnova și i-au rămas pre aceia călugări, denaintea a tot divanul domniei méle, ca să nu mai aibă Birnova treabă cu voi, ce să fiți a rugătorilor noștri ce mai sus scriem.

Iar carile nu va asculta, să aibă a-l certa și a-l globi, căruia și după dealea lui, cum iaste obicéiul.

De aceasta scriem și nime să nu cutédze a ținea sau a opri preste cartea domniei méle.

✂ Ис, лѣто ✂рмѣ декемврѣ ѿ.

† Гам господинъ велѣл.

Иѡ Моисеи воєвода <м. р.>.

† Дѣмитрашко Шандир <писал>.

Arh. St. Buc., M-reă Bisericiani, I/20.

Orig., hirtie (32,4 × 20,5 cm.), pecete aplicată.

1633 (7142) decembrie 12, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și a vecinilor săi.

¹ Omis în orig.

Dat în Iași, 7142 <1633> decembrie 12.

EDITII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 22 (text german și trad.).

www.dacoromanica.ro

И на великоѣ крѣпост и потерѣжденіе поставихом наш печати ѹбѣити им
за вѣрності до колѣ сътворити себе и нарѣденіе господарскѣи. Да сѣ знает.

Х Іис, лѣто 7300 дѣкемвриѣ 57.

Из Нестор кѣпец ѡт Іис искал <m. p.>.

Из Къзакѣл искал.

Из Енакѣе, сынъ Шетрар, искал <m. p.>.

Из Лупла Дѣрлаѹс искал <m. p.>.

Из Штефан дѣлак искал.¹ m-am ținplat într-acias<tă>² tocmală.

<Pe verso>: Из Сава Хѣугѣс искал <m. p.>.

Из Костантин Хѣугѣс искал <m. p.>.

† Adică noi, eu Ionașco, fiul lui Maxin Buzea din Băloșeni, nepotul lui Fădor. Scriem și mărturisim cu acest zăpis al nostru că de bunăvoia mea, nesilit de nimeni, nici asupra, am vindut dreapta mea ocină și dedină, toată partea mea de moștenire cit se va alege din satul Băloșeni, pe piriul Jijia, în ținutul Iași. Aceea am vindut-o cu loc în vatra satului și cu cimp și cu loc de finaț și cu loc de iaz și cu tot venitul. Aceea am vindut-o prietenilor noștri, panului Toader Ștefan și panului Paradis Saula și panului Mihai Ungurul, pentru cincizeci taleri de argint. Și au plătit deplin toți acei bani mai sus scriși în miinile noastre.

Și în această tocmeală s-au întimplat mulți oameni buni și oșteni de înainte și megieși de primprejur, anume: Ștefan diac din Bacău și Ionașco din Iași și Negrul din Iași și Dumitrașco, fiul Șetrarului, și fratelui lui, Enache, și Lupul Dirlău și Romășcel și Dronea și Pană grecul din Cucoreni și Căzacul din Mălăești și Ducniță și Vasilie din Bulbucani și Nechita de acolo și Costantin, ginerele lui Nebojatco, și Sava, fiul lui Hăugul și alți oameni buni.

Și spre mai mare putere și întărire, am pus pecetea noastră ca să le fie de credință pînă cînd își vor face și drese domnești. Să se știe.

La Iași, anul 7142 <1633> decembrie 16.

Eu Nestor negustor din Iași am iscălit <m.p.>.

Eu Căzacul am iscălit.

Eu Enachi, fiul Șetrarului, am iscălit <m.p.>.

Eu Lupul Dirlău am iscălit <m.p.>.

Eu Ștefan diac am iscălit...¹ m-am ținplat într-aceast<tă>² tocmală.

<Pe verso>: Eu Sava Hăugu am iscălit <m.p.>.

Eu Costantin Hăugu am iscălit <m.p.>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, III/49.

Orig., hîrtie (31 × 19,7 cm.).

Cu o trad. din 1840.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 21—22 (orig. cu trad.).

¹ Cuvînt ilizibil.

² Omis în orig.

1633 (7142) decembrie 18, Iași.

Moise Movilă voievod scutește clerul de dări.

Iuon Moise Mogila Wojwoda detto, detto ¹.

Dtto Iassy, 7144 ² <1633> den 18 t<en> December.

Iuon Moise Moghila voievod, la fel¹.

Dat în Iași, 7144 ² <1633> decembrie 18.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 96.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 748 (text german și trad.).

1633 (7142) decembrie 18.

Moise Movilă voievod judecă pricina dintre Nicoară diacul din Bîrzăști și rudele lui cu Costandin spătarul pentru a patra parte din satele Bîrzești, Bănești și Liudești, dînd rămași pe primii.

Io Moisăi Moghila voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu țării Moldovii. Adecă au venit, înainte noastră și înainte tuturor boerilor noștri a Moldovii, mari și mici, sluga noastră, Nicoară diac de la Bîrzăști și fămeia lui, Agafie, mătușa Grozavei, femeii lui Pavel și Mărica, sora Grozavei, fămeia lui Grigore din Borăști, și au tras de față, înainte noastră, pe sluga domnii mele, Costandin spătarul sin Crăciun din Tărăceni, pentru toată parte Grozavei, fetei lui Ionașcu din Țibănești, cît să va alege din moșie din sat din Bîrzăști

¹ Se referă la doc. nr. 22 din *Inventar*; vezi în acest volum doc. nr. 207, nota 1.

² Cifra unităților este greșită; în limitele domniilor lui Moise Movilă, ea nu putea fi decît „2”, deci 7142.

și din Bănești și din Liudești, tot a patra parte, zicîndu ei înaintea domnii mele precum acele părți de moșie a fost dreptă a lor de la strămoși, fiindu că ei au fostu mai de aproape nepoți Grozavii. Ș-au vrut să întoarcă banii slugii domnii mele, Costandin, fiindu că au fostu vindut iar fără știre lor. Dar sluga domnii mele, Costandin, au răspunsu înaintea domnii mele că acele părți de moșie au fost puse amanet la Manolache vel vameș, pentru nepoata lor, Grozava, drept mulți bani și au plătit banii în minule celui vameș. Și după aceea au cumpărat el de la Grozava acele părți de moșie cu știre lor drept noaozeci talere. Pentru care au arătat, înaintea domnii mele, sluga noastră de sus scrisă, Costandin, ispisocu de cumpărătură pe părțile acele de la Barnovschie vodă și de întăritură de la însuș domnie mea, din tîie domnie.

Iar domnie mea i-am giudecat cu dreptate, după pravilă, și dacă am văzut domnie mea adevărate drese slugii noastre Costandin, ce au avut el de cumpărătură, i-am dat rămaș pe numiți de sus și ș-au pus sluga noastră Costandin fierie în visterie 14 zloți.

Și de acum înaintea să n-aibă a mai trage Nicoară și Grigorie și fămeile lor și să nu să amestece înainte aceștii cărți a domnii mele nici odinioară în veci de veci.

Vălet 7142 <1633> dechemvrie 18.

Însuș domnul au poruncit.

Io Moisă Moghila voievod.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 645, f. 29 v.

Copie.

431

1633 (7142) decembrie 20, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Virlan, David, Nastasia, Gligorcea, Ionașco și Istrate părți de ocini din satul Cincești cumpărate de la Irimia Necșul, fiul lui Giurgea Necșul stolnic și de la nepoții lui.

Иъ Моѣси Могила воєвода, в<ожію> м<илостію>, г<осподаръ> З<емли> М<олдавскон>. Ъже прїиде прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими бояри, великих и малих, сѣгда наш Брѣмѣа Некшѣа, с<ы>нъ Цѣрѣк Некшѣа

столник и вѣкъ его, Яндонїе и Рвстѣ и Гавриа и Мѣрика и Ягафїл, дѣци Ивана, вѣси вѣнци и прѣвѣнци Цвруѣ Некшѣл столник, за нх доброю волю, неким непонѣдени, а не приселовани и продади нх права втн<и>нѣ и дѣдн<и>нѣ вт село Чинчеци, что ѣ в<о>лост Крѣлингѣтѣри, вт вѣс село, вт шѣста част три части. Тоа вни продади слѣси г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми Бѣрлан и жени его, Мѣрика, ради дѣѣт дѣѣт и вчим и пол<овина> талер среб<рѣ>ннх, вт зрик и вт исписок что имал дѣд нх Цвруѣ Некшѣл столник вт Йнкѣл кофода.

И в том, тиж<е> продади тнх вѣш<е> писани люди, вѣнци Цвруи, пакиж<е> за нх добра волѣ, неким непонѣдени, а не приселовани, вт вѣс село Чинчеци шѣста част. Тоа продади слѣси нашѣмѣ Давид и жени его, Назарїл, ради сто и два дѣѣт и шѣст талер среб<рѣ>ннх.

И вт том, тиж<е> кѣпила Настасїл вт вѣс село Чинчеци шѣста част, пакиже вт тнх вѣш<е> писани люди, вѣнци Цвруи, ради сто и два дѣѣт и шѣст талер среб<рѣ>ннх.

И тиж<е> кѣпила слѣсѣ наш Гангорчѣ съ жена его вт вѣс село Чинчеци шѣста част, пакиж<е> вт тнх вѣш<е> писани люди, вѣнци Цвруѣ, ради сто и два дѣѣт и шѣст талер среб<рѣ>ннх.

И вт том, тиж<е> кѣпила слѣга наш Ивнашко и жена его, Басила, вт вѣс село Чинчеци шѣста част и вт шѣста част село четвѣрта част, пакиж<е> вт тнх вѣш<е> писани люди, вѣнци <Цвруѣ>¹, ради сто и пет дѣѣт и седим талер среб<рѣ>ннх.

И тиж<е> кѣпила Истратїе и съ жена его, Мѣрика, вт вѣс село <Чинчеци>¹, вт шѣстаа част половина част, пакиж<е> вт тнх вѣш<е> писани люди, вѣнци Цвруѣ столник, ради шѣст дѣѣт и три талер среб<рѣ>ннх. И тиж<е> вни кѣпила вт нх два села за цигани, на имѣ Трифан и Мѣрат съ женами и съ дѣти нх, сѣе вѣ тнх вѣш<е> п<и>н<ѣ>си.

Ино г<о>сп<о>д<ст>в<о> ми, ѣкож<е> вѣидѣхом междо ними доброволною токмеж и полною заплаѣѣ, а мѣи ешеж<е> и вт нас дадохом и потѣрѣдихом им. Тѣм ради вѣш<е> писани част<и> за втн<и>нѣ вт того село Чинчеци, съ брѣда за мѣини ѣ Бахлѣец и съ мѣсто ѣ лѣс и съ полѣна Чѣнка и съ вѣс приход, да ест слѣгам нашим вѣше писаним права втн<и>нѣ и дѣдннѣ и вѣкѣплѣи и оурик и потѣрѣдѣиѣ, непорѣшенно николиж<е> на вѣки. И ин да с<ѣ>¹ не оумишлет прѣд сим листом нашим.

Гам г<о>сп<о>д<и>нѣ вѣлѣл.

Ѧ Ис, л<ѣ>т<о> жѣрмѣ дѣкѣмѣрїе ѣ.

† Гангѣ вѣл логофѣт ѣчи и с<л> искаах.

† Ивнашкѣ Мѣжѣ <писал>.

¹ Parantezele lui Ghibănescu.

Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Eremiia Necșul, fiul lui Giurgea Necșul stolnic și nepotul său Andonie și Rustea și Gavril și Mărica și Agafiia, copiii Ioanei, toți nepoți și strănepoți lui Giurgea Necșul stolnic, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină din satul Cincești, ce este în ținutul Cîrligătura, din tot satul, trei părți din a șasea parte. Aceea au vîndut-o slugii domniei mele Vărlan și femeii lui, Mărica, pentru nouăzeci și opt și jumătate taleri de argint, din uric și din ispisoc ce a avut bunicul lor Giurgea Necșul stolnic de la Iancul voievod.

Și întru aceasta, de asemenea au vîndut acei oameni mai sus scriși, nepoții lui Giurgia, iarăși de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, din tot satul Cincești a șasea parte. Aceea a vîndut-o slugii noastre David și femeii lui, Nazariia, pentru o sută douăzeci și șase taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea a cumpărat Nastasiia din tot satul Cincești a șasea parte, iarăși de la acei oameni mai sus scriși, nepoții lui Giurgea, pentru o sută și douăzeci și șase taleri de argint.

Și de asemenea a cumpărat sluga noastră Gligorcea cu femeia lui din tot satul Cincești a șasea parte, iarăși de la acei mai sus scriși oameni, nepoții lui Giurgea, pentru o sută și douăzeci și șase taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea a cumpărat sluga noastră Ionașco și soția lui, Vasilica, din tot satul Cincești a șasea parte și din a șasea parte de sat a patra parte, iarăși de la acei mai sus scriși oameni, nepoții <lui Giurgea> ¹, pentru o sută și cincizeci și șapte taleri de argint.

Și de asemenea a cumpărat Istratie și cu femeia lui, Mărica, din tot satul <Cincești> ¹ jumătate de parte din a șasea parte, iarăși de la acei oameni mai sus scriși, nepoții lui Giurgea stolnic, pentru șasezeci și trei taleri de argint. Și de asemenea el a cumpărat de la ei două sălașe de țigani, anume Trifan și Murat cu femeile și cu copiii lor, tot în acei bani mai sus scriși.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeală de bunăvoie între ei și plată deplină și noi încă și de la noi le-am dat și le-am întărit. Pentru aceea, părțile de ocină mai sus scrise din acel sat Cincești, cu vad de moară în Bahlu și cu loc în pădure și cu poiana Ciunca și cu tot venitul, să fie slugilor noastre mai sus scrise dreaptă ocină și dedină și cumpărătură și uric și întărire, neclin-

¹ Parantezele lui Ghibănescu.

tit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Însuși domnul a poruncit.

La Iași, anul 7142 <1633> decembrie 20.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit.

† Ionașco Minjea <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, VIII, p. 816—818, nr. 542 (transcriere și traducere incompletă după orig.).

O trad. din 1731 ianuaric, de Gligoraș de vîslerie, la Arh. St. Iași, CCXLVIII/4.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, II, p. 173—175 (traducerea din 1731) și p. 197—199 (orig.).

432

1633 (7142) decembrie 21, Iași.

Moise Movilă voievod poruncește dregătorului domnesc, șoltuzului și pîrgarilor de Piatra precum și vătămanului din Vinători să lase în pace poslușnicii mănăstirii <Văleni>, de peste Bistrița.

† Иъ Мoншъ Мoгилъ вoievодъ, вoжїю милостїю, господарь Зeмли Мoлдaвскoй. Scriem domnia mea la slugile domniei mele, dregătorului den tirg [den tirg] den Piatră și șoltuzului și pîrgarilor de acoloa și vătămanului den Vinători. Dămu-vă știre că a venit înaintea domnii mele rugătoarele noastre călugăriți de preste apa Bistriței dzicîndu că au niște poslușnici pre lingă mănăstire, iar voi învăluți pre dinșii și-i trageți la toate să dea cu voi și ei nu sintu scriși, cum ne-au arătat și cărți de la alți domni carii au fost mainte de noi, scriîndu ca să hie în pace acei oameni, numai să aibă ei a posluși svintei mănăstiri ce vor hi trébele, iar voi totu-i învăluți.

Dreptu acéea, deaca veți vedea cartea domnii mele, iar voi să aveți a-i lăsa poslușnicii foarte în pace, că de va mai veni jalobă, de mare certare veți hi. **СНЦЕ КАМ ПИШЕМ, ИНАК НЕ СЧИННТЕ.**

Писъ ѿ Мс, въ лѣто 7398мѣ декемврѣ кѣ.

† Гам господинъ велѣа.

Іо Моѿси воєвода.

† Ионашко <писал>.

Arh. M-rii Văratec, M-reă Văleni, sub dată.

Orig.. hirtie (32 × 20 cm.), pecete mică, aplicată, căzută.

433

<1633> decembrie 27, Buciaci.

Maria, soția lui Dumitrache Chiriță fost mare postelnic, mărturișește că a dăruit mănăstirii Bisericiani satul Vinători din ținutul Neamț, ocolul Piatra, cu mori în apa Bistriței, dînd mănăstirii și două urice, unul de la Constantin voievod și altul de la Gașpar voievod.

† Благочинникомъ и Христолюбникомъ господинъ, Іо Моисѣи Могила воєвода, вожю милостію, господарь Земли Молдавскон¹. Poftim de la milostivul Dumnădzău mării dumitale purure bună paci și sănătate, adevăr. Altă, milostive domne, dau știre mării dumitale pentru rîndul unui sat, anumea Vinătorii, carele au fost dat de la Costantin vodă, Dumnădzău-l poménească, răpăusatului giupînului meu, postelnicului, Dumnădzău-l poménească, pentru căce au dat răpăusatul 2000 ughi ce s-au dat în treaba țării. După aceia s-au tîmplat cum s-au tîmplat, cum au fost voia lui Dumnădzău, cădzut-au acel sat în mîna și unuia și altuia, înblat-au den mînă <în>² mînă. Cînd au fost în dzilele lui Gașpar vodă, Dumnădzău-l poménească, am vinit și eu în țară; deci am socotit dentru ocinele nostré ce-am avut depreună cu giupînu-meu, Dumnădzău-l pomenească, am miluit ș-am dat la svînta rugă, la Bésericani, acel sat, anumé Vinători și le-m dat și uricelé de la Costantin

¹ Binecinstitorului și de Hristos iubitorului, domnului Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.

² Omis în orig.

vodă și le-au făcut și Gașpar vodă și eu le-am făcut zapis cu blăstăm, cine va strica darea noastră.

După aceia, dec-au dat Dumnădzău domniia lui Barnovschii vodă fost-au luat acel sat de la svînta mănăstire ș-au fost dat la mănăstire sa, la Birnova, n-au fost făcut bine, Dumnădzău-l pomenească.

Acmu, dec-au adus milostivul Dumnădzău pré măriia dumitale în domnie, dăm laudă lui Dumnădzău, mulțămăscu mării dumitale, domne, forte de lege și de giudeț drept ce-ai făcut măriia ta cu svînta mănăstire cu Besericani și mai virtos cu sufletele nostre și a mării tale, pentru care lucru ți-au deschis Dumnădzău inema mării tale, domne, de ne-i deschis dare și miluire și pamente noastră, ci-au fost închisă și-npresurată de alți. Dumnădzău să dăruiască, să fie pomenit și sufletul mării tale <în>¹ împărăciia cerului, pentru ruga svintei mănăstiri.

Și iară mă rog forte mării tale, domne, de nește urici caréle să află la mănăstire la Golăi; acelea sînt după aceia făcute, fără știrea mea. Ce să n-aibă a să mesteca întru nemică aceia părinți <să>¹ ție cea carele le-am dat lor atunci, cînd am dat și la Beserecani acest sat Vinătorii, să hie stătător divanul și svatul mării tale cum ai început măriia ta, așe și de acumu înainte să hie dat acel sat la svînta rugă dentru dzilele mării tale să hie pomonă mării tale și și-a noastră, să întărești măriia ta, forte mă rog mării tale.

Eu voi avea-ve a mulțimi mării dumitale, milostivul Domnul dentru cer să dăruască mării dumitale bună paci și sănătate în domnia mării dumitale, adevăr.

Пис въ Бѣчач, мѣсеца декемвриѣ дѣни кѣ.

Ето аз Măriia Buciața, cneghine răpăusa[ta]tului Chiriței postelnicului, închinu-mă mării dumitale, ca domnului milostiv.

<Pe verso, adresa>: † Благочинникомъ и Христороуководникомъ господи́нъ, Иѡ Моисѣи́н Моги́ла во́евода, бо́жью ми́лостію, господа́ръ Зе́ман Мо́лдавскі́н, мно́гъ здра́віѣ.²

Arh. St. Buc., M-reă Bisericani, I/14.

Orig., hîrtie (31,4 × 20 cm.), pecete timbrată.

Datat după doc. din 1633 decembrie 27 (vezi nr. 434).

EDIȚII: „Foaie pentru minte, inimă, și literatură”, VIII (1845), p. 108 (orig.) și 174—175 (orig.)

¹ Omis în orig.

² Binecinstitorului și de Hristos iubitorului, domnului Io Moisiil Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei, multă sănătate.

1633 (7142) decembrie 27, Buciaci.

Mariia, cneaghina lui Dumitrache Chiriță fost mare postelnic, confirmă că a dăruit satul Vinători din ținutul Neamț mănăstirii Bisericiani.

† Се аз, кнѣгинѣ Марїа благопокоюмъ Дѣмитракїе Кирицен, нже бѣхъ бѣа постѣлникъ въ дѣни благочестнаго Нв Еремїа Могїла воєвода и въ дѣни Костантин воєвода¹. Се<г>²iemu și mărturisescu măriei sale lui vodă și a tot svatului măriei sale cumu am <a>³vut un sat, anume Vinotorii, în ținutul Neamțului, în <o>²colul Pietrie, cumpărat de la Costantin vodă, dereptu o mie de galbeni roșii ce au dat în treaba țării cîndu au fost nevoie, cum scrie și în urice și în zapis.

Pentr-aceia, și noi am gîndit dintr-adîncul inimie noastre și cu tot sufletul nostru, pentru nedéjdia binelui celui de véci netrecut, ca să dobîndimu de la Dumnedzău, ce am dat și am miluit svinta mănăstiri Beserecanii, unde iaste hramul svintei Blagovéštenie preasfîntiei, cum acel sat Vănitorii ce scrie mai sus și cu mori într-apa Bistriței și le-amu dat și urice, 2 de la Costantin vodă și unul de la Gașpar vodă, în minule rugătorilor noștri călugărilor ce scrie mai sus. Iară rugătorii noștri să aibî a ne faci noao pamente mare în toți aii, pînă va hi svinta mănăstire Beserecanii, la Văznesenie Gospode și să ne scrie la svintul poménic.

Iari cine vor mai arăta alte urice prespre-aciaștea și vor dzice că le iaste lor dare de la noi, să nu si creadzi, ce să știe tot divanul că-s mencinoase și viciéni. Iară cine va vrea să ia sau să strice darea noștri și miluirea de cătră <a>³ceasta svinti mănăstiri ce scrie mai s<us>¹ acela să fie procliat și апаѡема ѡт Господа Бога и ѡт прѣчистаа Богоматѣрь и ѡт Ѣвѡнгѣлисти и ѡт тїѣ сѣкѣтъ ѡтѣць нже въ Никѣи и да имаѣт ѡучастїе съ їсѣѡмъ и съ безаконниими їсѣѡмъ нже възъѡмшѡмъ, крѣѡ его на насъ и на чѣдѣѡ нашиѡ, въ бескончаемѡмъ вѣкѡмъ, амин⁴.

¹ Iată eu, cneaghina Mariia celui întru bună odihnă Dumitrachie Chiriței, care a fost mare postelnic în zilele binecinstitorului Io Eremia Moghila voievod și în zilele lui Costantin voievod.

² Omis în orig.

³ Rupt în orig.

⁴ anathema de Domnul Dumnezeu și de prea curata maică a lui Dumnezeu și de 4 evangheliști și de 318 sfinți părinți, cei de la Niceia, și să aibă parte cu Iuda și cu iudeii cei fără de lege care au strigat, singele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri, în veacurile cele fără de sfârșit, amin.

Iară de alte sate ce scrie într-acest uric, să n-aibă Beserecanii treabî.
De aceasta scriem şi mărturisimu.

† Въ лѣто хрѣмѣ, писъ въ Бѣчач, мѣсеца декемврѣе кѣ дни.

† Василѣе <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, I/13.

Orig., hirtie (31,2 × 20 cm.), pecete timbrată.

435

1633 (7142) decembrie 27, Iaşi.

Mai mulţi boieri dau mărturie că Eremia şi nepoata lui, Dumitra, vînd lui Lupu Prăjescul clucer trei sferturi de casă din Săoani cu 60 de taleri.

† Стъ аз, Пѣтрашко Башотъ великий дворникъ отъ Бѣшенѣи Земле и Дѣмитръ Бѣхѣш велъ вѣстѣрникъ и Тѣѣтѣла логофетъ и Гѣоргѣе Рошка вѣстѣрникъ и Василѣе Рошка велъ житничѣр и Василѣе Банѣла житничѣр и Ивѣнашко Яврамъ дворникъ глотникъ и Иѣкимъ Банѣсо дворникъ. Scriem şi mărturisim cu această scrisoare cum au venit Eremia de Săoani şi cu nepoată-sa Dumitra¹, fata lui Crăciun, de au vîndut a sa direaptă ocină şi moşie ce au avut parte lor² din sat din Săoani. Vîndutu-o-au fratelui nostru, Lupului Prăjescul clucêrul, dintr-o casă jumătate de casă şi dintr-altă giuătate iar giuătate de casă, parte Eremiei şi a nepoată-s<ei>³, dreptu şesedzeci de taleri, bani buni.

Deci, deaca am vădzut de bunăvoie <lo>³r tocmală şi <plată dep>³linu...
...³u ...³t³ şi ne-am pus ...³ mai sus si<ntu>³ scrisе.

Aciasta scri<iem şi mă>³rturisim cu ciastă scrisoare a noastră.

Писъ въ Ис, въ лѣто хрѣмѣ декемврѣе кѣ.

Чѣханъ велъ дворникъ искахъ <m. p.>.

Пѣтрашко Башотъ велъ дворникъ <m. p.>.

Дѣмитръ Бѣхѣш вѣстѣрникъ <m. p.>.

Язъ Тѣѣтѣла логофетъ искалъ <m. p.>.

Язъ Василѣе Рошка велъ житничаръ искалъ <m. p.>.

Язъ Георгѣе Рошка искахъ <m. p.>.

Язъ Василѣе Банѣла искалъ <m. p.>.

Язъ Гѣоргѣе Нѣврѣлъскѣла <m. p.>.

Bibl. Acad., CDLXVII/10.

Orig., hirtie (29 × 20,3 cm.), rupt, nouă peceti aplicate.

¹ „Dumitra“, scris între rînduri.

² „lor“ scris peste „lui“.

³ Rupt în orig.

1633 (7142) decembrie 28, Iași.

Moise Movilă voievod întărește slugilor sale, Nistor, Efrim, Ionașco și surorii lor, Maria, părți de ocini din satul Ivănești, pe Racova.

† Иѡ Мѡисѣи Могилѣ воєвода , вождіею милостію, господарѣ Земли Молдавскѣи. Сѣже господство мѣи дали и потвердѣни есми слѣзи наш, Нистор и Ефрим и сестра нѣх, Марїа, и брат нѣх, Иѡнашко, вѣнци и прѣвѣнци Данка, нѣх правѣи ѡтчинѣ и вѣкѣплєніе, ѡт нѣх праваго зѣнкѣ ѡт Стараго Стефана воєвода, нѣкнѣх части за ѡтчинѣ, что кѣпиѣ ѡтцѣ нѣх, Тома, ѡт Некоарѣ, сынѣ Цогѣи и ѡт брат єго, Зѣбра, и Косте и ѡт сестра нѣх, Текла Злата¹ прѣвѣнци² четвѣртаѣ част ѡт вѣнѣка част, ѡт село Иѣвѣнци, на Раковѣ, ѡт половина село, сѣ полѣна на нѣмѣ Рогозєлє, радї шєст дєсѣт златї татарскѣи.

И тѣже дали и потвердѣни есми нѣх дрѣгаа част за ѡтчинѣ ѡт того село Иѣвѣнци, что било нѣм кѣпєжно дѣдѣ нѣх, Дрѣгѣилѣ, ѡт Гергина, сынѣ Гангор, вѣнкѣ Зрѣти и ѡт брат єго, Яндрѣе, ѡт исписок за вѣкѣплєніе ѡт Ялєксандрѣ воєвода, ѡт половина село Иѣвѣнци, пєтаѣ част, за четѣри дєсѣт златї татарскѣи.

И тѣже, дрѣгаа част, что било нѣм кѣпєжно ѡт Иѡнѣ Мошѣ, вѣсѣ част єго и сестра єго, Цѣганка³, что сѣ ємѣ избєрїт ѡт тогоже село Иѣвѣнци, радї трѣ дєсѣт златї татарскѣи.

Тѣм радї, <тѣх>⁴ вѣшє рєчєни части за ѡтчинѣ да єст и ѡт нас слѣзи наш, Нистор и Ефрим и Иѡнашко и сестри нѣх, Марїє, сынѣе Тома, праваѣ ѡтчинѣ и дѣдѣниѣ сѣ вѣсєм дохѣдом, непорошенѣ никѣлиѣ на вѣкѣи. И ни да сѣ не зѣмѣшѣт.

Ѥ Иѣ, вѣ лѣто <зрѣмѣ> дєкємврїє кѣи.

† Сѣм господинѣ вѣлѣл.

† Гангѣ вѣл логофѣт зѣни и сѣм исѣаѣх <м. р.>.

† Фочѣ <писал>.

¹ Текла Злата, scris cu altă cerneala, deasupra rindului.

² Loc alb în orig.

³ И сестра єго, Цѣганка, scris cu altă cerneala, de altă mină, deasupra rindului.

⁴ Loc rupt în orig.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugilor noastre, Nistor și Efrim și surorii lor, Mariia și fratelui lor, Ionașco, nepoții și strănepoții lui Danco, dreapta lor ocină și cumpărătură, din dreptul lor uric de la Ștefan voievod cel Bătrîn, niște părți de ocină ce a cumpărat tatăl lor, Toma, de la Necoară, fiul lui Țoga, și de la fratele lui, Zberea, și Coste și de la sora lor, Tecla Zlata ¹, strănepoții ...² a patra parte din partea de sus, din satul Ivănești, pe Racova, din jumătate de sat, cu poiana anume Rogoazele, pentru șasezeci zloți tătărești.

Și de asemenea le-am dat și am întărit și altă parte de ocină din acel sat Ivănești, care a fost cumpărătură bunicului lor, Drăgăilă, de la Gherghina, fiul lui Gligor, nepotul Uritei, și de la fratele lui, Androe, din ispisoc de cumpărătură de la Alexandru voievod, a cincea parte din jumătate de sat Ivănești, pentru patruzeci de zloți tătărești.

Și de asemenea, altă parte care le-a fost cumpărătură de la Ion Moșea, toată partea lui și a surorii lui, Țiganca ³, care i se va alege din acel sat Ivănești, pentru treizeci zloți tătărești.

Pentru aceea, <acele> ⁴ mai sus zise părți de ocină să fie și de la noi slugii noastre Nistor și Efrim și Ionașco și surorii lor, Mariia, fiii lui Toma, dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 <1633> decembrie 28.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Focea <a scris>.

Arh. St. Iași, DL/2.

Orig., hirtie (31 × 19,5 cm.), pecete aplicată, căzută.

437

<1633> decembrie 31, Iași.

Ionașco Abram ș.a. adeveresc că Nechita și rudele lui au vîndut o parte de ocină din satul Săoani, pe Siret, lui Lupul Prăjescul clucer.

† Гѣꙋ сѣо мѣъ, Нонашко Яврам и Дѣмитръ Гюка и Лепѣдат и Тѣкман и Бандѣр дворници глотнѣи и Баснаѣ Рошка и Баснаѣ Бана житничар и попа

¹ „Tecla Zlata”, scris cu altă cerneală, deasupra rîndului.

² Loc alb în orig.

³ „și a surorii lui, Țiganca”, scris deasupra rîndului cu altă cerneală și de altă mînă.

⁴ Loc rupt în orig.

Щефан ѡт Хълещеани и сынъ его Тоадер ѡт Тодерешн и Еасиле Бенѣ и Молодец и многи людѣ добри mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cumu au venit innaintea noastră Nechita și cu femeia sa, Anghelina, și Nastea, nepota Nemțeanii, și Dumitrașco, feciorul lui Nicoară, și Larion și Nastasiia, nepoții Pintii și a Ruscăi și a Sorcăi, de bunăvoia lor, de nime nevoiați, nici asuprași și au vîndut a sa dreaptă ocină și moșie, den[n] a triia parte de sat den Săoani, ce-s pre Sirētu, a șeasca parte, giumătate de jireabie den partea den gios, cu vad de moară în Sirētu și cu loc de finaș și cu tot venitul ci i se va alêge den hotarul Săoanilor, dumisale Lupului Prăjescului cluciarului dereptu cindzeci de taleri.

Deci noi, daca am vădzut de bunăvoe tocmală și deplină plată, noi i-am făcut de la noi această mărturie ca să se creadză, să-ș facă și deres domnescu.

Și pre mai mare credință, pusu-ne-am și peceteile pre acestu zapis, ca să se știe.

Пис ѡ Ис, декемврѣ лѧ.

Из Дѣмитрашко дворник <m. p.>.

Из Тѣкман двѡрник искал <m. p.>.

Иврам дворник <m. p.>.

Гаврил дворник искал <m. p.>.

Из Еасилѣ Банѣл житничар <m. p.>.

Из Еасиле Рошка вел житничар <m. p.>.

Bibl. Acad., CDLXVII/26.

Orig., hirtie (31,3 × 20 cm.), cinci peceti aplicate.

Datat după documentul de întărire din 1634 ianuarie 11 (vezi Bibl. Acad., CDLXVII/12).

438

1633 (7142) decembrie 31, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare spătar mai multe jirebii cumpărate în satul Petiia Mare, ținutul Suceava.

† Иѡ Моѡси Могилѧ воевода, божіею милостіею, господарѣ Земли Мѡлдавскѡи. Ъже прѣидошѣ, прѣд нѧни и прѣд нашими колѣри, Яна и Порхѣра и Настасѣѧ, дѣщере Гаврила Хѣлѣ, ѡнѡкове Тѣдор, по нѣх доброю волю, неким

непониждени, а ни приселовани и продали их правою штиниш и дѣдиниш, два жирѣиш въ село Петїа Бѣл, что з волост Гснваскон. Таа продаа нашемъ вѣрниномъ болѣринш, Дсмитрашко Шолдан великомъ спѣтар, ради пет десѣт талери сребрѣиниш.

И въ томъ, тижѣ прїидѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Мѣрика, дѣща Ивн Котѣн, по своен добра волѣ, неким непониждѣна, а ни приселована и продаа своа прака штиниш и дѣдиниш пол жирѣиш въ тогоже село, Петїа Бѣл.

Таа тижѣ продаа болѣринш нашемъ вѣрниномъ, Дсмитрашко Шолдан великомъ спѣтар, ради петнадесѣт талери сребрѣиниш.

Ино мѣ, видѣвше междо ними ихъ добродѣлю токумеже и исплѣнною заплаѣш, а мѣ такождеже и въ насъ ещѣже дали и потвѣрдилъ есми више писанномъ нашемъ вѣрниномъ болѣринш, Дсмитрашко Шолдан великомъ спѣтар, на тѣхъ прѣд реченишъ два жирѣиш и половина въ село Петїа Бѣл, како да ест еиш прака штиниш и кѣпѣжнѣ, въ полѣ и въ вода и въ лѣс и въ весъ приходъ, что сѣ избѣретъ на тѣхъ жирѣиш, да ест еиш штиниш и зрикъ, съ вѣсѣмъ доходомъ непорѣшенно николѣже въ вѣки. И ни да сѣ не змѣниаетъ.

Писъ зъ Мс, въ лѣто хрѣмѣ декемвриѣ л.

† Самъ господинѣ рече.

Io Moisi Moghila voievodă <т. р.>.

† Крстѣ Даммїанъ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ana și Porhira și Nastasia, fiicele lui Gavril Hulpe, nepoatele lui Tudor, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni, nici asupra și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, două jirebii din satul Petiia Mare, ce este în ținutul Suceava. Acea a vîndut-o credinciosului nostru boier, Dumitrașco Șoldan mare spătar, pentru cincizeci taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Mărica, fiica lui Ion Cotăi, de bunăvoia sa, nesilită de nimeni, nici asupra și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, jumătate de jirebie din același sat, Petiia Mare. Acea de asemenea a vîndut-o boierului nostru credincios, Dumitrașco Șoldan mare spătar, pentru cincisprezece taleri de argint.

Deci noi, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină, noi de asemenea și de la noi încă am dat și am întărit mai sus scrisului nostru credincios boier, Dumitrașco Șoldan mare spătar, acele înainte zise două jirebii și jumătate din satul Petiia Mare, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpărătură, din cîmp și din apă și din pădure și din tot venitul ce se va alege pe

acele jirebii, să-i fie ocină și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.
Și altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7142 <1633> decembrie 31.

† Înșuși domnul a zis.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scriș>.

Bibl. Acad., XXXVII/31.

Orig., hirtie (31,2 × 19,8 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 18—19 (trad. editorului).

DOCUMENTE FALSE

I

1632 (7140) ianuarie 10.

Ivana, jupîneasa lui Ion Comis, mărturiseşte că a dăruit o jumătate din satul Carhăneşti, ținutul Fălciu, Dinii lui Bălan, iar cealaltă jumătate de sat a vîndut-o lui Istrate Golăeş.

† Adeacă eu Ivana, giupîniasa răposatului Ionu comisul, mărturis(es) ¹cu cu acest zăpis al meu cum am avut o cumpărătură în Cărhăneşti, în ținutul Fălciului, de la Ion Hrubanul și de la Ion di colea, care este din drumul Brăielei pînă în apa Prătului, pînă unde să împreu(nă) ²cu hotarul Brezenelor și cu un vad de moră în Elanul Vechiu; însă într-această cumpărătură giumătate li-am dat-o Dinii lui Bălan Buții pentru sufletul răposatului Ion, iară giumătate le-am vîndut-o de bunăvoie me lui Istrate Golăeş, dreptu opt lei și un zlot, denainte lui Polihronie pitariul și a lui Dumitru uricariul și Buculeiu de S... ²eni și Grigorie Vrabie și Bărbul și Gregorie Neertatul și Mihaiu și Avraam Mînzatul și Mozăit bașe de Eși și Necoră mortasipul de Eși și a mulți oameni buni.

Drept aceea ca să-i fie moșie în veci și să aibă a face și ispisoc domnescu.

¹ Omis în orig.

² Loc rupt în orig.

Și mai pre mare credință iscălindu-ne, ni-am pus și pecețile nostre la acest adevărat zăpis, ca să știe.

Let 7140¹ ghenarie 10.

Eu Ivana comisoae.

<Însemnare din secolul al XVIII-lea>:

După giudecata ci s-au căutat la divan între dumnealui banul Iordachi Rosăt și între răzeșii de Chărhănești pentru moșie Crițana, ce curge din Elan și pînă în drumul Brăilii, pe cari loc răzeșii îl ceru supt numi de Cărhănești, cu toate că scrisoare aceasta după cercetări ci s-au făcut la giudecată s-au cunoscut că esti neadivărată, nefiind nici slova de pe vremile acele dedemult și aflindu-se și la velet tocmită, dar cu toati acestea răzeșii au să-ș stăpîniască moșie lor Cărhăneștii numai din Prut și pînă în Elan, iar din Elan și pînă în drumul Brăilii, pe locul Crețenii cu numi de Cărhănești, să nu să întindă niciodată.

1775 genarie 12.

Costache Razu² vel logofăt <m.p.>.

Arh. St. Iași, DXII/15.

Orig., hîrtie (27,4 × 20 cm.), zece peceți aplicate și o amprentă digitală.

Documentul, după cum arată și rezoluția divanului din 1775, este un fals. După scris el datează din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea.

II

1632 (7141) septembrie, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Pavel Albotă mare vornic de Țara de Jos și fratelui său, Ion, nepoții lui Alexandru Lăpușneanu, satul Săpoteni.

Noi Moisii Movilă voevoda, Bojiiai milostioi, gospodar zemli Moldavscoi.
† Facem știre pentru acest al nostru cinst<it> și eridinceos boierinu, dum<nea>-lui Pavăl Albotă marele vornic din Țara de Jos, cinst<it> și credinceos boierul Saușco marele visternic, cum s-au judecat de față la divan gosp<od> pentru giumătat<e> de sat de Săpoteni pre ispisocu ce au avut dum<nea>lui vornicu Albotă de la Ștefan vodă cel Bun și alti privilegii a lui Pătru vodă iarăș

¹ „40” adăugat cu altă cerneală.

² Lectură nesigură.

pe ace ocină, care dacă au luat pe fiica lui Pătru Rareș, pe Ruxandra, Alexandru vo<ă> Lăpușneanul doamnă, ace ocină și altele au fost de zestre. Deci după a lor viață și domnie au rămas fiilor săi, lui Bogdan și lui Constantin; Bogdan avînd pronie dumnezească l-au așezatu domnu la scaunu țării Moldovii în locu părintelui său; Bogdan în domnie sa două surori ce au avut le-au măritat, au dat pe una după Poniatouschi și alta după Zborouschi. De acei, dacă s-au înștiințat împarație otomănească au intrat la propus că va închina țara Bogdan vodă craiului leșesc, au trimis cu urgie asupra lui, Bogdan au lăsat scaunu domnii și luănd pe fratele său, knăzu Constantin, s-au dus la moschi (sic) ¹ und<e> acolo îndată i s-au prelegit moarte, iară knăzu Constantin după slujbele ce au făcut au rămas voevoda la Kiev, care din privilegiu ce au arătat feciorii lor Pavăl și Ion am adevărit, cărora dacă iarăși au venit la țara Moldovei la ociniile sale i-au numit pe poreclă Albotă și dintr-ace pricină că s-au înstrăinat părintele lor den țară s-au împresurat numita de mai sus moșia, arătînd dum<nea>lui visternicu că acea moșie nu este de baștină fără cît de patruzeci și mai bine de ani, de cînd are stăpînire pe dinsa.

Domnie me am socotit dintru ce nenorocită întimplare ca acei le-au fost înstrăinare de la țară și ociniile sale dum<nealui> visternicu fără dreptat<e> stăpînește moșie impr<e>surînd [(sic) ¹] lucru strein. Pentru aceasta s-au dat rămas din toată legea, iară dum<nea>lor Pavăl și Ion, nepoții lui Alexandru vodă Lăpușneanu, <să> rămână stăpînitori pe drept ocina sa ce s-au dovedit den privilegiu g<os>pod. Dacă am văzut urici și întărituri de la alți domni ce au fost mai înaintea de noi, i-am dat și de la domnie me uric și întăritură dum<nealui> marelui vornic Pavăl Albotă pe a sa moșie ce s-au pomenit mai sus, să fie și de la domnie me dum<nea>lui și cuconilor, nepoților și strănepoților dum<nea>l<ui> în veci.

Iară după a noastră viață și domnii, pre cine va alege Dumnezeu să fie domn țării acestie, den sămenția noastră sau dintru alții, să aibă a da și a întări uric și întăritură noastră, iar cine ar strica acele să nu fie ertat de domnul Dumnezeu ce au făcut ceriul și pămîntul și să fie blăstămat de 318 oteți de la soborul Nekei, lăcaș să-i fie cu Juda în veci.

Aceasta scriem.

U Ias, 7141 <1632> sept<embrie>.

Io Moisiu Movilă voda.

Vel logofăt.

După Cotlarciuc, *Familia Flondor*, p. 114—115.

Copie din Tabula țării Liber relationum, tom 11, p. 23, ad. nr. 213, pr. 2, februarie 1795.

Fals după conținut, formular și dată.

¹ Nota editorului.

ADDENDA

A

<1632> aprilie 28, Iași.

Mărturie privind vânzarea unei ocini din Băloșești de către Ursu păhărnicele și nepotul său, Ștefan, lui Apostol fost postelnic.

Сто аз, Грама бие столник, и Ърекюше бие лнгофет и Тома бие постланик и Тънасѣ бие дворник и Павъл се ау fost vornic и Енкол армъшеа wt Дръщеи и Тоадер Запаачѣ wt там и Миръщи днѣк wt Бѣлошеи и Симини Бисекна wt там и Еѣкиан бие кѣмѣраш. Adecă au venit înaintea noastră Ursul păh<ărnicele> din Băloșești, de au vindut o parte de ocină din sat din Băloșești din partea lui Erhan ce au fost fecior...¹ Mircioae și a Mircei², a patra parte de loc preste tot locul ce să va alege din câmpu și din pădure și din vatra satului și-n vad de moară și den loc de presacă. Această ocină o au vindut Ursul păh<ărnicele> ce scriem mai sus și cu Ștefan, nepotu-său, feciorul a Simdzănei a preutései au vindut dumisale lui Apostol ce au fost postelnic, drept patrudzăci de taleri bani buni; și i-au dat de fați.

Deci deac-am vădzut noi plată deplin și tocmeală de bunăvoia lor, de nimene asupriți, nici nevoiți de ș-au vindut moșia, noi toți i-am făcut dumi-

¹ Loc rupt în orig.

² „și a Mircei”, scris deasupra rîndului.

sali lui Apostol postelnic, această a noastră scrisoare, ca să hie zapis de credință, până-și va faci și dirésă domnești.

Și pre mai mare mărturie, ne-am pus pecețile și iscăliturile ca să știe.

✠ Ис, априлѣ кн.

† Grama stulnic <m.p.>.

† Eu, Ștefan diiac ot Bogdănești, încă m-am timplat acoloa într-acea tocmeală <m.p.>.

Глигорѣ Ърѣке искал <m. p.>.

Из Тома постелник искал <m. p.>.

Из Никлаю Гѣкиа искал <m. p.>.

Из Запалче бие пъркѣлаб искал <m. p.>.

Из Гансон Дѣра искал <m. p.>.

† Eu, Mihalcea diiac, am scris.

Arh. St. Buc., M-reă Neamț, XXIX/110.

Orig., hîrtie (31×20 cm.), șapte peceți aplicate.

Datat după Toma <Cantacuzino>, care este menționat în documente ca fost postelnic numai în intervalul cuprins între 1631 mai 9 (ultima mențiune ca postelnic în divan—cf. Bibl. Acad., Peceți, nr. 199) și 1632 aprilie 29 (ultima mențiune ca fost postelnic — vezi în acest volum doc. nr. 42).

B

<După 1632 aprilie 29—1633 aprilie 22>.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Toma mare sulger o vie la Cotnari, dăruită de călugărița Grăpina.

† Иъ Илѣандръ Илѣашъ коевода, божіею милостіею, господаръ Земли Мѣлдавскон. Оуже господство ми дали и потвърдили есми нашему вѣрному болѣринѣ, Томови великомѣ сѣлжар и кнѣгини его, Гѣемѣи, дѣца Мирон биешѣи клѣчар, нѣ права штиннѣ и дѣднинѣ, една фалче и половина за виноград, что ест до Котнари, в Гор Мѣндрѣл, что тоа фалче и половина за виноград шт Гор Мѣндрѣл бѣше правою штиннѣ ѡ дѣдниннѣ тѣтци им, Грѣпини монахѣи, а потомъ она бѣше подаровалъ съ тоа фалче и половина за виноград на дѣд нѣ, Глигорѣви клѣчар, и Горѣи, како указовалъ прѣд нами единъ записъ за свидѣтелство шт <сѣл>¹шеници и шт многѣхъ людѣ добри шт Гѣчавѣ, како тоа тѣтка нѣ

¹ Omis.

Гръпина монахѹа, вставилъ сѣ съ ѣзникъ смрътнѹи вѣдцимъ ен, Глигорѹевъ клѣчаръ, и Горѹи и сыновемъ и вѣдцимъ Глигорѹевъ и Горѹи которѹи записъ написаетъ съ великою клѣткою, а Глигорѹе клѣчаръ и Сора да имаетъ на неѣ грижатѹи и поминити до погребаннѹи ен, како сѣ подобаетъ мрътвцимъ. И, тижѣ, въ вѣсѣхъ лѣти да имаетъ дати изъ тѣхъ виноградѹи по половина бочка винно до скѣтаа цръковѣхъ ѿ Сѣчака, идеже естъ храмъ архѹестратига Михѣала и Гавриѣла и прочѣхъ бесъ плѣтнѹихъ сна, и такожде, да имаетъ дати по единъ конъ въ вѣсѣхъ лѣти до скѣтаа Гора, до Дѹиннѣцѣ.

И потомъ, тижѣ, вѣни указовали прѣдъ нѣмъ единъ записъ за тѣжѣхъ вѣ Ивѣнашко великѹи чашникъ вѣвшѹи и вѣтъ Пѣчтѣлею прѣкѣлабъ Котнарскѹи и вѣтъ Фѣлтинъ шолтѹзъ съ вѣ прѣгарѹи вѣтъ тамъ, како вѣше сѣ тѣгалъ кнѣгинѣ болѣринѣ нашѣмѹ вѣрнѣмѹ, еже вѣше пишемъ, на нѣмѣ Сѣемѹа, дѣща Мирѣнъ вѣвшѹи клѣчаръ, вѣшка Глигорѹе клѣчаръ, и ѣнъ ен, Ивѣнашко Глигорѣчѣ, съ плѣмѣнникѣмъ нѣхъ, Тодосѣа Сѣнчѣа вѣтъ Сѣчака и съ дочѣи енъ Ягафѹа и¹, радѹи тоа фѣлчѣ и половина за виноградъ вѣше речѣннѣ. Ино вѣни сѣмѣотриѣли законъ нѣмъ съ правдою и съ многѹихъ людѹи добри и тако вѣбрѣтали како не имаетъ ни ѣднѣною потрѣбѣхъ Тодосѣа Сѣнчѣа съ дочѣи енъ, за что Гръпина монахѹа, вѣна вѣставилъ съ ѣзникъ смрътнѹи тѣкмо вѣнѣхъ енъ, Глигорѹевъ клѣчаръ, и Горѹи тоа фѣлчѣ и половина за виноградъ.

Того радѹи како да естъ и вѣтъ господства нѣмъ нашѣмѣ болѣринѣ, Тодосѣа Сѣлѣаръ, и кнѣгинѣ енѣ, Сѣемѹи, дѣща Мирѣнъ клѣчаръ, вѣшка Глигорѹе клѣчаръ, и Горѹи, тѣхъ виноградѹи права вѣтнѣннѣ и вѣрикъ съ вѣсѣмъ дохѣдомъ. И нѣмъ да сѣ не ѣмнѣшаетъ.

Господѣнѣ речѣ.

Глигорѣ вѣлъ логофѣтъ вѣчѣи и сѣмъ искаѣхъ <м. р.>.

Крѣстѣ Дѣмѣтриѣнъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit credinciosului nostru boier, Toma mare sulger, și cneaghinei lui, Eftemiei, fiica lui Miron fost clucer, dreapta lor ocină și dedină, o falce și jumătate de vie, care este la Cotnari, pe dealul Mindrul, care această falce și jumătate de vie din dealul Mindrul a fost dreaptă ocină și dedină mătușei lor, Grăpina monahia, iar apoi ea a dăruit cu această falce și jumătate de vie pe bunicul lor, Gligorie clucer, și pe Sora, cum a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la preoți și de la mulți oameni buni din Suceava, că acea mătușă a lor, Grăpina monahia, a lăsat cu limbă de moarte nepoților ei, Gligorie clucer, și Sorei și fiilor și

¹ Loc alb.

nepoților lui Gligorie și Sorei, care zapis scrie cu mare blestem, iar Gligorie clucer și Sora să aibă a o griji și a o pomeni la înmormântarea ei, cum se cuvine morților. Și, de asemenea, în toți anii să aibă a da din acea vie cîte o jumătate de poloboc de vin sfintei biserici din Suceava, unde este hramul arhistrategului Mihail și Gavril și a celorlalte puteri fără trup, și, de asemenea, să aibă a da cîte un cal în toți anii la Sfintul Munte, la Dionisiat.

Apoi, de asemenea, ei au arătat înaintea noastră un zapis de piră de la Ionașco fost mare ceașnic și de la Pintelei pircălab de Cotnari și de la Fealtin șoltuz cu 12 pîrgari de acolo, că s-a pîrit cneaghina boierului nostru credincios, care scriem mai sus, anume Eftemia, fiica lui Miron fost clucer, nepoata lui Gligorie clucer și unchiul ei, Ionașco Gligorcea, cu rudele lor, Todosia Oncioae din Suceava și cu fiicele ei, Agafia și ..., ¹ pentru această falce și jumătate de vie mai sus-zise. Iar ei au cercetat legea lor cu dreptate și cu mulți oameni buni și așa au aflat că nu au nici o treabă Todosia Oncioae cu fiicele ei pentru că Grăpina monahia, ea a lăsat cu limbă de moarte numai nepotului ei, Gligorie clucer, și Sorei această falce și jumătate de vie.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea boierului nostru, Toma sulger, și cneaghinei lui, Eftimia, fiica lui Miron clucer, nepoata lui Gligorie clucer și a Sorei, acele vii dreaptă ocină și uric cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

Cîrstea Dammiian <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de Istorie și arheologie „A. D. Xenopol” Iași, Fond Spiridonie, II/93. Orig., hirtie (30,5 × 19,5 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1840 septembrie 11.

Datat după Toma <Cantacuzino> care este menționat ultima dată ca fost postelnic la 29 aprilie 1632 (vezi doc. nr. 42), devenind, apoi, mare sulger înainte de 25 mai 1632 (vezi doc. nr. 87) și după data ultimului document din domnia lui Alexandru Iliaș voievod (vezi doc. nr. 324).

C

1632 (7140) noiembrie 15, Iași.

Alexandru Iliaș voievod întărește lui Pascal negustor din Iași o prisacă cu grădini și o poiană din satul Lungani cumpărate de la Gligorie pușcar din Iași.

† Нѣ Александръ Иліашъ воєвода, божію милостію, господарь Зѣмли Молдавскон. Оже прїидоше прѣд нами и прѣд всѣми нашими молдавскими бояри, великихъ и малихъ, Глигоріе пушкаръ въ трѣгъ Іссекон, за его доброю колю, неким

¹ Loc alb.

непониждѣнѣ, а не приселован и продаа своа права штиннѣ и выкупленіе, една пасик съ садове, съ мѣст по гдѣ бѣла старѣи сѣч, и една полѣнѣ, еже налѣнуетъ съ Полѣнѣ Ханулов, по гдѣ учинила выше писан Глигоріе пушкар, что тоа пасик и тоа полѣнѣ было Глигоріеви пушкар права выкупленіе въ Ханѣ и въ сынове его, Тоадѣр и Василіе, въ хотар село Лунгани. Тоа пасик съ садове и тоа полѣнѣ выше писана, въ продаа Паскалови кѣпецъ въ трѣгъ Исском, радѣ сто талери сребрѣниѣхъ. И вѣсталъ съ выше писан Паскал кѣпецъ и заплаати въси исплъно тѣи выше писаніи пинѣси, ꙗко талери сребрѣниѣхъ, въ рукъ Глигоріе пушкар въ пѣдъ нами.

Ино, ми, такоже свидѣхомъ между ними доброволною токмежъ и полною заплаату, а мы ещѣже и въ насъ <да>¹дохоло и потвърдихомъ емы.

Тѣмъ радѣ, тоа выше писана пасикъ съ садове и тоа полѣну да естъ емы и въ господства ми права штинны и дѣднинѣ и выкупленіе и оурикъ и потвържденіе съ вѣскѣмъ доходомъ, непорѣшено, емы, николиже на вѣки.

И ни да съ не змишае прѣдъ симъ листомъ нашимъ.

У Ис, лѣто <зрѣмъ>² ноемврѣе ѿ.

† Гамъ господинѣ велѣа.

† Глигѣ велъ логофѣтъ учи и сѣмъ искаахъ.

† Иванашко <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Gligorie pușcar din ȋrgul Iași, de a lui bunăvoie, nesilit de nimeni și nici asuprit și a vîndut a sa dreaptă ocină și cumpărătură, o prisacă cu grădini, cu loc pe unde a fost vechea tăietură, și o poiană, care care se numește Poiana Hanului, pe unde a curățit mai sus scrisul Gligorie pușcar, care această prisacă și această poiană au fost drepte cumpărături lui Gligorie pușcar de la Hanul și de la fiii lui, Toader și Vasilie, din hotarul satului Lungani. Această prisacă cu grădini și această poiană mai sus scrise, el le-a vîndut lui Pascal negustor din ȋrgul Iași, pentru o sută taleri de argint. Și s-a sculat mai sus scrisul Pascal negustor și a plătit tot deplin acei mai sus scriși bani, 100 taleri de argint, în mina lui Gligori pușcar, dinaintea noastră.

Deci, noi, dacă am văzut între ei de bunăvoie tocmeală și deplină plată, iar noi încă și de la noi am dat și i-am întărit lui.

Pentru aceea, această mai sus scrisă prisacă cu grădini și această poiană să-i fie lui și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și cumpărătură și uric și întăritură cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată, în veci.

¹ Omis.

² Veleatul greșit, pentru 7141, sau este socotit de la 1 ianuarie.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7140 ¹ <1632> noiembrie 15.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad. CLVI/41.

Orig., hirtie (40,5 × 27,5 cm.), pecete timbrată.

D

1633 (7141) martie 10, Iași.

*Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Gheorghe de lângă
îtrgul Vaslui niște țigani.*

Иъ Плевѣандрѣ Илиашъ воєвода, б<о>²жїю м<и>²л<о>²стїю, г<о>²сп<о>²д<а>²рѣ
Земли Мѣлѣвскон. Сѣж<е> г<о>²сп<о>²д<ст>²в<а>² ми дали и потвѣрдили есми
м<о>²лѣвникѣмъ нашимъ калѣгеромъ въ с<вѣ>²таа монастиръ что естъ подли трѣгъ
Басилнскон, гдѣж<е> естъ храмъ с<вѣ>²то<го> и славного и велико м<с>²ченика и
побѣдоносца Х<ри>²сто<ва>, Георгїе, что тоа с<вѣ>²таа монастиръ выш<е> писанна
естъ мѣтохъ до таа монастиръ Збгравъ до Пѣонска Гора, нѣ правїи холопи цигани,
на имѣ Басилїе Пѣнзѣтврѣ съ жена и съ дѣти ег<о>², что тотъ циганъ естъ
с<ы>²нѣ Ивн Пѣнзѣтврѣ, и дрѣгїи циганъ на имѣ Ивнашко съ жена и съ дѣти
ег<о>² въ нѣ правїи и питомїи нарѣдѣнїи, что ималъ с<вѣ>²таа монастиръ за
даанїе и м<и>²л<о>²ванїе въ Мовсѣ Могїла воєвода, что тїи цигани на прѣждѣ
были правїи наш<и>² г<о>²сп<о>²дар<с>²кнѣ.

Тѣмъ ради, тїхъ выш<е>² писани цигани да естъ и въ г<о>²сп<о>²д<ст>²в<а>²
ми правїи холопи цигани и даанїе и м<и>²л<о>²ванїе с<вѣ>²тѣи монастиръ и
оурикъ и потвѣржденїе непорѣшени, николиж<е>², на вѣки.

И по нашимъ животѣ, кто разоритъ сїѣ нашег<о>² встроенїе, даватъ хитѣтъ
ег<о>² гнѣвъ божїѣ. И на тѣ дано?.....³ прѣдъ симъ лїстомъ нашимъ.

У Иѣс, в<ѣ> л<ѣ>²то хрѣма м<а>²ртъ ѿ.

Самъ г<о>²сп<о>²д<и>²нѣ велѣлъ.

Иъ Плевѣандрѣ воєвода <m. p.>.

¹ Veleatul greșit, pentru 7141, sau este socotit de la 1 ianuarie.

² Parantezele editorului.

³ Așa în textul editat; probabil, lectură greșită, în loc de *и на тѣ дано* <бѣдетъ>.

Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări de la sfânta mănăstire care este lângă Țirgul Vaslui, unde este hramul sfântului și slăvitului și marelui mucenic și biruitor în numele lui Hristos, Ghiorghie, care acea sfântă mănăstire mai sus scrisă este metoh la acea mănăstire Zugrav de la Muntele Athos, dreptii lor robi Țigani, anume Vasilie Pînzătură cu soția și copiii lui, care acest Țigan este fiul lui Ion Pînzătură, și alt Țigan, anume Ionașco, cu soția și copiii lui, din dreptul și adevăratul lor dres de danie și miluire pe care l-a avut sfânta mănăstire de la Moise Moghila voievod, care acei Țigani au fost mai înainte vreme ai noștri drepti domnești.

Pentru aceea, acei mai sus scriși Țigani să fie și de la domnia mea drepti robi Țigani și danie și miluire sfintei mănăstiri și uric și întărire, nestricat niciodată, în veci. Iar după viața noastră, cine va strica această întocmire a noastră, să aibă asupra sa minia dumnezeiască. Și altfel să nu (fie) ¹ înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7141 (1633) martie 10.

Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

Minjea <a scris>.

După Berechet, *Doc. sec. XVI—XVII*, p. 196—198.

Orig., pecete aplicată, cu trad. editorului după actul ce se afla, în 1938, în colecția Institutului de istoria vechiului drept românesc al Facultății de drept din Iași.

E

<1633, după octombrie 7—noiembrie>, Ștefănești.

Furdui fost pîrcălab dă partea sa de ocină din Tocești, ținutul Tecuci, lui Adam iuzbașa de călărași pentru o datorie.

† Eu, Furdui ce au fost pîrcălab, scriu și mărturisesc cu cest zapis al meu cum au fost dator lui Adam iuzbașa de călărași cu un cal bun sau 2 iape încă din dzilele lui Gașpar vodă; deci, cînd au fost acmu la tabăra lui Abaza pașea, m-au apucat și m-au st<rinso> ² pentru acea datorie; deci s-au

¹ Vezi nota 3 de la textul slav.

² Loc rupt în orig.; întregit după textul publicat de N. Iorga.

socotit acel cal bănește <dr>¹ept 24 ughi. Pentru acéia, bani n-au avut să-i dau, nici cal cum au fostu calu lui, ce i-am dat pentru aceia bani partea mea de ocină toată cită să va alége din sat din Tocești, ce sînt în ținutul Tecuciului. Iar cine să va afla dăn oamenii miei să-i dea lui Adam un cal bun sau 2 cob² bune, să aibă a-i da zapisul, să-ș ție ocina.

Într-această tocmeală a noastră au fost <Necul>¹cea căpitanu și Neculaiu hotnog și Chiriac hotnog și Necula Belibou de Gălați și Privul de Cărlămănești. Aceasta scriem ca să să știe.

Ъ ЦѢФЪНЦМ.

Bibl. Acad., LXXII/97.

Orig., hîrtie (30,5 × 19,5 cm), pecete aplicată.

Datat după expediția lui Abaza pașa în Polonia (cf. Miron Costin, *Opere*, București, 1958, p. 105—107).

EDIȚII: Iorga, *Un mănunchi de doc. rom.*, p. 617 (orig.).

¹ Loc rupt în orig.; întregit după textul publicat de N. Iorga.

² 2 iepe.

INDICE DE NUME

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

- c. = comună
c. s. = comună suburbană
j. = județ
m. = municipiu
m-re = mănăstire
menț. = mențiune
or. = oraș
r. = raion
reg. = regiune
sec. = secol
top. = toponimic
ț. = ținut
* asteriscul indică așezări dispărute.
(?) exprimă îndoiala editorilor.
() între paranteze rotunde sînt date variantele numelui.
< > între paranteze unghiulare sînt cuprinse intervențiile și identificările editorilor ;
la topice s-a menționat ținutul istoric.

În cazurile de omonimie, ordinea alfabetică a ținut seama de al doilea cuvînt, iar pentru sate, de ținut ; la nume s-a respectat forma din document, iar variantele au fost ordonate alfabetic.

Trimiterile s-au făcut la nr. documentului.

A

A. Bantaș, autentifică o copie 409.

Abaza, pașă; tabăra lui ~ E.

Adam, v. **Constantin Adam**.

Adam, fiul Palaghiei, nepotul lui Mihaciu; vinde ocini din Bogdănești 368.

Adani, iuzbașă de călărași; ia în schimbul unei datorii, ocina lui Furdul fost pîrcălab din satul Tocești E.

Adam, țigan; dat în prețul unor heleșteale m-rii Secul 406.

Adjud, v. **Aglud**, oraș, ținut.

Adormirea (Uspenia), hram, v. **Barnovschi** și **Bistrița**, m-ri.

Aftanasle, popă; vinde jumătate din Meleșăuți și cumpără stupi pentru m-rea Solca 367.

Aftimlia, preoteasă, fiica popii Simion, nepoata lui Ferghi; vinde ocină din Drulești 310.

Aftona din Drislive; partea ei vindută 204.

Agafia, bunica lui Ionașco 143.

Agafia, fiica Șandrei, nepoata lui Petre fost mare armaș; vinde parte de ocină din Săcătura 184.

Agafia, fiica Todosiei Oncioaia; se judecă B.

Agafia Clohoreana, mama lui Gheorghită 273; mătușa lui Pătrașco Bașotă 416.

Agafle, soția lui Nicoară diac din Bîrzăști; se judecă pentru ocini din Bîrzăști, Bănești și Liudești 430.

Agafia, fiica Ioanei, nepoata lui Eremia Necșul; vinde ocini din Cincești 431.

Agafia, țigancă, fiica lui Grigorie țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Agahia, v. și **Gahia**.

Agahia Șuverdeneasa, mama lui Cornea 100, 101.

Agahie, fiica lui Simeon Blzighie; vinde ocină din Chirna 61.

Agahie, fiica lui Toader din Bălițești, mama lui Vasile din Bălițești 221.

Agahia, țigancă, fiica lui Țimurea țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Agapia, m-re, <ț. Neamț; în Agapia, c. ~, j. Neamț>; sat întărit mănăstirii 40; vinde loc de casă din Iași 330; în hotar cu m-rea Secul 48; egumen 303, 330.

Ageroale, mama lui Bantăș, bunica lui Dumitrașco și a Palaghiei 253.

Aglud, oraș, <Adjud, j. Vrancea>; tîrgoveți 176, 177, 284; șoltuzi de ~ 176, 177; act scris la ~ 176.

Aglud, ținut 423; sat din ~ 87.

Ahille, fiul lui Leul din Prăjești și al Dochiei, nepotul lui Alexa; vinde ocină din Obîrsieni 115.

Alupul, fratele lui Scherlet; cumpără parte din Văleni 337.

Alban, tatăl lui Petrea și al lui Toma Sava din Străoani 182, 183.

Albaș, popă, tatăl lui Gligorie din Hărmănești 158.

Albîla, prîu, <afluent al Siretului>; vad de moară pe ~ 233, 257.

Albotă, v. **Pavel Albotă**.

Albotă din Vlăsinești; se judecă pentru părți din Vlăsinești 254.

***Albotești**, sat, ț. Bacău; <lingă Poduri, c. ~, j. Bacău>; ocină vindută de Chelșia ș.a. lui Dumitrașco Solomon 184.

Albul, se judecă pentru părți dintr-o moară și dintr-un heleșteu pe Smila 52.

Aleesa din Popești; primește poruncă domnească să aleagă părți de ocină 219.

Aleesa, vânzător în Bodești 105.

Alecsandra, fiica lui Toader Bălțatul, sora lui Vasile și a Samfirei; vinde părți de ocini din Cristești, Glodeni ș.a. 76.

Alecsandri, v. **Alexandri**.

Aleesi, fiul lui Toma, nepotul lui Buzdugan; vinde părți de ocină din Năsoești 184.

<**Alecu**> **Callimah**, vomic mare; autentifică o copie 213.

Alexa, v. și **Aleesa**, **Aleesi**.

Alexa din Boroseni; martor 142, 115.

Alexa din Pietriș 163.

Alexa, martor în Băicani 115.

Alexa, negustor din Iași; martor 227.

Alexa, fost stolnic; ocină din Scobenjeni răscumpărată de la ~ 100, 101.

Alexa, tatăl Dochiei, bunicul lui Vicol din Prăjești, al lui Ipatie ș.a. 115.

Alexa, vistiernicel din Pincești; primește de la Cîrstea o parte din Pincești pentru că i-a plătit darea țărânească 246.

Alexa, vomic de gloată; hotarnic 125.

Alexandri (**Alecsandri**), diac; scrie act domnesc 138; cumpără parte din Vereșani 288.

Alexandru <**Coconul**>, domn al Moldovei, fiul lui Radu Mihnea voievod, dăruiește o seliște 96; seliște rămasă pustie plină în vremea sa 211; acte de la ~101, 118, 213, 347, 375, 387, 407.

Alexandru Iliș (Ilieș, Iliș), domn al Moldovei: passim; fiul lui Iliș voievod 19; dăruiește sate 217, 218, 224, 247, 258, 265, 282, 319; întărește sate moștenite, împărțite, cumpărate, schimbate: passim; dă cărți de apărare 25, 39, 63, 107, 138, 201, 237, pentru stringerea zeciuilei 136, 160, 202, 215; acordă și confirmă scutiri Mitropoliei 75, 104, 112, 232, 266, Episcopiei de Huși 23, 214, mănăstirilor

17, 60, 66, 77, 293, clerului 5, 30, 35, 146, 207, 248;

judecă pricini 52, 103, 118, 141, 143, 199, 262, 271, B.

poruncește slugilor domnești să nu învâluiască sate 24, 27, 57, 62, 81, 315, să lase în pace poslușnici 29, să cerceteze și să stilpească hotare 82, 108, 109, 113, 122, 128, 151, 161, 180, 186, 191, 219, 226, 289, să fie de față la o vinzare 134, să urmărească vecini și țigani fugiți 114, 211, să cheine la judecată 165;

hotărăște ca breslele să nu fie amestecate la dări cu negustorii 195; interzice autorităților laice să se amestece în treburile bisericești 223; acte de la ~ 347, 382, 400.

Alexandru <**Lăpușeanu**>, domn al Moldovei, soțul Ruxandrei, bunicul lui Pavel Albotă și al lui Ion II; dăruiește sate 27, 101, 123, 124, 152, poieni 123, 124, 130, 382, prisăci 358, 382, miori 123, 124, 382, vii 124, 382; acte de la ~ 41, 102, 123, 124, 152, 186, 193, 204, 210, 270, 358, 382, 400, 436; nesigure 87, 115; acte false atribuite lui ~ 118.

Alexoae, v. **Tudora Alexoae**.

Ana, v. **Anna**.

Ana, doamnă din Polonia; vinde moșii în Polonia lui Miron Barnovschi, care testează răscumpărarea lor 333.

Ana, fiica lui Gavril, mama lui Pavel și a lui Vasilie 278, 281.

Ana, fiica lui Gavril Hulpe, nepoata lui Tudor; vinde jirebii din Petiia Mare 438.

Ana, fiica lui Neniul, nepoata Rățoaei; vinde ocină din Ruși 390.

Ana, fiica lui Toma pitar, sora Nastei; vinde ocină din ț. Bacău lui Dumitrașcu Solomon 184.

Ana, soția lui Ursul Vartic; dăruiește venitul satului Galbeni m-rii Dobromira 148.

Anastasia, mama popii Aftanasie 367.

Anastasia, soția lui Lupul Zbircea; martoră 72.

Anastase, călugăr de la m-reă Sucevița; cumpără și vinde părți de vie de la Cotnari 174.

Anastasiole, diac; scrie act domnesc 346.
Anastasiole Crîmca, arhiepiscop și mitropolit de Suceava; strică o moară a M-rii lui Iațcu 67.

Anatodie, pîrlu, < ț. Neamț >; hotar al braniștii Schitului lui Iosif 89.

Anăsie, fiica lui Isaiu, nepoata lui Gherman postelnic; vinde părți de ocină din Mastatici, Pițigani și Valea Iepii 336.

Andonie, călugăr de la m-rea Bistrița; dă mărturie 406.

Andonie din Hăsnășeni; dă mărturie 26.

Andonie, fiul Ioanei, nepotul lui Eremia Necsul; vinde ocini din Cincești 431.

Andonie, popă din Peletiuici; primește zălog o ocină pentru vite pierdute 121.

Andonie, stareț al m-rii Bisericieni; dă mărturie 129.

Andonil, spătarul din Polițeni; dă mărturie 179.

Andrei, v. și **Andrelu**, **Andriu**.

Andrei, fiul lui Mira, nepotul lui Crăciun Tiunchi; vinde ocină din Ghidușeni 308.

Andrei, martor 14.

Andrei, martor 257.

Andrei, ureadnic de Bîrlad; dă mărturie 242; probabil același cu Andronic vornic de Bîrlad, dă mărturie 61.

Andrei, fost vameș; dă mărturie 309.

Andrei Dașchevici, v. **Andrieș Dașchevici**.

Andrei Solovei din Șerbiceni; martor hotarnic 161.

Andrelaș Talpă din Stroești; martor 361.

Andrelea, diac, fiul lui Lupu; vinde ocini din Ungurași 395.

Andrelea, dregător din Bodești; martor 111.

Andrelea, fiul lui Luca 126.

Andrelea, popă din Vereșani; dă mărturie 288.

Andrelea, tatăl popii Simion 271.

Andrelu, diac; scrie act domnesc 364.

Andrelu, fiul lui Mihiu, fratele lui Vasili; vinde ocină din Fiținghești și o seliște 53.

Andrelu, popă din Clipsești; dă mărturie 127.

Andrieș (Andrei) Dașchevici, traducător de acte 166.

***Andrieșeni**, sat, < probabil ț. Tecuci; j. Galați > 14.

Andriu, stolnicul din Polițeni; dă mărturie 179.

Androe, fiul lui Gligor, nepotul Urteii; vinde ocină din Ivănești 436.

Andronache, fiul lui Badiul, v. **Andronicu**.

Andronachi, vistiernic din Pădureni; dă mărturie 390.

Andronachi (Andronic) Doniei, agă; autentică o copie 166.

Andronic, aprod; primește poruncă domnească să caute țigani fugiți 383.

Andronic din Vitănești; vinde un pămînt din Fiținghești 15.

Andronic, fratele lui Irimia; zălogește ocină din Iurghiceni 20; dă ocina lui Costin din Iurghiceni pentru dajdea acestuia 21.

Andronic, fratele Mariei; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.

Andronic, paharnic; prcsupus cumpărător al unei ocini din Vlăsinești 254.

Andronic, pitărel din Crăiești; dă mărturie 246.

Andronic, stolnic; dă mărturie 276.

Andronic, tatăl lui Mirza 176.

Andronic, fost vâtaf din Dragomirești, tatăl lui Dămian și al lui Platon 173.

Andronic, vornic de Bîrlad, v. **Andrei**, ureadnic.

Andronic Donici, v. **Andronachi Doniei**.

Andronic Săeșeu, scrie zapis 338.

Andronic Șchiopul (Hrom), fratele lui Ionașco; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.

Andronicu (Andronache), fiul lui Badiul, stră-nepotul lui Franțian Hrișcovici și al lui Toader Bucotco clucer; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 255, 298.

Andrușeo, popă din Vîrtop; martor 404.

Anesila, țigancă, soția lui Ionașco țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Angărelia Săeul, punct pe hotarul braniștii m-rii Bistrița 68, 379.

Anghel (Angel), fost cămăraș, tatăl lui Lupul; vinde satul Fîntînele 184, vii de la Bacău 267; fiii lui vînd vii de la Bacău 165.

- Anghel, martor 188.
- Anghel, fost staroste de Cernăuți; martor 361.
- Anghel, tatăl lui Petra 79.
- Anghelina, v. și Anghillina.
- Anghellina, fiica Măricuței, nepoata popii Ianul; vinde ocină din Doljești 233, 257.
- Anghellina, fiica Micăi, nepoata Bilței; vinde ocină din Arpășești 318.
- Anghellina, fiica Olenel; zălogește ocini din Bliscenăuți și Zubriceni 216.
- Anghellina, fiica lui Ștefan paharnic, nepoata lui Rați Moişăscul; vinde ocină din Ruși 390.
- Anghellina, mama lui Gligorie 42.
- Anghellina, mama lui Gligorie și a lui Vasilie, nepoata lui Mihul logofăt 132, 228.
- Anghellina, mama lui Ionașco, sora lui Pavel Hăbiac 102.
- Anghellina, soția lui Necchita; vinde ocină din Săoani 437.
- Anghellina, soția lui Pătrașco Capșea pitărel, fiica lui Toader; vinde ocină din Băloșești 26.
- Angheluța, fiica Dolcăi din Podoleni; vinde ocină din Cernătești 14.
- Anghenia, v. și Anghinila.
- Anghenia, fiica lui Stavăr pîrcălab; primește danie ocini din Hănăseni și Știubciu 65.
- Anghillina, soția lui Petrea Baltag fost pîrcălab de Orhei; cumpără vic la Copou 58.
- Anghinila Ionășoalc, fiica Chirighinci Golăniasa, nepoata lui Tăriță; vinde vad de moară din hotarul tîrgului Tecuci 203.
- Anisia, v. Anăsie și Auesila.
- Ansila, soția lui Platon pitărel din Hreasca, fiica lui Eremia Tetea; vinde ocini din Petiia Mare 91, 97.
- Anița, mama lui Ștefan, a Măricăi și a Sofroniei 189.
- Anița, soția lui Gheorghe Roșca vistiernic 100.
- Anna, fiica Măricăi, nepoata lui Toader Ferghi; vinde ocini din Drulești 310.
- Anna, fiica lui Simion, nepoata lui Herțea bătrînul; partea ei din Cotelevul vîndută 102.
- Anna, fiica Tocsabei, nepoata Băleșei; vinde ocină din Țibănești 102.
- Anna, fiica Vasutchei, strănepoata lui Luca Pojar; vinde ocină din Țibănești 102.
- Anna Joroe, soția lui Simion Jorea; ocinile ei împărțite între urmași 10.
- *Antălești (Antelești), sat, <ț. Suceava; lângă Ciumulești, c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; ocini vîndute de Tomeghiul și sora sa lui Deleu 421; jirebil vîndute de Ionașcu lui Ghelafi Dubău 422.
- Antemla, fiica lui Fetion, sora Nastasiei și a lui Drăgan; se judecă pentru părți din Vorovești 249.
- Antemla, soția lui Dumitrașco Mihul, fiica lui Tudoran; primește prin testament averea soțului 291; se înțelege cu acesta pentru moștenire reciprocă 299.
- Antimla, mama lui Costantin și a Mariel, sora lui Vartic 69.
- Antimla, mama Parascăi, mătușa lui Piscul, a lui Stratul ș.a. 42.
- Antimila, fiica Vasutchei, strănepoata lui Luca Pojar; vinde ocină din Țibănești 102.
- Anton din Drislive; partea lui vîndută 204.
- Anton din Pclețiuci; scrie carte de mărturie 121.
- Anton, fiul Irinei, fratele lui Luca și al Oșiței; vinde părți din Ungurași 395.
- Anton, popă; scrie zapis 189.
- Anton, popă din Oboroceni; dă mărturie 142, 145.
- Anton, proegumen de la Solca; martor 367.
- Antonachi, fiul Vasutchei, străncpot al lui Luca Pojar; vinde ocină din Țibănești 102.
- Antonia (Antonii), fiica lui Dumitru Talabă, sora lui Iosip și a Urtei; vinde ocini din Tomcești 93, 94.
- Antosila, fiica lui Ion Molofei; vinde parte din Risipeni 158.
- Anușca, fiica lui Luca Pojar; vinde jumătate din Țibănești 102.
- Anușca, fiica Vlădoaiiei; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.
- Anușca, mama lui Ghiorghiță păhărnice 139.
- Anușca, mama Mariei din Polocenii 78.
- Anușca Lupoae, mama Nastasiei 69.
- Anuța, fiica lui Gavril, nepoata lui Gheorghe, a Sorei și a Antimiei; vinde ocină din Hlăpești 42.
- Apostol, diac; dă mărturie 43.

Apostol, fiul lui Ghince; martor 176.
Apostol, negustor din Birlad; cumpără părți din Dragsini 245, 263.
Apostol, pitar mare, fost ~; dă mărturie 250, 299; vinde cneaghinei sale Tofana vie la Băiceni 417.
Apostol Cataraghlul, ceașnic mare; dă mărturie 87, 270.
Apostol Jora, postelnic, fost mare ~; primește întărire pentru vad de moară din Polițeni 194; imputernicit să ia zeciuiala din Vorniceni 202; cumpără ocină din Băloșești A, vie din Băiceni 159; primește sate de la debitori 208.
Aramag, debitor; pierde ocina 425.
Ardeale (Ardiale), top.; punct pe hotarul braniștii m-rii Pîngărați 123, 124, 270, 382.
Argherle, staroste de negustori din Iași; martor 227.
Arhanghelii Mihail și Gavril, hram, v. Agapla, m-re.
Arhlp, fost cămăraș; cumpără și vinde părți din Mănești 92.
Arhlp din Dănăești; martor la o vânzare 176.
Arlniș, pîrlu, <afluent al Bistriței>; hotar al braniștii m-rii Pîngărați 270.
Arlon, tatăl lui Ionașco 69.
Arioneasa, v. Grozava Arloneasa.
Arjavlnță, sat, <ț. Hotin; R.S.S. Ucraineană, Rjavînți, c. ~, reg. Cernăuți> 241.
Armanea, bunica sau mătușa lui Zaharia 135.
Armanea, fiica lui Toader Dănață 19.
Armanea, mama lui Stan și a lui Lupe 322.
Aron <Tiranul>, domn al Moldovei; dăruiește sate 27; acte de la ~ 43, 123.
<Aroneanu> (m-rea lui Aron Vodă), m-re, v. Iași, oraș.
Arpaș, v. Onetul Arpaș.
Arpășești, sat, ț. Cîrligătura; <Hărpășești, c. Popești, j. Iași> 278; ocină vindută de Erimia lui Iorgachi diac 317; ocini cumpărate și întărite lui Iordache fost vornic 318.
Arpentle, fost postelnic; lasă moștenire jumătate din Voruntărești 140.

Arsănele, sora lui Vasile; vinde ocină din Hălăseni 391.
Arvasla (Arvasiia), fiica Cătălinei; vinde ocină din Rusii Goei 230, 231, 257.
Arvintle, popă din Bogdănești; martor 368.
Asani, v. Costantin Celebi Asanl.
Atanasl, diac; scrie act domnesc 63.
Atanasie, călugăr de la m-rea Sucevița; dă mărturie 290.
Atanasle, egumenul m-rii Berzunți 184.
Atanasle Bolsun, călugăr de la m-rea Sucevița; dă mărturie 290.
Athanasle (Aftanasie), arhiepiscop și mitropolit de Suceava; participă la hotăriri luate de domn și sfat 59, 67, 123, 124; dă mărturie 87, 270; imputernicit să-și apere o prisacă 63.
Athos, v. Muntele Athos.
Ața, pîrlu, <afluent al Tarcăului>; hotar al braniștii m-rii Bisericiani 87.
Ața (Ață), potecă; punct pe hotarul braniștii m-rii Pîngărați 124, 270, 382.
***Averești**, sat, ț. Neamț; <Ilngă Girov, c. ~, j. Neamț>; dăruit și întărit m-rii Aroneanu 27, 133.
Avraam, soțul Grozavei din Muncel 111.
Avraam Mînzatul, martor I.
Avram, v. Ionașco Avram.
Avram, clucer; martor 188.
Avram din Drislive; vinde ocină 204.
Avram, fiul Magdei; vinde ocină din Chirîșomu 339.
Avram, popă din Piticiani; martor 230, 231, 233, 257.
Avram, tatăl lui Isac 135.
Avram Căpotlel, diac din Lucăceni; se judecă și primește întărire pentru Culișeuți 151, 161, 181; păstrează uricul satului 161; martor 188.
Avram Meseheneseul, fost vornic; dă mărturie 145.
Axana, nepoata lui Miron fost clucer; vinde ocină din Drislive 204.
Axănele, fiul lui Pribiciu fost logofăt și al Elencăi; vinde ocină din Saca 106.
Axintle Pîrlu, pîrgar de Piatra; dă mărturie 129.

Babe, top. la Măgura Mare 19, 320.

Bacău, oraș; tirgoveți 267, 391, 400, 428; șoltuzi și pîrgari 391, 400; preoți 171; paharnici 215; vama mică 377; vii 63, 84, 165, 198, 215, 267; prisacă 63; ocolul ~ 184; act scris la ~ 400.

Bacău, ținut; sare din ~ 85, 184, 234, 400; pîrcălabi de ~ 128, 400; fost vâtaf de ~ 184; slugi domnești din ~ 315.

Baci, v. Mihalcea ~, Oana ~ și Pătrașco ~.

Baciul din Costești; dă mărturie 78.

Baciul, fratele lui Glăvan pisarul, strămoșul lui Stratul Bolea paharnic 271.

Baciul, martor 388.

Badiul, tatăl lui Andronache, al lui Dumitrașco Sturzea ș.a., nepotul lui Franțlian Hrincoșici și al lui Toader Bucotco clucer 255, 298.

Bahluetele, prairie, < afluenți ai Bahluiului >; loc de iaz și mori pe amîndouă ~ 234.

Bahlul, rîu, < afluent al Jijiei >; sate pe ~ 234, 278, 281, 347; vaduri și locuri de mori pe ~ 247, 278, 281, 431; iaz și mori pe ~ 234.

Babna, sat, ț. Troțuș; < c. Pîrgărești, j. Bacău >; ocină vîndută de Mihalcea Baci lui Bejan fost ceașnic 69.

Bala, oraș; șoltuzi și tirgoveți 421.

Baleul, munte, < ț. Neamț >; hotar al brașiștilor m-rilor Bistrița 68, 379 și Secul 147, 172.

Balica, v. Isac Balica.

Balica, m-rea lui ~, v. * Galata de Jos.

Balica, munte, < ț. Neamț >; hotar al brașiștilor m-rilor Bistrița și Tazlău 68, 379.

* **Balosănești**, sat, < pe Smila, ț. Tutova; lîngă Ghicani, c. Alexandru Vlahuță, j. Vaslui >; poruncă pentru alegerea unor ocini din ~ 113.

Balș, v. Bejan ~, Costandin ~ și Theodor ~.

Balșe, v. Vasilie Balșe.

Banea, pîrîu, < afluent al Bîrladului >; sat pe ~ 336.

Bandur, v. Iachim Bandur.

Bantaș, v. A. Bantaș.

Bantăș, v. Ionlă Bantăș.

Bantăș, fost spătar, fiul Ageroalei, tatăl lui Dumitrașco și al Palaghiei 253, 259.

Bantăș, vecin din Războieni, tatăl lui Sava 162.

Banul, v. Vasile Banul.

Banul, tatăl lui Vasilie fost jîtnicer 83.

Banvea, pivnița ei din Iași 330.

Barbovschi, v. Dumitru ~ și Pintelei ~.

Barcul Hărmăneștilor, top. la Proclnici 125.

Barnovschi, (Barnoschi) m-re, v. Iași, oraș.

Barnovschi, v. Miron Barnovschi, domn. Bașeu (Bașău), pîrîu, < afluent al Prutului >; seliște pe ~ 269; moară și vad de moară pe ~ 205; hotar 204.

Bașotă, v. Gheorghie ~, Iurașco ~ și Pătrașco ~.

Batiște, v. Costantin Batiște.

< Băcioc >, v. Lupul < Băcioc >.

* **Băesănești**, sat, < ț. Bîrlad; în apropiere de Zorleni, c. ~, și Banca, c. ~, j. Vaslui >; ocină vîndută de Marica, fiica lui Iirim, și de nepoții ei lui Pintea și Boul 132, întărită acestora 228.

* **Bădești** (Bodești), sat, ț. Suceava; < lîngă Tătărăși (?), c. ~, j. Iași > 313; parte zălogită de Nichita la Ștefan Blendea și întărită fiilor acestuia 199.

Băiaș, v. Toader Băiaș.

Băicani (Buecani), v. Ruseni, sat.

Băicani, sat, < ț. Tecuci; Băicani Deal, contopit cu Gura Crălești, și ~ Vale, contopit cu Motoșeni, ambele în c. Motoșeni, j. Bacău >; ocină vîndută de Gheorghe lui Dumitrașco Gheuca vornic 61.

Băiceni, sat, ț. Hîrlău; < c. Todirești, j. Iași >; vii la ~, pe dealul Frumușenilor, vîndute de Fotul Șăfrancă lui Apostol postelnic 159, de Apostol fost mare pitar cneaghinei sale Toțana 417; ocină vîndută de Rugină diac lui Dumitru Botoșanu 324.

* **Băiceni**, sat, < ț. Roman; lîngă Odobești, c. Secuieni, j. Bacău > 190.

Băiseanu, v. Simion Băiseanu.

Bălala din Văleni, mama Măricăi și a Grozavei 337.

- Bălala**, fiica lui Gavril, nepoata lui Gheorghie, a Sorei și a Antimiei; vinde ocină din Hlăpești 42.
- Bălan**, fiul Dochiei din Grădești; vinde partea sa din Dragsini 245.
- Bălan**, fiul lui Munteanul, fratele lui Cozma; vinde ocină din Șușmănești 91, 97.
- Bălan Buțea**, v. și Dina lui ~.
- Bălan Buțea**, tatăl Dinei I.
- Bălă...**, soțul Vărvarei; vinde ocină din Horgoiești 407.
- Bălăceani**, sat, <ț. Suceava; Bălăceana, c., Ciprian Porumbescu, j. Suceava> 299.
- * **Bălăceeni**, seliște, ț. Bîrlad; <lingă Băcani, c. ~, j. Vaslui>; dăruită lui Scherlet din Zorleni și lui Tudorachi 217, 218; preținse drepturi asupra ei 264, 265.
- Bălănești**, sat, ț. Tecuci; <c. Podu Turcului, j. Bacău>; ocină vindută de Mihalcea fost armaș ș.a. lui Stratul Bolea mare șetrar 305.
- * **Bălănești**, sat, pe Jeravăț, <ț. Bîrlad; lingă Vinderel, c. ~, j. Vaslui>; întâlnit lui Maftel Roșca 152.
- Băleși**, bunicul Annei și al lui Istratie 102.
- * **Bălețești** (Bălițești, Bolițiști), sat, <pe Studeneț, ț. Tutova; în Hălărești, c. Iana, j. Vaslui>; ocină vindută de Focșa lui Ifrim 242; ocină dată de Vasile lui Mereuță pircălab ca să-și răscumpere capul 221.
- Bălilești**, sat, <ț. Suceava; Bălănești, c. Grămești, j. Suceava> 291.
- Băloș**, fiul lui Lucoci, nepotul lui Caramiz și al lui Pătrășcan; vinde ocini din Fîtinghești 6, 38.
- * **Băloșeni**, sat, ț. Iași; <în Borșa, c. Vlădeni, j. Iași>; ocină vindută de Ionașco lui Toader Ștefan ș.a. 428.
- Băloșești**, sat, ț. Suceava; <Bălușești-Todirești, c. Todirești, j. Iași>; parte de ocină vindută de Anghelina lui Ionașco Prăjescul 26; parte de ocină vindută de Ursul păhărniceștii lui Apostol fost postelnic A; diac și martori din ~ A.
- Bălotestii** (Bolotești), sat, <ț. Putna; Bolotești, c. ~, j. Vrancea> 4, 320.
- Bălotestii**, sat, <ț. Tecuci; c. Stănișești, j. Bacău> 99.
- Băltag**, v. Petrea Băltag.
- Bălțeanol** din Burdușești; revinde ocină Petrel 79.
- Bălțatul**, v. Neculai ~, Toader ~ și Ursu ~.
- Bănești**, sat, <ț. Vaslui; Benești, c. Tanacu, j. Vaslui>; parte întărită lui Costan-din spătarul în urma unei judecăți cu Nicoară diac 430.
- Bărăști**, sat, <ț. Adjud; Berești, c. Sascut, j. Bacău> 284.
- Bărbăni**, v. Cîrstea Bărbăni.
- <Bărboi>, biserică, v. Iași, oraș.
- Bărboiu**, v. Ursu Bărboiu.
- Bărbul**, martor I.
- Bărgăoani**, sat, <ț. Neamț; Birgăoani, c. ~, j. Neamț> 334.
- Bărnat**, diac, v. Bernat.
- Băsărabu** din Iurghiceni; dă ocina lui Costin din Iurghiceni pentru dajdea acestuia 21; martor 20, 22.
- Băsăști**, sat, ț. Bacău; <c. Pîrjol, j. Bacău>; ocini cumpărate de Dumitrașco Solomon de la Gheorghită și frații lui 184.
- Bătle** (Bătiia), fratele lui Ionașco; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.
- Bătica**, v. Toader Bătica.
- Bătica**, martor la o vânzare 308.
- Bătinești**, sat, <ț. Putna; c. Țifești, j. Vrancea> 176, 320.
- Bătrînești**, sat, <ț. Roman; c. Icușești, j. Neamț> 390.
- Becești**, sat, <ț. Dorohoi; R.S.S. Ucraineană, c. Hreățca, reg. Cernăuți> 361.
- Bechea**, v. Ștefan Bechea.
- Bechea**, pircălab din Bogdănești; cumpără părți din Bogdănești și Oblîșie 368.
- Bejan**, v. Gligorașco ~ și Ștefan ~.
- Bejan**, fiul lui Stan din Adjud; dă ocină din Conțești pentru un furt 284.
- Bejan**, fost jîtnicer; primește întărire pentru țigani 96.
- Bejan**, țigan întărit 283.
- Bejan Balșe**, martor din Ecușeni 164.
- Bejanu** se judecă pentru Bicani și Balosinești; vinde ocini din Bicani și Balosinești 113.

- Belecești**, sat, ț. Hirliu; < c. ~, j. Iași>;
întărit m-rii Galata 347.
- Beldiman**, v. Toader Beldiman.
- Beldiman**, logofăt, tatăl lui Mihăilaș, al lui
Toader și al Mariei; plătește o sumă
pentru executarea unor lucrări la m-rea
Sucevița și dă satul Rojiți în schimbul
satului Negoiești al m-rii 290.
- Beldimăneasa**, jupineasă; primește întărire
pentru Negoiești, pentru casă la Suceava
și vii la Cotnari 290.
- Beleaie**, v. Simlon Bealeu.
- Belibou**, v. Neula Belibou.
- Benea**, v. Vasile ~ și Văscan ~.
- Benea**, bunicul lui Toma 32.
- Berce**, v. Simlon Berce.
- Bereea** cel bătrîn din Antălești, tatăl lui
Ionașcu 422.
- Berdelea** (Berdelean), fratele lui Ionașcu;
vinde vad de moară din Vitănești 182,
183.
- Berendeești**, sat, ț. Vaslui; <azi Miciești, c.
~, j. Vaslui>; loc de prisacă de la ~
vîndută de Cristea lui Pătrașco dlac 331.
- Berheci**, v. Lupe Berheel.
- * **Berindeești**, sat, ț. Roman; <îngă Săbă-
oani, c. ~, j. Neamț>; întărit m-rii
Secul 45.
- Bernat** (Bărnat), diac din Cozmești; dă mă-
rurie 142, 145; martor 167, 374; scrie carte
de mărturie 167.
- Berte**, debitor al lui Gabăr pîrcălab 425.
- Berzunți**, m-re, <ț. Trotuș; în Berzunți,
c. ~, j. Bacău>; sat întărit 261; dă
satul Fîntînele în schimbul poienii Pir-
joaia lui Dumitrașco Solomon 184; egumen
268.
- Beserecani**, v. Biserleani, m-re.
- Begleați**, sat, <ț. Hotîn; R. S. S. Ucrai-
neană, probabil Bocicăuți, c. ~, reg.
Cernăuți>; dat de Velișcu Hăbășescu
pentru o datorie lui Apostol postelnic
208.
- Bicani**, sat, <ț. Tutova; azi Ghicani, c.
Alexandru Vlahuță, j. Vaslui> 221; po-
runcă pentru alegerea unor ocini din ~
113.
- Bicaz**, v. Poiana Bieazului.
- Bieaz**, pîrlu, <afluent al Bistriței>; hotar 87.
- Bichi**, v. Dumitru Blehl.
- Bilavăș** se judecă pentru părți din Vlăsi-
nești 254.
- Bilăești**, sat, ț. Neamț; <azi Ghelăești, c.
Birgăuani, j. Neamț>; întărit m-rii Pîn-
gărați 123, 124, 382.
- Bile**, fiica lui Gheorghie, nepoata lui Gavril,
a Sorei și a Antimiei; vinde ocină din
Hlăpești 42.
- Biloi**, v. Ionașco Biloi.
- Bilța**, bunica Anghelinei 318.
- * **Bilișgan**, sat, <ț. Tutova; pe Smila, la
nord de m. Bîrlad>; poruncă pentru
alegerea unor ocini din ~ 113.
- Birăești**, sat, <ț. Bacău; Gherăești, înglobat
în m. Bacău>; ocină întărită lui Ștefan
diac ș.a. în urma judecății cu Văsi 128.
<Biserica Albă>; v. Iași, oraș.
- Biserica** lui Iov, schit; în hotarul m-rii Bise-
ricani 87.
- Biserleani** (Beserecani), m-re, <ț. Neamț;
în Biserici, c. Viișoara, j. Neamț>;
primește danii 19, 83, 433, 434, întăriri
38, 84—88, 424, 426; cumpără sate 4,
6, 15, 391; se judecă 87, 270, 277, 303,
424, 426; se plînge pentru încălcarea
hotarelor 81, 180; se învoiește pentru
niște drese 300—302, 304, 332; stareți
129; călugări 320; act scris la ~ 304;
schit al m-rii 320.
- Bistra**, pîrlu, <afluent al Bieazului>; hotar al
braniștii m-rii Biserici 87.
- Bistrița**, m-re, <ț. Neamț; în Bistrița, c.
Viișoara, j. Neamț>; primește întăriri
68, 192, 198, 379, cărți de apărare 215,
400, 412, scutiri 62, întărire pentru vama
mică de la Bacău 377; se judecă 165,
267, 406; egumeni 303, 304; călugări 6.
- Bistrița**, rîu, <afluent al Siretului>; sate
pe ~ 85, 234; m-re de peste ~ 133, 401,
432; mori și vaduri de mori pe ~ 84,
85, 184, 424, 434; poieni pe ~ 89; hotar
68, 87, 89, 123, 124, 147, 172, 186, 270,
382.
- Bizighie**, v. Bizighie.
- Bie**, rîu, <afluent al Nistrului>; sat pe ~
154.

Bileovăț, pîrlu, <afluent al Bîcului> ; sat pe ~ 100.

Biga, bunicul popii Simion 271.

Bîrgăoani, v. **Bărgăoani**, sat.

Bîrjovean, v. **Lazor Bîrjovean**.

Bîrlad, oraș; tîrgoveți 109, 141, 144, 152, 179, 182, 264, 265; negustori 183, 245, 336; șoltuzi și pîrgari 132, 183, 228, 245, 263, 279, 336, 337, 364; vornic(ureadnic, namesnic) de ~ 61, 242, 328, 336, 337; acte scrise la ~ 14, 132, 158, 202, 263, 279, 328; ocolul ~ 217, 218, 365.

Bîrlad, rîu, <afluent al Siretului> ; sate pe ~ 132, 228, 336, 373; mori și vaduri de mori pe ~ 93, 94, 132, 203; hotar 118.

Bîrlad, ținut; sate și seliști din ~ 217, 218, 264, 265, 328, 365.

Bîrlădeanul, diac; scrie acte domnești 113, 136, 237.

* **Bîrlădeni**, sat, <probabil ț. Putna> 322.

Bîrlăzel, pîrlu, <afluent al Bîrladului> ; seliște pe ~ 316.

Bîrlebaș, v. **Lupul Bîrlebaș**.

Bîrlești, v. **Vavatiești**, sat.

* **Bîrlînți**, sat, <probabil ț. Suceava; R. S. S. Ucraineană, lingă Tereblecea, c. ~, și Cerepcăuți, c. ~, reg. Cernăuți> 291.

Bîrnova, m-re, <ț. Iași; în Bîrnova, c. s. ~, m. Iași> ; ctitor 333; primește danie 433, întărire 350; se judecă 305, 424, 426; biserică de lemn la ~ 333.

Bîrnova, sat, <ț. Soroca; R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Dondușani> ; părți revenite Marușcăi și Solomieii în urma unei împărțiri 166.

Bîrzăști, sat, <ț. Vaslui; Bîrzești, c. Ștefan cel Mare, j. Vaslui> ; parte întărită lui Costandin spătar în urma judecății cu Necoară diac 430.

Bîrzu, v. **Drăgan Bîrzu**.

Bîtcovici, v. **Ionașco Bîteoviei**.

Bîzighie, v. **Simeon Bizighie**.

Blaj, v. **Căniza Blaj**.

Blendea, v. **Ștefan Blendea**.

Blendea, pîrcălab; martor 290.

Bîlșeenăuți, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Moldovenească, Bleșteni, c. ~, r. Edinița> ; părți zălogite la m-re Sava — Iași și vindute de aceasta lui Gheorghe Jora pîrcălab 216, 280; împărțirea satului 166.

Boben, v. **Costantin Boben**.

Bodea, fiul lui Cărhană, nepotul lui Grozav Roistan; vinde ocină din Tulucești 308.

Bodești, sat, <ț. Neamț; înglobat în or. Buhuși, j. Bacău> ; un bătrîn vindut de Alexa și soția sa lui Patrichie 105; ocina Popoteștilor încălcată 399.

Bodești, sat, ț. Neamț; <Bodești și Bodeștii de Jos, c. Bodești, j. Neamț> 111, 406; ocină vindută de Cîrstina Pureceoare lui Pătrașco Bașotă 178.

Bodești, sat, <ț. Putna; c. Vrîncioaia, j. Vrancea> 322.

Bodiloeu din Bordzești; dă mărturie într-o judecată 339.

Bogdan, v. **Gavril Bogdan**.

Bogdan, fiul Stancăi, nepotul lui Crăciun; vinde ocină din Măcicăuți 193.

Bogdan, pitar; vinde mori și vii din Găgești 192.

Bogdan, vînzător din Grozești 196.

Bogdan <Lăpușneanu>, domn al Moldovei; fiul lui Alexandru Lăpușneanu 298, II, unchiul lui Pavel și Ion Albotă II; acte de la ~ 102, 298.

Bogdana, pîrlu, <afluent al Smilei> ; sat pe ~ 221; vad de moară pe ~ 25.

Bogdănești, sat, <ț. Roman; c. Traian, j. Bacău> 115; ocină vindută de Adam ș.a. lui Bechea pîrcălab 368; act scris la ~ 233; diac din ~ marțor A.

Bogdănești, sat, ț. Fălciu; <c. Fălciu, j. Vaslui> ; ocină vindută de Nenița lui Ionașco 309.

Boghean, v. **Toader Boghean**.

Bogza, v. **Lupul ~ și Visarion ~**.

<**Bohotin**>, braniște domnească, <pe pîrlul Bohotin, afluent al Jijiei> ; prisacă a m-rii Pîngărați la ~ 124, 382.

Bohotin, pîrlu, <afluent al Jijiei> ; prisacă, în braniște, pe ~ 124, 382.

- Bolan**, sat, < ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți >; judecată pentru parte de ocină 244.
- Boiștan**, v. **Vasilie Boiștan**.
- Boldescul**, v. **Ionașeo ~ și < Pătrașeo > ~**.
- Boldoviei**, diac; dă mărturie 208; martor 44; scrie zapis 197.
- Boldur**, v. și **Bulduru**.
- Boldur**, v. **Lupu Boldur**.
- Boldur**, tatăl lui **Lupu Boldur**, al **Nastasier** și al **Candachiei** 312.
- Bole**, martor din **Focșani** 322.
- Bolea**, v. **Ionașeo ~ și Istrate (Stratul) ~**.
- Boliști**, v. **Băleștei** sat.
- Bolotești**, v. **Băloțel**, sat.
- Bolovănișul**, pîrlu, < afluent al **Tarcăului** >; hotar al **braniștil** m-rii **Pîngărați** 123, 270.
- Bolsun**, v. **Atanasie Bolsun**.
- Bombotești**, sat, < ț. Vaslui; azi **Tăcuta**, c. ~, j. Vaslui >; părți din ~ întărite lui **Dumitru Buhuș** logofăt al **treilea** 234.
- Bonduș**, bunicul lui **Pentelei** 308.
- Bontăș (Botăș)**, v. **Lupan Bontăș**.
- Borăleanul (Borleanul)**, v. **Strătlat Borăleanul**.
- Borăști**, sat, < ț. Vaslui; azi **Cuza Vodă**, c. **Ipatele**, j. **Iași** > 430.
- * **Bordușești (Burdusești)**, sat, < pe **Zăbrăuți**, ț. **Putna**; j. **Vrancea** >; ocină vindută de **Păcurar** lui **Ion Fetion** 18; ocină răscumpărată de **Petra**, fiica lui **Anghel**, de la **Bălțeanul** 79.
- Bordzești**, sat, < ț. **Trotuș**; **Borzești**, m. **Gh. Gheorghiu-Dej** >; slugă domnești din ~ 339.
- Boroico**, martor 387.
- * **Boroseni**, sat, < pe **Pрут**, ț. **Iași**; lângă **Rînghilești**, c. **Santa-Mare**, j. **Botoșani** > 142, 145.
- Borșea** din **Dobrulești**; dă mărturie 26.
- Borza**, v. **Petre Borza**.
- Bosanci**, sat, < ț. **Suceava**; c. ~, j. **Suceava** >; întărit mitropoliei **Sucevei** 3.
- Bosilanu**, socrul lui **Iachim** 322.
- Bostanu**, v. **Gheorghe Bostanu**.
- Bota**, staroste de **Putna**; dă mărturie 177.
- Botăș**, v. **Bontăș**.
- Botășani (Botășeni, Botășeni)**, oraș; ocolul ~ 258, 319, 380.
- Botășani**, sat, < ț. **Suceava**; **Botoșana**, c. ~, j. **Suceava** >; prisacă din ~ a m-rii **Solca** 367.
- Botesen**, sulger; autentifică o copie 393.
- Botol**, sat, < ț. **Tutova**; c. **Dragomirești**, j. **Vaslui** >; ocină dăruită lui **Cehan vornic** 341.
- Botoșani**, v. **Botășani**, oraș.
- Botoșanul**, v. **Dumitrie Botoșanul**.
- Boț**, v. **Gheorghe Boț**.
- Boul**, v. și **Pătrașeo ~ și Ștefan ~**.
- Boul**, fratele lui **Pîntea**; cumpără părți din **Bujoreni**, **Pipărcani** ș.a. 132, 228.
- Boul**, munte, < ț. **Neamț** >; hotar al **braniștil** m-rii **Bisericiani** 87.
- Bovovița**, sat, < ț. **Hotin**; R. S. S. Ucraineană, **Buzovița**, c. ~, reg. **Cernăuți** > 209; al lui **Dumitru Buhuș** logofăt al **treilea** 234.
- Brahă**, v. **Nicoară Brahă**.
- Brahăș**, vinde ocină din **Onești** 101.
- Bran**, v. și **Vasilie Bran**.
- Bran**, comis; a vindut ocină din **Șendrești** 85.
- Bran Frățian** din **Vaslovca**, tatăl lui **Ionco**; fost copărtaș în **Onutul de Sus** 241.
- Bran Seripeo**, unchiul lui **Ghiorghe**; copărtaș în **Onutul de Sus** 241.
- Braniște**, v. **Ion Braniște**.
- Brașăuți**, sat, < ț. **Neamț**; **Brășăuți**, c. s. **Dumbrava Roșie**, m. **Piatra Neamț** >; al m-rii **Bistrița**; scutit de solărit și ciubote 62.
- Brateșeo**, iazul lui ~; în hotarul satului **Peșterea** 169.
- Brateșul (Bratișul)**, pîrlu, < afluent al **Tarcăului** >; hotar al **braniștil** m-rii **Pîngărați** 123, 124, 270, 382.
- Bratul**, diac; vinde țigani 13.
- Bratul Hrineoviei** cel bătrîn, tatăl lui **Franțian Hrineovici** și al lui **Toader Bucotco clucer**, strămoș al lui **Ionașcu Hrineovici**, **Gligoraș** și **Costache**; primește întărire pentru **Răchiteni**, **Iugani** și **Tămășeni** 250, 255, 298.
- Brăileanul**, v. **Cîrstea Chiusea Brăileanul**.
- Brăilei**, drumul ~, < pe teritoriul c. **Vîlșoara**, j. **Vaslui** >; ocină în hotar cu ~ **I**.
- * **Brănești**, sat, < ț. **Neamț**; lângă **Buhuș**, j. **Bacău** > 399.

Brănișterilor, pîrlul ~, <afluent al Pîrlului Negru>; mori pe ~ 234.

Brătășani, sat, ț. Iași; <R. S. S. Moldovenească, Brătușenii Vechi, c. ~, r. Edinița> 209; al lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Brătla, sat, < ț. Trotuș; c. Helegiu, j. Bacău > 92.

Breașul, martor 13.

Breslau, oraș < Wroclaw, R. P. Polonă >; voievod de ~ 333.

Brezeni, sat, < ț. Fălciu; Berezeni, c. ~, j. Vaslui >; în hotar cu satul Cărhănești I.

Briceni, numit înainte Diliacăuți, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. ~ >; împărțit între Greaca și Nas-tasca 166.

Brîlădeanul (Brălădeanul), v. **Birlădeanul**.

Brîndzeanul, v. **Ionășeo Brîndzeanul**.

Brînzani, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Edinița>; părți de ocină vindute de Isac, fiul lui Gorcea 415.

Brona, sora lui Costin și Simion, nepoata Anușcăi; vinde ocină din Țibănești 102.

Brosășani, sat, < ț. Fălciu; Broscoșești, c. Lunca Banului, j. Vaslui >; în hotar cu tirgul Huși 131.

* **Brosăuți**, sat, ț. Soroca; <R. S. S. Moldovenească, probabil r. Dondușani>; întărit m-rii Sf. Sava din Iași 307.

Buciacl, v. **Buezacz**, oraș.

Buciața, v. **Măria Buelața**.

Buelum, fost vornic; hotarnic 125.

Buelum, sat, < probabil ț. Roman; c. Valea Ursului, j. Neamț > 390.

Buelumaș, tatăl lui Dumitrașco 52.

Buelumeni, sat, < ț. Suceava; or. Fălticeni > 421.

Bucotco, v. **Toader Bucotoe**.

Buculeiu din S... eni; martor I.

Buezacz, oraș, <R. S. S. Ucraineană>; act scris la ~ 433, 434.

Budasa din Drislive; partea ei vindută 204.

* **Budina**, sat, < pe Larga, ț. Hotin; R. S. S. Moldovenească, r. Briceni >; ocină vindută de Tudori pîrcălab de Hotin lui Gavrilaş vornic 188.

Buecani, v. **Rusenii**, sat.

Buglia, v. **Vasillii Buglia**.

Buhainți, pîrlu, <afluent al Bahluiului>; moară și povarnă pe ~ 137.

Buhăescul, v. **Vasillii Buhăescul**.

Buhudaiul, v. **Neanea Buhudaiul**.

Buhuș, v. **Costantin ~ și Dumitru ~**.

Buhuși, vornic mare; autentifică o copie 213.

Bujoreni, sat, < ț. Birlad; înglobat în Zorleni, c. ~, j. Vaslui >; ocină vindută de Mărica și nepoții ei lui Pîntea și Boul 132, întărită acestora 228.

Bulai, generele Marghitei 322.

Bulbucani, sat, < ț. Iași; c. Gropnița, j. Iași > 428.

Bulduru, v. **Simlon Bulduru**.

Bunavestire (Blagoveștenie), hram, v. **Blsericani**, m-re.

Bunea, v. **Ștefan Bunea**.

Bunea, v. **Vasile Benea**.

Bunoe, v. **Măria Bunoe**.

Burdugan din Cîrpicăuți, fiul lui Caraghloz; solicită refacerea unor acte pierdute 37; primește satul Vascăuți pentru plata unei desugubine, îl vinde 187.

Burdușești, v. **Bordușești**, sat.

Burlanești, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Moldovenească, Burlănești, c. ~, r. Edinița>; jumătate de sat întărită lui Toader Jora pîrcălab 36.

Burlă, fiul lui Nîcoară; vinde ocină din Chirișomu 339.

Burlă, vecin din Războieni 162.

Burlești, sat, ț. Bacău; < Borlești, c. ~, j. Neamț >; scutit de dări pentru că ține straja pe apa Tazlău Mare 315.

Burnar, diac, tatăl lui Vartic și al Gaftonei 43.

Busea, fiica lui Ursu Bărbolu; a vindut ocină din Șendrești 85.

Busul, vînzător al unei părți de ocină a lui Molofei din Risipeni 158.

* **Bușcăteni**, sat, < pe Siret, ț. Roman; j. Iași >; ocini vindute de Vasilie din Fruntești 82.

Bușea, v. **Bălan Bușea**.

Buțucul, v. **Vasillii Buțucul**.

Buzanovschi, martor 308.

Buză, v. **Dumitru Buză**.

Buzdugan, fost vâtaf, bunicul lui Ștefan, al lui Alecsi și al lui Toma; primește poruncă de hotărnicire 184, 191.
Buzea, v. **Maxin Buzea**.
Buzinea, tatăl lui Cozma și al lui Todosie; martor 322.
Buzoala, bunica lui Zaharia 100.
Buzul din Vărzărești; partea lui dăruită 100.
Buzul, fost pitar; cumpără vii la Soltănești 103.

C

Calapodu, v. **Costantin Calapodu**.
Calangiul, creditor al lui Manolache vameș 321.
Calfa, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
Calga, sultan tătăresc; trece prin Moldova pentru a prăda Țara Leșească 37.
Calimah, v. < Alecu > **Calimah**.
Calotă, v. **Gavril Calotă**.
Calul, valea ~, <ț. Neamț; în c. Piatra Șoimului, j. Neamț>; a m-rii Bistrița 412.
Camenia, oraș < R. S. S. Ucraineană >; vladică din ~ 241.
Camenia, țigan, tatăl lui Huruian țigan 90, 414.
Candachia, soția lui Goe fost vornic; vinde jumătate din Șendrești 85.
Candachle, fiica lui Boldur; vinde parte din Frățești 312.
Candachle, fiica Magdalinei, nepoata lui Petrea Huhulea; vinde parte din Frățești 312.
Candachila, mama lui David și a Mărincăi 102.
Canta, v. **Costache Canta**.
Cantacuzino, v. **Iordache ~**, **Iordachi ~** și **Toma ~**.
Cantemir, pașă; trece prin Moldova pentru a prăda Țara Leșească 37.
Canțir din Focșani; martor 322.
Capșea, v. **Pătrașco ~** și **Simlon ~**.
Cara, v. **Enache Cara Dumitru**.
Caracaș (Căracaș), armaș mare, fost ~; răscumpără țigani de la moarte 90; primește întărire pentru țigani 414; dă mărturie 93.

Caracaș, fost vornic; martor 164.
Caraghioz, tatăl lui Ciudin vistiernicel, al lui Coliciu și al lui Burdugan; cumpără părți din Cîrpecăuți 37.
Caraiman, v. **Cărlăman**.
Caramiz, tatăl lui Durașco și al Țonței, bunicul lui Băloș, al Irodiei ș.a.; stăpîn în Fiținghești 38.
Carapotona, v. **Ion Carapotona**.
Caravlah, v. **Ștefan Caravlah**.
Carpenul, pîrlu, <afluent al Ozanei>; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.
Casin, fiul lui Ștefan din Răsipeni; vinde parte de ocină din Răsipeni 158.
Catacozono, v. **Iordache Cantacuzino**.
Catargiu, v. **Apostol ~** și **Neculai ~**.
Catina, fiica lui Micul, sora lui Ionașcu Văliște, a Lupei ș.a.; vinde părți de ocini din ț. Bacău 184.
Catrina, sora lui Varlaam mitropolit; dăruiește prisacă m-rii Secul 222.
Catrina, țigancă, fiica lui Onaca țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
Cazacul, v. și **Căzau**.
Cazaucul, fiul lui Griga vâtaf; cumpără și vinde satul Dumeni 405.
Cazan, v. **Căzan**.
Căcalna, vale la Dădești; hotar 376.
***Căcăcenii**, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, r. Dondușani >; întărit m-rii Sf. Sava din Iași 307.
***Căcăcești**, sat, <ț. Cîrligătura; j. Iași >; jumătate din ~ întărită lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
Căciulați (Cuciulați), sat, <ț. Neamț; contopit cu Secuieni, c. ~, j. Neamț> 189, 369.
Călmănești, sat, <ț. Tutova; c. Puiești, j. Vaslui> 245, 263, 341.
Călinescu, v. **Sava Călinescu**.
Călugăra lui Tofan, vale lângă Bacău; vii ale m-rii Bistrița la ~ 215, 400.
***Călugărenii**, sat, ț. Hîrlău, < pe Bahlui; lângă Deleni, c. ~, j. Iași >; întărit m-rii Galata 347.
***Cămliești** (Cămelești), sat, <ț. Tecuci; între Tecuci și Drăgănești, c. ~, m. Tecuci>; vad de moară lângă ~ 203.

- Cămlrzan**, v. **Dumitru Cămlrzan**.
- Cănilza Blaj**, șoltuz de Bacău; dă mărturie 391.
- Căpățînă**, v. **Gilgori Căpățînă**.
- Căpotici**, v. **Avram Căpotiel**.
- Cărlăman**, martor 257.
- Cărăscul**, v. **Gilgorie Cărăscul**.
- Cărăușul**, v. **Dumitru Cărăușul**.
- Cărbăna**, tatăl lui Bodea 308.
- *Cărhănești**, sat, ț. Fălciu; <pe Elan, j. Vaslui>; jumătate din ~ dăruită Dinei lui Bălan I.
- Cărlămănești**, sat, <ț. Tecuci; Cîrlomănești, c. Certești, j. Galați>; martor din ~ E.
- Cărste**, v. **Cîrste**.
- Căslan**, dă mărturie 204.
- Cătăllna**, mama Arvasiei 230, 231, 257.
- Căteșeni**, v. **Căuteșani**, sat.
- Căjăleni**, sat, ț. Lăpușna; < R. S. S. Moldovenească, c. Marinici, r. Kotovsk>; hotarul ~ mărginește un loc vîndut 102.
- Căteșeti**, sat, <ț. Neamț; azi Siretul, c. Săucești, j. Bacău> 121.
- Căuești**, seliște, <ț. Iași; contopit cu Roșcani, c. Trifești, j. Iași>; întărită Episcopiei de Roman 357.
- Căuteșani** (Căteșeni), sat, < ț. Roman; Căutișeni, contopit cu Izlaz, acesta contopit cu Poiana, c. Negri, j. Bacău > 230, 231, 233, 257, 397.
- Căzacu**, cămăraș de la cămara dieilor; primește danie satul domnesc Rusii 258; cumpără parte din Văcărești 43 și părți din Grozești 196.
- Căzacu**, diac; scrie acte domnești 180, 262, 321.
- Căzacu** din Mălăești; martor 428.
- Căzacu**, martor 257.
- Căzacu**, vînzător în Tulucești 308.
- Căzan** din Găgești; dă mărturie 183.
- Căzan** < din Muncel >; dă mărturie 167.
- Căzan**, fiul lui Ștefan Blendea; se judecă pentru ocină din Bodești 199.
- Căzan**, postelnic; vinde jumătate din Pașcani 31.
- Ceahlău**, munte, < ț. Neamț>; punct pe hotarul braniștil m-rii Bistrița 68, 379.
- Cehan**, v. **Ionașco ~ și Racoviță ~**.
- Cehan**, fiul lui Sava; se judecă pentru seliștea Crinșani 118.
- Cehan**, popă; tatăl lui Ionașco 118.
- Celebi**, v. **Costantin ~ Asani, Curt ~ și Perachi ~**.
- Cerepeău** (Ciripcăuci), sat, ț. Sorocea; <R.S.S. Moldovenească, Cerepău, r. Florești> 187; ocină întărită lui Ciudin vistiernicel și fraților săi 37.
- Cernat**, v. **Șteful Cernat**.
- Cernat**, fost logofăt, ginerele lui Cîrstea vornic; vinde ocină din Popi 93, 94.
- Cernat**, scrie însemnare pe act 284.
- Cernași**, sat, <ț. Tutova; contopit cu Cepești, c. Bogdănița, j. Vaslui> 279.
- *Cernătești**, sat, < la obîrșia Corodului, ț. Tecuci; j. Galați>; ocină vîndută lui Zbiera de Angheluța 14, de popa Luca lui Pravăț ș.a. 279.
- Cernăuți**, oraș, < R. S. S. Ucraineana, reg. Cernăuți >; act tradus la ~ 166.
- Cernăuți**, ținut; sate din ~ 10, 34, 36, 156 329, 349, 362;
- staroști de ~ 241, 349, 361.
- Certăoani**, sat, <probabil ț. Roman; Certieni, c. Blrgăoani, j. Neamț> 368; pămînturi vîndute de Chirila lui Tănase 334.
- *Certilani**, sat, <ț. Bacău; lîngă Izlaz, contopit cu Poiana, c. Negri, j. Bacău > 115.
- Cetatea Nouă** (Roman), pîrcălabi de ~ 57, 146, 169, 203, 218.
- Ceucani**, sat, < ț. Tutova; Ciocani, c. Perieni, j. Vaslui>; ocină vîndută de Nicoară soției lui Nicoară fost hatman 109.
- Chelsla** (Chelsăea), fiica Magdalinei, nepoata Lupei; vinde ocină din Albotești 184.
- Chelsle**, fiica lui Leul din Prăjești și a Dochiei, nepoata lui Alexa; vinde ocină din Oblîșienii 115.
- Chelsie**, fiica lui Ștefan Bunea; partea ei din Găureni vîndută 32.
- Chelslia** (Chilsie), fiica lui Teodosie; vinde ocini din Popi 93, 94.
- Chelslia**, fiica lui Micul, sora lui Ionașcu Văliște, a Lupei ș.a.; vinde ocini din ț. Bacău 184.
- Cheșco**, v. **Simlon Cheșco**.

Chiajd, pîrlu, < afluent al Bistriței > ; hotar al braniștii m-rii Bistrița 68, 379.

Chibil, v. **Ionașeo Chibil**.

***Chiceră**, sat, ț. Cîrligătura; < lîngă Sîrca, c. Bălțați, j. Iași > ; părți întărite lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

hicoș, v. **Vasilll Chleoș**.

Chleoș, șetrar; martor 44; primește poruncă să stăpînească un loc în Ceucani 109.

Chleoșul, comis; primește poruncă să aleagă ocini din mai multe sate 113.

Childești, sat, < ț. Roman; Pildești, c. Cordun, m. Roman >; dăruit și întărit m-rii Agapia 40.

Chilllane, sat, < ț. Tutova; Chilieni, c. Coroiești, j. Vaslui > 109.

Chireana, fiica lui Griga vătaf; cumpără și vinde satul Dumeni 405.

Chireana, fiica lui Zaharia, sora lui Pătrașco și a lui Grozav; vinde satul Dumeni 405.

Chiriac, chilia lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.

Chiriac, diac; scrie acte domnești 25, 39; dă mărturie 43.

Chiriac, hotnog; martor E.

Chiriac, negustor; primește danie ocină din satul Vorovești 249.

Chiriac, vameș; dă mărturie 309.

Chirlea, ban; autentifică o copie 213.

Chirleel, namesnic de Tohatin; dă mărturie 309.

Chirighina Golănlasă, mama Anghiniei Ionăsoae; vinde vad de moară 203.

Chirila, popă din Piscani; martor 65.

Chirila, vînzător în Certieni 334.

Chirilă din Fedeleșeni; dă mărturie 310.

Chirilă, fost armaș; martor 308.

Chirîsomu, sat, < ț. Troțuș; Chiricel (?), or. Comănești, j. Bacău > ; ocină pentru care se judecă Verdeș cu Unguraș 339.

Chiriță, v. **Dumitrahe Chiriță Paleologul**.

Chiriță, diacon; tatăl lui Dumitrașcu 325.

Chirina, sat, < ț. Tecuci; azi Lunca, contopită cu Tochilea, c. Răchitoasa, j. Bacău > ; ocini vindute lui Dumitrașco Gheuca 61.

Chirvasle, fiul lui Simion Bolduru din Scorțești; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Bisericiani 19.

Chișinău, v. **Lazor Chișinău**.

Chiusea, v. **Cîrstea Chiusea Brălleaul**.

Cimbăloaia, v. **Stanea Cimbăloaia**.

***Cincești**, sat, ț. Cîrligătura; < lîngă Brăești, c. ~, j. Iași > ; ocini vindute de Eremia Necșul ș.a. lui Virlian, David ș.a. 431.

Clobărelul, braț al Jijiei; vad la ~ 355.

Clocan, bunicul lui David 227.

Ciogolea, v. **Gligorie ~, Miron ~ și Pătrașeo ~**.

Clohodar, hotnog; dă mărturie 322.

Ciohoreana, v. **Agafia Ciohoreana**.

Ciohoreni, sat, ț. Suceava; < Ciohorăni, c. Mirosălăvești, j. Iași > ; ocină vindută de Necoară lui Ignat și Ganea vistiernicel 272; ocină răscumpărată de Pătrașco Bașotă de la Sava Ganea și Țințar și întărită acestuia 273; părți vindute de Gavril Fierlie și Ionașco lui Pătrașco Bașotă 416, 418.

Cloilă din Tămaș; vinde ocină din Tămaș 171.

Ciolpan, v. **Ion Ciolpan**.

Ciolpan, bunicul lui Ghearghiță păhărnice! 139.

Ciolpan, fost jîtnicer; dă mărturie 416, 418.

Ciolpan, monah, soțul Dumitrei, tatăl Cîrstinei; schitul monahului ~ 84.

Cionca, v. **Ioanăș Cloncea**.

Clorce, fiica lui Drăgoi, nepoata Varvarei din Olișești; vinde ocină din Olișești 2.

Clorcea (Ciurcea), soția lui Mihăilă, fiica lui Coste; vinde ocină din Petlia Mare 91, 97.

Ciorcear, v. **Ion Clorcear**.

***Clorcești**, sat, < ț. Fălciu; în c. Lunca Banului, j. Vaslui >; perilipsis cu documentele moșiei ~ 131.

Cireș, v. **Pepelea Cireș**.

Ciric, pîrlu, < afluent al Bahluiului >; iaz pe ~ 274, 275.

Ciripcăuci, v. **Cerepeău**, sat.

Clucur, v. **Cluhur**, pîrlu.

Cludin, v. **Crăelun Cludin**.

Cludin, vistiernicel, fiul lui Caraghioz; solicită refacerea unor acte pierdute, răscumpără ocină 37; primește satul Vascăuți pentru plata unei deșugubine, îl vinde 187.

Cluhur (Ciucur), pîrlu, < afluent al Prutului > ; sate pe ~ 209, 234, 290; mori și vaduri de mori pe ~ 166, 208.

Ciumală, v. Ștefan Ciumală.

***Ciumălești**, sat, < pe Bîcovăț, ț. Iași; R. S. S. Moldovenească, r. Călărași > ; ocină vîndută lui Gheorghe Roșca vistiernic 100.

Ciumălești, sat, < ț. Suceava; Ciumulești, c. Vadu Moldovei, j. Suceava > 313.

Clunea, poiana ~, top. la Cîncești 431.

***Ciupești**, sat, < ț. Suceava; c. Stolniceni-Prăjescu, j. Iași > 26.

Clurea, fiica lui Toader Boghean, vinde ocină din Țutcani 157.

Ciurcea, v. Clorcea.

Ciurea, v. Costantin Clurea.

Ciurnil, v. Toader Ciurnil.

Cimpulung, ocol, < ț. Suceava > ; vornic de ~ 363.

Cimpuri, sat, < ț. Putna; c. ~, j. Vrancea > 320.

Cirjeu (Crăjeu), fost stolnic; primește poruncă de hotărnicire 191; dă mărturie 323.

Cirlig, pîrlu la Irești; hotar 127.

Cirligătura, ținut; sate din ~ 73, 83, 100, 101, 117, 234, 249, 278, 281, 318, 326, 431; mare vâtaf de ~ 317.

Cirligli, sat, ț. Neamț; < c. Ștefan cel Mare, j. Neamț >; jumătate de sat vîndută de Todolia lui Iordachi vistiernic 197.

Cirligli de Sus, sat, < ț. Neamț; Cirligli, c. Filipești, j. Bacău >; partea lui Ion Mircea din ~ vîndută de Sechil 200.

Cîrnul, v. Lupul Cîrnul.

Cîrstea, v. și Cristea.

Cîrstea, bunicul lui Simion 311.

Cîrstea, fiul lui Mîndrul și al Martei; vinde ocini din Popi 93, 94.

Cîrstea, fiul lui Robul din Costești, fratele lui Toader; dă parte de ocină din Costești pentru o datorie 220.

Cîrstea, fiul lui Vartic, nepotul lui Porcul; dă parte din Pîncești pentru darea țărănească 246.

Cîrstea, fratele lui Vasile Buțucul; vinde ocină din Risipeni 158.

Cîrstea, popă din Rădeni; martor 341.

Cîrstea, șetrar, tatăl lui Ionașco, al Tudoscăi și al Urîtei; cumpără jumătate din Țîbănești 102.

Cîrstea (Cristea), uricar; scrie: acte domnești 27, 32, 40, 81, 282, 348, 393, 414, 415, carte de mărturie 93; dă mărturie 43, 90; primește întărire pentru un loc din hotarul tîrgului Tecuci 203.

Cîrstea, vistiernic; primește scutire pentru o seliște 419.

Cîrstea, vornic, tatăl Schivei, socrul lui Cernat fost logofăt și al lui Dabița fost ceașnic; cumpără ocini din Popi 93, 94.

Cîrstea Bărbăn, vînzător în Piticiani după împărțirea satului 190.

Cîrstea lui Burlă, soțul Dăncioaiei, bunicul Tudorei și al Medelenei 43.

Cîrstea Chlusea Brălleanu, uricar; primește danie satul domnesc Rusii 258, 319.

Cîrstea (Cristea, Cristea, Hristea) Damllan, uricar; scrie: acte domnești 38, 45—49, 51, 52, 64, 67, 71, 74, 83—89, 94, 95, 97, 140, 145, 146, 156, 157, 164, 166, 169, 172, 174, 178, 183, 184, 187, 196, 204, 206, 210, 217, 228, 234, 235, 240, 243, 249, 252, 253, 255, 257, 259, 267, 269, 270, 274, 275, 277, 280, 281, 283, 290, 296, 298, 305, 308, 309, 311, 313, 316, 318, 319, 322, 347, 349, 350, 382, 387, 389, 394, 396, 418, 424, 438, B, cărți de mărturie 91, 250, 251.

Cîrstești (Cristești); sat, < ț. Tutova; Cristești, c. Puiești, j. Vaslui > 341; ocini vîndute de Vasile, Alexandra ș.a. lui Dumitrașco Gheuca vornic 76.

Cîrstilan, tatăl lui Vasili și al Porhirei 167.

Cîrstina, soția lui Buzul fost pitar; cumpără ocini din Soltănești 103.

Cîrstina, soția lui Samoil păhărnicele, fiica Dumitrei; dăruiește ocini din Orbic, Bistrița și Bacău 84.

Cîrstina Pureceoare, mama lui Simion, mătușa lui Pătrașco Bașotă; vinde părți din Bodești și Dăncești 178.

Cîrstoea, bunica Todoscăi 341.

Cîrpliești (Scîlpipești), sat, < ț. Putna; c. Țifești, j. Vrancea > 15, 19, 127, 182, 320.

- Cilt**, sat, < ț. Suceava; c. Arbore, j. Suceava>; prisacă la ~ a m-rii Solca 367.
- Cobăleanul**, țigan; tatăl lui Lupul țigan 235.
- Cobeeeni**, sat, ț. Hîrlău; < Cobicenl, contopit cu Hlipiceni, c. Hlipiceni, j. [Botoșani]>; ocini vindute de Tofan și Neculai Sechil lui Lupul Prăjescul 80, 236 și întărite acestuia 243.
- Cobillia**, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Mol-> dovenească, Cobllnea Veche, c. ~ Nouă r. Rezina>; pierdut de Gonțea fost vornic în hienie și dăruit lui Pătrașco Ciogolea logofăt 411.
- Cochirlă**, v. **Lupul Cochirlă**.
- <Coci>**, v. **Lupul <Coci>**.
- Cocială**, v. **Vasile Cocială**.
- *Coeluba**, sat, < ț. Tutova; în Rusi, c. Puiești, j. Vaslui> 242.
- <Coconul>**, v. **Alexandru <Coconul>**, domn.
- Cocoranul**, v. **Dumitrașco Cocoranul**.
- Cocovoala**, top. la Proclenici 125.
- Codă**, v. **Dumitrașco Codă**.
- Codăești**, sat, ț. Vaslui; < c. ~, j. Vaslui>; ocină întărită lui Vasile Purcel în urma unei judecăți cu popa Gligore ș.a. 74; ocini vindute de Pîntea șetrar lui Ionașco Cehan pitar și întărite acestuia 251, 252.
- Codrian**, v. **Vasile Codrian**.
- Coleeni**, sat, ț. Iași; < R. S. S., Moldovenească, Coiuceni, c. ~, r. Fălești>; dăruit m-rii Galata de Jos 59.
- Colliță** (Coiliciu), vistiernicel, fiul lui Caraghioz; solicită refacerea unor acte pierdute 37; primește satul Vascăuți pentru plata unei deșugubine, îl vinde 187.
- Cojoclea**, diac; scrie act domnesc 82.
- Colișeuți**, v. **Culișăuți**, sat.
- Comșeseul**, diac; scrie act domnesc 62.
- Comșa**, bunicul Greacăi 92.
- Conde** (Condea), pircălab de Hotin; boier în sfat 146, 169, 203, 218.
- Conde** (Condrea), fost mare vameș; cumpără și vinde părți din Tomcești și Popi 93, 94 și din Vasileu 329, 362.
- Condlla**, comis; boier în sfat 146, 169, 203, 218, 298.
- Condre**, martor la o danie 72.
- Condrea**, v. și **Conde**.
- Condrea**, fost cămănar, ginerele lui Drăghinici; dă mărturie 309.
- Condrea**, martor la o înțelegere 400.
- Condrea Mallei**, răscumpără și vinde ocină din Onești 101.
- Constandin**, v. și **Constantin**, **Costandin** și **Costantin**.
- Constandin**, fiul lui Pavel, nepotul lui Iosip Hăbiiac; vinde ocini din Hlăpești 102.
- Constandin Sitarul**, primește danie satele domnești Giurcani și Rîșcani 325.
- Constantin**, v. și **Costandin**, **Costantin**.
- Constantin**, pretins voievod de Kiev, fiul lui Alexandru Lăpușneanu, tatăl lui Pavel Albotă și Ion II.
- Constantin Leondari**, sluger și logofăt de taină; autentifică o copie 254.
- Constantinopol**, v. **Țarlgrad**, oraș.
- Conțești**, sat, ț. Adjud; < c. Sascut, j. Bacău> 87; ocină dată de Bejan lui Petrea Mătcu pentru un furt 244; parte vindută de Ion, fiul lui Toma 28.
- Conțești**, sat, < ț. Neamț>; contopit cu Girov, c. Girov, j. Neamț>; popă din ~ scrie uric fals 270.
- Copou**, deal, v. **Iași**, oraș.
- Coreodel** (Crocodel), scrisoare de la ~ 6.
- Cordareni**, sat, < ț. Dorohoi; Cordăreni, c. ~, j. Botoșani>; act scris la ~ 408.
- Coreschi**, v. < **Samoll**> **Coreschl**.
- Coreschi**, v. și **Koreskle**.
- Cormanul**, pîrlu; hotar al satului Culișăuți 161, 181.
- Corn**, munte, < ț. Neamț>; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Corn**, pîrlu, < ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Secul 147.
- Cornea**, diac, tatăl lui Nicoară; primește danie satul domnesc Dumeni 405.
- Cornea**, fiul Agahiei Șuverdeneasa; vinde ocină din Scobențeni 100, din Roșcani 101.
- Cornești**, sat, < probabil ț. Hîrlău>; contopit cu Săcărești, c. Cucuteni, j. Iași>; mărginește un loc din hotarul Țîrgului Frumos 116.
- Corni**, sat, < ț. Covurlui; c. ~, j. Galați> 279.

Cornii, v. Focșa ~ și Maria ~.
Coropceanul, v. Gheorghii Coropceanul.
Corosteanul, v. Ghiorghi Corosteanul.
Corudul, pîrlu, <afluent al Bîrladului>;
 sat pe ~ 279.
Corulu, comis, ginerele lui Dumitrașco Gheuca
 vornic de gloată; primește întărire pentru
 ocini din Făureni, Obrîșia și Băicani 115.
Cosîțeni, sat, <ț. Cîrligătura>; c. Podu
 Iloaiei, j. Iași > 219.
Cosmașa din Certieni; pămînturile ei vîndute
 334.
Costea, fratele lui Sava, al lui Toader ș.a.;
 cumpără parte din Piticiani 190.
Costache (Costachie), fiul Nastasăi, fratele lui
 Grigoraș; primește întărire pentru un
 sat 255.
Costache Canta, mare vornic; posesor al unui
 act 184.
Costache Razu, mare logofăt; autentifică act I.
Costachi, fiul lui Giurgea, strănepotul lui
 Giurgea Liescul; vinde ocină din Fițin-
 ghești 38.
Costachi, vinzător în Onești 101.
Costachie din Hlăpești; martor 111.
Costanda, țigancă, soția lui Vartic țigan,
 fiica lui Stănilă; întărită lui Malcoci
 pîrcălab de Hotin 286.
Costandin din Bîrlădeni; martor 322.
Costandin, fiul Magdalenei, nepotul Lupei;
 face schimb de ocini 184.
Costandin, nepotul lui Chiriță postelnic; ocină
 răscumpărată de la ~ 37.
Costandin scrie act orășenesc 177.
Costandin, spătar, fiul lui Crăciun din Tără-
 ceni; se judecă pentru ocini din Țîbănești,
 Bîrzești ș.a. 430.
<Costandin> Balș, logofăt mare; autenti-
 fică o copie 184.
Costandin Drace, fiul Soloncăi, nepotul lui
 Ursul fost vîtaf; vinde un sat din ț. Bacău
 184.
Costandin Mal din Rădulești; martor 322.
Costandin Răschileița, martor la o hotărnicire
 161.
Costandin Stavăr, moșul lui Dumitrașcu 325.
Costandin Terecheș, vornic; autentifică tra-
 ducere 409.

Costandin Toropotelu din Bătrînești; dă măr-
 turie 390.
Costantin, aprod din Rădăcinești; vinde ocină
 din Risipeni 158.
Costantin, diac din Mărgineni; martor 400.
Costantin, diac, fiul Gapinei; cumpără și
 schimbă ocini din Verișești, Seliște ș.a.
 256.
Costantin din Bîrlad; dă mărturie 179.
Costantin, fiul Antemei, nepotul lui Vartic;
 vinde ocină din Văsiești 69.
Costantin, fiul lui Apostol negustor din Bîrlad;
 cumpără părți din Dracsini 245, 263.
Costantin, fiul lui Costantin Calapodu; vinde
 jumătate din Flîrțaști 8.
Costantin, fiul lui Mirăuță; martor 227.
Costantin, fiul Nastasiei, nepotul lui Sturza
 fost hatman; vinde parte din Frătești 312.
Costantin, fiul lui Nistor sau Lucoci, străne-
 potul lui Giurgea Liescul; vinde ocină
 din Fișinghești 38.
Costantin, fiul Palaghiei, nepotul lui Bantăș
 fost spătar; vinde ocini din Ivănățăști și
 Popșori 253, din Vilnești 259.
Costantin, fratele lui Eremia; vinde vaduri
 de moară pe gîrla Putnei 392.
Costantin, martor 265.
Costantin, țigan, fiul lui Vasile țigan; vîndut
 95.
Costantin, vistiernic, fratele lui Vasile Roșca;
 cumpără jumătate din Oncani 210.
Costantin, vornic de gloată, ginerele lui
 Nebojatco; dă mărturie 90, 91, 93, 299,
 414; cumpără ocini din Ecușeni 164;
 martor 428.
Costantin Adam din Vlădești; dă mărturie
 26, 167; martor 374.
Costantin Batlîște dă mărturie 91, 93.
Costantin Boben, diac; dă mărturie 43; scrie
 act domnesc 238.
Costantin Buhuș, martor 111.
Costantin Calapodu, tatăl lui Costantin 8.
Costantin Celebi Asani, pîrcălab de Neamț; dă
 mărturie 91; boier în sfat 203, 218.
Costantin Clurea din Dănești; cumpără parte
 din Risipeni 158.
Costantin Drăgușescu, martor 188.

- Costantin (Constantin) Moughla (Movilă)**, domn al Moldovei; fiul lui Eremia Movilă 52, 67, văr primar al lui Moisi Movilă voievod 382; dăruiește sate 427, 428; întărește sate 382 419; boieri plecați în Țara Leșească cu ~ 12; cumpărătură în zilele lui ~ 253; ocină luată cu sila în zilele lui ~ 37; acte de la ~ 52, 67, 123, 124, 166, 198, 285, 300, 374, 382, 406, 428.
- Costantin Pribielu**, fiul lui Pribiciu fost logofăt și al Elencăi; vinde ocină din Saca 106.
- Costantin Puia** din Hlăpești; dă mărturie 339.
- Costantin Sîțaco**, țigan; dăruit lui Iane postelnic și m-rii făcute de el 11.
- Costantin Stîreca**, unchiul lui Gheorghe Coropceanul; primește poruncă de hotărnicire 151; hotarnic 181; scrie despre alegerea unor hotare 161; martor 188, 197; primește întărire pentru Răcinți 225; creditor 289.
- Costantin Vrabie** din Cîrstești; martor 341.
- Costăcheonla**, mama Todosicăi 106.
- Coste** din Vitănești; dă mărturie 183.
- Coste**, fiul lui Țoga, fratele lui Necoară; vinde ocină din Ivănești 436.
- Coste**, tatăl Ciorcei 91, 97.
- Coste**, tatăl Floarei 1.
- Coste Molșan** tatăl lui Toma Moșeanu și al Tofanei 229.
- Costen**, v. Costin.
- Costești**, sat, <ț. Iași; R. S. S. Moldovenească, c. Duruitoarca, r. Rîșcani> 209; al lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234; jumătate din ~, partea lui Gheorghe Jora 10; heleşteu în ~ făcut de Gheorghe Jora 289.
- Costești**, sat, <probabil ț. Roman; or. Tîrgu Frumos, j. Iași>; mărginește un loc din hotarul Tîrgului Frumos 116; în hotar cu seliștea Dădești 376.
- Costești**, sat, ț. Tutova; <c. ~, j. Vaslui>; ocină dată de Tudor și Cîrstea lui Dumitrașco Gheuca pentru că i-au pierdut un cal 220.
- ***Costești**, sat, <pe Pereschiv, ț. Tutova; j. Vaslui> 78.
- Costin (Costen)** din Clîpicești, fiul Vlădoalei, fratele lui Ionașco; vinde vad de moară 182, 183.
- Costin** din Oniciani; dă mărturie 246.
- Costin** din Rusi; martor 230, 231; dă mărturie 233, 257.
- Costin**, partea lui ~ din Iurghiceni dată pentru dajdea sa 21.
- Costin**, postelnic; cumpără părți din Tomcești și Popl 93, 94, 323; dă mărturie 174; executor testamentar al lui Mirșon Barnovschi 333.
- Costin**, vinzător în Jigreni 260.
- Costișnești**, sat, <ț. Hîrlău; c. Leorda, j. Botoșani> 164.
- Costin**, nepotul Anușcăi; vinde jumătate din Țibănești 102.
- Costul**, vinzător în Periați 268.
- Coșescul**, v. Ionașco ~, Mierăuță ~ și Vasilie ~.
- Coșești**, sat, <ț. Vaslui; c. Ivănești, j. Vaslui> 221; ocină vindută de Șchiauca și Marta lui Ionașco Coșescul 44.
- Cotăi**, v. Ion Cotăi.
- Cotela**, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Moldovenească, Cotelna, c. ~, r. Briceni>; vindut de Tudori pîrcălab de Hotin lui Gavrilaş vornic 188.
- Cotelevul**, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Ucraineană, Coteleu, c. ~, reg. Cernăuți>; întărit lui Gheorghe Roșca vistiernic 102.
- Cotnar**, oraș; tîrgoveți 110, 137; pîrcălab, șoltuz și pîrgari de la ~ B; vii 10, 110, 124, 174, 238, 290, 297, 382, 402, B; crame 297; moară și povarnă 137; act scris la ~ 16; catastroful orașului ~ 159; ocolul ~ 347.
- Cotnărel**, pisc, <ț. Neamț>; punct pe hotarul braniștil m-rii Secul 147.
- Cotnărel**, pîrlu, <afluent al Ozanei>; hotar al braniștil m-rii Secul 147, 172.
- Coțofană**, v. Stan Coțofană.
- Covasna**, pîrlu, <afluent al Bahluiului> 355.
- Covurlul**, pîrlu, <afluent al Prutului>; sat pe ~ 25.
- Covurlul**, ținut; sate din ~ 308, 387.
- Cozance**, top.; punct pe hotarul braniștil m-rii Bistrița 68, 379.
- Cozea (Cuzea)**, v. Toader Cozea.

- Cozma**, croitor din Iași; martor la răscum-părarea unei vinovății 221.
- Cozma** din Andrieșeni; martor 14.
- Cozma**, fiul lui Buzinca, fratele lui Todosie; martor 322.
- Cozma**, fiul lui Munteanu, fratele lui Bălan; vinde ocină din Șușmănești 91, 197.
- Cozma**, fratele Drăgălinei; vinde un răzor din Fiținghești 53.
- Cozma**, martor 257.
- Cozma**, fost pircălab; nepoții lui vind satul Cobllea 411.
- Cozma**, popă, bunicul lui Drăgan; cumpără parte din Oncani 210.
- Cozma**, sulgerel, tatăl lui Păcurar 168.
- Cozma** Freașli din Periați; martor 268.
- Cozma** Răspop din Gherghești; dă mărturie 183.
- Cozmești**, sat, <ț. Suceava; c. Stolniceni-Pă-jescu, j. Iași> 145, 167; diac din ~ 142.
- ***Cozmești**, seliște, <ț. Iași; în Proselnici, c. Miroslova, j. Iași>; întărită m-rii Sf. Paraschiva din Iași în urma unei jude-căți 125.
- Cozmîș**, fiul lui Pătrașco Baci, nepotul lui Oana Baci; vinde ocini din Tîrzil, Dănceni ș.a. 305.
- Cracău**, pîrlu, <afluent al Bistriței> 86; sate și mori pe ~ 71, 123, 124, 178, 382; mori pe ~ 123, 124, 382.
- Crasna**, pîrlu, <afluent al Bîrladului>; sat pe ~ 168.
- Crăcăoani**, sat, <ț. Neamț; c. ~, j. Neamț>; în hotar cu Ursești 71.
- Crăclon** din Bicani; cal furat de la ~ 221.
- Crăciun**, v. și **Crăclon**, **Crăclun**.
- Crăclun** din Cucuiati; martor 320.
- Crăclun**, fiul lui Isalca, tatăl Stancăi, bunicul lui Bogdan 193.
- Crăclun**, tatăl lui Costandin spătar din Tără-ceni 430.
- Crăclun**, tatăl Dumitrei, socrul lui Eremia din Săoani 435.
- Crăclun** Cludin din Bîrlad; dă mărturie 182, 183.
- Crăclun** Tiunchi, bunicul lui Andrei 308.
- Crăești**, sat, <ț. Tecuci; Crăiești, c. Stăni-șești, j. Bacău>; ocină vindută de Oprina, flica Stancăi, lui Dumitrașco Gheuca vor-nic 61.
- Crăești**, sat, <ț. Vaslui; Crăiești, c. Bozieni, j. Neamț> 246.
- Crăjeu**, v. **Cirjeu**.
- Crăeești**, sat, <ț. Vaslui; Chircești, c. Miciești j. Vaslui>; parte revenită lui Gheorghe Jorea în urma împărțirii cu rudele sale 10.
- ***Crețeni** (Crițana), moșie, numită și Cărhănești, între Elan și drumul Brăilei, <j. Vaslui>; judecată pentru moșia ~ între banul Iordache Rosăt și răzeșii de aici I.
- Crețul**, v. **Ionașco Crețul**.
- Crețul**, fiul lui Iachim, nepotul lui Mihai; vinde ocină din Bogdănești 368.
- Crețul**, șoltuz de Tîrgu Frumos; martor hotarnic 163.
- Crimca**, v. **Anastase Crimea**.
- Crimleu**, pîrlu la Noorești; sat pe ~ 208.
- Criste**, v. **Cîrstea**.
- Cristian**, v. și **Cristilan**.
- Cristilan**, fiul lui Simion Tetiul; vinde ocină din Drislive 204.
- Cristilan**, vecin din Războieni, al lui Lupul Pră-jescul postelnic 162.
- Cristina**, v. **Cîrstina**, **Cristina**.
- Crițana**, v. **Crețeni**, moșie.
- Crivești**, sat, ț. Roman; <c. Strunga, j. Iași> 285; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234; în hotar cu selștea Ră-văcani 149.
- Crielun** din Gîrlești; martor 14.
- Crînjani**, seliște, ț. Tecuci; <Crîngeni, c. Nămolova, j. Galați>; întărită lui Io-nașco ș.a. 118.
- Cristea**, v. și **Cîrstea**.
- Cristea**, fiul lui Drăguș vornic; vinde ocină din Berindeești 331.
- Cristea** dă mărturie 127.
- Cristea**, vornic; curtea lui ~ din Pitulușeni 420.
- Cristești**, v. **Cîrstești**, sat.
- Cristina**, flica Țopei; vinde ocină în Făureni 115.
- Crocodel**, v. **Coreodel**.
- Crocovel**, staroste; dă mărturie 322.

Cruce, sat, < ț. Putna; azi Crucea de Sus, or. Panciu > 15, 320; act scris la ~ 332.

Crucea de Jos, sat, ț. Putna; < or. Panciu >; vie vindută de Toader Fărțol, Păscălinei și fiului ei, Dumitrachi 257.

Crucian, tatăl lui Necula 268.

Crupenschi, v. Sandu Crupenschi.

Cucoana, fiica lui Luca, mama Urței 126.

Cueonița, fiica lui Mavric grecul, sora Smăragdei, a Tudoscăi și a Măgdălinei; vinde ocină din Dărmănești 7.

*Cucoreni, sat, < ț. Iași; lângă Vlădeni, c. ~, j. Iași > 428.

Cuciulați, v. Căciulați, sat.

Cuculați, sat, < ț. Putna; Cucueți, contopit cu Șerbești, c. Vidra, j. Vrancea > 15, 320.

*Cudrești, sat, < pe Bahlueț, ț. Cîrligătura; lângă Mădărești, c. Băltăți, j. Iași > 22.

Cujbă, v. Ionașeo Cujbă.

Culișăuți (Culeșăuți, Colișeuți), sat, ț. Hotin; < R. S. S. Ucraineană, c. Șebutinți, reg. Cernăuți >; întărit lui Avram Căpotici diac 181; în hotar cu satul Șerbiceni 151, 161; act scris la ~ 161.

Cupelei, sat, < ț. Iași; R. S. S. Moldovenească, or. Kalininsk (fost Cupcina), r. Edinița > 209; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234; încălcat de vecinii din satul Parcova 289.

Curmătura, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștilor m-ilor Biserican 87 și Pîngărați 270.

Curt Celebi, capuchehaie; vinde satul Șendreni 387.

Cuștina, pîrîu, < afluent al Vasluiului >; sat pe ~ 74.

Cuzea (Cozea), v. Toader Cuzea.

D

Dabița, v. Istrate Dabița, domn.

Dabița, fost paharnic, soțul Schivei 93, 94.

Dabița, pîrcălab, fost ~; cumpără vad de moară și pămînturi din Hălmăgești 176, 177.

Dabița, tatăl Irinei; vinde ocină din Hălmăgești 176, 177.

Dafina, fiica lui Badiul, strănepoata lui Franțian și a lui Toader Bucotco clucer; solicită și primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 255, 298.

Damasehlin 105.

Damasehlin din Brănești; împresoară ocină din Bodești, se judecă 399.

Damasehina, fiica lui Ursu, nepoata lui Caramiz, strănepoata lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.

Damian, v. și Dămian, Dămilan.

Damian, v. Cîrstea Damian.

Dan, v. și Danu.

Dan, v. Vasile Dan.

Dan din Dărmănești; vinde curături la Straja 129, 296.

Danall, călugăr; martor 221.

Danelul, fiul lui Mîndru și al Martei; vinde ocină în Popi 93, 94.

Daneo, strămoșul lui Nistor, al lui Efrim ș.a. 436.

Daniil, v. și Danall, Dănăllă, Dănil, Dănilă.

Danil, dă mărturie 115.

Danu, strămoșul lui Maței Roșca; primește danie satul Bălănești 152.

Dașchevici, v. Andrieș Dașchevici.

David cumpără ocini din Cîncești 431.

David din Bogdănești; martor 368.

David din Făureni; partea lui cumpărată și vindută 115.

David, fiul Candachiei, nepotul lui Costantin și al Elincăi; vinde părți din Hlăpești 102.

David, fiul Magdei, nepotul lui Ciocan; vinde ocină din Șendreni 227.

David, vistiernicel din Bogdănești; martor 368.

Dădești, seliște, ț. Roman; < c.s. Tîrgu Frumos, j. Iași >; întărită lui Dumitru Buhuș 234, lui Lupul Prăjescul clucer 376.

*Dăjeni, sat, < ț. Iași; lângă Proselnici, c. Miroslava și Voinești, c. ~, j. Iași > 150.

Dămian, dăruiește satele Rușclori și Jidești m-rîi Secul 46.

Dămian, fost vataf de Dragomirești, fiul lui Andronic; vinde ocină din Dragomirești 173.

Dămlan, groapa lui ~ din Voloșcani; punct de hotar 127.

Dămlenești, sat, < ț. Roman; c. ~, j. Bacău > 390, 397.

Dămlan, vecin din Războeni al lui Lupul Prăjescul postelnic 162.

Dănață, v. **Toader Dănață**.

***Dănești**, sat, < ț. Putna; în Mănăstioara, c. Fitionești, j. Vrancea sau pe Troțuș, aproape de vărsare > 176.

Dănaș, fiul lui Ștefan din Risipeni; vinde ocina lui Molofei din Risipeni 158.

Dănaș, se judecă pentru ocină din Chirișom 339.

Dăneș, sat, ț. Tecuci; < contopit cu Podu-Turculul, c. Podu-Turcului, j. Bacău >; ocină vîndută de Mihalcea fost armaș ș.a. lui Stratul Bolea mare șetrar 305.

***Dănești**, sat, pe Cracău, ț. Neamț; < lîngă Bodești, c. ~, j. Neamț >; ocină vîndută de Cîrstina Purecoare lui Pătrașco Bașotă 178.

Dăneșoaie, soția lui Cîrstea lui Burlă, bunica Tudorei și a Medelenei 43.

Dăneș, v. **Nestor Dăneș**.

***Dănești**, sat, < ț. Covurlui; lîngă Oancea, c. ~, j. Galați > 158.

Dănești (Donești), sat, < ț. Neamț; c. Girov, j. Neamț >; parte întărită M-rii < Dănești > 133.

Dăniș din Voloșcani, tatăl Mărinei 127.

Dăniș din Hîndrești; dă mărturie 310.

Dăniș din Varnița; primește întărire pentru satul Peștera 28, 169.

Dăniș, fiul Grozavei, strănepotul lui Luca; vinde ocină din Mîșești 126.

Dăniș, răzeș din Rădeni; impresor ocini 219.

Dăniș, fiul lui Onaca țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

Dăniș, fiul lui Horga; vinde partea sa din Ghidușeni 308.

Dăniș, căpitan din Rădeni; martor 341.

Dărmănești, sat, < ț. Neamț; înglobat în or. Piatra Neamț > 129; se judecă pentru hotare cu m-riile Pîngărați și Bisericieni 186, 277, 295; încalcă hotarul m-rii Bisericieni 180; moară din ~ întărită m-rii Pîngărați 123, 124.

Dărmănești, sat, < ț. Troțuș; c. Dărmănești, j. Bacău >; ocină vîndută de Mavric și fiicele sale lui Gligorcea fost jîtnic 7; moară în ~ 382.

Dealul Nou, vii pe ~, la Cotnari 124, 382.

Debrici (Debriț), v. **Pavel Debrici**.

Deleanul, posesorul unui act 146.

Deleu din Spătărești; primește zălog o casă din Spătărești și cumpără părți din Antălești 421.

Derenul, munte; < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Secul 172.

Derenul, pîrîu, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Secul 172.

Diamand (Diamandi), postelnic; boier în sfat 146, 169, 203.

Dicu, călugăr de la Solca; martor 274.

Didiche, v. **Fodor Didiche**.

Diiac, v. **Briceni**, sat.

Diamandi, v. **Diamand**.

Dicu, diac; scrie act domnesc 134.

Dima, fost comis; martor 388.

Dima, cojocar; cumpără parte din Lungan 150.

Dima, fost vornic; martor 13.

Dimitrie, v. și **Dumitrie**.

Dimitrie, diac; scrie act domnesc 324.

Dimitrie, tatăl lui Tiron 184.

Dimula, pîrcălab; dă mărturie 268.

Dina lui Bălan Bușea primește danle jumătate din satul Cărhănești I.

Dinga, v. **Gavril ~**, **Ionașco ~** și **Vasilie ~**.

Dionislat, m-re de la Sfîntul Munte; primește anual, danie cîte un cal B.

Dionisie, episcop de Roman; participă la hotărîri luate de domn și sfat 59, 67, 123, 124, 293, 347, 357, 389, 424; primește întărire pentru braniște 355; martor 367.

Dimburlor, movișta ~, top. la Dădești 376.

Dinceni, sat, < ț. Hîrlău; Dîngeni, c. ~, j. Botoșani >; parte de ocină vîndută Țiței de Ilinca 338.

***Dinceni**, sat, ț. Roman; < probabil j. Neamț >; parte vîndută lui Lupul Prăjescul fost postelnic 145.

Dirlău, v. **Lupul Dirlău**.

Doamna, pîrîu, < afluent al Bistriței >; hotar al braniștii m-rii Bistrița 68, 379.

- Dobra**, soția lui Ion din Vitănești, fiica Măriei Grozăvoae; dăruiește ocina din Vitănești m-rii Vizantia 127.
- Dobri** din Popești; martor 341.
- Dobrlăuți**, sat, <ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, Dobronăuți, c. ~, reg. Cernăuți > 241.
- *Dobromlra**, m-re, <ț. Putna; în Soveja, c. ~, j. Vrancea >; primește venitul satului Galbeni 148.
- Dobrotă**, tatăl lui Ion 118.
- Dobrovăț**, pîrlu, <afluent al Vasluiului>; vad de moară pe ~ 252.
- *Dobrulești**, sat, <ț. Suceava; în Cristești, c. ~, j. Iași > 26.
- Dochia**, fiica lui Drăgan; vinde și răscumpără ocină din Scobențeni 100, 101.
- Dochia**, fiica lui Ion Prevuș, nepoata popii Luca; vinde parte din Băsești 184.
- Dochia** (Dochiia), fiica lui Ursu Bălțatul pitar din Grădești; vinde ocina din Dragsini 179, 245, 263, 276.
- Dochia**, mama lui Lazor 390.
- Dochia**, soția lui Leul din Prăjești, fiica lui Alexie, mama lui Vicol din Prăjești, a-lui Ipatie ș.a. 115.
- Dochia**, fiica Ursei; vinde ocină din Șofrăcești 178.
- Docinții Scobențeni**, v. **Scobențeni**, sat.
- Doelul**, paharnic; dă mărturie 400.
- *Docollna**, sat, <pe Birlad, ț. Birlad; lângă Crasna, c. Albești, j. Vaslui>; scutit de dări în schimbul îngrijirii solilor 364.
- Dodan**, v. **Mihăilă Dodan**.
- Dolea** din Podoleni, mama Angheluței 14.
- *Dolejlni**, sat, <probabil pe Pereschiv, ț. Tutova, j. Vaslui> 78.
- Dolhan** din Stîngăcei; martor 370.
- *Dolhești**, sat, pe Birlad, ț. Tutova; <j. Vaslui>; întărit 373.
- Dolhești**, sat, ț. Fălciu; <c. ~, j. Iași>; ocină cumpărată și întărită lui Ionașco Cehan mare pitar 168.
- Dollna**, pîrlu, <afluent al Sitnei>; sat pe ~ 420.
- Dollna**, sat, ț. Hirău; <c. Leorda, j. Botoșani>; în hotar cu Pitulușeni 420.
- Doljești** (Joljești), sat, ț. Roman; <c. ~, j. Neamț>; parte vindută Păscălinei și fiului ei, Dumitrachi, de Anghelina 233, 257.
- *Donești**, sat, pe Covurlui, <ț. Covurlui; lângă Măstăcani, c. ~, j. Galați>; întărit lui Ionașco din Zmeiani 25.
- Donești**, v. și **Dănești**, sat.
- *Donești**, sat, <pe Bașeu, ț. Dorohoi; lângă Sirbi, c. Vlăsinești, j. Botoșani>; ocină vindută de Simion și Grozava lui Miron 205, 206.
- Donici**, v. **Andronachi Donel**.
- Donel**, hotarul lui ~, top. la Peșterea 169.
- Dorobăț**, martor 257.
- Dorohol**, oraș; tirgoveți 324; ureadnic de ~ 226; iezor lângă ~ 71.
- Dorohol**, ținut; sate din ~ 91, 97, 188, 204, 274, 343, 405; seliște din ~ 269; mare vătaf de ~ 408.
- Dosoftel**, martor 4.
- Dovha**, pădurea ~; punct pe hotarul satului Culișăuți 161, 181.
- Dohva**, pîrlu la Culișăuți 161; hotar 181.
- Dovhea**, valea ~; hotar al satului Culișăuți 161.
- Drabiște**, pîrlu, <afluent al Racovățului>; sat, iaz și moară pe ~ 234.
- Dracachi**, posesor al unor acte 209.
- Drace**, v. **Costandin Drace**.
- Dracea**, pîrcălab de Hotin; dă mărturie 309.
- Dracsini** (Dragsini), sat, <ț. Tutova; Drăxeni, c. Gherghești, j. Vaslui>; ocina vindute de Dochia ș.a. lui Eftimie comișel 179, 276, lui Apostol negutor din Birlad 245, lui Mihail și de acesta lui Apostol 263; cumpărătura lui Eftimie impresurată de Neculai Bălțatul 138.
- Dragoman**, vătaf, tatăl Sărădicăi 284.
- Dragomănești**, sat, <ț. Tutova; c. Gherghești, j. Vaslui> 138.
- Dragomir** din Burdușești; martor 79.
- Dragomirești**, pîrlu, <afluent al Sucevei>; loc de moară pe ~ 67.
- Dragomirești**, sat, ț. Neamț; <c. ~, j. Neamț>; ocină vindută de fiul lui Andronic fost vătaf popii Dumitru din Soci 173.

Dragomirna, m-re, <ț. Suceava; c. s. Mitocu Dragomirnei, m. Suceava>; aleasă ca necropolă de Miron Barnovski 333.

Dragotă, v. **Pătrașco Dragotă**.

Dragsini, v. **Draesini**, sat.

Dragulmîlnisa, v. **Tanasă Dragulmîlnisa**.

Dragus, v. **Cristea Dragus**.

Drăgan, v. **Ștefan Drăgan**.

Drăgan, fiul lui Dumitru uricar, nepotul popii Cosma; vinde ocină din Oncani 210.

Drăgan, fiul lui Fetion; se judecă pentru ocină din Vorovești 249.

Drăgan se judecă pentru moară și heleșteu pe Smila 52.

Drăgan, tatăl Odochiei 100, 101.

Drăgan, tatăl Ștefanei 100, 101.

Drăgan Birzul, martor 313.

Drăgan Mălăi, soțul Olenei; se judecă pentru părți din Blișcenăuți și Zubriceni, zălogește ocini 216, 280.

Drăgan Tăutul, logofăt, fost ~; se judecă pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298; dă mărturie 87, 174, 270, 435; martor 308, 371, 374.

Drăgăllă, bunicul lui Nistor, al lui Ifrim ș.a.; cumpără părți din Ivănești 436.

Drăgăllina din Bordușești; partea ei vindută 18.

Drăgăllna, sora lui Cozma; vinde răzor din Flîinghești 53.

Drăgășani, sat, <ț. Hirlău; Dracșani, c. Sulița, j. Botoșani>; încercare de vecinire a unor săteni din ~ 70.

Drăgești (Drăjăști), sat, <ț. Roman; c. Dămie-nești, j. Bacău> 350, 397; martor din ~ A.

Drăghiel, tatăl Tudorei 404.

Drăghiel Potingu vinde și cumpără ocini din Onești 101.

Drăghicești, sat, <ț. Trotuș; probabil Drăgugești, c. Helegiu, j. Bacău> 268.

Drăghinici, v. **Gilgorie Drăghiniei**.

Drăglă vinde ocină din Dărmănești 7.

Drăgoia, v. **Vișa Drăgoaia**.

Drăgoi, fiul Varvarei din Olișăști, tatăl Ciorcei 2.

***Drăgoteni**, sat, <ț. Suceava; lângă Hărmăneștii Vechi, c. Todirești, j. Iași> 163.

***Drăgoteni**, sat, <probabil același cu *Drăgotești, lângă Borlești, c. ~, j. Neamț> 200.

Drăguș din Mărișești; primește întărire pentru moșie din Mărișești 282.

Drăguș, vornic, tatăl lui Cristea 331.

Drăgușan, diac din Toderești; martor 317, 318.

Drăgușan revinde ocină din Onești 101.

Drăgușeni, sat, <probabil ț. Adjud; Drăgușani, c. Parava, j. Bacău> 176.

Drăgușescul, v. **Costantin Drăgușescul**.

Drăgușa, sora lui Vasile fost jîtnicer; partea ei din Hăsnășeni dăruită m-rii Biserici 83.

Drăjăști, v. **Drăgești**, sat.

Drislive, sat, ț. Dorohoi; <azi Drislea, c. Trușești, j. Botoșani>; părți de ocină întărite lui Toma mare sluger și soției sale 204.

Drojdle, strămoșul lui Maței Roșca; primește danie satul Bălănești 152.

Dronea, martor 428.

***Drulești**, sat, pe Siret, <probabil ț. Roman; lângă Buruenești, c. Doljești, j. Neamț>; părți vindute lui Lupul Prăjescul postelnic 32, 310.

Drumana, sora lui Frățian; partea ei din Drislive vindută 204.

Drumul Furilor, top. la Speriați 268.

Dubase, top. pe Prut, în braniștea Bohotin; loc de moară la ~ întărită lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Dubău, v. **Ghelaf Dubău**.

Duenișă, martor 428.

Dulcești, sat, <ț. Neamț; c. ~, j. Neamț>; în hotar cu Ungurași 185.

Duleje, v. **Vasile Duleje**.

Duma, v. și **Irimia Duma**.

Duma, tatăl lui Erimia 135.

Duma, vinzător în Popi 93, 94.

Dumbravă, vătaf din Florești; martor 322.

Dumbrăveni, sat, <ț. Neamț; Dumbrava din Deal sau ~ din Vale (?), ultimul contopit cu Săvinești, c. s. Săvinești, m. Piatra Neamț> 399.

- Dumbrăvița**, sat, <ț. Suceava; c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; loc de prisacă vîndut de Guța lui Nașcul 313.
- Dumeni**, sat, ț. Dorohoi; <c. George Enescu, j. Botoșani>; dăruit lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea 405.
- Dumeni**, sat, <ț. Iași; R. S. S. Moldovenească, c. Văratec r. Rîșcani> 209; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Dumitra**, fiica lui Crăciun, nepoata lui Eremia din Săoani; vinde ocină din Săoani 435.
- Dumitra**, fiica lui Pătrașco, nepoata lui Ion Scobențeanul; vinde ocini din Scobențeni 100, 101.
- Dumitra**, soția lui Ciolpan; dăruiește ocini m-ril Bisericiani 84.
- Dumitrache**, fiul Păscălinei; cumpără părți din Rusii Goei, Doljști și Crucea de Jos 230, 231, 233, 257.
- Dumitrache Chiriță** <Paleologul>, postelnic, fost mare ~, soțul Mariei Buciața 433, 434; primește danie satul Vinători 424, 433; dăruiește satul Vinători m-ril Bisericiani 424; ia cu sila satul Cîrpeăuți 37.
- Dumitrachi** (Dumitrașco), vistiernic; boier în sfat 146, 169, 203; dă mărturie 93.
- Dumitrașco**, v. și **Dumitrachi**, **Dumitru**.
- Dumitrașco**, diac; scrie: acte domnești 23, 24, 402, zapis 317.
- Dumitrașco** din Spineni; dă mărturie 246.
- Dumitrașco**, fiul lui Bantăș fost spătar; vinde ocini din Ivănățăști și Popșori 253.
- Dumitrașco**, fiul lui Buciumaș; se judecă pentru moară și heleșteu pe Smila 52.
- Dumitrașco**, fiul lui Nicoară; vinde ocină din Săoani 437.
- Dumitrașco**, fiul lui Nistor sau Lucoci, strănepotul lui Gurgea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.
- Dumitrașco**, fiul Olenei; zălogește satele Blișcenăuți și Zubriceni 216.
- Dumitrașco**, fiul lui Șetrarul, fratele lui Enachi; martor 428.
- Dumitrașco**, fratele lui Eremiia; vinde vaduri de mori pe gîrla Putnei 392.
- Dumitrașco**, fost medelnicer; imputernicit să stăpînească cutul Văleni din Șcheia 107.
- Dumitrașco** (Dumitrașcu), stolnic al doilea, fiul lui Lupu fost spătar din Nicorești; cumpără părți din Fiținghești 53—56, 155, 175; dă mărturie 13.
- Dumitrașco**, țigan, fiul lui Turcul; mărturisește o crimă 90; răscumpărat de la moarte de Cărăcaș armaș 414.
- Dumitrașco**, vornic de gloată; dă mărturie 90, 414.
- Dumitrașco Cocoranul**, diac; scrie act domnesc 371.
- Dumitrașco Codă** din Suceava; martor 13.
- Dumitrașco Fulger**, diac, fiul Nastasiei, soțul Măricăi; martor 318; cumpără părți din Iugani și Tămășeni 250; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 255, 298.
- Dumitrașco Ghengoviei**, fiul lui Ghianghea mare logofăt; cumpără un țigan 371.
- Dumitrașco Gheuea**, vornic de gloată (poartă); dă mărturie 42, 437; martor 135; cumpără ocini din Crăiești, Hălmăgeni ș.a. 61, 76, 115; ia ca despăgubire pentru un cal ocină din Costești 220.
- Dumitrașco Iurga** din Birlad; dă mărturie 183; martor 182.
- Dumitrașco Mihul**, soțul Antemiei; lasă prin testament averea sa soției 291; se înțelege cu aceasta pentru moștenire reciprocă 299; scrie zapis 188.
- Dumitrașco Nădăbaleu**, fiul lui Nădăbaico fost vornic; vinde vaduri de mori 4.
- Dumitrașco Pătrașcoviei**, dă mărturie 311.
- Dumitrașco** (Dumitrașcu) Solomon, mare sulger; primește întărire pentru mai multe sate 184; dă mărturie 250, 251, 265, 270, 278.
- Dumitrașco Sturzea**, fiul lui Badiul, nepotul Gaftonii, strănepotul lui Frânțian și al lui Toader Bucotco clucer; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 255, 298.
- Dumitrașco Șaldir**, diac; scrie; acte domnești 160, 239, 380, 405, 411, 426, carte de mărturie 299.
- Dumitrașco Șoldan**, mare stolnic; boier în sfat 169; cumpără ocini în Petlia Mare și Șușmănești 91, 97; dă mărturie 42, 93;

- mare spătar; boier în sfat 146, 203, 218; cumpără satele Vlădicina, Nădăbăuți și Jirebi din Petiia Mare 212, 213, 438; împrumută bani primind zălog 185; dă mărturie 250, 251, 265, 278, 287, 299; martor 197.
- Dumitrașeo Ștefan**, logofăt, mare ~, tatăl lui Gheorghită, al lui Grigoraș și al lui Vasile 7, 184; dăruiește părți din Găgești m-rii Bistrița 192; cumpără satul Flintinele 184; dă mărturie 389; mare vornic; dă mărturie 140, 309.
- Dumitrașeo Varnav**, cumpără parte din cutul Durduceștilor 369.
- Dumitrașeu**, fiul Nastasiei, nepotul lui Sturza fost hatman; vinde parte din Frățești 312.
- Dumitrașeu**, fiul lui Chirița diacon; martor 325.
- Dumitrașeu**, fiul lui Pavăl; vinde vad de moară din Polițani 194.
- Dumitrașeu Sitarlu**, martor 325.
- Dumitri Turue** din Bacău; dă mărturie 391.
- Dumitrie Botoșanul**, cumpără parte din Băiceni 324.
- Dumitru**, v. și **Dumitrașeo**.
- Dumitru**, v. **Enache Cara Dumitru**.
- Dumitru**, diac, tatăl lui Drăgan 210; dă mărturie 90, 208; martor I; scrie: acte domnești 137, 198, 377, 379, 419, I, zapise 19, 144, 155, 197, 264.
- Dumitru** din Bogdănești; martor 368.
- Dumitru** din Clipicești; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Bisericiani 19.
- Dumitru** din Piticiani; martor 190.
- Dumitru** din Stingăcei; martor 370.
- Dumitru** din Suricini; fratele lui Gligori 78.
- Dumitru** din Tureatca; vinde parte din Meleșeuți 367.
- Dumitru**, fiul popii Luca, nepotul lui Toader; dă mărturie 279.
- Dumitru**, fiul lui Trif, fratele lui Vasile și al Nastasiei; vinde ocină din Săcătura 184.
- Dumitru**, nepotul lui Ursu, strănepotul lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fițingești 38.
- Dumitru**, pitar din Călimănești; dă mărturie 245, 263.
- Dumitru**, pircălab; se plînge împotriva satului Tocești 191.
- Dumitru**, popă din Socl; cumpără parte din Dragomirești 173.
- Dumitru**, socrul lui Năstasle 53.
- Dumitru**, strămoșul lui Gavril, al lui Gheorghie ș.a. 42.
- Dumitru**, șoltuz de Bacău; dă mărturie 400.
- Dumitru**, țigan, flul Costandei; întărit lui Malcoci pircălab 286.
- Dumitru**, țigan, fiul lui Țimurea țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Dumitru**, țigan; întărit m-rii Secul 51.
- Dumitru**, vornic de gloată; dă mărturie 91, 145.
- Dumitru Barbovschi** din Becești; martor 361.
- Dumitru Blehi** din Bacău; dă mărturie 391.
- Dumitru (Dumitrașco) Buhuș**, logofăt al treilea, fiul Nastasiei; primește danie în braniștea domnească 247; primește întărire pentru toate satele sale 234; impuniternicit de domn să ia zeciuală 160; se plînge domniei de încălcările satelor Costești și Cupcici 289; cumpără seliștea Răvăcani 149; dă mărturie 42, 87, 91, 93, 140, 145, 236, 250, 251, 265, 270, 299; martor 159; vistiernic, mare ~; cumpără parte din Iurghicgeni 285; dă mărturie 435.
- Dumitru Buză**, tatăl lui Pavel, al lui Rusul ș.a. 42.
- Dumitru Cămirzan**, diac, soțul Solomie; cumpără ocină în Horgoești 407.
- Dumitru Căraușul** din Bordușești; martor 18.
- Dumitru Laseneu** din Șerbiceni; martor hortarnic 161.
- Dumitru Leheelnsehl** din Leheiani; martor 361.
- Dumitru Leoa**, vornic de gloată; dă mărturie 265; primește danie domnească satul Piscani 342.
- Dumitru Poniel**, martor testamentar 291.
- Dumitru Poturul** din Huși; martor 13.
- Dumitru Pula (Puiiu)** din Negoști, cumnatul lui Dumitrașco Solomon; cumpără parte de sat 184; dă mărturie 339.

Dumitru Pureel, nepotul lui Pintea fost șetrar; dă ocină pentru a-și plăti capul 251, 252.

Dumitru Stavăr, vornic de gloată, tatăl Angheniei 65; dă mărturie 43;

fost ~, pircălab, se judecă pentru satul Fintina 366.

Dumitru Tălabă, tatăl lui Iosip, al Urteii și al Antoniei, fratele lui Pătrașcu Tălabă 93, 94.

Dumitru Tătarul din Podu Leloe; martor 369.

Dunea din Grozești; martor 15.

Dura, v. **Sanson Dura**.

Durașco, fiul lui Caramiz, nepotul lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.

Durducelști, cut al satului Săculani 369.

Durnești, sat, <ț. Neamț; Dornești, c. Costița, j. Neamț>; ocină zălogită de călugărița Varvara la Tofan Sechil 9.

***Dușești**, sat, pe Vaslui, ț. Vaslui; <lingă Codăești, c. ~, j. Vaslui>; întărit m-rii Golia în urma unei judecăți cu Ionașco Hădărașu 396.

Dușmanul Mare, sat, ț. Iași; <R. S. S. Moldovenească, Okteabr'skoe (fost Dușmani), c. ~, r. Fălești>; fost al lui Isac Balica hatman, dăruit lui Pătrașco și Miron Cio-golea 394.

Dușmanul Mic, sat, ț. Iași; <R. S. S. Moldovenească, Okteabr'skoe (fost Dușmani), c. ~, r. Fălești>; fost al lui Isac Balica hatman, dăruit lui Pătrașco și Miron Cio-golea 394.

Dzamă, v. **Pavel Dzamă**.

Dzărnești, v. **Zărnești**.

E

Eane, v. și **Iane**.

Eane postelnic, v. **Ianache** postelnic.

Echlm din Prăjești; dă mărturie 115.

Echimu, v. **Oana Echimu**.

Ecușeni, sat, ț. Suceava; <Icușeni, c. Vorona, j. Botoșani>; a șasea parte cumpărată și întărită lui Costantin vornic de gloată 164.

Efrim, fiul lui Toma, nepotul lui Drăgăllă; primește întărire pentru ocini din Ivănești 436.

Efrim, ieromonah; martor 55.

Efrim se judecă pentru moară și heleșteu pe Smila 52.

Efrim, vecin din Războieni; întărit lui Ionașco Prăjescu 162.

Eftemie, popă; primește danie jumătate din satul Peștera 169.

Eftimlia, v. **Aftimlia**.

Eftimlia, soția lui Toma mare sulger, fiica lui Miron fost clucer, nepoata lui Gligorie clucer ș. a. primește întărire pentru cumpărături din Drislive 204; se judecă și primește întărire pentru o falce și jumătate de vie de la Cotnari B.

Eftinea, țigancă, soția lui Adam; dată în prețul unor heleșteu m-rii Secu 406.

Elachim din Coșești; martor 221.

Elan (Ialan), pîrlu, <afluent al Prutului>; hotar I.

Elan, vale; sate pe ~ 325.

Elanul (Ialanul) Vechi, pîrlu; vad de moară pe ~ I.

Eleana, v. **Ileana**.

Elena, v. și **Olena**.

Elena, nepoata Anușcăi, sora lui Costin, a lui Simion ș.a.; vinde jumătate din Țibănești 102.

Elenca, mama lui Costantin Pribliciu și a Axăneli; partea ei din Saca vindută 106.

Elinea, fiica lui Pavel Hăblici, sora lui Costandin; vinde ocni din Hlăpești 102.

<Elisabeta Movilă>, v. **Safta** <Movilă>.

Enache, v. și **Ianache**.

Enache (Eanachi) **Cara Dumitru**, armaș al dollea; dă mărturie 43, 93.

Enachi din Gănești; martor 341.

Enachi (Enachie), fiul lui Șetrarul; martor 428.

Enachi, spătar; dă mărturie 251.

Enachi (Nachle) Golan, negustor din Birlad; dă mărturie 182, 183, 336, 337.

Enculeas(a), v. **Nastasia Eneuleas(a)**.

Eonașco, v. **Ionașcu**.

Epifanie, v. și **Pifanie**.

Epifanie, călugăr de la m-rea Bistrița; dă mărturie 406.

Epifanie, egumen al m-rii Bistrița; dă mărturie 304.

Eremia, v. și Ieremia.

Eremia (Irimiia) din Săoani; vinde ocină din Săoani 435; dă mărturie 142, 145.

Eremia, fiul lui Giurgea, strănepotul lui Giurgea Liescul; vinde ocini din Fițin-ghesți 38.

Eremia se judecă pentru seliștea Crinșani 118.

Eremia (Irimița), tatăl lui Sava și al Leliței 416, 418.

Eremia, vameș; martor 190.

Eremia, fost vornic mare, tatăl Vărvarei 286.

Eremia Necșul, fiul lui Giurgea Necșul stolnic; vinde ocină din Cincești 431.

Eremia Tetea, tatăl Măgdălinei și al Anisiei 91, 97.

Eremleșul, tatăl lui Ionașco 91, 97.

Eremia (Erimiia), fiul lui Onciul, nepotul lui Obrejie; vinde ocină din Arpășești 317, 318.

Eremia (Erimia) Nădăbaleu, fiul lui Nădăbaicu fost vornic; vinde vaduri de mori de pe gîrla Putnei 4, 392.

Erești, v. Irești, sat.

Erhan, partea lui ~ din Bălășești vindută A.

Erimia, vinzător în Scobențeni 101.

Erimie, căpitan; martor 221.

Erina, v. și Irina.

Erina din Scobențeni; răscumpără și vinde ocină 100, 101.

Erina, mama Măricăi și a Todosiei 140.

Erina, soția lui Lupul cupar, fiica Nastasiei Enculeasa; vinde seliștea Răvăcani 149.

Erodia, vinzătoare în Dărmănești 7.

Erolma, stolnic; boier în sfat 203.

Eșcani, sat, <ț. Suceava; Ițcani, înglobat în m. Suceava>; scutit de dări 66.

Eustratie, v. și Evstratie, Istrate.

Eustratie, fost logofăt; dă mărturie 174; primește întărire pentru Teșeuți 126.

Eustratie, vistiernic; dă mărturie 299.

Evdochia, fiica lui Badiul, sora lui Andronic, a lui Dumitrașco Sturza ș.a.; solicită și primește întărire pentru Răchiteni 255.

Evloghie, v. Gheorghie Evloghie.

Evloghie, episcop de Rădăuți; participă la hotărîri luate de domn și sfat 59, 67, 124, 293, 347, 389, 424; primește întărire pentru Lăcina 274; cumpără satul Meleșuți 367.

Evstratie Popovici, copie act 147.

*Ezereni, sat, <ț. Roman; lângă Dădești, c. s. Tirgu Frumos, j. Iași>; în hotarul seliștii Dădești 376.

F

Fagul, munte, <ț. Neamț>; hotar al bra-niștii m-rii Secu 147, 172.

Fal, v. Iacob Fal.

Fantu Trifan din Mărcești; dă mărturie 282.

Făbîlan, șoltuz de Bacău; dă mărturie 267.

Făcău, v. Ion Făcău.

Fădor, tatăl lui Maxin Buzea, bunicul lui Ionașco 428.

Fădușco, iezar rus; se judecă pentru moarte de om și primește despăgubiri 287.

Făgăraș, vinzător în Onutul de Sus 241.

Fălelu, oraș 425.

Fălelu, ținut; sate din ~ 168, 309, 311, 325, 359, I; seliște din ~ 96; slujitori domnești din ~ 359.

Fărțol, v. Toader Fărțol.

Fătul din Miciești; martor la răscumpărarea unei vinovății 284.

*Făureni, sat, <ț. Tutova; la obîrșia Tutovei, lângă Ruseni Răzeși, c. Plopana, j. Bacău>; ocini cumpărate, primite ca zestre și întărite lui Corulu comis 115.

Fealtin (Fialtin), sas din Cotnari, șoltuz; primește întărire pentru o moară și o povarnă de pe Buhainți 137; dă mărturie 110, B.

Fedea, bunicul lui Gligori 271.

Fedeșeni, sat, <ț. Roman; c. Strunga, j. Iași> 310.

Ferghi, v. Toader Ferghi.

Fetion, v. Ion Fetion.

Fetion, fiul Măriei, nepotul Maicăi; vinde ocină din Bogdănești 368.

Fetion, martor 257.

Fetion, tatăl Antemiei, al Nastasiei și al lui Drăgan 249.

*Fetonești, seliște, ț. Iași; < lângă Victoria, c. ~, j. Iași>; schimbată de Gheorghe Jora pîrcălab cu seliștea Selicicană a m-rii Aroneanu 269.

Feținghești, v. Fiținghești, sat.

Fialtn, v. Fealtin.

Fierle, v. Gavril Fierle.

***Fiținghești (Feținghești, Fiținghești), numit** înainte Răzimești 38, sat, ț. Putna; <în c. Bolotești, j. Vrancea >; a treia parte dăruită de Istratie logofăt m-rii Bisericiani 38; ocini vindute m-rii Bisericiani 6, 15; răzoare vindute lui Dumitrașco stolnic 53—55; vii vindute aceluiași 56, 155, 175.

***Fintina, sat, ț. Tecuci; <lingă Mînjina,** azi Costache Negri, c. ~, j. Galați >; dăruit de Enache postelnic m-rii Galata, întărit de domn 366.

Fintinele, sat, ț. Bacău; <c. Hemeiuș, m. Bacău >; cumpărat de Dumitrașcu Solomon de la fiii lui Dumitrașco Ștefan logofăt 184

Fîrțăști, v. Frătești, sat.

Flandra, <provincie în Belgia >; postav de ~ 115.

Floare, fiica lui Coste, nepoata Țogăi; vinde ocină din Ivănești 1.

Flondor, copie act 209.

Flore, nepotul lui Pătru din Bătinești; martor la o vinzare 320.

Florea, vecin din Războieni, fiul lui Nicula; întărit lui Ionașco Prăjescul 162.

Florești, sat, <ț. Putna; contopit cu Cîmpineanca, c. s. Cîmpineanca, or. Focșani, j. Vrancea > 322.

Foalele, obcină, <ț. Neamț >; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.

Focșea, v. Ion Focșea.

Focșea Cornil, debitor al lui Gabăr pîrcălab 425.

Focșea (Focșea), fiul lui Ionașco din Ruginoasa; se judecă pentru ocină din Ruginoasa 143; dă mărturie 145.

Focșani, oraș; trgoveți 15, 322; negustor din ~ 322.

Focșea din Bălăiești; vinde ocină din Bălăiești 242.

Focșea din Ruginoasa; dă mărturie 142.

Focșea din Tălăharești; martor 164.

Focșea, țigan, fiul lui Onaca țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

Focșia, v. Nistor Focșia.

Fodor Didiche din Dobrinăuți, din neamul lui Vertăian; dă mărturie 241.

Fodosle (Fodor), pod de piatră al lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.

Foloș, v. Martin Foloș.

Fortuna, v. <Mihail> Fortuna.

Fotul Șăfranceă, bărbier din Cotnari; vinde ocină din Băiceni 159.

Franț, vistiernic; primește întărire pentru ocină din Jăgureni 260.

Franțlan (Franțiaș, Frăntiian) Hrincovielu, fratele lui Toader Bucotco clucer, strămoșul lui Andronic, al lui Dumitrașco Sturzea ș. a. 250, 255, 298.

Franțman, strămoșul lui Maței Roșca; primește danie satul Bălănești 152.

Frâslua, fiica Sorei, nepoata lui Ghiorghe, a lui Gavril și a Antimiei; vinde ocină din Hlăpești 42.

Frățelu dă mărturie 242.

Frățești, sat, <ț. Roman; azi Buhonca, c. Doljești, j. Neamț >; jumătate de sat vindută de Pirvul ș.a. lui Neniul vornic 8; părți cumpărate de Ionașcu Gheanghea mare logofăt de la Candachia ș.a. 312.

Frățilian, vînzător în Drislive 204.

Frățilă se judecă pentru seliștea Crinjeni 118.

Frățilian, v. Bran Frățilian.

Freanț, v. Nechita Freanț.

Freanți, v. Cozma Freanți.

Frumoasa, m-re, v. Iași, oraș.

Frumușenilor, dealul ~, vii la Băiceni, pe dealul ~ 159, 417.

***Fruntești, sat, <pe Siret, ț. Roman; j. Iași > 82.**

Fulga, v. Vasilie Fulga.

Fulger, v. Dumitrașco ~.

Furelturile Doboreanului, culme; hotar al braniștii m-rii Secu 147, 172.

Furdul, fost pîrcălab; dă partea sa de ocină din Tocești pentru o datorie E.

Furtună, v. Mihail Fortuna.

Futichi, v. Zaharia Futiehl.

G

Gabăr pîrcălab; imputernicit să stăpînească ocini zălogite 425.

Gafļa mama lui Ștefan Boul, a Mariei ș.a. 140.

Gafļa, fiica lui Simion, nepoata lui Herțea bătrînul; partea ei din Cotelevul vindută 102.

Gafiona, v. și **Aftona**.

Gafiona, fiica lui Burnar diac, sora lui Vartic; vinde ocină din Văcărești 43, din Grozești 196.

Gafiona, mama Nastasiei, descendentă din Toader Bucotco clucer sau din Franțian Hrincoveci 255, 298.

Gafiona, soția lui Vasile Logoș; vinde ocină din Periați 238.

Gafiona Nebojateoae, mama Măricuțel 164.

Gagea, v. **Mareu Gagea**.

Gahla, mama lui Ștefan; partea ei din Bogdănești vindută 368.

Galafion (Galaction), egumenul m-rii Sf. Sava; dă mărturie 216.

***Galata** de Jos, m-re, v. **Iași**, oraș.

Galata de Sus, m-re, v. **Iași**, oraș.

Galați, oraș; sat lngă ~ 308; martor din ~ E.

Galbeni (Galbini), sat, <ț. Tecuci; c. Tănăsoaia, j. Vrancea>; ocini răscumpărate de Ursul Vartic și rudele sale de la Gheorghie, nepotul lui Nicoară hatman 134, 135; venitul satului dăruit m-rii Dobromira 148.

Galerie, egumenul m-rii Tazlău; dă mărturie 303.

***Gamțeni**, sat, ț. Sorocea; < R. S. S. Moldovenească >; întărit m-rii Sf. Sava din Iași 307.

Gane, v. **Sava Gane**.

Gangur, martor 12.

Gaple din Bogdănești; martor 368.

Gapina, mama lui Costantin diac 256.

Gaspar < Grațian >, domn al Moldovei; ocini zălogite în vremea lui 216; datorie din zilele lui E; acte de la ~ 156, 424, 433, 434.

Gavrill din Căuteșani; dă mărturie 233, 257; martor 397.

Gavrill din Tulești; martor 341.

Gavrill, fiul Ioanei, nepotul lui Eremia Necșul; vinde ocini din Cincești 431.

Gavrill, fiul Lelei din Mihăiești; vinde ocină din Verești 288.

Gavrill, fiul lui Maxim Udrea, fratele lui Isac; vinde jumătate din Oncani 210.

Gavrill, fiul lui Nistor Șuverdeanul; vinde ocini din Scobențeni 100, 101.

Gavrill, fiul Palaghiei, nepotul lui Miron; vinde ocină din Iurghiceni 22.

Gavrill, fiul lui Surtă; dă mărturie 242.

Gavrill, portar; martor 290.

Gavrill, popă din Săcuiani; dă mărturie 115.

Gavrill, fost staroste, tatăl (fratele?) Tudorei 43, 196.

Gavrill, tatăl lui Piscul, al lui Stratul ș.a., fratele lui Gheorghe 42.

Gavrill, tatăl lui Vasilie, al Nastasiei și al Anei, bunicul lui Pavel, al lui Vasile și al lui Ion; a cumpărat părți din Ivoești 278, 281.

Gavrill, țigan, fiul lui Hanțul țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

Gavrill, țigan, fiul lui Ionașco țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

Gavrill, țigan, fiul lui Onaca țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

Gavrill, ureadnic din Onțani; dă mărturie 324.

Gavrill, vătăman din Șetrăreni; martor 338.

Gavrill, viile lui de la Cotnari 10.

Gavrill Bogdan, martor 111.

Gavrill Calotă din Găgești; dă mărturie 183.

Gavrill Dînga, bunicul lui Ionașcu Văliște 184.

Gavrill Flerie, vînzător în Ciohoreni 416, 418.

Gavrill Hulpe, tatăl Anei, al Porhinei și al Nastasiei 438.

Gavrill Mîrea, vornic de gloată, fost ~; primește poruncă să stîlpească un loc 109; martori 44, 144, 437.

Gavrill Musteață, martor 242.

Gavrill Onelul, diac; scrie acte domnești 127, 129.

Gavrill Pureel, fiul lui Purcel fost postelnic, tatăl lui Vasilie Purcel 74.

Gavrill Vățul, tatăl lui Gheorghe, al lui Simion și al lui Leavul 311.

Gavrillaș Mătias, fost vornic mare; primește poruncă pentru o cercetare 289; desemnat de Miron Barnovschi executor testamentar 333; cumpără sate și părți de sate 34, 188, 329 362; împresoară vecinii lui Isac Stîrcea 375.

Gavrillașco, fiul lui Ghiorghe Siminecianul; vinde ocină din Dănceni 145.

Gavrillie, călugăr de la m-re Bistrița; dă mărturie 406.

Gavrillița din Prăjești; dă mărturie 115.

Gavrlița din Bîrlad; dă mărturie 179.

Gavrlița din Bogdănești; martor 368.

- Găgești**, sat, ț. Putna; < c. Bolotești, j. Vrancea > 6, 183; mori din ~ dăruite m-rii Bistrița 192.
- ***Gălășești**, sat, < ț. Adjud; lângă Pincești, c. ~, j. Bacău > 284.
- ***Gănești**, sat, < la obârșia Tutovei, ț. Tutova; j. Bacău > 44, 276, 341.
- Găureni**, sat, < ț. Roman; probabil Găureana, azi Gura Văii, c. Strunga, j. Iași >; parte întărită lui Lupul Prăjescul fost postelnic 32; seliștea ~ întărită lui Dumitru Buhuș 234.
- Geamene**, bălți, < pe Prut, ț. Tigheci; R. S. S. Moldovenească, r. Cahul >; părți din ~ oprite pentru o datorie de Gabăr pircălab 425.
- Gefer** bașa, turc; creditează boier moldovean 316.
- Gemeleu**, munte, < ț. Suceava > al m-rii Sucevița 363.
- Gerul**, pîrau, < afluent al Siretului >; sate pe ~ 93, 94, 366.
- Gheanghe** (Gheanghea), logofăt, v. Ionașco **Ghlanghea**.
- Ghearghiță** (Ghiorghiță), păhărnice, fiul Anușcăi, nepotul lui Ciolpan; vinde parte din poiana Muncei 139, 178.
- Ghelafi** Dubău, cumpărător în Antălești 422.
- Ghelasie**, călugăr de la m-rea Sf. Ilie; participă la o învoială a m-rii pentru Războieni 12.
- Ghelasie**, egumenul m-rii Pingărați; se judecă pentru o poiană 295.
- Ghenghe** (Ghenghia), logofăt, v. Ionașco **Ghlanghea**.
- Ghengovici**, v. **Dumitrașco Ghengovici**.
- Gheoca**, v. **Vasili Gheoca**.
- Gheonoala**, top. la Jigoreni 260.
- Gheorghe** din Mihăilești; martor la răscumpărarea unei vinovății 284.
- Gheorghe**, fiul lui Gherasim, nepotul Lazei; vinde ocină din Leoști 311.
- Gheorghe**, proegumen de la m-rea Solca; martor 367.
- Gheorghe** (Gheorghie), tatăl lui Gligorie, al lui Ionașco și al Măricăi 100, 101.
- Gheorghe** (Gheorghie, Ghiorghii) Bașotă, fost vistiernic; dă mărturie 87, 236, 270, 309, 311.
- Gheorghe Herga**, hînsărel din Procelnici; martor 150.
- Gheorghe** (Gheorghie, Ghiorghie, Ghiorghii) Jora (Jorea), sulger, fiul lui Simion Jora și al Anei; împarte cu frații săi ocinile moștenite 10; cumpără părți din Bliscenăuți și Zubriceni 216; scrie zapis 10; pircălab < de Hotin >, fost ~; dă mărturie 236, 278; se judecă pentru părți din Bliscenăuți și Zubriceni 280; pîrit pentru încălcare de hotare 289; face schimb de seliști cu m-rea Aroneanu 269.
- Gheorghe** (Gheorghie, Ghiorghe, Ghiorghie) Năvrăpăseul, diac; dă mărturie 145, 310; martor 374, 435.
- Gheorghe** (Gheorghie, Ghiorghii, Ghiorghie) Roșca, vistiernic al doilea, fratele lui Vasile Roșca vornic de gloată; dă mărturie 91, 93, 185, 236, 250, 265, 299, 435; primește danie de la domn seliștea Sterpeni 96; primește întărire pentru sate 100, 102; se judecă pentru Sterpeni 335; cumpără sate și părți de sate 42, 101, 153, 210, 278, 281; face schimb de ocini cu Gligorașco Ureche 101.
- Gheorghe** din Rădești; vinde ocina lui Molofei din Răispeni 158.
- Gheorghe** Coropeeanul, fiul Măriței Iorașcoia, nepotul lui Costandin Stîrcea; creditor 229.
- Gheorghie**, fost ceașnic, fiul Măriei; vinde ocini din Popi 93, 94.
- Gheorghie** din Jigoreni; dă mărturie 246.
- Gheorghie** din Spătărești, soțul Măricăi 421.
- Gheorghie** din Suceava; martor 205, 206.
- Gheorghie** din Vîrtop; martor 404.
- Gheorghie**, dragoman din Clîpicești; martor 320.
- Gheorghie**, egumenul m-rii Bisericieni 270.
- Gheorghie**, egumenul m-rii Solca 274.
- Gheorghie**, fiica lui din Mogoșești vinde ocină din Mogoșești 361.
- Gheorghie**, fiul lui Gavril Vățul; vinde ocină din Leoști 311.

- Gheorghie**, fiul lui Grozav, nepotul Vișii Drăgoaia; vinde ocină din Năsoești 184.
- Gheorghie** (Gheorghită), fiul lui Manole, nepotul lui Nicoriță hatman; vinde părți din Galbeni 134, 135.
- Gheorghie** (Gheorghită, Ghiorghită), fiul lui Dumitrașco Ștefan mare logofăt (vornic); vinde satul Fintinele 184; dă mărturie 140; martor 7.
- Gheorghie**, fratele lui Lupul vornic; dă mărturie 251.
- Gheorghie**, fratele lui Toma Moişanul; vinde jumătate din Lăcina 274.
- Gheorghie**, pîrgar mare de Bacău; dă mărturie 400.
- Gheorghie**, sulger din Dăjeni; martor 150.
- Gheorghie**, vînzător în Băicani 61.
- Gheorghie Bostanu**, martor 400.
- Gheorghie Boș**, diac; martor 197.
- Gheorghie Evloghie**, dascăl; traduce act 213.
- Gheorghie Gherghina**, pitar, tatăl lui Pavel 371.
- Gheorghie Nigollei**, posesorul unui act; soliciită traducerea lui 393.
- Gheorghie Saula**, nepotul lui Saula din Procelnici; se judecă pentru parte din Procelnici 125; martor 150.
- Gheorghil** (Ghiorghie), preot domnesc din Bacău; dă mărturie 391, 400; cumpără ocină din Tămaș 171.
- Gheorghil Mallatri**, martor la traducerea unui act 325.
- Gheorghil Vrabie**, logofăt de divan; traduce act 325.
- Gheorghită**, v. și **Ghearghiță**, **Gheorghie**.
- Gheorghită**, diac din Todirești; martor 317, 318.
- Gheorghită**, vătaf; dă mărturie 276.
- Gheorghită**, vilele lui de la Cotnar 10.
- Gheorma**, v. **Necula Gheorma**.
- Gherasim**, tatăl lui Gheorghe 311.
- Gherasim Putneanu**, ieromonah; traduce act 102.
- Gherghel**, spătar; autentifică o copie 393.
- Ghergheti**, sat, <ț. Tutova; c. ~, j. Vaslui> 183, 242.
- Gherghina**, v. și **Ghirghina**.
- Gherghina**, v. **Gheorghie Gherghina**.
- Gherghina**, fiul lui Gligor, nepotul Urtei; vinde ocini din Ivănești 436.
- Gherman**, postelnic, bunicul Anăsiei 336.
- Gherman**, tatăl lui Ștefan diac, al lui Ion șf al lui Vasilie din Hălăseni 128.
- Ghermăneștilor**, bătrînul ~, în Galbeni 135.
- Ghervasie**, martor 388.
- Ghețlu** (Ghețău), martor 369.
- Gheuca**, v. **Dumitrașco** ~ și **Simion** ~.
- Ghianghe** (Ghianghea), logofăt, v. **Ionașco Ghianghea**.
- Ghidion**, călugăr de la m-reă Sf. Ilie 12.
- Ghidion**, călugăr de la m-reă Solca; martor 274.
- Ghidul** din Hociungi 157.
- *Ghidușeni** (Ghindușari), sat, ț. Covurlui; <între Scînteești, c. ~ și Tulucești, c. ~, j. Galați>; părți vindute lui Ionașco. Ghianghea mare logofăt 308.
- Ghigoescul**, v. **Isac Ghigoeseul**.
- Ghinee**, fost șoltuz de Adjud, tatăl lui Apostol; martor 176.
- Ghindușari**, v. **Ghidușeni**, sat.
- Ghinea**, fost pîrcălab, soțul Irinei 336.
- Ghiorghe**, v. **Gheorghe**.
- Ghiorghil**, fiul lui Ionașco, nepotul lui Frățăian; copărtaş în Onutul de Sus, fațmoară 241.
- Ghiorghil**, martor 7.
- Ghiorghil**, staroste de negustori din Iași; cumpără parte din Șendreni 227.
- Ghiorghil Corosteanul**, martor 188.
- Ghiorghil Hanul**, martor 227.
- Ghiorghil Horneșu** din Tămaș; cumpără ocină din Tămaș 200.
- Ghiorghil Oana** dă mărturie pentru o pricină 370.
- Ghiorghil Simineceanul**, fost vornic, tatăl lui Ionașco, al lui Gavrilășco și al Nastasieb 145.
- Ghiorghie**, bărbier; martor 12.
- Ghiorghie**, clucer mare; dă mărturie 185.
- Ghiorghie** din Clipsești; martor 15.
- Ghiorghie**, fiul Tudorei, strănepotul lui Dumitru și al Vasilcăi; vinde ocini din Hlapești 42.
- Ghiorghie**, popă din Rugășești; martor testamentar 291.

- Ghlorghle**, staroste de Trotuș; dă mărturie 339.
- Ghlorghle**, tatăl Bilcăi, unchiul lui Piscul, al lui Stratul ș.a. 42.
- Ghiorghiță**, v. și **Gheorghe**.
- Ghlorghlă**, fiul Agăției Ciohoreana, tatăl lui Pătrașco Bașotă; a stăpinit satul Ciohoreni 273.
- Ghlorghina**, fiica lui Ionașco, nepoata Vasilcăi; vinde ocină din Săcuiani 189.
- Glanta**, martor 328.
- Glureanl**, sat, ț. Fălcu; <c. Găgești, j. Vaslui>; dăruit de domn lui Costandin Sitarul 325.
- Glurge Gîrbovină**, tatăl lui Sima; vinde vie din Fiținghești 175; probabil același cu Giurgiu, vinzător în Fiținghești 55.
- Glurcea**, bunicul lui Lupul 155.
- Glurcea** (Giurgia) din Vitănești; vinde vad de moară 182, 183.
- Glurcea**, tatăl lui Gligorcea, al lui Eremia și al lui Costache 38.
- Glurcea Llescul**, tatăl lui Caramiz, bunicul lui Durașco și al Țonței 38.
- Glurcea Necșul**, stolnic, tatăl lui Eremia Necșul 431.
- Glurglu**, vinzător în Fiținghești, v. **Glurge Gîrbovină**.
- Glurov**, sat, ț. Neamț; <Girov, c. ~, j. Neamț>; dăruit și întărit m-rii Aroneanu 27.
- Gidnșl**, sat, <ț. Roman; c. Sagna, j. Neamț>; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234; prisacă și loc de fînaț întărite Episcopiei de Roman 358.
- Girbovăț**, pîrlu, <afluent al Birladului>; sat pe ~ 102.
- Girbovină**, v. **Glurge Gîrbovină**.
- Gîrdești** (Grădești), sat, <ț. Tutova; c. Voinesti, j. Vaslui> 138, 245, 263.
- Girdoman** (Girduman), strămoșul lui Vasilie Logoș 268.
- Girdomăneștilor**, bătrînul ~, în Speriași 268.
- Girlă**, la Stolniceni; loc de iaz în ~ 306.
- Girle**, brațe ale Putnei 192.
- Girlești**, sat, <ț. Putna; azi Costieni, contopit cu Nămolosa Tîrg, c. Nămolosa, j. Galați> 14.
- Glăvan** pisar, străbunicul lui Stratul Bolea 271.
- Glegorie** din Cociuba; dă mărturie 242.
- Glegorie Surtă**, tatăl lui Gavril; dă mărturie 242.
- Gliga** din Cuciuța, cumpără parte din Săcuiani 189.
- Gliga**, fiul lui Maftel Roșca, v. **Glgorie**.
- Gliga**, popă; martor 9.
- Gliga Hrlneovlelu**, tatăl Nastasiei, bunicul lui Ionașco, al lui Ștefan ș.a. 250, 255, 298.
- Glgor**, fiul Urței, tatăl lui Gherghina și al lui Androe 436.
- Glgor**, tatăl Șchiaucăi și al Martei; partea lui din Coșești vîndută 44.
- Glgorașco**, fiul lui Ștefan Ciumală; partea lui din Ciumălești vîndută 100.
- Glgorașcu** <Be>Jan, martor 7.
- Glgorașco Mogîldea**, martor 7.
- Glgorașco Ureche**, v. **Glgorie Ureche**.
- Glgorcea**, v. și **Ionașco** ~.
- Glgorcea**, croitor, soțul Măriei, tatăl lui Ionașco din Iași 58.
- Glgorcea**, cumpărător în Cincești 431.
- Glgorcea**, fiul lui Glurcea, strănepotul lui Glurcea Liescul; vinde ocini din Fiținghești 38.
- Glgorcea**, fost jitnicer; cumpără părți din Dărmănești 7.
- Glgoreea**, pitărel din Mădrjeaci; martor 163.
- Glgoreea**, tatăl lui Ionașco 182, 183.
- Glgori** din Suricini; dă mărturie 78.
- Glgori**, fiul Vasilcăi, nepotul Fedcăi; se judecă pentru părți din Mogoșești 271.
- Glgori**, tatăl Trușcăi; cumpără o ocină a lui Midilian 131.
- Glgori Căpățlnă** din Sirbi; dă mărturie 328.
- Glgorie** v. și **Glegorie**.
- Glgorie**, călugăr de la m-reă Sucevița 290.
- Glgorie**, clucer, soțul Sorei, tatăl lui Miron fost clucer, nepotul Grăpinei monahia; primește danie de la cea din urmă o falce și jumătate de vie de la Cotnari B.
- Glgorie** din Miclăușeni; dă mărturie 310.
- Glgorie**, egumenul m-rii Berzunți; dă mărturie 268.
- Glgorie** (Grigori), fiul Anghelinei, strănepotul lui Mihul logofăt; vinde ocini din Hlăpești 42, Bujoreni, Pipărcani ș.a. 132, Mastatici 228.
- Glgorie**, fiul lui Gheorghie; vinde ocină din Scobențeni 100, 101.

Gilgorle, fiul lui Ionașco și al Loghinei; vinde și dăruiește curătură de la Straja 129, 296.

Gilgorle (Gliga), fiul lui Maței Roșca din Birlad; pretinde că are acte pentru seșiștea Bălăceni 264, recunoaște neadevărul 165.

Gilgorle, fiul Palaghiei, nepotul lui Miron; vinde ocină din Iurghiceni 22.

Gilgorle, fiul popii din Bogdănești; martor 368.

Gilgorle, fiul lui Tărlță din Tecuci; vinde vad de moară din hotarul tirgului Tecuci 203.

Gilgorle, fiul lui Ursu Bălțatul, nepotul lui Ifrim vistiernic; vinde ocini din Bujoreni, Pipărcani ș.a. 132, 228; partea lui din Dragsini vindută 179, 276.

Gilgorle (Grigurii), martor 388.

Gilgorle, martor 313.

Gilgorle, nepotul lui Hromșa, fratele lui Tudoran 142.

Gilgorle, popă; dă mărturie 369.

Gilgorle, popă din Cozmești; cumpără parte din Vereșeni 167.

Gilgorle, popă din Dămieniști; martor 397.

Gilgorle, popă din Glodeni; se judecă pentru o parte din Codăești 74.

Gilgorle, popă din Hărmănești, fiul preotului Albaș; vinde ocina din Risipeni a lui Molofei 158.

Gilgorle, popă din Iași; se plinge pentru ocină din Rădeni impresurată și obține poruncă de hotărnicire 219.

Gilgorle, popă din Toderești; martor 317, 318.

Gilgorle, pușcar din Iași; vinde prisacă C.

Gilgorle, sluga lui Ionașco Boldescu; trimis să aducă niște vite 332.

Gilgorle, soțul Tudorei 100, 101.

Gilgorle, tatăl lui Nacul și al lui Onciul 145.

Gilgorle, vătaf, tatăl lui Ionașco 416, 418.

Gilgorle, vătaf de țigani; intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani 90, 414.

Gilgorle (alt ~), vătaf de țigani; intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani

Gilgorle Cărăseul, martor 12.

Gilgorle Clogolea, din Ionăsești; dă mărturie 167.

Gilgorle Drăghiniei, socrul lui Condrea fost cămănar; dă mărturie 309.

Gilgorle Gola, dă mărturie 310.

Gilgorle Șandru, fiul lui Șandru cel bătrîn; vinde ocină din Mănești 92.

Gilgorle (Gligorașso) Ureche (Urechiușe), fost logofăt, fiul lui Nistor Ureche; schimbă ocini din Onești 101; dă mărturie A.

Glimela Mare, munte; <ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Bisericieni 87 și Pingărați 124, 270, 382.

***Glodeni**, sat, <pe Tutova, ț. Tutova; lngă Călimănești, c. Pulești, j. Vaslui>; ocini vindute de Oprina, Vasile ș.a. lui Dumitrașco Gheuca vornic 61, 76.

Glodeni, sat, <ț. Vaslui; or. Negrești, j. Vaslui>; 74.

Glodișoare, top. la Dădești 376.

Glodul, munte; <ț. Neamț>; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.

Goe, fost vornic, soțul Candachiei; cumpără și vinde jumătate din Șendrești 85.

Gogol, vătaf de țigani; intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani 90; primește poruncă să caute țigani fugiți 383.

Goia, v. **Gilgorle** Gola.

Gola, postelnic; cumpără și vinde satu Fîntînele 184.

Gola, vătaf de țigani intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani 90, 414.

Golan, v. **Enachl** **Golan**.

Golan, bunicul lui Midilian 131.

Golea, țigancă, fiica lui Țimurea țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Goișor, v. **Iurașco** **Goișor**.

Golăeș, v. **Istrate** **Golăeș**.

Golăl, fost logofăt; hotarnic 125.

Golăniasa, v. **Chirlighina** **Golăntasa**.

Golia, m-re, v. **Iași**, oraș.

***Golunboe**, sat, pe Siret, <ln hotar cu Tecuci, ț. Tecuci; j. Galați>; ln hotar cu Mărcăști 196.

Gonțea, fost vornic, fiul lui Păcurar; a cumpărat satul Coblîia și l-a pierdut pentru hiclenie 411.

Gorbăneștii, sat, <ț. Hirleu; c. ~, j. Botoșani> 324.

Gorcea, tatăl lui Isac 415.

Gorcea Udrea, strămoșul Irinei 119.

Gorelul din Dorohoi; dă mărturie 324.

Gorgan, vornic de gloată; dă mărturie 90, 91, 414; hotarnic 141, 144; primește întărire pentru Vascăuți 187.

Gorie, v. **Tănase** **Gorie**.

- Gorovel**, diac; scrie acte domnești 69, 383.
Gorul (... iașco Gorul) din Risipeni; vinde ocină din Risipeni 158.
- Grama**, v. **Toader Grama**.
- Grama**, fost stolnic mare; dă mărturie 93, 174, 208, 299, A; martor 90, 159; primește întărire pentru un loc din hotarul Tîrgului Frumos 116; cumpără părți de sate 120, 163; sluga lui 227.
- Grasul**, v. **Ion ~ și Petru ~**.
- <**Grațianl**>, v. **Gașpar <Grațianl>**.
- Grădești**, v. **Gîrdești**, sat.
- Grămești**, sat, <ț. Hotin; R.S.S. Ucraineană, Grimești, c. Balamutca reg. Cernăuți> 241.
- Grămești**, sat, <ț. Suceava; c. ~, j. Suceava> 291.
- Grăplina**, fiica lui Simion Jora; împarte cu rudele ocini moștenite 10.
- Grăplina**, monahia, mătușa lui Gligorie clucer și a Sorei; dăruiește lui Gligorie clucer și Sorei o falce și jumătate de vie la Cotnari B.
- Greaea**, bunica lui Costantin și a lui Ionașco 259.
- Greaea**, fiica lui Savul din Mănești, nepoata lui Comșa; vinde ocină din Mănești 92.
- Greaea**, sora lui Simion Pilipovschi; împarte cu rudele ocini moștenite 166.
- Greeul** din Siret; martor testamentar 291.
- Greeul**, martor 388.
- Gregorie Neertatul**, martor I.
- Grîga** din Onutul de Sus, plecat în Hroșova; dă mărturie 241.
- Grîga**, vătaf, tatăl lui Cazacul și al Chireanei 405.
- Grîgoraș**, fiul lui Dumitrașco Ștefan logofăt; vinde satul Flîntinele 184.
- Grîgoraș** (Grigorașcu), fiul Nastasăi; solicită și primește întărire pentru satul Răchiteni 255.
- Grîgoree** din Gorbănești; dă mărturie 324.
- Grîgore** din Borăști, soțul Maricăi 430.
- Grîgore**, fiul lui Leurdă; martor 320.
- Grîgore Udre**, tatăl lui Tudosie, socrul lui Borleanul uricar 298.
- <**Grigore**> Ureche, v. **Gligorie Ureche**.
- Grigorl** din Certieni; martor 334.
- Grigorl**, vinzător în Antălești 422.
- Grigorie**, v. și **Gregorie**.
- Grigorle** dă mărturie 115.
- Grigorle** din Vlăsinești; se judecă și primește întărire pentru ocină din Vlăsinești 254.
- Grigorle**, egumenul m-rii Aroneanu 269.
- Grigorle**, fiul Surei; scrie zapis 369.
- Grigorle**, popă; martor 369.
- Grigorle**, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Grigorle**, țigan, fiul lui Hanțul țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Grigorle**, țigan, fiul lui Onaca țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Grigorle Susanul** din Torcești; martor 176, la răscumpărarea unei vinovății 284.
- Grigorle Vrabie**, martor I.
- Grigoril** din Bucium; dă mărturie 390.
- Grigoril Răspopa** din Bătrînești; dă mărturie 390.
- Grigul**, țigan al m-rii Sucevița, fugit 383.
- Grohotlșul**, obcină, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Pingărați 123, 124, 270, 382.
- Grosul**, v. **Ion Grosul**.
- *Grotenl**, sat, <ț. Tutova; probabil pe Smila, lângă Băcani, c. ~, j. Vaslui>; ocini întărite lui Ionașco din Zmeiani 98.
- Grozav** din Călimănești; martor 341.
- Grozav**, fiul lui Zaharia; vinde satul Dumeni 405.
- Grozav**, martor 257.
- Grozav**, tatăl lui Gheorghie și al lui Ion 184.
- Grozav Roștan**, bunclul lui Bodea 308.
- Grozava**, fiica lui Avram din Muncel; vinde ocină din Vrtoș 111.
- Grozava**, fiica Bălaei, nepoata lui Ion stolnic; vinde ocină din Văleni 337.
- Grozava**, fiica lui Ion Molofei din Risipeni; vinde ocină din Risipeni 158.
- Grozava**, fiica lui Ionașco, nepoata lui Sofronie; vinde ocină din Ungurași 395.
- Grozava**, fiica lui Luca, mama lui Lupul și a lui Toader 126.
- Grozava**, fiica Maricăi; dă mărturie 140.
- Grozava**, fiica lui Tudoran din Săoani, stră-nepoata lui Hromșa; vinde ocini din Săoani 142, 145.
- Grozava**, soția lui Mihail; cumpără parte din Țutcani 157.

Grozava, soția lui Pavel, fiica lui Ionașco din Țîlbănești; părțile ei din Țîlbănești, Blrzești ș.a. întărite 430.
Grozava, vinzătoare în Dănești 205, 206.
Grozava Arloneasa, nepoata Vlădoaei; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.
Grozăvoae, v. **Măria Grozăvoae**.
Grozea din Vitănești; vinde vad de moară 182, 183.
Grozea, heleșteul lui ~ din Pitulușeni, întărit 420.
Grozești, v. **Mărești**, sat.
Grozești, sat, <ț. Putna; contopit cu Odo-bești, j. Vrancea> 15.
Grozești, sat, <ț. Trotuș; azi Oituz, c. ~, j. Bacău>; jumătate din ~ întărită lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
Grozoala, top. la Procelnici 125.
Guge, loc din hotarul Țîrgului Frumos, <ț. Cîrligătura; azi sat Gugea, contopit cu Valea Oilor, c. Bălțați, j. Iași>; întărit m-rii Secul 50.
Gulea, țigancă, fiica lui Grigorie țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
Gurgulanu din Fiținghești; vinde un răzor 53.
Gurie din Bogdănești; martor 368.
Guța, fiul lui Tăbuci din Bodești; vinde loc de prisacă din Dumbrăvița 313.

H

Hacico, v. **Toader Hacleo**.
Hagi, v. **Toader Hagi**.
Haidău, v. **Itemi Haidău**.
Halmul, deal, hotar al Țîrgului Frumos 116.
Hancăuți, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Moldovenească; Hincăuți, c. ~, r. Edinița>; părți de ocină vindute de Isac, fiul lui Gorcea 415.
Hangul, drum; hotar al braniștii m-rii Pîngarați 123, 124, 270, 382.
***Hangul**, m-re, <ț. Neamț; dispărută sub lacul de acumulare Bicaz>; primește danie 31; face schimb cu m-rea Sucevița 71.
Hanșul, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
Hanul, v. și **Ghiorghei Hanul**.

Hanul, tatăl lui Toader și al lui Vasile; vinde prisacă C; v. și **Polana Hanulul**.
Hareul din Vereșani; dă mărturie 288.
Hariton, proegumen al m-rii Voroneț 73, 117, 326.
Haritona, fiica lui Ștefan Bunea; partea ei din Găureni vindută 32.
Hăbășescul, v. **Lupul** ~ și **Vellșeu** ~.
Hăbiiacu, v. **Ioslp** ~ și **Pavel** ~.
Hădărău, v. **Ionașco Hădărău**.
Hădărăuți, sat, <ț. Hotin; R. S. S.Ucraineană, Hodărăuți, c. Mendicăuți, reg. Cernăuți>; al lui Toma Moişanul ș.a., pus zălog și răscumpărat 229.
Hăjdeu, v. **Ifrim Hăjdeu**.
***Hălăseni**, sat, <ț. Bacău, pe Limpedeia; lângă Gherăești, înglobat în m. Bacău> 128; ocină vindută de Simion Văisi lui Neniul vornic 389.
Hălăucești, sat, <ț. Suceava; c. ~, j. Iași> 167.
Hăleșteani (Hălășteiani, Heleșteeni) sat, <ț. Roman; Heleșteni, c. ~, j. Iași> 145, 437; act scris în ~ 110, 142; preot din 142.
***Hălmăgeni** (Hălmățeni), sat, <ț. Tutova; în Stîncășeni, c. Voințești, j. Vaslui>; ocini vindute de Oprina, Vasile ș.a. lui Dumitrașco Gheuca vornic 61, 76.
***Hălmăgești**, sat, <probabil ț. Adjud>; vad de moară și pămînturi vindute lui Dabița fost pîrcălab 176, 177.
Hălmul, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Bisericiani 87 și Pîngarați 124, 270, 382.
Hălmul, numit și **Horșturi**, pîrlu; hotar al braniștii m-rii Bisericiani 87.
Hălmul Lung, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Bisericiani 87 și Pîngarați 124, 270, 382.
Hămeluș, pîrlu, <afluent al Bohotinului>; prisacă a m-rii Pîngarați la ~, întărită 124, 382.
Hănăseni, sat, <ț. Fălcu; înglobat în Murgeni, c. ~, j. Vaslui>; ocină dăruită Angheniei, fiica lui Stavăr pîrcălab 65.
Hănești, sat, <ț. Dorohoi; c. ~, j. Botoșani> 254.

- Hărağa**, fratele lui Costa; cumpără părți din Piticiani 190.
- Hărăseul** din Hăsnășeni; dă mărturie 26.
- *Hărleești**, m-re, <ț. Neamț; în Orbic, contopit cu or. Buhuși>; egumeni 303, 399.
- Hărleești**, sat, <ț. Neamț; înglobat în Orbic, iar acesta contopit cu or. Buhuși> 9, 105.
- Hărmănești**, sat, <ț. Birlad; azi Ghermănești, c. Banca, j. Vaslui> 158.
- Hărta**, fiica lui Nistor sau Lucoci, străne-poata lui Giurgea Liescul; vinde ocină în Fiținchești 38.
- Hăsnășeni**, sat, ț. Cîrligătura; <contopit cu Cogeașca, c. Lețcani, j. Iași>; a patra parte dăruită de Vasile fost jinticer m-ril Bisericiani 85.
- Hăsnășeni**, sat, ț. Suceava; <c. Sodomeni, or. Pașcani, j. Iași> 26; parte întărită lui Ionașco Prăjescu 33; loc de casă vîndut de Irimia Noapteaș lui Ionașco Prăjescu 314.
- Hăugu**, v. Sava Hăugu.
- Hăugul**, tatăl lui Sava 428.
- Helbis**, v. Herbis.
- Hemeluș**, top. la Procelnici (?) 125.
- Herbis** (Helbis), traduce act 393.
- Herga**, v. Gheorghe Herga.
- Hergea**, v. Herțea.
- Herțea**, v. și Ionașco Herțea.
- Herțea** (Hergea), bunicul lui Ionașco Herțea, al Anei și al Gaței 102.
- Hillmon**, răzeș din Lungani 150.
- Hillina**, soția lui Ifrim; cumpără parte din Bălețești 242.
- Hillip** din Găgești; martor 6.
- Hillip**, popă din Drăgești; martor 397.
- Hillipești**, sat, <ț. Trotuș; Filipești, c. Bogdănești, j. Bacău>; slugă domnească din ~ 339.
- Hillopoala**, vinzătoare în Ciohoreni 416, 418.
- Hilotle**, fiul lui Ștefan Bunea; partea lui din Găureni vîndută 32.
- Hirești**, sat, <ț. Suceava; Herești, contopit cu Cristești, c. Cristești j. Iași>; cumpărat de la m-re Probotă de Cujbă mare vornic 287.
- Hîtoana**, poiană, <ț. Neamț>; punct pe hotarul braniștii m-rii Bistrița 68, 379.
- Hîndrești**, sat, <ț. Roman; c. Oțeleni, j. Iași> 310.
- Hîrea**, tatăl lui Păcurar 18.
- Hîre** din Birlad; dă mărturie 336.
- Hîrlău**, oraș; fost vornic de ~ 26; ocolul ~ 64.
- Hîrlău**, ținut; sate din ~ 60, 64, 80, 140, 153, 210, 234, 236, 243, 258, 293, 324, 347, 420.
- *Hlăpești**, sat, ț. Lăpușna; <R. S. S. Moldovenească, r. Kotovsk>; părți de sat cumpărate de Gheorghe Roșca vistiernic de la Constandin ș.a. 42, 102.
- Hlăpești**, sat, <ț. Neamț; c. Dragomirești, j. Neamț> 111.
- *Hlibănoae**, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți>; dat de Velișcu Hăbășescu lui Apostol postelnic pentru o datorie 208.
- Hlinița**, sat, ț. Cernăuți; <R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți>; dat în schimbul satului Burlănești de către Toader Jora lui Lupu Talpă 36.
- Hlut**, flul lui Turcu; vinde un răzor din Fiținchești 54.
- Hoelungi** (Hociungești), sat, <ț. Neamț; c. Moldoveni, j. Neamț> 157.
- Hociungu**, v. Vasile Hoelungu.
- Holovca**, v. Ionașco Holovca.
- Holturile**, top. la Mărcești 196.
- Horga**, tatăl lui Dărăban 308.
- Horgoește** (Orgoești), sat, ț. Tigheci; <R. S. S. Moldovenească, Horgești, c. Minjir, r. Leova>; ocină cumpărată de Dumitru Cămirzan diac 407.
- Horjești**, sat, <ț. Bacău; Horgești, c. ~, j. Bacău> 190.
- Hornețu**, v. Gheorghe Hornețu.
- Horoșăva**, sat, <ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, Horoșăuți, c. ~, reg. Cernăuți> 241.
- Horșturi**, v. Hălmul, plru.
- *Hotești**, sat, <ț. Roman; lângă Strunga, c. ~ și Crivești, c. Strunga, j. Iași>; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Hotin**, cetate. <R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți> 213, 333; plrcălabi de

~ 56, 93 146, 188, 203, 208, 218, 286, 309, 349.

Hodn, ținut; sate din ~ 10, 36, 102, 188, 208, 213 216, 224, 225, 234, 280, 415.

Hotnogul, martor 313.

Hova din Antălești parte din jirebia lui, vîndută 421.

Hreasea, sat, < ț. Suceava; Hreățca, c. Vulturești, j. Suceava > 91, 97.

Hrib, podul lui ~, punct pe hotarul satului Culișăuți 161, 181.

Hrincovici, v. **Bratul ~**, **Franțilan ~**, **Gliga ~**, **Ionașco ~** și **Ștefan ~**.

Hricleanu din Măstăcănuț; partea lui ~ întărită lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Hristea Damian, v. **Cîrstea** Damian.

Hrom, v. **Andronie** Hrom.

Hromșa, bunicul lui Gligorie, al lui Tudoran ș. a. 142, 145.

Hrubanu, v. **Ion** Hrubanu.

Huhulea, v. **Petre** Huhulea.

Huianu, popă; martor 53.

Hulpe, v. **Gavrill** Hulpe.

Hurulan, țigan fiul lui Cameniță; mărturișește o crimă 90; răscumpărat de la, moarte de Căracăș armaș 414.

Huși oraș; ținut 131, 354, șoltuz și plrgari 23, 351, 352, 354, dregători (ureadnici) 23, 24, 351, 352, cămănari 214, 353, slujitori 354, vii domnești 23;

Episcopia de ~: episcopi de ~ 59, 67, 123, 124, 293, 347, 367, 389, 424, fost episcop de ~ 167; meșteri ai Episcopiei 23, 353, 354, sate ale Episcopiei 351, 352, 359.

Huși, sat, < ț. Suceava; c. Preutești, j. Suceava > 13.

I

Iachim din Fălciu; debitor lui Gabăr plrcălab 425.

Iachim, martor la o vînzare 322.

Iachim, tatăl lui Crețuț; partea lui din Bogdănești vîndută 368.

Iachim (Iochim) **Bandur**, plrcălab; primește zălog ocină din Iurghiceni 20; primește partea lui Costin din Iurghiceni pentru a-i plăti dajdea 21; cumpără parte din Iurghiceni 22;

vornic de gloată; dă mărturie 435, 437;

Iacob dă mărturie 110.

Iacob, vînzător în Onutul de Sus 241.

Iacob Fal, din Crivești; martor 285.

Iacob (Iacov) **Moțoc**, pitărel din Văscani; martor hotarnic 163; dă mărturie 310, 311; martor 374.

Iacov din Fiținghești; martor 6.

***Iadumirești**, sat, ț. Bacău; ocini cumpărate de Dumitrașco Solomon de la Mărica 184.

Ialanul Vechi. v. **Elanu** Vechi, plriu.

Ianache (Ianachie, Eane, Enache, Enachi, Enachie), postelnic; ctitor 11; dăruiește sate m-rii Sf. Sava din Iași 238, 240, 262, 297, 306, 307, 402, m-rii Aroneanu 237, m-rii Galata de Sus 365; dă mărturie 91, 93.

Ianachi, diac; scrie acte domnești 103, 193.

Ianus, diac; scrie acte domnești 123, 124, 273.

Ianeul < Sasul >, domn al Moldovei; acte de la ~ 37, 102, 123, 124, 298, 382, 411, 431.

Iane, negustor din Bîrlad; tatăl lui Nacul 182, 183.

Iane, șoltuz de Adjud; martor 176; dă mărturie 177.

Iane Țigănaș, șoltuz de Tecuci; dă mărturie 282.

Ianu, popă; martor 190.

Ianu, popă, unchiul sau bunicul Anghelinei 233, 257.

Iași (Eș, Eși, Ias, Iaș, Iașii), oraș; scaun domnesc 35, 70, 146, 355; ținut 58, 174, 219, 276, 330, 331, 350, 390, 428, I; negustori 227, 428, C; croitor 221; pușcar C; poslușnic 350; preoți și diaconi 35, 389; slujitori 350; Ulița Strîmbă din ~ 58; case și locuri de case 330; dugheni (menț. tirzie) 350; pivniță 350; chervăsărie 350; țarina țirgului 27, 133, 269, 275; vii de la Copou 58, 321; iaz 275;

biserici și mănăstiri:

< **Aroneanu** > (m-rea lui Aron vodă, Sfîntul Nicolae din țarină), m-re; satele m-rii ~ 27, 237, 269, 410; iazul m-rii ~ 275; se judecă 133;

Barnovschi (Barnoschi), m-re; ctitor, danie 298, 333; întărire pentru pivniță 350;

< **Bărbol** > (Sfîntii apostoli Petru și Pavel), biserică; învoială cu m-rea Aroneanu pentru un iaz 275;

< **Biserica Albă** > (Sfîntul Ioan Botezătorul, Cîrstiteli), ctitor, danie de bani 333;

- Frumoasa**, m-re (menț. tirzie) 59;
- ***Galata de Jos**, m-re; ctitor 59; sate întărite 59;
- Galata de Sus**, m-re; primește danie 347; sate întărite 136, 348, 380, scutite 57, 380; se judecă 366; metoh al Patriarhiei din Ierusalim 347;
- Golia**, m-re; se judecă 303, 396; urice în posesia ei 433;
- Nicoriță**, m-re; primește danie 64; egumen de la ~ 216; act în posesia m-rii ~ (menț. tirzie) 109;
- ***Sfinta Trolă**, biserică; popă de la ~ 331;
- ***Sfinta Vineri** (Paraschiva), m-re; ctitor 125; seliște întărită 125; sat scutit 293; se judecă 262; metoh al m-rii Sfinta Ecaterina-Sinai 293;
- Sfintul Sava**, m-re; sate întărite 238, 240, 297, 306, 307, 321, 400, scutite 60, primește sate zălog 216, 280; metoh al m-rii Lavra cea Mare din Ierusalim 297, 306, 307, 402;
- acte scrise în ~: passim;
- ocolul ~ 342, 348.
- Iași**, ținut; sate din ~ 59, 100, 125, 126, 209, 234, 240, 269, 290, 306, 394, 409, 428; judecătoria de ținutul ~ (menț. tirzie) 393.
- Ieremia**, v. și **Eremia**, **Erimia**, **Irimia**.
- Ieremia**, vinzător în Scobențeni 100.
- Ieremia** (Irimia, Irimiia) **Moghila** (Movilă), domn al Moldovei, tatăl lui Costantin Movilă voievod 52, 67, unchiul lui Moise Movilă voievod 358, 382; dăruiește sate 40, 49, 87, 277, 424; întărește sate 41, 45, 123, 124, 358, 382; mare postelnic în zilele lui ~ 434; acte de la ~ 41, 49, 52, 67, 87, 99, 100, 123, 124, 139, 157, 168, 180, 249, 277, 278, 281, 358, 376, 382.
- Ieremia Murguleț**, martor 13, 367.
- Ieremia** (Eremia) **Tălabă**, tatăl Tudorei și al Măricăi 93, 94.
- Ierusalim**, oraș; m-re Lavra cea Mare din ~; metoace, v. **Galata**, **Sfintul Sava**; bani dați la Sfintul Mormint din ~ 333.
- Ifrim**, v. și **Efrim**.
- Ifrim**, cumpărător în Bălițești 242.
- Ifrim**, vistiernic, tatăl Măricăi și al lui Ursul, bunicul lui Toader, al lui Gligorie ș.a.; cumpără părți din Bujoreni, Pipărcani ș.a. 132, 228.
- Ifrim Hăjdeu**, martor 188.
- Iftemie Haidău**, chezaș într-o pricină 70.
- Iftimie**, v. și **Eftemie**, **Iftemi**.
- Iftimie**, comișel din Dragomănești; cumpără părți din Dracșini 138, 179; se plînge pentru încălcarea lor 138; primește întărire pentru ele 276.
- Iftimie Malaiu** din Bărgăoani; martor 334.
- Iftodie Țiburea** din Drăgășani; un boier încearcă să-l vecinească 70.
- Ignat** cumpără ocină din Ciohoreni 272.
- Ignat**, diac; scrie act domnesc 114.
- Ignat** (Ihnat), fiul Măriei, fratele lui Gheorghe fost ceașnic; vinde ocină din Popi 93, 94.
- Ignatu**, tatăl lui Vasilie din Bălițești 221.
- Ihnat**, comișel din Vereșani; dă mărturie 288.
- Ihnat Manoleț**, soțul Maricăi Ihnătoaie; cumpără parte din Șendreni 227.
- Ihnătoaie**, v. **Marica Ihnătoaie**.
- Ilea**, v. **Lupul Ilea**.
- Ilea**, fost hotnog; dă mărturie 95.
- Ilea**, iezar rus; ucis de țilhari 287.
- Ileana** (Eleana), fiica lui Badiul; primește întărire pentru satul Răchitoasa 255.
- Ileana**, fiica Rujei, strănepoata lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.
- Ileana**, fiica lui Simion Tetiul; vinde ocină din Drislive 204.
- Ileana**, mama Măricăi 184.
- Ileana**, soția lui Dumitru Purcel; dă ocină din Codăești pentru a plăti capul soțului ei 251, 252.
- Iliaș** (Iliași Iliași), v. **Alexandru Iliaș**.
- Iliaș voievod**, domn al Moldovei, tatăl lui Alexandru voievod 19, 108, 129; acte de la ~ 145.
- Ilie**, șetrar, soțul Irinei monahia 253.
- Ilie**, tatăl Măriei 15.
- Ilie Pleșca** din Bărgăoani; vinde ocină din Certieni 334.
- Iliana**, fiica lui Ionașco, nepoata Vasilicăi; vinde ocină din Săcuiani 189.

Ilinca, v. și **Elinea**.

Ilinea din Șendreni; primește întărire 387.

Illnea, fiica lui Oniul; vinde parte din Dănceni 338.

Illnea, fiica Sofroniei, nepoata lui Toader; se judecă pentru parte din Boian 244.

<Iisaftha Movilă>, v.¹ Safta <Movilă>.

Illselu din Poiană; dă mărturie 339.

Inlelu, vînzător în Durducești 369.

Înșineșul, sat, <ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, Iujineț, c. ~, reg. Cernăuți>; împărțit între Marușca] și Simion Pilipovschi 166.

Ioachim, v. și **Echlm**, **Elachlm**, **Iachlm**.

Ioachlm (Iachim), popă; martor 12.

Ioachlm Mălucă, tatăl Măricăi; casa lui din Iași 330.

Ioan, v. și **Ion**.

Ioan Vodă, domn al Moldovei, soțul Marincăi 298; întărește sate 255, 309; acte de la ~ 250, 255, 309.

Ioan, vătăman de Hroșova; martor la întocmirea unui act 241.

Ioan Paladl, vornic mare; autentifică o copie 213.

Ioan Stamati, fost mare pitar; traducător de acte 84, 324, 390.

Ioana, mama lui Andonie, a lui Rustea, a lui Gavril ș.a. 431.

Ioana, soția lui Ștefan Drăgan, mama Sofroniei; primește întărire pentru parte din Otești 403.

Ioanăș Clonca din Cotnari; vinde vii din Cotnari 174.

Ioachim, v. **Iachlm** **Bandur**.

Ion (Ionu), comis, soțul Ivanei I.

Ion, diac, scrie acte domnești 202, 354.

Ion, diac din Bogdănești; martor 368.

Ion din Cărhănești; vinde ocină din Cărhănești I.

Ion din Clipicești, fiul lui Nechita; martor 320.

Ion din Dărmănești, tatăl lui Vasilie 129.

Ion din Drăgășani, fiul lui Iftodie Țiburcă; un boier încearcă să-l vecinească 70.

Ion din Muncel; dă mărturie 167.

Ion din Vitănești, soțul Dobrel; dăruiește părți de ocni din Vitănești m-rîi Vizantia 127.

Ion (Ioan), fiul lui Conde fost mare vameș; cumpără și vinde părți din Tomcești și Popi 93, 94.

Ion, fiul lui Dobrotă; se judecă pentru seliștea Crinșani 118.

Ion, fiul lui Gherman din Hălăseni, fratele lui Ștefan diac; se judecă pentru parte din Birăești 128.

Ion, fiul lui Grozav, nepotul Vișei Drăgoala; vinde ocină din Năsoiești 184.

Ion, fiul lui Ștefan vornic; dă mărturie 140.

Ion, fiul lui Toader diacon; vinde ocină din Iadumirești 184.

Ion, fiul lui Toma, vinde ocină din Conțești 284.

Ion, fratele lui Larion; vinde curătură în Straja 296.

Ion, fratele lui Pavăl Albotă, strănepotul lui Alexandru Lăpușeanu; primește întărire pentru satul Săpoteni II.

Ion, popă din Focșani; martor 15.

Ion, popă din Scorțești; dă mărturie 127.

Ion, popă din Virtop; martor 404.

Ion, stolnic, bunicul Măricăi și al Grozavei 337.

Ion, tatăl lui Moiseiu 278, 281.

Ion, țigan, fiul lui Calfa țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

Ion, țigan; răscumpără de la moarte pe Costantin țigan 95.

Ion, vătăman de Lățcani; martor 105.

Ion, vecin din Războieni, al lui Ionașco Prăjescul 162.

Ion, vecin din Războieni, al lui Lupul Prăjescul postelnic 162.

Ion, vistiernicel din Bogdănești; martor 368.

Ion, vînzător în Băicani 115.

Ion, vînzător în Iadumirești 184.

Ion, vornic de gloată; dă mărturie 93.

Ion (Ioniță) **Branlște**, bunicul lui Ion Mirce; ocina sa din Tâmaș vindută de nepotul său 200.

Ion Carapotona, șoltuz de Birlad; dă mărturie 132, 182, 183, 228, 245, 263, 279.

Ion Clolpan, vînzător în Săoani 374.

Ion Cloreear, martor 320.

Ion Cotăl, tatăl Maricăi 438.

Ion Făcău, tatăl lui Iosip 308.

- Ion Fetion**, cumpărător în Bordușești 18.
- Ion (Ioan) Foccea**, uricar; dă mărturie 44; scrie: acte domnești 96, 100, 101, 436, carte de mărturie 42.
- Ion Grosul**, chezaș într-o pricină 70.
- Ion Hrubanul** din Cărhănești; vinde ocină din Cărhănești I.
- Ion Mangoș** din Antălești; partea lui vindută 422.
- Ion Măcău** din Bogdănești; partea lui vindută 368.
- Ion Miree**, fiul Sofiicăi din Drăgoteni, nepotul lui Ion Braniște; vinde ocină din Tâmaș 200.
- Ion Moghlla**, vistiernic, bunicul lui Moise Movilă voievod 411.
- Ion Molofelu** din Risipeni, tatăl Grozavei și al Antosiei; vinde ocină din Risipeni 158.
- Ion Moneean**, fratele lui Griga din Onutul de Sus; dă mărturie 241.
- Ion Moșea**, fratele Țigăncii; vinde ocină din Ivănești 436.
- Ion Obrat** din Dărmănești; vinde curături 129.
- Ion Pinzătură**, țigan, tatăl lui Vasile Pinzătură D.
- Ion Potlog**, fost vornic; se plînge împotriva unor vecini 211.
- Ion Pravăț**, fiul popii Luca, tatăl lui Lazăr, al lui Petre Borza ș.a. 184.
- Ion Prăjescul**, tatăl lui Savin Prăjescul 140.
- Ion Pululeț**, aprod din Bogdănești; tatăl lui Necuța 309.
- Ion Scobențeanul**, bunicul Țonței și al Dumitrei 100, 101.
- Ion Țipa** din Cucuiați; martor 320.
- Ion Vârzar**, vătaf; vinde ocină din Vărzărești 100.
- Iona**, fiica lui Ionașco; vinde ocină din Săcuian 189.
- Ionașco**, armaș; martor 144.
- Ionașco**, diac; scrie acte domnești 60, 108 118, 128, 143, 151, 219, 246, 256, 286 365, 392, 401, 414, 421, 432, C.
- Ionașco** din Iași; martor 428.
- Ionașco** din Iași; vinde vie din dealul Copou 58.
- Ionașco** din Mușetești, fiul lui Simion Văisi; vinde ocină din Hălăseni 391.
- Ionașco** din Ruginoasa, tatăl lui Focșea 143.
- Ionașco** din Siliști; martor 7.
- Ionașco** din Vitănești; vinde vad de moară 182, 183.
- Ionașco** din Zmeiani; se judecă pentru parte din Români 141.
- Ionașco** din Zmeiani; primește carte de apărare 25; se judecă pentru părți din Români 52, 141, 144; primește întărire pentru ocini 98.
- Ionașco**, fiul Anghelinei; vinde părți din Hlăpești 102.
- Ionașco**, fiul lui Arion; cumpără și vinde ocină din Văsiești 69.
- Ionașco**, fiul lui Cîrste șetrar și al Țonței; vinde părți din Țibănești 405.
- Ionașco**, fiul popii Cehan; se judecă pentru seliștea Crînjani 118.
- Ionașco**, fiul lui Eremiescul; vinde ocină din Șușmănești 91, 97.
- Ionașco**, fiul lui Gheorghe; vinde ocină din Scobențeni 100, 101.
- Ionașco**, fiul lui Ghiorghei Siminecianul; vinde ocină din Dănceni 145.
- Ionașco**, fiul lui Gligorcea 181; vinde vad de moară 183.
- Ionașco**, fiul lui Gligorie vătaf; vinde ocină din Ciohoreni 416, 418.
- Ionașco**, fiul lui M.... oae; martor la o împărțire 9.
- Ionașco**, fiul lui Maxim Buzea din Băloșeni; vinde ocină din Băloșeni 428.
- Ionașco**, fiul lui Oana Echimu; martor 370.
- Ionașco**, fiul Olenei; zălogește ocină din Blișcenăuți și Zubriceni 216.
- Ionașco**, fiul Palaghiel, nepotul lui Bantăș fost spătar; vinde ocină din Vilnești 259.
- Ionașco**, fiul Solomie, strănepotul lui Ivenco pitar; se judecă pentru părți din Ruginoasa 143.
- Ionașco**, fiul Soloncăi, nepotul lui Ursul fost vătaf; vinde un sat 184.
- Ionașco**, fiul lui Sotu; vinde ocină din Bogdănești 368.
- Ionașco**, fiul lui Toma, nepotul lui Drăgăilă; primește întărire pentru ocini cumpărate și moștenite 436.
- Ionașco**, fiul Țigăncii, strănepotul lui Gavril; vinde ocină din Ivoești 278, 281.

- Ionașeo**, fiul Vasilicăi, tatăl Ilinei și al Ioanei 189.
- Ionașeo**, fiul lui Zota negustor; se judecă pentru părți din Vorovești 249.
- <Ionașeo>**, jîtnicer; martor 7.
- Ionașeo**, martor din Piticiani 190.
- Ionașeo** mărturisește un furt 408.
- Ionașeo** (Ionașcu), namesnic de Birlad; dă mărturie 336, 337.
- Ionașeo**, nepotul lui Necoară hatman; se judecă pentru părți din Bicani și Balosinești 113.
- Ionașeo**, nepotul lui Todosie; cumpără parte din Târbuteni 328.
- Ionașeo**, popă; martor hotarnic 163.
- Ionașeo**, popă; dă mărturie 78.
- Ionașeo**, popă din Căuteșani; martor 230, 231, 341; dă mărturie 233, 257.
- Ionașeo**, popă din Găgești; martor, scrie act 6.
- Ionașeo**, popă din Vorântărești; dă mărturie 167.
- Ionașeo**, protopop de Putna; dă mărturie 127, 183.
- Ionașeo**, soțul Loghinei, tatăl lui Tănăsie, al lui Ștefan ș.a.; curătură dată m-rii Pin-gărați pentru sufletul lui 129, 296.
- Ionașeo**, soțul Tofanei; primește întărire pentru sate care au fost zălogite 229.
- Ionașeo**, soțul Vasilicăi; cumpără părți din Cincești 431.
- Ionașeo**, șetrar; martor 44.
- Ionașeo**, tatăl Măgdălinei 132, 228.
- Ionașeo**, tatăl lui Sava și al Grozavei 395.
- Ionașeo**, țigan; întărit m-rii Sf. Gheorghe de lângă Vaslui D.
- Ionașeo**, țigan, fiul lui Țimurea țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Ionașeo**, țigan, fiul lui Manea, tatăl lui Nicula; fugit 383.
- Ionașeo**, vecin din Războieni al lui Ionașco Prăjescul, fratele lui Vicol 162.
- Ionașeo**, vecin din Războieni al lui Lupul Prăjescul 162.
- Ionașeo**, vînzător în Cîrpecăuți; își răs-cumpără fiul din robie 37.
- Ionașeo** (Ionașcu) Avram, vornic de gloată, fost ~; dă mărturie 179, 208, 276, 435, 437; martor 44; primește poruncă domnească 109.
- Ionașeo** Bilol, vînzător al unui țigan 95.
- Ionașeo** Biteoviel, diac; dă mărturie 179.
- Ionașeo** (Ionașcu, Onașcu) Boldeseul, fost cupar mare, din Cruce; dăruiește m-rii Bisericiani un loc de biserică de la Babe 19; se în-voiește cu m-rea Bisericiani pentru satul Vlnători 300, 304, 332; dă mărturie B; martor 15, 320; prisaca lui ~ 128.
- Ionașeo** Bolea, zlătar din Suceava; dă ocină din Cotnari pentru o datorie 290.
- Ionașeo** Bolei, tatăl lui Orăș 120.
- Ionașeo** Brindzeanul, martor 188.
- Ionașeo** Cehan, fost vornic; hotarnic 125; mare pitar; cumpără părți de sate 168, 251, 252; primește întărire pentru țigani 283;
- jîtnicer; se judecă pentru satul Sterpeni 335;
- mare vornic dă mărturie 435; primește danie ocini din Botoi și Vinderei 341.
- Ionașeo** Chibil, martor 400.
- Ionașeo** Coșeseul (Coșăscul), unchiul Șchiaucă și al Martei; cumpără părți din Coșești 44; martor 370.
- Ionașeo** Creșul din Șușmănești, nepotul lui Nicoară fost armaș; vinde ocină în Șuș-mănești 91, 97.
- Ionașeo** Cujbă, mare vornic al Țării de Sus; boier în sfat 146, 169, 203, 218; plătește despăgubire în schimbul unei seliști 287; dă mărturie 42, 58, 91, 93, 174, 185, 250, 251, 265, 278, 287, 299; martor 58.
- Ionașeo** Dinga, negustor din Birlad; impu-ternicit să stîlpească un loc din Ceucani 109; dă mărturie 179, 182, 183, 245, 336, 337.
- Ionașeo** Ghlanghea (Gheanghe, Gheanghea, Ghenghe, Ghenghia, Ghlanghe), logofăt mare, tatăl lui Dumitrașco 371; isprav-nic de acte domnești: passim; dă mărtu-rie 42, 58, 83, 87, 91, 93, 174, 185, 250, 251, 265, 270, 278, 287, 299; martor 144, 153, 374; este înștiințat despre ho-tărniceirea unui sat 161; poruncește cer-cetarea unei pricini 292; cumpără și pri-mește întărire pentru părți de sate 308, 309, 311, 312, 316; vecinii lui ~ 289.
- Ionașeo** Gligoreea, unchiul Eftemiei; se ju-decă pentru vie la Cotnari B.

- Ionașco Hădărău**, hînsar; se judecă pentru satul Dușești 396.
- Ionașco Herțea**, fiul lui Simion, nepotul lui Herțea bătrînul; vinde ocină din Cotelevul 102; martor la o vînzare 361.
- Ionașco Holovea**, copărtaș în Onutul de Sus 241.
- Ionașco Hrincovielu**, fiul Nastasiei, strănepotul lui Toader Bucotco clucer; vinde părți de sate 250; răscumpără și primește întărire pentru sate 255, 298.
- Ionașco Jorea (Jora)**, vornic de gloată, fiul Anei și al lui Simion Jorea; dă mărturie 236; martor 42; împarte cu frații săi ocini moștenite 10; cumpără satul Mîlcinești 16; face schimb de sate cu m-reă Voroneț 73, 117, 326; se plînge pentru încălcarea ocinii sale din Rădeni 219.
- Ionașco Mironescul**, scrie zăpis 361.
- Ionașco Mînjea**, uricar; scrie acte domnești 117, 126, 130, 168, 431, D; dă mărturie 150, 163.
- Ionașco Nemțianul**, diac; martor 308.
- Ionașco Paos**, martor 4.
- Ionașco Peicul**, fost sulger, soțul Todosiei 197; dăruiește ocină din Onești lui Gheorghe Roșca 101;
pîrcălab; martor 290.
- Ionașco Popa**, martor 369.
- Ionașco (Ionașcu, Ionașcuță) Prăjescul** din Stolniceni, fiul lui Nicoară Prăjescul fost mare vistiernic; cumpără și primește întărire pentru părți de sate 26, 33, 314; împarte cu fratele său ocini 162, 170; primește întărire pentru țigani 41; dă mărturie 140.
- Ionașco Pușculeț** din Săpoteni; părtaș la o hoție 408.
- Ionașco Rusul**, țigan, fiul lui Vasile țigan; vîndut 95.
- Ionașco (Ionașcuță) Rusul**, vornic de gloată; dă mărturie 42, 250, 251; martor 197; primește întărire pentru parte din Voloșani 154.
- Ionașco Săracul**, țigan; cumpărat și întărit lui Malcoci pîrcălab 286.
- Ionașco Stroiel**, fiul lui Stroici logofăt; vinde părți de sate și țigani 156, 184, 371; fiica sa crescută în casa lui Miron Barnovschi 333.
- Ionașco Tecman**, cumpărător în Ivănățăști și Popșori 253.
- Ionașco Zupeu** din Bîrlad; dă mărturie 179.
- Ionașcu** din Cățelești; dă mărturie 121.
- Ionașcu** din Clipicești; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Bisericieni 19.
- Ionașcu** din Țibănești, tatăl Grozavei și al Maricăi 430.
- Ionașcu**, fiul lui Bercea cel Bătrîn din Antălești; vinde o jirebie din Antălești 422.
- Ionașcu**, vînzător în Jăgureni 260.
- Ionașcu Văllște**, fiul lui Micul, nepotul lui Gavril Dinga; vinde ocini din ț. Bacău 184.
- Ionăș** din Bae; dă mărturie 421.
- Ionășcuță**, v. **Ionașco Prăjescul**.
- Ionășeni**, sat, ț. Hîrlău; <c. Virful Cîmpului, j. Botoșani>; în hotar cu Pitulușeni 420.
- *Ionășești**, sat, <pe Siret, ț. Suceava; lângă Cozmești, c. Stolniceni—Prăjescu, j. Iași> 167, 374.
- Ionășoale**, v. **Anghelina Ionășoale**.
- Ionco**, fiul lui Bran Frățian, tatăl lui Ghiorghi; copărtaș în Onutul de Sus 241.
- Ionchie**, călugăr de la m-reă Sf. Ilie 12.
- Ionță**, fratele lui Zaharia; vinde ocină în Băicani 115.
- Ionță Bantăș**, martor 155.
- Iorașco**, v. **Iurașcu**.
- Iorașcoala**, v. **Mărlja Iorașcoala**.
- Iorășescul**, v. **Onelul Iorășescul**.
- Iordache (Iordachi, Iordachie)** <Cantacuzino>, vistiernic al treilea, fost ~; dă mărturie 42, 87, 91, 93, 185, 211, 250, 251, 270, 278, 416, 418; cumpără părți de sate 197; sluga lui ~ 179.
- Iordachi (Iorgachi, Iurdachi)**, diac fost vornic; cumpără părți din Arpășești 317, 318; dă mărturie 278.
- Iordachi Cantacuzino**, stolnic mare (sec.XVIII) 146.
- Iordachi Rosăt**, ban; se judecă pentru moșia Crițana I.
- Iorga**, v. și **Iurga**.

- Iorga** din Neamț; martor 406.
- Iorgachi**, martor 153.
- Iosif**, v. **Schitul lui Iosif**.
- Iosif**, eclesiarh de la m-reă Solca; martor 274.
- Iosif**, egumen al m-rii Solca; martor 367.
- Iosif**, iuzbașă; dă mărturie 323.
- Iosip** dă mărturie 115.
- Iosip** (Iusip), fiul lui Dumitru Talabă; vinde ocină din Tomcești 93, 94.
- Iosip**, fiul lui Ion Făcău și al Părscăi; vinde ocină din Tulucești 308.
- Iosip Hăblău**, bunicul lui Costandin și al Elincăi; posesorul unor acte 102; bătrînul lui din Hlăpești 42.
- Iosip Precup** din Drăghicești; martor 268.
- Iov**, v. **Biserica lui Iov**, schit.
- Ipatie**, fiul lui Leul din Prăjești, nepotul lui Alexie; vinde ocină din Obârșeni 115.
- Ipatie Murguleț**, dă mărturie 329.
- Irahie**, probabil fratele popii Lolici 190.
- Iremia**, v. **Ieremia**.
- Ireșul** (Erești), sat, <ț. Putna; c. Vidra, j. Vrancea> 127.
- Irimia**, fiul lui Mașteiu Surici; fiii lui dau mărturie 369.
- Irimia Duma**, fiul lui Duma; vinde părți din Galbeni 135.
- Irimie Noaptes** din Hăsnășeni; vinde loc de casă 314.
- Irimii**, fratele lui Andronic; zălogește ocină din Iurghiceni 20.
- Irimli**, tatăl Solomie 422.
- Irimiia Iulaș**, martor 12.
- Irimiia** (Erimie) **Varnav** (Varnava), popă; martor 369.
- Irimița**, v. **Eremia**.
- Irina**, v. și **Erina**.
- Irina**, călugăriță, fostă soție a lui Ilie șetrar; partea ei din Ivănăăști și Popșori vindută 253.
- Irina**, fiica lui Badiul, strănepoata lui Toader Bucotco clucer; primește întărire pentru satele Răchiteni, Iugani și Tămășeni 255, 298.
- Irina**, fiica lui Ionașco și a Loghinei; vinde și dăruiește curătură la Straja 129, 296.
- Irina**, fiica Măriuții, nepoata lui Gorcea Udrea; primește întărire pentru parte din Starosilți 119.
- Irina** (Erina), fiica lui Ursu, nepoata lui Ifrim vistiernic; vinde ocini din Bujo-
reni, Pipărcani ș.a. 132, 228.
- Irina**, mama lui Luca, a lui Anton și a Oșiței 395.
- Irina** (Erina), mama lui Miron și a lui Ni-
coară 316.
- Irina**, soția lui Ghinea fost părcălab; vinde ocini din Pițigani, Mastatici și Valea Iepii 336.
- Irina**, soția lui Mirza, fiica lui Dabija Nădă-
baico; vinde ocină din Hălmăgești 176,
177.
- Irodia**, v. și **Erodia**.
- Irodia**, fiica lui Lucoci, strănepoata lui Giurgea
Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.
- Isac**, diac; scrie acte domnești 384, 409.
- Isac** din Costinești; martor 164.
- Isac** din Sinehău; cumpără parte din Mogo-
șești 361, 378.
- Isac**, fiul lui Gorcea; partea lui ~ din Til-
hărești dăruită 415.
- Isac**, fiul lui Maxim Udrea; vinde parte
din Oncani 210.
- Isac Balica**, hatman, vărul lui Miron Barnov-
schi voievod; ctitor al m-rii Galata de
Jos 59; satele lui dăruite 59, 225, 394,
409; cumpără satul Dumeni 405.
- Isac Ghilgoescu**, nepotul lui Urdugaș; vinde
casă din Săoani 374.
- Isac** (Isachi, Isacu) **Stîrcea**, fiul lui Stîrcea,
nepotul lui Pătrășcan; dă mărturie 324;
martor la o vânzare 164, 188; stăpîn în
Onutul de Sus 241; primește întărire
pentru părți din Onutul de Sus și Po-
peni 156, 375; se judecă pentru parte
din Boian 244.
- Isac Udrea**, bunicul lui Vasile Udrea 164.
- Isache**, dă mărturie 241.
- Isacu**, fiul lui Avram; martor 135.
- Isala**, egumen al m-rii Hangul 71.
- Isala**, popă din Clipicești; martor 320.
- Isala**, tatăl lui Crăciun, bunicul Stancăi
193.
- Isale**, popă din Scorțești; dăruiește loc de
biserică de la Babe m-rii Biserici 19.
- Isalu**, tatăl Anăsiei 336.

Ispas (Văznesenie), sărbătoare; danie în ziua de ~ 65; termen pentru un schimb 12.

Istodle, martor 15.

Istrate, v. și **Stratie**.

Istrate (Stratul) **Bolea**, mare șetrar, bunicul sau unchiul lui Orăș. strănepotul lui Glăvan pisarul; dă mărturie 93; cumpără părți de ocini 305; martor 80; palarnic; se judecă și primește întărire pentru parte din Mogoșești 271; vinde jumătate din seliștea Răvăcani 149; martor 120.

Istrate Dabija, domn al Moldovei; acte de la ~ (menț. tirzie) 372.

Istrati, fiul Tocsabel, nepotul lui Băleși; vinde ocină din Țibănești 102.

Istrati, vnzător în Ivănești 1.

Istratie, cumpărător în Cincești 431.

Istratie, diac; vinde satul Șendrești 85.

Istratie din Porcești; martor 157.

Istratie, logofăt; cumpără parte din Fițin-ghești 38.

Istratie, vier; dă mărturie 110.

Istratie (Istrati), vistiernic din Drajaști; dă mărturie 250, 390.

Istratie Golăeș, cumpărător în Cărhănești I.

Itești, sat, <ț. Bacău; c. Berești-Bistrița, j. Bacău> 121.

Itrineșul, diac; scrie act domnesc 276.

Iubăneasa, pîrlu, < afluent al Jijiei>; sat pe ~ 405.

Iucman din Cotnari; dă mărturie 110.

Iugani, sat, ț. Suceava; < c. Mircești, j. Iași>; parte vindută de Ionașco Hrin-covici lui Dumitrașco Fulger 250; întărit lul Ștefan, lul Ionașco Hrlncovici ș.a. 298.

Iulaș, v. **Irlmilia Iulaș**.

Iurașco din Scurta; martor 176.

Iurașco din Vlădești; dă mărturie 26, 167.

Iurașco (Iurașcu) **Basotă**, hatman și pîrcălab de Suceava; boier în sfat 146, 169, 203; dă mărturie 42, 87, 91, 93, 251, 265, 270, 278, 299, 311, 416, 418; martor 144, 250, 290.

Iurașco Golșor, pîrcălab; vinde ocină din Rusil Goil 230, 231, 257.

Irașcovici, v. **Onelul Iurașcoviei**.

Iurașcu din Mățcani; martor 284.

Iurdachi, v. **Iordachl**.

Iurga, v. **Dumitrașco Iurga**.

Iurghleen, sat, <ț. Hirău; azi Erbiceni, c. ~, j. Iași>; ocini vindute, zălogite sau date pentru dajde de sătenii din ~ lui Iachim Bandur pîrcălab 20—22; părți din ~ întărite lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234; vindute acestuia de Nistor Focșa 285.

Iurle, fratele lui Albotă din Vlăsinești; se judecă pentru părți din Vlăsinești 254.

Iusip, v. **Iosip**.

Ivan, fiul lui Statomir 403.

Ivan, jude de țigani; intervine pentru răscum-părarea vieții unor țigani 90, 414.

Ivan, stolnicel din Mădărjeci; martor ho-tarnic 163.

Ivana, soția lui Ion comis; dă mărturie I.

Ivancea, sat, <ț. Orhei; R. S. S. Mol-dovenească, c. ~, r. Orhei>; pod la ~ 169.

Ivanco, pitar, străbunicul lui Ionașco 143.

Ivanco Pîlipovschl, tatăl lui Simion Pîli-povschl; bunicul lui Simion, al Greacăi ș.a. 166; martor hotarnic 161.

Ivașco, străbunicul Ștefaniei 100, 101.

Ivănăpăștl, sat, ț. Vaslui; <azi Vinețești, c. Oltenești, j. Vaslui>; ocini cumpărate și întărite lui Ionașco și Vasilie Tecman 253.

***Ivănăștl**, sat, pe Cracău, ț. Neamț; <j. Neamț>; întărit m-rii Pingărați 123, 124, 382.

Ivănăștl, sat, <ț. Vaslui; c. ~, j. Vaslui> 221; ocină vindută de către Istrate și Florea 1; ocni cumpărate, moștenite și întărite fiilor lui Toma 436.

Ivereasca, bunica Sofroniei 403.

***Ivoești**, sat, ț. Cîrligătura; <lngă Podul Ilcoiei, c. ~, j. Iași>; parte de sat vin-dută de urmașii lui Vasile și ai Nastasiei lui Gheorghe Roșca vistiernic 278, în-tărită acestuia 281.

I

Înșineț, v. **Înșineț**, sat.

Înălțarea, hram. v. **Galata de Sus și Vizantia**, m-ri.

J

Jeravăț (Jărovăț, Giuravăț), pîrlu, < afluent al Birladului >; sate pe ~ 152, 168.

Jidanul, pîrlu, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Bisericiani 87.

Jidești, sat, ț. Neamț; < Zidești, contopit cu Dochia, c. Girov, j. Neamț >; întărit m-rii Secul 46.

Jigoreni, sat, < ț. Vaslui; c. Țibănești, j. Iași > 246; ocină vindută de Ionașcu ș.a. lui Franț vistiernic 260.

Jilanca, fiica lui Gavril, nepoata lui Gheorghie; vinde ocină din Hlăpești 42.

Jilja, rlu, < afluent al Prutului >; sate pe ~ 125, 236, 243, 428; seliște pe ~ 269; braniște pe ~ 355; vaduri de mori pe ~ 234, 243, 247, 269; hotar 125.

Joljești, v. **Doljești**, sat.

Jora, v. **Apostol** ~, **Gheorghe** ~, **Ionașco** ~, **Simion** ~ și **Todir** ~.

Joroala, poiană; punct pe hotarul braniștii m-rii Bistrița 68, 379.

Jorea cel bătrîn din Costești; moara lui ~ 289. **Joroae**, v. **Ana Joroae**.

Juclea, sat, ț. Cernăuți; < R.S.S. Ucraineană, Jucica Veche, c. ~, reg. Cernăuți >; vindut de Lupul Prăjescul lui Gavrilăș Mățiaș vornic 34.

Julfă, v. **Mareul Julfă**.

K

Klev, oraș, < R.S.S. Ucraineană >; voievod de ~ II.

Koreski, v. și **Coreschl**.

Koreski, cneaz; vinde moșii din Polonia.

L

La Costițe, top. la Pănțești 246.

Larion, diac; scrie act domnesc 412.

Larion din Dărmănești, fratele lui Ion; vinde curături la Straja 129, 296.

Larion, nepotul Pinței, al Ruscăi și al Sorcăi; vinde ocină din Săoani 437.

Larion, popă din Rătești; pîrlt pentru un vad de moară 108; cumpără ocină din Ungurași 395.

Larion Vechiul din Dămienesti; martor 397.

Larlonești, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, Arionestl, c. ~, r. Dondușani >; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava din Iași 307.

Lasencu, v. **Dumitru Lasencu**.

Lavra cea Mare, v. **Ierusalim**, oraș.

Laza, bunica lui Gheorghe 311.

Lazar, călugăr de la m-rea Bistrița; martor 6.

Lazăr, fiul lui Ion Pravăț, nepotul popii Luca; vinde parte din Băsăști 184.

Lazor din Birlădeni; martor 322.

Lazor din Glodeni, cumnatul popii Gligorie; se judecă pentru parte din Codăești 74.

Lazor din Grozești; martor 15.

Lazor din Prăjești; dă mărturie 115.

Lazor din Rusi; dă mărturie 390.

Lazor, egumen al m-rii Agapia 330.

Lazor, fiul Dochiei; vinde ocină din Rusi 390.

Lazor, fiul lui Girdoman, tatăl lui Vasile 268.

Lazor, fiul lui Neniul; vinde ocină din Rusi 390.

Lazor, fratele lui Toader; vinde ocină din Lungani 150.

Lazor, popă, tatăl lui Ion; a cumpărat și a primit întărire pentru ocină din Băicani 115.

Lazor, tatăl lui Oprea 268.

Lazor, tatăl popii Aftanasie 367.

Lazor Birjovean, martor 157.

Lazor Chișinău, fost șetrar; vinde ocină din Făureni 115.

Lazor Moțoc, diac din Movileni; dă mărturie 142, 145, 310, 311; martor hotarnic 163; martor 374.

Lazorești, sat, ț. Tecuci; < Lăzurești, înglobat în Poiana, c. Nicorești, j. Galați >; părț

- vîndute de Mihalcea fost armaș ș.a. lui Stratul Bolea mare șetrar 305.
- Lăcina**, sat, ț. Dorohoi; <azi Lișna, c. Suharău, j. Botoșani>; jumătate de sat vîndută de Toma Moisanul lui Evloghie episcop de Rădăuți 274.
- Lăpușna**, baltă, <ț. Fălciu>; vîndută de Midilian lui Gligori și fiicei sale Trușca 131.
- Lăpușna**, ținut; sate din ~ 42, 102.
- <Lăpușneanu>, v. Alexandru <Lăpușneanu>, domn.
- Lăpușnița**, baltă, <ț. Fălciu>; vîndută de Midilian lui Gligori și fiicei sale Trușca 131.
- Lățcani**, sat, <probabil ț. Neamț; Lețcana, contopit cu Racova, c. Racova, j. Bacău> 105.
- Leahul** din Drăgușeni; martor 176.
- Leanța**, soacra lui Miron 286.
- Leavul**, fiul lui Gavril Vățul; vinde ocină din Leoști 311.
- Lefter Mieniei** din Focșani; dă mărturie 322.
- Lehăcenii**, sat, <ț. Tecuci; Lehancea, c. Podul Turcului, j. Bacău>; ocini vîndute de Gligorie și Toader 179, 276.
- Lehecinschi**, v. Dumitru ~ și Vasilie ~.
- Lelea** din Mihăiești, mama lui Gavril; partea ei din Vereșani, vîndută 288.
- Lelița**, fiica lui Eremia, sora lui Sava; vinde ocină din Ciohoreni 416, 418.
- Leneăuți**, sat, ț. Soroca; <R. S. S. Mol. dovenească, c. ~, r. Dondușani>; jumătate de sat a Antemiei, soția lui Dumitrașco Mihul 299.
- Leoa**, v. Dumitru Leoa.
- Leoa**, străbunicul lui Simion; a primit uric pentru satul Leoști 311.
- Leondari**, v. Constantin Leondari.
- Leontie**, popă de la m-reă Solca; martor 274.
- Leorda**, v. Leverda.
- Leoști**, sat, ț. Fălciu; <c. Pădureni, j. Vaslui>; ocini cumpărate și întărite lui Ionașco Ghianghea 311.
- Lepădat**, vornic de gloată, fost ~; dă mărturie 87, 270, 437.
- Lete**, sat, <ț. Bacău; azi Letea Veche, c. ~, m. Bacău> 391.
- Letii**, podul ~, punct pe hotarul satului Culîșăuți 181.
- Leul** din Prăjești, soțul Dochiei, tatăl lui Vicol, al lui Ipătie ș.a. 115.
- Leurdă**, tatăl lui Grigore 320.
- *Leutești**, sat, <pe Valea Albă, ț. Neamț; j. Neamț> 199; ocină dăruită de Tudora lui Nechita din Vîrtop 404.
- Leverda**, sat, ț. Hîrlău; <Leorda, c. ~, j. Botoșani>; în hotar cu Pitulușeni 420.
- Lie** din Părtănoși; vecinii lui ~ 211.
- Liescul**, v. Giurgea Liescul.
- Lihaci**, top. la Bombotești 234.
- Limpedea**, braț al Bistriței; vad de moară pe ~ 391.
- *Linești**, seliște, ț. Vaslui; <în or. Negrești, j. Vaslui>; întărită lui Ionașco Ghianghea mare logofăt 316.
- Liov**, oraș, <R. S. S. Ucraineană>; biserica Schitul Mare din ~, terminată de Miron Barnovschi 333.
- Lisa**, v. Urita Lisa.
- *Liudești**, sat, <ț. Vaslui; în Birzești, c. Ștefan cel Mare, j. Vaslui>; a patra parte întărită lui Costandin spătar în urma judecății cu Nicoară diac 430.
- Lococi**, v. Luceol.
- Loghina**, fiica Măgdălinei, nepoata Lupei; vinde ocini din Albotești 184.
- Loghina**, sora lui Lupan vistiernic; vinde ocină în Scobențeni 101.
- Loghina**, soția lui Ionașco, mama lui Ștefan, a lui Tănăsie ș.a.; vinde și dăruiește curături la Straja 129, 296.
- Logofetenii**, sat, ț. Iași; <R. S. S. Mol. dovenească; c. Năvîrnet, r. Fălești>; fost al lui Isac Balica hatman, dăruit lui Pătrașco și Miron Ciogolea 394.
- Logoș**, v. Vasilie Logoș.
- Lohan** din Zărnești; martor 388.
- Lollei** (Lolice), popă; scrie zapis 190.
- Luca**, copărtaș în Pietriș 163.
- Luca**, fiul Irinei; vinde ocini din Unguraș 395.
- Luca**, popă, tatăl lui Ion Pravăț 184.
- Luca**, popă, tatăl lui Zaharia și al lui Dumitru; vinde ocină din Cernătești 279.
- Luca**, tatăl Uritei 126.
- Luca Pojar**, tatăl Anușcăi, străbunicul lui Costin, al lui Simion ș.a. 102.

Lucăceeni, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, c. Cotiugeni, reg. Cernăuți > 161, 188.

Lucoci, v. **Vasile Lucoci**.

Lucoci, uricar; scrie carte de mărturie 233.
Lucoci (Lococi) din Fiținghești, fiul lui Caramiz sau al lui Pătrășcan, tatăl lui Băloș și al lui Vasilie 6, 38.

Lucoviște, sat, < ț. Dorohoi; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți > 361.

Lungani, sat, < ț. Iași; c. Voinesti, j. Iași > 150; ocină vindută de Lazor și Toader lui Dima cojocar 150; poiană și prisacă din ~ C.

Lupa, fiica lui Micul, sora lui Ionașcu Văliște, a Catrinei ș.a.; vinde ocină din ț. Bacău 184.

Lupa, mama Măgdalinei, bunica Loghinei, a Chelsiei și a lui Costandin 184.

Lupan, vistiernic; vinde ocină din Sco-bențeni 101.

Lupan Botăș (Bontăș), bunicul sau unchiul lui Miron 100, 101.

Lupe, fiul Armancăi, fratele lui Stan; vinde ocină din Mircești 322.

Lupe Berheel, martor 190.

Lupoe, v. **Anușea Lupoe**.

Lupul, aprod din Rătești; se plinge împotriva diaconului Larion pentru o mioră 108.

Lupul, călăraș; martor 15.

Lupul, cupar, ginerele lui Rugină; dă mărturie 311; martor 421; impresoară satul Șendriceni 226, 292; vinde seliștea Răvăcani 149.

Lupul din Fiținghești; martor 6; vinde răzoare din Fiținghești 55.

Lupul, fiul lui Anghel fost cămăraș, soțul Magdei; vinde ocini în Fintinele și vii la Bacău 184, 267.

Lupul, fiul Grozavei, strănepotul lui Luca; vinde ocină din Misești 126.

Lupul, fiul lui Mihăilă, nepotul lui Giurgea; vinde vie din Fiținghești 155.

Lupul, șoltuz de Baia; dă mărturie 421.

Lupul, tatăl lui Andreica 395.

Lupul, tatăl lui Toader 203.

Lupul, tatăl lui Vasilie 182, 183.

Lupul, țigan, fiul lui Cobăleanul țigan; dăruit și întărit lui Neaniul vornic de gloată 235.

Lupul al Nastei din Mărișești; își dă ocina din Mărișești pentru a-și plăti capul 282.

Lupul <Băeloe>, fost mare vornic de Țara de Sus, pîrcălab de Hotin; dă mărturie 42, 83, 87, 93, 174, 270; se judecă și primește întărire pentru vii din Soltănești 103; vinde vii din Fiținghești 56; cumpără parte din Macicăuți 193; martor 120.

Lupul Birlebaș, țigan fugit 114.

Lupul Bogza, martor; scrie act 111.

Lupul Boldur, fiul lui Boldur, fratele Candachiei și al Nastasiei; vinde parte din Frățești 312.

Lupul Cîrnul, fost spătar din Nicorești, tatăl lui Dumitrașcu stolnic 54, 56, 203.

Lupul Coehirlă, martor 257.

Lupul < Coel >, vornic mare al Țării de Jos; boier în sfat 146, 169, 203, 218; dă mărturie 87, 91, 93, 174, 250, 251, 265, 270, 278, 287, 299, 329; adeverește zălogirea unei ocini 185; martor 42, 144.

Vasile < **Lupul** >, domn al Moldovei; acordă scutiri Mitropoliei Sucevei 112, 327, clerului 207; vinzare în zilele lui ~ 330.

Lupul Dîrlău, martor 428.

Lupul Hăbășeșul, diac; scrie: acte domnești 214, 395, zapis 397.

Lupul Ilea din Măceșeni; cumpără parte din Cernătești 279.

Lupul Păulel, martor 188.

Lupul Popeseul, cumnatul lui Andronache, al lui Dumitrașco Sturzea ș.a.; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298.

Lupul Prăjeseul, postelnic, fost ~, fiul lui Nicoară Prăjescul vistiernic; dă mărturie 42, 87, 140, 270, 278; dă mărturie hotarnică 163; martor, 149, 290; cumpără ocini din Cobeceni, Săoani ș.a. 12, 32, 80, 142, 145, 236, 243, 310; vinde satul Jucica 34; împarte cu fratele său satul și vecini

din Războieni 162, 170; face schimb de vii 110;
 clucer; primește întărire pentru seliștea Dădești 376; cumpără ocini din Săoani 374, 435, 437.
Lupul Stroeseu din Stroești; martor 361.
<Lupul> Strolei cel bătrîn, logofăt mare, soțul Păscălinei 184, tatăl lui Ionașco Stroici 371; a cumpărat satul Onutul de Sus și a primit întărire 156, 241, 371; ispravnic al unui act 249.
Lupul Șeptellel, martor 371.
Lupul Talpă, comis; face schimb de ocini 36.
Lupul Zbîreca, vărul lui Sima; dăruiește m-rii Secul casă, vii și pămînturi 72.
 Lvov, v. Llov.

M

Maea, fiica lui Pinteia țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
Macarle, cojocar din Vaslui; martor 221.
Machidon, din Cudrești; martor 22.
Macleăușl, sat, < ț. Orhei; R. S. S. Moldovenească, Mașcăuți, c. ~, r. Dubăsari >; ocină vindută de Bogdan, fiul Stancăi, lui Lupul fost mare vornic 193; în descriere de hotar 169.
Macovel, diac din Cruce; martor 320.
Macovel din Vitănești; dă mărturie 183.
Macovel, țigan, tatăl lui Petrica; întărit lui Ionașco Cehan mare pitar 283.
Maeslm din Călimănești; dă mărturie 245.
Maftel, martor 388.
Maftel, țigan; întărit lui Ionașco Cehan mare pitar 283.
Maftel (Maftciu), vâtaf de țigani; intervine pentru răscumpărarea de la moarte a unor țigani 90, 414.
Maftel (Maftciu) Roșca, negustor din Birlad; hotarnic 109, 141, 144; dă mărturie 183, 245, 263—265; martor 182; primește întărire pentru satul Bălănești 152.
Maftelu, fiul lui Stiiian din Gănești; vinde ocină din Dragsini 138, 276.
Maftelu, martor 388.
Maftelu, scrie carte de mărturie 90, zăpis 330.

Maftelu, șoltuz de Tecuci; dă mărturie 323.
Maftlu Surlei din Săcuiani, tatăl lui Toader, al Măricăi ș.a.; cumpără ocină din cutul Durducești 369.
Magda, mama lui Avram 339.
Magda, mama lui David 227.
Magda, soția lui Lupul; se judecă pentru vii la Bacău 267.
Magdalena, v. Măgdăllna.
Magdallna, mama Candachiei 312.
Magdallna, mama Chelstiei, a Loghinei și a lui Costandin 184.
Malea, mătușa lui Fetion din Bogdănești; partea ei vindută 368.
Mailatrl, v. Gheorghli ~ și Moiselu ~.
Mal, v. Costandin Mal.
Malaiu, v. Iftimle Malalu.
Maleoel, pircălab de Hotin; primește întărire pentru țigani 286.
Malici, v. Condrea Maliei.
Malul Alb, top. în hotarul Țirgului Tecuci, < ț. Tecuci; azi Malul Alb, sat, c. Drăgănești, m. Tecuci, j. Galați > 203.
Manelul, vistiernicel; primește satul Vascăuți pentru plata unei deșugubine, îl vinde 187.
Manelul Pribagul, primește întărire pentru parte din Stănigeni 294.
Mane, pitar, vinde loc de casă din Hăsnășeni 314.
Manea, tatăl lui Ionașco 383.
Manea Mogoșeseul, bunicul sau străbunicul lui Simion, al lui Toader ș.a. 271.
Mangoș, v. Ion Mangoș.
Manolache, vameș mare; zălogește vii de la Copou 321; ține părți de sate zălogite 430.
Manole, fiul Nastasiei, cumnatul lui Ionașco și al lui Ștefan Hrincoșci; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298.
Manole, fost pircălab; se judecă pentru satul Childești 40.
Manole, tatăl lui Gheorghe 135.
Manoleț, v. Ihnat Manoleț.
Manoll Potlog, posesor al unui act 166.
Mareo din Arjavință; dă mărturie 241.

- Marco** din Brătîla; cumpără părți din Mănești 92.
- Marco**, fiul Vasutcăi, strănepotul lui Luca Pojar; vinde ocini din Țibănești 102.
- Marco**, popă din Hălăucești; dă mărturie 167.
- Marco**, șoltuz de Orhei; dă mărturie 309.
- Marcu**, pitar din Bogdănești; dă mărturie 115.
- Marcu** Gagea, fiul.....; vinde ocină din Ghidușeni 308.
- Mareul** Julfă se judecă pentru ocină din Chirișomu 339.
- Mardan** din Vereșani; dă mărturie 288.
- Mareș** din Nănești; vinde ocină din Tomcești 323.
- Marga**, fiica lui Șandru cel bătrîn; vinde ocină din Mănești 92.
- Marghita**, v. și **Mărghita**.
- Marghita**, soacra lui Bulai; vinde ocină din Miercești 322.
- Maria**, v. și **Măria**.
- Maria**, bunica lui Ursul comisel, a lui Orăș diac și a lui Costantin diac; vinde ocini din Verșești, Seliște și Sperlești 256.
- Maria**, fiica Antemiei; vinde ocină din Văsiești 69.
- Maria**, fiica Anușcăi din Poloceni; dăruiește ocină din Poloceni lui Rusul vistiernic 78.
- Maria**, fiica lui Beldiman logofăt; primește întărire pentru Negoști, vii la Cotnari și o casă la Suceava 290.
- Maria**, fiica lui Micul, sora lui Ionașco Văliște; vinde ocini din Ț. Bacău 184.
- Maria**, mama lui Gheorghe fost ceașnic și a lui Ihnat 93, 94.
- Maria**, nepoata Vlădoarei; vinde vad de moară pe Putna 182, 183.
- Maria**, soția lui Scherlat; primește danie seliștea Bălăceni 218.
- Maria**, țigancă, soția lui Onaca țigan; întărită lui Ionașcu Prăjescul 41.
- Maria** (Mariia, Măriia) **Buciața**, soția lui Dumitrachi Chiriță postelnic; dăruiește satul Vinători m-rii Bisericanl 424, 433; confirmă dania 434.
- Marica** (Măriica), fiica lui Eremia Tălabă, nepoata lui Toma Tălabă; vinde ocină din Tomcești 93, 94.
- Marica**, mama Sofroniei și a Grozavei 140.
- Marica** (Marița), soția lui Dumitrașco Fulger, fiica Nastasiei, primește întărire pentru satul Răchiteni 255; cumpără părți din Iugani, Tămășeni ș. a. 250.
- Marica**, soția lui Dumitru Puiu, fiica Soloncăi; vinde un sat din Ț. Bacău 184.
- Marie** (Mărie), fiica Simei, nepoata Vlădoarei; vinde vad de moară pe Putna 182, 183.
- Marila**, doamnă din Polonia; împrumută bani de la Miron Barnovschi 333.
- Marila**, fiica Gaftei; dă mărturie 140.
- Marila**, fiica Mariei, strănepoata lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.
- Marila**, fiica lui Toma, nepoata lui Drăgăilă; primește întărire pentru ocini cumpărate și moștenite în Ivănești 436.
- Marila** Cornil din Bălotrești; se judecă pentru parte de ocină 99.
- Marilan**, socrul lui Stan 308.
- Marilec**, fiica Erinei; dă mărturie 140.
- Marilec** (Mărica), soția lui Orăș fost hatman; dăruiește m-rii Bistrița vii la Bacău 198, 267.
- Marilec** Ihnătoae, soția lui Ihnat Manolei; vinde ocină din Șendreni 227.
- Marlița**, mama lui Ursul 42.
- Marlin** din Găgești; martor 6.
- Marinea**, fiica lui Irimia, sora Solomiei; vinde jirebie 422.
- Marinea** (Mărinca, Mărița), doamnă, soția lui Ioan voievod; primește în folosință satele Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298; i se la cu sila satul Răchiteni 255.
- Marlița**, mama sau soacra Mariei; cumpără parte din Făureni 115.
- *Marmurinaș**, sat, < Ț. Dorohoi; R. S. S. Ucraineană, lângă Mogoșești, c. ~, reg. Cernăuți > 361.
- Marta**, fiica lui Gligor, nepoata lui Sion; vinde ocină din Coșești 44.
- Marta**, fiica lui Ursul, strănepoata lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.
- Marta**, soția lui Mîndru, mama lui Clrstea și a lui Danciul 93, 94.
- Martin** Foleși, șoltuz de Troțuș; dă mărturie 339.

- Marușea**, sora lui Simion Pilipovschi; împarte cu rudele ocini moștenite 166.
- *Mastatiei**, sat, < ț. Birlad; la nord de Zorleni, c. ~, j. Vaslui >; ocină vindută de Marica, fiica lui Ifirim și nepoții ei lui Pinteaa și Boul 132 și întărită acestora 228; ocină vindută de Irina lui Scherlet și Tudorachi 336.
- Matei**, v. și **Maftel**, **Mătel**,
Matel (Mătei), popă din Suceava; martor 205, 206.
- Mateuș**, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Rezina >; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava din Iași 307.
- Matheiu**, v. **Maftel**.
- Matilaș**, popă, dă un cal pentru plata capului unui hoț 408.
- Mavric**, grec, tatăl Smăragdei, al Cuconiței ș.a.; vinde ocină din Dărmănești 7.
- Maxim**, v. și **Maeslm**.
- Maxim Popovici**, martor 197.
- Maxin** din Mogoșești; martor 9.
- Maxin**, paharnic din Călinănești; dă mărturie 263.
- Maxin Buzea** din Băloșeni, tatăl lui Ionașco 428.
- Maxin Udrea**, tatăl lui Gavril și al lui Isac 210.
- Măcău**, v. **Ion Măcău**.
- Măceșeni**, sat, < ț. Covurlui; Măcișeni, c. Corni, j. Galați > 279.
- Măciucă**, v. **Ioachim Măciucă**.
- Mădărjeel**, sat, < ț. Cîrligătura; Mădirjac, c. ~, j. Iași > 163.
- Măgdăllna** din Bordușești; partea ei vindută 18.
- Măgdăllna**, fiica lui Ionașco, nepoata lui Mihul medelnicer; vinde ocini din Bujoreni, Pipărcani și Băcsănești 132, 228.
- Măgdăllna**, fiica lui Mavric grecul, sora Smăragdei, a Cuconiței ș.a.; vinde ocină din Dărmănești 7.
- Măgdăllna**, soția lui Platon pitărel din Hreasca, fiica lui Eremia Tetea; vinde ocină din Petila Mare 91, 97.
- Măgura**, munte, < ț. Neamț >; hotarul Braniștil m-rii Pingărați 123.
- Măgura Mare** (Măgura, ~ Putnei), pe Putna, ț. Putna, în hotarul satelor Vitănești, Găgești și Scorțești 127, 182, 183, 192, 320; locuri dăruite Schitului de la Măgura Putnei 19.
- Mălea**, soția lui Vărlan; cumpără părți din Cincești 431.
- Mălai**, v. și **Malai**.
- Mălai** (Mălaiu), v. **Drăgan Mălai**.
- Mălalu** din Vaslui; martor 14.
- Mălăești**, sat, < ț. Iași; c. Gropnița, j. Iași > 428.
- Mălești**, sat, ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească, Mălăești, c. Șapte Bani, r. Rîșcani >; fost al lui Isac Balica hatman, dăruit lui Pătrașco Ciogolea logofăt 409.
- Mălin**, ginerele lui Băltianol; martor 79.
- Măllța**, mama Todosiei 309.
- Mănăilă Pillpovschi**, tatăl lui Simion Pilipovschi, al Nastasicăi ș.a. 166.
- Mănăstirea lui Iașeu**, < ț. Suceava; în Ițcani, cartier or. Suceava >; loc de moară întărit ~ 67.
- Mănăstirea Sfintul Ghiorghie**, de lângă Vaslui, metoh de m-rii Zograf; primește întărire peniru țigani D.
- Mănăstirea < Văleni >** (de peste Bistrița), ț. Neamț; < în Văleni, m. Piatra Neamț, j. Neamț >; hram, primește întărire pentru parte din Dănești 133; poslușnici 401, 432.
- Măndăcăuș**, sat, ț. Hotin; < R. S. S. Ucraineană, Mendicăuți, c. ~, reg. Cernăuți >; ocină împărțită între Ionașco și Gheorghe Jorea 10.
- *Mănești**, sat, pe Tazlău, < ț. Trotuș; lângă Brătila, c. Helegiu, j. Bacău >; în hotar cu Zeameș 92; ocină vindută de Arhip fost cămăraș lui Marco din Brătila 92; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- *Mărești** (Miercești, Mircești), numit înainte Grozești 196, sat, < în hotar cu Tecuci, ț. Tecuci; j. Galați > 282; ocini vindute de Tudora lui Cazacul cămăraș 196, lui Nica cupeț din Focșani 322.
- Mărghita**, mama lui Petria din Neamț 110.
- Mărghita** primește bani pentru case din Săoani 374.
- Mărgineni**, sat, < ț. Bacău; ~ Răzeși și ~ Munteni, contopite sub denumirea Măr-

- gineni, c. s. ~, m. Bacău > 128, 391, 400.
- Mărla**, mama lui Fetion 368.
- Mărla**, sora lui Costa; cumpără părți din Piticiani 190.
- Mărla**, soția lui Necula lui Crucian; cumpără părți din Periați 268.
- Mărla Grozăvoae**, mama Dobrei 127.
- Mărla**, fiica Aniței, nepoata Vasilcăi; vinde ocină din Săcuani 198.
- Mărla (Mărlăica)**, fiica lui Ifrim vistiernicel; vinde ocini din Bujoreni, Pipercani, Băcsănești ș.a. 132, 228.
- Mărla**, fiica Ilenei, nepoata lui Petrea; vinde ocină din Iadumirești 184.
- Mărla**, fiica Ioanei, strănepoata lui Giurcea Necul; vinde ocini din Cincești 431.
- Mărla**, fiica lui Ion Cotăi; vinde jumătate de jirebie din Petiia Mare 438.
- Mărla**, fiica lui Maftiu Surici din Săcuani; dă mărturie 369.
- Mărla**, mama Annei și a Palaghiei 310.
- Mărla**, mama Todocăi 341.
- Mărla**, nepoata lui Miron fost clucer; vinde ocină din Drislive 204.
- Mărla**, sora lui Mirăuță 227.
- Mărla**, sora lui Tomeghiu; vinde ocină din Antălești 421.
- Mărla**, soția lui Gheorghe din Spătărești; zălogește o casă 421.
- Mărla**, soția lui Gliga din Cuclulați 189.
- Mărla**, soția lui Grigore din Borăști, fiica lui Ionașco din Țibănești; se judecă pentru niște sate 430.
- Mărla**, soția lui Istratie; cumpără părți din Cincești și sălașe de țigani 431.
- Mărla**, soția lui Verdișu; se judecă pentru ocină din Chirișomu 339.
- Mărla Tărlăoari**, se judecă pentru vii de la Soltănești 103.
- Mărlăuța (Mărlăuța)**, mama Anghelinei 233 257.
- Mărlăuța**, soția lui Costantin vornic de gloată, fiica Gaftonel Neboiatcoae; cumpără parte din Ecușeni 164.
- Mărla**, soția lui Gligorcea croitorul; vinde vie de la Copou 58.
- Mărla** din N...; a vîndut ocină din Făureni 115.
- Mărla**, fiica lui Caramiz, nepoata lui Giurcea Liescul 38.
- Mărla**, fiica lui Mihăilă; vinde ocină din Popi 93, 94.
- Mărla (Mărlăica)**, nepoata lui Ifrim vistiernicel; vinde ocini din Bujoreni, Pipercani, Băcsănești ș.a. 132, 228.
- Mărla (Mărlăica)**, sora lui Andronic; vinde vad de moară pe Putna 183.
- Mărla**, soția lui Andronic din Vitănești, fiica lui Ilie; vinde un pămînt din Fiținghești 15.
- Mărla Bunoae**, sora lui Văscan, a lui Gligorie ș.a.; vinde vad de moară din hotarul tîrgului Tecuci 203.
- Mărlăica**, fiica Bălaiei din Văleni, nepoata lui Ion stolnic; vinde ocină din Văleni 337.
- Mărlăica**, fiica lui Gheorghe; vinde ocină din Scobențeni 100, 101.
- Mărlăica**, fiica lui Nistor sau Lucoci, strănepoata lui Giurcea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.
- Mărlăica**, fiica lui Ștefan vornic; dă mărturie 140.
- Mărlăica**, soția lui Ștefan din Iași, fiica lui Ioachim Măclucă; cumpără loc de casă în Iași 330.
- Mărlăica**, țigancă, fiica lui Grigorie țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Mărlina**, fiica lui Dăniil din Voloșcani; dăruiește ocina sa din Irești m-rii Vizantia 127.
- Mărlărești**, sat, <ț. Putna; or. Mărlărești, j. Vrancea >; ocină dată de Lupul al Nastei lui Drăguș pentru plata capului 282.
- Mărlă Iorașeoala**, mama lui Gheorghe Coropceanul 229.
- Mărlăuca**, fiica Candachiei, nepoata lui Cundandin și a Elincăi; vinde părți din Hlăpești 102.
- Mărlăuța**, mama Irinei 119.
- Măstăcănul**, sat, ț. Bacău; < Mastacăn, c. Borlești, j. Neamț >; ocina lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea, întărită 234.
- Măstăcani**, top. la Bombotești 234.

- *Mășeenl**, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, între obârșia Căinarului și Nistru, r. Dondușani >; dăruit de Enache postelnic m-ril Sf. Sava din Iași 307.
- Mătcu**, v. **Petrea Măteu**.
- Măteu**, tatăl lui **Petrea** 284.
- Mătei**, v. **Matei**.
- Măteiu** dă mărturie 115.
- Mătelu**, vinzător în Scobențeni 100, 101.
- Mătelu**, vecin din Războieni al lui **Lupul Prăjescul** postelnic 162.
- Mătiaș**, v. **Gavrilaș Mătiaș**.
- Măjeanl**, sat, < probabil ț. Adjud; între Corbasca, c. ~, și Gherdana, c. Tătă-răști, j. Bacău > 284.
- Meehleea**, țigancă, fiica **Odochiei** țiganka; întărită lui **Ionașco Prăjescul** 41.
- Medeleana**, fiica lui **Gavril** fost staroste, mama **Gaftonei** și a lui **Varticu** 43.
- Meftodie**, v. **Miftodie**, groapa lui ~.
- Meleșăușl**, sat, < ț. Suceava; **Milișăuți**, c. Bădeuți, j. Suceava > 299; jumătate de sat vîndută de popa **Aftanasie** lui **Evloghie** episcop de Rădăuți, iar altă jumătate vîndută de **Dumitru** din **Tureatca** aceluiași episcop 367.
- Meletle**, diacon de la m-rea **Sucevița**; dă mărturie 290.
- Merăuță**, v. și **Mierăuță**, **Mirăuță**.
- Merăuță**, plrcălab; primește ocină din **Bălițești** pentru plata capului 221.
- Mesehăneștl** (**Mesehenești**), sat, < ț. Roman; **Misihănești**, c. Roșiori, j. Bacău > 230, 231, 233, 257.
- Mesehenescul**, v. **Avram Mesehenescul**.
- Miazăpăreslm**, sărbătoare; termen de plată 9.
- Mlea**, mama **Anghelinei** 318.
- Mleeștl**, sat, < ț. Tutova; contopit cu **Gherghești**, c. **Gherghești**, j. Vaslui > 245, 263.
- Mielăușenl**, sat, < ț. Roman; c. Butea, j. Iași >; act scris la ~ 310.
- *Mieleștl**, sat, < ț. Adjud; lngă **Șișcani**, or. **Adjud**, j. **Vrancea** > 284.
- Micnici**, v. **Lefter Mieniei**.
- Micotlel**, fiul lui **Ursu Bărboiu**; vinde ocină din **Șendrești** 85.
- Micul**, v. **Vasilie Micul**.
- Micul**, tatăl lui **Ionașcu Văliște**, al **Lupei** ș.a. 184.
- Micul**, top. la **Procelnici** 125.
- Midilian**, fiul lui **Todir**, nepotul lui **Goian**; vinde ocină din **Huși** 131.
- Mierăuță** din **Hăsnășeni**; dă mărturie 26.
- Mierăuță** (**Mirăuță**, **Merăuță**), vornic de gloată, fost ~; dă mărturie 42, 90, 93, 309, 414; hotarnic 169.
- Miercești**, v. **Mircești**, sat.
- Mierla**, mama lui **Pătrașco** 34.
- Miftodie** (**Meftodie**), groapa lui ~, punct pe hotarul braniștii m-rii **Bistrița** 68, 379.
- Miha**, vameș din **Trotuș**; martor 7.
- Mihaelu**, unchiul lui **Ștefan**, bunicul lui **Adam** 368.
- Mihal**, unchiul lui **Crețul** 368.
- Mihal**, vornic de **Brlad**; dă mărturie 61.
- Mihal Ungurul**, cumpărător în **Băloșeni** 428.
- Mihalaș**, grec; martor 7.
- Mihail**, v. și **Mihăilă**.
- Mihail**, călugăr de la m-rea **Sucevița**; dă mărturie 290.
- Mihall**, cumpărător al unei ocini din **Țutcani** 157.
- Mihall**, egumen al m-rii **Neamț** 303.
- Mihail** (**Mihăilă**), fratele lui **Iurașco**; vinde vad de moară din **Vitânești** 182, 183.
- Mihall**, ginerele **Cimbalei**; cumpără și vinde ocină din **Dragsini** 263.
- Mihall** (**Mihăilă**), popă din **Siret**; martor testamentar 291.
- Mihall**, vistiernic; dă mărturie 16; scrie zapise 73, 326.
- <Mihall> Fortuna**, comis; dă mărturie 329; a dat niște boi lui **Miron Barnovschi** 333.
- Mihall și Gavril**, hram al unei biserici din **Suceava B.**
- Mihailu**, martor I.
- Mihailu**, grec; martor 111.
- Mihailu Soel**, șoltuz de **Trotuș**; dă mărturie 95.
- Mihal**, strămoșul lui **Maftel Roșca**; primește danie satul **Bălănești** 152.
- Mihalaechl**, paharnic; hotarnic 184.
- Mihaleău** (**Mihalcăuți**), sat, < ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, probabil **Mihăileanca**, c. **Belousovca**, reg. **Cernăuți** > 225;

jumătate de sat împărțită între Simion
 Filipovschi și Marușca 166.
Mihaleea, diac; scrie: act domnesc 109,
 carte de mărturie A.
Mihaleea Bael, fost armaș, fiul lui Pătrașco
 Baci, nepotul lui Oana Baci; vinde ocini
 din Tîrzii, Dănceni ș.a. 69, 305.
Mihail, diac; scrie zăpis 111.
Mihălești, sat, < ț. Suceava; c. Horodniceni,
 j. Suceava > 288.
Mihălaș, fiul lui Beldiman logofăt; primește
 întărire pentru Negoști, vii la Cotnari
 și casă în Suceava 290.
Mihălașea, top. la Peșterea 169.
Mihăilă din Bodești; martor 322.
Mihăilă din Clipicești; martor 15.
Mihăilă din Spătărești; casa lui zălogită 421.
Mihăilă, sulger din Dăjeni; martor hotarnic
 150.
Mihăilă, tatăl lui Lupul 155.
Mihăilă, tatăl Măriei 93, 94.
Mihăilă, vînzător în Bogdănești 309.
Mihăilă, vînzător în Fișinghești 55.
Mihăilă, vînzător în Petiia Mare 91, 97.
Mihăilă Dodan, bunicul Dobrei 127.
Mihăilă Unbraru, răzeș din Rădeni; impre-
 soară ocină din Rădeni 219.
Mihălachi, sluga lui Grama mare stolnic;
 scrie zăpis 227.
***Mihilești**, sat, < pe Siret, ț. Adjud; lângă
 Pădureni, or. Mărășești, j. Vrancea > 284,
 < Mihnea >, v. Radu < Mihnea >, domn.
Mihnea dă mărturie 95.
Mihul, v. Dumitrașco Mihul.
Mihul, medelnicer, bunicul Măgdălinei și al
 Anghelinei 132, 228.
Mihul, tatăl lui Andreiu și al lui Vasili 53.
Miharea, popă din Mădărjaci; martor hotarnic
 163.
Miljoceni, parte din moșia satului Bordu-
 șești 18.
***Milcinești**, sat, ț. Cîrligătura; < lângă Po-
 pești, c. ~, j. Iași >; dat de m-reă Vo-
 roneț lui Ionașco Jora în schimbul se-
 liștii Mușinții 16, 73, 117, 326.
Mileov, pîrlu, < afluent al Putnei >; hotar
 53—55, 72.
Miletin, pîrlu, < afluent al Jiljei >; sat pe
 ~ 140.

Miletin, top. la Culișăuți 161.
Mira, tatăl (mama?) lui Andrei 308.
***Mirăești**, sat, ț. Tecuci; < lângă Liești, c. ~,
 j. Galați >; dăruit de Enachie postelnic
 m-rii Aroneanu 237; slujitori domnești
 opriți să intre în ~ 410.
Mirăuță, v. și Mierăuță.
Mirăuță, fiul lui Coșăscul; martor 370.
Mirăuță, tatăl lui Costantin, fratele Măricăi;
 martor 227.
Mirăușl, diac din Băloșești; dă mărturie A.
Mirca, v. Gavril Mirca.
Mirce, v. Ion Miree.
Mireea, tatăl lui Erhan (?) A.
Mircești (Miercești), sat, < ț. Putna; Mir-
 cești Vechi, c. Vînători, j. Vrancea >;
 ocini vindute de Marghita, Stan ș.a.
 lui Nica cupeț 32.
Mireloala, mama lui Erhan (?) A.
***Mirești**, sat, < ț. Hirău; lângă Albești,
 c. ~, j. Botoșani > 338.
Miron, bunicul Todosiei; partea lui din Vaș-
 căuți vindută 309.
Miron, fost clucer, fiul lui Gligore clucer și al
 Sarei, tatăl Eftimiei, socrul lui Toma mare
 sulger; cumpără părți din Drislive și
 Dănești 204, 206.
Miron din Găgești; dă mărturie 183.
Miron din Iurghiceni; dă ocina lui Costin
 pentru dajdea acestuia 21; martor 20.
Miron, fiul Irinei, fratele lui Nicoară; vinde
 jumătate din Negrești 316.
Miron, ginerele Leănței; vinde un țigan 286.
Miron, nepotul lui Lupan Botăș; vinde ocină
 din Scobențeni 100, 101.
Miron, tatăl Palaghiei, bunicul lui Gavril
 și al lui Gligorie 22.
Miron Barnovschi (Bărnovschi) Moghila (Mo-
 vilă), domn al Moldovei; dăruiește sate
 28, 31, 59, 325, 347; întărește scutirile
 Mitropoliei Sucevei 327; judecată înaintea
 lui ~ 406; hotărnice în zilele lui ~ 169;
 moară dărmată în zilele lui ~ 67; a
 luat cu sila sate pe care apoi le-a dăruit
 m-rii Birnova 255, 298, 433; testamentul
 lui ~ 333; acte de la ~ 52, 59, 85, 100—102,
 123, 124, 156, 169, 213, 225, 253, 283,
 382, 407, 424, 430.
Miron Clogolea, fratele lui Pătrașco Clogolea;
 primește dănie satele Dușmanul Mare și
 Dușmanul Mic 394.
Miron Roibanu, răzeș din Lungani 150.

Mironescul, v. Ionașco Mironescul.

Misall, martor 308.

*Misești, sat, ț. Iași; < înglobat în Mălăești, c. Gropnița, j. Iași >; cumpărat și întărit lui Eustratie logofăt 126.

Mitrofan, episcop de Huși; participă la hotărâri luate de domn și sfat 59, 67, 123, 124, 293, 347, 389, 424; dă mărturie 335; martor 367.

Mitrofan, martor 4.

Mitropolla Sucevel 37, 193; primește danii, 104, întăriri 3, 75, 355, 360, scutiri 112, 232, 327, 356, 381, 427; biserica ~ Sfântul Gheorghe și Sfântul Ioan cel Nou 104; v. și mitropolit.

Mizln din Culișeuți; martor hotarnic 161.

Mindrul, deal la Cotnari; vie pe ~ B.

Mindrul, soțul Martei, tatăl lui Cirstea și al lui Danciul 93, 94.

Minjea, v. Ionașco Minjea.

Minzatul, v. Avram Minzatul.

Mîrzea, fiul lui Andronic; vinde ocini din Hălmăgești 176, 177.

*Mocșle, sat, ț. Orhei; < R. S. S. Moldovenească, lângă Vișcăuți, c. Susleni, r. Orhei > 309.

Moghila, v. Costantin ~, Ieremia ~, Miron Barnovschi ~, Moise ~, Safta ~și Simlon ~.

Moghilova, v. Pesterea, sat.

Mogildea, v. Gligorașco Mogildea.

Mogildea, fiul Dochiei din Grădești; vinde ocină din Dracsinl 245.

Moglan, martor 313.

Mogoșăști, sat, ț. Vaslui; < azi Ipatele, c. ~, j. Iași >; ocini împărțite între Stratul Bolea și popa Simion cu rudele lui 271.

Mogoșescul, v. Manea Mogoșescul.

Mogoșești, sat, < ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți >; ocină vindută de Orheianul ș.a. lui Isac de Sinehău 361, 378.

*Mogoșești, sat, < Neamț; lângă Costișa, c. ~, j. Neamț > 9.

Mogoșești, sat, < ț. Suceava; c. ~, j. Iași > act scris în ~ 167.

Molse (Moisi) Moghila (Movilă), domn al Moldovei, văr primar al lui Constantin

Moghila voievod 382; dăruiește sate, iazuri ș.a. 64, 114, 126, 235, 340, 342, 346, 364, 365, 385, 394, 405, 409, 411, D;

întărește sate moștenite, împărțite, cumpărate, schimbate 348—350, 355, 357, 358, 362, 366, 371—373, 376—380, 382, 384, 386, 387, 390, 392, 395, 400, 402, 403, 407, 414, 415, 417, 418, 420, 421, 422, 424, 430, 431, 436, 438, II;

dă cărți de apărare 343, 375, 412, 432; acordă sau întărește scuturi Mitropoliei 344, 345, 356, 360, 381, 427, Episcopiei de Huși 354, clerului 389, 429, unor boieri 419;

judecă pricini 396, 430;

poruncește slugilor domnești să nu învăluiască sate 351, 353, 359, 401, 410, 423, să urmărească țigani fugiți 383, să cheme oameni la judecată 399, să oprească ocinile unor datornici 420, să apere drepturile unor mănăstiri 363; poruncește să se rejudece pricini 335; poruncește locuitorilor satelor mănăstirești să asculte de mănăstiri 426;

întărește închinarea m-rii Galata către Patriarhia din Ierusalim 347;

dă un așezământ de conviețuire a clerului mănăstiresc 413;

impresurare de ocini în zilele lui ~ 118; piră în zilele lui ~ 82; ocină luată în zilele lui ~ 175; bani dați în treaba țării în zilele lui ~ 116;

acte de la ~ (prima domnie) 33, 38, 45, 59, 96, 101, 116, 123, 124, 126, 137, 184, 213, 225, 275, 301, 316, 382, D; pretinse acte de la ~ 264, 265; destinațar 433.

Molselu, fiul lui Ion; vinde ocină din Ivoești 278, 281.

Molselu Mailatrl, martor 325.

Moișan, v. Coste Moișan.

Moișanul, v. Toma Moișanul.

Molșăscul, v. Rați Molșăscul.

Mojle, vătaf, tatăl lui Zaharia 397.

Moldova, rlu; sate pe ~ 40, 167, 199, 287, 288, 395, 418; vad de moară pe ~ 167.

Moldova, țara ~: passim.

Molneștilor, bătrînul ~, în Speriați 268.

Molodeș dă mărturie 437.
Molofeu, v. **Ion Molofelu**.
Moncean, v. **Ion Moncean**.
Moschiclu, fost pircălab, fratele lui Ionașco 37.
Moseul, iezar rus; ucis de tilhari 287.
Moșea, v. **Ion Moșea**.
Motășu, popă; martor 370.
Moțoc, v. **Iacob (Iacov) ~**, **Lazor ~** și **Nicoară ~**.
Movilă, v. **Moghila**.
Movileni, sat, < ț. Roman; c. Heleșteni, j. Iași > 163, 310; a patra parte întărită lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
Movileștilor, familia ~ (menț. tirzie) 146.
Mozălt bașa, turc din Iași; martor I.
Muncel, munte, ț. Troțuș; < probabil lângă Grozești, c. ~, j. Bacău >; loc de vie, grădini și fînețe întărite lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
Muncel, poiană, < pe Cracău, ț. Neamț; j. Neamț >; vindută de Ghearghiță păhărniceștii lui Pătrașcu Bașotă 139, 178.
***Muncel**, sat, < ț. Bacău; lângă Reditu, c. ~, j. Neamț > 111.
Muncel, sat, < ț. Suceava; Muncelul de Sus, c. Mogoșești — Siret, j. Iași > 167.
Muncelul, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștilor m-rilor Bisericieni 87 și Pingărați 123, 124, 147, 172, 270, 382.
Muncelul Mare, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.
Munteanu, tatăl lui Cozma și al lui Bălan 91, 97.
Muntele Athos, munte < Grecia >; m-re de la ~ D,
Muntele Lung, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Pingărați 123.
Muntele Mare, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Bistrița 68, 379.
Muntianul, martor 79.
Mura, țigancă, fiica lui Penten țigan; vindută 371.
Murat, țigan; vindut 431.
Murgină (Murgică) din Cucuiați; martor 15, 320.
Murguleț, v. **Ieremia ~** și **Ipatie ~**.
Mustea, pîrlu, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.
Musteață, v. **Gavril Musteață**.

Mușea, bunicul lui Simion 308.
***Mușetești**, sat, < pe Siret, ț. Neamț; lângă Șerbănești, înglobat în m. Bacău > 391.
Mușinți, seliște, ț. Suceava; < Mușenița, c. ~, j. Suceava >; dată de Ionașco Jora în schimbul seliștii Milcinești a m-rii Voroneț 326.

N

Nachie, v. **Enachi Golan**.
Naeuf, dregător de Tomești; trimis de marele logofăt să asiste la o cercetare 292.
Naeul, fiul lui Gligorie, nepotul lui Tudoran; vinde ocină din Săoani 142, 145.
Naeul dă mărturie 329.
Naeul, negustor din Birlad, fiul lui Iane; dă mărturie 245, 337; cumpără vad de moară din Vitănești 182, 183.
Naeul, păhărniceștii din Dăjeni; martor hotar-nic 150.
Naeul Sechilșu din Procelnici; martor hotar-nic 150.
Nasta, v. și **Nastea**.
Nasta, bunica Tudorei 404.
Nasta, mama lui Costin, a lui Simion ș.a. 102.
Nasta, mama lui Lupu 282.
Nasta, mătușa lui Adam; partea ei din Bogdănești vindută 368.
Nastasca, v. **Nastasia**.
Nastasia, fiica lui Boldur, sora Candachiei și a lui Lupul Boldur; vinde parte din Frățești 312.
Nastasia, fiica lui Fetion, sora Antemiei și a lui Drăgan; se judecă pentru parte din Vorovești 249.
Nastasia, fiica lui Gavril, sora lui Vasilie; vinde părți din Ivoești 278, 281.
Nastasia, fiica lui Gavril Hulpe, nepoata lui Tudor; vinde jirebii din Petiia Mare 438
Nastasia, fiica lui Simion Jorea, mama lui Dumitru Buhuș logofăt și a Saftei 10, 140.
Nastasia, mama lui Grigoraș și a lui Costachi 255.

- Nastasia**, mama lui Ionașco Hrincoviciu, a lui Ștefan Hrincoviciu ș.a. 255.
- Nastasia**, mama lui Toader 271.
- Nastasia**, sora lui Ion; vinde ocină din Iadumirești 184.
- Nastasia**, sora Tofanei, a lui Gheorghe și a lui Toma Moişanul; vinde jumătate din Lăcina 274.
- Nastasia**, soția lui Dămian; dăruiește satele Rusciori și Jidești m-rii Secul 46.
- Nastasia**, țigancă, soția lui Toader Hacıo țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Nastasia Enculeasa**, mama Irinei 149.
- Nastasia Pința**, fiica lui Vlad vameș, mătușa lui Sturza și a lui Isac; dăruiește părți de ocină din Tilhărești lui Sturza 415.
- Nastasca** (Nastasca), sora lui Simion Pili-povschi; împarte cu rudele ocini moștenite 166.
- Nastasia**, v. și **Năstasia**.
- Nastasia**, călugăr de la m-rea Sf. Ilie 12.
- Nastasia**, călugăr de la m-rea Sucevița 290.
- Nastasia**, fiica lui Trif; vinde ocină din Săcătura 184.
- Nastasia**, cumpărătoare în Cincești 431.
- Nastasia**, fiica Anușcăi Lupoae; vinde ocină din Văsiești 69.
- Nastasia**, fiica lui Ghiorghe Siminecianul; vinde ocină din Dănceni 145.
- Nastasia**, fiica lui Gliga Hrincoviciu, mama lui Dumitrașco Fulger, a Mariței și a lui Manole 250, 298
- Nastasia**, fiica lui Pătrașco Baci, nepoata lui Oana Baci; vinde ocini din Tîrzii și Dînceni 305.
- Nastasia**, nepoata lui Pintea, a Ruscăi și a Sorcăi; vinde ocină din Săoani 437.
- Nastasia**, țigancă, fiica lui Gligore țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Nastasia**, țigancă, fiica lui Penten țigan; vindută 371.
- Nastea**, fiica lui Toma pitar; vinde ocină din ț. Bacău 184.
- Nastea**, nepoata Nemțeaniei; vinde ocină din Săoani, 437.
- Nașcul**, cumpărător în Dumbrăvița 313.
- Nașterea Domnului**, hram, v. **Dobromira**, m-re.
- Nazarla**, țigancă, fiica Odochiei țigancă; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Nazarila**, soția lui David; cumpără parte din Cincești 431.
- Nădăbaico**, tatăl lui Dabija, bunicul Irinei 177.
- Nădăbaico**, fost vornic, tatăl lui Eremia, al lui Dumitrașco și al lui Costantin; fiii lui ~ dau mărturie 3; vinde vad de moară în gîrla Putnei 392.
- Nădăbaicu**, v. **Dumitrașco** ~ și **Erimia** ~.
- Nădăbăuți**, v. **Nedebouți**, sat.
- Nănești**, sat, <ț. Putna; c. ~, j. Vrancea> 323.
- Năsoești**, sat, ț. Bacău; <azi Cetățuia, c. Strugari, j. Bacău>; ocini cumpărate de Dumitrașco Solomon de la Gheorghiița și frații lui 184.
- Năstase**, vînzător în Fiținghești 53.
- Năvoloace**, top. pe hotarul Tîrgului Frumos 116.
- Năvrăpăscul**, v. **Gheorghe Năvrăpăscul**.
- Năvrăpăscul**, vornic; martor 135.
- Neacșa**, v. și **Nlaeșa**.
- Neacșa**, sora lui Simbotin; vinde ocină de la Babe 320.
- Neamț**, cetate; pîrcălabi de ~ 81, 122, 146, 169, 203, 340, 399.
- Neamț**, m-re, <ț. Neamț; în c. Vinători-Neamț, j. Neamț>; primește cărți de apărare 39; în hotar cu m-rea Secu 147, 346; egumeni 72, 303.
- Neamț**, oraș, [«Tîrgu Neamț»] 47, 346; tîrgoveți 110, 406; șoltuz, pîrgari, orășeni 340; hotar 147; prisacă 222; ocolul ~ 49, 86, 172.
- Neamț**, pîrlu, <afluent al Moldovei>; moară pe ~ 47; hotar 172.
- Neamț**, ținut; sate din ~ 10, 12, 27, 46, 47, 84, 86, 123, 124, 157, 162, 170—173, 178, 185, 197, 234, 290, 368, 382, 424, 434; slugi domnești din ~ 62, 81.
- Neanea Buhudalul**, martor 268.
- Neaniul**, v. **Neniul**.
- Nebojatcoae**, v. **Gaftona Nabojatcoae**.
- Nebojateo**, socrul lui Costantin vornic de gloată 90, 91, 414, 428.
- Nechifor** din Bogdănești; martor 368.
- Nechifor** din Mirești; martor 338.

Neehfor, egumen al m-rii Secul; dă mărturie 303.

Neehfor, fost hotnog din Pădureni; dă mărturie 390.

Neehfor dă mărturie 115.

Neehfor, păhărnicele din Șerbești, tatăl lui Toader și al lui Pătrașco; martor 111.

Nechita, v. și Ursu **Neehita**.

Neehita, cumnatul lui Simbotin; vinde ocină de la Babe 320.

Neehita din Bulbucani; martor 428.

Neehita din Cățelești; dă mărturie 121.

Neehita din Clipsești; dăruiește loc de biserica de la Babe m-rii Bisericieni 19.

Neehita din Spinoasa; martor 22.

Neehita, fiul Sava din Leutești; se judecă pentru părți din Bădești 199.

Neehita, fratele lui Vasile Buțucul; vinde ocină din Rășipeni 158.

Neehita, tatăl lui Ioan și al lui Toader 320.

Neehita, tatăl lui Simion 308.

Neehita, vătaf; dă mărturie 272.

Neehita, vecin din Războieni al lui Ionașco Prăjescul 162.

Neehita, vinzător în Săoani 437.

Neehita Freauș, martor 268.

Necoară, fiul lui Țoga; vinde ocină din Ivănești 436.

Necoară (Necoriță, Nicoriță), fost hatman, bunicul sau unchiul lui Ionașco, al lui Gheorghe și al lui Manole; cumpără părți din Bicani, Balosinești 113, din Galbeni 134; dăruiește părți cumpărate din Galbeni nepotului său Manole 135; soția lui ~ cumpără un loc din Ceucani 109.

Necoară, mortasip din Iași; martor I.

Necoară (Nicoară) fost spătar; vinde un loc din Ceucani 109; martor 308.

Necoară, vinzător în Ciohoreni 272.

Necolalu, călugăr de la m-reă Blăștița 406.

Necoriță, m-re, v. Iași, oraș.

Necoriță, v. Necoară, hatman.

Neeșăul, sat, <ț. Hirlău; Nlșeni, c. ~, j. Botoșani > 324.

Necșul, v. Eremlia ~ și Glurgea ~.

Necula, v. și Nicula.

Necula, v. și **Neculai Catargiu**.

Necula, poslușnic al m-rilor Adormirea din Iași și Birnova; primește scutire de dări și angherii 350.

Necula, țigan al m-ril Secul; întărit 51.

Necula Bellbou, din Galați; martor E.

Necula lul **Crucian**, cumpără părți din Perliați 268.

Necula Gheorma, primește poruncă să asiste la răscumpărarea unei ocine 134.

Neculae (Neculaiu) **Seehil** (Seachil), fost cămăraș, nepotul lui Toader Sechil; vinde parte din Cobeceni 80, 236, 243; dă mărturie A.

Neculai, v. și **Nicolae**.

Neculai, fiul lui Turcul, fratele lui Hlut, al lui Vilcea și al lui Toader; vinde un răzor din Fișinghești 54.

Neculai dă mărturie 322.

Neculai (Necula) **Catargiu**, vistiernic; vinde satele Vlădiceni și Nădăbăuți 212, 213.

Neculalu, hotnog; martor E.¹

Neculaiu **Vrable** din Rădeni; martor 341.

Neculeu, căpitan; martor E.

Neculcescul, v. **Vasile Neculcescul**.

Neculești, v. **Trifești**, sat.

Necuța, fiul lui Ion Puileț aprod din Bogdănești; vinde ocină din Bogdănești 309.

Nedebouși (Nădăbăuți), sat, ț. Hotin; < R. S. S. Ucraineană, Nădăbăuți, c. ~, reg. Cernăuți >; vîndut de **Neculai Catargiu** fost vistiernic lui Dumitrașco, Șoldan mare spătar 212, 213.

Neertatul, v. **Gregorie Neertatul**.

* **Negoeshi**, sat, pe Orbic, ț. Neamț; < j. Neamț. >; întărit soțelul lui Beldiman logofăt 290.

Negoeshi, sat, < ț. Trotuș; c. s. Ștefan cel Mare, m. Gh. Gheorghiu-Dej >; slugă domnească din ~ 339.

Negol, șoltuz de Birlad; dă mărturie 61.

Negoșeni, v. **Negușeu**, sat.

Negrești, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, probabil Negreni, c. Mămăliga, reg. Cernăuți >; ocină împărțită între Simlon Pilipovschi și Olena 166.

Negrești, sat, ț. Vaslui; < or. ~, j. Vaslui >; jumătate din ~ cumpărată și întărită lui Ghianghea mare logofăt 316.

Negrul din Iași; martor 428.

Negură scrie m-rii Pingărați despre Zoslin călugărașul 398.

- Negușeni** (Negoșeni, Nicușeni), sat, <ț. Roman; c. Roșiori, j. Bacău> 190, 230, 231, 233, 257.
- Nemțanul**, v. **Ionașco Nemțanul**.
- Nemțeană**, mătușa Nastei 437.
- Nemțisor**, plrlu, <affluent al Ozanei>; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Nene** din Mihilești; martor 284.
- Nenița** din Bălotești; martor 4.
- Neniul** (Neaniul), plrcălab; ocină din Onești răscumpărată de la ~ 101; vataf mare de ținutul Cirligătura, fost ~; martor 317, 318.
- Neniul**, tatăl lui Lazor, al lui Vasile și al Anei 389.
- Nenul** (Neaniul, Nenul), vornic de gloată, fost ~; dă mărturie 43, 87, 90, 145, 270, 299, 414; martor 135, 164; cumpără părți din Fîrțăști 8, din Hălăseni 391, țigani 13; primește danie domnească satul Șărăuți 224; primește întărire pentru un sălaș de țigani 235, pentru satul Rădiul 393; imputernicit să-și caute țigani fugiți 114.
- Nenul**, v. **Neniul**.
- Nepolocăuși** (Nipolocăuți), sat, <ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți>; ocini împărțite între Simion Pilipovschî și Olena 166.
- Nestor**, negustor din Iași; martor 428.
- Nestor Dăneog** din Ivănești; martor 221.
- Niașa**, fiica lui Ursul Vartic; dăruiește venituri m-rii Dobromira 148.
- Nica**, diac; scrie act domnesc 244.
- Nica**, negustor din Focșani; cumpără și primește întărire pentru părți din Mircești 322.
- Nicoară**, v. și **Necoară**.
- Nicoară**, fost armaș, bunicul lui Ionașco Crețul din Șușmănești 91, 97.
- Nicoară**, diac din Bîrzești, soțul Agafiei; se judecă pentru sate 430.
- Nicoară** din Bălotești; partea lui din Bălotești vîndută 99.
- Nicoară** din Găgești; dă mărturie 183.
- Nicoară** din Șătrăreni; martor 338.
- Nicoară**, fiul lui Cornea diac; cumpără și vinde satul Dumeni 405.
- Nicoară**, fiul Irinei, fratele lui Miron; dă seliștea Linești pentru o datorie 316.
- Nicoară**, tatăl lui Burlă; vinde ocină din Chirișomu 339.
- Nicoară**, tatăl lui Dumitrașco 437.
- Nicoară**, vataf din Mărcești; dă mărturie 282.
- Nicoară** Brahă, scrie testament 291.
- Nicoară** Moțoc, vataf mare de ținutul Doro-hoi; dă mărturie 408.
- Nicoară** Prăjescul, vistiernic mare, fost ~, tatăl lui Lupul Prăjescul și al lui Ionașco Prăjescul 34, 140, 170; primește zălog jumătate din Piscani 140.
- Nicolae**, v. și **Necolaiu**, **Neculae**.
- Nicolae**, proegumen al m-rii Voroneț 16, 73, 117, 326.
- Nicolae** (Neculai) Bălțatul din Gîrdești, fiul lui Ursu Bălțatul fost pitar; vinde ocină din Dracsini 179, 276; este plrit pentru ocină din Dracsini 138.
- Nicolai**, egumen al m-rii Sf. Ilie 12.
- Nicolai**, țigan, fiul lui Țimurea țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- *Nicoresți**, sat, ț. Neamț. <pe Cracău; j. Neamț>; întărit m-rii Aroneanu 27.
- Nicoresți**, sat, <ț. Tecuci; c. ~, j. Galați> 56.
- Nicoriel**, diac; cumpără și vinde satul Dumeni 405.
- Nicoriță**, v. și **Necoriță**.
- Nicoriță**, m-re, v. Iași, oraș.
- Nicula**, tatăl lui Florea 162.
- Nicula**, țigan al m-rii Sucevița, fiul lui Ionașco țigan; fugit 383.
- Niculai** (Niculaiu), v. și **Neculae**.
- Niculal** Strătulat, vornic mare (menț. tirzie); autentifică o copie 166.
- Nicușeni**, v. **Negușeni**, sat.
- Nigolici**, v. **Gheorghie Nigolici**.
- Nil**, egumen al m-rii Pingărați 296, 398; dă mărturie 303, 304.
- Nipolocăuți**, v. **Nepolocăuți**, sat.
- Nistor**, v. și **Nestor**.
- Nistor**, fiul lui Caramiz sau Pătrășcan 38.
- Nistor**, fiul lui Toma, nepotul lui Drăgăilă; primește întărire pentru părți moștenite și cumpărate din Ivănești 436.
- Nistor**, șoltuz de Troțuș; martor 7.

Nistor, vătaf de țigani; intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani 90, 414.
Nistor, vecin al lui Lie din Părtănoși; vite luate pentru dabila lui 211.
Nistor Foeșia, vînzător în Iurghiceni 285.
Nistor Oaleș din Vitănești; dă mărturie 183.
Nistor Șuverdeanul, tatăl lui Gavril 100, 101.
Nistor Ureche, mare vornic, fost ~; acte din zilele lui ~ 336; ctitorul m-rii Sf. Paraschiva din Iași 125; dăruiește heleșteu m-rii Secul 406; casa lui din Iași 350; hotarul lui ~ de lângă cel al m-rii Secul 147, 172.
Nistoru, cumpărător al unei săpături 370.
Nistru, fluviu 181; sate pe ~ 166, 225, 234, 241; vad de moară pe ~ 309; hotar 161.
Nișul din Clipicești; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Biserican 19.
Nivru, pîrlu, la Onut; moară pe ~, hotar 241.
Nirnova, pîrlu, <afluent al Prutului>; sat pe ~ 100.
Noaptea, v. **Irimia Noaptea**.
Nohit, călugăr de la m-rea Bistrița 406.
Nooreștil, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți>; dat de Velișcu Hăbășescu lui Apostol postelnic pentru o datorie 208.
***Noseova**, sat, ț. Soroca, <pe Nistru; R. S. S. Moldovenească, r. Dondușani>; al Antemiei, soția lui Dumitrașco Mihail 299.
Novac, țigan al m-rii Secul; întărit 51.
Nuor din Zărnești; se dă vecin 388.

O

Oaleș, v. **Nistor Oaleș**.
Oana, v. **Ghiorghe Oana**.
Oana Baci, bunicul lui Mihalcea fost armaș, al lui Cozmița ș.a. 305.
Oana Echimu, tatăl lui Ionașco 370.
Oanca, tatăl lui Pravăț 279.
***Obîrșle**, sat, ț. Neamț, <același cu *Obîrșia, de la obîrșia Văii Albe (?), j. Neamț>; părți vîndute lui Bechea pîrcălab 368.
Obîrșle, sat, ț. Tecuci; <Obîrșia, c. Izvorul Berheciului, j. Bacău>; ocini cumpărate de Coruiu comis 115.
Oboroceni, sat, <ț. Roman; c. Heleșteni, j. Iași> 145; preot din ~ 142.
Obratl, v. **Ion Obratl**.
Obreja, munte, <ț. Neamț>; hotar al bra-niștii m-rii Secul 147, 172.
Obreje (Obriajie), bunicul lui Eremia 317, 318.
Obreje din Iurghiceni; martor 20; dă par-tea lui Costin din Iurghiceni pentru dajdea acestuia 21.
Obreje din Scorțăști; dăruiește loc de la Babe m-rii Biserican 19.
Ocea, pădure, în hotarul tirgului Tecuci 202.
Ocna, oraș, <Tirgu Ocna>; pecetea ~ 339.
Odala Banului, top. la Dădești 375.
Odochia, v. și **Dochia**.
Odochia Pepeloe, sora Nastasiei Pința 415.
Odochia, fiica lui Badiul, strănepoata lui Franțian și a lui Toader Bucotco clucer; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298.
Odochia, soția lui Orheianul; vinde ocină din Mogoșești 361, 378.
Odochia, țigancă; întărită lui Ionașco Pră-jescu 41.
Oituz, pîrlu, <afluent al Troțușului>; sat, mori, loc de pive și fierăstraie pe ~ 234.
Ojev, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, Ojev, c. Vasiliuți, reg. Cernăuți>; ocină vîndută de Pătrașco și frații săi lui Gavrilăș Matiaș vornic 34.
***Olășel**, sat, <ț. Vaslui; probabil lângă Proto-popești, c. Tăcuta și Tăcuta, c. ~, j. Vaslui>; părți cumpărate și întărite lui Dumitru Buhuș logofăt 234.
Olena, sora lui Simion Pilipovschi; împarte cu rudele ocini moștenite 166.
Olena, soția lui Drăgan Mălai; zălogește ocini din Bliscenăuți și Zubriceni 216; se ju-decă pentru ele 280.
Olișăști, sat. <ț. Putna; Oleșești, c. Țifești, j. Vrancea>; răzor vîndut de Giorce lui Pavel mare logofăt 2.
Onaca din Petii Mare; vinde loc de casă 91, 97.
Onaca, medelnicer din Vovărăști; dă mărtu-rie 246.

- Onaea**, tatăl lui Simion 311.
- Onaea**, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Onașcu**, v. **Ionașcu**,
- *Oneani**, sat, ț. Hirălău; < probabil lângă Băiceni, c. Todirești, j. Iași >; ocini vândute de Costantin vistiernic și Vasile Roșca vornic lui Gheorghe Roșca vistiernic 157, 210.
- Onești**, sat, < ț. Neamț; Uncești, c. Secuieni, j. Neamț > 189.
- Oncioaia**, v. **Todosia** ~.
- Onciul**, v. **Gavril Onelul**.
- Onelul din Iurghiceni**; martor 20; dă partea lui Costin din Iurghiceni pentru dajdea acestuia 21.
- Onelul Arpaș**, tatăl lui Eremia 317, 318.
- Onelul Iurașcoviei** (Iorășescul), pircălab (staroste), fost ~, ginerele lui Orăș hatman; dă mărturie 324; trimis de domn să la mărturie din Polonia 241; dăruiește vie de la Bacău m-rii Bistrița 165, 198, 267; se plinge pentru împresurarea hotarului Șendricenilor 292.
- Onelul**, fiul lui Gligorie, nepotul lui Tudoran; vinde ocină din Săoani 142, 145.
- *Onești**, sat, < ț. Cîrligătura; lângă Dumești, c. ~, j. Iași >; întărit lui Gheorghe Roșca vistiernic 101.
- *Onești**, sat, ț. Hotin, < pe Ciuhur; R. S. S. Moldovenească >; părți de ocină vândute de Isac, fiul lui Gorcea 415.
- Onelani**, sat, < ț. Vaslui; Oniceni, c. ~, j. Neamț > 246; prisaca m-rii Pîngărați, de la ~ 398.
- Onelul**, fiul Simioncel, tatăl Ilincăi; cumpără și dă zestre fiicei sale ocină din Dînceni 338.
- Onșani**, sat, < ț. Hirălău; Unțeni, c. ~, j. Botoșani > 324.
- Onul din Bogdănești**; partea lui vîndută 368.
- Onutul de Sus** (Unotu), sat, ț. Cernăuți; < R. S. S. Ucraineană, Onut, c. ~ reg. Cernăuți >; ocini împărțite între Ionașco și Gheorghe Jorea 10; jumătate de sat întărită lui Isac Stîrcea 156; moșie stăpînită de Gheorghe, fiul lui Ionco 241.
- Oprea**, fiul lui Lazăr; vinde un pămînt din Periați 268.
- Oprea**, fiul lui Stroe din Fișinghești; pierde via pentru o moarte de om 56.
- Opra**, fiul lui Zaharia, din Scorțăști; dăruiește loc de la Babe m-rii Bisericiani 19.
- Oprea**, pircălab; martor 15.
- Oprina**, fiica Stancăi Cimbăloaia, nepoata Dochiei 263; vinde ocini din Crăești, Glodeni și Hălmășeni 61.
- *Oprșani**, sat (?), < pe Cuejdin, ț. Neamț; j. Neamț >; în hotar cu braniștea m-rii Bistrița 68, 379.
- Orăș**, diac din Stroești; vinde ocini din Verișești, Sperlești ș.a., face schimb de ocini 256.
- Orăș**, fiul lui Ionașco Bolea, nepotul lui Stratul Bolea paharnic; vinde ocină din Roșlaci 120.
- Orăș**, hatman, fost ~, soțul Măricăi; a cumpărat via la Bacău 165, 198, 267.
- Orășani**, sat, < ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, Orășeni, c. ~, reg. Cernăuți >; parte de ocină revenită Greacă în urma unei împărțiri 166.
- Orble**, pîrîu, < afluent al Bistriței >; sat pe ~ 290.
- Orble**, sat, ț. Neamț; < contopit cu or. Buhuși, j. Bacău > 105; dăruit de Dumitra și fiica ei, Cîrstina, m-rii Bisericiani 84.
- Orhel**, cetate; pircălabi de ~ 38, 169; vătăf de sinețari 309.
- Orhel**, oraș; < R. S. S. Moldovenească, r. Orhei > 28; șoltuz și pîrgari 309; loc lângă ~ 169.
- Orhel**, ținut; sate din ~ 309, 385.
- Orhelanul** (Orhășanul) din Mogoșești; vinde ocină 361, 378.
- *Orhelul Vechi**, oraș; sat pe locul ~ 28, 169, 385; v. și **Peșterea**, sat.
- Orzea**, v. **Vasilan Orzea**.
- Osița**, fiica Irinei; vinde ocină din Ungurași 395.
- Ostabile**, hoț prins 408.
- Otești**, sat, < ț. Adjud; probabil Otești, azi Galerii, c. Horgești, j. Bacău >; parte cumpărată de Ștefan Drăgan și soția sa 403.

- Paholei**, vecin al lui Lie, din Părtănoși; vite luate de la Ion Potlog fost vornic pentru dabila lui 211.
- Palsie**, egumenul m-rii Agapia; dă mărturie 303.
- Palsie**, ieromonah; martor 55.
- Paladi**, v. Ioan Paladi.
- Palaghia**, fiica lui Bantăș fost spătar, nepoata Ageroei; vinde ocini din Ivănă-țăști, Popșori 253 și Vilnești 259.
- Palaghia**, fiica Măricăi, nepoata lui Toader Ferghi; vinde ocină din Drulești 310.
- Palaghia**, fiica lui Miron, mama lui Gavril și a lui Gligorie 22.
- Palaghia**, mama lui Adam; partea ei din Bogdănești vindută 368.
- < Paleologul >, v. Dumitrachi Chiriță < Paleologul >.
- Panalut** primește întărire pentru Trohănești 239.
- Pană** din Iași; dă mărturie 276.
- Pană**, grec din Cucoreni; martor 428.
- Pană**, paharnic; săteni din Zărnești se dau vecini lui ~ 388.
- Pană**, stolnic mare; poruncește să fie lăsat în pace un loc al m-rii Secul 340.
- Pană**, vistiernic; cumpără și dăruiește satul Dușești m-rii Golia 396.
- Pangarați**, v. Pingărați, m-re.
- Pangrație**, călugăr de la m-re Sucevița 290.
- Panteleiu**, v. Penteleiu.
- Paos**, v. Ionașeo Paos.
- Paradis** Saula, cumpărător în Băloșeni 428.
- Parasca**, v. și Părasca.
- Parasca**, nepoata Anușcăi, sora lui Costin, a lui Simion ș.a.; vinde jumătate din Țibănești 102.
- Parasca**, soția lui Zota negustor, mama lui Sima și a lui Ionașco; cumpără ocină în Vorovești 249.
- Paraschiva**, fiica Gaftonei; dă mărturie 140.
- Parcova**, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Edinița >; vecinii lui Ghianghea mare logofăt din ~ Incalcă hotarele satului Cupcici 289.
- Partenie**, egumenul m-rii Biserici 46, 300 332, 392; primește danie și cumpără locuri la Babe pentru a-și face schit 19, 320; schitul lui ~ 423.
- Partenie**, egumenul m-rii Bistrița 406.
- Partenie**, egumenul m-rii Tazlău; dă mărturie 268; martor 4.
- Partenie** (Parthenie), egumen al m-rii Voroneț 16, 73, 117, 326.
- Pascal**, negustor din Iași; cumpără și primește întărire pentru prisacă din Lungani C.
- Pașeo**, strămoșul Annei, al Aftimiei și al Palaghiei 310.
- Pașeu**, fiul lui Ștefan Blendea; se judecă pentru parte din Bodești 199.
- Patriehl**, vistiernicel; solicită domnului alungarea din satul lui a unui fost copârtaș 82.
- Patriehie**, cumpărător în Bodești 105.
- Pavăl** din Căciulați; martor 189.
- Pavăl**, logofăt al doilea; cumpără un răzor din Olișăști 2.
- Pavăl**, martor 15.
- Pavăl** dă mărturie 115.
- Pavăl**, fost vornic; mărturie A.
- Pavăl**, tatăl lui Dumitrașcu 194.
- Pavăl Albote**, vornic mare de Țara de Jos, nepotul lui Alexandru Lăpușeanu voievod se judecă și primește întărire pentru Săpoteni II.
- Pavel**, diacon de la m-re Sucevița 290.
- Pavel** din Clipsești; dăruiește m-rii Biserici loc de biserică de la Babe 19.
- Pavel** din Scobenteni; vinde ocină 100, 101.
- Pavel**, egumen al m-rii Sucevița 71.
- Pavel**, fost episcop; dă mărturie 167.
- Pavel**, fiul Anei, nepotul lui Gavril; vinde ocină din Ivoești 278, 281.
- Pavel**, fiul lui Dumitru Buză; vinde ocină din Hlăpești 42.
- Pavel**, fiul lui Gheorghe Gherghina pitar; vinde un țigan 371.
- Pavel**, popă din Conțești; scrie act fals pentru m-re Pingarați 87, 270.
- Pavel**, soțul Grozavei 430.
- Pavel Debriei** (Debriț), polcovnic de la Mitropolie; traduce acte 37, 94, 193.
- Pavel Dzamă**, martor 313.
- Pavel Hăblău**, tatăl lui Constandin și al Eliucăi 102.
- Păcurar** din Clipsești; dăruiește m-rii Biserici un loc de biserică de la Babe 19.

- Păcurar**, fiul lui Cozma sulger, nepotul lui Toader Băiaș; vinde ocină din Dolhești 168.
- Păcurar**, fiul lui Hărca; vinde ocină din Bordușești 18.
- Păcurar**, tatăl lui Gonțea fost vornic 411.
- Păcurari**, tatăl lui Vasili 391.
- Păduren**, sat, < ț. Roman; c. Dămieniști, j. Bacău > 390.
- Păltiniș**, sat, ț. Dorohoi; < c. ~, j. Botoșani >; vindut de Tudori pîrcălab lui Gavril vornic 188.
- Pănteleu** (Păntileiu), v. **Penteleu**.
- Păpare** din Vișini; martor 190.
- Părasea**, mama lui Iosip 308.
- Părasea**, preoteasă, fiica Antimiei; vinde ocină din Hlăpești 42.
- *Părtănoș**, sat, < ț. Vaslui; > la sud-est de Tanacu, c. ~, j. Vaslui >; vecini din ~ fugiți 211.
- Părul**, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Pîngărați 123, 124, 270, 382.
- Păs.....**, fiul popii Sava; se judecă și primește întărire pentru seliștea Crînjani 118.
- Păscăllna**, mama lui Dumitrachi; cumpără părți din Rusi, Dolhești și Crucea de Jos 230, 231, 233, 257.
- Păscăllna**, soția lui Stroici logofăt; cumpără un sat 184.
- Pașcan**, sat, ț. Suceava; < or. Pașcani, j. Iași >; jumătate de sat dăruită și întărită m-rii Hangul 31.
- Pătrașeo**, diac din Iași; scrie acte domnești 33, 258, 407, 410, 417, 423; cumpără loc de prisacă la Berindeești 331.
- Pătrașeo**, diacon din Piatra; martor 406.
- Pătrașeo** din Baia; martor 421.
- Pătrașeo** din Lucovițe; martor 361.
- Pătrașeo** din Zbierăști; martor 9.
- Pătrașeo**, fiul Mierlei, nepotul lui Podolean; vinde ocină din Ojov 34.
- Pătrașeo**, fiul lui Nechifor din Șerbești; martor 111.
- Pătrașeo**, fiul lui Zaharia; vinde satul Dumeni 405.
- Pătrașeo**, fost jitnicer; dă mărturie 87, 270.
- Pătrașeo**, postelnic al doilea; primește întărire pentru Popeni 365.
- Pătrașeo**, tatăl Tonței și al Dumitrei 100, 101.
- Pătrașeo Bael**, tatăl lui Mihalcea fost armaș, al lui Cozmița ș.a. 305; partea lui din Bahna vindută 69.
- Pătrașeo Bașotă**, logofăt al doilea, fiul lui Ghiorghită, nepotul Agafiei Ciohoreana; hotarnic 147, 162, 170, 172, 234; dă mărturie 42, 83, 87, 93, 174, 236, 251, 270, 299; martor 80, 153; răscumpără ocină din Ciohoreni 273; cumpără părți din Bodești, Dăncești ș. a. 178; mare vornic al Țării de Sus; dă mărturie 435; martor 374; cumpără și primește întărire pentru părți din Ciohoreni 416, 418.
- < Pătrașeo > Boldeseul**, pîrcălab de Bacău; dă mărturie 400.
- Pătrașeo Boul**, spătar mare; boier în sfat 169; dă mărturie 87, 270; revinde lui Nechita ocină din Bodești 199.
- Pătrașeo Capșea**, pitărel, soțul Anghelinei, tatăl lui Simion Capșea 26.
- Pătrașeo Clogolea** din Ionășești; dă mărturie 167; martor 374.
- Pătrașeo Clogolea** din Vlădești; dă mărturie 26.
- Pătrașeo Clogolea**, logofăt al treilea, fratele lui Miron Ciogolea; primește danie sate 385, 394, 405, 409, 411.
- Pătrașeo Stîrcea**, fiul lui Pătrășcan, tatăl lui Isac Stîrcea; cumpără parte din Onutul de Sus 241.
- Pătrașeo Tălabă** din Tomcești; partea lui vindută 93, 94.
- Pătrașeo Udrea**, fiul lui Isac Udrea, tatăl lui Vasile Udrea 164, 298.
- Pătrașcovi**, v. **Dumitrașeo Pătrașcovi**.
- Pătrășcan**, diac; martor 177.
- Pătrășcan** din Baia; martor 421.
- Pătrășcan** din Bătinești; martor 176.
- Pătrășcan**, fiul Martei, strănepotul lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fișinghești 38.
- Pătrășcan**, tatăl lui Pătrașco Stîrcea 241.
- Pătru** din Bătinești, bunicul lui Flore 320.
- Pătrușeni**, sat. ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească, c. Pătrușeni, r. Rîșcani >; părți de ocină ale lui Isac Balica hatman dăruite lui Pătrașco și Miron Ciogolea 394

- Păulel**, v. **Lupul Păulel**.
- Peicul** (Peaicul), v. **Ionașco Peicul**.
- Peletucl** (Peletoci), sat, <ț. Neamț; Peletucii de Sus și ~ de Jos, contopite cu Siretul, c. Săucești, j. Bacău>; ocină zălogită de Ștefan la popa Andonie 121.
- Pelin**, v. **Vasilii Pelin**.
- Pentelei**, v. și **Pintelei**, **Pontelei**.
- Pentelei** (Păntelei), fiul Tetilcăi, nepotul lui Bonduș; vinde ocină din Glidușeni 308.
- Penteleiu** (Panteleiu, Pănteleiu, Pântileiu), egumenul m-rii Hărlicești; dă mărturie 303; martor 9, 105; primește zi de judecată pentru parte din Bodești 399.
- Pentellu**, pîrcălab; dă mărturie 115.
- Penten**, țigan; vîndut lui Dumitrașco Ghen-govici 371.
- Pentenul**, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Bistrița 68, 379.
- Pepelea** (Pepele, Popelea) Cîreș, iuzbașă din Tirgoveți; martor 3, 6, 15, 72, 320, 322.
- Pepeloea**, v. **Odochia Pepeloea**.
- Peperig**, pîrlu, <affluent al Ozanei>; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Perache** (Perachi) Celebl, ceașnic; boier în sfat 146, 169, 203, 218.
- Periați**, v. **Speriați**, sat.
- *Peșterea** (Moghilova), unde a fost Orheiul Vechi, sat, <ț. Orhei; R. S. S. Moldovenească, în Brănești, c. Ivancea, r. Orhei>; întărit lui Dănilă din Varnița și popii Eftimie 28, 169; dăruit lui Pătrașco Cioglea logofăt 384; descriere de hotar 169.
- Petia Mare**, sat, ț. Suceava; <Petia, c. Bunești, j. Suceava>; ocini vîndute de Platon pitărel din Hreasca ș.a. lui Dumitrașco Șoldan mare stolnic 91, 97, 438.
- Petra** (Pietrea), fiica lui Anghel din Burdușești; răscumpără ocină 79.
- Petrachi**, nepotul lui Dumitrache Chirița postelnic; satul Cîrpecăuți răscumpărat de la el 37.
- Petre**, v. și **Pătru**, **Petru**.
- Petre**, fost armaș mare, bunicul Agafiei 184.
- Petre**, bunicul Ilenei 184.
- Petre** din Iurghiceni; act scris în casa lui 20.
- Petre**, fiul lui Ion, nepotul popii Lazor; vinde ocină din Băicani 115.
- Petre** (Petrea), hotnog din Piticiani; dă mărturie 233, 257; martor 230, 231.
- Petre**, răzeș din Lungani 150.
- Petre**, vornic de gloată; dă mărturie 284.
- Petre Borza**, fiul lui Prevuș, nepotul popii Luca; vinde jumătate din Băsăști 184.
- Petre Huhulea**, bunicul Candachiei 312.
- Petre Pojar**, tatăl Nastei, fratele lui Luca Pojar 102.
- Petre Pulul**, tatăl lui Verdeș; cumpără parte din Chirișonu 339.
- Petrea**, fiul lui Alban; vinde vad de moară din Vitănești 182.
- Petrea**, fiul lui Leul din Prăjești; vinde ocină din Oblîșia 115.
- Petrea**, fiul Mărghitei, din Neamț; face schimb de vii 110.
- Petrea**, pieptănar din Hănăseni; dăruiește Angheniei partea sa din Hănăseni și Știu-beiu 65.
- Petrea**, staroste de Troțuș; dă mărturie 339.
- Petrea**, tatăl lui Ursu 336.
- Petrea**, țigan; întărit m-rii Secul 51.
- Petrea Băltag**, pîrcălab de Orhei, fost ~; hotar-nic 169; cumpără vie la Copou 58.
- Petrea Grasul**, diac; scrie act domnesc 26. carte de mărturie 329; dă mărturie 323.
- Petrea Măteu** (Motco), fost șoltuz de Adjud; martor 176; primește ocina lui Bejan pentru caii furați de acesta 284.
- Petria** din Dămieniști; dă mărturie 390.
- Petria**, popă din Grămești; al doilea duhovnic al lui Dumitrașco Mihul; martor testam-entar 291.
- Petricea** primește satul Vascăuți pentru plata unei deșugubine, apoi îl vinde 187.
- Petricea**, țigan, fiul lui Macovei țigan 283.
- Petriman**, v. **Toader Petriman**.
- *Petrimănești**, sat, <probabil ț. Bacău; lângă Poduri, c. ~, j. Bacău>; schimb de ocini între copărtașii din ~ și Albotești 184.
- Petru** (Pătru), străbunicul lui Gheorghe; a primit uric de întărire pentru satul Leoști 311.
- Petru** voievod cel Bătrîn, v. **Petru <Rareș>** și **Petru <Șchiopul>**.

- Petru** <Rareș>, domn al Moldovei, tatăl Ruxandrei II; dăruiește sat 405; acte de la ~ 101, 102, 411, II; v. și Slatina lui Petru volevod.
- Petru** <Șchlopul>, domn al Moldovei; ctitor 136; dăruiește sate 27, 40, 347, 381; întărește o braniște 89; acte de la ~ 41, 99, 123, 124, 137, 184, 188, 196, 244, 251, 252, 298, 309, 311, 358, 382.
- Piatra**, oraș, <m. Piatra Neamț>; șoltuzi, plrgari și bătrînii tirgului 27, 122, 129, 277, 295, 401, 432; tirgoveți 186, 406; dregători (ureadnici) 27, 401; ocolul ~ 27, 124, 130, 382, 424, 426, 434; curtea domnească 124; act scris la ~ 406.
- Pielor**, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Pingărați 270.
- Pielorul Ungurului**, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Bisericieni 87.
- Pietriclea**, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștii Schitului lui Iosif 89.
- Pietriș**, v. Vasile Pietriș.
- Pietriș**, sat, <probabil ț. Roman; Pietrișul, contopit cu Costești, c.s. Tirgu Frumos, j. Iași> 374; poruncă pentru alegerea unei ocini din ~ 163; în hotar cu seliștea Răvăceni 234.
- Pilanie**, proegumen al m-rii Voroneț 73, 117, 326.
- Piatra**, soția lui Nuor; se dă vecin 388.
- Pilat**, clucer; dă mărturie 309.
- Pilat**, vînzător în Dinceni 338.
- Pilipăușl**, sat, <ț. Dorohoi; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți>; ocini împărțite între Solomia și Marușca 166.
- Pilipovschi**, v. Ivaneu ~, Mănăillă ~ și Simlon ~.
- Pința**, v. Nastasia Pința.
- *Pipercani** (Pipărcani), sat, <ț. Birlad; în apropiere de Zorleni, c. ~ și Banca, c. ~, j. Vaslui>; ocină vîndută de Marica și nepoții ei lui Pîntea și Boul 132, întărită acestora 228.
- Pipirig**, v. Peperig, plrlu.
- Pirțu**, v. Axintie Pirțu.
- *Piscani**, sat, <la gura Elanului, ț. Fălciu; lângă Vădeni, c. Cavadinesti, j. Galați>; act scris în ~ 65.
- *Piscani**, sat, <pe Prut, în braniștea Bohotin, ț. Iași; j. Iași>; dăruit lui Dumitru Leoa vornic de gloată 342.
- Piscul**, fiul lui Gavril, nepotul lui Ghiorghe; vinde ocină în Hlăpești 42.
- Pisculul**, movilița ~, top. la Dădești 376.
- Pitărtă**, v. Tămpăl Pitărtă Ungurean.
- Pitlea**, țigancă, fiica lui Țimurea țigan; întărită lui Ionașco Prăjescu 41.
- Pitteleani**, sat, <ț. Roman; Chiticieni, c. Secuieni, j. Bacău> 230, 231, 233, 257; ocini împărțite între Clrstea Bărbăni și diaconul Zachei al Stancăi și vîndute de primul lui Costa, Sava ș.a. 189.
- *Pituluşeni**, selişte, pe Dolina, ț. Hîrlău; <lingă Dolina, c. Leorda, j. Botoșani>; parte întărită lui Strătilat Borăleanu 420.
- *Pițigani**, sat, <ț. Birlad; lângă Banca, c. ~, j. Vaslui>; ocină vîndută de Irina lui Scherlet și Tudorachi 336.
- *Pincești**, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți>; dat de Velișcu Hăbășescu lui Apostol postelnic pentru o datorie 208.
- Pincești**, sat, <ț. Vaslui; c. Poienari, j. Neamț>; ocină dată de Clrstea lui Alexa vistiernicel pentru că i-a plătit darea țărănească 246.
- Pingărați** (Pingărațul), m-re, <ț. Neamț; în Pingărați, c. ~, j. Neamț>; primește danii 130, 397, întăriri 123, 124, 270, 296, 382; se judecă 186, 277, 295; cumpără curături 129; egumeni 122, 303, 304, 398; călugări 87; uric al ~, pierdut și regăsit 122.
- Pingărați**, munte, <ț. Neamț>; loc de stîină al m-rii Bistrița 68, 379.
- Pingărați**, plrlu, <afluent al Bistriței>; hotar al braniștii Schitului lui Iosif 89.
- Pingărați**, poiană; întărită m-rii cu același nume 123, 124, 382.
- Pingărețelor**, plrlu, <afluent al Bistriței>; hotar al braniștii m-rii Bistrița 68, 379.
- Pînte**, fost șetrar, fiul Tudorei; vinde ocini din Codăești 251, 252.
- Pîntea**, bunicul lui Larion, al Nastasiei ș.a. 437.
- Pîntea**, cumpărător în Băcănești, Bujoreni ș.a. 132, 228.

Pintea, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

Pintelei, pircălab de Cotnari dă mărturie B.

Pintelei Barbovschi din Becești; martor 361.

Pintîșeni, sat, < ț. Tutova; Puntîșani, c. Cos-tești, j. Vaslui >; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Vineri; judecată între m-re și oamenii din ~ 262.

Pinzătură, v. **Ion** ~ și **Vasile** ~.

Piriul Negru, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Bisericiani 87.

Piriul Negru, < afluent al Siretului >; sate pe ~ 178, 234; mori pe ~ 234.

Pirjoala, poiană, < probabil în c. Pirjol, j. Bacău >; dată de Dumitrașco Solomon m-rii Berzunți în schimbul unui heleșteu din Năsoești 184.

Pirvul din Cărlămănești E.

Pirvul, vînzător în Flrțăști 8.

Platon, fiul lui Andronic fost vâtaf; vinde ocină din Dragomirești 173.

Platon, pitărel din Hreasca; vinde ocini din Petiia Mare 91, 97.

Platun din Bordoșești; martor 18.

Pleşca, v. **Ilie Pleșca**.

***Plopi**, sat, ț. Hîrlău; < în Belcești, c. ~, j. Iași >; întărit m-rii Galata 347.

Plopoala din Hănești; se judecă pentru părți din Vlăsinești 254.

***Plotunești**, seliște, < ț. Cîrligătura; în c. s. Tîrgu Frumos, j. Iași >; întărită lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Plotunul, pîrîu, < afluent al Ozanei >; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.

Poarta <Otomană>, v. Țara Turească.

Pobrata, m-re, < ț. Suceava; în Probota, c. Dolhasca, j. Suceava >; plătește despă-gubiri 287.

Pocîloroga, stăpîină în Iurghiceni; partea ei vîndută 285.

Podoleanu, bunicul (unchiul ?) lui Pătrașco 34.

Podoleni, sat. < ț. Tecuci; c. Barcea, j. Galați > 14.

Podu Leloe sat, < ț. Cîrligătura; Podul Iloaiei, c. ~, j. Iași > 369.

Podul lui Ciolan, top. la Procelnici 125.

Poiana, v. **Polana lui Coman**, sat.

Polana Bîcázulul, < la Bicaz, ț. Neamț >; întărită m-rii Bisericiani 88; punct pe hotarul braniștii m-rii Pingărați 123.

Polana cu Oamenii, < la Herești, contopit cu Cristești, c. Cristești, j. Iași >; ieșari ruși uciși în ~ 287.

Polana Hanului, în Lungani, < c. Voinești, j. Iași >; cumpărată de Pascal negustor și întărită acestuia C.

Polana lui Coman (Poiana), sat, < ț. Trotuș; Poiana, c. Livezi, j. Bacău >; ocini cum-părate și schimbate de Costantin diac 256; slugă domnească din ~ 339.

Polana Mănăstirii, la Dumbrăvița 313.

Polana Vlădlea (Vlădiceni), sat, < ț. Iași; Vlă-diceni, c. s. Tomești, m. Iași >; întărit Mitropoliei Sucevei cu scutiri de dări 75; hotărnicirea fînațelor Mitropoliei de la ~ 360.

Polană, diac; scrie act domnesc 315.

Polenițe, punct pe hotarul braniștii m-rii Bistrița 379.

Pojar, v. **Luea** ~ și **Petre** ~.

***Pojojeni**, sat, < ț. Iași; R. S. S. Moldo-venească, r. Edinița >; moară din ~ 10.

Poleitul, v. **Trachie Poleitul**.

Polihroni, martor 388.

Polihronle, pitar; martor I.

Polîșeni, sat, < ț. Tutova; azi Vadurile, contopit cu Hălărești, c. Iana, j. Vaslui > 179; vad de moară în apa Tutovei vîndut de Dumitrașco lui Apostol postelnic 194.

Poloceni, sat, < ț. Tutova; azi Polocinu de Jos și ~ de Sus, contopite sub denumirea de Polocinu, c. Iești, j. Vaslui >; ocină dăruită lui Rusu vistiernic 78.

Polonia, v. Țara Leșească.

Poniatovschi, ginerele lui Alexandru Lăpuș-neanu voievod II.

Ponici, v. **Dumitru Poniei**.

Pontelei, fiul Mariei 78.

Popa, v. **Ionașco Popa**.

Popa, nepotul Armancăi, din Scorțești; dă-ruiește m-rii Bisericiani loc de biserică de la Babe 19.

Popa, tatăl lui Vasilie 308.

Popcești, sat, ț. Neamț; < Popești, c. Girov, j. Neamț >; întărit m-rii Bisericiani 86.

Popelea, v. **Pepelea**.

Popeni, sat, < ț. Dorohoi; c. George Enescu; j. Botoșani >; întărit, cu vecinii, lui Isac Stîrcea și jupînesei sale 375.

Popeni, sat, ț. Hîrlău; < c. Brăești, j. Botoșani >; în hotar cu Pitulușeni 420.

Popeni, seliște, ț. Bîrlad; < c. Zorleni, j. Vas-lui >; întărită lui Pătrașco postelnic al doilea 365.

- Popescul, v. **Lupul Popeseul**.
 Popești, v. și **Popl**, sat.
Popeștl, sat, <ț. Cîrligătura; c. ~, j. Iași> 219.
Popeștl, sat, <ț. Tutova; c. Dragomirești, j. Vaslui> 341.
Popl (Popești), sat, ț. Tecuci; < azi Vameș, c. Piscu, j. Galați>; părți vîndute de Conde fost mare vameș lui Costin postelnic 93, 94.
Popîna din Antălești; partea ei vîndută 422.
Popireloe, popă; scrie zapis 72.
Popoșestl, copărtași în Bodești; se plîng și obțin zi de judecată pentru împresurarea ocinii lor 399.
Popovea, top. la Culișăuți 161, 181.
Popovici, v. **Eustratie** ~ și **Maxlm** ~.
***Popșorl**, sat, ț. Vaslui; <pe Crasna, lîngă Vinețești, c. Oltenestl, j. Vaslui>; ocini cumpărate și întărite lui Ionașco și Vasilie Tecman 253.
Poreelenl, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Moldovenească, probabil Onești (fost Porciuleanca), c. Zăbriceni, r. Edinița>; ocini împărțite între Safta și Grăpina 10.
Poreștl, sat, <ț. Neamț; azi Moldoveni, c. ~, j. Neamț> 157.
Poreul, bunicul lui Cîrstea 246.
Porflra, soția lui Costin; vinde ocină din Jăgureni 260.
Porhira, fiica lui Cristilian; vinde ocină din Vereșeni 167.
Porhira, fiica lui Gavril Hulpe, nepoata lui Tudor; vinde jirebie din Petiia Mare 438.
Potîngu, v. **Drăghiel Potîngu**.
Potlog, v. **Ion** ~ și **Manoll** ~.
Potoelul, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Bisericiani 87 și Pîngărați 124, 270, 382.
Potoelul, pîriu, <ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Bisericiani 87 și Pîngărați 124, 382.
Potoski, v. **Ștefan Potoski**.
Potropopeștl, sat, <ț. Vaslui; Protropopești, c. Tăcuta, j. Vaslui>; întărit lui Dumitru Buhuș vistiernic al treilea 234.
Poturul, v. **Dumitru Poturul**.
Pravăț, v. **Ion Pravăț**.
Pravăț, fiul Oancăi; vinde din Cernătești 279.
Prăhlă, țigan; întărit m-rii Secul 51.
Prăjăstl, sat, <ț. Neamț; c. Traian, j. Bacău> 115.
Prăjescul, v. **Ion** ~, **Ionașeo** ~, **Lupul** ~, **Nleoară** ~ și **Savin** ~.
Preeople din Bărăști; martor la o învoială 284; probabil același cu **Preeople**, cumnatul lui Ionașco Boldescul din Cruce, martor 15.
Precup, v. **Ioslp Preeup**.
Precup din Itești; dă mărturie 121.
Preeup, nepotul lui Todosie; cumpără parte din Târbuțeni 328.
Prellpea, seliște, <ț. Dorohoi; c. Văculești, j. Botoșani>; întărită lui Prodan 343.
Pribagul, v. **Manelul Pribagul**.
Pribiciu, v. **Costantln Priblelu**.
Priblelu, fost logofăt, tatăl Axăniei și al lui Costantin 106.
Priblule dă mărturie 115.
Prisaea Popilor, punct pe hotarul Țirgului Frumos 116.
Prisăeanl, sat, ț. Hirleu; <c. Nicolae Bălcescu, j. Botoșani>; jumătate de sat întărită Salomei 140.
Probota, v. **Pobrata**, m-re.
Procelnlel, sat, ț. Iași; <Proselnici, c. Miroslava, j. Iași> 150; loc întărit m-rii Sf. Paraschiva din Iași în urma unei judecăți 125.
Procopie, v. și **Preeopie**.
Proeople (Pricopie), diac din Bălotești; martor 4, 300, 320; scrie zapis 304.
Proeople, sluga lui Ioan Boldescul; trimis să aducă niște vite 332.
Prodan din Vasileu; vinde părți de ocină 262, 329; primește danie domnească seliștea Prelipca 343.
Proehl, top. la Culișăuți 161, 181.
Prostu, plătește cu o iapă capul unui hoț 408.
Protropopești, v. **Potropopeștl**, sat.
Pрут, rîu; sate pe ~ 42, 59, 166, 234, 308, 309, 342, 409; seliște pe ~ 357; moară și loc de moară pe ~ 234, 342; pod umbilător peste ~ 234; hotar 102, 125, 247, I
Puia, v. **Costantln** ~ și **Dumitru** ~.
Puiu, v. **Dumitru** ~ și **Petre** ~.
Puiuuleț, v. **Ion Pululeț**.
Purcel, v. **Dumitru** ~, **Gavril** ~ și **Vasilie** ~.

Pureel, fost postelnic, bunicul lui Vasilie Purcel 74.

Pureeștii, sat, ț. Putna; < azi Putna, c. Bolotești, j. Vrancea > 176, 183.

Purece, v. **Simlon Purece**.

***Pureciani**, sat, ț. Iași; < la nord de Popricani, c. ~, j. Iași >; loc de mori și de prisacă mai jos de ~ întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Purecioare, v. **Cîrstina Purecioare**.

Pușculeț, v. **Ionașco Pușculeț**.

Putna, pîrlu, < afluent 'al Siretului >; sat pe ~ 4; m-re la ~ 423; vii lîngă ~ 36; mori și vaduri de mori la ~ 127, 182, 183, 192, 392; hotar 53—55, 72, 127.

Putna, ținut; sate din ~ 6, 38, 43, 55, 155, 182, 183, 192, 257; staroste de ~ 177; slugi domnești din ~ 423; protopop de ~ 127.

Putneanul, v. **Gherasim Putneanul**.

R

Racova, pîrlu, < afluent al Birladului >; sate pe ~ 44, 426.

Racoviță Cehan, spătar 80; cumpără ocini din Vilnești 259.

Radu (Radul) Mihnea, domn al Moldovei, tatăl lui Alexandru <Coconul> 96, 101, 213, 347, 375, 387, 407; dăruiește sat 301; întăriri 41, 45, 87, 184, 278, 281, 308 346; judecă pricini 40, 49, 125, 133, 216; acte de la ~ 41, 93, 94, 100, 180, 187, 396.

Radul din Birgăoani; martor 334.

Radul din Cuciulați; martor 369.

Radul, martor 175.

Radul, țigan al m-rii Secul; întărit 51.

Radul, voievod, fiul lui Alexandru Iliaș 146, 169, 203, 298.

< Rareș >, v. **Petru ~ și Ștefan ~**.

Rați Moțășeul, bunicul sau unchiul Anghelei 390.

Razu, v. **Costache Razu**.

Răchita, top.; punct pe hotarul braniștii m-rii Pingărați 186, 270.

Răchiteni, sat, ț. Suceava; < c. Mircești, j. Iași >; restituit de domn și împărțit, jumătate întărită lui Dumitrașco Fulger 255; întărită lui Ștefan și Ionașco Hrin-covici ș.a. 298.

Răchitiș, top.; punct pe hotarul braniștilor m-rilor Bistrița și Tazlău 68, 318.

Răclniș, sat, ț. Hotin; < R. S. S. Ucraineană, lîngă Culișeuți, c. Șebutinți, reg. Cernăuți >; întărit lui Constantin Stîrcea 225; în hotar cu Colișeuți 181.

Rădăcinești, sat, < ț. Tecuci; c. Corbița, j. Vrancea > 158.

Rădăuși, sat, < ț. Suceava; or. ~, j. Suceava >; episcop de ~ 59, 67, 123, 124, 274, 293, 347, 367, 389, 424.

Rădeni, sat, < ț. Tutova; c. Dragomirești, j. Vaslui > 341.

***Rădeni**, sat, < ț. Cîrligătura; lîngă Buznea, c.s. Tîrgu Frumos, j. Iași >; ocinile lui Ionașco Jorea și ale popii Gligorie Impresurate de alți răzeși 219.

Rădești, sat, < ț. Bîrlad; c. Bălăbănești, j. Galați > 158.

***Rădlul**, sat, ț. Troțuș; < în c. Bîrsănești, j. Bacău >; dăruit de Moise Movilă lui Neniul vornic de gloată 393.

Rădulești, sat, < ț. Putna; c. Vinători, j. Vrancea > 322.

Răsecoale, top.; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.

***Răslipeni**, sat, pe Jeravăț, < ț. Bîrlad; lîngă Vînderei, c. ~, j. Vaslui >; ocină vindută de Vasile Buțucul ș.a. lui Costantin Ciurea 158.

Răspop, v. **Cozma Răspop**.

Răspopa, v. **Grigori Răspopa**.

Răsteu, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Ucrainaeană; Resteu-Atachi, c. ~, reg. Cernăuți > 209; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Rășcani, sat, ț. Fălciu; < c. Șuletea, j. Vaslui >; dăruit de domn lui Constantin Sîtariul 325.

Rășchicița, v. **Costandin Rășchicița**.

***Rătești**, sat, < ț. Neamț; pe cursul inferior al pîrlului Neamț, j. Neamț > 108, 395.

Rățoala, bunica lui Vasilii și a Anei 390.

Răul, v. **Ștefan Răul**.

- Răut**, rlu, < afluent al Nistrului > ; hotar și vad de moară în ~ 169.
- *Răvăcani**, seliște, ț. Roman; < probabil lângă or. Tîrgu Frumos > ; jumătate vin-dută de Stratul Bolea și Lupul cupar lui Dumitrașco Buhuș logofăt al treilea 149; întărită acestuia 234.
- Războieni** (Războiani), sat. ț. Neamț; < Răz-boieni, c. ~, j. Neamț > ; dat de călugării m-rii Sf. Ilie lui Lupul Prăjescul postelnic în schimbul unor bani și vite 12; împăr-țit între Lupul Prăjescul postelnic și fratele său, Ionașco 162, 170.
- Răzimești**, v. Fîlînghești, sat.
- <Răzvan>**, v. Ștefan Răzvan, domn.
- Reanghe** din Bolotești; martor 320.
- Rîmbas**, v. Tofan Rîmbas.
- Rîșca**, m-re, < ț. Suceava; în Rîșca, c. ~, j. Suceava > ; în hotar cu muntele Neam-țul al m-rii Bistrița 39.
- Roatăș** (Rotăș), vinzător în Popi 93, 94.
- Robul** din Costești, tatăl lui Toader și al lui Cîrstea 220.
- Robul** din Dumbrăveni; primește zi de jude-cată pentru ocina lui din Bodești împre-surată 399.
- Roesanda**, soția lui Gligorcea fost jîtnicer; cumpără parte din Dărmănești 7.
- Rodna** din Piticiani; martor 190.
- Rogoazele**, top. la Ivănești 436.
- Roibanu**, v. Miron Roibanu.
- Roiștan**, v. Grozav Roîștan.
- Rojîlî**, sat, ț. Iași; < R. S. S. Moldo-venească; probabil Rujița, c. Bîrlădeni, r. Edinița > ; dat în schimb m-rii Sucevița de Beldiman logofăt 290.
- Roman** din Văscani; dă mărturie 310.
- Roman**, oraș; șoltuzi și pîrgari 57; slugi domnești 29; finețe 201; ocolul ~ 40; Episcopia de ~; episcopi 59, 67, 124, 293, 347, 357, 358, 367, 389, 424; seliște și locuri întărite 355, 357, 358; poslușnici 29; v. și Cetatea Nouă.
- Roman**, țigan; fiul lui Calfa țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Roman**, ținut; sate din ~ 45, 140, 145, 233, 234, 257, 368, 374, 376, 390, 397, 419; seliște din ~ 149.
- Romanca**, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Ucrai-neană, Româncăuți, c. ~, reg. Cernăuți > 241.
- Romaniță**, v. Sava Romaniță.
- Romășeel**, martor 428.
- *Romănești**, sat, pe Pîrlul Negru, ț. Neamț; < lângă Trifești, j. Neamț > ; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Români** (Rumâni), sat, < ț. Tutova; conto-pit cu Băcani, c. ~, j. Vaslui > ; întărit lui Ionașco din Zmeiani 25; loc întărit lui Ursul, Ionașco ș.a. în urma unei jude-căți cu Simion Gheuca 141; drept de folosință a apei în comun cu satul Zmeiani 52; poiană din hotarul satului 144.
- Romșăscul** (Romșescul), diac; scrie acte domnești 355, 358.
- Rosăt**, v. Iordachi Rosăt.
- Rosi**, v. Rusi, sat.
- Roșca**, v. Gheorghe ~, Maftel ~ și Vasille ~.
- Roșilacel**, sat, < ț. Fălciu; Roșiești, c. ~, j. Vaslui > ; ocină vindută de Orăș lui Grama stolnic 120.
- Rotâmpan**, v. Rotompan.
- Rotăș**, v. Roatăș.
- Rotompan** (Rotupan, Rotâmpan), vornic, fost ~; dă mărturie 43, 145; martor 42; fost sulger; martor 308.
- Roxanda**, țigancă, fiica lui Calfa țigan; în-tărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Rugăsești**, sat, < ț. Suceava; Rogojești, c. Mihăileni, j. Botoșani > 291.
- Rugină**, diac din Șilișău; vinde ocină din Băiceni 324.
- Rugină**, socrul lui Lupu cupar 226.
- Ruginoasa**, sat, ț. Suceava; < c. ~, j. Iași > 145; două bordeie cumpărate și întărite lui Focșea 143; martor din ~ 142.
- Ruja**, mama Ilenei 38.
- Rumâni**, v. Români, sat.
- Runeu**, munte, < ț. Neamț > ; punct pe hotarul braniștil m-rii Secul 147, 172.
- Ruptura** (Roptora), sat, ț. Neamț; < azi Izvoare, c. Bahna, j. Neamț > ; jumătate, a lui Ionașco Jorea 10.
- Ruptură**, top. la Măgura Mare 19.
- Rusea**, mătușa lui Larion și a Nastasiei 432.

Rusenii, numit și Băicani (Buecani), sat, < ț. Tutova; ~ Boierești, azi Rusenii de Sus și ~ Răzeși, c. Plopana, j. Bacău >; ocini cumpărate, primite ca zestre și întărite lui Coruiu comis 115.

***Rusenii**, sat, ț. Vaslui; jumătate, a lui Gheorghe Jorea 10.

Rusii (Rosi, Rus, Rusii Goei), sat, < ț. Roman; Ruși, contopit cu Roșiori, c. Roșiori, j. Bacău > 190, 233; ocină cumpărată de Iurașco și vindută Păscălinei 230, 231, 257; act scris la ~ 231.

Rusii (Rusii Zavului), sat, ț. Roman; Ruși, contopit cu Roșiori, c. Roșiori, j. Bacău >; ocini vindute de Lazor, Vasile ș.a. jupl-nesei Zanfira din Iași 390; loc de prisacă dăruit de Zaharia m-rii Pîngărați 397.

Rusii, sat, ț. Hirlău; <probabil Roșiori, c. Răchiți, m. Botoșani>; dăruit lui Cîrstea uricar și Cazacul cămăraș 258; dăruit lui Cîrstea Chiusea Brăileanul 319.

Rusii Goei, v. Rusi, sat.

Rusii Zavului, v. Rusi sat.

Rustea, fiul Ioanei, strănepotul lui Giurgea Necșul stolnic; vinde ocini din Cîncești 431.

Rusul, v. Ionașco Rusul.

Rusul din Găgești; dă mărturie 183.

Rusul, fiul lui Dumitru Buză, strănepotul lui Dumitru și al Vasilicăi; vinde ocină din Hlăpești 42.

Rusul, nepotul lui Lupul; vinde vad de moară în Gîrla Putnei 182, 183.

Rusul, vecin din Războieni al lui Ionașco Prăjescul 162.

Rusul, vîstier din Dolejini; primește întărire pentru ocină din Poloceni dăruită de Maria 78.

Rusul, vînzător în Onești 101.

***Rușelor**, sat, ț. Suceava; <Îngă Mitocul Dragomirnei, c. s. ~, m. Suceava > 67.

***Rușelorii**, sat, ț. Neamț; <Îngă Jidești, contopit cu Dochia, c. Girov, j. Neamț>; întărit m-rii Secul 46.

Ruxandra, v. și Roxanda.

Ruxandra, soția lui Alexandru Lăpușneanu, fiica lui Petru Rareș; a stăpînit satul Săpoteni II.

S

Saea, sat, ț. Tutova; <azi Prisaca, contopit cu Poiana, c. Motoșeni, j. Bacău>; părți vindute de Axenie și Costantin Pribiciu Todosăicăi 106.

Saeomie (Saconie) din Căuteșani; dă mărturie 233, 257.

Safta, fiica Gafiței; dă mărturie 140.

Safta, fiica Năstăsăi, nepoata lui Gliga Hrin-coviciu; răscumpără și primește întărire pentru Răchiteni 255.

Safta, fiica Nastasei, nepoata lui Ionașco Jorea; împarte cu rudele ocini moștenite 10; dă mărturie 140.

Safta, soția lui Costin postelnic; fiii ei primesc prin testament de la Miron Bar-novschi parte din averea lui 333.

Safta, soția lui Petre Puiul; cumpără parte din Chirișom 339.

Safta <Movilă>, doamna ~, face o moară pe pîrlul Dragomirești 67.

Salomia, v. și Solomla.

Salomila, fiica lui Pătrașco Baci, nepoata lui Oana Baci; vinde ocini din mai multe sate 305.

Salomila, soția lui Voruntar fost comis; primește întărire pentru ocină moștenită 140.

Samfira, v. Zamfira.

Samoll, păharnicel, soțul Cîrstinei 84.

<Samoll> Coreșehl, ucis de cazaci 241.

Samollă din Certieni; martor 334.

Samson, v. și Sansăn.

Samson, fiul Olenei; răscumpărat de la moarte 246.

Sandu Crupensehl, vornic mare; autentifică o copie 213.

Sandulache Sturza, paharnic; Impresoară ocină din Oțești 403.

Sanhira, fiica lui Ion, nepoata popii Lazăr; ocină din Băicani răscumpărată de la ~ 115.

Sanhiracl, fiul lui ~, martor 322.

Sansăn din Lete; dă mărturie 391.

Sansăn Dura, dă mărturie A.

Sarafim, popă din Solca; martor 274.

<Sasul>, v. Ianeu <Sasul>, domn.

Saula, v. Gheorghie ~ și Paradis ~.

- Saula, bunicul lui Gheorghie și al lui Zavul 125.
- *Saulești, sat, ț. Birlad; <pe Hobalna, j. Galați> 328.
- Saușeo, vistiernic mare; se judecă pentru satul Săpoteni II.
- Sava, diac; scrie acte domnești 28, 57, 68; dă mărturie 323.
- Sava din Borzești; dă mărturie 339.
- Sava din Ceucani; împresoară un loc din Ceucani 109.
- Sava din Ciohoreni, fiul lui Eremia; vinde ocină din Ciohoreni 416, 418.
- Sava din Dămieniști; dă mărturie 390.
- Sava din Leutești; tatăl lui Nechita 199.
- Sava din Oncești; martor 189.
- Sava, fiul lui Andronic din Vitănești; vinde un pământ din Fiținghești 15.
- Sava, fiul lui Hăugu; martor 428.
- Sava, fiul lui Ionașco, nepotul lui Sofronie; vinde ocină din Ungurași 395.
- Sava, fratele lui Costa; cumpără părți din Piticiani 190.
- Sava, martor 313.
- Sava, popă din Cruce; martor 320.
- Sava, popă din Sinehău; martor 361.
- Sava, popă, tatăl lui Păs... 118.
- Sava, tatăl lui Cehan 118.
- Sava, tatăl lui Vasile din Bălotești 99.
- Sava, vecin din Războieni al lui Ionașco Prăjescul, fiul lui Bantăș 162.
- Sava, vecin din Războieni al lui Lupul Prăjescul postelnic 162.
- Sava Călinescul din Rusi; dă mărturie 390; martor 397.
- Sava Gane (Ganea), vistiernic din Ciohoreni; cumpără ocină din Ciohoreni 272; ocină răscumpărată de la ~ 273.
- Sava Romanlă, vecin din Războieni al lui Ionașco Prăjescul 162.
- Savei, v. Toma Savel.
- Savin Prăjescul, fost hatman, fiul lui Ioan Prăjescul; însărcinat să cerceteze pricini și să stâlpească locuri 180, 277, 290, 295; dă mărturie 83, 140, 186, 208, 236, 416, 418; martor 149; cumpără vii la Cotnari 174.
- plrcălab de Roman; boier în sfat 203, 218.
- Savolu din Cosițeni; însărcinat să aleagă părți din Rădeni 219.
- Savota din Băicani; martor 190.
- Savul din Mănești; tatăl Greacăi 92.
- Savul, vinzător în Dărmănești 7.
- Săcescul, v. Andronie Săcescul.
- Săculani, sat, <ț. Neamț; Secuieni, c. ~, j. Neamț>; pământuri vindute de Ștefan și rudele sale lui Gliga din Căciulați 189; parte vindută de Toader ș.a. lui Dumitrașco Varnav 369.
- Săculani, sat, <ț. Roman; Secuieni, c. ~, j. Bacău> 115, 190.
- Săcul, v. Seeul, m-re.
- Sămlon, popă din Bacău; dă mărturie 391.
- *Săoani, sat, pe Siret, ț. Roman; <lingă Șcheia, c. Al. I. Cuza, j. Iași>; ocini vindute lui Lupul Prăjescul 142, 145, 374, 435, 437.
- Săpoteanul, diac; scrie acte domnești 122, 255.
- Săpoteni, sat, <ț. Dorohoi; Sipoteni, contopit cu Dumeni, c. George Enescu, j. Botoșani> 408; jumătate întărită lui Ion și Păvăl Albotă în urma unei judecăți II.
- Săracul, v. Ionașco Săracul.
- Sărata, pîrlu, <afluent al Prutului>; sat și loc de moară pe ~ 311.
- Sărata, pîrlu, <ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rii Bistrița 68, 379.
- Sărădlea, fiica lui Dragoman vătaf, mama lui Bejan; partea ei din Conțești dată fiului ei 284.
- Săteștilor, bătrînul ~, în Galbeni 135.
- Scaunul Grohotișul, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Biserici 87 și Pingărați 124, 270.
- Scherlet (Scărlet, Scrlctu) din Zorleni, fratele lui Aiupu; primește danie seliștea domnească Bălăceni 217, 218, 264, 265; cumpără părți din Pițigani 336, din Văleni 337.
- Schimbarea la Față, hram, v. Mănăstirea < Văleni> .
- Schitul de la Măgura Mare (Putnel), pe Putna, <ț. Putna; j. Vrancea>; ctitor 19, 423;

- hram 320, 423; locuri vindute și dăruite schitulul 19, 320; scutire acordată schitulului 423; metoh al m-rii Soveja (menț. tîrzie) 19.
- Schitul lui Iosif**, < ț. Neamț; j. Neamț >; braniște întărită 89; în hotar cu m-rea Bisericanii 87.
- Schiva**, soția lui Dabija fost ceașnic, fiica lui Cristea vornic; vinde ocină din Popi 93, 94.
- Seintee**, martor 331.
- Seintee**, vătăf din Purcelești; dă mărturie 183; martor 176.
- Scriet**, v. **Scherlet**.
- Sclipicești**, v. **Clipcești**, sat.
- Scobențeanul**, v. **Ion Scobențeanul**.
- Scobențeni** (Dociniții Scobențeni), numit și Roșcani, sat, [ț. Cîrligătura; < Scobilțeni, c. Podul Iloaiei, j. Iași >; ocini cumpărate și întărite lui Gheorghe Roșca vistiernic 100, 101.
- *Scorjești** (Scorțăști), sat, < pe Putna, ț. Putna; lângă Clipicești, c. Țifești, j. Vrancea > 19, 127, 320; ocină vindută de Stm-botin schitului Sf. Ioan Botezătorul 320.
- Serlbea** (Sverca), sora lui Miron Barnovschi voievod; beneficiară testamentară a lui Miron Barnovschi 333.
- Scripcu**, v. **Bran Scripcu**.
- Seumpla**, cătun al satului Stolniceni, ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Fălești >; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava din Iași 240, 306.
- Seurta**, pîriu la Irești; hotar 127.
- Seurta**, sat, < probabil ț. Adjud; c. Orbeni, j. Bacău > 176.
- Seachil**, v. **Sechil**.
- Sebolani**, sat, ț. Roman; < Săbăoani, c. ~, j. Neamț >; întărit m-rii Secul 45.
- Secătura**, sat, < ț. Bacău; azi Pădureni, c. s. Mărgineni, m. Bacău >; ocni cumpărate de Dumitrașco Solomon de la Tiron ș.a. 184.
- Sechil**, v. **Nicolae ~ și Tofan ~**.
- Sechil**, vinde partea lui Ion Mirce din Cîrligii de Sus 200.
- Sechiluș**, v. **Nacul Sechiluș**.
- Secul** (Săcul), m-re, < ț. Neamț; j. Neamț >; primește danii domnești 340, particulare 46, 72, 222, 346; sate și locuri întărite 45, 47, 49, 172; țigani întăriți 51; primește cărți de apărare 48; în hotar cu m-rea Bistrița 39; solicită alegerea hotarului 148; se judecă 49, 406; egumeni 72, 303.
- Selevestru** din Gănești; martor 44.
- Selieleanu**, sat, ț. Dorohoi; < azi Slobozia-Silișcani, c. Mihălășeni, j. Botoșani >; schimbat de m-rea Aron Vodă cu seliștea Fetionești a lui Gheorghe Jora pîrcălab 269.
- *Seliște**, sat, < ț. Trotuș, probabil pe Turlui; j. Bacău >; ocini cumpărate și schimbate de Costantin diac 256.
- Selivestru**, călugăr de la m-rea Sucevița 290.
- Serghie**, diac; scrie act domnesc 376.
- Sfinții apostoli Petru și Pavel**, v. < **Bărbol** >, biserică.
- Sfînta Ecaterina**, m-re, v. **Sinal**, munte.
- Sfînta Paraschiva**, v. **Sfînta Vineri**, m-re.
- Sfînta Troiță**, biserică, v. **Iași oraș**.
- Sfînta Vineri**, m-re, v. **Iași oraș**.
- Sfîntul Dimitrie**, hram, v. **Pîngărași**, m-re.
- Sfîntul Dumitru**, sărbătoare; termen de plată 60, 185.
- Sfîntul Gheorghe**, biserică, v. **Mitropolia Sucevel**.
- Sfîntul Gheorghe**, sărbătoare; termen de plată 60.
- Sfîntul Ghilorghie**, hram al m-rii de lângă Vaslui D.
- Sfîntul Ilie**, m-re, < ț. Suceava; în Sfîntul Ilie, c. s. Șcheia, m. Suceava >; vinde părți de sate 101, 278, 281; egumen 12.
- Sfîntul Ioan Botezătorul** (Cîrstiteli), biserică, v. < **Biserica Albă** >.
- Sfîntul Ioan cel Nou**, v. **Nicorlă**, m-re.
- Sfîntul Ion cel Nou**, biserică, v. **Mitropolia Sucevel**.
- Sfîntul Ioan Gură de Aur** (Bogoslov), hram, v. **Schitul de la Măgura Mare**.
- Sfîntul Nicolae** din țarină, v. < **Aroneanu** > m-re.
- Sfîntul Petru**, v. **Simpetru**, sărbătoare.
- Sfîntul Sava**, m-re, v. **Iași oraș**.
- Sillon** din Totoești; dă mărturie 278.

Silișeu, sat, <ț. Dorohoi; Hilișeu — Horia, ~ — Cloșca, ~ — Crișan, c. ~ — Horia, j. Botoșani> 324; al lui Lupul cupar, încalcă hotarul satului Șendriceni 226

Siliște, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Ucraineană, Seliște, c. ~, reg. Cernăuți>; ocini împărțite între Simion Pilipovschi, Nastasca, Olena și Ionașco Jorea 10 166.

*Siliștil, sat, <ț. Troțuș, j. Bacău> 7.

Silvestru, v. și Selevestru, Selvestru.

Silvestru, egumen al m-rii Pingărați 270

Sima, culme, <ț. Neamț>; punct pe hotarul braniștii m-rii Biserani 87.

Sima, fiul lui Giurcea Gîrbovină; vinde vie din Fiținghești 175.

Sima, fiul lui Zota negustor; se judecă pentru parte din Vorovești 249.

Sima, grec, vărul lui Lupul Zbricea; martor 72.

Sima, mama Măriei 182, 183.

Simdzana, preoteasă, mama lui Ștefan A.

Simenașco, tatăl Todosiei 309.

Simeon, v. Simlon Moghila.

Simeon Bizighie (Bizighie), tatăl Ștefanei, al Agahiei și al lui Vasilie 61.

Simlan din Băloțești; martor 320.

Simila, v. Smila, plrlu.

Simlana, soția lui Ionașco Jora vornic; cumpără satul Milcinești 73.

Siminecianul, v. Gheorghe Simineceanul.

Simion, v. și Sămlon, Simeon.

Simlon cel bătrîn, vătăman din Șerbești; martor 111.

Simlon, diac; scrie acte domnești 133, 359.

Simlon din Soloneț; martor 367.

Simlon din Zărnești; martor 388.

Simlon, fiul lui Cîrstinei Pureceoare; vinde părți din Bodești și Dințești 178.

Simlon, fiul lui Gavril Vățul; vinde ocină din Leoști 311.

Simlon, fiul lui Nechita, nepotul Mușei; vinde vie din Tulucești 308.

Simlon, fiul lui Onaca, nepotul lui Cîrstea; vinde ocină din Leoști 311.

Simlon, nepotul Anușcăi; vinde jumătate din Țibănești 102.

Simlon, popă din Focșani; martor 15.

Simlon, popă, fiul lui Andreica, nepotul lui Blga; se judecă pentru părți din Moșești 271.

Simlon primește cinci lei 105.

Simlon, sulger; dă mărturie 207.

Simlon, șoltuz de Baia; dă mărturie 421

Simlon, tatăl Aftimiei preoteasa 310.

Simlon, tatăl lui Ionașco Herțea 102.

Simlon, țigan, fiul lui Stoica țigan; vîndut 13.

Simlon, vâtaf de țigani; intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani 90, 414.

Simlon, vistiernic din Săcuiani; martor 189.

Simlon, vinzător în Dănești 205, 206.

Simlon Băleanul din Băloșești; dă mărturie A.

Simlon Bealeu din Toderești; vinde vie la Cotnari 174.

Simlon Berea din Sătrăreni; martor 338.

Simlon Bulduru, tatăl lui Chirvasie 19.

Simlon Capșea, fiul lui Pătrașco Capșea; dă mărturie 26.

Simlon Cheșco, uricar; scrie copie 339.

Simlon Gheuca, medelnicer mare; dă mărturie 174, 299; se judecă pentru parte din Rumâni 141; se înțelege pentru o poiană 144.

Simlon Jorea, tatăl lui Ionașco Jorea, al Grăpinei ș.a.; ocinile lui împărțite de urmași 10.

Simlon (Simeon) Moghila (Movilă), domn al Moldovei; dăruiește sat 47; întăriri 87, 123, 309; judecă pricini 99; moșie stăpînită pînă în zilele lui ~ 241; acte de la ~ 7, 87, 99, 123, 309.

<Simlon> Pilipovschi, fost plrcălab; hotarnic 161, 181; martor 188, 308; impresoră hotarul satului Culișăuți 151; împarte sate cu rudele sale 166; cumpără o săpătură 370.

Simlon Purece, imputernicit să-și stăpînească fnețele de la Roman 201.

Simlon Tetlu, tatăl lui Cristian, al lui Vicol și al Ilenei 204.

Simlon Vălsî, vinzător în Hălăseni 391.

Simlonea, tatăl lui Onil 338.

Simon, munte, <ț. Neamț>; punct pe hotarul braniștii Schitului lui Iosif 89.

Simiziana, fiica lui Ursu, strănepoata lui Giurcea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.

Sinal, munte; m-rea Sf. Ecaterina de la ~: metoh 293.

- Sinăuți**, sat, ț. Suceava; <Sinăuții de Jos, contopit cu Mihăileni, c. Mihăileni, j. Botoșani>; partea lui Dumitrașco lăsată moștenire soției sale 299.
- Sinea**, țigan, fiul lui Stoica țigan; vindut 13.
- Sinehău**, sat, <ț. Dorohoi; R. S. S. Ucraineană, Sinihău, c. Horbova, reg. Cernăuți> 361, 378.
- Slon**, bunicul Șchiaucăi și al Martei 44.
- Sirbul**, v. **Sirbul**.
- Sirevske**, nobil polon; vinde moșia Ustia lui Miron Barnovschi, care acceptă răscumpărarea ei 333.
- Siret**, oraș 325; preoți și tirgoveți 291.
- Siret**, riu; sate pe ~ 31, 43, 140, 142, 145, 233, 234, 255, 257, 420, 437; mori și vaduri de mori pe ~ 31, 140, 234, 142, 298, 310, 437; pod umblător pe ~ 234; hotar 118, 191, 196, 268.
- Sirghie**, căpitan; dă mărturie pentru Zosin 398.
- Sitariu**, v. **Dumitrașcu Sitarlu**.
- Sitna**, pîrlu, <afluent al Jijiei>; loc de iazuri și de mori pe ~ 258, 319, 420.
- Sițaco**, v. **Costantin Sițaco**.
- Sinbotin**, fiul lui Tofan din Scorțești; vinde ocină de la Babe 320.
- Simpetru**, sărbătoare; termen de plată 80.
- Sîrbca**, v. **Sirea**, pîrlu.
- Sirbi**, sat, <ț. Bacău; contopit cu Florești, c. Scorțeni, j. Bacău>; o pătrime întărită m-rii Berzunți 261.
- Sirbi**, sat, <ț. Birlad; c. Banca, j. Vaslui> 336.
- *Sirbi**, sat, <pe Hobalna, ț. Birlad; j. Galați> 328.
- Sirbi**, sat, <ț. Dorohoi; c. Vlăsinești, j. Botoșani> 204.
- Sirbul** (Sirbul), fratele lui Ionașco; vinde vad de moară la Vitănești 182, 183.
- Sirea** (Sîrbca), pîrlu, <afluent al Bahluiului>; seliști pe ~ 234, 376; loc de iaz și de mori pe ~ 234; hotar 376.
- Sitariul**, v. **Constanlin Sitarlu**.
- Slatina lui Petru volevod**, top.; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Slavneul de Jos**, top. la Procelnici 125.
- Smăragda**, fiica lui Mavric grecul, sora Cuconiței, a Tudoscăi și a Măgdălinei; vinde ocină din Dărmănești 7.
- Smila** (Simila), pîrlu, <afluent al Bîrladului>; moară și heleșteu pe ~ 52; vad de moară pe ~ 25, 98.
- Soci**, v. **Mihalu Soel**.
- Soel**, sat, <ț. Neamț; c. Ștefan cel Mare, j. Neamț> 173.
- Soelu**, strămoșul lui Adam; partea lui din Bogdănești vindută 368.
- Sofllea**, fiica lui Ion Braniște din Drăgoteni 200.
- Sofronla**, mama Ilincăi 244.
- Sofronle**, arhimandrit și stareț al m-rilor Neamț și Secul (menț. tirzie) 72.
- Sofronle**, bunicul lui Toader, al Sorei și al Grozavei 395.
- Sofronle**, fiica Ioanei, strănepoata lui Statomir; vinde ocină din Oțești 403.
- Sofronlia**, fiica Aniței, nepoata Vasilcăi; vinde ocină din Săcuieni 189.
- Sofronlia**, fiica Maricăi; dă mărturie 140.
- Solea**, m-re, <ț. Suceava; în or. ~, j. Suceava>; cumpără stupi 367; egumeni 274.
- Solea**, sat, <ț. Suceava; or. Solca, j. Suceava> 367.
- Solomla**, mama lui Ionașco 143.
- Solomla**, soția lui Dumitru Cămlrzan diac; cumpără parte din Horgoești 407.
- Solomle**, fiica Irinei; vinde jirebie din Antălești 422.
- Solomla**, sora lui Simion Pilipovschi; împarte cu rudele sate moștenite 166.
- Solomon**, v. **Dumitrașcu Solomon**.
- Solonea**, soția lui Dumitru Puiu, mama Maricăi, a lui Ionașco și a lui Costantin Drace 184.
- Soloneț**, sat, <ț. Suceava; c. Todirești, j. Suceava> 367.
- Solovei**, v. **Andrei Solovel**.
- *Soltănești**, sat, <probabil ț. Putna; j. Vrancea>; vii întărite lui Lupul fost mare vornic 103.
- Sora**, mama Frăsinei, mătușa Bilcăi, a lui Piscul ș.a. 42.
- Sora**, soția lui Gligorie clucer, mama lui Miron fost clucer; primește danie de la Grăpina o vie la Cotnari B.
- Sora**, strămoașa lui Maței Roșca; primește danie satul Bălănești 152.
- Sorea**, mătușa lui Larion și a Nastasiei 437.

- Soroca, ținut; sate din ~ 37, 59, 187, 299, 307, 372, 411.
- Sotu, tatăl lui Ionașco 368.
- Soveja, m-re, <ț. Putna; în c. Soveja, j. Vrancea>; metoh 19.
- Spărieșilor, locul ~; pe hotarul tirgului Huși 131.
- Spătărești, sat, <ț. Suceava; c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; casă zălogită la Deleu și întărită acestuia 421.
- Sperlași, sat, <ț. Putna; azi Zăbrăuți, contopit cu Movilița, c. Movilița, j. Vrancea>; ocini vindute de Zaharia Futichi ș.a. Neculei lui Crucian și soției sale, Maria 268.
- *Sperlești, sat, <ț. Trotuș; lângă Turluianu, c. Berești-Tazlău, j. Bacău>; părți de ocini cumpărate și schimbate de Costantin diac 256.
- *Spineni, sat, <pe Sacovăț, ț. Vaslui; j. Vaslui> 246.
- Spinoasa, sat, <ț. Hirlău; c. Erbiceni, j. Iași> 22; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Spiridon, călugăr de la m-reă Sf. Ilie 12.
- Springeană, locul lui ~; top. pe hotarul tirgului Huși 131.
- Stamati (Stamatie), v. Ioan Stamati.
- Stan din Agiud; tatăl lui Bejan 284.
- Stan, fiul Armancăi; vinde ocină din Mircești 322.
- Stan, fiul lui Stanislav, nepotul lui Stan; vinde ocină din Mircești 322.
- Stan, popă din Erești; dă mărturie 127.
- Stan, țigan al m-rii Secul; întărit 51.
- Stan, vinzător în Tulucești 308.
- Stan Coțofană, martor 268.
- Stanea din Dolhești; partea ei vindută 168.
- Stanea, fiica lui Crăciun, mama lui Bogdan 193.
- Stanea, mama lui Zahai diacon 190.
- Stanea Cimbăloae din Grădești, mama Opriinei, bunica lui Costantin 61, 263.
- Stancelul, strămoșul lui Maței Roșca; primește danie satul Bălănești 152.
- Stanislav, tatăl lui Stan 322.
- Stanișor, țigan al m-rii Secul; întărit 51.
- Starosilți, sat, <ț. Hirlău; azi George Coșbuc (fost Starosilța Radu) și Mihail Eminescu (fost Starosilța Stavri), c. Gorbănești, j. Botoșani>; jumătate întărită Irinei 119.
- Statomir, tatăl lui Ivan, străbunicul Sofroniei; partea lui din Oțești vindută 403.
- Stavăr, v. Costandin ~ și Dumitru ~.
- *Stănileni, sat, <ț. Suceava; între Rădășeni, c. ~, și Buciumeni, înglobate în or. Fălticeni, j. Suceava>; ocină întărită lui Manciul Pribagul 294.
- Stănilă, cumpărător în Cernătești 279.
- Stănilă, hotnog; dă mărturie 204.
- Stănilă, tatăl Costandei 286.
- Stăniliești, ocol; seliște din ~ 96.
- *Stănilăvești, sat, <ț. Neamț; lângă Preutești, c. Timișești și Ungheni, c. Răucești, j. Neamț> 108.
- Stepan, fiul Tudoscăi; vinde ocină din Mircești 322.
- *Sterpeni, seliște, <ț. Fălcu; lângă Stăniliești, c. ~, j. Vaslui>; dăruită și întărită lui Gheorghe Roșca vistiernic 96; judecată pentru ~ între Cehan jîtnicer și Roșca vistiernic 335.
- Stețeoala, soția lui Nicoară; pîrită de turcul Gefer bașa pentru o datorie a soțului 316.
- Stîda, fiica (?) lui Anghel fost cămăraș; vinde vii la Bacău 267.
- Stilian din Gănești, tatăl lui Maței 138, 276.
- Stînea, deal, <în satul Stînea, c. Victoria, j. Iași> 125.
- Stînea, punct pe hotarul braniștii m-rii Pingărați 124, 270, 382.
- Stîngăcel, sat, <ț. Vaslui; azi Bleșca, c. Ivănești, j. Vaslui> 370.
- Stîrcea, v. Costantin ~, Isac ~ și Pătrașco ~.
- Stîrcele din Coșești; martor 221.
- Stîrceni, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, c. Ghindești, r. Florești>; acte de la Moise Movilă pentru ~ 372.
- Stoia, martor 79.
- Stoian din Scorțăști, tatăl lui Zaharia 19.
- Stoian, martor 322.
- Stoica din Scorțăști; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Bisericiani 19; martor 320.

- Stolea**, țigan al m-rii Secul; întărit 51.
- Stolea**, țigan, tatăl lui Simion și al Sincăi 13.
- Stolea**, vâtaf de sinețari din Orhei; dă mărturie 309.
- Stolnicei**, sat, <ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească, c. Cioropcanii Noi, r. Ungheni >; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava din Iași 240, 306.
- Stolnicei**, sat, <ț. Suceava; Stolniceni-Prăjescu, c. ~, j. Iași> 26, 41.
- Straja**, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Pingărați 123, 124, 186, 270, 382; curătură la ~ vindută și dăruită aceleiași mănăstiri 129, 296.
- Straja**, pîrlu, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Stratie**, spățarel din Certieni; dă mărturie 115.
- Stratul Bolea**, v. Istrate Bolea.
- Stratul**, fiul lui Gavril, nepotul lui Ghiorghe, al Sorei și al Antemiei; vinde ocină din Hlăpești 42.
- Străoani**, sat, <ț. Putna; c. Străoane, j. Vrancea> 182, 183.
- Strătlăt Borăleanul** (Borleanul), diac, fost ~, ginerele lui Grigore Udre; scrie acte domnești 31, 34, 41, 170, 247; se judecă pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298; primește întărire pentru loc din Pitulușeni 420; dă mărturie 309; martor 164, 181, 362;
- ureadnic de Dorohoi, primește poruncă domnească 226, 292.
- Strătilă** din Oncești; martor 189.
- Strătulat** dă mărturie 242.
- Strătulatu**, v. Nicula Strătulatu.
- Strimba**, sat, <ț. Tutova; azi Cetățuia, c. Puiești, j. Vaslui>; părți întărite lui Ionașco din Zmeieni 25, vindute de Vasile, Alexandra ș.a. lui Dumitrașco Gheuca vornic 76.
- Strimba**, top.; punct pe hotarul braniștii m-rii Bisericiani 87 și Pingărați 124, 270, 382.
- Strimtura** (Strînturile), deal la Bacău; vii la ~ dăruite m-rii Bistrița 198, întărite acesteia 267.
- Strimtura**, iaz, <pe Bahlui, lângă Hirlău>; întărit m-rii Sf. Ioan cel Nou din Tătărași 64.
- Stroe** din Fișinghești, tatăl lui Oprea 56.
- Stroescu**, v. Lupul Stroescu.
- Stroești**, sat, ț. Hirlău; <c. Todirești, j. Iași>; al m-rii Sf. Sava, scutit de unele dări 60.
- Stroești**, sat, <probabil ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, c. Sulița, reg. Cernăuți> 361.
- Stroești**, sat, <probabil ț. Trotuș; contopit cu Românești, c. Berești-Tazlău, j. Bacău> 256.
- *Stroeleni**, cătun al satului Stolniceni, ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească, în Stolniceni, c. Cioropcanii Noi, r. Ungheni>; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava din Iași 306.
- Stroici**, v. <Lupu> Strolei
- Strovici**, v. Ionașco Strovici.
- Strunga**, sat, <ț. Roman; c. ~, j. Iași>; în hotar cu Crivești 234.
- Studenețul** (Stodeneț), pîrlu, <afluent al Tutovei>; sate pe ~ 221, 276; moară pe ~ 245.
- Sturza**, v. Săndulache Sturza.
- Sturza**, diac, nepotul Nastasiei Pința; primește danie părți din satul Tîlhărești de la mătușa sa Nastasia Pința 415.
- Sturza**, fost hatman, tatăl lui Lupu Boldur, al Candachiei și al Nastasiei 312.
- Sturzea**, v. Dumitrașco Sturzea.
- Sturzea** din Bordușești; martor 18.
- Suceava**, cetate; hatman și pîrcălab de ~ 42, 91, 93, 146, 169, 218, 251, 265, 278, 299; portar de ~ 13.
- Suceava**, oraș; oameni buni 205, B; preoți 146, B; zlătar 290; Ulița Mitropoliei 290; casă 290; m-ri de lângă ~ 67, 101, 278, 281; loc din hotarul ȋrgului 67; biserică B; act scris la ~ 12; ocolul ~ 126;
- biserica Mitropoliei, v. Mitropolia Sucevei.
- Suceava**, ținut; sate din ~ 26, 31, 33, 67, 91, 97, 126, 143, 164, 199, 250, 255, 273, 288, 298, 299, 326, 416, 418, 438.
- Sucevița**, m-re, <ț. Suceava; în c. ~, j. Suceava>; primește carte de apărare 363; face schimb de sate 71, 290; țigani ai ~ fugiți 382; călugări 174.

Sulunea, fiica lui Maftiu Surici din Săcuiani; dă mărturie 369.
Supt Corn, top. la Pitulușeni 420.
Sura, mama lui Grigorie 369.
Surici, v. **Maftiu Surllel**.
Surtă, v. **Glegorie Surtă**.
***Suruelni**, sat, <probabil pe Pereschiv, ț. Tutova; j. Vaslui> 78.
Susanul, v. **Grlgorle Susanul**.
Sverca, v. **Serlbea**.

Ș

Șaidir, v. **Dumitrașeo Șaldir**.
Șandără, mama Agafiei 184.
Șandru, v. **Glgorie Șandru**.
Șandru cel bătrîn, tatăl lui Gligorie și al Margăl 92.
Șăfrancă, v. **Fotul Șăfrancă**.
Șăptelici, v. **Șeptellel**.
Șărauți, sat, ț. Hotin; < R. S. S. Ucraineană, Șirăuți, c. Zarojani, reg. Cernăuți >; fost domnesc, dăruit lui Neniul vornic 224.
Șătrăreni, sat, <ț. Hirlău; azi Jijia, c. Albești, j. Botoșani> 338; act scris la ~, 338.
Șheal, top. la Codăești 252.
Șhela, sat, <probabil ț. Roman; azi Văleni, c. Botești, j. Neamț>; jumătate întărită lui Dumitrașcu fost medelnicer 107.
Șhlaoea, fiica lui Gligor, nepoata lui Sion; vinde ocină din Coșești 44.
Șchiopul, v. **Andronle ~ și Petru ~**, domn.
Șendreni, sat, ț. Covurlui; <c.s. ~, m. Galați>; cumpărat de cneaghina Ilinca de la Curt Celebi capuchehaie și întărit de domn 387.
Șendreni (Șendriceni), sat, < ț. Hotin; R.S.S. Ucraineană, c. Mămăliga, reg. Cernăuți >; ocini împărțite între Solomia și Marușca 166.
Șendreni, sat, < ț. Iași; c. Victoria, j. Iași >; ocină vîndută de Mariica Ihnătoaie lui Ghiorghe 227.
***Șendrești**, sat, pe Bistrița, ț. Bacău, < lîngă Itești, c. Berești-Bistrița, j. Bacău >; jumătate întărită m-rii Biserici 85.
Șendriceni, v. și **Șendreni**, sat.
Șendriceni, sat, <ț. Hirlău; c. ~, j. Botoșani>; încălcarea hotarelor satului ~ 226, 292.
Șeptelici, v. **Lupul Șeptellel**.
Șeptellel, ginerele Vrîncenei; hotarnic 161, 181.
Șerbești, sat, <ț. Neamț; contopit cu Ștefan cel Mare, c. Ștefan cel Mare, j. Neamț > 111.
Șerbleeni (Șirbicieni), sat, < ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, Șerbiceni, c. Romancăuți, reg. Cernăuți >; în hotar cu satul Culișăuți 151, 161, 181; drum ce merge la ~161.
Șetrarul, tatăl lui Dumitrașco și al lui Cernat 428.
Șetrăreni, sat, ț. Iași; <azi Stejarii, c. Țigănași, j. Iași>; întărit m-rii Sf. Sava din Iași 240, 306.
Șivlțe, sat, <ț. Covurlui; Șivița, c. Tulucești, j. Galați>; m-rea Galata imputernicită să-și ia zeciuiala din satul ~ 136.
Șofrăcești, sat, <probabil ț. Neamț, contopit cu Trifești, c. Trifești, j. Neamț>; părți cumpărate de Pătrașco Bașotă de la Dochia și răscumpărate de la Șteful Șoldan vistiernic 178.
Șoldan, v. **Dumitrașco ~**, **Șteful ~** și **Toader ~**.
Ștefan, v. și **Știfan**.
Ștefan, v. **Dumitrașco ~** și **Toader ~**.
Ștefan, călugăr de la m-rea Bistrița 406.
Ștefan, chihale; martor 7.
Ștefan copie act 409.
Ștefan, diac din Bacău; martor 428.
Ștefan, diac, fiul lui Gherman, din Mărgineni; dă mărturie 390; martor 400; se judecă și primește întărire pentru ocină din Mărgineni 128 .
Ștefan din Hociungești; martor 157.
Ștefan din Iași; cumpără loc de casă în Iași 330.
Ștefan din Mesehănești; dă mărturie 257; martor 230, 231.
Ștefan din Mogoșești; martor 9.
Ștefan din Peletiuți; zălogește ocină 121.
Ștefan din Risipeni, tatăl lui Dănăilă și al lui Casin 139.
Ștefan din Siret; martor testamentar 291.

Ștefan, egumenul m-rii Dobromira 148.
Ștefan, fiul Aniței, nepotul Vasilecăi; vinde ocină din Săcuiani 189.
Ștefan, fiul Dochiei din Grădești; vinde ocină din Dragsini 245.
Ștefan, fiul Gahiei, nepotul lui Mihaciu; vinde parte din Bogdănești 368.
Ștefan, fiul lui Ionașco și al Loghinei; vinde și dăruiește curătură de la Straja 129, 296.
Ștefan, fiul lui Tetiu, nepotul lui Buzdugan; vinde ocină din Năsoești 184.
Ștefan, fiul popii din Birgăoani; scrie zapis 334.
Ștefan, fiul preotesei Simdzana, nepotul lui Ursu păhârnice; vinde ocină din Băloșești A.
Ștefan, martor 233.
Ștefan, paharnic, fiul lui Rați Moșescul, tatăl Anghelinei 390.
Ștefan, păhârnice din Drăgoteni; martor hotarnic 163.
Ștefan, popă din Heleșteieni; dă mărturie 142, 145, 437.
Ștefan, popă din Hroșova; scrie carte de mărturie 241.
Ștefan, popă din Săcuiani; dă mărturie 115.
Ștefan, popă din Suceava; martor 12, 105, 206.
Ștefan, popă din Țirgu Frumos; martor 163, 285.
Ștefan, popă, duhovnicul lui Dumitrașco Mihul; martor testamentar 291.
Ștefan, prcot domnesc din Birlad; dă mărturie 245, 263.
Ștefan, țigan, fiul lui Calfa țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
Ștefan, vecin din Războieni al lui Ionașco Prăjescul 162.
Ștefan, zugrav; dă mărturie 329.
Ștefan Beehea, diac din Bogdănești; dă mărturie 115, 233, 257; martor A; pircălab din Bogdănești; cumpără părți din Bogdănești și Obrășe 368.
Ștefan Bejan, paharnic, fost ~; martor 7,22, 308; cumpără părți din Văsiești și Bahna 69.
Ștefan Blendea, tatăl lui Țințar, al lui Pașco și al lui Căzan 199.
Ștefan Boul, fost clucer, fiul Gafiței; dă mărturie 140, 236; scrie carte de mărturie 236.

Ștefan Bunea, tatăl lui Vasile, al Haritonei ș.a. 32.
Ștefan Caravlah, pîrgar de Piatra; dă mărturie 129.
Ștefan cel Mare (cel Bătrîn, cel Bun), domn al Moldovei; dăruiește vii m-rii Bistrița 215; acte de la ~ 68, 74, 117, 118, 139, 250—252, 255, 298, 311, 379, 436, II.
Ștefan Clumală, tatăl lui Gligorașco 100.
Ștefan Drăgan, soțul Ioanei; cumpărător în Oțești 403.
Ștefan Hrincovielu, fiul Nastasiei, nepotul lui Gliga Hrincoviiciu; primește întărire pentru Iugani, Răchiteni și Tămășeni 255, 298.
Ștefan Potoski, voievod de Breslav; imprumută argint de la Miron Barnovschi 333.
Ștefan < Rareș >, domn al Moldovei; dăruiește braniște Schitului lui Iosif 89.
Ștefan Răul, chilia lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
Ștefan < Răzvan >, domn al Moldovei; act de la ~ 411.
Ștefan Tăutul, scrie zapis 65.
Ștefan Tomșa, domn al Moldovei; confiscă și dăruiește satul Războieni m-rii Sf. Ilie 12; moarte de om săvîrșită în zilele lui ~ 187; acte de la ~ 67, 93, 94, 100, 123—125, 137, 143, 181, 210, 308, 347, 366, 382, 424.
Ștefana, fiica lui Drăgan, strănepoata lui Ivașco; vinde ocină din Scobențeni 100, 101.
Ștefanla, fiica lui Simeon Bizighie; vinde ocină din Chirna 61.
Ștefănești, oraș; < azi sat ~, c. ~, j. Botoșani >; zapis scris la ~ E.
Ștefănlia, fiica lui Dumitru Buză; vinde ocină din Hlăpești 42.
Șteful din Iași; vinde vii de la Cotnari 174.
Șteful, fiul lui Cernat, din Cernați, străbunicul lui Dumitru și al lui Zaharia 279.
Șteful Șoldan, vistiernic; revinde ocină din Șofrăcești lui Pătrașco Bașotă 178.
Ștîfan din Coșești; martor 221.
***Ștîubeiu**, seliște, < pe Elan, ț. Fălciu; în Murgeni, c. ~, j. Vaslui >; parte dăruită Anghelinei, fata lui Stavăr pircălab 65.
Șușța, pîrlu, < afluent al Siretului >; hotar 127.

Șușmănești, sat, ț. Dorohoi; < Cișmănești, c. Dobirceni, j. Botoșani >; ocini cumpărate de Dumitrașco Șoldan mare stolnic 91, 97.

Șuverdeanul, v. Nistor Șuverdeanul.
Șuverdeneasa, v. Agahla Șuverdeneasa.

T

Talabă, v. Tălabă.

Talpă, v. Andreiaș ~ și Lupul ~.

Tanasă Dragulmînisa din Certieni; cumpără părți din Certieni 334.

Tanasle, cămăraș; martor 177.

Tanasle, fiul lui Ion Prevuș, nepotul popii Luca; vinde ocină din Băsești 184.

Tanasle, staroste de Putna; dă mărturie 177.

Tarasle, egumen al m-rii Voroneț 16, 73, 117, 326.

Tarasle, proegumen al m-rii Voroneț 16.

Tareău, munte; < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Pingărați 123, 124, 382.

Tareău, pîrlu, < afluent al Bistriței >; hotar al braniștilor m-rilor Bistrița și Tazlău 68, 379.

Tardea, fiul lui Sava, nepotul lui Ursu; vinde vie din Tulucești 308.

Tasinăul, valea ~, < ț. Neamț >; stăpînită de m-rea Bistrița 412.

Tauca, martor 268.

Tazlău, m-re, < ț. Troțuș; în c. Măgirești, j. Bacău >; se judecă 165, 399; în hotar cu m-rea Bistrița 68, 379; egumen 4, 268, 303.

Tazlău (Tazlăul Mare), pîrlu, < afluent al Troțușului >; sat pe ~ 92; hotar 315.

Tăbuel din Bodești, tatăl lui Guța 313.

Tăcman, vornic de gloată; dă mărturie 437.

Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul, hram v. Seeu, m-re.

Tălabă, v. Dumitru ~, Eremla ~, Pătrașco ~ și Toma ~.

*Tălăbești, sat, < ț. Tecuci; lângă Fundeni, c. ~, j. Galați >; al lui Dumitru pîrcălab, împresurat de satul Tocești 191.

*Tălăhrești, sat, < ț. Hîrlău; probabil în apropiere de Tirgu Frumos, j. Iași >; părți întărite lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234; părți de ocină dăruite de Nastasia Pința nepotului ei, Sturza diac 415.

Tălăhrești, sat, < ț. Hîrlău; azi Talpa, contopită cu Blîndești, c. Sulița, j. Botoșani > 164.

Tălmaci, sat, ț. Hotin; < R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți > 209; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Tămaș (Tămașul de Gios), sat, < ț. Bacău; Tămași, c. ~, j. Bacău >; parte vindută de Ciolă popii Gheorghei din Bacău 171.

Tămășeni, sat, < ț. Roman; c. ~, j. Neamț >; stăpînit de m-rea Galata, scutit de dări și slujbe 57.

*Tămășeni, sat, ț. Suceava; < lângă Iugani și Răchiteni, ambele în c. Mircești, j. Iași >; a patra parte vindută de Ionașco Hrincovici lui Dumitrașco Fulger 250; întărit lui Ștefan și Ionașco Hrincovici ș.a. 298.

*Tămășeni, seliște, ț. Roman; < în Tămășeni, c. ~, j. Neamț >; slobozie a lui Cîrstea vistiernic 419.

Tănase, v. și Tanasă.

Tănase, vornic de gloată; dă mărturie 42, 90, 93, 414.

Tănase Gorle, popă; dă mărturie 78.

Tănasele, diac; scrie act domnesc 399.

Tănasele, fiul Loghinei și al lui Ionașco; vinde și dăruiește curătură de la Straja 129, 296.

*Tănasele, fost vornic; dă mărturie A.

*Tărăcenii, sat, < ț. Vaslui > 430.

*Tărbuțeni, sat, < pe Hobalna, ț. Brlad; j. Galați >; ocină vindută de Todosie lui Vasile, Precup ș.a. 328.

Tăreuța Roșle (Tărețul Roșu), top.; punct pe hotarul braniștii m-rii Pingărați 123, 124, 270, 382.

Tăricioari, v. Măricea Tăricioari.

Tăriță din Tecuci, tatăl lui Gligorie, al lui Văscan ș.a., bunicul Anghinei Ionășoie și al lui Toader 203.

Tătarul, v. Dumitru Tătarul.

Tătărăși, sat, < ț. Iași; cartier m. Iași >; m-rea Sf. Ioan cel Nou din ~ 64; v. și Iași, oraș.

- Tătărași**, sat, < ț. Neamț; Tătăruși, înglobat în m. Piatra Neamț > 404.
- Tătăroala**, descendentă din Manea Mogoșescul; se judecă pentru satul Mogoșești 271.
- Tăutul**, v. Drăgan ~ și Ștefan ~.
- Teela Zlata**, fiica lui Țoga, sora lui Necoară; vinde ocină din Ivănești 436.
- Tecman**, v. Ionașeo ~ și Vasile ~.
- Teeuel**, oraș; șoltuz, pîrgari și tirgoveți 282, 323; loc din hotarul tirgului dăruit 203; vad de moară 203.
- Teeuel**, ținut; sate din ~ 93, 94, 115, 118, 237, 239, 305, 366, E; slujitori domnești din ~410.
- Teeuelanul**, diac; scrie act domnesc 352.
- Teșori**, sat, < ț. Hirău; Teșoara, contopit cu Roma, c. Roma, j. Botoșani >; întărit m-rii Galata de Sus 380.
- *Teșori**, sat, ț. Tigheci; < R. S. S. Moldo-venească, probabil r. Leova > 407.
- Teodor**, v. Theodor și Todor.
- Teodosie** (Tudosie), tatăl Chelsei 93, 94.
- Terebna**, pîriu, < afluent al Ciuhurului > 166.
- Terecheș**, v. Constantin Terecheș.
- *Terlești**, sat, ț. Iași; < R. S. S. Moldo-venească, lângă Mălăești, c. Șapte Bani, r. Rîșcani >; fost al lui Isac Balica hatman, dăruit lui Pătrașco Ciogolea logofăt 409.
- Teșeuși**, sat, ț. Suceava; < Tișeuți, c. s. Ipo-tești, m. Suceava >; dăruit și întărit lui Eustratie fost logofăt 126.
- Tetea**, v. Eremia Tetea.
- Tetile**, mama lui Pentelei 308.
- Tetlu**, tatăl lui Ștefan 184.
- Tetiul**, v. Simion Tetiul.
- Tetul**, v. Tule Tetul.
- Theodor** (Teodor), proegumen al m-rii Voro-neț 16, 73, 117, 326.
- Theodor Balș**, ban; autentifică o copie 166; logofăt mare; autentifică o copie 213.
- Tigheci**, ținut; sate din ~ 407.
- Timotel**, egumen al m-rii Sf. Sava 280, 321.
- Tinco** cel bătrîn, vâtaf de graniță, din Gră-mești; dă mărturie 241.
- Tipa**, v. Ion Tipa
- <Tiranul>**, v. Aron <Tiranul>, domn.
- Tiron**, fiul lui Dimitri; vinde ocină din Săcătura 184.
- Tiron**, vătăman din Necșeni; dă mărturie 324.
- Tița**, cumpărătoare în Dănceni 338.
- Tiunchi**, v. Crăielun Tiunchi.
- Timpești**, sat, < ț. Suceava; înglobat în or. Fălticeni, j. Suceava > 421.
- *Timpești**, sat, < ț. Tecuci >; în hotar cu tirgul Tecuci 203.
- *Tirgovești**, sat, < pe Putna, ț. Putna; lângă Bolotești, c. ~, j. Vrancea > 6, 320.
- Tirgu Frumos**, oraș; șoltuz și tirgoveți 163, 285; loc din hotarul tirgului 116, 160, 234.
- Tirgu Neamț**, v. Neamț, oraș.
- Tirgu Ocna**, v. Ocna, oraș.
- Tirzîl**, sat, ț. Tecuci; < azi Podu Turcului, c. ~, j. Bacău >; parte vîndută lui Stratul Bolea 305.
- Toader**, v. și Todir.
- Toader**, ban din Mărcești; dă mărturie 282.
- Toader**, bunicul Ilincăi 244.
- Toader**, bunicul lui Zaharia și al lui Dumitru 279.
- Toader**, diac; martor 371.
- Toader**, diac; scrie acte domnești 139, 226, 371.
- Toader**, diac din Tirgu Frumos; martor ho-tarnic 163; martor 285.
- Toader**, diacon, tatăl lui Ion și al Tudorei 184.
- Toader** din Bălițești, tatăl Agahiei, bunicul lui Vasile 221.
- Toader** din Băloșești, tatăl Anghelinei 26.
- Toader** din Bogdănești; martor 368.
- Toader** din Clipicești, fiul lui Nechita; martor 320.
- Toader** din Găgești; dă mărturie 183; martor 6.
- Toader** din Negușeni; dă mărturie 233, 257; martor 230, 231.
- Toader** din Prăjești; dă mărturie 115.
- Toader**, fiul lui Hanul, fratele lui Vasile; vinde o prisacă C.
- Toader**, fiul lui Ion, nepotul popii Lazor; vinde ocină din Băicani 115.
- Toader**, fiul lui Lupu, nepotul lui Grigorie, al lui Văscan ș. a.; vinde vad de moară 203.
- Toader**, fiul Nastasiei, descendent din Ma-ne Mogoșescul; se judecă pentru parte din Mogoșești 271.
- Toader**, fiul lui Nechifor din Șerbești; martor 111.

- Toader**, fiul lui Robul din Costești; dă ocină din Costești pentru o datorie 220.
- Toader**, fiul lui Toader, nepotul Sofroniei; vinde ocină din Ungurași 395.
- Toader** (Toadir), fiul lui Tudoran din Săoani, nepotul lui Gligorie, strănepotul lui Hromșa; vinde ocină din Săoani 142, 145.
- Toader**, fiul lui Turcul, fratele lui Hlut, al lui Vlcea și al lui Neculai; vinde un răzor din Fiținghești 54.
- Toader**, fiul Urtei, nepotul lui Luca; vinde ocină din Misești 126.
- Toader**, fiul lui Ursu, nepotul lui Ifrim vistiernic; vinde ocini din Bujorăni, Pipărcani ș.a. 132, 228.
- Toader**, fratele lui Costa; cumpără parte din Piticiani 190.
- Toader**, fratele lui Lazor; vinde ocină din Lungani 150.
- Toader** se judecă pentru moară și heleșteu pe Smila 62.
- Toader** se judecă pentru seliștea Crinjeni 118.
- Toader**, păhărnici din Toderești, fiul popii Ștefan din Hăleșteani; martor hotarnic 163; dă mărturie 437.
- Toader**, popă din Agiud; martor 176.
- Toader** popă din Teišori, tatăl Varvarei 407.
- Toader**, sluga lui Iordache vistiernic; dă mărturie 179.
- Toader**, stolnic; martor 290.
- Toader** sulger din Dăjeni; dă mărturie 150.
- Toader** Bălaș, bunicul lui Păcurar 168.
- Toader** Bălțatul, fiul lui Ursu Bălțatul fost pitar, tatăl lui Vasilie, al Alexandrei și al Zamferei 76; vinde ocini din Lehăceni 179; partea lui din Dracsini vîndută 179, 276.
- Toader** Bătica (Băticaș) din Galbeni; partea lui din Galbeni vîndută 135.
- Toader** Beldiman, namesnic de Birlad; dă mărturie 336; scrie carte de mărturie 158; primește întărire pentru satul Negoești și pentru ocini la Cotnari 290.
- Toader** Boghean, tatăl Clurcăi; partea lui din Țutcani vîndută 157.
- Toader** Bucoteo, fost mare clucer, strămoșul lui Ionașco Hrincovișu, al lui Gligoraș ș.a. 250, 255; dă în folosință doamnei Marinca satele Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298.
- Toader** Clurnil, vînzător în Antălești 421.
- Toader** Cozea (Cuzea), martor 369.
- Toader** Dănagă, tatăl Armancăi 19.
- Toader** Fărțol din Crucea de Jos; vinde vie din Crucea de Jos 257.
- Toader** Ferghil, bunicul Anei, al Palaghiei și al Aftimiei 310.
- Toader** Grama, fost cămăraș; scrie zapis 11; dăruiește o familie de țigani m-rii lui Iane postelnic 11.
- Toader** Haeleo, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Toader** Hagl, martor 227.
- Toader** Petrinian, chezaș într-o pricină 70.
- Toader** Șoldan, dă mărturie 26.
- Toader** Ștefan, cumpărător în Băloșeni 428.
- Toader** Zapalcea, din Drăgești; dă mărturie A.
- Toadlr**, fiul lui Maței Surici din Săcuiani; dă mărturie 369.
- * **Tocești**, sat, Ț. Tecuci; <lingă Fundeni, c. ~, j. Galați>; în hotar cu satul Tălăbești 191; ocina lui Furdui fost pircălab din ~ dată de Adam iuzbașă în schimbul unei datorii E.
- Tocsaba**, tatăl lui Istratii și al Annei 102.
- Toderești**, sat, <Ț. Hirlău; Todirești, c. ~, j. Iași> 163, 174, 318, 437.
- Todlr**, tatăl lui Midilian 131.
- Todlr** Jora, pircălab; primește întărire pentru jumătate din Burlănești 36.
- Todor**, tatăl lui Toader 395.
- Todoranu**, primește poruncă să aleagă părți din Rădeni 219.
- Todosălea**, fiica Costăchioarei; cumpără părți din Saca 106.
- Todosea**, fiica Măricăi, nepoata Clrstocei; dăruiește lui Cehan vornic ocini din Botoi și Vinderii 341.
- Todosia**, v. și Tudoslla.
- Todosla**, fiica lui Simenașco, nepoata lui Miron; vinde ocină din Mocșie 309.
- Todosla**, mama lui Ghiorghe 42.
- Todosla** (Tudoslia), soția lui Iftimie; cumpără părți din Dracsini 179, 276.
- Todosla** Oneloea din Suceava; se judecă și pierde o vie de la Cotnari B.
- Todosle**, diac; scrie acte domnești 351, 353.
- Todosle**, fiul lui Buzinca, fratele lui Cozma; martor 322.
- Todosle**, fiul lui Vasilie Micul din Saulești; vinde parte din Tărbuteni 328.

- Todosilia**, fiica Erinei; dă mărturie 140.
- Todosilia**, fiica lui Nădăbaico fost vornic; vinde vaduri de moară 4.
- Todosilia**, soția lui Ionașco Peaicul fost sulger; vinde jumătate din Cîrligi 197.
- Todosița**, soția lui Cristilian 167.
- Tofan** din Scorțăști, tatăl lui Simbotin și al Neacșăi 320.
- Tofan** (Tufan), fiul preotesei din Săcuiani; martor 189, 369.
- Tofan** (Tufan), popă; primește danie domnească Valea Călugăra; locul numit Călugăra lui ~ 400.
- Tofan Rimbăș**, martor 369.
- Tofan Seehil** (Seachil), unchiul lui Neculai Seachil; primește zălog ocină din Durnești 9; vinde ocină din Cobeceni 80, 236, 243.
- Tofana**, fiica lui Coste Moişan, soția lui Ionașco; vinde ocină din Lăcina 274; primește întărire pentru ocini din Voloșcov, și Hădărăuți 229.
- Tofana**, soția lui Apostol fost mare pitar; cumpără de la soțul ei vie la Băiceni 417.
- Tofana**, țigancă, soția lui Hanțul țigan, fiica lui Țimurea țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Tohatin**, ocol, < ț. Lăpușna; R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Chișinău, >; namesnic de ~ 309.
- Tohil**, martor 4.
- Toloeleco**, bunicul lui Toma Moişanul și al Tofanei 229.
- Toma**, fiul Urtei, nepotul lui Benea; vinde ocină din Găureni 32.
- Toma**, fiul Zamfirei, nepotul lui Buzdugan; vinde ocini din Năsoești 184.
- Toma**, nepotul lui Miron fost clucer; vinde ocină din Drislive 204.
- Toma**, pitar, tatăl Nastei și al Anei 184.
- Toma**, popă din Siret; martor testamentar 291.
- Toma**, strămoșul lui Maftei Roșca; primește danie satul Bălănești 152.
- Toma**, tatăl lui Alecsa 184.
- Toma**, tatăl lui Ion 284.
- Toma**, tatăl lui Nistor, al lui Efrim ș.a.; cumpără părți din Ivănești 436.
- Toma** < **Cantaeuzino** >, fost postelnic; soțul Eftimiei, ginerele lui Miron fost clucer; dă mărturie 42, A;
- mare sulger; dă mărturie 87, 91, 93, 185, 270, 278; cumpără și primește întărire pentru părți din Drislive 204, din Dănești 206, pentru vie la Cotnari B.
- Toma Moişanul** (Moişan), fiul lui Coste Moişan, nepotul lui Tolocico; pierde ocini pentru datorie 229; vinde jumătate din Lăcina 274.
- Toma Savei** din Străoani, fiul lui Alban; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.
- Toma Talabă**, bunicul Tudorei și al Măriicăi 93, 94.
- *Tomeești**, sat, ț. Tecuci; < probabil lângă Vameș, c. Piscul, j. Galați >; părți vindute lui Costin postelnic 93, 94, 395.
- Tomeghilul**, vinzător în Antălești 421.
- Tomești**, sat, < ț. Iași; probabil ~, c. s. ~, m. Iași >; slujitor din ~ 292.
- Tomșa** (Tomșevici), v. **Ștefan Tomșa**, domn.
- Toplița**, pîrlu, < afluent al Moldovei >; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Toplița Seacă**, pîrlu, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Toporăuți**, sat, ț. Cernăuți; < R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți >; biserica lui Miron Barnovschi din ~ 333; întărit m-rii Adormirea din Iași 349.
- Toreești**, sat, < ț. Tecuci; c. Umbrărești, j. Galați > 176, 284.
- Torogleașul**, obcină, < ț. Neamț >; hotar al braniștilor m-rilor Bisericieni 87 și Pingărați 123, 124, 270, 382.
- Toropoteiu**, v. **Costandin Toropoteiu**.
- Totoești**, sat, ț. Hîrlău; < c. Erbiceni, j. Iași > 278; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Trachie Poletu**, martor 13.
- < Transilvania >, v. **Țara Ungurească**.
- Tribiseuți**, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Moldovenească, Trebisăuți, c. ~, r. Briceni > 209; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Trif**, martor 257.
- Trif**, popă; scrie zapisi 14.

- Trif**, tatăl lui Dumitru, al lui Vasilie și al Nastasiei 184.
- Trifan**, v. **Fantu Trifan**.
- Trifan**, martor 257.
- Trifan**, țigan; vîndut 431.
- Trifan**, vistiernic din Buciumi; dă mărturie 390.
- Trifăneasa**, fiii ei vînd vad de moară 182, 183.
- Trifești**, sat, numit și Neculești, < probabil ț. Neamț; c. ~, j. Neamț >; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Trofana**, sora lui Vasilie fost jitnicer; partea ei din Hăsnășeni dăruită m-rii Bisericiani 83.
- *Trohănești**, sat, <ț. Tecuci>; al lui Panait 239.
- Trolța**, sat, pe Cracău, ț. Neamț; <azi Dochia, c. Girov, j. Neamț>; întărit m-rii Bisericiani 86.
- Trotuș** (Totruș), oraș, <ț. Trotuș; Tirgu Trotuș, c. ~, j. Bacău> 7; șoltuzi, pîrgari și tîrgoveți 95; urednici de ~ 95; act scris în ~ 7.
- Trotuș**, ținut, sate din ~ 69, 393; munte din ~ 234; staroști de ~ 339.
- Trușea**, fiica lui Gligori; cumpără ocină 131
- Tudor**, v. și **Tudori**.
- Tudor**, bunicul Anei, al Porhiriei și al Nastasiei 438.
- Tudor** din Chilia; primește poruncă să stîlpească un loc din Ceucani 109.
- Tudora**, fiica lui Drăghici, nepoata Nastei; dăruiește nepotului său Nichita din Virtop, ocini din Virtop și Leutești 404.
- Tudora**, fiica lui Eremia Tălabă, nepoata lui Toma Tălabă; vinde ocini din Tomcești 93, 94.
- Tudora**, fiica lui Gavril fost staroste, nepoata Dăncioaiei și a Cîrstei lui Burlă; vinde ocini din Văcărești și Grozești 43, 196.
- Tudora**, fiica lui Toader diacon; vinde ocină din Iadumirești 184.
- Tudora**, mama lui Pîntea fost șetrar 251, 252.
- Tudora**, soția lui Gligorie; vinde ocină din Scobențeni 100, 101.
- Tudora Alexoae** (Alecsoe), fiica Vlădoaiei; vinde vad de moară pe Putna 182, 183.
- Tudoraehl**, cumnatul lui Scherlet din Zorileni; primește danie seliștea Bălăceni 217, 218; cumpără părți din Pițigani, Mastatici și Valea Iepii 336.
- Tudoran** (Tudorean) din Săoani, tatăl lui Toader și al Grozavei, bunicul lui Oncul și al lui Nacul 142, 145.
- Tudorașeo**, cămăraș al lui Miron Barnovschi 333.
- Tudorean**, v. **Tudoran**.
- Tudori** (Tudor), pîrcălab de Hotin; boier în sfat 146, 169, 203, 218; dă mărturie 329; vinde satele Cotela, Păltinișul și ocină din Budina 188.
- Tudosca**, v. și **Todosea**.
- Tudosea**, fiica lui Cîrste șetrar; vinde jumătate din Țibănești 102.
- Tudosea**, fiica lui Mavric grecul, sora Smăragdei, a Cuconiței ș.a.; vinde ocină din Dărmănești 7.
- Tudosea**, mama lui Ștefan 322.
- Tudosie**, v. **Teodosie** și **Todosle**.
- Tudosle** din Cucuiați; martor 320.
- Tudosle**, fiul lui Grigorie Udre, cumnatul lui Drăgan Tăutul și al lui Borăleanul uricar; se judecă pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298.
- Tudosila**, țigancă, soția lui Grigorie țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Tufan**, v. **Tofan**.
- Tule** (Tulea) **Tetul**, șoltuz de Bîrlad; dă mărturie 336, 337.
- Tulești**, sat, <ț. Tutova; c. Dragomirești, j. Vaslui> 341.
- Tulucești** (Tulcești), sat, ț. Covurlui; <c. Tulucești, j. Galați>; întărit lui Ionașco Ghianghea mare logofăt 308.
- Tunsul** din Ciumălești; martor 313.
- Turcia**, v. **Țara Turească**.
- Tureul** din Fiținghești, tatăl lui Hlut, al lui Vilcea ș.a.; vinde un răzor din Fiținghești 54.
- Tureul**, țigan, tatăl lui Dumitrașco țigan 90, 414.
- Tureatea**, sat, <ț. Dorohoi; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți> 367.
- Turuc**, v. **Dumitri Turuc**.
- Tutova**, pîrlu, < afluent al Bîrladului >; sat pe ~ 109; vad de moară pe ~ 194.
- Tutova**, ținut; sate din ~ 106, 115, 220, 373; pîrcălab de ~ 138.

Ț

Țana, țigancă, fiica lui Țimurea țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Țara de Jos, mare vornic de ~ 42, 56, 87, 91, 93, 120, 144, 146, 169, 174, 185, 250, 251, 265, 270, 278, 287, 299, II.

Țara de Sus, mare vornic de ~ 42, 58, 91, 93, 146, 169, 174, 185, 218, 241, 251, 265, 278, 287, 299, 416, 418, 435.

Țara Leșenseă, boieri pribegi în ~ 12; țărani strămutați în ~ 241; datornici fugiți în ~ 208; moșii cumpărate în ~ 37; tătari prădând ~ 333.

Țara Muntenească, țigani din ~ 13.

Țara Turcească, răscumpărare din robie din ~ 37.

Poarta < Otomană > : greutăți de la ~ 217, 218.

Țara Ungurească, oameni din ~ 81; documente duse în ~ 334.

Țarigrad, oraș, < Turcia > ; slujbă făcută la ~ 342; act scris la ~ 335.

Țămpăl Piltărtă Ungurean din Bacău; dă mărturie 391.

Țibănești (Țibănești), sat, Ț. Vaslui; < c. ~, j. Iași > 430; jumătate întărită lui Gheorghe Roșca vistiernic 102.

Țiburcă, v. **Iftodile Țibureă**.

Țlea, postelnicel; martor 13.

Țlelarul, munte, < Ț. Neamț > ; hotar al braștivilor m-rii Pingărați 123.

Țiganea, fiica lui Gavril; vinde ocină din Hlăpești 42.

Țiganea, mama lui Ionașco 278, 281.

Țiganul, munte, < Ț. Neamț > ; hotar al braștivilor m-rii Secul 147, 172.

Țimurea, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

Țințar, v. și **Țințar**.

Țințar din Peletiuți; dă mărturie 121.

Țibănești, v. **Țibănești**, sat.

Țiganea, vinzătoare în Ivănești 436.

Țigănaș, v. **Iane Țigănaș**.

Țințar, v. și **Țințar**.

Țințar (Țințar), fiul lui Ștefan Blendea; se judecă pentru parte din Bodești 199; revinde lui Pătrașco Bașotă ocină din Ciohoreni 273.

Țoga, bunicul Floarei 1.

Țoga, tatăl lui Necoară, al lui Zberea ș.a. 436.

Țonța, fiica lui Caramiz, strănepoata lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fițin-ghești 38.

Țonța, fiica lui Pătrașco, nepoata lui Ion Scobențeanul; vinde ocină din Scobențeni 100, 101.

Țonța, mama lui Ionașco, a Tudoscăi și a Urtei 102.

Țopa, tatăl Cirstinei; partea lui din Făureni vindută 115.

Țuteanl, sat, Ț. Neamț; < Țuțcanii din Deal și ~ din Vale, c. Bahna, j. Neamț > ; ocină vindută de Ciurca lui Mihail și soției acestuia, Grozava 157.

U

Udochilia, v. **Odochia**.

Udrea (Udre), v. **Goreea ~**, **Grigore ~**, **Isac ~**, **Maxin ~**, **Pătrașco ~** și **Vasile ~**.

Udrea, fost vornic; dă mărturie 324.

Udești, sat, < Ț. Suceava; Udești, c. ~, j. Suceava > ; întărit Mitropoliei Sucevei 3.

Ulmi, sat, Ț. Hirlău; < Ulmi Liteni, azi Liteni, și Ulmi Polieni, azi Ulmi, c. Belcești, j. Iași > ; al m-rii Sf. Paraschiva din Iași, scutit de dări 293.

Ulmii de Sus, top. la Români 144.

Unbraru, v. **Mihăilă Unbraru**.

***Ungurașl**, sat, Ț. Neamț; < lângă Dulcești, c. ~, j. Neamț > ; ocină zălogită de Vasile aprod la Șoldan spătar 185.

***Ungurașl**, sat; < pe Moldova, Ț. Neamț; lângă Ungheni, c. Răucești și Timișești, c. ~, j. Neamț > ; ocină vindută de nepoții Sofroniei ș.a. lui Larion din Rătești 395.

Ungurașul din Chirișomu; se judecă pentru o ocină 339.

Ungurean, v. **Țămpăl Piltărtă Ungurean**.

Ungurenii, sat, < Ț. Tecuci; c. Tătăraști, j. Bacău > 99.

Ungurul, v. **Mihal Ungurul**.

Unotu, v. Onutul, sat.
 Urdugaș, bunicul (unchiul?) lui Isac Ghigo-
 escul 374.
 Ureche, v. Gligorie ~ și Nistor ~.
 Ureche, fost logofăt; dă mărturie 145.
 Urechiușe, v. Gligorie Ureche
 Urita, fiica lui Cîrstea șetrar și a Țonței;
 vinde jumătate din Țibănești 102.
 Urita, fiica Cucoanei, nepoata lui Luca;
 vinde ocină din Mîsești 126.
 Urita, fiica lui Dumitru Tălabă; vinde ocină
 din Tomcești 93, 94.
 Urita, fiica lui Luca, mama lui Toader;
 vinde ocină din Mîsești 126.
 Urita, mama lui Gligor, bunica lui Gherghina
 și a lui Androe 436.
 Urita, mama lui Toma 32.
 Urita Lisa, vînzătoare în Dănceni 338.
 Ursa, mama Dochiei 178.
 *Urșești, seliște, pe Cracău, <ț. Neamț; lângă
 Crăcăoani, j. Neamț>; schimbată de
 m-reă Sucevița pentru o treime dintr-un
 iezer de la Dorohoi al m-rii Hangul 71.
 Ursoae, pîrlu la Tălăharești; sat pe ~ 415.
 Ursoala, munte, <ț. Neamț>; punct pe
 hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
 Ursu, bunicul lui Stan, al lui Tardea și al
 lui Vasilie 308.
 Ursu, diac; martor 331.
 Ursu Bălțatul, pitar, fost ~, tatăl lui Neculai,
 al lui Toader ș.a. 179, 245, 276.
 Ursu Bărbolu, vornic, tatăl lui Micotici și al
 Buscăi; a cumpărat satul Șendrești 85.
 Ursu Neehita, diac din Vîrtop; primește
 întărire pentru ocini 139, 404; martor
 111.
 Ursul, comișel din Verișești; dă mărturie
 339; vinde părți din Seliște, Verișești
 ș.a., face schimb de ocini 256.
 Ursul din; martor 7.
 Ursul din Borzești; dă mărturie 339.
 Ursul, fiul lui Caramiz, tatăl lui Damaschin,
 al Simziane și al Martei 38.
 Ursul, fiul lui Ifrim vistiernicel, tatăl lui
 Gligorie, al lui Toader ș.a. 132.
 Ursul, fiul Mariței; vinde ocină din Hlăpești 42.
 Ursul, fiul lui Zaharia din Gherghești; dă
 mărturie 242.

Ursul, se judecă pentru moară și heleșteu de
 pe Smila 52; pentru locuri din Români
 141, 144.
 Ursul, păhărnicele din Băloșești; vinde ocină
 din Băloșești A.
 Ursul, părțile lui din Pițigani și Mastatici
 vindute 336.
 Ursul, sluga lui Dumitru pîrcălab 191.
 Ursul, tatăl Erinei 228.
 Ursul, fost vâtaf de Bacău, bunicul lui Co-
 standin, al lui Ionașco ș.a. 184.
 Ursul Vartie, vornic de gloată, fost ~, soțul
 Anei, tatăl Neacșei; dă mărturie 179, 276;
 martor 144, 308; cumpără părți din Gal-
 beni 134, 135; dăruiește venitul satului
 Galbeni m-rii Dobromira 148.
 Ursul Vintul, negustor din Bîrlad; dă măr-
 turie 337.
 Uspcnie (Adormirea), hram, v. Barnovsehl și
 Bistrița, m-ri.
 Ustia, sat; <R. S. S. Ucraineană, reg.
 Cernăuți>; cumpărat de Miron Barnovschi
 de la Sireavskile 333.

V

Vadul Rău, punct pe hotarul braniștilor
 m-rilor Biserici 87 și Pîngărați 124,
 270, 382.
 Valea Albă, pîrlu, <afluent al Moldovei>;
 sat pe ~ 12, 162.
 Valea Bunel, hotar al Țirgului Frumos 116.
 Valea Călugărului, v. Călugăra lui Tofan.
 *Valea Iepii, sat, <ț. Bîrlad; la nord de
 Zorleni, c. ~, j. Vaslui>; a patra parte
 vindută de Irina lui Scherlet și Tудо-
 rachi 336.
 Valea Orzel, hotar al Țirgului Frumos 116
 Varlaam, arhiepiscop și mitropolit de Suceava
 355; participă la hotărîri luate de domn
 și sfat 293, 347 389, 424; dăruiește o prisacă
 222; martor 367; pămînturile lui dintre
 Putna și Milcov 72.
 Varnav, v. și Vîrnăv.
 Varnav, v. Dumitrașco ~ și Irimila ~.
 Varnița, sat, <R. S. S. Moldovenească,
 c. ~, r. Arenii Noi> 169.
 Vartic, v. și Vărtileu.

Vartic, v. Ursul ~ și Vasilie ~.

Vartie, fratele Antemiei; vinde ocină din Văsiești 69.

Vartie, tatăl lui Cirstea 246.

Vartie, țigan, soțul Costandei 286.

Vartie, fiul lui Burnar diac și al Medelenei, nepotul Tudorei; vinde ocină din Văcărești 43.

Vartolomei, fiul lui Gherghina pitar; vinde un țigan 371.

Varvara, v. și Vărvara.

Varvara, fiica lui Dumitru Buză; vinde ocină din Hlăpești 42.

Varvara, fiica popii Toader din Teišori, soția lui Bălă...; vinde ocină din Horgoești 407.

Varvara, mama lui Drăgoi, bunica Ciorcei din Olișăști 2.

Vaseăuși, sat, < ț. Hotin; R.S.S. Ucraineană, Vascăuți, c. ~, reg. Cernăuți>; jumătate de sat împărțită între Greaca și Nastasca 166.

*Vaseăuși, sat, < ț. Neamț; probabil lângă Brașăuți, c. s. Dumbrava Roșie, m. Piatra Neamț>; al m-rii Bistrița, scutit 62.

Vaseăuși, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Florești>; al lui Gorgan vornic de gloată, moarte de om în ~ 187.

Vasian, v. Văsilan.

Văsilan Orzea din Tălhărești; martor 164.

Vasilache, v. Vasilie.

Vasilea, bunica Măricăi, a lui Ștefan ș.a. 189.

Vasilea, mama lui Gligori 271.

Vasilea, strămoașa Bilcăi, a lui Gavril ș.a. 42.

Vasileea, aprod din Ungurași; zălogește ocină din Ungurași 185.

Vasile, dascăl; scrie zăpis 70.

Vasile din Clipsești; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Bisericiani 19.

Vasile, fiul lui Dumitrașcu Ștefan logofăt; vinde satul Fintinelele 184.

Vasile, fratele lui Albotă din Vlăsinești; se judecă pentru ocini din Vlăsinești 254.

Vasile, fratele lui Avram; martor 135.

Vasile (Vasilie), popă din Birlinți; martor testamentar 291.

Vasile <Lupu>, domn al Moldovei, v. Lupul <Coei>.

Vasile (Vasilie) Banul, pitar, fiul lui Banul; dă mărturie 250;

jitnicer, fost ~; dă mărturie 435, 437; dăruiește m-rii Bisericiani parte din Hăsnășeni 83.

Vasile (Vasilie) Benea (Bunea), fiul lui Ștefan Bunea; partea lui din Găureni vindută 32; dă mărturie 437.

Vasile Codrian, diac; copie act 150.

Vasile Dan, autentifică copie 166.

Vasile (Vasilie) Lueoci din Tîrgovești, fiul lui Lococi din Fiținghești, fratele lui Băloș; vinde ocină din Fiținghești 6; martor 320.

Vasile (Vasilie) Udrea, fiul lui Pătrașco Udrea, nepotul lui Isac Udrea; se judecă pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298; vinde parte din Ecușeni 164.

Vasileu, sat, ț. Cernăuți; < R. S. S. Ucraineană, Vasilău, c. ~, reg. Cernăuți>; părți de ocină vindute de Codrea vameș lui Gavrilăș Măteiaș vornic 329, 362.

Vasili, fiul lui Costin și al Porfirei; vinde ocină din Jăgureni 260.

Vasili Buhăseul, medelnicer; păstrează act 146.

Vasili Gheoea din Bordușești; martor 18.

Vasillea, soția lui Ionașco; cumpără parte din Cincești 431.

Vasille din Buciumeni; martor 421.

Vasille din Bulbucani; martor 428.

Vasille din Ciupești; dă mărturie 26.

Vasille din Găgești; dă mărturie 183.

Vasille din Găleşești; martor 284.

Vasille (Vasilii) din Mesehenești; dă mărturie 233, 257; martor 230, 231.

Vasille din Muncel; dă mărturie 167.

Vasille din Sirbi; dă mărturie 204.

Vasille din Timpești; martor 421.

Vasille din Tîrgu Frumos; martor hotarnic 163.

Vasille, fiul lui, nepotul lui Ursu; vinde vie din Tulucești 308.

Vasille, fiul Anei, nepotul lui Gavril; vinde ocini din Ivoești 278, 281.

- Vasilie**, fiul Anghelinel, strănepotul lui Mihul logofăt; vinde ocini din Bujoreni, Pi-părcani, Băcsănești ș.a. 132, 228.
- Vasilie**, fiul lui Bizighie; vinde ocină din Chirna 61.
- Vasilie**, fiul lui Cristian și al Todosiței; vinde ocină din Vereșeni 167.
- Vasilie**, fiul lui Gavril; vinde ocini din Ivoești 278, 281.
- Vasilie**, fiul lui Gherman din Hălăseni, fratele lui Ștefan diac; se judecă pentru ocină din Birăești 128.
- Vasilie**, fiul lui Hanul, fratele lui Toader; vinde prisacă C.
- Vasilie**, fiul lui Ignat și al Agahiei din Băli-țești; fură un cal, dă ocină din Bălițești pentru a-și plăti capul 221.
- Vasilie**, fiul lui Lazor, nepotul lui Gîrdoman; vinde ocină din Periași 268.
- Vasilie**, fiul lui Lupul; vinde vad de moară pe Putna 182, 183.
- Vasilie** (Vasilii), fiul lui Neniul, nepotul Rățoaei; vinde ocină din Rusi 390.
- Vasilie**, fiul Olenei; zălogetse ocină din Bliș-cenăuți și Zubriceni 216.
- Vasilie**, fiul lui Popa; cumpără și vinde vie din Tulucești 308.
- Vasilie**, fiul lui Sava din Bălotești; se judecă pentru parte de ocină 99.
- Vasilie**, fiul lui Toader Bălțatul; vinde ocini din Cristești, Glodeni, Hălmăgeni ș. a. 76.
- Vasilie**, fiul lui Trif, fratele lui Dumitru și al Nastaslei; vinde ocină din Săcătura 184.
- Vasilie**, fratele lui Ionașco, al lui Precup și al lui Vîrnav, nepotul lui Todosle; cum-pără parte din Târbuțeni 328.
- Vasilie**, fratele Tudorei din Muncel; martor 404.
- Vasilie**, ginerele lui Cîrstea vornic; vinde ocină din Popi 93, 94.
- Vasilie**, iezar rus; se judecă pentru o crimă 287.
- Vasilie** (alt ~), iezar rus; se judecă pentru o crimă 287.
- Vasilie**, martor 313.
- Vasilie** (Vasilache), martor 7.
- Vasilie**, paharnic; martor 149.
- Vasilie**, pîrgar de Piatra, fiul lui Ion din Dărmănești; dă mărturie 129.
- Vasilie**, popă; cumpără parte din Vîrtop 111.
- Vasilie**, popă de la biserica Sf. Troiță din Iași; martor 331.
- Vasilie**, popă din Piatra; martor 406.
- Vasilie**, popă din Tomcești; bătrînul lui din ~ vindut 323.
- Vasilie**, portar de Suceava; martor 13.
- Vasilie**, răzeș din Fruntești; vinde ocină din Buțcăteni 82.
- Vasilie**, răzeș din Lungani 150.
- Vasilie**, răzeș din Rădeni, fratele lui Dănilă; impresoară ocini 219.
- Vasilie**, streclar din Iași; act scris în casa lui 44.
- Vasilie**, tatăl lui Ionașco Rusul 95.
- Vasilie**, țigan, fiul lui Penten țigan; vindut 371.
- Vasilie**, țigan, fiul lui Țimurea țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Vasilie**, țigan, tatăl lui Costantin; răscum-părat de la moarte de Bejan fost jîtnicer 95.
- Vasilie**, ușar; primește poruncă să cerceteze o pricină 82.
- Vasilie**, vecin din Războieni al lui Lupul Prăjescul postelnic 162.
- Vasilie**, vistiernicel din Vîrtop; martor 404.
- Vasilie** Balșe, martor 164.
- Vasilie** Bolștan din Găgești; dă mărturie 183.
- Vasilie** Bran, martor 111.
- Vasilie** Buțueul, popă din Hărmănești; vinde ocină din Risipeni 158.
- Vasilie** Coșeseul, martor 221.
- Vasilie** Dînga, diac; dă mărturie 311; serie zapise 76, 434.
- Vasilie** Duleje din Bodești; martor 406.
- Vasilie** Fulga, vornic de Birlad; martor 328.
- Vasilie** Hoelungu, aprod din Stănilăvești; primește poruncă să rezolve o pricină 108.
- Vasilie** Logoș, nepotul lui Gîrdoman; vinde ocină din Periași 268.
- Vasilie** Leheclnschl, din Leheiani; martor 361.
- Vasilie** Micul din Saulești, tatăl lui Todosie; partea lui din Târbuțeni vindută 328.
- Vasilie** Neculeseul, popă din Ungureni; tra-duce act 99.
- Vasilie** Pelln din Bacău; dă mărturie 390; martor 400.
- Vasilie** Pietriș, martor 374.
- Vasilie** Pinzătură, țigan, fiul lui Ion Pinză-tură; întărit m-rii Sf. Gheorghe de lingă Vaslui D.

- Vasile Pureel**, fiul lui Gavril Purcel, nepotul lui Purcel fost postelnic; se judecă pentru ocină din Codăești 74.
- Vasile Roșea**, vornic de gloată; hotarnic 125; dă mărturie 236, 250, 265, 299, 329; martor 22; vinde ocină din Oncani 153, 210;
- mare jitnicer; dă mărturie 435, 437.
- Vasile Teeman**, fratele lui Ionașco; cumpără părți din Ivânățești și Popșori 253.
- Vasile Vartie**, martor 188.
- Vasile Vășlian** din Iurghiceni; dă partea de ocină a lui Costin lui Bandur pircălab pentru dajde 21.
- Vasili**, fiul lui Păcurar, nepotul lui Simion Văisi; vinde ocină din Hălăseni 391.
- Vasili Buglia** din Bătrînești; dă mărturie 390.
- Vasili Chicș**, martor 163.
- Vasile Coelală** traduce act 289.
- Vasili**, fiul lui Mihul, fratele lui Andreiu; vinde răzor din Fiținghești 53.
- Vaslovea**, sat, <ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, probabil Văslăuți, c. ~ reg. Cernăuți> 241.
- Vaslul**, oraș; șoltuzi și țigoveți 14, 364; cojocar din ~ 221; m-re de Ilgă ~ D.
- Vaslul**, pîrlu, <afluent al Birladului>; sat pe ~ 396.
- Vaslul**, ținut; sate din ~ 10, 74, 102, 251, 253, 259, 271, 316, 331.
- Vasulanul**, socrul lui Ionașco 369.
- Vasutea**, mama lui Marco, a lui Antonachi ș.a. 102.
- Vasutea**, răstrăbunica lui Pinteia fost șetrar 251, 252.
- Vavatiești**, numit și Birlești, sat, <ț. Hirlău; Birlești, c. Erbiceni, j. Iași>; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- *Văcărești**, sat, ț. Putna; <între Putna și Siret, probabil j. Vrancea>; ocină vindută de Tudora și rudele ei lui Căzacu cămăraș 43.
- Vădeanul** din Tătărași; martor 404.
- Văisi**, v. Simlon Văisl.
- Văleni**, cut al satului Șcheia, <probabil ț. Roman; c. Botești, j. Neamț>; întărit lui Dumitrașcu fost medelnicer 107.
- Văleni**, sat, <ț. Birlad; c. Vișoara, j. Vaslui>; ocină vindută de Măriica și Grozava lui Scherlet și Aiupul 337.
- *Văleșeni**, seliște, ț. Cîrligătura; <j. Iași>; vindută de m-rea Sf. Ilie lui Gheorghe Roșca vistiernic 101.
- Văliște**, v. Ionașcu Văliște.
- Văran**, pircălab de Orhei; hotarnic 169.
- Vărlan**, cumpărător în Cincești 431.
- Vărtleu**, fratele Gaftonei, nepotul Tudorei; vinde părți din Grozești 196.
- Vărvara**, călugăriță, fiica lui Gi....., din Durnești; zălogeste ocină ei din Durnești 9.
- Vărvara**, soția lui Malcoci pircălab de Hotin, fiica lui Eremia fost mare vornic; primește întărire pentru țigani 286.
- Vărzar**, v. Ion Vărzar.
- *Vărzărești**, sat, pe Bicovăț, ț. Iași; R. S. S. Moldovenească, Ilgă Vulcănești (?), c. Pușchin, r. Călărași>; ocină dăruită lui Gheorghe Roșca vistiernic 100.
- Vărzărești**, sat, <ț. Iași, pe Nirnova; R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Călărași>; prisăci din ~ dăruite de Zaharia lui Gheorghe Roșca vistiernic 100.
- Văscan** din Bogdănești; martor 368.
- Văscan** din Nicușeni; martor 190.
- Văscan** din Suceava; martor 205, 206.
- Văscan**, fratele lui Gligorie; vinde vad de moară 203.
- Văscan Benea**, strămoșul lui Toma 32.
- Văscan**, sat, <probabil ț. Suceava; c. Ruginoasa, j. Iași> 163, 310, 374.
- Văsl**, sluga lui Boldescul; se judecă pentru ocină în Birăești 128.
- Văsiești**, sat, <probabil ț. Bacău; contopit cu or. Moinești, j. Bacău>; ocini vindute de Constantin, fiul Antimiei ș.a. lui Bejan fost ceașnic 69.
- Văsiian**, v. Vasile Vășlian.
- Vășcăuți**, parte de sat, ț. Orhei; <R. S. S. Moldovenească, Vișcăuți, c. Susleni, r. Orhei>; a cincea parte vindută de Tudosia lui Ionașco Ghianghea 309.
- Vățul**, v. Gavril Vățul.
- Văznesenie**, v. Ispas, sărbătoare.
- Vechiul**, v. Larion Vechiul.

- Velișeu Hăbășescu**, fost pircălab de Hotin; dă sate lui Apostol Jora fost mare postelnic în schimbul unei datorii 208.
- Velișoala**, pîrlu la Cățeleni, afluent al Prutului; hotar 102.
- Venedict**, <fost episcop>, egumen al m-rii Sucevița 71, 290.
- Venlamin**, chilia lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Venlamin**, proegumen al m-rii Solca 274, 367.
- Verdeș** (Verdișu) se judecă pentru ocină din Chirișomu 339.
- Verejenii**, sat, ț. Soroca; <R. S. S. Moldovenească, c. Lencăuți, r. Dondușani>; fost al lui Isac Balica hatman, dăruit m-rii Galata de Jos 59.
- Vereșeni** (Vereșani), sat, ț. Suceava; <Vereșeni, c. Mirolăvești, j. Iași>; loc de case, pămînturi, curături și vad de moară vîndute de fiii lui Cîrstian popii Gligorie din Cozmești 167; ocină vîndută de Gavril lui Alecsandri diac 288; act scris la ~ 288.
- Verșești** (Verișești), sat, <ț. Trotuș; c. Sănduleni, j. Bacău>; ocini cumpărate și schimbate de Costantin 256; slugă domnească din ~ 339.
- Vertălian**, neamul lui ~ 241.
- Vertebul**, numit și Proșchi, top. la Culișăuți 161.
- Vestir**, vornic de Cîmpulung; primește poruncă să apere drepturile m-rii Sucevița 363.
- Vezeuți**, pîrlu, <afluent al Putnei>; hotar 127.
- Vicol**, armășel din Drăjăști; dă mărturie 390, A.
- Vicol**, fiul lui Leul din Prăjești și al Dochiei; vinde ocină din Oblîșieni 115.
- Vicol**, fiul lui Simion Tetiul; vinde ocină din Drislive 204.
- Vicol**, fratele lui Ionașco 162.
- Vicol**, vecin din Războieni al lui Lupul Prăjescul postelnic 162.
- Vidrașeu** din Cucuiati; martor 320.
- Villa** (Vilnia), pîrlu, <afluent al Prutului>; moară și loc de heleșteu pe ~ 166.
- Vilna**, pîrlu, <afluent al Bîrladului>; sat pe ~ 271.
- *Vilnești**, sat, ț. Vaslui; <lingă Zăpodeni c. ~, j. Vaslui>; ocini cumpărate și întărite lui Racoviță Cehan spătar 259.
- *Vinderel**, sat, <ț. Tutova; în Tulești, c. Dragomirești, j. Vaslui>; ocină dăruită lui Cehan vornic 341.
- Visar**, martor 188.
- Visarion**, chilia lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Visarion**, egumen al m-rii Bistrița; dă mărturie 303.
- Visarion Bogza**, călugăr de la m-reă Bistrița; dă mărturie 406.
- Vișa Drăgoala**, bunica lui Gheorghie și a lui Ion 184.
- Vișanii**, v. Vișneva, sat.
- *Vișni**, sat, <probabil ț. Bacău> 190.
- Vișneva** (Vișanii), sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, Vișinoia, reg. Cernăuți>; împărțit între Nastasca și Greaca 166; dat de Velișcu Hăbășescu lui Apostol postelnic pentru o datorie 208.
- Vitânești**, sat, <ț. Putna; c. Țifești, j. Vrancea> 15, 183; ocini dăruite m-rii Vizantia 127; vad de moară vîndut de Toma Savei din Străoani lui Nacu din Birlad 182.
- Vizantia**, m-re, <ț. Putna; în ~ Mănăstirească, c. Vizantea-Livezi, j. Vrancea>; primește întărire 127.
- Vileea**, fiul lui Turcul, fratele lui Hlut, al lui Neculai ș.a.; vinde un răzor din Fiținghești 54.
- *Vilești**, sat, <pe Putna, ț. Putna; lingă Bolotești, c. ~, j. Vrancea>; vaduri de moară vîndute de urmașii lui Nădăbaico fost vornic m-rii Bisericiani 4.
- Vinătorii**, sat, ț. Neamț; <înglobat în m. Piatra Neamț>; dăruit de Constantin Movilă voievod lui Dumitrache Chiriță postelnic și apoi de soția acestuia, Maria, m-rii Bisericiani 433; întărit m-rii Bisericiani în urma unui proces cu m-reă Blrnova 424; oamenii din ~ obligați să asculte de m-re 426; dresese lui Ionașco Boldescul pentru ~ date m-rii 300, 301, 303; vătăman din ~ 401, 432.

Vinători (Vinotori), sat, ț. Neamț; < Vinători-Neamț, c. ~, j. Neamț >; dăruit de Maria, soția lui Dumitrachi Chiriță fost mare postelnic m-rii Secul 434; întărit acesteia 47, 172; hotărnicit 147.

Vintul, v. Ursul Vintul.

Virnavă, fratele lui Vasilie, al lui Precup și al lui Ionașco, nepotul lui Todosie; cumpără parte din Târbuteni 328.

Virtop, sat, < ț. Neamț; Hirtop, c. Birgăuani, j. Neamț > 139; ocină dăruită de Tudora lui Nechita 404; ocină vindută de Grozava popii Vasilie 111.

Vlad, negustor din Orhei; dă mărturie 309.

Vlad, socrul lui Giurcea 182.

Vl< ad >, vameș, tatăl Nastasiei Pința 415.

Vlasie, fiul lui Nistor sau Lucoci, strănepotul lui Giurcea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.

Vlasie, v. Vlașeo.

Vlașeo (Vlasie), popă din Băilești; martor 291.

Vlădești, sat, < ț. Suceava; probab il lngă Stolniceni-Prăjescu, c. ~, j. Iași > 26, 167, 374.

Vlădiceni, v. și Polana Vlădlea.

Vlădiceni (Vlădicina), sat, ț. Hotin; < R. S. S. Ucraineană, c. Zarojani, reg. Cernăuți >; vindut de Nicolae Catargiu fost vistiernic lui Dumitrașco Șoldan mare spătar 212, 213.

Vlădoala, mama lui Costin, a Tudorei ș.a., bunica Grozavei Arioneasa ș.a. 182, 183.

Vlăsinești, sat, < ț. Dorohoi; c. ~, j. Botoșani >; părți de sat întărite lui Albotă ș.a. în urma unei judecăți 254.

Vlășineasa, cătun al satului Stolniceni, ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească, în Stolniceni, c. Cioropcanii Noi, r. Ungheeni >; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava din Iași 306.

Voleo din Suceava; martor 13.

***Voloșani**, sat, ț. Lăpușan; < R. S. S. Moldovenească, lngă Vorniceni, c. ~, r. Călărași >; a patra parte cumpăratăde Ionașco Rusul vornic de gloată 154.

Voloșcani, sat, < ț. Putna; c. Vidra, j. Vrancea >; ocină dăruită m-rii Vizantia 127.

Voloșcov, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, Voloșcova, c. Vasiliuți reg. Cernăuți >; al lui Toma Moisanul ș.a., pus zălog și răscumpărat 229.

Voroneș, m-re, < ț. Suceava; în Voroneș, or. Gura Humorului >; face schimb de sate 16, 73, 117, 326; act scris la ~ 326.

Vorovești, sat, ț. Cîrligătura; < c. Miroslava, j. Iași >; ocină dăruită de fiii lui Sima nepotului lui Chiriac 249; întărit m-rii Galata de Sus 348.

Voruntar, fost comis, soțul Salomeiei; împarte cu rudele ocini moștenite din Voruntărești 140.

Voruntărești (Vorântărești), sat, ț. Roman; < azi Volintirești, c. Al. I. Cuza, j. Iași > 167; jumătate de sat moștenirea lui Voruntar comis și a soției sale Solomia 140.

Vovărăești, sat, < ț. Vaslui; Vovriești, c. Băcești, j. Vaslui > 246.

Vovidenia (Intrarea în biserică), hram, v. Hangul, m-re.

Vrabie, v. Constantin ~, Gheorghe ~, Grigorie ~ și Neculău ~.

Vrancea, vinzătoare în Popi 93, 94.

Vrăblan din Certieni; martor 368.

Vrincean din Bodești; bătrîn din partea lui ~ vindut 105.

Vrinceeneasa, soacra lui Șeptelici 161, 181

Z

Zaharea (Zahariușul), diac din Micești; dă mărturie 245, 263.

Zaharla din Gherghești, tatăl lui Ursul 242

Zaharla din Saca; partea lui vindută 106

Zaharla, nepotul Buzoaei; dăruiește ocină din Vărzărești lui Gheorghe Roșca vistiernic 100.

Zaharla, popă din Crivești; scrie zapis 285.

Zaharla, șoltuz de Piatra; dă mărturie 129.

Zaharla, tatăl lui Grozav, al lui Pătrașco și al Chireanei; primește danie satul Dumeni 405.

Zaharla, ușerel din Bucium; dă mărturie 390.

Zaharla, vinzător în Galbeni 135.

- Zaharie** din Scorăști, tatăl lui Oprea 19; martor 175.
- Zaharie**, vînzător în Băicani 115.
- Zahariea** din Tulești; martor 341.
- Zaharila**, călugăr de la m-reă Sucevița; dă mărturie 290.
- Zaharila**, diac; scrie zapis 176, cărți de mărturie 179, 242.
- Zaharila**, diacon din Vîrtop; martor 404.
- Zaharila**, fiul popii Luca, strănepotul lui Șteful Cernat; adeverește vînzarea unei ocini de către părinții săi 279.
- Zaharila**, fiul lui Moșil vîtaf; dăruiește loc de prisacă m-rii Pingărați 397.
- Zaharila**, negustor din Iași; martor 227.
- Zaharila**, popă; martor 400.
- Zaharila Futehl**, vînzător în Periați 268.
- Zahariosa** din Soltănești; vinde ocină din Soltănești 103.
- Zahariușul**, v. **Zahareia**.
- Zahel**, diacon, fiul Stancăi, din Horjești; partea sa din Piticeani 190.
- Zamă**, v. **Pavel Dzamă**.
- Zamfir**, fost pîrcălab; dă mărturie 323.
- Zamfira**, v. și **Samblra**.
- Zamfira** (Samfira), fiica lui Toader Bălțatul; vinde ocini din Cristești, Glodeni ș.a. 76.
- Zamfira**, mama lui Toma 184.
- Zamfira** din Iași; cumpără părți din Ruși 390.
- Zapalce** (Zăpalce) din Peletiuți; dă mărturie 115, 121.
- Zapalcea**, v. **Toader Zapalcea**.
- Zavul**, nepotul lui Saula; se judecă pentru parte din Procelnici 125.
- *Zăbrăuți**, sat, <pe Zăbrăuți, ț. Putna; j. Vrancea>; în hotar cu Speriați 268.
- Zăpalce**, v. **Zapalce**.
- Zărnești**, sat, <ț. Covurlui; c. Jorăști, j. Galați>; Nour din ~ și soția sa se dau vecini lui Pană paharnic; act scris la ~ 388.
- *Zăvădeni**, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți>; ocini împărțite între Safta și Grăpina 10.
- Zberea**, fiul lui Țoga; vinde ocină în Ivănești 436.
- Zberia**, cumpărător în Cernătești 14.
- Zbierăști**, sat, <ț. Neamț>; Zberești, contopit cu Costișa, c. Costișa, j. Neamț > 9.
- Zblirea** se judecă pentru seliștea Crînjani 118.
- Zblircea**, v. **Lupul Zblircea**.
- Zborovsehl**, ginerele lui Alexandru Lăpușneanu II.
- *Zeameș**, sat, <ț. Trotuș; lângă Brătla, c. Helegiu, j. Bacău>; în hotar cu Mănești 92.
- Zeletin**, pîrlu, <afluent al Bîrladului>; vad de moară pe ~ 305.
- Zlman Sasul**, Fintina lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Zlata**, v. **Teela Zlata**.
- Zlătariu** din Dănceni; partea lui vîndută 338.
- Zmeianl** (Zmiani, Zmiani), sat, <ț. Tutova; contopit cu Băcani, c. Băcani, j. Vaslui>; părți întărite lui Ionașco 25, 98; drept de folosință a apei în comun cu satul Români 52.
- Zorileni**, sat, ț. Bîrlad; <Zorleni, c. ~, j. Vaslui> 217, 218; în hotarul seliștei Bălăceni 264, 265.
- Zosin**, călugăr de la m-reă Pingărați; îngrijește o prisacă a m-rii 398.
- Zota**, negustor, tatăl lui Sima și al lui Ionașco; cumpără ocină din Vorovești 249.
- Zubriceni**, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Moldovenească, Zăbriceni, c. ~, r. Edinița>; părți zălogite la m-reă Sf. Sava-Iași și vîndute de aceasta lui Gheorghe Jora 216, 280; împărțirea satului 10, 166.
- Zugrav**, m-re la muntele Athos; metoh al m-rii ~ D; v. și **Mănăstirea Sf. Gheorghe**
- Zupeo**, fost vornic de Hirău; dă mărturie 26.
- Zupcu**, v. **Ionașco Zupcu**.

INDICE DE MATERII

A

acte

domnești: așezăminte 207, 413; hrisoave de danie 218, 258, 319, 325, 405, 409, 411, de întărire 59, 67, 123, 169, 234, 347, de scutire 35, 146, 293, 349; cărți de întărire și apărare: passim; porunci: passim; acte menționate: 4, 7, 10, 13, 24, 27, 28, 31, 33, 37—43, 45—495, 2, 59, 60, 64, 67, 68, 71, 74, 84—87, 89, 93, 94, 96, 99—103, 113, 115—118, 122—126, 130, 132, 133, 137—139, 141, 143, 145, 150, 152, 154, 156, 161, 166, 168—172, 180, 181, 184, 186—188, 193, 196, 199, 204, 210, 213, 225, 235, 244, 249—253, 255, 270, 275, 277, 278, 281, 283, 286, 298, 301, 303, 304, 308, 309, 311, 316, 326, 329, 332, 333, 339, 340, 347, 450, 358, 363, 366, 375, 376, 379, 382, 387, 396, 400, 407, 409, 411, 424, 430—434, 436, II, D;

ale marilor dregători: cărți de mărturie 42, 43, 236, 265, 278, 287, 299, 416; porunci 292, 340; acte menționate 83, 208, 211, 270, 295, 309, 336, 366, 390, 396, 414;

ale slugilor domnești: cărți de mărturie 43, 90, 93, 179, 242, 284, 288, 329, 339; scrisori (mărturii hotarnice) 147, 150, 161, 408; acte menționate: passim;

ale șoltuzilor, pîrgarilor și tirgoveților: cărți de mărturie 110, 132, 263, 279, 336, 337, 391, 400; acte menționate 95, 228, 267, 282, 421, B;

ale clericilor: cărți de mărturie 16, 303, 304, 320, 335;

ale boierilor mari: zapise de schimb 12, 326, de împărțire 10; testamente 291, 333; acte menționate 297, 298, 306, 316, 321, 402;

ale boierilor mici: zapise de vânzare: passim; cărți de mărturie 6, 241, de chezășie 70; acte menționate: passim;

scrisori particulare 332, 398, 433, 434; zapise de danie particulare 11, 65, 72, 148, 341, 397, 404, I;

acte pierdute 122; date în schimb 300; falsificate 87, 118, 138, 270, 277, I.

agă 166.

albine, v. *dări și slujbe*.

alune, oprire de a culege ~ în locuri scutite 68, 379.

amanet, v. *zalogire*.

amenzi 254; v. și *deșugubine, gloabe*.

angării (angherii), v. *dări și slujbe*.

aprozi 108, 158, 185, 309, 383; primesc poruncă 24, 351.

arătură, loc de ~ dăruit de domn 346.

argint, împrumutat de Miron Barnovschi lui Ștefan Potoski și doamnei Maria 333; v. și *bani*.

arhiepiscop, v. **mitropolit**.
 arhimandrit, v. **egumen**.
armăşei 390, A.
armaşl, 43, 144; **foşti** ~ 91, 97, 305, 308;
 mari ~ 90, 93; **foşti mari** ~ 184, 414;
 ~ ai doilea 93.
aslam, v. **camătă**.
asprl, v. **bani**.
aşezăminte, v. **acte**.
aur, v. **bani**.

B

bani < dregători > 166, 213, 282, I.
bani < monedă >
 galbeni: passim; ~ de aur 7, 245;
 ~ roşii 367, 434; ~ ungureşti 69, 117,
 140, 184, 286, 391, 414; ughi: passim;
 ~ de aur 96, 115; florinţi 254; zloţi:
 passim; ~ de argint 44; ~ tătareşti 37,
 115, 190, 249, 298, 436; ~ proşti 333;
 taleri: passim; ~ de argint 38, 42, 91,
 93, 94, 97, 100—102, 115—117, 126, 139,
 143, 156, 157, 164, 168, 174, 184, 193,
 204—206, 228, 249, 278, 281, 308, 309,
 311, 318, 319, 428, 431, 438, C; ~ mari 79;
 lei 6, 53, 61, 79, 105, 132, 146, 171, 176,
 188, 231, 257, 285, 293, 326, 329, 350, 361,
 362, 368, 378, 388, 419, I; ~ vechi 334;
 potronici 20, 79, 199, 421; ~ de argint
 117; bani proşti 12, 16;
 echivalenţe 185, 255, 333, 421;
 bani daţi în treaba ţării 96, 116, 117,
 298, 319, 385, 424, 433, 434; v. şi **camătă**,
dări şi slujbe.
băiţi 59, 93, 94, 118, 131, 142, 167, 234, 374,
 409, 425.
bărbier 12, 159.
bătrîn < trupuri de moşie > 14, 65, 79, 92,
 105, 135, 158, 182—184, 219, 253, 259,
 268, 322, 323, 328, 337, 391, 403.
bătrînii oraşului, v. **oraşe**.
bezmăn, v. **dări şi slujbe**, **măsurî**.
bir, v. **dări şi slujbe**.
biserici:
 din oraşe 35, 146, 169, 190, 263, 275, B;

din sate 19, 65, 87, 148, 333;
 din alte ţări 333, 347; v. şi **preoţi**.
boacnel 57; v. şi **dări şi slujbe**.
bol, daţi în preţ 12, 15, 16, 20, 37, 43, 99,
 110, 196, 216, 268, 302, 333, 338, 416,
 418; daţi în schimb 300, 303, 304;
 daţi drept gloabe domneşti 52, 87, 125,
 141, 144, 226, 264, 265, 270, 289, 292;
 daţi pentru deşugubină 187, 287; daţi
 pentru plata cislei 246; dăruţi unei m-ri
 148; v. şi **dări şi slujbe**.
boleri, stăpîni: passim; ~ de ţară 60, 298;
 feciori de ~ 180, 186, 298.
bordele, întărite 143.
bourl < semne de hotar > 147, 172, 277.
branişti, domneşti 123, 124, 247, 342, 355,
 382; mănăstireşti 68, 87, 89, 123, 147,
 270, 379; v. şi **hotare**.
bresle 195, 333.
bucate, v. **dări şi slujbe**.

C

cal (iepe, armăsari, tretini, mînji): în preţ
 7, 12, 13, 16, 37, 56, 80, 90, 95, 120, 135,
 139, 159, 173, 184, 236, 242, 243, 247,
 274, 300, 302, 304, 336—338; dăruţi 6,
 148, 425, B; daţi în treaba ţării 116, 342,
 393; pentru plata capului 408; pentru
 deşugubină 187; drept colac 122; impru-
 mutaţi 316; furaţi 95, 221, 284; pierduţi
 220; preţuri 120, 173, 184, 316, E; v. şi
dări şi slujbe.
camănană, v. **dări şi slujbe**.
camătă (aslam), bani daţi cu ~ 216, 280.
capre, în preţ 79.
capuchehale 387.
capul, plata ~ 95, 216, 221, 251, 252, 282,
 284, 408, 414.
caragiu, v. **postavuri**.
case şi locuri de casă: în oraşe 290, 330, 350;
 în sate 9, 20, 33, 44, 72, 78, 80, 91, 97, 100,
 115, 153, 167, 189, 210, 231, 257, 269,
 280, 314, 337, 374, 399, 416, 418, 421, 435;
 v. şi **dări şi slujbe**, **preţuri**.
catastif, al oraşului 110, 159; ~ al vistieriei
 315.

eazaci 241.
călărași 16, 136, E.
călugări (monahi, părinți), **călugărițe** 4, 6, 9, 12, 27, 84, 172, 174, 221, 253, 295, 340, 398, 406, 432, B, D;
ieromonahi 55, 102, 320, 321, 326; v. și **mănăstiri**.
cămara diecilor 196.
cămașă, în preț 79.
cămănari 214, 353, 364; foști ~ 309.
cămărași 43, 177, 196, 258; foști ~ 11, 69, 92, 184, 267, A.
căpitani 221, 341, 398, E.
cărți, v. **acte**.
cătun 306; v. și **cut**.
ceară, v. **dări și slujbe**.
eașnici, v. **paharnici**.
cereei, în preț 79.
cetate, sate ascultătoare de ~ 213; act scris în ~ 13; v. și **dări și slujbe**, **ocol**, **pireălabi**, **Cetatea Nouă**, **Hotin**, **Orhei**, **Suceava**.
chervăsările 350.
chezaș (sodăș) 70, 216.
chihale 7.
chilii 147, 172.
cislă, v. **dări și slujbe**.
clzme, în preț 79, 268.
ciubere, v. **măsurile**.
ciubote, v. **dări și slujbe**.
cîmp, parte a teritoriului sătesc: **passim**.
cinepă, v. **dări și slujbe**.
cirelumar 23, 354.
cirelumi 104, 112, 214, 232, 353.
cler 30, 413; v. și **călugări**, **diaconi**, **egumeni**, **episcopi**, **mitropoliti**, **preoți**, **scutiri**.
cluceri 94, 188, 298, 309, 374, 376, 435, 437; foști ~ 204, 206, 236, 250, B; mari ~ 185; foști mari ~ 255; slugile ~ 27.
clneaz II.
cljocari 23, 112, 150, 214, 221, 353, 354.
colaci vlădicești, v. **cal**, **dări și slujbe**.
comișei 24, 138, 256, 288, 351, 388.
comiși 36, 85, 113, 115, 169, 203, 218, 298, 329, 333, I; foști ~ 140; **comisoale** I.
copilă 103.
crame 238, 297, 402.
croitori 23, 58, 221, 354.
ctitori, v. **mănăstiri**.

cupari, v. **paharnici**.
curături 7, 129, 157, 167, 296, 390, 412, C.
curelari 23, 354.
curte, membri ai curții domnești 90, 91, 93, 197, 251; curți domnești în tirguri 124; curți boierești 396, 420; v. și **vătafi**.
curteni 60, 136.
cut 107, 369; pricut 49.

D

dabile, v. **dări și slujbe**.
danii, v. **acte**.
daseal 70, 213.
datorii 208, 316, E.
dăbllari, hirtie de la ~ 211; ~ opriți a intra în sate 410, 423.
dajde, v. **dări și slujbe**.
dări și slujbe:
dări (**dabile**) și **angării** < în general > 5, 17, 23, 24, 35, 57, 60, 66, 195, 207, 293, 315, 327, 347, 348, 350, 351, 354, 380, 381, 388, 389, 419, 423, 429; **blr** (**dare**, **dabilă**, **dajde**) 21, 35, 57, 60, 146, 211, 240, 246, 348, 364, 380, 388, 389, 419; **dare mare** și **mică** 346; **darea steagului** 146; **bani de împrumut** 350; **camână** 60, 112, 214, 349, 353, 364; ~ **mare** și **mică** 66, 112, 350; **ceară** (**bezmân de** ~) 246, 293, 315, 350; **cislă** 60, 246, 315; **gorștină de porci** (**mascuri**) 60, 347—349, 389, 423; ~ **de oi** 60, 347—349, 423; **hoștină** 66; **iliș** 60, 293, 315, 347—349, 419; **jold** 23, 350, 354; **lei** 146, 293, 350, 388, 419; **lup** 315; **piei** 349; **sulgiu** 60, 293, 315, 347—349, 419; **taleri** 60, 419; **ughii** pentru casă 146, 419; **unt** 60, 293, 315; **zloți** 60, 146, 388, 419; **zloți** pentru casă 293, 350;
slujbe: **cai de olac** 23, 35, 57, 60, 66, 350, 354, 364, 389, 419; **găzduire în case** 35, 389; **lucru domnesc** 60, 293, 347, 419; ~ **la cetate** 35, 389; ~ **la fin** 350; ~ **la lemne** 350; ~ **la mori** 35, 389; ~ **la tirg** 389; ~ **la vii** 23, 354; **podvoade** 23, 35, 57, 60, 66, 350, 354, 364, 389, 419; **priveghi** 23, 354; **strajă** 277, 315;

darea vlădicească 35, 389; podvoadele mitropolitului 35, 389; lucru ~ 35; colaci vlădicești 389; dabilele episcopiei 354; zeciuială (desetină): de albine (de stupi) 35, 60, 347—349, 389, 423; de cînepă (sămînță de ~) 27; de fin 136, 160, 202, 294; de legume (din grădini) 136, 202; de mazăre 27; de pește 136; de pline 136, 160, 202, 294; de varză 27; de vin (vii) 35, 136, 202, 215, 389.

desetină, v. **dări și slujbe.**

deșugublari (dușegubinari), opriți a intra în sate 293, 347—349, 359, 364, 410, 419.

deșugubine (dușegubine) 359; ~ dăruite 348, 349, 359.

diacon 35, 108, 184, 190, 285, 290, 325, 389, 404, 406; v. și **cler.**

dielei (pisari, uricari) 43, 150, 271, 395; scriu acte: passim; martori 4, 43, 44, 90, 111, 142, 145, 150, 155, 163, 164, 177, 179, 197, 208, 233, 245, 257, 263, 308, 309, 311, 317, 318, 320, 323, 331, 368, 371, 391, 400, 414, 428, I, A; primesc danii 258, 415, întăriri 139, 181, 203, 256, 407, porunci 226, 292; se judecă 128, 298, 430; vînd 13, 85, 210, 256, 324, 405; cumpără 288, 317, 331.

divan, v. **sfat domnesc.**

dobîndă, v. **camătă.**

domn < voievod al Moldovei >: passim.

dragoman 320.

dregători, v. **ureadnici**; v. și **aga, armași, clucerii, comiși, hatmani și pîrcălabi de Suceava, jîlnicerii, logofeți, medelnicerii, paharnici, pîltari, pîrcălabi, postelnici, spătari, stolnici, sulgerii, șetrarii, ușarii, vistiernici, vornici.**

drese, v. **acte.**

drumuri, formează hotare 123, 124, 161, 169, 181, 268, 270, 382, I.

dubase 342.

dugheni, v. **Iași.**

E

echivalențe, v. **banii.**

eclesiarh 274.

egumeni (arhimandriți, stareți) 12, 16, 19, 39, 40, 46—48, 51, 71—73, 117, 122, 129, 148, 216, 268—270, 274, 280, 295,

296, 300, 303, 304, 326, 330, 332, 367, 392, 398, 399, 406; proegumeni 16, 73, 117, 274, 326, 367.

episcopi 59, 67, 71, 123, 124, 274, 293, 335, 347, 355, 357, 367, 389, 424; foști ~ 167.

episcopie 23, 24, 29, 351—355, 358, 359; v. și **Huși, Rădăuți, Roman.**

F

fălci, v. **măsuri.**

feciori de boieri, v. **boleri.**

ferestrau 234.

ferlie, v. **taxe.**

fiare, oameni opriți să vîneze ~ 39, 81, 412.

fiare de plug 148.

fin 24, 39; v. și **dări și slujbe.**

finețe: dăruite 247, 340, 346; întărite 118, 234, 308, 358, 360; vîndute 42, 43, 115, 117, 142, 157, 178, 197, 236, 243, 245, 288, 337, 390, 428, 437; încălcate 81, 138, 201, 226; v. și **livezi.**

fintini 87, 99, 124, 125, 147, 172, 186, 313.

fîrtai, v. **măsuri.**

florinți, v. **banii.**

funie, v. **măsuri.**

iur, 408; v. și **tilhar.**

G

galbeni, v. **banii.**

găzduire, v. **dări și slujbe.**

gîrlă, ~ cu pește 42.

gloabe (hatalm) 25, 87, 125, 141, 144, 264, 265, 270, 289, 292; dăruite unor m-ri 57, 77, 348, 359.

globnici, opriți a intra în sate scutite 293, 347—349, 359, 364, 419.

gorștină (de oi și porci), v. **dări și slujbe.**

graniță, v. **vătafi.**

grădini 100, 101, 115, 127, 157, 173, 234, 249, 257, 319, C; loc de ~ 115, 148, 311; v. și **dări și slujbe.**

grecei 7, 72, 111, 291, 428; semnături grecești: 7, 13, 91, 93, 188, 216, 387.

H

hamel, oprire de a se culege ~ în locuri mănăstirești 68, 379.

han (persoană) 217, 218.

hatalm, v. **gloabe**.

hatmani și pircălabi de Succava 42, 91, 93, 134, 135, 144, 146, 165, 169, 198, 203, 218, 225, 250, 251, 256, 270, 278, 287, 299, 394, 405, 409; fost ~ 83, 109, 113, 140, 174, 180, 186, 198, 208, 236, 267, 277, 286, 295, 312, 416, 418.

haraci 60.

heleștee 10, 52, 153, 188, 197, 231, 289, 406; loc de ~ 166, 184, 236, 299, 420; v. și **iazuri**.

herb 392.

hiclenie față de domn 411.

hinsar 396.

hinsărel 150.

hltie, v. **acte**.

hoștlnari scutiți 112, 214.

hoștină, v. **dări și slujbe**.

hotare, ale satelor: passim; descrieri amănunțite 125, 169, 172, 181;

ale orașelor 116, 125, 160, 275; descrieri amănunțite 203;

ale braniștilor 81, 87, 89; descrieri amănunțite 123, 124, 186, 270;

ale țării 81;

două sate într-un hotar 409; v. și **stilpi, bouri**.

hotarniei și hotărniciei 125, 141, 144, 147, 162, 163, 169, 170, 181; hotărnicie nedreaptă 74; porunci de hotărnicie 180, 191.

hotnogi 204, 231, 233, 257, 322; foști ~ 95, 390.

hoți, v. **furi**.

hramuri: Adormirea (Uspenia) 67, 68, 192, 349, 350, 379; Arhanghelii Mihail și Gavril 40; Buna Vestire (Blagoveștenia) 38, 83—87, 89, 392, 424, 434; Înălțarea 127, 348; Nașterea Domnului 148; Schimbarea la Față 133; Sf. Dimitrie 123, 124, 129, 130, 382, 397, 398; Sf. Ecaterina 293; Sf. Gheorghe D; Sf. Gheorghe și Ioan cel Nou 350, 355, 424; Sf. Ioan Botezătorul (Cristiteli)

323; Sf. Ioan cel Nou 64, ~ Gură de Aur (Bogoslav) 320, 423; Sf. Nicolae 27, 148, 190, 269; Sf. Petru și Pavel 275; Sf. Sava 240, 297, 306, 400; Sf. Vineri (Paraschiva) 125, 293, 355; Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul 45—48, 51, 72, 172, 346; Vovidenia < Intrarea în biserică > 31. **hrisoave**, v. **acte**.

I

iazuri 46, 64, 71, 84, 100—102, 115, 119, 143, 145, 169, 210, 230, 234, 255, 257, 275, 280, 287, 347; locuri de ~ 100, 234, 243, 258, 276, 306, 319, 420, 428; v. și **heleștele**.

iepe, v. **cai**.

ierei, v. **preoți**.

ieromonahi, v. **călugări**.

iezari 287.

iezere, v. **iazuri**.

iliș, v. **dări și slujbe**.

ispisoace, v. **acte**.

Ispravnicul, al averii lui Miron Branovsch voievod 333.

iuzhașă 15, 72, 320, 323, E.

I

îmbrăcămintă 57, 293, 388.

împărțire, v. **oelnă**.

împresurare 109, 113, 133, 138, 141, 147, 191, 219, 277, 289, 292.

împrumut (bani de ~), v. **dări și slujbe**.

încălțăminte 292, 293.

înfrățire 169.

Înscrișuri, v. **dări și slujbe**.

înselăchune 74.

învăluiri 121, 211, 432; scutiri de ~ 35, 364, 389, 419.

J

jefuire, v. **tilhărie**.

jirebii 91, 97, 421, 422, 437, 438.

jîtniceeri 7, 335, 435, 437; foști ~ 7, 83, 87, 95, 270, 416, 418; mari ~ 435, 437.

jold, v. dări și slujbe.

judcăți domnești 52, 74, 77, 99, 103, 113, 118, 125, 128, 141, 249, 295, 298, 366, 396, 424; v. și zi de judecată.

juzi de țigani, v. ȱigani.

L

lavră, v. mănăstiri.

lazuri 125, 222.

legare de glie 262.

legea ȱărilor 52, 67, 74, 103, 118, 125, 141, 143, 199, 216, 249, 254, 267, 280, 298, 366, 396, 424, II; v. și obiceiul ȱărilor.

legume, v. dări și slujbe.

lei, v. bani.

lemne, oprire de a se tăia ~ 63, 68, 379; v. și dări și slujbe.

leși 35.

livezi 115, 167, 260; ~ de fînețe 157; v. și pomet.

locuri domnești 67, 311, 346, 385.

logofeți 38, 42, 80, 91, 140, 147, 153, 156, 159, 162, 178, 184, 228, 234, 236, 249, 251, 265, 270, 273, 289, 290, 298, 308, 371, 373, 385, 390, 409, 435; foști ~ 87, 93, 106, 125, 126, 145, 174, A; ~ de divan 325; ~ de taină 254; mari ~ 2, 7, 25, 32—35, 41, 42, 58, 69, 71, 74, 78, 82, 83, 87, 91, 93, 95—97, 100, 101, 103, 108, 109, 115, 117, 118, 122—124, 127—129, 134, 137—140, 143—146, 151, 153, 156, 157, 161, 164, 166, 169—174, 178, 180, 181, 183—185, 187, 192, 193, 196, 198, 199, 203, 204, 206, 208, 210, 213, 218, 219, 226, 228, 234, 241, 243, 244, 246, 249, 251, 252, 254—257, 259, 265, 267, 269, 270, 273, 275, 277, 278, 280—282, 286, 287, 289, 290, 292, 296, 298, 299, 305, 308, 309, 311—313, 316, 319, 322, 324, 336, 371, 374, 376, 378, 382, 385, 387, 390, 392, 394, 395, 399, 407, 414, 415, 417, 418, 421, 424, 431, 436, I, B, C; logofăt al doilea 83, 87, 93, 170, 172, 174,

251, 270, 299; logofăt al treilea 42, 87, 93, 160, 234, 247, 299, 394, 405, 411.

lucru, v. dări și slujbe.

luminări 112.

lup, v. dări și slujbe.

M

martori: passim: v. și oamenii buni și bătrini.

mascuri, v. dări și slujbe.

matee, în preț 16, 149.

mazăre, v. dări și slujbe.

măcelari (meserii) 23, 112, 214, 353, 354.

mănăstiri:

ctitori 11, 125; ~ neterminate 333; stăpîniri 11, 12, 15, 17, 19, 24, 27, 31, 38—40, 45—49, 51, 57, 59, 60, 62, 64, 67, 68, 71—73, 81, 83—89, 101, 109, 117, 122—125, 127, 129, 130, 133, 136, 147, 148, 172, 174, 180, 184, 186, 192, 198, 214, 215, 222, 237, 238, 240, 261, 262, 267, 269, 270, 274, 275, 277, 278, 280, 281, 287, 290, 293, 295—298, 300—304, 306, 307, 321, 340, 346, 350, 363, 366, 367, 377, 379, 380, 382, 383, 386, 391, 396—401, 406, 410, 412, 423, 424, 426, 432, 434, D;

metoace: la ~ din țară 19, D; la ~ (lavre) străine 293, 297, 306, 307, 347, 402; alese ca necropole 333;

peceți de ~ 73, 216, 290.

v. și egumeni, sobor, călugări, poslușnicii, hramuri, schituri, orașe;

v. și Agapia, Aroneanu Barnovschi, Berzunți, Biserica Albă, Bisericeani, Bărbol, Bistrița, Birnova, Dobromira, Dragomirna, Frumoasa, Galata de Jos, ~ de Sus, Golia, Hangul, Hărlăcești, Iașeu, Neamț, Nicorțița, Pingărași, Probota, Putna, Rîșea, Schitul lui Iosif, Schitul de la Măgura, Mare, Secul, Sf. Gheorghe, Sf. Ilie, Sf. Sava, Sf. Troiță, Sf. Vineri, Sinai, Solca, Soveja, Sucevița, Tazlău, Văleni, Vizantia, Voroneț.

măr, semn de hotar 19.

mărunțișuri, v. dări și slujbe.

măsuri:

de suprafață: falce 10, 58, 124, 174, 290, 321, 382, 417, B; ȱirtai 10, 58, 93, 94,

110; funie 93, 94; odgon 94; pogon 72; prăjini 124, 382; stinjeni 308; de capacitate: bezmăn 246; ciubăr 275; merță 285; poloboc 9, 153, 210, 259, 377, B; de greutate: povară 377; de lungime: vig 13; pași 308. medeleințeri 132, 146, 228, 246; foști ~ 107; mari ~ 141, 144, 174, 299. meglesit, passim. merță, v. măsurit. meșteșugari 23, 354; v. și bărbieri, cojocari, croitori, curelari, măcelari, olari, pleptănari, zlătari, zugravi. metoh, v. mănăstiri. mlere, poloboace de ~, în preț 153, 210, 253, 259, împrumutate 9; vamă de pe poloboace de ~ 377. mitropolie, v. Mitropolia Sucevei, dări și slujbe. mitropolit (arhiepiscop și ~) 35, 59, 63, 67, 72, 87, 123, 124, 241, 270, 293, 347, 355, 367, 389, 424. minji, v. cai. moarte de om 56, 187, 293. moaște 355. monahi, v. călugări. mori 10, 15, 31, 47, 52, 84, 100—102, 108, 123, 124, 137, 143, 153, 192, 203, 205, 208, 210, 234, 241, 319, 342, 347, 382, 399, 424, 434; ~ gata 148, 251, 252; ~ înecate 289; ~ stricate 67; drept de folosință asupra unei ~ 189; vaduri de ~ 2, 4, 19, 25, 38, 79, 86, 93, 94, 98, 109, 111, 115, 127, 132, 140, 142, 156, 167, 171, 176, 177, 182—184, 194, 197, 203, 206, 228, 233, 236, 242, 243, 251, 252, 257, 261, 263, 269, 278, 281, 298, 299, 305, 309, 310, 320, 322, 336, 341, 390—392, 396, 431, 437, I, A; locuri de ~ 7, 42, 46, 67, 86, 102, 166, 234, 245, 247, 258, 307, 311, 355; v. și dări și slujbe, prețuri. mortasip I. moșneni (moșeni) 241. moștenire, drept de ~ 4, 140, 299; v. și acte (testamente). muncă, v. dări și slujbe.

N

namesnlei 309, 336; v. și ureadnici, vornici. negustori (cupeți) 182, 183, 227, 245, 249, 309, 322, 333, 336, 337, 428, C; ~ scutiți 195; staroste de ~ 227, 322; v. și circulumari. nemeteș, în preț 268. nevoi, v. dări și slujbe. nuiele, oprire de a se tăia ~ 63, 68.

O

oameni buni și bătrini:

din sate: cărți de mărturie de la ~ 26, 78, 93—95, 115, 127, 129, 138, 145, 177, 183, 245, 246, 267, 276, 311, 320, 324, 336, 390, 391, 437; martori la vinzări-cumpărări 7, 14, 18, 38, 65, 105, 148, 164, 176, 189, 190, 204, 206, 219, 221, 226, 227, 230, 231, 257, 275, 298, 308, 313, 322, 328, 334, 338, 367, 369—371, 388, 400, 404, 421, 428, I; martori testamentari 291; martori hotarnici 74, 82, 109, 113, 125, 141, 144, 147, 151, 161—165, 169—172, 180, 181, 186, 191, 234, 253, 277, 289, 292, 295;

din orașe (bătrînii orașului) 95, 132, 147, 182, 183, 186, 205, 228, 263, 277, 282, 336, 337, 339, B.

oameni străini, încalcă hotarul țării 81; așezați în seliști, scutiți 419.

obiceului 67; ~ pământului 99; ~ țării 170; ~ de a petrece din sat în sat 383; v. și legea țării.

obște satească, v. răzeși, sat.

ocni, moștenite: passim; ~ răscumpărate 38, 273; ~ împărțite 4, 10, 140, 166; ~ schimbate 36, 101, 110; ~ date ca zestre 115, 338, pentru plata dajdiei 21, 246, pentru datorii E, pentru plata capului, v. capul; ~ luate cu silnicie 37.

ocnă, sare de la ~ 62.

ocol, sate aparținând de ~ tirgului 27, 40, 45, 49, 64, 86, 124, 126, 130, 172, 184,

217, 218, 258, 319, 342, 347, 348, 365, 380, 382, 393, 419, 424, 428, 434; ~ cetății 213; seliște aparținând de ocolul unui sat 96.

odgon, v. măsurî.

odoare 334.

ol 362; în preț 4, 6, 37, 115, 242, 300, 302—304; oprire de a paște ~ în locuri mănăstirești 39, 68, 81, 379; gorștină de ~, v. dări și slujbe.

olac, v. dări și slujbe.

olăeari, opriți a intra în sate și seliști scutite 348, 349, 364, 419.

olari ai Episcopiei de Huși, scutiți 23, 354.

orașe (tîrguri):

scaun domnesc, v. Iași;

tîrguri 7, 14, 23, 24, 27—29, 40, 45, 49, 57, 61, 64, 67, 71, 95, 101, 109, 124, 126, 129—132, 146, 159, 165, 168, 179, 182, 183, 186, 203, 205, 217, 218, 228, 245, 258, 263, 277, 279, 284, 291, 295, 319, 323, 326, 336, 337, 339, 340, 347, 354, 365, 377, 380, 382, 391, 400, 424, B, E;

uliță 58; mănăstiri 11, 17, 24, 27, 57, 59, 60, 64, 67, 109, 125, 136, 214, 237, 238, 240, 262, 269, 275, 280, 293, 297, 298, 306, 307, 321, 347, 348—350, 366, 380, 386, 396, 402, 410, D; v. și case și locuri de ~, pivnițe, biserial;

v. și cetăți, hotare, ocol;

v. și vorniei de tîrg, ureadniei (dregători);

șoltuzi (voiți), pîrgari 7, 14, 23, 24, 27, 57, 61, 95, 122, 129, 132, 147, 163, 176, 177, 182, 183, 186, 228, 245, 263, 267, 277, 278, 282, 295, 309, 323, 336, 337, 339, 340, 350—352, 354, 364, 377, 391, 400, 401, 421, 432, B; tîrgoveți hotarnici 48, 186, 295; ~ se judecă 49, 277, primesc porunci 340; v. și oameni buni și bătrîni;

v. și negustori, meșteșugari, preoți, diaconi, țigani;

catastiful orașului 110; pecetea ~ 95, 132, 228, 279, 336, 391, 400;

v. și Aglud, Bacău, Bala, Bîrlad, Botășani, Cernăuți, Cotnari, Dorohoi, Fălelu,

Focșani, Galați, Hîrlău, Hotin, Huși, Iași, Neamț, Ocna, Orhei, Platra, Rădăuți, Roman, Siret, Succava, Șehela, Tecuci, Tîrgu Frumos, Trotuș, Vaslui.

oșteni de frunte, 37, 42, 90, 91, 93, 164, 170, 246, 251, 265, 270, 278, 311, 414, 428.

P

paharnici (ceașnici, cupari) 7, 120, 149, 184, 215, 226, 254, 263, 270, 271, 292, 300, 308, 311, 388, 390, 400, 403, 421; foști ~ 22, 63, 93, 94, 301, 302, 320, B; mari ~ 87, 146, 169, 203, 218.

pașă 37, E.

pași < măsură >, v. măsurî.

păduri 7, 26, 63, 203, 236, 324.

păhărnicea 84, 111, 139, 150, 163, A.

pămînturi 15, 19, 72, 115, 167, 176, 177, 189, 268, 334, 390, 420.

părinți, v. călugări, preoți.

pecetluit, v. dări și slujbe.

peecești, domnești, boierești: passim; v. și mănăstiri, orașe.

pește 39, 42, 52, 68, 275, 379, 412; v. și dări și slujbe.

piei, v. dări și slujbe.

pleptănar (cheptănar) 65.

pisar, v. diacon.

pitari 115, 143, 184, 192, 250, 263, 276, 314, I; foști ~ 103, 179, 245; mari ~ 90, 168, 251, 283, 299; foști mari ~ 184, 324, 390, 417.

plături 26, 91, 97, 163, 246.

plve, locuri de ~ 251, 252, 264.

plvnițe, din orașe 330, 350; din sate 231, 257.

pîlne < cereale > 24, 138, 285; v. și dări și slujbe.

pirecăblu 15, 20—22, 26, 65, 101, 115, 137, 176, 190, 191, 221, 224, 231, 268, 269, 278, 280, 290, 292, 329, 425, B; foști ~ 38, 40, 166, 177, 236, 289, 308, 323, 336, 411, E; ~ ai unor cetăți 56, 93, 146, 169, 188, 203, 218, 286, 309, 349; foști ~ 58, 208; ~ ai unor ținuturi (staroști) 39, 57, 81, 122, 128, 138, 177, 240, 241, 317, 339, 340, 349, 368, 399, 400, 410, 419; foști ~ 43, 196,

226, 361; v. și **hatman** și **pireălab** de **Suceava**.
pirgari, v. **orașe**.
poarta domnească 25, 52, 141, 144, 185, 264, 265, 270, 289, 299.
poduri 125, 147, 161, 172, 181, 234.
podvoade, v. **dări și slujbe**.
podvödari 348, 349, 364 419.
pogon, v. **măsuri**.
polată 231.
poleni 39, 49, 68, 87, 100, 123, 124, 130, 144, 180, 234, 379, 431, 436, C.
poleovnei 37, 94, 193.
poloboace, v. **măsuri**.
pomet, 9, 53, 72, 92, 99, 102, 148, 222, 233, 268, 288, 310, 337; v. și **livezi**.
popi, v. **preoți**.
porci (mascuri), v. **dări și slujbe**.
portari 13, 290.
poslušnei, poslușanie 17, 23, 27, 29, 262, 327, 347, 348, 354, 356, 401, 406, 427, 432; v. și **meșteșugarii, scutiri**.
postavuri: **caragi** 13; **postav de Flandra** 115.
postelnicele, **fost** ~ 194.
postelnici 11 —13, 31, 38, 91, 93, 94, 142, 159, 162, 163, 174, 184, 237, 238, 262, 290, 297, 306, 307, 310, 323, 333, 336, 366, 402, 424, 433; **foști** ~ 32, 42, 74, 87, 140, 170, 202, 236, 243, 270, 278, A; **mari** ~ 146, 169, 203; **foști mari** ~ 208, 434; ~ **ai doilea** 365.
potronici, v. **bani**.
povară, v. **măsuri**.
povarne 47, 137.
pravilă, v. **legea țării**.
prăjini, v. **măsuri**.
preemțiune, v. **protimis**.
preoți (**popi, ierei**) 6, 9, 12, 14, 15, 19, 35, 42, 53, 65, 72, 74, 78, 105, 111, 115, 118, 121, 127, 142, 145, 146, 158, 163, 167, 169, 171—173, 176, 184, 189, 190, 205, 206, 210, 219, 230, 231, 245, 257, 263, 270, 271, 274, 279, 285, 288, 291, 317, 318, 320, 321, 323, 331, 334, 341, 361, 367, 370, 391, 397, 400, 404, 406—408, 437, B; **stăpîni de ocini** 241, 395; **traduc acte** 99; **falsifică acte** 87; v. și **scutiri, cler**.

prețuri:

ale unor sate și părți de ~ 12, 16, 32, 34, 37, 38, 42, 44, 73, 80, 85, 91—94, 100—102, 106, 125, 145, 153, 164, 168, 184, 197, 210, 213, 227, 233, 236, 242, 245, 249—251, 263, 274, 278, 281, 308, 316, 329, 361, 362, 367, 378, 387, 431, 436; ale unor seliști 101, 117, 149; ale unor părți nedefinite: **ocini** 7, 14, 22, 26, 34, 38, 43, 79, 99, 243, 285, I, A, **bătrini** 92—94, 135, 158, 184, 253, 259, 322, 328, 337, **pămînturi** 15, 176, 177, 268, 334, **jirebii** 421, 438, **răzoare** 53, 54, 268; ale unor părți măsurate: **în funii** 93, 94, **în odgoane** 94, **în pași** 308, **în stînjcni** 308; ale unor **curături** 129, 296, **săpături** 268, **vii** 56, 58, 155, 159, 174, 175, 257, 267, 290, **prisăci și locuri de** ~ 313, 331, 367, **mori și vaduri de** ~ 4, 176, 177, 182, 183, 203, 392, **case și locuri de** ~ 91, 314, 330, 374, 416, 418, 421, 435; ale unor **bordeie** 143, **țigani** 13, 90, 95, 286, 406; ale unor **animale** 95, 139, 173, 184, 220, 242, 247, 316, 342; ale unor **lucruri** 79, 253.
pricut, v. **eut**.
prisăci 63, 100, 102, 124, 128, 147, 148, 172, 215, 222, 246, 249, 313, 358, 367, 398; **locuri de** ~ 9, 49, 78, 85, 101, 115, 189, 234, 245, 247, 260, 263, 269, 288, 311, 313, 331, 337, 341, 382, 390, 397, A, C; v. și **prețuri**.
priveghi, v. **dări și slujbe**.
privilegii, v. **acte**.
proegumeni, v. **egumeni**.
protimis (**preemțiune**), **drept de** ~ 4, 6, 79, 134, 135, 220, 317, 323.
protopopi 127, 183.
pușcar C.

R

răscumpărare, v. **ocină, plata capului**.
războaie, v. **răzmerițe**.
răzeși 52, 82, 134, 219, 323, 326, 403, I.
răzmerițe, **drese pierdute în** ~ 35.

răzor 2, 16, 53—55, 268.
rentă feudală, v. **dări** și **slujbe**, **poslușniei** (poslușanie), **vecini**.
rimnice 258, 319.
robi (roble), ~ **țigani** 41, 51, 90, 95, 235, 283, 286, 371, D; **răscumpărare** din ~ 37; v. și **țigani**.
rochiile, în **preț** 79, 268.
ruși 287, II.

S

sare 62; v. și **ocnă**.
sași 137.
sate:
domnești, **dăruite**, v. **danii**; de ocol, v. **ocele**; **boierești**, **mănăstirești** **întărite**: **passim**; **scutite**, v. **scutirile**; **țigani** **fugiți** în ~ **domnești**, **boierești**, **mănăstirești** 114, 383; ~ **luate** cu **sila** de **domni**, 255; ~ **devenite** **seliști**, v. **seliști**; **vetre** de ~ **descălcate** 289; v. și **cătun**, **cute**;
părți de **sate**, v. **ocni**, **bătrini**, **îlrebi**, **pământuri**, **răzoare**; v. și **hotare**, **prețuri**, **schimburi**, **ureadniei**, **vătămani**.
sălașe, v. **țigani**.
săpături 26, 233, 257, 268, 305, 341, 370.
sărăcuțe 129, 296.
sărbători: **termen**, v. **zi**;
v. și **Ispas**, **Miazăpăresimii**, **Sf. Dumitru**, **Sf. Gheorghe**, **Sinpetru**.
seacumul domnesc, **judecat** la ~ 355.
schimburi, de **proprietăți** 71; v. și **ocni**, **seliști**.
schituri 19, 84.
scrisori, v. **acte**.
scutirile, **acordate** de **domn**:
unor sate **mănăstirești** 75, 293, 315, 348, 349, 380, 381, 423; **boierești** 364, 419; **clerului** 5, 35, 146, 207, 248, 389, 429;
vecinilor și **poslușnicilor** **mănăstirești** 17, 232, 327, 354, 356, 427; v. și **dări** și **slujbe**.
secol 81.
seliști, **dăruite** 65, 217, 218, 264, 265, 357; **întărite** 96, 101, 118, 125, 234, 316, 335,

343, 365, 376, 420; **vindute** 18, 53, 117, 149; **schimbate** 71, 269, 326; **răscumpărate** 79; **date** pe **ru** **plata** unei **despăgubiri** 287; **scutite** 419;
sat **devenit** ~ 241;
v. și **prețuri**.
sfat (divan):
în acte domnești 59, 60, 67, 70, 74, 123—125, 146, 169, 203, 218, 270, 293, 347, 389, 424; **componența** **sfatului** 146, 169, 203, 218;
~ **lărgit** (sinclit) 146, 293, 424;
divan (sec XVIII-XIX) 146, 213, I.
sinclit, v. **sfat** (divan).
sinețari, v. **vătăfl**.
slatină 403.
slobozii 114, 383, 419.
slugi, **domnești** 62, 172, 240, 298, 339, 348, 349, 380, 410, 419, 423; ~ **ale** **clucerilor** 27; ~ **boierești** 128, 179, 191, 227, 332.
slujbe, v. **dări** și **slujbe**.
sobor, v. **mănăstiri**.
sodăș, v. **chezuș**.
solării 62.
soll, **turci** și **tătari** 364.
soroc, v. **zi**.
spătarii 80, 115, 199, 212, 251, 259, 393, 430; **foști** ~ 54, 56, 109, 203, 253, 308; **mari** ~ 87, 146, 169, 185, 197, 203, 213, 218, 250, 251, 265, 270, 278, 287, 299, 438.
spătărel 179.
spelele, în **preț** 79.
stareți, v. **egumenii**.
starosti, v. **negustori**, **pircălabi**.
stilpi, de **hotare** 74, 125, 147, 170, 186, 226, 277, 289, 292, 295, 338.
stilpiri, v. **hotărnicirile**.
stină, **loc** de ~ 68, 379.
stinjeni, v. **măsurii**.
stolnicei 163, 179.
stolnici 53, 55, 56, 116, 120, 155, 159, 163, 175, 276, 290, 337, 340, 431; **foști** ~ 90, 93, 100, 101, 142, 191, 208, 299, 323, A; **mari** ~ 42, 91, 93, 97, 146, 168, 197, 203, 218, 227; **foști mari** ~ 174; ~ **ai** **doilea** 93.
strajă, v. **dări** și **slujbe**.
strele 44.

stupi, în preț 159; dăruți 148, 367; v. și dări și slujbe, prisăcl.

sulgerel 168.

sulgeri 10, 150, 204, 254, 270, 393; foști ~ 101, 197, 308; mari ~ 87, 91, 93, 185, 204, 206, 250, 251, 265, 278, B; foști mari ~ 278.

sulgiu, v. dări și slujbe.

sultan tătarese 37.

Ș

șetrari 44, 80, 102, 109, 253; foști ~ 115, 251, 252; mari ~ 93, 305.

șoltuzi v. orașe

șteze, loc de ~ 247.

T

taleri, v. banl.

taxe: ciubote 62; ferlie 74, 103, 118, 141, 143, 199, 244, 249, 254, 267, 280, 298, 364, 396, 424, 430; înscrisuri 29; pece-tluit 349; v. și vamă.

tătarl, trec prin Moldova 37.

testament, v. acte.

tilhari,ucid ieزاری 287; ~ țigani jefuiesc șiucid oameni 90, 414.

țirguri, v. orașe și țirguri.

trebuința țării, v. banl.

țetini, v. cal.

turel I; dau bani cu camătă 280.

Ț

țarina, parte a teritoriului sătesc 18, 167, 189, 230, 236, 245, 308, 317, 318; ~ țirgurilor 27, 133, 269, 275.

țări străine, slujbă domnească în ~ 319.

țigani, robi ~ domnești 235; bolerești 11, 13, 41, 90, 95, 114, 235, 283, 286, 371, 414, 431; mănăstirești 51, 382;

sălașe de ~ 235, 431; vatafi de ~ 90, 382, 414; juzi de ~ 90, 414;

~ aduși din Țara Muntenească 13; fugiți 114, 383; răscumpărați de la moarte 90, 95, 414;

v. și tilhari, prețuri.

ținuturi, sate din ~: passim; v. și pîreălabl, vatafi; v. și Aglud, Bacău, Birlad, Cernăuți, Cîrligătura, Covurlui, Dorohoi, Fălcu, Hîrlău, Hotin, Iași, Lăpușna, Neamț, Orhei, Putna, Roman, Soroca, Suceava, Tecuci, Tigheci, Trotuș, Tutova, Vaslui.

U

ughl, v. banl, dări și slujbe.

uliță, v. orașe și țirguri.

unt, v. dări și slujbe.

ureadnici (dregători) 95; primesc porunci domnești 23, 24, 27, 226, 292, 350—352, 354, 377, 380, 401, 419, 432; martori 111, 242, 324; v. și namesnici, vornici.

uricari, v. diecl.

urice, v. acte.

ușari 82, 389.

V

vael, dăruite 148; în preț 7, 16, 43, 110, 196, 268, 274, 300, 302—304, 308, 416, 418, date despăgubire pentru o moarte de om 187, 287; luate pentru dab'la unor vecini 121, 211; v. și dări și slujbe.

vadé, v. zl.

vaduri de mori, v. mori.

vamă, ~ mică, întărită m-rii Bistrița 377; sucutire de taxe vamale 248.

vameși 7, 190, 309, 321, 329, 362, 415; foști ~ 309; mari ~ 430; foști mari ~ 93, 94.

varză, v. dări și slujbe.

vatră de sat, v. sat.

vatafi (vătavi, vătăgi) 100, 183, 272, 282, 284, 322, 397, 405, 416, 418; foști ~ 173, 184, 191; mari ~ (de ținuturi) 317, 348,

359, 408; foști mari ~ 318; ~ de vieri 400; ~ de sinețari 309; ~ de graniță 241; ~ de curtea domnească 250; v. și țigani.

vătăman 105, 111, 241, 324, 338, 401, 419, 426, 432.

veclul, boierești 162, 170, 208, 211, 280, 289, 375; mănăstirești 77, 327, 356, 386, 427.

vecluire 70, 388.

velnițe 123.

verii 110; v. și vătăfi.

vig, v. măsurii, postavuri.

vii 10, 19, 38, 56, 58, 72, 84, 103, 110, 124, 127, 148, 159, 165, 174, 192, 198, 234, 238, 257, 260, 267, 290, 297, 308, 311, 382, 390, 400, 402, 417, B; curpeni de ~ 175; locuri de ~ 53, 234; în descrieri de hotare 63, 172; v. și dări și slujbe, prețuri.

vin 275, 350; v. și dări și slujbe.

vistierie 23, 57, 118, 141, 240, 244, 254, 298, 315, 319, 366, 396, 424, 430.

vistiernicul 37, 82, 101, 187, 189, 246, 272, 368, 404.

vistiernicul 16, 29, 43, 42, 73, 78, 91, 96, 100—102, 132, 153, 178, 179, 185, 197, 210, 212, 228, 236, 550, 251, 260, 265, 278, 285, 299, 326, 335, 390, 411, 419, 435; foști ~ 87, 140, 213, 236, 250, 270, 416, 418; mari ~ 93, 146, 169, 203, 218, 435, II; foști mari ~ 170; ~ ai doilea 93, 210, 281; ~ ai treilea 93.

vite 63, 240, 287.

viței, v. vaci.

vizir, greutate de la ~ 217, 218.

vinzări-cumpărări: passim; v. și protinisis.

vlădică, v. mitropolit.

voiți, v. șoltuzi.

vornic 8, 10, 13, 16, 34, 42, 44, 61, 73, 76, 93, 94, 103, 135, 140, 144, 147, 172, 188, 208, 219, 224, 236, 299, 326, 328, 329, 331,

333, 336, 341, 350, 362, 363, 375, 390, 406, 409, 414, 420, 435; foști ~ 4, 13, 43, 44, 85, 90, 114, 125, 145, 164, 179, 211, 309, 318, 324, 366, 391, 411, 414, A; mari ~ 166, 184, 213, 293; foști mari ~ 42, 83, 87, 93, 103, 120, 148, 193, 270, 286, 289; mari ~ de Țara de Jos 42, 56, 87, 91, 93, 120, 144, 146, 169, 174, 185, 203, 250, 251, 265, 270, 278, 287, 298, 299, 309, 435, II; mari ~ de Țara de Sus 42, 58, 91, 93, 185, 203, 218, 250, 251, 265, 287, 299, 374, 416, 418, 435;

~ de gloată 42, 43, 90, 91, 93, 115, 117, 125, 135, 141, 153, 154, 164, 169, 187, 210, 235, 236, 251, 265, 270, 276, 284, 299, 342, 393, 414, 435, 437; foști ~ de gloată 87, 109; ~ de poartă 22, 65, 197, 220, 250; ~ de tirg 61; foști ~ de tirg 26; v. și namesnicul, urcadnicul.

Z

zapise, v. acte.

zalog (amanet), sate, părți de sate, ocini, vii puse ~ 9, 20, 121, 128, 140, 185, 199, 216, 229, 280, 321, 421, 430; vite puse ~ 332; perioadă de zalogire 216.

zeciuială, v. dări și slujbe.

zestre, v. oclnă.

zl, termen de judecată 70, 128, 134, 199, 219, 226, 244, 254, 280, 292, 298, 399; termen pentru restituirea unei datorii (vadé) 208, 280; termen pentru răscumpărarea unei ocini zalogite (soroc) 185, 421; termen pentru un schimb 12; termen de plată 80.

zlătar 290.

zloți, v. bani, dări și slujbe.

zugrav 329.

LISTĂ DE CUVINTE ȘI EXPRESII SLAVE DIN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ

az (eta, eto, etu~)	= eu (adică ~)
biv	= fost
Blagoveștenie	= Bunavestire
Bogomateră	= Maica Domnului
Bogoslov (Ioan~)	= Gură de aur (Ioan~)
brat	= frate
ciast	= parte
cupeț	= negustor
dăștera, dăști	= fiică
deala	= faptă
deni, dini, dni	= zile
dobrih	= buni
Dolneai Zemli	= Țara de Jos
ducică	= fiică
dvornic glotnii	= vornic de gloată
ego	= (al, a, ai, ale) lui
gospod	= domnesc
gospodin	= domn
i	= și
ideje est	= unde este
i proci	= și altele
iscal, iscah	= a iscălit
leat, let, vă leato, vălet, velet	= anul, în anul
liudi	= oameni
meseșă, miaseșă	= lună
mnoghii	= mulți

namesnicoi	= dregătorului
neponudiți	= nesiliți
o Hriste	= întru Hristos
ot	= de, de la, din
ot tam	= de acolo
oteți, otiți, otți (318~)	= părinți
pis (u); pisah, pisal	= scris (la); a scris
pol	= jumătate
Preacista	= Preacurata
Prediteci	= Înainte mergătorul
priviliia	= privilegiu
procleat, procleți	= blestemat (i)
sam	= însuși
să, si	= cu
sestra	= soră
se ubo az; ~ mi	= adică eu; ~ noi
sint, slnă, slнове, slnovi, sin	= fiu, fii
smerenie	= smeritul
starago	= cel bătrîn
sveataa, sveatai, svcati, sveti, sfete	= sfînt (ă)
tij	= de asemenea
treclcat	= de trei ori blestemat
u (Ias)	= la (Iași)
uci	= a învățat
Văznesenie	= înălțare
vel	= mare
veleal	= a poruncit
volost	= ținutul
za	= pentru
zeat, zet	= ginere

† Иш воєвода, сынъ воєвода,
вожію (вожію) мнлостію, господаръ Земаи Мѡла-
давскон.

Пишемъ слѣдѣ нашимъ, прѣкъланемъ шт волост
....., ѡрѣдникомъ шт трѣг н шолтузомъ н
прѣгаримъ шт тамъ кѣмъмаромъ которѣи въЗн-
маетъ камѣнѣ шт трѣг

Ге ѡво ми (мѣ) ето мѣ вел
логофетъ н вел(великинъ, вѣ) дворникъ
Долѣн (Бншнѣн) Земаи н (вѣн, вѣншнѣн)
хѣтманъ н прѣкъланъ Гѡчанскѣи н (вѣл)

= † Io..... voievod, fiul voievod
din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei.

= Seriem slugilor noastre, pircălabilor din ți-
nutul ureadnicilor din ținutul
și șoltuzilor și pîrgarilor de acolo.....
cămănarilor care vor lua cămăna din ținutul
.....

= Adică noi mare logo-
făt și (marc, fost) vornic al
Țării de Jos (de Sus) și
(fost) hatman și pircălab de Suceava și

вѣстѣрникъ (кабачѣр сіс.) и дворянъ глотиѣи
и нѣмѣхъ многѣхъ болярѣи и воиѣи прѣдѣнѣи ѡт дѣор
господѣи ѣго мѣлѣсти; шолѣсѣ съ ѣи
прѣгарѣи и кѣпецъ и многѣи людѣи добѣрѣхъ,
мѣшчѣи ѡт тѣрг.; и многѣи людѣи добѣрѣхъ,
вѣсѣи мѣжѣи.

ГЕ (ОУЛО) ДЗ ЕТО(ЕТУ, ЕТА) ДЗ
 СЪ ИМЕТИНИ МОА, ДЪЩА, СЪНЪ
, СЪДВОРН УБО Запис дозрвопан и неким
 непонуждин, а ни приселовани, въдетъ За дозрво
 пан мон.....

Смѣрениѣ ермонахъ и весъ сѣборъ въ
сѣктѣ монастырѣ.....

ГЪН (сѣ) ВАМ ПИШЕМ ГОСПОДСТВА МН, ИНАК ДА
НЕ УЧЕНИТЕ (УЧИНИ, УЧИНИШИ), ДА НЕ БЪДЕТ (БЪДАТ)
..... И НИ ДА СЪ НЕ УМИШАЕТ И БОЛШЕ
НИШТО ДА СА НЕ КАЛОЕТ НА НИХ И НИКОЛЖЕ ПРѢД
(ПРЕД) СНАМ АНСТОМ ГОСПОДСТВА МН.

ТҒР АА ЗНАЕШ.

Да сѣ (се) знаеѣт.

СНАГЕ (ТОЕ) ПИШЕМ И СЕБѢ ДАТЕЛ СЪ СММ НАШ
ЗАПИС.

Пис (писал) 8 (въ) град (градъ)
въ лѣто (лѣто) мѣсеца (мѣсѣца, месеца)
..... дѣни (дѣнь, дѣни).

† Самъ господи́нь велѣа (рече).

Нw КОЕКОДА.

..... ВЕА ЛОГОДЕТ ДЧН Н СЛ НСКДЛХ (НСКДА).

† ПЗ (ДІЛЖИ, ВРЖИВ) ИСКАА, САМ ИСКАА, ПИСАА(ПИСАХ, ПИСАХМО, ПИСАН) РЖКОН ПИСАНА И ПЧАТ.

..... (mare) vistlernic (clucer etc.)
și vornic de gloată și alți mulți
boieri și oșteni de frunte de la curtea
milostivirii sale domnului.....; șoltuz cu
12 plrgari și negustori și mulți
oameni buni, tirgoveți din tirgul;
și mulți oameni buni megiesi dimprejur.

= Adică eu
cu cneaghina năa fiica,
fiul, am făcut acest zapis de bună-
voie, nesiliți de nimeni și nici asupriți, ci
să fie de bunăvoia mea

= Smeritul ieromonah și tot soborul
de la sfînta mănăstire

= Aceasta vă scriem domnia mea, altfel să
nu faceți, să nu fie..... și mai
și altul să nu se amestece
mult nimeni să nu-i învâluiască
niciodată înaintea acestei cărți a domniei
inele.

= Asa să slui.

= Să se ştie.

**= Astfel (aceasta) scriem și mărturisim cu
acest zăpis al nostru.**

= Scris (a scris) la (în).....
cetatea (tîrgul) în anul
luna..... zile.

= † Însuși domnul a poruncit (a zis).

= Io voievod.

= mare logofăt a învățat
și m-am iscălit (a iscălit).

= † Eu (diac, uricar) am iscălit,
Insumi m-am iscălit, am scris.....
am scris cu mina proprie și <mi-am pus>
pecetea.

LISTA DOCUMENTELOR CU DATA RECTIFICATĂ

Nr. doc.	Datarea din volum	EDIȚII	Data rectificată
3	<1632—1633> ianuarie 11.	Erbiceanu, <i>Mitropolia Moldovei</i> , p. 21 (rezumat).	„ianuarie 17”.
53	1632 (7140) mai 1, Iași.	Iorga, <i>St. și doc.</i> , XVI, p. 186, nr. 19 (rezumat).	„mai 30”.
149	<Cca. 1632> iulie 9, Iași.	Ghibănescu, <i>Surete</i> , II, p. 113—114 (orig.).	„cca. 7141 <1633> iulie 9”.
156	1632 (7140) iulie 20, Iași.	Bulat, <i>Din doc. m-rii Văratec</i> , „Arhivele Basarabiei”, VII, p. 94—95 (orig.); idem, <i>Doc. m-rii Văratec</i> , p. 84 (orig.).	„1632 (7140) iulie 5”.
179	<1632> august 20	Antonovici, <i>Doc. bîrlădene</i> , IV, p. 79—80 (orig.).	„probabil 1638 aprilie 20”.
264	<1632> decembrie 30, Iași.	Iorga, <i>St. și doc.</i> , VI, p. 19 (regest).	„1632 decembrie 31”.
332	<1633> mai 25, Cristești.	Hăjdeu, <i>Archiva istorică</i> , I, 1, p. 72 (orig.).	„cătore 1650 mai 25”
333	<1633> (714<1>) iunie <In. de 22>.	<Istrate (?)>, <i>Testamentul prințului Miron I</i> (orig.), p. 410—413. Hăjdeu, <i>Archiva istorică</i> , I, 2, p. 187—190 (copie). Stănescu, <i>Viața religioasă la români</i> , (copie), p. 124—135.	7140 iunie „1628”. „1628”.
336	<Cca. 1633 iulie 5>.	Iorga, <i>St. și doc.</i> , XVI, p. 183, nr. 8 (rezumat).	„cca. 1623”.
388	1633 (7142) septembrie 8, Zărnești.	Bulat, <i>Din doc. m-rii Văratec</i> , „Arhivele Basarabiei”, VII, p. 95 (orig.); idem, <i>Doc. m-rii Văratec</i> , p. 85 (orig.).	„1632 (7140) septembrie 8”.

**DOCUMENTE ROMÂNEȘTI
ÎN TRANSCRIERE CHIRILICĂ**

Doc. nr. 4

† Пѣдѣкъ нон, ꙗчорѣи лзи Нѣдѣбанико че аз фост корник, Бѣрмѣл ши.
Дѣмитрашко ши Тодосѣл ши ꙗчорѣи ши ꙗрацѣи ноц[т]ри тоци мѣртѣриси
къ ачест запис ал нострѣ към нон ам авѣт доав вадѣри де мори ꙗпѣрците де
алци ꙗраци ла Пѣтна, ꙗн грѣла де цос, ла сат ла Бѣлачеши; дѣчи нон, де бѣнѣ
вое а нострѣ, нѣм скулат ши нѣм токмит къ пѣринтеле Партенѣе ши къ алци
пѣринци де ла свѣнта мѣнѣстире де ла Бѣсѣрекани ши лѣм вѣндѣт ачѣле доав
вадѣри, дѣрептѣ ѡ сѣтѣ ши доавсѣч де талѣри, бани бѣни. Ши нѣс скрис
пѣринцѣи ла помѣник ши лѣс ꙗжкѣт кѣте три сѣте де летѣргѣи; пентр-ачѣ ма
врѣтос нѣм бѣкѣрат ши нон ши нѣс дат бани тоци, ѡ сѣтѣ ши доавсѣч де
талѣри плата дѣпани ши бани ши ѡи ши лѣм ꙗжкѣт ши запис домнескъ, съ хѣе
помаж ши пѣринциавр ноц[т]ри; ѡрѣ локѣла ла къмпѣ нѣ л-ам вѣндѣт, че-л
вом вѣнде ши локѣла, къ ачѣсте вадѣри, къндѣ нѣм ꙗпѣрци<т>¹ ѡчинѣе къ
алци ꙗраци ан ноц[т]ри, с-аз вѣнит доав. Ышл мѣртѣриси нон кѣтрѣ ачеши
пѣринци.

Ырѣ де съ кор скѣла чинѣла дн ꙗн ꙗрацѣи ноц[т]ри саз непоци пентрѣ
ачѣсте вадѣри къ пѣрѣ спре ачеши пѣринци, нон не вом пѣрѣ къ д[ѣ]-ꙗши; дѣчи
ѣде не кор рѣмѣнѣ, нон ле вом да лѡр лок пентрѣ лок ѡрѣ дн ꙗнтр-алте
мошѣи а ностре:

Ышл мѣртѣриси нон къ ачестѣ запис ал нострѣ ка съ съ цѣе ши съ съ
крѣсѣж.

¹ Omis in orig.

Шн аѡ фост Ыѡнашко Пѡѡс шн Прокѡпѣ дѣѡкѡл шн Нѣѡница дн ꙗ Бѣлѡтѣѡ
жѣмдѡ аѡ фѣкѣт ачѣстѡ токмалѡ шн Партѣнѣ дѣ Тѡѡлѡж шн Тѡѡнл шн Пѣѡлѣ
Чирѣш н Дѡсофѣн н Мнѣтрофан.

† Ёрѣмѡ Нѣдѣѡѡнѡ искѡл <т. р.>.

Дѡмнѣтрашко Нѣдѣѡѡнѡ искѡл <т. р.>.

† Бѡ лѣтѡ хѡрѡм гѣнарѣѣ сѣ дѡнн.

Doc. nr. 12

† Лѡпѡл Прѡжѣскѡл постѣѡѡнѡ мѣртѡѡрѣскѡ кѡ аѡстѡ скрѣѡѡрѣ а мѣ кѡмѡ
нѣ<м>¹ токмѣт дѣ бѡнѡѡѡл нѡстрѡ сѡ² пѣрнѣтѣѣ ѣѡмѣнѡл дѣ Ёнѣтѣ<л>³ѣ,
кѡ Нѣкѡлѡн шн кѡ пѣрнѣтѣѣ Гѣлѡсѣ шн Йѡнѣѡѡ шн Нѡстѡсѣ шн Гнѣдѡѡн шн
Ёпѣрѣдѡн шн кѡ тот сѡѡѡрѡл дѣ лѡ слѡнѡ⁴ мѡнѡстѣрѣ кѡрѣ мѡн сѡс скрѣѣ,
пѣрнѣтрѡ ѡн сѡтѡ, аѡѡѣ Рѡѡѡѡѡннѣ, чѣ-н ꙗ цѣнѡтѡл Нѣмѡцѡѡн, прѣ Бѡлѣ Йѡѡѡ,
кѡрѣ сѡтѡ аѡ фѡстѡ мѡн дѣнѣтѣ вѣѣѡѣ а ѡѡѡнѡлѡѡѡ нѡшѣрѣѣ.

Дѡпѡ ачѣ, тѡмѡпѡлѡтѡ-с-ѡ пѣрнѣцѣѡлѡр нѡстрѣ ѣшнрѣ ꙗ Цѡрѡ Лѣшѣскѡ
кѡ Кѡстѡнѣннѣ ѡѡѡѡ. Лѡѡт-ѡѡ Цѣѣфан ѡѡѡѡ Тѡмѡшѣ ачѣл сѡтѡ чѣ мѡн сѡл⁴ скрѣѣ,
шн л-ѡѡ дѡт ѡѡстѡр пѣрнѣцѣ дѣ лѡ Ёнѣтѣѡѡѡ шн лѣѡ фѣкѣт шн днѣрѣсѣ.

Пѣрнѣтр-ѡчѣ, нѡн ѡмѡ ѡѡѡтѣт, ѡнѡ, сѡ нѡ мѡн ѡѡѡѡ гѡлѡчѣѡѡ кѡ нѡшн,
ѡлѡѡ, сѡ фнѣ шн пѣрнѣтрѡ сѡѣлѣѡл пѣрнѣцѣѡлѡр нѡшѣрн шн ѡл нѡстрѡ шн ѡмѡ
токмѣт сѡ лѣ дѡмѡ трѣн сѡѣѣ дѣ тѡлѣрн бѡнн прѡѡн шн ѡпѣт ѡпѣ шн ѡн ѡрѡѡѡсѡрѡ
шн пѡтрѡ бѡн ꙗнѣѡѡѡѡѡ шн дѡн тнѣнѣрн трѣтѣннѣ. Бѡннн лѣѡѡ дѡт тѡѡн ѡѡѡѡѡ,
ѡчѣѡѣ ѣ дѣ тѡлѣрн, шн чѣн ѣ бѡн ꙗнѣѡѡѡѡѡ, ѡр ѡпѣлѣ шн чѣн ѣ бѡн тнѣнѣрн
ѡмѡ токмѣт сѡ лѣ дѡѡ лѡ Йѡпѡс шн сѡ нѣ дѣ шн ѣн ѡтѡѡнн днѣрѣсѣѣ чѣ ѡѡ
ѡѣѣ прѣ ачѣл сѡт, чѣ мѡн сѡс скрѣѣ.

Прѣ мѡн мѡрѣ крѣднѡѡѡ ѣѡ ꙗнѡѡѡн ѡмѡ скрѣѣ шн мѡѡмѡ нѡс шн пѣчѣтѣѣ.

Пнѣ ѡ Ёѡѡѣѡ, вѡ лѣтѡ хѡрѡм мѡрт ѣѡ.

† Шн-ннѡѡѡѡѡѡ токмѡлѡл ѡ нѡстрѡ с-ѡѡ прѣѡѡѡѡѡ пѡпѡ Цѣѣѣѡ<н>⁵ шн
пѡпѡ Йѡѡѡѡѡ шн Гнѣгѡрнѣ Кѡрѡѡскѡл шн Йрѣмѣѡл Йѡлѡш шн Гнѡѡргнѣ ѡѡрѡѡѡѡѡѡл
шн шѣѡ нѡс тѡѡн пѣчѣѡѡѡѡѡ.

Йѡ Лѡпѡл Прѡжѣскѡл <т. р.>.

† Пѡп Йѡѡѡѡѡ <т. р.>.

¹ Loc rupt in orig.

² Slavonește, pentru кѡ.

³ Greșit, în loc de сѡѡнѡ.

⁴ Greșit, pentru сѡс.

⁵ Omis în orig.

† Попа Цифан <т. р.>.
Ирѣмѣ Юлѣш <т. р.>.
Гангорѣ Къръскѣл <т. р.>.
Гѣоргѣ Бърбинар <т. р.>.
Гангѣр <т. р.>.

Дос. nr. 58

Ето аз, Гѣнгѣ вел логофѣт и Кужѣ вел дворник Горнѣи З<г>¹ман скрѣм
към аз вѣнт ѡннантѣ ноастрѣ Мѣрѣ, фѣмѣ Гангорчен крѣнторѣл, чѣз фостѣ
ши фѣчорѣл съз, къ Ивнашко дѣ трѣг дѣ Иш, дин Шлица Стрѣнѣ. Дѣч с-ѣз
токмѣт диннантѣ ноастрѣ ши аз вѣндѣт ѡ фѣлчѣ ши ѡн фѣртаю дѣ вѣе дин
дѣла Копѣлази Петрен лѣи Бѣлатѣ ч-ѣз фостѣ пѣркѣлаѣ ла Бѣрхѣю ши ѡспѣнисѣи
дѣмисалѣ, Ингѣлинѣи ши фѣчорнлор сън, дѣрѣптѣ чинчсѣи дѣ злоци Бѣтѣци, ка съ
лѣ хѣе лор дѣрѣптѣ мошѣе ши къмпѣртѣрѣ.

Дѣрѣптѣ ачѣла, нон вѣсинд къ фѣк токмѣлѣ дѣ Бѣнѣв<о>¹е лор, дѣ нимѣнѣ
асѣпрѣци нѣч ѡнпрѣсѣраци, нон ѡнкѣ лѣ-ѣм фѣкѣт ачѣстѣ запис съ хѣе дѣ мѣр-
тѣрѣ дѣмисалѣи Петрен ши ѡспѣнисѣи дѣмисалѣи Ингѣлинѣи ши фѣчорнлор сън, ка
съ-ш фѣкѣ прѣ ачѣста мѣртѣрѣе ши алтѣ дѣрѣсѣ дѣ ла мѣрѣе са, дѣ ла водѣ.
Ичаѣста крѣѣм, ка съ съ шѣе.

Ши ман прѣ марѣ крѣдинѣтѣ нон ѣм ши нѣкѣлѣнт ѡнтр-ачѣстѣ запис.

Ѣ Иш, лѣкто хѣрѣм ман дѣ.

Из Гѣнгѣ вел логофѣт т. р.

Из Кужѣ вел дворник <т. р.>.

Дос. nr. 70

† Идѣкѣ ѣз, Тодѣр Петримѣи ши ѣз, Ивн Гросѣл ши ѣз, Ифѣмѣи Хѣндѣз,
дѣт-ѣм записѣл нострѣ ла чинѣнтѣтѣ мѣна дѣмисалѣи ѡспѣнѣлѣи, прѣкъм н-ѣм
ѣпѣкатѣ кнѣзѣи пѣнтрѣ Ивн сѣи Ифѣтодѣи Цнѣѣркѣи пѣ карѣ-и пѣци дѣмисалѣи
вѣчинѣи дѣи Дрѣгѣшѣи, към дѣ аѣтѣшѣи, ман ѣѣ дин, пѣн-ѣи доѣж съпѣтѣмѣи
съ съ аѣлѣ ел ѡнпрѣвѣтѣ къ тѣтѣ-сѣи Ифѣтодѣ ла Бѣш, съ стѣ ла днѣи къ дѣм-
исалѣи ѡспѣнѣлѣ, съ н съ аѣлѣгѣ дѣ ѣстѣи вѣчинѣи, дѣ нѣ ѣстѣи; арѣ дѣ н-ѣр вѣинѣи ла
сѣѣ ѡнѣсѣмнатѣ ши арѣ да дос, съ фѣи нон вѣчинѣи ѡн лѣкѣлѣи.

¹ Omis in orig.

Шн пентрѸ кредитца н-ам пѸс ши деѹнтеан.
 Леат ×врм̄ ман аѹ.
 ЄѸ Тоадѣр Петриман кизаш.
 ЄѸ Ион Гросѣа кизаш.
 ЄѸ Ифѣли ХандѸ кизаш.
 Шн 18, Басилѣ даскал, ам скрис записал.

Doc. nr. 121

† Ядекъ Зълъаче вт Пелеточ ши Цинцар вт там ши Гекита вт там
 де Къцелѣ[ш]ѹи ши Ывн[н]ашкѸ вт там ши ПрекѸп вт Итѣ[ш]ѹи, нон мърто-
 рисим кѸ софлетѣе ностре кѸм аѸ перит попен лѣи Яндонїе вт Пелетюч а бѸѸ
 ши ѡ вакъ пентрѸ Цефан вт там. ЯпѸн Цефан с-аѸ токмит кѸ попа де ш-аѸ
 пѸс а са партѣ де вчин[н]ж ден сат де Пелетюч ла попа Яндонїе зѣлог, пълнъ-и
 ва-и да внтѣлѣ сѸѸ ѣѹ талѣри бѸтѸц.

Де паста мърторисим кон кѸ истъ скрисо[р]ѣ ка се фѹи де марѸ кредитцж
 ши не-м пос ши печѣлѣ.

Шн с-аѸ токмит ден касѣ лѣи ПрекѸп вт Итѣ[ш]ѹи.

Де паста мърторисим ка съ съ цїѣ.

Бъ лѣто ×врм̄ юнїѣ ѣѹ.

ЯнтѸн вт Пелеточ писѣл.

Doc. nr. 136

† Иѡ ЯлиѢандрѸ Илїаш воєвода, вѸжїю мнлостїю, господарѸ Зѣли Мол-
 давскон. Дат-ам картѣ домнїи мѣлѣ рѣгѸторнлор ноѹри, еѣменѣлшн ши а тот
 съборѣа де ла скѸнта мѸнѸстире де ла ГѸлатѣ лѣи ПѸтрѸ водѸ, ден Дѣл,
 спрѣчѣ съ Хїѣ тари ши пѸтѣрнич кѸ картѣ домнїи мѣлѣ а лѣа а сѣчѸ ден
 сѣтѣл сквнтѣи мѸнѸстири, ден Шивнѣе, чинѣ ва хи арат аколѣ, ден пѣѹнѣ ши
 ден фѸн ши ден пѣѹнѣ ден бѸлѸи ши ден ѣѹи, съ Ѹ а сѣчѣ ден вин ши ден
 грѸдннн ден лѣгѣмн, ден чѣ вор хи ши дѣнтр-алтѸ ден тот фѹѣ чинѣ ва хи арат
 аколѣ сѸѸ ва хи косит, вѣри хїѣ кѸлѸраш вѣри кѸртѣн вѣри хїѣ чинѣ ва хи, де
 прѣ ла тоци ка съ анѣѸ а лѣа а сѣчѸ рѣгѸторїи ноѹри кѸлѣгрїи чѣ ман сѣс
 скрїѣм.

Шн пентр-ачѣа нмѣ съ нѣ кѣтѣсѣ а цинѣ саѣ а опри аннантѣ крѣцен
домнѣи мѣле. Иѣрѣ кѣн съ ва пѣрѣ кѣ стрѣнеѣа, съ вѣе съ стѣ дн фацѣ. И
нак не бѣдет.

✠ Ис, въ лѣто $\times\overline{\text{э}}\text{рм}$ юлѣ $\tilde{\text{г}}$.

† Гам господинѣ велѣа.

Иѣ Александрѣ воѣвода <т. р.>.

† Брѣла дѣнѣа <писал>.

Doc. nr. 215

† Иѣ Александрѣ Илѣаш воѣвода, божию милоостію, господарѣ Земан Мил-
давскон. Дат-ам картѣ домнѣи мѣле рѣгѣторилор нош[т]ри де ла свѣтан
мѣнѣстири де ла Бистрицѣ спри ачѣа съ хѣе тари ши <пѣ>¹тѣричи кѣ картѣ
домнѣи мѣле, а лѣа а стѣчѣ ден вѣи де ла Бакѣс, де пре Балѣ Кѣлѣгѣрѣаѣн,
чѣ-и датѣ де Шефан водѣ, кѣ присакѣ, свѣтѣи мѣнѣстири Бистрицѣи, чи съ
вор гѣси аколо при ачѣ валѣ, кѣи ман сѣс скрѣе.

Шн дѣрѣпт ачѣа, нмѣ съ нѣ кѣтѣси а цинѣ саѣ а опри аннантѣ кѣрѣи
домнѣе мѣле.

Иѣиждѣрѣе ши кон пѣхарничн де Бакѣс трѣбѣ съ н-авѣи а лѣа а стѣчѣ
ден вин ч-а хи при локол свѣтѣи мѣнѣстири а Бистрицѣи.

Иѣр кон ва пѣрѣ кѣ стрѣнеѣа съ вѣе съ <с>¹тѣ де фацѣ аннантѣ домнѣи
мѣле.

✠ Ис, въ лѣто $\times\overline{\text{э}}\text{рма}$ сѣптемврѣ $\tilde{\text{к}}$.

† Господинѣ велѣа.

† Гѣлотѣнѣ <писал>.

Doc. nr. 231

† Иѣнкѣ еѣ, Юрашко, скрѣи ши мѣрторѣсѣско ко чѣсто запис ал мѣѣ кон
еѣ дѣ бѣнѣвоа мѣ, дѣ нѣмѣ нѣконт, ницѣ асѣприт, нѣчѣ аѣрѣѣѣт, чѣ еѣ дѣ
бѣнѣво<а>¹ мѣ ам вѣндѣт а мѣ дрѣптѣ учинѣ ши мошѣе чѣ съ ва алѣѣѣ
партѣ Иѣраснан, фнкѣ Кѣтѣлинѣи, днн сат ден Росн, дѣ ватра сатолѣи ши ко
ѣз нѣнт ши ден кѣнпѣ ши ден царинѣ ши ден дѣл ши ден валѣ ши дѣн пѣдѣрѣ,
ко тот виннѣол. Иѣаѣта учѣнѣ ѣ-и вѣндѣт еѣ дѣмисалѣ ѣѣпѣнѣсѣи Пѣскѣлинѣи

¹ Omis in orig.

ши Хиюлзи дѣмисале, лѣн Дѣмитраке, ка съ-и фин дѣмилорсале дрептѣ учинѣ
ши мошин а нѣпоцилор дѣмилорсале, w-м вѣндѣт дрепто патрѣсничѣ дѣ талери
бѣтоц.

Шн ꙗ токмала дѣмилорсале аѣ фоста попа Ивнашко ден Кѣтѣшѣни шн
попа Яврам дѣ Питничѣни шн Пѣтре хотногол wt там шн Басилин дѣ Мѣсѣхѣ
нѣштѣ шн Шефан wt там шн Костѣн дѣ Роси шн Тоадѣр дѣ Нѣгошени шн
молци wмѣни бѣни бѣтрѣни шн тѣнѣ<ри>¹ аѣ фоста ꙗтр-ача токмала. Пѣ ман
маре кредѣнци нѣмо пос пѣчѣциналѣ шн искѣлиторилѣ.

† Лѣсъ аѣста партѣ w-м конпѣрат ѣз Юрашко Гоншор дѣ л<а>¹ Ярасни,
фита и Кѣтѣлинѣ.

† Лѣто «ѣрма октомерѣе кѣ.

† Яз поп Яврам <т. р.>.

† Яз Юрашко пѣркѣлаѣ ам скрес <т. р.>.

Doc. nr. 245

† Ядекѣ Ывн Карапотона шолтѣзѣл кѣ ѣї прѣгари шн прѣтѣл Шефан чел
домнескѣ шн Мафѣтю Рошка шн Накѣл кѣпец шн Динга дѣ тѣргѣ дѣ Брѣлад
шн мѣлци wмѣни бѣни шн бѣтрѣни шн Максим дѣ Кѣлимиѣнѣе шн Дѣмитрѣ
дѣ аколѣ шн Захарѣицѣл дѣпак<ѣ>¹лѣ дѣ Минѣци скрѣ<м>¹ шн мѣртѣрѣсим кѣм
аѣ вѣнит ꙗнинтѣ ноастрѣ Докѣла, фата лѣн Яресѣ питарѣл ч-аѣ фост шн фѣчорѣи
ѣн, Бѣлан шн Шефан шн Моглѣдѣ шн кѣ сѣрорилѣ лор, ден сат дин Грѣдѣцин,
дѣ бѣнѣвоѣ лор, дѣ нѣмѣнѣ кѣмаци, нѣч нѣконци ш-аѣ вѣндѣт ѣї тоатѣ партѣ
лор, кѣт аѣ аѣѣт ѣї дѣ ла сат дѣ ла Дракѣни, дин ѣѣмѣтатѣ дѣ сат а патра
партѣ, мошѣе дрѣптѣж, кѣ тот вѣнитѣл, кѣ лок дѣ фѣнац шн кѣ лок <дѣ>¹ присакѣ
шн кѣ лок дѣ царинѣ шн кѣ лок дѣ моарѣ ꙗтр-апа Стѣдѣнѣцѣлѣн. Шн ачѣ
учинѣ шн мошѣе а лор дирѣптѣж, ѣн w аѣ вѣндѣт лѣн Япостолѣ нѣгѣцѣторѣл
дѣ Брѣлад шн фѣчорѣлѣн съѣ Костантин, пѣнтрѣ донспрѣѣѣчѣ галѣни дѣ аѣр, ка
съ лѣ хѣе лор мошѣе нѣвинноватѣж ꙗ вѣчи.

Дѣч нон, вѣѣндѣ дѣ бѣнѣвоѣ лор токмала бѣнѣ ꙗнтрѣ ѣн шн платѣ
дѣпинѣнѣ. нон ꙗкѣ лѣм фѣкѣѣт лор ачаѣтѣ мѣртѣорѣе дѣ ла нон, ка съ хѣе дѣ
кредѣницѣ пѣнѣ чѣ-ш ѣа фачѣ шн дирѣѣсѣ долинѣѣ.

Шн пѣнтрѣ кредѣница с-аѣ пѣсѣ шн пѣчѣтѣ вѣрѣлѣн ꙗтр-ачаѣта мѣртѣорѣе.

И нѣ да [с]ѣм нѣ ѣминѣѣют.

Бѣ лѣто «ѣрма мѣсѣца нѣмѣрѣе кѣ.

¹ Omis in orig.

† Пѣк еѡ, Петре дѡрник де глаотъ, мѣртѡрненм кѡ честѡ запис аа мѣѡ
кѡм аѡ вѣнит ѡнанте ноастрѡ Бежан, фѣчорѡл аѡн Етан ден тѣргѡ де Пѣѡа де
ш-аѡ дат а са дерептѡ мошине ден сат ден Концеѡи че сѡ ва алѣѡе партѣ мѡне-са
Еѡрѡдникѡн, фѡта аѡн Драгоман вѡтавѡл, че сѡ ва алѣѡе партѣ ен ден мошине
ши ден кѡмпѣртѡрѡ, кѡ тѡт вѣнитѡл, Петрен аѡн Мѡткѡ, пентрѡ кѡчи ѡѡ
фѡст фѡрат неѡе кан ши с-аѡ гѡснт де фѡцѡ ла Бежан ши ла алѣе соѡин а
салѣ. Дѣч ш-аѡ пѡтит капѡл де-нкисѡварѣ кѡ ачаствѡ мошине, денанте Петрен
аѡн Мѡткѡ, пентрѡ аѡен кан.

Кѡм аѡ фѡст ѡнтр-аѡаста па<че>¹ ши токмалѡ мѡлѡи ѡамени бѡни де
пенпреѡѡр мѣѡиѡш, Гангорѡе Еѡсанѡл де Торѡеѡи ши Фѡтѡл де Миклеѡи ши Нѣне
де Миклеѡи ши Гѡѡрге де колѣ ши Еаснаѣ де Гѡлѣѡеѡи ши Юѡашкѡ де Мѡѡкани
ши Прекопѣ де Бѡрѡѡи ши аѡи мѡлѡи ѡамени бѡни ден пенпреѡѡр мѣѡиѡш, ка
сѡ-и хѡи мошине дѣрептѡ аѡн Мѡткѡ ѡн вѣчи.

† Пис ѡ Ис, вѡ лѣѡѡ ѡѡрма фѣкрѡарѣѣ ѣ.

† Еѡ, Дѡмнтрашко Микѡл, даѡ ѡнре кѡ частѡ скрисѡарѣ а мѣ де рѡндаѡл
ѡѡинѡлѡр ши моѡѡѡлѡр мѣлѣ че мѡ-ѣѡ присѡснт де пѡринѡѡи мѡен, Дѡмнѣѡѡѡ
сѡ-и поменѣскѡ, кѡ сѡнтѡ тоатѣ ѡѡинѣлѣ мѣлѣ дѣѡсѣнт де аѡи фѡаѡѡи ан мен
ши де алѣе рѡдѣ ан мѣлѣ ши нѡмѣ н-арѣ нѡче ѡ трѣѣ ѡ пѡрѡнѣлѣ мѣлѣ че ам
ши де ла татѡл мѡѣѡ, Дѡмнѡѡѡѡ-л поменѣскѡ, ши де ла ѡѡма мѣ ши нѡче
сѡнтѡ датѡр немѡрѡн нѡче кѡ ѡн бан. Мѡр принтр-аѡѣѡ, еѡ лас, дѡпѡ датѡл
сѡфлѣтѡлѡн мѡѣѡ, кѡтѣ ѡѡинѣ ам еѡ ши кѡтѡ аѡѡ<ѡн>²снтѡ ам еѡ ши бѡкатѣ,
тоатѣ сѡ фѡѣ ѡѡпѡѡѣсѣн мѣлѣ, ѡнтѣмѡѡн. Ши нѡмѣ сѡ н-анѣѡ нѡче ѡ трѣѣ ѡ а
траѡѣ сѡѡ а лѡа чеѡа де ла дѡнса, кѡче сѡнтѡ алѣ мѣлѣ дѡрѣптѡ, дѣѡсѣн де
тоѡи фѡаѡѡи, кѡм ши ман сѡс скрѡѡ. Пѡѡѡ мѡртѡрнѣск¹ аѡѣстѣ кѡѡентѣ
ла вѡтрѡѡѣѡи, ла моартѣ мѣ. Мѡр де сѡ ва тѡмпа моартѣ манте ѡѡпѡѡѣсѣн
мѣлѣ дѣкѡт ноѡѡ, ѡѡѡѡ сѡ н-анѣѡ нѡмѣ нѡче ѡ трѣѣ кѡ ѡѡинѣлѣ ен, че сѡ
аѡѣм нѡн а не коѡѡѡда ѡнѡл пре алѣ.

Мѡр ѡнне ва вѡѣ сѡ стр<ѡнѣ>³токмала ноастрѡ сѡ фѡѣ неертат де Дѡмнѣѡѡѡ
ши де Прѣѡнста ши де тѡѡ ѡѡѡи ши де тоѡи сѡѣнѡи.

¹ Loc rupt in orig.

² Omis in orig.

³ Loc şters in orig.

Шн аа ачасть нѣкое шн боалъ шн моарте а мѣ фост-аѣ дѣховникѣл мѣѣс
чел бѣтрѣн, попа Шефан шн аа донѣ дѣховник, попа Петра дѣ Грѣмѣшн шн
попа Михѣалъ дѣ трѣг дѣн Сирѣт шн попа Тома дѣ аколо шн попа Блашко
ѡт Бѣмѣлѣшн шн попа Василѣ шн попа Георгѣ дѣ Рѣгѣшѣшн шн Демѣтрѣ Понѣч
шн Грекѣл дѣн Сирѣт шн Шефан дѣ аколо шн аацн ѡамѣнѣѣсѣнн.

Шн 18 Николай Браухъ ам скрис ачест запис.

Doc. nr. 315

† Ив Палеандру Иліаш коевода, божію милостію, господаръ Земан Молдавскон. Ідикъ ас вѣнитъ аннантѣ домиїи мѣли попа Тимофѣин ши тотъ съборюа де ла мѣнѣстирѣ де ла Сеѣтѣн Саба <ши>¹ с-ас жележитъ пре Манолаци камъ-шолъ съкъидъ к-асъ лѣатъ въ сѣтъ де галабини, бали бѣни, ши асъ пѣсѣ зѣлогъ чинчи фѣлчи де вѣ. І ден Іѣш, де ла Копѣс, ден дѣлѣа де мижлокъ, къмъ асъ арѣтатъ ши записъ. Ши асъ фостъ ачасть токмалъ въ врѣмѣ де дѣмѣлатъ, манъ аннантѣ де то-ате даторїи, че асъ фѣкѣтъ іа ши де <ла>¹ Калканѣла.

Пентрѣ ачасть, въсѣчу домиїа мѣ записѣа лзи Манолаци къмъ скрѣе прѣ ачасть даторїе, къмъ іастѣ въ врѣмѣ де дѣмѣлатъ, домиїа мѣ лѣмъ датъ съ-шъ цѣ вѣни, къмъ ши пѣнѣ акмѣ лѣсъ цѣнѣтъ, пентрѣ банїи лор.

Іачасть скрѣемъ, антр-алтъ кипъ съ нѣ хѣе.

Ѫ Іѣс, въ лѣто хрѣма мартїе кн.

† Самъ господинъ вѣлѣа.

Ив Палеандру коевода <т. р.>.

† Кѣзакѣла <писалъ>.

† Іѣз Пачъ стѣлникъ скрѣемъ ла прѣкълаѣїи де Нѣмѣцѣ ши ла шолтѣс ши ла прѣгарѣи ши ла тѣци вѣрѣшѣїи де аколѣ. Дѣмѣзъ-ѣтъ цѣнѣ де рѣндѣла оуѣни лѣкъ де фѣлацъ ч-асъ фостъ дѣмѣнѣскѣ, дѣнъ цѣсъ де хотарѣла свѣнтѣи мѣнѣстѣри а Гѣкѣлаїи, че ачѣа лѣкъ де фѣлацъ с-асъ мѣлоствѣнтъ мѣрѣїа са Моїси водѣ, а чѣкѣ дѣмѣнѣїи дѣнтѣи, съ фѣїе а свѣнтѣи мѣчѣстѣри а Гѣкѣлаїи ши асъ фѣкѣтъ ши записъ де ла мѣрѣїа са пре ачѣа лѣкъ.

Прѣнтрѣ-ача, ши нѣи, дакъ аи въсѣтъ записъ мѣрѣїи салѣ, аи фѣкѣтъ ачасть картѣ а нѣастрѣ ла вѣнъ съ аѣци а лѣса ачѣа лѣкъ де фѣлацъ а пачъ съ-а косаскъ кѣлѣгѣрѣїи де ла Гѣлѣла, къмъ скрѣе ши а записѣла [мѣ]мѣрѣїи салѣ лѣи водѣ. Іѣанъ мѣлатъ съ нѣ фѣлѣїи, ч-асъ дѣтъ мѣрѣїа са свѣнтѣи мѣнѣстѣри, тѣтъ іастѣ датъ.

Дѣчъ въ скрѣемъ ши съ фѣнѣ сънѣтош.

Писъ оу Іѣш, лѣто хрѣма августъ Ѫ.

Іѣз Пачъ вѣла стѣлникъ искаа.

¹ Omis in orig.

† 68, Гиргѣе кѣптанѣа, скрнем мѣтанѣи ши фкинѣчѣне молнтѣни тѣлѣ, пѣринтѣ Нилѣ, ши а тот сѣборѣа дѣ ла сѣвѣнта мѣнѣастирѣ дѣ ла Пѣнгѣраци, нѣдѣжѣ ист храм Гѣкѣти Днѣмтрѣ. Ялтѣ, дѣм цирѣ молнтѣлор коѣстрѣ дѣ рѣндѣа аѣи Зосин кѣлѣѣрашѣаѣи дѣ ла присѣаа молнтѣлор коѣстрѣ дѣ ла Гѣничѣни; аѣ кинит Нѣгѣрѣа аколо ла молнтѣлѣ коѣстрѣ дѣ аѣ грѣнт нѣцѣ кѣвинтѣ фѣрѣа аѣкрѣ ши фѣрѣа испрѣаѣ кѣтрѣа молнтѣнѣ коѣстрѣ, кѣрѣа молнтѣнѣ коѣстрѣ вѣаѣи прѣтивит аѣлѣи ѡм мѣнѣчѣнос ши аѣи тѣланѣцѣа, дѣ аѣи трѣмѣс картѣ ла чѣн нѣпоѣи а кѣаѣгѣрѣаѣи. Дѣчѣи сѣа нѣ вѣ прѣтивѣиѣи, молнтѣлѣ коѣстрѣ, аѣлѣи ѡм мѣнѣчѣнос, кѣ нѣн цѣм, кѣ сѣфлѣтѣлѣ коѣстрѣ, кѣ аѣстѣи пѣринтѣ вѣи ши прѣаѣи молнтѣлор коѣстрѣ.

Дѣласта скрием ши съ фнцн сънѣтоши ѿ Христа, амин.

Дан микѣл молит(кѣ)¹лѣ врѣстѣ,² Сиргѣе кѣпнтанѣл нскал <т. р.>.

† Ядекъ еъ, Тѣдора, фата и Драгиче, непоата Настин, ахъми пре мене
мрътърисекъ къ честъ запис ал мѣс към де ебъвоа ма м-ам пакат ши м-ам
ахъат непотъ-мѣс Некитен шт Бъртоп ши там дат тотъ партѣ ма де щиннъ
ден сат ден Бъртопъ ши ден Лѣбѣцин ка съ-н фѣе аш щиннъ кѣтъ съ ка алаце
партѣ ма ши мошнѣ. Ахъ еа ахъкъ съ ахъъ а мѣ грижи ш-а мѣ комѣнда.

Ир чине ва стрика апастъ дѣ бѣнѣвое токмадѣ а мѣ съ фѣе неертат дѣ
Дѣминеѣъ ши дѣ скѣнта Пречнста ши дѣ тоц скѣнѣйн ши дѣ тоц апостоаїн ши
дѣ три сѣте ши ѡптѣспрѣѣче ѡтѣи че сѣмѣъ анѣъ Никѣста¹.

Шиястаъ токмакъ в ам фъкъст денантиса фръцине-мѣс, азъ Еснлѣ
 шн попа Яндрѣшко вт Брътоп шн попа Ывн вт там шн Захарѣа дѣакон вт там
 шн Еснлѣ еист^нерничел^а вт там шн Геврѣе вт там шн мѣлци влмenni еснн
 шн Елѣксѣа вт Тѣтърашн.

ДѢСТА МРЪТЪВРИМ ШИ НОН ДЪПЪ ЛЪКРЪ ЧІАМ ВЪЗЪТ ТОКЪМАЛЪ ДѢ БЪНЪКОЕ
ШИ ФІННДЪ НОН АКОЛО АН ТОКЪМАЛЪ.

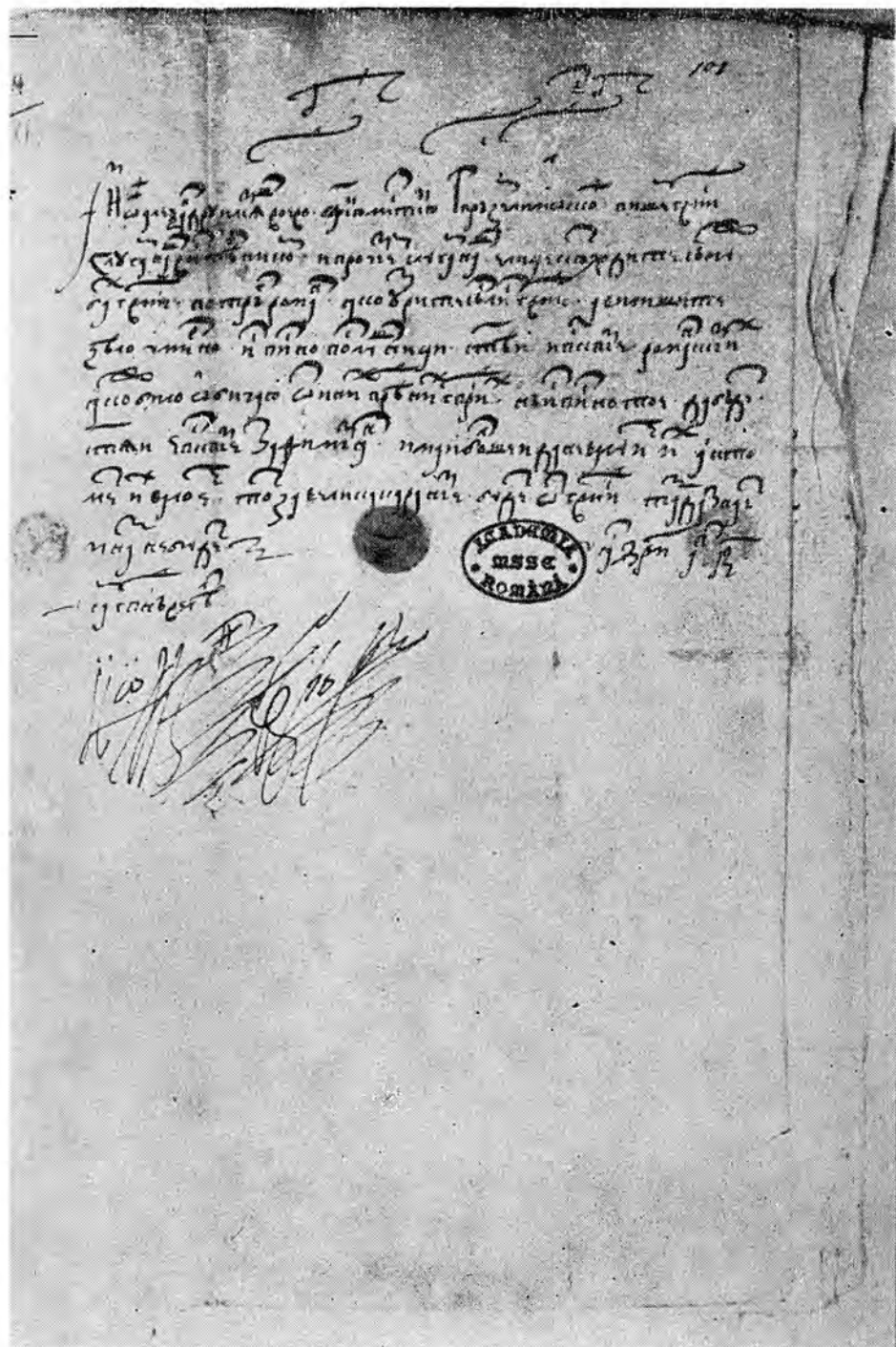
Шн прѣ мѣн мѣре мрѣтѣрнѣ н^ѣм^ѣ¹ пѣс печѣцнѣ.

Пис 8 Ерѣтоп ѡтомврїѣ 8.

¹ Omis in orig.

² Pentru H_2O și H_2O_2 .

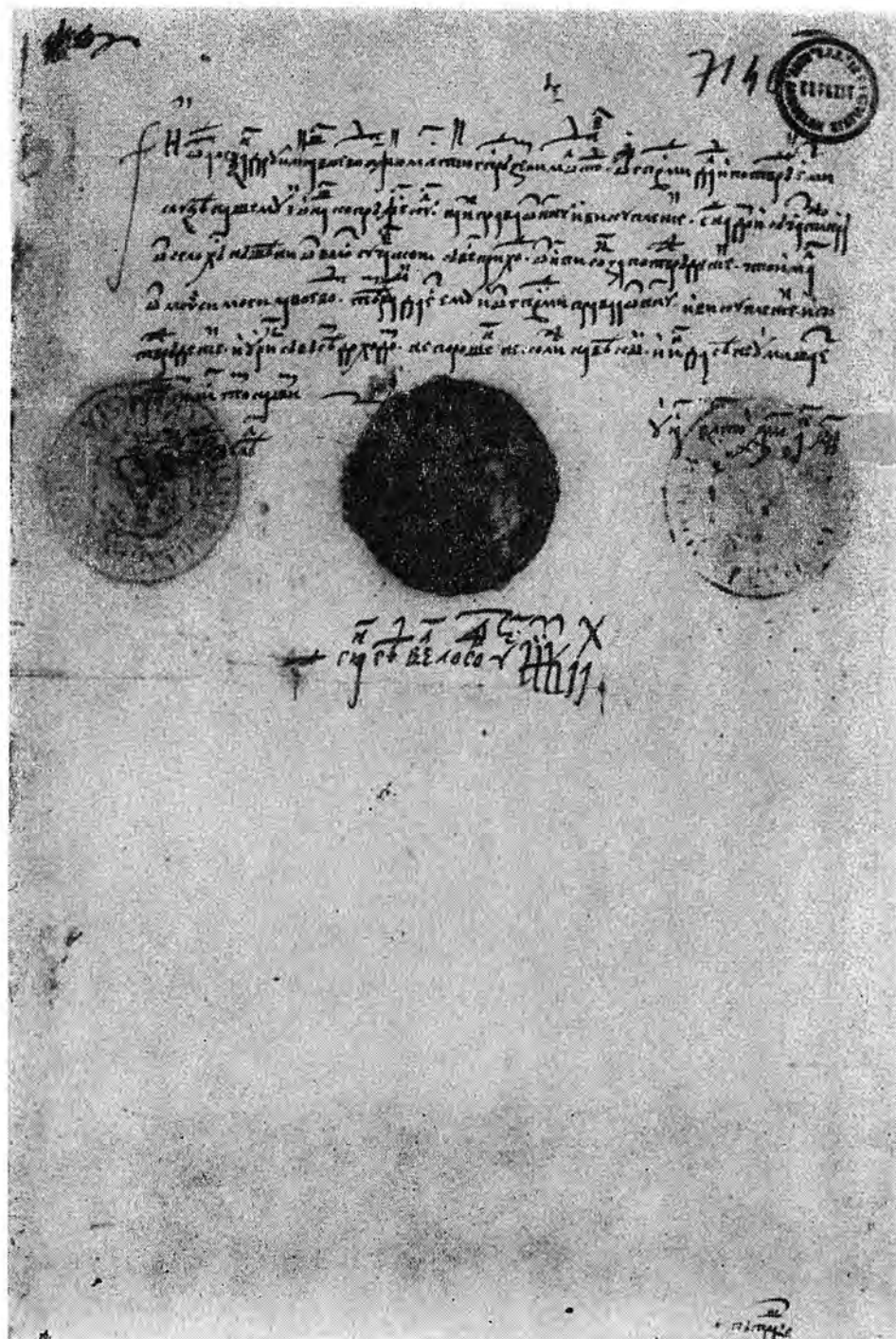
F O T O C O P I I

Pl. I = Doc. nr. 29

Pl. II = Doc. nr. 31

Pl. III = Doc. nr. 33

Handwritten text in a cursive script, likely a legal or administrative document. The text is written in a single column and includes various words and phrases, some of which are underlined or written in a larger, bolder script. The document appears to be a record of a transaction or a legal agreement, with several lines of text starting with 'Hic' or 'Hic' followed by a name or title. The text is written in a dark ink on a light-colored paper.

Handwritten text in a cursive script, likely a continuation of the document above. The text is written in a single column and includes various words and phrases, some of which are underlined or written in a larger, bolder script. The document appears to be a record of a transaction or a legal agreement, with several lines of text starting with 'Hic' or 'Hic' followed by a name or title. The text is written in a dark ink on a light-colored paper.

Handwritten text in a cursive script, likely a continuation of the document above. The text is written in a single column and includes various words and phrases, some of which are underlined or written in a larger, bolder script. The document appears to be a record of a transaction or a legal agreement, with several lines of text starting with 'Hic' or 'Hic' followed by a name or title. The text is written in a dark ink on a light-colored paper.

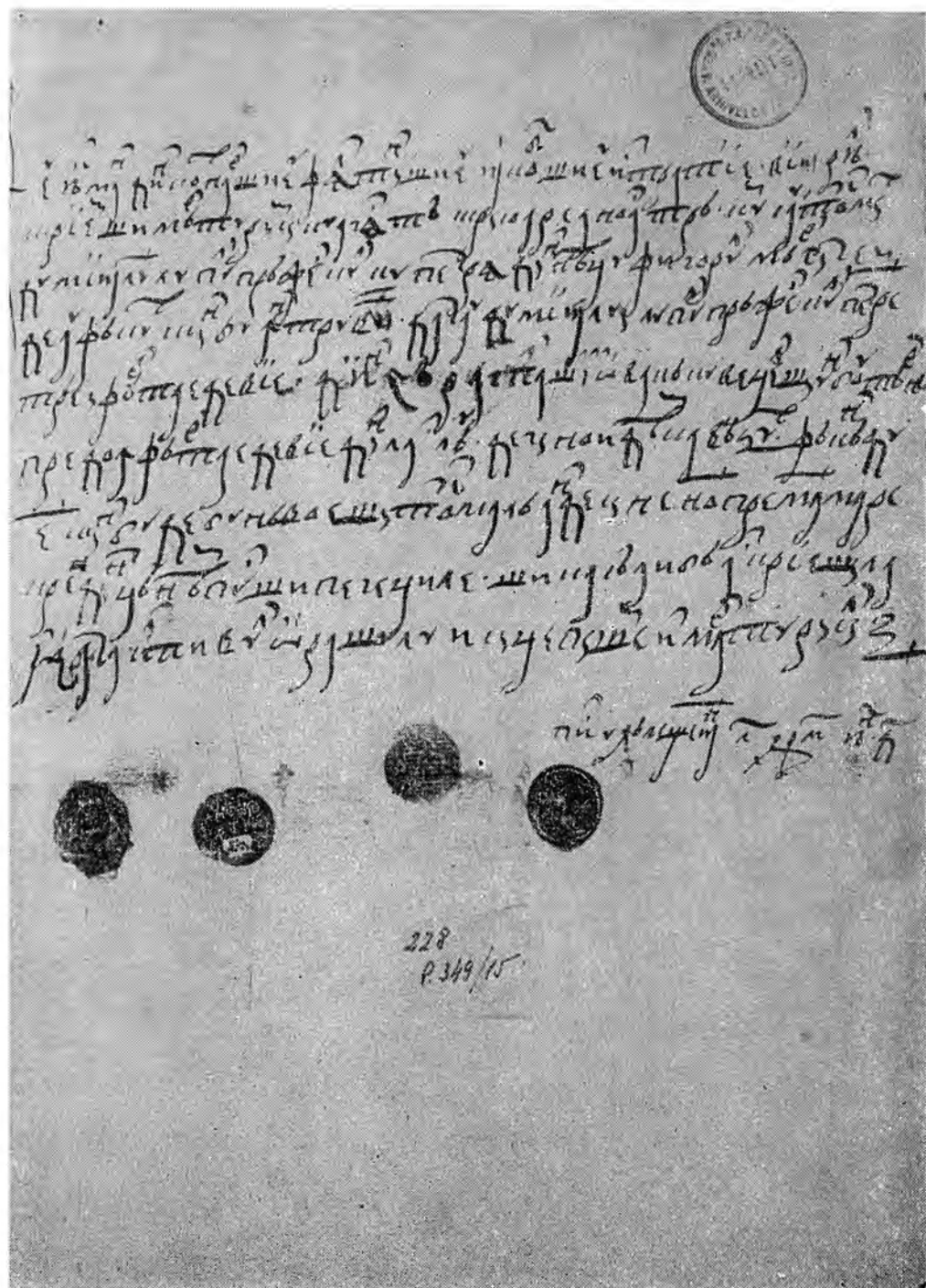
5
MCLXXI

Handwritten text in a cursive script, likely a legal or administrative document. The text is written in a dark ink on a light-colored paper. The script is dense and fills most of the page. There are some large, stylized initials or flourishes at the beginning of some lines. The text appears to be in a medieval or early modern language, possibly Latin or a Romance language.

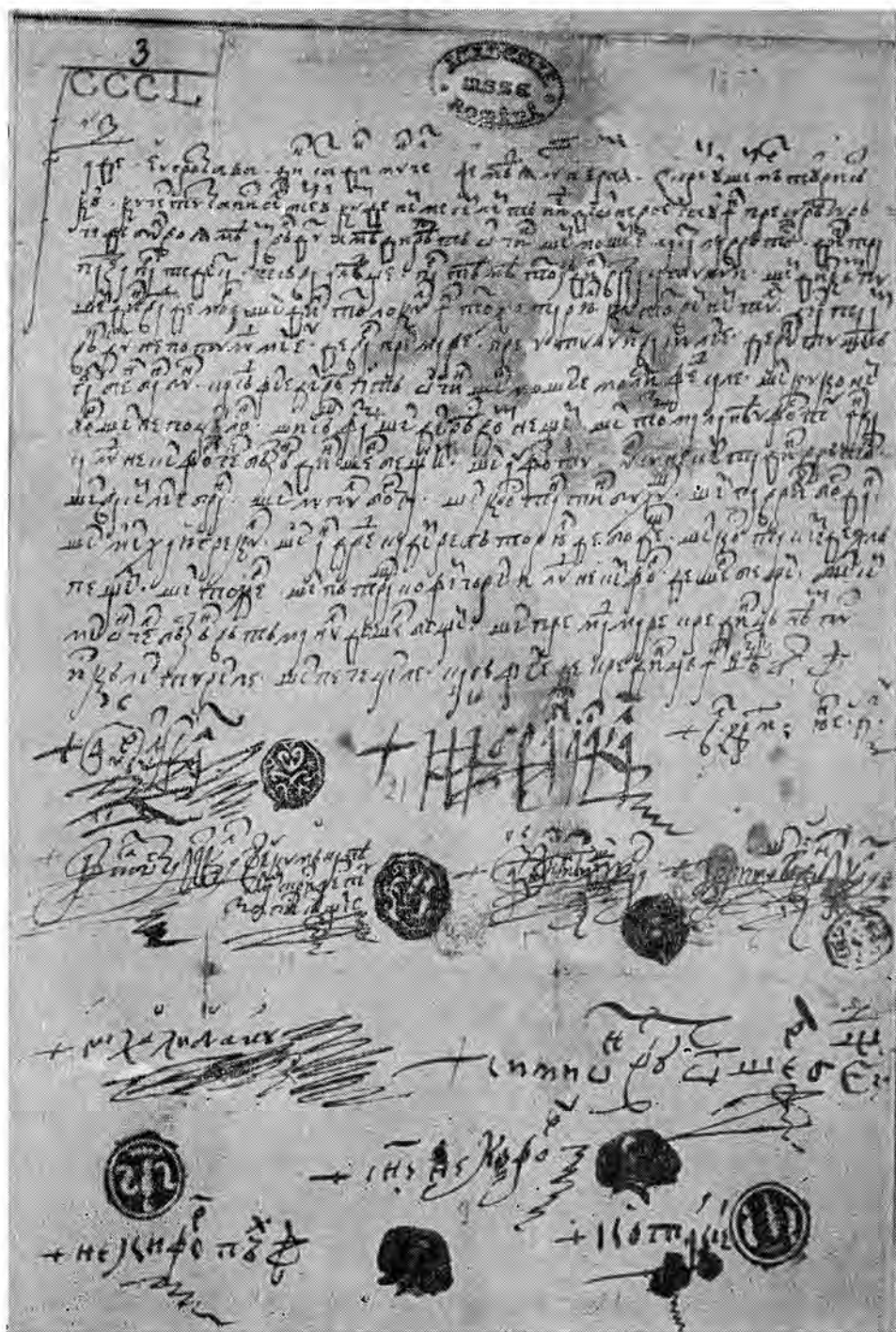
Tous?

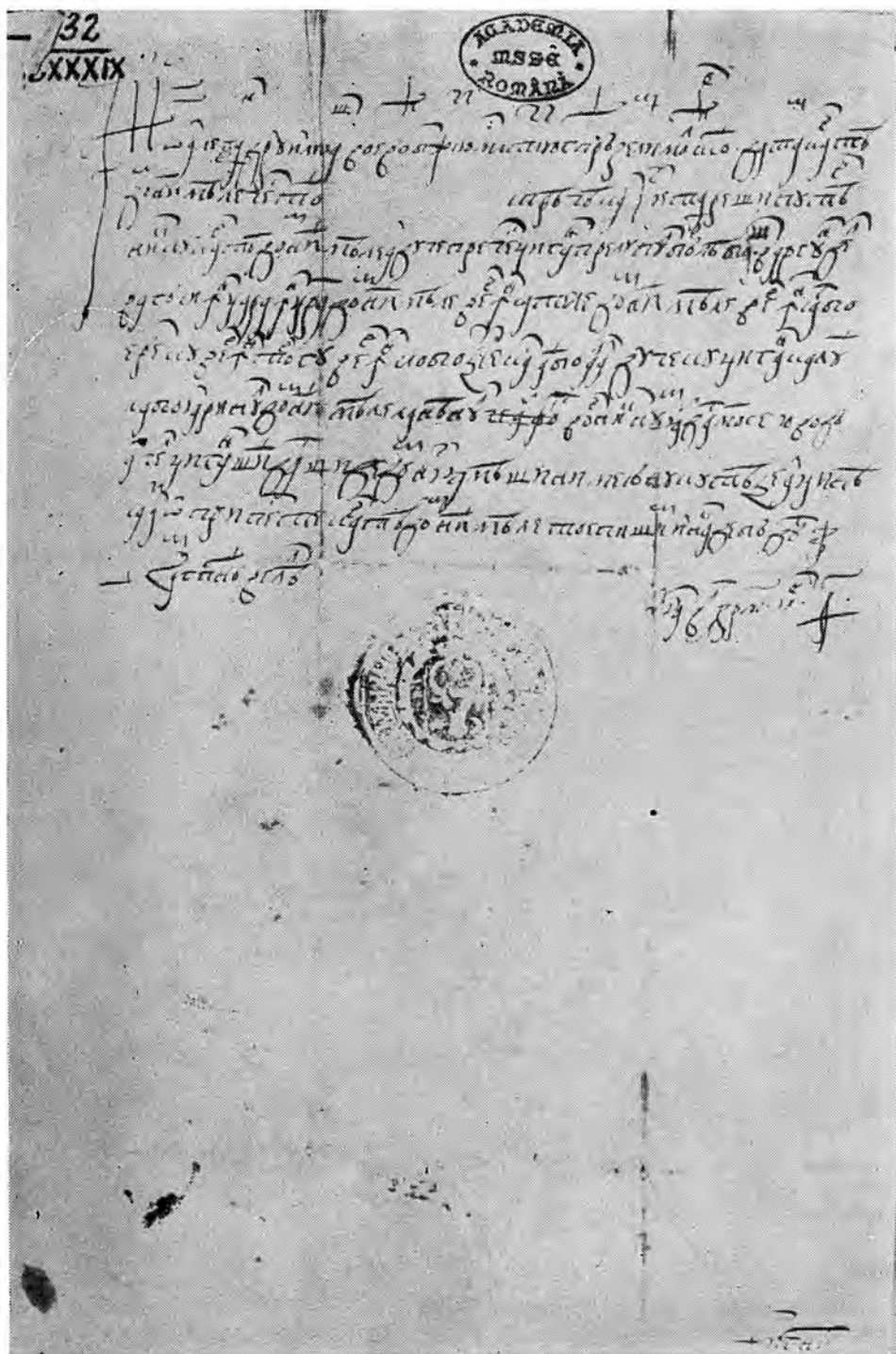
Handwritten signature or mark.

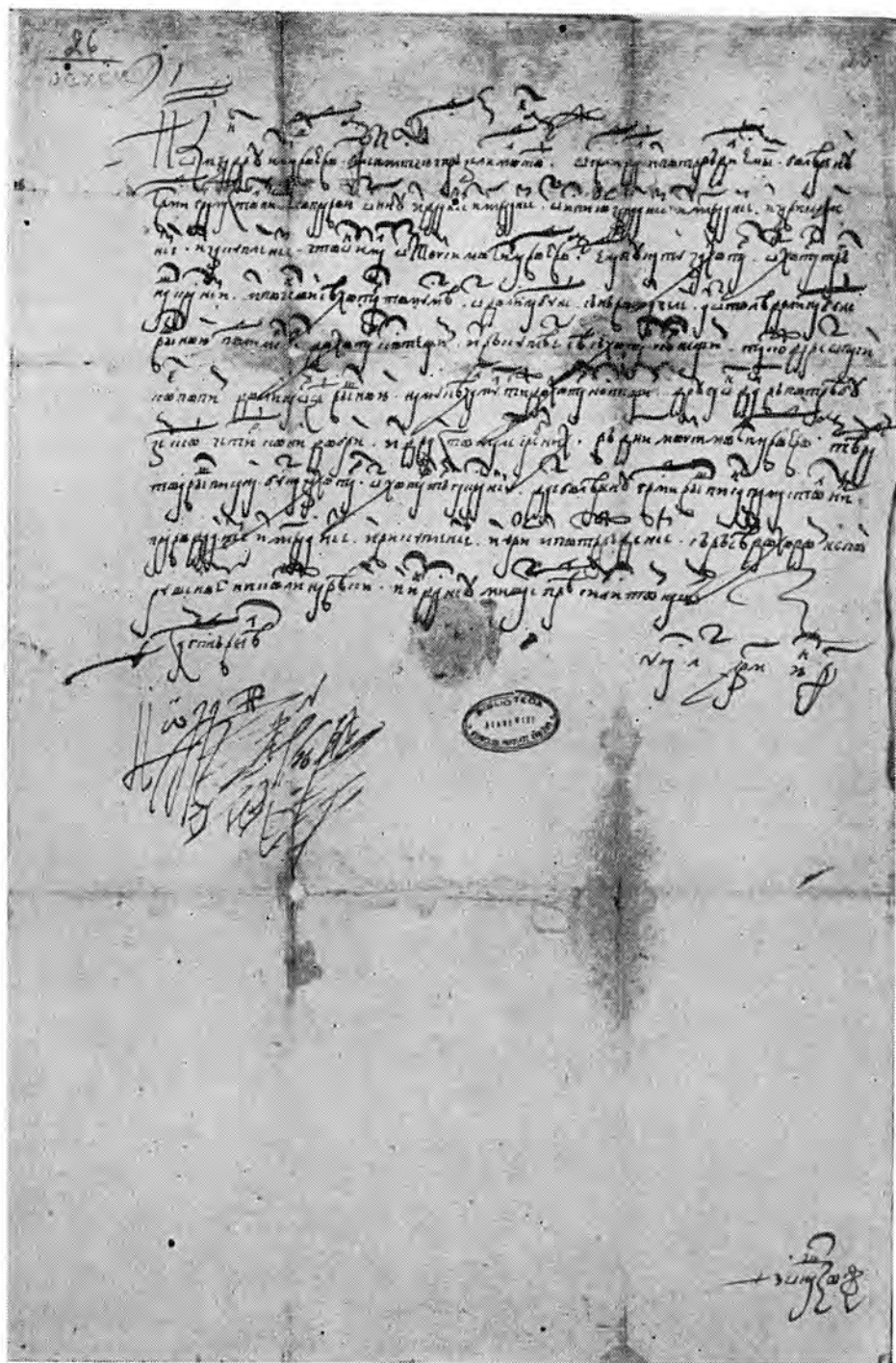
Pl. VIII = Doc. nr. 110

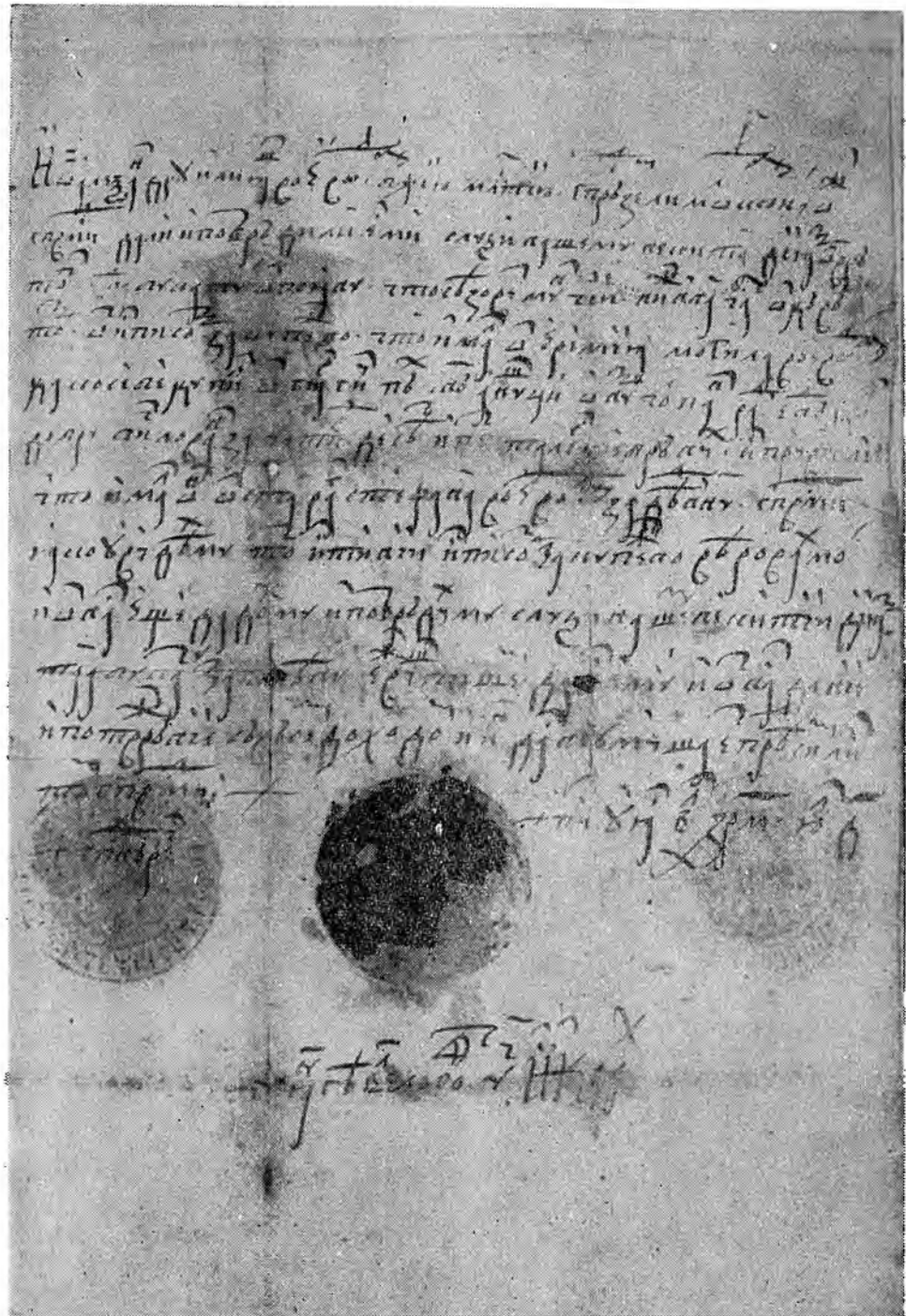
Pl. IX = Doc. nr. 111

Pl. X = Doc. nr. 114

Pl. XI = Doc. nr. 116

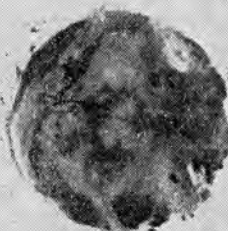

Pl. XIII = Doc. nr. 139

11

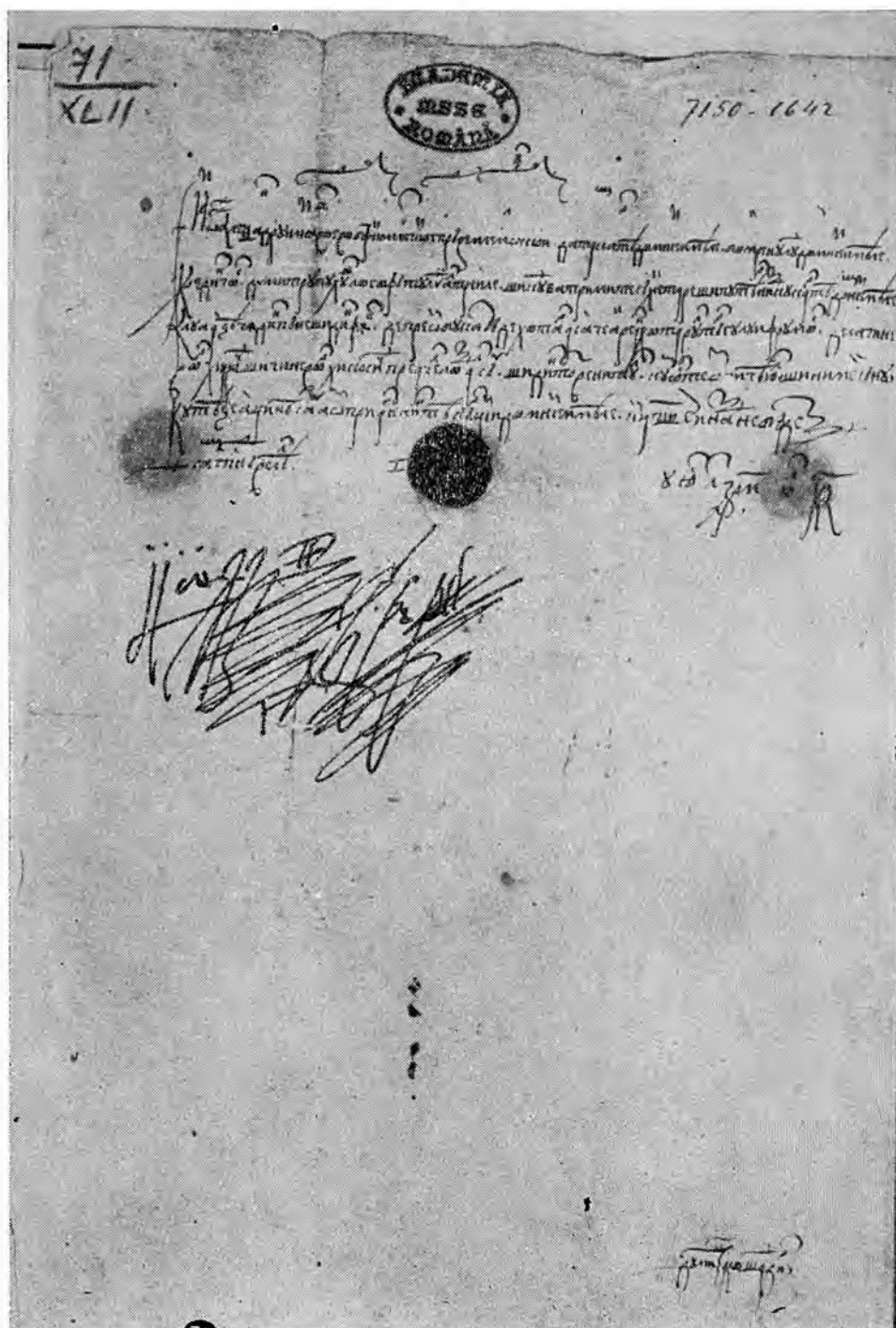
De e m

Artil'va
Karadja.

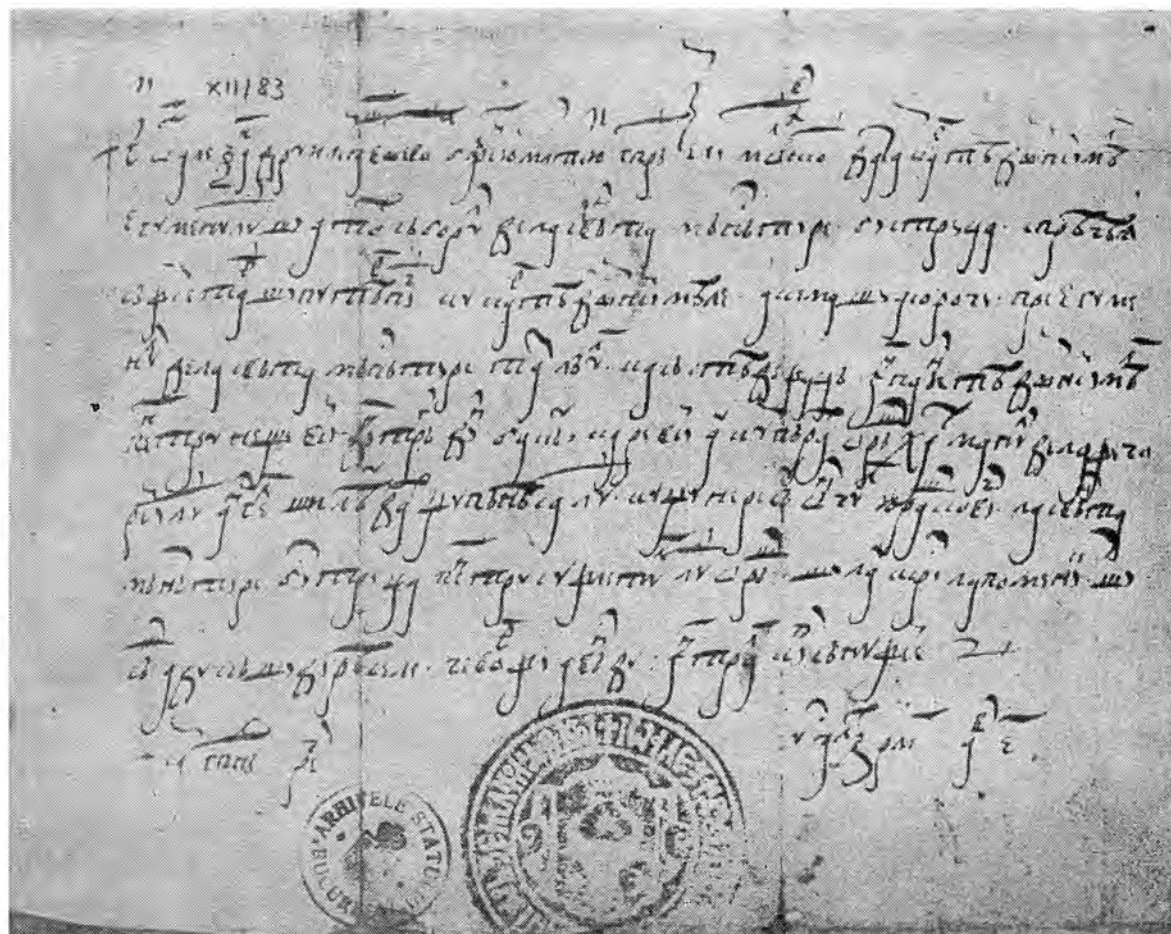
[illegible]

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

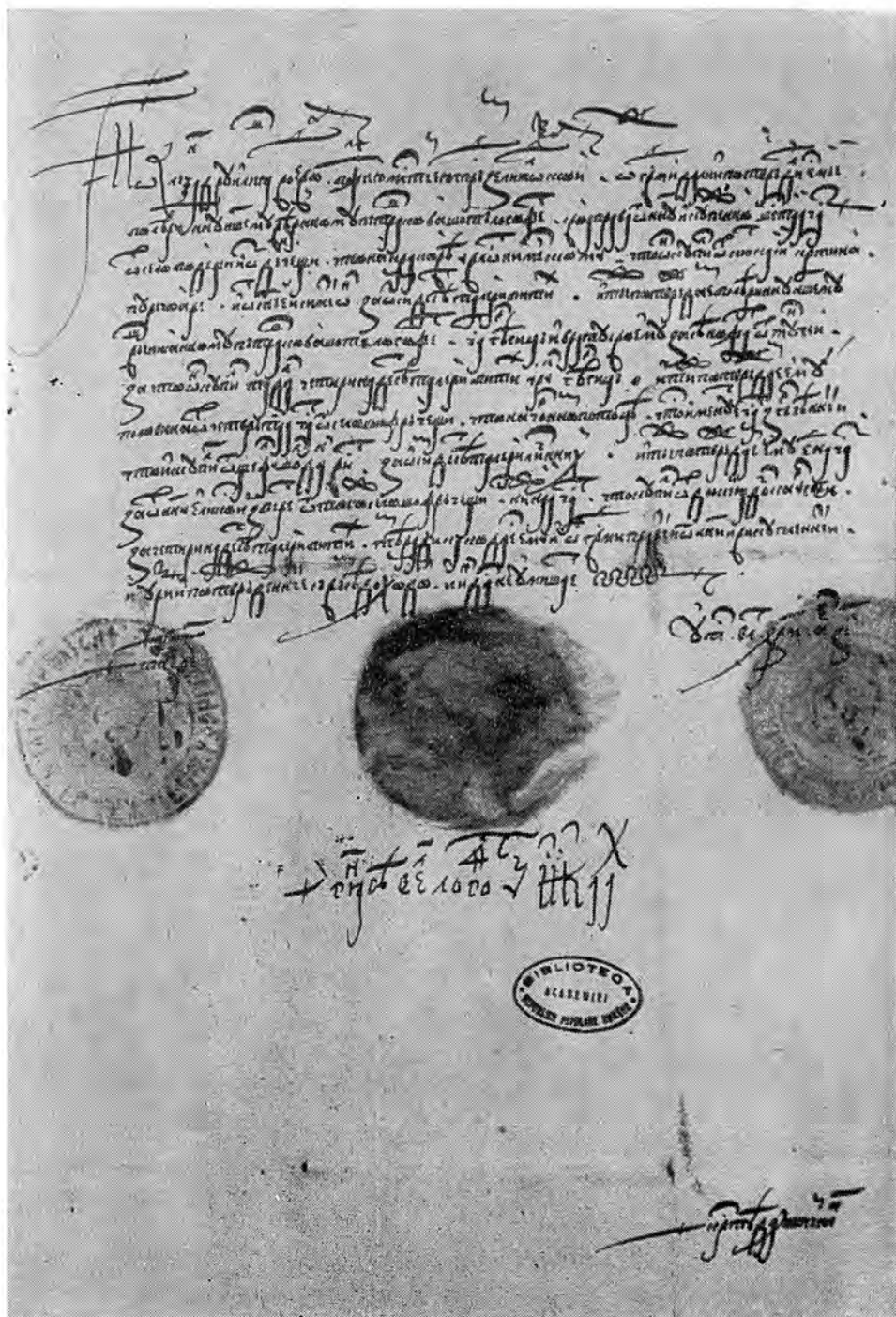
Handwritten signature: *Handwritten signature*

Pl. XV= Doc. nr. 160

Pl. XVII = Doc. nr. 165

Pl. XVIII = Doc. nr. 178

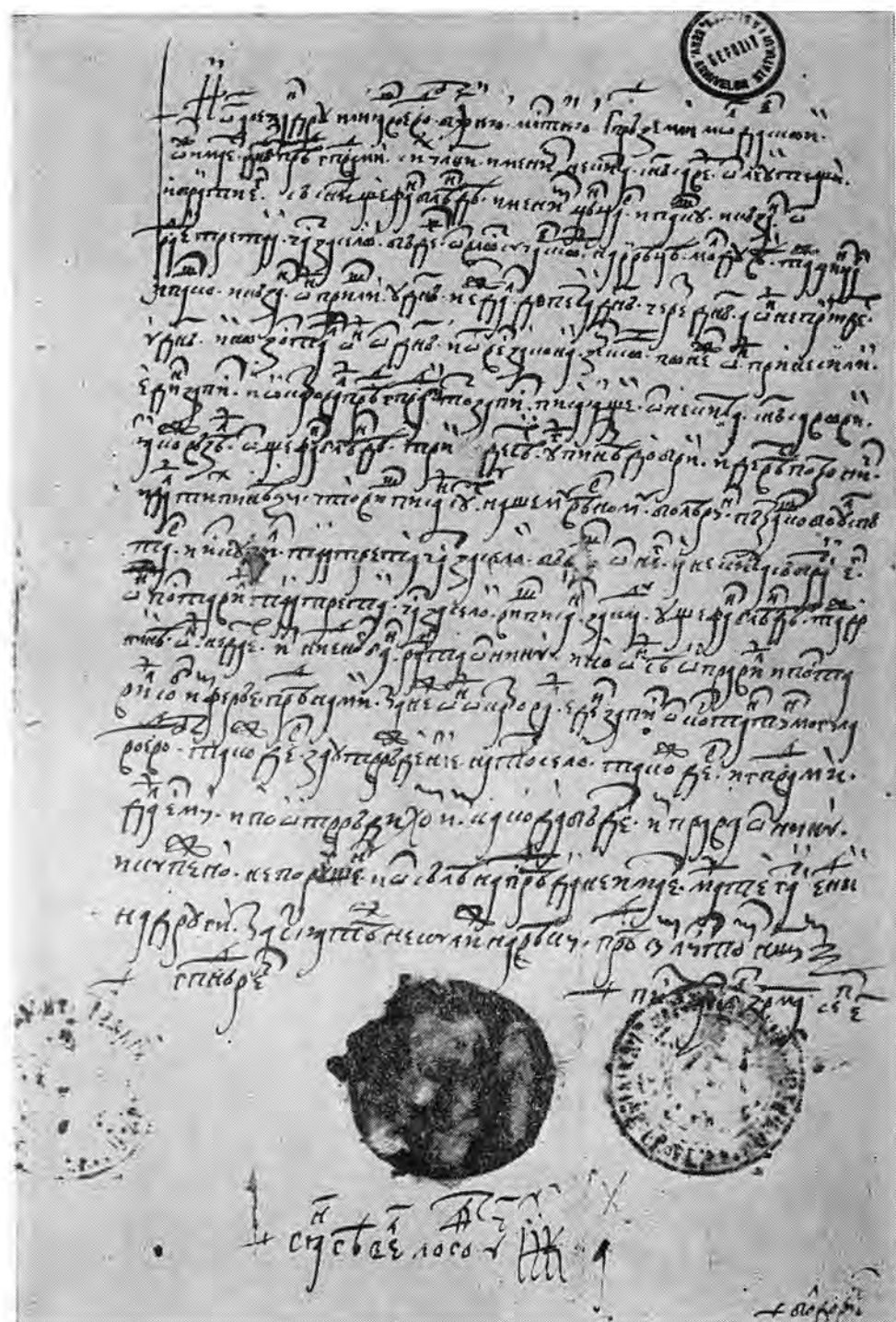
[illegible]

Handwritten signature and circular stamp.

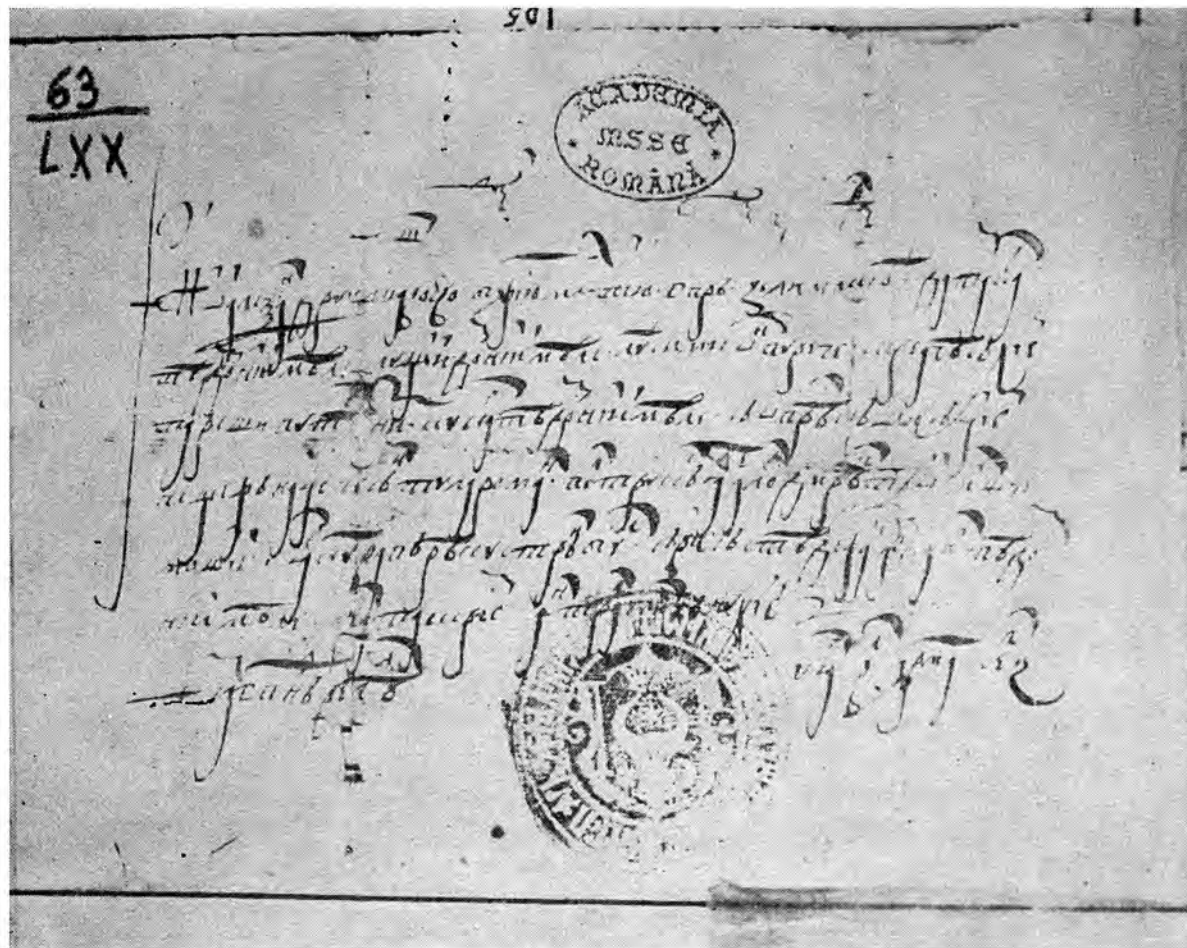
John B. [illegible]

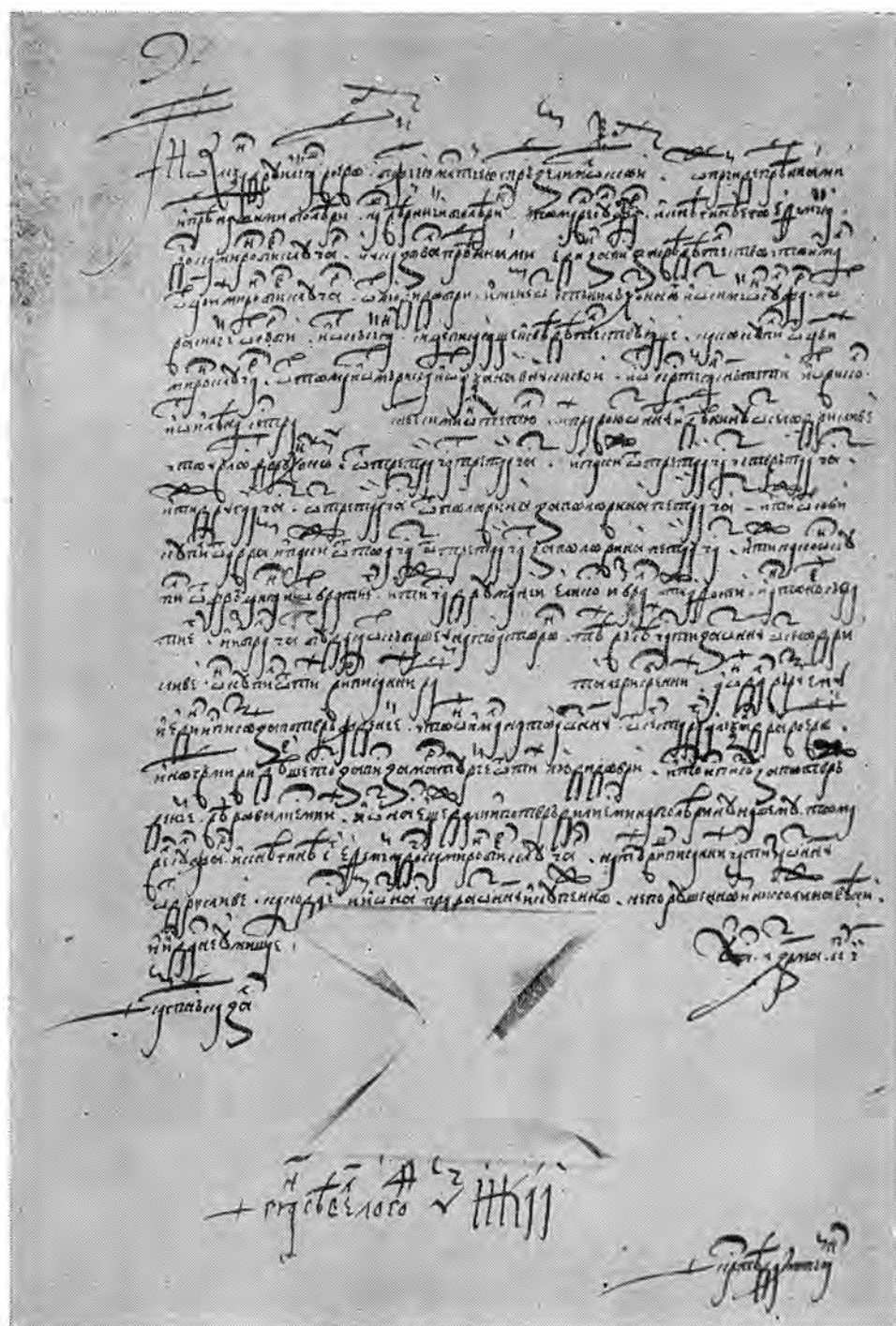
Handwritten signatures and stamps at the bottom of the page.

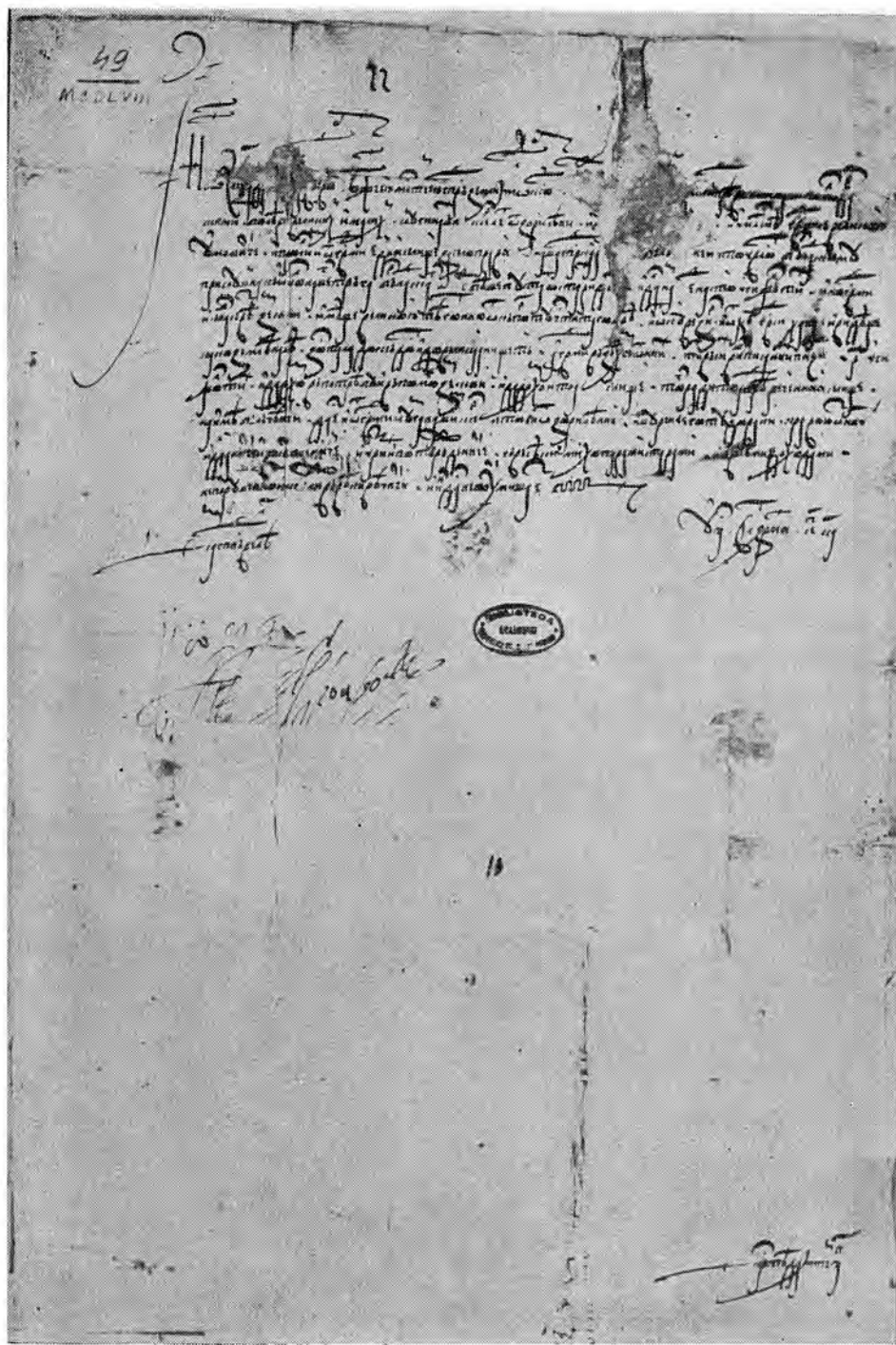
Pl. XX = Doc. nr. 199

Pl. XXI = Doc. nr. 201

Pl. XXII = Doc. nr. 204

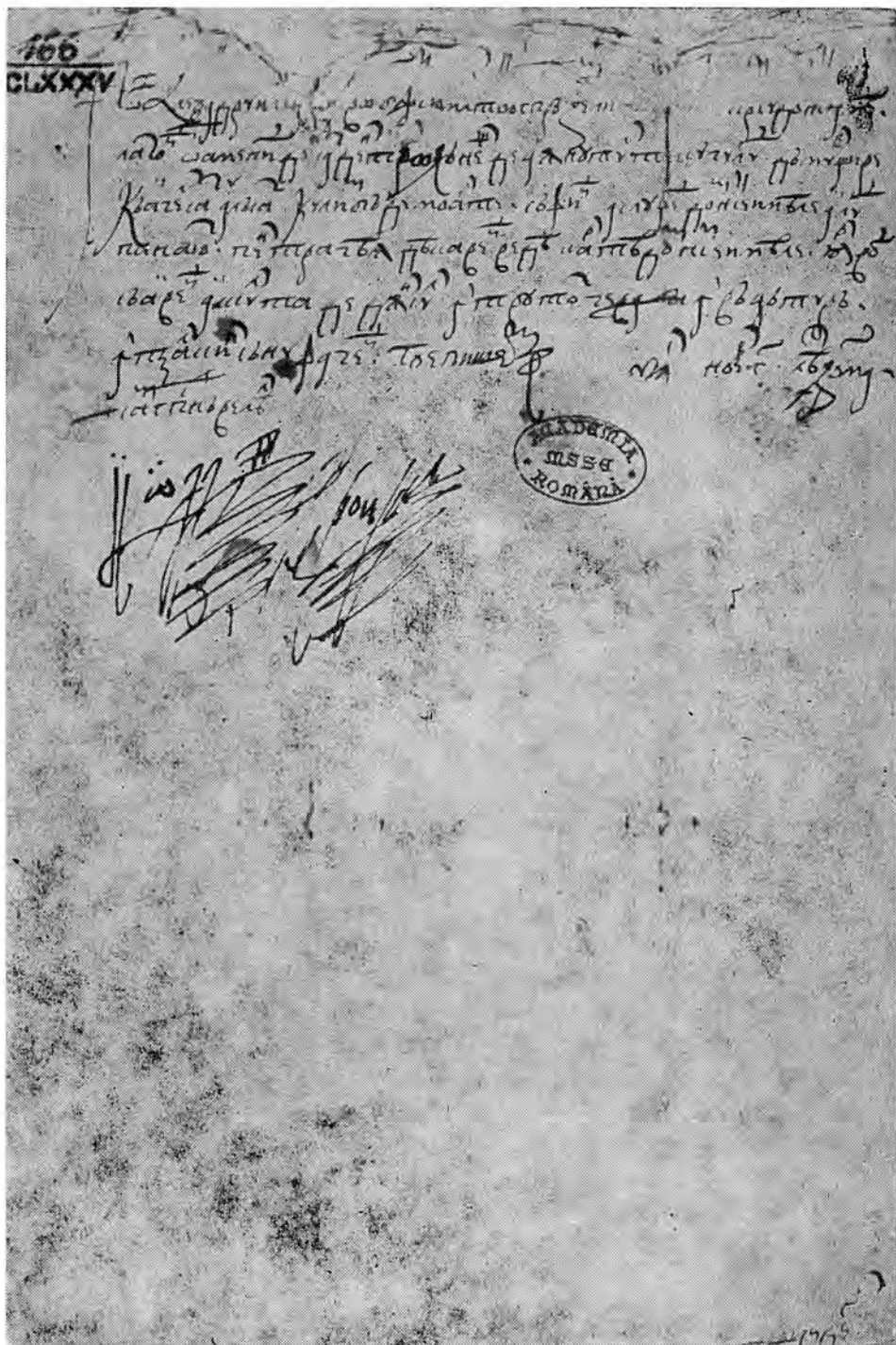

Pl. XXIII = Doc. nr. 217

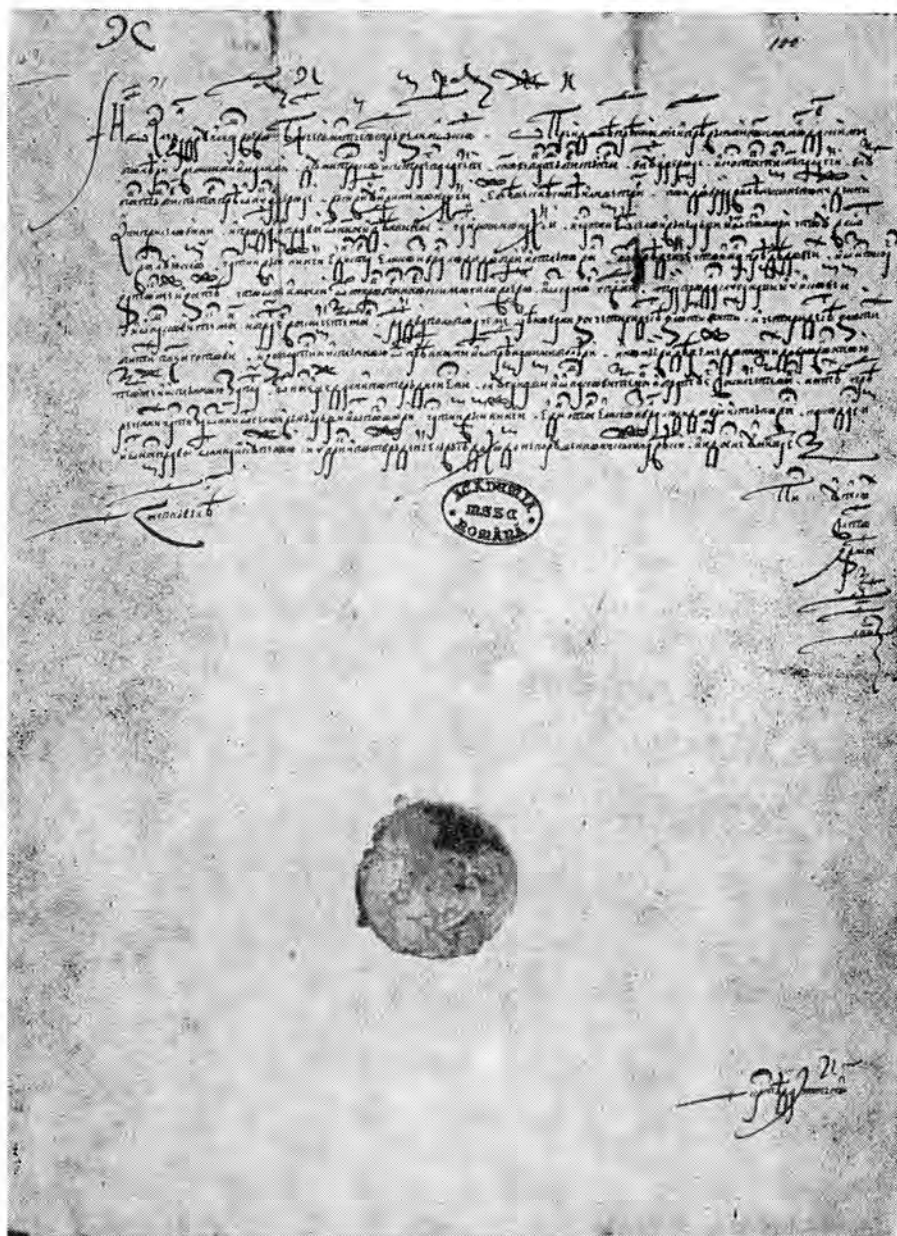

Handwritten text in a cursive script, likely a musical score or liturgical text, with numerous neumes (musical notes) written above the letters. The text is written in a dark ink on aged parchment.

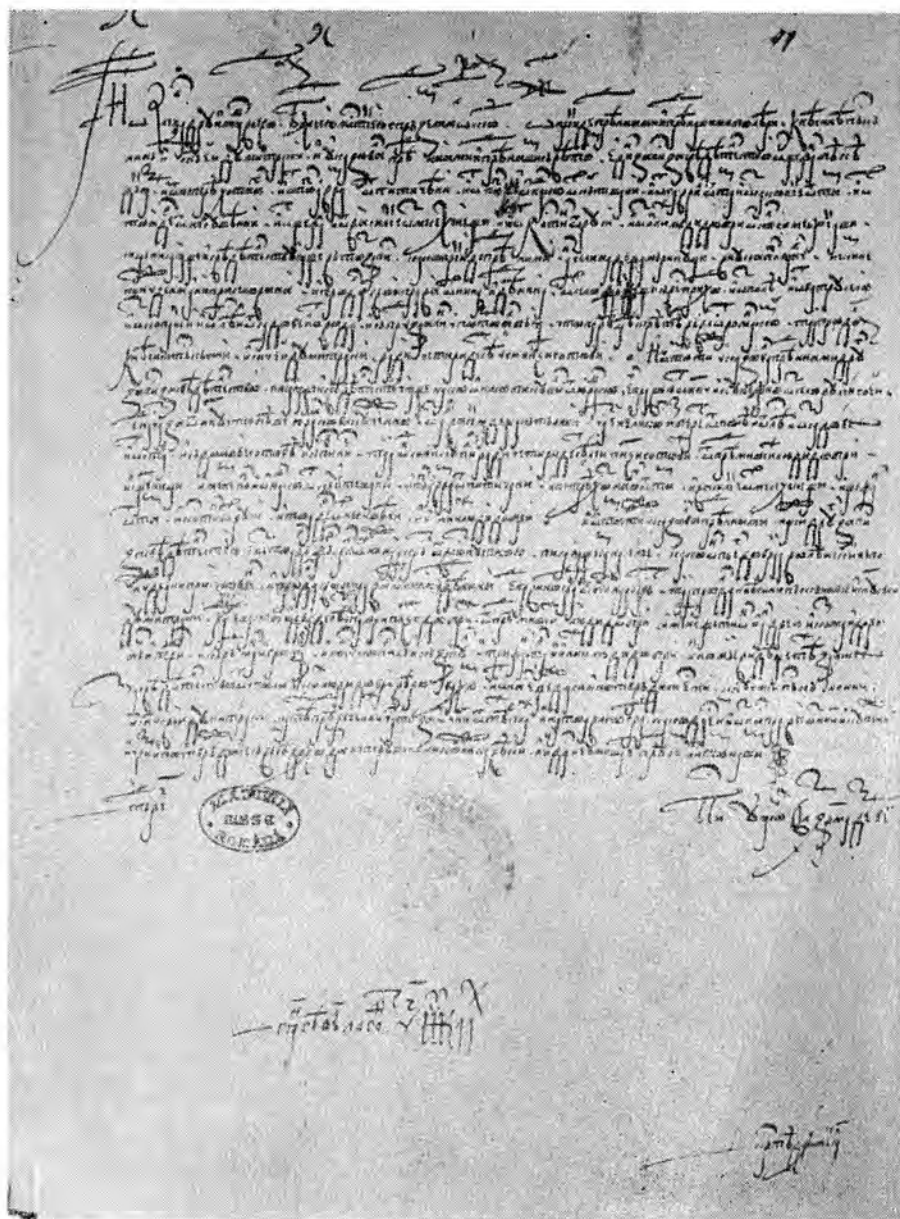

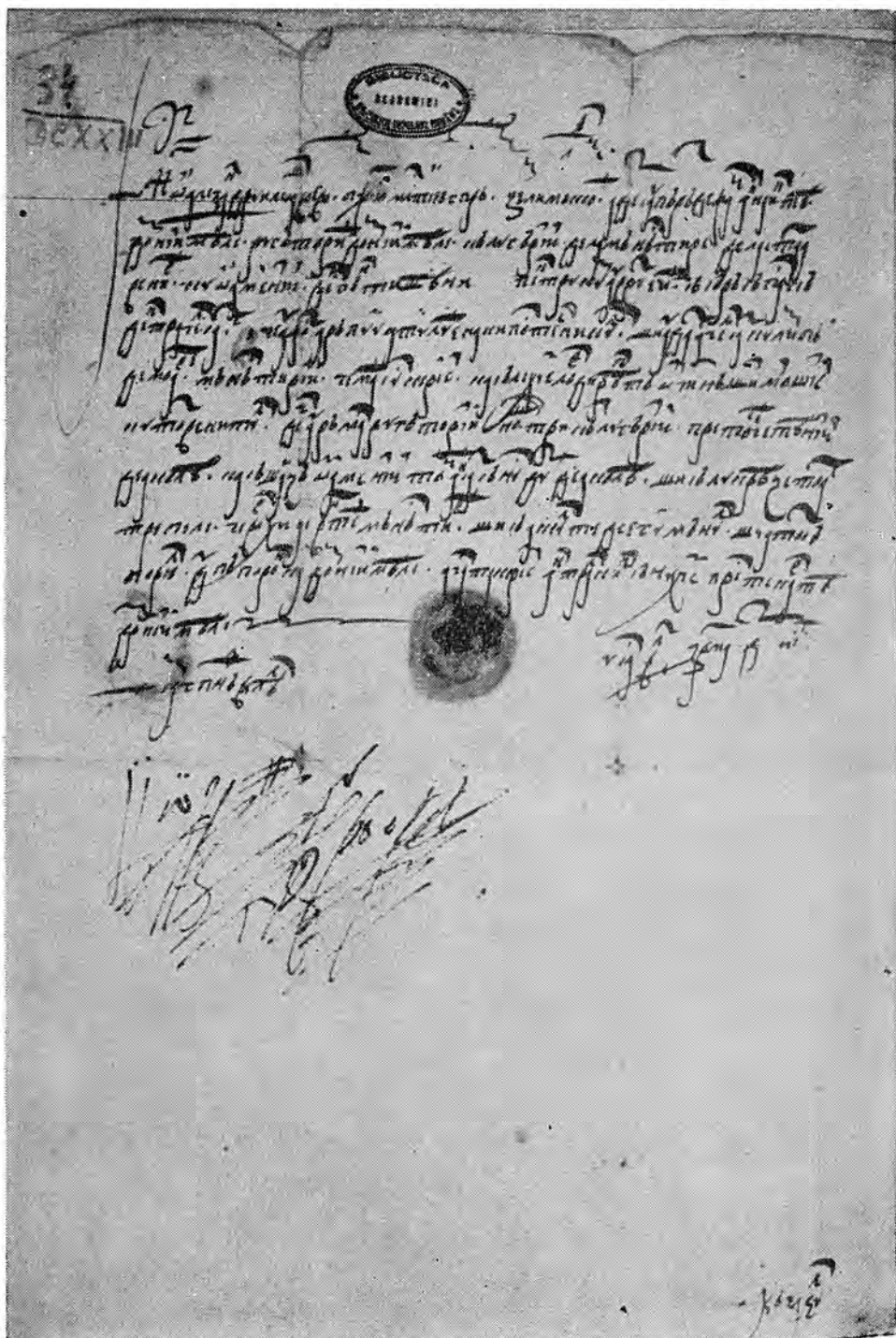
Pl. XXV = Doc. nr. 239

Pl. XXVI = Doc. nr. 253

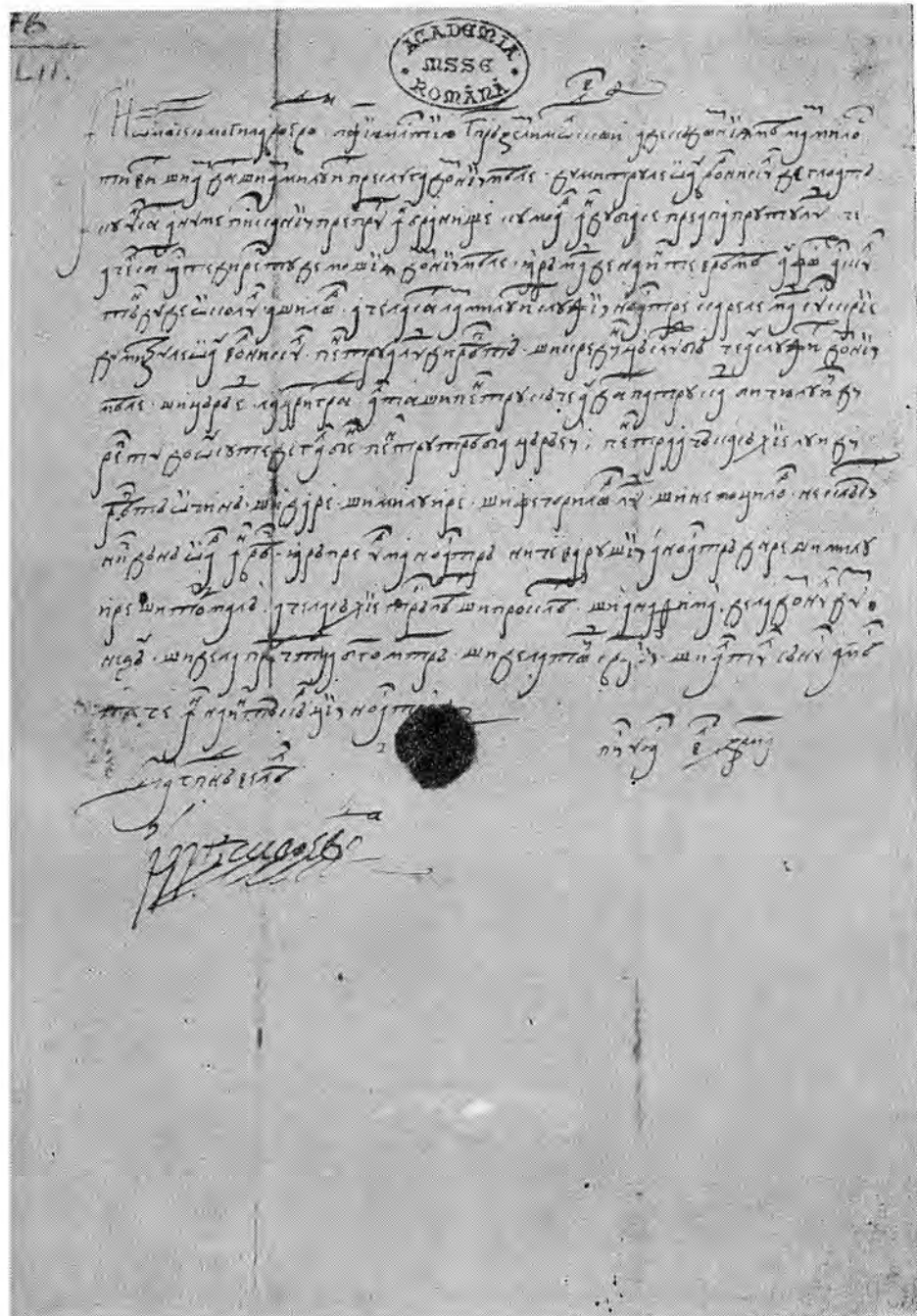
Pl. XXVII = Doc. nr. 257

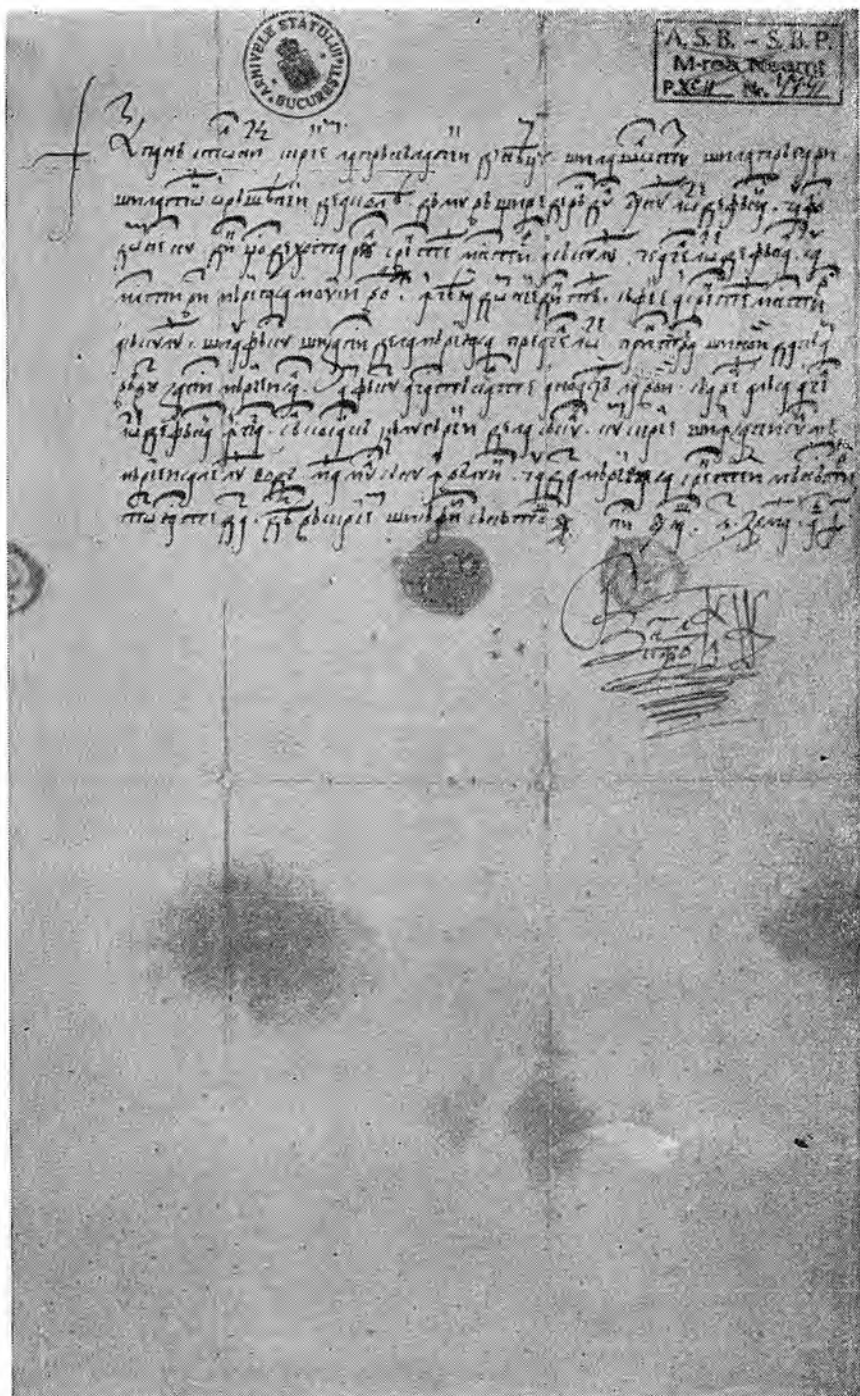
Pl. XXVIII = Doc. nr. 262

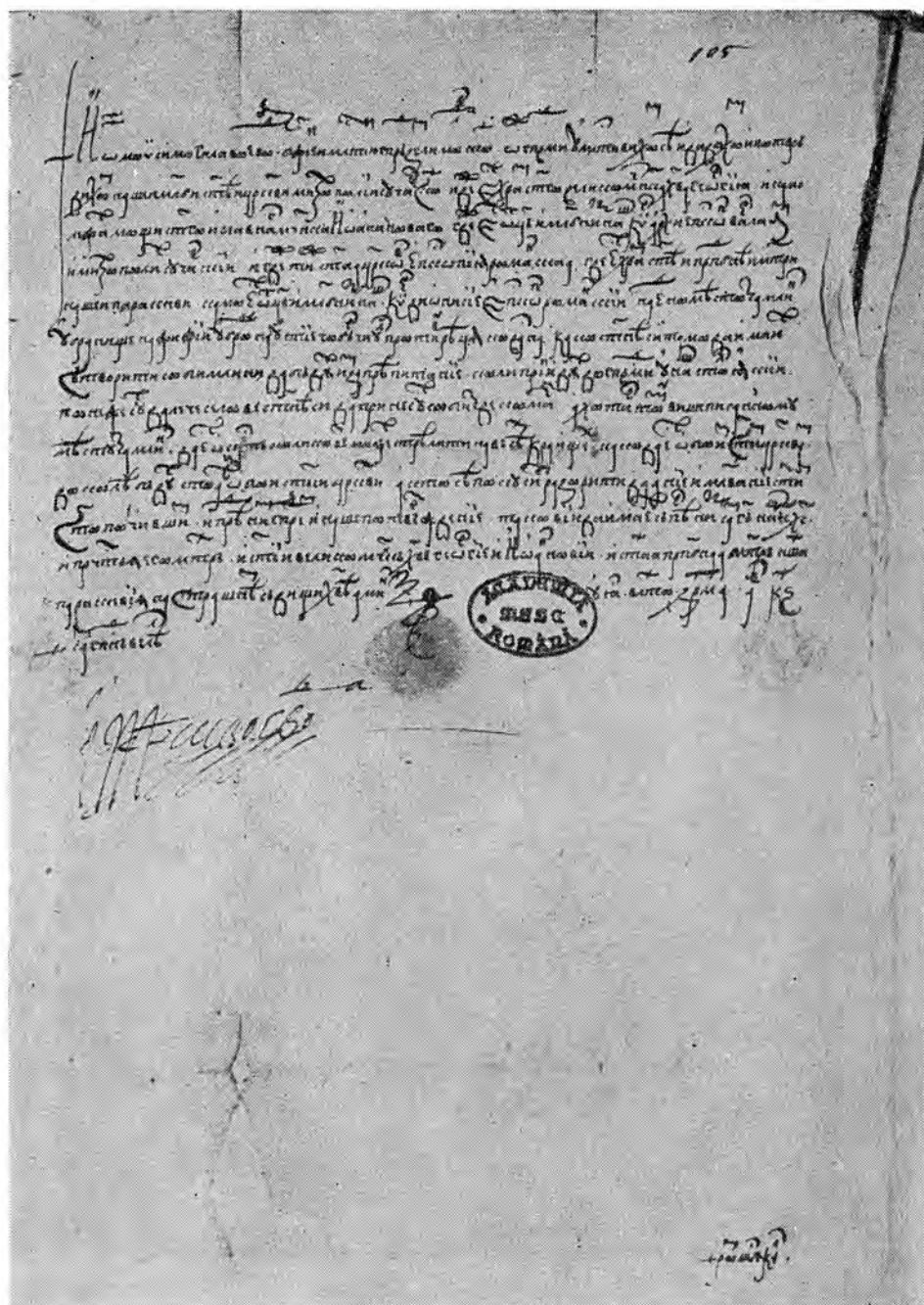
Pl. XXX = Doc. nr. 303

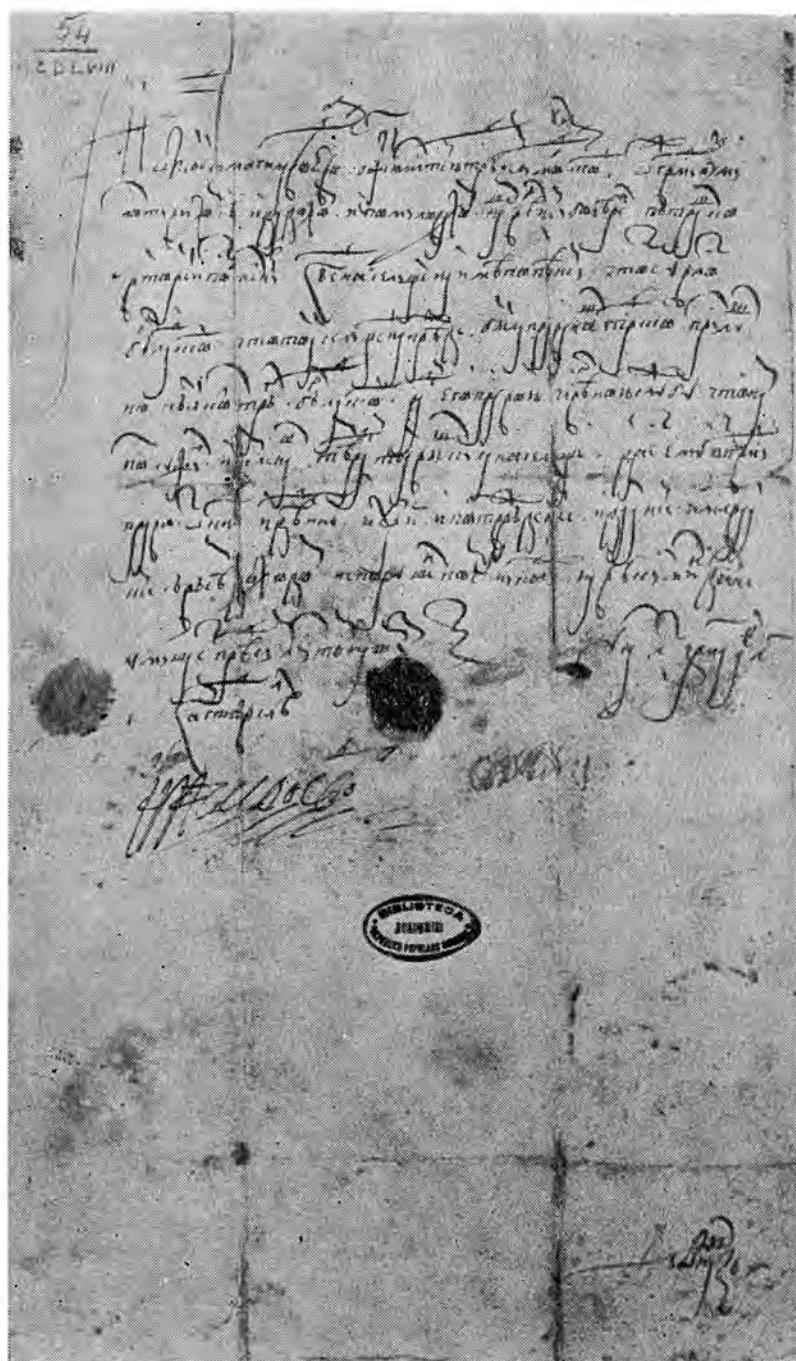
Pl. XXXIII = Doc. nr. 342

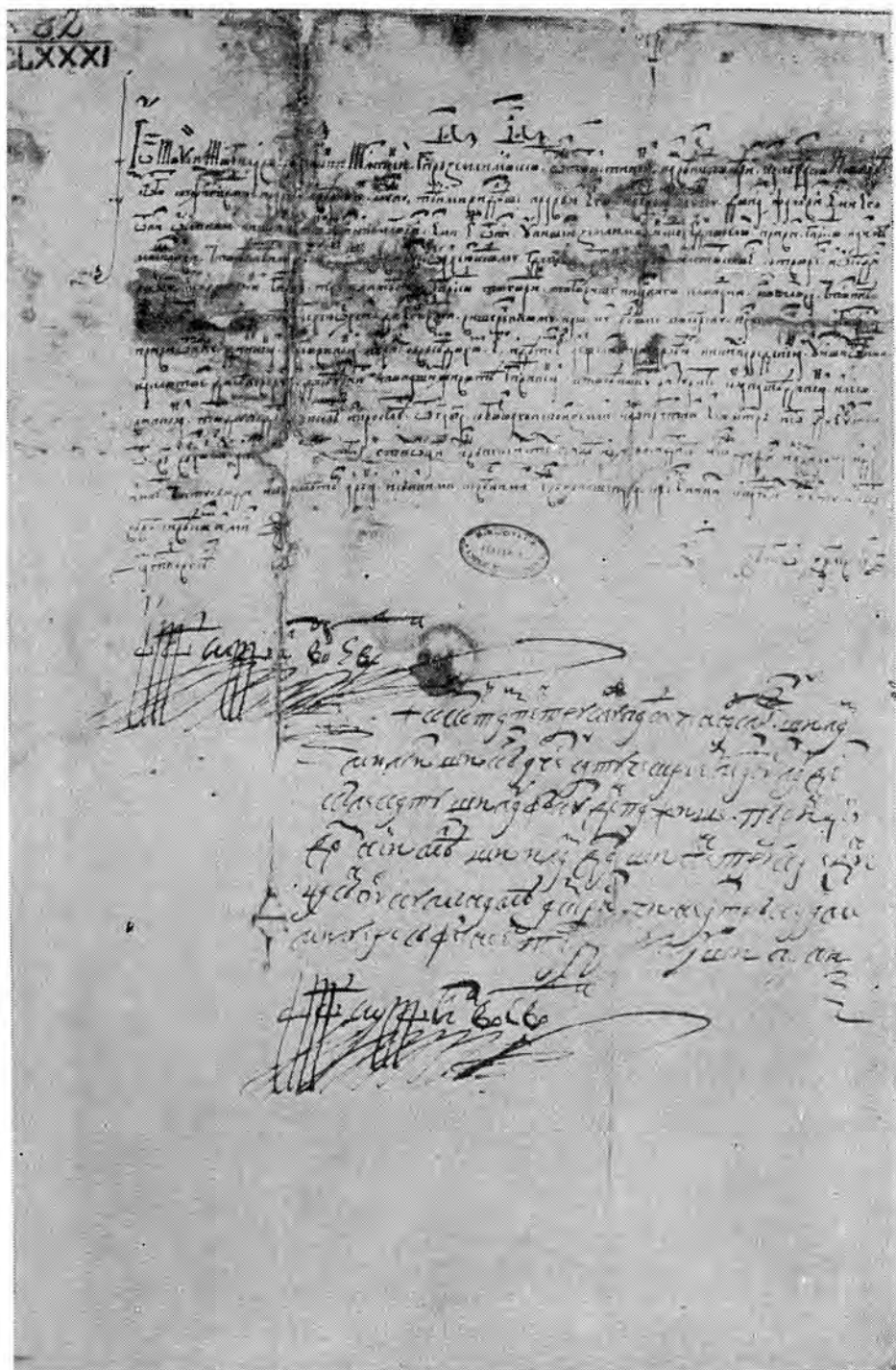
Pl. XXXII = Doc. nr. 340

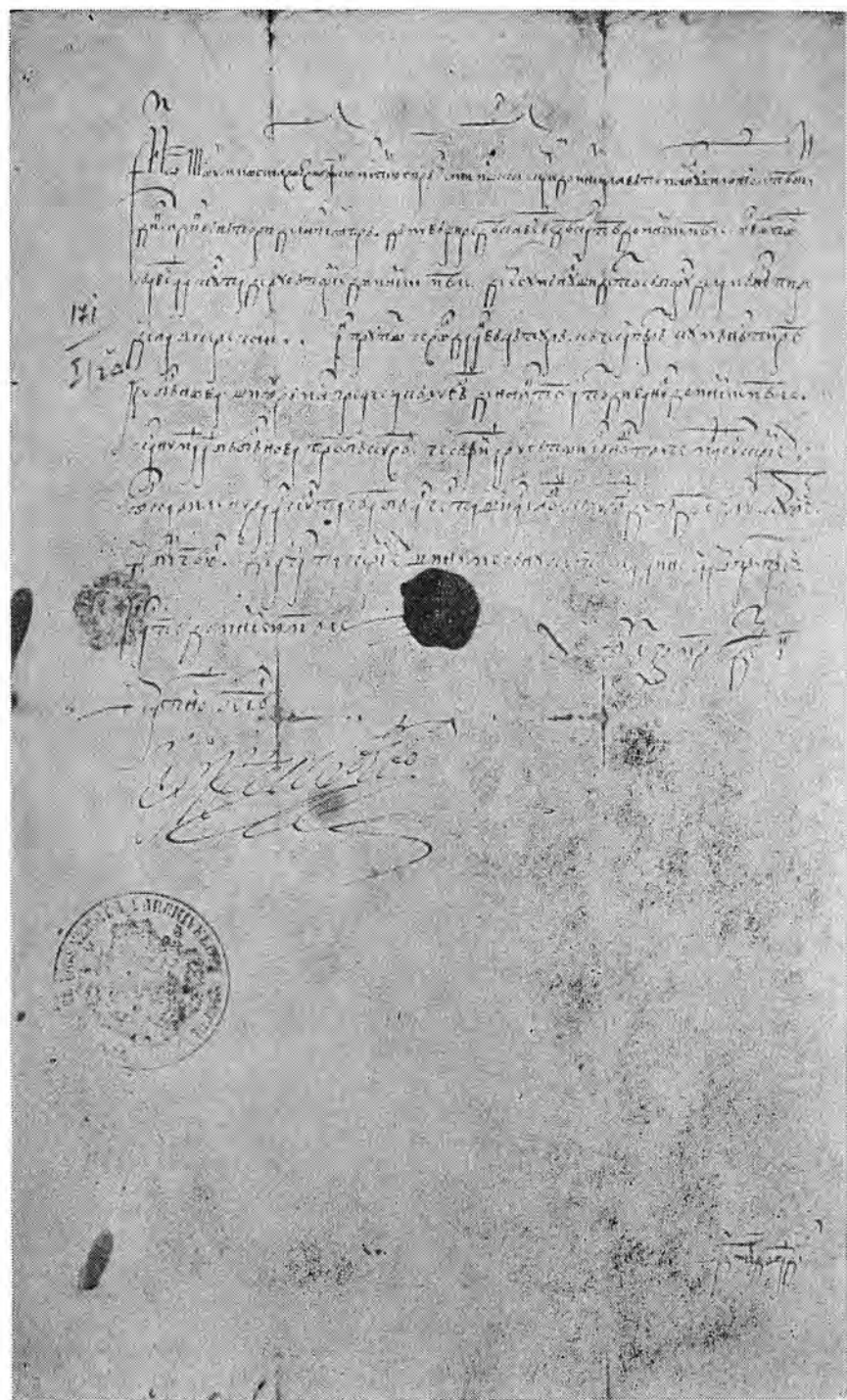
Pl. XXXIV = Doc. nr. 355

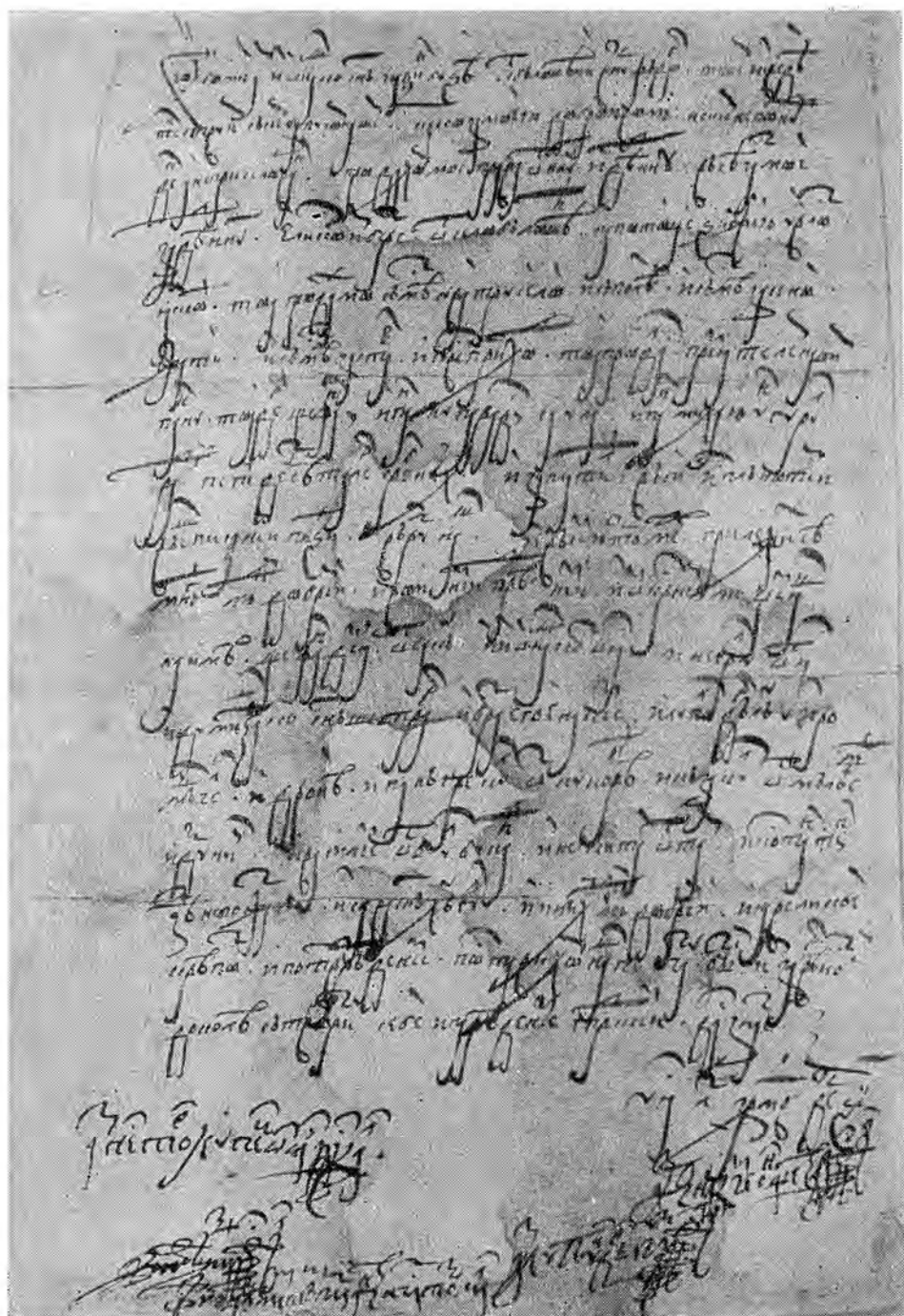
Pl. XXXV = Doc. nr. 365

Pl. XXXVI = Doc. nr. 385

Pl. XXXVII = Doc. nr. 426

Pl. XXXVIII = Doc. nr. 428

Pl. XL = Doc. nr. 436

C U P R I N S

	<u>Pag.</u>
Prefață	V
Prescurtări — Bibliografie	VII
Rezumatele documentelor	XI
Résumés des documents:.....	XXXVII
Documente	1
Documente false	553
Addenda	559
Indice de nume	567
Indice de materii	661
Listă de cuvinte și expresii slave din documentele de limbă română	675
Lista documentelor cu data rectificată	679
Documente românești în transcriere chirilică	681
Fotocopii.....	693

Redactor : AL. D. VASILE
Tehnoredactor : VICTORIA UNGUREANU

*Bun de tipar 31.08.1971. Hirtie scris I A de 80 gr /m²,
format 16/70×100. Coli de tipar 50,25. C.Z. pentru
bibliotecile mari : 9 (498.3) «1632 : 1633 (00—12)».
C.Z. pentru bibliotecile mici : 9 (498.3) «1632 : 1633».*

Întreprinderea poligrafică

„13 Decembrie 1918”

**Str. Grigore Alexandrescu, nr. 89—97,
București,**

Republica Socialistă România.

Comanda nr. 1016

